

**THE BOOK OF
MORMON**

**ARMENIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Մորմոնի Գիրքը

Պատմություն գրված Մորմոնի ձեռքով թիթեղների վրա վերցված Նեփիի թիթեղներից

Ոստի, այն Նեփիի ժողովրդի և նաև
Լամանացիների հիշատակարանի մի կրճատում
է,– գրված Լամանացիներին, որոնք Իսրայելի
տան մի մնացորդ են. և նաև հրեային ու
հեթանոսին,– գրված՝ պատվիրանի ձևով և նաև
մարգարեության ու հայտնության ոգով,– գրված
և կնքված և պահ տրված Տիրոջը, որպեսզի
չոչնչացվի,– ի հայտ պիտի գա Աստծո
զորությամբ ու պարգևով թարգմանվելով,–
կնքված Մորմոնի ձեռքով և պահ տրված Տիրոջը,
որպեսզի ի հայտ գա ուրույն ժամանակին՝
հեթանոսի միջոցով: Դրա թարգմանությունը՝
Աստծո պարգևով:

Նաև մի կրճատում, Եթերի Գրքից վերցված, որը
Լարեդի ժողովրդի հիշատակարանն է, որոնք
ցրվել էին այն ժամանակ, երբ Տերը խառնեց
ժողովրդի լեզուն, երբ նրանք կառուցում էին
աշտարակ՝ երկնքին հասնելու համար,– որը
պետք է ցույց տա Իսրայելի տան մնացորդին, թե
ինչպիսի մեծ բաներ է Տերն արել նրանց հայրերի
համար. և որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ
Տիրոջ ուխտերը, որ նրանք վտարված չեն
հավիտյան,– և նաև, որպեսզի համոզի հրեային և
հեթանոսին, որ Հիսուսը Քրիստոսն է՝
Լավերժական Աստվածը, որն իրեն հայտնում է
բոլոր ազգերին: Եվ արդ, եթե կան թերություններ,
դրանք մարդկանց սխալներն են. ուստի, մի
դատապարտեք Աստծո բաները, որպեսզի դուք
կարողանաք անբիժ համարվել Քրիստոսի
ատյանի առաջ:

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the
people of Nephi, and also of the Lamanites—Written
to the Lamanites, who are a remnant of the house of
Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way
of commandment, and also by the spirit of prophecy
and of revelation—Written and sealed up, and hid up
unto the Lord, that they might not be destroyed—To
come forth by the gift and power of God unto the in-
terpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni,
and hid up unto the Lord, to come forth in due time
by way of the Gentile—The interpretation thereof by
the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also,
which is a record of the people of Jared, who were
scattered at the time the Lord confounded the lan-
guage of the people, when they were building a
tower to get to heaven—Which is to show unto the
remnant of the house of Israel what great things the
Lord hath done for their fathers; and that they may
know the covenants of the Lord, that they are not
cast off forever—And also to the convincing of the
Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the
ETERNAL GOD, manifesting himself unto all na-
tions—And now, if there are faults they are the mis-
takes of men; wherefore, condemn not the things of
God, that ye may be found spotless at the judgment-
seat of Christ.

Նեփիի առաջին գիրքը

Նրա թագավորությունը և ծառայությունը

Պատմությունը Լեփիի ու նրա կին Սարիայի, և նրա չորս որդիների՝ անվանակոչված լինելով (սկսած մեծից) Լաման, Լեմուել, Սամ և Նեփի: Տերը նախագգուշացնում է Լեփիին՝ հեռանալ Երուսաղեմի հողից, որովհետև նա մարգարեանում է ժողովրդին նրանց անօրինությունների վերաբերյալ, և նրանք ջանում են կործանել նրա կյանքը: Նա ձեռնարկում է երեք օրվա ճամփորդություն դեպի անապատ՝ իր ընտանիքի հետ: Նեփին վերցնում է իր եղբայրներին և վերադառնում Երուսաղեմի հողը՝ հրեաների հիշատակարանի հետևից: Նրանց տառապանքների պատմությունը: Նրանք կնության են վերցնում Բամայելի դուստրերին: Նրանք վերցնում են իրենց ընտանիքները և հեռանում անապատ: Նրանց տառապանքները և չարչարանքներն անապատում: Նրանց ճամփորդությունների ուղին: Նրանք հասնում են մեծ ջրերին: Նեփիի եղբայրներն ապստամբում են նրա դեմ: Նա կարկամեցնում է նրանց և մի նավ կառուցում: Այդ տեղի անունը նրանք կոչում են Լիառատ: Նրանք անցնում են մեծ ջրերը՝ դեպի խոստացված երկիր, և այդպես շարունակ: Սա համապատասխանում է Նեփիի պատմությանը. կամ, այլ խոսքով ասած, ես՝ Նեփիս, գրեցի այս հիշատակարանը:

1 Նեփի 1

- 1 Ես՝ Նեփիս, ծնված լինելով լավ ծնողներից, հետևաբար, ինչ-որ չափով սովորեցվել էի հորս բոլոր գիտելիքներից. և տեսած լինելով շատ չարչարանքներ իմ օրերի ընթացքում, այնուամենայնիվ, մեծապես հովանավորված լինելով Տիրոջ կողմից իմ բոլոր օրերում. այո, մեծ գիտելիքներ ունենալով Աստծո բարության և խորհուրդների մասին, հետևաբար, գրում եմ գործերիս հիշատակարանն իմ օրերում:
- 2 Այո, ես գրում եմ հիշատակարան՝ իմ հոր լեզվով, որը բաղկացած է հրեաների դպրությունից և Եգիպտացիների լեզվից:

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

- 3 Եվ ես գիտեմ, որ հիշատակարանը, որ գրում եմ, ճիշտ է, և ես գրում եմ այն իմ սեփական ձեռքով. և ես գրում եմ այն՝ իմ գիտելիքների համաձայն:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ Հուդայի թագավոր Սեդեկիայի թագավորության առաջին տարվա սկզբին (իմ հայրը՝ Լեփին, ապրած լինելով իր բոլոր օրերը Երուսաղեմում). և այդ նույն տարում շատ մարգարեներ եկան՝ մարգարեանալով ժողովրդին, որ նրանք պետք է ապաշխարեն, եթե ոչ՝ մեծ քաղաք Երուսաղեմը պիտի կործանվի:
- 5 Այդ պատճառով եղավ այնպես, որ իմ հայրը՝ Լեփին, հեռու գնալով աղոթեց Տիրոջը, այդ ուղղակի իր ամբողջ սրտով, իր ժողովրդի համար:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ նա աղոթում էր Տիրոջը, մի կրակի սյուն եկավ և մնաց իր առջև՝ ժայռի վրա. և նա տեսավ ու լսեց շատ բաներ. և իր տեսածի ու լսածի պատճառով նա ուժեղ ցնցվեց ու դողաց:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նա վերադարձավ Երուսաղեմ՝ իր սեփական տունը. և իրեն զգեց անկողին, ուժասպառ եղած Հոգուց և այն բաներից, որ տեսել էր:
- 8 Եվ այսպես, ուժասպառ եղած Հոգուց, նա տարվել էր հեռու՝ տեսիլքում, նույնիսկ այնպես, որ նա տեսավ երկինքները բաց և մտածեց, որ տեսավ Աստծուն՝ նստած իր գահի վրա, շրջապատված հրեշտակների անհամար բազմություններով՝ զբաղված իրենց Աստծուն գովերգելով ու փառաբանելով:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նա տեսավ Մեկին, որն իջնում էր երկնքի միջից, և նա նկատեց, որ նրա փայլն ավելին էր, քան արևինը կեսօրին:
- 10 Եվ նա տեսավ նաև տասներկու ուրիշների, որոնք հետևում էին նրան, և նրանց պայծառությունը գերազանցում էր աստղերինը՝ երկնականարում:
- 11 Եվ նրանք վայր իջան ու առաջ գնացին երկրի երեսին. և առաջինը եկավ ու կանգնեց հորս առջև, և տվեց նրան մի գիրք, և պատվիրեց նրան, որ կարդա:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ կարդաց, նա լցվեց Տիրոջ Հոգով:

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

- 13 Եվ նա կարդաց՝ ասելով. Վայ, վայ՝ Երուսաղեմին, քանզի ես տեսա քո պղծությունները: Այո, և շատ բաներ հայրս կարդաց Երուսաղեմի վերաբերյալ,– որ այն պիտի կործանվի, և այնտեղի բնակիչներն էլ շատերը պիտի սրից կտտորվեն և շատերը պիտի գերի տարվեն Բաբելոն:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ երբ հայրս կարդաց և տեսավ շատ մեծ ու զարմանալի բաներ, նա բացականչեց առ Տերը, ասելով շատ բաներ՝ ինչպես. Մեծ և զարմանալի են քո գործերը, ո՛վ Տեր Աստված Ամենագոր: Քո գահը բարձր է երկնքում, և քո զորությունը, բարությունը և ողորմությունը երկրի բոլոր բնակիչների վրա են. և քանի որ դու ողորմած ես՝ դու թույլ չես տա, որ ովքեր գալիս են դեպի քեզ, որ նրանք կորչեն:
- 15 Եվ այս ձևով էր իմ հոր խոսքը՝ իր Աստծուն փառաբանելիս. քանզի նրա հոգին հրճվում էր և ամբողջ սիրտը լցված էր՝ այն բաների պատճառով, որ նա տեսել էր, այո, որոնք Տերը ցույց էր տվել նրան:
- 16 Եվ այժմ, ես՝ Նեփիս, չեմ անում լրիվ պատմությունն այն բաների, որոնք հայրս գրել է, քանի որ նա գրել է շատ բաներ, որոնք տեսել էր տեսիլքներում և երազներում. և նա նաև գրել է շատ բաներ, որոնց մասին մարգարեացել էր և ասել իր զավակներին, որոնց լրիվ պատմությունը ես չեմ անի:
- 17 Բայց ես կգրեմ իմ գործերի պատմությունն իմ օրերում: Ահա, ես համառոտագրում եմ հորս հիշատակարանը թիթեղների վրա, որոնք ես պատրաստել եմ իմ սեփական ձեռքերով. ուստի, հորս հիշատակարանը կրճատելուց հետո, ես կգրեմ իմ սեփական կյանքի պատմությունը:
- 18 Հետևաբար, ես կցանկանայի, որ դուք իմանաք, որ հետո, երբ Տերն այդքան շատ զարմանալի բաներ էր ցույց տվել հորս՝ Լեփիին, այո, Երուսաղեմի կործանման վերաբերյալ, ահա, նա դուրս եկավ ժողովրդի մեջ և սկսեց մարգարեանալ և հայտարարել նրանց այն բաների վերաբերյալ, որոնք ինքը և՛ տեսել էր, և՛ լսել:

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

19 Եվ եղավ այնպես, որ հրեաները ծաղրեցին նրան՝ այն բաների պատճառով, որ նա վկայեց նրանց մասին. քանի որ նա իսկապես վկայեց նրանց ամբարշտության և նրանց պղծությունների մասին. և նա վկայեց, որ այն բաները, որ նա տեսել էր ու լսել, և նաև այն բաները, որ նա կարդացել էր գրքում, հստակորեն հայտնում էին մի Մեսիայի գալստյան և նաև աշխարհի փրկագնման մասին:

20 Եվ, երբ հրեաները լսեցին այս բաները, նրանք բարկացան նրա վրա. այո, ճիշտ ինչպես հին մարգարեների վրա, որոնց դուրս գցեցին և քարկոծեցին, և սպանեցին. և նրանք նաև ջանում էին զրկել նրան կյանքից: Բայց ահա, ես՝ Նեփիս, ցույց կտամ ձեզ, որ Տիրոջ գորովագութ ողորմությունները բոլոր նրանց վրա են, ում նա ընտրել է, նրանց հավատքի շնորհիվ, դարձնելու նրանց հզոր՝ մինչև իսկ ի զորությունն ազատվելու:

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 Նեփի 2

- 1 Քանզի ահա, եղավ այնպես, որ Տերը, այո, ուղղակի երագում խոսեց հորս հետ և ասաց նրան. Օրհնված ես դու, Լեփի, այն բաների համար, որ դու արել ես. և քանզի դու հավատարիմ եղար ու հայտնեցիր այս ժողովրդին այն բաները, որոնք ես պատվիրեցի քեզ, ահա, նրանք ջանում են զրկել քեզ կյանքից:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը պատվիրեց հորս, ուղղակի երագում, որ նա պետք է վերցնէր իր ընտանիքը և հեռանար անապատ:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ նա հնազանդ էր Տիրոջ խոսքին, այո պատճառով արեց, ինչպես որ Տերը պատվիրեց նրան:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նա հեռացավ անապատ: Եվ նա թողեց իր տունը և իր ժառանգության հողը և իր ոսկին և իր արծաթը և իր թանկարժեք իրերը, և իր հետ ոչինչ չվերցրեց, բացի իր ընտանիքից և պարենից և վրաններից, ու հեռացավ անապատ:
- 5 Եվ նա իջավ Կարմիր ծովի ափի մոտի եզերքով. և նա ճամփորդում էր անապատում՝ այն եզերքով, որն ավելի մոտ էր Կարմիր ծովին. և նա ճամփորդում էր անապատում իր ընտանիքի հետ, որը բաղկացած էր իմ մայր Սարիայից ու ավագ եղբայրներիցս, որոնք էին՝ Լամանը, Լեմուելը և Սամը:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ նա երեք օր ճամփորդել էր անապատում, նա խփեց իր վրանը մի հովտում, ջրի գետի ափին:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նա կառուցեց մի զոհասեղան քարերից, և ընծա մատուցեց Տիրոջը, և զոհություն հայտնեց Տիրոջը՝ մեր Աստծուն:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նա կոչեց գետի անունը Լաման, և այն թափվում էր Կարմիր ծովը. իսկ հովիտը գետաբերանի եզրին մոտ էր:
- 9 Եվ, երբ հայրս տեսավ, որ գետի ջրերը թափվում էին Կարմիր ծովի ակունքը, նա դիմեց Լամանին՝ ասելով. Երանի թե դու կարողանայիր նմանվել այս գետին՝ անընդհատ վազող դեպի բոլոր արդարության ակունքը:

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

10 Եվ նա նաև ասաց Լեմուելին. Երանի՛ թե դու կարողանայիր նմանվել այս հովտին՝ կայուն ու հաստատուն, անխախտ՝ Տիրոջ պատվիրանները պահելիս:

11 Եվ այս նա ասաց Լամանի և Լեմուելի խստապարանոցության պատճառով. քանզի ահա, նրանք տրտնջում էին շատ բաների վերաբերյալ իրենց հոր դեմ, քանի որ նա տեսիլատես մարդ էր և դուրս էր բերել նրանց Երուսաղեմի հողից՝ թողնելով իրենց ժառանգության հողը և իրենց ոսկին և իրենց արծաթը և իրենց թանկարժեք բաները, որ մեռնի անապատում: Եվ սա, ասում էին նրանք, նա արել էր իր սրտի խենթ երևակայությունների պատճառով:

12 Եվ այսպես Լամանը և Լեմուելը, լինելով ավագները, տրտնջում էին իրենց հոր դեմ: Եվ նրանք տրտնջում էին, որովհետև չգիտեին գործերն այն Աստծո, որը ստեղծել էր իրենց:

13 Նրանք ոչ էլ հավատում էին, որ Երուսաղեմը, այդ մեծ քաղաքը, կարող է կործանվել՝ համաձայն մարգարեների խոսքերի: Եվ նրանք նման էին այն հրեաներին, որոնք Երուսաղեմում էին, որոնք ջանում էին զրկել հորս կյանքից:

14 Եվ եղավ այնպես, որ հայրս, լցված լինելով Հոգով, խոսեց նրանց հետ Լեմուելի հովտում, զորությանը, այնպես որ նրանց մարմինները դողացին նրա առջև: Եվ նա այնպես կարկամեցրեց նրանց, որ նրանք չհամարձակվեցին խոսել նրա դեմ. ուստի, արեցին, ինչպես նա պատվիրեց:

15 Եվ իմ հայրը բնակվում էր վրանում:

16 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, լինելով չափազանց երիտասարդ, այնուամենայնիվ, լինելով հաղթանդամ կազմվածքով, և նաև ունենալով մեծ իղձեր՝ իմանալու Աստծո խորհուրդները, ուստի, ես կանչեցի առ Տերը. և ահա, նա այցելեց ինձ և այնպես փափկացրեց իմ սիրտը, որ ես հավատացի բոլոր այն խոսքերին, որոնք ասվել էին հորս կողմից. այդ պատճառով ես չապստամբեցի նրա դեմ՝ իմ եղբայրների նման:

17 Եվ ես խոսեցի Սամի հետ, իմաց տալով նրան այն բաները, որոնք Տերը հայտնել էր ինձ իր Սուրբ Հոգու միջոցով: Եվ եղավ այնպես, որ նա հավատաց իմ խոսքերին:

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

- 18 Բայց, ահա, Լամանը և Լեմուելը չկամեցան ականջ դնել իմ խոսքերին. և վշտացած լինելով նրանց սրտերի կարծրության պատճառով, ես կանչեցի առ Տերը նրանց համար:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Օրհնված ես դու, Նեփի, քո հավատքի համար, քանի որ դու փնտրեցիր ինձ ջանասիրաբար՝ սրտի խոնարհությամբ:
- 20 Եվ որքան որ դուք կպահեք իմ պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք և կառաջնորդվեք խոստումի երկիր. այո, այսինքն՝ մի երկիր, որը ես պատրաստել եմ ձեզ համար. այո, մի երկիր, որն ընտիր է բոլոր մյուս երկրներից առավել:
- 21 Եվ որքան որ քո եղբայրները կապտամբեն քո դեմ, նրանք կկտրվեն Տիրոջ ներկայությունից:
- 22 Եվ որքան որ դու կպահես իմ պատվիրանները, դու կդարձվես ղեկավար և ուսուցիչ քո եղբայրների վրա:
- 23 Քանզի ահա, այն օրը, երբ նրանք կապտամբեն իմ դեմ, ես կանիծեմ նրանց, նույնիսկ դառն անեծքով, և նրանք իշխանություն չեն ունենա քո սերնդի վրա, քանի դեռ նրանք էլ չեն ապստամբել իմ դեմ:
- 24 Եվ եթե լինի այնպես, որ նրանք ապստամբեն իմ դեմ, նրանք խարազան կլինեն քո սերնդի համար՝ զարթնեցնելու նրանց մեջ հիշելու սովորույթը:

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 Նեփի 3

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, Տիրոջ հետ խոսելուց հետո, վերադարձա հորս վրանը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նա խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Ահա, ես մի երազ երազեցի, որով Տերը պատվիրեց ինձ, որ դու և քո եղբայրները պետք է վերադառնաք Երուսաղեմ:
- 3 Քանզի ահա, Լաբանն ունի հրեաների հիշատակարանը և նաև իմ նախահայրերի տոհմաբանությունը, և դրանք փորագրված են արույրե թիթեղների վրա:
- 4 Ուստի, Տերը հրամայեց ինձ, որ դու և քո եղբայրները պետք է գնաք Լաբանի տունը, գտնեք հիշատակարանները և բերեք դրանք այստեղ՝ անապատ:
- 5 Եվ այժմ, ահա քո եղբայրները տրտնջում են՝ ասելով, որ այն, ինչ պահանջում են նրանցից, դժվար բան է. բայց ահա, ես չեմ պահանջում դա նրանցից, այլ դա պատվիրան է Տիրոջից:
- 6 Հետևաբար, գնա՛, որդիս, և դու կաջակցվես Տիրոջ կողմից, որովհետև դու չտրտնջացիր:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, ասացի հորս. Ես կգնամ ու կանեմ այն բաները, որոնք Տերը պատվիրել է, քանզի գիտեմ, որ Տերը պատվիրաններ չի տալիս մարդկանց զավակներին՝ առանց ուղի պատրաստելու. նրանց համար, որպեսզի նրանք կարողանան իրագործել այն, ինչ նա պատվիրել է իրենց:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ հայրս լսեց այս խոսքերը, նա չափազանց ուրախացավ, քանի որ իմացավ, որ ես օրհնված էի Տիրոջ կողմից:
- 9 Եվ ես՝ Նեփիս, ու եղբայրներս մեր վրաններով ճանապարհ ընկանք անապատով, գնալով վեր՝ դեպի Երուսաղեմի հողը:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ մենք հասանք Երուսաղեմի հողը, ես և եղբայրներս խորհրդակցեցինք միմյանց հետ:
- 11 Եվ մենք վիճակ գցեցինք, թե մեզանից ով պետք է գնար ներս՝ Լաբանի տունը: Եվ եղավ այնպես, որ վիճակն ընկավ Լամանին. և Լամանը ներս գնաց Լաբանի տունը և խոսեց նրա հետ, երբ նա նստած էր իր տանը:

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

12 Եվ նա Լաբանից ուզեց հիշատակարանները, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա, որոնք պարունակում էին հորս տոհմաբանությունը:

13 Եվ ահա, եղավ այնպես, որ Լաբանը զայրացավ և դուրս շարտեց նրան իր մոտից. և չկամեցավ, որ նա ունենա հիշատակարանները: Ուստի, նա ասաց նրան. Ահա, դու ավազակ ես, և ես կսպանեմ քեզ:

14 Բայց Լամանը փախավ նրա մոտից և պատմեց մեզ այն բաները, որ Լաբանն արել էր: Եվ մենք սկսեցինք չափազանց վշտանալ, և եղբայրներս պատրաստվում էին վերադառնալ հորս մոտ՝ անապատ:

15 Բայց ահա, ես ասացի նրանց, որ. Ինչպես կենդանի է Տերը, և ինչպես կենդանի ենք մենք, մենք ետ չենք գնա անապատ՝ մեր հոր մոտ, մինչև չիրագործենք այն, ինչ Տերը պատվիրել է մեզ:

16 Ուստի, եկեք հավատարիմ լինենք Տիրոջ պատվիրանները պահելիս. հետևաբար, եկեք գնանք մեր հոր ժառանգության հողը, քանզի ահա, նա թողել է ոսկի և արծաթ և ամեն տեսակի հարստություններ: Եվ այս բոլորը նա արել է հանուն Տիրոջ պատվիրանների:

17 Քանզի նա գիտեր, որ Երուսաղեմը պետք է կործանվի՝ մարդկանց ամբարշտության պատճառով:

18 Քանզի ահա, նրանք մերժեցին մարգարեների խոսքերը: Ուստի, եթե հայրս մնար այդ հողում, այն բանից հետո, երբ նրան պատվիրվել էր փախչել այդ հողից, ահա, նա նույնպես կկորչեր: Ուստի, անպայման պետք էր, որ նա փախչեր այդ հողից:

19 Եվ ահա, Աստծո իմաստությամբ է, որ մենք պետք է ձեռք բերենք այս հիշատակարանները, որպեսզի մենք կարողանանք պահպանել մեր զավակների համար մեր հայրերի լեզուն.

20 Եվ նաև, որպեսզի կարողանանք պահպանել նրանց համար այն խոսքերը, որոնք ասվել են բոլոր սուրբ մարգարեների բերանով, որոնք տրվել են նրանց Աստծո Հոգով և զորությամբ, աշխարհի սկզբից ի վեր, նույնիսկ ընդհուպ մինչև այս ներկա ժամանակը:

21 Եվ եղավ այնպես, որ այս խոսելաձևով ես համոզեցի իմ եղբայրներին, որ նրանք հավատարիմ լինեն Աստծո պատվիրանները պահելիս:

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

22 Եվ եղավ այնպես, որ մենք գնացինք մեր ժառանգության հողը, և մենք ի մի հավաքեցինք մեր ոսկին և մեր արծաթը և մեր թանկարժեք իրերը:

23 Եվ այս բաներն ի մի հավաքելուց հետո, մենք նորից գնացինք Լաբանի տուն:

24 Եվ եղավ այնպես, որ մենք մտանք ներս՝ Լաբանի մոտ և ուզեցինք նրանից, որ նա մեզ տար հիշատակարանները, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա, որի համար մենք նրան կտայինք մեր ոսկին և մեր արծաթը և մեր բոլոր թանկարժեք իրերը:

25 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ Լաբանը տեսավ մեր ունեցվածքը, և որ այն չափազանց մեծ էր, նա փափագեց այն՝ այնպես, որ մեզ դուրս շարտեց և ուղարկեց իր ծառաներին՝ սպանելու մեզ, որպեսզի կարողանար տիրանալ մեր ունեցվածքին:

26 Եվ եղավ այնպես, որ մենք փախուստի դիմեցինք Լաբանի ծառաներից, և ստիպված էինք թողնել այնտեղ մեր ունեցվածքը, և այն ընկավ Լաբանի ձեռքը:

27 Եվ եղավ այնպես, որ մենք փախանք անապատ, և Լաբանի ծառաները չհասան մեր ետևից, և մենք թաքնվեցինք մի ժայռի խոռոչում:

28 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանը բարկացած էր ինձ վրա և նաև իմ հոր վրա. և Լեմուելը՝ նույնպես, քանի որ նա ականջ էր դնում Լամանի խոսքերին: Այդ պատճառով Լամանը և Լեմուելն ասացին մեզ՝ իրենց փոքր եղբայրներին, շատ ծանր խոսքեր և ուղղակի ճիպտով ծեծեցին:

29 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ նրանք ճիպտով ծեծում էին մեզ, ահա, Տիրոջ մի հրեշտակ եկավ ու կանգնեց նրանց առջև և նա խոսեց նրանց հետ՝ ասելով. Ինչո՞ւ եք ճիպտով ծեծում ձեր փոքր եղբորը: Չգիտե՞ք, որ Տերը նրան ղեկավար է ընտրել ձեզ վրա, և դա՞ ձեր անօրինությունների պատճառով: Ահա, դուք պետք է նորից գնաք Երուսաղեմ, և Տերը կհանձնի Լաբանին ձեր ձեռքը:

30 Եվ հրեշտակը, մեզ հետ խոսելուց հետո, հեռացավ:

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

31 Եվ հրեշտակի հեռանալուց հետո Լամանը և Լեմուելը նորից սկսեցին տրտնջալ, ասելով. Ի՞նչպես է դա հնարավոր, որ Տերը Լաբանին հանձնի մեր ձեռքը: Ահա, նա մի զորեղ մարդ է, և նա կարող է հրամայել հիսունի, այո, նա մինչև անգամ կարող է սպանել հիսունի և, ուրեմն, ինչու՝ ոչ մեզ:

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1 Նեփի 4

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ ես խոսեցի եղբայրներիս հետ՝ ասելով. Եկեք նորից գնանք վեր՝ Երուսաղեմ, և եկեք հավատարիմ լինենք Տիրոջ պատվիրանները պահելիս, քանզի ահա, նա ավելի զորեղ է, քան ողջ աշխարհը, ուրեմն՝ ինչո՞ւ ոչ ավելի զորեղ, քան Լաբանը և նրա հիսունը, այո, կամ մինչև անգամ նրա տասնյակ հազարավորները:
- 2 Հետևաբար, եկեք վերադառնանք. եկեք ուժեղ լինենք, ինչպես Մովսեսը. քանի որ նա իսկապես հրամայեց Կարմիր ծովի ջրերին, և դրանք բաժանվեցին այս ու այն կողմ, և մեր հայրերը դուրս եկան գերությունից նրա միջով՝ չոր գետնի վրայով, իսկ Փարավոնի բանակները հետևեցին նրանց և խեղդվեցին Կարմիր ծովի ջրերում:
- 3 Արդ, ահա դուք գիտեք, որ սա ճիշտ է. և դուք գիտեք նաև, որ մի հրեշտակ խոսել է ձեզ հետ. ուստի, կարո՞ղ եք դուք կասկածել: Եկեք վերադառնանք. Տերը կարող է ազատել մեզ, ճիշտ ինչպես մեր հայրերին, և կործանել Լաբանին, ճիշտ ինչպես Եգիպտացիներին:
- 4 Արդ, երբ ես ասացի այս խոսքերը, նրանք դեռ զայրացած էին և դեռ շարունակում էին տրտնջալ. այնուամենայնիվ, նրանք հետևեցին ինձ, մինչև մենք հասանք Երուսաղեմի պատերի մոտ:
- 5 Եվ դա գիշերով էր. և ես կարգադրեցի, որ նրանք թաքնվեն պատերից դուրս: Եվ նրանց թաքնվելուց հետո, ես՝ Նեփիս, սողոսկեցի քաղաք և առաջ գնացի դեպի Լաբանի տունը:
- 6 Եվ ես առաջնորդվում էի Հոգու կողմից՝ նախապես չիմանալով բաները, որոնք պետք է անեի:
- 7 Այնուամենայնիվ, ես առաջ գնացի, և երբ մոտ եկա Լաբանի տանը, նկատեցի մի մարդու, և նա ընկած էր գետնին՝ իմ առջև, քանի որ գինուց հարբած էր:
- 8 Եվ երբ ես մոտեցա նրան, գլխի ընկա, որ դա Լաբանն էր:
- 9 Եվ ես նկատեցի նրա սուրը և դուրս քաշեցի այն իր պատյանից. և դրա բռնակը մաքուր ոսկուց էր, իսկ աշխատանքը դրա՝ չափազանց նուրբ, և ես տեսա, որ շեղբը դրա ամենաընտիր պողպատից էր:

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ ես Հոգու կողմից պարտադրվեցի, որ սպանեմ Լաբանին. բայց ես ասացի սրտումս. Երբեք և ո՛չ մի անգամ մարդու արյուն ես չեմ թափել: Եվ ես ընկրկեցի ու չցանկացա նրան սպանել:
- 11 Եվ Հոգին կրկին ասաց ինձ. Ահա, Տերը հանձնել է նրան քո ձեռքը: Այո, և ես գիտեի նաև, որ նա ջանում էր զրկել ինձ իմ սեփական կյանքից. այո, և նա չէր ցանկանում ականջ դնել Տիրոջ պատվիրաններին. և նա նաև հափշտակել էր մեր ունեցվածքը:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Հոգին կրկին ասաց ինձ. Սպանիր նրան, քանի որ Տերը հանձնել է նրան քո ձեռքը.
- 13 Ահա, Տերը սպանում է ամբարիշտին, որպեսզի իրագործի իր արդար նպատակները: Ավելի լավ է մեկ մարդ կորչի, քան մի ազգ անհավատության մեջ ընկնի ու կորչի:
- 14 Եվ այժմ, երբ ես՝ Նեփիս, լսեցի այս խոսքերը, ես հիշեցի Տիրոջ խոսքերը, որոնք նա ասել էր ինձ անապատում՝ ասելով, որ. Որքան որ քո սերունդը կպահի իմ պատվիրանները, նա կբարգավաճի խոստումի երկրում:
- 15 Այո, և մտածեցի նաև, որ նրանք չէին կարող պահել Տիրոջ պատվիրաններն ըստ Մովսեսի օրենքի, մինչև նրանք չունենային օրենքը:
- 16 Եվ ես գիտեի նաև, որ օրենքը փորագրված էր արույրե թիթեղների վրա:
- 17 Եվ բացի այդ, ես գիտեի, որ այս պատճառով էր Տերը հանձնել Լաբանին իմ ձեռքը, որ ես կարողանայի ձեռք բերել հիշատակարանները՝ համաձայն իր պատվիրանների:
- 18 Հետևաբար, ես հնազանդվեցի Հոգու ձայնին և բռնեցի Լաբանին գլխի մազերից և կտրեցի նրա գլուխը՝ իր իսկ սրով:
- 19 Եվ նրա գլուխն իր իսկ սրով կտրելուց հետո, ես վերցրեցի Լաբանի հանդերձներն ու հագա իմ մարմնի վրա. այո, մինչև անգամ՝ բոլոր մանրուքներով. և նրա զենքերը կապեցի մեջքիս:
- 20 Եվ այս անելուց հետո, ես առաջ գնացի դեպի Լաբանի գանձարանը: Եվ, երբ ես առաջ էի գնում դեպի Լաբանի գանձարանը, ահա, ես տեսա Լաբանի ծառային, որն ուներ գանձարանի բանալիները: Եվ ես հրամայեցի նրան Լաբանի ձայնով, որ նա գար ինձ հետ՝ գանձարան:

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

21 Եվ նա կարծեց, թե ես իր տերը՝ Լաբանն եմ, քանի որ տեսավ հանդերձները և նաև իմ մեջքին կապած սուրը:

22 Եվ նա խոսեց ինձ հետ հրեաների ծերերի մասին, գիտենալով, որ իր տեր Լաբանը զիշերը նրանց հետ էր եղել դրսում:

23 Եվ ես խոսեցի նրա հետ, իբրև թե Լաբանն եմ:

24 Եվ ես նաև ասացի նրան, որ պետք է տանեմ փորագրությունները, որոնք արույրե թիթեղների վրա են, իմ ավագ եղբայրներին, որոնք պատերից դուրս են:

25 Եվ ես նաև հրամայեցի նրան, որ նա հետևի ինձ:

26 Եվ նա կարծելով, որ ես խոսում եմ եկեղեցու եղբայրների մասին, և որ ես իրոք այն Լաբանն եմ, որին ես սպանել էի, ուստի, նա հետևեց ինձ:

27 Եվ նա խոսեց ինձ հետ հրեաների ծերերի մասին շատ անգամ, մինչ ես առաջ էի գնում՝ դեպի իմ եղբայրները, որոնք գտնվում էին պատերից դուրս:

28 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանը տեսավ ինձ, նա չափազանց վախեցավ, և Լեմուելն ու Սամը նույնպես: Եվ նրանք փախան իմ ներկայությունից. քանի որ կարծեցին, որ դա Լաբանն է, և որ նա սպանել էր ինձ և ջանում էր նրանց նույնպես զրկել կյանքից:

29 Եվ եղավ այնպես, որ ես կանչեցի նրանց ետևից և նրանք լսեցին ինձ. այդ պատճառով դադարեցին փախչել իմ ներկայությունից:

30 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ Լաբանի ծառան տեսավ եղբայրներին, նա սկսեց դողալ և քիչ էր մնում փախչել իմ առջևից և վերադառնար քաղաք՝ Երուսաղեմ:

31 Եվ ես՝ Նեփիս, լինելով հաղթանդամ կազմվածքով մի մարդ, և նաև ստացած լինելով մեծ ուժ Տիրոջից, հետևաբար, բռնեցի Լաբանի ծառային և պահեցի, որպեսզի չկարողանար փախչել:

32 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ ես խոսեցի նրա հետ, որ, եթե նա ականջ դներ իմ խոսքերին. Ինչպես կենդանի է Տերը, և ինչպես կենդանի եմ ես, և դա հենց այդպես է, եթե միայն նա ականջ դներ մեր խոսքերին, մենք կխնայեինք նրա կյանքը:

33 Եվ ես խոսեցի նրա հետ, նույնիսկ երդումով, որ նա կարիք չուներ վախենալու. որ նա մեզ նման ազատ մարդ կլիներ, եթե նա զար մեզ հետ անապատ:

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

- 34 Եվ ես նորից խոսեցի նրա հետ՝ ասելով.
Անկասկած, Տերը պատվիրել է մեզ անել այս
բանը, և միթե մենք չպետք է ջանասեր լինենք
Տիրոջ պատվիրանները պահելիս: Հետևաբար,
երթե դու գաս անապատ՝ հորս մոտ, դու տեղ
կունենաս մեզ մոտ:
- 35 Եվ եղավ այնպես, որ Զորամը
համարձակությամբ լցվեց այն խոսքերից, որ ես
ասացի: Արդ, Զորամ էր ծառայի անունը. և նա
խոստացավ, որ կգար անապատ՝ մեր հոր մոտ:
Այո, և նա նաև երդում տվեց մեզ, որ նա կմնար
մեզ հետ՝ այդ ժամանակից ի վեր:
- 36 Արդ, մենք ցանկանում էինք, որ նա մնար մեզ
հետ այն պատճառով, որ հրեաները
չկարողանային իմանալ դեպի անապատ մեր
փախուստի մասին, հակառակ դեպքում նրանք
կհետապնդեին ու կսպանեին մեզ:
- 37 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ Զորամը երդում տվեց
մեզ, նրա վերաբերյալ մեր մտավախությունները
փարատվեցին:
- 38 Եվ եղավ այնպես, որ մենք վերցրեցինք արույրե
թիթեղներն ու Լաբանի ծառային, և հեռացանք
անապատ՝ ուղևորվելով դեպի մեր հոր վրանը:

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord
hath commanded us to do this thing; and shall we
not be diligent in keeping the commandments of the
Lord? Therefore, if thou wilt go down into the
wilderness to my father thou shalt have place with
us.

And it came to pass that Zoram did take courage at
the words which I spake. Now Zoram was the name
of the servant; and he promised that he would go
down into the wilderness unto our father. Yea, and
he also made an oath unto us that he would tarry
with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us
for this cause, that the Jews might not know con-
cerning our flight into the wilderness, lest they
should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an
oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass
and the servant of Laban, and departed into the
wilderness, and journeyed unto the tent of our fa-
ther.

1 Նեփի 5

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ մենք վերադարձանք անապատ՝ մեր հոր մոտ, ահա, նա լցվեց ուրախությամբ և իմ մայրը՝ Սարիան, նույնպես չափազանց ուրախացավ, քանի որ մեր պատճառով, իսկապես, սուգ էր արել:
- 2 Քանի որ նա ենթադրել էր, որ մենք մահացել էինք անապատում. և նաև դժգոհել էր իմ հոր դեմ, ասելով նրան, որ նա տեսիլատես մարդ էր, ասելով. Ահա, դու դուրս ես բերել մեզ մեր ժառանգության հողից, և իմ որդիներն այլևս չկան, և մենք մեռնում ենք անապատում:
- 3 Եվ այս խոսելաձևով էր մայրս դժգոհել հորս դեմ:
- 4 Եվ եղել էր այնպես, որ հայրս խոսել էր նրա հետ՝ ասելով. Ես գիտեմ, որ ես տեսիլատես մարդ եմ. քանի որ, եթե ես տեսած չլինեի Աստծո բաները տեսիլքում, ես իմացած չէի լինի Աստծո բարությունը, այլ մնացած կլինեի Երուսաղեմում և կմեռնեի եղբայրներիս հետ:
- 5 Բայց ահա, ես ձեռք եմ բերել խոստումի երկիր, բաներ, որոնցով ցնծում եմ. այո, և ես գիտեմ, որ Տերը կազատի իմ որդիներին Լաբանի ձեռքից և ես կբերի կրկին մեզ մոտ՝ անապատ:
- 6 Եվ այս խոսելաձևով էր իմ հայրը՝ Լեքին, հանգստացրել իմ մորը՝ Սարիային, մեր վերաբերյալ, մինչ մենք ճամփորդում էինք անապատով դեպի Երուսաղեմի հողը՝ ձեռք բերելու հրեաների հիշատակարանը:
- 7 Եվ երբ մենք վերադարձանք իմ հոր վրանը, ահա, նրանց ուրախությունը լիակատար էր, և մայրս սփոփվեց:
- 8 Եվ նա խոսեց՝ ասելով. Հիմա ես անկասկած գիտեմ, որ Տերն է պատվիրել ամուսնուս փախչել անապատ. այո, և ես անկասկած գիտեմ նաև, որ Տերն է պահպանել իմ որդիներին ու ազատել նրանց Լաբանի ձեռքից և տվել նրանց զորություն, որի միջոցով նրանք կարողացան իրագործել այն, ինչ Տերը պատվիրել էր նրանց: Եվ այս խոսելաձևով խոսեց նա:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք չափազանց ուրախացան, և զոհ ու ողջակեզներ մատուցեցին Տիրոջը. և զոհություն հայտնեցին Իսրայելի Աստծուն:

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

- 10 Եվ Իսրայելի Աստծուն զոհություն հայտնելուց հետո, իմ հայրը՝ Լեփին, վերցրեց հիշատակարանները, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա և ուսումնասիրեց դրանք սկզբից սկսած:
- 11 Եվ նա տեսավ, որ դրանք պարունակում էին Մովսեսի հինգ գրքերը, որոնք տալիս էին աշխարհի ստեղծման պատմությունը, ինչպես նաև Ադամի ու Եվայի, որոնք մեր առաջին ծնողներն էին:
- 12 Եվ նաև հրեաների մի հիշատակարան, սկսած սկզբից ընդհուպ մինչև Հուդայի թագավոր Սեդեկիայի թագավորության սկիզբը:
- 13 Եվ նաև սուրբ մարգարեների մարգարեությունները, սկսած սկզբից ընդհուպ մինչև Սեդեկիայի թագավորության սկիզբը. և նաև շատ մարգարեություններ, որոնք խոսվել էին Երեմիայի բերանով:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ իմ հայրը՝ Լեփին, արույրե թիթեղների վրա գտավ նաև իր հայրերի տոհմաբանությունը. ուստի, նա իմացավ, որ ինքը Հովսեփի հետնորդն էր. այո, այսինքն, այն Հովսեփի, որը Հակոբի որդին էր, որը վաճառվել էր Եգիպտոս, և որը Տիրոջ ձեռքով պահպանվել էր, որպեսզի կարողանար իր հորը՝ Հակոբին և նրա ողջ զերդաստանը պահել սովից ոչնչանալուց:
- 15 Եվ նրանք նույնպես դուրս էին բերվել գերությունից և Եգիպտոսի երկրից, այն նույն Աստծո կողմից, որը պահպանել էր նրանց:
- 16 Եվ այսպիսով, իմ հայրը՝ Լեփին, հայտնաբերեց իր հայրերի տոհմաբանությունը: Եվ Լաբանը նույնպես Հովսեփի հետնորդն էր, այդ պատճառով, նա և նրա հայրերը պահել էին հիշատակարանները:
- 17 Եվ արդ, երբ հայրս տեսավ բոլոր այս բաները, նա լցվեց Հոգով և սկսեց մարգարեանալ իր սերնդի վերաբերյալ,
- 18 Որ այս արույրե թիթեղները կհասնեն բոլոր այն ազգերին, ցեղերին, լեզուներին և ժողովուրդներին, որոնք իր սերնդից են:
- 19 Ուստի, նա ասաց, որ այս արույրե թիթեղները երբեք չեն ոչնչանա. ոչ էլ այլևս կխամրեն ժամանակից: Եվ նա մարգարեացավ շատ բաներ իր սերնդի վերաբերյալ:

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

20 Եվ եղավ այնպես, որ առ այժմ ես և հայրս պահել էինք այն պատվիրանները, որոնք Տերը պատվիրել էր մեզ:

21 Եվ մենք ձեռք էինք բերել այն հիշատակարանները, որոնք Տերը պատվիրել էր մեզ, և ուսումնասիրել ու գտել, որ դրանք բաղձալի էին. այո, նույնիսկ շատ մեծ արժեքի էին մեզ համար, այնպես որ մենք կկարողանայինք պահպանել Տիրոջ պատվիրանները մեր զավակների համար:

22 Ուստի, Տիրոջ իմաստությամբ էր, որ մենք պետք է տանեինք դրանք մեզ հետ, երբ ճամփորդում էինք անապատով դեպի խոստումի երկիր:

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1 Նեփի 6

- 1 Եվ ես՝ Նեփիս, չեմ տալիս իմ հայրերի տոհմաբանությունը հիշատակարանիս այս մասում. ոչ էլ հետագայում, որևէ անգամ կտամ այն՝ այս թիթեղների վրա, որ ես գրում եմ. քանի որ դա տրված է այն հիշատակարանում, որը պահվում է հորս կողմից. ուստի, ես դա չեմ գրում այս աշխատության մեջ:
- 2 Քանի որ ինձ բավարարում է ասելը, որ մենք Հովսեփի հետնորդներն ենք:
- 3 Ինձ համար կարևոր չէ, որ ես բժախնդիր լինեմ՝ հորս բոլոր բաների մասին լրիվ պատմությունը տալիս, քանի որ դրանք չեն կարող գրվել այս թիթեղների վրա, որովհետև ինձ տեղ է հարկավոր, որպեսզի կարողանամ գրել Աստծո բաների մասին:
- 4 Քանզի իմ ողջ նպատակն է, որ ես կարողանամ համոզել մարդկանց՝ գալ դեպի Աբրահամի Աստվածը և Իսահակի Աստվածը և Հակոբի Աստվածը, և փրկվել:
- 5 Ուստի, ես չեմ գրում բաները, որոնք հաճելի են աշխարհին, այլ այն բաները, որոնք հաճելի են Աստծուն և նրանց, ովքեր այս աշխարհից չեն:
- 6 Ուստի, ես պատվիրան եմ տալու իմ սերնդին, որ նրանք չզբաղեցնեն այս թիթեղներն այնպիսի բաներով, որոնք արժեքավոր չեն մարդկանց զավակների համար:

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 Նեփի 7

- 1 Եվ այժմ ես կկամենայի, որ դուք իմանայիք, որ երբ իմ հայրը՝ Լեփին, իր սերնդի վերաբերյալ մարգարեանալը վերջացրեց, եղավ այնպես, որ Տերը խոսեց նրա հետ կրկին, ասելով, որ նրա՝ Լեփի համար, լավ չէ, որ նա մենակ տանի իր ընտանիքն անապատ. այլ, որ նրա որդիները պետք է աղջիկներ կնության վերցնեն, որպեսզի նրանք սերունդ աճեցնեն Տիրոջ համար խոստումի երկրում:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը պատվիրեց նրան, որ ես՝ Նեփիս, և եղբայրներս, պետք է նորից վերադառնայինք Երուսաղեմի հողը և բերեինք Իսմայելին և նրա ընտանիքին անապատ:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, եղբայրներիս հետ նորից գնացի առաջ անապատով՝ վերադառնալու Երուսաղեմ:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ մենք հասանք Իսմայելի տունը և այնքան շնորհ գտանք Իսմայելի աչքում, որ հայտնեցինք նրան Տիրոջ խոսքերը:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը փափկացրեց Իսմայելի սիրտը և նաև նրա գերդաստանինը, այնպես որ նրանք ճանապարհ ընկան մեզ հետ՝ դեպի անապատ, դեպի մեր հոր վրանը:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ անապատով ճամփորդելիս, ահա, Լամանը և Լեմուելը և Իսմայելի դուստրերից երկուսը և Իսմայելի երկու որդիները և նրանց ընտանիքներն ապստամբեցին մեր դեմ. այո, իմ՝ Նեփիի, և Սամի և իրենց հոր՝ Իսմայելի, և նրա կնոջ և նրա երեք մյուս դուստրերի դեմ:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ այդ ապստամբության ժամանակ նրանք ցանկանում էին վերադառնալ Երուսաղեմի հողը:
- 8 Եվ ես՝ Նեփիս, վշտացած լինելով նրանց սրտերի կարծրությունից, հետևաբար, խոսեցի նրանց հետ՝ ասելով, այո, հենց՝ Լամանին և Լեմուելին. Ահա, դուք իմ մեծ եղբայրներն եք, և ինչպես է, որ դուք այդքան կարծր եք սրտով և այդքան կույր՝ մտքով, որ դուք կարիք ունեք, որ ես՝ ձեր փոքր եղբայրը, պետք է խոսեմ ձեզ վրա, այո, և օրինակ ծառայեմ ձեզ:
- 9 Ի՞նչպես է, որ դուք ականջ չեք դնում Տիրոջ խոսքին:

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

10 Ի՞նչպես է, որ դուք մոռացաք, որ տեսաք Տիրոջ հրեշտակին:

11 Այո, և ի՞նչպես է, որ դուք մոռացաք, թե ինչ մեծ բաներ Տերն արեց մեզ համար՝ ազատելով մեզ Լաբանի ձեռքից, և նաև երբ մենք պետք է ձեռք բերեինք հիշատակարանը:

12 Այո, և ի՞նչպես է, որ դուք մոռացաք, որ Տերը՝ ըստ իր կամքի, ամեն բան կարող է անել մարդկանց զավակների համար, եթե այնպես լինի, որ նրանք հավատք գործադրեն նրա հանդեպ: Ուստի, եկեք հավատարիմ լինենք նրան:

13 Եվ եթե այնպես լինի, որ մենք հավատարիմ լինենք նրան, մենք ձեռք կբերենք խոստումի երկիրը. և դուք կիմանաք ապագայում, ինչ-որ մի ժամանակ, որ Տիրոջ խոսքը կիրագործվի Երուսաղեմի կործանման վերաբերյալ. քանի որ բոլոր բաները, որոնք Տերը խոսել է Երուսաղեմի կործանման վերաբերյալ, պետք է իրագործվեն:

14 Քանզի ահա, Տիրոջ Հոգին կղաղարի ճգնել նրանց հետ. քանզի ահա, նրանք մերժեցին մարգարեներին և Երեմիային բանտ զցցեցին: Եվ նրանք այնքան ջանացին խլել հորս կյանքը, որ տեղահան արեցին նրան այդ հողից:

15 Արդ ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ, եթե դուք կամենաք վերադառնալ Երուսաղեմ, դուք նույնպես կկորչեք նրանց հետ: Եվ, եթե դուք ընտրություն ունեք, վերադարձեք այդ երկիրը և հիշեք խոսքերը, որ ես ասում եմ ձեզ, որ եթե դուք զնաք, դուք նույնպես կկորչեք. քանզի այսպես է Տիրոջ Հոգին պարտադրում ինձ, որ ես խոսեմ:

16 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Նեփիս, ասացի այս խոսքերն իմ եղբայրներին, նրանք բարկացան ինձ վրա: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ձեռք բարձրացրեցին ինձ վրա, քանզի ահա, նրանք չափազանց զայրացած էին, և կապեցին ինձ պարաններով, քանի որ ջանում էին զրկել ինձ կյանքից, թողնել ինձ անապատում՝ հոշոտվելու վայրի գազաններից:

17 Բայց եղավ այնպես, որ ես աղոթեցի Տիրոջը՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, համաձայն իմ հավատքի, որը քո հանդեպ է, ազատիր ինձ իմ եղբայրների ձեռքից. այո, տո՛ր ինձ այնքան ուժ, որ կարողանամ կտրել այս կապերը, որոնցով ես կապված եմ:

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

18 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես ասացի այս խոսքերը, ահա, կապերն արձակվեցին ձեռքերիս և ոտքերիս վրայից, և ես կանգնեցի իմ եղբայրների առջև ու կրկին խոսեցի նրանց հետ:

19 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք նորից բարկացան ինձ վրա և ջանում էին ձեռք բարձրացնել ինձ վրա. բայց ահա, Իսմայելի դուստրերից մեկը, այո, և նաև նրա մայրը, և Իսմայելի որդիներից մեկն այնքան աղաչեցին եղբայրներիս, որ փափկացրեցին նրանց սրտերը. և նրանք դադարեցին ջանալ զրկել ինձ կյանքից:

20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք այնքան վշտացած էին իրենց ամբարշտության պատճառով, որ խոնարհվեցին իմ առջև և աղաչեցին ինձ, որ ես ներեմ նրանց՝ այն բանի համար, որ նրանք արել են իմ դեմ:

21 Եվ եղավ այնպես, որ ես անկեղծորեն ներեցի նրանց այն բոլորը, ինչ որ արել էին, և ես հորդորեցի նրանց, որ աղոթեն Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, ներման համար: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք այդպես արեցին: Եվ Տիրոջն աղոթելուց հետո մենք նորից շարունակեցինք մեր ճամփորդությունը դեպի մեր հոր վրանը:

22 Եվ եղավ այնպես, որ մենք եկանք-հասանք մեր հոր վրանը: Եվ երբ ես, եղբայրներս և Իսմայելի ողջ տունը հորս վրանը հասանք, նրանք զոհություն հայտնեցին Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն. և նրանք զոհ ու ողջակեզներ մատուցեցին նրան:

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1 Նեփի 8

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ի մի էինք հավաքել բոլոր ձևի, ամեն տեսակի սերմեր, ինչպես ամեն տեսակի հատիկներ, այնպես էլ ամեն տեսակի մրգերի սերմեր:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ մինչ հայրս մնում էր անապատում, նա խոսեց մեզ հետ՝ ասելով. Ահա, ես մի երազ երազեցի. կամ, այլ խոսքով, ես մի տեսիլք տեսա:
- 3 Եվ, ահա, այն բանի պատճառով, որ ես տեսա, ես հիմք ունեմ Տիրոջով ուրախանալու Նեփիի ու նաև Սամի համար. քանի որ հիմք ունեմ ենթադրելու, որ նրանք և նրանց սերնդից շատերը կփրկվեն:
- 4 Բայց ահա, Լաման և Լեմուել, ես չափազանց վախենում եմ ձեզ համար. քանզի ահա, երազումս ինձ թվաց ես տեսա մի մութ ու մռայլ անապատ:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա մի մարդու, և նա հագել էր սպիտակ պարեզոտ. և նա եկավ ու կանգնեց իմ առջև:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ նա խոսեց ինձ հետ և առաջարկեց հետևել իրեն:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ ես, հետևելով նրան, տեսա ինձ, որ ես մի մութ ու մռայլ վայրում էի:
- 8 Եվ շատ ժամերի ընթացքում մթության մեջ ճամփորդելուց հետո, ես սկսեցի աղոթել Տիրոջը, որ նա ողորմություն ունենար իմ հանդեպ՝ համաձայն իր բազմաթիվ գորովագույն ողորմությունների:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջն աղոթելուց հետո, ես տեսա մի մեծ ու ընդարձակ դաշտ:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա մի ծառ, որի պտուղը բաղձալի էր՝ մարդուն երջանիկ դարձնելու համար:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ ես առաջ գնացի և ճաշակեցի դրա պտղից. և տեսա, որ այն ամենաքաղցրն էր բոլորից, որ ես նախկինում երբևիցե փորձել էի: Այո, և ես նկատեցի, որ դրա պտուղը ճերմակ է՝ գերազանցելով ամեն ճերմակություն, որ ես երբևէ տեսել էի:
- 12 Եվ, երբ ես ճաշակեցի դրա պտղից, այն լցրեց իմ հոգին չափազանց մեծ ուրախությամբ. ուստի, ես սկսեցի փափագել, որ իմ ընտանիքն էլ ճաշակի դրանից. քանի որ գիտեի, որ այն բաղձալի է բոլոր մյուս պտուղներից ավելի:

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Եվ, երբ աչք ածեցի շուրջբոլորս, որ գուցե կարողանայի գտնել ընտանիքիս նույնպես, ես տեսա ջրի մի գետ. և այն հոսում էր ծառի մոտով, որից ես պտուղ էի ճաշակում:

14 Եվ ես նայեցի որոշելու համար, թե որտեղից էր գալիս. և մի փոքր հեռու տեսա ակունքը. և նրա ակունքի մոտ ես տեսա ձեր մայր Սարիային, և Սամին, և Նեփիին. և նրանք կանգնած էին, կարծես թե չիմանալով, թե ուր պիտի գնան:

15 Եվ եղավ այնպես, որ ես ձեռքով նշան արեցի նրանց. և նաև կանչեցի նրանց բարձր ձայնով, որ նրանք գան ինձ մոտ և ճաշակեն պտղից, որը բաղձալի էր բոլոր մյուս պտուղներից ավելի:

16 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք եկան ինձ մոտ և նույնպես ճաշակեցին պտղից:

17 Եվ եղավ այնպես, որ ես ցանկացա, որ Լամանն ու Լեմուելը գան և նույնպես ճաշակեն պտղից. ուստի, ես աչք ածեցի դեպի գետի ակունքը, որ գուցե կարողանայի տեսնել նրանց:

18 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա նրանց, բայց նրանք չկամեցան՝ գալ ինձ մոտ և ճաշակել պտղից:

19 Եվ ես տեսա երկաթյա մի ձող, և այն ձգվում էր գետի ափի երկայնքով և առաջնորդում դեպի այն ծառը, որի մոտ ես կանգնած էի:

20 Եվ ես տեսա նաև նեղ ու անձուկ մի արահետ, որը ձգվում էր երկաթյա ձողի երկայնքով, նույնիսկ մինչև ծառը, որի մոտ ես կանգնած էի. և այն նույնպես առաջնորդում էր ջրի ակունքի մոտով՝ դեպի մի մեծ ու ընդարձակ դաշտ, կարծես թե դա մի աշխարհ լիներ:

21 Եվ ես տեսա մարդկանց անհամար բազմություններ, որոնցից շատերն առաջ էին մղվում, որպեսզի կարողանային հասնել արահետին, որը տանում էր դեպի ծառը, որի մոտ ես կանգնած էի:

22 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք առաջ եկան և սկսեցին քայլել արահետով, որը տանում էր դեպի ծառը:

23 Եվ եղավ այնպես, որ խավարի մեզ բարձրացավ. այո, իսկապես, խավարի չափազանց մեծ մեզ, որի հետևանքով նրանք, ովքեր սկսել էին քայլել արահետով, կորցրեցին իրենց ճանապարհը, հետևաբար, հեռու թափառելով՝ կորան:

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա ուրիշներին՝ առաջ մղվելիս, և նրանք առաջ եկան և բռնեցին երկաթյա ձողի ծայրից. և նրանք առաջ մղվեցին խավարի մեզի միջով՝ կառչելով երկաթյա ձողից, այնքան, մինչև որ առաջ եկան և ճաշակեցին ծառի պտղից:

25 Եվ, ծառի պտղից ճաշակելուց հետո, նրանք աչք ածեցին շուրջբոլորը, կարծես թե ամաչում էին:

26 Եվ ես նույնպես աչք ածեցի շուրջբոլորս և տեսա, ջրի գետի մյուս կողմում, մեծ ու ընդարձակ մի շենք. և այն, կարծես թե, տեղադրված էր օդում, գետնից վերև՝ բարձրում:

27 Եվ այն լի էր մարդկանցով՝ թե՛ ծեր, թե՛ երիտասարդ, թե՛ այր, թե՛ կին. և նրանց հագուստների ձևը չափազանց պճնագեղ էր. և նրանք զբաղված էին ծաղրելով և մատով ցույց տալով դեպի նրանց, ովքեր հասել և ճաշակում էին պտղից:

28 Եվ պտղից համտես անելուց հետո նրանք ամաչեցին, նրանց պատճառով, ովքեր ծաղրի էին ենթարկում իրենց. և նրանք հեռացան դեպի արգելված ուղիներ և կորան:

29 Եվ ես՝ Նեփիս, չեմ ասում հորս բոլոր խոսքերը:

30 Բայց, որպեսզի համառոտ լինեմ գրելիս, ահա, նա տեսավ ուրիշ բազմություններ՝ առաջ մղվելիս. և նրանք եկան ու բռնեցին երկաթյա ձողի ծայրից. և առաջ մղվեցին իրենց ճանապարհով, անընդհատ ամուր բռնած երկաթյա ձողից, մինչև առաջ եկան ու երեսնիվայր ընկան և ճաշակեցին ծառի պտղից:

31 Եվ նա տեսավ նաև ուրիշ բազմություններ՝ իրենց ուղին խարխափելիս դեպի այն մեծ ու ընդարձակ շենքը:

32 Եվ եղավ այնպես, որ շատերը խեղդվեցին ակունքի խորքերում. և շատերը կորան նրա տեսադաշտից՝ թափառելով անձանոթ ճանապարհներով:

33 Եվ մեծ էր բազմությունը, որ մտավ այն արտասովոր շենքը: Եվ այն շենքը մտնելուց հետո, նրանք ուղղեցին արհամարհանքի մատը դեպի ինձ և նրանց, ովքեր նույնպես ճաշակում էին պտղից. բայց մենք ուշադրություն չդարձրեցինք նրանց վրա:

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

34 Սրանք են իմ հոր խոսքերը. Քանզի բոլոր նրանք, ովքեր ուշք դարձրեցին նրանց, հեռացան:

35 Եվ Լամանն ու Լեմուելը չճաշակեցին պտղից, ասաց հայրս:

36 Եվ եղավ այնպես, որ հայրս, իր երազի կամ տեսիլքի բոլոր խոսքերն ասելուց հետո, որոնք շատ էին, ասաց մեզ, որ այն բաների պատճառով, որ ինքը տեսել էր տեսիլքում, նա չափազանց վախենում էր Լամանի ու Լեմուելի համար. այո, վախենում էր, որ նրանք կվտարվեն Տիրոջ ներկայությունից:

37 Եվ նա այն ժամանակ հորդորեց նրանց սիրող ծնողի ողջ զգացումով, որ նրանք ականջ դնեն իր խոսքերին, որ, գուցե, Տերը ողորմած կլինի նրանց հանդեպ և չի վտարի նրանց. այո, հայրս քարոզեց նրանց:

38 Եվ նրանց քարոզելուց և նաև նրանց շատ բաների մասին մարգարեանալուց հետո, նա պահանջեց նրանցից՝ պահել Տիրոջ պատվիրանները. և ավարտեց նրանց հետ խոսելը:

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1 Նեփի 9

- 1 Եվ բոլոր այս բաները հայրս տեսավ, և լսեց, և խոսեց, երբ նա բնակվում էր վրանում՝ Լեմուելի հովտում, և նաև շատ մեծ այլ բաներ, որոնք չեն կարող գրվել այս թիթեղների վրա:
- 2 Եվ այժմ, ինչպես ես ասացի այս թիթեղների վերաբերյալ, ահա, դրանք այն թիթեղները չեն, որոնց վրա ես տալիս եմ իմ ժողովրդի պատմության լրիվ արձանագրությունը. որովհետև թիթեղներին, որոնց վրա ես գրում եմ իմ ժողովրդի լրիվ պատմությունը, ես տվել եմ Նեփիի անունը. ուստի, դրանք կոչվում են Նեփիի թիթեղներ՝ իմ իսկ անունով. և այս թիթեղները նույնպես կոչվում են Նեփիի թիթեղներ:
- 3 Սակայն ես պատվիրան եմ ստացել Տիրոջից, որ ես պետք է պատրաստեմ այս թիթեղները, այն հատուկ նպատակով, որպեսզի այնտեղ փորագրվի իմ ժողովրդի ծառայության պատմությունը:
- 4 Մյուս թիթեղների վրա պետք է փորագրվի թագավորների թագավորության պատմությունը և իմ ժողովրդի պատերազմներն ու հակառակությունները. ուստի, այս թիթեղները, մեծ մասամբ, ծառայության մասին են. իսկ մյուս թիթեղները, մեծ մասամբ, թագավորների թագավորության և իմ ժողովրդի պատերազմների ու հակառակությունների մասին:
- 5 Ուստի, Տերը պատվիրել է ինձ պատրաստել այս թիթեղները՝ իր իմաստուն նպատակի համար, թե ինչ նպատակի՝ ես չգիտեմ:
- 6 Բայց Տերը գիտի բոլոր բաները՝ ի սկզբանե. ուստի, նա պատրաստում է ուղի՝ կատարելու իր բոլոր գործերը մարդկանց զավակների մեջ. քանզի, ահա, նա ունի ողջ զորությունը՝ ի կատարումն իր բոլոր խոսքերի: Եվ դա այդպես է: Ամեն:

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 Նեփի 10

- 1 Եվ այժմ ես՝ Նեփիս, շարունակում եմ տալ այս թիթեղների վրա իմ գործերի և իմ թագավորության ու ծառայության պատմությունը. ուստի, որպեսզի շարունակեմ իմ պատմությունը, ես որոշ բաներ պետք է խոսեմ իմ հոր գործերի մասին և նաև իմ եղբայրների մասին:
- 2 Բանի որ, ահա, եղավ այնպես, որ հայրս իր երազի խոսքերի պատմելուն վերջ դնելուց հետո, և նաև, հորդորելով նրանց մեծագույն ջանասիրության, նա խոսեց նրանց հետ հրեաների վերաբերյալ,
- 3 Որ հետագայում, երբ նրանք կործանվեն, նույնիսկ, այն մեծ քաղաք Երուսաղեմը, և շատերը գերի տարվեն Բաբելոն, Տիրոջ հարմար և ուրույն ժամանակին, նրանք նորից կվերադառնան, այո, այսինքն՝ ետ կբերվեն գերությունից. և գերությունից ետ բերվելուց հետո, նրանք նորից կտիրանան իրենց ժառանգության հողին:
- 4 Այո, այսինքն՝ Երուսաղեմից իմ հոր հեռանալու ժամանակից վեց հարյուր տարի անց, մի մարգարեի Տեր Աստված կբարձրացնի հրեաների միջից, իսկապես, մի Մեսիայի, կամ, այլ խոսքով, աշխարհի մի Փրկչի:
- 5 Եվ նա խոսեց նաև մարգարեների վերաբերյալ, թե որքան շատերն էին վկայել այս բաների մասին՝ այս Մեսիայի, կամ աշխարհի այս Քավչի վերաբերյալ, որի մասին նա խոսել էր:
- 6 Ուստի, ողջ մարդկությունը կորած և ընկած վիճակում էր և ընդմիջտ կմնա, եթե չապավինի այս Քավչին:
- 7 Եվ նա խոսեց նաև մի մարգարեի մասին, որը պիտի գա Մեսիայից առաջ՝ պատրաստելու Տիրոջ ճանապարհը,–
- 8 Այո, մինչև անգամ նա կգնա առաջ և կկանչի անապատում. Պատրաստ արեք Տիրոջ ճանապարհը և ուղիղ արեք նրա շավիղները. քանի որ ձեր միջև կանգնած է մեկը, որին դուք չգիտեք. և նա ավելի հզոր է, քան ես, ում կոշիկի կապն արձակելու արժանի չեմ: Եվ շատ խոսեց հայրս այս բանի վերաբերյալ:
- 9 Եվ հայրս ասաց, որ նա պիտի մկրտի Բեթաբարայում՝ Հորդանանի կողմերում. և նա նաև ասաց, որ նա պիտի մկրտի ջրով. որ, նա նույնիսկ Մեսիային պիտի մկրտի ջրով:

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

10 Եվ Մեսիային ջրով մկրտելուց հետո, նա պիտի ճանաչի ու վկայի, որ նա մկրտել է Աստծո Գառին, որը վեր պիտի առնի աշխարհի մեղքերը:

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

11 Եվ եղավ այնպես, որ իմ հայրն այս խոսքերն ասելուց հետո, խոսեց իմ եղբայրների հետ ավետարանի վերաբերյալ, որը պիտի քարոզվի հրեաների մեջ, և նաև հրեաների անհավատության մեջ ընկնելու մասին: Եվ նրանք Մեսիային սպանելուց հետո, որը պիտի գա, և հետո, երբ նա սպանվի, նա պիտի բարձրանա մեռելներից և Սուրբ Հոգու միջոցով իրեն հայտնի դարձնի հեթանոսներին:

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

12 Այո, հայրս իսկապես շատ խոսեց հեթանոսների վերաբերյալ և նաև Իսրայելի տան վերաբերյալ, որ նրանց կարելի է նմանեցնել ձիթենու, որի ճյուղերը կկտրվեն և կցրվեն ողջ երկրի երեսով:

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

13 Ուստի, ասաց նա, անհրաժեշտ է, որ մենք բոլորս միաբան առաջնորդվենք դեպի խոստումի երկիր, ի կատարումն Տիրոջ խոսքի, որ մենք պետք է ցրվենք ողջ երկրի երեսով:

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

14 Եվ Իսրայելի տան ցրվելուց հետո նրանք նորից կհավաքվեն. կամ, ի վերջո, հեթանոսները Ավետարանի լրիվությունը ստանալուց հետո, ձիթենու բնական ճյուղերը, կամ Իսրայելի տան մնացորդը, կպատվաստվի կամ կգա ճշմարիտ Մեսիայի՝ իրենց Տիրոջ և իրենց Քավչի իմացությամբ:

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

15 Եվ այս խոսելաձևով հայրս մարգարեացավ ու խոսեց եղբայրներին հետ և էլ ավելի շատ բաներ, որոնք ես չեմ գրում այս գրքում. քանի որ գրել եմ դրանց մասին իմ մյուս գրքում՝ այնքան, որքան նպատակահարմար էր ինձ:

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

16 Եվ բոլոր այս բաները, որոնց մասին ես խոսեցի, կատարվեցին, երբ հայրս բնակվում էր վրանում, Լեմուելի հովտում:

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, լսած լինելով իմ հոր բոլոր խոսքերն այն բաների մասին, որոնք նա տեսել էր տեսիլքում, և նաև այն բաները, որ նա խոսել էր՝ Սուրբ Հոգու զորությամբ, այն զորությամբ, որը նա ստացել էր Աստծո Որդու հանդեպ ունեցած հավատքի միջոցով,– և Աստծո Որդին Մեսիան էր, որը պիտի գար,– ես՝ Նեփիս, նույնպես փափագեցի, որ տեսնեի և լսեի, և իմանայի այս բաների մասին Սուրբ Հոգու զորությամբ, որն Աստծո պարզեն է բոլոր նրանց, ովքեր ջանասիրաբար փնտրում են իրեն, ինչպես ժամանակներում հին, այնպես էլ այն ժամանակ, երբ նա իրեն հայտնի կդարձնի մարդկանց զավակներին:

18 Քանզի նա նույնն է՝ երեկ, այսօր և հավիտյան. և ուղին պատրաստված է բոլոր մարդկանց համար՝ աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, եթե այնպես լինի, որ նրանք ապաշխարեն և գան դեպի նա:

19 Քանզի նա, ով ջանասիրաբար փնտրում է, կգտնի. և Աստծո խորհուրդները հայտնի կդառնան նրանց՝ Սուրբ Հոգու զորությամբ, ինչպես այս ժամանակներում, այնպես էլ ժամանակներում հին, և ինչպես ժամանակներում գալիք. ուստի, Տիրոջ ընթացքը մեկ հավերժական շրջան է:

20 Հետևաբար, հիշիր, ով մարդ, քո բոլոր արածների համար դու կբերվես դատաստանի:

21 Ուստի, եթե դուք ջանացել եք գործել ամբարշտորեն ձեր փորձության օրերում, ուրեմն, դուք կհամարվեք անմաքուր՝ Աստծո ատյանի առջև. և ոչ մի անմաքուր բան չի կարող բնակվել Աստծո հետ. ուստի, դուք պետք է վտարվեք հավիտյան:

22 Եվ Սուրբ Հոգին տալիս է ինձ իրավունք, որ ես պետք է ասեմ այս բաները և չուրանամ:

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1 Նեփի 11

- 1 Քանզի եղավ այնպես, հետո, երբ ես փափագեցի իմանալ այն բաները, որ հայրս տեսել էր, և հավատալով, որ Տերը կարող էր դրանք հայտնի դարձնել ինձ, երբ նստած խորհում էի սրտումս, ես Տիրոջ Հոգով տարվեցի հեռու, այո, մի չափազանց բարձր լեռ, որը ես նախկինում երբեք չէի տեսել, և որի վրա երբեք ոտք չէի դրել:
- 2 Եվ Հոգին ասաց ինձ. Ահա, ինչ ես փափագում դու:
- 3 Եվ ես ասացի. Ես փափագում եմ տեսնել այն բաները, որոնք տեսել է հայրս:
- 4 Եվ Հոգին ասաց ինձ. Հավատո՞ւմ ես, որ հայրդ տեսել է ծառը, որի մասին նա պատմել է:
- 5 Եվ ես ասացի. Այո, դու գիտես, որ ես հավատում եմ իմ հոր բոլոր խոսքերին:
- 6 Եվ երբ ես ասացի այս խոսքերը, Հոգին բացականչեց բարձր ձայնով՝ ասելով. Ովսաննա Տիրոջը՝ բարձրյալ Աստծուն. քանզի նա է Աստված ողջ երկրի վրա, այո, իսկապես՝ ամենի վրա: Եվ օրհնված ես դու, Նեփի, որովհետև դու հավատում ես ամենաբարձրյալ Աստծո Որդուն. ուստի, դու կտեսնես բաները, որոնք դու փափագեցիր:
- 7 Եվ ահա այս բանը կտրվի քեզ՝ իբրև նշան, որ ծառը տեսնելուց հետո, որը կրում էր պտուղը, որը քո հայրը ճաշակել էր, դու կտեսնես նաև մի մարդու՝ երկնքից իջնելիս, և դու նրա ականատեսը կլինես. և ականատես լինելուց հետո, դու պիտի արձանագրես, որ նա Աստծո Որդին է:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Հոգին ասաց ինձ՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի ու տեսա մի ծառ. և դա նման էր այն ծառին, որը տեսել էր հայրս. և նրա գեղեցկությունն անհամեմատ վեր էր. այո, գերազանցելով ամեն գեղեցկություն, և նրա ճերմակությունը գերազանցում էր սփռված ձյան ճերմակությանը:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ ծառը տեսնելուց հետո, ես ասացի Հոգուն. Ես տեսնում եմ, որ դու ինձ ցույց տվեցիր ծառը, որը բոլորից արժեքավորն է:
- 10 Եվ նա ասաց ինձ. Ի՞նչ ես փափագում դու:

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

- 11 Եվ ես ասացի նրան. Իմանալ դրա մեկնաբանությունը,– քանզի ես խոսում էի նրա հետ, ինչպես մարդն է խոսում. քանզի ես տեսա, որ նա մարդու տեսք ուներ. բայց, այնուամենայնիվ, ես գիտեի, որ դա Տիրոջ Հոգին էր, և նա խոսում էր ինձ հետ, ինչպես մի մարդ խոսում է մեկ ուրիշի հետ:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նա ասաց ինձ՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի, որ տեսնեի նրան. բայց չտեսա, քանզի նա հեռացել էր իմ ներկայությունից:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ ես նայեցի ու տեսա մեծ քաղաք Երուսաղեմը և նաև ուրիշ քաղաքներ: Եվ ես տեսա Նազարեթ քաղաքը. և Նազարեթ քաղաքում ես մի կույս տեսա և նա չափազանց գեղեցիկ էր ու սպիտակ:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա երկինքները բաց. և մի հրեշտակ իջավ ներքև ու կանգնեց իմ առջև. և նա ասաց ինձ. Նեփի, ի՞նչ ես տեսնում դու:
- 15 Եվ ես ասացի նրան. Մի կույս՝ մնացած բոլոր կույսերից գեղեցկագույն ու մաքուր:
- 16 Եվ նա ասաց ինձ. Գիտե՞ս դու Աստծո բարեհաճության մասին:
- 17 Եվ ես ասացի նրան. Ես գիտեմ, որ նա սիրում է իր զավակներին. սակայն ես չգիտեմ բոլոր բաների իմաստը:
- 18 Եվ նա ասաց ինձ. Նայիր, կույսը, որին դու տեսնում ես, Աստծո Որդու մայրն է՝ մարմնական ձևով:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա, որ նա Հոգով տարվեց հեռու. և նա որոշ ժամանակի ընթացքում Հոգով հեռու տարվելուց հետո, հրեշտակը խոսեց ինձ հետ, ասելով՝ Նայիր:
- 20 Եվ ես նայեցի ու կրկին տեսա կույսին՝ մի երեխա գրկած իր ձեռքերում:
- 21 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Ահա Աստծո Գառը, այո, հիրավի, Հավերժական Հոր Որդին: Իմացանք իմաստը ծառի, որ հայրդ տեսել էր:
- 22 Եվ ես պատասխանեցի նրան՝ ասելով. Այո, դա Աստծո սերն է, որը տարածվում է ամենուր՝ մարդկանց զավակների սրտերում. հետևաբար, ամենաբաղձալին է բոլոր բաներից ավելի:
- 23 Եվ նա խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Այո, և հոգու համար ամենաբերկրալին:

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 Եվ այս խոսքերն ասելուց հետո, նա ասաց ինձ՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի ու տեսա Աստծո Որդուն՝ մարդկանց զավակների միջով առաջ գնալիս. և ես տեսա շատերին՝ նրա ոտքերն ընկնելիս և նրան երկրպագելիս:

25 Եվ եղավ այնպես, որ ես հասկացա, որ երկաթյա ձողը, որը տեսել էր հայրս, Աստծո խոսքն էր, որը տանում էր դեպի կենաց ջրերի ակունքը կամ դեպի կենաց ծառը. որ ջրերը Աստծո սիրո պատկերումն են. և ես հասկացա նաև, որ կենաց ծառը Աստծո սիրո մի պատկերում էր:

26 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ կրկին. Նայիր և տես Աստծո բարեհաճությունը:

27 Եվ ես նայեցի ու տեսա աշխարհի Քավչին, որի մասին խոսել էր հայրս, և ես նաև տեսա մարգարեին, որը պետք է պատրաստեր ճանապարհը նրա առջև: Եվ Աստծո Գառը գնաց առաջ և մկրտվեց նրա կողմից, և նրա մկրտվելուց հետո ես տեսա երկինքները բաց, և Սուրբ Հոգին վայր իջավ երկնքից՝ աղափնու տեսքով ու մնաց նրա վրա:

28 Եվ ես տեսա, որ նա առաջ գնաց՝ ծառայելով ժողովրդին՝ զորությամբ ու մեծ փառքով. և բազմություններ էին հավաքվել ի մի՝ լսելու նրան. և ես տեսա, որ նրանք դուրս գցեցին նրան իրենց միջից:

29 Եվ ես տեսա նաև տասներկու ուրիշների՝ նրան հետևելիս: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք իմ երեսի առաջից հեռու տարվեցին Հոգով, և ես նրանց չտեսա:

30 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ կրկին՝ ասելով՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի ու տեսա կրկին երկինքները բաց, և տեսա հրեշտակներ իջնելիս մարդկանց զավակների վրա. և նրանք ծառայում էին նրանց:

31 Եվ նա կրկին խոսեց ինձ հետ՝ ասելով՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի ու տեսա Աստծո Գառին՝ մարդկանց զավակների միջով առաջ գնալիս: Եվ ես տեսա մարդկանց բազմություններ, որոնք հիվանդ էին և որոնք շարժարված էին ամեն ձևի հիվանդություններից, և դևերից ու պիղծ ոգիներից. և հրեշտակը խոսեց և ցույց տվեց ինձ բոլոր այս բաները: Եվ նրանք բուժվեցին՝ Աստծո Գառի զորությամբ. իսկ դևերն ու պիղծ ոգիները դուրս գցվեցին:

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակը նորից խոսեց ինձ հետ՝ ասելով՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի ու տեսա Աստծո Գառին, որ նա բռնվեց մարդկանց կողմից. այո, հավիտենական Աստծո Որդին դատվեց աշխարհի կողմից. և ես տեսա ու արձանագրում եմ:
- 33 Եվ ես՝ Նեփիս տեսա, որ նա խաչ բարձրացվեց և սպանվեց աշխարհի մեղքերի համար:
- 34 Եվ նրա սպանվելուց հետո ես տեսա երկրի բազմությունները, որ դրանք ի մի հավաքվեցին՝ կռվելու Գառի առաքյալների դեմ. քանզի այդպես անվանվեցին տասներկուսը՝ Տիրոջ հրեշտակի կողմից:
- 35 Եվ երկրի բազմությունն ի մի հավաքվեց. և ես տեսա, որ նրանք մի մեծ ու ընդարձակ շենքում էին, նման այն շենքին, որ տեսել էր հայրս: Եվ Տիրոջ հրեշտակը նորից խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Ահա՛ աշխարհը և դրա իմաստությունը. այո, ահա Իսրայելի տունն ի մի է հավաքվել՝ կռվելու Գառի տասներկու առաքյալների դեմ:
- 36 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա և արձանագրում եմ, որ մեծ ու ընդարձակ շենքն աշխարհի հպարտությունն էր. և այն ընկավ և նրա անկումը չափազանց մեծ էր: Եվ Տիրոջ հրեշտակը նորից խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Այսպիսին կլինի բոլոր ազգերի, ցեղերի, լեզուների ու ժողովուրդների կործանումը, որոնք կկռվեն Գառի տասներկու առաքյալների դեմ:

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 Նեփի 12

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակն ասաց ինձ. նայիր, և տես քո սերունդը և նաև քո եղբայրների սերունդը: Եվ ես նայեցի ու տեսա խոստումի երկիրը. և ես տեսա մարդկանց բազմություններ, այո, իսկապես, կարծես թվով այնքան շատ էին, որքան ծովի ավազը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա բազմություններ ի մի հավաքված՝ ճակատամարտելու մեկը մյուսի դեմ. և ես տեսա պատերազմներ, և պատերազմների համբավներ, և իմ ժողովրդի մեջ մեծ կոտորածներ՝ սրից:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա շատ սերունդներ անցան պատերազմների և կռիվների մեջ՝ երկրում. և ես տեսա շատ քաղաքներ, այո, նույնիսկ այնքան, որ չհաշվեցի դրանք:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա խավարի մեզ խոստումի երկրի երեսին. և տեսա կայծակներ և լսեցի որոտներ և երկրաշարժեր և ամեն ձևի աղմկոտ ձայներ. և տեսա գետինը և ժայռերը, որ դրանք ճեղքվեցին. և ես տեսա վայր ընկնող և կտորների վերածվող լեռներ. և տեսա երկրի հարթավայրերը, որ դրանք ճեղքված էին. և տեսա շատ քաղաքներ, որ դրանք խորտակված էին. և տեսա շատերը՝ այրված կրակից. ու տեսա, որ շատերը հողին հավասարվեցին երկրաշարժի պատճառով:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ այս բաները տեսնելուց հետո, ես տեսա խավարի մեզ, որ այն անցավ երկրի երեսից. և ահա, ես տեսա բազմություններ, որոնք չէին ընկել Տիրոջ մեծ ու ահեղ դատաստանների հետևանքով:
- 6 Եվ ես տեսա երկինքները բաց և Աստծո Գառնի երկնքից իջնելիս. և նա իջավ ներքև ու իրեն ցույց տվեց նրանց:
- 7 Եվ ես նաև տեսա ու արձանագրում եմ, որ Սուրբ Հոգին իջավ տասներկու ուրիշների վրա. և նրանք Աստծո կողմից կարգված էին ու ընտրված:
- 8 Եվ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Տես, Գառնի տասներկու աշակերտները, որոնք ընտրվել են ծառայելու քո սերնդին:

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughterers with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

- 9 Եվ նա ասաց ինձ. Դու հիշո՞ւմ ես Գառի տասներկու առաքյալներին: Ահա, այդ նրանք են, որ պետք է դատեն Իսրայելի տասներկու ցեղերը. ուստի, քո սերնդի տասներկու ծառաները պետք է դատվեն նրանց կողմից. քանի որ դուք Իսրայելի տնից եք:
- 10 Եվ այս տասներկու ծառաները, որոնց դու տեսնում ես, պետք է դատեն քո սերնդին: Եվ տես, նրանք արդար են հավիտյան. քանզի Աստծո Գառի հանդեպ իրենց հավատքի շնորհիվ նրանց հանդերձները դարձվել են ճերմակ նրա արյունով:
- 11 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ՝ Նայիր: Եվ ես նայեցի ու տեսա, որ երեք սերունդ անցավ արդարության մեջ. և նրանց հանդերձները ճերմակ էին, ճիշտ ինչպես Աստծո Գառին: Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Սրանք ճերմակ են դարձվել Գառի արյունով՝ նրա հանդեպ իրենց հավատքի շնորհիվ:
- 12 Եվ ես՝ Նեփիս, տեսա նաև շատերին չորրորդ սերնդից, որոնք անցան արդարության մեջ:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա երկրի բազմությունները՝ ի մի հավաքված:
- 14 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Ահա քո սերունդը և նաև քո եղբայրների սերունդը:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ ես նայեցի ու տեսա իմ սերնդի ժողովրդին, ի մի հավաքված բազմություններով, իմ եղբոր սերնդի դեմ. և նրանք ի մի էին հավաքվել՝ ճակատամարտելու:
- 16 Եվ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Տես կեղտոտ ջրերի ակունքը, որ տեսել էր հայրդ. այո, այսինքն՝ գետը, որի մասին նա խոսել էր. և որի խորքերը դժոխքի խորություններն են:
- 17 Եվ խավարի մշուշները դևի գայթակղություններն են, որոնք կուրացնում են աչքերը, և կարծրացնում սրտերը մարդկանց զավակների, և տանում նրանց հեռու՝ դեպի լայն ճանապարհներ, որպեսզի նրանք մահանան ու կորչեն:
- 18 Իսկ մեծ ու ընդարձակ շենքը, որը տեսել էր հայրդ, մարդկանց զավակների սին երևակայություններն ու հպարտությունն է: Եվ մի մեծ ու զարհուրելի անդունդ է բաժանում նրանց. այո, այսինքն՝ արդարադատության խոսքը Հավերժական Աստծո և Մեսիայի, որը Աստծո Գառն է, որի մասին Սուրբ Հոգին վկայում է, աշխարհի սկզբից մինչև այս ժամանակը, և այս ժամանակից՝ այսուհետև և հավիտյան:

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

- 19 Եվ մինչդեռ հրեշտակն ասում էր այս խոսքերը, ես նայեցի ու տեսա, որ իմ եղբայրների սերունդը կռվում էր իմ սերնդի դեմ՝ համաձայն հրեշտակի խոսքերի. և իմ սերնդի հպարտության և դևի գայթակղությունների պատճառով ես տեսա, որ իմ եղբայրների սերունդը հաղթեց իմ սերնդի ժողովրդին:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ ես նայեցի և տեսա իմ եղբոր սերնդի ժողովրդին, որ նրանք հաղթել էին իմ սերնդին. և նրանք առաջ գնացին բազմություններով երկրի երեսի վրայով:
- 21 Եվ ես տեսա նրանց՝ ի մի հավաքված բազմություններով. և ես տեսա պատերազմներ ու պատերազմների համբավներ. և պատերազմների ու պատերազմների համբավների մեջ ես տեսա շատ սերունդներ անց կացան:
- 22 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Ահա, սրանք անհավատության մեջ կընկնեն:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա, նրանց անհավատության մեջ ընկնելուց հետո, նրանք դարձան մի թուխ և նողկալի և կեղտոտ ժողովուրդ՝ ծուլությամբ ու ամեն ձևի պղծություններով լի:

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 Նեփի 13

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ, ասելով՝ Նայիր: Եվ ես տեսա շատ ազգեր ու թագավորություններ:
- 2 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Ի՞նչ ես տեսնում դու: Եվ ես ասացի. Ես տեսնում եմ շատ ազգեր ու թագավորություններ:
- 3 Եվ նա ասաց ինձ. Սրանք են հեթանոսների ազգերը և թագավորությունները:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա հեթանոսների ազգերի մեջ մի մեծ եկեղեցու ստեղծումը:
- 5 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Ահա մի եկեղեցու ստեղծումը, որն ամենապիղծն է բոլոր մյուս եկեղեցիներից ավելի, որը սպանում է Աստծո սրբերին, այո, և տանջում է նրանց, և նրանց շղթայակապ անում, և լծում է նրանց երկաթե լծով, և տանում է նրանց գերության:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա այդ մեծ և պիղծ եկեղեցին. և ես տեսա դևին, որ նա էր դրա հիմնադիրը:
- 7 Եվ ես տեսա նաև ոսկի և արծաթ և մետաքսներ և կարմիր և նրբահյուս բեհեզ և ամեն տեսակի թանկարժեք հագուստներ. և տեսա շատ պռոնիկներ:
- 8 Եվ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Ահա ոսկին և արծաթը և մետաքսը և կարմիրը և նրբահյուս բեհեզը և թանկարժեք հագուստները և պռոնիկներն այս մեծ և պիղծ եկեղեցու ցանկություններն են:
- 9 Եվ նաև աշխարհի գովասանքի համար նրանք կործանում են Աստծո սրբերին և տանում են նրանց գերության:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ ես նայեցի ու տեսա շատ ջրեր. և դրանք բաժանում էին հեթանոսներին իմ եղբոր սերնդից:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակն ասաց ինձ. Ահա Աստծո ցասումը քո եղբայրների սերնդի վրա է:

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

- 12 Եվ ես նայեցի ու տեսա մի մարդու հեթանոսների մեջ, որը բաժանված էր իմ եղբայրների սերնդից շատ ջրերով. և տեսա Աստծո Հոգին, որ վայր իջավ ու ներգործեց այդ մարդու վրա, և նա առաջ գնաց շատ ջրերի վրայով. նույնիսկ մինչև իմ եղբայրների սերունդը, որոնք խոստացված երկրում էին:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա Աստծո Հոգին, որ այն ներգործեց ուրիշ հեթանոսների վրա էլ. և նրանք դուրս եկան գերությունից շատ ջրերի վրայով:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա հեթանոսների շատ բազմություններ խոստումի երկրում. և տեսա Աստծո ցասումը, որ այն եղբորս սերնդի վրա էր. և նրանք ցրվեցին հեթանոսների առջև և ջախջախվեցին:
- 15 Եվ ես տեսա Տիրոջ Հոգին, որ այն հեթանոսների վրա էր, և նրանք բարգավաճեցին և ձեռք բերեցին հողը՝ որպես իրենց ժառանգություն. և ես տեսա, որ նրանք սպիտակ էին, և չափազանց գրավիչ ու գեղեցիկ, նման իմ ժողովրդին՝ մինչև նրանց կոտորվելը:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, տեսա, որ հեթանոսները, որոնք դուրս էին եկել գերությունից, իրենց խոնարհեցրին Տիրոջ առջև. և Տիրոջ զորությունը նրանց հետ էր:
- 17 Եվ ես տեսա, որ նրանց արյունակից հեթանոսներն ի մի էին հավաքվել ջրերի վրա և նաև ցամաքի վրա՝ ճակատամարտելու նրանց դեմ:
- 18 Եվ ես տեսա, որ Աստծո զորությունը նրանց հետ էր և նաև, որ Աստծո ցասումը բոլոր նրանց վրա էր, որոնք ի մի էին հավաքվել՝ ճակատամարտելու նրանց դեմ:
- 19 Եվ ես՝ Նեփիս, տեսա, որ հեթանոսները, որոնք դուրս էին եկել գերությունից, ազատվել էին, Աստծո զորությամբ, բոլոր մյուս ազգերի ձեռքից:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, տեսա, որ նրանք բարգավաճեցին երկրում. և տեսա մի գիրք նրանց մեջ, և դա նրանք կրում էին իրենց հետ:
- 21 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Գիտե՞ս գրքի նշանակությունը:
- 22 Եվ ես ասացի նրան՝ Չգիտեմ:

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

23 Եվ նա ասաց. Տես, այն դուրս է եկել հրեայի բերանից: Եվ ես՝ Նեփիս, տեսա այն. և նա ինձ ասաց. Գիրքը, որ դու տեսնում ես, հրեաների մի հիշատակարան է, որը պարունակում է Տիրոջ ուխտերը, որոնք նա արել է Իսրայելի տան հետ. և այն պարունակում է նաև սուրբ մարգարեների մարգարեություններից շատերը. և դա մի հիշատակարան է, նման այն փորագրություններին, որոնք արույրե թիթեղների վրա են, միայն թե դրանք այնքան շատ չեն. այնուամենայնիվ, դրանք պարունակում են Տիրոջ ուխտերը, որոնք նա կապել է Իսրայելի տան հետ. ուստի, դրանք մեծ արժեք ունեն հեթանոսների համար:

24 Եվ Տիրոջ հրեշտակն ասաց ինձ. Դու տեսար, որ գիրքը դուրս է եկել հրեայի բերանից. և երբ այն դուրս եկավ հրեայի բերանից, այն պարունակում էր Տիրոջ ավետարանի լրիվությունը, որի մասին տասներկու առաքյալները վկայում են. և նրանք վկայում են՝ ճշմարտության համաձայն, որն Աստծո Գառնի մեջ է:

25 Ուստի, այս բաները հրեաներից հեթանոսներին են փոխանցվում անաղարտ՝ համաձայն այն ճշմարտությանը, որն Աստծո մեջ է:

26 Եվ դրանք Գառնի տասներկու առաքյալների ձեռքով հրեաներից հեթանոսներին անցնելուց հետո, դու տեսնում ես այն մեծ և պիղծ եկեղեցու ստեղծումը, որն ամենապիղծն է՝ բոլոր մյուս եկեղեցիներից ավելի. քանզի ահա, նրանք Գառնի ավետարանից հանել են շատ մասեր, որոնք պարզ ու ամենաարժեքավորն են. և նրանք հանել են նաև Տիրոջ բազմաթիվ ուխտեր:

27 Եվ այս բոլորը նրանք արել են, որպեսզի կարողանան խեղաթյուրել Տիրոջ ճշմարիտ ուղիները, որպեսզի կարողանան կուրացնել աչքերը և կարծրացնեն սրտերը մարդկանց զավակների:

28 Ուստի, դու տեսնում ես, որ գիրքը մեծ և պիղծ եկեղեցու ձեռքով անցնելուց հետո, կան շատ պարզ ու արժեքավոր բաներ՝ հանված գրքից, որն Աստծո Գառնի գիրքն է:

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

29 Եվ այս պարզ ու արժեքավոր բաները հանվելուց հետո, այն անցնում է հեթանոսների բոլոր ազգերին. և հեթանոսների բոլոր ազգերին անցնելուց հետո, այո, մինչև անգամ՝ շատ ջրերից այն կողմ գտնվող հեթանոսներին, որոնց դու տեսար, որոնք դուրս էին եկել գերությունից, դու տեսնում ես,– շատ պարզ և արժեքավոր բաների պատճառով, որոնք հանվել էին գրքից, որոնք պարզ էին մարդկանց զավակների հասկացողությանը, համաձայն պարզության, որն Աստծո Գառի մեջ է,– այդ բաների պատճառով, որոնք հանվել են Գառի ավետարանից, շատ-շատերը սայթաքում են, այո, այնպես որ Սատանան մեծ զորություն ունի նրանց վրա:

30 Այնուամենայնիվ, դու տեսնում ես, որ հեթանոսները, որոնք դուրս են եկել գերությունից և Աստծո զորությամբ բարձրացվել են բոլոր մյուս ազգերից վեր՝ մի երկրի երեսին, որն ընտիր է բոլոր մյուս երկրներից ավելի, որն այն երկիրն է, որ Տեր Աստված ուխտեց քո հոր հետ, որ նրա սերունդն ունենա որպես ժառանգության հող. ուստի, դու տեսնում ես, որ Տեր Աստված չի հանդուրժի, որ հեթանոսները կատարելապես ոչնչացնեն քո սերնդի խառնուրդը, որոնք քո եղբայրների մեջ են:

31 Ոչ էլ նա կհանդուրժի, որ հեթանոսները ոչնչացնեն քո եղբայրների սերունդը:

32 Ոչ էլ Տեր Աստված կհանդուրժի, որ հեթանոսները հավիտյան մնան կուրության այդ ահավոր վիճակում, որի մեջ դու տեսնում ես նրանց՝ Գառի ավետարանի պարզ ու ամենաարժեքավոր մասերի պատճառով, որոնք ետ էին պահվել այն պիղծ եկեղեցու կողմից, որի ստեղծումը դու տեսար:

33 Ուստի, ասում է Աստծո Գառը, ես ողորմած կլինեմ հեթանոսների հանդեպ՝ այցելելով մեծ դատաստանով Իսրայելի տան մնացորդին:

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

- 34 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Ահա, ասում է Աստծո Գառը, Իսրայելի տան մնացորդին այցելելուց հետո,– և այս մնացորդը, որի մասին ես խոսում եմ, քո հոր սերունդն է,– ուստի, նրանց դատաստանով այցելելուց և հեթանոսների ձեռքով նրանց զարկելուց հետո, և այնուհետև, երբ հեթանոսները չափից ավելի սայթաքեն Գառի ավետարանի ամենապարզ և արժեքավոր մասերի պատճառով, որոնք ես եմ պահպել այն պիղծ եկեղեցու կողմից, որը պոռնիկների մայրն է, ասում է Գառը,– այն օրը ես ողորմած կլինեմ հեթանոսների հանդեպ՝ այնքան, որ ի հայտ կբերեմ նրանց համար, իմ սեփական զորությամբ, իմ ավետարանի մեծ մասը, որը կլինի պարզ ու արժեքավոր, ասում է Գառը:
- 35 Քանզի, ահա, ասում է Գառը. Ես կհայտնվեմ քո սերնդին, որպեսզի նրանք գրեն շատ բաներ, որոնք ես կսովորեցնեմ նրանց, որոնք կլինեն պարզ և արժեքավոր. և հետո, երբ քո սերունդը կործանվի և անհավատության մեջ ընկնի, ինչպես նաև քո եղբայրների սերունդը, ահա, այս բաները կթաքցվեն, հեթանոսներին ի հայտ գալու համար, Գառի պարզևով ու զորությամբ:
- 36 Եվ նրանց մեջ կգրվի իմ ավետարանը, ասում է Գառը, և իմ վեմն ու իմ փրկությունը:
- 37 Եվ օրհնված են նրանք, ովքեր կջանան հաստատել իմ Սիոնն այդ օրը, քանզի նրանք կունենան Սուրբ Հոգու պարզևն ու զորությունը. և եթե համբերեն մինչև վերջ, նրանք կբարձրացվեն վերջին օրը, և կփրկվեն Գառի հավիտենական արքայությունում. և ովքեր որ կհրատարակեն խաղաղություն, այո, մեծ ուրախության ավետիք, որքան գեղեցիկ կլինեն նրանք լեռների վրա:
- 38 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա իմ եղբայրների սերնդի մնացորդին և նաև Աստծո Գառի գիրքը, որը դուրս էր եկել հրեայի բերանից, որ այն անցավ հեթանոսներից իմ եղբայրների սերնդի մնացորդին:

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

39 Եվ դա՛ նրանց անցնելուց հետո, ես տեսա ուրիշ գրքեր, որոնք ի հայտ եկան Գառի զորությամբ, հեթանոսների կողմից, նրանց համար՝ համոզելու հեթանոսներին և իմ եղբայրների սերնդի մնացորդին, և նաև հրեաներին, որոնք ցրված էին ողջ երկրի երեսին, որ մարգարեների և Գառի տասներկու առաքյալների հիշատակարանները ճշմարիտ են:

40 Եվ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Այս վերջին հիշատակարանները, որոնք դու տեսար հեթանոսների մոտ, կհաստատեն առաջինի ճշմարտացիությունը, որոնք Գառի տասներկու առաքյալներինն են, հայտնի կդարձնեն պարզ ու արժեքավոր բաներ, որոնք հանվել էին դրանցից. և հայտնի կդարձնեն բոլոր ցեղերին, լեզուներին ու ժողովուրդներին, որ Աստծո Գառը՝ Լավերժական Հոր Որդին է և աշխարհի Փրկիչը. և որ բոլոր մարդիկ պետք է գան դեպի նա, այլապես նրանք չեն կարող փրկվել:

41 Եվ դրանք պիտի գան՝ համաձայն այն խոսքերի, որոնք կհաստատվեն Գառի բերանով. և Գառի խոսքերը հայտնի կդարձվեն քո սերնդի հիշատակարաններում, ինչպես նաև Գառի տասներկու առաքյալների հիշատակարաններում. ուստի, այդ երկուսը կհաստատվեն՝ որպես մեկ. քանզի կա մեկ Աստված և մեկ Հովիվ ողջ աշխարհի վրա:

42 Եվ կգա ժամանակը, որ նա հայտնի կդարձնի իրեն բոլոր ազգերին՝ հրեաներին, և նաև հեթանոսներին. և հրեաներին ու նաև հեթանոսներին իրեն հայտնի դարձնելուց հետո, այնուհետև նա իրեն հայտնի կդարձնի հեթանոսներին և նաև հրեաներին, և վերջինը կլինի առաջին, իսկ առաջինը կլինի վերջին:

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1 Նեփի 14

- 1 Եվ կլինի այնպես, որ եթե հեթանոսներն ականջ դնեն Աստծո Գառին, այն օրը, երբ նա հայտնի կդարձնի իրեն՝ խոսքով և նաև զորությամբ, հենց գործով՝ վերացնելու նրանց գայթակղության քարերը,–
- 2 Եվ չկարծրացնեն իրենց սրտերը Աստծո Գառի դեմ, նրանք կհամարվեն քո հոր սերնդի թվում. այո, նրանք կհամարվեն Իսրայելի տան թվում. և նրանք մի օրհնված ժողովուրդ կլինեն խոստացված երկրի վրա հավիտյան. նրանք այլևս չեն տարվի գերության. և Իսրայելի տունն այլևս չի ձուլվի:
- 3 Եվ այն մեծ հորը, որը փորվել էր նրանց համար այն մեծ և պիղծ եկեղեցու կողմից, որը հիմնադրվել էր դևի և նրա զավակների կողմից, որպեսզի կարողանա քարշ տալ մարդկանց հոգիները վար՝ դեպի դժոխք,– այո, այն մեծ հորը, որը փորվել էր մարդկանց կործանման համար, կլցվի իրենցով, ովքեր փորեցին այն՝ ի լիակատար կործանումն իրենց, ասում է Աստծո Գառը. ոչ ի կործանումն հոգու, եթե միայն դա չզցվի այն դժոխքը, որը վերջ չունի:
- 4 Քանզի ահա, դա համաձայն դևի գերության է, և նաև համաձայն Աստծո արդարադատության բոլոր նրանց համար, ովքեր կգործեն ամբարշտություն ու պղծություն նրա առջև:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակը խոսեց ինձ՝ Նեփիիս հետ՝ ասելով. Դու տեսար, որ եթե հեթանոսներն ապաշխարեն, դա նրանց համար լավ կլինի. և դու նաև գիտես Իսրայելի տան հետ Տիրոջ ուխտերի մասին. և դու նաև լսել ես, որ նա, ով չապաշխարի, պիտի կորչի:
- 6 Հետևաբար, վայ այն հեթանոսներին, եթե լինի այնպես, որ նրանք կարծրացնեն իրենց սրտերն Աստծո Գառի դեմ:

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

- 7 Քանզի, գալիս է ժամանակը, ասում է Աստծո Քառը, որ ես կգործեմ մի մեծ ու զարմանալի գործ մարդկանց զավակների մեջ. մի գործ, որը կլինի հավիտենական՝ թե՛ մի կողմից և թե՛ մյուս կողմից. կամ համոզելով նրանց խաղաղության և հավերժական կյանքի համար, կամ թողնելով իրենց արտերի կարծրությանը և իրենց մտքերի կուրությանը և նրանց տարվելուն գերության և նաև կործանման՝ և՛ մարմնական, և՛ հոգևոր, համաձայն դևի գերության, որի մասին ես խոսեցի:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ երբ հրեշտակը խոսեց այս խոսքերը, նա ասաց ինձ. Հիշում ես Հոր ուխտերը Իսրայելի տան հետ: Ես ասացի նրան՝ Այո՛:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նա ասաց ինձ. Նայիր և տես այն մեծ և պիղծ եկեղեցին, որը պղծությունների մայրն է, որի հիմնադիրը դևն է:
- 10 Եվ նա ասաց ինձ. Ահա՛, կան լոկ երկու եկեղեցիներ միայն, մեկը՝ Աստծո Քառի եկեղեցին է, իսկ մյուսը՝ դևի եկեղեցին. ուստի, ով որ չի պատկանում Աստծո Քառի եկեղեցուն, պատկանում է այն մեծ եկեղեցուն, որը պղծությունների մայրն է. և որը ողջ աշխարհի պռոնիկն է:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ ես նայեցի ու տեսա ողջ աշխարհի պռոնիկին, և նա նստած էր շատ ջրերի վրա. և նա գերիշխանություն ուներ ողջ աշխարհի վրա՝ բոլոր ազգերի, ցեղերի, լեզուների և ժողովուրդների մեջ:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա Աստծո Քառի եկեղեցին և այն թվով փոքր էր՝ պռոնիկի պղծությունների և ամբարշտությունների պատճառով, որը նստած էր շատ ջրերի վրա. այնուամենայնիվ, ես տեսա, որ Քառի եկեղեցին, որոնք Աստծո սրբերն էին, նույնպես ողջ երկրի երեսի վրա էր. և նրա տիրապետությունները երկրի երեսի վրա փոքր էին՝ մեծ պռոնիկի ամբարշտության պատճառով, որին ես տեսա:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա, որ պղծությունների մեծ մայրը բազմություններ հավաքեց ողջ երկրի երեսին, հեթանոսների բոլոր ազգերի մեջ, որ կռվի Աստծո Քառի դեմ:

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, տեսա Աստծո Գառի զորությունը, որ այն իջավ Գառի եկեղեցու սրբերի վրա և Տիրոջ ուխտայալ ժողովրդի վրա, որոնք ցրված էին ողջ երկրի երեսին. և նրանք զինված էին արդարությամբ և Աստծո զորության մեծ փառքով:

15 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա, որ Աստծո ցասումը թափվեց այն մեծ և պիղծ եկեղեցու վրա, այնպես որ երկրի բոլոր ազգերի և ցեղերի մեջ եղան պատերազմներ և պատերազմների համբավներ:

16 Եվ երբ սկսեցին լինել պատերազմներ և պատերազմների համբավներ բոլոր ազգերի մեջ, որոնք պատկանում էին պղծությունների մորը, հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Տես, Աստծո ցասումը պոռնիկների մոր վրա է. և ահա, դու տեսնում ես բոլոր այս բաները,–

17 Եվ երբ օրը գա, երբ Աստծո ցասումը դուրս կթափվի պոռնիկների մոր վրա, որը ողջ աշխարհի մեծ և պիղծ եկեղեցին է, որի հիմնադիրը դևն է, այն ժամանակ՝ այդ օրը, Հոր գործը կսկսվի՝ պատրաստելով ճանապարհ իր ուխտերի իրագործման համար, որոնք նա արել է իր ժողովրդի հետ, որոնք Իսրայելի տնից են:

18 Եվ եղավ այնպես, որ հրեշտակը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով՝ Նայիր:

19 Եվ ես նայեցի ու տեսա մի մարդու, և նա իր հագին ճերմակ պարեգոտ ուներ:

20 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ. Ահա Գառի տասներկու առաքյալներից մեկը:

21 Ահա, նա կտեսնի և կգրի այս բաների մնացածը. այո, և նաև շատ բաներ, որոնք եղել են:

22 Եվ նա կգրի նաև աշխարհի վերջի մասին:

23 Ուստի, այն բաները, որ նա կգրի, արդար են և ճշմարիտ. և ահա, դրանք գրված են այն գրքում, որը դու տեսար, որ հրեայի բերանից դուրս եկավ. և այն ժամանակ, երբ դրանք դուրս եկան հրեայի բերանից, կամ այն ժամանակ, երբ գիրքը դուրս եկավ հրեայի բերանից, այն բաները, որոնք գրված էին՝ պարզ էին և անաղարտ, և ամենից արժեքավոր, և դյուրին բոլոր մարդկանց հասկացողության համար:

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

- 24 Եվ ահա, այն բաները, որոնք Գառի այս առաքյալը կգրի, շատ բաներ են, որոնք դու տեսար. և ահա, մնացածը դու կտեսնես:
- 25 Բայց բաները, որոնք դու կտեսնես այսուհետև, դու չպետք է գրես. քանի որ Տեր Աստված կարգել է Աստծո Գառի առաքյալին, որ նա պետք է գրի դրանք:
- 26 Եվ նաև ուրիշների, ովքեր եղել են, նրանց էլ է ցույց տվել նա բոլոր բաները, և նրանք գրել են դրանք. և դրանք կնքված են, որպեսզի իրենց անաղարտությամբ, համաձայն այն ճշմարտության, որը Գառի մեջ է, Տիրոջն իսկ հարմար ժամանակ ի հայտ գան Իսրայելի տան համար:
- 27 Եվ ես՝ Նեփիս, լսեցի ու արձանագրում եմ, որ Գառի առաքյալի անունը Հովհաննես է՝ համաձայն հրեշտակի խոսքի:
- 28 Եվ ահա, ինձ՝ Նեփիիս, արգելվեց, որ գրեմ այն բաների մնացածը, որոնք ես տեսա ու լսեցի. ուստի, այն բաները, որոնք ես գրել եմ, բավարարում է ինձ. և ես գրել եմ, բայց՝ միայն մի փոքր մասն այն բաների, որոնք ես տեսա:
- 29 Եվ ես արձանագրում եմ, որ ես տեսա այն բաները, որոնք տեսել էր հայրս, և Տիրոջ հրեշտակը դրանք հայտնի դարձրեց ինձ:
- 30 Եվ այժմ, ես վերջ եմ դնում խոսելուն այն բաների վերաբերյալ, որոնք ես տեսա, մինչ ես հեռու էի տարվել հոգով. և չնայած բոլոր բաները, որոնք ես տեսա, չեն գրվել, այն բաները, որոնք ես գրել եմ, ճշմարիտ են: Եվ դա այդպես է: Ամեն:

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 Նեփի 15

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, հոգով հեռուն տարվելուց և այս բոլոր բաները տեսնելուց հետո, վերադարձա հորս վրանը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ ես տեսա եղբայրներիս, և նրանք վիճում էին միմյանց հետ այն բաների վերաբերյալ, որ հայրս խոսել էր նրանց հետ:
- 3 Քանի որ նա իսկապես բազում մեծ բաներ էր խոսել նրանց հետ, որոնք դժվար էին հասկացվում մինչև մարդ չհարցներ Տիրոջը. և նրանք՝ լինելով կարծր իրենց սրտերում, հետևաբար, չէին նայում առ Տերը, ինչպես որ պարտավոր էին:
- 4 Եվ այժմ ես՝ Նեփիս, վշտացած էի նրանց սրտերի կարծրության պատճառով և նաև այն բաների պատճառով, որ տեսել էի ու գիտեի, որ դրանք պետք է անխուսափելիորեն իրականանային՝ մարդկանց զավակների մեծ ամբարշտության պատճառով:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ ես ուժասպառ էի եղել իմ չարչարանքների պատճառով, քանզի համարում էի, որ իմ չարչարանքները բոլորից ավելի մեծ էին՝ իմ ժողովրդի կործանման պատճառով, քանի որ ես տեսել էի նրանց անկումը:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ ես, ուժ ստանալուց հետո, խոսեցի եղբայրներիս հետ՝ ցանկանալով իմանալ նրանցից իրենց վիճաբանությունների պատճառը:
- 7 Եվ նրանք ասացին. Ահա, մենք չենք կարողանում հասկանալ խոսքերը, որ մեր հայրն ասաց ձիթենու բնական ճյուղերի վերաբերյալ և նաև հեթանոսների վերաբերյալ:
- 8 Եվ ես ասացի նրանց. Դուք հարցրել եք Տիրոջը:
- 9 Եվ նրանք ասացին ինձ. Ո՛չ, չենք հարցրել. քանի որ Տերն այդպիսի բան մեզ հայտնի չի դարձնում:
- 10 Ահա, ասացի ես նրանց. Ի՞նչպես է, որ դուք չեք պահում Տիրոջ պատվիրանները, ինչպես է, որ դուք պիտի կորչեք ձեր սրտերի կարծրության պատճառով:
- 11 Դուք չեք հիշում այն բաները, որ Տերն ասել է. Եթե դուք չկարծրացնեք ձեր սրտերը և խնդրեք ինձ հավատքով, հավատալով որ կստանաք, ջանասիրությամբ պահելով իմ պատվիրանները, իհարկե, այս բաները հայտնի կդարձվեն ձեզ:

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ Իսրայելի տունը համեմատվել էր ձիթենու հետ, Տիրոջ Հոգով, որը մեր հոր մեջ էր. և ահա, արդյոք մենք Իսրայելի տնից չե՞նք պոկված, միթե մենք Իսրայելի տան մի ճյուղը չենք:

13 Եվ այժմ, այն բանը, որը մեր հայրն ի նկատի ուներ, բնական ճյուղերի պատվաստման վերաբերյալ, հեթանոսների լրիվության միջոցով, այն է, որ վերջին օրերում, երբ մեր սերունդը ընկած կլինի անհավատության մեջ, այո, շատ տարիների ընթացքում, և Մեսիան մարմնում մարդկանց զավակներին հայտնվելուց շատ դարեր անց, այն ժամանակ Մեսիայի ավետարանի լրիվությունը կտրվի հեթանոսներին, իսկ հեթանոսներից՝ մեր սերնդի մնացորդին,–

14 Եվ այն օրը մեր սերնդի մնացորդը կիմանա, որ իրենք Իսրայելի տնից են, և որ իրենք Տիրոջ ուխտի ժողովուրդն են. և այն ժամանակ նրանք կիմանան և կգան իրենց նախահայրերի իմացությանը, և նաև Քավչի ավետարանի իմացությանը, որը տրվել էր իրենց հայրերին նրա կողմից. ուստի, նրանք կգան իրենց Քավչի և նրա վարդապետության ամեն մի կետի իմացությանը, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ՝ ինչպես գան դեպի նա և փրկվեն:

15 Եվ այդ ժամանակ՝ այն օրը, միթե նրանք չեն հրճվի և փառք տա իրենց հավերժական Աստծուն՝ իրենց վեմին և իրենց փրկությանը: Այո, այդ օրը միթե նրանք չեն ստանա ուժ և սնուցում ճշմարիտ որթից: Այո, միթե նրանք չեն գա Աստծո իսկական փարախը:

16 Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Այո. նրանք կրկին կհիշատակվեն Իսրայելի տան թվում. նրանք կպատվաստվեն իսկական ձիթենուն՝ լինելով ձիթենու բնական ճյուղ:

17 Եվ սա է այն, ինչ մեր հայրն ի նկատի ուներ. և նա ի նկատի ուներ, որ դա տեղի չի ունենա, մինչև նրանք հեթանոսների կողմից չցրվեն. և նա ի նկատի ուներ, որ դա կգա հեթանոսների միջոցով, որպեսզի Տերը կարողանա ցույց տալ իր զորությունը հեթանոսներին, հենց այն պատճառով, որ նա կմերժվի հրեաների կողմից, կամ Իսրայելի տան կողմից:

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 Ուստի, մեր հայրը միայն մեր սերնդի վերաբերյալ չի խոսել, այլ նաև ողջ Իսրայելի տան, նշելով ուխտը, որ պետք է իրականանա վերջին օրերում. այն ուխտը, որ Տերն արեց մեր հայր Աբրահամին՝ ասելով. Քո սերնդով երկրի բոլոր ցեղերը կօրհնվեն:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, շատ խոսեցի նրանց հետ այս բաների մասին. այո, ես խոսեցի նրանց հետ վերջին օրերում հրեաների վերականգնման մասին:
- 20 Եվ ես կրկնեցի նրանց համար Եսայիայի խոսքերը, որը խոսել էր հրեաների կամ Իսրայելի տան վերականգնման վերաբերյալ. և նրանց վերականգնումից հետո նրանք այլևս չպետք է ձուլվեն, ոչ էլ պետք է նորից ցրվեն: Եվ եղավ այնպես, որ ես ասացի շատ խոսքեր եղբայրներիս, այնպես որ նրանք խաղաղվեցին և իրենց խոնարհեցրին Տիրոջ առջև:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կրկին խոսեցին ինձ հետ՝ ասելով. Ի՞նչ է նշանակում այդ բանը, որ մեր հայրը տեսել է երազում: Ի՞նչ է նշանակում ծառը, որը նա տեսել է:
- 22 Եվ ես ասացի նրանց. Դա կենաց ծառի պատկերումն էր:
- 23 Եվ նրանք ասացին ինձ. Ի՞նչ է նշանակում երկաթյա ձողը, որը տեսել էր մեր հայրը, որը տանում էր դեպի ծառը:
- 24 Եվ ես ասացի նրանց, որ դա Աստծո խոսքն է, և նրանք, ովքեր ականջ կդնեն Աստծո խոսքին և ամուր կբռնեն դրանից, երբեք չեն կորչի. ոչ էլ գայթակղությունները և հակառակորդի կրակոտ նետերը կարող են հաղթել նրանց՝ կուրացնելով, տանելով նրանց դեպի կործանում:
- 25 Ուստի, ես՝ Նեփիս, հորդորեցի նրանց ուշք դարձնել Տիրոջ խոսքին. այո, ես հորդորեցի նրանց՝ իմ հոգու ողջ կորովով ու ողջ ունակությամբ, որ ես ունեի, որ նրանք ուշք դարձնեն Աստծո խոսքին և հիշեն՝ միշտ պահել նրա պատվիրանները բոլոր բաներում:
- 26 Եվ նրանք ասացին ինձ. Ի՞նչ է նշանակում ջրի գետը, որը տեսել է մեր հայրը:
- 27 Եվ ես ասացի նրանց, որ ջուրը, որ տեսել էր հայրս, կեղտոտություն էր. և նրա միտքն այնքան շատ էր կլանված ուրիշ բաներով, որ նա չէր նկատել ջրի կեղտոտությունը:

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

28 Եվ ես ասացի նրանց, որ դա մի ահավոր անդունդ էր, որը բաժանում էր ամբարիշտներին կենաց ծառից և նաև Աստծո սրբերից:

29 Եվ ես ասացի նրանց, որ դա պատկերումն էր այն ահավոր դժոխքի, որը, հրեշտակն ասաց ինձ, պատրաստված էր ամբարիշտների համար:

30 Եվ ես ասացի նրանց, որ մեր հայրը տեսել էր նաև, որ Աստծո արդարադատությունը նույնպես ամբարիշտներին բաժանում է արդարներից. և դրա պայծառությունը նման է բոցավառ կրակի պայծառությանը, որը վեր է բարձրանում դեպի Աստված՝ հավիտյանս հավիտենից և չունի վերջ:

31 Եվ նրանք ասացին ինձ. Այս բանը նշանակում է մարմնի տանջանքը փորձության օրերին, թե՛ այն նշանակում է հոգու վերջնական վիճակը՝ մահկանացու մարմնի մահից հետո, թե՛ այն խոսում է այն բաների մասին, որոնք աշխարհիկ են:

32 Եվ եղավ այնպես, որ ես ասացի նրանց, որ դա և՛ աշխարհիկ, և՛ հոգևոր բաների պատկերումն է. քանզի կգա օրը, երբ նրանք պիտի դատվեն՝ ըստ իրենց գործերի, այո, այսինքն՝ այն գործերի, որոնք իրենց փորձության օրերին արվել են մահկանացու մարմնի կողմից:

33 Ուստի, եթե նրանք մեռնեն իրենց ամբարշտության մեջ, նրանք պիտի նույնպես վտարված լինեն, ինչ վերաբերում է բաներին, որոնք հոգևոր են, որոնք պատկանում են արդարությանը. ուստի, նրանք պիտի բերվեն՝ կանգնելու Աստծո առջև, դատվելու ըստ իրենց գործերի. և եթե նրանց գործերը կեղտոտություն են եղել, նրանք անպայման պիտի կեղտոտ լինեն. և եթե նրանք կեղտոտ լինեն, նրանք անպայման չպիտի կարողանան ապրել Աստծո արքայության մեջ. եթե այդպես լինել, Աստծո արքայությունը նույնպես պիտի կեղտոտ լինել:

34 Բայց ահա, ես ասում եմ ձեզ. Աստծո արքայությունը կեղտոտ չէ, և ոչ մի անմաքուր բան չի կարող մտնել Աստծո արքայությունը. ուստի, անպայման պետք է լինի կեղտոտության մի տեղ, պատրաստված նրա համար, ինչը կեղտոտ է:

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

35 Եվ կա պատրաստված մի տեղ, այո, հենց այն
ահավոր դժոխքը, որի մասին ես խոսեցի, և դևն է
դրա պատրաստողը. ուստի, մարդկանց
հոգիների վերջնական վիճակը՝ ապրելն է Աստծո
արքայությունում, կամ դուրս գցված լինելն այն
արդարադատության պատճառով, որի մասին ես
խոսեցի:

36 Այդ պատճառով ամբարիշտները մերժվում են
արդարից և նաև այն կենաց ծառից, որի պտուղն
ամենաթանկն ու ամենաբաղձալին է բոլոր այլ
պտուղներից ավելի. այո, և դա ամենամեծն է
Աստծո բոլոր պարգևներից: Եվ ես այսպես
խոսեցի եղբայրներիս հետ: Ամեն:

And there is a place prepared, yea, even that awful
hell of which I have spoken, and the devil is the
preparator of it; wherefore the final state of the souls
of men is to dwell in the kingdom of God, or to be
cast out because of that justice of which I have spo-
ken.

Wherefore, the wicked are rejected from the right-
eous, and also from that tree of life, whose fruit is
most precious and most desirable above all other
fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God.
And thus I spake unto my brethren. Amen.

1 Նեփի 16

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, եղբայրներիս հետ իմ խոսելուն վերջ դնելուց հետո, ահա նրանք ասացին ինձ. Դու մեզ խիստ բաներ քարոզեցիր, ավելին, քան մենք ի վիճակի ենք տանել:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ ես ասացի նրանց, որ գիտեմ, որ խիստ բաներ եմ ասել ամբարիշտների դեմ՝ ճշմարտության համաձայն. իսկ արդարներին ես արդարացրել եմ ու վկայել, որ նրանք պետք է բարձրացվեն վերջին օրը. ուստի, մեղավորները կարծում են՝ ճշմարտությունը խիստ է, քանի որ այն խոցում է նրանց հենց կենտրոնից:
- 3 Եվ արդ, իմ եղբայրներ, եթե դուք արդար լինեիք և կամենայիք ականջ դնել ճշմարտությանը և ուշք դարձնել դրան, որպեսզի կարողանայիք ուղիղ քայլել Աստծո առջև, այդ դեպքում դուք չէիք տրտնջա ճշմարտության պատճառով և ասի. Դու խիստ բաներ ես ասում մեր դեմ:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, ողջ ջանասիրությամբ հորդորեցի եղբայրներիս՝ պահել Տիրոջ պատվիրանները:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք իրենց խոնարհեցրին Տիրոջ առաջ. այնպես որ ես ուրախություն և մեծ հույսեր ունեցա նրանց համար, որ նրանք կքայլեին արդարության շավիղներում:
- 6 Արդ, բոլոր այս բաներն ասվեցին և արվեցին, երբ հայրս բնակվում էր վրանում՝ մի հովտում, որը նա կոչեց Լեմուել:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, կնության վերցրի Իսմայելի դուստրերից մեկին. և եղբայրներս նույնպես կնության վերցրին Իսմայելի դուստրերից. և Զորամը ևս Իսմայելի ավագ դստերը վերցրեց կնության:
- 8 Եվ այսպիսով հայրս կատարում էր Տիրոջ բոլոր պատվիրանները, որոնք տրվել էին նրան: Եվ ես՝ Նեփիս, նույնպես Տիրոջ կողմից չափազանց օրհնված էի:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ ձայնը խոսեց հորս հետ գիշերով և հրամայեց նրան, որ այգաբացին նա պետք է ճանապարհ ընկնի դեպի անապատ:

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 Եվ եղավ այնպես, որ երբ հայրս առավոտյան վեր կացավ և առաջ գնաց դեպի վրանի դուռը, ի մեծ զարմանս իրեն, նա տեսավ գետնի վրա զարմանալի վարպետության մի կլոր գունդ. և այն ընտիր արույրից էր: Եվ գնդի ներսում կային երկու սլաքներ. և մեկը ցույց էր տալիս ճանապարհը, թե ուր մենք պետք է գնայինք անապատում:

11 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ի մի հավաքեցինք այն բոլոր բաները, որ մենք պետք է տանեինք անապատ և ամբողջ մնացած մեր պարենը, որը Տերը տվել էր մեզ. և մենք վերցրեցինք ամեն տեսակի սերմեր, որ կարող էինք տանել անապատ:

12 Եվ եղավ այնպես, որ մենք վերցրեցինք մեր վրանները և հեռացանք անապատ՝ Լաման գետի մյուս կողմը:

13 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ճամփորդեցինք, չորս օրվա ընթացքում, մոտավորապես, հարավ-հարավարևելյան ուղղությամբ, և մենք նորից խփեցինք մեր վրանները. և մենք այդ վայրի անունը կոչեցինք Սազեր:

14 Եվ եղավ այնպես, որ մենք վերցրեցինք մեր աղեղներն ու մեր նետերը և առաջ գնացինք անապատում՝ որսալու ուտելու բան մեր ընտանիքների համար. և մեր ընտանիքների համար ուտելու բան որսալուց հետո, մենք նորից վերադարձանք անապատ՝ մեր ընտանիքների մոտ՝ Սազեր վայրը: Եվ մենք նորից առաջացանք անապատով՝ հետևելով նույն ուղղությանը, մնալով անապատի ամենապտղաբեր մասերում, որոնք կարմիր ծովի մոտակա սահմաններում էին:

15 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ճամփորդեցինք շատ օրերի ընթացքում՝ ճանապարհին ուտելու բան որսալով մեր աղեղներով և մեր նետերով և մեր քարերով և մեր պարսատիկներով:

16 Եվ մենք հետևում էինք գնդի ուղղություններին, որոնք մեզ առաջնորդում էին դեպի անապատի ավելի բերրի մասերը:

17 Եվ շատ օրերի ընթացքում ճամփորդելուց հետո, մի որոշ ժամանակով մենք խփեցինք մեր վրանները, որպեսզի կարողանայինք նորից հանգստանալ և ձեռք բերել ուտելիք մեր ընտանիքների համար:

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

18 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Նեփիս, առաջ գնացի՝ ուտելու բան սպանելու, ահա, ես կտրեցի աղեղս, որը պատրաստված էր ընտիր պողպատից. և աղեղս ջարդելուց հետո, ահա, եղբայրներս բարկացան ինձ վրա՝ իմ աղեղի կորստի պատճառով, քանի որ մենք ուտելիք չհայթայթեցինք:

19 Եվ եղավ այնպես, որ մենք վերադարձանք մեր ընտանիքներն առանց ուտելիքի, և շատ հոգնած լինելով՝ իրենց ճամփորդելու պատճառով, նրանք շատ էին տանջվում ուտելիքի բացակայությունից:

20 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանը և Լեմուելը և Իամայելի որդիները սկսեցին չափազանց տրտնջալ՝ անապատում իրենց տառապանքների ու չարչարանքների պատճառով. և հայրս նույնպես սկսեց տրտնջալ Տիրոջ՝ իր Աստծո դեմ. այո, և նրանք բոլորը չափազանց վշտացած էին, այնքան, որ տրտնջացին Տիրոջ դեմ:

21 Արդ, եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, աղեղս կորցնելու պատճառով չարչարված լինելով եղբայրներիս հետ, իսկ նրանց աղեղները կորցրած լինելով իրենց ճկունությունը, սկսեց չափազանց դժվար լինել, այո, այնքան, որ մենք չէինք կարողանում ուտելիք հայթայթել:

22 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, շատ խոսեցի եղբայրներիս հետ, որովհետև նրանք նորից կարծրացրել էին իրենց սրտերը, մինչև իսկ դժգոհելով Տիրոջից՝ իրենց Աստծուց:

23 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, փայտից մի աղեղ սարքեցի և մի ուղիղ փայտաձողից՝ մի նետու. ուստի, զինվեցի աղեղով ու նետով, պարսատիկով ու քարերով: Եվ ես ասացի հորս. Ո՞ւր գնամ ուտելիք հայթայթելու:

24 Եվ եղավ այնպես, որ նա հարցրեց Տիրոջից, քանի որ նրանք խոնարհեցրել էին իրենց՝ իմ խոսքերի պատճառով. քանզի ես շատ բաներ էի ասել նրանց՝ իմ հոգու ողջ կորովով:

25 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ ձայնը եկավ հորս. և նա ճշմարտապես խրատվեց, Տիրոջ դեմ տրտնջալու պատճառով, այնքան, որ ընկավ խորը վշտի մեջ:

26 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ ձայնն ասաց նրան. Նայիր գնդի վրա և տես այն բաները, որ գրված են:

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

27 Եվ եղավ այնպես, որ երբ հայրս տեսավ այն բաները, որոնք գրված էին գնդի վրա, նա չափազանց վախեցավ ու դողաց, ինչպես և եղբայրներս և Իսմայելի որդիները և մեր կանայք:

28 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, տեսա ցուցիչները, որոնք գնդի մեջ էին, որ դրանք աշխատում էին համաձայն այն հավատքի և ջանասիրության և ուշադրության, որ մենք հատկացնում էինք դրանց:

29 Եվ դրանց վրա նաև մի նոր գրություն կար գրված, որը պարզ կարդացվում էր, որը մեզ տալիս էր հասկացողություն Տիրոջ ճանապարհների վերաբերյալ. և այն գրվում էր և փոխվում, ժամանակ առ ժամանակ՝ համաձայն այն հավատքի ու ջանասիրության, որ մենք հատկացնում էինք դրան: Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ փոքր միջոցներով Տերը կարող է առաջ բերել մեծ բաներ:

30 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, առաջ գնացի վեր՝ դեպի լեռան գագաթը, ըստ այն ուղղությունների, որոնք տրված էին գնդի վրա:

31 Եվ եղավ այնպես, որ ես սպանեցի վայրի կենդանիներ, այնպես որ ձեռք բերեցի ուտելիք մեր ընտանիքների համար:

32 Եվ եղավ այնպես, որ ես վերադարձա մեր վրանները՝ բերելով կենդանիներ, որոնց ես սպանել էի. և արդ, երբ նրանք տեսան, որ ես ուտելիք էի հայթայթել, որքան մեծ եղավ նրանց ուրախությունը: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք իրենց խոնարհեցրին Տիրոջ առջև և գոհություն հայտնեցին նրան:

33 Եվ եղավ այնպես, որ մենք կրկին ճանապարհ ընկանք՝ ճամփորդելով գրեթե նույն ուղղությամբ, ինչպես սկզբում. և շատ օրերի ընթացքում ճամփորդելուց հետո, մենք կրկին խփեցինք մեր վրանները՝ մի որոշ ժամանակի ընթացքում մնալու համար:

34 Եվ եղավ այնպես, որ Իսմայելը մահացավ և թաղվեց մի վայրում, որը կոչվում էր Նաոմ:

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, in-somuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

35 Եվ եղավ այնպես, որ Իսմայելի դուստրերը խորապես ողբացին իրենց հոր կորստյան համար, և անապատում իրենց չարչարանքների համար, և նրանք տրտնջացին հորս դեմ, քանի որ նա դուրս էր բերել նրանց Երուսաղեմի հողից՝ ասելով. Մեր հայրը մահացավ. այո, և մենք շատ ենք թափառել անապատում և տարել ենք շատ չարչարանքներ, քաղց, ծարավ, և հոգնածություն. և այս բոլոր տառապանքներից հետո մենք պետք է սովից մահանանք անապատում:

36 Եվ այսպես նրանք տրտնջացին հորս դեմ և նաև իմ դեմ. և նրանք ցանկանում էին նորից վերադառնալ Երուսաղեմ:

37 Եվ Լամանն ասաց Լեմուելին և նաև Իսմայելի որդիներին. Ահա, եկեք սպանենք մեր հորը և նաև մեր եղբայր Նեփիին, որն իր վրա է վերցրել մեզ կառավարիչ ու ուսուցիչ լինելը, մեզ, որ իր ավագ եղբայրներն ենք:

38 Արդ, նա ասում է, որ Տերը խոսել է իր հետ և նաև, որ հրեշտակներ են սպասավորել իրեն: Բայց, ահա, մենք գիտենք, որ նա մեզ ստում է. և նա ասում է այս բաները և գործում է շատ բաներ՝ իր նենգ խորամանկություններով, որ կարողանա մեր աչքը խաբել՝ մտածելով, որ միգուցե կարողանա տանել մեզ հեռու մի օտար անապատ. և մեզ հեռուն տանելուց հետո, նա մտածել է իրեն թագավոր ու կառավարիչ դարձնել մեզ վրա, որպեսզի կարողանա վարվել մեզ հետ՝ ըստ իր կամքի ու հաճույքի: Եվ այս ձևով իմ եղբայր Լամանը նրանց սրտերը դրդեց բարկության:

39 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը մեզ հետ էր, այո, իսկապես Տիրոջ ձայնը եկավ և շատ խոսքեր ասաց նրանց և խիստ խրատեց նրանց. և Տիրոջ ձայնից խրատվելուց հետո, նրանք ետ դարձրեցին իրենց բարկությունը և սպաշխարեցին իրենց մեղքերից, այնպես որ Տերը կրկին օրհնեց մեզ ուսելիքով, որպեսզի մենք չմահանանք:

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1 Նեփի 17

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ մենք կրկին ճամփա ընկանք անապատում. և այդ ժամանակից ի վեր մենք ճամփորդում էինք մոտավորապես արևելյան ուղղությամբ: Եվ մենք ճամփորդում էինք անապատում՝ անցնելով շատ չարչարանքների միջով. և մեր կանայք երեխաներ էին ծնել անապատում:
- 2 Եվ այնքան մեծ էին Տիրոջ օրհնությունները մեզ վրա, որ մինչ մենք անապատում ապրում էինք հում մսով, մեր կանայք առատ կուրծք էին տալիս իրենց երեխաներին և ուժեղ էին, այո, ճիշտ տղամարդկանց պես. և նրանք սկսեցին տանել իրենց ճամփորդություններն առանց տրտունջների:
- 3 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ Աստծո պատվիրանները պետք է կատարվեն: Եվ եթե լինում է այնպես, որ մարդկանց զավակները պահում են Աստծո պատվիրանները, նա կերակրում է նրանց և ուժեղացնում է նրանց, և ապահովում միջոցներ, որոնցով նրանք կարող են իրագործել այն, ինչ նա պատվիրել է նրանց. ուստի, նա մեզ համար միջոցներ էր ապահովում, մինչ մենք դեգերում էինք անապատում:
- 4 Եվ մենք դեգերում էինք անապատում շատ տարիների ընթացքում, այո, այսինքն՝ ութ տարի անապատում:
- 5 Եվ մենք հասանք մի երկիր, որը մենք անվանեցինք Լիառատ՝ նրա առատ մրգի և նաև վայրի մեղրի պատճառով. և այս բոլոր բաները պատրաստվել էին Տիրոջ կողմից, որպեսզի մենք չկորչեինք: Եվ մենք տեսանք ծովը, որը մենք կոչեցինք Իրրեանթում, որը թարգմանվում է՝ շատ ջրեր:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ մենք խփեցինք մեր վրանները ծովի ափին. և չնայած մենք տարել էինք շատ չարչարանքներ և շատ դժվարություն, այո, նույնիսկ այնքան շատ, որ չենք կարող դրանք բոլորը գրել, մենք չափազանց հրճվում էինք, երբ հասանք ծովափ. և մենք կոչեցինք վայրը Լիառատ՝ դրա առատ մրգի պատճառով:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, Լիառատ երկրում շատ օրերի ընթացքում լինելուց հետո, Տիրոջ ձայնը եկավ ինձ՝ ասելով. Վեր կաց և բարձրացիր սարը: Եվ եղավ այնպես, որ ես վեր կացա ու վեր ելա սարը, և կանչեցի առ Տերը:

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը խոսեց ինձ հետ՝
ասելով. Դու պետք է մի նավ կառուցես՝ այն ձևով,
որ ես ցույց կտամ քեզ, որ ես կարողանամ տանել
քո ժողովրդին այս ջրերի մյուս կողմը:
- 9 Եվ ես ասացի. Տեր, ո՞ր պետք է գնամ, որ
կարողանամ գտնել հանքանյութ, որ հալեմ,
որպեսզի կարողանամ գործիքներ սարքել՝ նավը
կառուցելու համար, այն ձևով, որ դու ցույց
տվեցիր ինձ:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Տերն ասաց ինձ, թե ուր
պետք է գնամ հանքանյութ գտնելու, որ
կարողանամ գործիքներ պատրաստել:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, կենդանիների
կաշվից փուքս սարքեցի՝ դրանով կրակը փչելու
համար. և փուքս սարքելուց հետո, որպեսզի
կարողանայի ունենալ ինչով փչել կրակը, ես
երկու քար իրար հարվածեցի, որ կարողանայի
կրակ ստանալ:
- 12 Քանի որ Տերն առայժմ թույլ չէր տվել, որ մենք
շատ կրակ անեինք, երբ ճամփորդում էինք
անապատում. քանի որ նա ասել էր. Ես կդարձնեմ
ձեր ուտելիքը համեղ, որպեսզի դուք այն չեփեք:
- 13 Եվ ես կլինեմ նաև ձեր լույսն անապատում. և
կպատրաստեմ ձեր առջև ճանապարհը, եթե լինի
այնպես, որ դուք պահեք իմ պատվիրանները.
ուստի, որքան որ դուք կպահեք իմ
պատվիրանները, դուք կառաջնորդվեք դեպի
խոստացված երկիր. և դուք կիմանաք, որ իմ
կողմից է, որ դուք առաջնորդվում եք:
- 14 Այո, և Տերը նաև ասել էր, որ. Դուք
խոստացված երկիր հասնելուց հետո, կիմանաք,
որ ես՝ Տերս եմ Աստված. և որ ես՝ Տերս, ազատեցի
ձեզ կործանումից. այո, որ ես դուրս բերեցի ձեզ
Երուսաղեմի հողից:
- 15 Այդ պատճառով ես՝ Նեփիս, ձգտում էի պահել
Տիրոջ պատվիրանները և հորդորում էի
եղբայրներիս՝ հավատարմության ու
ջանասիրության:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ ես գործիքներ սարքեցի
այն հանքանյութից, որը ես հալել էի ապարից:
- 17 Եվ երբ եղբայրներս տեսան, որ ես
պատրաստվում էի նավ կառուցել, նրանք
սկսեցին տրտնջալ իմ դեմ՝ ասելով. Մեր եղբայրը
հիմար է, քանի որ կարծում է, թե կարող է նավ
կառուցել. այո, և նաև կարծում է, թե կարող է
անցնել այս մեծ ջրերը:

And it came to pass that the Lord spake unto me,
saying: Thou shalt construct a ship, after the manner
which I shall show thee, that I may carry thy people
across these waters.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find
ore to molten, that I may make tools to construct the
ship after the manner which thou hast shown unto
me?

And it came to pass that the Lord told me whither I
should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bel-
lows wherewith to blow the fire, of the skins of
beasts; and after I had made a bellows, that I might
have wherewith to blow the fire, I did smite two
stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we
should make much fire, as we journeyed in the
wilderness; for he said: I will make thy food become
sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and
I will prepare the way before you, if it so be that ye
shall keep my commandments; wherefore, inas-
much as ye shall keep my commandments ye shall be
led towards the promised land; and ye shall know
that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have ar-
rived in the promised land, ye shall know that I, the
Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you
from destruction; yea, that I did bring you out of the
land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the com-
mandments of the Lord, and I did exhort my
brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore
which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to
build a ship, they began to murmur against me, say-
ing: Our brother is a fool, for he thinketh that he can
build a ship; yea, and he also thinketh that he can
cross these great waters.

18 Եվ այսպես, եղբայրներս բողոքում էին իմ դեմ և ցանկանում, որ իրենք չաշխատեին, քանի որ չէին հավատում, որ ես կարող էի նավ կառուցել. ոչ էլ կամենում էին հավատալ, որ ես ուսուցանվում էի Տիրոջ կողմից:

19 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, չափազանց վշտացած էի նրանց սրտերի կարծրության պատճառով. և երբ նրանք տեսան, որ ես սկսեցի վշտանալ, նրանք իրենց սրտերում ուրախացան, այնքան, որ ծիծաղեցին իմ վրա՝ ասելով. Մենք գիտեինք, որ դու չես կարող նավ կառուցել, քանի որ գիտեինք, որ քո մոտ բացակայում է ողջամտությունը. ուստի, դու չես կարող իրագործել այդպիսի մի մեծ գործ:

20 Եվ դու նման ես մեր հորը՝ խտորված իր սրտի հիմար երևակայություններով. այո, նա մեզ դուրս է բերել Երուսաղեմի հողից, և մենք թափառում ենք անապատում այսքան երկար տարիներ. և մեր կանայք տքնել են՝ երեխայով լինելով. և նրանք երեխաներ են ծնել անապատում և տարել են ամեն ինչ, բացի մահից. և ավելի լավ կլիներ, որ նրանք մահացած լինեին Երուսաղեմից դուրս գալուց առաջ, քան կրեին այս չարչարանքները:

21 Ահա, այսքան շատ տարիներ մենք տառապում ենք անապատում, այն ժամանակ, երբ մենք կարող էինք վայելել մեր ունեցվածքը և մեր ժառանգության հողը. այո, և մենք կարող էինք երջանիկ լինել:

22 Եվ մենք գիտենք, որ ժողովուրդը, որ Երուսաղեմի հողում էր, արդար ժողովուրդ էր. քանի որ նրանք պահում էին Տիրոջ կանոններն ու դատաստանները, և նրա բոլոր պատվիրաններն ըստ Մովսեսի օրենքի. ուստի, մենք գիտենք, որ նրանք արդար ժողովուրդ են. իսկ մեր հայրը դատապարտեց նրանց և մեզ առաջնորդեց հեռուն, որովհետև մենք ականջ դրեցինք նրա խոսքերին. այո, և մեր եղբայրը նման է նրան: Եվ խոսքի այս ձևով եղբայրներս տրտնջացին ու բողոքեցին մեր դեմ:

23 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, խոսեցի նրանց հետ՝ ասելով. Դուք հավատում եք, որ մեր հայրերը, որոնք Իսրայելի զավակներն էին, Եգիպտացիների ձեռքից դուրս առաջնորդված կլինեին, եթե նրանք ականջ չդնեին Տիրոջ խոսքերին:

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

- 24 Այո, միթե դուք կարծում եք, որ նրանք դուրս կառաջնորդվեին ճորտությունից, եթե Տերը հրամայած չլիներ Մովսեսին, որ նա պետք է նրանց դուրս առաջնորդեր ճորտությունից:
- 25 Արդ, դուք գիտեք, որ Իսրայելի զավակները ճորտության մեջ էին. և գիտեք, որ նրանք բեռնվում էին աշխատանքներով, որոնց դիմանալը տանջալից էր. ուստի, դուք գիտեք, որ դա անապայման պետք է լավ բան լիներ նրանց համար, որ նրանք դուրս բերվեին գերությունից:
- 26 Արդ, դուք գիտեք, որ Տիրոջ կողմից էր պատվիրված Մովսեսին՝ անել այդ մեծ աշխատանքը. և դուք գիտեք, որ նրա խոսքով Կարմիր ծովի ջրերը բաժանվեցին այս ու այն կողմ, և նրանք անցան միջով՝ չոր գետնի վրայով:
- 27 Բայց դուք գիտեք, որ Եգիպտացիները, որոնք Փարավոնի զորքերն էին, խեղդվեցին Կարմիր ծովում:
- 28 Եվ դուք գիտեք նաև, որ նրանք անապատում կերակրվում էին մանանայով:
- 29 Այո, և դուք գիտեք նաև, որ Մովսեսը, իր խոսքով, համաձայն Աստծո զորության, որն իր մեջ էր, հարվածեց ժայռին, և այնտեղից ջուր դուրս եկավ, որպեսզի Իսրայելի զավակները հագեցնեին իրենց ծարավը:
- 30 Եվ թեև նրանք առաջնորդվում էին, Տերը՝ նրանց Աստվածը՝ նրանց Քավիչը գնալով նրանց առջևից, առաջնորդելով նրանց ցերեկով և նրանց լույս տալով գիշերով, և նրանց համար անելով ամեն բան, ինչ նպատակահարմար էր մարդու համար ընդունել, նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերն ու կուրացրեցին իրենց մտքերը և զազրախոսեցին Մովսեսի դեմ և ճշմարիտ ու կենդանի Աստծո դեմ:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ համաձայն իր խոսքի, նա կործանեց նրանց. և համաձայն իր խոսքի, նա առաջնորդեց նրանց. և համաձայն իր խոսքի, նա արեց բոլոր բաները նրանց համար. և չկար որևէ բան արված, որ նրա խոսքով չլիներ:
- 32 Եվ Հորդանան գետն անցնելուց հետո, նա դարձրեց նրանց հզոր՝ այդ երկրի զավակներին դուրս քշելու, այո, ցրելու նրանց՝ ի կործանում:

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

33 Եվ այժմ, դուք կարծում եք, թե այս երկրի զավակները, որոնք խոստումի երկրում էին, որոնք դուրս քշվեցին մեր հայրերի կողմից, դուք կարծում եք, որ նրանք արդարակյաց էին: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ:

34 Դուք ի՞նչ եք կարծում, որ մեր հայրերն ավելի ընտրյալ կլինեին, քան նրանք, եթե նրանք արդարակյաց լինեին: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ:

35 Ահա, Տերն ամեն մարմին մեկ է համարում. նա, ով արդար է, օրհնվում է Աստծուց: Բայց ահա, այդ ժողովուրդը մերժել էր Աստծո ամեն մի խոսքը և հասունացել էր անօրինության մեջ. և Աստծո լիակատար ցասումը նրա վրա էր. և Տերն անհիծեց երկիրը նրանց համար և օրհնեց այն մեր հայրերի համար. այո, նա անհիծեց այն նրանց համար՝ ի կործանումն նրանց, և օրհնեց այն մեր հայրերի համար, որ իշխանություն ձեռք բերեն նրա վրա:

36 Ահա, Տերը ստեղծել է երկիրը, որ այն բնակեցվի. և նա ստեղծել է իր զավակներին, որ նրանք տիրեն այն:

37 Եվ նա բարձրացնում է մի արդար ազգ և կործանում ամբարիշտների ազգերը:

38 Եվ նա դուրս է առաջնորդում արդարներին՝ դեպի ընտիր երկրներ, իսկ ամբարիշտներին նա կործանում է և անհիծում երկիրը նրանց համար՝ իրենց իսկ պատճառով:

39 Նա իշխում է բարձր երկինքներում, քանի որ այն իր գահն է, իսկ այս երկիրը՝ նրա ոտքերի պատվանդանը:

40 Եվ նա սիրում է նրանց, ովքեր ցանկանում են, որ նա լինի իրենց Աստվածը: Ահա, նա սիրում էր մեր հայրերին, և նա ուխտեց նրանց հետ, այո, հենց Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի. և նա հիշում էր ուխտերը, որ նա արել էր. այդ պատճառով, նա դուրս բերեց նրանց Եգիպտոսի երկրից:

41 Եվ նա անապատում նեղում էր նրանց զավազանով. քանզի նրանք կարծրացնում էին իրենց սրտերը, ճիշտ ինչպես դուք. և Տերը նեղում էր նրանց իրենց անօրինությունների պատճառով: Նա ուղարկեց թևավոր կիզող օձեր նրանց մեջ. և նրանց խայթվելուց հետո նա ուղի պատրաստեց, որ կարողանային բուժվել. և գործը, որ նրանք պետք է կատարեին՝ նայելն էր. և միջոցի պարզության կամ հեշտության պատճառով՝ եղան շատերը, որ կործանվեցին:

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

- 42 Եվ նրանք կարծրացնում էին իրենց սրտերը, ժամանակ առ ժամանակ, և զազրախոսում Մովսեսի դեմ, և նաև Աստծո դեմ. այնուամենայնիվ, դուք գիտեք, որ նրանք առաջնորդվեցին առաջ, նրա անզուգական զորությանը, դեպի խոստումի երկիրը:
- 43 Եվ այժմ, այս բոլոր բաներից հետո, եկել է ժամանակը, երբ նրանք դարձել են ամբարիշտ, այո, գրեթե հասունացած են. և ես գիտեմ, որ, հավանաբար, նրանք այսօր կործանման եզրին են. քանզի գիտեմ, որ օրը հաստատ պետք է գա, որ նրանք պետք է կործանվեն, բացի միայն մի քանիսից, որոնք կտարվեն գերության:
- 44 Այդ պատճառով Տերը պատվիրեց հորս, որ նա հեռանա անապատ. և հրեաները նույնպես ջանում էին զրկել նրան կյանքից. այո, և դուք նույնպես ջանացիք զրկել նրան կյանքից. ուստի, դուք մարդասպաններ եք ձեր սրտում և նման եք նրանց:
- 45 Դուք սրընթաց եք անօրինություն գործելիս, բայց դանդաղ եք Տիրոջը՝ ձեր Աստծուն հիշելիս: Դուք տեսաք հրեշտակի, և նա խոսեց ձեզ հետ. այո, դուք լսել եք նրա ձայնը, ժամանակ առ ժամանակ. և նա խոսել է ձեզ հետ՝ մեղմ, հանդարտ ձայնով, բայց դուք անզգայացած էիք, որպեսզի կարողանայիք զգալ նրա խոսքերը. ուստի, նա խոսեց ձեզ հետ որոտի ձայնով, որը գետինը ցնցեց այնպես, կարծես թե պետք է մասերի բաժանվեր:
- 46 Եվ դուք գիտեք նաև, որ իր ամենագոր խոսքի ուժով նա կարող է ստիպել երկրին, որ այն անհետանա. այո, և դուք գիտեք, որ իր խոսքով նա կարող է ստիպել, որ անհարթ տեղերը դարձվեն հարթ, իսկ հարթ տեղերը լինեն մասնատված: Օ՛, ուրեմն, ինչպես է, որ դուք կարողանում եք լինել այդքան կարծր ձեր սրտերում:
- 47 Ահա, հոգիս պատռվում է տվայտանքից ձեր պատճառով, և սիրտս՝ ցավում. ես վախենում եմ, չլինի թե դուք վտարվեք հավիտյան: Ահա, ես լցված եմ Աստծո Հոգով այնքան, որ մարմինս ուժ չունի:

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

48 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես ասացի այս խոսքերը, նրանք բարկացան ինձ վրա և ցանկացան գցել ինձ ծովի խորքերը. և երբ նրանք առաջ եկան՝ ձեռք բարձրացնելու ինձ վրա, ես խոսեցի նրանց հետ՝ ասելով. Ամենագոր Աստծո անունով հրամայում եմ, որ չդիպչեք ինձ, քանզի, ես լցված եմ Աստծո զորությամբ՝ այն աստիճան, որ մարմինս այրվում է. և ով որ ձեռք բարձրացնի ինձ վրա, կչորանա, ճիշտ ինչպես չորացած եղեգ. և նա կդառնա ոչինչ Աստծո զորության առջև, քանի որ Աստված կզարկի նրան:

49 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, ասացի նրանց, որ նրանք այլևս չպետք է տրտնջան իրենց հոր դեմ. ոչ էլ հրաժարվեն աշխատել ինձ հետ, քանի որ Աստված էր պատվիրել ինձ, որ ես նավ կառուցեի:

50 Եվ ես ասացի նրանց. Եթե Աստված պատվիրեր ինձ՝ անել բոլոր բաները, ես կկարողանայի անել դրանք: Եթե նա պատվիրեր ինձ, որ ես ասեի այս ջրին՝ հող դարձիր, այն կլիներ հող. և եթե ես ասեի դա, այն կկատարվեր:

51 Եվ եթե Տերն ունի այսպիսի մեծ զորություն և գործել է այդքան շատ հրաշքներ մարդկանց զավակների մեջ, ինչպես է որ նա չի կարող ուսուցանել ինձ, որ ես նավ կառուցեմ:

52 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, ասացի շատ բաներ եղբայրներիս, այնպես որ նրանք կարկամեցին և չկարողացան վիճել ինձ հետ. ոչ էլ համարձակվեցին ձեռք բարձրացնել ինձ վրա կամ մատով դիպչել ինձ, նույնիսկ շատ օրերի ընթացքում: Եվ նրանք չհամարձակվեցին անել այս, որպեսզի չլիներ թե նրանք չորանային իմ առաջ, այնքան զորեղ էր Աստծո Հոգին. և այսպես էր այն ներգործել նրանց վրա:

53 Եվ եղավ այնպես, որ Տերն ասաց ինձ. Նորից առաջ մեկնիր ձեռքդ դեպի եղբայրներդ և նրանք չեն չորանա քո առջև, բայց ես կցնցեմ նրանց, ասաց Տերը, և դա ես կանեմ, որ նրանք իմանան, որ ես եմ Տերը՝ իրենց Աստվածը:

54 Եվ եղավ այնպես, որ ես առաջ մեկնեցի ձեռքս դեպի եղբայրներս, և նրանք չչորացան իմ առջև. բայց Տերը ցնցեց նրանց՝ հենց այն խոսքի համաձայն, որ նա խոսել էր:

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

55 Եվ նրանք ասացին. Մենք գիտենք անկասկած,
որ Տերը քեզ հետ է, քանզի գիտենք, որ Տիրոջ
զորութունն էր, որ ցնցեց մեզ: Եվ նրանք ընկան
իմ առջև և քիչ էր մնում ինձ երկրպագեին, բայց
ես թույլ չտվեցի նրանց՝ ասելով. Ես ձեր եղբայրն
եմ, այո, նույնիսկ ձեր փոքր եղբայրը. ուստի,
երկրպագեք Տիրոջը՝ ձեր Աստծուն, և պատվեք
ձեր հորը և ձեր մորը, որ ձեր օրերը երկար լինեն
այն երկրում, որը Տերը՝ ձեր Աստվածը, կտա ձեզ:

And now, they said: We know of a surety that the
Lord is with thee, for we know that it is the power of
the Lord that has shaken us. And they fell down be-
fore me, and were about to worship me, but I would
not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even
thy younger brother; wherefore, worship the Lord
thy God, and honor thy father and thy mother, that
thy days may be long in the land which the Lord thy
God shall give thee.

1 Նեփի 18

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք երկրպագեցին Տիրոջը և աշխատակցեցին ինձ. և մենք զարմանալի վարպետությամբ մշակեցինք հեծանները: Եվ Տերը ցույց էր տալիս ինձ, ժամանակ առ ժամանակ, թե ինչ ձևով ես պետք է մշակեի նավի հեծանները:
- 2 Արդ, ես՝ Նեփիս, հեծանները մարդկանցից սովորած ձևով չէի մշակում, ոչ էլ նախնի կառուցում՝ ըստ մարդկանց իմացած ձևի. այլ ես կառուցում էի դա այն ձևով, որը Տերը ցույց էր տալիս ինձ. ուստի, այն չէր համապատասխանում մարդկանց իմացած ձևին:
- 3 Եվ ես՝ Նեփիս, հաճախ էի սար գնում և հաճախ աղոթում Տիրոջը. այդ պատճառով Տերը մեծ բաներ ցույց տվեց ինձ:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ խոսքի համաձայն նավը վերջացնելուց հետո, եղբայրներս տեսան, որ այն լավն էր, և որ նրա շինվածքը չափազանց ընտիր էր. ուստի, նրանք իրենց կրկին խոնարհեցրին Տիրոջ առաջ:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ ձայնը եկավ հորս, որ մենք պետք է վեր կենայինք և մտնեինք նավը:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ այգաբացին, երբ մենք նախապատրաստել էինք բոլոր բաները՝ շատ մրգեր և միս անապատից, և առատ մեղր, և պարեն՝ համաձայն նրա, ինչ Տերը պատվիրել էր մեզ, մենք մտանք նավ մեր ողջ բեռով և մեր սերմերով, և ինչ բաներ, որ մենք բերել էինք մեզ հետ՝ ամեն մեկն իր տարիքին համապատասխան. ուստի, մենք բոլորս մտանք նավ՝ մեր կանանց ու երեխաների հետ:
- 7 Եվ այժմ, հայրս երկու որդի էր ունեցել անապատում. ավագն անվանվել էր Հակոբ, իսկ կրտսերը՝ Հովսեփ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ բոլորս նավ մտնելուց հետո, վերցնելով մեր պարենը և այն բաները, որ մեզ պատվիրված էր, մենք դուրս եկանք ծով և քամին մեզ առաջ քշեց դեպի խոստացված երկիրը:

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Եվ շատ օրերի ընթացքում քամուց առաջ քշվելուց հետո, ահա, եղբայրներս և Իսմայելի որդիները և նաև նրանց կանայք սկսեցին զվարճանալ, այնպես որ սկսեցին պարել և երգել և խոսել շատ գռեհկորեն, այո, մինչև որ մոռացան, թե ինչ զորությամբ էին բերվել այդտեղ. այո, նրանք հասել էին ծայրահեղ գռեհկության:

10 Եվ ես՝ Նեփիս, սկսեցի չափազանց վախենալ, որ չլինի թե Տերը զայրանա մեզ վրա և զարկի մեզ՝ մեր անօրինության պատճառով, որ մենք կույզնանք ծովի խորքերին. ուստի, ես՝ Նեփիս, սկսեցի խոսել նրանց հետ շատ լրջորեն. բայց ահա, նրանք բարկացան ինձ վրա՝ ասելով. Մենք չենք կամենում, որ մեր փոքր եղբայրը կառավարիչ լինի մեզ վրա:

11 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանն ու Լեմուելը բռնեցին ինձ ու պարաններով կապեցին, և շատ անողորմ վարվեցին ինձ հետ. սակայն Տերը հանդուրժեց դա, որպեսզի ցույց տա իր զորությունը՝ ի կատարումն իր խոսքի, որը նա խոսել էր ամբարիշտների վերաբերյալ:

12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք կապեցին ինձ՝ այնպես, որ չէի կարողանում շարժվել, կողմնացույցը, որը պատրաստված էր Տիրոջ կողմից, դադարեց աշխատել:

13 Այդ պատճառով, նրանք չգիտեին, թե ուր ուղղեին նավը, այնպես որ մի մեծ մրրիկ բարձրացավ, այո, մի մեծ ու սարսափելի փոթորիկ, և մենք ջրերի վրայով ետ քշվեցինք երեք օրվա ընթացքում. և նրանք սկսեցին խիստ վախենալ, որ չլինի թե խեղդվեին ծովում. այնուամենայնիվ, նրանք ինձ չարձակեցին:

14 Եվ չորրորդ օրը, երբ մենք ետ էինք քշվում, փոթորիկը սկսեց խիստ սաստկանալ:

15 Եվ եղավ այնպես, որ մենք քիչ էր մնում կույզնայինք ծովի խորքերին: Եվ ջրերի վրայով չորս օրերի ընթացքում ետ քշվելուց հետո, եղբայրներս սկսեցին տեսնել, որ Աստծո դատաստանները նրանց վրա են, և որ նրանք կորչելու են, եթե չապաշխարեն իրենց անօրինությունների համար, այդ պատճառով նրանք եկան ինձ մոտ և արձակեցին կապերը, որոնք դաստակներիս վրա էին, և ահա, դրանք չափազանց ուռել էին. և նաև ոտքերիս կոճերն էին շատ ուռել և սաստիկ էր դրանց ցավը:

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Այնուամենայնիվ, իմ Աստծուն էի նայում ես և ողջ օրը գովք էի անում նրան. և չէի տրտնջում Տիրոջ դեմ՝ իմ չարչարանքների պատճառով:
- 17 Արդ, իմ հայրը՝ Լեփին, շատ բաներ էր ասել նրանց և նաև Իսմայելի որդիներին. բայց, ահա, նրանք շատ սպառնալիքներ էին թափում ամեն մեկի դեմ, ով խոսում էր ի նպաստ ինձ. և ծնողներս, կքված լինելով տարիներից և շատ վիշտ տանելով իրենց զավակների պատճառով, կոտրվել էին, այո, մինչև անգամ անկողին էին ընկել:
- 18 Նրանց վշտի, և շատ դառնությունների, և եղբայրներիս անօրինությունների պատճառով, նրանք համարյա հասցվել էին այս ժամանակից դուրս բերվելուն՝ հանդիպելու իրենց Աստծուն. այո, նրանց սպիտակ մազերը մոտ էին ներքև բերվելու՝ հողի մեջ պառկելու. այո, նրանք վշտից քիչ էր մնացել նույնիսկ ջրի գերեզմանը գցվելին:
- 19 Եվ Հակոբն ու Հովսեփը նույնպես, լինելով փոքր, կարիք ունենալով լավ սնուցման, վշտացած էին իրենց մոր չարչարանքների պատճառով. և նաև կինս, իր արցունքներով ու աղոթքներով, և նաև երեխաներս չփափկացրին եղբայրներիս սրտերը, որպեսզի նրանք արձակեին ինձ:
- 20 Եվ չկար ոչինչ, որ կարողանար փափկացնել նրանց սրտերը, բացի Աստծո գործունեից, որը սպառնաց նրանց կործանմամբ. ուստի, երբ նրանք տեսան, որ մոտ են ծովի խորքերին կույզնալուն, ապաշխարեցին այն բանի համար, որ արել էին, այնպես որ արձակեցին ինձ:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք արձակեցին ինձ, ահա, ես վերցրեցի կողմնացույցը, և այն աշխատեց, ինչպես որ ես էի ուզում: Եվ եղավ այնպես, որ ես աղոթեցի Տիրոջը. և իմ աղոթելուց հետո քամիները դադարեցին, և մրրիկը դադարեց և մեծ հանդարտություն տիրեց:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, վարեցի նավը, որպեսզի մենք կրկին նավարկեինք դեպի խոստացված երկիրը:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ շատ օրերի ընթացքում նավարկելուց հետո, մենք հասանք խոստացված երկիր. և առաջ գնացինք երկրով և խփեցինք մեր վրանները. և կոչեցինք այն խոստացված երկիր:

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against any one that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 Եվ եղավ այնպես, որ մենք սկսեցինք հերկել հողը և սկսեցինք սերմեր ցանել. այո, մենք դրեցինք հողի մեջ մեր բոլոր սերմերը, որոնք բերել էինք Երուսաղեմի հողից: Եվ եղավ այնպես, որ դրանք շատ լավ աճեցին. ուստի, մենք առատորեն օրհնվեցինք:

25 Եվ եղավ այնպես, որ մենք գտանք խոստումի երկրում, մինչ մենք ճամփորդում էինք անապատով, որ անտառներում կային ամեն տեսակի վայրի կենդանիներ՝ և՛ կով, և՛ եզ, և՛ էջ, և՛ ձի, և՛ այծ, և՛ քարայծ, և՛ ամեն տեսակի վայրի կենդանիներ, որոնք մարդու օգտագործման համար էին: Եվ մենք գտանք ամեն ձևի հանքանյութ՝ և՛ ոսկու, և՛ արծաթի, և՛ պղնձի:

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 Նեփի 19

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը հրամայեց ինձ, ուստի ես հանքանյութից թիթեղներ պատրաստեցի, որպեսզի կարողանայի փորագրել դրանց վրա իմ ժողովրդի հիշատակարանը: Եվ այն թիթեղների վրա, որ ես պատրաստեցի, ես փորագրեցի հորս հիշատակարանը, և նաև մեր ճամփորդություններն անապատում, և հորս մարգարեությունները. և նաև իմ սեփական մարգարեություններից շատերը ես փորագրել եմ դրանց վրա:
- 2 Եվ ես չգիտեի այն ժամանակ, երբ ես պատրաստեցի դրանք, որ պետք է պատվիրվեի Տիրոջ կողմից պատրաստել այս թիթեղները. ուստի, հորս հիշատակարանը, և նրա հայրերի տոհմաբանությունը, և անապատում մեր բոլոր գործերի առավել մեծ մասը փորագրված են այն առաջին թիթեղների վրա, որոնց մասին ես խոսել եմ. ուստի, այն բաները, որոնք տեղի էին ունեցել մինչև իմ այս թիթեղների պատրաստելը, անշուշտ, ավելի մանրամասնորեն հիշատակվում են առաջին թիթեղների վրա:
- 3 Եվ այս թիթեղներն ըստ պատվիրանի պատրաստելուց հետո, ես՝ Նեփիս, պատվիրան ստացա, որ ծառայությունը և մարգարեությունները, դրանց առավել պարզ և արժեքավոր մասերը, պիտի գրվեն այս թիթեղների վրա. և որ այն բաները, որոնք գրված են, պիտի պահվեն իմ ժողովրդի ուսուցման համար, որը պիտի տիրի երկրին և նաև ուրիշ իմաստուն նպատակների համար, այն նպատակների, որոնք հայտնի են Տիրոջը:
- 4 Ուստի, ես՝ Նեփիս, մյուս թիթեղների վրա մի հիշատակարան գրեցի, որը տալիս է մի պատմություն, կամ, որը տալիս է իմ ժողովրդի պատերազմների և կռիվների և ավերումների ավելի մանրամասն պատմությունը: Եվ այս ես արել եմ և պատվիրել իմ ժողովրդին, թե ինչ պետք է անեն իմ գնալուց հետո. և որ այս թիթեղները պետք է փոխանցվեն մի սերնդից մյուսին, կամ մի մարգարեից մյուսին, մինչև Տիրոջ հետագա պատվիրանները:
- 5 Եվ իմ այս թիթեղները պատրաստելու մասին մի պատմություն կտրվի ապագայում. և հետո, ահա, ես շարունակում եմ՝ համաձայն նրա, ինչ ես ասացի. և այս ես անում եմ, որ առավել սրբազան բաները պահվեն իմ ժողովրդի իմացության համար:

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Այնուամենայնիվ, ես չեմ գրում որևէ բան թիթեղների վրա, բացի նրանցից, որոնք կարծում են՝ սրբազան են: Եվ եթե ես սխալվում եմ, հնում նույնպես սխալվում էին: Ես կկամենայի արդարացնել ինձ, ոչ թե ուրիշ մարդկանց պատճառով, այլ ես կկամենայի արդարացնել ինձ այն թույլությունների համար, որոնք ինձանում են՝ ըստ մարմնի:

7 Քանի որ այն բաները, որոնք որոշ մարդիկ գնահատում են շատ արժեքավոր՝ և՛ մարմնի, և՛ հոգու համար, մյուսները ոչինչ են համարում և ոտնակոխ են անում: Այո, նույնիսկ, հենց Իսրայելի Աստծուն են մարդիկ ոտնակոխ անում. ես ասում եմ կոխ են տալիս իրենց ոտքերով, բայց ես կցանկանայի ասել այլ խոսքերով՝ նրանք ոչինչ են համարում նրան և ականջ չեն դնում նրա խորհուրդների ձայնին:

8 Եվ ահա, նա գալու է, համաձայն հրեշտակի խոսքերի, Երուսաղեմն իմ հոր թողնելու ժամանակից վեց հարյուր տարի անց:

9 Եվ աշխարհը, իր անօրինությունների պատճառով, կդատի նրան՝ որպես ոչ պիտանի մի բանի. ուստի, նրանք կխարազանեն նրան, և նա կտանի դա. և նրանք կգարկեն նրան, և նա կտանի դա: Այո, նրանք կթքեն նրա վրա, և նա դա կտանի՝ մարդկանց զավակների հանդեպ իր ողորմության և երկայնամտության պատճառով:

10 Եվ մեր հայրերի Աստվածը, որի կողմից նրանք դուրս էին բերվել Եգիպտոսից՝ ճորտությունից, և նաև պահպանվել անապատում, այո, Աբրահամի և Իսահակի Աստվածը, և Լակոբի Աստվածը, համաձայն հրեշտակի խոսքերի, որպես մարդ ինքն իրեն հանձնում է ամբարիշտ մարդկանց ձեռքը՝ բարձրացվելու, ըստ Զենոքի խոսքերի, և խաչվելու՝ ըստ Նեոմի խոսքերի, և գերեզմանում թաղվելու՝ ըստ Զենոսի խոսքերի, որը նա ասել է երեքօրյա խավարի կապակցությամբ, որը պետք է նշան լինի՝ տրված նրա մահվան մասին նրանց, ովքեր բնակվելու են ծովի կղզիներում, ավելի շուտ, հատկապես, տրված նրանց, ովքեր Իսրայելի տնից են:

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

- 11 Քանզի, այսպես է խոսել մարգարեն. Տեր Աստված այդ օրը, անշուշտ, կայցելի Իսրայելի ողջ տունը, ոմանց՝ իր ձայնով, նրանց արդարության պատճառով, ի մեծ ուրախություն և ի փրկություն իրենց, իսկ մյուսներին՝ իր զորության որոտներով ու կայծակներով, փոթորկով, կրակով և ծխով և խավարի մեզով և գետնի ճեղքվելով և լեռներով, որոնք վեր կբարձրացվեն:
- 12 Եվ բոլոր այս բաները, անկասկած, պիտի գան, ասում է մարգարե Զենոսը: Եվ երկրի ժայռերը պիտի ծվատվեն. և երկրի հառաչանքների պատճառով, ծովի կղզիների թագավորներից շատերը Աստծո Հոգուց կներգործվեն՝ բացականչելու. Բնության Աստվածը տառապում է:
- 13 Իսկ ինչ վերաբերում է նրանց, ովքեր Երուսաղեմում են, ասում է մարգարեն, նրանք կխարազանվեն բոլոր ժողովուրդների կողմից, որովհետև նրանք կխաչեն Իսրայելի Աստծուն և կխտորոեն իրենց սրտերը՝ ժխտելով նշաններն ու հրաշքները, և Իսրայելի Աստծո զորությունն ու փառքը:
- 14 Եվ որովհետև նրանք խտորում են իրենց սրտերը, ասում է մարգարեն, և արհամարհում են Սուրբին Իսրայելի, նրանք մարմնում կթափառեն ու կմեռնեն, և կդառնան սուլոցի ու ասացվածքի առարկա, և կատվեն բոլոր ազգերի մեջ:
- 15 Այնուամենայնիվ, երբ այն օրը գա, ասում է մարգարեն, երբ նրանք այլևս չեն խտորի իրենց սրտերն ընդդեմ Սուրբն Իսրայելի, այն ժամանակ, կհիշի նա այն ուխտերը, որոնք նա արել էր նրանց հայրերին:
- 16 Այո, այն ժամանակ կհիշի նա ծովի կղզիները. այո, և բոլոր մարդկանց, ովքեր Իսրայելի տնից են, աշխարհի չորս կողմերից ես կժողովեմ, ասում է Տերը, ըստ մարգարե Զենոսի խոսքերի:
- 17 Այո, և ողջ աշխարհը կտեսնի Տիրոջ փրկությունը, ասում է մարգարեն. ամեն մի ազգ, ցեղ, լեզու և ժողովուրդ կօրհնվի:
- 18 Եվ ես՝ Նեփիս, գրել եմ այս բաներն իմ ժողովրդին, որ միգուցե կարողանամ համոզել նրանց, որ նրանք հիշեն Տիրոջը՝ իրենց Քավչին:
- 19 Ուստի, ես խոսում եմ ողջ Իսրայելի տան համար, եթե լինի այնպես, որ այս բաները նրանք ձեռք բերեն:

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

20 Քանի որ, ահա, ես հոգևոր ուժեղ ապրումներ ունեմ, որոնք ինձ հոգնեցնում են այնքան, որ բոլոր հոդերս թույլ են նրանց համար, ովքեր Երուսաղեմում են. քանզի եթե Տերը ողորմած չլիներ՝ ցույց տալու ինձ նրանց վերաբերյալ, ճիշտ ինչպես որ հին մարգարեներին էր արել, ես նույնպես պետք է մեռած լինեի:

21 Եվ նա, անշուշտ, ցույց էր տվել հին մարգարեներին բոլոր բաները նրանց վերաբերյալ. և նա ցույց էր տվել շատերին նաև մեր վերաբերյալ. ուստի, անպայման պետք է, որ մենք իմանանք նրանց վերաբերյալ, քանի որ դրանք գրված են արույրե թիթեղների վրա:

22 Արդ, եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, սովորեցրեցի եղբայրներիս այս բաները. և եղավ այնպես, որ ես նրանց կարդացի շատ բաներ, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա, որ նրանք կարողանային իմանալ Տիրոջ գործերի մասին ուրիշ երկրներում՝ հնադարյան մարդկանց մեջ:

23 Եվ ես կարդացի նրանց համար շատ բաներ, որոնք գրված էին Մովսեսի գրքերում. բայց, որպեսզի ես կարողանայի ավելի լիովին համոզել նրանց՝ հավատալու Տիրոջը՝ իրենց Քավչին, ես կարդացի նրանց համար այն, ինչը գրված էր Եսայիա մարգարեի կողմից. քանի որ ես բոլոր սուրբ գրությունները նմանեցնում էի մեզ, որպեսզի դա լիներ մեր օգտի և ուսման համար:

24 Այդ պատճառով ես խոսեցի նրանց հետ՝ ասելով. Լսեք մարգարեի խոսքերը, դուք, որ Իսրայելի տան մի մնացորդ եք, մի ճյուղ, որ կտրվել էք. լսեք մարգարեի խոսքերը, որոնք գրվել են Իսրայելի ողջ տան համար, և դրանք ձեզ նմանեցրեք, որ դուք նույնպես կարողանաք հույս ունենալ, ինչպես ձեր եղբայրները, որոնցից դուք կտրվել էք. քանզի այս ձևով է մարգարեն գրել:

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Նեփի 20

- 1 Ականջ դրեք ու լսեք սա, ո՛վ Հակոբի տուն, որ կոչվում էք Իսրայելի անունով և դուրս եք եկել Հուդայի ջրերից կամ մկրտության ջրերից, որ երդվում էք Տիրոջ անունով և հիշատակում Իսրայելի Աստծուն, սակայն նրանք չեն երդվում ո՛չ ճշմարտությամբ, ո՛չ էլ արդարությամբ:
- 2 Այնուամենայնիվ, նրանք իրենց սուրբ քաղաքից են կոչում, բայց չեն ապավինում Իսրայելի Աստծուն, որը Ջորաց Տերն է. այո, Ջորաց Տեր է նրա անունը:
- 3 Ահա, ես առաջվա բաները սկզբից էի հայտարարել. և դրանք դուրս էին եկել իմ բերանից, և ես ցույց տվեցի դրանք: Ես ցույց տվեցի դրանք հանկարծակի:
- 4 Եվ ես դա արեցի, որովհետև գիտեի, որ դու համառ ես, և քո պարանոցը երկաթե ջլերից է, իսկ ճակատդ՝ արույրից.
- 5 Եվ ես հենց սկզբից էի հայտարարել քեզ. մինչև այն իրականանալը, ես դրանք ցույց տվեցի քեզ, և ես դրանք ցույց տվեցի վախից, որ չլիներ թե ասեիր.— Իմ կուռքն արեց դրանք, և իմ քանդակած արձանը, և իմ ձուլած արձանը հրամայեց դա:
- 6 Դու տեսար ու լսեցիր այս բոլորը. և դուք չե՞ք հայտարարելու դրանք: Եվ որ ես ցույց եմ տվել քեզ նոր բաներ այս ժամանակից, նույնիսկ ծածուկ բաներ, և դու չգիտեիր դրանք:
- 7 Դրանք ստեղծվել են այժմ, և ոչ թե սկզբից, նույնիսկ այն օրվանից առաջ, երբ դու չէիր լսել դրանք, դրանք հայտարարվեցին քեզ, որ չլինի թե դու ասեիր.— Ահա, ես գիտեի դրանք:
- 8 Այո, և դու չես լսում. այո, ոչ էլ գիտես. այո, այդ ժամանակից քո սկանջը բացված չէր. քանզի ես գիտեի, որ դու նենգաբար կվարվեիր, և օրինազանց էիր կոչվում՝ արգանդից:
- 9 Այնուամենայնիվ, հանուն իմ անվան, ես ետ կպահեմ իմ գայրույթը, և իմ փառքի համար, ես պիտի ետ պահեմ ինձ քեզանից, որպեսզի չբնաջնջեմ քեզ:
- 10 Քանի որ, ահա, ես գտել եմ քեզ, ես ընտրել եմ քեզ չարչարանքի հնոցում:
- 11 Հանուն իմ սեփական օգտի, այո, հանուն իմ սեփական օգտի կանեմ ես այս, քանզի ես չեմ հանդուրժի, որ իմ անունը կեղտոտվի, և ես չեմ տա իմ փառքն ուրիշի:

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

- 12 Ականջ դիր ինձ, ո՛վ Հակոբ, և իմ անվանած Իսրայել, քանզի ես եմ նա. ես առաջինն եմ, և ես նաև վերջինն եմ:
- 13 Իմ ձեռքն է դրել նաև երկրի հիմքը, և իմ աջ ձեռքը՝ տարածել երկինքները: Ես կանչում եմ նրանց, և նրանք միասին ոտքի են կանգնում:
- 14 Դո՛ւք, բոլո՛րդ, ժողովվեք և լսեք. նրանց միջից ո՞վ է հայտարարել այս բաներն իրենց: Տերը սիրեց նրան. այո, և նա կկատարի իր խոսքը, որ նա հայտարարել է նրանց միջոցով. և նա կկատարի իր կամքը Բաբելոնի վրա, և նրա բազուկը պետք է գա Քաղդեացիների վրա:
- 15 Տերը նաև ասում է. Ես՝ Տերս, այո, ես եմ խոսել, այո, ես կանչել եմ նրան՝ հայտարարելու, ես բերել եմ նրան, և նա հաջողակ պիտի դարձնի իր ճանապարհը:
- 16 Եկեք ինձ մոտ. ես գաղտնի չեմ խոսել. սկսած սկզբից, այն ժամանակից ի վեր, երբ այն հայտարարվեց, խոսել եմ ես. և Տեր Աստված ու նրա Հոգին է ուղարկել ինձ:
- 17 Եվ այսպես է ասում Տերը՝ քո Քավիչը՝ Սուրբն Իսրայելի. Ես եմ ուղարկել նրան, Տերս՝ քո Աստվածը, որը սովորեցնում է քեզ օգտակարը, որն առաջնորդում է քեզ այն ճանապարհով, որ դու պետք է գնաս. ես եմ արել դա:
- 18 Երանի՛ թե ականջ դրած լինեիր իմ պատվիրաններին,– այդ դեպքում քո խաղաղությունը կլիներ գետի պես և քո արդարությունը՝ ծովի ալիքների պես:
- 19 Քո սերունդը նույնպես ավազի պես կլիներ. քո որովայնի զավակունքը՝ այնտեղի խիճի պես. նրա անունը չէր կտրվի, ոչ էլ կործանվի իմ առաջից:
- 20 Դուրս եկեք Բաբելոնից, փախեք Քաղդեացիներից, գովերգող ձայնով հայտարարեք դուք, պատմեք սա, արտասանեք մինչև աշխարհի ծայրը. ասացեք՝ Տերը քավել է իր ծառա Հակոբին:
- 21 Եվ նրանք չծարավեցին. նա առաջնորդեց նրանց անապատներով. նա ժայռից ջուր դուրս հոսեցրեց նրանց համար. նա ժայռն էլ ճեղքեց, և ջրերը դուրս բխեցին:
- 22 Եվ չնայած նա արեց այս բոլորը և ավելի մեծ բաներ նույնպես, չկա խաղաղություն ամբարիշտի համար, ասում է Տերը:

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 Նեփի 21

- 1 Եվ կրկին. Ականջ դրեք, ո՛վ Իսրայելի տուն, դո՛ւք, բոլորդ, ովքեր կոտրված եք և դուրս եք քշված իմ ժողովրդի հովիվների ամբարշտության պատճառով. այո, դո՛ւք, բոլորդ, որ կոտրված եք, ցրված եք ամենուրեք, ովքեր իմ ժողովրդից եք, ով Իսրայելի տուն: Լսեք ինձ, ո՛վ կղզիներ, և ականջ դրեք, դո՛ւք, ժողովուրդներ հեռվի. Տերը կանչել է ինձ արգանդից. իմ մոր որովայնից նա հիշատակել է իմ անունը:
- 2 Եվ իմ բերանը սրած թրի պես է արել. իր ձեռքի հովանիի տակ է թաքցրել ինձ և ինձ մի փայլուն նետ է շինել, իր կապարճում թաքցրել ինձ.
- 3 Եվ ասել է ինձ. Դու իմ ծառան ես, ո՛վ Իսրայել, որով ես կփառավորվեմ:
- 4 Այն ժամանակ ես ասացի. Ես գուր աշխատեցի, ես դատարկ և գուր ծախսեցի ուժս. անշուշտ, իմ դատաստանը Տիրոջ մոտ է, և իմ վարձքն իմ Աստծո մոտ է:
- 5 Եվ այժմ, ասում է Տերը,— որն արգանդից ստեղծեց ինձ, որ ես լինեի իր ծառան՝ Հակոբին կրկին իր մոտ բերելիս,— չնայած Իսրայելը դեռ չի հավաքվել, սակայն ես մեծարված կլինեմ Տիրոջ աչքում, և իմ Աստվածը կլինի իմ ուժը:
- 6 Եվ նա ասաց. Դա թեթև բան է, որ դու պետք է իմ ծառան լինես՝ Հակոբի ցեղերը բարձրացնելու և Իսրայելի պահպանվածներին վերադարձնելու համար: Ես քեզ նաև տալու եմ որպես լույս՝ հեթանոսների համար, որպեսզի դու լինես իմ փրկությունն աշխարհի ծայրերի համար:
- 7 Այսպես է ասում Տերը՝ Իսրայելի Քավիչը՝ նրա Սուրբը, նրան, ում մարդն արհամարհում է, նրան, ում ատում են ազգերը, իշխողների ծառային. Թագավորները կտեսնեն և վեր կկենան, իշխանները նույնպես պիտի երկրպագեն՝ Տիրոջ համար, որը հավատարիմ է:
- 8 Այսպես է ասում Տերը. Բարենպաստ ժամանակ քեզ լսեցի, ո՛վ ծովի կղզիներ, և փրկության օրը քեզ օգնեցի. և ես կպահպանեմ քեզ և կտամ քեզ՝ իմ ծառային, որպես ուխտ ժողովրդի համար, հաստատելու երկիրը, ժառանգեցնելու ավերակված ժառանգությունները.
- 9 Որպեսզի դու ասես բանտում գտնվողներին. Դուրս եկեք. նրանց, ովքեր նստած են խավարում. Ցույց տվեք ձեզ: Նրանք կարածեն ճանապարհներին, և նրանց արոտավայրերը կլինեն բոլոր բարձր տեղերում:

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

- 10 Նրանք չեն սովի, ոչ էլ ծարավի, ոչ շոգը, ոչ էլ արևը կգարկի նրանց. քանզի նա, ով ողորմություն ունի նրանց հանդեպ, պետք է առաջնորդի նրանց, հենց ջրի աղբյուրներով կառաջնորդի նրանց:
- 11 Եվ իմ բոլոր սարերը ճանապարհ կշինեմ, և իմ բոլոր մայրուղիները պիտի բարձրացվեն:
- 12 Եվ այն ժամանակ, ով Իսրայելի տուն, ահա, սրանք կգան հեռվից. և ահա, սրանք՝ հյուսիսից և արևմուտքից. և սրանք՝ Սինեյի երկրից:
- 13 Երգեք, ով երկինքներ. և ցնծա, ով երկիր. քանզի նրանց ոտքը, ովքեր արևելքում են, պիտի հաստատվի. և պոռթկացեք երգով, ով սարեր. քանզի նրանք այլևս չեն ջախջախվի. քանզի, Տերը մխիթարել է իր ժողովրդին և կունենա ողորմություն իր չարչարվածների վրա:
- 14 Բայց, ահա, Սիոնն ասաց. Տերը լքել է ինձ, և իմ Տերը մոռացել է ինձ, բայց նա ցույց կտա, որ չի մոռացել:
- 15 Քանզի կարո՞ղ է կինը մոռանալ իր ծծկեր մանկանը, որ կարեկցանք չունենա իր արգանդի որդուն: Այո, նրանք կարող է մոռանան, սակայն ես քեզ չեմ մոռանա, ով Իսրայելի տուն:
- 16 Ահա, ես փորագրել եմ քեզ իմ ձեռքերի ավերի վրա. քո պարիսպները մշտապես իմ առջևում են:
- 17 Քո զավակները կշտապեն քեզ ավերողների դեմ. և նրանք, ովքեր ավերեցին քեզ, դուրս պիտի գան քեզանից:
- 18 Աչքերդ բարձրացրու շուրջբոլորդ և տես. սրանք բոլորը ժողովվում են միասին, և նրանք պիտի գան քեզ մոտ: Եվ ինչպես կենդանի եմ ես, ասում է Տերը, դու, անշուշտ, պիտի հագնես նրանց բոլորին՝ որպես զարդ, և նրանցով զոտևորվես, ճիշտ ինչպես հարս:
- 19 Որովհետև քո ավերակները և քո ամայի վայրերը, և քո փլատակների երկիրը պետք է այժմ նույնիսկ նեղ լինի բնակիչների պատճառով. և նրանք, ովքեր կլանել էին քեզ, կլինեն հեռվում:
- 20 Որդիքը, որ դու կունենաս, առաջիններին կորցնելուց հետո, նորից քո ականջին կասեն. Տերը շատ նեղ է ինձ համար. տեղ տուր ինձ, որ բնակվեմ:

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

- 21 Այդ ժամանակ դու կասես քո սրտում. Սրանց ո՞վ ծնեց ինձ համար, տեսնելով, որ ես կորցրել եմ իմ զավակներին և ամուլ եմ, գերյալ ու դեսուդեն թափառող: Եվ ո՞վ է մեծացրել սրանց: Ահա, ես մնացել էի մենակ. սրանք, որտե՞ղ էին նրանք:
- 22 Այսպես է ասում Տեր Աստված. Ահա, ես կբարձրացնեմ իմ ձեռքը դեպի հեթանոսները և վեր կհանեմ իմ դրոշը ժողովրդի համար. և նրանք իրենց ձեռքերի վրա կբերեն քո որդիներին, և քո դուստրերին կտանեն իրենց ուսերին:
- 23 Եվ թագավորները կլինեն քո խնամող հայրերը, և նրանց թագուհիները՝ քո ստնտու մայրերը. նրանք երեսնիվայր մինչև գետին կխոնարհվեն քեզ և կլիզեն քո ոտքերի փոշին. և դու կիմանաս, որ ես եմ Տերը. քանզի նրանք, ովքեր սպասում են ինձ, ամոթով չեն մնա:
- 24 Քանզի մի՞թե հզորից կառնվի ավարը, կամ արդյոք օրինական գերյալները կազատվեն:
- 25 Բայց այսպես է ասում Տերը. Նույնիսկ հզորի գերիները կառնվեն և զարհուրելիի ավարը կազատվի. քանզի ես կկռվեմ նրա հետ, ով կռվում է քեզ հետ, և ես կփրկեմ քո զավակներին:
- 26 Եվ ես կկերակրեմ նրանց, ովքեր քեզ ճնշում են, իրենց իսկ մսով. նրանք կհարբեն իրենց իսկ արյունով, ինչպես քաղցր գինով. և ամեն մարմին կիմանա, որ ես՝ Տերս եմ քո Փրկիչը և քո Քավիչը՝ Հակոբի Հզորը:

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1 Նեփի 22

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Նեփիս, կարդացի այս բաները, որոնք գրված էին արույրե թիթեղների վրա, եղբայրներս եկան ինձ մոտ և ասացին ինձ. Ի՞նչ են նշանակում այդ բաները, որոնք դու կարդացիր: Ահա, դրանք պիտի հասկացվեն համաձայն այն բաների, որոնք հոգևոր են, որ պիտի իրականանան համաձայն հոգու և ոչ թե մարմնի:
- 2 Եվ ես՝ Նեփիս, ասացի նրանց. Ահա, դրանք հայտնի էին դարձել մարգարեին Հոգու ձայնով. քանզի Հոգու միջոցով են բոլոր բաները հայտնի դարձվում մարգարեներին, ինչեր պիտի գան մարդկանց զավակների վրա՝ համաձայն մարմնի:
- 3 Ուստի, այն բաները, որոնց մասին ես կարդացի, բաներ են, որոնք վերաբերում են և՛ մահկանացու, և՛ հոգևոր բաներին. քանզի երևում է, որ Իսրայելի տունը վաղ թե ուշ կցրվի ողջ երկրի երեսով, և նաև բոլոր ազգերի մեջ:
- 4 Եվ ահա, կան շատերը, որոնք արդեն կորել են նրանց իմացությունից, ովքեր Երուսաղեմում են: Այո, բոլոր ցեղերի մեծ մասը հեռու են տարվել. և նրանք ցրված են դեսուդեն՝ ծովի կղզիների վրա. և ուր են նրանք, մեզանից ոչ մեկը չգիտի, բացի այն, որ մենք գիտենք, որ նրանք հեռու են քշվել:
- 5 Եվ, որովհետև, նրանք հեռու են տարվել, այս բաները մարգարեացել են նրանց վերաբերյալ և նաև բոլոր նրանց վերաբերյալ, որոնք այսուհետև կցրվեն ու կձուլվեն՝ Իսրայելի Սուրբի պատճառով. քանզի նրա դեմ նրանք կկարծրացնեն իրենց սրտերը. այդ պատճառով նրանք պետք է ցրվեն բոլոր ազգերի մեջ և պետք է ատվեն բոլոր մարդկանց կողմից:
- 6 Այնուամենայնիվ, երբ նրանք սնուցվեն հեթանոսների կողմից, և Տերը բարձրացնի իր ձեռքը հեթանոսների վրա և վեր հանի նրանց՝ որպես դրոշ, և նրանց զավակները տարվեն նրանց ձեռքերին, և նրանց դուստրերը տարվեն նրանց ուսերին, ահա, այս բաները, որոնց մասին խոսվեց, իրական են. քանզի այսպիսին են Տիրոջ ուխտերը մեր հայրերի հետ, և դա վերաբերում է մեզ, և նաև բոլոր մեր եղբայրներին, մեր գալիք օրերում, ովքեր Իսրայելի տնից են:

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 Եվ դա նշանակում է, որ գալիս է ժամանակը, որ Իսրայելի ողջ տունը ցրվելուց և ձուլվելուց հետո, որ Տեր Աստված մի հզոր ազգ կբարձրացնի հեթանոսների միջից, այո, հենց այս երկրի երեսին. և նրանց կողմից մեր սերունդը պիտի ցրվի:

8 Եվ մեր սերնդի ցրվելուց հետո, Տեր Աստված կշարունակի մի զարմանալի գործ անել հեթանոսների մեջ, որը մեր սերնդի համար մեծ արժեք կունենա. այդ պատճառով այն համեմատվում է հեթանոսների կողմից նրանց սնուցվելուն և ուսերի վրա տարվելուն:

9 Եվ այն մեծ արժեք կունենա նաև հեթանոսների համար. և ոչ միայն հեթանոսների համար, այլ ողջ Իսրայելի տան համար՝ հայտնի դարձնելու երկնքի Հոր ուխտերն Աբրահամի հետ՝ ասելով. Քո սերնդով կօրհնվեն երկրի բոլոր ցեղերը:

10 Եվ ես կցանկանայի, իմ եղբայրներ, որ դուք իմանայիք, որ երկրի բոլոր ցեղերը չեն կարող օրհնվել, մինչև նա չմերկացնի իր բազուկն ազգերի աչքերի առջև:

11 Ուստի, Տեր Աստված կշարունակի մերկացնել իր բազուկը բոլոր ազգերի աչքերի առջև՝ իրագործելով իր ուխտերը և իր ավետարանը նրանց համար, ովքեր Իսրայելի տնից են:

12 Այդ պատճառով նա նրանց կրկին դուրս կբերի գերությունից, և նրանք պիտի հավաքվեն իրենց ժառանգության հողերում, և նրանք դուրս կբերվեն մթությունից և խավարից. և նրանք կիմանան, որ Տերն է իրենց Փրկիչը և իրենց Քավիչը՝ Հզորն Իսրայելի:

13 Եվ այն մեծ և պիղծ եկեղեցու արյունը, որը ողջ աշխարհի պոռնիկն է, պիտի շրջվի իրենց իսկ գլխին. քանզի նրանք կպատերազմեն իրար միջև և իրենց իսկ ձեռքերի սրերը կընկնեն իրենց իսկ գլխին, և նրանք պիտի հարբեն իրենց իսկ արյամբ:

14 Եվ ամեն ազգ, որը կպատերազմի քո դեմ, ո՛վ Իսրայելի տուն, պիտի դարձվեն մեկը մյուսի դեմ, և նրանք պիտի ընկնեն այն փոսը, որը փորել էին՝ Տիրոջ ժողովրդին որոգայթելու համար: Եվ բոլորը, ովքեր կկռվեն Սիոնի դեմ, պիտի կործանվեն, և այն մեծ պոռնիկը, որը խեղաթյուրել է Տիրոջ ճշմարիտ ուղիները, այո, այն մեծ և պիղծ եկեղեցին փոշուն կհավասարվի, և մեծ կլինի նրա անկումը:

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

15 Քանզի ահա, ասում է մարգարեն՝ ժամանակն արագ մոտենում է, երբ Սատանան այլևս զորություն չի ունենա մարդկանց զավակների սրտերի վրա. քանզի շուտով գալիս է օրը, երբ բոլոր հպարտները և նրանք, ովքեր զործում են ամբարշտորեն, հարդի պես կլինեն. և գալիս է օրը, երբ նրանք պիտի այրվեն:

16 Քանզի, ժամանակը շուտով գալիս է, երբ Աստծո լիակատար ցասումը դուրս կթափվի բոլոր մարդկանց զավակների վրա. քանզի նա չի հանդուրժի, որ ամբարիշտը կործանի արդարին:

17 Ուստի, նա կպահպանի արդարներին իր զորությամբ, նույնիսկ եթե այնպես լինի, որ նրա լիակատար ցասումը գա, և արդարները կպահպանվեն, մինչև իսկ նրանց թշնամիները կկործանվեն՝ կրակով: Ուստի, արդարը վախենալու կարիք չունի. քանզի, այսպես է ասում մարգարեն, նրանք պիտի փրկվեն, նույնիսկ, եթե դա լինի կրակով:

18 Ահա, իմ եղբայրներ, ես ասում եմ ձեզ, որ այս բաները պիտի շուտով գան. այո, նույնիսկ, արյուն և կրակ և ծխի մեզ պիտի գա. և դա պիտի անպայման լինի այս երկրի երեսին. և դա գալիս է մարդկանց վրա, ըստ մարմնի, եթե լինի այնպես, որ նրանք կարծրացնեն իրենց սրտերը՝ ընդդեմ Սուրբն Իսրայելի:

19 Քանզի ահա, արդարը չպիտի կորչի. քանի որ հաստատ պիտի գա ժամանակը, որ բոլոր նրանք, ովքեր մարտնչում են Սիոնի դեմ, պիտի արտաքսվեն:

20 Եվ Տերը, անշուշտ, կպատրաստի ճանապարհ իր ժողովրդի համար, ի կատարումն Մովսեսի խոսքերի, որ նա խոսել էր՝ ասելով. Տերը՝ ձեր Աստվածը, ինձ նման մի մարգարե կբարձրացնի ձեզ համար. նրան դուք պետք է լսեք բոլոր բաներում, ինչ նա ձեզ կասի: Եվ կլինի այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր չեն լսի այդ մարգարեին, կկտրվեն մարդկանց միջից:

21 Եվ այժմ ես՝ Նեփիս, հայտարարում եմ ձեզ, որ այս մարգարեն, ում մասին Մովսեսը խոսել էր, Սուրբն է Իսրայելի. ուստի, նա դատաստան կանի արդարությամբ:

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

22 Եվ արդարները վախենալու կարիք չունեն, քանի որ, այդ նրանք են, որոնք չեն կործանվի: Այլ դա դևի թագավորությունն է, որ պետք է կառուցվի մարդկանց զավակների մեջ, թագավորություն, որը հաստատված է նրանց մեջ, որոնք մարմնում են,—

23 Քանզի ժամանակն արագ կգա, երբ բոլոր եկեղեցիները, որոնք կառուցվել են շահ ստանալու համար, և բոլոր նրանք, որոնք կառուցվել են մարմինների վրա իշխելու համար, և նրանք, որոնք կառուցվել են՝ աշխարհի աչքում հանրաճանաչ դառնալու համար, և նրանք, որոնք ձգտում են մարմնի տոփանքների և աշխարհի բաների և ամեն տեսակի անօրինություն անելու. այո, վերջապես, բոլոր նրանք, ովքեր պատկանում են դևի թագավորությանը, նրանք է, որ պետք է վախենան և դողան և սարսռեն. այդ նրանք է, որ պետք է փոշուն հավասարեցվեն. նրանք է, որ պետք է հարդի պես այրվեն, և դա՝ համաձայն մարգարեի խոսքերի:

24 Եվ ժամանակն արագ գալիս է, երբ արդարները կառաջնորդվեն գոմի հորթերի պես, և Սուրբն Իսրայելի կթագավորի գերիշխանությամբ և հզորությամբ և զորությամբ և մեծ փառքով:

25 Եվ նա հավաքում է իր զավակներին աշխարհի չորս կողմերից. և նա հաշվում է իր ոչխարներին, և նրանք գիտեն նրան. և պիտի լինի մեկ հոտ և մեկ հովիվ. և նա պիտի կերակրի իր ոչխարներին, և նրանում նրանք արոտ կգտնեն:

26 Եվ նրա ժողովրդի արդարության շնորհիվ Սատանան զորություն չունի. այդ պատճառով նա չի կարող արձակվել շատ տարիների ընթացքում. քանի որ զորություն չունի մարդկանց սրտերի վրա, քանզի նրանք բնակվում են արդարության մեջ և Իսրայելի Սուրբն է թագավորում:

27 Եվ այժմ, ահա, ես՝ Նեփիս, ասում եմ ձեզ, որ բոլոր այս բաները պետք է գան՝ համաձայն մարմնի:

28 Բայց, ահա, բոլոր ազգերը, ցեղերը, լեզուները և ժողովուրդները պիտի բնակվեն ապահով Սուրբովն Իսրայելի, եթե այնպես լինի, որ նրանք ապաշխարեն:

29 Եվ այժմ, ես՝ Նեփիս, վերջացնում եմ. քանի որ այլևս չեմ համարձակվում խոսել ավելին այս բաների վերաբերյալ:

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

30 Ուստի, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի, որ դուք հաշվի առնեք, որ այն բաները, որոնք գրված են արույրե թիթեղների վրա, ճշմարիտ են. և դրանք վկայում են, որ մարդ պետք է հնազանդ լինի Աստծո պատվիրաններին:

31 Ուստի, դուք չպետք է ենթադրեք, որ ես և հայրս միակն ենք, որ վկայել ենք և նաև սովորեցրել դրանք: Հետևաբար, եթե դուք հնազանդ լինեք պատվիրաններին և համբերեք մինչև վերջ, դուք կփրկվեք վերջին օրը: Եվ դա այդպես է: Ամեն:

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Նեփիի երկրորդ գիրքը

Լեքիի մահվան պատմությունը: Նեփիի եղբայրներն ապստամբում են նրա դեմ: Տերը նախագուշացնում է Նեփիին՝ հեռանալ անապատ: Նրա ճամփորդություններն անապատում և այլն:

2 Նեփի 1

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Նեփիս, վերջ դրեցի իմ եղբայրներին սովորեցնելուն, մեր հայրը՝ Լեքին, նույնպես շատ բաներ խոսեց նրանց հետ և կրկնեց նրանց, թե ինչ մեծ բաներ էր արել Տերը նրանց համար, դուրս բերելով նրանց Երուսաղեմի հողից:
- 2 Եվ նա խոսեց նրանց հետ ջրերի վրա իրենց ապստամբությունների և Աստծո ողորմությունների մասին, որը նրանց կյանքը խնայում էր, որպեսզի կուշգնային ծովին:
- 3 Եվ նա խոսեց նրանց հետ նաև խոստումի երկրի մասին, որը նրանք ձեռք էին բերել, որքան ողորմած էր Տերը եղել՝ նախագուշացնելով մեզ, որ մենք պետք է դուրս փախչեինք Երուսաղեմի հողից:
- 4 Քանզի, ահա, ասաց նա, ես տեսիլք եմ տեսել, որով ես գիտեմ, որ Երուսաղեմը կործանվել է. և եթե մենք մնացած լինեինք Երուսաղեմում, մենք նույնպես կորած կլինեինք:
- 5 Բայց, ասաց նա, չնայած մեր չարչարանքներին, մենք ձեռք ենք բերել խոստումի երկիր, երկիր, որը բոլոր մյուս երկրներից ավելի ընտիր է. երկիր, որը Տեր Աստված ուխտել է ինձ հետ՝ լինելու մի երկիր իմ սերնդի ժառանգության համար: Այո, Տերը հավիտյան ուխտել է այս երկիրն ինձ և իմ զավակներին, և նաև բոլոր նրանց, ովքեր դուրս կառաջնորդվեն ուրիշ երկրներից Տիրոջ ձեռքով:
- 6 Ուստի, ես՝ Լեքիս, մարգարեանում եմ, համաձայն Հոգու ներգործումների, որն ինձանում է, որ ոչ ոք չի գա այս երկիրը, եթե նա չբերվի Տիրոջ ձեռքով:

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

- 7 Ուստի, այս երկիրը նվիրագործված է նրա համար, ում նա կբերի: Եվ եթե լինի այնպես, որ նրանք ծառայեն նրան, ըստ այն պատվիրանների, որոնք նա տվել է, այն կլինի ազատության երկիր նրանց համար. ուստի, նրանք երբեք չեն տարվի գերության. եթե այդպես լինի, դա կլինի անօրինության պատճառով. քանզի եթե անօրինությունը շատանա, երկիրը նրանց համար անհիծված կլինի, իսկ արդարների համար այն օրհնված կլինի հավիտյան:
- 8 Եվ, ահա, դա իմաստություն է, որ այս երկիրը դեռ պետք է պահվի մյուս ազգերի իմացությունից. քանզի ահա, բազմաթիվ ազգեր կհեղեղեին երկիրը, այնպես որ ժառանգության համար տեղ չէր լինի:
- 9 Ուստի, ես՝ Լեփս, ձեռք եմ բերել խոստում, որ որքան որ նրանք, ում Տեր Աստված դուրս կբերի Երուսաղեմի հողից, կպահեն նրա պատվիրանները, նրանք կբարգավաճեն այս երկրի երեսին. և նրանք կպահվեն բոլոր մյուս ազգերից, որ կարողանան տիրել այս երկրին՝ իրենց համար: Եվ եթե լինի այնպես, որ նրանք պահեն նրա պատվիրանները, նրանք կօրհնվեն այս երկրի երեսին և չի լինի մեկը, որ նեղություն պատճառի նրանց, ոչ էլ իսկ նրանց ժառանգության հողը. և նրանք պպահով կբնակվեն հավիտյան:
- 10 Բայց ահա, երբ գա ժամանակը, որ նրանք անհավատության մեջ ընկնեն, Տիրոջ ձեռքից այնպիսի մեծ օրհնություններ ստանալուց հետո, գիտելիք ունենալով երկրի և բոլոր մարդկանց ստեղծման մասին, իմանալով Տիրոջ մեծ ու զարմանալի գործերն աշխարհի արարումից ի վեր. իրենց տրված զորություն ունենալով անելու բոլոր բաները հավատքով. սկզբից ի վեր ունենալով բոլոր պատվիրանները և նրա անսահման բարությանբ բերված լինելով այս ընտիր երկիրը խոստումի, ահա, ես ասում եմ, եթե գա այն օրը, որ նրանք մերժեն Սուրբին Իսրայելի՝ ճշմարիտ Մեսիային՝ իրենց Քավչին և իրենց Աստծուն, ահա, դատաստանները նրա, ով արդար է, կհանգչեն նրանց վրա:
- 11 Այո, նա ուրիշ ազգեր կբերի նրանց մոտ, և զորություն կտա նրանց, և կվերցնի նրանցից իրենց տոհմական հողերը և այնպես կանի, որ նրանք ցրվեն ու զարկվեն:

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

12 Այո, երբ մի սերունդը փոխվի մյուսով, կլինեն արյունահեղություններ և մեծ այցելություններ նրանց մեջ. ուստի, իմ որդիներ, ես կկամենայի, որ դուք հիշեք. այո, ես կկամենայի, որ դուք ականջ դնեք իմ խոսքերին:

13 Ա՛խ, երանի թե դուք արթնանաք. արթնանաք խորը քնից, այո, այսինքն՝ դժոխքի քնից և թոթափեք ահավոր շղթաները, որոնցով դուք կապված եք, որոնք այն շղթաներն են, որ կապում են մարդկանց զավակներին, որպեսզի նրանք տարվեն գերության՝ ներքև, դեպի թշվառության ու վայի հավերժական անդունդը:

14 Զարթնեք և բարձրացեք փոշուց և լսեք խոսքերը դողահար ծնողի, որի ձեռքն ու ոտքը դուք շուտով պետք է սառը և լուռ գերեզմանը դնեք, որտեղից ոչ մի ճամփորդ չի կարող վերադառնալ. ևս մի քանի օր, և ես գնալու եմ երկրի ողջ ճանապարհը:

15 Բայց ահա, Տերը փրկագնել է իմ հոգին դժոխքից, և ես տեսել եմ նրա փառքը և ես հավերժորեն օղակված եմ նրա սիրո բազուկների մեջ:

16 Եվ ես փափագում եմ, որ դուք հիշեք պահել Տիրոջ կանոններն ու դատաստանները. ահա, սա է եղել իմ հոգու անհանգստությունը՝ սկզբից ի վեր:

17 Իմ սիրտը վշտից ծանրացած է եղել, ժամանակ առ ժամանակ, քանզի ես սարսափել եմ, որ չլինի թե ձեր սրտերի կարծրության համար Տերը՝ ձեր Աստվածը, դուրս գա ձեզ վրա իր լիակատար ցասման մեջ, այնպես որ դուք կտրվեք և կործանվեք հավիտյան.

18 Կամ, որ մի անեծք գա ձեզ վրա շատ սերունդների ընթացքում. և ձեզ այցելեն սրով ու սովով, և ատեն և առաջնորդեն համաձայն դևի կամքի ու գերության:

19 Ո՛վ իմ որդիներ, երանի այս բաները չգան ձեզ վրա, այլ որ դուք լինեք Տիրոջ ընտրյալ և արտոնյալ մի ժողովուրդ: Բայց, ահա, թող նրա կամքը կատարվի. քանզի նրա ճանապարհներն արդարություն են հավիտյան:

20 Եվ նա ասել է որ. Որքան որ դուք կպահեք իմ պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք երկրի վրա. բայց որքան որ դուք չեք պահի իմ պատվիրանները, դուք կկտրվեք իմ ներկայությունից:

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 Եվ այժմ, որպեսզի իմ հոգին կարողանա ուրախություն ունենալ ձեզանում, և որպեսզի իմ սիրտը կարողանա ուրախությամբ թողնել այս աշխարհը շնորհիվ ձեզ, որպեսզի ես վայր չիջեցվեմ գերեզման կսկիծով ու վշտով, ելեք փոշուց, իմ որդիներ, և տղամարդ եղեք, և եղեք վճռական, մտքով մեկ և սրտով մեկ՝ բոլոր բաներում միաբանված, որպեսզի դուք չգնաք ներքև՝ գերության.
- 22 Որպեսզի դուք չանիծվեք դառն անեծքով. և նաև, որպեսզի դուք ձեզ վրա չհրավիրեք արդար Աստծո դժգոհությունը՝ ի կործանումն, այո, երկուստեք՝ հոգու և մարմնի հավերժական կործանումը:
- 23 Զարթոնեք, իմ որդիներ. հագեք արդարության զենքերը: Թոթափեք շղթաները, որոնցով դուք կապված եք, և դուրս եկեք մթության միջից, և վեր ելեք փոշուց:
- 24 Այլևս մի ապստամբեք ձեր եղբոր դեմ, որի տեսիլքները փառավոր են, և որը պահել է պատվիրանները՝ այն ժամանակից ի վեր, որ մենք թողեցինք Երուսաղեմը. և որը Աստծո ձեռքում եղել է գործիք՝ բերելով մեզ առաջ, դեպի խոստումի երկիրը. քանզի եթե չլինեք նա, մենք անապատում սովից մեռած կլինեինք. սակայն դուք ջանում էիք խլել նրա կյանքը. այո, և նա շատ վիշտ տարավ ձեր պատճառով:
- 25 Եվ ես չափազանց վախենում և դողդողում եմ ձեզ համար, որ չլինի թե նա նորից տառապի. քանզի, ահա, դուք մեղադրում եք նրան, որ նա ձեզ վրա իշխանություն և իրավունք է փնտրում. բայց ես գիտեմ, որ նա չի փնտրել ո՛չ իշխանություն, ո՛չ էլ իրավունք ձեզ վրա, այլ փնտրել է Աստծո փառքը և ձեր սեփական հավերժական բարօրությունը:
- 26 Եվ դուք տրտնջացել եք, որովհետև նա շիտակ է եղել ձեր հանդեպ: Դուք ասում եք, որ նա խստություն է գործադրել. դուք ասում եք, որ նա բարկացել է ձեզ վրա. բայց ահա, նրա խստությունը Աստծո խոսքի զորության խստությունն էր, որը նրա մեջ էր. և այն, ինչը դուք կոչում եք բարկություն, ճշմարտությունն էր, համաձայն նրա, ինչը Աստծո մեջ է, որը նա չէր կարող զսպել՝ համարձակորեն բացահայտելով ձեր անօրինությունները:

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

- 27 Եվ դա անպայման պետք է լինի, որպեսզի Աստծո զորությունը լինի նրա հետ, մինչև իսկ պատվիրելու ձեզ, որպեսզի դուք հնազանդվեք: Բայց ահա, այդ նա չէր, այլ Տիրոջ Հոգին էր, որը նրա մեջ էր, որը բացեց նրա բերանը խոսելու համար, որ նա չկարողացավ փակել այն:
- 28 Եվ այժմ, որդիս, Լաման, և նաև Լեմուել ու Սամ, և նաև իմ որդիներ, որ Իսմայելի որդիներն եք, ահա, եթե դուք ականջ դնեք Նեփիի ձայնին, դուք չեք կորչի: Եվ եթե դուք կամենաք ականջ դնել նրան, ես ձեզ թողնում եմ օրհնություն, այո, նույնիսկ իմ առաջին օրհնությունը:
- 29 Բայց, եթե դուք չկամենաք ականջ դնել նրան, ես վերցնում եմ իմ առաջին օրհնությունը, այո, այսինքն՝ իմ օրհնությունը, և այն կհանգչի նրա վրա:
- 30 Եվ այժմ, Զորամ, ես խոսում եմ քեզ հետ: Ահա, դու Լաբանի ծառան ես. սակայն դու դուրս ես բերվել Երուսաղեմի հողից, և ես գիտեմ, որ դու ճշմարիտ ընկեր ես՝ իմ որդի Նեփիի համար հավիտյան:
- 31 Ուստի, քանի որ դու հավատարիմ ես եղել, քո սերունդը կօրհնվի նրա սերնդի հետ, որ նրանք երկար բնակվեն այս երկրի երեսին բարեկեցության մեջ. և ոչինչ, բացի անօրինությունից նրանց մեջ, չի վնասի, կամ խանգարի նրանց բարեկեցությանը, այս երկրի երեսին, հավիտյան:
- 32 Ուստի, եթե դու պահես Տիրոջ պատվիրանները, Տերը նվիրագործել է այս երկիրը, քո սերնդի ապահովության համար, իմ որդու սերնդի հետ:

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Նեփի 2

- 1 Եվ այժմ, Հակոբ, ես խոսում եմ քեզ հետ. Անապատում, իմ նեղության օրերում, իմ առաջնեկն ես դու: Եվ, ահա, քո մանկության տարիներին դու տարել ես չարչարանքներ և շատ վիշտ՝ քո եղբայրների կոպտության պատճառով:
- 2 Այնուամենայնիվ, Հակոբ, անապատում իմ առաջնեկ, դու գիտես Աստծո մեծությունը. և նա կնվիրագործի քո չարչարանքները քո օգտի համար:
- 3 Ուստի, քո հոգին կօրհնվի և դու ապահով կբնակվես քո եղբոր՝ Նեփիի հետ. և օրերդ կանցնեն քո Աստծո ծառայության մեջ: Ուստի, ես գիտեմ, որ դու փրկագնված ես քո Քավչի արդարության շնորհիվ. քանզի դու տեսել ես, որ ժամանակի լրիվության մեջ նա գալիս է՝ փրկություն բերելու մարդկությանը:
- 4 Եվ դու տեսել ես նրա փառքը քո երիտասարդության տարիներին. ուստի, դու օրհնված ես հենց նրանց պես, որոնց նա կծառայի՝ մարմնում. քանզի, Հոգին նույնն է՝ երեկ, այսօր և հավիտյան: Եվ ուղին պատրաստված է՝ մարդու անկումից ի վեր և փրկությունն անհատույց է:
- 5 Եվ մարդիկ բավականին ուսուցանված են, որ բարին տարբերեն չարից: Եվ օրենքը տրված է մարդկանց: Եվ օրենքով ոչ մի մարմին չի արդարացվում. կամ օրենքով՝ մարդիկ կտրված են: Այո, մարմնական օրենքով նրանք կտրված էին. և հոգևոր օրենքով նույնպես, նրանք մահանում են բարի բաների նկատմամբ և դառնում հավիտյան թշվառ:
- 6 Ուստի, փրկագնումը Սուրբ Մեսիայի մեջ է և նրա միջոցով. քանզի նա լի է շնորհով և ճշմարտությամբ:
- 7 Ահա, նա իրեն զոհ է մատուցում մեղքի համար՝ բավարարելու օրենքի պահանջները, բոլոր նրանց համար, ովքեր ունեն կոտրված սիրտ ու փշրված հոգի. և ուրիշ ոչ մեկի համար օրենքի պահանջները չեն կարող բավարարվել:

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

8 Ուստի, որքան մեծ է այս բաները հայտնի դարձնելու կարևորությունը երկրի բնակիչներին, որպեսզի նրանք իմանան, որ չկա մարմին, որ կարող է բնակվել Աստծո ներկայության մեջ, բացի դա լինի Սուրբ Մեսիայի արժանիքների, ողորմության և շնորհի միջոցով, որը վայր է դնում իր կյանքը՝ ըստ մարմնի, և կրկին վերցնում է այն, Հոգու զորությամբ, որպեսզի կարողանա իրագործել մեռելների հարությունը՝ լինելով առաջինը, որ պիտի հարություն առնի:

9 Ուստի, նա առաջնապտուղ է Աստծո համար, այնպես որ նա կբարեխոսի բոլոր մարդկանց զավակների համար. և ովքեր հավատում են նրան, կփրկվեն:

10 Եվ բոլորի համար բարեխոսության շնորհիվ, բոլոր մարդիկ գալիս են Աստծո մոտ. ուստի, նրանք կանգնում են նրա ներկայության մեջ, դատվելու նրա կողմից, համաձայն այն ճշմարտության և սրբության, որը նրանում է: Ուստի, օրենքի պահանջները, որոնք Սուրբը սովել է՝ պատժի ենթարկելու, որը սահմանված է, այդ սահմանված պատիժը հակադրության մեջ է այն երջանկության հետ, որը սահմանված է՝ քավության պահանջները բավարարելու համար,

11 Քանզի, անպայման պետք է, որ հակադրություն լինի բոլոր բաներում: Եթե այդպես չլիներ, անապատում իմ առաջնեկ, արդարությունը չէր կարող իրագործվել, ոչ էլ ամբարշտությունը, ոչ սրբությունը, ոչ էլ թշվառությունը, ոչ լավը, ոչ էլ վատը: Ուստի, բոլոր բաները պետք է որ բաղադրված լինեին մեկում. ուստի, եթե լիներ մեկ մարմին, այն անպայման պետք է մնար մեռած՝ ունենալով ոչ կյանք, ոչ էլ մահ, ոչ ապականություն, ոչ էլ անապականություն, ոչ երջանկություն, ոչ էլ թշվառություն, ոչ զգայունություն, ոչ էլ անզգայունություն:

12 Ուստի, դա անպայման պետք է ստեղծված լիներ, որպես ոչինչ մի բան. հետևաբար, դրա ստեղծման վերջում ոչ մի նպատակ չէր լինի: Ուստի, այս բանն անպայման պիտի կործաներ Աստծո իմաստությունը և նրա հավերժական նպատակները, և նաև Աստծո զորությունը և ողորմությունը և արդարադատությունը:

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

- 13 Եվ եթե դու ասես՝ չկա օրենք, դու կասես նաև չկա մեղք: Եթե դու ասես՝ չկա մեղք, դու նաև կասես՝ չկա արդարություն: Եվ եթե չլինի արդարություն, չի լինի երջանկություն: Եվ եթե չլինի արդարություն, ոչ էլ երջանկություն, չի լինի ո՛չ պատիժ, ո՛չ էլ թշվառություն: Եվ եթե այս բաները չկան, չկա Աստված: Եվ եթե չկա Աստված, չկանք մենք, ոչ էլ երկիրը, քանզի չէր կարող եղած լինել բաների արարում, ոչ ներգործելու, ոչ էլ ներգործվելու. ուստի, բոլոր բաները պիտի վերացած լինեին:
- 14 Եվ այժմ, իմ որդիներ, ես խոսում եմ այս բաները ձեզ հետ՝ ձեր օգտի և ուսման համար. քանզի, կա Աստված, և նա է ստեղծել բոլոր բաները՝ և՛ երկինքները, և՛ երկիրը, և՛ բոլոր բաները, որ դրանց մեջ են՝ թե՛ ներգործող բաները և թե՛ ներգործվող բաները:
- 15 Եվ իր հավերժական նպատակներն իրագործելու համար, մինչև մարդու վախճանը, այն բանից հետո, երբ նա արարել էր մեր առաջին ծնողներին և դաշտի գազաններին և օդի թռչուններին և, ի վերջո, բոլոր բաները, որոնք ստեղծվել են, անպայման պետք է որ լինեին հակադրություն. այսինքն՝ արգելված պտուղն ի հակադրություն կենաց ծառի՝ մեկը լինելով քաղցր, իսկ մյուսը՝ դառը:
- 16 Ուստի, Տեր Աստված տվեց մարդուն, որ նա գործի ինքնուրույն: Ուստի, մարդը չէր կարող գործել ինքնուրույն, մինչև որ չհրապուրվեր մեկի կամ մյուսի կողմից:
- 17 Եվ ես՝ Լեփիս, ըստ այն բաների, որ ես կարդացել եմ, անշուշտ պետք է ենթադրեմ, որ Աստծո մի հրեշտակ, համաձայն այն բանի, ինչ գրված է, ընկել է երկնքից. այդ պատճառով, նա դարձել է դև՝ փնտրելով այն, ինչը չար է Աստծո առաջ:
- 18 Եվ, քանի որ նա ընկել էր երկնքից և հավիտյան թշվառ էր դարձել, նա փնտրում էր նաև ողջ մարդկության թշվառությունը: Այդ պատճառով, նա ասաց Եվային, այո, նույն այն հին օձը, որը դևն է, որը բոլոր ստերի հայրն է, այդ պատճառով, նա ասաց. Ճաշակիր արգելված պտղից, և դու չես մեռնի, այլ դու կլինես, ինչպես Աստված՝ իմանալով բարին և չարը:
- 19 Եվ Ադամն ու Եվան, արգելված պտղից ճաշակելուց հետո, դուրս քշվեցին Եդեմի պարտեզից՝ մշակելու հողը:

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

20 Եվ նրանք բերեցին երեխաներ. այո, այսինքն՝
ողջ երկրագնդի ընտանիքը:

21 Եվ մարդկանց զավակների օրերը
երկարացվեցին՝ ըստ Աստծո կամքի, որպեսզի
նրանք կարողանան ապաշխարել, մինչ
մարմնում են. ուստի, նրանց վիճակը դարձավ
փորձության մի վիճակ և նրանց ժամանակը
երկարաձգվեց՝ ըստ այն պատվիրանների, որոնք
Տեր Աստված տվեց մարդկանց զավակներին:
Քանզի նա տվեց պատվիրան, որ բոլոր մարդիկ
պետք է ապաշխարեն. քանզի նա ցույց տվեց
բոլոր մարդկանց, որ նրանք կորած են՝ իրենց
ծնողների օրինազանցության պատճառով:

22 Եվ, ահա, եթե Ադամն օրինազանցություն
չաներ, նա չէր ընկնի, այլ կմնար Եդեմի
պարտեզում: Եվ բոլոր բաները, որոնք արարվել
էին, պետք է մնացած լինեին նույն վիճակում,
որում եղել էին արարվելուց հետո. և նրանք պետք
է հավիտյան մնային և չունենային վերջ:

23 Եվ նրանք երեխաներ չէին ունենա. ուստի,
նրանք մնացած կլինեին անմեղության
վիճակում, չունենալով ուրախություն, քանզի
չգիտեին թշվառություն. չանելով բարիք, քանզի
նրանք չգիտեին մեղքը:

24 Բայց, ահա, բոլոր բաներն արվել են նրա
իմաստությամբ, ով գիտի բոլոր բաները:

25 Ադամն ընկավ, որպեսզի մարդիկ լինեն. և
մարդիկ կան, որպեսզի ունենան ուրախություն:

26 Եվ Մեսիան գալիս է ժամանակի լրիվության
մեջ, որպեսզի մարդկանց զավակներին
փրկագնի անկումից: Եվ որովհետև նրանք
փրկագնված են անկումից, նրանք դարձել են
ազատ հավիտյան՝ տարբերելով բարին չարից.
զործելու ինքնուրույն և չներգործվելու, բացի դա
լինի օրենքի պատժով՝ այն մեծ և վերջին օրը,
համաձայն այն պատվիրանների, որոնք
Աստված տվել է:

27 Ուստի, մարդիկ ազատ են՝ ըստ մարմնի. և
բոլոր բաները, որոնք անհրաժեշտ են մարդկանց,
տրված են նրանց: Եվ նրանք ազատ են՝ ընտրելու
ազատություն և հավերժական կյանք, բոլոր
մարդկանց մեծ Միջնորդի միջոցով, կամ
ընտրելու գերություն և մահ, ըստ դևի գերության և
զորության. քանզի նա ջանում է, որ բոլոր մարդիկ
լինեն թշվառ, ինչպես ինքը:

And they have brought forth children; yea, even
the family of all the earth.

And the days of the children of men were pro-
longed, according to the will of God, that they might
repent while in the flesh; wherefore, their state be-
came a state of probation, and their time was length-
ened, according to the commandments which the
Lord God gave unto the children of men. For he gave
commandment that all men must repent; for he
showed unto all men that they were lost, because of
the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he
would not have fallen, but he would have remained
in the garden of Eden. And all things which were
created must have remained in the same state in
which they were after they were created; and they
must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore
they would have remained in a state of innocence,
having no joy, for they knew no misery; doing no
good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wis-
dom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that
they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time,
that he may redeem the children of men from the
fall. And because that they are redeemed from the
fall they have become free forever, knowing good
from evil; to act for themselves and not to be acted
upon, save it be by the punishment of the law at the
great and last day, according to the commandments
which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh;
and all things are given them which are expedient
unto man. And they are free to choose liberty and
eternal life, through the great Mediator of all men, or
to choose captivity and death, according to the cap-
tivity and power of the devil; for he seeketh that all
men might be miserable like unto himself.

28 Եվ այժմ, իմ որդիներ, ես կկամենայի, որ դուք նայեք մեծ Միջնորդին և ականջ դնեք նրա մեծ պատվիրաններին. և լինեք հավատարիմ նրա խոսքերին և ընտրեք հավերժական կյանք՝ համաձայն նրա Սուրբ Հոգու կամքի.

29 Եվ չընտրեք հավերժական մահ՝ համաձայն մարմնի կամքի ու չարության, որը նրանում է, որը դևի ոգուն զորություն է տալիս գերելու՝ դժոխք իջեցնելու, որպեսզի նա իշխի ձեր վրա իր սեփական թագավորությունում:

30 Ես ասացի այս մի քանի խոսքերը ձեզ բոլորիդ, իմ որդիներ, իմ փորձության վերջին օրերին. և ես ընտրեցի բարի բաժինը՝ ըստ մարգարեի խոսքերի: Եվ ես չունեմ ոչ մի ուրիշ նպատակ, բացի ձեր հոգիների հավիտենական բարօրությունից: Ամեն:

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Նեփի 3

- 1 Եվ այժմ, ես խոսում եմ քեզ հետ, Հովսեփ, իմ վերջնածին: Դու ծնվեցիր իմ չարչարանքների անապատում. այո, իմ մեծագույն վշտի օրերին քո մայրը ծնեց քեզ:
- 2 Եվ թող Տերը նվիրագործի այս երկիրը քեզ համար նույնպես, որն ընտրագույն մի երկիր է՝ քո ժառանգության և քո սերնդի ժառանգության համար, քո եղբայրների հետ, քո ապահովության համար՝ հավիտյան, եթե լինի այնպես, որ դու պահես Իսրայելի Սուրբի պատվիրանները:
- 3 Եվ, այժմ, Հովսեփ, իմ վերջնածին, ում ես դուրս եմ բերել իմ չարչարանքների անապատից, թող Տերն օրհնի քեզ հավիտյան, քանզի քո սերունդը չի կործանվի լիովին:
- 4 Քանզի, ահա, դու իմ երանքի պտուղն ես. իսկ ես Հովսեփի ժառանգն եմ, որը գերության էր տարվել Եգիպտոս: Եվ մեծ էին Տիրոջ ուխտերը, որ նա արեց Հովսեփի հետ:
- 5 Այդ պատճառով, Հովսեփը, արդարև, տեսավ մեր օրը: Եվ նա ձեռք բերեց Տիրոջից մի խոստում, որ իր երանքի պտղից Տեր Աստված մի արդար ճյուղ կբարձրացնի Իսրայելի տան համար. ոչ թե Մեսիային, այլ մի ճյուղ, որը պետք է կտրվի, սակայն, հիշվի Տիրոջ ուխտերում, որ Մեսիան հայտնի պիտի դարձվի նրանց՝ վերջին օրերին, զորության ոգով, դուրս բերելու նրանց խավարից դեպի լույս,— այո, ծածուկ խավարից դուրս, և գերությունից դուրս՝ դեպի ազատություն:
- 6 Քանզի, Հովսեփն իսկապես վկայեց՝ ասելով. Տերը՝ իմ Աստվածը, մի տեսանող կբարձրացնի, որը կլինի մի ընտրյալ տեսանող՝ իմ երանքի պտղի համար:
- 7 Այո, Հովսեփն իսկապես ասել է. Այսպես է Տերն ինձ ասում. Մի ընտրյալ տեսանող կբարձրացնեմ ես քո երանքի պտղից. և նա բարձր կգնահատվի քո երանքի պտղի մեջ: Եվ նրան կտամ ես պատվիրան, որ նա անի այն գործը, քո երանքի պտղի՝ իր եղբայրների համար, որը կլինի մեծ արժեքի նրանց համար, մինչև իսկ բերելով նրանց այն ուխտերի իմացությանը, որոնք ես արել եմ քո հայրերի հետ:

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

- 8 Եվ ես կտամ նրան պատվիրան, որ նա ոչ մի ուրիշ գործ չանի, բացի այն գործից, որը ես կպատվիրեմ նրան: Եվ ես կդարձնեմ նրան մեծ իմ աչքում. քանզի նա կկատարի իմ գործը:
- 9 Եվ նա կլինի մեծ, ինչպես Մովսեսը, ում ես ասել եմ, որ կբարձրացնեմ ձեզ համար՝ ազատելու իմ ժողովրդին, ով Իսրայելի տուն:
- 10 Եվ Մովսեսին կբարձրացնեմ ես՝ ազատելու քո ժողովրդին Եգիպտոսի երկրից:
- 11 Բայց մի տեսանող կբարձրացնեմ ես քո երանքի պտղից և նրան կտամ ես զորություն՝ առաջ բերելու իմ խոսքը քո երանքի սերնդին, և ոչ միայն իմ խոսքն առաջ բերելու, ասում է Տերը, բայց համոզելու նրանց իմ խոսքի վերաբերյալ, որն արդեն առաջ գնացած կլինի նրանց մեջ:
- 12 Ուստի, քո երանքի պտուղը պիտի գրի. և Հուդայի երանքի պտուղը պիտի գրի և այն, ինչը պիտի գրվի քո երանքի պտղի կողմից և նաև այն, ինչը պիտի գրվի Հուդայի երանքի պտղի կողմից, պիտի սերտաճեն՝ ի հերքումն կեղծ վարդապետությունների, դադարեցնելով հակառակությունները, և հաստատելով խաղաղություն քո երանքի պտղի միջև, և բերելով նրանց իրենց հայրերի իմացությանը, վերջին օրերին, և նաև իմ ուխտերի իմացությանը, ասում է Տերը:
- 13 Եվ տկարությունից նա կդարձվի ուժեղ այն օրը, երբ իմ գործը կսկսվի իմ ողջ ժողովրդի մեջ, ի վերականգնումն քեզ, ով Իսրայելի տուն, ասում է Տերը:
- 14 Եվ այսպես մարգարեացավ Հովսեփը՝ ասելով. Ահա, այդ տեսանողին կօրհնի Տերը. և նրանք, ովքեր կփնտրեն կործանել նրան, կկործանվեն. քանզի, այս խոստումը, որը ես ստացել եմ Տիրոջից, իմ երանքի պտղի վերաբերյալ, կիրականանա: Ահա, ես վստահ եմ այս խոստման իրականացման վերաբերյալ.
- 15 Եվ նա կկոչվի իմ անվամբ. և դա կլինի իր հոր անվամբ: Եվ նա կլինի ինձ նման. քանզի այն բանը, որ Տերն առաջ կբերի նրա ձեռքով, Տիրոջ զորությամբ, կբերի իմ ժողովրդին փրկության:
- 16 Այո, այսպես մարգարեացավ Հովսեփը. Ես համոզված եմ այս բանում, ճիշտ այնպես, ինչպես որ համոզված եմ Մովսեսի խոստման մեջ. քանզի Տերն ասել է ինձ. Ես կպահպանեմ քո սերունդը հավիտյան:

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

- 17 Եվ Տերն ասել է. Ես կբարձրացնեմ մի Մովսեսի. և կտամ նրան զորություն՝ գավազանի մեջ. և ես կտամ նրան դատողություն՝ գրելու: Սակայն ես չեմ արձակի նրա լեզուն, որ նա շատ խոսի, քանզի ես նրան զորեղ չեմ դարձնի խոսելիս: Այլ իմ իսկ ձեռքի մատով կգրեմ նրա համար իմ օրենքը. և ես խոսնակ կպատրաստեմ նրա համար:
- 18 Եվ Տերն ինձ ասաց նաև. Ես քո երանքի պտղի համար կբարձրացնեմ. և ես նրա համար մի խոսող կպատրաստեմ: Եվ ես, ահա, կտամ նրան, որ նա գրի քո երանքի պտղի գրվածքները՝ քո երանքի պտղի համար. և խոսողը՝ քո երանքի, կհայտարարի դա:
- 19 Եվ խոսքերը, որ նա կգրի, կլինեն այն խոսքերը, որոնք նպատակահարմար են, իմ իմաստությամբ, առաջ գնալու քո երանքի պտղին: Եվ կլինի այնպես, կարծես քո երանքի պտուղը նրանց կանչել էր փոշու միջից. քանզի ես գիտեմ նրանց հավատքը:
- 20 Եվ նրանք կկանչեն փոշու միջից. այո, այսինքն՝ ապաշխարություն իրենց եղբայրներին, նույնիսկ նրանցից շատ սերունդներ անցնելուց հետո: Եվ կլինի այնպես, որ նրանց կանչը կլսվի, նույնիսկ համաձայն իրենց խոսքերի պարզության:
- 21 Նրանց հավատքի պատճառով, նրանց խոսքերն առաջ կգնան իմ բերանից, իրենց եղբայրներին, որոնք քո երանքի պտուղն են. և նրանց խոսքերի թուլությունը ես կդարձնեմ ուժեղ իրենց հավատքով՝ հիշելու համար իմ ուխտը, որը ես արել եմ քո հայրերի հետ:
- 22 Եվ արդ, ահա, որդիս, Հովսեփ, այս ձևով էր իմ նախահայրը մարգարեացել:
- 23 Ուստի, այս ուխտի պատճառով, դու օրհնված ես. քանզի քո սերունդը չի կործանվի, քանզի նրանք ականջ կդնեն գրքի խոսքերին:
- 24 Եվ նրանց միջից կբարձրանա մի հզոր մեկը, որը շատ բարիք կանի՝ և՛ խոսքով, և՛ գործով, լինելով մի գործիք Աստծո ձեռքին, խիստ մեծ հավատքով, գործելու հզոր հրաշքներ և անելու այն բանը, որը մեծ է Աստծո աչքում, Իսրայելի տան համար և քո եղբայրների սերնդի համար՝ իրականացնելու մեծ վերականգնում:

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Եվ այժմ, օրհնված ես դու, Հովսեփ: Ահա, դու
փոքր ես. ուստի, ականջ դիր քո եղբայր Նեփիի
խոսքերին և քեզ համար կարվի ճիշտ այն
խոսքերի համաձայն, որոնք ես խոսել եմ: Հիշիր
քո մեռնող հոր խոսքերը: Ամեն:

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou
art little; wherefore hearken unto the words of thy
brother, Nephi, and it shall be done unto thee even
according to the words which I have spoken.
Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Նեփի 4

- 1 Եվ այժմ, ես՝ Նեփիս, խոսում եմ մարգարեությունների վերաբերյալ, որոնց մասին խոսել է հայրս՝ Հովսեփի առնչությամբ, որը տարվել էր Եգիպտոս:
- 2 Քանզի ահա, նա, արդարև, մարգարեացավ իր ողջ սերնդի վերաբերյալ: Եվ չկան ավելի մեծ մարգարեություններ, քան նրա գրածները: Եվ նա մարգարեացավ մեր և մեր ապագա սերունդների վերաբերյալ, և դրանք գրված են արույրե թիթեղների վրա:
- 3 Ուստի, Հովսեփի մարգարեությունների վերաբերյալ խոսելուն վերջ դնելուց հետո, հայրս կանչեց Լամանի զավակներին՝ նրա որդիներին և նրա դուստրերին, և ասաց նրանց. Ահա, իմ որդիներ և իմ դուստրեր, որ իմ առաջնեկի որդիներն ու դուստրերն էք, ես կցանկանայի, որ դուք ականջ դնեք իմ խոսքերին:
- 4 Քանզի Տեր Աստված ասել է, որ. Որքան որ կպահեք իմ պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք երկրի վրա. և որքան որ դուք չեք պահի իմ պատվիրանները, դուք կտրված կլինեք իմ ներկայությունից:
- 5 Բայց, ահա, իմ որդիներ և իմ դուստրեր, ես չեմ կարող վայր իջնել գերեզմանն իմ, մինչև չթողնեմ մի օրհնություն ձեզ վրա. քանզի, ահա, ես գիտեմ, որ եթե դուք դաստիարակվեք այն ուղիով, որ դուք պետք է գնաք, դուք չեք հեռանա դրանից:
- 6 Ուստի, եթե դուք անիծվեք, ահա, ես ձեզ վրա եմ թողնում իմ օրհնությունը, որ անեծքը վերցվի ձեր վրայից և դրվի ձեր ծնողների գլխին:
- 7 Ուստի, իմ օրհնության շնորհիվ Տեր Աստված չի հանդուրժի, որ դուք բնաջնջվեք. ուստի, նա ողորմած կլինի ձեր հանդեպ և ձեր սերնդի հանդեպ հավիտյան:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանի որդիների և դուստրերի հետ խոսելուն վերջ դնելուց հետո, նա բերել տվեց Լեմուելի որդիներին ու դուստրերին իր առջև:
- 9 Եվ նա խոսեց նրանց հետ՝ ասելով. Ահա, իմ որդիներ և իմ դուստրեր, որ իմ երկրորդ որդու որդիներն ու դուստրերն էք. ահա, ես թողնում եմ ձեզ նույն օրհնությունը, որը ես թողեցի Լամանի որդիներին և դուստրերին. ուստի, դուք լիովին չեք կործանվի. այլ, ի վերջո, ձեր սերունդը կօրհնվի:

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ երբ հայրս նրանց հետ խոսելուն վերջ դրեց, ահա, նա խոսեց Իսմայելի որդիների հետ, այո, և նույնիսկ նրա ողջ զերդաստանի:
- 11 Եվ նրանց հետ խոսելուն վերջ դնելուց հետո, նա խոսեց Սամի հետ՝ ասելով. Օրհնված ես դու և քո սերունդը. քանզի դու կժառանգես երկիրը քո եղբայր Նեփիի նման: Եվ քո սերունդը կհամարվի նրա սերնդի հետ. և դու կլինես ճիշտ քո եղբոր պես, և քո սերունդը՝ նրա սերնդի պես. և դու օրհնված կլինես քո բոլոր օրերում:
- 12 Եվ եղավ այնպես, հետո, երբ իմ հայրը՝ Լեփին, խոսել էր իր ողջ զերդաստանի հետ, իր սրտի զգացմունքների և Տիրոջ Հոգու համաձայն, որը նրա մեջ էր, նա ծերացավ: Եվ եղավ այնպես, որ նա մահացավ և թաղվեց:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ նրա մահից ոչ շատ օրեր անց, Լամանը և Լեմուելը, և Իսմայելի որդիները, Տիրոջ խրատների պատճառով, բարկացան ինձ վրա:
- 14 Քանզի ես՝ Նեփիս, պարտադրվեցի խոսել նրանց հետ՝ համաձայն նրա խոսքի. քանզի ես շատ բաներ էի խոսել նրանց հետ, և նաև հայրս, իր մահից առաջ. որի ասածներից շատերը գրված են իմ մյուս թիթեղների վրա. քանզի առավել պատմական մասը գրված է իմ մյուս թիթեղների վրա:
- 15 Իսկ սրանց վրա ես գրում եմ իմ հոգու բաները և սուրբ գրություններից շատերը, որոնք փորագրված են արույրե թիթեղների վրա: Քանի որ հոգիս հրճվում է սուրբ գրություններով և սիրտս խորհում է դրանք, և ես գրում եմ իմ զավակների ուսման և օգտի համար:
- 16 Ահա, հոգիս հրճվում է Տիրոջ բաներով. և սիրտս շարունակ խորհում է այն բաների շուրջ, որոնք տեսել եմ ու լսել:
- 17 Սակայն, չնայած Տիրոջ մեծ բարությանը՝ իր մեծ և զարմանալի գործերն ինձ ցույց տալիս, սիրտս բացականչում է. Ո՛վ թշվառ մարդ, որ ես եմ: Այո, սիրտս վշտանում է՝ մարմնիս պատճառով, հոգիս մորմոքվում՝ իմ անօրինությունների պատճառով:
- 18 Ես պարփակված եմ գայթակղությունների և մեղքերի պատճառով, որոնք, իրավ, այնքան հեշտությամբ նեղում են ինձ:

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

19 Եվ երբ ես ցանկանում եմ ուրախանալ, սիրտս հառաչում է՝ իմ մեղքերի պատճառով. այնուամենայնիվ, ես գիտեմ՝ ում եմ ապավինել:

20 Իմ Աստվածն է եղել իմ ապավենը. նա իմ չարչարանքների միջով առաջնորդել է ինձ անապատում. և նա պահպանել է ինձ մեծ անդունդի ջրերի վրա:

21 Նա լցրել է ինձ իր սիրով՝ այն աստիճան, որ մարմնիս այրվում է:

22 Նա ամաչեցրել է իմ թշնամիներին՝ ստիպելով նրանց դողալ իմ առջև:

23 Ահա, ցերեկով նա լսել է իմ կանչը, իսկ գիշերը գիտելիք է տվել ինձ տեսիլքներով:

24 Եվ ցերեկով ես համարձակ եմ դարձել հզոր աղոթքով նրա առաջ. այո, իմ ձայնը ես հղել եմ վեր՝ դեպի երկինք. և հրեշտակներ են իջել և սպասավորել ինձ:

25 Եվ նրա Հոգու թևերի վրա իմ մարմինը տարվել է հեռու՝ չափազանց բարձր լեռների վրա: Եվ իմ աչքերը տեսել են մեծ բաներ. այո, նույնիսկ, շատ մեծ՝ մարդու համար, այդ պատճառով ինձ պատվիրվել էր, որ չպետք է գրեի դրանք:

26 Օ՛, այդ դեպքում, եթե ես տեսել եմ այդքան մեծ բաներ, եթե Տերը, մարդկանց զավակների հանդեպ իր բարեհաճությամբ, այցելել է մարդկանց այդքան մեծ ողորմածությամբ, ինչո՞ւ պիտի սիրտս լաց լինի և հոգիս քարշ գա վշտի հովտում և մարմինս հյուծվի և ուժս հատնի՝ իմ չարչարանքների պատճառով:

27 Եվ ինչո՞ւ պիտի ես անձնատուր լինեմ մեղքին իմ մարմնի պատճառով: Այո, ինչո՞ւ պիտի ես տեղի տամ գայթակղություններին, որպեսզի չարը տեղ ունենա իմ սրտում՝ կործանելու իմ խաղաղությունը և չարչարելու հոգիս: Ինչո՞ւ եմ ես բարկացած՝ իմ թշնամու պատճառով:

28 Զարթնի՛ր, իմ հոգի: Այլևս մի՛ վհատվիր մեղքի պատճառով: Ուրախացի՛ր, ո՛վ իմ սիրտ, և այլևս տեղ մի՛ տուր իմ հոգու թշնամուն:

29 Մի՛ բարկացիր նորից՝ իմ թշնամիների պատճառով: Մի՛ հատնիր, իմ ուժ՝ իմ չարչարանքների պատճառով:

30 Ուրախացի՛ր, ո՛վ իմ սիրտ, և կանչի՛ր առ Տերը և ասա. Ո՛վ Տեր, ես կգովաբանեմ քեզ հավիտյան. այո, հոգիս կհրճվի քեզանով, իմ Աստված և իմ փրկության վե՛մ:

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

- 31 Ո՛վ Տեր, կփրկագնեն դու իմ հոգին: Կազատենս դու ինձ իմ թշնամիների ձեռքից: Կդարձնեն ինձ այնպիսին, որ կարողանամ ցնցվել մեղքի տեսքից:
- 32 Թո՛ղ դժոխքի դռները շարունակ փակ լինեն իմ առջև, քանզի իմ սիրտը կոտրված է և հոգիս՝ փշրված: Ո՛վ Տեր, մի՛ փակիր քո արդարության դռներն իմ առաջ, որպեսզի ես կարողանամ քայլել ցածր հովտի արահետով, որպեսզի ես կարողանամ անհողդողդ լինել հարթ ճանապարհին:
- 33 Ո՛վ Տեր, շրջապատիր ինձ շուրջանակի քո արդարության պարեգոտով: Ո՛վ Տեր, էլք պատրաստիր փախուստիս համար իմ թշնամիների առաջից: Ուղիղ արա իմ արահետը՝ իմ առջև: Գայթակղության քար մի՛ դիր իմ ճանապարհին, այլ մաքրիր իմ ճանապարհն իմ առջև և մի՛ խոչընդոտիր իմ ճանապարհը, այլ ճանապարհներն իմ թշնամու:
- 34 Ո՛վ Տեր, ես քեզ եմ ապավինել, և ես քեզ եմ ապավինելու հավիտյան: Ես իմ վստահությունը չեմ դնի մարմնի բազկի վրա. քանզի գիտեմ, որ անհծված է նա, ով մարմնի բազկին է ապավինում: Այո, անհծված է նա, որ դնում է իր վստահությունը մարդու վրա կամ մարմինն իրեն բազուկ է սարքում:
- 35 Այո՛, ես գիտեմ, որ Աստված առատորեն կտա նրան, ով խնդրում է: Այո՛, իմ Աստված կտա ինձ, եթե ես անտեղի չխնդրեմ. հետևաբար, ես կբարձրացնեմ իմ ձայնն առ քեզ. այո՛, ես կկանչեմ առ քեզ, իմ Աստված, իմ արդարության վեմ: Ահա, իմ ձայնը հավիտյան կբարձրանա առ քեզ, իմ վեմ և իմ հավիտենական Աստված: Ամեն:

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Նեփի 5

- 1 Ահա, եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, եղբայրներիս բարկության պատճառով, շատ կանչեցի առ Տերը՝ իմ Աստվածը:
- 2 Բայց, ահա, նրանց բարկությունն ուժեղանում էր իմ դեմ՝ այնքան, որ նրանք ջանում էին խլել իմ կյանքը:
- 3 Այո, նրանք տրտնջում էին իմ դեմ՝ ասելով. Մեր փոքր եղբայրը մտածում է իշխել մեզ վրա. և մենք շատ փորձանքներ ունեցանք նրա պատճառով. ուստի, եկեք սպանենք նրան, որպեսզի այլևս չչարչարվենք նրա խոսքերի պատճառով: Քանզի, ահա, մենք չենք հանդուրժի, որ նա լինի մեր ղեկավարը. քանզի, որպես ավագ եղբայրներ, դա մեզ է պատկանում՝ իշխել այս ժողովրդի վրա:
- 4 Այժմ ես չեմ գրում այս թիթեղների վրա բոլոր խոսքերը, որոնք նրանք տրտնջացին իմ դեմ: Բայց ինձ բավարարում է ասելը, որ նրանք ջանում էին խլել իմ կյանքը:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը նախազգուշացրեց ինձ, որ ես՝ Նեփիս, պիտի հեռանամ նրանցից և փախչեմ անապատ, և բոլոր նրանք, ովքեր կկամենան գալ ինձ հետ:
- 6 Ուստի, եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, վերցրեցի իմ ընտանիքը, և նաև Զորամին և նրա ընտանիքը, և Սամին՝ իմ ավագ եղբորը և նրա ընտանիքը, և Հակոբին ու Հովսեփին՝ իմ կրտսեր եղբայրներին, և նաև իմ քույրերին, և բոլոր նրանց, ովքեր կամեցան գալ ինձ հետ: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր կամեցան գալ ինձ հետ, նրանք էին, ովքեր հավատում էին Աստծո նախազգուշացումներին և հայտնություններին. այդ պատճառով նրանք ականջ դրեցին իմ խոսքերին:
- 7 Եվ մենք վերցրեցինք մեր վրանները և ամեն բան, ինչ հնարավոր էր մեզ համար և ճամփորդեցինք անապատում, շատ օրերի ընթացքում: Եվ շատ օրերի ընթացքում ճամփորդելուց հետո, մենք խփեցինք մեր վրանները:
- 8 Եվ իմ ժողովուրդը ցանկացավ, որ մենք տեղի անունը կոչենք Նեփի. ուստի, մենք այն կոչեցինք Նեփի:
- 9 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր ինձ հետ էին, իրենց վրա վերցրեցին՝ կոչելու իրենց Նեփիի ժողովուրդ:

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

- 10 Եվ մենք պահում-պահպանում էինք Տիրոջ դատաստաններն ու կանոնները, և պատվիրանները բոլոր բաներում՝ ըստ Մովսեսի օրենքի:
- 11 Եվ Տերը մեզ հետ էր. և մենք չափազանց բարգավաճեցինք. քանզի մենք սերմ ցանեցինք և դարձյալ առատորեն հնձեցինք: Եվ մենք սկսեցինք բազմացնել հոտեր և նախիրներ և ամեն տեսակի կենդանիներ:
- 12 Եվ ես՝ Նեփիս, բերել էի նաև հիշատակարանները, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա. և նաև գունդը, կամ ուղեցույցը, որը պատրաստվել էր իմ հոր համար Տիրոջ ձեռքով՝ համաձայն նրա, ինչ գրված է:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ մենք սկսեցինք չափազանց բարգավաճել և բազմանալ երկրում:
- 14 Եվ ես՝ Նեփիս, վերցրեցի Լաբանի սուրը և նույն ձևով պատրաստեցի բազմաթիվ սրեր, որպեսզի չլիներ թե այն ժողովուրդը, որն այժմ կոչվում էր Լամանացիներ, որն է ձևով գար մեզ վրա և կործաներ մեզ. քանզի ես գիտեի նրանց ատելությունը՝ հանդեպ ինձ ու իմ զավակները, և նրանց, ովքեր կոչվում էին իմ ժողովուրդ:
- 15 Եվ ես սովորեցրեցի իմ ժողովրդին շենքեր շինել և մշակել ամեն ձևի փայտ և երկաթ և պղինձ և արույր և պողպատ և ոսկի և արծաթ և ընտիր հանքանյութեր, որոնք շատ առատ էին:
- 16 Եվ ես՝ Նեփիս, տաճար կառուցեցի. և ես այն կառուցեցի Սողոմոնի տաճարի ձևով, միայն թե դա կառուցված չէր այնքան շատ թանկարժեք բաներից. քանզի դրանք չէին ճարվում այս երկրում, ուստի այն չէր կարող կառուցվել Սողոմոնի տաճարի նման: Բայց կառուցվածքի ձևը նման էր Սողոմոնի տաճարին. և դրա ոճը չափազանց գեղեցիկ էր:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, սովորեցրի իմ ժողովրդին աշխատասեր լինել և աշխատել իրենց ձեռքերով:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կամեցան, որ ես լինեմ իրենց թագավորը: Բայց ես՝ Նեփիս, ցանկանում էի, որ նրանք թագավոր չունենան. այնուամենայնիվ, ես անում էի նրանց համար՝ համաձայն նրա, ինչ իմ կարողությունն էր:

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

- 19 Եվ, ահա, Տիրոջ խոսքերն իրագործվեցին իմ եղբայրների համար, որ նա խոսել էր նրանց վերաբերյալ, որ ես պետք է լինեի նրանց ղեկավարը և նրանց ուսուցիչը: Ուստի, ես եղա նրանց ղեկավարը և նրանց ուսուցիչը՝ ըստ Տիրոջ պատվիրանների, մինչև այն ժամանակը, երբ նրանք ջանացին խլել իմ կյանքը:
- 20 Ուստի, Տիրոջ խոսքն իրագործվեց, որը նա խոսել էր ինձ հետ՝ ասելով. Որքան որ նրանք ականջ չեն դնի քո խոսքերին, նրանք կտրված կլինեն Տիրոջ ներկայությունից: Եվ, ահա, նրանք կտրված էին նրա ներկայությունից:
- 21 Եվ նա արեց այնպես, որ մի անեծք գար նրանց վրա, այո, նույնիսկ, դառն անեծք՝ նրանց անօրինության պատճառով: Քանզի, ահա, նրանք կարծրացրել էին իրենց սրտերը նրա դեմ, այնպես որ դարձել էին կայծքարի պես, ուստի, քանի որ նրանք սպիտակ էին և չափազանց գեղեցիկ ու հմայիչ, որպեսզի նրանք չկարողանային հրապուրիչ լինել իմ ժողովրդի համար, Տեր Աստված արեց այնպես, որ սևամաշկություն գար նրանց վրա:
- 22 Եվ այսպես է ասում Տեր Աստված. Ես այնպես կանեմ, որ նրանք զզվելի կլինեն քո ժողովրդի համար, մինչև որ նրանք չապաշխարեն իրենց անօրինություններից:
- 23 Եվ անհիծված կլինի սերունդը նրա, ով կխառնվի նրանց սերնդին. քանզի նրանք կանհիծվեն, հենց նույն անեծքով: Եվ Տերը խոսեց սա, և այն կատարվեց:
- 24 Եվ նրանց անեծքի պատճառով, որն իրենց վրա էր, նրանք դարձան մի ծուլ ժողովուրդ՝ լի չարությամբ ու նենգությամբ, և նրանք անապատում փնտրում էին որսի գազաններ:
- 25 Եվ Տեր Աստված ասաց ինձ. Նրանք կլինեն խարազան քո սերնդի համար՝ զարթնեցնելու նրանց հիշելու իմ մասին. և որքան որ նրանք չեն հիշի ինձ և ականջ չեն դնի իմ խոսքերին, նրանք կխարազանվեն, մինչև իսկ ի կործանումն իրենց:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Նեփիս, նվիրաբերեցի Հակոբին ու Հովսեփին, որ նրանք լինեին քահանաներ և ուսուցիչներ իմ երկրի ժողովրդի վրա:
- 27 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ապրեցինք երջանիկ:
- 28 Եվ երեսուն տարի էր անցել այն ժամանակից, երբ մենք թողեցինք Երուսաղեմը:

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

29 Եվ ես՝ Նեփիս, մինչև այժմ արել էի իմ ժողովրդի մասին արձանագրությունները՝ թիթեղների վրա, որոնք ես էի պատրաստել:

30 Եվ եղավ այնպես, որ Տեր Աստված ասաց ինձ. Պատրաստիր ուրիշ թիթեղներ. և դու կփորագրես ուրիշ շատ բաներ դրանց վրա, որոնք բարի են իմ աչքում, քո ժողովրդի օգտի համար:

31 Ուստի, ես՝ Նեփիս, հնազանդ լինելով Տիրոջ պատվիրաններին, գնացի և պատրաստեցի այս թիթեղները, որոնց վրա ես փորագրեցի այս բաները:

32 Եվ ես փորագրեցի այն, ինչը հաճո է Աստծուն: Եվ եթե իմ ժողովուրդը գոհ լինի Աստծո բաներից, նրանք գոհ կլինեն իմ փորագրություններից, որոնք այս թիթեղների վրա են:

33 Եվ եթե իմ ժողովուրդը ցանկանա իմանալ ժողովրդիս պատմության մանրամասնությունները, նրանք պետք է ուսումնասիրեն իմ մյուս թիթեղները:

34 Եվ ինձ բավարարում է ասելը, որ քառասուն տարիներ անցել էին, և մենք արդեն ունեցել էինք պատերազմներ և հակառակություններ մեր եղբայրների հետ:

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Նեփի 6

- 1 Խոսքերը Հակոբի՝ Նեփիի եղբոր, որոնք նա ասաց Նեփիի ժողովրդին.
- 2 Ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես՝ Հակոբս, կանչված լինելով Աստծուց և կարգված, ըստ նրա սուրբ կարգի, և նվիրաբերված լինելով իմ եղբայր Նեփիի կողմից, որին դուք նայում եք՝ որպես թագավորի կամ պաշտպանի, և որին դուք ապավինում եք՝ անվտանգության համար, ահա, դուք գիտեք, որ ես ասել եմ ձեզ չափազանց շատ բաներ:
- 3 Այնուամենայնիվ, ես կրկին խոսում եմ ձեզ հետ. քանզի ես փափագում եմ ձեր հոգիների բարօրությունը: Այո, մեծ է իմ անհանգստությունը ձեզ համար. և դուք ինքներդ գիտեք, որ այն մշտապես եղել է: Քանզի ես հորդորել եմ ձեզ ողջ ջանասիրությամբ. և ես սովորեցրել եմ ձեզ իմ հոր խոսքերը. և ես խոսել եմ ձեզ հետ բոլոր բաների վերաբերյալ, որոնք գրված են աշխարհի արարումից ի վեր:
- 4 Եվ այժմ, ահա, ես կկամենայի խոսել ձեզ հետ բաների վերաբերյալ, որոնք կան, և որոնք պիտի գան. ուստի, ես կկարդամ Եսայիայի խոսքերը: Եվ դրանք այն խոսքերն են, որոնք եղբայրս ցանկացել է, որ ես խոսեմ ձեզ հետ: Եվ ես խոսում եմ ձեզ հետ ձեր օգտի համար, որպեսզի դուք կարողանաք սովորել և փառաբանել ձեր Աստծո անունը:
- 5 Եվ արդ, խոսքերը, որոնք ես կկարդամ, այն խոսքերն են, որոնք Եսայիան ասել է ամբողջ Իսրայելի տան վերաբերյալ. ուստի, դրանք կարելի է վերագրել ձեզ, քանզի դուք Իսրայելի տնից եք: Եվ կան շատ բաներ, որոնք ասվել են Եսայիայի կողմից, որոնք կարելի է վերագրել ձեզ, որովհետև դուք Իսրայելի տնից եք:
- 6 Եվ արդ, սրանք են խոսքերը. Այսպես է ասում Տեր Աստված. Ահա, ես կբարձրացնեմ իմ ձեռքը դեպի հեթանոսները և վեր կհանեմ իմ դրոշը ժողովրդի համար. և նրանք իրենց ձեռքերի վրա կբերեն քո որդիներին, և քո դուստրերին կտանեն իրենց ուսերին:
- 7 Եվ թագավորները կլինեն քո խնամող հայրերը, և նրանց թագուհիները՝ քո ստնտու մայրերը. նրանք երեսնիվայր մինչև գետին կխոնարհվեն քեզ և կլիզեն քո ոտքերի փոշին. և դու կիմանաս, որ ես եմ Տերը. քանզի նրանք, ովքեր սպասում են ինձ, ամոթով չեն մնա:

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

8 Եվ այժմ, ես՝ Հակոբս, կկամենայի խոսել որոշ բան այս խոսքերի վերաբերյալ: Քանզի, ահա, Տերը ցույց է տվել ինձ, որ նրանք, ովքեր Երուսաղեմում էին, որտեղից մենք եկանք, սպանվել են ու տարվել գերության:

9 Սակայն Տերը ցույց է տվել ինձ, որ նրանք կրկին կվերադառնան: Եվ նա նաև ցույց է տվել ինձ, որ Տեր Աստված՝ Սուրբն Իսրայելի, ինքը մարմնում կհայտնվի նրանց. և ապա, երբ նա ինքը հայտնվի նրանց, նրանք կխարազանեն նրան և կխաչեն նրան, ըստ հրեշտակի խոսքերի, որն ասաց ինձ այդ:

10 Եվ Իսրայելի Սուրբի դեմ իրենց սրտերը կարծրացնելուց և պարանոցները խստացնելուց հետո, ահա, Իսրայելի Սուրբի դատաստանները պիտի գան նրանց վրա: Եվ գալիս է օրը, որ նրանք պիտի լինեն ծեծված և չարչարված:

11 Ուստի, նրանք այստեղ-այնտեղ քշվելուց հետո, քանզի այսպես է ասում հրեշտակը. Շատերը չարչարված կլինեն մարմնում, բայց հավատարիմների աղոթքների շնորհիվ կորստի չեն ենթարկվի. նրանք ցրված և ծեծված և ատված կլինեն. այնուամենայնիվ, Տերը ողորմած կլինի նրանց հանդեպ, այնպես որ, երբ նրանք գան իրենց Քավչի իմացությանը, նրանք կրկին կժողովվեն միասին՝ իրենց ժառանգության հողերում:

12 Եվ օրհնված են հեթանոսները, նրանք, ում մասին գրել է մարգարեն. քանզի, ահա, եթե լինի այնպես, որ նրանք ապաշխարեն, և չկռվեն Սիոնի դեմ, և չմիանան այն մեծ և պիղծ եկեղեցուն, նրանք կփրկվեն, քանզի Տեր Աստված կիրազործի իր ուխտերը, որոնք նա արել է իր զավակների հետ. և այդ պատճառով մարգարեն գրել է այս բաները:

13 Ուստի, նրանք, ովքեր կռվում են Սիոնի դեմ և Տիրոջ ուխտյալ ժողովրդի, կլիզեն նրանց ոտքերի փոշին. և Տիրոջ ժողովուրդը չպիտի մնա ամոթով: Քանզի Տիրոջ ժողովուրդը նրանք են, ովքեր սպասում են նրան. քանզի նրանք դեռ սպասում են Մեսիայի գալստին:

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

14 Եվ ահա, ըստ մարգարեի խոսքերի, Մեսիան ինքը կսկսի կրկին, երկրորդ անգամ դարձի բերել նրանց. ուստի, նա իրեն հայտնի կդարձնի նրանց, զորությամբ և մեծ փառքով, ի կործանումն նրանց թշնամիների, երբ գա այն օրը, երբ նրանք կհավատան նրան. և ոչ մեկին նա չի կործանի, ով կհավատա իրեն:

15 Եվ նրանք, ովքեր չեն հավատա նրան, կկործանվեն՝ և՛ կրակով, և՛ փոթորկով, և՛ երկրաշարժերով, և՛ արյունահեղություններով, և՛ ժանտախտով, և՛ սովով: Եվ նրանք կհիմանան, որ Տերն է Աստված՝ Սուրբն Իսրայելի:

16 Քանզի միթե հզորից կառնվի ավարը, կամ արդյոք օրինական գերյալները կազատվեն:

17 Բայց այսպես է ասում Տերը. Նույնիսկ հզորի գերիները կառնվեն և զարհուրելիի ավարը կազատվի. քանզի Հզոր Աստված կազատի իր ուխտյալ ժողովրդին: Քանզի այսպես է ասում Տերը. Ես կկռվեմ նրանց հետ, ովքեր կռվում են քեզ հետ,

18 Եվ ես կկերակրեմ նրանց, ովքեր քեզ ճնշում են, իրենց իսկ մսով. և նրանք կհարբեն իրենց իսկ արյունով, ինչպես քաղցր գինով. և ամեն մարմին կհիմանա, որ ես՝ Տերս եմ քո Փրկիչը և քո Քավիչը՝ Հակոբի Հզորը:

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Նեփի 7

- 1 Այո, քանզի այսպես է ասում Տերը. Ես եմ արձակել քեզ կամ ես եմ վտարել քեզ հավիտյան: Քանզի այսպես է ասում Տերը. Ո՞ր է ձեր մոր ապահարզանի թուղթը: Ո՞ւմ համար եմ արձակել ես ձեզ, կամ իմ պարտապաններից որի՞ն եմ ծախել ձեզ: Այո, ո՞ւմ եմ ես ծախել ձեզ: Ահա, ձեր անօրինությունների համար եք դուք ձեզ ծախել և ձեր օրինազանցությունների համար է ձեր մայրն արձակվել:
- 2 Ուստի, երբ ես եկա, ոչ մի մարդ չկար. երբ ես կանչեցի, այո՛, պատասխանող չկար: Ո՞վ Իսրայելի տուն, մի՞թե իմ ձեռքը խիստ կարճացել է, որ այն չի կարող փրկագնել կամ մի՞թե ես զորություն չունեմ՝ ազատելու: Ահա, իմ կշտամբանքով ես չորացնում եմ ծովերը, ես դարձնում եմ նրանց գետերն անապատ և նրանց ձկները՝ հոտած, որովհետև ջրերը ցամաքել են, և նրանք ծարավից սատկում են:
- 3 Ես երկինքները խավար եմ հագցնում և քուրձը նրանց ծածկոց դարձնում:
- 4 Տեր Աստված տվել է ինձ ուսումնավարժ լեզու, որպեսզի ես իմանամ, թե ինչպես մի խոսք խոսեմ քեզ հետ ճիշտ ժամանակին, ո՞վ Իսրայելի տուն: Երբ դուք հոգնած եք, նա արթնացնում է՝ առավոտից առավոտ: Նա արթնացնում է իմ ականջը՝ լսելու ուսումնավարժների պես:
- 5 Տեր Աստված բացել է իմ ականջը, և ես ապստամբ չեի, ոչ էլ մեջքս շրջեցի:
- 6 Ես տվեցի թիկունքս զարկողին և այտերս նրանց, ովքեր փետեցին մազերս: Ես չթաքցրեցի երեսս նախատինքից և թքից:
- 7 Քանզի Տեր Աստված կօզնի ինձ, հետևաբար, ես ամոթապարտ չեմ լինի: Ուստի, ես դարձրեցի երեսս կայծքարի նման, և ես գիտեմ, որ չեմ ամաչելու:
- 8 Եվ Տերը մոտ է, և նա արդարացնում է ինձ: Ո՞վ կհակառակվի ինձ: Եկեք միասին կանգնենք: Ո՞վ է իմ հակառակորդը: Թո՛ղ մոտ գա ինձ, և ես կզարկեմ նրան իմ բերանի ուժով:
- 9 Քանզի Տեր Աստված կօզնի ինձ: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր կդատապարտեն ինձ, ահա, նրանք բոլորը պիտի մաշվեն, ինչպես հանդերձը, և ցեցը պիտի ամբողջովին ուտի նրանց:
- 10 Ո՞վ է ձեր միջից, որ վախենում է Տիրոջից, որ հնազանդվում է նրա ծառայի ձայնին, որը քայլում է խավարում և լույս չունի:

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Ահա, դուք, ամենքդ, որ կրակ եք վառում և
ինքներդ ձեզ կայծերով շուրջանակի
շրջապատում, քայլեք ձեր կրակի լույսով և
կայծերով, որոնք դուք եք վառել: Սա կունենաք
դուք իմ ձեռքից՝ դուք կպառկեք վշտի մեջ:

Behold all ye that kindle fire, that compass your-
selves about with sparks, walk in the light of your
fire and in the sparks which ye have kindled. This
shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sor-
row.

2 Նեփի 8

- 1 Լսեք ինձ, դուք, որ հետամուտ եք արդարության: Նայեք վեմին, որից դուք պոկված եք և հորի անցքին, որից դուք փորված եք:
- 2 Նայեք Աբրահամին՝ ձեր հորը, և Սարային՝ նրան, որ բերել է ձեզ. քանզի ես միայն նրան կանչեցի և օրհնեցի նրան:
- 3 Քանզի Տերը կմխիթարի Սիոնը, նա կմխիթարի նրա բոլոր լքված տեղերը. և նա կղարձնի նրա անապատը Եդեմի նման, և նրա ամայի վայրերը՝ Տիրոջ պարտեզի նման: Ցնծությունն ու բերկրանքը կտիրի այնտեղ, գոհաբանությունն ու մեղեդու ձայնը:
- 4 Լսիր ինձ, իմ ժողովուրդ և ականջ դիր ինձ, ով իմ ազգ. քանզի օրենք է դուրս գալու ինձանից, և ես կանեմ այնպես, որ իմ դատաստանը դրվի իբրև մի լույս մարդկանց համար:
- 5 Իմ արդարությունը մոտ է. իմ փրկությունը՝ առաջ գնացած, և իմ բազուկը կդատի մարդկանց: Կղզիները կսպասեն ինձ և իմ բազկին կապավիեն:
- 6 Բարձրացրեք ձեր աչքերը դեպի երկինքները, և նայեք երկրի վրա՝ դեպի ցած. քանզի երկինքները կանհետանան, ինչպես ծուխ, և երկիրը կմաշվի, ինչպես հանդերձը. և նրանք, ովքեր բնակվում են նրա մեջ, կմեռնեն նույն ձևով: Բայց իմ փրկությունը կլինի հավիտյան, և իմ արդարությունը չի վերանա:
- 7 Լսեք ինձ, դուք, որ գիտեք արդարություն, մարդիկ, որոնց սրտում ես գրել եմ իմ օրենքը, մի վախեցեք մարդկանց նախատինքից, ոչ էլ վախեցեք նրանց հայհոյանքներից:
- 8 Քանզի ցեցը կուտի նրանց, ինչպես հանդերձը, և որդը կուտի նրանց, ինչպես բուրդը: Բայց իմ արդարությունը կլինի հավիտյան, և իմ փրկությունը՝ սերնդե-սերունդ:
- 9 Զարթնիր, զարթնիր: Զորություն հագիր, ով Տիրոջ բազուկ. զարթնիր, ինչպես հնադարյան օրերում: Միթե դու նա չես, որ կտոր-կտոր արեցիր Ռահաբին և խոցեցիր վիշապին:
- 10 Միթե դու նա չես, որ ցամաքեցրիր ծովը՝ մեծ անդունդի ջրերը. որ ծովի խորքերը ճանապարհ շինեցիր՝ փրկվածների անցնելու համար:

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Հետևաբար, Տիրոջ փրկագնվածները կվերադառնան և երգելով կգան Սիոն. և հավիտենական ուրախություն ու սրբություն կլինի նրանց գլուխների վրա. և նրանք ձեռք կբերեն բերկրանք և ուրախություն. վիշտը և սուգը հեռու կփախչեն:
- 12 Ես նա եմ. այո, ես նա եմ, որ մխիթարում է ձեզ: Ահա, ո՞վ ես դու, որ վախենում ես մարդուց, որը պիտի մեռնի, և մարդու որդուց, որը պիտի դառնա խոտի պես:
- 13 Եվ մոռանում ես Տիրոջը՝ քո արարչին, որ տարածել է երկինքները, և դրել է երկրի հիմքերը, և ամեն օր, շարունակ վախենում ես բռնակալի կատաղությունից, կարծես թե նա պատրաստ էր՝ կործանելու: Եվ ո՞ր է բռնակալի կատաղությունը:
- 14 Գերի աքսորյալը շտապում է, որպեսզի կարողանա արձակվել, և որպեսզի չմեռնի հորում, ոչ էլ որպեսզի նրա հացը պակասի:
- 15 Բայց ես եմ Տերը՝ քո Աստվածը, որի ալիքները շառաչում են. Զորաց Տեր է իմ անունը:
- 16 Եվ ես դրել եմ իմ խոսքերը քո բերանում, և ծածկել եմ քեզ իմ ձեռքի ստվերում, որպեսզի կարողանամ տնկել երկինքները և դնել երկրի հիմքերը, և ասել Սիոնին. Ահա, դու ես իմ ժողովուրդը:
- 17 Զարթո՛ւր, զարթո՛ւր, վեր կաց, ո՞վ Երուսաղեմ, որ խմել է Տիրոջ ձեռքից նրա բարկության բաժակը, դու խմել ես, պարպելով մրուրը դողացնող բաժակի,
- 18 Եվ չունի ոչ մեկը, իր բերած որդիների միջից, առաջնորդելու իրեն. ոչ էլ, որպեսզի բռնի նրա ձեռքը, բոլոր որդիներից, որ նա մեծացրել է:
- 19 Այս երկու որդիներն են քեզ մոտ եկած, որոնք կիղճան քեզ՝ քո լքվածությանը և ավերվածությանը և սովին և սրին, և ո՞ւմ ձեռքով ես պետք է մխիթարեմ քեզ:
- 20 Քո որդիները նվաղել են, բացի այս երկուսից. նրանք պառկած են բոլոր փողոցների գլխին. ինչպես վայրի ցուլը ցանցի մեջ, նրանք լի են Տիրոջ կատաղությամբ, քո Աստծո կշտամբանքով:
- 21 Ուրեմն, լսիր այժմ սա, ո՞վ չարչարված և հարբած, բայց ոչ թե գինով.

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury— thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

22 Այսպես է ասում քո Տերը. Տերը և քո Աստվածը պաշտպանում է իր ժողովրդի դատը. ահա, ես քո ձեռքից վերցրել եմ դողացնող բաժակը, իմ կատաղության բաժակի մրուրը. դու այլևս չպիտի խմես այն նորից:

23 Այլ ես կդնեմ այն նրանց ձեռքում, ովքեր չարչարում են քեզ, ովքեր ասում էին քո հոգուն. Վար կռացիր, որ մենք կարողանանք անցնել վրայովդ, և դու քո մարմինը դրեցիր, որպես գետին և որպես փողոց, նրանց համար, որոնք անցան վրայովդ:

24 Զարթնիր, զարթնիր, հագիր զորությունդ, ո՛վ Սիոն, հագիր գեղեցիկ հանդերձներդ, ո՛վ Երուսաղեմ, սուրբ քաղաք. քանզի այսուհետև այլևս քո մեջ չի մտնի անթյաատը և անմաքուրը:

25 Թափ տուր փոշին քեզանից. ելիր, նստիր, ո՛վ Երուսաղեմ. արձակիր պարանոցիդ կապերը, ո՛վ Սիոնի գերի աղջիկ:

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Նեփի 9

- 1 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես կարդացի այս բաները, որպեսզի դուք իմանաք Տիրոջ ուխտերի մասին, որ նա ուխտել է ողջ Իսրայելի տան հետ,
- 2 Որոնք նա խոսել է հրեաներին, իր սուրբ մարգարեների բերանով, նույնիսկ սկզբից ի վեր, սերնդե-սերունդ, մինչև գա ժամանակը, երբ նրանք ետ կբերվեն դեպի ճշմարիտ եկեղեցին, և Աստծո հոտը. երբ նրանք կժողովվեն տուն՝ դեպի իրենց ժառանգության հողերը և կհաստատվեն բոլոր իրենց խոստումի երկրներում:
- 3 Ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես խոսում եմ ձեզ հետ այս բաները, որպեսզի դուք կարողանաք ուրախանալ և բարձրացնել ձեր գլուխները հավիտյան, այն օրհնությունների շնորհիվ, որոնք Տեր Աստված կպարգևի ձեր գավակներին:
- 4 Քանզի ես գիտեմ, որ դուք՝ ձեզանից շատերը, շատ եք պրպտել՝ իմանալու գալիք բաների մասին. ուստի, ես գիտեմ, որ դուք իմանում եք, որ մեր մարմինը պետք է հալումաշ լինի ու մեռնի. այնուամենայնիվ, մեր մարմիններում մենք կտեսնենք Աստծուն:
- 5 Այո, ես գիտեմ, որ դուք իմանում եք, որ մարմնում նա իրեն ցույց կտա նրանց՝ Երուսաղեմում, որտեղից մենք եկել ենք. քանզի հարկ է, որ դա տեղի ունենա նրանց մեջ. քանզի դա պետք է մեծ Ստեղծողին, որ նա՝ մարմնում, հանդուրժում է, որ ինքը ենթակա դառնա մարդուն և մեռնի բոլոր մարդկանց համար, որպեսզի բոլոր մարդիկ կարողանան ենթակա դառնալ իրեն:
- 6 Քանզի ինչպես մահն անցավ բոլոր մարդկանց վրա՝ իրագործելու մեծ Ստեղծողի ողորմած ծրագիրը, պետք է անպայման լինի հարության մի զորություն և հարությունը պիտի անպայման գա մարդուն՝ անկումի պատճառով. և անկումը եկավ օրինազանցության հետևանքով, և որովհետև մարդիկ դարձան ընկած, նրանք կտրվեցին Տիրոջ ներկայությունից:

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

7 Ուստի, պետք է անպայման լինի մի անսահման քավություն, մինչև չլինի մի անսահման քավություն, այս ապականությունը չի կարող հագնել անապականություն: Ուստի, առաջին դատաստանը, որը եկավ մարդու վրա, պետք է անպայման մնացած լիներ մի անվերջ ժամանակաընթացքի համար: Եվ եթե այդպես լիներ, այս մարմինը պետք է վայր դրվեր՝ փտելու և քայքայվելու իր մայր հողում՝ այլևս չբարձրանալու:

8 Օհ, իմաստությունն Աստծո, նրա ողորմությունը և շնորհը: Քանզի, ահա, եթե մարմինն այլևս չբարձրանա, մեր հոգիները պետք է դառնան ենթակա այն հրեշտակին, որն ընկել էր Հավերժական Աստծո ներկայությունից և դարձել դև՝ այլևս չբարձրանալու:

9 Եվ մեր հոգիները պետք է որ դարձած լինեին նրա նման, և մենք՝ դևեր դարձած, դևի համար հրեշտակներ, զրկված լինելով մեր Աստծո ներկայությունից՝ ստերի հոր հետ մնալու, թշվառության մեջ, ինչպես ինքը. այո, այն էակի, որը խաբեց մեր առաջին ծնողներին, որը փոխակերպվում է՝ իբրև լույսի հրեշտակ, և դրդում մարդկանց զավակներին՝ սպանության գաղտնի խմբակցությունների և խավարի ամեն տեսակի գաղտնի գործերի:

10 Օհ, որքան մեծ է բարությունը մեր Աստծո, որն այս սարսափելի հրեշի ճանկից, մեր փախուստի համար, ուղի է պատրաստում. այո, այն հրեշի՝ մահի ու դժոխքի, որը ես կոչում եմ մահը մարմնի, և նաև մահը հոգու:

11 Եվ մեր Աստծո՝ Իսրայելի Սուրբի ազատության ուղու պատճառով, այս մահը, որի մասին ես խոսել եմ, որը ժամանակավոր է, կազատի իր մեռելներին. մահ, որը գերեզմանն է:

12 Եվ այս մահը, որի մասին ես խոսեցի, որը հոգևոր մահն է, կազատի իր մեռելներին. հոգևոր մահը, որը դժոխքն է. ուստի, մահը և դժոխքը պիտի ազատեն իրենց մեռելներին, և դժոխքը պիտի ազատի իր գերյալ ոգիներին, և գերեզմանը պիտի ազատի իր գերյալ մարմիններին, և մարդկանց մարմիններն ու ոգիները կվերականգնվեն մեկը մյուսի հետ. և դա՛ Իսրայելի Սուրբի հարության գործյամբ է:

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

13 Օհ, որքան մեծ է մեր Աստծո ծրագիրը: Քանզի մյուս կողմից Աստծո դրախտը պիտի ազատի արդարների ոգիները, և գերեզմանը՝ ազատի արդարի մարմինը. և ոգին ու մարմինը կրկին կվերականգնվի միմյանց հետ, և բոլոր մարդիկ դառնան անապական և անմահ, և նրանք սարող հոգիներ են՝ ունենալով մեզ պես կատարյալ գիտակցություն մարմնում, միայն թե մեր գիտելիքը կլինի կատարյալ:

14 Ուստի, մենք կունենանք կատարյալ գիտելիք մեր ողջ հանցանքի և մեր անմաքրության և մեր մերկության մասին. իսկ արդարները կունենան կատարյալ իմացություն իրենց վայելքի և իրենց արդարության, հանդերձավորված լինելով մաքրությամբ, այո, նույնիսկ արդարության պարեզոտով:

15 Եվ կլինի այնպես, որ երբ բոլոր մարդիկ անցած կլինեն այս առաջին մահից դեպի կյանք, այնպես որ նրանք դարձած կլինեն անմահ, նրանք պիտի հայտնվեն Իսրայելի Սուրբի ատյանի առաջ. և հետո գալիս է դատաստանը, և հետո պետք է նրանք դատվեն՝ ըստ Աստծո սուրբ դատաստանի:

16 Եվ, անկասկած, ինչպես կենդանի է Տերը, քանզի Տեր Աստված է խոսել այս, և սա նրա հավերժական խոսքն է, որը չի կարող անցնել, որ նրանք, ովքեր արդար են, արդար էլ կլինեն, և նրանք, ովքեր կեղտոտ են, կեղտոտ էլ կլինեն. ուստի, նրանք, ովքեր կեղտոտ են, դեն ու նրա հրեշտակներն են, և նրանք կգնան նրանց համար պատրաստված հավիտենական կրակի մեջ. և նրանց տանջանքը կրակի և ծծմբի լճի պես է, որի բոցը բարձրանում է վեր հավիտյանս հավիտենից և չունի վերջ:

17 Օ՛, մեծությունն ու արդարադատությունը մեր Աստծո: Քանզի նա իրագործում է բոլոր իր խոսքերը, և դրանք դուրս են եկել նրա բերանից, և նրա օրենքը պետք է կատարվի:

18 Բայց, ահա, արդարները՝ սրբերն Իսրայելի Սուրբի, նրանք, ովքեր հավատացել են Իսրայելի Սուրբին, նրանք, ովքեր դիմացել են աշխարհի խաչերին, և արհամարհել դրա ամոթը, նրանք կժառանգեն Աստծո արքայությունը, որը պատրաստված էր նրանց համար, աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, և նրանց ուրախությունը լիակատար կլինի հավիտյան:

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

- 19 Օ՛, մեր Աստծո՛ւ Իսրայելի Սուրբի ողորմության մեծությունը: Քանզի նա ազատում է իր սրբերին այդ սարսափելի հրեշից՝ դևից և մահից և դժոխքից, և այդ կրակի ու ծծմբի լճից, որն անվերջ տանջանք է:
- 20 Օ՛, որքան մեծ է սրբությունը մեր Աստծո: Քանզի նա գիտի բոլոր բաները, և չկա որևէ բան, որ նա չիմանա:
- 21 Եվ նա գալիս է աշխարհ, որպեսզի փրկի բոլոր մարդկանց, եթե նրանք ականջ դնեն նրա ձայնին. քանզի ահա, նա տանում է բոլոր մարդկանց ցավերը, այո, ամեն մի ապրող արարածի ցավերը՝ և՛ տղամարդկանց, և՛ կանանց, և՛ երեխաների, որոնք պատկանում են Ադամի ընտանիքին:
- 22 Եվ նա տանում է այս, որպեսզի հարությունը կարողանա անցնել բոլոր մարդկանց վրա, որպեսզի բոլորը կարողանան կանգնել նրա առջև այն մեծ և դատաստանի օրը:
- 23 Եվ նա պատվիրում է բոլոր մարդկանց, որ նրանք պետք է ապաշխարեն և մկրտվեն իր անունով՝ ունենալով կատարյալ հավատք առ Իսրայելի Սուրբը, այլապես նրանք չեն կարող փրկվել Աստծո արքայության մեջ:
- 24 Եվ եթե նրանք չապաշխարեն և չհավատան նրա անունին, և չմկրտվեն նրա անունով, և չհամբերեն մինչև վերջ, նրանք պետք է նզովվեն. քանզի Տեր Աստված՝ Իսրայելի Սուրբն է խոսել սա:
- 25 Այդ պատճառով, նա տվել է օրենք. և որտեղ չկա տրված օրենք, չկա և պատիժ. և որտեղ չկա պատիժ, չկա դատապարտություն. և որտեղ չկա դատապարտություն, Իսրայելի Սուրբի ողորմություններն օրինական պահանջ ունեն նրանց վրա՝ քավության պատճառով. քանզի նրանք ազատվում են նրա զորությամբ:
- 26 Քանզի քավությունը բավարարում է նրա արդարադատության պահանջները բոլոր նրանց համար, ովքեր չունեն իրենց տրված օրենք, այնպես որ նրանք ազատվում են այն սարսափելի հրեշից՝ մահից ու դժոխքից, և դևից և կրակի ու ծծմբի լճից, որն անվերջ տանջանք է. և նրանք վերականգնվում են այն Աստծո մոտ, որը նրանց շունչ է տվել, որը Սուրբն է Իսրայելի:

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

- 27 Բայց վայ նրան, ում օրենքը տրված է, այո, որն ունի Աստծո բոլոր պատվիրանները, մեզ նման, և որը զանց է անում դրանք, և որը վատնում է իր փորձության օրերը, քանզի սոսկալի է նրա վիճակը:
- 28 Ախ, այդ խորամանկ ծրագիրը այն չար մեկի: Ախ, սնափառությունը, անկայունությունը և հիմարությունը մարդու: Երբ նրանք ուսյալ են, նրանք կարծում են, թե իմաստուն են, և նրանք չեն լսում Աստծո խորհուրդը, քանզի նրանք այն մի կողմ են դնում՝ ենթադրելով, որ իրենք իմանում են ինքնուրույն, ուստի նրանց իմաստությունը հիմարություն է, և այն նրանց օգուտ չի բերում: Եվ նրանք կկորչեն:
- 29 Բայց ուսյալ լինելը լավ է, եթե նրանք ականջ են դնում Աստծո խորհուրդներին:
- 30 Բայց վայ հարուստներին, ովքեր հարուստ են, ինչ աշխարհի բաներին է վերաբերում: Քանզի, որովհետև նրանք հարուստ են, նրանք արհամարհում են աղքատներին և հալածում են հեզերին, և նրանց սրտերն իրենց գանձերի վրա են. ուստի, նրանց գանձն իրենց աստվածն է: Եվ, ահա, նրանց գանձը նույնպես կոչնչանա իրենց հետ:
- 31 Եվ վայ խուլերին, որոնք չեն կամենում լսել. քանզի նրանք կկորչեն:
- 32 Վայ կույրերին, որոնք չեն կամենում տեսնել. քանզի նրանք նույնպես կկորչեն:
- 33 Վայ սրտով չթլփատվածներին, քանզի իրենց անօրինությունների գիտակցությունը պիտի ջախջախի նրանց վերջին օրը:
- 34 Վայ ստախտսին, քանզի նա վայր պիտի գցվի դժոխք:
- 35 Վայ մարդասպանին, որը սպանում է միտումնավոր, քանզի նա կմեռնի:
- 36 Վայ նրանց, ովքեր պռոնկություն են անում, քանզի նրանք վար պիտի գցվեն դժոխք:
- 37 Այո, վայ նրանց, ովքեր պաշտում են կուռքերի, քանզի բոլոր դևերի դևը զմայլվում է նրանցով:
- 38 Եվ, ի վերջո, վայ բոլոր նրանց, ովքեր մեռնում են իրենց մեղքերի մեջ. քանզի նրանք պիտի վերադառնան Աստծո մոտ, և տեսնեն նրա երեսը, և մնան իրենց մեղքերի մեջ:

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

39 Ո՛վ իմ սիրելի եղբայրներ, հիշեք այն Սուրբ Աստծո ղեմ օրինազանցելու սարսափելիությունը և նաև այն խորամանկ մեկի հորդորներին անձնատուր լինելու սարսափելիությունը: Հիշեք, մարմնական մտածելակերպով լինելը մահ է, իսկ հոգևոր մտածելակերպով լինելը՝ կյանք հավերժական:

40 Ո՛վ իմ սիրելի եղբայրներ, ականջ դրեք իմ խոսքերին, հիշեք Իսրայելի Սուրբի մեծությունը: Մի ասեք, թե ես ծանր բաներ խոսեցի ձեր դեմ. քանզի եթե անեք, դուք կհայհոյեք ճշմարտության դեմ. քանզի, ես խոսել եմ ձեր Արարչի խոսքերը: Ես գիտեմ, որ ճշմարտության խոսքերը խիստ են ամեն անմաքրության դեմ. բայց արդարները չեն վախենում դրանցից, քանզի նրանք սիրում են ճշմարտությունը և չեն սասանվում:

41 Օ՛հ, ուրեմն, իմ սիրելի եղբայրներ, եկեք դեպի Տերը՝ դեպի Սուրբը: Հիշեք, որ նրա շավիղներն արդար են: Ահա, ճանապարհը մարդու համար նեղ է, բայց այն ձգվում է ուղիղ հունով նրա առջև, և դռան պահապանը Սուրբն է Իսրայելի. և այնտեղ նա չի պահում ոչ մի ծառա. և չկա ուրիշ ոչ մի ճանապարհ, բացի այդ դռնից. քանզի նա չի կարող խաբվել, քանզի Տեր Աստված է նրա անունը:

42 Եվ ով որ թակի, նրա համար կբացի նա. և իմաստունները և ույալները և նրանք, որ հարուստ են, ովքեր փքված են իրենց ուսումի և իրենց իմաստության և իրենց հարստության պատճառով, այո, այո նրանք են, ում նա արհամարհում է. և մինչև նրանք դեն չնետեն այս բաները և իրենք իրենց հիմար չհամարեն Աստծո առաջ և վայր չիջնեն համեստության խորքերը, նա չի բացի նրանց համար:

43 Սակայն բաներն իմաստունի և խոհեմի կթաքցվեն նրանցից հավիտյան,– այո, այն երջանկությունը, որը պատրաստված է սրբերի համար:

44 Օ՛, իմ սիրելի եղբայրներ, հիշեք իմ խոսքերը: Ահա, ես հանում եմ իմ հանդերձները և թափ տալիս ձեր առաջ. ես աղոթում եմ իմ փրկության Աստծուն, որ նա նայի ինձ իր ամենատես աչքով. ուստի, դուք կիմանաք վերջին օրը, երբ բոլոր մարդիկ կդատվեն իրենց գործերի համար, որ Իսրայելի Աստվածը վկա էր, որ ես թոթափեցի ձեր անօրինություններն իմ հոգուց, և որ ես նրա առաջ կանգնած եմ պայծառությամբ և զերծ եմ ձեր արյունից:

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

- 45 Օ՛, իմ սիրելի եղբայրներ, ետ դարձեք ձեր մեղքերից. թոթափեք նրա շղթաները, ով կամենում է կապել ձեզ ամուր. եկեք դեպի այն Աստվածը, որը ձեր փրկության վեմն է:
- 46 Պատրաստեք ձեր հոգիներն այն փառավոր օրվա համար, երբ արդարին արդարադատություն կարվի, այսինքն՝ դատաստանի օրը, որպեսզի դուք չընկրկեք սոսկալի վախից. որպեսզի դուք չհիշեք ձեր սոսկալի հանցանքը կատարելությամբ և պարտադրվեք բացականչել. Սուրբ, սուրբ եմ քո դատաստանները, ո՛վ Տեր Աստված Ամենագոր,՝ բայց ես գիտեմ իմ հանցանքը. ես զանց եմ արել քո օրենքը, և իմ օրինազանցություններն իմն են. և դևը տիրացել է ինձ, այնպես որ ես զոհ եմ նրա սարսափելի թշվառությանը:
- 47 Բայց ահա, իմ եղբայրներ, արդյոք անհրաժեշտ է, որ ես արթնացնեմ ձեզ այս բաների սարսափելի իրականության համար: Տակնուվրա կանե՞ի ես ձեր հոգիները, եթե ձեր մտքերը մաքուր լինեին: Կլինե՞ի պարզ ձեզ հետ, համաձայն ճշմարտության պարզության, եթե դուք ազատված լինեիք մեղքից:
- 48 Ահա, եթե դուք լինեիք սուրբ, ես կխոսեի ձեզ հետ սրբության մասին. բայց քանի որ դուք սուրբ չեք, և դուք ինձ վրա նայում եք՝ որպես ուսուցչի, անպայման անհրաժեշտ է, որ ես սովորեցնեմ ձեզ մեղքի հետևանքները:
- 49 Ահա, իմ հոգին նողկում է մեղքից, և իմ սիրտը հրճվում է արդարությամբ. և ես կգովերգեմ իմ Աստծո սուրբ անունը:
- 50 Եկեք, իմ եղբայրներ, ամեն ոք, ով ծարավ է, եկեք դեպի ջրերը. և նա, ով փող չունի, եկեք առեք և կերեք. այո, եկեք առեք զինի ու կաթ, առանց փողի և առանց գնի:
- 51 Ուստի, փող մի ծախսեք այն բանի համար, ինչն արժեք չունի, ոչ էլ ձեր աշխատանքն այն բանի համար, որ չի կարող բավարարել: Լսեք ինձ ջանասիրաբար և հիշեք խոսքերը, որոնք ես խոսել եմ. և եկեք դեպի Սուրբն Իսրայելի, ճաշակեք այն, ինչը չի ոչնչանում, ոչ էլ կարող է ապականվել, և թող ձեր հոգին զվարճանա պարարտությունով:
- 52 Ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, հիշեք ձեր Աստծո խոսքերը. շարունակ աղոթե՛ք նրան ցերեկով, և գոհություն հայտնե՛ք նրա սուրբ անվանը գիշերով: Թող ձեր սրտերը հրճվեն:

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

53 Եվ ահա, որքան մեծ են Տիրոջ ուխտերը և որքան մեծ՝ նրա բարեհաճությունները մարդկանց զավակների հանդեպ. և նրա մեծության, նրա շնորհի ու ողորմության շնորհիվ, նա խոստացել է մեզ, որ մեր սերունդները լիովին չեն կործանվի՝ ըստ մարմնի, այլ որ նա կպահպանի նրանց, և ապագա դարերում նրանք մի արդար ճյուղ կդառնան Իսրայելի տան համար:

54 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես կխոսեի ավելին, բայց վաղը կհայտարարեմ ես ձեզ մնացածն իմ խոսքերի: Ամեն:

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Նեփի 10

- 1 Եվ, այժմ, ես՝ Հակոբս, կրկին խոսում եմ ձեզ հետ, իմ սիրելի եղբայրներ, այս արդար ճյուղի վերաբերյալ, որի մասին ես խոսել եմ:
- 2 Քանզի, ահա, խոստումները, որոնք մենք ստացել ենք, խոստումներ են տրված մեզ՝ ըստ մարմնի, ուստի, չնայած ինձ ցույց է տրվել, որ մեր զավակներից շատերն անհավատության պատճառով մարմնով կկորչեն:
այնուամենայնիվ, Աստված ողորմած կլինի շատերի հանդեպ. և մեր զավակները կվերականգնվեն, որպեսզի նրանք կարողանան զալ այն բանին, ինչը կտա նրանց՝ իրենց Քավչի մասին ճշմարիտ իմացությունը:
- 3 Ուստի, ինչպես ես ասացի ձեզ, անպայման անհրաժեշտ պիտի լինի, որ Քրիստոսը,– քանզի անցած գիշեր հրեշտակն ասաց ինձ, որ դա պետք է լինի նրա անունը,– պիտի գա հրեաների մեջ, նրանց մեջ, որոնք աշխարհի առավել ամբարիշտ մասն են. և նրանք կխաչեն նրան,– քանզի այսպես է պետք մեր Աստծուն, և չկա ոչ մի ուրիշ ազգ երկրագնդի վրա, որը կխաչեր իր Աստծուն:
- 4 Քանզի, եթե այդ զորավոր հրաշքները գործվեին ուրիշ ազգերի մեջ, նրանք կապաշխարեին և կիմանային, որ նա է իրենց Աստվածը:
- 5 Բայց քահանաներության և անօրինությունների պատճառով, նրանք Երուսաղեմում կխստացնեն իրենց պարանոցները նրա դեմ, այնպես որ նրան կխաչեն:
- 6 Ուստի, նրանց անօրինությունների պատճառով, ավերումներ, սովեր, ժանտախտներ և արյունահեղություն կգա նրանց վրա. և նրանք, ովքեր չեն կործանվի, կցրվեն բոլոր ազգերի մեջ:
- 7 Բայց, ահա, այսպես է ասում Տեր Աստված. Երբ գա օրը, որ նրանք հավատան ինձ, որ ես եմ Քրիստոսը, ապա ես ուխտել եմ նրանց հայրերի հետ, որ նրանք կվերականգնվեն մարմնում, երկրի վրա, իրենց ժառանգության հողերում:
- 8 Եվ պիտի լինի այնպես, որ նրանք պիտի ժողովվեն իրենց երկարատև ցրումից՝ ծովի կղզիներից, և աշխարհի չորս մասերից. և հեթանոսների ազգերը մեծ կլինեն իմ աչքում, ասում է Աստված, նրանց դեպի իրենց ժառանգության հողերը բերելիս:

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Այո, հեթանոսների թագավորները կլինեն ինամող հայրեր նրանց համար, և նրանց թագուհիները կդառնան ստնտու մայրեր. ուստի, Տիրոջ խոստումները մեծ են հեթանոսներին, քանզի նա խոսել է դա, և ո՛վ կարող է վիճել:
- 10 Բայց, ահա, այս երկիրը, ասում է Աստված, կլինի քեզ ժառանգության հող, և հեթանոսները կօրհնվեն այս երկրի վրա:
- 11 Եվ այս երկիրը հեթանոսների համար կլինի ազատության երկիր, և երկրի վրա չեն լինի թագավորներ, ովքեր կիշխեն հեթանոսներին:
- 12 Եվ ես կամրացնեմ այս երկիրը՝ բոլոր մյուս ազգերի դեմ:
- 13 Եվ նա, ով կռվում է Սիոնի դեմ, կկործանվի, ասում է Աստված:
- 14 Քանզի նա, ով թագավոր բարձրացնի իմ դեմ, կկործանվի, քանզի ես՝ Տերս, երկնքի թագավորս, կլինեմ նրանց թագավորը, և ես հավիտյան լույս կլինեմ նրանց համար, ովքեր լսում են իմ խոսքերը:
- 15 Ուստի, այս պատճառով, որպեսզի իմ ուխտերը կարողանան իրագործվել, որոնք ես արել եմ մարդկանց զավակների հետ, որոնք ես անելու եմ նրանց համար, մինչ նրանք մարմնում են, ես անպայման պետք է կործանեմ խավարի և սպանությունների և պղծությունների գաղտնի գործերը:
- 16 Ուստի նա, ով կռվում է Սիոնի դեմ՝ թե՛ հրեա, թե՛ հեթանոս, թե՛ սարուկ, թե՛ ազատ, թե՛ այր, թե՛ կին, կկործանվի. քանզի այդ նրանք են, ովքեր ողջ աշխարհի պռոնիկն են. քանզի նրանք, ովքեր իմ կողմից չեն, դեմ են ինձ, ասում է մեր Աստվածը:
- 17 Քանզի ես կիրագործեմ իմ խոստումները, որոնք ես արել եմ մարդկանց զավակներին, դրանք ես կանեմ նրանց համար, մինչ նրանք մարմնում են,
- 18 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, այսպես է ասում Աստվածը մեր. ես կչարաչարեմ քո սերնդին՝ հեթանոսների ձեռքով. այնուամենայնիվ, ես կփափկացնեմ հեթանոսների սրտերը, այնպես որ նրանք կլինեն հոր պես նրանց համար. ուստի, հեթանոսները կօրհնվեն և կհամարվեն Իսրայելի տան թվում:

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

19 Ուստի, ես կնվիրաբերեմ այս երկիրը քո սերնդին, և նրանց, ովքեր կհամարվեն քո սերնդի թվում հավիտյան, որպես նրանց ժառանգության հողը. քանզի այն ընտիր երկիր է, ասում է ինձ Աստված, առավել քան բոլոր մյուս երկրները, ուստի, ես կամենում եմ, որ բոլոր մարդիկ, որոնք բնակվում են դրա վրա, որ նրանք երկրպագեն ինձ, ասում է Աստված:

20 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, տեսնելով, որ մեր ողորմած Աստված այսպիսի մեծ գիտություն է սովել մեզ այս բաների վերաբերյալ, եկեք հիշենք նրան և մի կողմ դնենք մեր մեղքերը և չկախենք մեր գլուխը, քանզի մենք մերժված չենք. թեև մենք դուրս ենք քշվել մեր ժառանգության հողից. բայց մենք առաջնորդվել ենք դեպի ավելի լավ երկիր, քանզի Տերը դարձրեց ծովը մեր ճանապարհը, և մենք ծովի կղզու վրա ենք:

21 Բայց մեծ են Տիրոջ խոստումները նրանց համար, ովքեր ծովի կղզիների վրա են. ուստի, քանի որ ասվում է կղզիներ, պետք է անապաման լինեն ավելին, քան սա, և դրանք նույնպես բնակեցված են մեր եղբայրներով:

22 Քանզի ահա, Տեր Աստված, ժամանակ առ ժամանակ, Իսրայելի տնից տարել է՝ ըստ իր կամքի և հաճության: Եվ այժմ ահա, Տերը հիշում է բոլոր նրանց, ովքեր կտրված են, ուստի նա հիշում է նաև մեզ:

23 Հետևաբար, ուրախացրեք ձեր սրտերը, և հիշեք, որ դուք ազատ եք՝ ինքնուրույն գործելու՝ ընտրելու հավիտենական մահվան ճանապարհը կամ հավերժական կյանքի ճանապարհը:

24 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, հաշտվեք Աստծո կամքի և ոչ թե դևի ու մարմնի կամքի հետ. և հիշեք, հետո, երբ դուք հաշտվեք Աստծո հետ, որ դա միայն Աստծո շնորհով և շնորհիվ է, որ դուք փրկվում եք:

25 Ուստի, թող Աստված բարձրացնի ձեզ մահից, հարության գործարար, և նաև հավիտենական մահից, քավության գործարար, որպեսզի դուք կարողանաք ընդունվել Աստծո հավերժական արքայությունում, որպեսզի դուք կարողանաք գովաբանել նրան աստվածային շնորհով: Ամեն:

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Նեփի 11

- 1 Արդ, Հակոբն այն ժամանակ շատ ու շատ բաներ խոսեց իմ ժողովրդի հետ. սակայն միայն այս բաները ես գրել տվեցի, քանզի բաները, որոնք ես գրել եմ, բավական են ինձ համար:
- 2 Եվ այժմ, ես՝ Նեփիս, գրում եմ ավելի շատ խոսքեր Եսայիայից, քանզի հոգիս հրճվում է նրա խոսքերից: Քանզի նրա խոսքերը ես վերագրում եմ իմ ժողովրդին, և ես կփոխանցեմ դրանք իմ բոլոր զավակներին, քանզի նա իսկապես տեսել է իմ Քավչին, ճիշտ ինչպես ես եմ տեսել նրան:
- 3 Եվ իմ եղբայրը՝ Հակոբը, նույնպես տեսել է նրան, ինչպես ես եմ տեսել նրան. ուստի, ես նրանց խոսքերը կփոխանցեմ իմ զավակներին՝ նրանց ապացուցելու համար, որ իմ խոսքերը ճշմարիտ են: Ուստի, երեքի խոսքերով, ասել է Աստված, ես կհաստատեմ իմ խոսքը: Այնուամենայնիվ, Աստված ուղարկում է ավելի շատ վկաներ և ապացուցում բոլոր իր խոսքերը:
- 4 Ահա, հոգիս հրճվում է՝ ապացուցելով իմ ժողովրդին Քրիստոսի գալստյան ճշմարտությունը. քանզի այս վախճանի համար է տրված Մովսեսի օրենքը. և բոլոր բաները, որոնք աշխարհի սկզբից ի վեր, Աստծո կողմից, տրված են մարդուն, խորհրդանշումն են նրա:
- 5 Եվ հոգիս հրճվում է Տիրոջ ուխտերով, որոնք նա արել է մեր հայրերի հետ. այո, հոգիս հրճվում է նրա շնորհով և նրա արդարությամբ և զորությամբ և ողորմությամբ՝ մահից ազատման մեծ և հավերժական ծրագրում:
- 6 Եվ հոգիս հրճվում է՝ իմ ժողովրդին ապացուցելիս, որ եթե Քրիստոսը չգա, բոլոր մարդիկ պիտի կորչեն:
- 7 Քանզի, եթե չլինի Քրիստոս, չի լինի Աստված. և եթե չլինի Աստված, չկանք և մենք, քանզի չէր կարող լինել ոչ մի արարում: Բայց կա Աստված, և նա է Քրիստոսը, և նա գալիս է իր ուրույն ժամանակի լրիվության մեջ:
- 8 Եվ այժմ, ես գրում եմ մի քանի խոսքեր Եսայիայից, որպեսզի իմ ժողովրդից նրանք, ովքեր տեսնեն այս խոսքերը, կարողանան բարձրացնել իրենց սրտերը և ուրախանալ բոլոր մարդկանց համար: Ահա, սրանք են խոսքերը, և դուք կարող եք դրանք վերաբերել ձեզ և բոլոր մարդկանց:

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Նեփի 12

- 1 Խոսքը, որ Եսայիան՝ Ամոզի որդին, տեսավ Հուդայի և Երուսաղեմի վերաբերյալ.
- 2 Եվ կլինի այնպես, վերջին օրերին, երբ Տիրոջ տան սարը կհաստատվի սարերի գագաթին և վեր կխոյանա բլուրներից, և բոլոր ազգերը կհոսեն դեպի այն:
- 3 Եվ շատ մարդիկ կգնան ու կասեն. Եկեք, եկեք վեր գնանք դեպի Տիրոջ սարը՝ Հակոբի Աստծո տունը. և նա կսովորեցնի մեզ իր ուղիների մասին, և մենք կքայլենք նրա շավիղներում. քանզի Սիոնից առաջ կգնա օրենքը, և Տիրոջ խոսքը՝ Երուսաղեմից:
- 4 Եվ նա կդատի ազգերի մեջ և կաստի շատ մարդկանց, և նրանք կձուլեն իրենց սրերը՝ խոփերի, և իրենց նիզակները՝ մանգաղների, ազգ ազգի վրա սուր չի բարձրացնի, ոչ էլ նրանք պատերազմել կսովորեն այլևս:
- 5 Ո՛վ Հակոբի տուն, եկեք, եկեք քայլենք Տիրոջ լույսով. այո, եկեք, քանզի դուք բոլոր մոլորվել եք՝ ամեն ոք դեպի իր ամբարիշտ ճանապարհները:
- 6 Այդ պատճառով, ո՛վ Տեր, դու լքել ես քո ժողովրդին՝ Հակոբի տունը, որովհետև նրանք լի են արևելքցիությամբ և լսում են հմայողներին Փղշտացիների պես, և զոհանում են օտարների զավակներով:
- 7 Նրանց երկիրը նաև լի է արծաթով ու ոսկով, ոչ էլ որևէ վերջ կա նրանց գանձերին. նրանց երկիրը լի է նաև ձիերով, ոչ էլ որևէ վերջ կա նրանց կառքերին:
- 8 Նրանց երկիրը լի է նաև կուռքերով, նրանք իրենց իսկ ձեռքի գործին են երկրպագում, նրան ինչն իրենց իսկ մատներն են պատրաստել:
- 9 Եվ ռամիկ մարդը ցած չի կռանում, և անվանի մարդն իրեն չի խոնարհեցնում, հետևաբար, մի ներիր նրան:
- 10 Ո՛վ ամբարիշտներ, մտեք ժայռի մեջ և թաքնվեք փոշու մեջ, քանզի Տիրոջ երկյուղը, և նրա վեհափառության փառքը կզարկի ձեզ:
- 11 Եվ կլինի այնպես, որ մարդու ամբարտավան հայացքները կխոնարհեցվեն, և մարդկանց մեծամտությունը ցած կհակվի, և Տերը միայն կբարձրացվի այդ օրը:

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Քանզի Զորաց Տիրոջ օրը շուտով գալիս է բոլոր ազգերի վրա, այո, ամեն մեկի վրա. այո, հպարտի և ամբարտավանի վրա, և ամեն մեկի վրա, որը բարձրամտացած է, և նա կցածրացվի:

13 Այո, և Տիրոջ օրը կգա Լիբանանի բոլոր մայրիների վրա, քանզի նրանք բարձր են և վեր խոյացած. և Բասանի բոլոր կաղնիների վրա.

14 Եվ բոլոր բարձր լեռների վրա, և բոլոր բլուրների վրա, և բոլոր ազգերի վրա, որոնք բարձրամտացած են, և ամեն մի ժողովրդի վրա.

15 Եվ ամեն բարձր աշտարակի վրա, և ամեն ցանկապատված պատի վրա.

16 Եվ ծովի բոլոր նավերի վրա, և Թարսիսի բոլոր նավերի վրա, և բոլոր հաճելի տեսարանների վրա:

17 Եվ մարդու ամբարտավանությունը կխոնարհեցվի, և մարդու մեծամտությունը կցածրացվի. և Տերը միայն կբարձրացվի այդ օրը:

18 Եվ կուռքերին նա ամբողջովին կվերացնի:

19 Եվ նրանք կմտնեն ժայռերի խոռոչների մեջ և երկրի քարանձավների մեջ, քանզի Տիրոջ երկյուղը կգա նրանց վրա, և նրա վեհափառության փառքը կջախջախի նրանց, երբ նա բարձրանա՝ սարսափելի ցնցելու երկիրը:

20 Այդ օրը մարդը խլուրդներին և չղջիկներին կնետի իր արծաթե կուռքերը և իր ոսկե կուռքերը, որոնք նա պատրաստել էր իր համար, որ երկրպագի.

21 Ստնելու համար ապառաժների ճեղքերը և պատառոտված վեմերի ծերպերը, քանզի Տիրոջ երկյուղը կգա նրանց վրա, և նրա վեհափառության փառքը կջախջախի նրանց, երբ նա բարձրանա՝ սարսափելի ցնցելու երկիրը:

22 Ձեռք քաշեք մարդուց, որի շունչը նրա ոնգերում է. քանզի ի՞նչով պետք է նա գնահատվի:

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Նեփի 13

- 1 Քանզի, ահա, Տերը՝ Զորաց Տերը, վերցնելու է Երուսաղեմից և Լուդայից հենարանն ու նեցուկը, ողջ նեցուկը՝ հացի և ողջ հենարանը՝ ջրի,
- 2 Ըզոր մարդուն և պատերազմի մարդուն, դատավորին և իմաստունին, մարգարեին և ծերին.
- 3 Ըհինապետերին և պատվավոր մարդուն և խորհրդականին և վարպետ արհեստավորին և պերճախոս հռետորին:
- 4 Եվ ես կտամ երեխաներին լինելու նրանց համար իշխաններ, և մանուկները կկառավարեն նրանց վրա:
- 5 Եվ մարդիկ կլինեն ճնշված՝ ամեն մեկը մյուսից, և ամեն ոք՝ իր հարևանից. երեխան իրեն հպարտ կպահի ծերերի դեմ, և անարգը՝ պատվավորի դեմ:
- 6 Երբ մի մարդ կբռնի իր եղբորն իր հոր տան մեջ և կասի. Դու հագուստ ունես, մեր վրա դեկավար եղիր և մի թող այս ավերածությունը գա քո ձեռքի տակ,
- 7 Այդ օրը նա կերդվի՝ ասելով. Ես չեմ կամենում բժշկող լինել. քանզի իմ տանը ոչ հաց կա, ոչ հագուստ. ինձ ժողովրդի դեկավար մի՛ դարձրու:
- 8 Քանզի Երուսաղեմն ավերված է, և Լուդան՝ ընկած, որովհետև նրանց խոսելաձևը և նրանց արարքները դեմ են եղել Տիրոջը՝ զայրացնելով նրա փառաց աչքերը:
- 9 Նրանց դեմքի արտահայտությունը վկայում է իրենց դեմ և հայտարարում նրանց մեղքի գոյությունը, ճիշտ ինչպես Սոդոմը, և նրանք չեն կարող թաքցնել այն: Վայ նրանց հոգիներին, քանզի նրանք իրենք իրենց չարիքով են հատուցել:
- 10 Ասեք արդարներին, որ նրանց համար լավ է. քանզի նրանք կճաշակեն իրենց արարքների պտուղը:
- 11 Վայ ամբարիշտներին, քանզի նրանք կկորչեն. քանզի հատուցումը նրանց ձեռքերի կլինի նրանց վրա:
- 12 Եվ իմ ժողովուրդ, երեխաներն են նրանց բռնացողները, և կանայք են իշխում նրանց վրա: Ո՛վ իմ ժողովուրդ, նրանք ովքեր առաջնորդում են քեզ, մղում են քեզ սխալի և կործանում քո շավիղների ճանապարհը:

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

13 Տերը ոտքի է կանգնում՝ բարեխոսելու, և կանգնում է՝ դատելու ժողովրդին:

14 Տերը դատի մեջ կմտնի իր ժողովրդի ծերերի և նրա իշխանների հետ. քանզի դուք խժռել եք այգին և աղքատից կողոպտածը ձեր տներում է:

15 Ի՞նչ նկատի ունեք դուք: Դուք մասնատում եք իմ ժողովրդին և ջարդում աղքատների երեսը, ասում է Զորաց Տեր Աստվածը:

16 Դեռ ավելին, Տերն ասում է. Որովհետև Սիոնի դուստրերը գոռոզ են և քայլում են առաջ ձգված պարանոցներով և ցանկասեր աչքերով՝ քայլելով և կաքավելով, երբ գնում են և զնգզնգոց հանում իրենց ոտքերով,

17 Հետևաբար, Տերը կզարկի Սիոնի դուստրերի գլխի գագաթը՝ քոտով, և Տերը կմերկացնի նրանց գաղտնի մասերը:

18 Այն օրը Տերը կվերացնի նրանց զնգզնգացող զարդերի ճոխությունը և քողերը և լուսնաձև մահիկները.

19 Շղթաները, ապարանջանները և վզնոցները.

20 Գլխադիրները և ոտքերի զարդերը, ապարոշները, բուրալից տուփերը և ականջօղերը.

21 Մատանիները և քթի զարդերը.

22 Հագուստի փոփոխվող տեսակները և թիկնոցները, գլխաշորերը և գանգրացնող հերակալները.

23 Հայելիները և բեհեզները, խույրերը և շղարշները:

24 Եվ պիտի լինի այնպես, որ հաճելի հոտի փոխարեն պիտի լինի գարշահոտություն. և գոտիի փոխարեն՝ պատռվածք. և լավ հարդարված մազերի փոխարեն՝ ճաղատություն. և լանջագեղ կամարի փոխարեն՝ քրձե գոտի. գեղեցկության փոխարեն՝ այրվածք:

25 Քո տղամարդիկ պիտի ընկնեն սրից, և քո հզորները՝ պատերազմում:

26 Եվ նրա դռները պիտի ողբան և սգան. և նա լքված պիտի լինի և պիտի նստի գետնին:

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and caul, and round tires like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Նեփի 14

- 1 Եվ այն օրը յոթը կին կբռնեն մեկ մարդու՝ ասելով. Մենք կուտենք մեր սեփական հացը և կհագնենք մեր սեփական հագուստը. միայն թույլ տուր մեզ կոչվելու քո անունով՝ վերացնելու համար մեր նախատինքը:
- 2 Այն օրը Տիրոջ շառավիղը կլինի գեղեցիկ և փառավոր. երկրի միրգը՝ գերազանց և դուրեկան նրանց համար, որոնք Իսրայելի փրկվածներից են:
- 3 Եվ կլինի այնպես, որ նրանք, ովքեր թողնվել են Սիոնում և մնացել Երուսաղեմում, կկոչվեն սուրբ, ամեն ոք, որ գրված է ապրողների թվում՝ Երուսաղեմում,
- 4 Երբ Տերը լվացած կլինի Սիոնի դուստրերի կեղտը և զտած կլինի Երուսաղեմի արյունը նրանց միջից՝ դատաստանի ոգով և կիզման ոգով:
- 5 Եվ Տերը Սիոն սարի ամեն մի բնակատեղի և նրա ժողովների վրա կստեղծի մի ամպ և մեզ ցերեկով, և բոցավառ կրակի փայլ գիշերով. քանզի Սիոնի ողջ փառքի վրա պաշտպանություն կլինի:
- 6 Եվ կլինի տաղավար՝ որպես հովանի ցերեկվա շոգից, և ապաստարանի տեղ և ծածկ՝ մրրիկից ու անձրևից:

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Նեփի 15

- 1 Եվ ապա կերգեմ ես իմ սիրելիի համար սիրեկանիս երգը նրա այգու մասին: Իմ սիրելին մի այգի ունի մի շատ մրգառատ բլրի վրա:
- 2 Եվ նա ցանկապատեց այն և դուրս թափեց այնտեղի քարերը և տնկեց այն ամենալավ տիր որթատունկերով. և կառուցեց մի աշտարակ նրա մեջտեղում, և նաև հնձան սարքեց նրանում, և սպասեց, որ այն խաղող պիտի առաջ բերեր, և այն առաջ բերեց վայրի խաղող:
- 3 Եվ արդ, ո՛վ Երուսաղեմի բնակիչներ և Հուդայի մարդիկ, ես աղաչում եմ՝ դատ արեք իմ և իմ այգու միջև:
- 4 Էլ ի՞նչ պետք է արված լիներ իմ այգում, որ ես չեմ արել նրա մեջ: Ուստի, երբ ես սպասում էի, որ այն առաջ բերեր խաղող, այն առաջ բերեց վայրի խաղող:
- 5 Եվ արդ, այժմ ես պատմեմ ձեզ, թե ինչ կանեմ իմ այգու հետ, — ես կհանեմ նրա ցանկապատը և այն պիտի ուտվի ամբողջովին. և ես կքանդեմ նրա պատը և այն ոտնակոխ կարվի:
- 6 Եվ ես այն խոպան կթողնեմ. այն չի էտվի, ոչ էլ կփորվի. և այնտեղ ցախ ու փուշ կբուսանի. ես նաև հրամայելու եմ ամպերին, որ անձրևներ չանձրևեն նրա վրա:
- 7 Քանզի Զորաց Տիրոջ այգին Իսրայելի տունն է և Հուդայի մարդիկ՝ նրա հիանալի տնկիները. և նա սպասում էր դատաստանի, և ահա՝ ճնշում. արդարության, բայց, ահա՝ մի աղաղակ:
- 8 Վայ նրանց, ովքեր տունը տան են կցում, մինչև որ տեղ չլինի, որպեսզի նրանք կարողանան մենակ տեղավորվել երկրում:
- 9 Իմ ականջին, ասաց Զորաց Տերը, անշուշտ, շատ տներ ամայի կլինեն և մեծ ու գեղեցիկ քաղաքներ՝ առանց բնակչի:
- 10 Այո, տաս ակր այգին մեկ մար կտա, և մեկ քոռ սերմը մեկ արդու կտա:
- 11 Վայ նրանց, որ վեր են կենում վաղ առավոտյան, որպեսզի կարողանան թունդ խմիչքի հետևից գնալ, որ շարունակում են մինչև գիշեր, և գինին բորբոքում է նրանց:
- 12 Եվ քնար ու տավիղ, և թմբուկ ու սրինգ, և գինի կա նրանց խնջույքներում. բայց նրանք հաշվի չեն առնում Տիրոջ գործը, ոչ էլ գնահատում են նրա ձեռքի աշխատանքը:

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Այդ պատճառով է իմ ժողովուրդը գերության գնացել, որովհետև նրանք հասկացողություն չունեն. և նրանց պատվավոր մարդիկ սովատանջ են և նրանց բազմությունը՝ ծարավից տոչորված:

14 Այդ պատճառով, դժոխքը լայնացրել է իրեն և բացել իր երախն անչափ. և նրանց փառքը ու նրանց բազմությունը, նրանց շքեղությունը և նա, որ հրճվում է, իջնելու են դրա մեջ:

15 Եվ ռամիկ մարդը ցած կբերվի, և հզոր մարդը կխոնարհեցվի, և ամբարտավանի աչքերը կխոնարհեցվեն:

16 Բայց Զորաց Տերը կբարձրանա դատաստանով, և Աստված, որ սուրբ է, կարբագործվի արդարությունով:

17 Այն ժամանակ ոչխարները կարածեն իրենց ձևով և պարարտների ամալի վայրերն օտարները պիտի ուտեն:

18 Վայ նրանց, որ քաշում են անօրինությունն ունայնության պարաններով, և մեղքը՝ կարծես սայլի թոկերով.

19 Որ ասում են. Թող նա արագացնի, շտապեցնի իր գործը, որ մենք կարողանանք տեսնել այն. և թող Իսրայելի Սուրբի խորհուրդը մոտենա և գա, որպեսզի մենք կարողանանք իմանալ այն:

20 Վայ նրանց, որ չարը բարի են կոչում և բարին՝ չար, որ խավարը դնում են լույսի տեղ, և լույսը՝ խավարի տեղ, որ դառը դնում են քաղցրի տեղ և քաղցրը՝ դառի:

21 Վայ իրենց աչքում իմաստունին և իրենց իսկ կարծիքով՝ խելամիտին:

22 Վայ գինի խմելում գորեղին և մարդկանց, որ ուժեղ են թունդ խմիչք խառնելում.

23 Ովքեր արդարացնում են ամբարիշտին պարզևի համար և հեռացնում են արդարի արդարությունը նրանից:

24 Հետևաբար, ինչպես կրակը լափում է հարդը, և բոցը խժռում է մղեղը, նրանց արմատը կլինի փտածություն, և նրանց ծաղիկները փոշու պես վեր կգնան. որովհետև նրանք դեն նետեցին Զորաց Տիրոջ օրենքը և արհամարհեցին Իսրայելի Սուրբի խոսքը:

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

25 Այդ պատճառով է բռնկվել Տիրոջ բարկությունն իր ժողովրդի դեմ, և նա մեկնել է իր ձեռքը նրանց դեմ և զարկել է նրանց. և բլուրները դողում էին, և նրանց դիակները բզկտված էին փողոցների մեջտեղում: Այս բոլորի պատճառով նրա բարկությունը չի անցել, բայց նրա ձեռքը դեռ մեկնված է:

26 Եվ նա դրոշակ կբարձրացնի հեռու ազգերին, և նա կսուլի նրանց երկրի ծայրից. և ահա, նրանք պիտի գան սրընթաց արագությամբ՝ ոչ ոք չի հոգնի, ոչ էլ կսայթաքի նրանց միջից:

27 Ոչ մեկը չի ննջի կամ քնի, ոչ էլ նրանց մեջքի գոտին կարձակվի, ոչ էլ կոշիկների կապը կկտրվի.

28 Որոնց նետերը սուր կլինեն, և բոլոր նրանց աղեղները սրած, և նրանց ձիերի սմբակները կհամարվեն կայծքարի պես, և նրանց անիվները՝ ինչպես մրրիկ, նրանց մոնչունը՝ առյուծի պես:

29 Նրանք կմոնչան կորյունների պես. այո, նրանք կմոնչան և կհափշտակեն զոհին և հեռու կտանեն ապահով, և ոչ ոք չի ազատի:

30 Եվ այն օրը նրանք կմոնչան նրանց դեմ, ինչպես ծովի շառաչը. և եթե նրանք նայեն երկրին, կտեսնեն խավար և կսկիծ, և լույսը խավարած է նրա երկինքներում:

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 Նեփի 16

- 1 Այն տարին, որ Ոգիա թագավորը մեռավ, ես տեսա նաև Տիրոջը՝ նստած գահի վրա, բարձր և վեհացած, և նրա քղանցքը լցրել էր տաճարը:
- 2 Դրա վերևում կանգնած էին սերովբեները, ամեն մեկն ուներ վեց թև. երկուսով նա ծածկում էր իր երեսը, և երկուսով ծածկում էր իր ոտքերը, և երկուսով նա թռչում էր:
- 3 Եվ մեկը կանչում էր մյուսին և ասում. Սուրբ, սուրբ, սուրբ է Ջորաց Տերը, ողջ երկիրը լցված է նրա փառքով:
- 4 Եվ դրանդիքի սյուները շարժվեցին նրա ձայնից, որ գոչեց, և տունը լցվեց ծխով:
- 5 Ապա ասացի ես. Վայ ինձ, քանզի ես կործանված եմ. որովհետև ես անմաքուր շրթունքներով մի մարդ եմ. և ես բնակվում եմ անմաքուր շրթունքներով մարդկանց մեջ. քանզի իմ աչքերը տեսան Թագավորին՝ Ջորաց Տիրոջը:
- 6 Հետո սերովբեներից մեկը թռավ դեպի ինձ՝ իր ձեռքին ունենալով բոցավառվող ածուխ, որը նա ունեղիով վերցրել էր զոհասեղանի վրայից.
- 7 Եվ նա դրեց այն իմ բերանի վրա և ասաց. Ահա, սա դիպել է քո շրթունքներին. և քո անօրինությունը վերցված է քեզանից, և քո մեղքը՝ մաքրված:
- 8 Նաև ես լսեցի Տիրոջ ձայնը՝ ասելիս. Ո՞ւմ ուղարկեմ, և ո՞վ կգնա մեզ համար: Ապա ես ասացի՝ Ահա ես. ինձ ուղարկիր:
- 9 Եվ նա ասաց. Գնա և ասա այս ժողովրդին. Դե, լսե՛ք, բայց նրանք չհասկացան. և Դե, տեսե՛ք, բայց նրանք չըմբռնեցին:
- 10 Թանձրացրու այս ժողովրդի սիրտը և ծանրացրու նրանց ականջները և փակիր նրանց աչքերը,– չլինի թե նրանք տեսնեն իրենց աչքերով և լսեն իրենց ականջներով, և հասկանան իրենց սրտով, և դարձի գան ու բժշկվեն:
- 11 Ապա ասացի ես. Տեր, մինչև է՞րբ: Եվ նա ասաց. Մինչև քաղաքներն ամայացվեն՝ առանց բնակչի և տներն՝ առանց մարդու և երկիրը լիովին ամայի լինի.
- 12 Եվ Տերը տանի մարդկանց հեռու, քանզի մի մեծ լքվածություն պիտի լինի երկրի մեջ:

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 Բայց դեռ կլինի մեկ տասներորդը, և նրանք կվերադառնան և կուտվեն, ինչպես բլեկին, և ինչպես կաղնին, որոնց բնանյութն իրենց մեջ է, երբ նրանք թափում են իրենց տերևները. այսպիսով, սուրբ սերունդը կլինի նրա բնանյութը:

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 Նեփի 17

- 1 Եվ եղավ այնպես, Հուդայի թագավոր՝ Ոզիայի որդի, Հովաթամի որդի Աքազի օրերում, որ Ռասինը՝ Ասորիքի թագավորը և Փակեեն՝ Ռովմելայի որդին, Իսրայելի թագավորը, եկան դեպի Երուսաղեմ՝ պատերազմելու նրա դեմ, բայց չկարողացան հաղթել նրան:
- 2 Եվ լուր տրվեց Դավթի տանը՝ ասելով. Ասորիքը դաշնակից է Եփրեմի հետ: Եվ դողաց նրա սիրտը և նրա ժողովրդի սիրտը, ինչպես անտառի ծառերը դողում են քամուց:
- 3 Հետո Տերն ասաց Եսայիային. Առաջ գնա այժմ դիմավորելու Աքազին, դու և քո որդին՝ Սեարյասուբը, վերին ավազանի ջրախողովակի վերջում, թափիչի դաշտի ճանապարհին:
- 4 Եվ ասա նրան. Զգույշ եղիր և հանգիստ կաց. մի վախեցիր և ոչ էլ եղիր թուլասիրտ, այս երկու ծայրը ծխացող խանձողներից՝ Ռասինի ու Ասորիքի կատաղի բարկությունից և Ռովմելայի որդուց:
- 5 Որովհետև Ասորիքը, Եփրեմը և Ռովմելայի որդին չար խորհուրդ են արել քո դեմ՝ ասելով.
- 6 Եկեք գնանք Հուդայի դեմ և ահաբեկենք նրան, և եկեք ճեղք բացենք նրա մեջ մեզ համար և թագավոր դնենք նրա մեջ, այո, Տաբեալի որդուն:
- 7 Այսպես է ասում Տեր Աստված. Դա չի հաստատվի, ոչ էլ կլինի դա:
- 8 Քանզի Ասորիքի գլուխը Դամասկոսն է և Դամասկոսի գլուխը՝ Ռասինը. և ոչ ուշ, քան վաթսունհինգ տարում Եփրեմը կջարդվի այնպես, որ այն ժողովուրդ չի լինի:
- 9 Եվ Եփրեմի գլուխը Սամարիան է, և Սամարիայի գլուխը Ռովմելայի որդին: Եթե դուք չհավատաք, դուք, անշուշտ, չեք հաստատվի:
- 10 Դեռ ավելին, Տերը դարձյալ խոսեց Աքազի հետ՝ ասելով.
- 11 Խնդրիր մի նշան Տիրոջից՝ քո Աստծուց. խնդրիր այն կամ խորը՝ խորքերում, կամ վերը՝ բարձրերում:
- 12 Բայց Աքազն ասաց. Ես չեմ խնդրի, ոչ էլ կփորձեմ Տիրոջը:
- 13 Եվ նա ասաց. Հիմա լսեք, ո՞վ Դավթի տուն. ձեզ համար քիչ է հոգնեցնել մարդկանց, բայց իմ Աստծուն է՞լ եք ուզում հոգնեցնել:

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

- 14 Հետևաբար, Տերն ինքը կտա ձեզ նշան,– Ահա, մի կույս կհղիանա և կծնի որդի և կկոչի նրա անունը Էմմանուել:
- 15 Կարագ ու մեղր նա կուտի, որպեսզի կարողանա գիտենալ՝ մերժել չարը և ընտրել բարին:
- 16 Քանզի մինչև երեխան գիտենա մերժել չարը և ընտրել բարին, երկիրը, որ դուք ստում եք, լքված կլինի իր երկու թագավորներից:
- 17 Տերը քո վրա, և քո ժողովրդի վրա, և քո հոր տան վրա պիտի բերի Ասորեստանի թագավորին, օրեր, որ չէին եկել այն օրից, որ Եփրեմը բաժանվեց Հուդայից:
- 18 Եվ կլինի այնպես, այն օրը, որ Տերը կսուլի ճանճին, որը Եգիպտոսի ամենահեռավոր մասում է, և մեղվին, որ Ասորեստանի հողում է:
- 19 Եվ նրանք կգան ու կհանգչեն ամենքն ամալի դաշտավայրերում և ժայռերի խոռոչներում, և բոլոր փշերի, և բոլոր թփերի վրա:
- 20 Նույն օրը, Տերն ածելիով, որը վարձված է, նրանց միջոցով՝ գետի այն կողմից, Ասորեստանի թագավորի միջոցով, կսափրի գլուխը և ոտքերի մազը. և նա կվերացնի նաև մորուքը:
- 21 Եվ կլինի այնպես, այն օրը, որ մի մարդ կպահի մի երինջ և երկու ոչխար:
- 22 Եվ կլինի այնպես, որ կաթի առատությունից, որ կտան նրանք, նա կուտի կարագ. քանզի կարագ ու մեղր կուտի ամեն ոք, որ մնացել է երկրում:
- 23 Եվ կլինի այնպես, այն օրը, որ ամեն տեղ, որտեղ կային հազար որթ, հազար արծաթի, դրանք կլինեն ցախեր և տատասկափշեր:
- 24 Նետերով և աղեղներով կգան մարդիկ այդտեղ, որովհետև ողջ երկիրը ցախ և փուշ կդառնա:
- 25 Եվ բոլոր սարերը, որ կփորվեն բրիչով, այդտեղ չի գա ցախի և փշի վախը. այլ դրանք կլինեն արջառների արոտի ուղարկելու և մանր անասունների կոխկրտման համար:

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 Նեփի 18

- 1 Բացի այդ, Տիրոջ խոսքն ասաց ինձ. Վերցրու մի մեծ փաթեթ և գրիր նրա մեջ մարդու գրիչով Մահեր-շալալ-հաշ-բազի մասին:
- 2 Եվ ես վերցրեցի ինձ հետ հավատարիմ վկաներ արձանագրելու համար՝ Ուրիա քահանային և Զաքարիային՝ Բարաքիայի որդուն:
- 3 Եվ ես մտա մարգարեուհու մոտ. և նա հղիացավ ու ծնեց մի որդի: Հետո Տերն ասաց ինձ. Կոչիր նրա անունը Մահեր-շալալ-հաշ-բազ:
- 4 Քանզի, ահա, երեխան գիտություն չի ունենա կանչելու. հայր իմ, և մայր իմ, նախքան այդ Դամասկոսի հարստությունները և Սամարիայի ավարը կտարվի Ասորեստանի թագավորի առաջը:
- 5 Տերը նաև խոսեց ինձ հետ՝ կրկին ասելով.
- 6 Նկատի ունենալով, որ այս ժողովուրդն արհամարհում է Սիլովայի ջրերը, որոնք հոսում են հանդարտ և ուրախանում է Ռասիմով և Ռովմեյայի որդով:
- 7 Այժմ, ուրեմն, ահա, Տերը բերում է նրա վրա ուժեղ ու առատ ջրերը գետի, այսինքն՝ Ասորեստանի թագավորին և ողջ նրա փառքը. և նա դուրս կհորդի իր ողջ հունից և կհեղեղի իր բոլոր ափերը:
- 8 Եվ նա կանցնի Հուդայի միջով. կհեղեղի և կողողի, նա կհասնի նույնիսկ մինչև պարանոցը. և նրա թևերի տարածությունը լցնելու է քո երկրի լայնությունը, ո՛վ Էմմանուել:
- 9 Միավորվեք, ո՛վ ժողովուրդ, և դուք ջարդուփշուր կլինեք. և ականջ դրեք, բոլորդ հեռու երկրներից. պատրաստվեք և ջարդուփշուր կլինեք. պատրաստվեք, և ջարդուփշուր կլինեք:
- 10 Խորհուրդ արեք միասին, և այն կդառնա ի չիք. խոսեք խոսքը և այն չի հաստատվի. քանզի Աստված մեզ հետ է:
- 11 Քանզի Տերն այդպես խոսեց ինձ հետ, իր հզոր ձեռքով, և կարգադրեց, որ ես չպետք է քայլեմ այս ժողովրդի ճանապարհով՝ ասելով.
- 12 Մի ասեք Դաշնակցություն այն բոլորին, որին այս ժողովուրդը Դաշնակցություն է ասում. ո՛չ վախեցեք նրանց վախով, ո՛չ էլ երկյուղեք:
- 13 Սրբացրեք նրան՝ Զորաց Տիրոջը, և թող նա լինի ձեր վախը, և թող նա լինի ձեր սարսափը:

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

- 14 Եվ նա կլինի՝ որպես սրբարան. բայց գայթակղության քար և գլորման վեճ՝ Իսրայելի երկու տների համար, որպես թակարդ և որոգայթ՝ Երուսաղեմի բնակիչների համար:
- 15 Եվ նրանց միջից շատերը կսայթաքեն և կընկնեն, կչարդվեն և կորոգայթվեն և կբռնվեն:
- 16 Կապիր վկայությունը, կնքիր օրենքն իմ աշակերտների մեջ:
- 17 Եվ ես կսպասեմ Տիրոջը, որը թաքցնում է իր երեսը Հակոբի տնից, և ես կակնկալեմ նրան:
- 18 Ահա, ես և այն զավակները, որոնց Տերը սովել է ինձ, նշանների ու հրաշքների համար ենք Իսրայելում, Զորաց Տիրոջ կողմից, որը բնակվում է Սիոն սարում:
- 19 Եվ երբ նրանք ասեն քեզ. Հարցրեք նրանց, ովքեր մեռելահարցուկներ են, և կախարդներին, որ փսփսում են և քրթմնջում,— չէ՞ որ ժողովուրդը պետք է իր Աստծուն հարցնի, կենդանիների համար մեռածներից լսի.
- 20 Օրենքին ու վկայությանը. և եթե նրանք չեն խոսում՝ համաձայն այս խոսքի, դա այն պատճառով է, որ չկա լույս նրանց մեջ:
- 21 Եվ նրանք կանցնեն նրա միջով՝ նեղված դժվարություններից և սոված. և կլինի այնպես, որ երբ սոված լինեն, իրենք իրենց կուտեն և կանհիծեն իրենց թագավորին ու իրենց Աստծուն, և կնայեն դեպի վեր:
- 22 Եվ նրանք կնայեն երկրին և կտեսնեն նեղություն ու խավար, տառապանքի մշուշ, և կքշվեն դեպի խավարը:

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Նեփի 19

- 1 Այնուամենայնիվ, մշուշը չի լինի այնպիսին, ինչպես նրա նեղության ժամանակ էր, երբ սկզբում նա թեթևակի չարչարեց Զաբուլոնի երկիրն ու Նեփթալիի երկիրը, և հետո ավելի դառնադետորեն չարչարեց Կարմիր ծովի ճանապարհին՝ Հորդանանի մյուս կողմում, հեթանոսների Գալիլեայում:
- 2 Ժողովուրդը, որ քայլում էր խավարում, տեսել է մի մեծ լույս, նրանք ուժեր բնակվում էին մահվան ստվերների երկրում, նրանց վրա փայլել է լույսը:
- 3 Դու բազմացրել ես ազգը և մեծացրել ուրախությունը,– նրանք ուրախանում են քո առաջ նույն ձևով, ինչպես ուրախանում են բերքահավաքով, և ինչպես մարդիկ զվարճանում են, երբ նրանք բաժանում են ավարը:
- 4 Քանզի դու ջարդեցիր նրա բեռի լուծը և ուսերի ծանրությունը, նրա բռնացողի ցուպը:
- 5 Քանզի ռազմիկի ամեն մի ճակատամարտը խառնիճադանճ աղմուկով է, և հանդերձները՝ արյունաթաթախ. բայց այն բոցավառովելով և հրի ճարակով կլինի:
- 6 Քանզի մեզ համար մի երեխա է ծնվել, մեզ մի որդի է տրվել. և իշխանությունը կլինի նրա ուսի վրա. և նրա անունը կկոչվի Սքանչելի, Խորհրդական, Հզոր Աստված, Հավիտենական Հայր, Խաղաղության Իշխան:
- 7 Իշխանության մեծացմանը և խաղաղությանը վերջ չկա Դավթի գահի վրա, և նրա թագավորության վրա՝ կարգավորելու այն և հաստատելու այն դատաստանով և արդարությամբ այսուհետև, նույնիսկ հավիտյան: Զորաց Տիրոջ մեծ եռանդը կիրագործի այս:
- 8 Տերը ուղարկեց իր խոսքը Հակոբին, և այն իջավ Իսրայելի վրա:
- 9 Եվ բոլոր մարդիկ կհմանան, նույնիսկ Եփրեմը և Սամարիայի բնակիչները, ուժեր ասում են հպարտությամբ և սրտի ամբարտավանությամբ.
- 10 Աղյուսները վայր են ընկած, բայց մենք կսարքենք սրբատաշ քարերով. թխկինները կտրված են, բայց մենք կփոխենք դրանք եղևնիներով:
- 11 Հետևաբար, Տերը կբարձրացնի Ռասինի հակառակորդներին նրա դեմ և կմիավորի նրա թշնամիներին միմյանց հետ.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

12 Ասորիներն առջևից և Փղշտացիները ետևից. և նրանք պետք է խժռեն Իսրայելը՝ բացած բերանով: Այս բոլորի պատճառով նրա բարկությունը չի անցել, բայց նրա ձեռքը դեռ մեկնված է:

13 Քանզի մարդիկ չեն դառնում դեպի նա, ով զարկում է իրենց, ոչ էլ նրանք փնտրում են Զորաց Տիրոջը:

14 Հետևաբար, Տերը կկտրի Իսրայելից գլուխն ու ազին, ճյուղն ու եղեգը մեկ օրում:

15 Ծերը՝ նա է գլուխը. և մարգարեն, որ սովորեցնում է ստեր՝ նա է ազին:

16 Քանզի այս ժողովրդի առաջնորդները նրանց սխալվելու պատճառն են դառնում. և նրանք, ովքեր առաջնորդվում են նրանց կողմից, կործանվում են:

17 Այդ պատճառով Տերը չի ունենա ուրախություն նրանց երիտասարդներում, ոչ էլ կունենա ողորմություն նրանց հայրազուրկների և որբնայրիների հանդեպ. քանզի նրանցից ամեն մեկը կեղծավոր է ու չարագործ, և ամեն մի բերան խոսում է հիմարաբար: Այս բոլորի պատճառով նրա բարկությունը չի անցել, բայց նրա ձեռքը դեռ մեկնված է:

18 Քանզի ամբարշտությունը վառվում է կրակի պես. այն կլափի ցախերը և փշերը, և կբռնկի անտառի ծմակները, և վեր կբարձրանա, ինչպես ծուխն է բարձրանում:

19 Զորաց Տիրոջ ցասումից երկիրը մթնել է, և մարդիկ կլինեն հրի ճարակի պես. ոչ մի մարդ չի խնայի իր եղբորը:

20 Եվ նա կհափշտակի աջ կողմից և կլինի սոված. և նա կուտի ձախ կողմից և նրանք չեն կշտանա. նրանք կուտեն՝ ամեն մարդ իր սեփական բազկի միսը,

21 Մանասեն՝ Եփրեմին. և Եփրեմը՝ Մանասեին. նրանք միասին կլինեն Հուդայի դեմ: Այս բոլորի պատճառով նրա բարկությունը չի անցել, բայց նրա ձեռքը դեռ մեկնված է:

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briars and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Նեփի 20

- 1 Վայ նրանց, ովքեր հրամանագրում են անարդար հրամանագրեր և գրում են անիրավություն, որ իրենք են սահմանել,
- 2 Մերժելու համար կարիքավորին դատաստանից, խլելու իրավունքն իմ ժողովրդի աղքատից, որպեսզի որբևայրիները լինեն իրենց զոհը, և որպեսզի նրանք կարողանան թալանել հայրազուրկներին:
- 3 Եվ ինչ եք անելու այցելության օրը և աղետի մեջ, որը կգա հեռվից. ո՞նա մոտ եք դուք փախչելու օգնության համար. և որտեղ եք թողնելու դուք ձեր փառքը:
- 4 Առանց ինձ նրանք վայր կխոնարհվեն գերիների մեջ, և նրանք կընկնեն սպանվածների տակ: Այս բոլորի պատճառով նրա բարկությունը չի անցել, բայց նրա ձեռքը դեռևս մեկնված է:
- 5 Ո՛վ Ասորիք՝ գավազանն իմ բարկության, և ցուպը նրանց ձեռքում՝ իրենց զայրույթն է:
- 6 Ես կուղարկեմ նրան մի կեղծավոր ազգի դեմ, և իմ ցասման ժողովրդի դեմ ես կտամ հրաման՝ վերցնելու ավարը և վերցնելու թալանը և ոտնակոխ անելու նրանց, ինչպես փողոցների ցեխը:
- 7 Այնուամենայնիվ, նա նկատի ունի ոչ այդ, ոչ էլ սիրտն է խորհում այդպես. այլ նրա սրտում կործանելն է և ոչ քիչ ազգեր բնաջնջելը:
- 8 Քանզի նա ասում է. Միթե իմ իշխանները բոլորն էլ թագավորներ չեն:
- 9 Միթե Քաղանեն Քարքամիսի պես չէ: Միթե Եմաթը Արփադի պես չէ: Միթե Սամարիան Դամասկոսի պես չէ:
- 10 Ինչպես որ իմ ձեռքը հիմնադրել է կուռքերի թագավորությունները, և որոնց քանդակած արձանները գերազանցում էին Երուսաղեմինը և Սամարիայինը.
- 11 Միթե չպիտի անեմ այնպես, ինչպես արեցի Սամարիային և նրա կուռքերին, նմանապես անեմ Երուսաղեմին և նրա կուռքերին:
- 12 Ուստի, կլինի այնպես, որ երբ Տերը կատարած կլինի իր ողջ գործը Սիոն սարի վրա և Երուսաղեմի վրա. Ես կպատժեմ Ասորեստանի թագավորի համառ սրտի պտուղը և նրա բարձրամիտ նայվածքի փառքը:

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

13 Քանզի նա ասում է, Իմ ձեռքի ուժով և իմ իմաստությամբ եմ արել այս բաները. քանզի ես խելամիտ եմ. և տեղաշարժել եմ ժողովուրդների սահմանները և հափշտակել եմ նրանց գանձերը, և ես հպատակեցրել եմ բնակիչներին մի զորավոր մարդու պես.

14 Եվ իմ ձեռքը գտել է ժողովրդի հարստությունները. ինչպես մի բույն, և ինչպես մեկը, որ հավաքում է ձվերը, որոնք թողնված են, ես էլ հավաքեցի ողջ երկիրը. և չկար մեկը, որ շարժեր թևը, կամ բացեր բերանը, կամ ծվար:

15 Միթե կացինը կպարծենա իրենով՝ նրա դեմ, ով կտրում է իրենով: Միթե սղոցը կմեծարի իրեն՝ նրա դեմ, ով քաշում է իրեն: Կարծես թե զավազանն ինքն իրեն պիտի թափահարեր նրանց դեմ, ովքեր բարձրացնում են այն, կամ կարծես թե ցուպն ինքն իրեն պիտի բարձրանար, կարծես թե փայտ չէր:

16 Հետևաբար, Տերը՝ Զորաց Տերը, նրա պարարտների մեջ նիհարություն պիտի ուղարկի. և նրա փառքի տակ նա կրակ պիտի վառի՝ հրդեհի կրակի պես:

17 Եվ Իսրայելի լույսը կլինի կրակի պես, և նրա Սուրբը՝ բոցի պես, և կայրի ու կլափի նրա փշերն ու նրա ցախերը մեկ օրում.

18 Եվ կոչնչացնի նրա անտառի և նրա մրգառատ դաշտի փառքը՝ և՛ հոգին, և՛ մարմինը. և նրանք կլինեն այնպես, ինչպես երբ դրոշակակիրը թուլանում է:

19 Եվ նրա անտառի ծառերի մնացածը կլինի քիչ, այնքան որ երեխան կարող է դրանք գրի առնել:

20 Եվ այն օրը կլինի այնպես, որ Իսրայելի մնացորդը, Հակոբի տնից նրանք, ովքեր ազատվել են, այլևս կրկին չեն կռնի նրա վրա, ով զարկել էր իրենց, այլ կապավինեն Տիրոջը՝ Իսրայելի Սուրբին, ճշմարտությամբ:

21 Մնացորդը, այո, այսինքն՝ Հակոբի մնացորդը, կվերադառնա դեպի հզոր Աստվածը:

22 Քանզի, չնայած քո ժողովուրդը, Իսրայել, լինի ծովի ավազի չափ էլ, սակայն նրանցից մի մնացորդ կվերադառնա. ավերումը, հռչակված, կհորդի արդարությամբ:

23 Քանզի Զորաց Տեր Աստվածը կանի մի ավերում, նույնիսկ որոշված է ողջ երկրի մեջ:

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

- 24 Հետևաբար, այսպես է ասում Զորաց Տեր Աստվածը. Ո՛վ իմ ժողովուրդ, որ բնակվում ես Սիոնում, մի՛ վախեցիր Ասորիքից. նա կզարկի քեզ գավազանով և կբարձրացնի ցուպը քո դեմ՝ Եգիպտոսի պես:
- 25 Քանզի դեռ մի քիչ ժամանակ անց, և զայրույթը կհանդարտվի, և իմ բարկությունը՝ նրանց կործանումով:
- 26 Եվ Զորաց Տերը մի մտրակ կսարքի նրա համար՝ Օրեբ լեռան մոտ Մադիամի ջարդի պես. և հենց այնպես, ինչպես նրա գավազանը ծովի վրա էր, նա նույն ձևով վեր կբարձրացնի այն, ինչպես Եգիպտոսի վրա:
- 27 Եվ կլինի այնպես, այն օրը, որ նրա բեռը կվերցվի քո ուսի վրայից, և նրա լուծը՝ քո վզից, և լուծը կկործանվի՝ օծման պատճառով:
- 28 Նա եկել է Անգե, նա անցել է Մագրոնը, Մաքմասում է նա տեղավորել իր կառքերը:
- 29 Նրանք անցնում են լեռնանցքով, նրանք օթևան են վերցրել Գաբայում. Ռաման վախեցած է. Սավուդի Գաբաան փախած է:
- 30 Բարձրացրու ձայնդ, ո՛վ Գաղղիմի դուստր. լսել տուր այն Լայիսի համար, ո՛վ խեղճ Անաթովթ:
- 31 Մադմենան տարագրված է. Գեբիմի բնակիչները հավաքվում են՝ փախչելու:
- 32 Քանի դեռ նա կմնա Նոբում այն օրը. նա իր ձեռքը թափ կտա Սիոնի դստեր սարի՝ Երուսաղեմի բլրի դեմ:
- 33 Ահա, Տերը՝ Զորաց Տերը, կխուզի ճյուղերը՝ սարսափով. և հասակով բարձրերը գետնահար կարվեն. և գոռոզները կխոնարհեցվեն:
- 34 Եվ նա կկտրի անտառի ծմակները երկաթով, և Լիբանանը կընկնի մի հզոր մեկից:

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Նեփի 21

- 1 Եվ մի շառավիղ պիտի դուրս գա Հեսսեի ցողունից, և մի ընձյուղ պիտի աճի նրա արմատներից:
- 2 Եվ Տիրոջ Հոգին կհանգչի նրա վրա՝ իմաստության և բանականության ոգին, խորհրդի և զորության ոգին, գիտության և Տիրոջ երկյուղի ոգին:
- 3 Եվ կդարձնի նրան արագ ըմբռնմամբ՝ Տիրոջ երկյուղով, և նա չի դատի ըստ իր աչքերի տեսածի, ոչ էլ կհանդիմանի ըստ իր ականջների լսածի:
- 4 Այլ արդարությամբ կդատի աղքատին և անաչառությամբ կհանդիմանի երկրի հեզերի համար. և նա կզարկի երկիրն իր բերանի զավազանով և իր շրթունքների շնչով կսպանի ամբարիշտներին:
- 5 Եվ արդարությունը կլինի նրա մեջքի գոտին և հավատարմությունը՝ երանքի գոտին:
- 6 Գայլը նույնպես կբնակվի գառի հետ, և ընձառյուծը կպառկի ուլի հետ, և հորթը, կորյունը և պարարտ զվարակը՝ միասին. և մի փոքր երեխա կառաջնորդի նրանց:
- 7 Եվ կույն ու արջը կարածեն. նրանց ձագերը կպառկեն միասին. և առյուծը ծղոտ կուտի, ինչպես արջառը:
- 8 Եվ ծծկեր երեխան կխաղա իժի անցքի վրա, և կաթից կտրված երեխան ձեռքը քարբի բնի վրա կդնի:
- 9 Նրանք չեն վնասի կամ ավերի իմ ողջ սուրբ սարում, քանզի երկիրը Տիրոջ գիտությունով լցված կլինի, ինչպես ջրերն են ծածկում ծովը:
- 10 Եվ այն օրը կլինի Հեսսեի մի արմատ, որը կկանգնի որպես դրոշ ժողովրդի համար. դեպի նրան կձգտեն հեթանոսները. և նրա հանգիստը փառահեղ կլինի:
- 11 Եվ կլինի, այն օրը, որ Տերն իր ձեռքը կրկին կպարզի, երկրորդ անգամ ետ բերելու իր ժողովրդի մնացորդին, որոնք մնացած կլինեն Ասորեստանից և Եգիպտոսից, Պաթուրեսից և Քուշից, Եղամից և Սենաարից, Եմաթից և ծովի կղզիներից:

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

- 12 Եվ նա դրոշ կբարձրացնի ազգերի համար և կժողովի Իսրայելի տարագիրներին և կհավաքի Հուդայի ցրվածներին՝ աշխարհի չորս անկյուններից:
- 13 Եփրեմի նախանձը նույնպես կվերանա և Հուդայի հակառակորդները կբնաջնջվեն. Եփրեմը չի նախանձի Հուդային, և Հուդան չի նեղի Եփրեմին:
- 14 Այլ նրանք Փղշտացիների ուսերի վրայով կթռչեն դեպի արևմուտք, նրանք միասին կթալանեն նրանց՝ արևելքում. կդնեն իրենց ձեռքը Եդովմի և Մովաբի վրա. և Ամոնի զավակները կհնազանդվեն նրանց:
- 15 Եվ Տերը լիովին կկործանի Եգիպտական ծովի լեզվակը. և իր հզոր քամիով նա իր ձեռքը կշարժի գետի վրա և կզարկի այն յոթ վտակների, և անցնել կտա մարդկանց չոր կոշիկով:
- 16 Եվ մի մայրուղի կլինի իր ժողովրդի մնացորդի համար, որոնք մնացած կլինեն Ասորեստանից, ինչպես որ եղավ Իսրայելի համար այն օրը, երբ նա դուրս եկավ Եգիպտոսի երկրից:

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Նեփի 22

- 1 Եվ այն օրը դու կասես. Ո՛վ Տեր, ես կգովաբանեմ քեզ. թեև դու բարկացած էիր ինձ վրա, քո բարկությունը մեկդի դարձավ, և դու մխիթարում ես ինձ:
- 2 Ահա, Աստված իմ փրկությունն է. ես կապավիներեմ և չեմ վախենա. քանզի Տեր Եհովան է իմ ուժը և իմ երգը. նա նաև դարձել է իմ փրկությունը:
- 3 Ուստի, ուրախությամբ դուք ջուր դուրս կքաշեք փրկության ջրհորներից:
- 4 Եվ այն օրը դուք կասեք. Գովք ասեք Տիրոջը, կանչեք նրա անունը, հայտարարեք նրա գործերը ժողովրդի մեջ, հիշեք, որ նրա անունը մեծարված է:
- 5 Օրհներգեք Տիրոջը. քանզի նա արել է մեծամեծ բաներ. սա հայտնի է ողջ աշխարհում:
- 6 Աղաղակեք և ցնծացեք, Սիոնի բնակիչներ. քանզի մեծ է Իսրայելի Սուրբը քո մեջ:

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Նեփի 23

- 1 Բաբելոնի նեղությունը, որը տեսավ Եսայիան՝ Ամոզի որդին:
- 2 Դրոշ բարձրացրեք դուք բարձր սարի վրա, բարձրացրեք ձեր ձայնն առ նրանք, ձեռք երերացրեք, որ նրանք կարողանան գնալ ազնվականների դռների միջով:
- 3 Ես պատվիրել եմ իմ սրբվածներին, և ես կանչել եմ նաև իմ հզորներին, քանզի իմ բարկությունը նրանց վրա չէ, որ ցնծում են իմ վեհափառությամբ:
- 4 Բազմության ձայնը լեռներում մեծ ժողովրդի նմանությամբ է, ազգերի թագավորությունների աղմկոտ ձայնը՝ հավաքված ազգերի նման՝ Զորաց Տերը զորահավաք է անում ճակատամարտի զորքերին:
- 5 Նրանք գալիս են մի հեռավոր երկրից՝ երկնքի ծայրից, այո, Տերը և նրա բարկության զենքերը՝ կործանելու ողջ երկիրը:
- 6 Ողբացեք դուք, քանզի Տիրոջ օրը մոտ է. այն կգա որպես մի կործանում Ամենազորից:
- 7 Այդ պատճառով կլինեն թուլացած բոլոր ձեռքերը, ամեն մարդու սիրտ կհալվի.
- 8 Եվ նրանք կսուսկան. խայթոցը և տառապանքները կբռնեն նրանց. նրանք ապշած կլինեն մեկը մյուսի վրա. նրանց երեսները կլինեն, ինչպես բոցեր:
- 9 Ահա, գալիս է Տիրոջ օրը դաժան՝ և՛ ցասամամբ, և՛ կատաղի բարկությամբ, դարձնելու երկիրն ամայի. և նա կկործանի դրա մեղսագործներին նրա միջից:
- 10 Քանզի երկնքի աստղերը և դրա համաստեղությունները չեն տա իրենց լույսը. և արևը կմթնեցվի իր առաջ շարժվելիս, և լուսինը չի ցոլացնի իր լույսը:
- 11 Եվ ես կպատժեմ աշխարհը չարի համար և ամբարիշտներին իրենց անօրինության համար. ես կդադարեցնեմ հպարտների գոռոզությունը և վայր կտապալեմ սուսկալիների ամբարտավանությունը:
- 12 Ես կդարձնեմ մարդուն ավելի թանկարժեք, քան ընտիր ոսկին. նույնիսկ մարդուն ավելի, քան Ուփիրի ոսկու գանձը:
- 13 Հետևաբար, ես կցնցեմ երկինքը, և երկիրը կշարժվի իր տեղից Զորաց Տիրոջ ցասման և նրա կատաղի բարկության օրը:

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

14 Եվ այն կլինի, ինչպես հետապնդվող այծյամ և ինչպես ոչխարներ, որ ոչ մի մարդ չի հավաքում, և նրանք՝ ամեն մարդ, կվերադառնա դեպի իր սեփական ժողովուրդը, և կփախչի ամեն ոք իր սեփական երկիրը:

15 Ամեն ոք, որ հպարտ է, կխոցվի միջով. այո, և ամեն ոք, որ միացել է ամբարիշտներին, կընկնի սրով:

16 Նրանց երեխաները նույնպես ջարդուխուրդ կարվեն իրենց աչքերի առաջ. նրանց տները պիտի թալանվեն, և նրանց կանայք բռնաբարվեն:

17 Ահա, ես նրանց դեմ կդրդեմ Մարերին, որոնք հաշվի չեն առնի արծաթ և ոսկի, և ոչ էլ դրանով կգմայլվեն:

18 Նրանց աղեղները նաև ջարդուխուրդ կանեն երիտասարդներին. և նրանք չեն ունենա գութ արգանդի պտղի վրա. և նրանց աչքերը չեն ինայի երեխաներին:

19 Եվ Բաբելոնը՝ թագավորությունների փառքը, Քաղղեացիների գերագանցության գեղեցկությունը, Աստծո Սողոմը և Գոմորը խորտակելու պես կլինի:

20 Այն երբեք չի շենանա, ոչ էլ կբնակեցվի սերնդեսերունդ, ոչ էլ Արաբացին պիտի վրան խփի այնտեղ. ոչ էլ պիտի հովիվներն իրենց փարախը շինեն այնտեղ:

21 Այլ անապատի վայրի գազանները կպատկեն այնտեղ. և նրանց տները լի կլինեն մելամաղձոտ էակներով. և բվերը կբնակվեն այնտեղ, և վայրի այծերը պար կգան այնտեղ:

22 Եվ կղզիների վայրի գազանները կոռնան նրանց ամայի տներում, և վիշապները՝ նրանց հաճելի պալատներում. և նրա ժամանակը գալու մոտ է, և նրա օրը չի երկարաձգվի: Քանզի, ես սրընթաց կկործանեմ նրան. այո, քանզի ես ողորմած կլինեմ իմ ժողովրդի հանդեպ, բայց ամբարիշտները կկորչեն:

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 Նեփի 24

- 1 Քանզի Տերը ողորմություն կունենա Հակոբի վրա, և դեռ կընտրի Իսրայելին, և կհաստատի նրանց իրենց սեփական երկրում. և օտարականները կմիավորվեն նրանց հետ և կհարեն Հակոբի տանը:
- 2 Եվ ժողովուրդները կվերցնեն ու կբերեն նրանց իրենց տեղը. այո, հեռվից՝ աշխարհի ծայրերից. և նրանք կվերադառնան իրենց երկրները խոստումի: Եվ Իսրայելի Տունը կտիրի դրանց, և Տիրոջ երկիրը կլինի ծառաների ու աղախինների համար. և նրանք գերի կվերցնեն նրանց, որոնց իրենք էին գերի. և նրանք կիշխեն իրենց բռնացողների վրա:
- 3 Եվ կլինի այնպես, այն օրը, որ Տերը քեզ հանգիստ կտա քո վշտերից և քո երկյուղից և ծանր ճորտությունից, որով քեզ ստիպել էին ծառայել:
- 4 Եվ կլինի այնպես, այն օրը, որ դու այս առակը կբերես Բաբելոնի թագավորի դեմ և կասես. Ինչպես է դադարել բռնակալը, ոսկե քաղաքը դադարեց:
- 5 Տերը կտարել է ամբարիշտների գավազանը, իշխանավորների գայիսոնները:
- 6 Նա, ով զարկում էր ժողովրդին ցասմամբ՝ մի անդադար հարվածով, նա, ով իշխում էր ազգերին բարկությունով, հալածվում է, և ոչ ոք չի արգելում:
- 7 Ողջ երկիրը հանգիստ է և խաղաղ. նրանք սկսում են հանկարծ երգել:
- 8 Այո, եղևնիները ցնծում են քո վրա, և նաև Լիբանանի մայրիները՝ ասելով. Այն ժամանակից, որ դու վայր ես տապալվել, ոչ մի փայտահատ չի գալիս մեր վրա:
- 9 Դժոխքը տակից դորդաց քեզ համար՝ դիմավորելու քեզ քո գալստյան ժամանակ. այն վեր է հանում մեռածներին քեզ համար, նույնիսկ աշխարհի բոլոր գլխավորներին. այն վեր կանգնեցրեց ազգերի բոլոր թագավորներին իրենց գահերից:
- 10 Բոլոր նրանք կխոսեն և կասեն քեզ. Դու է՞լ ես տկարացել, ինչպես մենք: Դու է՞լ ես դարձել մեզ նման:
- 11 Քո շքեղությունը վայր բերվեց գերեզման. քո տավիղների հնչյունները չեն լսվում. որդն է տարածված քո տակ, և որդերն են ծածկում քեզ:

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

12 Ինչպէս դու ընկար երկնքից, ո՛վ Լյուցիֆեր, արշալույսի՛ որդի: Վայր ես տապալված գետնին, դո՛ւ, որ խեղճացնում էիր ազգերին:

13 Քանզի դու ասացիր քո սրտում. Ես կելնեմ երկինք, ես կբարձրացնեմ իմ գահը Աստծո աստղերից վեր. ես կնստեմ նաև ժողովի սարի վրա՝ հյուսիսային կողմում.

14 Ես կբարձրանամ ամպերի բարձունքներից վեր. ես կլինեմ Բարձրյալի նման:

15 Մինչդեռ դու պիտի վայր բերվես դժոխք՝ գուբի խորխորատները:

16 Նրանք, որ կտեսնեն քեզ, մոտիկից կզննեն քեզ և կտնտղեն քեզ, և կասեն. Սա՛ է այն մարդը, որ ստիպում էր դողալ աշխարհին, որ ցնցում էր թագավորությունները:

17 Եվ դարձրեց աշխարհն անապատի պես, և կործանեց նրա քաղաքները, և չբացեց իր բանտարկյալների տունը:

18 Ազգերի բոլոր թագավորները, այո, նրանք՝ բոլորը, պառկած են փառքով, նրանցից ամեն մեկն իր սեփական տանը:

19 Բայց դու դուրս ես գցված քո գերեզմանից զգվելի ճյուղի և նրանց մնացորդի պես, որոնք սպանված են՝ սրով խոցված, որոնք գնում են ցած դեպի գուբի քարերը. ոտնակոխ դիակի պես:

20 Դու թաղումով չես միացվելու նրանց, որովհետև դու կործանել ես քո երկիրը և սպանել քո ժողովրդին. չարագործների սերունդը երբեք չպիտի փառաբանվի:

21 Կոտորած պատրաստեք նրա զավակների համար, նրանց հայրերի անօրինությունների պատճառով, որպեսզի նրանք չբարձրանան, ո՛չ էլ տիրեն երկրին, ո՛չ էլ լցնեն աշխարհի երեսը քաղաքներով:

22 Քանզի ես վեր կելնեմ նրանց դեմ, ասում է Զորաց Տերը և կկտրեմ Բաբելոնից անունը և մնացորդը, որդուն և եղբորորդուն, ասում է Տերը:

23 Ես այն նաև կդարձնեմ սեփականություն ձկնկույների համար, և ջրի լճակներ. և ես կավլեմ այն կործանման ավելով, ասում է Զորաց Տերը:

24 Զորաց Տերը երդվել է՝ ասելով. Անշուշտ, ինչպես մտածել եմ, այնպես էլ կլինի. և ինչպես նպատակադրվել եմ, այնպես էլ կկատարվի,

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

- 25 Որ ես կբերեմ Ասորեստանցուն իմ երկիրը և իմ սարերի վրա ոտնակոխ կանեմ նրան. այն ժամանակ նրա լուծը կհեռանա նրանց վրայից և նրա բեռը կհեռանա նրանց ուսերի վրայից:
- 26 Սա է նպատակը, որ նպատակադրված է ողջ աշխարհի վրա. և սա է այն ձեռքը, որ մեկնված է բոլոր ազգերի վրա:
- 27 Քանզի Զորաց Տերն է նպատակադրել, և ո՞վ է խափանելու: Եվ նրա ձեռքը մեկնված է, և ո՞վ է ետ դարձնելու:
- 28 Այն տարում, որ թագավոր Աքազը մեռավ, եղավ այս պատգամը:
- 29 Մի ուրախացիր, ողջ Փղշտացիների երկիր, որովհետև նրա գավազանը, որը զարկում էր քեզ, կոտրված է. քանզի օձի արմատից քարբ է դուրս գալու և նրա պտուղը՝ թռչող, կիզող օձ է լինելու:
- 30 Եվ աղքատի առաջնեկը կկերակրվի, և կարիքավորը կպառկի ապահովության մեջ. իսկ ես կսպանեմ քո արմատը սովով, և նա կկոտորի քո մնացորդին:
- 31 Ողբա, ո՞վ դուռ. աղաղակիր, ո՞վ քաղաք. դո՛ւ, ողջ Փղշտացիների երկիր, քայքայված ես. քանզի հյուսիսից մի ծուխ կգա, և ոչ ոք մե՛նակ չի լինի նրա նշած ժամին:
- 32 Ի՞նչ կպատասխանեն այն ժամանակ ազգերի սուրհանդակները: Որ Տերը հիմնադրել է Սիոնը, և նրա ժողովրդի աղքատը պիտի ապավինի նրան:

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Նեփի 25

- 1 Այժմ, ես՝ Նեփիս, խոսում եմ որոշ բան այն խոսքերի մասին, որոնք ես գրել եմ, որոնք ասվել են Եսայիայի բերանով: Քանզի, ահա, Եսայիան խոսել է շատ բաներ, որոնք իմ ժողովրդից շատերի համար դժվար էր հասկանալ. քանզի նրանք չգիտեն մարգարեանալու ձևի մասին հրեաների մեջ:
- 2 Քանզի ես՝ Նեփիս, չեմ սովորեցրել նրանց շատ բաներ հրեաների վարքագծի վերաբերյալ. քանզի նրանց գործերը խավարի գործեր էին, և նրանց արարքները պղծության արարքներ էին:
- 3 Ուստի, ես գրում եմ իմ ժողովրդին, բոլոր նրանց, ովքեր այսուհետև կստանան այս բաները, որոնք ես գրում եմ, որ նրանք կարողանան իմանալ Աստծո ղատաստանները, որ դրանք գալիս են բոլոր ազգերի վրա, համաձայն այն խոսքի, որը նա խոսել է:
- 4 Ուստի լսեք, ո՛վ իմ ժողովուրդ, ովքեր Իսրայելի տնից եք, և ականջ դրեք իմ խոսքերին. քանզի չնայած Եսայիայի խոսքերը պարզ չեն ձեզ համար, սակայն դրանք պարզ են բոլոր նրանց համար, որոնք լցված են մարգարեության ոգով: Բայց ես տալիս եմ ձեզ մի մարգարեություն, ըստ այն ոգու, որն իմ մեջ է, ուստի ես կմարգարեանամ՝ համաձայն այն պարզության, որը եղել է ինձ հետ այն ժամանակից ի վեր, երբ ես դուրս եկա Երուսաղեմից իմ հոր հետ. քանզի ահա, իմ հոգին հրճվում է պարզաբանելով իմ ժողովրդին, որպեսզի նրանք կարողանան սովորել:
- 5 Այո, և իմ հոգին հրճվում է Եսայիայի խոսքերից, քանզի ես դուրս եմ եկել Երուսաղեմից, և իմ աչքերը տեսել են հրեաների արածները, և ես գիտեմ, որ հրեաներն, իրոք, հասկանում են մարգարեների խոսքերը, և չկա մի այլ ժողովուրդ, որ նրանց նման հասկանա այն բաները, որոնք խոսվել են հրեաների համար, եթե նրանք սովորեցված չլինեն հրեաների սովորույթների համաձայն:

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

- 6 Բայց, ահա, ես՝ Նեփիս, չեմ սովորեցրել իմ զավակներին հրեաների ձևով. բայց, ահա, ես ինքս ապրել եմ Երուսաղեմում, ուստի ես գիտեմ մոտակա շրջանների մասին. և ես իմ զավակներին հիշատակել եմ Աստծո ղառաստանների վերաբերյալ, որոնք տեղի էին ունեցել հրեաների մեջ, իմ զավակների համար, համաձայն այն ամենի, ինչ Եսայիան խոսել է, և ես չեմ գրում դրանք:
- 7 Այլ ահա, ես շարունակում եմ իմ սեփական մարգարեությունը, համաձայն իմ պարզության. ըստ որի, ես գիտեմ, որ ոչ մի մարդ չի կարող սխալվել. այնուամենայնիվ, այն օրերում, երբ Եսայիայի մարգարեությունները կիրականան, այն ժամանակներում մարդիկ հաստատ կհիմանան, երբ դրանք տեղի ունենան:
- 8 Ուստի, դրանք արժեքավոր են մարդկանց զավակների համար, իսկ նա, ով կարծում է թե այդպես չէ, նրանց հետ ես մասնավորապես կխոսեմ և կսահմանափակեմ խոսքերն առ իմ սեփական ժողովուրդը. քանզի գիտեմ, որ դրանք նրանց համար մեծ արժեք կունենան վերջին օրերում. քանզի այն օրը նրանք կհասկանան դրանք. ուստի, նրանց բարիքի համար եմ ես գրել դրանք:
- 9 Եվ ինչպես մի սերունդը կործանվեց հրեաների միջից անօրինության պատճառով, ճիշտ նմանապես, սերնդե-սերունդ նրանք կործանվել են՝ համաձայն իրենց անօրինությունների. և երբեք նրանցից որևէ մեկը չի կործանվել, մինչև այն չի կանխագուշակվել Տիրոջ մարգարեների կողմից:
- 10 Ուստի, նրանց ասվել է կործանման վերաբերյալ, որ պետք է զար նրանց վրա, անմիջապես հետո, երբ հայրս հեռացավ Երուսաղեմից. այնուամենայնիվ, նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերը. և իմ մարգարեության համաձայն՝ նրանք կործանվել են, բացի նրանցից, որոնք գերության էին տարվել Բաբելոն:
- 11 Եվ այժմ այս ես խոսում եմ ոգու շնորհիվ, որն իմ մեջ է: Եվ չնայած նրանք հեռու են տարվել, նրանք նորից պիտի վերադառնան և տիրեն Երուսաղեմի հողին. ուստի, նրանք կվերադառնան նորից իրենց ժառանգության հողը:

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

12 Բայց, ահա, նրանք կունենան պատերազմներ և պատերազմների համբավներ. և երբ օրը գա, որ Հոր Միածինը, այո, հենց երկրի և երկնքի Հայրը՝ ինքը մարմնում կհայտնվի նրանց, ահա, նրանք կմերժեն նրան իրենց անօրինությունների, և իրենց սրտերի կարծրության, և իրենց պարանոցների խստության պատճառով:

13 Ահա, նրանք կխաչեն նրան. և երեք օրվա ընթացքում գերեզմանում դրվելուց հետո, նա մեռելներից հարություն պիտի առնի՝ իր թևերի մեջ ունենալով բժշկություն. և բոլոր նրանք, ովքեր կհավատան նրա անվանը, կփրկվեն Աստծո արքայությունում: Այդ պատճառով, հոգիս հրճվում է նրա վերաբերյալ մարգարեանալով, քանզի ես տեսել եմ նրա օրը, և սիրտս, իսկապես, մեծարում է նրա սուրբ անունը:

14 Եվ ահա, կլինի այնպես, որ Մեսիան մեռելներից հարություն առնելուց, և ինքը՝ իր ժողովրդին հայտնվելուց հետո, և բոլոր նրանց, ովքեր կհավատան իր անունին, ահա, Երուսաղեմը կրկին կավերվի. քանզի վայ նրանց, որոնք կովում են Աստծո և նրա եկեղեցու ժողովրդի դեմ:

15 Ուստի, հրեաները կցրվեն բոլոր ազգերի մեջ, այո, և նաև Բաբելոնը կավերվի. ուստի, հրեաները կցրվեն ուրիշ ազգերի կողմից:

16 Եվ նրանց ցրվելուց, և Տեր Աստծո կողմից շատ սերունդների ընթացքում ուրիշ ազգերի միջոցով նրանց խարազանելուց հետո, այո, նույնիսկ սերնդե-սերունդ, մինչև որ նրանք համոզվեն հավատալ Քրիստոսին՝ Աստծո Որդուն, և քավությանը, որն անսահման է ողջ մարդկության համար, և երբ կգա այն օրը, երբ նրանք կհավատան Քրիստոսին և կերկրպագեն Հորը՝ նրա անունով, անկեղծ սրտով և մաքուր ձեռքերով, և այլևս չեն սպասի մեկ ուրիշ Մեսիայի, ապա, այն ժամանակ, կգա այն օրը, որ անպայման անհրաժեշտ պիտի լինի, որ նրանք այս բաներին հավատան:

17 Եվ Տերը կպարզի իր ձեռքը կրկին, երկրորդ անգամ, վերականգնելու իր ժողովրդին իրենց կորած և ընկած վիճակից: Ուստի, նա կսկսի զարմանալի և սքանչելի մի գործ անել մարդկանց զավակների մեջ:

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

18 Ուստի, նա ի հայտ կբերի իր խոսքերը նրանց համար, խոսքեր, որոնք կդառնան նրանց վերջին օրը, քանզի դրանք կտրվեն նրանց նպատակի համար՝ համոզելու նրանց ճշմարիտ Մեսիայի մասին, որը մերժվել էր նրանց կողմից. և նրանց համոզելու համար, որ նրանք այլևս կարիք չունեն սպասելու որևէ Մեսիայի գալուն, քանզի որևէ մեկը չպետք է գա, մինչև դա չլինի մի կեղծ Մեսիա, որը պիտի խաբի ժողովրդին. քանզի կա միայն մեկ Մեսիա մարգարեների կողմից խոսված և դա այն Մեսիան է, որը պետք է մերժվի հրեաների կողմից:

19 Քանզի համաձայն մարգարեների խոսքերի, Մեսիան գալու է վեց հարյուր տարի հետո, այն ժամանակից սկսած, երբ հայրս թողեց Երուսաղեմը. և համաձայն մարգարեների խոսքերի և նաև Աստծո հրեշտակի խոսքի, նրա անունը կլինի Հիսուս Քրիստոս, Աստծո Որդի:

20 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես խոսեցի հստակորեն, այնպես որ դուք չեք կարող սխալվել: Եվ ինչպես Տեր Աստված ապրում է, որը դուրս բերեց Իսրայելին Եգիպտոսի երկրից և տվեց Մովսեսին զորություն, որ նա բուժեր ազգերին՝ թունավոր օձերից խայթվելուց հետո, եթե նրանք իրենց աչքերը ձգեին օձի վրա, որը նա բարձրացրեց նրանց առջև, և նաև տվել էր նրան զորություն, որ նա զարկեր ժայռին և ջուր դուրս գար. այո, ահա, ես ասում եմ ձեզ, ինչպես որ այս բաները ճիշտ են, և ինչպես կենդանի է Տեր Աստված, չկա ոչ մի ուրիշ անուն երկնքի տակ տրված, բացի այս Հիսուս Քրիստոսից, որի մասին ես խոսեցի, որի միջոցով մարդ կարող է փրկվել:

21 Ուստի, այս պատճառով է Տեր Աստված խոստացել ինձ, որ այս բաները, որոնք ես գրում եմ, պիտի պահվեն ու պահպանվեն, և փոխանցվեն իմ հետնորդներին, սերնդե-սերունդ, որպեսզի խոստումը կարողանա իրականանալ Հովսեփին, որ նրա սերունդը երբեք չի կորչի, քանի դեռ երկիրը կանգուն կլինի:

22 Ուստի, այս բաները պիտի գնան սերնդե-սերունդ, քանի դեռ երկիրը կանգուն կլինի. և դրանք պիտի գնան համաձայն Աստծո կամքի և հաճության. և ազգերը, որոնք կունենան դրանք, պետք է դատվեն դրանցով, համաձայն այն խոսքերի, որոնք գրված են:

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

23 Քանզի, մենք աշխատում ենք ջանասիրաբար՝ գրելու և համոզելու մեր զավակներին, և նաև մեր եղբայրներին, հավատալու Քրիստոսին և հաշտվելու Աստծո հետ. քանզի մենք գիտենք, որ շնորհի միջոցով է, որ մենք փրկվում ենք՝ այն ամենից հետո, ինչ մենք կարող ենք անել:

24 Եվ չնայած մենք հավատում ենք Քրիստոսին, մենք պահում ենք Մովսեսի օրենքը, և հաստատամտությամբ սպասում Քրիստոսին, մինչև օրենքը կկատարվի:

25 Քանզի, այս նպատակի համար էր տրված օրենքը. ուստի օրենքը դարձել է մեռած մեզ համար, և մենք դարձվել ենք կենդանի՝ Քրիստոսով, մեր հավատքի շնորհով. սակայն մենք պահում ենք օրենքը՝ պատվիրանների պատճառով:

26 Եվ մենք խոսում ենք Քրիստոսի մասին, մենք հրճվում ենք Քրիստոսով, մենք քարոզում ենք Քրիստոսի մասին, մենք մարգարեանում ենք Քրիստոսի մասին, և մենք գրում ենք մեր մարգարեությունների համաձայն, որ մեր զավակները կարողանան իմանալ, թե ինչ աղբյուրի նրանք կարող են ապավինել իրենց մեղքերի թողության համար:

27 Ուստի, մենք խոսում ենք օրենքի վերաբերյալ, որ մեր զավակները կարողանան իմանալ օրենքի մեռած լինելը, կարողանան սպասել այն կյանքին, որը Քրիստոսում է և իմանան, թե ինչ նպատակով էր տրված օրենքը: Եվ օրենքը Քրիստոսում կատարվելուց հետո, որ նրանք կարիք չունենան՝ կարծրացնելու իրենց սրտերը նրա դեմ, երբ օրենքը պետք է դադարեցվի:

28 Եվ այժմ, ահա, իմ ժողովուրդ, դուք խստապարանոց ժողովուրդ եք. ուստի, ես խոսեցի հստակորեն ձեզ հետ, որպեսզի դուք չլինի թե սխալ հասկանաք: Եվ խոսքերը, որոնք ես խոսեցի, պիտի կանգնեն որպես վկայություն ձեր դեմ. քանզի դրանք բավարար են սովորեցնելու ամեն մի մարդու ճիշտ ճանապարհը. քանզի ճիշտ ճանապարհը Քրիստոսին հավատալն է և նրան չուրանալը. քանզի ուրանալով նրան, դուք ուրանում եք նաև մարգարեներին և օրենքը:

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

29 Եվ այժմ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ ճիշտ
ճանապարհը Քրիստոսին հավատալն է և նրան
չուրանալը. և Քրիստոսը Սուրբն է Իսրայելի.
ուստի, դուք պետք է վար խոնարհվեք նրա առաջ
և երկրպագեք նրան ձեր ողջ գորությամբ, մտքով,
և ուժով, և ողջ ձեր հոգով. և եթե դուք անեք այդ,
դուք ոչ մի ձևով դուրս չեք գցվի:

30 Եվ որչափ որ անհրաժեշտ կլինի, դուք պետք է
պահեք Աստծո ծիսակատարություններն ու
արարողությունները, մինչև որ օրենքը, որը
տրված էր Մովսեսին, իրագործվի:

And now behold, I say unto you that the right way
is to believe in Christ, and deny him not; and Christ
is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow
down before him, and worship him with all your
might, mind, and strength, and your whole soul; and
if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must
keep the performances and ordinances of God until
the law shall be fulfilled which was given unto
Moses.

2 Նեփի 26

- 1 Եվ հետո, երբ Քրիստոսը մեռելներից հարություն կառնի, նա իրեն ցույց կտա ձեզ, իմ զավակներ և իմ սիրելի եղբայրներ. և խոսքերը, որոնք նա կասի ձեզ, կլինի այն օրենքը, որը դուք պետք է անեք:
- 2 Քանզի, ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ շատ սերունդներ կանցնեն և կլինեն մեծ պատերազմներ ու հակառակություններ իմ ժողովրդի մեջ:
- 3 Եվ Մեսիայի գալուց հետո նշաններ կլինեն տրված իմ ժողովրդին՝ նրա ծննդյան վերաբերյալ և նաև նրա մահվան և հարության. և մեծ ու ահավոր կլինի այն օրն ամբարիշտների համար, քանզի նրանք կկորչեն. և նրանք կորչում են, որովհետև նրանք դուրս են գցում մարգարեներին ու սրբերին, և քարկոծում են նրանց, և սպանում նրանց. այդ պատճառով սրբերի արյան աղաղակը կբարձրանա գետնից վեր՝ դեպի Աստված, ընդդեմ նրանց:
- 4 Ուստի, բոլոր նրանք, ովքեր հպարտ են և գործում են ամբարշտորեն, այն օրը, որ գալիս է, կայրի նրանց, ասում է Զորաց Տերը, այսինքն՝ նրանք հարդի պես կլինեն:
- 5 Եվ նրանք, ովքեր սպանում են մարգարեներին և սրբերին, երկրի խորքերը կույ կտան նրանց, ասում է Զորաց Տերը. և լեռները կծածկեն նրանց, և պտուտահողմերը կքշեն նրանց հեռու, և շինությունները կփլվեն նրանց վրա ու ջարդուփշուր կանեն նրանց, և կփշրեն նրանց՝ դարձնելով փոշի:
- 6 Եվ նրանց կայցելեն որոտները և կայծակները, երկրաշարժերը և ամեն ձևի ավերումները, քանզի Տիրոջ բարկության կրակը կբռնկվի նրանց դեմ, և նրանք կլինեն հարդի պես, և օրը, որ գալիս է, կայրի նրանց, ասում է Զորաց Տերը:
- 7 Ա՛խ, իմ հոգու տվայտանքը և ցավն իմ ժողովրդի սպանվածների կորստի համար: Քանզի ես՝ Նեփիս, տեսա դա, և այն գրեթե սպառում է ինձ Տիրոջ ներկայության առջև. բայց ես պիտի կանչեմ առ իմ Աստված. Քո ճանապարհներն արդար են:

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

- 8 Բայց, ահա, արդարները, որոնք լսում են մարգարեների խոսքերը և չեն կործանում նրանց, այլ չնայած բոլոր հալածանքներին, հաստատամտությամբ սպասում են Քրիստոսին՝ նշանների համար, որոնք տրվել են,— ահա, այդ նրանք են, որ չեն մեռնի:
- 9 Այլ, Արդարության Որդին կհայտնվի նրանց, և նա կբժշկի նրանց, և նրանք կունենան խաղաղություն նրա հետ, մինչև որ երեք սերունդներ անցած կլինեն, և շատերը չորրորդ սերնդից անցած կլինեն արդարակեցության մեջ:
- 10 Եվ երբ այս բաներն անցած կլինեն, մի սրընթաց կործանում է գալու դեպի իմ ժողովուրդը. քանզի չնայած իմ հոգու ցավերին, ես տեսա այդ. ուստի, ես գիտեմ, որ դա տեղի կունենա. և նրանք ծախում են իրենց՝ ոչնչի համար. քանզի որպես իրենց հպարտության և հիմարության վարձք, նրանք կհնձեն կործանում. քանզի, որովհետև նրանք ենթարկվում են դևին և ընտրում են ավելի շուտ խավարի գործերը, քան լույսը, հետևաբար, նրանք պետք է վար գնան՝ դեպի դժոխք:
- 11 Քանզի Տիրոջ Հոգին միշտ չի ճգնի մարդու հետ: Եվ երբ Հոգին դադարում է մարդու հետ ճգնելը, այն ժամանակ գալիս է սրընթաց կործանում, և սա վշտացնում է իմ հոգին:
- 12 Եվ ինչպես ես խոսեցի հրեաներին համոզելու վերաբերյալ, որ Հիսուսը հենց Քրիստոսն է, անպայման պետք է, որ հեթանոսները նույնպես համոզվեն, որ Հիսուսը Քրիստոսն է՝ Հավերժական Աստվածը.
- 13 Եվ որ նա ինքը հայտնվում է բոլոր նրանց, ովքեր հավատում են իրեն, Սուրբ Հոգու զորությամբ. այո, ամեն ազգի, ցեղի, լեզվի և ժողովրդի, գործելով հզոր հրաշքներ, նշաններ և զարմանալիքներ մարդկանց որդիների մեջ, ըստ նրանց հավատքի:
- 14 Բայց, ահա, ես մարգարեանում եմ ձեզ վերջին օրերի վերաբերյալ. այն օրերի վերաբերյալ, երբ Տեր Աստված ի հայտ կբերի այս բաները մարդկանց զավակներին:

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

15 Նրանից հետո, երբ իմ սերունդը և իմ եղբայրների սերունդն ընկած կլինեն անհավատության մեջ և զարկված կլինեն հեթանոսների կողմից. այո, հետո, երբ Տեր Աստված ճամբար դրած կլինի նրանց դեմ շուրջբոլորը, և սարով պաշարում դրած կլինի նրանց դեմ, և ամրոցներ բարձրացրած կլինի նրանց դեմ. և հետո, երբ նրանք վար բերված կլինեն, փոշուն հավասարված, նույնիսկ այնպես, որ նրանք չեն լինի, այնուամենայնիվ, արդարների խոսքերը կգրվեն, և հավատարիմների աղոթքները կլսվեն, և բոլոր նրանք, ովքեր ընկել են անհավատության մեջ, մոռացված չեն լինի:

16 Քանզի նրանք, ովքեր կործանված կլինեն, կխոսեն նրանց հետ հողի միջից, և նրանց խոսքը կլինի ցածր, փոշու միջից, և նրանց ձայնը նման կլինի մեկին, որն ունի ծանոթ ոգի. քանզի Տեր Աստված կտա նրան զորություն, որ նա կարողանա շնչալ նրանց մասին, նույնիսկ կարծես դա հողի միջից էր. և նրանց խոսքը կշնչալ փոշու միջից:

17 Քանզի այսպես է ասում Տեր Աստված. Նրանք կգրեն այն բաները, որոնք կկատարվեն իրենց մեջ, և դրանք կգրվեն ու կկնքվեն մի գրքում, և նրանք, ովքեր ընկել են անհավատության մեջ, չեն ունենա դրանք, քանզի նրանք ջանում են կործանել Աստծո բաները:

18 Ուստի, ինչպես նրանք, ովքեր կործանվեցին, կործանվեցին սրընթաց. և նրանց զարհուրելիների բազմությունը կլինի, ինչպես մղեղը, որ կորչում է,— այո, այսպես է ասում Տեր Աստված. Դա կլինի մի վայրկյանում, հանկարծակի,—

19 Եվ կլինի այնպես, որ նրանք, ովքեր անհավատության մեջ են ընկել, կզարկվեն հեթանոսների ձեռքով:

20 Եվ հեթանոսները՝ իրենց աչքում հպարտությունից բարձրամտացած, գայթեցին՝ իրենց գայթակղության քարի մեծության պատճառով, այնպես որ նրանք կառուցել են բազմաթիվ եկեղեցիներ. այնուամենայնիվ, նրանք վայր են դնում Աստծո զորությունն ու հրաշքները և իրենք իրենց քարոզում են իրենց իսկ իմաստությունը և իրենց իսկ սովորածը, որպեսզի շահ ստանան և փշրեն աղքատների երեսին:

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

21 Եվ շատ եկեղեցիներ կան կառուցված, որոնք առաջացնում են նախանձություններ և կռիվներ և ոխ:

22 Եվ կան նաև գաղտնի խմբակցություններ, հենց հին ժամանակների պես, ըստ դևի խմբակցությունների, քանզի նա է հիմնադիրը բոլոր այս բաների. այո, սպանության հիմնադիրը, և խավարի գործերի. այո, և նա առաջնորդում է նրանց վուշե պարանով՝ վզից, մինչև նա կապում է նրանց իր ամուր պարաններով, հավիտյան:

23 Քանզի, ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես ասում եմ ձեզ, որ Տեր Աստված չի գործում խավարում:

24 Նա չի անում որևէ բան, բացի դա լինի ի օգուտ աշխարհի. քանզի նա սիրում է աշխարհն այնքան, որ նա վայր է դնում իր սեփական կյանքը, որպեսզի կարողանա ձգել բոլոր մարդկանց իր մոտ: Ուստի, նա ոչ ոքի չի պատվիրում, որ նրանք չճաշակեն իր փրկությունից:

25 Ահա, կանչում է նա որևէ մեկին՝ ասելով. Ընդացեք ինձանից: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. այլ նա ասում է. Եկեք ինձ մոտ, բոլոր, աշխարհի ծայրեր, առեք կաթ ու մեղր առանց փողի և առանց գնի:

26 Ահա, պատվիրել է նա որևէ մեկին, որ նրանք հեռանան ժողովարաններից կամ պաշտամունքի տներից: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ:

27 Պատվիրել է նա որևէ մեկին, որ նրանք չպետք է ճաշակեն նրա փրկությունից: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. այլ նա տվել է այն ձրի, բոլոր մարդկանց համար. և նա պատվիրել է իր ժողովրդին, որ նրանք պետք է բոլոր մարդկանց համոզեն ապաշխարել:

28 Ահա, պատվիրել է Տերը որևէ մեկին, որ նրանք չպետք է ճաշակեն իր բարությունից: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. այլ բոլոր մարդիկ արտոնյալ են, մեկը մյուսի նման, և ոչ ոքի արգելված չէ:

29 Նա պատվիրել է, որ չպետք է լինի քահանանենություն. քանզի, ահա, քահանանենություն է այն, երբ մարդիկ քարոզում են և իրենք իրենց բարձր են դնում՝ իբրև մի լույս աշխարհի համար, որ կարողանան շահ և գովասանք ստանալ աշխարհից. սակայն նրանք չեն փնտրում Սիոնի բարօրությունը:

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

30 Ահա, Տերն արգելել է այս բանը. ուստի, Տեր Աստված տվել է պատվիրան, որ բոլոր մարդիկ պետք է գթություն ունենան, գթություն, որը սեր է: Եվ եթե նրանք չունենան գթություն, նրանք կլինեն ոչինչ: Ուստի, եթե նրանք ունենան գթություն, նրանք չեն հանդուրժի, որ Սիոնում աշխատավորը կորչի:

31 Բայց աշխատավորը Սիոնում պետք է աշխատի Սիոնի համար. քանզի, եթե նրանք աշխատեն փողի համար, նրանք պետք է ոչնչանան:

32 Եվ կրկին, Տեր Աստված պատվիրել է, որ մարդիկ չպետք է սպանեն. որ նրանք չպետք է ստեն. որ նրանք չպետք է գողանան. որ նրանք չպետք է գուր հիշատակեն Տեր Աստծո անունը. որ նրանք չպետք է նախանձեն. որ նրանք չպետք է ոխ ունենան. որ նրանք չպետք է վիճեն մեկը մյուսի հետ. որ նրանք չպետք է գործեն պոռնկություններ. և որ նրանք այս բաներից ոչ մեկը չպետք է անեն. քանզի ովքեր անում են, նրանք կկորչեն:

33 Քանզի այս անօրինություններից ոչ մեկը չի գալիս Տիրոջից. քանզի նա անում է մարդկանց զավակների մեջ այն, ինչը բարի է. և նա չի անում ոչինչ, եթե դա պարզ չէ մարդկանց զավակների համար. և նա հրավիրում է նրանց բոլորին՝ գալ իր մոտ և ճաշակել իր բարությունից. և նա չի մերժում ոչ մեկին, որ գալիս են դեպի իրեն, սև թե սպիտակ, ստրուկ թե ազատ, այր թե կին. և նա հիշում է հեթանոսներին. և բոլորը նույն են Աստծո համար՝ թե՛ հրեան, թե՛ հեթանոսը:

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Նեփի 27

- 1 Բայց, ահա, վերջին օրերին, կամ հեթանոսների օրերին,— այո, ահա, հեթանոսների բոլոր ազգերը և նաև հրեաները, և նրանք, ովքեր կգան այս երկիր, և նրանք, ովքեր կլինեն ուրիշ երկրներում, այո, նույնիսկ երկրագնդի բոլոր երկրներում, ահա, նրանք հարբած կլինեն անօրինությամբ և ամեն ձևի պղծություններով,—
- 2 Եվ երբ այն օրը գա, նրանց կայցելի Ջորաց Տերը՝ որոտով և երկրաշարժով և մի մեծ աղմուկով, մրրիկով և փոթորկով և լափող կրակի բոցով:
- 3 Եվ բոլոր ազգերը, որոնք կովում են Սիոնի դեմ, և որոնք ճնշում են նրան, կլինեն, ինչպես գիշերային տեսիլքի մի երազ. այո, նրանց համար կլինի հենց այնպես, ինչպես սոված մարդու հետ, որը երազում է, և ահա, նա ուտում է, բայց արթնանում է և իր հոգին դատարկ է. կամ նման ծարավ մարդուն, որը երազում է, և, ահա, նա խմում է, բայց արթնանում է, և նա, ահա, նվաղած է, և նրա հոգին պապակվում է. այո, հենց այդպես կլինի բազմությունը բոլոր ազգերի, որ կովում են սիոն սարի դեմ:
- 4 Քանզի, ահա, դուք բոլորդ, որ անօրինություն եք անում, կանգ առեք և զարմացեք, քանզի դուք կաղաղակեք և կլացեք. այո, դուք կլինեք հարբած, բայց ոչ գինուց, դուք կօրորվեք, բայց ոչ թունդ խմիչքից:
- 5 Քանզի, ահա, Տերը ձեր վրա է թափել խորը քնի ոգին: Քանզի ահա, դուք փակել եք ձեր աչքերը և դուք մերժել եք մարգարեներին. և ձեր ղեկավարներին ու տեսանողներին է նա քողարկել՝ ձեր անօրինության պատճառով:
- 6 Եվ կլինի այնպես, որ Տեր Աստված ի հայտ կբերի ձեզ համար խոսքերը մի գրքի, և դրանք կլինեն խոսքերը նրանց, որոնք ննջել են:
- 7 Եվ, ահա, գիրքը կնքված կլինի. և գրքում կլինի Աստծո կողմից մի հայտնություն աշխարհի սկզբից մինչև նրա վերջը:
- 8 Ուստի, այն բաների պատճառով, որոնք կնքված են, այն բաները, որոնք կնքված են, չեն հանձնվի ժողովրդի ամբարշտության և պղծությունների օրը: Ուստի, գիրքը կպահվի նրանցից:

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

- 9 Բայց գիրքը կհանձնվի մի մարդու, և նա կհանձնի գրքի խոսքերը, որոնք նրանց խոսքերն են, ովքեր ննջել են փոշու մեջ, և նա կհանձնի այս խոսքերը մեկ ուրիշին.
- 10 Բայց խոսքերը, որոնք կնքված են, նա չի հանձնի, ոչ էլ նա կհանձնի գիրքը: Քանզի գիրքը կնքված կլինի Աստծո զորությամբ, և հայտնությունը, որը կնքված էր, կպահվի գրքում մինչև Տիրոջ հարմար ժամանակը, որպեսզի դրանք կարողանան ի հայտ գալ. քանզի ահա, դրանք բացահայտում են բոլոր բաները՝ աշխարհի հիմնադրումից մինչև նրա վերջը:
- 11 Եվ գալիս է օրը, երբ գրքի խոսքերը, որոնք կնքված էին, կկարդացվեն տների կտուրների վրա. և դրանք կկարդացվեն Քրիստոսի զորությամբ. և բոլոր բաները կբացահայտվեն մարդկանց զավակներին, որոնք երբևէ եղել են մարդկանց զավակների մեջ, և որոնք երբևէ կլինեն, նույնիսկ մինչև աշխարհի վերջը:
- 12 Ուստի, այն օրը, երբ գիրքը կհանձնվի մարդուն, որի մասին ես խոսեցի, գիրքը կթաքցվի աշխարհի աչքից, որ ոչ մեկի աչքերը չտեսնեն այն, բացառությամբ երեք ականատեսների, որ կտեսնեն այն՝ Աստծո զորությամբ, բացի նրանից, ում կհանձնվի գիրքը. և նրանք կվկայեն գրքի և նրա միջի բաների ճշմարտացիության մասին:
- 13 Եվ չկա մեկ ուրիշը, որը կտեսնի այն, բացի մի քանիսից, Աստծո կամքի համաձայն՝ վկայություն բերելու համար մարդկանց զավակներին, նրա խոսքի վերաբերյալ. քանզի Տեր Աստված ասել է, որ հավատարիմների խոսքերը կխոսվեն, կարծես թե դրանք մեռածների կողմից լինեն:
- 14 Ուստի, Տեր Աստված կսկսի առաջ բերել գրքի խոսքերը. և նա կհաստատի իր խոսքն այնքան շատ վկաների բերանով, որքան նրան բարի կթվա. և վայ լինի նրան, որ մերժում է Աստծո խոսքը:
- 15 Բայց ահա, կլինի այնպես, որ Տեր Աստված կասի նրան, ում նա կհանձնի գիրքը. Վերցրու այս խոսքերը, որոնք կնքված չեն և հանձնիր դրանք մեկ ուրիշին, որպեսզի նա կարողանա ցույց տալ դրանք ուսյալին՝ ասելով. Կարդա այս, աղաչում եմ քեզ: Եվ ուսյալը կասի. Բեր այստեղ գիրքը և ես կկարդամ դրանք:

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

16 Եվ արդ, աշխարհի փառքի և շահ ստանալու համար կասեն նրանք այս, և ոչ թե Աստծո փառքի համար:

17 Եվ մարդը կասի. Ես չեմ կարող բերել գիրքը, քանզի այն կնքված է:

18 Այն ժամանակ ուսյալը կասի. Ես չեմ կարող կարդալ այն:

19 Ուստի, կլինի այնպես, որ Տեր Աստված կհանձնի նորից գիրքը և դրա խոսքերը նրան, ով ուսյալ չէ. և մարդը, որն ուսյալ չէ, կասի. Ես ուսյալ չեմ:

20 Այն ժամանակ Տեր Աստված կասի նրան. Ուսյալները չեն կարդա, քանի որ մերժել են դրանք, և ես ի վիճակի եմ անելու իմ սեփական գործը. ուստի, դու կկարդաս խոսքերը, որոնք ես կտամ քեզ:

21 Ձեռք մի տուր այն բաներին, որոնք կնքված են, քանզի ես դրանք ի հայտ կբերեմ ինձ իսկ հարմար ժամանակ. քանզի ես ցույց կտամ մարդկանց զավակներին, որ ես ի վիճակի եմ անել իմ սեփական գործը:

22 Ուստի, երբ դու կարդացած կլինես խոսքերը, որոնք ես պատվիրել եմ քեզ և ձեռք կբերես վկաներ, որոնք ես խոստացել եմ քեզ, ապա դու պետք է կնքես գիրքը դարձյալ և թաքցնես այն ինձ համար, որպեսզի ես կարողանամ պահպանել խոսքերը, որոնք դու չես կարդացել, մինչև ես իմ իսկ իմաստությամբ հարմար կտեսնեմ բացահայտել բոլոր բաները մարդկանց զավակներին:

23 Քանզի ահա, ես եմ Աստված. և ես հրաշքների Աստված եմ. և ես ցույց կտամ աշխարհին, որ ես նույնն եմ՝ երեկ, այսօր և հավիտյան. և ես չեմ գործում մարդկանց զավակների մեջ, բացի դա լինի իրենց հավատքի համաձայն:

24 Եվ ապա կլինի այնպես, որ Տերը կասի նրան, ով կկարդա խոսքերը, որոնք կհանձնվեն իրեն:

25 Քանի որ այս ժողովուրդը մոտ է գալիս ինձ իրենց բերանով, և իրենց շուրթերով են պատվում ինձ, բայց իրենց սրտերը հեռացրել են ինձանից և նրանց երկյուղն իմ հանդեպ սովորեցվել է մարդկանց ցուցմունքներով,—

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

- 26 Հետևաբար, ես կսկսեմ մի զարմանալի գործ անել այս ժողովրդի մեջ, այո՛, զարմանալիք և զարմանք, քանզի նրանց իմաստունների և ուսյալների իմաստությունը կոչնչանա և նրանց խելամիտների հասկացողությունը կխափանվի:
- 27 Եվ վայ՛ նրանց, ովքեր ջանում են խորը թաքցնել իրենց խորհուրդը Տիրոջից: Եվ նրանց գործերը խավարում են, և նրանք ասում են. Ո՞վ է տեսնում մեզ, և ո՞վ գիտի մեզ: Եվ նրանք նաև ասում են. Անշուշտ բաների տակն ու վրա քո շուռ տալը կհամարվի, ինչպես բրուտագործի կավը: Բայց, ահա, ես ցույց կտամ նրանց, ասում է Զորաց Տերը, որ ես գիտեմ նրանց բոլոր գործերը: Քանզի միթե գործը կասի նրան, ով արել է այն՝ նա՛ չի արել ինձ: Կամ միթե ստեղծված բանը կասի նրա մասին, ով ստեղծել է այն՝ նա հասկացողություն չուներ:
- 28 Բայց, ահա, ասում է Զորաց Տերը. Ես ցույց կտամ մարդկանց զավակներին, որ դեռ փոքր-ինչ անց, և Լիբանանը կվերածվի մրգառատ դաշտի. և մրգառատ դաշտը կհամարվի, ինչպես անտառը:
- 29 Եվ այն օրը խուլերը կլսեն գրքի խոսքերը, և կույրերի աչքերը կտեսնեն մթությունից և խավարից:
- 30 Եվ հեզերը նույնպես կավելանան, և նրանց ուրախությունը կլինի Տիրոջով, և աղքատը, մարդկանց միջից, կհրճվի Իսրայելի Սուրբով:
- 31 Քանզի, հաստատ, ինչպես կենդանի է Տերը, նրանք կտեսնեն, որ զարհուրելին դարձվել է ոչինչ և ծաղրողն այրվում է, և բոլորը, ովքեր աչալուրջ են անօրինություն անելու, կկտրվեն.
- 32 Եվ նրանք, որոնք մարդուն հանցավոր են դարձնում մի բառի համար և որոգայթ են դնում նրա համար, ով հանդիմանում է դրան մոտ, և դատարկ բանի համար երես են թեքում արդարից:
- 33 Հետևաբար, Տերը, որ փրկագնեց Աբրահամին, այսպես է ասում Հակոբի տան մասին. Հակոբն այժմ չի ամաչելու, ոչ էլ նրա երեսն է գունատվելու:
- 34 Բայց երբ նա տեսնի իր զավակներին, իմ ձեռքի գործը նրա մեջ, նրանք կսրբացնեն իմ անունը, և կսրբացնեն Սուրբին Հակոբի, և կվախենան Իսրայելի Աստծուց:

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

35 Երանք, նույնպես, որ սխալվել էին հոգով, կգան հասկացողության, և նրանք, ովքեր տրտնջում էին, կսովորեն վարդապետություն:

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Նեփի 28

- 1 Եվ այժմ, ահա, իմ եղբայրներ, ես խոսեցի ձեզ հետ, համաձայն նրա, ինչ Հոգին պարտադրեց ինձ. ուստի, ես գիտեմ, որ դրանք անշուշտ պետք է կատարվեն:
- 2 Եվ բաները, որոնք դուրս կգրվեն գրքից, մեծ արժեք կունենան մարդկանց զավակների համար, և հատկապես մեր սերնդի համար, որն Իսրայելի տան մի մնացորդ է:
- 3 Քանզի կլինի այնպես, այն օրը, որ եկեղեցիները, որոնք ստեղծված են, բայց ոչ Տիրոջ համար, երբ մեկը կասի մյուսին. Ահա, էս, էս եմ Տիրոջինը, և մյուսները կասեն. Ես, էս եմ Տիրոջինը. և այսպես կասի ամեն մեկը, որը ստեղծել է եկեղեցիներ, և ոչ թե Տիրոջ համար,
- 4 Եվ նրանք կվիճեն մեկը մյուսի հետ. և նրանց քահանաները կվիճեն մեկը մյուսի հետ, և նրանք պիտի սովորեցնեն իրենց իմաստությամբ և ժխտեն Սուրբ Հոգին, որը խոսել է տալիս:
- 5 Եվ նրանք ժխտում են Աստծո զորությունը, Սուրբին Իսրայելի. և նրանք ասում են ժողովրդին. Լսեք մեզ և լսեք մեր ցուցումը. քանզի ահա, այսօր Աստված չկա, քանզի Տերը և Քավիչն արել է իր գործը, և նա տվել է իր զորությունը մարդկանց:
- 6 Ահա, լսեք իմ ցուցումը. եթե նրանք ասեն. Հրաշք կա գործված Տիրոջ ձեռքով, մի հավատացեք. քանզի այսօր նա հրաշքների Աստված չէ. նա արել է իր գործը:
- 7 Այո, և կլինեն շատերը, որոնք կասեն. Կերեք, խմեք և զվարճացեք, քանզի վաղը մենք մեռնելու ենք. և մեզ համար լավ է լինելու:
- 8 Եվ կլինեն նաև շատերը, որոնք կասեն. Կերեք, խմեք և զվարճացեք. այնուամենայնիվ, վախեցեք Աստծուց,— նա կարդարացնի մի փոքր մեղք գործելը. այո, ստեք մի քիչ, օգուտ քաղեք մեկից իր խոսքերի պատճառով, փոս փորեք ձեր հարևանի համար. սրանում ոչ մի վնաս չկա. և արեք այս բոլոր բաները, քանզի վաղը մեռնելու ենք. և եթե լինի այնպես, որ մենք մեղավոր լինենք, Աստված կծեծի մեզ մի քանի մտրակահարվածով, և ի վերջո, մենք կփրկվենք Աստծո արքայությունում:

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

- 9 Այո, և կլինեն շատերը, որոնք կսովորեցնեն այս ձևով՝ կեղծ, սին և հիմար վարդապետություններ, և փքված կլինեն իրենց սրտերում, և կջանան իրենց խորհուրդները խորը թաքցնել Տիրոջից. և նրանց գործերը խավարում կլինեն:
- 10 Եվ սրբերի արյունը գետնից կաղաղակի նրանց դեմ:
- 11 Այո, նրանք բոլորը դուրս են եկել ճանապարհից. նրանք դարձել են ապականված:
- 12 Հպարտության պատճառով, և կեղծ ուսուցիչների և սուտ վարդապետությունների պատճառով, նրանց եկեղեցիները դարձել են ապականված, և նրանց եկեղեցիները բարձրամտացած են. հպարտության պատճառով նրանք փքված են:
- 13 Նրանք կողոպտում են աղքատներին իրենց գեղեցիկ սրբարանների համար. նրանք կողոպտում են աղքատներին իրենց գեղեցիկ հանդերձների համար. և նրանք հալածում են հեզերին և սրտով խեղճերին, որովհետև փքված են իրենց հպարտությամբ:
- 14 Նրանք կրում են խիստ պարանոցներ և բարձր գլուխներ. այո, և հպարտության ու ամբարշտության, պղծությունների և պոռնկությունների պատճառով նրանք բոլորը ճանապարհից շեղվել են, բացի մի քանիսից, որոնք Քրիստոսի խոնարհ հետևորդներն են. այնուամենայնիվ, նրանք առաջնորդվում են, այնպես որ շատ դեպքերում նրանք իրոք սխալվում են, որովհետև սովորեցվում են մարդկանց ցուցումներով:
- 15 Ա՛խ, իմաստունները, ուսյալները և հարուստները, որոնք փքված են իրենց սրտերի հպարտությամբ, և բոլոր նրանք, ովքեր քարոզում են կեղծ վարդապետություններ, և բոլոր նրանք, ովքեր գործում են պոռնկություններ և խեղաբարություն են Տիրոջ ճշմարիտ ճանապարհը, վայ, վայ, վայ լինի նրանց, ասում է Ամենագոր Տեր Աստված, քանզի նրանք վայր պիտի զգվեն դժոխք:
- 16 Վայ նրանց, որ դատարկ բանի համար երես են թեքում արդարից և հայհոյում են ընդդեմ նրա, ինչը բարի է և ասում, որ դա արժեք չունի: Քանզի պիտի գա օրը, որ Տեր Աստված սրընթաց կայցելի երկրի բնակիչներին. և այն օրը, երբ նրանք լիովին հասունացած կլինեն անօրինության մեջ, նրանք կկորչեն:

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

- 17 Բայց, ահա, եթե երկրի բնակիչներն ապաշխարեն իրենց ամբարշտությունից և պղծություններից, նրանք չեն կործանվի, ասում է Զորաց Տերը:
- 18 Բայց, ահա, այն մեծ և պիղծ եկեղեցին՝ ողջ աշխարհի պռոնիկը, պետք է հողին հավասարվի, և մեծ պիտի լինի նրա անկումը:
- 19 Քանզի դևի թագավորությունը պետք է ցնցվի, և նրանք, ովքեր պատկանում են դրան, անպայման պետք է արթնացվեն ապաշխարության համար, այլապես դևը կհափշտակի նրանց իր հավիտենական շղթաներով, և նրանք կդրոպվեն բարկության ու կկորչեն:
- 20 Քանզի, ահա, այն օրը նա կմոլեգնի մարդկանց զավակների սրտերում և կդրոպի նրանց բարկության ընդդեմ նրա, ինչը բարի է:
- 21 Իսկ մյուսներին կխաղաղեցնի և կհանդարտեցնի՝ տանելով դեպի մարմնական ապահովություն, այնպես որ նրանք կասեն. Ամեն ինչ լավ է Սիոնում. այո, Սիոնը բարգավաճում է, ամեն ինչ լավ է, և այդպես դևը խաբում է նրանց հոգիները և զգուշորեն հեռացնում նրանց՝ իջեցնելով դժոխք:
- 22 Եվ ահա, մյուսներին նա շողորորթում է, հեռու տանելով, և ասում է նրանց, որ դժոխք չկա, և ասում է նրանց. Ես դև չեմ, քանզի այդպիսին չկա. և այսպես նա շնչում է նրանց ականջին, մինչև նա հափշտակում է նրանց իր սարսափելի շղթաներով, որտեղից չկա ազատում:
- 23 Այո, նրանք հափշտակվում են մահով և դժոխքով. և մահը, դժոխքը, դևը և բոլորը, ովքեր կապված են դրանցով, պետք է կանգնեն Աստծո զահի առաջ և դատվեն ըստ իրենց գործերի, որտեղից նրանք պիտի գնան իրենց համար պատրաստված տեղը, այսինքն՝ կրակի և ծծմբի մի լիճ, որն անվերջ տանջանք է:
- 24 Հետևաբար, վայ լինի նրան, ով անհոգ է Սիոնում:
- 25 Վայ լինի նրան, ով աղաղակում է. Ամեն ինչ լավ է:
- 26 Այո, վայ լինի նրան, ով լսում է մարդկանց ցուցումներին և ժխտում Աստծո զորությունը և Սուրբ Հոգու պարզեր:
- 27 Այո, վայ լինի նրան, ով ասում է. Մենք ստացել ենք, և մենք այլևս կարիք չունենք:

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

- 28 Եվ ի վերջո, վայ բոլոր նրանց, ովքեր դողում են
և բարկացած են՝ Աստծո ճշմարտության
պատճառով: Քանզի, ահա, նա, ով կառուցված է
վեմի վրա, ստանում է այն ուրախությամբ. և նա,
ով կառուցված է ավազե հիմքի վրա, դողում է,
չլինի թե ընկնի:
- 29 Վայ լինի նրան, որ կասի. Մենք ստացել ենք
Աստծո խոսքը և այլևս կարիք չունենք Աստծո
խոսքի, քանզի մենք բավականաչափ ունենք:
- 30 Քանզի, ահա, այսպես է ասում Տեր Աստված. Ես
կտամ մարդկանց զավակներին՝ տող առ տող,
ցուցում առ ցուցում, մի քիչ այստեղ և մի քիչ
այնտեղ. և օրհնված են նրանք, ովքեր ականջ են
դնում իմ ցուցումներին և ունկդրում իմ խորհրդին,
քանզի նրանք իմաստություն կսովորեն. քանզի
նրան, ով ընդունում է, ես կտամ ավելին. և
նրանցից, ովքեր կասեն. Մենք բավականաչափ
ունենք, նրանցից կվերցվի, նույնիսկ այն, ինչ
նրանք ունեն:
- 31 Անհծված է նա, որ իր հույսը մարդու վրա է
դնում, կամ մարմինն իրեն բազուկ սարքում, կամ,
որ ականջ է դնում մարդկանց ցուցումներին, եթե
նրանց ցուցումները չեն տրվում Սուրբ Հոգու
զորությամբ:
- 32 Վայ լինի հեթանոսներին, ասում է Զորաց Տեր
Աստվածը. Քանզի չնայած ես կերկարացնեմ իմ
բազուկը դեպի նրանց օր օրի, նրանք կուրանան
ինձ. այնուամենայնիվ, ես ողորմած կլինեմ
նրանց հանդեպ, ասում է Տեր Աստված, եթե
նրանք ապաշխարեն և գան ինձ մոտ. քանզի իմ
բազուկը երկարացված է ողջ օրվա ընթացքում,
ասում է Զորաց Տեր Աստվածը:

And in fine, wo unto all those who tremble, and
are angry because of the truth of God! For behold, he
that is built upon the rock receiveth it with gladness;
and he that is built upon a sandy foundation trem-
bleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received
the word of God, and we need no more of the word
of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give
unto the children of men line upon line, precept
upon precept, here a little and there a little; and
blessed are those who hearken unto my precepts,
and lend an ear unto my counsel, for they shall learn
wisdom; for unto him that receiveth I will give more;
and from them that shall say, We have enough, from
them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or
maketh flesh his arm, or shall hearken unto the pre-
cepts of men, save their precepts shall be given by
the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of
Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out
mine arm unto them from day to day, they will deny
me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith
the Lord God, if they will repent and come unto me;
for mine arm is lengthened out all the day long, saith
the Lord God of Hosts.

2 Նեփի 29

- 1 Բայց ահա, կլինեն շատերը, այն օրը, երբ ես կսկսեմ մի զարմանալի գործ անել նրանց մեջ, որպեսզի կարողանամ հիշել իմ ուխտերը, որոնք ես արել եմ մարդկանց զավակների հետ, որպեսզի ես կարողանամ կրկին պարզել իմ ձեռքը՝ երկրորդ անգամ ետ բերելու իմ ժողովրդին, որոնք Իսրայելի տնից են.
- 2 Եվ նաև, որպեսզի ես կարողանամ հիշել խոստումները, որոնք ես տվել եմ քեզ, Նեփի, և նաև քո հորը, որ ես կհիշեմ քո սերնդին. և որ քո սերնդի խոսքերը դուրս կգան իմ բերանից դեպի քո սերունդը. և իմ խոսքերն առաջ կալանան մինչև աշխարհի ծայրերը՝ որպես դրոշ իմ ժողովրդի համար, որոնք Իսրայելի տնից են.
- 3 Եվ որովհետև իմ խոսքերը կալանան առաջ, շատերը հեթանոսներից կասեն. Աստվածաշունչ, Աստվածաշունչ: Մենք ունենք Աստվածաշունչ և չի կարող լինել որևէ այլ Աստվածաշունչ:
- 4 Բայց այսպես է ասում Տեր Աստված. Ո՛վ հիմարներ, նրանք կունենան Աստվածաշունչ. և այն դուրս կգա հրեաներից՝ իմ հին ուխտի ժողովրդից: Եվ ի՞նչպես են շնորհակալություն հայտնում նրանք հրեաներին Աստվածաշնչի համար, որը նրանք ստացել են նրանցից: Այո, ի՞նչ ի նկատի ունեն հեթանոսները: Հիշո՞ւմ են նրանք հրեաների չարքաշությունները, ճիգերը և ցավերը, և նրանց ջանասիրությունը հանդեպ ինձ, հեթանոսներին փրկություն բերելիս:
- 5 Ո՛վ դուք, հեթանոսներ, դուք հիշե՛լ եք հրեաներին՝ իմ հին ուխտի ժողովրդին: Ո՛չ. այլ դուք անիծել եք նրանց, և ատել եք նրանց, և չեք ջանացել ետ վերադարձնել նրանց: Բայց ահա, ես կվերադարձնեմ բոլոր այս բաները ձեր իսկ գլխին. քանզի ես՝ Տերս, չեմ մոռացել իմ ժողովրդին:
- 6 Դո՛ւ, անմիտ, որ կասես. Աստվածաշունչ, մենք ունենք Աստվածաշունչ, և մենք կարիք չունենք մեկ այլ Աստվածաշնչի: Մի՞թե դուք ձեռք բերած կլինեիք Աստվածաշունչ, եթե դա չլիներ հրեաների միջոցով:

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

7 Չգիտե՞ք դուք, որ կան մեկից ավելի ազգեր: Չգիտե՞ք, որ ես՝ Տերս, ձեր Աստվածը, ստեղծել եմ բոլոր մարդկանց, և որ ես հիշում եմ նրանց, ովքեր ծովի կղզիների վրա են. և որ ես իշխում եմ վերը՝ երկինքներում, և ներքևում՝ երկրի վրա. և ես հայտնի եմ դարձնում իմ խոսքը մարդկանց զավակներին, այո, այսինքն՝ երկրագնդի բոլոր ազգերին:

8 Ինչի՞ համար եք տրտնջում դուք, միթե այն պատճառով, որ ստանալու եք ավելի շատ իմ խոսքերից: Չգիտե՞ք դուք, որ երկու ազգերի վկայությունն ապացույց է ձեզ, որ ես եմ Աստված, որ ես հիշում եմ մեկ ազգին, ինչպես մյուսին: Ուստի, ես խոսում եմ նույն խոսքերն ինչպես մեկ ազգին, այնպես էլ մյուսին: Եվ երբ երկու ազգերը միավորվեն, երկու ազգերի վկայությունները նույնպես կմիավորվեն:

9 Եվ ես անում եմ այս, որպեսզի կարողանամ ապացուցել շատերին, որ ես նույնն եմ՝ երեկ, այսօր և հավիտյան. և որ ես խոսում եմ իմ խոսքերը՝ ըստ իմ սեփական կամքի: Եվ այն պատճառով, որ ես խոսել եմ մի խոսք, դուք չպետք է ենթադրեք, որ ես չեմ կարող խոսել մեկ ուրիշը. քանզի իմ գործը դեռ չի ավարտվել. ոչ էլ այն կավարտվի, մինչև մարդու վախճանը, ոչ էլ այդ ժամանակից՝ այնուհետև և հավիտյան:

10 Ուստի, քանզի որ դուք ունեք Աստվածաշունչ, դուք կարիք չունեք ենթադրելու, որ այն պարունակում է բոլոր իմ խոսքերը. ոչ էլ կարիք ունեք ենթադրելու, որ ես գրել չեմ տվել ավելին:

11 Քանզի ես պատվիրում եմ բոլոր մարդկանց՝ և՛ արևելքում, և՛ արևմուտքում, և՛ հյուսիսում, և՛ հարավում, և՛ ծովի կղզիներում, որ նրանք պետք է գրեն խոսքերը, որոնք ես խոսում եմ նրանց համար, քանզի այն գրքերից ելնելով, որոնք կգրվեն, ես կդատեմ աշխարհը, ամեն մարդու՝ համաձայն իր գործերի, համաձայն նրա, ինչ գրված է:

12 Քանզի ահա, ես կխոսեմ հրեաների համար, և նրանք կգրեն այն. և ես կխոսեմ նաև Նեփիացիների համար, և նրանք կգրեն այն. և ես կխոսեմ Իսրայելի տան մյուս ցեղերի համար, որոնց ես հեռուն եմ առաջնորդել. և նրանք կգրեն այն. և ես կխոսեմ նաև երկրագնդի բոլոր ազգերի համար, և նրանք կգրեն այն:

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

13 Եվ կլինի այնպես, որ հրեաները կունենան Նեփիացիների խոսքերը, և Նեփիացիները կունենան հրեաների խոսքերը. և Նեփիացիներն ու հրեաները կունենան Իսրայելի կորած ցեղերի խոսքերը. և Իսրայելի կորած ցեղերը կունենան Նեփիացիների ու հրեաների խոսքերը:

14 Եվ կլինի այնպես, որ իմ ժողովուրդը, որոնք Իսրայելի տնից են, կհավաքվեն տուն՝ իրենց տոհմական հողերի վրա. և իմ խոսքը նույնպես մեկտեղ կհավաքվի: Եվ ես ցույց կտամ նրանց, որ կռվում են իմ խոսքի դեմ և իմ ժողովրդի դեմ, ովքեր Իսրայելի տնից են, որ ես եմ Աստված, և որ ես ուխտել եմ Աբրահամի հետ, որ ես հիշելու եմ նրա սերնդին հավիտյան:

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Նեփի 30

- 1 Եվ այժմ, ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես կկամենայի խոսել ձեզ հետ. քանզի ես՝ Նեփիս, չէի հանդուրժի, որ դուք ենթադրեք, թե դուք ավելի արդար եք, քան կլինեն հեթանոսները: Քանզի ահա, եթե դուք չպահեք Աստծո պատվիրանները, դուք բոլորդ նմանապես կկորչեք. և այն խոսքերի պատճառով, որոնք խոսվել են, դուք կարիք չունեք ենթադրելու, որ հեթանոսները լիովին կործանվելու են:
- 2 Քանզի ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ հեթանոսներից բոլոր նրանք, որ կապաշխարեն, Տիրոջ ուխտյալ ժողովուրդը կլինեն. և հրեաներից բոլոր նրանք, որ չեն ապաշխարի, դուրս կզցվեն. քանզի Տերը չի ուխտում որևէ մեկի հետ, բացի դա լինի նրանց հետ, ովքեր ապաշխարում են և հավատում նրա Որդուն, որը Սուրբն է Իսրայելի:
- 3 Եվ այժմ, ես կկամենայի դարձյալ մարգարեանալ որոշ բան ևս հրեաների և հեթանոսների վերաբերյալ: Քանզի հետո, երբ գիրքը, որի մասին ես խոսել եմ, ի հայտ կգա և կգրվի հեթանոսներին, և դարձյալ կկնքվի Տիրոջ համար, կլինեն շատերը, ովքեր կհավատան խոսքերին, որոնք գրված են. և նրանք կփոխանցեն դրանք մեր սերնդի մնացորդին:
- 4 Եվ այն ժամանակ մեր սերնդի մնացորդը կիմանա մեր մասին, թե ինչպես մենք դուրս եկանք Երուսաղեմից, և որ նրանք հրեաների հետնորդներն են:
- 5 Եվ Հիսուս Քրիստոսի ավետարանը կհրապարակվի նրանց մեջ, ուստի նրանք ետ կբերվեն իրենց հայրերի մասին իմացությանը և նաև Հիսուս Քրիստոսի իմացությանը, որը եղել էր իրենց հայրերի մեջ:
- 6 Եվ այն ժամանակ նրանք կհրճվեն, քանզի նրանք կիմանան, որ դա օրհնություն է իրենց համար՝ Աստծո ձեռքից. և նրանց խավարի թեփուկները կսկսեն ընկնել իրենց աչքերից. և շատ սերունդներ չեն անցնի նրանց մեջ, մինչև որ նրանք կլինեն մի անարատ ու սքանչելի ժողովուրդ:
- 7 Եվ կլինի այնպես, որ հրեաները, որոնք ցրված են, նույնպես կսկսեն հավատալ Քրիստոսին. և նրանք կսկսեն ի մի հավաքվել երկրի երեսի վրա. և բոլոր նրանք, ովքեր կհավատան Քրիստոսին, նույնպես կդառնան սքանչելի ժողովուրդ:

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

- 8 Եվ կլինի այնպես, որ Տեր Աստված կսկսի իր գործը բոլոր ազգերի, ցեղերի, լեզուների, և ժողովուրդների մեջ՝ իրագործելու իր ժողովրդի վերականգնումը երկրի վրա:
- 9 Եվ արդարությամբ Տեր Աստված կդատի աղքատներին և կհանդիմանի անաչառությամբ, երկրի հեզերի համար: Եվ նա կզարկի երկիրն իր բերանի գավազանով. և իր շրթունքների շնչով նա կսպանի ամբարիշտներին:
- 10 Քանզի սրընթաց մոտենում է ժամանակը, երբ Տեր Աստված մեծ բաժանում կառաջացնի ժողովրդի մեջ. և ամբարիշտներին նա կկործանի. և նա կխնայի իր ժողովրդին, այո, նույնիսկ, եթե այնպես լինի, որ նա պետք է կործանի ամբարիշտներին կրակով:
- 11 Եվ արդարությունը կլինի նրա մեջքի գոտին և հավատարմությունը՝ իրանի գոտին:
- 12 Եվ այն ժամանակ գայլը կբնակվի գառի հետ. և ընձառյուծը կպառկի ուլի հետ, և հորթը, և կորյունը, և պարարտ զվարակը՝ միասին. և մի փոքր երեխա կառաջնորդի նրանց:
- 13 Եվ կույն ու արջը կարածեն. նրանց ձագերը կպառկեն միասին. և առյուծը ծղոտ կուտի, ինչպես արջառը:
- 14 Եվ ծծկեր երեխան կխաղա իժի անցքի վրա, և կաթից կտրված երեխան ձեռքը քարբի բնի վրա կդնի:
- 15 Նրանք չեն վնասի կամ ավերի իմ ողջ սուրբ սարում. քանզի երկիրը Տիրոջ գիտությունով լցված կլինի, ինչպես ջրերն են ծածկում ծովը:
- 16 Ուստի, բոլոր ազգերի գործերը հայտնի կդարձվեն. այո, բոլոր բաները հայտնի կդարձվեն մարդկանց գավակներին:
- 17 Չկա ոչինչ, որը գաղտնի է, որ չբացահայտվի. չկա ոչ մի խավարի գործ, որը ցույց չտրվի լույսի մեջ. և չկա ոչինչ, որը կնքված է երկրի վրա, որ չարձակվի:
- 18 Ուստի, բոլոր բաները, որոնք բացահայտվել են մարդկանց գավակներին, այն օրը կբացահայտվեն. և Սատանան այլևս զորություն չի ունենա մարդկանց գավակների սրտերի վրա երկար ժամանակի ընթացքում: Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես վերջ եմ դնում իմ խոսելուն:

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Նեփի 31

- 1 Եվ այժմ ես՝ Նեփիս, վերջացնում եմ ձեզ համար իմ մարգարեանալը, իմ սիրելի եղբայրներ: Եվ ես չեմ կարող գրել, բացի մի քանի բաներից, որոնք ես գիտեմ պետք է հաստատ կատարվեն. ոչ էլ ես կարող եմ գրել, բացի իմ եղբայր Հակոբի խոսքերից մի քանիսը:
- 2 Ուստի բաները, որոնք ես գրել եմ, բավարարում է ինձ, բացի մի քանի խոսքերից, որոնք ես պետք է խոսեմ Քրիստոսի վարդապետության վերաբերյալ. ուստի ես կխոսեմ ձեզ հետ պարզ՝ համաձայն իմ մարգարեանալու պարզության:
- 3 Քանզի իմ հոգին հրճվում է պարզությամբ, քանզի Տեր Աստված այս ձևով է գործում մարդկանց զավակների մեջ: Քանզի Տեր Աստված տալիս է լույս հասկացողությանը. քանզի նա խոսում է մարդկանց հետ ըստ իրենց լեզվի՝ իրենց հասկացողության համար:
- 4 Ուստի, ես կկամենայի, որ դուք հիշեիք, որ ես խոսել եմ ձեզ հետ այն մարգարեի վերաբերյալ, որին Տերը ցույց տվեց ինձ, որը պետք է մկրտեր Աստծո Գառին, որը պետք է վեր առներ աշխարհի մեղքերը:
- 5 Եվ ահա, եթե Աստծո Գառը, լինելով սուրբ, պիտի կարիք ունենար մկրտվել ջրով՝ կատարելու ամեն արդարություն, Օ՛, ուրեմն՝ լինելով անսուրբ, որքան ավելի շատ կարիք ունենք մենք՝ մկրտվելու, այո, հենց ջրով:
- 6 Եվ այժմ ես կկամենայի հարցնել ձեզ, իմ սիրելի եղբայրներ, ի՞նչպես Աստծո Գառը կատարեց ամեն արդարություն՝ մկրտվելով ջրով:
- 7 Չգիտե՞ք, որ նա սուրբ էր: Բայց չնայած իր սուրբ լինելուն, նա ցույց է տալիս մարդկանց զավակներին, որ ըստ մարմնի նա իրեն խոնարհեցնում է Հոր առաջ, և վկայում է Հորը, որ նա հնազանդ կլինի նրան՝ նրա պատվիրանները պահելիս:
- 8 Ուստի, նրա ջրով մկրտվելուց հետո, Սուրբ Հոգին իջավ նրա վրա աղավնու տեսքով:
- 9 Եվ կրկին դա ցույց է տալիս մարդկանց զավակներին արահետի անձկությունը և դռան նեղությունը, որով նրանք պետք է մտնեն, ինքն օրինակ լինելով նրանց առաջ:

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Եվ նա ասել է մարդկանց զավակներին.
 Ընտանիք ինձ: Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ,
 կարող ենք մենք հետևել Հիսուսին, եթե մենք
 հոժար չլինենք՝ պահելու Հոր պատվիրանները:
- 11 Եվ Հայրն ասել է. Ապաշխարեք, ապաշխարեք
 և մկրտվեք, իմ Սիրելի Որդու անունով:
- 12 Եվ նաև, Որդու ձայնը եկավ ինձ՝ ասելով. Նա, ով
 մկրտվում է իմ անունով, նրան Հայրը կպարգևի
 Սուրբ Հոգին, ինչպես ինձ. ուստի, հետևեք ինձ և
 արեք այն բաները, որոնք դուք տեսաք ինձ՝
 անելիս:
- 13 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, ես գիտեմ, որ եթե
 դուք հետևեք Որդուն սրտի ողջ նվիրվածությամբ,
 չգործելով ոչ կեղծավորություն, ոչ էլ խաբեություն
 Աստծո առաջ, այլ իսկական վճռականությամբ,
 ապաշխարելով ձեր մեղքերից, վկայելով Հորը, որ
 դուք կամենում եք վերցնել ձեզ վրա Քրիստոսի
 անունը մկրտությամբ,– այո, հետևելով ձեր
 Տիրոջը և ձեր Փրկչին, մտնելով ջուրը, համաձայն
 նրա խոսքի, ահա, այն ժամանակ, դուք
 կստանաք Սուրբ Հոգին. այո, այն ժամանակ կգա
 կրակով և Սուրբ Հոգով մկրտությունը. և, այն
 ժամանակ, դուք կարող եք խոսել հրեշտակների
 լեզվով և գովք բացականչել Սուրբին Իսրայելի:
- 14 Բայց ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, այսպես
 եկավ Որդու ձայնն ինձ՝ ասելով. Նրանից հետո,
 երբ դուք ապաշխարել եք ձեր մեղքերից և վկայել
 Հորը, որ դուք հոժար եք պահել իմ
 պատվիրանները, մկրտվելով ջրով, և ստացել եք
 կրակով և Սուրբ Հոգով մկրտությունը, և
 կարողանում եք խոսել նոր լեզվով, այո, այսինքն՝
 հրեշտակների լեզվով, և հետո դուք պիտի
 ուրանաք ինձ, ավելի լավ կլիներ, որ դուք
 իմացած չլինեիք ինձ:
- 15 Եվ ես մի ձայն լսեցի Հորից, ասելիս. Այո, իմ
 Սիրելի խոսքերը ճշմարիտ են և հավատարիմ:
 Ով որ համբերում է մինչև վերջ, նա կփրկվի:
- 16 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, այսպիսով ես
 գիտեմ, որ մինչև մարդ չհամբերի մինչև վերջ,
 հետևելով կենդանի Աստծո Որդու օրինակին, նա
 չի կարող փրկվել:

And he said unto the children of men: Follow thou
 me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow
 Jesus save we shall be willing to keep the command-
 ments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be
 baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, say-
 ing: He that is baptized in my name, to him will the
 Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore,
 follow me, and do the things which ye have seen me
 do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye
 shall follow the Son, with full purpose of heart, act-
 ing no hypocrisy and no deception before God, but
 with real intent, repenting of your sins, witnessing
 unto the Father that ye are willing to take upon you
 the name of Christ, by baptism—yea, by following
 your Lord and your Savior down into the water, ac-
 cording to his word, behold, then shall ye receive the
 Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and
 of the Holy Ghost; and then can ye speak with the
 tongue of angels, and shout praises unto the Holy
 One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the
 voice of the Son unto me, saying: After ye have re-
 pent of your sins, and witnessed unto the Father
 that ye are willing to keep my commandments, by
 the baptism of water, and have received the baptism
 of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a
 new tongue, yea, even with the tongue of angels, and
 after this should deny me, it would have been better
 for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea,
 the words of my Beloved are true and faithful. He
 that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this
 that unless a man shall endure to the end, in follow-
 ing the example of the Son of the living God, he can-
 not be saved.

17 Ուստի, արեք այն բաները, որոնք ես ասել եմ ձեզ, որ ես տեսել եմ, որ ձեր Տերը և ձեր Քավիչն է անելու. քանզի այս պատճառով են դրանք ցույց տրվել ինձ, որպեսզի դուք կարողանայիք իմանալ դուռը, որով դուք պիտի մտնեք: Քանզի դուռը, որով դուք պիտի մտնեք, ապաշխարությունը և ջրով մկրտությունն է. և ապա գալիս է ձեր մեղքերի թողությունը՝ կրակով և Սուրբ Հոգով:

18 Եվ այն ժամանակ դուք այս նեղ և անձուկ արահետի վրա եք, որը տանում է դեպի հավերժական կյանք. այո, դուք ներս եք մտել դռնով. դուք արել եք ըստ Հոր և Որդու պատվիրանների. և դուք ստացել եք Սուրբ Հոգին, որը վկայում է Հոր և Որդու մասին՝ ի կատարումն խոստումի, որը նա արել է, որ, եթե դուք ներս մտնեք այդ ճանապարհով, դուք պիտի ստանաք:

19 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, հետո, երբ դուք ներս եք մտել այս նեղ և անձուկ արահետը, ես կհարցնեի, թե արդյո՞ք ամեն ինչ արված է: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ ո՛չ. քանզի դուք չէիք գա այսքան հեռու, եթե դա չլիներ Քրիստոսի խոսքով և անխախտ հավատքով նրա հանդեպ, ամբողջովին ապավինելով նրա արժանիքներին, որը հզոր է փրկելիս:

20 Ուստի, դուք պետք է առաջ մղվեք Քրիստոսի հանդեպ հաստատամտությամբ, ունենալով հույսի կատարյալ պայծառություն, և սեր՝ Աստծո հանդեպ և բոլոր մարդկանց հանդեպ: Ուստի, եթե դուք առաջ մղվեք, սնվելով Քրիստոսի խոսքով, և համբերեք մինչև վերջ, ահա, այսպես է ասում Հայրը. Դուք կունենաք հավերժական կյանք:

21 Եվ արդ, ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, սա է ճանապարհը. և չկա ոչ մի այլ ճանապարհ, ոչ էլ անուն՝ երկնքի տակ տրված, որով մարդ կարողանա փրկվել Աստծո արքայությունում: Եվ այժմ, ահա, սա է Քրիստոսի վարդապետությունը՝ միակ և ճշմարիտ վարդապետությունը Հոր և Որդու և Սուրբ Հոգու, որը մեկ Աստված է՝ առանց վերջի: Ամեն:

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Նեփի 32

- 1 Եվ այժմ ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես կարծում եմ, որ դուք ինչ-որ բան եք խորհում ձեր սրտերում այն մասին, թե ինչ դուք պետք է անեք այդ ճանապարհը մտնելուց հետո: Բայց ահա, ինչո՞ւ եք դուք խորհում այս բաները ձեր սրտերում:
- 2 Դուք չե՞ք հիշում, որ ես ասացի ձեզ, որ Սուրբ Հոգին ստանալուց հետո, դուք կարող եք խոսել հրեշտակների լեզվով: Եվ արդ, ինչպես կարող էիք դուք խոսել հրեշտակների լեզվով, եթե դա չլիներ Սուրբ Հոգու միջոցով:
- 3 Հրեշտակները խոսում են Սուրբ Հոգու զորությամբ. ուստի, նրանք խոսում են Քրիստոսի խոսքերը: Այդ պատճառով, ես ասացի ձեզ, սնվե՛ք Քրիստոսի խոսքերով. քանզի ահա, Քրիստոսի խոսքերը կասեն ձեզ բոլոր բաները, որ դուք պետք է անեք:
- 4 Ուստի այժմ, երբ ես խոսել եմ այս խոսքերը, եթե դուք չեք կարողանում հասկանալ դրանք, դա կլինի, որովհետև դուք չեք խնդրում, ոչ էլ թակում եք. ուստի, դուք չեք բերվում դեպի լույսը, այլ պիտի կորչեք խավարում:
- 5 Քանզի ահա, ես կրկին ասում եմ ձեզ, որ եթե դուք մտնեք այդ ճանապարհով և ստանաք Սուրբ Հոգին, այն ձեզ ցույց կտա բոլոր բաները, որ դուք պետք է անեք:
- 6 Ահա, սա է Քրիստոսի վարդապետությունը, և չի տրվի ոչ մի այլ վարդապետություն, մինչև հետո, երբ նա ինքը կհայտնվի ձեզ՝ մարմնում: Եվ երբ նա ինքը հայտնվի ձեզ մարմնում, այն բաները, որոնք նա կասի ձեզ, հետևեք, որ դուք կատարեք:
- 7 Եվ այժմ, ես՝ Նեփիս, չեմ կարող խոսել ավելին. Հոգին արգելում է ինձ արտահայտվել, և ես թողնված եմ՝ սգալու մարդկանց անհավատության, ամբարշտության, տգիտության և խստապարանոցության պատճառով. քանզի նրանք չեն կամենում փնտրել գիտություն, ոչ էլ կհասկանան մեծ գիտություն, երբ այն տրվի նրանց պարզությամբ, նույնիսկ այնքան պարզ, ինչպես կարող է լինել խոսքը:

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

8 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես զգում եմ, որ դուք դեռ խորհում եք ձեր սրտերում. և ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է խոսեմ այս բանի վերաբերյալ: Քանզի եթե դուք լսեք Հոգուն, որը սովորեցնում է մարդուն աղոթել, դուք կիմանայիք, որ դուք պետք է աղոթեք. քանզի չար ոգին չի սովորեցնում մարդուն աղոթել, այլ սովորեցնում է նրան, որ նա չպետք է աղոթի:

9 Բայց ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ դուք պետք է միշտ աղոթեք և չթուլանաք. որ դուք չպետք է կատարեք որևէ բան Տիրոջ համար, մինչև առաջին հերթին չաղոթեք Հորը, Քրիստոսի անունով, որ նա նվիրագործի ձեր կատարումը ձեր համար, որպեսզի ձեր կատարումը լինի ձեր հոգու բարօրության համար:

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Նեփի 33

- 1 Եվ այժմ ես՝ Նեփիս, չեմ կարող գրել բոլոր բաները, որոնք ուսուցանվում էին իմ ժողովրդի մեջ. ոչ էլ ես այնպես զորեղ եմ գրելում, ինչպես խոսելում. քանզի, երբ մարդ խոսում է Սուրբ Հոգու զորությամբ, Սուրբ Հոգու զորությունը տանում է այն, մինչև մարդկանց զավակների սրտերը:
- 2 Բայց ահա, կան շատերը, որ կարծրացնում են իրենց սրտերը Սուրբ Հոգու դեմ, այնպես որ այն տեղ չի ունենում այնտեղ. ուստի, նրանք դեն են նետում շատ բաներ, որոնք գրված են և համարում դրանք՝ որպես դատարկ բաներ:
- 3 Բայց ես՝ Նեփիս, գրել եմ, ինչ որ գրել եմ, և ես համարում եմ դա մեծ արժեքի և հատկապես իմ ժողովրդի համար: Քանզի ես անընդհատ աղոթում եմ նրանց համար ցերեկով, և իմ աչքերը թացացնում են իմ բարձր գիշերով՝ նրանց համար. և ես կանչում եմ առ իմ Աստված հավատքով, և ես գիտեմ, որ նա կլսի իմ աղաղակը:
- 4 Եվ ես գիտեմ, որ Տեր Աստված կնվիրագործի իմ աղոթքներն իմ ժողովրդի օգտի համար: Եվ խոսքերը, որոնք ես գրել եմ տկարության մեջ, ուժեղ կդարձվեն նրանց համար. քանզի այն նրանց համոզում է բարիք անել. այն նրանց հայտնի է դարձնում իրենց հայրերի մասին. և այն խոսում է Հիսուսի մասին և համոզում է նրանց հավատալ նրան և համբերել մինչև վերջ, որը կյանք է հավերժական:
- 5 Եվ այն խիստ է խոսում ընդդեմ մեղքի՝ համաձայն ճշմարտության պարզության. ուստի, ոչ մի մարդ չի բարկանա խոսքերի վրա, որոնք ես գրել եմ, եթե նա չլինի դևի ոգով:
- 6 Ես հրճվում եմ պարզությամբ. ես հրճվում եմ ճշմարտությամբ. ես հրճվում եմ իմ Հիսուսով, քանզի նա փրկագնել է իմ հոգին դժոխքից:
- 7 Ես գթություն ունեմ իմ ժողովրդի հանդեպ և մեծ հավատք՝ Քրիստոսում, որ ես կհանդիպեմ շատ անբիծ հոգիների նրա աստյանում:
- 8 Ես գթություն ունեմ հրեայի հանդեպ,– ես ասում եմ հրեա, որովհետև ի նկատի ունեմ նրանց, որտեղից ես եկել եմ:

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

- 9 Ես գթություն ունեմ նաև հեթանոսների հանդեպ: Բայց ահա, սրանցից ոչ մեկի համար չեմ կարող հուսալ, մինչև նրանք չհաշտվեն Քրիստոսի հետ, և չմտնեն նեղ դռնով, և չքայլեն անձուկ արահետով, որ տանում է դեպի կյանք, և չշարունակեն արահետով մինչև փորձության օրվա վերջը:
- 10 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ և նաև հրեաներ, և բոլոր աշխարհի ծայրեր, լսեք այս խոսքերը և հավատացեք Քրիստոսին. և եթե դուք չեք հավատում այս խոսքերին, հավատացեք Քրիստոսին: Եվ եթե դուք հավատաք Քրիստոսին, դուք կհավատաք այս խոսքերին, քանզի դրանք Քրիստոսի խոսքերն են, և նա է դրանք տվել ինձ. և դրանք սովորեցնում են բոլոր մարդկանց, որ նրանք պետք է բարիք անեն:
- 11 Եվ եթե դրանք Քրիստոսի խոսքերը չեն, ինքներդ դատեք, քանզի վերջին օրը Քրիստոսը ցույց կտա ձեզ, զորությամբ և մեծ փառքով, որ դրանք իր խոսքերն են. և ես և դուք կկանգնենք երես առ երես նրա դատարանի առաջ, և դուք կիմանաք, որ չնայած իմ տկարությանը, ինձ պատվիրվել է, նրա կողմից, գրել այս բաները:
- 12 Եվ ես աղոթում եմ Հորը, Քրիստոսի անունով, որ մեզանից շատերը, եթե ոչ բոլորը, կարողանան փրկվել նրա արքայությունում այն մեծ և վերջին օրը:
- 13 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, բոլոր նրանք, ովքեր Իսրայելի տնից են, և դուք, բոլոր աշխարհի ծայրեր, ես խոսում եմ ձեզ հետ ինչպես ձայնը մեկի, որն աղաղակում է փոշու միջից. Մնաք բարով, մինչև այն մեծ օրվա գալը:
- 14 Եվ դուք, որ չեք ճաշակի Աստծո բարիքից և չեք հարգի հրեաների խոսքերը և նաև իմ խոսքերը, և այն խոսքերը, որոնք դուրս կգան Աստծո Գառի բերանից, ահա, ես հղում եմ ձեզ հավիտենական մնաք բարով, քանզի այս խոսքերը կդատապարտեն ձեզ վերջին օրը:
- 15 Քանզի, ինչ ես կնքում եմ երկրի վրա, կբերվի ձեր դեմ դատաստանի աթոռի առաջ. քանզի այսպես է պատվիրել ինձ Տերը, և ես պետք է հնազանդվեմ: Ամեն:

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Նեփիի եղբոր

Հակոբի գիրքը

Նրա քարոզի խոսքերն իր եղբայրներին: Նա կարկամեցնում է մի մարդու, որը ջանում է տապալել Քրիստոսի վարդապետությունը: Մի քանի խոսք Նեփիի ժողովրդի պատմության վերաբերյալ:

Հակոբ 1

- 1 Քանզի եղավ այնպես, որ հիսունհինգ տարի էր անցել այն ժամանակից, երբ Լեփն թողեց Երուսաղեմը. ուստի, Նեփին ինձ՝ Հակոբիս, մի պատվիրան տվեց փոքր թիթեղների վերաբերյալ, որոնց վրա այս բաները փորագրված են:
- 2 Եվ նա ինձ՝ Հակոբիս, պատվիրան տվեց, որ ես պետք է գրեմ այս թիթեղների վրա մի քանիսն այն բաներից, որոնք ես համարում էի ամենաարժեքավորը. որ ես, թեկուզև թեթևակի, չպետք է անդրադառնայի այս ժողովրդի պատմությանը, որը կոչվում է Նեփիի ժողովուրդ:
- 3 Քանզի նա ասաց, որ իր ժողովրդի պատմությունը պետք է փորագրվի իր մյուս թիթեղների վրա, և որ ես պետք է պահպանեի այս թիթեղները և իմ հետնորդներին փոխանցեի՝ սերնդե-սերունդ:
- 4 Եվ, եթե լինեք քարոզչություն, որը սրբազան էր, կամ հայտնություն, որը մեծ էր, կամ մարգարեություն, որ ես պիտի փորագրեի դրանց գլուխներն այս թիթեղների վրա, և անդրադառնայի դրանց, որքան հնարավոր է շատ, ի սեր Քրիստոսի և ի սեր մեր ժողովրդի:
- 5 Քանզի հավատքի և մեծ անհանգստության պատճառով, մեզ, իսկապես, հայտնի էր դարձվել մեր ժողովրդի վերաբերյալ, թե ինչեր պետք է պատահեին նրանց հետ:
- 6 Եվ մենք ունեինք նաև բազմաթիվ հայտնություններ և շատ մարգարեության ոգի. ուստի, մենք գիտեինք Քրիստոսի մասին, և նրա արքայության, որը պիտի գար:

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

7 Ուստի, մենք աշխատում էինք ջանասիրաբար մեր ժողովրդի մեջ, որպեսզի կարողանայինք համոզել նրանց՝ գալ Քրիստոսի մոտ և ճաշակել Աստծո բարությունից, որպեսզի նրանք կարողանային մտնել նրա հանգիստը, որպեսզի շիներ թե ինչ-որ ձևով նա երդվեր իր ցասման մեջ, որ նրանք չպետք է մտնեին ներս, ինչպես սադրանքի ժամանակ, փորձության օրերին, մինչ Իսրայելի զավակներն անապատում էին:

8 Ուստի, մենք կամենում էինք Աստծուց, որ կարողանայինք համոզել բոլոր մարդկանց՝ չապստամբել Աստծո դեմ, դրդելով նրան բարկության, այլ որ բոլոր մարդիկ հավատային Քրիստոսին և ըմբռնեին նրա մահը, և կրեին նրա խաչը, և տանեին աշխարհի ծաղրը. ուստի, ես՝ Հակոբս, վերցնում եմ ինձ վրա՝ կատարելու իմ եղբայր Նեփիի պատվիրանները:

9 Եվ Նեփին սկսեց ծերանալ, և նա տեսավ, որ շուտով պիտի մահանար. ուստի, նա օժեց մի մարդու՝ այնուհետև լինելու թագավոր և կառավարիչ իր ժողովրդի վրա, համաձայն թագավորների թագավորումների:

10 Ժողովուրդը, չափազանց սիրելով Նեփիին, նա լինելով մեծ պաշտպան նրանց համար, տիրապետելով Լաբանի սրին՝ նրանց պաշտպանության համար, և իր բոլոր օրերում աշխատած լինելով նրանց բարօրության համար,–

11 Ուստի, ժողովուրդը փափագում էր հիշողության մեջ պահպանել նրա անունը: Եվ ով որ թագավորեր նրա տեղը, ժողովրդի կողմից պիտի կոչվեր երկրորդ Նեփի, երրորդ Նեփի, և այսպես շարունակ, համաձայն թագավորների թագավորումների. և այսպես էին նրանք կոչվում ժողովրդի կողմից, ինչ անուն էլ որ նրանք ունենային:

12 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին մահացավ:

13 Արդ, ժողովուրդը, որոնք Լամանացիներ չէին, Նեփիացիներ էին. այնուամենայնիվ, նրանք կոչվում էին Նեփիացիներ, Հակոբացիներ, Հովսեփացիներ, Զորամացիներ, Լամանացիներ, Լեմուելացիներ և Իսմայելացիներ:

14 Բայց ես՝ Հակոբս, այսուհետ չեմ տարբերակի նրանց այդ անուններով, այլ ես կկոչեմ նրանց Լամանացիներ, որոնք ջանում են կործանել Նեփիի ժողովրդին, և նրանք, ովքեր բարյացակամ են Նեփիի հանդեպ, ես կկոչեմ Նեփիացիներ կամ Նեփիի ժողովուրդ՝ համաձայն թագավորների թագավորումների:

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

15 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովուրդը երկրորդ թագավորի թագավորության ներքո սկսեցին իրենց սրտերում կարծրանալ և իրենց թույլ տվեցին որոշ չափով ամբարիշտ արարքներ, նման Դավթին հնում, և Սողոմոնին՝ նրա որդուն, ցանկանալով բազմաթիվ կանայք ու հարճեր:

16 Այո, և նրանք նաև սկսեցին փնտրել շատ ոսկի և արծաթ, և սկսեցին ինչ-որ չափով բարձրամտանալ հպարտությունից:

17 Ուստի ես՝ Հակոբս, տվեցի նրանց այս խոսքերը, երբ ես սովորեցնում էի նրանց տաճարում, սկզբում ստացած լինելով իմ հանձնարարությունը Տիրոջից:

18 Քանզի ես՝ Հակոբս, և իմ եղբայր Հովսեփը, Նեփիի ձեռքով նվիրաբերվել էինք այս ժողովրդի քահանաներ և ուսուցիչներ:

19 Եվ մենք մեծարեցինք մեր պաշտոնը Տիրոջ համար, վերցնելով մեր վրա պատասխանատվությունը, որ մարդկանց մեղքերը մեր գլխին դրվեն, եթե մենք չսովորեցնենք նրանց Աստծո խոսքը ողջ ջանասիրությամբ. ուստի, աշխատելով մեր զորությամբ, նրանց արյունը չէր կարող գալ մեր հանդերձների վրա. հակառակ դեպքում նրանց արյունը կգար մեր հանդերձների վրա, և մենք անբիծ չէինք համարվի վերջին օրը:

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Հակոբ 2

- 1 Խոսքերը, որոնք Հակոբը՝ Նեփիի եղբայրը, խոսեց Նեփիի ժողովրդի համար, Նեփիի մահից հետո.
- 2 Արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես՝ Հակոբս, համաձայն այն պատասխանատվության, որի ներքո եմ ես Աստծո հանդեպ՝ լրջմտությամբ փառավոր անելու իմ պաշտոնը, և որ ես կարողանամ ազատել իմ հանդերձները ձեր մեղքերից, այս օրը ես եկա վեր՝ տաճար, որպեսզի կարողանամ հայտարարել ձեզ Աստծո խոսքը:
- 3 Եվ դուք ինքներդ գիտեք, որ առ այսօր ես ջանասեր եմ եղել իմ կոչման պաշտոնում. բայց այսօր ես նեղված եմ ձեր հոգիների բարօրության համար, շատ ավելի մեծ ցանկությամբ և մտահոգությամբ, քան մինչև այժմ եղել եմ:
- 4 Քանզի ահա, առ այժմ դուք հնազանդ եք եղել Տիրոջ խոսքին, որը ես տվել եմ ձեզ:
- 5 Բայց ահա, լսեք ինձ և իմացեք, որ երկնքի և երկրի ամենազոր Ստեղծողի օգնությամբ ես կարող եմ ասել ձեզ ձեր մտքերի վերաբերյալ, թե ինչպես եք դուք սկսում գործել մեղքի մեջ, մեղք, որը շատ պիղծ է թվում ինձ համար, այո, և պիղծ՝ Աստծո համար:
- 6 Այո, դա վշտացնում է իմ հոգին և ստիպում է ինձ ընկրկել ամոթով իմ Արարչի ներկայության առջև, որ ես պետք է վկայեմ ձեզ՝ ձեր սրտերի ամբարշտության վերաբերյալ:
- 7 Եվ նաև վշտացնում է ինձ, որ ես պետք է գործածեմ խոսքի այսքան շատ խստություն ձեր հանդեպ՝ ձեր կանանց և ձեր երեխաների առջև, որոնցից շատերի զգացմունքները չափազանց քնքուշ են, և մաքրաբարո ու նուրբ՝ Աստծո առջև, բան, որը հաճո է Աստծուն.
- 8 Եվ ես կարծում եմ, որ նրանք եկել են այստեղ՝ լսելու Աստծո հաճելի խոսքը, այո, խոսքը, որն ամոքում է վիրավոր հոգին:

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

- 9 Ուստի, դա ճնշում է իմ հոգին, որ ես պետք է պարտադրվեմ, այն խիստ պատվիրանի պատճառով, որը ես ստացել եմ Աստծուց, խրատելու ձեզ ձեր հանցանքների համաձայն, մեծացնելու վերքերը նրանց, ովքեր արդեն վիրավոր են, նրանց վերքերն ամոքելու և բժշկելու փոխարեն. և նրանք, ովքեր վիրավորված չեն, Աստծո հաճելի խոսքը վայելելու փոխարեն դաշույններ ունեն դրված՝ խոցելու նրանց հոգիները և վիրավորելու նրանց նրբագաց միտքը:
- 10 Բայց, չնայած հանձնարարության մեծությանը, ես պետք է անեմ Աստծո խիստ հրամանների համաձայն և ասեմ ձեզ ձեր ամբարշտության ու պղծությունների վերաբերյալ, սրտով մաքուրների և սրտով կոտրվածների ներկայությամբ, և Ամենազոր Աստծո սրաթափանց աչքի հայացքի ներքո:
- 11 Ուստի, ես պետք է ասեմ ձեզ ճշմարտությունը՝ համաձայն Աստծո խոսքի պարզության: Քանզի ահա, երբ ես հարցրեցի Տիրոջը, այսպես եկավ ինձ խոսքը՝ ասելով. Հակոբ, վեր գնա տաճար էգուց և հայտարարիր խոսքը, որը ես կտամ քեզ այս ժողովրդի համար:
- 12 Եվ այժմ ահա, իմ եղբայրներ, այս է խոսքը, որը ես հայտարարում եմ ձեզ, որ ձեզանից շատերը սկսել են որոնել ոսկի, և արծաթ, և ամեն ձևի արժեքավոր հանքանյութեր, որոնցով այս երկիրը, որը խոստումի երկիր է ձեզ համար և ձեր սերնդի համար, առավել առատորեն հարուստ է:
- 13 Եվ նախախնամության ձեռքն ամենաբարյացակամորեն ժպտացել է ձեզ, այնպես, որ դուք ձեռք եք բերել մեծ հարստություններ. և քանի որ ձեզանից ոմանք ձեռք են բերել ավելի առատորեն, քան ձեր եղբայրները, դուք բարձրամտացել եք ձեր սրտերի հպարտությունից, և ձեր հանդերձների թանկարժեքության պատճառով կրում եք խիստ պարանոցներ և բարձր գլուխներ, և հալածում եք ձեր եղբայրներին, որովհետև կարծում եք, որ դուք ավելի լավն եք, քան նրանք:
- 14 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, դուք կարծում եք, թե Աստված արդարացնում է ձեզ այս բանում: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ: Այլ նա դատապարտում է ձեզ, և եթե դուք շարունակեք համառել այս բաներում, նրա դատաստանները սրընթաց պիտի գան ձեզ վրա:

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

15 Աիս, երանի՛ թե նա ցույց տար ձեզ, որ կարող է խոցել ձեզ, և իր աչքի մի հայացքով կարող է ջախջախել ձեզ՝ փոշուն հավասար:

16 Աիս, երանի՛ նա ազատեր ձեզ այս անօրինությունից և պղծությունից: Եվ աիս, երանի՛ թե դուք լսեիք նրա հրամանների խոսքին և թույլ չտայիք ձեր սրտերի այս հպարտությանը՝ կործանելու ձեր հոգիները:

17 Ստածեք ձեր եղբայրների մասին, ինչպես ինքներդ ձեր մասին և բարյացակամ եղեք բոլորի հանդեպ և առատաձեռն՝ ձեր ունեցվածքով, որ նրանք կարողանան լինել հարուստ, ինչպես դուք:

18 Բայց նախքան հարստություններ փնտրելը, փնտրեք Աստծո արքայությունը:

19 Եվ նրանից հետո, երբ դուք հույս ձեռք բերեք Քրիստոսում, դուք ձեռք կբերեք հարստություններ, եթե փնտրեք. և դուք պետք է փնտրեք դրանք բարիք անելու մտադրությամբ՝ հազցնելու մերկերին, կերակրելու սովածներին, ազատելու գերյալներին և սփոփելու հիվանդներին ու չարչարվածներին:

20 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես խոսեցի ձեզ հետ հպարտության վերաբերյալ. և ձեզանից նրանք, ովքեր չարչարել են իրենց հարևանին և հալածել են նրան, որովհետև ձեր սրտում դուք հպարտ էիք այն բաներով, որոնք Աստված տվել է ձեզ, ինչ կասեք այդ մասին:

21 Դուք չէք կարծում, որ այդպիսի բաները պիղծ են նրա համար, ով ստեղծել է բոլոր մարմինները: Եվ մի արարածը նույնքան թանկ է նրա աչքում, որքան մյուսը: Եվ բոլոր մարմինները փոշուց են. և միևնույն նպատակի համար է նա ստեղծել նրանց, որպեսզի նրանք պահեն նրա պատվիրանները և հավիտյան փառավորեն նրան:

22 Եվ այժմ, ես վերջ եմ տալիս այս հպարտության վերաբերյալ ձեզ հետ խոսելուն: Եվ եթե ես ստիպված չլինեի խոսել ձեզ հետ ավելի վատթար հանցանքի մասին, իմ սիրտը չափազանց կհրճվեր ձեզ համար:

23 Բայց Աստծո խոսքը ճնշում է ինձ՝ ձեր ավելի վատթար հանցանքների պատճառով: Քանզի ահա, այսպես է ասում Տերը. Այս ժողովուրդը սկսում է աճել անօրինության մեջ. նրանք չեն հասկանում սուրբ գրքերը, քանզի ձգտում են արդարացնել իրենց պոռնկություններ անելը, այն բաների պատճառով, որոնք գրվել էին Դավթի և նրա որդու՝ Սողոմոնի վերաբերյալ:

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

- 24 Ահա, Դավիթն ու Սողոմոնը, իսկապես, շատ կանայք և հարճեր ունեին, որը պիղծ էր իմ առաջ, ասում է Տերը:
- 25 Ուստի, այսպես է ասում Տերը, ես առաջնորդել եմ այս ժողովրդին առաջ՝ Երուսաղեմի հողից դուրս, իմ բազկի զորությամբ, որ ես կարողանայի ինձ համար մի արդար ճյուղ աճեցնել Հովսեփի երանքի պտղից:
- 26 Ուստի, ես՝ Տեր Աստված, չեմ հանդուրժի, որ այս ժողովուրդն անի, ինչպես հնում էին անում:
- 27 Ուստի, իմ եղբայրներ, լսեք ինձ և ականջ դրեք Տիրոջ խոսքին: Քանզի չպետք է ձեր մեջ որևէ մարդ ունենա մեկ կնոջից ավելի. և հարճեր նա չպետք է ունենա՝ ոչ մի հատ.
- 28 Քանզի ես՝ Տեր Աստվածս, հիանում եմ կանանց մաքրաբարոյությամբ: Եվ պոռնկությունները պղծություն են իմ առաջ. այսպես է ասում Զորաց Տերը:
- 29 Ուստի, այս ժողովուրդը պետք է պահի իմ պատվիրանները, ասում է Զորաց Տերը, այլապես անհիծված կլինի երկիրը նրանց համար:
- 30 Քանզի, եթե ես կամենամ, ասում է Զորաց Տերը, սերունդ աճեցնել ինձ համար, ես կպատվիրեմ իմ ժողովրդին. այլապես նրանք պետք է հնազանդվեն այս խոսքերին:
- 31 Քանզի ահա, ես՝ Տերս, տեսա վիշտը և լսեցի իմ ժողովրդի դուստրերի ողբը Երուսաղեմի հողում, այո, և բոլոր երկրներում իմ ժողովրդի, իրենց ամուսինների ամբարշտության և պղծությունների պատճառով:
- 32 Եվ ես չեմ հանդուրժի, ասում է Զորաց Տերը, որ աղաղակներն այս ժողովրդի ազնվագեղ դուստրերի, որոնց ես դուրս եմ առաջնորդել Երուսաղեմի հողից, հասնեն ինձ՝ իմ ժողովրդի տղամարդկանց դեմ, ասում է Զորաց Տերը:
- 33 Քանզի նրանք չպետք է գերի տանեն իմ ժողովրդի դուստրերին՝ նրանց հեզության պատճառով, հակառակ դեպքում ես կայցելեմ նրանց դառն անեծքով, մինչև իսկ ի կործանում. քանզի նրանք չպետք է պոռնկություն անեն, ինչպես հնում էին անում, ասում է Զորաց Տերը:

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

34 Եվ այժմ ահա, իմ եղբայրներ, դուք գիտեք, որ այս պատվիրանները տրվել էին մեր հայր Լեփիին. ուստի, դուք գիտեիք դրանք անցյալում. և դուք արժանացել եք մեծ դատապարտման. քանզի դուք արել եք այս բաները, որոնք դուք չպետք է արած լինեիք:

35 Ահա, դուք արել եք ավելի մեծ անօրինություններ, քան Լամանացիները՝ մեր եղբայրները: Դուք կոտորել եք ձեր քնքուշ կանանց սրտերը և կորցրել եք ձեր զավակների վստահությունը, նրանց առաջ ձեր վատ օրինակի պատճառով, և նրանց սրտերի հեկեկոցը բարձրանում է վեր՝ առ Աստված, ձեր դեմ: Եվ Աստծո խոսքի խստության պատճառով, որը վայր է իջնում ձեր դեմ, շատ սրտեր մեռան՝ խոցված խորը վերքերով:

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Հակոբ 3

- 1 Բայց, ահա, ես՝ Հակոբս, ցանկանում եմ խոսել ձեզ հետ, որ մաքուր եք սրտով: Նայեք առ Աստված մտքի կայունությամբ, և աղոթեք նրան խիստ մեծ հավատքով, և նա կսփոփի ձեզ ձեր չարչարանքների մեջ, և կպաշտպանի ձեր դատը, և դատաստան կուղարկի նրանց վրա, ովքեր փնտրում են ձեր կործանումը:
- 2 Ո՛վ դուք, բոլորդ, որ մաքուր եք սրտով, բարձրացրեք ձեր գլուխները և ընդունեք Աստծո հաճելի խոսքը և վայելեք նրա սերը. քանզի ձեզ թույլ է տրված, եթե ձեր մտքերը կայուն են հավիտյան:
- 3 Բայց վայ, վայ ձեզ, որ մաքուր չեք սրտով, որ կեղտոտ եք այսօր Աստծո առաջ, քանզի մինչև դուք չապաշխարեք, երկիրն անհիծված է ձեզ համար. և Լամանացիները, որոնք կեղտոտ չեն ձեզ նման, այնուամենայնիվ, նրանք անհիծված են դառն անեծքով, կխարազանեն ձեզ, մինչև իսկ ձեր կործանումը:
- 4 Եվ սրընթաց գալիս է ժամանակը, որ եթե դուք չապաշխարեք, նրանք կտիրեն ձեր ժառանգության հողին, և Տեր Աստված կառաջնորդի արդարներին հեռու՝ ձեր միջից դուրս:
- 5 Ահա, Լամանացիները՝ ձեր եղբայրները, որոնց դուք ատում եք իրենց կեղտոտության և անեծքի պատճառով, որը եկել է նրանց մաշկի վրա, ավելի արդար են, քան դուք. քանզի նրանք չեն մոռացել Տիրոջ պատվիրանը, որը տրվել էր մեր հորը, որ նրանք պետք է ունենային միայն մեկ կին և ոչ մի հարճ չպետք է ունենային, և պոռնկություններ չպետք է արվեին նրանց մեջ:
- 6 Եվ այժմ, այս պատվիրանը նրանք ջանում են, որ պահեն. ուստի, այս պատվիրանը կատարելու այդ ջանքերի համար, Տեր Աստված չի կործանի նրանց, այլ ողորմած կլինի նրանց հանդեպ. և մի օր նրանք կդառնան օրհնված ժողովուրդ:
- 7 Ահա, նրանց ամուսինները սիրում են իրենց կանանց, և նրանց կանայք սիրում են իրենց ամուսիններին. և նրանց ամուսիններն ու նրանց կանայք սիրում են իրենց երեխաներին. և նրանց անհավատությունն ու ատելությունը ձեր հանդեպ՝ իրենց հայրերի անօրինության պատճառով է. ուստի, որքանով եք դուք ավելի լավը, քան նրանք, ձեր մեծ Ստեղծողի աչքում:

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

- 8 Ո՛վ իմ եղբայրներ, ես վախենում եմ, որ եթե դուք չապաշխարեք ձեր մեղքերից, նրանց մաշկն ավելի սպիտակ կլինի, քան ձերը, երբ դուք բերվեք նրանց հետ Աստծո գահի առաջ:
- 9 Ուստի, մի պատվիրան եմ ես տալիս ձեզ, որն Աստծո խոսքն է, որ դուք այլևս չզազրախոսեք նրանց դեմ՝ նրանց մաշկի մգության պատճառով. ոչ էլ դուք պետք է զազրախոսեք նրանց դեմ՝ նրանց կեղտոտության պատճառով. այլ դուք պետք է հիշեք ձեր սեփական կեղտոտությունը և հիշեք, որ նրանց կեղտոտությունը եկել է իրենց հայրերի պատճառով:
- 10 Ուստի, դուք պետք է հիշեք ձեր զավակներին, ինչպես է որ դուք վշտացրել եք նրանց սրտերն այն օրինակի պատճառով, որ դուք տվել եք նրանց առջև. և նաև հիշեք, որ ձեր կեղտոտության պատճառով դուք կարող եք կործանման բերել ձեր զավակներին, և նրանց մեղքերը կդիզվեն ձեր գլխին վերջին օրը:
- 11 Ո՛վ իմ եղբայրներ, ականջ դրեք իմ խոսքերին. արթնացրեք ձեր հոգիների ունակությունները. սթափվեք, որ կարողանաք զարթնել մահվան նիրհից. և ազատեք ձեզ դժոխքի ցավերից, որ չլինի թե դառնաք դևի հրեշտակներ՝ զցվելու այն ծծմբի և կրակի լիճը, որը երկրորդ մահն է:
- 12 Եվ արդ, ես՝ Հակոբս, Նեփիի ժողովրդի հետ խոսեցի ավելի շատ բաներ՝ նախազգուշացնելով նրանց պոռնկության և հեշտասիրության, ու ամեն տեսակի մեղքի դեմ՝ նրանց ասելով դրանց սուկալի հետևանքները:
- 13 Եվ գործերի մեկ հարյուրերորդ մասն այս ժողովրդի, որոնք այժմ դարձել էին բազմաքանակ, չեն կարող գրվել այս թիթեղների վրա. բայց նրանց գործերից շատերը գրված են ավելի մեծ թիթեղների վրա, և նրանց պատերազմները, և նրանց հակառակությունները, և նրանց թագավորների թագավորումը:
- 14 Այս թիթեղները կոչվում են Հակոբի թիթեղներ, և դրանք պատրաստված էին Նեփիի ձեռքով: Եվ ես վերջ եմ դնում այս խոսքերը խոսելուն:

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Հակոբ 4

- 1 Եվ ահա եղավ այնպես, որ ես՝ Հակոբս, շատ ծառայած լինելով իմ ժողովրդին՝ խոսքով (և ես չեմ կարող գրել, բացի իմ մի քանի խոսքերից, թիթեղների վրա մեր խոսքերը փորագրելու դժվարության պատճառով), և մենք գիտենք, որ այն բաները, որոնք մենք գրում ենք թիթեղների վրա, պիտի մնան.
- 2 Բայց ինչ բաներ էլ որ մենք գրենք որևէ բանի վրա, բացի թիթեղներից, պիտի ոչնչանան ու անհետանան. բայց մենք կարող ենք գրել մի քանի խոսքեր թիթեղների վրա, որոնք կտան մեր զավակներին, և նաև մեր սիրելի եղբայրներին գիտելիքի մի փոքր աստիճան մեր մասին, կամ իրենց հայրերի մասին,
- 3 Եվ այս բանում մենք, իսկապես, հրճվում ենք, և մենք տքնում ենք ջանասիրաբար, փորագրելով այս խոսքերը թիթեղների վրա, հուսալով, որ մեր սիրելի եղբայրները և մեր զավակները կստանան դրանք երախտապարտ սրտով, և կկարդան դրանք, որ կարողանան իմանալ իրենց առաջին ծնողների մասին ուրախությամբ, և ոչ թե տխրությամբ, կամ էլ արհամարհանքով:
- 4 Քանզի, այս միտումով ենք մենք գրել այս բաները, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ, որ մենք գիտեինք Քրիստոսի մասին, և մենք ունեինք նրա փառքի մի հույս՝ նրա գալստից շատ հարյուրավոր տարիներ առաջ. և ոչ միայն մենք ինքներս ունեինք նրա փառքի մի հույս, այլ նաև բոլոր սուրբ մարգարեները, որոնք մեզանից առաջ էին:
- 5 Ահա, նրանք հավատում էին Քրիստոսին և երկրպագում էին Հորը՝ նրա անունով, և մենք նույնպես երկրպագում ենք Հորը՝ նրա անունով: Եվ այս նպատակով ենք մենք պահում Մովսեսի օրենքը, որն ուղղում է մեր հոգիները դեպի նա. և այս պատճառով դա արդարություն է համարվում մեզ համար, ճիշտ այնպես, ինչպես համարվեց Աբրահամին՝ անապատում, Աստծո հրամաններին հնազանդ լինելու համար, իր որդի Իսահակին մատուցում անելիս, որը նմանությունն է Աստծո և նրա Միածին Որդու:

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

6 Ուստի, մենք ուսումնասիրում ենք մարգարեներին, և մենք ունենք շատ հայտնություններ և մարգարեության ոգի. և ունենալով բոլոր այս վկայությունները՝ մենք ձեռք ենք բերում հույս, և մեր հավատքը դառնում է անասան, այնքան, որ մենք, իրոք, կարող ենք հրամայել Հիսուսի անունով և անգամ ծառերը հնազանդվում են մեզ, թե՛ լեռները, թե՛ ծովի ալիքները:

7 Այնուամենայնիվ, Տեր Աստված մեզ ցույց է տալիս մեր թուլությունը, որ մենք կարողանանք իմանալ, որ նրա շնորհով և մարդկանց զավակների հանդեպ նրա մեծ բարեհաճություններով է, որ մենք զորություն ունենք անելու այս բաները:

8 Ահա, մեծ և զարմանալի են Տիրոջ գործերը: Որքան անքննելի են նրա խորհուրդների խորքերը. և անհնարին է, որ մարդ իմանա նրա բոլոր ուղիները: Եվ ոչ մի մարդ չգիտի նրա ուղիների մասին, մինչև այն հայտնի չդարձվի նրան. ուստի, եղբայրներ, մի արհամարհեք Աստծո հայտնությունները:

9 Քանզի ահա, նրա խոսքի զորությամբ մարդը եկավ երկրի երեսի վրա, երկիր, որն արարվել էր նրա խոսքի զորությամբ: Ուստի, եթե Աստված ի զորու եղավ խոսել և աշխարհը եղավ, և խոսել, և մարդը ստեղծվեց, Օ՛հ, ուրեմն ինչո՞ւ ի զորու չէ հրամայելու երկրագնդին, կամ իր ձեռքերի ստեղծագործությանը երկրի երեսի վրա, ըստ իր կամքի և հաճության:

10 Ուստի, եղբայրներ, մի փնտրեք խորհուրդ տալ Տիրոջը, այլ խորհուրդ վերցնել նրա ձեռքից: Քանզի, ահա, դուք ինքներդ գիտեք, որ նա խրատում է իմաստությամբ, և արդարությամբ, և մեծ ողորմածությամբ իր բոլոր գործերի վրա:

11 Ուստի, սիրելի եղբայրներ, հաշտվեք նրա հետ, նրա Միածին Որդու՝ Քրիստոսի քավությամբ, և դուք կարող եք ձեռք բերել հարություն, համաձայն հարության զորության, որը Քրիստոսի մեջ է, և ներկայացեք որպես Քրիստոսի առաջնապտուղներ Աստծո համար, ունենալով հավատք, և փառքի բարի հույս ձեռք բերած նրանում, նախքան նա իրեն հայտնի կդարձնի մարմնում:

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

- 12 Եվ այժմ, սիրելիներ, մի զարմացեք, որ ես ասում եմ ձեզ այս բաները. քանզի ինչո՞ւ չխոսել Քրիստոսի քավության մասին, և չհասնել նրա մասին կատարյալ գիտության, ինչպես նաև չհասնել գիտությանը՝ հարության և գալիք աշխարհի:
- 13 Ահա, իմ եղբայրներ, նա ով մարգարեանում է, թող մարգարեանա մարդկանց հասկացողության համար. քանզի Հոգին խոսում է ճշմարտությունը և չի ստում: Ուստի, այն խոսում է բաների մասին, ինչպես դրանք իրականում կան, բաների մասին, ինչպես դրանք իրականում լինելու են. ուստի, այս բաները մեզ հայտնի են դարձվում հստակորեն՝ մեր հոգիների փրկության համար: Բայց, ահա, մենք այս բաների միակ վկաները չենք. քանզի Աստված դրանք խոսել էր նաև մարգարեների հետ հնում:
- 14 Բայց ահա, հրեաները մի խստապարանոց ժողովուրդ էին. և նրանք արհամարհեցին պարզության խոսքերը, և սպանեցին մարգարեներին, և փնտրեցին բաներ, որոնք չէին կարող հասկանալ: Ուստի, նրանց կուրության պատճառով, կուրություն, որը եկել էր նշանակետից այն կողմ նայելուց, նրանք պիտի անպայման ընկնեին. քանզի Աստված վերցրել է նրանցից իր պարզությունը և հանձնել նրանց շատ բաներ, որոնք նրանք չեն կարող հասկանալ, քանի որ նրանք ցանկանում էին դա: Եվ քանի որ նրանք ցանկանում էին այդ, Աստված արեց այնպես, որ նրանք կարողանան սայթաքել:
- 15 Եվ այժմ, ես՝ Հակոբս, շարունակում եմ Հոգուց առաջնորդվել՝ մարգարեանալու. քանզի ես կանխագգում եմ Հոգու ներգործումներով, որն իմ մեջ է, որ հրեաների սայթաքելու պատճառով, նրանք կմերժեն քարը, որի վրա նրանք կկարողանային կառուցել և ունենալ ապահով հիմք:
- 16 Բայց ահա, ըստ սուրբ գրքերի, այս քարը կդառնա այն մեծ և վերջին և միակ հաստատուն հիմքը, որի վրա հրեաները կարող են կառուցել:
- 17 Եվ այժմ, իմ սիրելիներ, հնարավոր է արդյոք, որ սրանք հաստատուն հիմքը մերժելուց հետո, երբևէ կարողանան կառուցել դրա վրա, որպեսզի այն կարողանա դառնալ նրանց անկյունի գլուխը:

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

18 Ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես հայտնի կդարձնեմ այս խորհուրդը ձեզ. եթե ես ինչ-որ ձևով շաստանվեմ իմ կայունությունից Հոգու մեջ և չսայթաքեմ, ձեզ համար իմ չափից ավելի անհանգստության պատճառով:

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Հակոբ 5

- 1 Ահա, իմ եղբայրներ, դուք չե՞ք հիշում, որ կարդացել եք մարգարե Զենոսի խոսքերը, որոնք նա խոսել էր Իսրայելի տան մասին՝ ասելով.
- 2 Ականջ արա, ո՛վ Իսրայելի տուն, և լսիր խոսքերն իմ՝ Տիրոջ մի մարգարեի:
- 3 Քանզի ահա, այսպես է ասում Տերը. Ես կհամեմատեմ քեզ, ո՛վ Իսրայելի տուն, մի ընտանի ձիթենու հետ, որը մի մարդ վերցրեց և խնամեց իր այգում. և այն աճեց, և ծերացավ, և սկսեց փտել:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ այգու տերն առաջ գնաց, և նա տեսավ, որ իր ձիթենին սկսել էր փտել. և նա ասաց. Ես կէտեմ այն, և կփորեմ նրա շուրջը, և կսնուցեմ այն, որ միգուցե այն կարողանա մատղաշ և նուրբ ընձյուղներ արձակել և չչորանա:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նա էտեց այն, և փորեց նրա շուրջը, և խնամեց այն՝ համաձայն իր խոսքի:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ շատ օրեր անց, այն սկսեց մի քանի փոքր մատղաշ ու նուրբ ճյուղեր արձակել. բայց ահա, նրա հիմնական կատարը սկսեց չորանալ:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ այգու տերը տեսավ այդ, և նա ասաց իր ծառային. Ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է կորցնեմ այս ծառը. ուստի, գնա և պոկիր վայրի ձիթենու ճյուղերից և բեր դրանք այստեղ՝ ինձ մոտ. և մենք կպոկենք այն հիմնական ճյուղերը, որոնք սկսում են չորանալ, և մենք կզգենք դրանք կրակը, որ դրանք այրվեն:
- 8 Եվ, ահա, ասում է այգու Տերը. Ես հեռացնում եմ այս մատղաշ և նուրբ ճյուղերից շատերը, և ես կպատվաստեմ դրանք որտեղ որ կամենամ. և նշանակություն չունի՝ եթե լինի այնպես, որ այս ծառի արմատը չչորանա, ես կարող եմ պահպանել դրա պտուղն ինձ համար, ուստի ես կվերցնեմ այս մատղաշ և նուրբ ճյուղերը և կպատվաստեմ դրանք որտեղ որ կամենամ:
- 9 Վերցրու դու վայրի ձիթենու ճյուղերը և պատվաստիր դրանք նրանց տեղում. և սրանք, որոնք ես պոկել եմ, ես կզգեմ կրակը և կայրեմ, որպեսզի դրանք չզբաղեցնեն իմ այգու տարածքը:

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

10 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տիրոջ ծառան արեց այգու Տիրոջ խոսքի համաձայն, և պատվաստեց վայրի ձիթենու ճյուղերը:

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

11 Եվ այգու Տերը դրա շուրջը փորել տվեց, և էտեց, և սնուցեց՝ ասելով իր ծառային. Ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է կորցնեմ այս ծառը. այն պատճառով, որ միգուցե ես կարողանայի պահպանել դրա արմատները, որ դրանք չչորանային, որպեսզի ես կարողանայի պահպանել դրանք ինձ համար, ես արեցի այս բանը:

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

12 Ուստի, գնա՛ քո ճանապարհով, հետևիր ծառին և սնուցիր այն՝ իմ խոսքերի համաձայն:

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

13 Իսկ սրանք ես կղնեմ իմ այգու ամենաստորին մասում, որտեղ որ կամենամ, դա քեզ համար նշանակություն չունի. և ես դա անում եմ, որպեսզի ես կարողանամ պահպանել ինձ համար ծառի բնական ճյուղերը. և նաև, որպեսզի ես ինձ համար կարողանամ ամբարել դրա պտուղը՝ եկող ժամանակի համար. քանզի ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է կորցնեմ այս ծառը և դրա պտուղը:

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

14 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը գնաց իր ճանապարհով և թաքցրեց ընտանի ձիթենու բնական ճյուղերն այգու ամենաստորին մասերում՝ մի մասը մեկում և մի մասը մյուսում, ըստ իր կամքի ու հաճության:

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

15 Եվ եղավ այնպես, որ մի երկար ժամանակ անցավ և այգու Տերն ասաց իր ծառային. Արի՛, եկ գնանք ներքև՝ այգի, որպեսզի կարողանանք աշխատել այգում:

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

16 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը և նաև ծառան գնացին ներքև՝ այգում աշխատելու: Եվ եղավ այնպես, որ ծառան ասաց իր Տիրոջը. Ահա, նայիր այստեղ. տես ծառը:

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

17 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը նայեց ու տեսավ ծառը, որին պատվաստվել էին վայրի ձիթենու ճյուղերը. և այն շիվեր էր արձակել և սկսել էր պտուղ տալ: Եվ նա տեսավ, որ այն բարի էր. և դրա պտուղը նման էր բնական պտղին:

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 Եվ նա ասաց ծառային. Տես, վայրի ծառի ճյուղերն իրենց են վերցրել դրա արմատի խոնավությունը, այնպես որ նրա արմատը տվել է մեծ ուժ. և դրա արմատի մեծ ուժի պատճառով վայրի ճյուղերն առաջ են բերել ընտանի պտուղ: Եվ, եթե մենք պատվաստած չլինեինք այս ճյուղերը, դրա ծառը չորացած կլիներ: Եվ այժմ, ահա, ես կամբարեմ շատ պտուղ, որը դրա ծառն է տվել. և նրա պտուղը ես կամբարեմ եկող ժամանակի համար, իմ սեփական անձի համար:

19 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց ծառային. Արի գնանք այգու ամենաստորին մասը և տեսնենք, թե ծառի բնական ճյուղերն արդյոք չեն տվել շատ պտուղ նույնպես, որպեսզի ես կարողանամ ամբարել դրա պտուղը եկող ժամանակի համար, իմ սեփական անձի համար:

20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք առաջ գնացին՝ ուր Տերը թաքցրել էր ծառի բնական ճյուղերը, և նա ասաց ծառային՝ Տես սրանք. և նա տեսավ առաջինը, որ այն շատ պտուղ էր տվել. և նա տեսավ նաև, որ այն բարի էր: Եվ նա ասաց ծառային. Վերցրու դրա պտղից և հավաքիր եկող ժամանակի համար, որպեսզի ես կարողանամ ամբարել այն իմ սեփական անձի համար. քանզի ահա, ասաց նա, այսքան երկար ժամանակ ես խնամում եմ այն, և այն շատ պտուղ է տվել:

21 Եվ եղավ այնպես, որ ծառան ասաց իր տիրոջը. Ի՞նչպես եկար դու այստեղ՝ տնկելու այս ծառը, կամ այս ծառի ճյուղը: Քանզի ահա, սա քո ողջ այգու տարածքում ամենաանբերրի տեղն էր:

22 Եվ այգու Տերն ասաց նրան. Խորհուրդ մի տուր ինձ. ես գիտեի, որ դա հողի անբերրի տեղն է. ուստի ես ասացի քեզ, ես խնամել եմ այն այսքան երկար ժամանակ, և դու տեսնում ես, որ այն շատ պտուղ է առաջ բերել:

23 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց իր ծառային. Նայիր այստեղ. ահա, ես տնկել եմ ծառի մեկ այլ ճյուղ նույնպես, և դու գիտես, որ այս տեղի հողն ավելի անբերրի է, քան առաջինը: Բայց ահա, ծառը: Ես խնամել եմ այն այսքան երկար ժամանակ, և այն շատ պտուղ է տվել. հետևաբար, հավաքիր այն և ամբարիր եկող ժամանակի համար, որ ես կարողանամ պահպանել այն՝ իմ սեփական անձի համար:

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

- 24 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց կրկին իր ծառային. Նայիր այստեղ և տես մեկ այլ ճյուղ ևս, որը ես եմ տնկել. տես, որ ես այն նույնպես խնամել եմ, և այն պտուղ է առաջ բերել:
- 25 Եվ նա ասաց ծառային. Նայիր այստեղ և տես վերջինը: Ահա, այս ես տնկել եմ լավ հողակտորի վրա. և այսքան երկար ժամանակ ես խնամում եմ այն, և միայն ծառի մի մասն է առաջ բերել ընտանի պտուղ, և ծառի մյուս մասն առաջ է բերել վայրի պտուղ. ահա, ես խնամել եմ այս ծառը մյուսների պես:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց ծառային. Պոկիր ճյուղերը, որոնք բարի պտուղներ չեն տվել և գցիր դրանք կրակի մեջ:
- 27 Բայց ահա, ծառան ասաց նրան. Եկ էտենք այն և փորենք շուրջը, և սնուցենք այն մի քիչ ավելի երկար, որպեսզի միգուցե այն կարողանա բարի պտուղ առաջ բերել քեզ համար, որպեսզի դու կարողանաս ամբարել այն՝ եկող ժամանակի համար:
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը և այգու Տիրոջ ծառան խնամեցին այգու ողջ պտուղը:
- 29 Եվ եղավ այնպես, որ մի երկար ժամանակ էր անցել, և այգու Տերն ասաց իր ծառային. Արի, եկ իջնենք այգի, որ կարողանանք այգում նորից աշխատել: Քանզի, ահա, ժամանակը մոտենում է, և վերջը շուտով գալիս է. ուստի, ես պետք է պտուղ ամբարեմ եկող ժամանակի համար, իմ սեփական անձի համար:
- 30 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը և ծառան գնացին ներքև՝ այգի. և նրանք եկան դեպի ծառը, որի բնական ճյուղերը կտրել էին, և վայրի ճյուղեր էին պատվաստել. և ահա, ամեն տեսակի պտուղ ծանրաբեռնել էր ծառը:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը ճաշակեց պտղից՝ ամեն տեսակից իր քանակին համապատասխան: Եվ այգու Տերն ասաց. Ահա, այսքան երկար ժամանակ մենք խնամել ենք այս ծառը, և ես ամբարել եմ ինձ համար շատ պտուղ՝ եկող ժամանակի համար:
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.
- And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.
- But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.
- And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 Բայց, ահա, այս անգամ այն շատ պտուղ է առաջ բերել, և չկա մեկը, որ բարի լինի: Եվ ահա, կա ամեն տեսակի վատ պտուղ. և դա ինձ ոչ մի օգուտ չի բերում, չնայած մեր ողջ աշխատանքին. և այժմ ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է կորցնեմ այս ծառը:

33 Եվ այգու Տերն ասաց ծառային. Ի՞նչ անենք ծառի համար, որ ես նորից լավ պտուղ պահպանեմ՝ իմ սեփական անձի համար:

34 Եվ ծառան ասաց իր տիրոջը. Ահա, քանի որ դու պատվաստեցիր վայրի ձիթենու ճյուղերը, դրանք սնուցեցին արմատները, այնպես որ դրանք կենդանի են, և դրանք չեն չորացել. ուստի, դու տեսնում ես, որ դրանք դեռ լավն են:

35 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց իր ծառային. Ծառը ոչ մի օգուտ չի բերում ինձ, և դրա արմատները ոչ մի օգուտ չեն բերում ինձ, քանի դեռ այն չար պտուղ պիտի առաջ բերի:

36 Այնուամենայնիվ, ես գիտեմ, որ արմատները բարի են, և իմ անձնական նպատակի համար եմ ես պահպանել դրանք. և դրանց մեծ ուժի պատճառով նրանք առայժմ վայրի ճյուղերից առաջ են բերել լավ պտուղ:

37 Բայց, ահա, վայրի ճյուղերն աճել են և խեղդել նրա արմատները. և որովհետև վայրի ճյուղերն ընկճել են նրա արմատները, այն առաջ է բերել շատ չար պտուղ. և քանի որ այն առաջ է բերել այդքան շատ չար պտուղ, դու տեսնում ես, որ այն սկսում է փչանալ. և այն շուտով հասունացած կլինի, այնպես որ կարող է կրակը զցվել, եթե մենք ինչ-որ բան չանենք դրա հետ՝ այն պահպանելու համար:

38 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց իր ծառային. Եկ գնանք ներքև՝ այգու ամենաստորին մասերը և տեսնենք, թե արդյո՞ք բնական ճյուղերը նույնպես չար պտուղ են առաջ բերել:

39 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գնացին ներքև՝ այգու ամենաստորին մասերը: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք տեսան, որ բնական ճյուղերի պտուղը նույնպես դարձել էր ոչ պիտանի. այո, առաջինը և երկրորդը, և նաև վերջինը. և բոլորը դարձել էին անպետք:

40 Եվ վերջինիս վայրի պտուղը հաղթել էր ծառի այն մասին, որն առաջ էր բերել բարի պտուղ, մինչև իսկ ճյուղը չորացել էր և մահացել:

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

41 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերը լաց եղավ և ասաց ծառային. Էլ ի՞նչ կարող էի ես անել իմ այգու համար:

42 Ահա, ես գիտեի, որ այգու ողջ պտուղը, բացի սրանցից, դարձել էր ոչ պիտանի: Եվ այժմ սրանք, որոնք մի ժամանակ տվել էին բարի պտուղ, նույնպես դարձան անպետք. և այժմ իմ այգու բոլոր ծառերը ոչ մի բանի պիտանի չեն, բացի կտրվելուց և կրակը զգվելուց:

43 Եվ տես, այս վերջինը, որի ճյուղը չորացել է, ես տնկել էի հողի լավ տեղում. այո, այսինքն՝ այնտեղ, որն ընտիր էր ինձ համար՝ իմ այգու հողի բոլոր մասերից առավել:

44 Եվ դու տեսնում ես, որ ես նաև կտրեցի այն, ինչը զբաղեցնում էր հողի այս տեղը, որ ես կարողանայի դրա փոխարեն տնկել այս ծառը:

45 Եվ դու տեսնում ես, որ դրա մի մասն առաջ էր բերել լավ պտուղ, իսկ դրա մյուս մասն առաջ էր բերել վայրի պտուղ. և քանի որ ես չպոկեցի դրա ճյուղերը և չզցեցի դրանք կրակի մեջ, ահա, դրանք հաղթել են լավ ճյուղերին, այնպես որ այն չորացել է:

46 Եվ այժմ, ահա, չնայած ողջ խնամքին, որը մենք տարել ենք իմ այգուն, դրա ծառերը դարձել են ոչ պիտանի, այնպես որ դրանք լավ պտուղ չեն տալիս. և սրանք ես հույս ունեի պահպանել, որ եկող ժամանակի համար ամբարեի դրա պտուղն՝ իմ սեփական անձի համար: Բայց ահա, դրանք դարձան վայրի ձիթենու պես, և դրանք ոչ մի արժեք չունեն, բացի կտրվելուց և կրակը զգվելուց. և դա վշտացնում է ինձ, որ ես պետք է կորցնեմ դրանք:

47 Բայց էլ ի՞նչ կարող էի անել ես իմ այգում: Մի՞թե ես թուլացրել եմ իմ ձեռքն այնպես, որ չեմ խնամել այն: Ո՛չ, ես խնամել եմ այն, և փորել եմ դրա շուրջը, և էտել եմ այն, և գոմաղբել եմ այն. և ես առաջ եմ մեկնել իմ ձեռքը, համարյա ողջ օրվա ընթացքում, և վերջը մոտենում է: Եվ ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է կտրեմ իմ այգու բոլոր ծառերը և զցեմ դրանք կրակը, որ դրանք այրվեն: Ի՞նչն էր, որ փչացրեց իմ այգին:

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

48 Եվ եղավ այնպես, որ ծառան ասաց իր տիրոջը. Արդյոք քո այգու ամբարտավանությունը չէ՞ պատճառը, դրա ճյուղերը չե՞ն, որ հաղթեցին արմատներին, որոնք լավն են: Եվ քանի որ ճյուղերը հաղթել են դրա արմատներին, ահա, դրանք աճեցին ավելի արագ, քան արմատների ուժն էր՝ վերցնելով ուժն իրենց: Ահա, ես ասում եմ, արդյոք սա՞ չէր պատճառը, որ այգու ծառերը դարձան ոչ պիտանի:

49 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ասաց ծառային. Եկ գնանք և կտրենք այգու ծառերը և զցենք դրանք կրակի մեջ, որպեսզի դրանք չզբաղեցնեն իմ այգու տարածքը, քանզի ես արեցի ամեն ինչ: Է՞լ ինչ կարող էի ես անել իմ այգու համար:

50 Բայց, ահա, ծառան ասաց այգու Տիրոջը. Խնայիր այն ևս մի քիչ:

51 Եվ Տերն ասաց. Այո, ես կիսնայեմ նրան մի քիչ էլ, քանզի ինձ վշտացնում է, որ ես պիտի կորցնեմ իմ այգու ծառերը:

52 Ուստի, եկ վերցնենք սրանց ճյուղերը, որոնք ես տնկել եմ իմ այգու ամենաստորին մասում և եկ պատվաստենք դրանք ծառին, որից դրանք աճել էին. և եկ պոկենք ծառից այն ճյուղերը, որոնց պտուղն ամենադառն է և ծառի բնական ճյուղերը պատվաստենք դրանց տեղում:

53 Եվ այս ես կանեմ, որպեսզի ծառը չչորանա, որ միգուցե ես կարողանամ պահպանել ինձ համար դրա արմատները՝ իմ անձնական նպատակի համար:

54 Եվ, ահա, ծառի բնական ճյուղերի արմատները, որոնք ես տնկել եմ որտեղ կամեցել եմ, դեռ կենդանի են. ուստի, որպեսզի ես կարողանամ պահպանել դրանք նաև իմ սեփական նպատակի համար, ես կվերցնեմ այս ծառի ճյուղերից, և ես դրանք կպատվաստեմ դրանց: Այո, ես կպատվաստեմ դրանց վրա իրենց մայր ծառի ճյուղերը, որպեսզի ես կարողանամ պահպանել արմատները նույնպես՝ իմ սեփական անձի համար, որպեսզի երբ դրանք բավականաչափ ուժեղ լինեն, միգուցե ինձ համար լավ պտուղ առաջ բերեն, և ես դեռ կարողանամ իմ այգու պտղով փառք ունենալ:

55 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վերցրեցին բնական ծառից, որը դարձել էր վայրի, և պատվաստեցին բնական ծառերին, որոնք նույնպես դարձել էին վայրի:

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

56 Եվ նրանք նաև վերցրեցին բնական ծառերից, որոնք դարձել էին վայրի և պատվաստեցին իրենց մայր ծառի վրա:

57 Եվ այգու Տերն ասաց ծառային. Մի պոկեք վայրի ճյուղերը ծառերից, բացի նրանցից, որոնք ամենադառն են. և դրանց վրա դուք պիտի պատվաստեք՝ համաձայն նրա, ինչ որ ես ասացի:

58 Եվ մենք նորից կհանամենք այգու ծառերը, և մենք կէտենք դրանց ճյուղերը. և մենք կպոկենք ծառերից այն ճյուղերը, որոնք հասունացած են, որոնք պետք է չորանան, և կզցենք դրանք կրակի մեջ:

59 Եվ այս ես անում եմ, որ, միգուցե, դրանց արմատները կարողանան իրենց անխաթարության շնորհիվ վերցնել ուժ. և որ ճյուղերի փոփոխության շնորհիվ, բարին կարողանա հաղթել չարին:

60 Եվ այն պատճառով, որ ես պահպանել եմ բնական ճյուղերը և դրանց արմատները, և որ բնական ճյուղերը նորից պատվաստել եմ իրենց մայր ծառին, և պահպանել եմ իրենց մայր ծառի արմատները, որ, միգուցե, իմ այգու ծառերը կարողանան նորից լավ պտուղ առաջ բերել. և միգուցե ես կարողանամ ուրախություն ունենալ իմ այգու պտղով, և որպեսզի ես կարողանամ անչափ հրճվել, որ ես պահպանել եմ առաջին պտղի արմատներն ու ճյուղերը,

61 Ուստի, առաջ գնա և ծառաներ կանչիր, որ մենք կարողանանք ջանասիրաբար աշխատել այգում՝ մեր ողջ գործությամբ, որ մենք կարողանանք ուղի պատրաստել, որ ես կարողանամ բնական պտուղ առաջ բերել նորից, բնական պտուղ, որը բարի է և ամենաարժեքավորը՝ մյուս բոլոր պտուղներից առավել:

62 Ուստի, եկեք գնանք և աշխատենք մեր ողջ կարողությամբ այս վերջին անգամ, քանզի, ահա, վերջը մոտենում է, և այս վերջին անգամն է, որ ես կէտեմ իմ այգին:

63 Պատվաստեք ճյուղերը. սկսեք վերջիններից, որ նրանք կարողանան լինել առաջինը, և որ առաջինները կարողանան լինել վերջինը, և փորեք ծառերի շուրջը՝ և՛ ծերի, և՛ երիտասարդի, և՛ առաջինի, և՛ վերջինի. և՛ վերջինի, և՛ առաջինի, որ բոլորը կարողանան սնվել ևս մեկ անգամ՝ վերջին անգամ:

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

- 64 Ուստի, փորեք դրանց շուրջը և էտեք դրանք, և մեկ անգամ ևս զոմաղբեք դրանք, վերջին անգամ, քանզի վերջը մոտենում է: Եվ եթե լինի այնպես, որ այս վերջին պատվաստներն աճեն և առաջ բերեն բնական պտուղը, այն ժամանակ դուք պետք է ճանապարհ պատրաստեք դրանց համար, որպեսզի դրանք կարողանան աճել:
- 65 Եվ երբ դրանք սկսեն աճել, դուք պետք է մաքրեք այն ճյուղերը, որոնք առաջ են բերում դառը պտուղ՝ լավերի ուժին և դրանց չափին համապատասխան. և դուք չպետք է մաքրեք դրանց վատը բոլորը միանգամից, որ չլինի թե դրանց արմատները պատվաստի համար շատ ուժեղ լինեն և պատվաստը չորանա, և ես կորցնեմ իմ այգու ծառերը:
- 66 Քանզի ինձ վշտացնում է, որ ես պետք է կորցնեմ իմ այգու ծառերը. ուստի, դուք պետք է մաքրեք վատը՝ լավի աճելու հետ մեկտեղ, որ արմատները և կատարը կարողանան լինել հավասար ուժով, մինչև լավը հաղթի վատին, և վատը կտրվի և զցվի կրակի մեջ, որ դրանք չզբաղեցնեն իմ այգու տարածքը. և այսպես ես վատն իմ այգուց կվերացնեմ:
- 67 Եվ բնական ծառի ճյուղերը կրկին բնական ծառին կպատվաստեմ.
- 68 Եվ բնական ծառի ճյուղերը կպատվաստեմ ծառի բնական ճյուղերին. և, այսպիսով, դրանք նորից ի մի կբերեմ, որ դրանք առաջ բերեն բնական պտուղ, և դրանք կլինեն մեկ:
- 69 Եվ վատը դեն կզցվի, այո, նույնիսկ այգու ողջ հողից. քանզի ահա, միայն այս մեկ անգամ ես կէտեմ իմ այգին:
- 70 Եվ եղավ այնպես, որ այգու Տերն ուղարկեց իր ծառային. և ծառան գնաց և արեց, ինչպես Տերը պատվիրել էր նրան և բերեց ուրիշ ծառաներ. և նրանք քիչ էին:
- 71 Եվ այգու Տերն ասաց նրանց. Գնացեք և աշխատեք այգում ձեր զորությամբ: Քանզի ահա, սա վերջին անգամն է, որ ես պետք է խնամեմ իմ այգին. քանզի վերջը մոտ է՝ առ ձեռն, և ժամանակը սրընթաց գալիս է. և եթե դուք ինձ հետ աշխատեք ձեր զորությամբ, դուք ուրախություն կունենաք պտղով, որը ես ինձ համար կամբարեմ եկող ժամանակի համար, որը շուտով կգա:

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

- 72 Եվ եղավ այնպես, որ ծառաները գնացին և աշխատեցին իրենց զորությամբ. և այգու Տերը նույնպես աշխատում էր նրանց հետ. և նրանք բոլոր բաներում հնազանդվում էին այգու Տիրոջ պատվիրաններին:
- 73 Եվ այգում սկսեց կրկին բնական պտուղ լինել. և բնական ճյուղերը սկսեցին աճել ու բուռն փթթել. և վայրի ճյուղերը սկսեցին պոկել ու դեն գցել. և նրանք պահում էին դրա արմատը և կատարը հավասար՝ դրա ուժին համապատասխան:
- 74 Եվ այսպես նրանք աշխատեցին, ամենայն փութաջանությամբ, համաձայն այգու Տիրոջ պատվիրանների, մինչև որ վատը դուրս գցվեց այգուց, և Տերը պահպանեց իր համար ծառերը, որոնք նորից դարձան բնական պտղով. և դրանք դարձան մեկ մարմնի պես. և պտուղները հավասար էին. և այգու Տերը պահպանել էր իր համար բնական պտուղը, որն ամենաարժեքավորն էր նրա համար՝ սկզբից ի վեր:
- 75 Եվ եղավ այնպես, որ երբ այգու Տերը տեսավ, որ իր պտուղը լավն էր, և որ իր այգին այլևս ապականված չէր, նա մոտ կանչեց իր ծառաներին և ասաց նրանց. Ահա, այս վերջին անգամ մենք խնամեցինք իմ այգին. և դուք տեսնում եք, որ ես արեցի՝ ըստ իմ կամքի. և ես պահպանեցի բնական պտուղը, որ այն լավն է, նույնիսկ, ճիշտ ինչպես սկզբում էր: Եվ օրհնված եք դուք. քանզի դուք ջանասեր եղաք՝ ինձ հետ այգում աշխատելիս, և պահեցիք իմ պատվիրանները, և ինձ համար նորից բերեցիք բնական պտուղը, այնպես որ իմ այգին այլևս ապականված չէ, և վատը դեն է գցված, ահա, դուք պետք է ինձ հետ իմ այգու պտղի համար ուրախություն ունենաք:
- 76 Քանզի ահա, երկար ժամանակ, իմ սեփական անձի համար ես կամբարեմ իմ այգու պտուղն այն ժամանակի համար, որը սրընթաց գալիս է. և վերջին անգամ եմ ես խնամել իմ այգին, և էտել այն, և փորել դրա շուրջը, և գոմադրել այն. ուստի, ես կամբարեմ պտուղն իմ իսկ անձի համար երկար ժամանակ՝ համաձայն նրա, ինչ ես խոսեցի:

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

77 Եվ երբ ժամանակը գա, երբ չար պտուղը նորից գա իմ այգին, այն ժամանակ ես հավաքել կտամ լավը և վատը. և լավը ես կպահեմ ինձ համար, իսկ վատը դեն կգցեմ իր ուրույն տեղը: Եվ ապա կգա ժամանակը և վերջը. և ես այրել կտամ իմ այգին կրակով:

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Հակոբ 6

- 1 Եվ այժմ ահա, իմ եղբայրներ, ինչպես ես ասացի ձեզ, որ ես մարգարեանալու էի, ահա, սա է իմ մարգարեությունը, որ բաները, որոնք այս մարգարե Ձենուրը խոսել է Իսրայելի տան վերաբերյալ, որում նա նմանեցնում է նրանց ընտանի ձիթենու, պետք է հաստատ կատարվեն:
- 2 Եվ օրը, երբ նա կրկին կմեկնի իր ձեռքը՝ երկրորդ անգամ ետ բերելու իր ժողովրդին, այն օրն է, այո, այսինքն՝ վերջին անգամը, որ Տիրոջ ծառաներն առաջ կգնան նրա զորությամբ՝ սնուցելու և էտելու նրա այգին. և դրանից հետո վերջը շուտով գալիս է:
- 3 Եվ որքան օրհնված են նրանք, ովքեր ջանասիրաբար աշխատել են նրա այգում. և որքան անիծված են նրանք, ովքեր դուրս կգցվեն իրենց ուրույն տեղը: Եվ աշխարհը կայրվի կրակով:
- 4 Եվ որքան ողորմած է մեր Աստված հանդեպ մեզ, քանզի նա հիշում է Իսրայելի տունը՝ և՛ արմատները, և՛ ճյուղերը. և նա առաջ է մեկնում իր ձեռքը դեպի նրանց, ողջ օրվա ընթացքում. և նրանք խստապարանոց ու հակառակվող ժողովուրդ են. բայց բոլոր նրանք, ովքեր չեն կարծրացնի իրենց սրտերը, կփրկվեն Աստծո արքայությունում:
- 5 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, ես աղաչում եմ ձեզ լրջմտության խոսքերով, որ դուք սպաշխարեք և գաք սրտի ողջ նվիրվածությամբ և հարեք Աստծուն, ինչպես նա է հարում ձեզ: Եվ մինչ նրա ողորմության բազուկը մեկնված է դեպի ձեզ՝ օրվա լույսի մեջ, մի կարծրացրեք ձեր սրտերը:
- 6 Այո, այսօր, եթե դուք կամենում եք լսել նրա ձայնը, մի կարծրացրեք ձեր սրտերը, քանզի ինչո՞ւ մեռնեք:
- 7 Քանզի ահա, ողջ օրվա ընթացքում Աստծո բարի խոսքով սնվելուց հետո, միթե դուք առաջ կբերեք չար պտուղ, որ անխուսափելիորեն կտրվեք և կրակի մեջ գցվեք:

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

- 8 Ահա, մի՞թե դուք ժխտելու եք այս խոսքերը: Մի՞թե դուք ժխտելու եք մարգարեների խոսքերը. և մի՞թե դուք ժխտելու եք բոլոր խոսքերը, որոնք խոսվել են Քրիստոսի վերաբերյալ, նրա մասին այդքան շատերի խոսելուց հետո. և ուրանալու եք Քրիստոսի բարի խոսքը, և Աստծո զորությունը, և Սուրբ Հոգու պարգևը, և հանգցնելու եք Սուրբ Հոգին, և մի ծաղր եք սարքելու փրկագնման մեծ ծրագրից, որը դրվել է ձեզ համար:
- 9 Չզիտե՞ք դուք, որ եթե դուք անեք այս բաները, որ փրկագնման և հարության զորությունը, որը Քրիստոսում է, կբերի ձեզ կանգնելու ամոթով և սոսկալի հանցանքով Աստծո դատարանի առաջ:
- 10 Եվ համաձայն արդարադատության զորության, քանզի արդարադատությունը չի կարող մերժվել, դուք պետք է գնաք այն կրակի և ծծմբի լիճը, որի բոցերն անմար են, և որի ծուխը բարձրանում է վեր, հավիտյանս հավիտենից, կրակի և ծծմբի լիճ, որն անվերջ տանջանք է:
- 11 Օ՛ ուրեմն, իմ սիրելի եղբայրներ, ապաշխարեք և ներս մտեք նեղ դռնով, և շարունակեք այն անձուկ ճանապարհով, մինչև որ ձեռք բերեք հավերժական կյանք:
- 12 Օ՛, եղեք իմաստուն. ի՞նչ կարող եմ ասել ավելին:
- 13 Ի վերջո, ես հղում եմ ձեզ մնաք բարով, մինչև ես կհանդիպեմ ձեզ Աստծո հաճելի դատարանի առջև, դատարան, որը սոսկալի ահ ու վախ է ներշնչում ամբարիշտներին: Ամեն:

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Հակոբ 7

- 1 Եվ արդ եղավ այնպես, մի քանի տարի անցնելուց հետո, մի մարդ եկավ Նեփիի ժողովրդի մեջ, որի անունը Սերեմ էր:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նա սկսեց քարոզել ժողովրդի մեջ և հայտարարել նրանց, որ չի լինելու ոչ մի Քրիստոս: Եվ նա քարոզում էր շատ բաներ, որոնք շողոքորթում էին ժողովրդին. և նա այդ անում էր, որպեսզի կարողանար տապալել Քրիստոսի վարդապետությունը:
- 3 Եվ նա գործում էր ջանասիրաբար, որ կարողանար մոլորեցնել մարդկանց սրտերը, այնպես որ նա մոլորեցրել էր շատերի սրտերը, և իմանալով, որ ես՝ Հակոբս, ունեի հավատք Քրիստոսում, որը պիտի գար, նա շատ էր հնարավորություն փնտրում, որ կարողանար գալ ինձ մոտ:
- 4 Եվ նա ուսյալ էր, այնպես, որ նա ուներ ժողովրդի լեզվի կատարյալ իմացություն. ուստի, կարողանում էր օգտագործել անչափ շողոքորթություն և խոսքի մեծ զորություն՝ ըստ դևի զորության:
- 5 Նա հույս ուներ՝ սասանել ինձ իմ հավատքից, չնայած բազմաթիվ հայտնություններին և շատ բաներին, որոնք ես տեսել էի այս բաների վերաբերյալ. քանզի ես, իրոք, տեսել էի հրեշտակներ, և նրանք սպասավորել էին ինձ: Եվ նաև լսել էի Տիրոջ ձայնն ինձ հետ բառերով խոսելիս, ժամանակ առ ժամանակ. ուստի, ես չէի կարող սասանվել:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ նա եկավ ինձ մոտ, և այս կերպ խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Եղբայր Հակոբ, ես շատ առիթներ եմ փնտրել, որ կարողանայի խոսել քեզ հետ. քանզի ես լսել եմ և նաև գիտեմ, որ դու շատ ես շրջում՝ քարոզելով այն, ինչը դուք կոչում եք ավետարան, կամ Քրիստոսի վարդապետություն:
- 7 Եվ դու այս ժողովրդից շատերին ես մոլորեցրել, այնպես որ նրանք խեղաթյուրում են Աստծո ճշմարիտ ճանապարհը և չեն պահում Մովսեսի օրենքը, որը ճշմարիտ ուղին է. և փոխում են Մովսեսի օրենքը պաշտամունքով մի էակի, որը դու ասում ես պետք է գա շատ հարյուրավոր տարիներ հետո: Եվ այժմ, ահա, ես՝ Սերեմս, հայտարարում եմ քեզ, որ դա հայհոյանք է. քանզի ոչ մի մարդ չգիտի այսպիսի բաների մասին, քանզի նա չի կարող ասել եկող բաների մասին: Եվ այս ձևով Սերեմը վիճեց ինձ հետ:

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

- 8 Բայց ահա, Տեր Աստված իմ հոգին լցրեց իր Հոգով, այնպես որ ես կարկամեցրի նրան իր բոլոր խոսքերում:
- 9 Եվ ես ասացի նրան. Ուրանում ես Քրիստոսին, որը պիտի գա, և նա ասաց. Եթե լիներ ինչ-որ մի Քրիստոս, ես չէի ուրանա նրան, բայց ես գիտեմ, որ ոչ մի Քրիստոս չկա, ոչ եղել է, ոչ էլ երբևէ կլինի:
- 10 Եվ ես ասացի նրան. Հավատո՞ւմ ես դու սուրբ գրքերին, և նա ասաց՝ Այո՛:
- 11 Եվ ես ասացի նրան. Ուրեմն, դու չես հասկանում դրանք, քանզի դրանք, իրոք, վկայում են Քրիստոսի մասին: Ահա, ես ասում եմ քեզ, որ մարգարեներից ոչ մեկը չի գրել, ոչ էլ մարգարեացել է՝ առանց այս Քրիստոսի մասին խոսելու:
- 12 Եվ սա բոլորը չէ. ինձ հայտնի է դարձվել, քանզի ես լսել եմ ու տեսել, և դա ինձ հայտնի է դարձվել նաև Սուրբ Հոգու զորությամբ. ուստի, ես գիտեմ՝ եթե չարվի քավություն, ողջ մարդկությունը պիտի կորչի:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ նա ասաց ինձ. Տույց տուր ինձ մի նշան այդ Սուրբ Հոգու զորությամբ, որի միջոցով դու այդքան շատ գիտես:
- 14 Եվ ես ասացի նրան. Ի՞նչ եմ ես, որ փորձեմ Աստծուն, ցույց տալու քեզ մի նշան այն բանի վերաբերյալ, որը դու գիտես, որ ճշմարիտ է: Սակայն դու կուրանաս այն, որովհետև դու դևից ես: Այնուամենայնիվ, իմ կամքը թող չկատարվի. բայց եթե Աստված զարկի քեզ, թող դա լինի մի նշան քեզ համար, որ նա ունի զորություն, և՛ երկնքում, և՛ երկրի վրա. և նաև, որ Քրիստոսը պետք է գա: Եվ թո կամքը կատարվի, ո՛վ Տեր, և ոչ թե իմը:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Հակոբս, խոսեցի այս խոսքերը, Տիրոջ զորությունը եկավ նրա վրա, այնպես որ նա ընկավ գետնին: Եվ եղավ այնպես, որ նրան կերակրեցին շատ օրերի ընթացքում:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ նա ասաց ժողովրդին. Էգուց միասին հավաքվեք, քանի որ ես մեռնելու եմ. ուստի, ես ուզում եմ խոսել ժողովրդի հետ, մինչև իմ մեռնելը:

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

17 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը բազմությունը հավաքվեց միասին, և նա խոսեց հստակորեն նրանց հետ և ուրացավ այն բաները, որոնք նա սովորեցրել էր նրանց, և դավանեց Քրիստոսին, և Սուրբ Հոգու զորությանը և հրեշտակների սպասավորությանը:

18 Եվ նա հստակորեն խոսեց նրանց հետ, որ նա խաբված էր եղել դևի զորությամբ: Եվ նա խոսեց դժոխքի, և հավերժության, և հավերժական պատժի մասին:

19 Եվ նա ասաց. Ես վախենում եմ, որ միգուցե ես գործել եմ աններելի մեղք, քանզի ես ստել եմ Աստծուն. քանզի ես ուրանում էի Քրիստոսին և ասում էի, որ հավատում էի սուրբ գրքերին. և դրանք իրոք վկայում են նրա մասին: Եվ քանի որ ես այսպես ստել եմ Աստծուն, ես մեծապես վախենում եմ, չլինի թե իմ դրությունը սոսկալի լինի. բայց ես խոստովանում եմ Աստծուն:

20 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա ասաց այս խոսքերը, նա չկարողացավ ասել ավելին, և նա հոգին տվեց:

21 Եվ երբ բազմությունը վկա եղավ, որ նա խոսեց այս բաները, երբ նա հոգին տալու վրա էր, նրանք անչափ ապշեցին. այնքան, որ Աստծո զորությունն իջավ նրանց վրա, և նրանք ուժասպառ եղան, այնպես որ ընկան գետնին:

22 Եվ այս բանը հաճելի էր ինձ՝ Հակոբիս համար, քանզի ես խնդրել էի դա իմ Հորից, որը երկնքում էր. քանզի նա լսել էր իմ աղաղակը և պատասխանել իմ աղոթքին:

23 Եվ եղավ այնպես, որ Աստծո խաղաղությունը և սերը վերականգնվեց կրկին ժողովրդի մեջ. և նրանք քննում էին սուրբ գրքերը և այլևս չէին լսում այս ամբարիշտ մարդու խոսքերին:

24 Եվ եղավ այնպես, որ շատ միջոցներ հնարվեցին՝ Լամանացիներին ուղղելու և վերադարձնելու ճշմարտության իմացությանը, բայց այդ բոլորը զուր էր, քանզի նրանք հրճվում էին պատերազմներով և արյունահեղությամբ, և նրանք հավերժական ատելություն ունեին մեր՝ իրենց եղբայրների հանդեպ: Եվ նրանք շարունակ ջանում էին կործանել մեզ իրենց բազկի ուժով:

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

25 Ուստի, Նեփիի ժողովուրդն ամրացնում էր իրեն, նրանց դեմ, զենքերով և ողջ զորությամբ՝ ապավինելով Աստծուն և իր փրկության վեմին. ուստի, նրանք առ այժմ դառնում էին իրենց թշնամիներին հաղթողներ:

26 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Հակոբս, սկսեցի ծերանալ. և այս ժողովրդի հիշատակարանը լինելով պահված Նեփիի մյուս թիթեղների վրա, ուստի ես եզրափակում եմ այս հիշատակարանը՝ հայտարարելով, որ ես գրել եմ իմ իմացության գերագույնին համապատասխան՝ ասելով, որ ժամանակն անցավ մեզ հետ, և նաև մեր կյանքն անցավ, կարծես երազ լինել մեզ համար, մենք լինելով միայնակ և մռայլ մի ժողովուրդ՝ թափառականներ, դուրս գցված Երուսաղեմից, ծնված նեղությունների մեջ, անապատում, և ատված մեր եղբայրների կողմից, որոնք պատերազմներ և հակառակություններ էին առաջացնում. ուստի, մենք սգացինք մեր բոլոր օրերում:

27 Եվ ես՝ Հակոբս, տեսա, որ ես պետք է շուտով վար իջնեի իմ գերեզմանը. ուստի, ես ասացի իմ որդուն՝ Ենովսին. Վերցրու այս թիթեղները: Եվ ես ասացի նրան այն բաները, որոնք իմ եղբայր Նեփին պատվիրել էր ինձ, և նա խոստացավ հնազանդություն հրամաններին: Եվ ես վերջ եմ դնում այս թիթեղների վրա իմ գրելուն, գրություն, որը փոքր եղավ. իսկ ընթերցողին ես հղում եմ մնաս բարով, հուսալով, որ իմ եղբայրներից շատերը կկարդան իմ խոսքերը: Եղբայրներ, մնաք բարով:

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Ենովսի գիրքը

- 1 Ահա, եղավ այնպես, որ ես՝ Ենովսս, գիտենալով իմ հորը, որ նա արդար մարդ էր,– քանզի նա ինձ սովորեցրել էր իր լեզվով և նաև Տիրոջ խրատով ու ուսմունքով,– և օրհնված լինի իմ Աստծո անունը դրա համար,–
- 2 Եվ ես կպատմեմ ձեզ գոտեմարտի մասին, որը ես ունեցա Աստծո առաջ մինչև մեղքերի թողություն ստացա:
- 3 Ահա, ես գնացել էի գազաններ որսալու անտառներում, և խոսքերը, որոնք ես հաճախ լսել էի իմ հորն ասելիս, հավերժական կյանքի և սրբերի ուրախության մասին, խորը ընկղմվել էին իմ սրտում:
- 4 Եվ իմ հոգին քաղցում էր. և ես ծնկի իջա իմ Արարչի առջև, և ես աղաղակեցի առ նա՝ զորեղ աղոթքով և աղաչանքով իմ սեփական հոգու համար. և ողջ օրվա ընթացքում ես աղաղակեցի առ նա, այո, և երբ եկավ գիշերը ես դեռ բարձրացնում էի իմ ձայնը վեր, այնպես որ այն հասավ երկինքներին:
- 5 Եվ մի ձայն եկավ ինձ՝ ասելով. Ենովս, քո մեղքերը ներված են քեզ, և դու պիտի օրհնվես:
- 6 Եվ ես՝ Ենովսս, գիտեի, որ Աստված չէր կարող ասել. ուստի, իմ հանցանքը սրբվեց:
- 7 Եվ ես ասացի. Տեր, ինչպես եղավ դա:
- 8 Եվ նա ասաց ինձ. Քրիստոսի հանդեպ քո հավատքի շնորհիվ, որին դու երբեք նախկինում ոչ լսել ես, ոչ տեսել: Եվ շատ տարիներ կանցնեն նախքան նա իրեն հայտնի կդարձնի մարմնում. ուստի, գնա՛, քո հավատքը քեզ ողջ դարձրեց:
- 9 Արդ, եղավ այնպես, որ երբ ես լսեցի այս խոսքերը, ես սկսեցի ցանկություն զգալ իմ եղբայրների՝ Նեփիացիների բարօրության համար. ուստի, ես դուրս թափեցի իմ ողջ հոգին առ Աստված, նրանց համար:

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

- 10 Եվ մինչ ես այսպես պայքարում էի հոգում, ահա, Տիրոջ ձայնը կրկին եկավ իմ մտքի մեջ՝ ասելով. Ես կայցելեմ քո եղբայրներին՝ իմ պատվիրանները պահելու մեջ իրենց ջանասիրության համաձայն: Ես տվել եմ նրանց այս երկիրը, և այն սուրբ երկիր է. և ես չեմ անիծում այն, բացի դա լինի անօրինության պատճառով. ուստի, ես կայցելեմ քո եղբայրներին, ինչպես ես եմ ասել, և նրանց օրինազանցությունները ես վար կբերեմ ցավով՝ իրենց իսկ գլխին:
- 11 Եվ ես՝ Ենովաս, այս խոսքերը լսելուց հետո, իմ հավատքով անսասան եղա Տիրոջ հանդեպ. և ես աղոթեցի առ նա՝ շատ մեծ ճիգեր թափելով իմ եղբայրների՝ Լամանացիների համար:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես աղոթեցի և տքնեցի ողջ ջանասիրությամբ, Տերն ասաց ինձ. Ես կտամ քեզ, քո ցանկությունների համաձայն, քո հավատքի շնորհիվ:
- 13 Եվ այժմ ահա, այս էր այն ցանկությունը, որ ես ցանկացա նրանից,– որ եթե լիներ այնպես, որ իմ ժողովուրդը՝ Նեփիացիները, ընկնեին օրինազանցության մեջ և ինչ-որ ձևով կործանվեին, իսկ Լամանացիները չկործանվեին, որ Տեր Աստված պահպաներ իմ ժողովրդի՝ Նեփիացիների մի հիշատակարան. նույնիսկ եթե դա լիներ իր սուրբ բազկի զորությամբ, որ մի օր, ապագայում, այն ի հայտ բերվեր Լամանացիների համար, որ գուցե նրանք կարողանային բերվել փրկության,–
- 14 Քանզի ներկայումս, նրանց ճշմարիտ հավատքի վերադարձնելու մեր ճիգերը զուր էին: Եվ նրանք երդվել էին իրենց ցասման մեջ, որ, եթե դա հնարավոր լիներ, նրանք կործանելու էին մեր հիշատակարանները և մեզ, և նաև մեր հայրերի բոլոր ավանդությունները:
- 15 Ուստի, իմանալով, որ Տեր Աստված ի զորու է պահպանելու մեր հիշատակարանները, ես շարունակ կանչում էի առ նա, քանզի նա ասել էր ինձ. Ինչ բան, որ դու խնդրես հավատքով, հավատալով, որ դու պիտի ստանաս Քրիստոսի անունով, դու կստանաս այն:
- 16 Եվ ես ունեի հավատք և կանչում էի առ Աստված, որ նա պահպանի հիշատակարանները. և նա ուխտեց ինձ հետ, որ նա առաջ կբերի դրանք Լամանացիների համար՝ իրեն իսկ հարմար ժամանակ:

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

- 17 Եվ ես՝ Ենովսս, գիտեի, դա կլինէր համաձայն այն ուխտի, որը նա արել էր. ուստի, իմ հոգին հանգստացավ:
- 18 Եվ Տերն ասաց ինձ. Քո հայրերը նույնպէս ինձանից խնդրել էին այս բանը. և դա պետք է արվի նրանց համար՝ համաձայն իրենց հավատքի. քանզի նրանց հավատքը նման էր քոնին:
- 19 Եվ եղավ այնպէս, որ ես՝ Ենովսս, շրջեցի Նեփիի ժողովրդի մեջ՝ մարգարեանալով գալիք բաների մասին, և վկայելով այն բաների մասին, որոնք ես լսել էի ու տեսել:
- 20 Եվ ես արձանագրում եմ, որ Նեփիի ժողովուրդը ջանասիրաբար ձգտում էր վերադարձնել Լամանացիներին Աստծո ճշմարիտ հավատքին: Բայց մեր ջանքերը զուր էին. նրանց ատելությունը սևեռուն էր, և նրանք առաջնորդվում էին իրենց չար էությանմբ, այնպէս որ նրանք դարձել էին վայրի, կատաղի և արյունարբու ժողովուրդ՝ կռապաշտությամբ և կեղտոտությամբ լցված. սնվելով գիշատիչ գազաններով. ասրելով վրաններում և թափառելով անապատում, մի կարճ մորթուց գոտի իրենց կոնքերին և իրենց գլուխներն ածիլած, և նրանց վարպետությունն աղէղի մեջ էր, և սրի մեջ, և կացնի: Եվ նրանցից շատերը ոչինչ չէին ուտում, բացի հում մսից, և նրանք շարունակ ձգտում էին կործանել մեզ:
- 21 Եվ եղավ այնպէս, որ Նեփիի ժողովուրդը հող էր վարում և աճեցնում ամեն տեսակի հատիկ և միրգ, նախիրների հոտեր և ամեն տեսակի ու ձկնի անասունների հոտեր, այծեր և վայրի այծեր, և նաև շատ ձիեր:
- 22 Եվ մեր մեջ չափազանց շատ մարգարենէր կային: Եվ ժողովուրդը խստապարանոց ժողովուրդ էր, դժվար հասկացող:

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

23 Եվ չկար ոչինչ, բացի չափից դուրս խստությունից, քարոզելուց և պատերազմների, հակառակությունների և ավերումների մասին մարգարեանալուց, մահվան մասին և հավերժության տևողականության և Աստծո դատաստանների ու զորության մասին նրանց շարունակ հիշեցնելուց,— և բոլոր այս բաները՝ նրանց շարունակ սթափեցնելու, Տիրոջ երկյուղի մեջ նրանց պահելու համար: Ես ասում եմ, չկար ոչինչ, բացի այս բաներից, և խոսքի անչափ մեծ պարզությունից, որ պահեր նրանց դեպի կործանում սրընթաց վար գնալուց: Եվ այս ձևով եմ ես գրում նրանց վերաբերյալ:

24 Եվ իմ օրերի ընթացքում, ես տեսա պատերազմներ Նեփիացիների և Լամանացիների միջև:

25 Եվ եղավ այնպես, որ ես սկսեցի ծերանալ և հարյուր յոթանասունևինը տարիներ անցել էին այն ժամանակից ի վեր, երբ մեր հայր Լեփին թողեց Երուսաղեմը:

26 Եվ ես տեսա, որ ես շուտով պիտի վար իջնեի իմ գերեզմանը՝ ներգործված լինելով Աստծո զորությամբ, որ ես պետք է քարոզեի և մարգարեանայի այս ժողովրդի համար և հայտարարեի խոսքը՝ համաձայն ճշմարտության, որը Քրիստոսում է: Եվ ես հայտարարել եմ այն իմ բոլոր օրերում և հրճվել եմ դրանում առավել, քան այն, ինչ աշխարհիկ է:

27 Եվ շուտով ես գնում եմ իմ հանգստի տեղը, որն իմ Քավչի հետ է, քանզի ես գիտեմ, որ նրանում ես կհանգստանամ: Եվ ես հրճվում եմ այն օրով, երբ իմ մահկանացուն կհազնի անմահություն և կկանգնի նրա առջև. այն ժամանակ կտեսնեմ ես նրա երեսը հաճույքով, և նա կասի ինձ. Արի ինձ մոտ, դո՛ւ, օրհնված, քեզ համար իմ Հոր ապարանքներում տեղ կա պատրաստված: Ամեն:

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Հարոմի գիրքը

- 1 Եվ ահա, ես՝ Հարոմն, գրում եմ մի քանի խոսքեր իմ հոր՝ Ենոփսի պատվիրանների համաձայն, որպեսզի մեր տոհմաբանությունը պահպանվի:
- 2 Եվ քանի որ այս թիթեղները փոքր են, և քանի որ այս բաները գրվում են ի շահ մեր եղբայրների՝ Լամանացիների, ուստի, անպայման պետք է, որ ես գրեմ մի քիչ. բայց ես չեմ գրի բաներն իմ մարգարեանալու, ոչ էլ իմ հայտնությունները: Քանզի ինչ կարող էի ես գրել ավելի, քան իմ հայրերն են գրել: Քանզի չէն բացահայտել նրանք փրկության ծրագիրը: Ես ասում եմ ձեզ՝ Այո՛. և սա բավական է ինձ:
- 3 Ահա, անհրաժեշտ է, որ այս ժողովրդի մեջ շատ բան արվի, նրանց սրտերի կարծրության, և նրանց ականջների խլության, և նրանց մտքերի կուրության, և նրանց պարանոցների խստության պատճառով. այնուամենայնիվ, Աստված չափազանց ողորմած է նրանց հանդեպ և դեռ նրանց չի սրբել երկրի երեսից:
- 4 Եվ կան շատերը մեր մեջ, ովքեր բազմաթիվ հայտնություններ ունեն, քանզի նրանք բոլորը չեն խստապարանոց: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր խստապարանոց չեն և ունեն հավատք, հաղորդակցություն ունեն Սուրբ Հոգու հետ, որը հայտնվում է մարդկանց զավակներին՝ ըստ իրենց հավատքի:
- 5 Եվ արդ, ահա, երկու հարյուր տարիներ անցել էին, և Նեփիի ժողովուրդը զորացել էր երկրում: Նրանք պահում-պահպանում էին Մովսեսի օրենքը և հանգստության օրը սուրբ՝ Տիրոջ համար: Եվ նրանք չէին սրբապղծում. ոչ էլ նրանք հայհոյում էին: Եվ երկրի օրենքները չափազանց խիստ էին:
- 6 Եվ նրանք ցրված էին երկրի երեսի մեծ մասի վրա և Լամանացիները՝ նույնպես: Եվ նրանք շատ ավելի մեծաքանակ էին, քան Նեփիացիները. և նրանք սիրում էին սպանություն և խմում էին զազանների արյունը:

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք շատ անգամներ եկան մեր՝ Նեփիացիների դեմ ճակատամարտելու: Բայց մեր թագավորները և մեր առաջնորդները զորեղ մարդիկ էին՝ Տիրոջ հավատքում. և նրանք սովորեցնում էին ժողովրդին Տիրոջ ուղիները. ուստի, մենք դիմադրեցինք Լամանացիներին և քշեցինք նրանց մեր հողերից և սկսեցինք ամրացնել մեր քաղաքները, կամ մեր ժառանգության ամեն մի վայր:
- 8 Եվ մենք շատ բազմացանք և տարածվեցինք երկրի երեսին և դարձանք անչափ հարուստ՝ ոսկով և արծաթով, թանկարժեք բաներով և փայտի նրբագեղ աշխատանքով, շենքերով և սարքավորումներով և նաև երկաթով ու պղնձով, արույրով ու պողպատով, պատրաստելով հողը հերկելու տարբեր ձևերի՝ ամեն տեսակի գործիքներ և պատերազմի զենքեր,– այո, սրածայր նետեր, կապարճներ, նիզակներ, տեգեր և ամեն տեսակի նախապատրաստություններ պատերազմի համար:
- 9 Եվ այսպես, նախապատրաստված լինելով հանդիպելու Լամանացիներին, նրանք հաջողություն չունեցան մեր դեմ: Բայց Տիրոջ խոսքը հաստատվեց, որը նա հայտնել էր մեր հայրերին՝ ասելով, որ. Որքան որ դուք կպահեք իմ պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք երկրում:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ մարգարեները սպառնացին Նեփիի ժողովրդին, ըստ Աստծո խոսքի, որ՝ եթե նրանք չպահեին պատվիրանները, այլ ընկնեին օրինազանցության մեջ, նրանք կկորչեին երկրի երեսից:
- 11 Ուստի, մարգարեները, քահանաները և ուսուցիչները ջանասիրաբար տքնում էին՝ ողջ երկայնամտությամբ ջանասիրության հորդորելով ժողովրդին. սովորեցնելով Մովսեսի օրենքը և նպատակը, ինչի համար որ այն տրվել էր. համոզելով նրանց սպասելու Մեսիային և հավատալու նրա գալուն այնպես, կարծես թե նա արդեն եկել էր: Եվ այս ձևով էին նրանք սովորեցնում նրանց:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես անելով, նրանք պահում էին նրանց երկրի երեսից կործանվելուց. քանզի նրանք խոսքով խայթում էին նրանց սրտերը՝ շարունակ սթափեցնելով նրանց ապաշխարելու համար:

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

13 Եվ եղավ այնպես, որ երկու հարյուր և երեսունևութ տարի էր անցել,— այդ ժամանակահատվածի մեծ մասը՝ պատերազմներով և հակառակություններով և երկպառակություններով:

14 Եվ ես՝ Հարոմս, չեմ գրում ավելին, քանզի թիթեղները փոքր են: Բայց ահա, իմ եղբայրներ, դուք կարող եք դիմել Նեփիի մյուս թիթեղներին. քանզի, ահա, դրանց վրա մեր պատերազմների հիշատակարաններն են փորագրված՝ ըստ թագավորների գրածների, կամ նրանց, ում նրանք գրել էին տվել:

15 Եվ ես հանձնում եմ այս թիթեղներն իմ որդի Օմնիի ձեռքը, որպեսզի դրանք կարողանան պահվել՝ ըստ իմ հայրերի պատվիրանների:

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Օմնիի գիրքը

- 1 Ահա, եղավ այնպես, որ ես՝ Օմնիս, պատվիրված լինելով իմ հայր՝ Հարոմի կողմից, որ ինչ-որ բան գրեի այս թիթեղների վրա՝ պահպանելու համար մեր տոհմաբանությունը,
- 2 Ուստի, իմ օրերում, ես կկամենայի, որ դուք իմանայիք, որ ես շատ եմ կռվել սրով՝ պահպանելու իմ ժողովրդին՝ Նեփիացիներին, իրենց թշնամիների՝ Լամանացիների ձեռքն ընկնելուց: Բայց ահա, ես ինքս մի ամբարիշտ մարդ եմ, և ես չեմ պահել Տիրոջ կանոններն ու պատվիրանները, ինչպես պարտավոր էի անել:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ երկու հարյուր յոթանասունևվեց տարի անցել էր, և մենք ունեցել էինք խաղաղության շատ ժամանակներ. և մենք ունեցել էինք ծանր պատերազմի և արյունահեղության շատ ժամանակներ: Այո, և ի վերջո, երկու հարյուր ութանասուներկու տարիներ անցել էին, և ես պահել էի այս թիթեղները՝ համաձայն իմ հայրերի պատվիրանների. և ես վստահեցի դրանք իմ որդի Ամարոնին: Եվ ես ավարտում եմ:
- 4 Եվ այժմ ես՝ Ամարոնս, այն, ինչ գրում եմ, որոնք քիչ են, գրում եմ հորս գրքում:
- 5 Ահա, եղավ այնպես, որ երեք հարյուր քսան տարիներ անցել էին, և Նեփիացիների առավել ամբարիշտ մասը կործանվել էր:
- 6 Քանզի Տերը չէր հանդուրժի, հետո, երբ նա դուրս էր առաջնորդել նրանց Երուսաղեմի հողից և պահել ու պահպանել էր նրանց իրենց թշնամիների ձեռքն ընկնելուց, այո, նա չէր հանդուրժի, որ խոսքերը չհաստատվեին, որոնք նա խոսել էր մեր հայրերի համար՝ ասելով, որ. Որքան որ դուք չէք պահի իմ պատվիրանները, դուք չէք բարգավաճի երկրում:
- 7 Ուստի, Տերն այցելեց նրանց մեծ դատաստանով. սակայն, նա խնայեց արդարներին, որպեսզի նրանք չկորչեն, այլ ազատեց նրանց իրենց թշնամիների ձեռքից:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ ես հանձնեցի թիթեղներն իմ եղբայր Քեմիսին:

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

- 9 Այժմ ես՝ Քեմիսս, ինչ սակավաթիվ բաներ, որ գրում եմ, գրում եմ նույն գրքում՝ իմ եղբոր հետ. քանզի ահա, ես տեսա վերջը, որը նա գրեց, որ նա դա գրեց իր իսկ ձեռքով. և նա գրեց դա այն օրը, երբ նա հանձնեց դրանք ինձ: Եվ այս ձևով ենք մենք պահում հիշատակարանները, քանզի դա մեր հայրերի պատվիրանների համաձայն է: Եվ ես ավարտում եմ:
- 10 Ահա, ես Աբինադոմն եմ՝ Քեմիսի որդին: Ահա, եղավ այնպես, որ ես շատ պատերազմներ ու հակառակություններ տեսա իմ ժողովրդի՝ Նեփիացիների և Լամանացիների միջև. և ես, իմ իսկ սրով խլել եմ Լամանացիներից շատերի կյանքը՝ պաշտպանելով իմ եղբայներին:
- 11 Եվ, ահա, այս ժողովրդի հիշատակարանը փորագրված է թիթեղների վրա, որն ըստ սերունդների պահվել է թագավորների կողմից. և ես չգիտեմ ոչ մի հայտնության, ոչ էլ մարգարեության մասին, բացի այն, ինչ գրվել է. ուստի, այն ինչը գրված է, բավական է: Եվ ես ավարտում եմ:
- 12 Ահա, ես Ամադեկին եմ՝ Աբինադոմի որդին: Ահա, ես որոշ բան կխոսեմ ձեզ հետ Մոսիայի վերաբերյալ, որը թագավոր էր կարգվել Զարահեմլա երկրի վրա. քանզի, ահա, նա, լինելով նախագուշացված Տիրոջից, որ պետք է դուրս փախչեր Նեփիի երկրից, և բոլոր նրանք, ովքեր ականջ կոնեին Տիրոջ ձայնին, նույնպես նրա հետ պետք է հեռանային երկրից դուրս՝ դեպի անապատ,—
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ նա արեց համաձայն նրա, ինչպես Տերն էր պատվիրել նրան: Եվ նրանք հեռացան երկրից դուրս՝ անապատ, բոլոր նրանք, ովքեր ականջ դրեցին Տիրոջ ձայնին. և նրանք առաջնորդվում էին մեծաքանակ քարոզումներով և մարգարեացումներով: Եվ նրանք շարունակ խրատվում էին Աստծո խոսքով. և նրանք առաջնորդվում էին անապատի միջով նրա բազկի զորությամբ, մինչև որ նրանք եկան ներքև և մտան երկիրը, որը կոչվում է Զարահեմլայի երկիր:
- 14 Եվ նրանք հայտնաբերեցին մի ժողովուրդ, որը կոչվում էր Զարահեմլայի ժողովուրդ: Այսպիսով, Զարահեմլայի ժողովրդի մեջ մեծ ցնծություն էր. և Զարահեմլան նույնպես անչափ ցնծում էր, որովհետև Տերն ուղարկել էր Մոսիայի ժողովրդին արույրե թիթեղների հետ, որոնք պարունակում էին հրեաների հիշատակարանը:

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 Ահա, եղավ այնպես, որ Մոսիան հայտնաբերեց, որ Զարահեմլայի ժողովուրդը դուրս էր եկել Երուսաղեմից այն ժամանակ, երբ Սեդեկիան՝ Հուդայի թագավորը, գերության էր տարվել Բաբելոն:
- 16 Եվ նրանք ճանապարհորդել էին անապատում և Տիրոջ ձեռքով բերվել էին մեծ ջրերի վրայով դեպի այն երկիրը, որտեղ Մոսիան հայտնաբերեց նրանց, և նրանք այն ժամանակից ի վեր բնակվել էին այնտեղ:
- 17 Եվ այն ժամանակ, երբ Մոսիան հայտնաբերեց նրանց, նրանք դարձել էին շատ մեծաթիվ: Այնուամենայնիվ, նրանք ունեցել էին շատ պատերազմներ և լուրջ հակառակություններ, և ժամանակ առ ժամանակ ընկել էին սրից. և նրանց լեզուն դարձել էր ապականված. և նրանք հիշատակարաններ չէին բերել իրենց հետ. և նրանք ուրացել էին իրենց Ստեղծողի գոյությունը. և ոչ Մոսիան, ոչ էլ Մոսիայի ժողովուրդը չէին կարողանում հասկանալ նրանց:
- 18 Բայց եղավ այնպես, որ Մոսիան կարգադրեց, որ նրանց սովորեցնեին իր լեզուն: Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանց սովորեցրեցին Մոսիայի լեզուն, Զարահեմլան տվեց իր հայրերի տոհմաբանությունը՝ ըստ իր հիշողության. և դրանք գրված են, բայց ոչ այս թիթեղներում:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Զարահեմլայի և Մոսիայի ժողովուրդները միացան իրար. և Մոսիան նշանակվեց նրանց թագավոր:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ Մոսիայի օրերում նրա մոտ մի մեծ քար կար բերված՝ վրան փորագրություններով. և նա Աստծո գործությամբ և շնորհով թարգմանեց փորագրությունները:
- 21 Եվ դրանք տալիս էին ոմն Կորիանթումրի և նրա ժողովրդի սպանվածների պատմությունը: Եվ Կորիանթումրը հայտնաբերվել էր Զարահեմլայի ժողովրդի կողմից. և նա բնակվել էր նրանց հետ ինը լուսնամիսների ընթացքում:
- 22 Այնտեղ խոսվում էր մի քանի խոսք նրա հայրերի մասին: Եվ նրա առաջին ծնողները դուրս էին եկել աշտարակից այն ժամանակ, երբ Տերը խառնեց ժողովրդի լեզուն. և Տիրոջ խստությունն իջավ նրանց վրա՝ համաձայն նրա դատաստանների, որոնք արդար են. և նրանց ոսկորներն ընկած են ցաքուցրիվ երկրումը՝ դեպի հյուսիս:

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

23 Ահա, ես՝ Ամադեկիս, ծնվել եմ Մոսիայի օրոք. և ես ապրել եմ՝ տեսնելով նրա մահը. և Բենիամինը՝ նրա որդին, թագավորեց նրա փոխարեն:

24 Եվ ահա, ես, Բենիամին թագավորի օրոք, տեսել եմ մի ծանր պատերազմ և շատ արյունահեղություն նեփիացիների ու Լամանացիների միջև: Բայց ահա, նեփիացիները մեծ առավելություն ձեռք բերեցին նրանց վրա. այո, այնպես, որ Բենիամին թագավորը դուրս քշեց նրանց Զարահեմլայի երկրից:

25 Եվ եղավ այնպես, որ ես սկսեցի ծերանալ. և չունենալով սերունդ, և ճանաչելով Բենիամին թագավորին, որպես արդար մարդ Տիրոջ առաջ, ուստի, ես կհանձնեմ այս թիրեղները նրան, հորդորելով բոլոր մարդկանց՝ գալ դեպի Աստված՝ Սուրբն Իսրայելի, և հավատալ մարգարեանալուն, հայտնություններին, հրեշտակների սպասավորությանը, լեզուներով խոսելու պարզևին, լեզուների թարգմանության պարզևին և բոլոր բաներին, որոնք բարի են. քանզի չկա ոչինչ, որը բարի է, եթե չի գալիս Տիրոջից. և այն, ինչ չար է, գալիս է դևից:

26 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես կկամենայի, որ դուք գաք Քրիստոսի մոտ, որը Սուրբն է Իսրայելի, և ճաշակեք նրա փրկությունից և նրա փրկագնման զորությունից: Այո, եկեք նրա մոտ և մատուցեք ձեր ողջ հոգիները նրան՝ որպես ընծա, և շարունակեք ծոմով ու աղոթքով, և համբերեք մինչև վերջ, և ինչպես կենդանի է Տերը, դուք կփրկվեք:

27 Եվ այժմ, ես կկամենայի փոքր-ինչ խոսել մի որոշակի խմբի մասին, որոնք գնացին դեպի անապատ՝ վերադառնալու նեփիի երկիրը. քանզի կար մի մեծ խումբ, որը ցանկանում էր տիրել իրենց ժառանգության հողին:

28 Ուստի, նրանք գնացին դեպի անապատ: Եվ նրանց առաջնորդը լինելով մի ուժեղ և զորեղ մարդ, և խստապարանոց մարդ, ուստի նա հակառակություն առաջացրեց նրանց մեջ. և նրանք բոլորը սպանվեցին անապատում, բացի հիսունից, և նրանք կրկին վերադարձան Զարահեմլայի երկիրը:

29 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք նաև վերցրեցին մի զգալի թվով ուրիշների և կրկին ձեռնարկեցին իրենց ճանապարհորդությունը դեպի անապատ:

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

30 Եվ ես՝ Ամաղեկիս, ունեի եղբայր, որը նույնպես
զնացել էր նրանց հետ. և ես տեղյակ չեմ նրանց
մասին այդ ժամանակից ի վեր: Եվ ես մոտ եմ իմ
գերեզմանում պառկելուն. և այս թիթեղները
լրացել են: Եվ ես վերջ եմ դնում իմ խոսելուն:

And I, Amaleki, had a brother, who also went with
them; and I have not since known concerning them.
And I am about to lie down in my grave; and these
plates are full. And I make an end of my speaking.

Մորմոնի խոսքերը

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորմոնս, մոտ լինելով իմ որդի Մորմոնի ձեռքը հիշատակարանը հանձնելուն, որը ես եմ պատրաստել, ահա, ես վկա եղա իմ ժողովրդի՝ Նեփիացիների համարյա լիակատար կործանմանը:
- 2 Եվ սա շատ հարյուրավոր տարիներ Քրիստոսի գալստից հետո է, որ ես հանձնում եմ այս հիշատակարաններն իմ որդու ձեռքը. և ինձ թվում է, որ նա վկա կլինի իմ ժողովրդի լիակատար կործանմանը: Բայց թող Աստված տա, որ նա կարողանա նրանցից երկար ապրել, որպեսզի նա կարողանա որոշ բան գրել նրանց մասին և որոշ բան Քրիստոսի մասին, որ միգուցե մի օր այն օգտակար լինի նրանց:
- 3 Եվ այժմ ես խոսում եմ որոշ բան այն մասին, ինչը ես գրել եմ. քանզի Նեփիի թիթեղներից մի կրճատում անելուց հետո, ընդհուպ մինչև այս Բենիամին թագավորի թագավորումը, որի մասին խոսել էր Ամադեկին, ես փնտրեցի հիշատակարանների մեջ, որոնք հանձնվել էին իմ ձեռքը, և գտա այս թիթեղները, որոնք պարունակում էին մարգարեների այս փոքր պատմությունը, սկսած Հակոբից ընդհուպ մինչև այս Բենիամին թագավորի թագավորումը, և նաև Նեփիի խոսքերից շատերը:
- 4 Եվ բաները, որոնք այս թիթեղների վրա են, հաճելի են ինձ՝ Քրիստոսի գալստյան մարգարեությունների համար. և իմ հայրերն իմանալով, որ դրանցից շատերն իրականացել են. այո, և ես նույնպես գիտեմ, որ բոլոր բաները, որոնք մարգարեացել էին մեր վերաբերյալ՝ ընդհուպ մինչև այս օրը, իրականացել են, և այն ամենը, որ վերաբերում են այս օրից հետայսու, պետք է հաստատ իրականանան,—
- 5 Ուստի, ես ընտրեցի այս բաները, որ ավարտեմ իմ հիշատակարանը դրանց վրա, որի մնացածն իմ հիշատակարանի ես կվերցնեմ Նեփիի թիթեղներից. և ես չեմ կարող գրել իմ ժողովրդի գործերի հարյուրերորդ մասն անգամ:
- 6 Բայց ահա, ես պիտի վերցնեմ այս թիթեղները, որոնք պարունակում են այս մարգարեացումներն ու հայտնությունները, և դրանք կդնեմ իմ հիշատակարանի մնացածի հետ, քանզի դրանք ընտիր են ինձ համար. և ես գիտեմ՝ դրանք ընտիր կլինեն իմ եղբայրների համար:

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

- 7 Եվ ես անում եմ սա իմաստուն նպատակի համար. քանզի ըստ Տիրոջ Հոգու ներգործումների, որն իմ մեջ է, այսպես է այն շշնջում ինձ: Եվ այժմ ես չգիտեմ բոլոր բաները. բայց Տերը գիտի բոլոր բաները, որոնք պետք է գան. ուստի, նա ներգործում է իմ մեջ՝ անել ըստ իր կամքի:
- 8 Եվ իմ աղոթքն առ Աստված վերաբերում է իմ եղբայներին, որպեսզի նրանք կարողանան դարձյալ գալ Աստծո իմացությանը, այո, Քրիստոսի փրկագնամանը. որ նրանք կարողանան դարձյալ լինել մի հրաշալի ժողովուրդ:
- 9 Եվ այժմ ես՝ Սորմոնս, սկսում եմ իմ հիշատակարանն ավարտել, որը ես վերցնում եմ Նեփիի թիթեղներից. և ես անում եմ դա համաձայն այն իմացության ու հասկացողության, որ Աստված տվել է ինձ:
- 10 Ուստի եղավ այնպես, որ երբ Ամաղեկին այս թիթեղները հանձնեց Բենիամին թագավորի ձեռքը, նա վերցրեց դրանք և դրեց մյուս թիթեղների հետ, որոնք պարունակում էին հիշատակարանները, որոնք փոխանցվել էին թագավորների կողմից սերնդե-սերունդ՝ մինչև Բենիամին թագավորի օրերը:
- 11 Եվ դրանք փոխանցվել էին Բենիամին թագավորից սկսած, սերնդե-սերունդ, մինչև դրանք ընկան իմ ձեռքը: Եվ ես՝ Սորմոնս, աղոթում եմ Աստծուն, որ դրանք կարողանան պահպանվել այս ժամանակից ի վեր: Եվ ես գիտեմ, որ դրանք կպահպանվեն. քանզի դրանց վրա կարևոր բաներ կան գրված, ըստ որոնց՝ իմ ժողովուրդը և նրանց եղբայրները կդատվեն այն մեծ և վերջին օրը, ըստ Աստծո խոսքի, որը գրված է:
- 12 Եվ այժմ՝ ինչ վերաբերում է այս Բենիամին թագավորին, նա ինչ-որ հակառակություններ ուներ իր սեփական ժողովրդի մեջ:
- 13 Եվ եղավ այնպես նաև, որ Լամանացիների բանակները վայր եկան Նեփիի երկրից՝ ճակատամարտելու նրա ժողովրդի դեմ: Բայց ահա, Բենիամին թագավորն ի մի հավաքեց իր բանակները, և նա կանգնեց նրանց դեմ. և նա կռվեց իր սեփական բազկի ուժով, Լաբանի սրով:

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

14 Եվ Տիրոջ ուժով նրանք կռվեցին իրենց թշնամիների դեմ, մինչև նրանք սպանեցին Լամանացիներից շատ հազարավորների: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կռվեցին Լամանացիների դեմ, մինչև դուրս քշեցին նրանց իրենց բոլոր ժառանգության հողերից:

15 Եվ եղավ այնպես, որ կեղծ Քրիստոսներ լինելուց հետո, նրանց բերանները փակվեցին, և նրանք պատժվեցին՝ համաձայն իրենց հանցանքների.

16 Եվ ժողովրդի մեջ կեղծ մարգարեներ, և կեղծ քարոզիչներ, և ուսուցիչներ լինելուց և սրանք բոլորն իրենց հանցանքների համաձայն պատժվելուց հետո. և Լամանացիների հետ շարունակ շատ հակառակություններ և երկպառակություններ ունենալուց հետո, ահա, եղավ այնպես, որ Բենիամին թագավորը, սուրբ մարգարեների աջակցությամբ, որոնք ժողովրդի միջից էին,—

17 Քանզի ահա, Բենիամին թագավորը մի սուրբ մարդ էր, և նա թագավորում էր իր ժողովրդի վրա արդարությամբ. և երկրում կային շատ սուրբ մարդիկ, և նրանք խոսում էին Աստծո խոսքը զորությամբ և իշխանությամբ. և նրանք գործածում էին շատ խստություն ժողովրդի խստապարանոցության պատճառով,—

18 Ուստի, նրանց օգնությամբ, Բենիամին թագավորը, տքնելով իր մարմնի ողջ զորությամբ և իր հոգու ողջ ունակությամբ, և մարգարեները նույնպես, դարձյալ խաղաղություն հաստատեց երկրում:

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Մոսիայի գիրքը

Մոսիա 1

- 1 Եվ այժմ այլևս ոչ մի հակառակություն չկար ողջ Զարահեմլայի երկրում, բոլոր ժողովրդի մեջ, ովքեր պատկանում էին Բենիամին թագավորին, այնպես որ Բենիամին թագավորն անընդհատ խաղաղություն ունեցավ բոլոր մնացած իր օրերում:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նա ունեցավ երեք որդի. և նա կոչեց նրանց անունները Մոսիա և Հելորում և Հելաման: Եվ կարգադրեց, որ նրանց սովորեցնեին իր հայրերի ողջ լեզուն, որ այդպիսով նրանք դառնային խելամիտ մարդիկ. և որպեսզի նրանք իմանային մարգարեությունների մասին, որոնք խոսվել էին իրենց հայրերի բերանով, որոնք իրենց էին հանձնվել Տիրոջ ձեռքով:
- 3 Եվ նա նաև սովորեցրեց նրանց հիշատակարանների վերաբերյալ, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա՝ ասելով. Իմ որդիներ, ես կկամենայի, որ դուք հիշեք, որ եթե չլինեին այս թիթեղները, որոնք պարունակում են այս հիշատակարանները և այս պատվիրանները, մենք պիտի տառապեինք անգիտության մեջ, նույնիսկ այս ներկա ժամանակ, չիմանալով Աստծո խորհուրդները:
- 4 Քանզի հնարավոր չէր լինի, որ մեր հայր Լեփին կարողանար հիշել բոլոր այս բաները՝ սովորեցնելով դրանք իր զավակներին, եթե չլիներ այս թիթեղների օգնությունը, քանզի նա սովորեցված լինելով Եգիպտացիների լեզվով, հետևաբար կարող էր կարդալ այս փորագրությունները և սովորեցնել դրանք իր զավակներին, որպեսզի դրանց միջոցով նրանք կարողանային սովորեցնել դրանք իրենց զավակներին, և այսպես կատարելով Աստծո պատվիրանները, ընդհուպ մինչև այս ներկա ժամանակը:

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

5 Ես ասում եմ ձեզ, իմ որդիներ, եթե չլինեին այս բաները, որոնք պահվել և պահպանվել են Աստծո ձեռքով, որպեսզի մենք կարողանայինք կարդալ և հասկանալ նրա խորհուրդների վերաբերյալ և միշտ ունենայինք նրա պատվիրանները մեր աչքի առաջ, որ նույնիսկ մեր հայրերը կընկնեին անհավատության մեջ, և մենք պիտի նմանվեինք մեր եղբայրներին՝ Լամանացիներին, ովքեր ոչինչ չգիտեն այս բաների մասին, կամ նույնիսկ չեն հավատում դրանց, երբ դրանք ուսուցանվում են նրանց, իրենց հայրերի ավանդությունների պատճառով, որոնք ճիշտ չեն:

6 Ո՛վ իմ որդիներ, ես կկամենայի, որ դուք հիշեիք, որ այս խոսքերը ճշմարիտ են. և որ այս հիշատակարանները ևս ճշմարիտ են: Եվ ահա, Նեփիի թիթեղները նույնպես, որոնք պարունակում են հիշատակարանները և մեր հայրերի խոսքերը, նրանց՝ Երուսաղեմը թողնելու ժամանակից ի վեր, մինչև այժմ. և դրանք ճշմարիտ են, և մենք կարող ենք իմանալ դրանց հավաստիության վերաբերյալ, որովհետև մենք ունենք դրանք մեր աչքի առաջ:

7 Եվ այժմ, իմ որդիներ, ես կկամենայի, որ դուք հիշեիք ջանասիրաբար քննել դրանք, որպեսզի դուք կարողանաք դրանց շնորհիվ օգուտ քաղել. և ես կկամենայի, որ դուք պահեիք Աստծո պատվիրանները, որպեսզի դուք կարողանայիք բարգավաճել երկրում՝ համաձայն այն խոստումների, որոնք Տերն արել էր մեր հայրերին:

8 Եվ ուրիշ շատ բաներ սովորեցրեց Բենիամին թագավորն իր որդիներին, որոնք գրված չեն այս գրքում:

9 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Բենիամին թագավորը վերջ դրեց իր որդիներին սովորեցնելուն, երբ նա ծերացավ, և տեսավ, որ շատ շուտով գնալու է երկրի ողջ ճանապարհը. հետևաբար, նա անհրաժեշտ համարեց թագավորությունը շնորհել իր որդիներից մեկին:

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

10 Հետևաբար, նա բերել տվեց Մոսիային իր առաջ. և սրանք են խոսքերը, որոնք նա խոսեց նրա հետ՝ ասելով. Որդիս, ես կկամենայի, որ դու մի հրովարտակ ուղարկես բոլոր այս երկրով մեկ՝ բոլոր այս ժողովրդի մեջ, կամ Զարահեմլայի ժողովրդի և Մոսիայի ժողովրդի, ովքեր ապրում են այս երկրում, որ այդպիսով նրանք կարողանան ի մի հավաքվել. քանզի էգուց ես հայտարարելու եմ իմ այս ժողովրդին, իմ իսկ բերանով, որ դու թագավոր ես և կառավարիչ այս ժողովրդի վրա, որոնց Տեր Աստված տվել է մեզ:

11 Եվ բացի այդ, ես տալու եմ այս ժողովրդին մի անուն, որ դրանով նրանք կարողանան տարբերվել բոլոր այն ժողովուրդներից, որոնց Տեր Աստված դուրս է բերել Երուսաղեմի հողից. և այս ես անում եմ, որովհետև նրանք ջանասեր ժողովուրդ են եղել Տիրոջ պատվիրանները պահելիս:

12 Եվ ես տալիս եմ նրանց մի անուն, որը երբեք չի ջնջվի, բացի դա լինի օրինազանցության միջոցով:

13 Այո, և դեռ ավելին եմ ասում ձեզ, որ եթե Տիրոջ այս մեծապես արտոնյալ ժողովուրդն ընկնի օրինազանցության մեջ, և դառնա մի ամբարիշտ ու շնացող ժողովուրդ, ապա Տերը կթողնի նրանց, որ դրա հետևանքով նրանք դառնան թույլ՝ իրենց եղբայրների պես. և նա այլևս չի պահպանի նրանց իր անզուգական և սքանչելի զորությամբ, ինչպես նա պահպանել է մեր հայրերին մինչև այժմ:

14 Քանզի ես ասում եմ ձեզ, որ եթե նա տարածած չլիներ իր բազուկն՝ ի պաշտպանություն մեր հայրերի, նրանք պիտի ընկած լինեին Լամանացիների ձեռքը և դարձած լինեին նրանց ատելության զոհերը:

15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Բենիամին թագավորն ավարտեց իր որդու հետ այս խոսքերը խոսելը, նա տվեց նրան թագավորության բոլոր գործերի պատասխանատվությունը:

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

16 Եվ բացի դրանից, նա տվեց նրան նաև պատասխանատվություն այն հիշատակարանների համար, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա. և նաև նեփիի թիթեղների. և նաև Լաբանի սրի ու գնդի կամ ուղեցույցի, որն առաջնորդեց մեր հայրերին անապատի միջով, որը պատրաստված էր Տիրոջ ձեռքով, որ դրա միջոցով նրանք առաջնորդվեին՝ ամեն մեկը, համաձայն այն ուշադրության և ջանասիրության, որ ցուցաբերում էին նրա հանդեպ:

17 Հետևաբար, երբ նրանք անհավատարիմ էին, նրանք չէին բարգավաճում, ոչ էլ առաջադիմում իրենց ճանապարհորդության մեջ, այլ ետ էին մղվում և իրենց վրա հրավիրում Աստծո ղժգոհությունը. և հետևաբար, նրանք զարկվում էին սովով և դառը չարչարանքներով՝ զարթնեցնելու նրանց ի հիշեցումն իրենց պարտականությունների:

18 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Մոսիան գնաց և արեց, ինչպես իր հայրն էր կարգադրել նրան, և հայտարարեց ողջ ժողովրդին, ովքեր Զարահեմլայի երկրում էին, որ այդպիսով նրանք կարողանային ի մի հավաքվել՝ գնալու վեր՝ դեպի տաճար, լսելու խոսքերը, որոնք նրա հայրը պիտի խոսեր նրանց համար:

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Մոսիա 2

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Մոսիան արեց, ինչպես իր հայրը պատվիրել էր իրեն և հրովարտակ ուղարկեց ողջ երկրով մեկ, որ ժողովուրդն ի մի հավաքվեր բոլոր երկրով մեկ, որպեսզի գնար վեր՝ տաճարի մոտ՝ լսելու այն խոսքերը, որոնք Բենիամին թագավորը պիտի ասեր նրանց:
- 2 Եվ կային մեծ թվով մարդիկ, նույնիսկ այնքան շատ, որ նրանք չհաշվեցին նրանց. քանի որ նրանք չափազանց բազմացել էին և մեծաթիվ դարձել երկրում:
- 3 Եվ նրանք նաև վերցրել էին իրենց հոտերի անդրանիկներից, որ զոհ և ողջակեզ մատուցեին՝ համաձայն Մովսեսի օրենքի.
- 4 Եվ նաև, որպեսզի նրանք գոհություն հայտնեին Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, որը դուրս էր բերել նրանց Երուսաղեմի երկրից, և որը նրանց ազատել էր իրենց թշնամիների ձեռքից, և նշանակել էր արդար մարդկանց՝ լինելու իրենց ուսուցիչներ, և նաև մի արդար մարդու՝ լինելու իրենց թագավոր, որը հաստատել էր խաղաղություն Զարահեմլայի երկրում, և որը սովորեցրել էր նրանց՝ պահել Աստծո պատվիրանները, որ նրանք ուրախանային և սիրով լցվեին Աստծո և բոլոր մարդկանց հանդեպ:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ հասնելով տաճար, նրանք խփեցին իրենց վրանները շուրջբոլորը, ամեն մարդ ըստ իր ընտանիքի, բաղկացած լինելով իր կնոջից և իր որդիներից ու դուստրերից, և նրանց որդիներից ու դուստրերից, ամենամեծից մինչև ամենափոքրը, ամեն ընտանիք լինելով մեկը մյուսից առանձին:
- 6 Եվ նրանք իրենց վրանները խփեցին տաճարի շուրջբոլորը, ամեն մարդ խփելով իր վրանը՝ դուռը դեպի տաճարը, որ այդպիսով նրանք կարողանային մնալ իրենց վրաններում և լսել խոսքերը, որոնք Բենիամին թագավորը պիտի խոսեր նրանց համար.
- 7 Քանզի բազմությունը լինելով այնքան մեծ, որ Բենիամին թագավորը չկարողացավ ուսուցանել նրանց բոլորին տաճարի պատերի ներսում, ուստի նա մի աշտարակ կառուցել սվեց, որ դրա շնորհիվ իր ժողովուրդը կարողանար լսել խոսքերը, որոնք նա պիտի խոսեր նրանց համար:

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Եվ եղավ այնպես, որ նա սկսեց խոսել իր ժողովրդի համար աշտարակից. և նրանք չկարողացան բոլորը լսել նրա խոսքերը բազմության մեծության պատճառով. հետևաբար, նա կարգադրեց, որ խոսքերը, որոնք նա խոսեց, գրվեին և առաջ ուղարկվեին նրանց մեջ, որոնք իր ձայնի լսելիության սահմաններում չէին, որպեսզի նրանք նույնպես կարողանային ստանալ իր խոսքերը:

9 Եվ սրանք են խոսքերը, որ նա խոսեց և գրել տվեց՝ ասելով. Իմ եղբայրներ, դուք բոլորդ, որ հավաքվել եք միասին, դուք, որ կարող եք լսել իմ խոսքերը, որոնք ես կխոսեմ ձեզ համար այս օրը. քանզի ես չեմ պատվիրել ձեզ հասնել այստեղ՝ կատակաբանելու այն խոսքերով, որոնք ես կխոսեմ, այլ որ դուք ականջ դնեք ինձ և բացեք ձեր ականջները, որ կարողանաք լսել, և ձեր սրտերը, որ կարողանաք հասկանալ, և ձեր մտքերը, որ Աստծո խորհուրդները բացվեն ձեր ըմբռնման համար:

10 Ես չեմ պատվիրել ձեզ հասնել այստեղ, որ դուք վախենաք ինձանից, կամ, որ դուք մտածեք, որ ես ինքս ավելին եմ, քան մի մահկանացու մարդ:

11 Այլ ես ձեզ պես ենթակա եմ ամեն ձևի թուլությունների՝ ի մարմնո և ի մտքո. սակայն ես ընտրվել եմ այս ժողովրդի կողմից, և նվիրաբերվել եմ իմ հոր կողմից, և թույլատրվել, Տիրոջ ձեռքով, որ կառավարիչ ու թագավոր լինեմ այս ժողովրդի վրա. և ես պահվել ու պահպանվել եմ նրա անզուգական զորությամբ՝ ծառայելու ձեզ ողջ զորությամբ, մտքով և ուժով, որը Տերը շնորհել է ինձ:

12 Ես ասում եմ ձեզ, որ ինձ թույլատրված է եղել անցկացնելու իմ օրերը ձեզ ծառայելով, նույնիսկ մինչև այս ժամանակը, և ես չեմ փնտրել ոչ ոսկի, ոչ արծաթ, ոչ էլ որևէ ձևի հարստություններ ձեզանից.

13 Ոչ էլ հանդուրժել եմ, որ գամվեք զուբերում, ոչ էլ, որ դուք ստրուկներ դարձնեք մեկը մյուսին, ոչ էլ, որ սպանեք կամ կողոպտեք կամ գողանաք կամ շնություն անեք. ոչ էլ, անգամ հանդուրժել եմ, որ դուք գործեք որևէ ձևի ամբարշտություն, այլ սովորեցրել եմ ձեզ, որ դուք պետք է պահեք Տիրոջ պատվիրանները բոլոր բաներում, որ նա պատվիրել է ձեզ,—

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 Եվ անգամ ես՝ ինքս, տքնել եմ իմ սեփական ձեռքերով, որ կարողանայի ծառայել ձեզ, և որպեսզի դուք չբեռնվեք հարկերով, և որպեսզի ոչինչ չգար ձեզ վրա, որին դժվար կլիներ դիմանալ,– և այս բոլոր բաների մասին, որ ես խոսեցի, դուք ինքներդ վկաներ եք այս օրը:
- 15 Սակայն, իմ եղբայրներ, ես չեմ արել այս բաները, որ պարծենամ, ոչ էլ ասում եմ այս բաները, որ դրանց շնորհիվ մեղադրեմ ձեզ. այլ ասում եմ ձեզ այս բոլորը, որ դուք կարողանաք իմանալ, որ ես կարող եմ մաքուր խղճմտանքով պատասխանել Աստծո առաջ այս օրը:
- 16 Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ քանի որ ես ասացի, որ ես անցկացրել եմ իմ օրերը ձեզ ծառայելով, ես չեմ ցանկանում պարծենալ, քանզի ես միայն եղել եմ Աստծո ծառայության մեջ:
- 17 Եվ ահա, ես ասում եմ ձեզ այս բաները, որ դուք կարողանաք իմաստություն սովորել. որ դուք կարողանաք սովորել, որ երբ դուք ձեր մերձավորների ծառայության մեջ եք, դուք սուկ ձեր Աստծո ծառայության մեջ եք:
- 18 Ահա, դուք կոչում եք ինձ ձեր թագավոր, և եթե ես, որին դուք կոչում եք ձեր թագավոր, տքնում եմ ծառայելու ձեզ, ուրեմն պարտավոր չե՞ք արդյոք դուք տքնել՝ ծառայելու մեկը մյուսին:
- 19 Եվ ահա նաև, եթե ես, որին դուք կոչում եք ձեր թագավոր, որն անցկացրել է իր օրերը ձեր ծառայության մեջ, և սակայն եղել է Աստծո ծառայության մեջ, արժանի է շնորհակալության ձեր կողմից, Օ՛, որքան պետք է դուք շնորհակալություն հայտնեք ձեր երկնային Թագավորին:
- 20 Ես ասում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, որ եթե դուք մատուցեիք բոլոր գոհությունները և գովքը, որը ձեր ողջ հոգին ի գորու է ունենալու առ այն Աստված, որը ստեղծել է ձեզ, և պահել ու պահպանել է ձեզ, և ուրախություն է պատճառել ձեզ, և շնորհել է, որ դուք խաղաղությամբ ապրեք մեկը մյուսի հետ,–
- 21 Ես ասում եմ ձեզ, որ եթե դուք ծառայեք նրան, ով ստեղծել է ձեզ ի սկզբանե, և պահպանում է ձեզ օրեցօր, շունչ տալով ձեզ, որ դուք կարողանաք ապրել և շարժվել և գործել, ձեր իսկ կամքի համաձայն, և մինչև իսկ աջակցում է ձեզ մի պահից մյուսը,– ես ասում եմ, եթե դուք ծառայեք նրան ձեր հոգու ողջ նվիրվածությամբ, այնուամենայնիվ, դուք կլինեք անպիտան ծառաներ:

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

- 22 Եվ ահա, այն ամենը, ինչ նա պահանջում է ձեզանից՝ իր պատվիրանները պահելն է. և նա խոստացել է ձեզ, որ եթե դուք պահեք նրա պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք երկրում. և նա երբեք չի շեղվում նրանից, ինչ նա ասել է. հետևաբար, եթե դուք պահում եք նրա պատվիրանները, նա, իրոք, օրհնում և բարգավաճեցնում է ձեզ:
- 23 Եվ այժմ, նախ և առաջ, նա ստեղծել է ձեզ և շնորհել է ձեզ ձեր կյանքը, որի համար դուք պարտական եք նրան:
- 24 Եվ երկրորդը՝ նա պահանջում է, որ դուք անեք, ինչպես նա է պատվիրել ձեզ. որի համար, եթե դուք անում եք, նա անմիջապես օրհնում է ձեզ. և ուստի, նա վճարել է ձեզ: Եվ դուք դեռ պարտական եք նրան, և եղել եք ու կլինեք հավիտյանս հավիտենից. ուստի, ինչո՞վ պետք է դուք պարծենաք:
- 25 Եվ այժմ, ես հարցնում եմ, կարո՞ղ եք ասել որևէ բան ձեզ համար: Ես պատասխանում եմ ձեզ՝ Ո՛չ: Դուք չեք կարող ասել, որ դուք անգամ հողի փոշու չափ եք. թեև դուք ստեղծվել եք հողի փոշուց. բայց ահա այն պատկանում է նրան, ով ստեղծել է ձեզ:
- 26 Եվ ես, հենց ես, ում դուք համարում եք ձեր թագավորը, ավելի լավը չեմ, քան դուք ինքներդ եք. քանզի ես նույնպես փոշուց եմ: Եվ դուք տեսնում եք, որ ես ծեր եմ և մոտ եմ այս մահկանացու մարմինն իր մայր հողին հանձնելուն:
- 27 Հետևաբար, ինչպես ասացի ձեզ, որ ծառայել եմ ձեզ, Աստծո առաջ քայլելով մաքուր խղճմտանքով, ճիշտ այդպես՝ այս պահին, ես ի մի եմ հավաքել ձեզ, որպեսզի կարողանամ անմեղ համարվել, և որպեսզի ձեր արյունը չգա ինձ վրա, երբ ես կկանգնեմ Աստծու առաջ՝ դատվելու այն բաների համար, որոնք նա պատվիրել է ինձ ձեր վերաբերյալ:
- 28 Ես ասում եմ ձեզ, որ ես ձեզ ի մի եմ հավաքել, որ կարողանամ ազատել իմ հանդերձները ձեր արյունից, այս ժամանակահատվածում, երբ ես մոտ եմ իմ գերեզմանը վայր իջնելուն, որպեսզի ես կարողանամ վայր իջնել խաղաղությամբ, և իմ անմահ հոգին կարողանա միանալ երգչախմբերին վերևում՝ երգելու գովքն արդարադատ Աստծո:

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

29 Եվ բացի դրանից, ես ասում եմ ձեզ, որ ես ի մի եմ հավաքել ձեզ, որ կարողանամ հայտարարել ձեզ, որ ես այլևս չեմ կարող լինել ձեր ուսուցիչը, ոչ էլ ձեր թագավորը:

30 Քանզի հենց այս պահին իմ ամբողջ մարմինը սաստիկ դողում է, մինչ փորձում եմ խոսել ձեզ հետ. բայց Տեր Աստված, իրոք, զորավիզ է ինձ և թույլ է տվել ինձ, որ ես խոսեմ ձեզ հետ և պատվիրել է ինձ, որ ես հայտարարեմ ձեզ այս օրը, որ իմ որդի Մոսիան է թագավոր և կառավարիչ ձեզ վրա:

31 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի, որ դուք անեիք, ինչպես արել եք մինչև այժմ: Ինչպես դուք պահել եք իմ պատվիրանները, և նաև իմ հոր պատվիրանները, և բարգավաճել եք ու պահվել ձեր թշնամիների ձեռքն ընկնելուց, ճիշտ նույնպես, եթե դուք պահեք իմ որդու պատվիրանները, կամ պատվիրաններն Աստծո, որոնք կտրվեն ձեզ նրա կողմից, դուք կբարգավաճեք այս երկրում, և ձեր թշնամիները չպիտի զորություն ունենան ձեզ վրա:

32 Բայց, ո՛վ իմ ժողովուրդ, զգուշացե՛ք, չլինի թե ձեր մեջ հակառակություններ բարձրանան, և դուք կամենաք հնազանդվել չար ոգուն, որի մասին խոսվել է իմ հայր Մոսիայի կողմից:

33 Քանզի, ահա, մի վայ կա հայտարարված նրա վրա, ով կամենում է հնազանդվել այդ ոգուն. քանզի եթե նա կամենում է հնազանդվել նրան, և մնում ու մեռնում է իր մեղքերի մեջ, նույնը խմում է նզովք իր իսկ հոգու համար. քանզի նա ստանում է մի հավիտենական պատիժ՝ որպես իրեն վարձք, զանց արած լինելով Աստծո օրենքը՝ հակառակ իր սեփական իմացությանը:

34 Ես ասում եմ ձեզ, որ չկա որևէ մեկը ձեր մեջ, բացի ձեր փոքր երեխաներից, որ ուսուցանված չլինի այս բաների վերաբերյալ, բայց ո՞վ չգիտի, որ դուք հավերժ պարտական եք ձեր երկնային Հորը՝ մասնուցելու նրան բոլորը, ինչ դուք ունեք և եք. և նաև ուսուցանված եք եղել հիշատակարանների վերաբերյալ, որոնք պարունակում են մարգարեությունները, որոնք խոսվել են սուրբ մարգարեների կողմից, նույնիսկ ընդհուպ մինչև այն ժամանակը, երբ մեր հայր Լեթին թողեց Երուսաղեմը:

35 Եվ նաև բոլորը, ինչ խոսվել է մեր հայրերի կողմից մինչև այժմ: Եվ, ահա, նրանք խոսեցին նաև այն, ինչ պատվիրվեց նրանց Տիրոջ կողմից. հետևաբար, դրանք արդար են և ճշմարիտ:

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

36 Եվ այժմ ես ասում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, որ այս բոլոր բաները ձեր իմանալուց և ուսուցանվելուց հետո, եթե զանց անեք և գնաք հակառակ նրան, ինչ խոսվել է, ապա դուք ինքներդ ձեզ ետ կքաշեք Տիրոջ Հոգուց, այնպես որ այն չի կարող տեղ ունենալ ձեզանում՝ առաջնորդելու ձեզ իմաստության ուղիներով, որ դուք կարողանաք լինել օրհնված, բարգավաճ և պահպանված,

37 Ես ասում եմ ձեզ, որ այն մարդը, որն անում է այս, նույնը դուրս է գալիս բաց ապստամբության՝ Աստծո դեմ. հետևաբար, նա կամենում է հնազանդվել չար ոգուն և դառնում է մի թշնամի՝ ամենայն արդարության. հետևաբար, Տերը տեղ չունի նրանում, քանզի նա չի բնակվում անսուրբ տաճարներում:

38 Հետևաբար, եթե այդ մարդը չի ապաշխարում և մնում ու մեռնում է Աստծուն թշնամի, աստվածային արդարադատության պահանջները զարթնեցնում են նրա անմահ հոգին իր իսկ մեղավորության վառ զգացման, որն, իրոք, ստիպում է նրան ընկրկել Տիրոջ ներկայությունից և լցնում է նրա կուրծքը մեղավորությամբ և ցավով և տվայտանքով, որը նման է մի անմար կրակի, որի բոցը բարձրանում է վեր հավիտյանս հավիտենից:

39 Եվ արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ ողորմությունն ուժ չունի այդ մարդու վրա. հետևաբար, նրա վերջնական ճակատագիրը երբեք չվերջացող մի տանջանք տանելն է:

40 Ո՛վ դուք, բոլորդ՝ ծերեր, և նաև դուք, երիտասարդներ, և դուք, փոքր երեխաներ, ովքեր կարող եք հասկանալ իմ խոսքերը, քանզի ես պարզ խոսեցի ձեզ համար, որպեսզի դուք կարողանաք հասկանալ. ես աղոթում եմ, որ դուք զարթնեք՝ հիշելու սոսկալի դրությունը նրանց, որ ընկել են օրինազանցության մեջ:

41 Եվ բացի դրանից, ես կցանկանայի, որ դուք խորհեք օրհնված և երջանիկ վիճակի վրա նրանց, ովքեր պահում են Աստծո պատվիրանները: Քանզի, ահա, նրանք օրհնված են բոլոր բաներում՝ և՛ աշխարհիկ, և՛ հոգևոր. և եթե նրանք հավատարիմ համբերում են մինչև վերջ, նրանք ընդունվում են երկնքում, որի շնորհիվ նրանք կարողանում են բնակվել Աստծո հետ երբեք չվերջացող երջանկության վիճակում: Օ՛ հիշեք, հիշեք, որ այս բաները ճշմարիտ են. քանզի Տեր Աստված է ասել դրանք:

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Մոսիա 3

- 1 Եվ կրկին, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի հրավիրել ձեր ուշադրությունը, քանզի ես էլի ինչոր բան ունեմ ձեզ ասելու. քանզի ահա, ես ասելու բաներ ունեմ ձեզ նրա վերաբերյալ, ինչ պետք է գա:
- 2 Եվ բաները, որոնք ես կասեմ ձեզ, հայտնի են դարձվել ինձ Աստծո հրեշտակի կողմից: Եվ նա ասաց ինձ. Արթնացիր. և ես արթնացա, և, ահա, նա կանգնած էր իմ առջև:
- 3 Եվ նա ասաց ինձ. Ջարթնիր և լսիր այն խոսքերը, որոնք ես կասեմ քեզ. քանզի ահա, ես եկել եմ՝ հայտնելու քեզ մեծ ուրախության ավետիքը:
- 4 Քանզի Տերը լսել է քո աղոթքները և գնահատել է քո արդարությունը, և ուղարկել է ինձ հայտնելու քեզ, որ դու կարող ես ուրախանալ, և որ դու կարող ես հայտարարել քո ժողովրդին, որ նրանք նույնպես կարողանան լցվել ուրախությամբ:
- 5 Քանզի ահա, ժամանակը գալիս է և հեռու հեռվում չէ, երբ Ամենակարող Տերը, որն իշխում է զորությամբ, որն էր, և է, ողջ հավերժությունից ողջ հավերժություն, կիջնի ներքև երկնքից՝ մարդկանց զավակների մեջ և կբնակվի կավե տաղավարում, և առաջ կգնա մարդկանց մեջ, զործելով հզոր հրաշքներ, ինչպես՝ բժշկելով հիվանդներին, բարձրացնելով մեռածներին, իրականացնելով կաղերի քայլերը, կույրերին շնորհելով իրենց տեսողությունը, խուլերին՝ լսելը, և բուժելով ամեն ձևի հիվանդություններ:
- 6 Եվ նա դներ կամ չար ոգիներ դուրս կզցի, որոնք բնակվում են մարդկանց զավակների սրտերում:
- 7 Եվ ահա, նա կտանի փորձություններ և մարմնի ցավ, քաղց, ծարավ և հոգնածություն, նույնիսկ ավելին, քան մարդ կարող է տանել և չմահանալ. քանզի ահա, արյուն կգա յուրաքանչյուր ծակոտից, այնքան մեծ կլինի նրա տվայտանքն իր ժողովրդի ամբարշտության և պղծությունների համար:
- 8 Եվ նա կկոչվի Հիսուս Քրիստոս, Աստծո Որդի, երկնքի և երկրի Հայր, բոլոր բաների Ստեղծող ի սկզբանե. և նրա մայրը կկոչվի Մարիամ:

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

- 9 Եվ ահա, նա գալիս է յուրայինների մոտ, որպեսզի փրկություն գա մարդկանց զավակներին, միայն առ նրա անունը հավատքի միջոցով. և նույնիսկ այս բոլորից հետո, նրանք մարդ կհամարեն նրան և կասեն, որ նա դև ունի և կխարազանեն ու կխաչեն նրան:
- 10 Եվ երրորդ օրը նա պիտի հարություն առնի մեռելներից. և ահա, նա կանգնում է՝ դատելու աշխարհը. և ահա, բոլոր այս բաներն արվում են, որպեսզի մի արդար դատաստան գա մարդկանց զավակների վրա:
- 11 Քանզի, ահա, նրա արյունը քավում է նաև նրանց մեղքերը, որոնք ընկել են Ադամի օրինազանցության պատճառով, որոնք մահացել են՝ չիմանալով Աստծո կամքն իրենց վերաբերյալ, կամ ովքեր անգիտակցորեն են մեղք գործել:
- 12 Բայց, վայ, վայ նրան, ով գիտի, որ ապստամբում է Աստծո դեմ: Քանզի փրկությունն այդպիսիներից ոչ մեկին չի գա, բացի դա լինի ապաշխարհության և առ Տեր Հիսուս Քրիստոսը հավատքի միջոցով:
- 13 Եվ Տեր Աստված ուղարկել է իր սուրբ մարգարեներին բոլոր մարդկանց մեջ, հայտարարելու այս բաներն ամեն ցեղի, ազգի և լեզվի, որ այդպիսով, ով որ հավատա, որ Քրիստոսը պիտի գա, նույնը կարողանա ստանալ իր մեղքերին թողություն և անչափ մեծ ուրախությամբ հրճվի, նույնիսկ այնպես, կարծես նա արդեն եկել էր իրենց մեջ:
- 14 Սակայն Տեր Աստված տեսավ, որ իր ժողովուրդը մի խստապարանոց ժողովուրդ էր, և նա նշանակեց նրանց համար մի օրենք, հենց Մովսեսի օրենքը:
- 15 Եվ նա ցույց տվեց նրանց շատ նշաններ, հրաշքներ, խորհրդանիշներ և նմանություններ իր գալստի վերաբերյալ. և նաև սուրբ մարգարեներ խոսեցին նրանց հետ՝ նրա գալստի վերաբերյալ. և այնուամենայնիվ, նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերն ու չհասկացան, որ Մովսեսի օրենքը ոչ մի բանի պիտանի չէ, բացի դա լինել նրա արյան քավության միջոցով:
- 16 Եվ նույնիսկ, եթե դա հնարավոր լիներ, որ փոքր երեխաները կարողանային մեղանշել, նրանք չէին կարողանա փրկվել. բայց ես ասում եմ ձեզ, նրանք օրհնված են. քանզի ահա, ինչպես Ադամով կամ բնությամբ նրանք ընկնում են, ճիշտ նույնպես Քրիստոսի արյունը քավում է նրանց մեղքերը:

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

17 Եվ դեռ ավելին, ես ասում եմ ձեզ, որ տրված չի լինի ո՛չ ուրիշ անուն, ո՛չ ուրիշ ճանապարհ, ո՛չ էլ միջոց, որի շնորհիվ կարող է փրկություն գալ մարդկանց զավակներին. միայն Քրիստոսի՝ Ամենակարող Տիրոջ անունով և միջոցով:

18 Քանզի ահա, նա դատում է, և նրա դատաստանն արդար է. և մանուկը, որ մահանում է իր մանկության մեջ, չի կորչում. բայց մարդիկ նզովք են խմում իրենց սեփական հոգիների համար, եթե չեն խոնարհեցնում իրենց ու չեն դառնում փոքր երեխաների պես, և չեն հավատում, որ փրկությունը եղել է և կա ու պիտի լինի Քրիստոսի՝ Ամենակարող Տիրոջ քավիչ արյամբ և միջոցով:

19 Քանզի բնական մարդն Աստծո մի թշնամի է, և եղել է Ադամի անկումից ի վեր և կլինի հավիտյանս հավիտենից, մինչև նա չենթարկվի Սուրբ Հոգու հորդորներին և հանի բնական մարդուն ու դառնա սուրբ, Տեր Քրիստոսի քավությամբ, և դառնա ինչպես մի երեխա՝ ենթարկվող, հեզ, խոնարհ, համբերատար, սիրով լի, հոժար՝ ենթարկվելու բոլոր բաներին, որոնք Տերը հարմար է տեսնում բերել նրա վրա, ճիշտ ինչպես երեխան է ենթարկվում իր հորը:

20 Եվ դեռ ավելին, ես ասում եմ ձեզ, որ պիտի գա ժամանակը, երբ մի Փրկչի մասին գիտելիքը պիտի տարածվի ամենուր՝ ամեն ազգի, ցեղի, լեզվի և ժողովրդի մեջ:

21 Եվ, ահա, երբ գա այդ ժամանակը, փոքր երեխաներից բացի ոչ ոք անմեղ չի համարվի Աստծո առաջ, բացառությամբ ապաշխարության և հավատքի միջոցով՝ առ անունն Ամենակարող Տեր Աստծո:

22 Եվ նույնիսկ այն ժամանակ, երբ դու սովորեցրած կլինես քո ժողովրդին այն բաները, որոնք Տերը՝ քո Աստվածը, պատվիրել է քեզ, նույնիսկ այդ ժամանակ էլ նրանք չեն համարվի անմեղ՝ Տիրոջ աչքում, միայն համաձայն այն խոսքերի, որոնք ես ասացի ձեզ:

23 Եվ այժմ ես ասացի այն խոսքերը, որոնք Տեր Աստված պատվիրել է ինձ:

24 Եվ այսպես է ասում Տերը. Դրանք պիտի կանգնեն որպես մի վառ վկայություն այս ժողովրդի դեմ, դատաստանի օրը. որոնք համար նրանք պիտի դատվեն, յուրաքանչյուր մարդ՝ համաձայն իր գործերի, լինեն դրանք բարի, թե լինեն դրանք չար:

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

25 Եվ եթե դրանք լինեն չար, նրանք հանձնվում են իրենց սեփական հանցանքի և պղծությունների մի ահավոր ըմբռնման, որը ստիպում է նրանց ընկրկել Տիրոջ ներկայությունից դեպի թշվառության և անվերջ տանջանքի մի վիճակի, որտեղից նրանք չեն կարող այլևս վերադառնալ. հետևաբար, նրանք խմել են նզովք առ իրենց սեփական հոգիները:

26 Հետևաբար, նրանք խմել են Աստծո ցասման գավաթից, որի արդարադատությունը չէր կարող այլևս չեղյալ հայտարարվել նրանց համար, ինչպես չէր կարող չեղյալ հայտարարվել այն, որ Ադամը պետք է ընկներ՝ արգելված պտղից ճաշակելու պատճառով. ուստի, ողորմությունն այլևս չէր կարող պահանջ ունենալ նրանց վրա հավիտյան:

27 Եվ նրանց տանջանքը կրակի և ծծմբի լճի պես է, որի բոցերն անմար են, և որի ծուխը բարձրանում է հավիտյանս հավիտենից: Այսպես է Տերը պատվիրել ինձ: Ամեն:

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Մոսիա 4

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Բենիամին թագավորը վերջ դրեց այն խոսքերը խոսելուն, որոնք Տիրոջ հրեշտակի կողմից հանձնվել էին նրան, որ նա աչք ածեց շուրջբոլորը՝ բազմության վրա, և ահա, նրանք ընկել էին գետնին, քանզի Տիրոջ երկյուղը եկել էր նրանց վրա:
- 2 Եվ նրանք տեսել էին իրենց՝ իրենց իսկ մարմնական վիճակում, նույնիսկ ավելի չնչին, քան հողի փոշին: Եվ նրանք բոլորն աղաղակեցին բարձրաձայն՝ միաձայն ասելով. Օ՛, ողորմություն ունեցիր և գործի դիր Քրիստոսի քավիչ արյունը, որպեսզի մենք կարողանանք ներում ստանալ մեր մեղքերից, և մեր սրտերը կարողանան մաքրվել. քանզի մենք հավատում ենք Հիսուս Քրիստոսին՝ Աստծո Որդուն, որը ստեղծել է երկինքն ու երկիրը, և բոլոր բաները. որը պիտի իջնի մարդկանց զավակների մեջ:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ նրանք ասացին այս խոսքերը, Տիրոջ Հոգին եկավ նրանց վրա և նրանք լցվեցին ուրախությամբ, ստացած լինելով իրենց մեղքերին թողություն, և ունենալով խղճմտանքի խաղաղություն այն արտասովոր հավատքի շնորհիվ, որ նրանք ունեին Հիսուս Քրիստոսում, որը պիտի գար՝ համաձայն այն խոսքերի, որոնք Բենիամին թագավորն ասել էր նրանց:
- 4 Եվ Բենիամին թագավորը կրկին բացեց իր բերանը և սկսեց խոսել նրանց հետ՝ ասելով. Իմ ընկերներ և իմ եղբայրներ, իմ ցեղ և իմ ժողովուրդ, ես կրկին կկամենայի ձեր ուշադրությունը հրավիրել, որ դուք կարողանաք լսել և հասկանալ մնացյալ իմ խոսքերը, որ ես պիտի ասեմ ձեզ:
- 5 Քանզի ահա, եթե Աստծո բարության իմացությունն այս պահին արթնացրել է ձեզ՝ ի զգացումն ձեր ոչնչության, և ձեր արժեզուրկ և ձեր ընկած վիճակի,

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

6 Ես ասում եմ ձեզ, եթե դուք եկել եք իմացության՝ մարդկանց զավակների հանդեպ Աստծո բարության և նրա անզուգական զորության, նրա իմաստության, նրա համբերության և նրա երկայնամտության մասին. և նաև քավության, որը պատրաստվել է աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, որ այդպիսով փրկություն կարողանա գալ նրան, ով կղնի իր վատահոյությունը Տիրոջ վրա և ջանասեր կլինի նրա պատվիրանները պահելիս, և կշարունակի հավատքով, մինչև իսկ իր կյանքի վերջը՝ ես ի նկատի ունեմ մահկանացու մարմնի կյանքը,

7 Ես ասում եմ, որ սա է այն մարդը, որը ստանում է փրկություն քավության միջոցով, որը պատրաստված էր ողջ մարդկության համար աշխարհի հիմնադրումից սկսած, որոնք երբևէ եղել են Ադամի անկումից ի վեր, կամ որոնք կան, կամ որոնք երբևէ կլինեն, նույնիսկ մինչև աշխարհի վերջը,

8 Եվ սա է այն միջոցը, որով փրկություն է գալիս: Եվ չկա մեկ այլ փրկություն, բացի սրանից, որի մասին խոսվել է. ոչ էլ կան այլ պայմաններ, որոնցով մարդ կկարողանա փրկվել, բացի այն պայմաններից, որոնք ես ասացի ձեզ:

9 Հավատացե՛ք Աստծուն. հավատացե՛ք, որ նա կա, և որ նա ստեղծել է բոլոր բաները՝ և՛ երկնքում, և՛ երկրի վրա. հավատացե՛ք, որ նա ունի բոլոր իմաստությունը և բոլոր զորությունը՝ և՛ երկնքում, և՛ երկրի վրա. հավատացե՛ք, որ մարդ չի ըմբռնում այն բոլոր բաները, որոնք Տերը կարող է ըմբռնել:

10 Եվ դարձյալ, հավատացե՛ք, որ դուք պետք է ապաշխարեք ձեր մեղքերից և թողնեք դրանք և խոնարհեցնեք ձեզ՝ Աստծո առաջ. և սրտի անկեղծությամբ խնդրեք, որ նա ների ձեզ. և այժմ, եթե դուք հավատում եք բոլոր այս բաներին, տեսե՛ք, որ դուք անեք դրանք:

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

- 11 Եվ դարձյալ ես ասում եմ ձեզ, ինչպես առաջ եմ ասել, որ եթե դուք եկել եք Աստծո փառքի գիտությանը, կամ, եթե դուք քաջատեղյակ եք նրա բարությանը և ճաշակել եք նրա սիրուց, և ստացել եք մեղքերի թողություն, որն այդպիսի անչափ մեծ ուրախություն է պատճառում ձեր հոգիներին, նմանապես ես կկամենայի, որ դուք հիշեք և միշտ պահեք ձեր հիշողության մեջ Աստծո մեծությունը և ձեր սեփական ոչնչությունը և նրա բարությունն ու երկայնամտությունը ձեր՝ անարժան արարածների հանդեպ, և խոնարհեցնեք ձեզ, մինչև իսկ համեստության խորքերը, կանչելով Տիրոջ անունն ամեն օր և անասան կանգնելով նրա հավատքում, որը պիտի գա, ինչը խոսվել է հրեշտակի բերանով:
- 12 Եվ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ, եթե դուք անեք այս, դուք միշտ կհրճվեք և լցված կլինեք Աստծո սիրով և միշտ կպահպանեք ձեր մեղքերին թողություն. և դուք կանեք նրա փառքի գիտության մեջ, ով ստեղծել է ձեզ, կամ այն գիտության մեջ, ինչն արդար է և ճշմարիտ:
- 13 Եվ դուք մեկը մյուսին վնասելու միտք չեք ունենա, այլ խաղաղությամբ ապրելու և հատուցելու ամեն մարդու՝ ըստ նրա, ինչն իր հասանելիքն է:
- 14 Եվ դուք չեք հանդուրժի, որ ձեր զավակները քաղցած կամ մերկ շրջեն. ոչ էլ կհանդուրժեք, որ նրանք զանց անեն Աստծո օրենքները, և կռվեն ու վիճեն միմյանց հետ, և ծառայեն դևին, որը մեղքի վարպետն է կամ չար ոգին, որի մասին խոսվել է մեր հայրերի կողմից, որ նա թշնամի է ամենայն արդարության:
- 15 Բայց դուք կսովորեցնեք նրանց՝ քայլել ճշմարտության և լրջմտության ուղիներով. դուք կսովորեցնեք նրանց՝ սիրել միմյանց և ծառայել մեկմեկու:
- 16 Եվ նաև դուք ինքներդ կսատարեք նրանց, ովքեր ձեր սատար կանգնելու կարիքն ունեն. դուք կտաք ձեր ստացվածքից նրան, ով կարիք ունի, և դուք չեք հանդուրժի, որ մուրացկանն իզուր դիմի ձեզ խնդրանքով, և դուրս չեք վռնդի, որ նա մեռնի:
- 17 Գուցե դուք ասեք. Մարդն ինքն է իր վրա բերել իր թշվառությունը. հետևաբար, ես ետ կպահեմ իմ ձեռքը և չեմ տա նրան իմ ուտելիքից, ոչ էլ իմ ստացվածքից նրան բաժին կհանեմ, որ նա չտանջվի, քանզի նրա պատիժներն արդար են,

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

18 Բայց ես ասում եմ քեզ, ո՛վ մարդ, ով որ անում է այս, նույնը մեծ պատճառ ունի ապաշխարելու. և եթե չի ապաշխարում նրա համար, ինչ արել է, նա կորչում է հավիտյան և բաժին չունի Աստծո արքայության մեջ:

19 Քանզի ահա, մի՞թե մենք բոլորս մուրացկաններ չենք: Մի՞թե մենք բոլորս կախում չունենք նույն էակից, այսինքն՝ Աստծուց, բոլոր ստացվածքի համար, որ մենք ունենք, թե ուտելիքի և հագուստի համար, թե ոսկու և արծաթի համար և թե բոլոր հարստությունների համար, որ մենք ունենք ամեն տեսակի:

20 Եվ, ահա, հենց այժմ դուք կանչում էիք նրա անունը և մուրում ձեր մեղքերին թողություն: Իսկ նա թույլ տվեց, որ դուք իզուր մուրաք՝ Ո՛չ. նա դուրս թափեց իր Հոգին ձեզ վրա և ուրախությամբ լցրեց ձեր սրտերը և այնպես արեց, որ ձեր բերանները փակվեին, այնպես որ դուք ասելիք չէիք գտնում, այնքան անսահման մեծ էր ձեր ուրախությունը:

21 Եվ արդ, եթե Աստված, որը ստեղծել է ձեզ, որից կախված էք ձեր կյանքի համար և ամենի համար, որ դուք ունեք և կաք, շնորհում է ձեզ ինչ որ խնդրում եք, որը ճիշտ է, հավատքով հավատալով, որ դուք պիտի ստանաք, *Օհ*, ուրեմն որքան պարտավոր եք դուք բաժին հանել մեկը մյուսին այն ստացվածքից, որ ունեք:

22 Եվ եթե դուք դատում եք մարդուն, որը ստացվածքի համար խնդրանքով դիմում է ձեզ, որ չմեռնի, և դատապարտում եք նրան, որքան շատ ավելի արդար կլինի ձեզ դատապարտել՝ ձեր ստացվածքը ետ պահելու համար, որն իրականում ձեզ չի պատկանում, այլ Աստծուն, որին պատկանում է նաև ձեր կյանքը. և այնուամենայնիվ, դուք ոչ մի խնդրանքով չեք դիմում, ոչ էլ ապաշխարում եք այն բանի համար, որ արել եք:

23 Ես ասում եմ ձեզ, վայ լինի այդ մարդուն, քանզի նրա ստացվածքն իր հետ պիտի կորչի. և արդ, այս բաները ես ասում եմ նրանց, ովքեր հարուստ են, ինչ վերաբերում է այս աշխարհին պատկանող բաներին:

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

24 Եվ բացի այդ, ես ասում եմ աղքատներին, դուք, ովքեր չունեք, և սակայն ունեք բավարար, որ կենաք օրեցօր. ես ի նկատի ունեմ բոլորիդ, որ մերժում եք մուրացկանին, որովհետև չունեք, ես կկամենայի, որ դուք ձեր սրտում ասեիք, որ՝ ես չեմ տալիս, որովհետև չունեմ, բայց եթե ունենայի, կտայի:

25 Եվ այժմ, եթե դուք ասեք այս ձեր սրտում, դուք կմնաք անմեղ, այլապես դուք դատապարտված եք. և ձեր դատապարտումն արդար է, քանզի դուք ցանկանում եք այն, ինչը չեք ստացել:

26 Եվ այժմ, հանուն այս բաների, որոնք ես խոսեցի ձեզ համար,– այսինքն՝ հանուն ձեր մեղքերի թողության օրեցօր պահպանման, որպեսզի դուք կարողանաք անմեղ քայլել Աստծո առաջ,– ես կկամենայի, որ դուք բաժին հանեք ձեր ստացվածքից աղքատներին, ամեն մարդ ըստ նրա, ինչ ինքն ունի, ինչպես օրինակ՝ կերակրելով քաղցածին, հագցնելով մերկին, այցելելով հիվանդին և ծառայելով ի սիրտանք նրանց և՛ հոգևորով, և՛ աշխարհիկով՝ նրանց պահանջների համեմատ:

27 Եվ տեսեք, որ բոլոր այս բաներն արվեն իմաստությամբ և կարգով. քանզի հարկավոր չէ, որ մարդ վազի ավելի արագ, քան ինքն ուժ ունի: Եվ բացի այդ, անհրաժեշտ է, որ նա ջանասեր լինի, որ այդպիսով նա կարողանա նվաճել մրցանակը. ուստի, բոլոր բաները պիտի արվեն կարգով:

28 Եվ ես կկամենայի, որ դուք հիշեիք, որ ձեր միջից ով որ պարտք է վերցնում իր հարևանից, պետք է վերադարձնի այն, ինչը պարտք է վերցրել, ինչպես որ նա համաձայնվել է, այլապես դուք մեղք կգործեք. և միգուցե դուք կստիպեք ձեր հարևանին էլ մեղք գործել:

29 Եվ, ի վերջո, ես չեմ կարող ասել ձեզ բոլոր բաները, որոնցով դուք կարող եք մեղք գործել. քանզի կան զանազան ուղիներ և միջոցներ, նույնիսկ այնքան շատ, որ ես չեմ կարող թվել դրանք:

30 Բայց այսքանը ես կարող եմ ասել ձեզ, եթե դուք չհետևեք ինքներդ ձեզ, և ձեր մտքերին, և ձեր խոսքերին, և ձեր արարքներին, և չկատարեք Աստծո պատվիրանները, և չշարունակեք հավատքով առ այն, ինչ լսեցիք մեր Տիրոջ զայստի վերաբերյալ, նույնիսկ մինչև ձեր կյանքի վերջը, դուք պիտի կորչեք: Եվ այժմ, ո՛վ մարդ, հիշիր և մի կորչիր:

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Մոսիա 5

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Բենիամին թագավորն այսպես խոսեց իր ժողովրդի հետ, նա ուղարկեց նրանց մեջ՝ ցանկանալով իմանալ իր ժողովրդից, թե արդյոք նրանք հավատացել էին այն խոսքերին, որոնք նա խոսել էր նրանց համար:
- 2 Եվ նրանք բոլորը միաձայն աղաղակեցին՝ ասելով. Այո, մենք հավատում ենք բոլոր խոսքերին, որոնք դու ասել ես մեզ. և նաև, մենք գիտենք դրանց հավաստիության և ճշմարտացիության մասին՝ Ամենակարող Տիրոջ Հոգու շնորհիվ, որը մեր մեջ կամ մեր սրտերում մի գորեղ փոփոխություն է առաջացրել, այնպես որ մենք այլևս հակված չենք գործելու չարիք, այլ շարունակ գործելու բարիք:
- 3 Եվ մենք ինքներս, նույնպես Աստծո անսահման բարության և նրա Հոգու դրսևորումների միջոցով մեծ պատկերացումներ ունենք այն մասին, ինչը պիտի գա. և եթե անհրաժեշտ լիներ, մենք կկարողանայինք մարգարեանալ բոլոր բաների վերաբերյալ:
- 4 Եվ դա հավատքն է, որը մենք ունեցանք այն բաների հանդեպ, որոնք մեր թագավորն ասաց մեզ, որ բերել է մեզ այս մեծ գիտելիքին, որի շնորհիվ մենք հրճվում ենք այսպիսի անսահման մեծ ուրախությամբ:
- 5 Եվ մենք հոժար ենք մտնել ուխտի մեջ մեր Աստծո հետ՝ կատարելու նրա կամքը և բոլոր բաներում հնազանդ լինելու նրա պատվիրաններին, որ նա կպատվիրի մնացած մեր բոլոր օրերում, որ մենք չլինի թե մեզ վրա բերենք երբեք չվերջացող մի տանջանք, ինչպես խոսվել է հրեշտակի կողմից, որպեսզի չլինի թե մենք խմենք Աստծո ցասման գավաթից:
- 6 Եվ այժմ, սրանք են խոսքերը, որոնք Բենիամին թագավորը փափագում էր նրանցից. և հետևաբար, նա ասաց նրանց. Դուք ասացիք այն խոսքերը, որ ես փափագում էի. և ուխտը, որը դուք արել եք, արդար ուխտ է:
- 7 Եվ այժմ, ուխտի շնորհիվ, որ դուք արել եք, դուք կկոչվեք Քրիստոսի զավակներ՝ նրա որդիներն ու նրա դուստրերը, քանզի ահա, այս օրը նա հոգով ծնեց ձեզ. քանզի դուք ասում եք, որ ձեր սրտերը փոխվել են նրա անվան հանդեպ հավատքի միջոցով. հետևաբար, դուք ծնվել եք նրանից և դարձել եք նրա որդիներն ու նրա դուստրերը:

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Եվ այս անվան ներքո դուք դարձվում եք ազատ, և չկա մեկ այլ անուն, որով դուք կարողանաք դարձվել ազատ: Չկա տրված մեկ այլ անուն, որով փրկություն է գալիս. հետևաբար, ես կկամենայի, որ դուք ձեզ վրա վերցնեք Քրիստոսի անունը, դուք, բուրբո, որ մտել եք ուխտի մեջ Աստծո հետ, որ լինեք մինչև ձեր կյանքի վերջը հնազանդ:
- 9 Եվ կլինի այնպես, որ ով որ անի այս, կգտնվի Աստծո աջ կողմում, քանզի նա կիմանա անունը, որով նա կոչվում է, քանզի նա կկոչվի Քրիստոսի անունով:
- 10 Եվ այժմ կլինի այնպես, որ ով որ չի վերցնի իր վրա Քրիստոսի անունը, պետք է կոչվի մեկ այլ անունով. հետևաբար, նա կգտնի իրեն Աստծո ձախ կողմում:
- 11 Եվ ես կկամենայի, որ դուք հիշեք նաև, որ այս է անունը, որ ես ասացի պիտի տամ ձեզ, որը երբեք չպիտի ջնջվի, բացի դա լինի օրինազանցության միջոցով. հետևաբար, զգույշ եղեք, որ չօրինազանցեք, որ այդ անունը չջնջվի ձեր սրտերից:
- 12 Ես ասում եմ ձեզ, ես կկամենայի, որ դուք հիշեք պահել այդ անունը միշտ գրված ձեր սրտերում, որպեսզի դուք չգտնվեք Աստծո ձախ կողմում, այլ որ դուք լսեք և իմանաք ձայնը, որով դուք պիտի կանչվեք, և նաև անունը, որով նա պիտի կանչի ձեզ:
- 13 Քանզի ինչպես է մարդ ճանաչում իր տիրոջը, որին նա չի ծանայել, և որն օտար է նրան և հեռու է նրա սրտի մտքերից և խորհուրդներից:
- 14 Եվ կրկին, միթե մարդ վերցնում է էջը, որը պատկանում է իր հարևանին, և պահում այն: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, նա նույնիսկ չի հանդուրժի, որ նա արածի իր հոտերի մեջ, այլ նրան կքշի հեռու և դուրս կգցի: Ես ասում եմ ձեզ, որ նույն կերպ պիտի լինի ձեր մեջ, եթե դուք չիմանաք անունը, որով դուք կոչվում եք:

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

15 Հետևաբար, ես կկամենայի, որ դուք լինեք հաստատուն և անխախտ, միշտ հարուստ լինելով բարի գործերով, որպեսզի Քրիստոսը՝ Ամենակարող Տեր Աստվածը, կարողանա կնքել ձեզ որպես իրենը, որպեսզի դուք կարողանաք բերվել երկինք, որպեսզի դուք կարողանաք ունենալ հավիտենական փրկություն ու հավերժական կյանք, նրա իմաստության և զորության, արդարության և ողորմության միջոցով, որը ստեղծել է բոլոր բաները երկնքում և երկրում, որն Աստված է՝ բոլորից բարձր: Ամեն:

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Մոսիա 6

- 1 Եվ այժմ, Բենիամինն թագավորը մտածեց, որ ժողովրդի հետ խոսելն ավարտելուց հետո անհրաժեշտ էր, որ նա վերցներ բոլոր նրանց անունները, ովքեր ուխտի մեջ էին մտել Աստծո հետ՝ պահելու նրա պատվիրանները:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ չկար ոչ մի հոգի, բացի փոքր երեխաներից, որ չմտներ ուխտի մեջ և չվերցներ իր վրա Քրիստոսի անունը:
- 3 Եվ դարձյալ, եղավ այնպես, որ երբ Բենիամինը բոլոր այս բաներին վերջ էր դրել, և նվիրաբերել էր իր զավակ Մոսիային՝ կառավարիչ և թագավոր լինելու իր ժողովրդի վրա, և նրան էր տվել թագավորության հետ կապված բոլոր պարտականությունները և նաև նշանակել էր քահանաներ,– սովորեցնելու ժողովրդին, որ այդպիսով նրանք կարողանային լսել և իմանալ Աստծո պատվիրանները,– և զարթնեցնելու նրանց, որ հիշեն իրենց տված երդումը, նա արձակեց բազմությունը, և նրանք վերադարձան իրենց սեփական տները՝ ամեն ոք ըստ իր ընտանիքի:
- 4 Եվ Մոսիան սկսեց թագավորել իր հոր փոխարեն: Եվ նա սկսեց թագավորել իր տարիքի երեսուներորդ տարում՝ բոլորելով ընդամենը մոտ չորս հարյուր և յոթանասունևվեց տարիներ այն ժամանակից, որ Լեքին թողել էր Երուսաղեմը:
- 5 Եվ Բենիամինն թագավորն ապրեց երեք տարի ու մահացավ:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Մոսիան քայլում էր Տիրոջ ուղիներով և կատարում էր նրա դատաստաններն ու նրա կանոնները. և պահում էր նրա պատվիրանները՝ բոլոր բաներում, ինչ որ նա պատվիրել էր նրան:
- 7 Եվ թագավոր Մոսիան իր ժողովրդին մշակել էր տալիս հողը: Եվ ինքը նույնպես մշակում էր հողը, որ այսպիսով նա իր ժողովրդի համար բեռ չդառնար, որ բոլոր բաներում նա կարողանար անել համաձայն նրա, ինչ նրա հայրն էր արել: Եվ երեք տարիների ընթացքում նրա ողջ ժողովրդի մեջ հակառակություն չկար:

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Մոսիա 7

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ թագավոր Մոսիան, երեք տարիների ընթացքում անընդհատ խաղաղություն ունենալուց հետո, ցանկանում էր իմանալ այն ժողովրդի մասին, որը գնաց՝ ապրելու Լեքի-Նեփիի երկրում, կամ Լեքի-Նեփիի քաղաքում. քանզի նրա ժողովուրդը ոչինչ չէր լսել նրանց մասին այն ժամանակից ի վեր, որ նրանք թողել էին Զարահեմլայի երկիրը. հետևաբար, նրանք հոգնեցնում էին նրան՝ իրենց հարցումներով:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Մոսիան թույլ տվեց, որ նրանց ուժեղ տղամարդկանցից տասնվեցը գնան մինչև Լեքի-Նեփիի երկիրը՝ տեղեկանալու իրենց եղբայրների մասին:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը նրանք ճանապարհ ընկան՝ իրենց հետ ունենալով մի ինչ-որ Ամմոնի, նա լինելով մի ուժեղ և զորեղ մարդ, և Զարահեմլայի հետնորդ. և նա նաև նրանց առաջնորդն էր:
- 4 Եվ այժմ նրանք չգիտեին ուղղությունը, որով իրենք պիտի ճամփորդեին անապատում՝ հասնելու Լեքի-Նեփիի երկիրը. հետևաբար, նրանք շատ օրեր թափառեցին անապատում, մինչև իսկ քառասուն օր նրանք թափառեցին:
- 5 Եվ քառասուն օր թափառելուց հետո, նրանք հասան մի բլրի, որը Սիլոմ երկրից հյուսիս է, և այնտեղ նրանք խփեցին իրենց վրանները:
- 6 Եվ Ամմոնը վերցրեց իր եղբայրներից երեքին, և նրանց անուններն էին՝ Ամաղեկի, Հելեմ և Հեմ, և նրանք իջան ներքև՝ դեպի Նեփիի երկիրը:
- 7 Եվ ահա նրանք հանդիպեցին այն ժողովրդի թագավորին, որը Նեփիի երկրում էր և Սիլոմի երկրում. և նրանք շրջապատվեցին թագավորի պահակախմբի կողմից և վերցվեցին, և կապվեցին, և բանտ գցվեցին:
- 8 Եվ եղավ այնպես, երբ երկու օր նրանք բանտում էին, նրանք նորից բերվեցին թագավորի առաջ, և նրանց կապերն արձակվեցին. և նրանք կանգնեցին թագավորի առաջ և թույլ տրվեց, կամ ավելի շուտ հրամայվեց, որ պատասխանեն հարցերին, որոնք նա պետք է տար նրանց:

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

- 9 Եվ նա ասաց նրանց. Ահա, ես Լիմփին եմ՝ Նոյի որդին, որը Զենիֆի որդին էր, որը եկել էր Զարահեմլայի երկրից ժառանգելու այս երկիրը, որն իրենց հայրերի երկիրն էր, որը ժողովրդի ձայնով թագավոր կարգվեց:
- 10 Եվ այժմ, ես ցանկանում եմ իմանալ պատճառը, թե ինչո՞ւ էիք դուք այնքան հանդուգն, որ եկաք քաղաքի պատերին մոտիկ, երբ ես ինքս իմ պահակախմբի հետ դարպասից դուրս էի:
- 11 Եվ այժմ այս պատճառով եմ ես հանդուրժել, որ դուք պահպանվեիք, որ ես կարողանայի տեղեկություն իմանալ ձեզանից, այլապես ես հրամայած կլինեի, որ իմ պահակախումբը մահվան դատապարտեր ձեզ: Ձեզ թույլատրվում է խոսել:
- 12 Եվ այժմ, երբ Ամմոնը տեսավ, որ իրեն թույլատրված էր խոսել, նա առաջ գնաց և խոնարհվեց թագավորի առաջ. և կրկին բարձրանալով, նա ասաց. Ո՛վ թագավոր, ես շատ շնորհակալ եմ Աստծո առաջ՝ այս օրը, որ ես դեռ կենդանի եմ, ինձ թույլ է տրվել խոսել. և ես կջանամ համարձակորեն խոսել:
- 13 Քանզի ես հավատացած եմ, որ եթե դու ճանաչեիր ինձ, չէիր հանդուրժի, որ ես այս կապանքներով կապվեի: Քանզի ես Ամմոնն եմ, և ես Զարահեմլայի մի հետնորդ եմ, և դուրս եմ եկել Զարահեմլայի երկրից՝ տեղեկանալու մեր եղբայրների մասին, որոնց Զենիֆը դուրս հանեց այդ երկրից:
- 14 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Լիմփին, Ամմոնի խոսքերը լսելուց հետո, անչափ ուրախացավ և ասաց. Հիմա ես գիտեմ անկասկած, որ իմ եղբայրները, որոնք Զարահեմլայի երկրում էին, դեռ կենդանի են: Եվ այժմ ես հրճվում եմ. և էգուց ես այնպես կանեմ, որ իմ ժողովուրդը նույնպես հրճվի:
- 15 Քանզի ահա, մենք ճորտության մեջ ենք Լամանացիներից, և հարկվում ենք մի հարկով, որին դիմանալը ծանր է: Եվ այժմ, ահա, մեր եղբայրները մեզ կազատեն մեր ճորտությունից, կամ Լամանացիների ձեռքից, և մենք կլինենք նրանց ստրուկները. քանզի ավելի լավ է, որ մենք Նեփիացիների ստրուկները լինենք, քան տուրք վճարենք Լամանացիների թագավորին:

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

16 Եվ այսպիսով, թագավոր Լիմփին հրամայեց իր պահակախմբին, որ նրանք այլևս չկապեն Ամմոնին, ոչ էլ նրա եղբայրներին, այլ կարգադրեց, որ նրանք գնան բլուրը, որը Սիլոմի հյուսիսում էր և բերեն իրենց եղբայրներին քաղաք, որ այդպիսով նրանք կարողանան ուտել, և խմել, և իրենց հանգիստ տալ իրենց ճամփորդության լարվածությունից. քանզի նրանք տարել էին շատ բաներ. նրանք տարել էին քաղց, ծարավ և հոգնածություն:

17 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը թագավոր Լիմփին իր ողջ ժողովրդի մեջ ուղարկեց մի հրովարտակ, որ այդպիսով նրանք կարողանային ի մի հավաքվել տաճարում՝ լսելու խոսքերը, որոնք նա խոսելու էր նրանց համար:

18 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք ի մի էին հավաքվել, նա խոսեց նրանց հետ այս կերպ՝ ասելով. Ո՛վ դուք, իմ ժողովուրդ, բարձրացրեք ձեր գլուխները և մխիթարվեք. քանզի ահա ժամանակը մոտ է, կամ հեռու հեռվում չէ, երբ մենք այլևս մեր թշնամիների հպատակության տակ չենք լինի, չնայած մեր բազմաթիվ կռիվներին, որոնք զուր էին. այնուամենայնիվ, ես վստահ եմ, մնում է մի արգասավոր կռիվ անել:

19 Հետևաբար, բարձրացրեք ձեր գլուխները և ուրախացե՛ք, և ապավինե՛ք Աստծուն, այն Աստծուն, որն Աստվածն էր Աբրահամի և Իսահակի և Հակոբի. և նաև, այն Աստծուն, որը Եգիպտոսի երկրից դուրս բերեց Իսրայելի զավակներին և այնպես արեց, որ նրանք քայլեցին Կարմիր ծովի միջով, չոր գետնի վրայով, և կերակրեց նրանց մանանայով, որպեսզի նրանք չմեռնեին անապատում. և շատ ավելին նա արեց նրանց համար:

20 Եվ բացի դրանից, այդ նույն Աստվածն է մեր հայրերին դուրս բերել Երուսաղեմի հողից և պահել ու պահպանել իր ժողովրդին, նույնիսկ մինչև հիմա. և ահա դա մեր անօրինությունների ու պղծությունների պատճառով է, որ նա բերել է մեզ ճորտության:

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

21 Եվ դուք բոլորդ վկաներ եք այս օրը, որ Զենիֆը, որը թագավոր էր դարձվել ժողովրդի վրա, նա լինելով չափից ավելի գերեռանդ՝ ժառանգելու իր հայրերի երկիրը, հետևաբար, խաբված լինելով թագավոր Լամանի խորամանկությամբ և նենգությամբ, որը պայմանագրի մեջ մտած լինելով թագավոր Զենիֆի հետ, և հանձնած լինելով նրա ձեռքը երկրի մի մասի տիրակալությունը, կամ, նույնիսկ Լեքի-Նեփիի քաղաքը և Սիլոմ քաղաքը. և շրջակա հողը,—

22 Եվ այս բոլորը նա արեց՝ այս ժողովրդին հպատակության կամ ճորտության բերելու միակ նպատակով: Եվ ահա մենք այս պահին Լամանացիների թագավորին տուրք ենք վճարում մեր եգիպտացորենի կեսի չափով, և մեր գարու, և նույնիսկ ամեն տեսակի ողջ մեր հատիկի և մեր հոտերի և մեր նախիրների աճի կեսը. և Լամանացիների թագավորը բռնազանձում է մեզանից նույնիսկ այն ամենի կեսը, ինչ ունենք, կամ տեր ենք, կամ պահանջում է մեր կյանքը:

23 Եվ արդ, միթե սրան դիմանալը ծանր չէ: Եվ միթե այս մեր չարչարանքը մեծ չէ: Արդ, ահա թե մենք ինչպիսի մեծ պատճառ ունենք ողբալու:

24 Այո, ես ասում եմ ձեզ, մեծ են պատճառները, որոնք մենք ունենք սգալու համար. քանզի ահա մեր եղբայրներից որքան շատերը սպանվեցին, և նրանց արյունն իզուր թափվեց, և այս բոլորը՝ անօրինության պատճառով:

25 Քանզի, եթե այս ժողովուրդն ընկած չլիներ օրինազանցության մեջ, Տերը չէր հանդուրժի, որ այս մեծ չարիքը գար նրանց վրա: Բայց ահա նրանք ականջ չէին դնում նրա խոսքերին, այլ նրանց մեջ հակառակություններ էին բարձրանում. նույնիսկ այնքան շատ, որ նրանք իրենց մեջ արյուն էին թափում:

26 Եվ Տիրոջ մի մարգարեի են նրանք սպանել. այո, Աստծո մի ընտրյալ մարդու, որն ասաց իրենց ամբարշտության և պղծությունների մասին, և մարգարեացավ շատ բաների մասին, որոնք պետք է գան, այո, նույնիսկ Քրիստոսի գալստի մասին:

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

27 Եվ քանի որ նա ասաց նրանց, որ Քրիստոսն Աստված է՝ Հայրը բոլոր բաների, և ասաց, որ նա պետք է վերցնի իր վրա մարդու պատկերը, և դա պետք է լինի պատկերը, ըստ որի մարդը ստեղծվել է ի սկզբանե, կամ, այլ խոսքով, նա ասաց, որ մարդը ստեղծվել է Աստծո պատկերով, և որ Աստված պետք է վայր իջնի մարդկանց զավակների մեջ և վերցնի իր վրա միս ու արյուն, և առաջ գնա երկրի երեսի վրայով,–

28 Եվ արդ, քանի որ նա ասաց այս, նրանք մահվան դատապարտեցին նրան. և շատ ավելի շատ բաներ նրանք արեցին, ինչը վայր բերեց Աստծո ցասումը նրանց վրա: Հետևաբար, ո՞վ է զարմանում, որ նրանք ճորտության մեջ են, և որ նրանք զարկվում են դառը չարչարանքներով:

29 Քանզի, ահա Տերն ասել է. Ես չեմ սատարի իմ ժողովրդին իրենց օրինազանցության օրվա մեջ. այլ ես կխոչընդոտեմ նրանց ճանապարհները, որ նրանք չբարգավաճեն. և նրանց արարքները գայթակղության քար կլինեն իրենց առաջ:

30 Եվ բացի այդ նա ասում է. Եթե իմ ժողովուրդը ցանի կեղտոտություն, նա կհնձի դրա մղեղը մրրիկում. և դրա արդյունքը մահաթույն է:

31 Եվ բացի այդ նա ասում է. Եթե իմ ժողովուրդը ցանի կեղտոտություն, նա կհնձի խորշակ, որն անհապաղ կործանում է բերում:

32 Եվ այժմ ահա, Տիրոջ խոստումը կատարվել է, և դուք զարկված եք ու չարչարված:

33 Բայց, եթե դուք սրտի ողջ նվիրվածությամբ դառնաք դեպի Տերը և ապավինեք նրան ու մտքի ողջ ջանասիրությամբ ծառայեք նրան,– եթե դուք անեք այդ, նա կազատի ձեզ ճորտությունից՝ իր իսկ կամքի և հաճության համաձայն:

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Մոսիա 8

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Լիմփին իր ժողովրդի հետ խոսելն ավարտելուց հետո, քանզի նա շատ բաներ խոսեց նրանց հետ և միայն մի քանիսն էմ դրանցից ես գրել այս գրքում, ասաց իր ժողովրդին բոլոր բաները՝ իրենց եղբայրների վերաբերյալ, որոնք Ջարահեմլայի երկրում էին:
- 2 Եվ նա ստիպեց Ամմոնին, որ նա կանգնի բազմության առջև և պատմի նրանց բոլորը, ինչ պատահել էր իրենց եղբայրներին, այն ժամանակից ի վեր, ինչ Ջենիֆը դուրս էր եկել երկրից, նույնիսկ մինչև այն ժամանակը, երբ նա ինքը դուրս եկավ երկրից:
- 3 Եվ նա նաև վերապատմեց նրանց վերջին խոսքերը, որոնք Բենիամին թագավորը սովորեցրել էր, և բացատրեց դրանք թագավոր Լիմփի ժողովրդին, այնպես որ նրանք կարողանային հասկանալ բոլոր խոսքերը, որ նա խոսեց:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ այս բոլորն անելուց հետո, թագավոր Լիմփին արձակեց բազմությունը և կարգադրեց, որ նրանք վերադառնան ամեն ոք իր սեփական տունը:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նա կարգադրեց, որ թիթեղները, որոնք պարունակում էին իր ժողովրդի հիշատակարանն այն ժամանակից, որ նրանք թողել էին Ջարահեմլայի երկիրը, բերվեին Ամմոնի առաջ, որ նա կարողանար կարդալ դրանք:
- 6 Արդ, երբ որ Ամմոնը կարդաց հիշատակարանը, թագավորը տեղեկացավ նրանից՝ իմանալու արդյոք նա կարող էր թարգմանել լեզուներ, և Ամմոնն ասաց նրան, որ նա չէր կարող:
- 7 Եվ թագավորն ասաց նրան. Վշտացած լինելով իմ ժողովրդի չարչարանքների համար, ես կարգադրեցի, որ քառասուններեքն իմ ժողովրդից ձեռնարկեին մի ճամփորդություն դեպի անապատ, որ այդպիսով նրանք կարողանային գտնել Ջարահեմլայի երկիրը, որպեսզի դիմեինք մեր եղբայրներին ազատելու մեզ մեր ճորտությունից:

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

8 Եվ նրանք շատ օրերի ընթացքում կորել էին անապատում, չնայած նրանք ջանասեր էին և չգտան Զարահեմլայի երկիրը, բայց վերադարձան այս երկիրը, ճամփորդելով մի երկրում, շատ ջրերի միջև, հայտնաբերելով մի երկիր, որը պատված էր մարդկանց և գազանների ոսկորներով, և նաև պատված էր ամեն տեսակի շինությունների ավերակներով, հայտնաբերելով մի երկիր, որը բնակեցված էր եղել մի ժողովրդով, որոնք այնքան մեծաթիվ էին եղել, որքան Իսրայելի բազմությունները:

9 Եվ որպես ապացույց, որ բաները, որ նրանք ասել էին՝ ճիշտ են, նրանք բերել են քսանչորս թիթեղներ, որոնք լցված են փորագրություններով, և դրանք մաքուր ոսկուց են:

10 Եվ ահա, նրանք բերել են նաև լանջապանակներ, որոնք մեծ են, և դրանք արույրից ու պղնձից են, և կատարելապես անխաթար:

11 Եվ բացի դրանից, նրանք բերել են սրեր՝ դրանց բռնակները ոչնչացել էին, իսկ դրանց շեղբերը ժանգից քայքայված էին. և չկա ոչ մեկը երկրում, որ ի վիճակի լինի թարգմանել թիթեղների վրայի փորագրությունները: Այդ պատճառով ես ասացի քեզ. Դու կարողանո՞ւմ ես թարգմանել:

12 Եվ ես կրկին ասում եմ քեզ. Գիտե՞ս դու որևէ մեկին, որ կարող է թարգմանել: Քանզի ես ցանկանում եմ, որ այս հիշատակարանները թարգմանվեն մեր լեզվով. քանզի միգուցե, դրանք մեզ մի տեղեկություն կտան ժողովրդի մի մնացորդի մասին, որը կործանվել է, որտեղից այս հիշատակարանները եկել են. կամ միգուցե դրանք մեզ մի տեղեկություն կտան հենց այս ժողովրդի մասին, որը կործանվել է. և ես փափագում եմ իմանալ նրանց կործանման պատճառը:

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

13 Եվ Ամմոնն ասաց նրան. Ես կարող եմ վատահորեն ասել քեզ, ով թագավոր, մի մարդու մասին, որ կարող է թարգմանել հիշատակարանները. քանզի նա ունի այն, ինչով որ նա կարող է նայել և թարգմանել բոլոր հիշատակարանները, որ հին թվով են. և դա պարզև է Աստծուց: Եվ այդ բաները կոչվում են մեկնիչներ, և ոչ մի մարդ չի կարող նայել դրանց մեջ, մինչև որ պատվիրված չլինի, որ չլինի թե նա նայի, ինչը նա չպետք է նայի, և մեռնի: Եվ ում որ պատվիրվում է նայել դրանց մեջ, նա կոչվում է տեսանող:

14 Եվ ահա, թագավորն այն ժողովրդի, որը Զարահեմլայի երկրում է, այն մարդն է, որին պատվիրված է անել այս բաները, և որն ունի Աստծուց այս բարձր պարգևը:

15 Եվ թագավորն ասաց, որ տեսանողն ավելի մեծ է, քան մարգարեն:

16 Եվ Ամմոնն ասաց, որ տեսանողը հայտնող է և մարգարե նույնպես. և մի պարզև, որից ավելի մեծ չի կարող ոչ մի մարդ ունենալ, մինչև նա չունենա Աստծո զորությունը, որը ոչ մի մարդ չի կարող. այնուամենայնիվ, մարդ կարող է Աստծո կողմից իրեն տրված մեծ զորություն ունենալ:

17 Բայց տեսանողը կարող է իմանալ բաների մասին, որոնք անցյալ են և նաև բաների մասին, որոնք պետք է գան, և նրանց միջոցով բոլոր բաները պետք է բացահայտվեն, կամ, ավելի շուտ, գաղտնի բաներ պիտի հայտնի դարձվեն, և թաքնված բաներ պետք է ի լույս գան, և բաներ, որոնք չեն իմացվել, պիտի իմացվեն նրանց միջոցով, և նաև նրանց միջոցով պիտի իմացվեն բաներ, որոնք այլ կերպ չէին կարող իմացվել:

18 Այսպես, Աստված ապահովել է մի միջոց, որ մարդ հավատքի միջոցով կարողանա հզոր հրաշքներ գործել. հետևաբար, նա իր մերձավորների համար դառնում է մեծ բարիք:

19 Եվ այսպես, երբ Ամմոնն այս խոսքերը խոսելուն վերջ դրեց, թագավորն անչափ ուրախացավ և գոհություն հայտնեց Աստծուն՝ ասելով. Անկասկած, մի մեծ խորհուրդ է պարունակվում այս թիթեղների մեջ, և այս մեկնիչները, անկասկած, պատրաստված էին՝ այսպիսի բոլոր խորհուրդները մարդկանց զավակներին բացահայտելու նպատակով:

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he cometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

20 Օ՛, որքան՝ զարմանալի են Տիրոջ գործերը, և որքան՝ երկար է նա համբերում իր ժողովրդի հետ. այո, և որքան՝ կույր և անընկալունակ է մարդկանց զավակների հասկացողությունը. քանզի նրանք չեն կամենում իմաստություն փնտրել, ոչ էլ ցանկանում են, որ նա կառավարի իրենց:

21 Այո, նրանք նման են մի վայրի հոտի, որը փախչում է իր հովվից, և ցրվում և քշվում և հոշոտվում է անտառի զազանների կողմից:

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ՋԵՆԻՖԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ – Նրա ժողովրդի մի պատմություն, այն ժամանակից ի վեր, երբ նրանք թողեցին Զարահեմլայի երկիրը, մինչև այն ժամանակը, երբ նրանք ազատվեցին Լամանացիների ձեռքից:

Մոսիա 9

- 1 Ես՝ Ձենիֆա, սովորեցված լինելով Նեփիացիների բոլոր լեզուները և գիտելիք ունենալով Նեփիի երկրի մասին, կամ մեր հայրերի առաջին ժառանգության երկրի մասին, և որպես լրտես ուղարկված լինելով Լամանացիների մեջ, որպեսզի լրտեսեի նրանց ուժերը, որ մեր բանակը գար նրանց վրա և կործաներ նրանց, բայց երբ ես տեսա այն լավը, ինչ նրանց մեջ էր, ցանկացա, որ նրանք չկործանվեն:
- 2 Հետևաբար, ես վիճեցի իմ եղբայրների հետ անապատում, քանզի ես կամենում էի, որ մեր ղեկավարը նրանց հետ պայմանագիր կնքեր. բայց նա, լինելով դաժան և արյունոտ մի մարդ, հրամայեց, որ ինձ սպանեն. բայց ես, շատ արյուն թափելով, ազատվեցի. քանզի հայրը կռվում էր հոր դեմ, և եղբայրը կռվում էր եղբոր դեմ, մինչև մեր բանակի մեծ մասն անապատում կործանվեց. և մեզանից նրանք, ովքեր խնայվել էին, վերադարձան դեպի Զարահեմլայի երկիրը, այդ պատմությունը պատմելու նրանց կանանց ու երեխաներին:
- 3 Եվ ես, դեռևս լինելով չափից ավելի գերեռանդ՝ ժառանգելու մեր հայրերի երկիրը, հավաքեցի բոլոր նրանց, ովքեր ցանկանում էին գնալ վեր՝ տիրելու երկրին, և սկսեցինք մեր ճամփորդությունը դեպի անապատ՝ գնալու վեր դեպի այդ երկիրը. բայց մենք սովով ու դառը չարչարանքներով զարկվեցինք. քանզի մենք դանդաղ էինք Տիրոջը՝ մեր Աստծուն հիշելիս:
- 4 Այնուամենայնիվ, անապատում շատ օրեր թափառելուց հետո, մենք մեր վրանները խփեցինք այն տեղում, որտեղ սպանվել էին մեր եղբայրները, որը մոտ էր մեր հայրերի երկրին:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ ես կրկին իմ մարդկանցից չորսի հետ գնացի քաղաք՝ թագավորի մոտ, որպեսզի իմանայի թագավորի վերաբերմունքի մասին, և որպեսզի իմանայի՝ արդյո՞ք ես կարող էի իմ ժողովրդի հետ ներս գնալ և խաղաղությամբ տիրել երկրին:

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

6 Եվ ես գնացի ներս՝ թագավորի մոտ, և նա ուխտեց ինձ հետ, որ ես կարող էի տիրել Լեփի-Նեփիի երկրին ու Սիլոմի երկրին:

7 Եվ նա հրամայեց նաև, որ իր ժողովուրդը հեռանար երկրից, և ես ու իմ ժողովուրդը մտանք երկիրը, որպեսզի տիրեինք դրան:

8 Եվ մենք սկսեցինք շենքեր կառուցել, վերանորոգել քաղաքի պատերը, այո, այսինքն՝ Լեփի-Նեփիի քաղաքի պատերը, և Սիլոմի քաղաքը:

9 Եվ մենք սկսեցինք ցանել հողում, այո, այսինքն՝ բոլոր ձևի սերմեր՝ եգիպտացորենի և ցորենի, գարու և նեուսի և շեումի սերմեր, և բոլոր ձևի մրգերի սերմեր. և մենք սկսեցինք երկրում բազմանալ ու բարգավաճել:

10 Արդ, դա թագավոր Լամանի խորամանկությունն ու նենգությունն էր՝ իմ ժողովրդին ճորտության բերելու, որ նա զիջեց երկիրը, որպեսզի մենք տիրենք դրան:

11 Հետևաբար, եղավ այնպես, որ մենք տասներկու տարիների ընթացքում երկրում բնակվելուց հետո, թագավոր Լամանը սկսեց անհանգստանալ, որ չլինեք թե ինչ-որ ձևով իմ ժողովուրդը զորանար երկրում, և որ իրենք չկարողանային հաղթել նրանց ու բերեին նրանց ճորտության:

12 Այժմ նրանք մի ծույլ և կռապաշտ ժողովուրդ էին. հետևաբար, նրանք ուզում էին բերել մեզ ճորտության, որ կարողանային իրենց հագեցնել մեր ձեռքերի աշխատանքով. այո, որ նրանք կարողանային խրախճանալ մեր դաշտերի հոտերով:

13 Հետևաբար, եղավ այնպես, որ թագավոր Լամանը սկսեց դրդել իր ժողովրդին, որ նրանք կռվեին իմ ժողովրդի հետ. ուստի, երկրում պատերազմներ ու կռիվներ սկսվեցին:

14 Այլ խոսքով ասած, Նեփիի երկրում, իմ թագավորման տասներեքերորդ տարում, Սիլոմ երկրի հեռավոր հարավում, երբ իմ ժողովուրդը ջրում էր և արածեցնում իր հոտերը, և մշակում իր հողերը, Լամանացիների մի ստվար զորք եկավ նրանց վրա և սկսեց նրանց սպանել, և հափշտակել նրանց հոտերը, և նրանց դաշտերի եգիպտացորենը:

15 Այո, և եղավ այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր չէին բռնվել, փախան մինչև Նեփիի քաղաքը և պաշտպանություն խնդրեցին ինձանից:

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

16 Եվ եղավ այնպես, որ ես զինեցի նրանց աղեղներով ու նետերով, սրերով ու թրերով, և մահակներով ու պարսատիկներով, և բոլոր ձևի զենքերով, որոնք մենք կարող էինք հնարել, և ես ու իմ ժողովուրդն առաջ գնացինք՝ ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ:

17 Այո, Տիրոջ ուժով մենք առաջ գնացինք՝ ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ. քանզի ես և իմ ժողովուրդն ուժգնորեն աղաղակեցինք առ Տերը, որ նա ազատեր մեզ մեր թշնամիների ձեռքից, քանզի մենք սթափվեցինք հիշելու մեր հայրերի ազատման մասին:

18 Եվ Աստված լսեց մեր աղաղակներն ու պատասխանեց մեր աղոթքներին. և մենք նրա զորությամբ առաջ գնացինք. այո, մենք առաջ գնացինք Լամանացիների դեմ, և մեկ օրում և մի գիշերում կոտորեցինք երեք հազար և քառասուներեքի. մենք կոտորեցինք նրանց այնքան, մինչև որ դուրս քշեցինք նրանց մեր երկրից:

19 Եվ ես ինքս՝ իմ իսկ ձեռքերով օգնեցի թաղել նրանց մեռելներին: Եվ ահա, ի մեծ վիշտ և սուգ մեզ՝ մեր եղբայրներից երկու հարյուր և յոթանասունինը սպանվել էին:

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Մոսիա 10

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ մենք կրկին սկսեցինք թագավորությունը հաստատել, և մենք կրկին սկսեցինք խաղաղությամբ տիրել երկրին: Եվ ես կարգադրեցի, որ ամեն տեսակի պատերազմի զենքեր սարքվեին, որ այդպիսով ես կարողանայի իմ ժողովրդի համար զենքեր ունենալ՝ ընդդեմ այն ժամանակի, երբ Լամանացիները կգային կրկին՝ պատերազմելու իմ ժողովրդի դեմ:
- 2 Եվ ես երկրի շուրջբոլորը պահակախմբեր դրեցի, որ Լամանացիներն անսպասելիորեն կրկին չգային մեզ վրա և կործանեին մեզ. և այսպես, ես հսկում էի իմ ժողովրդին ու իմ հոտերը, և պաշտպանում նրանց՝ մեր թշնամիների ձեռքն ընկնելուց:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ժառանգեցինք մեր հայրերի երկիրը շատ տարիների ընթացքում, այո, քսան և երկու տարիների ընթացքում:
- 4 Եվ ես կարգադրեցի, որ տղամարդիկ մշակեին հողը և ամեն ձևի հատիկ և ամեն ձևի, ամեն տեսակի միրգ աճեցնեին:
- 5 Եվ ես կարգադրեցի, որ կանայք մանեն, և տքնեն, և աշխատեն, և գործեն ամեն ձևի նուրբ քաթան, այո, և ամեն տեսակի գործվածք, որ մենք կարողանայինք ծածկել մեր մերկությունը. և այսպիսով, մենք բարգավաճեցինք երկրում, այսպիսով մենք քսաններկու տարիների ընթացքում երկրում անընդհատ խաղաղություն ունեցանք:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Լամանը մահացավ, և նրա որդին սկսեց թագավորել նրա փոխարեն: Եվ նա սկսեց իր ժողովրդին ապստամբության դրդել իմ ժողովրդի դեմ. հետևաբար, նրանք սկսեցին պատերազմի պատրաստվել, և եկան՝ ճակատամարտելու իմ ժողովրդի դեմ:
- 7 Բայց ես դուրս էի ուղարկել իմ լրտեսներին Սեմլոնի երկրի շուրջբոլորը, որ կարողանայի հայտնաբերել նրանց պատրաստությունները, որ կարողանայի պաշտպանվել նրանց դեմ, որ նրանք չկարողանային գալ իմ ժողովրդի վրա և կործանել նրանց:

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

8 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք իրենց ստվար զորքերով մոտ եկան Սիլոմի երկրի հյուսիսին, տղամարդիկ զինված աղեղներով և նետերով, սրերով և թրերով, քարերով և պարաստիկներով. և նրանք ածիլել էին իրենց գլուխներն այնպես, որ դրանք լերկ էին. և նրանք՝ իրենց կոնքերի շուրջը, գոտևորված էին կաշվե մի գոտիով:

9 Եվ եղավ այնպես, որ ես կարգադրեցի, որ իմ ժողովրդի կանայք և երեխաները թաքցվեն անապատում. և նաև կարգադրեցի, որ բոլոր իմ ծերերը, որոնք կարող էին կրել զենքեր, և նաև բոլոր իմ երիտասարդները, որոնք ի վիճակի էին զենք կրել, ի մի հավաքվեն, որ զան՝ ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ. և ես նրանց դասավորեցի ըստ իրենց դիրքերի՝ ամեն մարդ ըստ իր տարիքի:

10 Եվ եղավ այնպես, որ մենք գնացինք ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ. և ես, նույնիսկ ես, իմ ծեր տարիքում, գնացի ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ: Եվ եղավ այնպես, որ մենք Տիրոջ ուժով վեր ելանք՝ ճակատամարտելու:

11 Արդ, Լամանացիները ոչինչ չգիտեին Տիրոջ մասին, ոչ էլ Տիրոջ ուժի, հետևաբար, նրանք ապավինում էին իրենց սեփական ուժին: Այնուամենայնիվ, նրանք ուժեղ ժողովուրդ էին, ինչ վերաբերում է մարդկային ուժին:

12 Նրանք վայրի և կատաղի և արյունոտ մի ժողովուրդ էին՝ հավատալով իրենց հայրերի ավանդություններին, որն այս է՝ հավատալով, որ նրանք դուրս էին քշվել Երուսաղեմի հողից իրենց հայրերի անօրինությունների պատճառով, և որ նրանց հանդեպ անապատում իրենց եղբայրներն անարդար էին վարվել, և նրանց հանդեպ անարդար էին վարվել նաև ծովն անցնելիս.

13 Եվ բացի դրանից, որ նրանց հանդեպ այն ժամանակ անարդար էին վարվել, իրենց առաջին ժառանգության հողում, ծովն անցնելուց հետո. և այս ամենն այն պատճառով, որ Նեփին Տիրոջ պատվիրանները պահելիս ավելի հավատարիմ էր, հետևաբար, նա հովանավորվում էր Տիրոջ կողմից, քանզի Տերը լսում էր նրա աղոթքներն ու պատասխանում դրանց, և անապատում ստանձնեց նրանց ճանապարհորդության ղեկավարությունը:

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a bloodthirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

- 14 Եվ նրա եղբայրները զայրացած էին նրա վրա, քանի որ նրանք չէին հասկանում Տիրոջ գործերը. նրանք նրա վրա զայրացած էին նաև ջրերի վրա, քանի որ նրանք կարծրացրել էին իրենց սրտերը Տիրոջ դեմ:
- 15 Եվ բացի դրանից, նրանք զայրացած էին նրա վրա, երբ նրանք հասել էին խոստացված երկիրը, որովհետև ասացին, որ նա վերցրել էր ժողովրդի կառավարումն իրենց ձեռքից. և նրանք ջանում էին սպանել նրան:
- 16 Եվ բացի դրանից, նրանք զայրացած էին նրա վրա, որովհետև նա հեռացավ անապատ, ինչպես Տերը պատվիրել էր նրան, և վերցրեց հիշատակարանները, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա, ուստի նրանք ասում էին, որ նա կողոպտել է իրենց:
- 17 Եվ այսպիսով, նրանք սովորեցրել էին իրենց երեխաներին, որ նրանք ատեն նրանց, և որ սպանեն նրանց, և որ կողոպտեն ու թալանեն նրանց, և անեն այն ամենը, ինչ կարող են՝ նրանց կործանելու համար. այդ պատճառով, նրանք նեփիի զավակների հանդեպ մի հավերժական ատելություն ունեն:
- 18 Ընց այս պատճառով թագավոր Լամանն իր խորամանկությամբ ու կեղծ նենգությամբ, և իր գրավիչ խոստումներով խաբեց ինձ, այնպես որ ես բերել եմ իմ այս ժողովրդին այս երկիրը, որ նրանք կործանեին նրանց. այո, և մենք այսքան բազում տարիներ տառապել ենք այս երկրում:
- 19 Եվ այժմ, ես՝ Զենիֆս, Լամանացիների վերաբերյալ բոլոր այս բաներն իմ ժողովրդին ասելուց հետո, խրախուսեցի նրանց՝ գնալ ճակատամարտելու իրենց զորությամբ՝ դնելով իրենց վստահությունը Տիրոջ վրա. հետևաբար, մենք կռվեցինք նրանց հետ դեմ առ դեմ:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ մենք կրկին դուրս քշեցինք նրանց մեր երկրից. և մենք մի մեծ կոտորածով կոտորեցինք նրանց, նույնիսկ այնքան շատերի, որ մենք չհաշվեցինք նրանց:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ մենք կրկին վերադարձանք մեր սեփական երկիրը, և իմ ժողովուրդը նորից սկսեց խնամել իր հոտերը և մշակել իր հողը:
- 22 Եվ այժմ ես, լինելով ծեր, թագավորությունը շնորհեցի իմ որդիներից մեկին. հետևաբար, ես այլևս ասելիք չունեմ: Եվ թող Տերն օրհնի իմ ժողովրդին: Ամեն:

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Մոսիա 11

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Զենիֆը շնորհեց թագավորությունը Նոյին՝ իր որդիներից մեկին. հետևաբար, Նոյը սկսեց թագավորել նրա փոխարեն. և նա չքայլեց իր հոր ուղիներով:
- 2 Քանզի ահա, նա չէր պահում Աստծո պատվիրանները, այլ քայլում էր իր սեփական սրտի ցանկությունների համաձայն: Եվ նա շատ կանայք և հարճեր ուներ: Եվ նա պատճառ էր դառնում, որ իր ժողովուրդը մեղք գործեր ու աներ այն, ինչը պիղծ էր Տիրոջ աչքում: Այո, նրանք պոռնկություններ էին անում, և ամեն ձևի ամբարշտություն:
- 3 Եվ նա հարկ էր դրել նրանց վրա ամբողջ ունեցվածքի մեկ հինգերորդ մասով, նրանց ոսկու և նրանց արծաթի մեկ հինգերորդ մասը, և նրանց զիֆի մեկ հինգերորդ մասը, և նրանց պղնձի, և նրանց արույրի, և նրանց երկաթի. և նրանց պարարտների մեկ հինգերորդ մասը. և նաև ողջ նրանց հատիկի մեկ հինգերորդ մասը:
- 4 Եվ այս բոլորը նա վերցնում էր իրեն և իր կանանց ու իր հարճերին. և նաև իր քահանաներին, և նրանց կանանց ու նրանց հարճերին պահելու համար. այսպիսով, նա փոխել էր թագավորության գործերը:
- 5 Քանզի նա հեռացրել էր բոլոր քահանաներին, որոնք նվիրաբերվել էին իր հոր կողմից, և նրանց փոխարեն նվիրաբերել էր նորերի, այնպիսիների, որոնք բարձրամտացած էին իրենց սրտերի հպարտությունից:
- 6 Այո, և այսպիսով նրանք քաջալերվում էին իրենց ծուլության մեջ և իրենց կռապաշտության ու իրենց պոռնկությունների մեջ, հարկերով, որոնք Նոյ թագավորը դրել էր իր ժողովրդի վրա. այսպիսով ժողովուրդը չափազանց տքնում էր անօրինությանն օժանդակելու համար:
- 7 Այո, և նրանք նույնպես դարձան կռապաշտ, քանի որ նրանք խաբված էին թագավորի ու քահանաների սին ու շողոքորթ խոսքերից. քանզի նրանք ասում էին նրանց շողոքորթող բաներ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Նոյը կառուցեց բազմաթիվ պերճաշուք ու լայնարձակ շենքեր. և նա զարդարեց դրանք փայտի նուրբ աշխատանքով և ամեն ձևի թանկարժեք բաներով՝ ոսկով և արծաթով, երկաթով և արույրով, զիֆով և պղնձով.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

9 Եվ նա իր համար կառուցեց նաև մի լայնարձակ պալատ, և մի գահ՝ դրա մեջտեղում, որոնք բոլորն ընտիր փայտից էին և զարդարված ոսկով ու արծաթով և թանկարժեք բաներով:

10 Եվ նա նաև կարգադրեց, որ իր աշխատողներն ամեն ձևի հոյակապ գործեր գործեն տաճարի պատերի ներսում՝ ընտիր փայտից և պղնձից և արույրից:

11 Եվ նստատեղերը, որոնք նախատեսված էին քահանայապետերի համար, որոնք բոլոր մյուս նստատեղերից բարձր էին, նա զարդարեց մաքուր ոսկով. և նա կարգադրեց, որ բազրիք կառուցվեր նրանց առջևում, որպեսզի նրանք կարողանային իրենց մարմինները և իրենց բազուկները հենել վրան, մինչ նրանք կխոսեին կեղծավոր և սին խոսքեր՝ իր ժողովրդին:

12 Եվ եղավ այնպես, որ նա տաճարի մոտ մի աշտարակ կառուցեց. այո, մի շատ բարձր աշտարակ, նույնիսկ այնքան բարձր, որ կարող էր կանգնել դրա գագաթին և վերևից նայել Սիլոմի երկրին, և նաև Սեմլոնի երկրին, որը պատկանում էր Լամանացիներին. և նա կարող էր նույնիսկ վերևից նայել շրջակա ողջ երկրին:

13 Եվ եղավ այնպես, որ նա կարգադրեց, որ Սիլոմի երկրում բազմաթիվ շենքեր կառուցվեին. և նա ստիպեց, որ մի մեծ աշտարակ կառուցվեր բլրի վրա՝ Սիլոմ երկրից հյուսիս, որը եղել էր ապաստան Նեփիի զավակների համար, այն ժամանակ, երբ նրանք դուրս փախան երկրից. և այսպես էր նա վարվում այն հարստությունների հետ, որոնք նա հարկման միջոցով ձեռք էր բերում իր ժողովրդից:

14 Եվ եղավ այնպես, որ նա իր սիրտը դրել էր իր հարստությունների վրա, և նա անցկացնում էր իր ժամանակը զեխ ապրելակերպով՝ իր կանանց ու իր հարճերի հետ. և այսպես էին իրենց ժամանակն անցկացնում նաև նրա քահանաները՝ պռոնիկների հետ:

15 Եվ եղավ այնպես, որ նա տնկեց շուրջբոլորը խաղողի այգիներ երկրում. և նա կառուցեց հնձան և առատությամբ գինի էր սարքում. և այդ պատճառով նա դարձավ գինեմոլ, և իր ժողովուրդը՝ նույնպես:

16 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները սկսեցին գալ իր ժողովրդի վրա՝ փոքր խմբերի վրա, և սպանել նրանց՝ իրենց դաշտերում, մինչ նրանք խնամում էին իրենց հոտերը:

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

17 Եվ թագավոր Նոյը երկրի շուրջըլորը պահակախմբեր ուղարկեց՝ նրանց հեռու պահելու համար. բայց նա չէր ուղարկում բավականաչափ թվով, և Լամանացիները գալիս էին նրանց վրա, և սպանում էին նրանց, և երկրից դուրս էին քշում նրանց հոտերից շատերը. այսպիսով, Լամանացիները սկսեցին կոտորել նրանց և գործի դնել իրենց ատելությունը նրանց վրա:

18 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Նոյն ուղարկեց իր զորքերը նրանց դեմ, և նրանք ետ մղվեցին, կամ նրանք ետ մղեցին նրանց մի որոշ ժամանակով. հետևաբար, նրանք վերադարձան՝ հրճվելով իրենց ավարով:

19 Եվ այժմ, այս մեծ հաղթանակի պատճառով նրանք բարձրամտացան իրենց սրտերի հպարտությունից. նրանք պարծենում էին իրենց սեփական ուժով, ասելով, որ իրենց հիսունը կարող էր կանգնել հազարավոր Լամանացիների դեմ. և այսպես նրանք պարծենում էին, և հիանում էին արյամբ ու իրենց եղբայրների արյունը թափելով, և դա՝ իրենց թագավորի և քահանաների ամբարշտության պատճառով:

20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց մեջ կար մի մարդ, որի անունն Աբինադի էր. և նա առաջ գնաց նրանց մեջ, և սկսեց մարգարեանալ՝ ասելով. Ահա, այսպես է ասում Տերը, և այսպես է նա պատվիրել ինձ՝ ասելով. Գնա առաջ, և ասա այս ժողովրդին, այսպես է ասում Տերը. Վայ լինի այս ժողովրդին, քանզի ես տեսա նրանց պղծությունները և նրանց ամբարշտությունը. և նրանց պոռնկությունները. և եթե նրանք չապաշխարեն, ես կայցելեմ նրանց իմ բարկության մեջ:

21 Եվ եթե նրանք չապաշխարեն և չդառնան դեպի Տերը՝ իրենց Աստվածը, ահա, ես կհանձնեմ նրանց իրենց թշնամիների ձեռքը. այո, և նրանք ճորտության կբերվեն. և նրանք կչարչարվեն իրենց թշնամիների ձեռքով:

22 Եվ կլինի այնպես, որ նրանք կիմանան, որ ես եմ Տերը՝ իրենց Աստվածը, և ես նախանձոտ Աստված եմ՝ իմ ժողովրդի անօրինությունները պատժող:

23 Եվ կլինի այնպես, որ եթե այս ժողովուրդը չապաշխարի և չդառնա դեպի Տերը՝ իրենց Աստվածը, նրանք կբերվեն ճորտության. և ոչ մեկը չպիտի ազատի նրանց, բացի Տիրոջից՝ Ամենագոր Աստծուց:

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

24 Այո, և կլինի այնպես, որ երբ նրանք աղաղակեն առ ինձ, ես կլինեմ դանդաղ նրանց աղաղակները լսելիս. այո, և ես կհանդուրժեմ, որ նրանք զարկվեն իրենց թշնամիների կողմից:

25 Եվ մինչև նրանք չապաշխարեն քրձով ու մոխրով, և ուժգնորեն չաղաղակեն առ Տերը՝ իրենց Աստվածը, ես չեմ լսելու նրանց աղոթքները, ոչ էլ ազատելու եմ նրանց իրենց չարչարանքներից. և այսպես է ասում Տերը, և այսպես է պատվիրել նա ինձ:

26 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Աբինադին այս խոսքերն ասաց նրանց, նրանք զայրացան նրա վրա, և ջանացին խլել նրա կյանքը, բայց Տերը նրան ազատեց նրանց ձեռքից:

27 Եվ երբ թագավոր Նոյը լսեց այն խոսքերի մասին, որոնք Աբինադին ասել էր ժողովրդին, նա նույնպես զայրացավ ու ասաց. Ո՞վ է Աբինադին, որ ես ու իմ ժողովուրդը պիտի դատվենք նրա կողմից, կամ ո՞վ է Տերը, որ իմ ժողովրդի վրա այդպիսի մեծ չարչարանք պիտի բերի:

28 Ես հրամայում եմ ձեզ՝ բերել Աբինադիին այստեղ, որ ես սպանեմ նրան, քանզի նա ասել է այս բաները, որ իմ ժողովրդին բարկության դրդի մեկը մյուսի հանդեպ և հակառակություններ բարձրացնի իմ ժողովրդի մեջ. հետևաբար, ես կսպանեմ նրան:

29 Արդ ժողովրդի աչքերը կուրացված էին. հետևաբար, նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերն Աբինադիի խոսքերի դեմ. և նրանք, այդ ժամանակից ի վեր, ջանում էին բռնել նրան: Եվ թագավոր Նոյը կարծրացրեց իր սիրտը Տիրոջ խոսքի դեմ, և նա չապաշխարեց իր չար արարքներից:

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Մոսիա 12

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երկու տարվա ժամանակահատվածից հետո, Աբինադին ծափած եկավ նրանց մեջ, որ չճանաչեին իրեն, և սկսեց մարգարեանալ նրանց մեջ՝ ասելով. Այսպես է Տերը պատվիրել ինձ՝ ասելով. Աբինադի, գնա և մարգարեացիր իմ այս ժողովրդին, քանզի նրանք կարծրացրել են իրենց սրտերն իմ խոսքերի դեմ. և չեն ապաշխարել նրանք իրենց չար արարքներից. ուստի, ես կայցելեմ նրանց իմ բարկության մեջ, այո, իմ կատաղի բարկությամբ ես կայցելեմ նրանց՝ իրենց անօրինությունների ու պղծությունների մեջ:
- 2 Այո, վայ լինի այս սերնդին: Եվ Տերն ասաց ինձ. Առաջ մեկնիր ձեռքդ ու մարգարեացիր՝ ասելով. Այսպես է ասում Տերը՝ կլինի այնպես, որ այս սերունդն իր անօրինությունների պատճառով պիտի բերվի ճորտության, և պիտի զարկվի այտին. այո, և պիտի քշվի մարդկանց կողմից, և պիտի սպանվի. և օդի ուրուրները, և շները, այո, և վայրի գազանները պիտի հոշոտեն նրանց միսը:
- 3 Եվ կլինի այնպես, որ թագավոր Նոյի կյանքը պիտի գնահատվի ոչ ավել, քան մի հանդերձ՝ թեժ հնոցում. քանզի նա պիտի իմանա, որ ես եմ Տերը:
- 4 Եվ պիտի լինի այնպես, որ ես դառը չարչարանքներով կզարկեմ իմ այս ժողովրդին, այո, սովով ու ժանտախտով. և ես կստիպեմ, որ նրանք ողբան բոլոր օրերի ընթացքում:
- 5 Այո, և ես կստիպեմ, որ նրանք ունենան բեռներ կապված իրենց մեջքերին. և նրանք անխոս էջի պես պիտի քշվեն առաջ:
- 6 Եվ պիտի լինի այնպես, որ ես նրանց մեջ կարկուտ կուղարկեմ, և այն պիտի զարկի նրանց. և նրանք նաև պիտի զարկվեն խորշակով. և միջատները պիտի վնասեն նրանց երկիրը նույնպես և խժռեն նրանց հատիկը:
- 7 Եվ նրանք պիտի զարկվեն մեծ ժանտախտով, և այս բոլորը ես կանեմ նրանց անօրինությունների ու պղծությունների պատճառով:

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

- 8 Եվ պիտի լինի այնպես, որ եթե նրանք չապաշխարեն, ես նրանց ամբողջովին կոչնչացնեմ երկրի երեսից. սակայն նրանք մի հիշատակարան պիտի թողնեն իրենցից հետո, և ես կպահպանեմ դրանք այլ ազգերի համար, որոնք պիտի տիրեն երկրին. այո, նույնիսկ դա կանեմ ես, որ կարողանամ մյուս ազգերին հայտնի դարձնել այս ժողովրդի պղծությունները: Եվ շատ բաներ Աբինադին մարգարեացավ այս ժողովրդի դեմ:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բարկացան նրա վրա. և նրանք բռնեցին նրան ու կապած տարան թագավորի առաջ, և ասացին թագավորին. Ահա, մենք մի մարդ ենք բերել քո առջև, որը չարիք է մարգարեացել քո ժողովրդի վերաբերյալ, և ասում է, որ Աստված կկործանի նրանց:
- 10 Եվ նա չարիք է մարգարեանում նաև քո կյանքի վերաբերյալ և ասում է, որ քո կյանքը պիտի լինի, ինչպես մի հանդերձ՝ կրակի հնոցում:
- 11 Եվ բացի դրանից, նա ասում է, որ դու պիտի լինես, ինչպես մի ցողուն, անգամ ինչպես դաշտի մի չոր ցողուն, որը տրորվել է գազանների կողմից և կոխկրտվել ոտքի տակ:
- 12 Եվ բացի դրանից, նա ասում է՝ դու պիտի լինես, ինչպես տատասկավիշի ծաղիկները, որոնք երբ լիովին հասունանում են, եթե քամին փչում է, դրանք առաջ են քշվում երկրի երեսով: Եվ նա ձևացնում է, թե Տերն է խոսել այդ: Եվ ասում է՝ այս բոլորը պիտի գա քեզ վրա, եթե դու չապաշխարես, և դա՝ քո անօրինությունների պատճառով:
- 13 Եվ արդ, ո՞վ թագավոր, ի՞նչ մեծ չարիք ես դու արել, կամ ի՞նչ մեծ մեղքեր է քո ժողովուրդը գործել, որ մենք պիտի դատապարտվենք Աստծո կողմից կամ դատվենք այս մարդու կողմից:
- 14 Եվ արդ, ո՞վ թագավոր, ահա մենք անմեղ ենք, և դու, ո՞վ թագավոր, չես մեղանչել. ուստի, այս մարդը ստել է քո վերաբերյալ, և նա զուր է մարգարեացել:
- 15 Եվ ահա մենք ուժեղ ենք, և մենք չենք բերվի ճորտության կամ մեր թշնամիների կողմից գերի չենք վերցվի. այո, և դու բարգավաճել ես երկրում, և դու նաև պիտի բարգավաճես:
- 16 Ահա, այստեղ է այդ մարդը, մենք հանձնում ենք նրան քո ձեռքը, դու կարող ես վարվել նրա հետ, ինչպես քեզ հարմար է թվում:

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

- 17 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Նոյը կարգադրեց, որ Աբինադին բանտ գցվի. և նա հրամայեց, որ քահանաներն ի մի հավաքվեին, որ նա կարողանար խորհուրդ անցկացնել նրանց հետ, թե ինչ պիտի անի նրա հետ:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ասացին թագավորին. Բեր նրան այստեղ, որ մենք հարցաքննենք նրան. և թագավորը հրամայեց, որ նա բերվի նրանց առաջ:
- 19 Եվ նրանք սկսեցին հարցաքննել նրան, որ կարողանային ստիպել նրան՝ ինքն իրեն հակասել, որ դրա միջոցով նրանք ունենային այն, որով կմեղադրեին նրան. բայց նա նրանց համարձակորեն պատասխանեց, և դիմացավ բոլոր նրանց հարցերին, այո, ի զարմանս նրանց. քանզի նա դիմակայեց նրանց՝ իրենց բոլոր հարցերին, և կարկամեցրեց նրանց իրենց բոլոր խոսքերում:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանցից մեկն ասաց նրան. Ի՞նչ են նշանակում խոսքերը, որոնք գրված են և սովորեցվել են մեր հայրերի կողմից, ասելով.
- 21 Որքան գեղեցիկ են սարերի վրա ուտքերը նրա, որ բերում է ավետիք. որ հրատարակում է խաղաղություն. որ բերում է բարի ավետիք. որ հրատարակում է փրկություն. որ ասում է Սիոնին՝ Քո Աստվածն է թագավորում.
- 22 Քո պահապանները պիտի բարձրացնեն ձայնը. միաձայն նրանք պիտի երգեն. քանզի նրանք դեմ հանդիման կտեսնեն, երբ Տերը կրկին կբերի Սիոնը.
- 23 Պողթկացեք ուրախությամբ. երգեք միասին, դուք, Երուսաղեմի ամայացած վայրեր. քանզի Տերը մխիթարել է իր ժողովրդին, նա փրկագնել է Երուսաղեմը.
- 24 Տերը մերկացրել է իր սուրբ բազուկը բոլոր ազգերի աչքի առաջ, և աշխարհի բոլոր ծայրերը պիտի տեսնեն մեր Աստծո փրկությունը:
- 25 Եվ Աբինադին ասաց նրանց. Մի՞թե դուք քահանաներ եք, և ձևացնում եք, թե ուսուցանում եք այս ժողովրդին, և հասկանում մարգարեության ոգին, և այնուամենայնիվ, ցանկանում եք իմանալ ինձանից, թե ինչ են նշանակում այս բաները:

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

26 Ես ասում եմ ձեզ, վայ լինի ձեզ՝ Տիրոջ ուղիները խեղաթյուրելու համար: Քանզի, եթե դուք հասկանում եք այս բաները, դուք չեք սովորեցրել դրանք. հետևաբար, դուք խեղաթյուրել եք Տիրոջ ուղիները:

27 Դուք ձեր սրտերը չեք նվիրել հասկանալուն. հետևաբար, դուք իմաստուն չեք եղել: Հետևաբար, ինչ եք դուք սովորեցնում այս ժողովրդին:

28 Եվ նրանք ասացին. Մենք սովորեցնում ենք Մովսեսի օրենքը:

29 Եվ ի պատասխան՝ նա ասաց նրանց. Եթե դուք սովորեցնում եք Մովսեսի օրենքը, ինչո՞ւ դուք չեք պահում այն: Ինչո՞ւ եք դուք ձեր սրտերը դնում հարստությունների վրա: Ինչո՞ւ եք պռռնկություններ անում և պռռնիկների հետ վատնում ձեր ուժը, այո, և ստիպում այս ժողովրդին մեղք գործել, այնպես որ Տերը պատճառ ունի ուղարկելու ինձ՝ մարգարեանալու այս ժողովրդի դեմ, այո, նույնիսկ մեծ չարիք այս ժողովրդի դեմ:

30 Չգիտե՞ք արդյոք, որ ես ճշմարտությունն եմ խոսում: Այո, դուք գիտեք, որ ես ճշմարտությունն եմ խոսում. և դուք պարտավոր եք դողալ Աստծո առաջ:

31 Եվ պիտի լինի այնպես, որ դուք պիտի զարկվեք ձեր անօրինությունների համար, քանզի դուք ասացիք, որ դուք սովորեցնում եք Մովսեսի օրենքը: Իսկ ի՞նչ գիտեք դուք Մովսեսի օրենքի մասին: Արդյո՞ք փրկությունը գալիս է Մովսեսի օրենքի միջոցով: Ի՞նչ կասեիք դուք:

32 Եվ նրանք պատասխանեցին և ասացին, որ փրկությունը գալիս է Մովսեսի օրենքի միջոցով:

33 Բայց այդ ժամանակ Աբինադին ասաց նրանց. Ես գիտեմ, եթե դուք պահեք Աստծո պատվիրանները, դուք պիտի փրկվեք. այո, եթե դուք պահեք պատվիրանները, որոնք Տերը տվել էր Մովսեսին Սինայ սարի վրա՝ ասելով.

34 Ես եմ Տերը՝ քո Աստվածը, որը դուրս բերեց քեզ Եգիպտոսի երկրից՝ ճորտության տնից:

35 Բացի ինձանից ուրիշ Աստված չպիտի ունենաս:

36 Քեզ համար չպիտի շինես քանդակած պատկեր կամ նմանություն որևէ բանի, որը վերը՝ երկնքում է, կամ բաների, որոնք ցածր՝ երկրում են:

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

37 Եվ Աբինադին ասաց նրանց. Դուք արե՞լ եք արդյոք այս ամենը: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, դուք չեք արել: Եվ սովորեցրե՞լ եք դուք այս ժողովրդին, որ նրանք պետք է անեն բոլոր այս բաները: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, դուք չեք սովորեցրել:

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Մոսիա 13

- 1 Եվ երբ թագավորը լսեց այս խոսքերը, նա ասաց իր քահանաներին. Հեռացրեք այս մարդուն, և սպանեք նրան. քանզի ինչ ունենք մենք նրա հետ անելու, քանի որ նա խելագար է:
- 2 Եվ նրանք առաջ կանգնեցին և փորձեցին ձեռք ձգել նրա վրա. բայց նա ընդդիմացավ և ասաց նրանց.
- 3 Մի՛ դիպչեք ինձ, քանզի Աստված կգարկի ձեզ, եթե դուք ձեռք ձգեք ինձ վրա, քանզի ես չեմ հանձնել պատգամը, որը Տերն ուղարկել է ինձ հանձնելու. ոչ էլ ասացի ձեզ այն, ինչ դուք հարցրեցիք, որ ես ասեմ. ուստի, Աստված չի հանդուրժի, որ ես կործանվեմ այս պահին:
- 4 Բայց ես պետք է կատարեմ պատվիրանները, որոնցով Աստված պատվիրել է ինձ. և քանի որ ես ասացի ձեզ ճշմարտությունը, դուք բարկացած եք ինձ վրա: Եվ բացի այդ, քանի որ ես խոսեցի Աստծո խոսքը, դուք դատապարտեցիք ինձ, որ ես խելագար եմ:
- 5 Այժմ եղավ այնպես, հետո, երբ Աբինադին ասաց այս խոսքերը, թագավոր Նոյի մարդիկ չհամարձակվեցին ձեռք ձգել նրա վրա, քանզի Տիրոջ Հոգին նրա վրա էր. և նրա դեմքը շողում էր արտասովոր փայլով, ճիշտ ինչպես Մովսեսինն էր այն ժամանակ, երբ Սինայ սարում էր, Տիրոջ հետ խոսելիս:
- 6 Եվ նա խոսեց Աստծո կողմից՝ զորությամբ և իշխանությամբ. և նա շարունակեց իր խոսքերն՝ ասելով.
- 7 Դուք տեսնում եք, որ զորություն չունեք՝ սպանելու ինձ, ուստի ես վերջացնում եմ իմ պատգամը: Այո, և ես զգում եմ, որ այն խոցում է ձեզ, մինչև սիրտը, որովհետև ես ասում եմ ձեզ ճշմարտությունը՝ ձեր անօրինությունների վերաբերյալ:
- 8 Այո, և իմ խոսքերը լցնում են ձեզ զարմանքով ու ապշանքով և բարկությամբ:
- 9 Բայց ես վերջացնում եմ իմ պատգամը. և հետո դա նշանակություն չունի, թե ուր ես կգնամ, եթե այնպես լինի, որ ես փրկվեմ:
- 10 Բայց այսքանն եմ ես ասում ձեզ՝ ինչ դուք անեք ինձ հետ, սրանից հետո, որպես օրինակ և նմուշ պիտի լինեն այն բաների, որոնք պիտի գան:

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

- 11 Եվ այժմ ես կարդում եմ ձեզ Աստծո մնացած պատվիրանները, քանզի ես զգում եմ, որ դրանք գրված չեն ձեր սրտերում. ես զգում եմ, որ ձեր կյանքի մեծ մասը դուք սովորել եք և սովորեցրել եք անօրինություն:
- 12 Եվ այժմ, դուք հիշում եք, որ ես ասացի ձեզ. Քեզ համար չպետք է շինես քանդակած պատկեր կամ նմանություն բաների, որոնք վերը՝ երկնքում են, կամ որոնք ցածր՝ երկրի վրա են, կամ որոնք երկրի տակ՝ ջրի մեջ են:
- 13 Եվ բացի այդ. Դու չպետք է վար խոնարհվես դրանց, ոչ էլ ծառայես դրանց. քանզի ես՝ Տերս, քո Աստվածը, նախանձոտ Աստված եմ, հայրերի անօրինությունները զավակների վրա պատժող, մինչև նրանց երրորդ և չորրորդ սերունդը, որ ատում են ինձ.
- 14 Եվ ողորմություն ցուցաբերող հազարավորների հանդեպ, որ սիրում են ինձ և պահում իմ պատվիրանները:
- 15 Դու չպետք է գործածես Տիրոջ՝ քո Աստծո անունն իզուր. քանզի Տերն անմեղ չի համարի նրան, որ իզուր է գործածում իր անունը:
- 16 Հիշիր հանգստության օրը՝ սուրբ պահելով այն:
- 17 Վեց օր աշխատիր և արա քո բոլոր գործերը.
- 18 Բայց յոթերորդ օրը, Տիրոջ՝ քո Աստծո հանգստության օրը, դու որևէ գործ չպետք է անես, ոչ դու, ոչ քո որդին, ոչ քո դուստրը, ոչ քո ծառան, ոչ էլ քո աղախինը, ոչ քո անասունը, ոչ էլ քո դռան միջի օտարականը.
- 19 Քանզի վեց օրում Տերն արարեց երկինքը և երկիրը և ծովը և բոլորը, ինչ դրանցում է. ուստի, Տերն օրհնեց հանգստության օրը և սրբազործեց այն:
- 20 Պատվիր քո հորը և քո մորը, որ քո օրերը երկար լինեն այն երկրի վրա, որ Տերը՝ քո Աստվածը, տալիս է քեզ:
- 21 Մի սպանիր:
- 22 Շնություն մի արա: Գողություն մի արա:
- 23 Դու քո դրացու դեմ սուտ վկայություն մի տուր:
- 24 Մի ցանկացիր քո դրացու տունը, ոչ էլ ցանկացիր քո դրացու կնոջը, ոչ նրա ծառային, ոչ նրա աղախինին, ոչ նրա եզը, ոչ նրա էջը, ոչ էլ որևէ բան, որ քո դրացունն է:

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

25 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Աբինադին վերջ դրեց այս խոսքերին, նա ասաց նրանց. Սովորեցրե՛լ եք արդյոք այս ժողովրդին, որ նրանք հետևեն, որպեսզի կատարեն բոլոր այս բաները, որպեսզի պահեն այս պատվիրանները:

26 Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. քանզի, եթե դուք անեիք, Տերն ինձ չէր ստիպի առաջ գալ և չարիք մարգարեանալ այս ժողովրդի վերաբերյալ:

27 Եվ այժմ դուք ասացիք, որ փրկությունը գալիս է Մովսեսի օրենքի միջոցով: Ես ասում եմ ձեզ, որ անհրաժեշտ է, որ դուք առայժմ պահեք Մովսեսի օրենքը. բայց ես ասում եմ ձեզ, որ պիտի գա ժամանակը, երբ այլևս անհրաժեշտ չի լինի պահել Մովսեսի օրենքը:

28 Եվ դեռ ավելին, ես ասում եմ ձեզ, որ փրկությունը չի գալիս միայն օրենքով. և եթե չլինե՛ր քավությունը, որն Աստված ինքը պիտի անի՝ իր ժողովրդի մեղքերի և անօրինությունների համար, ապա նրանք պետք է անխուսափելիորեն կորչե՛ն, չնայած Մովսեսի օրենքին:

29 Արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ անհրաժեշտ էր, որ լինե՛ր մի օրենք, տրված Իսրայելի զավակներին, այո, նույնիսկ մի շատ խիստ օրենք. քանզի նրանք խստապարանոց ժողովուրդ էին՝ արագ անօրինություն գործելիս և դանդաղ Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն հիշելիս.

30 Հետևաբար, օրենք կար նրանց տրված, այո, մի օրենք՝ ծիսակատարությունների և արարողությունների, օրենք, որը նրանք պետք է օրեցօր պահեին խստորեն՝ պահպանելու դրանք ի հիշողություն Աստծո և նրա հանդեպ իրենց պարտականությունների:

31 Բայց ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ այս բոլոր բաները գալիք բաների խորհրդանիշներն էին:

32 Եվ արդ, նրանք հասկանում էին օրենքը: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, նրանք բոլորն էլ չէին հասկանում օրենքը. և դա՝ նրանց սրտերի կարծրության պատճառով. քանզի նրանք չէին հասկանում, որ որևէ մարդ չի կարող փրկվել, մինչև դա չլինի Աստծո քավության միջոցով:

33 Քանզի ահա, միթե Մովսեսը նրանց չէր մարգարեացել Մեսիայի գալստյան վերաբերյալ, և որ Աստված պետք է փրկագներ իր ժողովրդին: Այո, և նույնիսկ բոլոր մարգարեները, որոնք երբևէ մարգարեացել են, նույնիսկ աշխարհի արարումից ի վեր, միթե նրանք չեն խոսել շատ կամ քիչ այս բաների վերաբերյալ:

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

34 Մի՞թե նրանք չեն ասել, որ Աստված ինքը պիտի գա ներքև՝ մարդկանց զավակների մեջ, և մարդու կերպարանք վերցնի իր վրա, և առաջ գնա մեծ զորությամբ երկրի երեսին:

35 Այո, և մի՞թե նրանք չեն ասել նաև, որ նա պիտի իրագործի մեռնելների հարությունը, և որ նա ինքը պիտի ճնշվի ու չարչարվի:

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Մոսիա 14

- 1 Այո, իրավ մի՞թե Եսայիան չի ասել. Ո՞վ հավատաց մեր լուրին, և ո՞ւմ հայտնվեց Տիրոջ բազուկը:
- 2 Քանզի նա պիտի աճի նրա առաջին, ինչպես մի մատղաշ բույս, և ինչպես մի արմատ՝ չոր հողից. նա չունի ո՛չ տեսք, ո՛չ էլ գրավչություն. և երբ մենք տեսնենք նրան, չի լինի գեղեցկություն, որ մենք հավանենք նրան:
- 3 Նա մարդկանց կողմից արհամարհված է և մերժված. վշտերի մի մարդ, և ցավերի հետ ծանոթ. և մենք կարծես ծածկեցինք մեր երեսները նրանից, նա արհամարհված էր, և մենք չզնահատեցինք նրան:
- 4 Հիրավի, նա կրեց մեր ցավերը, և տարավ մեր վշտերը. սակայն մենք համարեցինք նրան պատուհասված, Աստծո կողմից զարկված և չարչարված:
- 5 Բայց նա խոցուտվեց մեր օրինազանցությունների համար, խոշտանգվեց մեր անօրինությունների համար. մեր խաղաղության պատիժը նրա վրա էր. և նրա վերքերով ենք մենք բժշկված:
- 6 Մենք բոլորս ոչխարների նման մոլորվեցինք. մենք՝ յուրաքանչյուրս դարձանք դեպի մեր սեփական ճանապարհը. և Տերը նրա վրա դրեց մեր բոլորի անօրինությունները:
- 7 Նա ճնշվեց, և նա չարչարվեց, սակայն նա իր բերանը չբացեց. նա, ինչպես մի գառ, մորթվելու է բերվում, և ինչպես մի ոչխար իր խուզողների առաջին է անմոռնչ, նույնպես էլ նա չբացեց իր բերանը:
- 8 Նա վեր առնվեց բանտից և դատաստանից. և ո՞վ կհռչակվի նրա սերունդ: Քանզի նա կտրվեց կենդանեաց երկրից. իմ ժողովրդի օրինազանցությունների համար նա զարկվեց:
- 9 Եվ նա ամբարիշտների հետ սարքեց իր գերեզմանը, և իր մահը՝ հարուստների հետ. քանի որ նա չարիք չէր արել, ոչ էլ որևէ խաբեություն կար նրա բերանում:
- 10 Բայց Տերը հաճեց խոշտանգել նրան. նրան ցավի մատնեց. երբ դու նրա հոգին մեղքի համար պատարագ մատուցես, նա կտեսնի իր սերունդը, նա պիտի երկարացնի նրա օրերը, և Տիրոջ հաճությունը պիտի հաջողվի նրա ձեռքով:

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

11 Նա պիտի տեսնի իր հոգու երկունքը և պիտի գոհ լինի. իր գիտությամբ իմ արդար ծառան պիտի արդարացնի շատերին. քանզի նա պիտի կրի նրանց անօրինությունները:

12 Ուստի, ես նրան բաժին եմ տալու մեծերի հետ, և նա հզորների հետ կբաժանի ավարը. քանի որ նա դուրս թափեց իր հոգին՝ ի մահ. և նա համարվեց օրինազանցների հետ. և նա շատերի մեղքերը կրեց, և օրինազանցների համար բարեխոսություն արեց:

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Մոսիա 15

- 1 Եվ Աբինադին ասաց նրանց. Ես կուզենայի, որ դուք հասկանայիք, որ Աստված ինքը պիտի գաներքն՝ մարդկանց զավակների մեջ և պիտի փրկագնի իր ժողովրդին:
- 2 Եվ քանի որ նա բնակվում է մարմնում, նա կկոչվի Աստծո Որդի, և մարմինը ենթարկած լինելով Հոր կամքին՝ լինելով Հայրը և Որդին,
- 3 Հայրը, որովհետև նա հղիացվել էր Աստծո զորությամբ. և Որդին՝ մարմնի պատճառով, այսպիսով դառնալով Հայրը և Որդի,
- 4 Եվ նրանք մեկ Աստված են, այո, երկնքի և երկրի ճշմարիտ Հավերժական Հայրը:
- 5 Եվ այսպիսով, մարմինը ենթակա դառնալով Հոգուն, կամ Որդին՝ Հորը, լինելով մեկ Աստված, տանում է փորձություն, և անձնատուր չի լինում փորձությանը, այլ հանդուրժում է ծաղրվելու և խարազանվելու և դուրս գցվելու և իր ժողովրդի կողմից չճանաչվելու:
- 6 Եվ այս բոլորից հետո մարդկանց զավակների մեջ բազմաթիվ գորեղ հրաշքներ գործելուց հետո, նա պիտի տարվի, այո, ճիշտ ինչպես Եսայիան է ասել՝ ինչպես մի ոչխար խուզողի առաջին է անմոռնչ, այնպես էլ նա չբացեց իր բերանը:
- 7 Այո, և նույն ձևով նա պիտի տարվի, խաչվի, և սպանվի՝ մարմինը ենթարկելով մինչև իսկ մահվան, Որդու կամքը կու գնացած լինելով Հոր կամքին:
- 8 Եվ այսպես Աստված ջարդում է մահվան կապանքները՝ հաղթանակ տանելով մահվան դեմ. Որդուն զորություն տալով՝ բարեխոսելու մարդկանց զավակների համար,
- 9 Համբարձված լինելով երկինք, ունենալով գթասրտություն. լցված լինելով կարեկցանքով մարդկանց զավակների հանդեպ. կանգնելով նրանց և արդարադատության միջև. ջարդած լինելով մահվան կապանքները, իր վրա վերցրած լինելով նրանց անօրինությունը և նրանց օրինազանցությունները, փրկագնած լինելով նրանց և բավարարած լինելով արդարադատության պահանջները:

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

- 10 Եվ այժմ ես ասում եմ ձեզ, ղով կհռչակվի նրա սերունդ: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ երբ նրա հոգին մեղքի համար պատարագ մատուցվի, նա պիտի տեսնի իր սերունդը: Եվ այժմ, ինչ կասեք դուք: Եվ ղով պիտի լինի նրա սերունդը:
- 11 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, ովքեր որ լսել են մարգարենների խոսքերը, այո, բոլոր սուրբ մարգարենների, ովքեր մարգարեացել են Տիրոջ զալստի վերաբերյալ, ես ասում եմ ձեզ, որ բոլոր նրանք, ովքեր ականջ են դրել նրանց խոսքերին, և հավատացել, որ Տերը փրկագնելու էր իր ժողովրդին, և իրենց մեղքերի թողության համար սպասել են այդ օրվան, ես ասում եմ ձեզ, որ սրանք են նրա սերունդը, կամ նրանք են Աստծո արքայության ժառանգները:
- 12 Քանզի այդ նրանք են, որոնց մեղքերը նա կրեց, այդ նրանք են, որոնց համար նա մեռավ՝ փրկագնելու նրանց իրենց օրինազանցություններից: Եվ այժմ, միթե նրանք նրա սերունդը չեն:
- 13 Այո, և միթե մարգարենները չեն՝ ամեն մեկը, որ բացել է իր բերանը՝ մարգարեանալու, որ չի ընկել օրինազանցության մեջ, ես ի նկատի ունեմ բոլոր սուրբ մարգարեններին՝ այն ժամանակից ի վեր, երբ աշխարհը եղավ: Ես ասում եմ ձեզ, որ նրանք են նրա սերունդը:
- 14 Եվ այդ նրանք են, ովքեր հրատարակել են խաղաղություն, ովքեր բերել են բարի ավետիք, ովքեր հրատարակել են փրկություն. և ասել են Սիոնին՝ Քո Աստվածն է թագավորում:
- 15 Եվ, Օ՛հ, որքան գեղեցիկ էին սարերի վրա նրանց ոտքերը:
- 16 Եվ դարձյալ, որքան գեղեցիկ են սարերի վրա ոտքերը նրանց, որոնք դեռ հրատարակում են խաղաղություն:
- 17 Եվ դարձյալ, որքան գեղեցիկ են սարերի վրա ոտքերը նրանց, ովքեր ապագայում պիտի հրատարակեն խաղաղություն, այո, այս ժամանակից՝ այսուհետև և հավիտյան:
- 18 Եվ ահա, ես ասում եմ ձեզ, սա բոլորը չէ: Քանզի որքան գեղեցիկ են սարերի վրա ոտքերը նրա, որ բերում է ավետիք, որը հիմնադիրն է խաղաղության, այո, այսինքն՝ Տերը, որը փրկագնել է իր ժողովրդին. այո, նրա, որն իր ժողովրդին փրկություն է շնորհել.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

19 Քանզի, եթե չլինէր փրկագնումը, որը նա արել է իր ժողովրդի համար, որը պատրաստված էր աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, ես ասում եմ ձեզ, եթե չլինէր այս, ողջ մարդկությունը պիտի կորչեր:

20 Բայց ահա մահվան կապանքները պիտի ջարդվեն, և Որդին թագավորում է և մեռելների վրա զորություն ունի. հետևաբար, նա իրագործում է հարությունը մեռելների:

21 Եվ գալիս է մի հարություն, այսինքն՝ մի առաջին հարություն. այո, այսինքն՝ հարությունը նրանց, ովքեր եղել են, ովքեր կան և ովքեր կլինեն, նույնիսկ մինչև հարությունը Քրիստոսի, քանզի այսպես պիտի նա կոչվի:

22 Եվ արդ, հարությունը բոլոր մարգարեների և բոլոր նրանց, ովքեր հավատացել են նրանց խոսքերին, կամ բոլոր նրանք, ովքեր պահել են Աստծո պատվիրանները, պիտի դուրս գան առաջին հարության ժամանակ. հետևաբար, նրանք առաջին հարությունն են:

23 Նրանք բարձրացվել են՝ ապրելու Աստծո հետ, որը փրկագնել է նրանց. այսպիսով, նրանք ունեն հավերժական կյանք Քրիստոսի միջոցով, որը ջարդել է մահվան կապանքները:

24 Եվ այդ նրանք են, ովքեր բաժին ունեն առաջին հարության մեջ. և այդ նրանք են, ովքեր մահացել են մինչև Քրիստոսի գալը, իրենց անգիտության մեջ, փրկությունը հայտարարված չլինելով իրենց: Եվ այսպես է Տերն իրականացնում նրանց վերականգնումը. և նրանք բաժին ունեն առաջին հարության մեջ, կամ հավերժական կյանք ունեն՝ փրկագնված լինելով Տիրոջ կողմից:

25 Եվ փոքր երեխաները նույնպես ունեն հավերժական կյանք:

26 Բայց տեսե՛ք, և վախեցե՛ք, և դողացե՛ք Աստծո առաջ, քանզի դուք պարտավոր եք դողալ. քանզի Տերը փրկագնում է ոչ թե այնպիսիներին, ովքեր ապստամբում են նրա դեմ և մահանում իրենց մեղքերի մեջ. այո, այսինքն՝ բոլոր նրանք, ովքեր մեռել են իրենց մեղքերի մեջ աշխարհի սկզբից ի վեր, որոնք հոժարակամ ապստամբեցին Աստծո դեմ, որոնք իմացել են Աստծո պատվիրանները և չեն կամեցել պահել դրանք. այդ նրանք են, որ բաժին չունեն առաջին հարության մեջ:

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

27 Հետևաբար, մի՞թե դուք պարտավոր չեք դողալ: Քանզի ոչ մի այդպիսիին փրկություն չի գալիս. քանզի Տերը ոչ մի այդպիսիին չի փրկագնել. այո, ոչ էլ կարող է Տերը փրկագնել այդպիսիին. քանզի նա չի կարող հակասել ինքն իրեն. քանզի նա չի կարող մերժել արդարադատությունը, երբ այն իր հայցը ներկայացնի:

28 Եվ այժմ, ես ասում եմ ձեզ, որ ժամանակը պիտի գա, որ Տիրոջ փրկությունը պիտի հայտարարվի ամեն ազգի, ցեղի, լեզվի և ժողովրդի:

29 Այո, Տեր, քո պահապանները պիտի բարձրացնեն իրենց ձայնը. միասնական ձայնով պիտի նրանք երգեն. քանզի նրանք դեմ հանդիման կտեսնեն, երբ Տերը կրկին կբերի Սիոնը:

30 Պողոթկացեք ուրախությամբ, երգեք միասին, դուք Երուսաղեմի ամայացած վայրեր. քանզի Տերը մխիթարել է իր ժողովրդին, նա փրկագնել է Երուսաղեմը:

31 Տերը բոլոր ազգերի աչքերի առաջ մերկացրել է իր սուրբ բազուկը. և աշխարհի բոլոր ծայրերը պիտի տեսնեն մեր Աստծո փրկությունը:

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Մոսիա 16

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Աբինադին խոսեց այս խոսքերը, նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը և ասաց. Ժամանակը պիտի գա, երբ բոլորը պիտի տեսնեն Տիրոջ փրկությունը. երբ ամեն ազգ, ցեղ, լեզու և ժողովուրդ պիտի դեմ հանդիման տեսնի և պիտի խոստովանի Աստծո առաջ, որ նրա դատաստաններն արդար են:
- 2 Եվ այն ժամանակ ամբարիշտները պիտի դուրս գցվեն, և նրանք պատճառ կունենան ոռնալու և ողբալու և կաղկանձելու և կրճատացնելու իրենց ատամները. և դա՛ այն պատճառով, որ նրանք չկամեցան ականջ դնել Տիրոջ ձայնին. հետևաբար, Տերը նրանց չի փրկագնում:
- 3 Քանզի նրանք մարմնական են ու դիվային, և դևն իշխանություն ունի նրանց վրա. այո, հենց այն հին օձը, որը խաբեց մեր առաջին ծնողներին, որը նրանց անկման պատճառն էր. որը բոլոր մարդկության մարմնական, զգայական, դիվական դառնալու, չարը բարուց տարբերելու, դևին հպատակվելու պատճառն էր:
- 4 Այսպիսով, ողջ մարդկությունը կորած էր, և ահա, նրանք անդառնալիորեն կորած կլինեին, եթե Աստված չփրկագներ իր ժողովրդին նրանց կորած և ընկած վիճակից:
- 5 Բայց հիշեք, որ նա, ով համառում է իր սեփական մարմնական էությանմբ և շարունակում մեղքի և ապստամբության ճանապարհներով՝ ընդդեմ Աստծո, մնում է իր ընկած վիճակում, և դևը նրա վրա լիակատար իշխանություն ունի: Հետևաբար, նա մի վիճակում է, կարծես ոչ մի փրկագնում չէր արվել՝ թշնամի լինելով Աստծուն. և դևը նույնպես թշնամի է Աստծուն:
- 6 Եվ ահա, եթե Քրիստոսը եկած չլիներ աշխարհ, խոսելով գալիք բաների մասին, կարծես դրանք արդեն եկել են, չէր կարող լինել փրկագնում:
- 7 Եվ եթե Քրիստոսը բարձրացած չլիներ մեռելներից կամ շարդած չլիներ մահվան կապանքները, որպեսզի գերեզմանը չունենար հաղթանակ, և որպեսզի մահը չունենար խայթ, չէր կարող լինել հարություն:
- 8 Բայց կա հարություն, հետևաբար գերեզմանը հաղթանակ չունի, և մահվան խայթը կույ է գնացել Քրիստոսում:

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

- 9 Նա է լույսն ու կյանքն աշխարհի. այո, լույս, որն անվերջ է, որը երբեք չի կարող խավարեցվել. այո, և նաև կյանք, որն անվերջ է, այնպես որ այլևս չի կարող լինել մահ:
- 10 Նույնիսկ այս մահկանացուն պիտի հազնի անմահություն, և այս ապականությունը պիտի հազնի անապականություն և պիտի բերվի՝ կանգնելու Աստծո դատարանի առջև, որ դատվի նրա կողմից, համաձայն իր գործերի՝ լինեն դրանք բարի, թե լինեն դրանք չար,
- 11 Եթե դրանք լինեն բարի՝ դեպի հարությունն անվերջ կյանքի և երջանկության. և եթե դրանք լինեն չար՝ դեպի հարությունն անվերջ նզովքի, հանձնված լինելով դևին, որը հպատակեցրել է նրանց, որը նզովք է,—
- 12 Գնացած լինելով ըստ իրենց սեփական մարմնական կամքի և ցանկությունների. երբեք կանչած չլինելով առ Տերը, քանի դեռ ողորմության բազուկները մեկնված էին դեպի իրենց. քանզի ողորմության բազուկները մեկնված էին դեպի իրենց, իսկ նրանք չկամեցան. նրանց նախազգուշացվել էր իրենց անօրինությունների մասին, և սակայն, նրանք չկամեցան ետ կանգնել դրանցից. և նրանց պատվիրվել էր ապաշխարել, և սակայն, նրանք չկամեցան ապաշխարել:
- 13 Եվ այժմ միթե դուք պարտավոր չեք դողալ և ապաշխարել ձեր մեղքերից և հիշել, որ Քրիստոսի մեջ և միջոցով դուք կարող եք փրկվել:
- 14 Հետևաբար, եթե դուք սովորեցնում եք Մովսեսի օրենքը, սովորեցրեք նաև, որ այն մի նմուշ է այն բաների, որոնք պետք է գան,
- 15 Սովորեցրեք նրանց, որ փրկագնումը գալիս է Տեր Քրիստոսի միջոցով, որը հենց Հավերժական Հայրն է: Ամեն:

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Մոսիա 17

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Աբինադին վերջացրեց այս խոսքերը, թագավորը հրամայեց, որ քահանաները տանեն նրան և կարգադրեն, որ նրան մահվան դատապարտեն:
- 2 Բայց նրանց մեջ կար մեկը, որի անունն Ալմա էր, նա ևս լինելով Նեփիի մի հետնորդ: Եվ նա մի երիտասարդ տղամարդ էր, և նա հավատաց խոսքերին, որոնք Աբինադին խոսեց, քանի որ նա գիտեր այն անօրինության մասին, որն Աբինադին վկայեց նրանց դեմ. հետևաբար, նա սկսեց աղերսել թագավորին, որ նա չբարկանա Աբինադիի վրա, այլ թույլ տա, որ նա հեռանա խաղաղությամբ:
- 3 Բայց թագավորն ավելի զայրացավ և կարգադրեց, որ Ալման դուրս գցվեր իրենց միջից, և իր ծառաներին ուղարկեց նրա ետևից, որ նրանք սպանեն նրան:
- 4 Բայց նա փախավ նրանց մոտից և թաքնվեց այնպես, որ նրանք չգտան նրան: Եվ նա, շատ օրերի ընթացքում թաքնված լինելով, գրեց բոլոր խոսքերը, որոնք Աբինադին խոսել էր:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ թագավորը կարգադրեց, որ իր պահակախումբը շրջապատի Աբինադիին և բռնի նրան. և նրանք կապեցին նրան և նետեցին նրան բանտ:
- 6 Եվ երեք օր անց, խորհուրդ անելով իր քահանաների հետ, նա կարգադրեց, որ նա նորից բերվի իր առաջ:
- 7 Եվ նա ասաց նրան. Աբինադի, մենք մի մեղադրանք ենք գտել քո դեմ, և դու արժանի ես մահվան:
- 8 Քանզի դու ասել ես, որ Աստված ինքը պիտի գա ներքև՝ մարդկանց զավակների մեջ. և այժմ, այս պատճառով դու պիտի մահվան դատապարտվես, եթե ետ չվերցնես բոլոր խոսքերը, որոնք դու խոսել ես չարիք՝ իմ և իմ ժողովրդի համար:
- 9 Եվ Աբինադին ասաց նրան. Ես ասում եմ ձեզ, ես ետ չեմ վերցնի խոսքերը, որոնք ես ասել եմ ձեզ այս ժողովրդի վերաբերյալ, քանզի դրանք ճշմարիտ են. և որպեսզի դուք իմանաք դրանց հավաստիության մասին, ես հանդուրժել եմ, որ ընկնեմ ձեր ձեռքը:

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

10 Այո՛, և ես կտանեմ մինչև իսկ մահ, և ես ետ չեմ վերցնի իմ խոսքերը. և դրանք պիտի կանգնեն որպես վկայություն ձեր դեմ: Եվ եթե դուք սպանեք ինձ, դուք անմեղ արյուն կթափեք, վերջին օրը սա նույնպես պիտի կանգնի որպես մի վկայություն ձեր դեմ:

11 Եվ այժմ, թագավոր Նոյը քիչ էր մնում բաց թողնել նրան, քանի որ նա վախեցավ նրա խոսքերից. որովհետև նա վախենում էր, որ Աստծո դատաստանները կգային իր վրա:

12 Բայց քահանաները բարձրացրեցին իրենց ձայները նրա դեմ և սկսեցին մեղադրել նրան՝ ասելով. Նա անարգեց թագավորին: Հետևաբար, թագավորը բարկության դրոպեց նրա դեմ, և նա հանձնեց նրան, որ սպանեն:

13 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վերցրեցին նրան և կապեցին և խարազանեցին նրա մաշկը ցախի կապուկով, այո, նույնիսկ ի մահ:

14 Եվ ահա, երբ բոցերը սկսեցին այրել նրան, նա աղաղակեց նրանց՝ ասելով.

15 Տեսե՛ք, ճիշտ ինչպես դուք վարվեցիք ինձ հետ, այնպես էլ պիտի լինի, որ ձեր սերունդը պատճառ կդառնա, որ շատերը տանեն այն ցավերը, որոնք ես եմ տանում, նույնիսկ ցավերը կրակով մահվան. և դա՛ այն պատճառով, որ նրանք հավատում են Տիրոջ՝ իրենց Աստծո փրկությանը:

16 Եվ կլինի այնպես, որ դուք ձեր անօրինությունների պատճառով պիտի չարչարվեք ամեն ձևի հիվանդություններով:

17 Այո, և դուք պիտի զարկվեք ամեն կողմից, և պիտի քշվեք ու ցրվեք այս ու այն կողմ, ճիշտ ինչպես մի վայրի հոտ է քշվում վայրի ու կատաղի զագաններից:

18 Եվ այդ օրը դուք պիտի հետապնդվեք, և դուք պիտի բռնվեք ձեր թշնամիների ձեռքով, և այն ժամանակ, դուք պիտի տանեք կրակով մահվան ցավերը, ինչպես ես եմ տանում:

19 Այսպես է Աստված վրեժխնդիր լինում նրանց, ովքեր կործանում են իր ժողովրդին: Ո՛վ Աստված, ընդունիր իմ հոգին:

20 Եվ այժմ, երբ Աբինադին ասաց այս խոսքերը, նա ընկավ, տանելով մահ կրակով. այո, դատապարտված լինելով մահվան, քանի որ նա չկամեցավ ուրանալ Աստծո պատվիրանները՝ կնքելով իր խոսքերի ճշմարտացիությունն իր մահով:

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Մոսիա 18

- 1 Եվ արդ եղավ այնպես, որ Ալման, որը փախել էր թագավոր Նոյի ծառաներից, ապաշխարեց իր մեղքերից ու անօրինություններից, և գաղտնի շրջեց ժողովրդի մեջ, և սկսեց սովորեցնել Աբինադիի խոսքերը,–
- 2 Այո, այն բանի վերաբերյալ, ինչ պիտի գար, և նաև մեռելների հարության և մարդկանց փրկագնման վերաբերյալ, որը պետք է իրականացվեր Քրիստոսի զորության և տառապանքների և մահվան, և նրա հարության և դեպի երկինք համբարձման միջոցով:
- 3 Եվ նա սովորեցնում էր բոլոր նրանց, ովքեր կամենում էին լսել նրա խոսքը: Եվ նա սովորեցնում էր նրանց գաղտնի, որ այն չհասներ թագավորի իմացությանը: Եվ շատերը հավատացին նրա խոսքերին:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր հավատացին նրան, գնացին հեռու՝ դեպի մի վայր, որը կոչվում էր Մորմոն, ստանալով այդ անունը թագավորից, լինելով երկրի ծայրամասում, լցվելով ժամանակ առ ժամանակ, կամ մերթ ընդ մերթ վայրի գազաններով:
- 5 Եվ Մորմոնում կար մաքուր ջրի մի աղբյուր, և Ալման գնաց այնտեղ՝ ջրին մոտիկ, այնտեղ կար փոքր ծառերի մի ծմակ, որտեղ նա ցերեկով թաքնվում էր թագավորի որոնումներից:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր հավատացին նրան, գնացին այնտեղ՝ լսելու նրա խոսքը:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ շատ օրեր հետո, մի զգալի մեծ խումբ ի մի հավաքվեց Մորմոն վայրում՝ լսելու Ալմայի խոսքերը: Այո, բոլորը, ովքեր հավատացել էին նրա խոսքին, ի մի էին հավաքվել՝ լսելու նրան: Եվ նա սովորեցրեց նրանց և քարոզեց ապաշխարություն և փրկագնում և հավատք առ Տերը:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նա ասաց նրանց. Նայե՛ք, ահա Մորմոնի ջրերը, (քանզի այդպես էին նրանք կոչվում) և արդ, քանի որ դուք փափագում եք գալ Աստծո հոտը և կոչվել նրա ժողովուրդը, և հոժար եք կրելու մեկը մյուսի բեռը, որ դրանք թեթև լինեն,

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 Այո, և հոժար եք սգալու նրանց հետ, ովքեր սգում են. այո, և մխիթարել նրանց, ովքեր կարիք ունեն մխիթարության, և կանգնելու որպես Աստծո վկաներ բոլոր ժամանակներում, և բոլոր բաներում, և բոլոր տեղերում, որ դուք կարող է լինեք, նույնիսկ մինչև մահ, որպեսզի դուք կարողանաք փրկագնվել Աստծո կողմից և համարվեք նրանց հետ, ովքեր պատկանում են առաջին հարությանը, որպեսզի դուք կարողանաք հավերժական կյանք ունենալ,—
- 10 Արդ, ես ասում եմ ձեզ, եթե սա է ձեր սրտի իղձը, ինչ ունեք դուք դեմ Տիրոջ անունով մկրտվելուն՝ որպես մի վկայություն նրա առաջ, որ դուք մտել եք նրա հետ ուխտի մեջ, որ կծառայեք նրան և կպահեք նրա պատվիրանները, որպեսզի նա իր Հոգին ավելի առատորեն դուրս թափի ձեր վրա:
- 11 Եվ այժմ, երբ ժողովուրդը լսեց այս խոսքերը, նրանք ուրախությունից ծափ տվեցին, և բացականչեցին. Այս է մեր սրտի իղձը:
- 12 Եվ արդ եղավ այնպես, որ Ալման վերցրեց էլամին՝ նա լինելով առաջիններից մեկը, և գնաց ու կանգնեց ջրի մեջ և կանչեց՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, դուրս թափիր քո Հոգին ծառայիդ վրա, որ նա կարողանա սրտի սրբությամբ անել այս գործը:
- 13 Եվ երբ նա ասաց այս խոսքերը, Տիրոջ Հոգին նրա վրա էր, և նա ասաց. էլամ, իշխանություն ունենալով Ամենագոր Աստծուց, ես մկրտում եմ քեզ՝ որպես վկայություն, որ դու մտել ես ուխտի մեջ՝ ծառայելու նրան, մինչև մեռնելը, ինչ վերաբերում է մահկանացու մարմնին. և թող Տիրոջ Հոգին դուրս թափվի քեզ վրա. և թող նա Քրիստոսի փրկագնման միջոցով քեզ հավերժական կյանք շնորհի, ում նա պատրաստել է աշխարհի հիմնադրումից ի վեր:
- 14 Եվ հետո, երբ Ալման այս խոսքերն ասաց, երկուսն էլ Ալման ու էլամը թաղվեցին ջրի մեջ. և նրանք բարձրացան և առաջ եկան ջրից դուրս՝ ցնծալով, լցված լինելով Հոգով:
- 15 Եվ դարձյալ, Ալման վերցրեց մեկ ուրիշին և հեռու գնաց՝ ջրի մեջ երկրորդ անգամ, և մկրտեց նրան առաջինի պես, միայն, նա ինքը նորից չթաղվեց ջրի մեջ:
- 16 Եվ այս ձևով նա մկրտեց յուրաքանչյուրին, որ եկել էր հեռու՝ դեպի Մորմոնի վայրը. և նրանք թվով մոտավորապես երկու հարյուր և չորս հոգի էին. այո, և նրանք մկրտվեցին Մորմոնի ջրերում, և լցվեցին Աստծո շնորհով:

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

- 17 Եվ նրանք կոչվեցին Աստծո եկեղեցի, կամ Քրիստոսի եկեղեցի, այդ ժամանակից ի վեր: Եվ եղավ այնպես, որ ով որ մկրտված էր Աստծո զորությամբ և իշխանությամբ, միացավ նրա եկեղեցուն:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման, իշխանություն ունենալով Աստծուց, կարգեց քահանաներ. այսինքն՝ թվաքանակով, յուրաքանչյուր հիսունին մեկ քահանա կարգեց՝ քարոզելու նրանց և սովորեցնելու Աստծո արքայության հետ կապված բաների վերաբերյալ:
- 19 Եվ նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք չսովորեցնեին ոչինչ, բացի այն բաներից, որոնք ինքն էր սովորեցրել, և որոնք խոսվել էին սուրբ մարգարեների բերանով:
- 20 Այո՛, այսինքն՝ նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք չքարոզեն ոչինչ, բացի ապաշխարությունից և հավատքից առ Տերը, որը փրկագնել էր իր ժողովրդին:
- 21 Եվ նա պատվիրեց նրանց, որ չպետք է լինի ոչ մի հակառակություն մեկը մյուսի հետ, այլ որ նրանք պետք է նայեն դեպի ապագան մեկ աչքով, ունենալով մեկ հավատք և մեկ մկրտություն, միավորելով իրենց սրտերը միությամբ ու սիրով մեկը մյուսի հանդեպ:
- 22 Եվ այսպես նա պատվիրեց նրանց քարոզել: Եվ այսպես նրանք դարձան Աստծո զավակները:
- 23 Եվ նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք հարգեն հանգստության օրը և սուրբ պահեն այն, և նաև ամեն օր նրանք պիտի գոհություն հայտնեն Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն:
- 24 Եվ նա նաև հրամայեց նրանց, որ քահանաները, որոնց նա կարգել էր, պիտի աշխատեն իրենց սեփական ձեռքերով՝ իրենց պահելու համար:
- 25 Եվ ամեն շաբաթվա մեջ կար մեկ օր, որը նշանակված էր, որ նրանք ժողովվեն միասին՝ սովորեցնելու ժողովրդին և երկրպագելու Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, և նաև հավաքվեն միասին այնքան հաճախ, որքան ի զորու էին:
- 26 Եվ քահանաներն իրենց պահելու համար չպետք է կախված լինեին ժողովրդից. այլ իրենց աշխատանքի դիմաց նրանք պետք է ստանային Աստծո շնորհը, որ զորանային Հոգով՝ ունենալով Աստծո գիտությունը, որ նրանք կարողանային սովորեցնել՝ Աստծո զորությամբ և իշխանությամբ:

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

27 Եվ բացի դրանից Ալման պատվիրեց, որ եկեղեցու ժողովուրդը բաժին հանի իր ստացվածքից, ամեն ոք ըստ իր ունեցածի. եթե նա ուներ ավելի առատորեն, նա պետք է բաժին հաներ ավելի առատորեն. իսկ նրանից, որ ուներ՝ բայց քիչ, պետք է պահանջվեր՝ բայց քիչ. իսկ նրան, ով չուներ, պետք է տրվեր:

28 Եվ այսպիսով, նրանք պետք է բաժին հանեին իրենց ստացվածքից իրենց սեփական ազատ կամքով և բարի ցանկություններով առ Աստված, և այն քահանաների համար, որոնք կարիքի մեջ էին, այո, և ամեն կարիքավոր, մերկ անձի համար:

29 Եվ նա ասաց դա նրանց, պատվիրված լինելով Աստծո կողմից, և նրանք ուղիղ էին քայլում Աստծո առաջ, մեկմեկու բաժին հանելով՝ և՛ աշխարհիկով, և՛ հոգևորով՝ համաձայն իրենց կարիքների ու պահանջների:

30 Եվ եղավ այնպես, որ այս բոլորն արվեց Մորմոնում, այո, Մորմոնի ջրերի մոտ՝ անտառում, որը Մորմոնի ջրերի մոտ էր. այո, Մորմոն վայրը, Մորմոնի ջրերը, Մորմոնի անտառը, որքան գեղեցիկ են նրանք նրանց աչքում, ովքեր այնտեղ եկան իրենց Քավչի իմացությանը. այո, և որքան օրհնված են նրանք, քանզի նրանք պիտի երգեն, ի գովք նրա, հավիտյան:

31 Եվ այս բաներն արվեցին երկրի ծայրամասում, որ դրանք չհասնեին թագավորի իմացությանը:

32 Բայց ահա, եղավ այնպես, որ թագավորը, ժողովրդի մեջ հայտնաբերելով մի շարժում, ուղարկեց իր ծառաներին՝ հետևելու նրանց: Հետևաբար, այն օրը, որ նրանք հավաքվել էին՝ միասին լսելու Տիրոջ խոսքը, նրանք հայտնաբերվեցին թագավորի համար:

33 Եվ այժմ թագավորն ասաց, որ Ալման ժողովրդին ապստամբության է դրդում իր դեմ. հետևաբար, նա ուղարկեց իր զորքը՝ կործանելու նրանց:

34 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման ու Տիրոջ ժողովուրդը տեղեկացվեցին թագավորի զորքի գալու մասին. հետևաբար, նրանք վերցրեցին իրենց վրանները և իրենց ընտանիքները, և հեռացան անապատ:

35 Եվ նրանք թվով մոտավորապես չորս հարյուր և հիսուն հոգի էին:

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Մոսիա 19

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ թագավորի զորքը վերադարձավ՝ իզուր որոնած լինելով Տիրոջ ժողովրդին:
- 2 Եվ այժմ ահա, թագավորի ուժերը՝ նվազած լինելով, փոքր էին և մնացած ժողովրդի մեջ սկսվեց մի բաժանում տեղի ունենալ:
- 3 Եվ առավել փոքր մասը սկսեց սպառնալիքներ թափել թագավորի դեմ, և այնտեղ սկսվեց մի մեծ հակառակություն նրանց մեջ:
- 4 Եվ արդ նրանց մեջ կար մի մարդ, որի անունը Գեդեոն էր, և նա, լինելով ուժեղ և թագավորին թշնամի մի մարդ. հետևաբար, նա քաշեց իր սուրը և իր ցասման մեջ երդվեց, որ սպանելու է թագավորին:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նա կռվեց թագավորի հետ. և երբ թագավորը տեսավ, որ նա քիչ էր մնում իրեն հաղթեր, փախավ, և վազեց ու բարձրացավ աշտարակի վրա, որը մոտ էր տաճարին:
- 6 Եվ Գեդեոնը հետապնդեց նրան և քիչ էր մնում աշտարակի վրա հասնել, սպանել թագավորին, և թագավորն աչք ածեց շուրջբոլորը՝ դեպի Սեմլոնի երկիրը, և ահա, Լամանացիների զորքերը երկրի սահմանների ներսում էին:
- 7 Եվ արդ, թագավորը գոռաց իր հոգու տվայտանքի մեջ՝ ասելով. Գեդեոն, խնայիր ինձ, քանզի Լամանացիները եկել են մեզ վրա, և նրանք կկործանեն մեզ. այո, նրանք կկործանեն իմ ժողովրդին:
- 8 Եվ արդ, թագավորն այնքան մտահոգված չէր իր ժողովրդի համար, որքան իր սեփական կյանքի համար. այնուամենայնիվ, Գեդեոնը խնայեց նրա կյանքը:
- 9 Եվ թագավորը հրամայեց ժողովրդին, որ նրանք փախչեն Լամանացիների առաջից, և նա ինքը գնաց նրանց առջևից, և նրանք իրենց կանանց ու երեխաների հետ փախան անապատ:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները հետապնդեցին, և հասան նրանց, և սկսեցին սպանել նրանց:
- 11 Արդ, եղավ այնպես, որ թագավորը հրամայեց նրանց, որ բոլոր տղամարդիկ թողնեն իրենց կանանց ու երեխաներին, և փախչեն Լամանացիների առաջից:

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

12 Արդ, կային շատերը, որոնք չկամեցան թողնել նրանց, այլ նախընտրեցին մնալ ու մեռնել նրանց հետ: Իսկ մնացածը թողեցին իրենց կանանց ու երեխաներին, և փախան:

13 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք, ովքեր մնացին իրենց կանանց ու երեխաների հետ, ստիպեցին, որ իրենց գեղեցիկ դուստրերն առաջ կանգնեն և աղաչեն Լամանացիներին, որ նրանք չսպանեն իրենց:

14 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները կարեկցանք ունեցան նրանց վրա, քանի որ նրանք հմայվեցին նրանց կանանց գեղեցկությամբ:

15 Հետևաբար, Լամանացիները խնայեցին նրանց կյանքը և նրանց գերի վերցրեցին ու ետ տարան Նեփիի երկիրը, և շնորհ արեցին նրանց, որ նրանք տիրեին երկրին այն պայմանով, որ նրանք հանձնեին թագավոր Նոյին Լամանացիների ձեռքը, և հանձնեին իրենց ունեցվածքը, մինչև անգամ բոլոր իրենց ունեցածի կեսը՝ իրենց ոսկու կեսը, իրենց արծաթի կեսը և բոլոր իրենց թանկարժեք բաները, և այսպիսով, նրանք տարեցտարի տուրք պետք է վճարեին Լամանացիների թագավորին:

16 Եվ արդ, կար թագավորի որդիներից մեկը նրանց մեջ, որոնց գերի էին վերցրել, որի անունը Լիմփի էր:

17 Եվ արդ, Լիմփին չէր ուզում, որ իր հայրը կործանվի. այնուամենայնիվ, Լիմփին՝ ինքը լինելով մի արդար մարդ, անտեղյակ չէր իր հոր անօրինություններին:

18 Եվ եղավ այնպես, որ Գեդեոնը մարդիկ ուղարկեց անապատ՝ գաղտնի, փնտրելու թագավորին ու նրանց, ովքեր նրա հետ էին: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք անապատում հանդիպեցին բոլոր այդ մարդկանց, բացի թագավորից ու նրա քահանաներից:

19 Արդ, նրանք երդվել էին իրենց սրտերում, որ նրանք վերադառնալու են Նեփիի երկիրը, և եթե իրենց կանայք ու երեխաները, և նաև նրանք, ովքեր մնացել էին նրանց հետ, սպանված լինեին, որ նրանք ձգտելու էին վրեժ լուծել, և նույնպես մեռնել նրանց հետ:

20 Եվ թագավորը հրամայել էր նրանց, որ չվերադառնան. և նրանք բարկացել էին թագավորի վրա և տառապանքի ենթարկել նրան, նույնիսկ կրակով մահվան:

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

- 21 Եվ նրանք քիչ էր մնացել քահանաներին էլ բռնեին ու մահվան դատապարտեին, սակայն նրանք փախել էին նրանց մոտից:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք պատրաստվում էին Նեփիի երկիրը վերադառնալ, և հանդիպեցին Գեդեոնի մարդկանց: Եվ Գեդեոնի մարդիկ պատմեցին նրանց այն ամենի մասին, որ պատահել էր նրանց կանանց ու երեխաների հետ. և որ Լամանացիները շնորհ էին արել նրանց, որ նրանք տիրեն երկրին՝ իրենց ունեցվածքի կիսով չափ տուրք վճարելով Լամանացիներին:
- 23 Եվ ժողովուրդն ասաց Գեդեոնի մարդկանց, որ նրանք սպանել են թագավորին, իսկ նրա քահանաները փախել են նրանցից՝ դեպի հեռավոր անապատ:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ այդ իրադարձության ավարտից հետո, նրանք վերադարձան Նեփիի երկիրը, ուրախանալով, որովհետև իրենց կանայք ու երեխաները չէին սպանվել. և նրանք պատմեցին Գեդեոնին, թե ինչ էին արել թագավորի հետ:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիների թագավորը երդում տվեց նրանց, որ իր ժողովուրդը չի սպանի նրանց:
- 26 Եվ նաև Լիմփին, լինելով թագավորի որդին, թագավորությունն իրեն շնորհված լինելով ժողովրդի կողմից, երդում տվեց Լամանացիների թագավորին, որ իր ժողովուրդը պիտի տուրք վճարի նրան, մինչև իսկ իրենց ունեցվածքի կեսը:
- 27 Եվ եղավ այնպես, որ Լիմփին սկսեց հաստատել թագավորությունը և հաստատել խաղաղություն իր ժողովրդի մեջ:
- 28 Եվ Լամանացիների թագավորը պահակախմբեր դրեց երկրի շուրջօլորը, որ կարողանար պահել Լիմփի ժողովրդին երկրում, որ նրանք չկարողանային հեռանալ անապատ. և նա պահում էր իր պահակախմբերն այն տուրքով, որը նա ստանում էր Նեփիացիներից:
- 29 Եվ այսպիսով, թագավոր Լիմփին երկու տարիների ընթացքում իր թագավորության մեջ անընդհատ խաղաղություն ունեցավ, այնպես որ Լամանացիները նեղություն չտվեցին նրանց, ոչ էլ ջանացին կործանել նրանց:

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Մոսիա 20

- 1 Արդ, Սեմլոնում մի տեղ կար, որտեղ
Լամանացիների դուստրերը հավաքվում էին՝
միասին երգելու և պարելու և զվարճանալու:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ մի օր նրանցից մի փոքր
խումբ հավաքվել էր՝ միասին երգելու ու պարելու:
- 3 Եվ արդ, Նոյ թագավորի քահանաները,
ամաչելով վերադառնալ Նեփիի քաղաքը, այո, և
նաև վախենալով, որ ժողովուրդը կսպանի իրենց,
հետևաբար նրանք չէին համարձակվում
վերադառնալ իրենց կանանց ու իրենց
երեխաների մոտ:
- 4 Եվ մնալով անապատում ու հայտնաբերելով
Լամանացիների դուստրերին, նրանք
դարանակալեցին ու հետևեցին նրանց:
- 5 Եվ երբ նրանցից միայն մի քանիսը հավաքվել
էին՝ միասին պարելու, նրանք դուրս եկան իրենց
թաքստոցներից և բռնեցին նրանց ու տարան
անապատ. այո, Լամանացիների դուստրերից
քսանչորսին նրանք տարան անապատ:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները
հայտնաբերեցին, որ իրենց դուստրերը
բացակայում են, նրանք բարկացան Լիմփի
ժողովրդի վրա, քանի որ կարծեցին, թե դա
Լիմփի ժողովուրդն էր:
- 7 Հետևաբար, նրանք իրենց զորքերն առաջ
ուղարկեցին. այո, նույնիսկ թագավորն ինքը
գնաց իր ժողովրդի առջևից. և նրանք վեր
գնացին դեպի Նեփիի երկիրը՝ կործանելու
Լիմփի ժողովրդին:
- 8 Եվ արդ, Լիմփին նրանց հայտնաբերել էր
աշտարակից, այսինքն՝ նա հայտնաբերել էր
պատերազմի համար նրանց բոլոր
նախապատրաստությունները. հետևաբար, նա ի
մի հավաքեց իր ժողովրդին և նրանց
դարանակալեց դաշտերում ու անտառներում:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները
մոտեցան, Լիմփի ժողովուրդը սկսեց հարձակվել
նրանց վրա իրենց դարաններից և սկսեց սպանել
նրանց:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ ճակատամարտը խիստ
սաստկացավ, քանզի նրանք կռվում էին, ինչպես
առյուծները՝ իրենց որսի համար:

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

11 Եվ եղավ այնպես, որ Լիմփիի ժողովուրդը սկսեց քշել Լամանացիներին իրենց առաջից. չնայած, նրանք քանակով Լամանացիների կեսն էլ չկային: Բայց նրանք կռվում էին իրենց կյանքի համար, և իրենց կանանց համար, և իրենց երեխաների համար. հետևաբար, նրանք լարեցին իրենց ուժերը և վիշապների պես էին կռվում:

12 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք Լամանացիների թագավորին գտան նրանց մեռածների թվում. բայց նա մեռած չէր, այլ վիրավորված ու թողնված գետնի վրա, այնքան սրընթաց էր եղել նրա ժողովրդի փախուստը:

13 Եվ նրանք վերցրեցին նրան և կապեցին նրա վերքերն ու բերեցին Լիմփի առաջ, և ասացին. Ահա, Լամանացիների թագավորն այստեղ է. նա, վերք ստացած լինելով, ընկել է նրանց մեռածների մեջ, և նրանք թողել են նրան. և ահա մենք բերել ենք նրան քո առաջ. և արդ, թույլ տուր սպանենք նրան:

14 Բայց Լիմփին ասաց նրանց. Դուք չպետք է սպանեք նրան, այլ բերեք նրան այստեղ, որ ես կարողանամ տեսնել նրան: Եվ նրանք բերեցին նրան: Եվ Լիմփին ասաց նրան. Ի՞նչ պատճառ ունեք դուք գալու պատերազմելու իմ ժողովրդի դեմ: Ահա իմ ժողովուրդը չի կոտրել երդումը, որ ես արել եմ ձեզ. հետևաբար, ինչո՞ւ պիտի դուք կոտրեիք երդումը, որն արել էիք իմ ժողովրդին:

15 Եվ արդ, թագավորն ասաց. Ես կոտրեցի երդումը, որովհետև քո ժողովուրդն առևանգել է իմ ժողովրդի դուստրերին. հետևաբար, իմ բարկության մեջ ես կարգադրեցի իմ ժողովրդին՝ գալ պատերազմելու քո ժողովրդի դեմ:

16 Եվ արդ, Լիմփին ոչինչ չէր լսել այս հարցի վերաբերյալ. հետևաբար, նա ասաց. Ես կխուզարկեմ իմ ժողովրդի մեջ, և ով որ արած լինի այս բանը, պիտի մեռնի: Հետևաբար, նա կարգադրեց, որ մի խուզարկություն արվեր իր ժողովրդի մեջ:

17 Արդ, երբ Գեդեոնը լսեց այս բաները, լինելով թագավորի զորապետը, նա առաջ գնաց և ասաց թագավորին. Ես աղաչում եմ քեզ, ետ կանգնիր և մի խուզարկիր այս ժողովրդին, և նրանց մի մեղադրիր այս բանի համար:

18 Քանզի դու արդյոք չե՞ս հիշում քո հոր քահանաներին, որոնց այս ժողովուրդը ջանում էր կործանել: Եվ արդյոք նրանք անապատում չե՞ն: Եվ արդյոք այդ նրանք չե՞ն, որ առևանգել են Լամանացիների դուստրերին:

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

19 Եվ արդ անհա, և պատմիր թագավորին այս բաների մասին, որ նա պատմի իր ժողովրդին, որ նրանք խաղաղվեն մեր հանդեպ. քանզի անհա, նրանք արդեն պատրաստվում են գալ մեր դեմ. և անհա նաև, մեզանից մնացել են միայն մի քանիսը:

20 Եվ անհա, նրանք գալիս են իրենց սովար գորքերով. և եթե թագավորը չխաղաղեցնի նրանց մեր հանդեպ, մենք պիտի կորչենք:

21 Քանզի արդյոք չէին իրականանում Աբինադիի խոսքերը, որոնք նա մարգարեացավ մեր դեմ. և այս բոլորն այն պատճառով, որ մենք չկամեցանք ականջ դնել Տիրոջ խոսքերին և դարձի գալ մեր անօրինություններից:

22 Եվ արդ, եկեք խաղաղեցնենք թագավորին և կատարենք երդումը, որը մենք արել ենք նրան. քանզի ավելի լավ է, որ մենք լինենք ճորտության մեջ, քան, որ մենք կորցնենք մեր կյանքը. հետևաբար, եկեք վերջ դնենք այսքան շատ արյուն թափելուն:

23 Եվ այժմ, Լիմփին պատմեց թագավորին բոլոր բաներն իր հոր և քահանաների մասին, որ փախել էին անապատ, և նրանց դուստրերի առևանգումը վերագրեց նրանց:

24 Եվ եղավ այնպես, որ թագավորը խաղաղվեց նրա ժողովրդի հանդեպ, և նա ասաց նրանց. Եկեք առանց զենքերի գնանք առաջ՝ դիմավորելու իմ ժողովրդին. և ես երդվում եմ ձեզ երդումով, որ իմ ժողովուրդը չի սպանի թո ժողովրդին:

25 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք հետևեցին թագավորին և առանց զենքերի առաջ գնացին՝ դիմավորելու Լամանացիներին: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ընդառաջ գնացին Լամանացիներին. և Լամանացիների թագավորը վար խոնարհվեց նրանց առաջ և աղերսեց Լիմփիի ժողովրդի համար:

26 Եվ երբ Լամանացիները տեսան Լիմփիի ժողովրդին, որ առանց զենքերի են, նրանք կարեկցանք ունեցան նրանց նկատմամբ ու նրանց հանդեպ խաղաղվեցին, և իրենց թագավորի հետ խաղաղությամբ վերադարձան իրենց սեփական երկիրը:

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Մոսիա 21

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Լիմփին և իր ժողովուրդը վերադարձան Նեփի քաղաքը, և կրկին սկսեցին խաղաղությամբ բնակվել երկրում:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ շատ օրեր հետո, Լամանացիները սկսեցին կրկին բարկության դրդվել ընդդեմ Նեփիացիների, և նրանք սկսեցին ներխուժել երկրի շրջակա սահմաններից ներս:
- 3 Այժմ նրանք չէին համարձակվում սպանել նրանց՝ այն երդման պատճառով, որը նրանց թագավորն արել էր Լիմփին. բայց նրանք զարկում էին նրանց այտերին և իշխանություն գործադրում նրանց վրա. և նրանք սկսեցին ծանր բեռներ դնել նրանց մեջքին և քշել նրանց, ինչպես կանեին մի անխոս էջի,
- 4 Այո, այս բոլորը կատարվում էր, որպեսզի Տիրոջ խոսքն իրականանար:
- 5 Եվ այժմ, Նեփիացիների չարչարանքները մեծ էին, և չկար ոչ մի միջոց, որ նրանք կարողանային ազատվել նրանց ձեռքից, քանզի Լամանացիներն ամեն կողմից շրջապատել էին նրանց:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը սկսեց տրտնջալ թագավորին իրենց չարչարանքների համար. և նրանք սկսեցին փափագել՝ զնալ ճակատամարտելու նրանց դեմ: Եվ նրանք շատ էին չարչարում թագավորին իրենց բողոքներով. հետևաբար, նա թույլ տվեց նրանց, որ նրանք վարվեին ըստ իրենց ցանկությունների:
- 7 Եվ նրանք ի մի հավաքվեցին կրկին, և հազան իրենց զենք ու զրահը, և գնացին առաջ՝ Լամանացիների դեմ՝ քշելու նրանց իրենց երկրից դուրս:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները ջարդեցին նրանց, և ետ մղեցին նրանց և սպանեցին նրանցից շատերին:
- 9 Եվ արդ, մեծ սուգ ու շիվան կար Լիմփի ժողովրդի մեջ, այրին սգում էր իր ամուսնու համար, որդին ու դուստրը սգում էին իրենց հոր համար, և եղբայրները՝ իրենց եղբայրների համար:
- 10 Արդ, մեծ թվով այրիներ կային երկրում, և նրանք օրեցօր սաստիկ ողբում էին, քանզի Լամանացիներից մի մեծ վախ էր եկել նրանց վրա:

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

- 11 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց անընդհատ ողբերը Լիմփիի ժողովրդի մնացածին բարկության դրդեցին Լամանացիների դեմ. և նրանք նորից գնացին ճակատամարտելու, բայց կրկին ետ քշվեցին՝ տալով մեծ կորուստներ:
- 12 Այո, նրանք կրկին գնացին, նույնիսկ երրորդ անգամ և տուժեցին նույն ձևով. և նրանք, ովքեր չէին սպանվել, նորից վերադարձան Նեփիի քաղաքը:
- 13 Եվ նրանք խոնարհեցրին իրենց, նույնիսկ մինչև փոշին, հպատակվելով ճորտության լծին, անձնատուր լինելով իրենց թշնամիների քմահաճույքներին՝ զարկվելու և այս ու այն կողմ քշվելու և բեռնվելու:
- 14 Եվ նրանք խոնարհեցրին իրենց, մինչև իսկ համեստության խորքերը. և նրանք ուժգին կանչում էին առ Աստված. այո, մինչև իսկ ողջ օրվա ընթացքում նրանք կանչում էին առ իրենց Աստված, որ նա ազատի նրանց իրենց չարչարանքներից:
- 15 Եվ արդ, Տերը դանդաղ էր նրանց աղաղակը լսելիս՝ նրանց անօրինությունների պատճառով. այնուամենայնիվ, Տերը լսեց նրանց աղաղակները և սկսեց փափկացնել Լամանացիների սրտերը, այնպես որ նրանք սկսեցին թեթևացնել նրանց բեռները. սակայն Տերը հարմար չէր տեսնում ազատել նրանց ճորտությունից:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք սկսեցին աստիճանաբար բարգավաճել երկրում և սկսեցին ավելի առատորեն հատիկ աճեցնել, և հոտեր, և նախիրներ, որ չտանջվեին քաղցից:
- 17 Արդ, կային մեծ թվով կանայք՝ ավելի շատ, քան տղամարդիկ. հետևաբար, թագավոր Լիմփին պատվիրեց, որ ամեն մարդ բաժին հաներ ի օժանդակություն այրիների ու նրանց զավակների, որ նրանք չմեռնեին քաղցից. և այս նրանք արեցին նրանց թվի մեծության պատճառով, ովքեր սպանվել էին:
- 18 Արդ, Լիմփիի ժողովուրդը մնում էր այնքան համախմբված, որքան դա հնարավոր էր և ապահովում էր իրենց հատիկի և իրենց հոտերի անվտանգությունը.
- 19 Եվ թագավորն իրեն թույլ չէր տալիս լինել քաղաքի պատերից դուրս, մինչև նա չվերցներ իր պահակախումբն իր հետ՝ վախենալով, որ ինչ-որ ձևով նա կարող է ընկնել Լամանացիների ձեռքը:

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

- 20 Եվ նա կարգադրեց, որ իր ժողովուրդը հսկի շրջակա երկիրը, որպեսզի ինչ-որ ձևով նրանք կարողանային վերցնել այն քահանաներին, որոնք փախել էին անապատ, որոնք առևանգել էին Լամանացիների դուստրերին, և որոնք պատճառ էին դարձել, որ այդպիսի մեծ ավերում գար իրենց վրա:
- 21 Քանզի նրանք ուզում էին բռնել նրանց, որ պատժեն. քանի որ նրանք գիշերով եկել էին Նեփիի երկիրն ու տարել նրանց հատիկը և նրանց արժեքավոր բաներից շատերը. հետևաբար, նրանք դարան էին դրել նրանց համար:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ այլևս որևէ խռովություն չկար Լամանացիների ու Լիմփիի ժողովրդի միջև, նույնիսկ մինչև այն ժամանակը, երբ Ամմոնն ու նրա եղբայրները եկան այդ երկիրը:
- 23 Եվ թագավորը, իր պահակախմբի հետ լինելով քաղաքի պատերից դուրս, հայտնաբերեց Ամմոնին ու նրա եղբայրներին. և կարծելով, թե նրանք Նոյի քահանաներն են, ուստի կարգադրեց, որ նրանց բռնեն և կապեն ու բանտ գցեն: Եվ եթե նրանք Նոյի քահանաները լինեին, նա կկարգադրեր, որ նրանք մահվան դատապարտվեին:
- 24 Բայց երբ նա պարզեց, որ այդ նրանք չեն, այլ, որ նրանք իր եղբայրներն են և եկել են Զարահեմլայի երկրից, նա լցվեց անչափ մեծ ուրախությամբ:
- 25 Արդ, թագավոր Լիմփին, նախքան Ամմոնի գալը, ուղարկել էր փոքր թվով մարդկանց՝ փնտրելու Զարահեմլայի երկիրը. բայց նրանք չէին կարողացել գտնել այն, և նրանք անապատում կորել էին:
- 26 Այնուամենայնիվ, նրանք գտել էին մի երկիր, որը բնակեցված էր եղել. այո, մի երկիր, որը ծածկված էր չոր ոսկորներով. այո, մի երկիր, որը բնակեցված էր եղել և որը կործանվել էր. և նրանք ենթադրած լինելով, որ այն Զարահեմլայի երկիրն է, վերադարձել էին Նեփիի երկիրը, հասնելով երկրի սահմաններին՝ Ամմոնի գալուց ոչ շատ օրեր առաջ:
- 27 Եվ նրանք իրենց հետ բերել էին մի հիշատակարան, այսինքն՝ այն ժողովրդի հիշատակարանը, որոնց ոսկորները նրանք գտել էին. և դա փորագրված էր մետաղյա թիթեղների վրա:

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

- 28 Եվ այժմ, Լիմփին կրկին ուրախությամբ լցվեց՝ իմանալով Ամմոնի բերանից, որ թագավոր Մոսիան Աստծուց պարգև ուներ, որով նա կարող էր թարգմանել այդպիսի փորագրություններ. այո, և Ամմոնը նույնպես ուրախացավ:
- 29 Սակայն Ամմոնն ու նրա եղբայրները լցված էին վշտով, որովհետև նրանց եղբայրներից այնքան շատերը սպանվել էին.
- 30 Եվ նաև, որ թագավոր Նոյն ու նրա քահանաները պատճառ էին դարձել, որ ժողովուրդն այդքան շատ մեղքեր ու անօրինություններ գործեր Աստծո դեմ. և նրանք նաև սգում էին Աբինադիի մահվան համար. և նաև Ալմայի ու ժողովրդի հեռանալու համար, որոնք գնացել էին նրա հետ, որոնք հիմնել էին Աստծո եկեղեցին Աստծո ուժով ու զորությամբ, և հավատքով այն խոսքերի հանդեպ, որոնք խոսվել էին Աբինադիի կողմից:
- 31 Այո, նրանք սգում էին նրանց հեռանալու համար, քանզի նրանք չգիտեին, թե ուր էին նրանք փախել: Այժմ, նրանք ուրախությամբ կմիանային նրանց, քանզի նրանք իրենք էին ուխտի մեջ մտել Աստծո հետ՝ ծառայելու նրան և պահելու նրա պատվիրանները:
- 32 Եվ այսպիսով, Ամմոնի գալուց ի վեր թագավոր Լիմփին ևս ուխտի մեջ էր մտել Աստծո հետ, և նաև նրա ժողովրդից շատերը, որ կծառայի նրան և կպահի նրա պատվիրանները:
- 33 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Լիմփին ու նրա ժողովրդից շատերը ցանկանում էին մկրտվել. բայց չկար ոչ մեկը երկրում, որ Աստծուց իշխանություն ունենար: Եվ Ամմոնը հրաժարվեց այս բանն անել՝ իրեն համարելով մի անարժան ծառա:
- 34 Հետևաբար, նրանք այդ ժամանակ որպես եկեղեցի չկազմավորվեցին՝ սպասելով Տիրոջ Հոգուն: Այժմ նրանք ցանկանում էին դառնալ ճիշտ ինչպես Ալման ու նրա եղբայրները, որոնք փախել էին անապատ:
- 35 Նրանք ուզում էին մկրտվել՝ որպես ապացույց և վկայություն, որ նրանք հոժար են ծառայել Աստծուն իրենց ողջ սրտով. սակայն, նրանք հետաձգեցին ժամանակը. և նրանց մկրտության մի պատմություն կտրվի հետագայում:

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

36 Եվ այժմ Ամմոնի ու իր մարդկանց, և թագավոր
Լիմփիի ու նրա ժողովրդի ողջ մտահոգությունը
Լամանացիների ձեռքից և ճորտությունից
ազատվելն էր:

And now all the study of Ammon and his people,
and king Limhi and his people, was to deliver them-
selves out of the hands of the Lamanites and from
bondage.

Մոսիա 22

- 1 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ Ամմոնը և թագավոր Լիմփին սկսեցին խորհրդակցել ժողովրդի հետ, ինչպես իրենք ազատվեն ճորտությունից. և նույնիսկ նրանք կարգադրեցին, որ ողջ ժողովուրդն ի մի հավաքվի, և այս նրանք արեցին, որ այդ հարցի առնչությամբ ունենան ժողովրդի ձայնը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք չկարողացան ճորտությունից ազատվելու ելք գտնել, բացի դա լինել՝ իրենց կանանց ու երեխաներին, և իրենց հոտերն ու իրենց նախիրները, և իրենց վրանները վերցնելը և հեռանալն անապատ. քանզի Լամանացիները, լինելով այդքան բազմաքանակ, անհնարին էր Լիմփի ժողովրդի համար կռվել նրանց դեմ՝ մտածելով ճորտությունից ազատվել սրի միջոցով:
- 3 Արդ, եղավ այնպես, որ Գեդեոնն առաջ գնաց ու կանգնեց թագավորի առաջ, և ասաց նրան. Արդ, ո՞վ թագավոր, դու առ այժմ շատ անգամներ ականջ ես դրել իմ խոսքերին, երբ մենք կռվում էինք մեր եղբայրների՝ Լամանացիների հետ:
- 4 Եվ այժմ, ո՞վ թագավոր, եթե դու չես գտնում, որ ես մի անախտան ծառա եմ, կամ եթե դու առ այժմ լսել ես իմ խոսքերը՝ ինչ-որ չափով, և դրանք եղել են ի օգուտ քեզ, նմանապես, ես ուզում եմ, որ դու լսեիր իմ խոսքերն այս անգամ էլ, և ես կլինեմ քո ծառան և այս ժողովրդին կազատեմ ճորտությունից:
- 5 Եվ թագավորը շնորհ արեց նրան, որ նա խոսի: Եվ Գեդեոնն ասաց նրան.
- 6 Տես, ետևի անցումը, ետևի պատի միջով՝ քաղաքի ետևի կողմում: Լամանացիները, կամ Լամանացիների պահակախումբը, գիշերը հարբած են. հետևաբար, եկեք մի հրովարտակ ուղարկենք ողջ այս ժողովրդի մեջ, որ նրանք ի մի հավաքեն իրենց հոտերն ու նախիրները, որպեսզի գիշերով քշեն դրանք անապատ:
- 7 Եվ ես համաձայն քո հրամանի կզնամ ու կվճարեմ Լամանացիներին գինու վերջին տուրքը, և նրանք խմած կլինեն. և երբ նրանք հարբած ու քնած կլինեն, մենք նրանց ճամբարի ձախ կողմով, կանցնենք գաղտնի անցուղու միջով:

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

- 8 Այսպէս, մեր կանանց ու երեխաների, մեր հոտերի ու մեր նախիրների հետ մենք կհեռանանք անապատ. և մենք կշրջանցենք Սիլոմ երկիրը:
- 9 Եվ եղավ այնպէս, որ թագավորն ականջ դրեց Գեդեոնի խոսքերին:
- 10 Եվ թագավոր Լիմփին կարգադրեց, որ իր ժողովուրդն ի մի հավաքի իրենց հոտերը. և նա Լամանացիներին ուղարկեց գինու տուրքը. և նա նաև ուղարկեց ավելի շատ գինի, որպէս նրանց նվեր. և նրանք առատորեն խմեցին այն գինուց, որ թագավոր Լիմփին ուղարկել էր նրանց:
- 11 Եվ եղավ այնպէս, որ թագավոր Լիմփի ժողովուրդը՝ իրենց հոտերով, և իրենց նախիրներով, գիշերով հեռացավ անապատ, և նրանք շրջանցեցին Սիլոմ երկիրն անապատով և թեքեցին իրենց ուղղությունը դեպի Զարահեմլայի երկիրը՝ առաջնորդվելով Ամմոնի ու նրա եղբայրների կողմից:
- 12 Եվ նրանք վերցրել էին բոլոր իրենց ոսկին և արծաթը և իրենց արժեքավոր բաները, որոնք կարող էին տանել, և նաև իրենց պարենը, իրենց հետ՝ անապատ. և նրանք շարունակեցին իրենց ճամփորդությունը:
- 13 Եվ շատ օրեր անապատում լինելուց հետո, նրանք հասան Զարահեմլայի երկիրը, և միացան Մոսիայի ժողովրդին ու դարձան նրա հպատակները:
- 14 Եվ եղավ այնպէս, որ Մոսիան նրանց ուրախությամբ ընդունեց. և նա ստացավ նաև նրանց հիշատակարանները և նաև այն հիշատակարանները, որոնք գտնվել էին Լիմփի ժողովրդի կողմից:
- 15 Եվ արդ եղավ այնպէս, երբ Լամանացիները հայտնաբերեցին, որ Լիմփի ժողովուրդը հեռացել էր երկրից գիշերով, նրանք մի զորք ուղարկեցին անապատ՝ հետապնդելու նրանց.
- 16 Եվ նրանք, երկու օր նրանց հետապնդելուց հետո, չկարողացան այլևս հետևել նրանց հետքերին. հետևաբար, նրանք կորան անապատում:

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Պատմությունը Ալմայի և Տիրոջ ժողովրդի, ովքեր թագավոր Նոյի ժողովրդի կողմից քշվել էին անապատ:

Մոսիա 23

- 1 Արդ, Ալման, նախազգուշացված լինելով Տիրոջից, որ թագավոր Նոյի զորքերը գալու են իրենց վրա, և դա հայտնի դարձրած լինելով իր ժողովրդին, հետևաբար, նրանք ի մի հավաքեցին իրենց հոտերը և վերցրեցին իրենց հատիկը, և հեռացան անապատ թագավոր Նոյի զորքերից առաջ:
- 2 Եվ Տերն ուժեղացրեց նրանց, որ թագավոր Նոյի ժողովուրդը չկարողանա հասնի նրանց և կործանի նրանց:
- 3 Եվ անապատում նրանք ութ օրվա ճանապարհ անցան:
- 4 Եվ նրանք հասան մի երկիր, այո, նույնիսկ մի շատ գեղեցիկ և հաճելի երկիր, մաքուր ջրի մի երկիր:
- 5 Եվ նրանք իրենց վրանները խփեցին, և սկսեցին մշակել հողը, և սկսեցին շենքեր կառուցել. այո, նրանք աշխատասեր էին, և տքնում էին չափից դուրս:
- 6 Եվ ժողովուրդն ուզում էր, որ Ալման լինի իրենց թագավոր, քանզի նա սիրված էր իր ժողովրդի կողմից:
- 7 Բայց նա ասաց նրանց. Ահա, հարկավոր չէ, որ մենք թագավոր ունենանք. քանզի, այսպես է ասում Տերը. Դուք մի մարմին չպիտի բարձր համարեք մեկ ուրիշից, կամ մարդ չպիտի իրեն բարձր համարի մեկ ուրիշից. հետևաբար, ես ասում եմ ձեզ՝ հարկավոր չէ, որ դուք թագավոր ունենաք:
- 8 Այնուամենայնիվ, եթե հնարավոր լիներ, որ դուք կարողանայիք միշտ ունենալ արդար մարդիկ՝ լինելու ձեզ թագավորներ, ձեզ համար լավ կլիներ ունենալ թագավոր:
- 9 Բայց հիշեք թագավոր Նոյի և նրա քահանաների անօրինությունը. և ես՝ ինքս էի ծուղակն ընկել և շատ բաներ արեցի, որոնք պիղծ էին Տիրոջ աչքում, որոնք դառն ապաշխարության պատճառ դարձան.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

- 10 Այնուամենայնիվ, շատ նեղություններից հետո, Տերը լսեց իմ աղաղակներն ու պատասխանեց իմ աղոթքներին, և ինձ՝ իր ձեռքում, մի գործիք է դարձրել՝ բերելով ձեզանից այսքան շատերին իր ճշմարտության մի իմացության:
- 11 Սակայն սրանով ես չեմ պարծենում, քանզի ես անարժան եմ ինձանով պարծենալ:
- 12 Եվ արդ, ես ասում եմ ձեզ, դուք ճնշվել եք թագավոր Նոյի կողմից և եղել եք ճորտության մեջ նրանից ու նրա քահանաներից, և բերվել եք անօրինության՝ նրանց կողմից. այդ պատճառով, դուք կապված էիք անօրինության կապանքներով:
- 13 Եվ արդ, այնպես ինչպես Աստծո զորությամբ դուք ազատվել եք այս կապանքներից. այո, այսինքն՝ թագավոր Նոյի ու նրա ժողովրդի ձեռքից, և նաև անօրինության կապանքներից, ճիշտ նույնպես ես ուզում եմ, որ դուք հաստատուն կանգնեք այս ազատության մեջ, որով դուք ազատ եք դարձվել, և որ դուք ոչ մի մարդու չվստահեք՝ թագավոր լինելու ձեզ վրա:
- 14 Եվ նաև մի վստահեք ոչ մեկին՝ ձեր ուսուցիչը լինելու, ոչ էլ ձեր սպասավորը, եթե նա Աստծո մարդ չէ՝ նրա ուղիներում քայլող ու նրա պատվիրանները պահող:
- 15 Այսպես էր Ալման սովորեցնում իր ժողովրդին, որ ամեն մարդ պետք է սիրի իր մերձավորին, ինչպես ինքն իրեն, որ չպետք է նրանց մեջ հակառակություն լինի:
- 16 Եվ արդ, Ալման նրանց քահանայապետն էր, ինքը՝ լինելով իրենց եկեղեցու հիմնադիրը:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ ոչ ոք քարոզելու կամ սովորեցնելու իրավունք չէր ստանում, եթե դա չլիներ նրա միջոցով՝ Աստծո կողմից: Հետևաբար, նա նվիրաբերեց բոլոր իրենց քահանաներին և բոլոր իրենց ուսուցիչներին. և ոչ ոքի չէին նվիրաբերում, մինչև նրանք չլիներին արդար մարդիկ:
- 18 Հետևաբար, նրանք հսկում էին իրենց ժողովրդի վրա և սնուցում էին նրանց արդարությանը պատկանող բաներով:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք սկսեցին չափազանց բարգավաճել երկրում. և նրանք երկիրը կոչեցին Էլամ:

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

- 20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք էլամի երկրում բազմացան ու չափազանց բարգավաճեցին. և նրանք կառուցեցին մի քաղաք, որը նրանք կոչեցին էլամի քաղաք:
- 21 Այնուամենայնիվ, Տերը հարմար է գտնում իրատեղի իր ժողովրդին. այո, նա փորձում է նրանց համբերությունն ու նրանց հավատքը:
- 22 Սակայն ով որ իր վստահությունը դնում է նրա վրա, նույնը պիտի բարձրացվի վերջին օրը: Այո, և այսպես դա եղավ այս ժողովրդի հետ:
- 23 Քանզի ահա, ես ցույց կտամ ձեզ, որ նրանք ճորտության բերվեցին, և ոչ մեկն ի գորու չեղավ նրանց ազատել, բացի Տիրոջից՝ իրենց Աստծուց, այո, հենց Աբրահամի և Իսահակի և Հակոբի Աստծուց:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ նա ազատեց նրանց, և նա նրանց ցույց տվեց իր հզոր զորությունը, և նրանց ցնծությունը մեծ էր:
- 25 Քանզի ահա, եղավ այնպես, որ մինչ նրանք էլամի երկրում էին, այո, էլամի քաղաքում, մինչ մշակում էին շրջակա հողը, ահա, Լամանացիների մի զորք երկրի սահմանների ներսում էր:
- 26 Արդ եղավ այնպես, որ Ալմայի եղբայրները փախան իրենց դաշտերից, և ի մի հավաքվեցին էլամի քաղաքում. և նրանք ահաբեկված էին Լամանացիների հայտնվելու պատճառով:
- 27 Բայց Ալման առաջ գնաց ու կանգնեց նրանց մեջ, և հորդորեց նրանց, որ նրանք չպետք է վախենան, այլ որ նրանք պետք է հիշեն Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, և նա կազատի նրանց:
- 28 Հետևաբար, նրանք զսպեցին իրենց վախը և սկսեցին աղաղակել առ Տերը, որ նա փափկացնի Լամանացիների սրտերը, որ նրանք խնայեն իրենց և իրենց կանանց և իրենց երեխաներին:
- 29 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը փափկացրեց Լամանացիների սրտերը: Եվ Ալման ու նրա եղբայրները գնացին առաջ և հանձնվեցին նրանց ձեռքը. և Լամանացիները տեր դարձան էլամի երկրին:
- 30 Արդ, Լամանացիների զորքերը, որոնք գնացել էին թագավոր Լիմփիի ժողովրդի ետևից, շատ օրերի ընթացքում կորել էին անապատում:

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

31 Եվ ահա նրանք գտան թագավոր Նոյի այն քահանաներին մի վայրում, որը նրանք կոչել էին Ամուղոն. և նրանք սկսել էին տիրել Ամուղոնի երկրին և սկսել էին մշակել հողը:

32 Արդ, այդ քահանաների առաջնորդի անունը Ամուղոն էր:

33 Եվ եղավ այնպես, որ Ամուղոնն աղերսեց Լամանացիներին. և նա նաև առաջ ուղարկեց իրենց կանանց, որոնք Լամանացիների դուստրերն էին՝ աղերսելու իրենց եղբայրներին, որ նրանք չկործանեն իրենց ամուսիններին:

34 Եվ Լամանացիները կարեկցանք ունեցան Ամուղոնի ու նրա եղբայրների հանդեպ, և նրանց կանանց շնորհիվ չկործանեցին նրանց:

35 Եվ Ամուղոնն ու նրա եղբայրները միացան Լամանացիներին, և նրանք ճամփորդեցին անապատում՝ որոնելով Նեփիի երկիրը, երբ նրանք հայտնաբերեցին Էլամի երկիրը, որին տիրացել էին Ալման ու նրա եղբայրները:

36 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները խոստացան Ալմային ու նրա եղբայրներին, որ եթե նրանք ցույց տան ճանապարհը, որը տանում է դեպի Նեփիի երկիրը, ապա նրանք կշնորհեն նրանց իրենց կյանքն ու իրենց ազատությունը:

37 Բայց հետո, երբ Ալման ցույց տվեց նրանց ճանապարհը, որը տանում էր դեպի Նեփիի երկիրը, Լամանացիները չպահեցին իրենց խոստումը. այլ, նրանք պահակախումբ դրեցին Էլամ երկրի շուրջօլորը, Ալմայի ու նրա եղբայրների վրա:

38 Եվ նրանցից մնացածը գնացին Նեփիի երկիրը. և նրանց մի մասը վերադարձավ Էլամի երկիրը, և նաև իրենց հետ բերեցին պահակների կանանց ու երեխաներին, որոնց թողել էին երկրում:

39 Եվ Լամանացիների թագավորը շնորհեց Ամուղոնին, որ նա լինեի թագավոր ու կառավարիչ իր ժողովրդի վրա, որոնք Էլամի երկրում էին. սակայն նա չպետք է ունենար իշխանություն՝ անելու որևէ բան Լամանացիների թագավորի կամքին հակառակ:

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Մոսիա 24

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Ամուլոնը շնորհ գտավ Լամանացիների թագավորի աչքում. հետևաբար, Լամանացիների թագավորը թույլ տվեց նրան և նրա եղբայրներին, որ նրանք նշանակվեին ուսուցիչներ իր ժողովրդի վրա, այո, նույնիսկ այն ժողովրդի վրա, ովքեր Սեմլոնի երկրում էին, և Սիլոմի երկրում, և Ամուլոնի երկրում:
- 2 Քանզի Լամանացիները վերցրել էին այս բոլոր երկրների տիրապետությունը. հետևաբար, Լամանացիների թագավորը բոլոր այս երկրների վրա նշանակել էր թագավորներ:
- 3 Եվ արդ, Լամանացիների թագավորի անունը Լաման էր՝ կոչված լինելով իր հոր անունով. և ուստի, նա կոչվում էր թագավոր Լաման: Եվ նա թագավոր էր մի բազմաքանակ ժողովրդի վրա:
- 4 Եվ Ամուլոնի եղբայրներից նա ուսուցիչներ նշանակեց ամեն երկրում, որը սեփականացվել էր իր ժողովրդի կողմից. և այսպիսով, նեփիի լեզուն սկսվեց ուսուցանվել Լամանացիների ողջ ժողովրդի մեջ:
- 5 Եվ նրանք մի ժողովուրդ էին՝ մեկը մյուսի հանդեպ բարյացակամ. թեև նրանք չգիտեին Աստծուն. ոչ էլ Ամուլոնի եղբայրներն էին նրանց որևէ բան սովորեցրել Տիրոջ՝ իրենց Աստծո մասին, կամ Մովսեսի օրենքի. ոչ էլ Աբինադիի խոսքերն էին նրանք սովորեցրել նրանց.
- 6 Բայց նրանք սովորեցնում էին նրանց, որ նրանք պահեն իրենց հիշատակարանը, և որ նրանք կարողանան գրել մեկը մյուսին:
- 7 Եվ այսպիսով, Լամանացիները սկսեցին հարստություններ դիզել, և սկսեցին առևտուր անել մեկը մյուսի հետ ու հզորանալ, և դարձան մի խորամանկ և իմաստուն մի ժողովուրդ, ինչ վերաբերում էր աշխարհիկ իմաստությանը, այո, մի շատ խորամանկ ժողովուրդ՝ հրճվելով ամեն ձևի ամբարշտությամբ ու կողոպուտով, բացառությամբ իրենց սեփական եղբայրների նկատմամբ:
- 8 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ Ամուլոնը սկսեց իշխանություն գործադրել Ալմայի ու նրա եղբայրների վրա, և սկսեց հալածել նրան, և կարգադրեց, որ իր զավակները հալածեն նրանց զավակներին:

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

- 9 Քանզի Ամուղոնը գիտեր Ալմային, որ նա եղել էր թագավորի քահանաներից մեկը, և որ այդ նա էր, որ հավատաց Աբինադիի խոսքերին և դուրս վռնոյվեց թագավորի առջևից, և հետևաբար, նա զայրացած էր նրա վրա. չնայած ինքը հպատակ էր թագավոր Լամանին, այնուամենայնիվ, նա իշխանություն էր գործադրում նրանց վրա, և հանձնարարություններ դնում նրանց վրա, և վերակացուներ դնում նրանց վրա:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ այնքան մեծ էին նրանց չարչարանքները, որ նրանք սկսեցին ուժգնորեն աղաղակել առ Աստված:
- 11 Եվ Ամուղոնը հրամայեց նրանց, որ նրանք դադարեցնեն իրենց աղաղակները. և նա պահակներ դրեց նրանց վրա՝ հսկելու նրանց, որ ում գտնեին առ Աստված կանչելիս, մահվան դատապարտեին:
- 12 Եվ Ալման ու նրա ժողովուրդը չէին բարձրացնում իրենց ձայնն առ Տերը՝ իրենց Աստվածը, բայց իրենց սիրտը դուրս էին թափում նրան. և նա գիտեր մտքերը նրանց սրտերի:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ ձայնը եկավ նրանց իրենց չարչարանքների մեջ՝ ասելով. Բարձրացրեք ձեր գլուխները և հանգիստ եղեք, քանզի ես գիտեմ ուխտի մասին, որը դուք արել էք ինձ հետ. և ես կուխտեմ իմ ժողովրդի հետ ու կազատեմ նրանց ճորտությունից:
- 14 Եվ ես նաև կթեթևացնեմ բեռները, որոնք դրվել են ձեր ուսերին, որպեսզի դուք մինչև անգամ չզգաք դրանք ձեր մեջքին, նույնիսկ մինչև դուք ճորտության մեջ եք. և սա ես կանեմ, որպեսզի հետագայում դուք կարողանաք կանգնել որպես վկաներ ինձ համար, և որպեսզի դուք կարողանաք հաստատ իմանալ, որ ես՝ Տեր Աստվածս, այցելում եմ իմ ժողովրդին իրենց չարչարանքների մեջ:
- 15 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ բեռները, որոնք դրվել էին Ալմայի ու նրա եղբայրների վրա, թեթևացան. այո, Տերն ուժեղացրեց նրանց, որ նրանք կարողանային իրենց բեռները հեշտությամբ տանել, և նրանք զվարթությամբ ու համբերությամբ հնազանդվեցին Տիրոջ ողջ կամքին:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ այնքան մեծ էր նրանց հավատքն ու նրանց համբերությունը, որ Տիրոջ ձայնը կրկին եկավ նրանց՝ ասելով. Հանգիստ եղեք, քանզի էգուց ես ազատելու եմ ձեզ ճորտությունից:

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

- 17 Եվ նա ասաց Ալմային. Դու կզնաս այս ժողովրդի առաջից, և ես կզնամ քեզ հետ ու այս ժողովրդին կազատեմ ճորտությունից:
- 18 Արդ եղավ այնպես, որ Ալման ու նրա ժողովուրդը զիշերվա ընթացքում ի մի հավաքեցին իրենց հոտերը, և նաև իրենց հատիկը. այո, նույնիսկ ամբողջ զիշերվա ընթացքում նրանք ի մի էին հավաքում իրենց հոտերը:
- 19 Եվ առավոտյան Տերը մի խորը քուն բերեց Լամանացիների վրա, այո, և բոլոր նրանց վերակացուները խորը քնի մեջ էին:
- 20 Եվ Ալման ու նրա ժողովուրդը հեռացան անապատ. և երբ նրանք ճամփորդել էին ամբողջ օրը, նրանք խփեցին իրենց վրանները մի հովտում, և նրանք կոչեցին հովիտը Ալմա, որովհետև նա էր առաջնորդում իրենց ճանապարհն անապատում:
- 21 Այո, և Ալմայի հովտում նրանք դուրս թափեցին իրենց գոհությունն առ Աստված, որովհետև նա ողորմած էր եղել իրենց հանդեպ, և թեթևացրել էր իրենց բեռները, և ազատել էր իրենց ճորտությունից, քանզի իրենք ճորտության մեջ էին, և ոչ ոք չէր կարող ազատել իրենց, բացի, Տիրոջից՝ իրենց Աստծուց:
- 22 Եվ նրանք գոհություն հայտնեցին Աստծուն, այո, բոլոր նրանց տղամարդիկ և բոլոր նրանց կանայք ու բոլոր նրանց զավակները, որոնք կարող էին խոսել, բարձրացրեցին իրենց ձայները գովքերում իրենց Աստծո:
- 23 Եվ արդ Տերն ասաց Ալմային. Աճապարհիր և քեզ ու այս ժողովրդին հանիր այս երկրից դուրս, քանզի Լամանացիներն արթնացել են և հետապնդում են քեզ. հետևաբար, քեզ այս երկրից դուրս հանիր, և ես կկանգնեցնեմ Լամանացիներին այս հովտում, որպեսզի նրանք ավելի հեռու չգան՝ այս ժողովրդին հետամուտ:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք հեռացան հովտից, և ձեռնարկեցին իրենց ճամփորդությունը դեպի անապատ:
- 25 Եվ նրանք անապատում տասներկու օր լինելուց հետո հասան Զարահեմլայի երկիրը. և թագավոր Մոսիան նրանց նույնպես ընդունեց ուրախությամբ:

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Մոսիա 25

- 1 Եվ արդ, թագավոր Մոսիան կարգադրեց, որ ողջ ժողովուրդն ի մի հավաքվի:
- 2 Արդ, Նեփիի զավակներից այնքան շատ չկային, կամ այնքան շատ նրանցից, ովքեր Նեփիի հետնորդներ էին, որքան կային Զարահեմլայի ժողովրդից, որը Մուղեքի մի հետնորդ էր, և նրանցից, ովքեր եկել էին նրա հետ անապատ:
- 3 Եվ չկային այնքան շատ Նեփիի ժողովրդից, և Զարահեմլայի ժողովրդից, որքան կային Լամանացիներից. այո, նրանք քանակով նրանց կեսն էլ չէին:
- 4 Եվ արդ, Նեփիի ողջ ժողովուրդն ի մի հավաքվեց, և նաև Զարահեմլայի ողջ ժողովուրդը, և նրանք ի մի հավաքվեցին երկու խմբերով:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Մոսիան կարդաց և կարգադրեց, որ իր ժողովրդի համար կարդային Զենիֆի հիշատակարանները. այո, նա կարդաց Զենիֆի ժողովրդի հիշատակարաններն այն ժամանակից ի վեր, ինչ նրանք թողել էին Զարահեմլայի երկիրը, մինչև նրանց կրկին վերադառնալը:
- 6 Եվ նա նաև կարդաց Ալմայի ու նրա եղբայրների պատմությունը, և բոլոր նրանց չարչարանքներն՝ այն ժամանակից ի վեր, ինչ նրանք թողել էին Զարահեմլայի երկիրը, մինչև այն ժամանակը, երբ նրանք կրկին վերադարձան:
- 7 Եվ արդ, երբ Մոսիան վերջացրեց հիշատակարանների կարդալը, նրա ժողովուրդը, ովքեր մնացել էին երկրում, ցնցված էին զարմանքից ու ապշանքից:
- 8 Քանզի նրանք չգիտեին՝ ինչ մտածեն. քանի որ, երբ նրանք տեսան նրանց, որոնք ազատվել էին ճորտությունից, լցվեցին անչափ մեծ ուրախությամբ:
- 9 Եվ բացի այդ, երբ նրանք մտածում էին իրենց եղբայրների մասին, որոնք սպանվել էին Լամանացիների կողմից, նրանք լցվում էին տխրությամբ, և նույնիսկ տխրության շատ արցունքներ թափեցին:

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

- 10 Եվ բացի դրանից, երբ նրանք մտածում էին Աստծո անմիջական բարության և նրա զորության մասին՝ Ալմային ու նրա եղբայրներին Լամանացիների ձեռքից և ճորտությունից ազատելիս, նրանք բարձրացնում էին իրենց ձայնն ու գոհություն հայտնում Աստծուն:
- 11 Եվ բացի այդ, երբ նրանք մտածում էին Լամանացիների մասին, որոնք իրենց եղբայրներն էին, նրանց մեղավոր ու աղտոտված վիճակի մասին, լցվում էին ցավով ու տվայտանքով՝ նրանց հոգիների բարօրության համար:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք, ովքեր Ամուղոնի ու նրա եղբայրների զավակներն էին, ովքեր կնության էին վերցրել Լամանացիների դուստրերին, դժգոհ էին իրենց հայրերի վարքից, և նրանք չկամեցան այլևս կոչվել իրենց հայրերի անուններով, ուստի նրանք իրենց վրա վերցրեցին Նեփիի անունը, որպեսզի նրանք կարողանային կոչվել Նեփիի զավակներ ու համարվել նրանց թվում, ովքեր կոչվում էին Նեփիացիներ:
- 13 Եվ արդ, Զարահեմլայի ողջ ժողովուրդը համարվում էր Նեփիացիների հետ, և դա՝ այն պատճառով, որ թագավորությունը չէր շնորհվել ոչ մեկին, բացի նրանցից, ովքեր Նեփիի հետնորդներ էին:
- 14 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ երբ Մոսիան վերջ դրեց ժողովրդի համար խոսելն ու կարդալը, նա ցանկացավ, որ Ալման նույնպես խոսի ժողովրդի հետ:
- 15 Եվ Ալման խոսեց նրանց հետ, երբ նրանք ի մի էին հավաքվել մեծ խմբերով, և նա գնաց մի խմբից մյուսը, քարոզելով ժողովրդին սապաշխարություն և հավատք առ Տերը:
- 16 Եվ նա հորդորում էր Լիմիի ժողովրդին ու իր եղբայրներին, բոլոր նրանց, ովքեր ազատվել էին ճորտությունից, որ նրանք հիշեն, որ դա Տերն էր, որ ազատել էր նրանց:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ալման ժողովրդին շատ բաներ սովորեցրեց և նրանց հետ խոսելն ավարտեց, թագավոր Լիմի ցանկացավ, որ ինքը մկրտվի. և ողջ նրա ժողովուրդը ցանկացավ, որ իրենք նույնպես մկրտվեն:

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

18 Ընտևաբար, Ալման ջրի մեջ գնաց և մկրտեց նրանց. այո, նա մկրտեց նրանց այն ձևով, ինչպես նա մկրտել էր իր եղբայրներին Մորմոնի ջրերում. այո, և բոլոր նրանք, ում նա մկրտեց, սկսեցին պատկանել Աստծո եկեղեցուն. և դա՛ Ալմայի խոսքերի հանդեպ նրանց հավատքի շնորհիվ:

19 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Մոսիան թույլ տվեց Ալմային, որ նա Զարահեմլայի ամբողջ երկրով մեկ եկեղեցիներ հիմնադրի. և տվեց նրան իշխանություն՝ կարգելու քահանաներ և ուսուցիչներ յուրաքանչյուր եկեղեցու վրա:

20 Արդ, այս արվեց, քանի որ այնքան շատ մարդիկ կային, որ բոլոր նրանք չէին կարող ղեկավարվել մեկ ուսուցչի կողմից. ոչ էլ կարող էին նրանք՝ բոլորը լսել Աստծո խոսքը մեկ հավաքում.

21 Ընտևաբար, նրանք տարբեր խմբերով ի մի հավաքվեցին՝ կոչվելով եկեղեցիներ. յուրաքանչյուր եկեղեցի ունենալով իր քահանաներն ու իր ուսուցիչները, և ամեն մի քահանա քարոզելով խոսքն ըստ նրա, ինչպես այն հաղորդվում էր նրան Ալմայի բերանով:

22 Եվ այսպես, չնայած այնտեղ շատ եկեղեցիների առկայությանը, դրանք բոլորը մեկ եկեղեցի էին, այո, այսինքն՝ Աստծո եկեղեցին. քանզի բոլոր եկեղեցիներում ոչինչ չէր քարոզվում, բացի դա լինելը ապաշխարություն և հավատք առ Աստված:

23 Եվ այժմ, Զարահեմլայի երկրում կային յոթ եկեղեցիներ: Եվ եղավ այնպես, որ ովքեր որ ցանկանում էին վերցնել իրենց վրա անունը Քրիստոսի, կամ Աստծո, նրանք միանում էին Աստծո եկեղեցիներին.

24 Եվ նրանք կոչվեցին Աստծո ժողովուրդ: Եվ Տերը դուրս թափեց իր Հոգին նրանց վրա, և նրանք օրհնվեցին, և բարգավաճեցին երկրում:

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Մոսիա 26

- 1 Արդ, եղավ այնպես, որ աճող սերնդից կային շատերը, ովքեր չէին կարողանում հասկանալ Բենիամին թագավորի խոսքերը՝ լինելով փոքր երեխաներ այն ժամանակ, երբ նա խոսել էր իր ժողովրդի հետ. և նրանք չէին հավատում իրենց հայրերի ավանդությանը:
- 2 Նրանք չէին հավատում, ինչ ասվել էր մեռելների հարության վերաբերյալ, ոչ էլ նրանք հավատում էին Քրիստոսի գալստին:
- 3 Եվ արդ, իրենց անհավատության պատճառով, նրանք չէին հասկանում Աստծո խոսքը. և նրանց սրտերը կարծրացած էին:
- 4 Եվ նրանք չէին կամենում մկրտվել. ոչ էլ կամենում էին միանալ եկեղեցուն: Եվ նրանք առանձին ժողովուրդ էին, ինչ վերաբերում էր նրանց հավատքին, և այդ ժամանակից ի վեր մնացել էին այդպիսին, այսինքն՝ իրենց մարմնական ու մեղավոր վիճակում. քանզի նրանք չէին կամենում կանչել առ Տերը՝ իրենց Աստվածը:
- 5 Եվ արդ, Մոսիայի թագավորության ժամանակ նրանք Աստծո ժողովրդի կեսի չափ չկային. Բայց եղբայրների միջև երկպառակությունների պատճառով, նրանք դարձան ավելի բազմաթիվ:
- 6 Քանզի եղավ այնպես, որ նրանք իրենց շողոքորթ խոսքերով խաբեցին շատերին, ովքեր եկեղեցում էին և ստիպեցին նրանց շատ մեղքեր գործել. հետևաբար, անհրաժեշտ դարձավ, որ նրանք, ովքեր մեղք էին գործում, ովքեր եկեղեցում էին, պետք է խրատվեին եկեղեցու կողմից:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բերվեցին քահանաների առաջ, և ուսուցիչների կողմից հանձնվեցին քահանաներին. և քահանաները բերեցին նրանց Ալմայի առաջ, որը քահանայապետն էր:
- 8 Արդ, թագավոր Մոսիան Ալմային տվել էր իշխանություն եկեղեցու վրա:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման չգիտեր նրանց մասին. Բայց նրանց դեմ կային շատ վկաներ. այդ մարդիկ կանգնում և տալիս էին բազում վկայություններ նրանց անօրինությունների մասին:

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

- 10 Արդ, որն է այդպիսի բան նախկինում չէր պատահել եկեղեցում. հետևաբար, Ալման իր հոգում խռովվեց և կարգադրեց, որ նրանք բերվեին թագավորի առաջ:
- 11 Եվ նա ասաց թագավորին. Ահա, այստեղ են շատերը, որոնց մենք բերել ենք քո առաջ, ովքեր մեղադրվում են իրենց եղբայրների կողմից. այո, և նրանք բռնվել են տարբեր անօրինությունների մեջ: Եվ նրանք չեն ապաշխարում իրենց անօրինություններից. հետևաբար, մենք բերել ենք նրանց քո առաջ, որպեսզի դու դատես նրանց՝ ըստ իրենց հանցանքների:
- 12 Բայց թագավոր Մոսիան ասաց Ալմային. Ահա, ես նրանց չեմ դատում. ուստի, ես հանձնում եմ նրանց քո ձեռքը՝ դատվելու:
- 13 Եվ արդ, Ալմայի հոգին կրկին խռովվեց. և նա գնաց ու հարցրեց Տիրոջը, թե ինչ պիտի աներ ինքն այս հարցի վերաբերյալ, քանզի նա վախենում էր, որ սխալ վարվեր Աստծո աչքում:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ իր ողջ հոգին Աստծուն դուրս թափելուց հետո, Տիրոջ ձայնը եկավ նրան՝ ասելով.
- 15 Օրհնված ես դու, Ալմա, և օրհնված են նրանք, ովքեր մկրտվեցին Մորմոնի ջրերում: Դու օրհնված ես՝ իմ ծառա Աբինադիի սուկ խոսքերի հանդեպ քո խիստ մեծ հավատքի պատճառով:
- 16 Եվ օրհնված են նրանք իրենց խիստ մեծ հավատքի պատճառով՝ սուկ առ այն խոսքերը, որոնք դու խոսել ես նրանց համար:
- 17 Եվ օրհնված ես դու, որովհետև դու այս ժողովրդի մեջ եկեղեցի հիմնեցիր. և նրանք պիտի հաստատվեն, և նրանք պիտի լինեն իմ ժողովուրդը:
- 18 Այո, օրհնված է այս ժողովուրդը, որոնք հոժար են կրել իմ անունը, քանզի իմ անունով պիտի նրանք կոչվեն. և նրանք իմն են:
- 19 Եվ քանի որ դու հարցրեցիր ինձ օրինազանցի վերաբերյալ, օրհնված ես դու:
- 20 Դու իմ ծառան ես. և ես ուխտում եմ քեզ հետ, որ դու կունենաս հավերժական կյանք. և դու պիտի ծառայես ինձ և առաջ գնաս իմ անունով, և պիտի ի մի հավաքես իմ ոչխարներին:
- 21 Եվ նա, ով կլսի իմ ձայնը, պիտի լինի իմ ոչխարը. և նրան դու պիտի ընդունես եկեղեցի, և նրան ես նույնպես կընդունեմ:

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

22 Քանզի, ահա, այս իմ եկեղեցին է. ով որ մկրտվի, պիտի մկրտվի ապաշխարության համար: Եվ ում, որ դու ընդունես, պիտի հավատա իմ անունին. և նրան ես մեծահոգաբար կներեմ:

23 Քանզի այդ ես եմ, որ վերցնում է իր վրա աշխարհի մեղքերը. քանզի այդ ես եմ, որ ստեղծել եմ նրանց. և այդ ես եմ, որ շնորհում եմ մի տեղ՝ իմ աջ կողմում, նրան, ով հավատում է մինչև վերջ:

24 Քանզի, ահա, իմ անունով են նրանք կոչվում. և եթե նրանք ճանաչեն ինձ, նրանք պիտի առաջ գան, և հավերժ մի տեղ պիտի ունենան իմ աջ կողմում:

25 Եվ պիտի լինի այնպես, որ երբ երկրորդ փողը հնչի, այն ժամանակ նրանք, որ երբեք չեն ճանաչել ինձ, պիտի առաջ գան և կանգնեն իմ առջև:

26 Եվ այն ժամանակ պիտի նրանք իմանան, որ ես եմ Տերը, իրենց Աստվածը, որ ես եմ իրենց Քավիչը. բայց նրանք չեն կամենա փրկագնվել:

27 Եվ այն ժամանակ ես նրանց կհայտարարեմ, որ ես երբեք չեմ ճանաչել նրանց. և նրանք պիտի հեռանան դեպի դևի ու նրա հրեշտակների համար պատրաստված հավիտենական կրակը:

28 Հետևաբար, ես ասում եմ ձեզ, որ ով չի կամենա լսել իմ ձայնը, նրան դուք չպետք է ընդունեք իմ եկեղեցին, քանզի նրան ես չեմ կամենա ընդունել վերջին օրը:

29 Հետևաբար, ես ասում եմ քեզ՝ Գնա. և ով որ օրինազանցի իմ դեմ, նրան դու պիտի դատես ըստ այն մեղքերի, որոնք նա գործել է. և եթե նա խոստովանի իր մեղքերն իմ և քո առաջ, և ապաշխարի իր սրտի անկեղծությամբ, նրան պիտի դու ներես, և ես կներեմ նրան նույնպես:

30 Այո, և որքան հաճախ որ իմ ժողովուրդն ապաշխարի, ես կներեմ նրանց, իրենց զանգանքները՝ իմ դեմ:

31 Եվ դուք նույնպես պետք է ներեք մեկը մյուսին ձեր զանգանքները, քանզի, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ նա, որ չի ներում իր մերձավորի զանգանքները, երբ նա ասում է, որ ինքն ապաշխարում է, նույնը դատապարտության տակ է բերում իրեն:

32 Արդ, ես ասում եմ քեզ՝ Գնա. և ով որ չի կամենա իր մեղքերից ապաշխարել, նույնը չպիտի համարվի իմ ժողովրդի թվում. և սա պիտի կատարվի այս ժամանակից ի վեր:

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

- 33 Եվ եղավ այնպես, երբ Ալման լսեց այս խոսքերը, նա գրի առավ դրանք, որ ունենար դրանք, և որ նա կարողանար դատել այդ եկեղեցու ժողովրդին՝ ըստ Աստծո պատվիրանների:
- 34 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման գնաց ու համաձայն Տիրոջ խոսքի դատեց նրանց, որոնք բռնվել էին անօրինության մեջ:
- 35 Եվ ովքեր որ ապաշխարեցին իրենց մեղքերից ու խոստովանեցին դրանք, նրանց նա համարեց եկեղեցու ժողովրդի թվում:
- 36 Իսկ նրանք, ովքեր չկամեցան խոստովանել իրենց մեղքերը և ապաշխարել իրենց անօրինությունից, նրանք չհամարվեցին եկեղեցու ժողովրդի թվում, և նրանց անունները ջնջվեցին:
- 37 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման կարգավորեց եկեղեցու բոլոր գործերը. և նրանք սկսեցին նորից խաղաղություն ունենալ ու չափազանց բարգավաճել եկեղեցու գործերում, զգուշորեն քայլելով Աստծո առաջ, ընդունելով շատերին և մկրտելով շատերին:
- 38 Եվ արդ, Ալման ու նրա գործակիցները, ովքեր եկեղեցու վրա էին, արեցին բոլոր այս բաները, քայլելով ողջ ջանասիրությամբ, Աստծո խոսքը սովորեցնելով բոլոր բաներում, տանելով ամեն ձևի չարչարանքներ, լինելով հալածված բոլոր նրանց կողմից, ովքեր չէին պատկանում Աստծո եկեղեցուն:
- 39 Եվ նրանք խրատում էին իրենց եղբայրներին. և իրենք նույնպես խրատվում էին, ամեն մեկը՝ Աստծո խոսքով, ըստ իր մեղքերի, կամ այն մեղքերի, որ նա գործել էր, լինելով պատվիրված Աստծո կողմից՝ առանց դադարելու աղոթել և գոհություն հայտնել բոլոր բաներում:

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Մոսիա 27

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ հալածանքները, որոնց ենթարկվում էր եկեղեցին անհավատների կողմից, դարձան այնքան մեծ, որ եկեղեցին սկսեց տրտնջալ և բողոքել իրենց առաջնորդներին այդ հարցի առնչությամբ. և նրանք բողոքեցին Ալմային: Եվ Ալման հարցը դրեց իրենց թագավոր Մոսիայի առջև: Եվ Մոսիան խորհրդակցեց իր քահանաների հետ:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Մոսիան մի հրովարտակ ուղարկեց շրջակա երկրով մեկ, որ չպետք է որևէ անհավատ հալածեր նրանցից որևէ մեկին, ով պատկանում է Աստծո եկեղեցուն:
- 3 Եվ ամենուրեք մի խիստ հրաման կար՝ բոլոր եկեղեցիներին, որ նրանց մեջ չպետք է լիներ ոչ մի հալածանք, որ պետք է լիներ հավասարություն բոլոր մարդկանց միջև.
- 4 Որ նրանք չպիտի թույլ տային ոչ մի հպարտություն, ոչ էլ մեծամտություն խռովեր իրենց անդորրը. որ ամեն մարդ պիտի գնահատեր իր մերձավորին, ինչպես ինքն՝ տքնելով իր սեփական ձեռքերով իրեն պահելու համար:
- 5 Այո՛, և բոլոր նրանց քահանաները և ուսուցիչները պիտի տքնեին իրենց սեփական ձեռքերով, իրենց պահելու համար, բոլոր դեպքերում, եթե դա հիվանդության, կամ մեծ չքավորության ժամանակ չէր. և անելով այս բաները, նրանք առատացան Աստծո շնորհի մեջ:
- 6 Եվ երկրում կրկին սկսեց լինել մեծ խաղաղություն. և ժողովուրդը սկսեց դառնալ խիստ մեծաթիվ և սկսեց տարածվել ամենուրեք՝ երկրի երեսին, այո՛, դեպի հյուսիս և դեպի հարավ, դեպի արևելք և դեպի արևմուտք՝ կառուցելով մեծ քաղաքներ ու գյուղեր երկրի բոլոր կողմերում:
- 7 Եվ Տերն այցելում էր նրանց ու բարգավաճեցնում նրանց, և նրանք դարձան մի մեծ ու հարուստ ժողովուրդ:
- 8 Արդ, Մոսիայի որդիները համարվում էին անհավատների թվում. և նաև Ալմայի որդիներից մեկը համարվում էր նրանց թվում, ինքը կոչված լինելով Ալմա, ինչպես իր հայրը. սակայն նա դարձավ շատ ամբարիշտ ու կռապաշտ մի մարդ: Եվ նա մի պերճախոս մարդ էր, և նա շատ էր շողոքորթում ժողովրդին. հետևաբար, նա առաջնորդեց ժողովրդից շատերին գործել իր անօրինությունների համաձայն:

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 Եվ նա Աստծոն եկեղեցու բարգավաճման գործում դարձավ մի մեծ խոչընդոտ՝ գողանալով ժողովրդի սրտերը, առաջացնելով մեծ երկպառակություններ ժողովրդի մեջ, Աստծո թշնամուն հնարավորություն տալով գործադրել իր իշխանությունը նրանց վրա:
- 10 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ մինչ նա շրջում էր ամենուր, որպեսզի կործանի Աստծոն եկեղեցին, քանզի նա Մոսիայի որդիների հետ գաղտնի շրջում էր ամենուր՝ ջանալով կործանել եկեղեցին ու մոլորեցնել Տիրոջ ժողովրդին, հակառակ Աստծո պատվիրանների, կամ նույնիսկ թագավորի,
- 11 Եվ ինչպես ես ասացի ձեզ, մինչ նրանք շրջում էին ամենուր՝ ապստամբելով Աստծո դեմ, ահա, Տիրոջ հրեշտակը հայտնվեց նրանց. և նա իջավ, կարծես թե ամպի մեջ. և նա խոսեց, կարծես թե որոտի ձայնով, որից գետինը ցնցվեց, որի վրա նրանք կանգնած էին.
- 12 Եվ այնքան մեծ էր նրանց զարմանքը, որ նրանք ընկան գետնին, և չհասկացան խոսքերը, որոնք նա ասաց նրանց:
- 13 Սակայն նա կրկին գոչեց՝ ասելով. Այնա, բարձրացիր և առաջ կանգնիր, ուրեմն, ինչո՞ւ ես դու հալածում Աստծոն եկեղեցին: Քանզի Տերն ասել է. Սա իմ եկեղեցին է, և ես կհաստատեմ այն. և ոչ մի բան չի տապալի այն, բացի իմ ժողովրդի օրինազանցությունից:
- 14 Եվ բացի այդ, հրեշտակն ասաց. Ահա, Տերը լսել է իր ժողովրդի աղոթքները և նաև իր ծառա Այմայի աղոթքները, որը քո հայրն է. քանզի նա աղոթել է մեծ հավատքով՝ քեզ համար, որ դու կարողանաս բերվել ճշմարտության իմացությանը. հետևաբար, այս նպատակով եմ ես եկել համոզելու քեզ Աստծո զորության և իշխանության վերաբերյալ, որպեսզի նրա ծառաների աղոթքները կարողանան պատասխանվել՝ համաձայն իրենց հավատքի:
- 15 Եվ արդ, ահա կարո՞ղ ես դու վիճարկել Աստծո զորությունը: Քանզի, ահա, մի՞թե իմ ձայնը չի ցնցում գետինը: Եվ մի՞թե դուք չեք կարողանում նաև տեսնել ինձ ձեր առջև: Եվ ես ուղարկված եմ Աստծուց:

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Արդ, ես ասում եմ քեզ. Գնա՛ւ և հիշիր քո հայրերի գերությունը Էլամի երկրում և Նեփիի երկրում. և հիշիր որքան մեծ բաներ նա արեց նրանց համար. քանզի նրանք ճորտության մեջ էին, և նա ազատեց նրանց: Եվ այժմ, ես ասում եմ քեզ, Ալմա, գնա՛ւ քո ճանապարհով, և այլևս մի՛ ջանա կործանել եկեղեցին, որ նրանց աղոթքները կարողանան պատասխանվել, և արա՛ւ այս, եթե նույնիսկ դու կամենում ես ինքդ վտարվել:

17 Եվ արդ եղավ այնպես, որ սրանք վերջին խոսքերն էին, որոնք հրեշտակն ասաց Ալմային, և նա հեռացավ:

18 Եվ արդ, Ալման և նրանք, ովքեր նրա հետ էին, նորից ընկան գետնին, քանզի մեծ էր նրանց զարմանքը. քանզի իրենց իսկ աչքերով նրանք տեսան Տիրոջ հրեշտակի. և նրա ձայնը որոտի պես էր, որը ցնցեց գետնին. և նրանք գիտեին, որ չկար ոչինչ, բացի Աստծո զորությունից, որ կարողանար ցնցել գետնին և ստիպել այն դողալ, կարծես թե մասերի էր բաժանվելու:

19 Եվ արդ, Ալմայի զարմանքն այնքան մեծ էր, որ նա պապանձվեց, այնպես որ չկարողացավ բացել իր բերանը. այո, և նա այնքան թուլացավ, որ չէր կարողանում շարժել իր ձեռքերը. հետևաբար, նրանք, որ նրա հետ էին, վերցրեցին նրան ու տարան՝ անօգնական, մինչև որ դրեցին իր հոր առջև:

20 Եվ նրանք պատմեցին նրա հորն այն բոլորը, ինչ պատահել էր նրանց հետ. և նրա հայրն ուրախացավ, քանզի նա գիտեր, որ դա Աստծո զորությունն էր:

21 Եվ նա կարգադրեց, որ բազմությունն ի մի հավաքվեր, որ նրանք կարողանային վկա լինել, ինչ որ Տերն արել էր իր որդու համար, և նաև նրանց համար, որոնք նրա հետ էին:

22 Եվ նա կարգադրեց, որ քահանաներն ի մի հավաքվեն. և նրանք սկսեցին ծոմ պահել ու աղոթել Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, որ նա բացեր Ալմայի բերանը, որ նա կարողանար խոսել, և նաև, որ նրա մարմինը ստանար իր ուժը, որ ժողովրդի աչքերը կարողանային բացվել՝ տեսնելու և իմանալու Աստծո բարության ու փառքի մասին:

23 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց երկու օրվա և երկու գիշերվա ընթացքում ծոմ պահելուց ու աղոթելուց հետո, Ալմայի մարմինը ստացավ իր ուժը, և նա կանգնեց ու սկսեց խոսել նրանց հետ՝ խնդրելով նրանց լինել հանգիստ:

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

- 24 Քանզի, ասաց նա. Ես ապաշխարել եմ իմ մեղքերից և փրկագնվել Տիրոջ կողմից. ահա, ես ծնվել եմ Հոգուց:
- 25 Եվ Տերն ասաց ինձ. Մի զարմացիր, որ ողջ մարդկությունը, այո՛, տղամարդիկ ու կանայք, բոլոր ազգերը, ցեղերը, լեզուները և ժողովուրդները պիտի վերստին ծնվեն. այո՛, Աստծոց ծնվեն, իրենց մարմնական ու ընկած վիճակից փոխված դեպի արդարության մի վիճակի, փրկագնվելով Աստծո կողմից, դառնալով նրա որդիներն ու դուստրերը.
- 26 Եվ այսպես, նրանք դառնում են նոր արարածներ. և մինչև նրանք չանեն այս, նրանք ոչ մի կերպ չեն կարող ժառանգել Աստծո արքայությունը:
- 27 Ես ասում եմ ձեզ, եթե այդպես չլինի, նրանք պետք է վտարվեն, և այս ես գիտեմ, քանի որ ես համարյա վտարված էի:
- 28 Այնուամենայնիվ, շատ նեղություններով անցնելուց հետո, ապաշխարելով մինչև մահվան եզրը, Տերը ողորմաձությամբ հարմար տեսավ դուրս կորզել ինձ մի հավիտենական այրումից, և ես ծնվել եմ Աստծուց:
- 29 Իմ հոգին դառը մաղձից ու անօրինության կապանքներից փրկագնվել է: Ես ամենախավար վիհի մեջ էի. բայց այժմ ես տեսնում եմ հրաշալի լույսն Աստծո: Իմ հոգին պրկվել էր հավերժական տանջանքից. բայց ես դուրս կորզվեցի, և իմ հոգին այլևս չի ցավում:
- 30 Ես ուրացել էի իմ Քավչին ու հերքել այն, ինչի մասին խոսվել էր իմ հայրերի կողմից. բայց այժմ, որպեսզի նրանք կարողանան կանխատեսել, որ նա գալու է, և որ նա հիշում է իր արարչագործության ամեն արարածի, նա իրեն հայտնի կդարձնի բոլորին:
- 31 Այո, նրա առաջ ամեն ծունկ պիտի ծավլի և ամեն լեզու խոստովանի: Այո, արդարև, վերջին օրը, երբ բոլոր մարդիկ պիտի կանգնեն՝ դատվելու նրանից, այն ժամանակ նրանք պիտի խոստովանեն, որ նա է Աստված. այն ժամանակ նրանք, ովքեր առանց Աստծո են ապրում աշխարհում, պիտի խոստովանեն, որ հավիտենական պատժի դատաստանն արդար է նրանց վրա. և նրանք պիտի ցնցվեն ու դողան և ընկրկեն նրա ամենատես աչքի հայացքի ներքո:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ Ալման ու նրանք, ուրբեր այն ժամանակ Ալմայի հետ էին, երբ հրեշտակը հայտնվեց նրանց, սկսեցին այդ ժամանակից սովորեցնել ժողովրդին՝ ճամփորդելով շրջակա ողջ երկրով մեկ, հրատարակելով բոլոր մարդկանց այն բաները, որոնք նրանք լսել էին ու տեսել, և քարոզելով Աստծո խոսքը շատ նեղությունների մեջ, լինելով խիստ հալածված նրանց կողմից, ուրբեր անհավատներ էին, լինելով ծեծված նրանցից շատերի կողմից:

33 Բայց չնայած այս բոլորին, նրանք մեծ սիրովանք տվեցին եկեղեցուն՝ ամրապնդելով նրանց հավատքը, և երկայնամտությամբ ու շատ չարչարանքով հորդորելով նրանց պահել Աստծո պատվիրանները:

34 Եվ նրանցից չորսը Մոսիայի որդիներն էին. և նրանց անուններն էին՝ Ամմոն, Ահարոն, Օմներ և Հիմնի. սրանք էին Մոսիայի որդիների անունները:

35 Եվ նրանք ճամփորդում էին ողջ Զարահեմլայի երկրով մեկ, և ողջ ժողովրդի մեջ, ուրբեր թագավոր Մոսիայի իշխանության տակ էին, եռանդուն ձգտելով փոխհատուցել բոլոր վնասները, որոնք նրանք հասցրել էին եկեղեցուն, խոստովանելով բոլոր իրենց մեղքերը, և հրատարակելով բոլոր բաները, որոնք նրանք տեսել էին, և բացատրելով մարգարեություններն ու սուրբ գրքերը բոլոր նրանց, ուրբեր ուզում էին լսել նրանց:

36 Եվ այսպիսով, նրանք գործիքներ էին Աստծո ձեռքում՝ շատերին ճշմարտության իմացությանը բերելիս, այո, իրենց Քավչի իմացությանը:

37 Եվ որքան օրհնված են նրանք: Քանզի նրանք խաղաղություն հրատարակեցին. նրանք հրատարակեցին ավետիք բարիքի. և նրանք հայտարարեցին ժողովրդին, որ Տերն է թագավորում:

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Մոսիա 28

- 1 Արդ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Մոսիայի որդիներն արեցին բոլոր այս բաները, նրանք իրենց հետ մի փոքր խումբ վերցրեցին և վերադարձան իրենց հոր՝ թագավորի մոտ ու խնդրեցին նրան, որ թույլ տար իրենց՝ գնալ նրանց հետ, ում ընտրել էին, դեպի Նեփիի երկիրը, որ քարոզեին այն բաները, որոնք նրանք լսել էին, և որ նրանք կարողանային Աստծո խոսքը հաղորդել իրենց եղբայրներին՝ Լամանացիներին, Լամանացիներին,
- 2 Որ միգուցե կարողանային նրանց բերել Տիրոջ՝ իրենց Աստծո իմացությանը, և ապացուցել նրանց իրենց հայրերի անօրինության մասին. և որ միգուցե կարողանային բուժել նրանց իրենց ատելությունից հանդեպ Նեփիացիները, որ նրանք նույնպես կարողանային բերվել՝ ուրախանալու Տիրոջով՝ իրենց Աստծով, որ նրանք կարողանային դառնալ բարյացակամ մեկը մյուսի հանդեպ, և որ այլևս չլինեին հակառակություններ ողջ երկրում, որը Տերը՝ իրենց Աստվածը, տվել էր իրենց:
- 3 Արդ, նրանք ուզում էին, որ փրկությունը հայտարարվեր ամեն մի արարածի, քանզի նրանք չէին կարող տանել, որ որևէ մարդկային հոգի պիտի կորչեր. այո, նույնիսկ սուկ այն միտքը, որ որևէ հոգի պիտի տաներ անվերջ տանջանք, ստիպում էր նրանց ցնցվել ու դողալ:
- 4 Եվ այսպես Տիրոջ Հոգին ներգործեց նրանց վրա, քանզի նրանք մեղսավորներից հենց ամենանողկալի էին: Եվ Տերը հարմար տեսավ իր անսահման ողորմությամբ խնայել նրանց. սակայն իրենց անօրինությունների պատճառով նրանք տարան հոգու մեծ տվայտանք՝ շատ տառապելով ու վախենալով, որ կվտարվեին հավիտյան:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք աղաչեցին իրենց հորը շատ օրեր, որ կարողանային գնալ վեր՝ դեպի Նեփիի երկիրը:
- 6 Եվ թագավոր Մոսիան գնաց ու հարցրեց Տիրոջը, թե նա արդյոք պետք է թույլ տար իր որդիներին՝ գնալ Լամանացիների մեջ՝ քարոզելու խոսքը:
- 7 Եվ Տերն ասաց Մոսիային. Թո՛ւյլ տուր գնան, քանզի շատերը կհավատան նրանց խոսքերին, և նրանք հավերժական կյանք կունենան. և ես կազատեմ քո որդիներին Լամանացիների ձեռքից:

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Մոսիան թույլ տվեց, որ նրանք գնան ու անեն ըստ իրենց խնդրանքի:
- 9 Եվ նրանք ձեռնարկեցին իրենց ճամփորդությունն անապատով՝ գնալու վեր, քարոզելու խոսքը Լամանացիների մեջ. և ես կտամ նրանց զործերի մասին մի պատմություն հետագայում:
- 10 Արդ, թագավոր Մոսիան չունեւր մեկը, որին շնորհեր թագավորությունը, քանզի չկար իր որդիներից որևէ մեկը, որ կամենար ընդունել թագավորությունը:
- 11 Հետևաբար, նա վերցրեց հիշատակարանները, որոնք փորագրված էին արույրե թիթեղների վրա, և նաև նեփիի թիթեղները, և բոլոր բաները, որոնք նա պահել ու պահպանել էր Աստծո պատվիրանների համաձայն, հետո, երբ թարգմանեց ու գրել տվեց այն հիշատակարանները, որ գտել էր Լիմփիի ժողովուրդը, որոնք ոսկե թիթեղների վրա էին, որոնք նրան էին հանձնվել Լիմփիի ձեռքով.
- 12 Եվ այս նա արեց՝ իր ժողովրդի մեծ փափագի պատճառով. քանզի նրանք շատ էին փափագում իմանալ այն ժողովրդի մասին, որոնք կործանվել էին:
- 13 Եվ արդ, նա թարգմանեց դրանք այն երկու քարերի միջոցով, որոնք ամրացված էին աղեղի երկու օղերին:
- 14 Արդ, այս բաները պատրաստված էին ի սկզբանե և սերնդե-սերունդ փոխանցվում էին՝ լեզուներ թարգմանելու նպատակով.
- 15 Եվ դրանք Տիրոջ ձեռքով պահված ու պահպանված են եղել, որպեսզի նա բացահայտեր ամեն մի արարածի, որը կտիրեր երկրին, իր ժողովրդի անօրինություններն ու պղծությունները.
- 16 Եվ ով որ ունի այս բաները, կոչվում է տեսանող, ինչպես հին ժամանակներում:
- 17 Արդ հետո, երբ Մոսիան ավարտեց այս հիշատակարանները թարգմանելը, ահա, այն տալիս էր այն ժողովրդի պատմությունը, որը կործանվել էր, նրանց կործանման ժամանակից ետ՝ դեպի մեծ աշտարակի կառուցումը, այն ժամանակը, երբ Տերը խառնեց ժողովրդի լեզուն, և նրանք ցրվեցին ամենուր՝ ողջ երկրի երեսով, այր, և նույնիսկ այդ ժամանակից ետ, մինչև Ադամի ստեղծումը:

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

- 18 Արդ, այս պատմությունն անչափ սգալու պատճառ դարձավ Մոսիայի ժողովրդի համար, այդ, նրանք լցված էին վշտով. այնուամենայնիվ այն տվեց նրանց շատ գիտելիք, որով նրանք ուրախացան:
- 19 Եվ այս պատմությունը կգրվի հետագայում. քանզի ահա, անհրաժեշտ է, որ ողջ ժողովուրդն իմանա այն բաները, որոնք գրված են այս պատմության մեջ:
- 20 Եվ արդ, ինչպես ես ասացի ձեզ, թագավոր Մոսիան, այս բաներն անելուց հետո, վերցրեց արույրե թիթեղները, և բոլոր բաները, որոնք պահել էր, և տվեց դրանք Ալմային, որն Ալմայի որդին էր. այն, բոլոր հիշատակարաններն ու նաև մեկնիչները, և տվեց դրանք նրան ու հրամայեց նրան, որ նա պահի ու պահպանի դրանք, և նաև պահի ժողովրդի մի հիշատակարան՝ փոխանցելով դրանք սերնդե-սերունդ, ճիշտ ինչպես դրանք փոխանցվել էին այն ժամանակից ի վեր, ինչ Լեքին թողել էր Երուսաղեմը:

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Մոսիա 29

- 1 Արդ, երբ Մոսիան արել էր այս, նա ուղարկեց ամբողջ երկրով մեկ, ողջ ժողովրդի մեջ՝ ցանկանալով իմանալ նրանց կամքն այն բանի վերաբերյալ, թե ով պիտի լինի իրենց թագավորը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովրդի ձայնը եկավ՝ ասելով. Մենք ցանկանում ենք, որ Ահարոնը՝ քո որդին, լինի մեր թագավորն ու մեր կառավարիչը:
- 3 Արդ, Ահարոնը գնացել էր Նեփիի երկիրը, այդ պատճառով թագավորը չէր կարող նրան շնորհել թագավորությունը. ոչ էլ Ահարոնը կկամենար թագավորությունը վերցնել իր վրա. ոչ էլ Մոսիայի որդիներից որևէ մեկը կամեցավ վերցնել թագավորությունն իր վրա:
- 4 Հետևաբար, թագավոր Մոսիան ուղարկեց նորից ժողովրդի մեջ. այո, այսինքն՝ մի գրավոր խոսք ուղարկեց նա ժողովրդի մեջ: Եվ սրանք էին խոսքերը, որ գրված էին՝ ասելով.
- 5 Ահա, ո՛վ դուք, իմ ժողովուրդ, կամ իմ եղբայրներ, քանզի ես ձեզ համարում եմ որպես այդպիսիք, ես ուզում եմ, որ դուք խորհրդածեք այն հարցի շուրջ, որ դուք կանչված եք խորհրդածելու, քանի որ դուք ցանկանում եք ունենալ թագավոր:
- 6 Արդ, ես հայտարարում եմ ձեզ, որ նա, որին արդարացիորեն պատկանում է թագավորությունը, հրաժարվել է, և չի կամենում իր վրա վերցնել թագավորությունը:
- 7 Եվ արդ, եթե մեկ ուրիշը լինի նշանակված նրա տեղում, ահա, ես վախենում եմ ձեր մեջ հակառակություններ բարձրանան: Եվ ով գիտի, միգուցե իմ որդին, որին պատկանում է թագավորությունը, փոխվի, բարկանա ու իր ետևից հեռու տանի այս ժողովրդի մի մասին, որը պատերազմներ ու հակառակություններ կառաջացնի ձեր մեջ, որը շատ արյուն թափելու և Տիրոջ ճանապարհը խեղաթյուրելու պատճառ կլինի, այո, և կկործանի շատ մարդկանց հոգիները:
- 8 Արդ, ես ասում եմ ձեզ, եկեք լինենք իմաստուն ու խորհրդածենք այս բաները, քանզի մենք իրավունք չունենք կործանել իմ որդուն, ոչ էլ որևէ իրավունք ունենք կործանել մեկ ուրիշին, եթե նա նշանակվի նրա տեղում:

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

- 9 Եվ եթե իմ որդին նորից դառնա դեպի իր հպարտությունն ու սին բաները, նա ետ կվերցնի այն, ինչ նա ասել է և կպահանջի իր իրավունքը թագավորության վրա, որը կստիպի նրան, և այս ժողովրդին ևս, շատ մեղքեր գործել:
- 10 Եվ արդ, եկեք լինենք իմաստուն ու հաշվի առնենք այս բաները, և անենք այն, ինչը կապահովի այս ժողովրդի խաղաղությունը:
- 11 Հետևաբար, ես կլինեմ ձեր թագավորը մնացած իմ օրերում. այնուամենայնիվ, եկեք դատավորներ նշանակենք՝ դատելու այս ժողովրդին ըստ մեր օրենքի. և մենք նորովի կկարգավորենք այս ժողովրդի գործերը, քանզի մենք կնշանակենք իմաստուն մարդկանց՝ լինելու դատավորներ, որոնք կդատեն այս ժողովրդին՝ Աստծո պատվիրանների համաձայն:
- 12 Արդ, ավելի լավ է, որ մարդ դատվի Աստծո կողմից, քան մարդու կողմից, քանզի Աստծո դատաստանները միշտ արդար են, իսկ մարդու դատաստանները միշտ չեն արդար:
- 13 Հետևաբար, եթե հնարավոր լիներ, որ դուք կարողանայիք ունենալ ձեզ թագավորներ արդար մարդկանց, ովքեր կհաստատեին Աստծո օրենքները, և կդատեին այս ժողովրդին՝ համաձայն նրա պատվիրանների, այո, եթե դուք կարողանայիք ունենալ ձեզ թագավորներ այնպիսի մարդկանց, ովքեր կանեին, ճիշտ ինչպես իմ հայր Բենիամինն արեց այս ժողովրդի համար, ես ասում եմ ձեզ՝ եթե միշտ այդպես լիներ հանգամանքը, այդ դեպքում անհրաժեշտ կլիներ, որ դուք միշտ ունենայիք թագավորներ՝ կառավարելու ձեզ վրա:
- 14 Եվ, իրականում, ես ինքս տքնել եմ ողջ գործյամբ և ունակությամբ, որով ես օժտված եմ եղել սովորեցնելու ձեզ Աստծո պատվիրանները և հաստատելու խաղաղություն երկրով մեկ, որ չլինեին ոչ պատերազմներ, ոչ հակառակություններ, ոչ գողություն, ոչ կողոպուտ, ոչ սպանություն, ոչ էլ որևէ ձևի անօրինություն.
- 15 Եվ ով որ անօրինություն է գործել, նրան ես պատժել եմ՝ համաձայն այն հանցանքի, որը նա գործել է, համաձայն այն օրենքի, որը տրվել է մեզ մեր հայրերի կողմից:

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

- 16 Արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ քանի որ բոլոր մարդիկ չեն արդար, հարկավոր չէ, որ դուք ունենաք թագավոր կամ թագավորներ՝ կառավարելու ձեզ վրա:
- 17 Քանզի ահա, որքան շատ անօրինություն կատարվելու պատճառ է դառնում մի ամբարիշտ թագավոր, այո, և ինչպիսի մեծ կործանման:
- 18 Այո, հիշեք թագավոր Նոյին, նրա ամբարշտությունը, և նրա պղծությունները, և նաև ամբարշտությունն ու պղծությունները նրա ժողովրդի: Տեսեք, ինչ մեծ կործանում եկավ նրանց վրա. և նաև, իրենց անօրինության պատճառով՝ նրանք բերվեցին ճորտության:
- 19 Եվ, չլինեք նրանց ամենագետ Ստեղծողի միջամտությունը, և սա՛ նրանց անկեղծ ապաշխարության շնորհիվ, նրանք պետք է անխուսափելիորեն մնային ճորտության մեջ մինչև այժմ:
- 20 Բայց ահա, նա ազատեց նրանց, որովհետև նրանք իրենց խոնարհեցրին նրա առաջ. և որովհետև նրանք ուժգին աղաղակեցին առ նա, նա նրանց ազատեց ճորտությունից. և այսպես է Տերը գործում իր զորությամբ, բոլոր դեպքերում, մարդկանց զավակների մեջ՝ մեկնելով ողորմության բազուկը դեպի նրանց, ովքեր դնում են իրենց վստահությունը նրա վրա:
- 21 Եվ ահա, այժմ ես ասում եմ ձեզ՝ դուք չեք կարող զահագրվել մի անօրեն թագավորի, եթե դա չլինի մեծ կռվի և շատ արյուն թափելու միջոցով:
- 22 Քանզի ահա, նա իր ընկերներն ունի անօրինության մեջ, և նա պահում է իր պահակախումբն իրեն մոտիկ. և նա պատռում է օրենքները նրանց, ովքեր թագավորել են արդարությամբ իրենից առաջ. և նա կոխկրտում է Աստծո պատվիրաններն իր ոտքերի տակ:
- 23 Եվ նա սահմանում է օրենքներ, և ուղարկում դրանք առաջ՝ ժողովրդի մեջ, այո, օրենքներ՝ իր սեփական ամբարշտության համաձայն. և նա կարգադրում է կործանել նրան, ով չի հնազանդվում իր օրենքներին. և ով որ ապստամբում է նրա դեմ, նա կուղարկի իր զորքերը նրանց դեմ՝ պատերազմելու, և եթե նա կարող է, նա կկործանի նրանց. և այսպես մի անարդար թագավոր խեղաթյուրում է բոլոր արդարության ուղիները:
- 24 Եվ արդ, ահա ես ասում եմ ձեզ, հարկավոր չէ, որ այսպիսի պղծություններ գան ձեզ վրա:

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

- 25 Հետևաբար, ընտրե՛ք դատավորներ ժողովրդի ձայնով, որ դուք կարողանաք դատվել այն օրենքների համաձայն, որոնք տրվել են ձեզ մեր հայրերի կողմից, որոնք ճիշտ են, և որոնք տրվել են նրանց՝ Տիրոջ ձեռքով:
- 26 Արդ, ընդունված չէ, որ ժողովրդի ձայնը ցանկանա որևէ բան հակառակ նրա, ինչը ճշմարիտ է. բայց ընդունված է, որ ժողովրդի ավելի քիչ մասը ցանկանա այն, ինչը ճշմարիտ չէ. հետևաբար, դուք այս պետք է պահեք ու դարձնեք այն ձեր օրենքը՝ կատարել ձեր գործը ժողովրդի ձայնով:
- 27 Եվ եթե ժամանակը գալիս է, երբ ժողովրդի ձայնն ընտրում է անօրինություն, ուրեմն ժամանակն է, որ Աստծո դատաստանները գան ձեր վրա. այո, ուրեմն ժամանակն է, որ նա այցելի ձեզ մեծ ավերումով, ճիշտ ինչպես նա մինչև այժմ այցելել է այս երկիրը:
- 28 Եվ արդ, եթե դուք ունեք դատավորներ, և նրանք չեն դատում ձեզ համաձայն այն օրենքի, որը տրված է, դուք կարող եք պահանջել, որ նրանք դատվեն մի վերադաս դատավորից:
- 29 Եթե ձեր վերադաս դատավորները չեն դատում արդար դատաստաններ, դուք պետք է պահանջեք, որ ձեր ստորադաս դատավորների մի փոքր խումբ ի մի հավաքվի, և նրանք պետք է դատեն ձեր վերադաս դատավորներին՝ համաձայն ժողովրդի ձայնի:
- 30 Եվ ես հրամայում եմ ձեզ անել այս բաները Տիրոջ հանդեպ երկյուղով. և ես պատվիրում եմ ձեզ անել այս բաները, և որ դուք չունենաք ոչ մի թագավոր. որ եթե այս ժողովուրդը գործի մեղքեր ու անօրինություններ, դրանք պիտի դրվեն իրենց իսկ գլխին:
- 31 Քանզի ահա, ես ասում եմ ձեզ, շատ մարդկանց մեղքերի պատճառը եղել են իրենց թագավորների անօրինությունները. հետևաբար, նրանց անօրինությունները կդրվեն իրենց թագավորների գլխին:

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

32 Եվ արդ, ես ուզում եմ, որ այս անհավասարությունն այլևս չլինի այս երկրում, հատկապես՝ իմ այս ժողովրդի մեջ. այլ ես ուզում եմ, որ այս երկիրը լինի ազատության մի երկիր, և ամեն մարդ կարողանա օգտվել իր իրավունքներից ու արտոնություններից նույն ձևով՝ այնքան, որքան Տերը հարմար է տեսնում, որ մենք ապրենք ու ժառանգենք երկիրը, այո, մինչև իսկ այնքան, որքան մեր ժառանգներից որևէ մեկը կմնա այս երկրի երեսին:

33 Եվ շատ ու շատ բաներ էր թագավոր Մոսիան գրել նրանց՝ բացատրելով նրանց արդար թագավորի բոլոր փորձություններն ու փորձանքները, այո, հոգու բոլոր երկունքներն իրենց ժողովրդի համար, և նաև ժողովրդի բոլոր տրտունջները դեպի իրենց թագավորը. և նա բացատրեց նրանց այդ բոլորը:

34 Եվ նա ասաց նրանց, որ այս բաները չպետք է լինեն. այլ որ բեռը պիտի լինի ողջ ժողովրդի վրա, որ ամեն մարդ կարողանա կրել իր բաժինը:

35 Եվ նա բացատրեց նրանց նաև բոլոր դժվարությունները, որոնց ներքո նրանք կտառապեին՝ իրենց վրա կառավարող ունենալով մի անարդար թագավորի:

36 Այո, բոլոր նրա անօրինություններն ու պղծությունները, բոլոր պատերազմները և հակառակությունները և արյունահեղությունը, գողությունը և կողոպուտը, պռոնկություններ անելը և ամեն ձևի անօրինությունները, որոնք չեն կարող թվարկվել, ասելով նրանց, որ այս բաները չպետք է լինեն, որ դրանք, հատկապես, հակասում են Աստծո պատվիրաններին:

37 Եվ արդ եղավ այնպես, հետո, երբ թագավոր Մոսիան ուղարկեց այս բաները ժողովրդի մեջ, նրանք համոզվեցին նրա խոսքերի ճշմարտացիության մեջ:

38 Հետևաբար, նրանք հրաժարվեցին թագավորի համար իրենց ցանկություններից, և դարձան չափազանց մտահոգ, որ ամեն մարդ պիտի ունենա հավասար հնարավորություն ամբողջ երկրով մեկ. այո, և ամեն մարդ պատրաստակամություն հայտնեց պատասխան տալ իր անձնական մեղքերի համար:

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

39 Ընտնաբար, եղավ այնպես, որ նրանք խմբերով ի մի հավաքվեցին ողջ երկրում՝ տալու իրենց ձայնն այն բանի վերաբերյալ, թե ովքեր պետք է լինեին իրենց դատավորները՝ դատելու իրենց համաձայն այն օրենքի, որը տրված էր նրանց. և նրանք չափազանց ուրախ էին ազատության համար, որը շնորհվել էր իրենց:

40 Եվ նրանց սերն ուժեղացավ հանդեպ Մոսիան. այո, նրանք գնահատում էին նրան ավելի շատ, քան որևէ այլ մարդու. քանզի նրանք չէին նայում նրա վրա որպես բռնակալի, որն օգուտ էր փնտրում, այո, այն շահը, որն ապականում է հոգին. քանզի նա չէր բռնազանձել նրանց հարստությունները, ոչ էլ արյուն թափելով հաճույք ստացել. այլ նա հաստատել էր խաղաղություն երկրում, և նա շնորհել էր իր ժողովրդին, որ նրանք ազատված լինեին ամեն ձևի ճորտությունից. ուստի, նրանք գնահատում էին նրան, այո, անչափ՝ չափից դուրս:

41 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք նշանակեցին դատավորներ՝ կառավարելու իրենց վրա, կամ դատելու իրենց՝ ըստ օրենքի. և այս նրանք արեցին ամբողջ երկրով մեկ:

42 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման նշանակվեց՝ լինելու առաջին գլխավոր դատավորը, նա լինելով նաև քահանայապետը, նրա հայրը՝ պաշտոնը շնորհած լինելով նրան, և տված լինելով նրան պարտականությունները եկեղեցու բոլոր գործերի վերաբերյալ:

43 Եվ այսպիսով, եղավ այնպես, որ Ալման քայլում էր Տիրոջ ուղիներում և պահում էր նրա պատվիրանները, և նա դատում էր արդար դատավճիռներ. և երկրով մեկ տիրում էր անընդմեջ խաղաղություն:

44 Եվ այսպես սկսվեց դատավորների կառավարումն ամբողջ Զարահեմլայի երկրով մեկ, ողջ ժողովրդի մեջ, ովքեր կոչվում էին Նեփիացիներ. և Ալման առաջին և գլխավոր դատավորն էր:

45 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ նրա հայրը մահացավ՝ լինելով ութսուններկու տարեկան, ապրած լինելով՝ կատարելու Աստծո պատվիրանները:

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Եվ եղավ այնպես, որ Մոսիան նույնպես մահացավ, իր թագավորման երեսուններեքերորդ տարում՝ լինելով վաթսուններեք տարեկան. լրացնելով ընդամենը հինգ հարյուրևինը տարիներ այն ժամանակից, երբ Լեփին թողեց Երուսաղեմը:

47 Եվ այսպես վերջացավ Նեփիի ժողովրդի վրա թագավորների թագավորումը. և այսպես վերջացան Ալմայի օրերը, որը նրանց եկեղեցու հիմնադիրն էր:

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Ալմայի որդու

Ալմայի գիրքը

Պատմությունն Ալմայի, որն Ալմայի որդին էր՝ առաջին և գլխավոր դատավորը Նեփիի ժողովրդի վրա, և նաև քահանայապետը եկեղեցու վրա: Մի պատմություն դատավորների կառավարման, և ժողովրդի մեջ պատերազմների ու հակառակությունների մասին: Եվ նաև մի պատմություն պատերազմի մասին. Նեփիացիների և Լամանացիների միջև, համաձայն Ալմայի՝ առաջին և գլխավոր դատավորի հիշատակարանի:

Ալմա 1

- 1 Արդ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման առաջին տարում, այս ժամանակից հետո, թագավոր Մոսիան գնացել էր երկրի ողջ ճանապարհը, պատերազմած լինելով լավ պատերազմ, քայլելով ուղիղ՝ Աստծո առաջ, չթողնելով որևէ մեկին թագավորելու իր փոխարեն. այնուամենայնիվ, նա հաստատել էր օրենքներ, և դրանք ընդունվել էին ժողովրդի կողմից. հետևաբար, նրանք պարտադրված էին հետևել օրենքներին, որոնք նա ստեղծել էր:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ ասոյանում Ալմայի կառավարման առաջին տարում, մի մարդ էր բերվել նրա առաջ՝ դատվելու, մի մարդ, որը հաղթանդամ էր ու ճանաչված իր մեծ ուժի պատճառով:
- 3 Եվ նա շրջել էր ժողովրդի մեջ՝ քարոզելով նրանց այն, ինչ նա անվանում էր Աստծո խոսք՝ հակադրվելով եկեղեցուն. հայտարարելով ժողովրդին, որ ամեն մի քահանա և ուսուցիչ պետք է դառնար հանրաճանաչ. և նրանք չպետք է աշխատեին իրենց ձեռքերով, այլ որ նրանք պետք է պահվեին ժողովրդի կողմից:
- 4 Եվ նա նաև վկայեց ժողովրդին, որ ողջ մարդկությունը կփրկվի վերջին օրը, և որ նրանք չպետք է վախենան կամ դողան, այլ որ նրանք կարող են բարձրացնել իրենց գլուխները և ցնծալ. քանզի Տերն է ստեղծել բոլոր մարդկանց, և նաև փրկագնել է բոլոր մարդկանց. և վերջում բոլոր մարդիկ պետք է ունենան հավերժական կյանք:

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նա այնքան սովորեցրեց այս բաները, որ շատերը հավատացին նրա խոսքերին, նույնիսկ այնքան շատերը, որ նրանք սկսեցին պահել նրան և փող տալ նրան:
- 6 Եվ նա սկսեց բարձրամտանալ իր սրտի հպարտությունից, և կրել շատ թանկարժեք հանդերձներ, այո, և նույնիսկ սկսեց իր քարոզչությանը համապատասխան մի եկեղեցի հիմնել:
- 7 Եվ եղավ այնպես, երբ նա պատրաստվում էր քարոզել նրանց, ովքեր հավատում էին նրա խոսքերին, նա հանդիպեց մի մարդու, որը պատկանում էր Աստծո եկեղեցուն, այո, այսինքն՝ նրանց ուսուցիչներից մեկին. և նա սկսեց սաստիկ վիճել նրա հետ, որպեսզի կարողանար եկեղեցու ժողովրդին մոլորեցնել. բայց այդ մարդն ընդդիմացավ նրան՝ խրատելով նրան Աստծո խոսքերով:
- 8 Արդ այդ մարդու անունը Գեդեոն էր. և այդ նա էր, որ գործիք եղավ Աստծո ձեռքում Լիմփի ժողովրդին ճորտությունից ազատելիս:
- 9 Արդ, որովհետև Գեդեոնն Աստծո խոսքով ընդդիմացավ նրան, նա զայրացավ Գեդեոնի վրա և քաշեց իր սուրն ու սկսեց զարկել նրան: Արդ, Գեդեոնը, կթված լինելով շատ տարիներից, հետևաբար ի վիճակի չեղավ ընդդիմանալ նրա հարվածներին, հետևաբար նա սպանվեց սրով:
- 10 Եվ մարդը, որը սպանեց նրան, վերցվեց եկեղեցու ժողովրդի կողմից և բերվեց Ալմայի առջև՝ դատվելու ըստ այն հանցագործությունների, որոնք նա գործել էր:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ նա կանգնեց Ալմայի առջև և մեծ հանդգնությամբ պաշտպանեց իրեն:
- 12 Բայց Ալման ասաց նրան. Ահա, այս առաջին անգամն է, որ քահանանենգում է մտցվել այս ժողովրդի մեջ: Եվ ահա, դու մեղավոր ես ոչ միայն քահանանենգության համար, այլ փորձել ես սրի միջոցով հարկադրել այն. և եթե քահանանենգություն հարկադրվի այս ժողովրդի մեջ, դա լիակատար կործանման կհասցնի նրանց:
- 13 Եվ դու թափել ես մի արդար մարդու արյունը, այո, մի մարդու, որն այս ժողովրդի մեջ շատ բարիք է արել. և եթե մենք խնայենք քեզ, նրա արյունը կգա մեզ վրա վրեժխնդրության համար:

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

14 Հետևաբար, դու դատապարտվում ես մահվան, համաձայն այն օրենքի, որը տրվել է մեզ Մոսիայի՝ մեր վերջին թագավորի կողմից. և այն ընդունվել է այս ժողովրդի կողմից. հետևաբար, այս ժողովուրդը պետք է հետևի օրենքին:

15 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վերցրեցին նրան, և նրա անունը Նեոր էր, և նրանք տարան նրան Մանթի բլրի գագաթը, և այնտեղ նրան ստիպեցին, կամ ավելի ճիշտ նա ընդունեց, երկնքի ու երկրի միջև, որ այն, ինչ նա սովորեցրել էր ժողովրդին, հակասում էր Աստծո խոսքին. և այնտեղ նա խայտառակ մահ տարավ:

16 Սակայն, այս վերջ չդրեց երկրով մեկ քահանանենգության տարածմանը. քանզի կային շատերը, ովքեր սիրում էին աշխարհի ունայն բաները, և նրանք առաջ գնացին՝ քարոզելով կեղծ վարդապետություններ. և այս նրանք արեցին հանուն հարստությունների ու փառքի:

17 Սակայն նրանք օրենքից վախի պատճառով չէին համարձակվում ստել, չլիներ թե դա իմացվեր, քանզի ստախոսները պատժվում էին. հետևաբար, նրանք ձևացնում էին, թե քարոզում էին համաձայն իրենց հավատքի. և արդ, օրենքը ոչ մի իշխանություն չէր կարող ունենալ որևէ մարդու վրա իր հավատքի համար:

18 Եվ նրանք օրենքից վախի պատճառով չէին համարձակվում գողանալ, քանզի այդպիսիները պատժվում էին. ոչ համարձակվում էին նրանք կողոպտել, ոչ էլ սպանել, քանզի նա, ով սպանում էր, պատժվում էր մահվամբ:

19 Բայց եղավ այնպես, որ նրանք, ովքեր չէին պատկանում Աստծո եկեղեցուն, սկսեցին հալածել նրանց, որոնք պատկանում էին Աստծո եկեղեցուն, և իրենց վրա էին վերցրել Քրիստոսի անունը:

20 Այո, նրանք հալածում էին նրանց և վիրավորում նրանց ամեն ձևի խոսքերով, և այս, նրանց խոնարհության պատճառով. որովհետև նրանք իրենց սեփական աչքում հպարտ չէին, և որովհետև նրանք հաղորդում էին Աստծո խոսքը մեկը մյուսին առանց փողի ու առանց գնի:

21 Այժմ եկեղեցու ժողովրդի մեջ կար մի խիստ օրենք, որ եկեղեցուն պատկանող որևէ մարդ չպետք է վեր կենար ու հալածեր նրանց, ովքեր չէին պատկանում եկեղեցուն, և որ միմյանց միջև չպետք է լիներ որևէ հալածանք:

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

- 22 Սակայն նրանց մեջ կային շատերը, ովքեր սկսեցին հպարտանալ և սկսեցին տաքացած վիճել իրենց հակառակորդների հետ, նույնիսկ մինչև ծեծկոտուք. այո, նրանք բռունցքներով ծեծում էին մեկը մյուսին:
- 23 Արդ, դա Ալմայի կառավարման երկրորդ տարում էր, և այն մեծ չարչարանքների պատճառ էր եկեղեցու համար. այո, դա մեծ փորձության պատճառ էր եկեղեցու համար:
- 24 Քանզի շատերի սրտերը կարծրացած էին, և նրանց անունները ջնջվեցին, այնպես որ նրանք այլևս չէին հիշվում Աստծո ժողովրդի մեջ: Եվ նաև շատերը ետ քաշվեցին նրանց միջից:
- 25 Արդ, այս մի մեծ փորձություն էր նրանց համար, ովքեր ամուր էին կանգնած հավատքի մեջ, այնուամենայնիվ, նրանք հաստատուն էին և անխախտ Աստծո պատվիրանները պահելիս, և նրանք համբերությամբ տանում էին իրենց վրա դիզված հալածանքը:
- 26 Եվ երբ Աստծո խոսքը ժողովրդին հաղորդելու համար քահանաները թողնում էին իրենց աշխատանքը, ժողովուրդը նույնպես թողնում էր իր գործերը՝ լսելու Աստծո խոսքը: Եվ երբ քահանան հաղորդում էր նրանց Աստծո խոսքը, նրանք կրկին բոլորը ջանասիրաբար վերադառնում էին իրենց գործերին. և քահանան, իրեն վեր չզնահատելով իր ունկնդիրներից, քանզի քարոզիչն ավելի լավը չէր, քան ունկնդիրը. ոչ էլ ուսուցիչն էր ինչ-որ չափով ավելի լավը, քան սովորողը, և այսպիսով նրանք բոլորը հավասար էին, և բոլորն աշխատում էին՝ յուրաքանչյուրն իր ուժի համաձայն:
- 27 Եվ նրանք իրենց ստացվածքից բաժին էին հանում աղքատին և կարիքավորին, հիվանդին և չարչարվածին՝ ամեն մարդ համաձայն նրա, ինչ ուներ. և նրանք չէին կրում թանկարժեք հանդերձներ, սակայն նրանք կոկիկ էին ու սիրունատես:
- 28 Եվ այսպես նրանք հաստատեցին եկեղեցու գործերը, և այսպես նրանք սկսեցին նորից անընդհատ խաղաղություն ունենալ, չնայած բոլոր իրենց հալածանքներին:

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

- 29 Եվ արդ, եկեղեցու կայունության պատճառով նրանք սկսեցին չափազանց հարստանալ, ունենալով առատություն բոլոր բաների, ինչի կարիք որ ունեին՝ առատություն հոտերի ու նախիրների և ամեն տեսակի պարարտների, և նաև առատություն հատիկի և ոսկու և արծաթի և թանկարժեք բաների, և առատություն մետաքսի և նրբահյուս բեհեզի և ամեն ձևի լավ, տնական գործվածքի:
- 30 Եվ այսպիսով, իրենց բարեկեցիկ պայմաններում նրանք դուրս չէին քշում որևէ մեկին, ով մերկ էր, կամ, որ քաղցած էր, կամ, որ պապակ էր, կամ, որ հիվանդ էր, կամ, որ կերակրված չէր. և նրանք չէին դնում իրենց սիրտը հարստության վրա. հետևաբար, նրանք բոլորի հանդեպ առատաձեռն էին՝ ինչպես ծերի, այնպես էլ երիտասարդի, ինչպես ճորտի, այնպես էլ ազատի, ինչպես տղամարդու, այնպես էլ կնոջ, ինչպես եկեղեցուց դուրս, այնպես էլ եկեղեցում, չունենալով կողմնապահություն հանդեպ անձանց, ինչ վերաբերում էր նրանց, ովքեր գտնվում էին կարիքի մեջ:
- 31 Եվ այսպիսով, նրանք բարգավաճեցին և դարձան շատ ավելի ունևոր, քան նրանք, ովքեր չէին պատկանում իրենց եկեղեցուն:
- 32 Քանզի նրանք, ովքեր չէին պատկանում նրանց եկեղեցուն, իրենց տվել էին կախարդությունների և կռապաշտության կամ անգործության, դատարկաբանությունների, նախանձությունների և կռվի. կրելով թանկարժեք հանդերձներ, հպարտությունից բարձրացած լինելով սեփական աչքում. հալածելով, ստելով, գողանալով, կողոպտելով, պոռնկություններ անելով և սպանելով, և ամեն ձևի ամբարշտություն. այնուամենայնիվ, օրենքն ուժի մեջ էր դրվում բոլոր նրանց վրա, ովքեր զանցառում էին այն, այնքանով, որքանով դա հնարավոր էր:
- 33 Եվ եղավ այնպես, որ այսպիսով գործադրելով օրենքը նրանց վրա՝ ամեն մարդ ստանալով պատիժ համաձայն նրա, ինչ նա արել էր, նրանք դարձան ավելի հանգիստ, և չէին համարձակվում որևէ ամբարշտություն գործել, չլինի թե իմացվեր. հետևաբար, Նեփիի ժողովրդի մեջ մեծ խաղաղություն եղավ մինչև դատավորների կառավարման հինգերորդ տարին:

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Ալմա 2

- 1 Եվ եղավ այնպես՝ նրանց կառավարման հինգերորդ տարվա սկզբում ժողովրդի մեջ սկսեց լինել հակառակություն. քանի որ ոմն մի մարդ, կոչված լինելով Ամղիկի, նա լինելով մի շատ խորամանկ մարդ, այո, մի իմաստուն մարդ, ինչ վերաբերում է աշխարհի իմաստությանը, նա լինելով ըստ այն մարդու կարգի, որ սպանեց Գեդեոնին սրով, որը մահվան դատապարտվեց օրենքի համաձայն,
- 2 Արդ, այս Ամղիկին իր խորամանկությամբ հեռու էր տարել շատ մարդկանց իր ետևից. նույնիսկ այնքան շատ, որ նրանք սկսեցին լինել շատ հզոր. և նրանք սկսեցին ջանք թափել հաստատելու Ամղիկին թագավոր լինելու ժողովրդի վրա:
- 3 Եվ այս տագնապալի էր եկեղեցու ժողովրդի համար, և նաև բոլոր նրանց համար, որոնք հեռու չէին տարվել Ամղիկի համոզմունքների ետևից. քանզի նրանք գիտեին, որ համաձայն իրենց օրենքի, այսպիսի բաները պետք է հաստատվեին ժողովրդի ձայնով:
- 4 Հետևաբար, եթե հնարավոր լիներ, որ Ամղիկին ձեռք բերեր ժողովրդի ձայնը, նա, լինելով մի ամբարիշտ մարդ, կզրկեր նրանց իրենց իրավունքներից և եկեղեցու արտոնություններից. քանզի դա էր նրա մտադրությունը՝ կործանել Աստծո եկեղեցին:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդն ի մի հավաքվեց բոլոր երկրով մեկ, ամեն մարդ ըստ իր մտքի՝ լինելով Ամղիկին կողմ, թե դեմ, առանձին խմբերով, ունենալով մեծ վիճաբանություններ ու ապշեցուցիչ հակառակություններ մեկը մյուսի հետ:
- 6 Եվ այսպես, նրանք ի մի հավաքվեցին՝ տալու իրենց ձայներն այդ հարցի վերաբերյալ. և դրանք դրվեցին դատավորների առջև:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովրդի ձայնը եկավ Ամղիկի դեմ, այնպես որ նա չդարձավ թագավոր ժողովրդի վրա:
- 8 Արդ, դա մեծ ուրախություն առաջացրեց նրանց սրտերում, ովքեր նրա դեմ էին. բայց Ամղիկին բարկության դրդեց նրանց, ովքեր իր կողմից էին, նրանց դեմ, ովքեր իր կողմից չէին:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ի մի հավաքվեցին և Ամղիկին նվիրաբերեցին՝ լինելու իրենց թագավոր:

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

- 10 Արդ, երբ Ամղիկին թագավոր դարձավ նրանց վրա, նա հրամայեց, որ նրանք զենք վերցնեին իրենց եղբայրների դեմ. և նա արեց դա, որպեսզի կարողանար նրանց իրեն ենթարկել:
- 11 Այժմ Ամղիկիի ժողովուրդը զանազանվում էր Ամղիկիի անունով՝ կոչված լինելով Ամղիկիացիներ. և մնացածը կոչվում էին Նեփիացիներ, կամ Աստծո ժողովուրդ:
- 12 Հետևաբար, Նեփիացիները տեղյակ էին Ամղիկիացիների մտադրության մասին, և այդ պատճառով նրանք պատրաստվեցին հանդիպելու նրանց. այո, նրանք զինվեցին սրերով և թրերով, աղեղներով և նետերով, քարերով և պարաստիկներով և բոլոր ձևի, ամեն տեսակի պատերազմի զենքերով:
- 13 Եվ այսպես, նրանք պատրաստ էին հանդիպելու Ամղիկիացիներին նրանց գալու ժամանակ: Եվ նրանց թվաքանակին համապատասխան նշանակվել էին զորապետեր, և ավելի բարձր զորապետեր, և գլխավոր զորապետեր:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Ամղիկին զինեց իր մարդկանց բոլոր ձևի, ամեն տեսակի պատերազմի զենքերով. և իր ժողովրդի վրա նա նաև նշանակեց կառավարիչներ ու ղեկավարներ առաջնորդելու նրանց՝ պատերազմելու իրենց եղբայրների դեմ:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ Ամղիկիացիները հասան Ամնիհու բլրին, որը Սիդոն գետից դեպի արևելք էր, որը հոսում էր Զարահեմլայի երկրով, և այնտեղ նրանք սկսեցին պատերազմել Նեփիացիների հետ:
- 16 Այժմ Ալման լինելով Նեփիի ժողովրդի գլխավոր դատավորը և կառավարիչը, ուստի նա վեր գնաց իր ժողովրդի հետ, այո, իր զորապետերի ու գլխավոր զորապետերի հետ, այո, իր զորքերի գլուխն անցած՝ ճակատամարտելու Ամղիկիացիների դեմ:
- 17 Եվ նրանք սկսեցին կոտորել Ամղիկիացիներին բլրի վրա՝ Սիդոնի արևելքում: Եվ Ամղիկիացիները կռվում էին Նեփիացիների դեմ մեծ ուժով, այնպես որ Նեփիացիներից շատերն ընկան Ամղիկիացիների առաջ:
- 18 Սակայն Տերը զորացրեց Նեփիացիների ձեռքը, այնպես որ նրանք կոտորեցին Ամղիկիացիներին մեծ կոտորածով, այնպես որ նրանք սկսեցին փախչել նրանց առաջից:

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

19 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները հետապնդեցին Ամղիկիացիներին ամբողջ այդ օրը և կոտորեցին նրանց մեծ կոտորածով՝ այնչափ, որ Ամղիկիացիներից կային տասներկու հազար հինգ հարյուր երեսուններկու հոգի սպանված. իսկ Նեփիացիներից կային վեց հազար հինգ հարյուր վաթսուններկու հոգի սպանված:

20 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ալման այլևս չկարողացավ հետապնդել Ամղիկիացիներին, նա կարգադրեց, որ իր մարդիկ խփեին իրենց վրանները Գեդեոնի հովտում, հովիտը կոչված լինելով այն Գեդեոնի անունով, որը սպանվել էր սրով՝ Նեորի ձեռքով. և այս հովտում Նեփիացիները խփեցին իրենց վրանները՝ գիշերվա համար:

21 Եվ Ալման լրտեսներ ուղարկեց՝ հետևելու Ամղիկիացիներից մնացածին, որպեսզի կարողանար իմանալ նրանց ծրագրերի ու նրանց դավադրությունների մասին, որի միջոցով կկարողանար պաշտպանվել նրանց դեմ, որպեսզի կարողանար իր ժողովրդին պահպանել կործանվելուց:

22 Այսպիսով նրանք, ում նա դուրս էր ուղարկել հետևելու Ամղիկիացիների ճամբարին, կոչվում էին Զերամ, և Ամնոր, և Մանթի, և Լիմեր. այդ նրանք էին, ովքեր դուրս գնացին իրենց մարդկանցով՝ հետևելու Ամղիկիացիների ճամբարին:

23 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը նրանք շատ հապճեպորեն վերադարձան Նեփիացիների ճամբարը, լինելով մեծապես ապշած, և ցնցված՝ սաստիկ վախից, ասելով.

24 Ահա, մենք հետևում էինք Ամղիկիացիների ճամբարին և ի մեծ զարմանս մեզ, Մինոնի երկրում՝ Զարահեմլայի երկրի վերևում, Նեփիի երկրի ուղղությամբ, մենք տեսանք Լամանացիների մի ստվար զորք. և ահա, Ամղիկիացիները միացան նրանց.

25 Եվ նրանք մեր եղբայրների վրա են հասել այն երկրում. և նրանք փախչում են նրանց առջևից իրենց հոտերով և իրենց կանանցով և իրենց երեխաներով դեպի մեր քաղաքը. և եթե մենք չաճապարենք, նրանք տեր կդառնան մեր քաղաքին և կկոտորեն մեր հայրերին, մեր կանանց ու մեր երեխաներին:

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

26 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովուրդը վերցրեց իր վրանները, և հեռացավ Գեդեոնի հովտից՝ դեպի իրենց քաղաքը, որը Զարահեմլայի քաղաքն էր:

27 Եվ ահա, երբ նրանք անցնում էին Սիդոն գետը, Լամանացիները, և Ամդիկիացիները, լինելով գրեթե այնքան մեծաթիվ, ինչպես ծովի ավազը, եկան նրանց վրա՝ կործանելու նրանց:

28 Սակայն Նեփիացիները, զորեղացված լինելով Տիրոջ ձեռքով, աղոթած լինելով զորության մասին, որ նա իրենց ազատեր իրենց թշնամիների ձեռքից, հետևաբար Տերը լսեց նրանց աղաղակները և զորեղացրեց նրանց, և Լամանացիներն ու Ամդիկիացիներն ընկան նրանց առաջ:

29 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման կռվեց Ամդիկիի հետ սրով՝ դեմ առ դեմ. և նրանք կռվում էին ուժգնորեն մեկը մյուսի հետ:

30 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման, լինելով Աստծո մի մարդ՝ մղված լինելով մեծ հավատքով, գոչեց՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, ողորմություն ունեցիր և խնայիր իմ կյանքը, որպեսզի ես մի գործիք լինեմ քո ձեռքում՝ փրկելու և պահպանելու այս ժողովրդին:

31 Այժմ, երբ Ալման ասաց այս խոսքերը, նա կրկին կռվեց Ամդիկիի հետ. և նա ուժեղացվեց, այնպես որ սրով սպանեց Ամդիկիին:

32 Եվ նա նաև կռվեց Լամանացիների թագավորի հետ, բայց Լամանացիների թագավորը Ալմայի առաջից ետ փախավ և ուղարկեց իր պահապաններին՝ կռվելու Ալմայի հետ:

33 Իսկ Ալման, իր պահապաններով հանդերձ, կռվեց Լամանացիների թագավորի պահապանների հետ, մինչև սպանեց ու ետ քշեց նրանց:

34 Եվ այսպիսով, նա մաքրեց տարածքը կամ ավելի ճիշտ ասելով, որը Սիդոն գետի արևմուտքում էր՝ Սիդոնի ջրերի մեջ գցելով Լամանացիների մարմինները, ովքեր սպանվել էին, որ այդպիսով նրա ժողովուրդը կարողանար տեղ ունենալ՝ անցնելու և կռվելու Լամանացիների ու Ամդիկիացիների հետ Սիդոն գետի արևմտյան կողմում:

35 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք բոլորն անցել էին Սիդոն գետը, Լամանացիներն ու Ամդիկիացիները սկսեցին նրանց առաջից փախչել, չնայած նրանք այնքան մեծաթիվ էին, որ նրանք չէին կարող հաշվվել:

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

36 Եվ նրանք փախան նեփիացիների առաջից՝ դեպի անապատ, որը հյուսիս և արևմուտք էր, և հեռու՝ երկրի սահմաններից այն կողմ. և նեփիացիները հետապնդեցին նրանց իրենց զորությամբ և սպանեցին նրանց:

37 Այո, նրանց դիմավորում էին ամեն կողմից, և սպանում, և քշում, մինչև նրանք ցրվեցին դեպի արևմուտք, և դեպի հյուսիս, մինչև նրանք հասան անապատին, որը կոչվում էր Հերմաունթս. և դա այն անապատի մասն էր, որը լցված էր վայրի ու անկշտում գազաններով:

38 Եվ եղավ այնպես, որ շատերն իրենց վերքերից մեռան անապատում, և լափվեցին այդ գազանների ու նաև օդի անգղների կողմից. և նրանց ոսկորները գտան ու դիզեցին հողի վրա:

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Ալմա 3

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ այն Նեփիացիները, որոնք չէին սպանվել պատերազմի զենքերով, թաղելով նրանց, ովքեր սպանվել էին,— արդ, սպանվածների հաշիվն անհաշվելի էր, նրանց հաշվի մեծության պատճառով,— հետո, երբ նրանք վերջացրել էին իրենց մեռելներին թաղելը, նրանք բոլորը վերադարձան դեպի իրենց հողերը, և իրենց տները, և իրենց կանայք, և իրենց երեխաները:
- 2 Արդ, բազում կանայք ու երեխաներ էին սրով կոտորվել, և նաև նրանց հոտերի ու նրանց նախիրների մեծ մասը. և նաև ավերվել էր նրանց հատիկի դաշտերի մեծ մասը, քանի որ դրանք ոտնակոխ էին արվել մարդկանց բազմությունների կողմից:
- 3 Եվ արդ, Լամանացիներից ու Ամդիկիացիներից բոլոր նրանք, ովքեր սպանվել էին Սիդոն գետի ափին, զցվել էին Սիդոն գետի ջրերի մեջ. և ահա, նրանց ոսկորները ծովի խորքերում են, և դրանք բազում են:
- 4 Եվ Ամդիկիացիները տարբերվում էին Նեփիացիներից, քանզի նրանք, Լամանացիների ձևով, իրենց վրա՝ ճակատներին, կարմիրով նշան էին արել. սակայն նրանք չէին ածիլել իրենց գլուխները Լամանացիների պես:
- 5 Արդ, Լամանացիների գլուխներն ածիլված էին. և նրանք մերկ էին, բացի մորթուց, որը գոտևորում էր նրանց կոնքերի շուրջը, և նաև նրանց զենք ու զրահից, որը գոտևորված էր նրանց շուրջը, նրանց աղեղներից և նրանց նետերից, նրանց քարերից և նրանց պարսատիկներից և այլն:
- 6 Եվ Լամանացիների մաշկը մուգ էր, համաձայն այն նշանի, որը դրված էր նրանց հայրերի վրա, որն անեծք էր նրանց վրա՝ իրենց օրինազանցության և իրենց եղբայրների դեմ ապստամբության պատճառով, որոնք բաղկացած էին Նեփիից, Հակոբից, և Հովսեփից, և Սամից, որոնք արդար ու սուրբ մարդիկ էին:
- 7 Եվ նրանց եղբայրները ջանում էին կործանել նրանց, այդ պատճառով նրանք անհիծված էին. և Տեր Աստված մի նշան դրեց նրանց վրա, այդ, Լամանի ու Լեմուելի, և նաև Իսմայելի զավակների, և Իսմայելացի կանանց վրա:

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

- 8 Եվ այս արվեց, որպեսզի նրանց սերունդը կարողանար տարբերվել իրենց եղբայրների սերնդից, որպեսզի դրա միջոցով Տեր Աստված կարողանար պահպանել իր ժողովրդին, որ նրանք չկարողանային խառնվել և հավատալ թյուր ավանդություններին, որոնք նրանց կործանման կհասցնեին:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ ով որ խառնում էր իր սերունդը Լամանացիների սերնդի հետ, բերում էր նույն անեծքն իր սերնդի վրա:
- 10 Հետևաբար, ով որ թույլ էր տալիս իրեն՝ մոլորեցվելու Լամանացիների կողմից, դասվում էր այդ անվան տակ, և մի նշան էր դրվում նրա վրա:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ ովքեր չէին հավատում Լամանացիների ավանդությանը, այլ հավատում էին այն հիշատակարաններին, որոնք դուրս էին բերվել Երուսաղեմի հողից, և նաև իրենց հայրերի ավանդությանը, որոնք ճիշտ էին, ովքեր հավատում էին Աստծո պատվիրաններին և պահում էին դրանք, կոչվում էին Նեփիացիներ կամ Նեփիի ժողովուրդ, այդ ժամանակից ի վեր,
- 12 Եվ այդ նրանք են, ովքեր պահել են հիշատակարաններն իրենց ժողովրդի մասին, որոնք ճշմարիտ են, և նաև Լամանացի ժողովրդի մասին:
- 13 Այժմ մենք կվերադառնանք կրկին Ամլիկիացիներին, քանզի նրանք նույնպես մի նշան էին դրել իրենց վրա. այո, նրանք նշան էին դրել իրենց վրա, այո, այսինքն՝ կարմիրով մի նշան՝ իրենց ճակատների վրա:
- 14 Այսպիսով, Աստծո խոսքը կատարվում է, քանզի սրանք են այն խոսքերը, որոնք նա ասաց Նեփիին. Ահա, ես անիծել եմ Լամանացիներին, և ես մի նշան կդնեմ նրանց վրա, որպեսզի նրանք և նրանց սերունդը կարողանան առանձնացվել քեզանից և քո սերնդից, այս ժամանակից այսուհետև և հավիտյան, մինչև նրանք չապաշխարեն իրենց ամբարշտությունից և դառնան դեպի ինձ, որպեսզի ես կարողանամ ողորմություն ունենալ նրանց վրա:
- 15 Եվ բացի դրանից. Ես մի նշան կդնեմ նրա վրա, ով խառնում է իր սերունդը քո եղբայրների հետ, որպեսզի նրանք անիծված լինեն նույնպես:
- 16 Եվ բացի դրանից. Ես մի նշան կդնեմ նրա վրա, ով կռվում է ընդդեմ քեզ և քո սերնդի:

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

- 17 Եվ բացի դրանից, ես ասում եմ. նա, ով հեռանում է քեզանից, այլևս չպետք է կոչվի քո սերունդը. և ես կօրհնեմ քեզ, և նրանց, ովքեր կկոչվեն քո սերունդ, այսուհետև և հավիտյան. և սրանք էին Տիրոջ խոստումները Նեփիին ու նրա սերնդին:
- 18 Արդ, Ամղիկիացիները չգիտեին, որ նրանք իրականացնում էին Աստծո խոսքերը, երբ նրանք սկսեցին իրենց վրա նշան անել՝ իրենց ճակատներին. այնուամենայնիվ, նրանք դուրս էին եկել բացահայտ ապստամբության ընդդեմ Աստծո. այդ պատճառով անհրաժեշտ էր, որ անեծքն ընկներ նրանց վրա:
- 19 Այժմ ես կկամենայի, որ դուք հասկանայիք, որ նրանք իրենք բերեցին իրենց վրա անեծքը. և հենց այդպես, ամեն մարդ, որ անիծվում է, ինքն է բերում իր սեփական դատապարտությունն իր վրա:
- 20 Արդ եղավ այնպես, որ ոչ շատ օրեր անց այն ճակատամարտից, որը մղվել էր Լամանացիների ու Ամղիկիացիների կողմից՝ Զարահեմլայի երկրում, որ Լամանացիների մեկ այլ բանակ կար, որ եկավ Նեփիի ժողովրդի վրա այդ նույն տեղում, որտեղ առաջին բանակը հանդիպել էր Ամղիկիացիներին:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ մի բանակ կար ուղարկված՝ դուրս քշելու նրանց իրենց երկրից:
- 22 Արդ, Ալման ինքը, վերքից չարչարված լինելով, չգնաց վեր այս անգամ՝ ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ.
- 23 Բայց նա ուղարկեց մի մեծաթիվ բանակ նրանց դեմ. և նրանք գնացին ու կոտորեցին Լամանացիներից շատերին ու քշեցին նրանցից մնացածին իրենց երկրի սահմաններից դուրս:
- 24 Եվ հետո նրանք կրկին վերադարձան և սկսեցին խաղաղություն հաստատել երկրում այլևս չանհանգստացվելով իրենց թշնամիներից մի առ ժամանակ:
- 25 Արդ, բոլոր այս բաներն արվեցին, այո, բոլոր այս պատերազմներն ու կռիվները սկսվեցին ու ավարտվեցին դատավորների կառավարման հինգերորդ տարում:

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

26 Եվ մեկ տարում հազարավոր ու տասնյակ հազարավոր հոգիներ ուղարկվեցին հավերժական աշխարհ, որպեսզի նրանք կարողանային հնձել իրենց վարձքը՝ համաձայն իրենց գործերի, լինեին դրանք լավ, կամ լինեին դրանք վատ, հնձելու հավերժական երջանկություն կամ հավերժական թշվառություն, համաձայն այն ոգու, որին նրանք կամեցել էին հնազանդվել, լիներ դա լավ ոգի կամ վատը:

27 Քանզի ամեն մարդ ստանում է վարձք նրանից, ում նա կամեցել է հնազանդվել, և դա՝ մարգարեության ոգու խոսքերի համաձայն. հետևաբար, թող դա լինի ճշմարտության համաձայն: Եվ այսպես վերջանում է դատավորների կառավարման հինգերորդ տարին:

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Ալմա 4

- 1 Արդ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման վեցերորդ տարում չկային ո՛չ կռիվներ, ո՛չ էլ պատերազմներ Զարահեմլայի երկրում:
- 2 Բայց ժողովուրդը չարչարված էր, այո, իրենց եղբայրների կորստի համար՝ մեծապես չարչարված, և նաև իրենց հոտերի ու նախիրների կորստի համար, և նաև իրենց հատիկի արտերի կորստի համար, որոնք ոտքի տակ կոխկրտվել էին ու ավերվել Լամանացիների կողմից:
- 3 Եվ այնքան մեծ էին նրանց չարչարանքները, որ ամեն հոգի սգալու պատճառ ուներ. և նրանք հավատում էին, որ դրանք Աստծո՝ դատաստաններն էին ուղարկված նրանց վրա՝ իրենց ամբարշտության և իրենց պղծությունների պատճառով. հետևաբար, նրանք զարթնեցվեցին ի հիշողություն իրենց պարտականությունների:
- 4 Եվ նրանք ավելի լիովին սկսեցին հաստատել եկեղեցին. այո, և շատերը մկրտվեցին Սիդոնի ջրերում և միավորվեցին Աստծո եկեղեցուն. այո, նրանք մկրտվեցին Ալմայի ձեռքով, որն իր հայր Ալմայի ձեռքով նվիրաբերվել էր, որպես քահանայապետ եկեղեցու ժողովրդի վրա:
- 5 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման յոթերորդ տարում կային մոտավորապես երեք հազար հինգ հարյուր հոգի, որոնք միացան Աստծո եկեղեցուն ու մկրտվեցին: Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման յոթերորդ տարին, և անընդհատ խաղաղություն եղավ այդ ողջ ժամանակաընթացքում:
- 6 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման ութերորդ տարում, որ եկեղեցու ժողովուրդը սկսեց հպարտանալ իրենց անչափ մեծ հարստությունների պատճառով, և իրենց ընտիր մետաքսների, իրենց նրբահյուս բեհեզի և իրենց բազում հոտերի ու նախիրների պատճառով, և իրենց ոսկու ու իրենց արծաթի, և ամեն ձևի թանկարժեք բաների, որոնք նրանք ձեռք էին բերել իրենց աշխատասիրության միջոցով. և բոլոր այս բաների համար նրանք հպարտությունից բարձրացել էին իրենց աչքում, քանզի սկսել էին կրել շատ թանկարժեք հանդերձներ:

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

7 Արդ, դա Ալմայի համար խիստ չարչարանքի պատճառ էր, այո, և ժողովրդից շատերի համար, որոնց Ալման նվիրաբերել էր՝ լինելու ուսուցիչներ և քահանաներ և երեցներ եկեղեցու վրա. այո, նրանցից շատերը դառնորեն վշտացած էին այն ամբարշտության համար, որը նրանք տեսնում էին՝ սկսել էր լինել իրենց ժողովրդի մեջ:

8 Քանզի նրանք տեսնում էին և մեծ դառնությամբ նկատում, որ եկեղեցու ժողովուրդը հպարտությունից սկսել էր բարձրանալ իր աչքում, և ղնել իր սիրտը հարստությունների վրա ու աշխարհի ունայն բաների վրա, որ նրանք սկսել էին դառնալ արհամարհական մեկը մյուսի հանդեպ, և նրանք սկսել էին հալածել նրանց, ովքեր չէին հավատում ըստ իրենց սեփական կամքի ու քմահաճույքի:

9 Եվ այսպես, դատավորների կառավարման այս ութերորդ տարում սկսեց լինել մեծ հակառակություններ եկեղեցու ժողովրդի մեջ. այո, կային նախանձություններ և պայքար և ոխ, հալածանքներ և հպարտություն, նույնիսկ գերազանցելով հպարտությանը նրանց, ովքեր չէին պատկանում Աստծո եկեղեցուն:

10 Եվ այսպես, ավարտվեց դատավորների կառավարման ութերորդ տարին, և եկեղեցու ամբարշտությունը մեծ գայթակղության քար էր նրանց համար, ովքեր չէին պատկանում եկեղեցուն. և այսպես եկեղեցին սկսեց թերանալ իր առաջընթացի մեջ:

11 Եվ եղավ այնպես, իններորդ տարվա սկզբին, Ալման տեսավ եկեղեցու ամբարշտությունը, և նա տեսավ նաև, որ եկեղեցու օրինակը սկսեց առաջնորդել նրանց, ովքեր անհավատներ էին՝ մի անօրեն արարքից դեպի մյուսը, այսպիսով, առաջ բերելով ժողովրդի կործանումը:

12 Այո, նա տեսավ մեծ անհավասարություն ժողովրդի մեջ, ոմանք՝ իրենց վեր բարձրացնելով իրենց հպարտությամբ, արհամարհելով մյուսներին, շրջելով իրենց մեջքը դեպի կարիքավորն ու մերկը, և նրանց, ովքեր քաղցած էին, և նրանց, ովքեր պապակ էին, և նրանց, ովքեր հիվանդ էին ու չարչարված:

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

13 Այսպիսով, սա ողբերի մեծ առիթ էր ժողովրդի մեջ, մինչդեռ մյուսները խոնարհեցնում էին իրենց՝ սատարելով նրանց, ովքեր իրենց սատարի կարիքն ունեին, ինչպես օրինակ, բաժին հանելով իրենց ստացվածքից աղքատին և կարիքավորին, կերակրելով սովածներին և տանելով ամեն ձևի շարչարանքներ հանուն Քրիստոսի, որը գալու էր՝ համաձայն մարգարեության ոգու.

14 Ակնկալելով այդ օրվան, այսպիսով պահպանելով իրենց մեղքերի մի թողություն. լցված լինելով մեծ ուրախությամբ՝ մեռելների հարության պատճառով, համաձայն Հիսուս Քրիստոսի կամքի ու զորության, և մահվան կապանքներից ազատման:

15 Եվ արդ եղավ այնպես, որ Ալման, տեսնելով Աստծո խոնարհ հետևորդների շարչարանքները և հալածանքները, որոնք կուտակվել էին նրանց վրա իր ժողովրդի մնացածի կողմից, և տեսնելով բոլոր նրանց անհավասարությունը, սկսեց շատ դառնանալ. այնուամենայնիվ, Տիրոջ Հոգին չլքեց նրան:

16 Եվ նա ընտրեց մի իմաստուն մարդու, որը եկեղեցու երեցներից էր, և ըստ ժողովրդի ձայնի, տվեց նրան իշխանություն, որ նա կարողանար ունենալ իշխանություն հաստատելու օրենքներ, համաձայն այն օրենքների, որոնք տրվել էին, և դնել դրանք ուժի մեջ՝ համաձայն մարդկանց ամբարշտության ու հանցանքների:

17 Արդ, այս մարդու անունը Նեփիհա էր, և նա նշանակվեց գլխավոր դատավոր. և նա նստում էր դատավորի աթոռին՝ դատելու ու կառավարելու ժողովրդին:

18 Արդ, Ալման եկեղեցու վրա քահանայապետ լինելու պաշտոնը չշնորհեց նրան, այլ նա իրեն պահեց քահանայապետի պաշտոնը. բայց դատավորի աթոռը նա հանձնեց Նեփիհային:

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

19 Եվ այս նա արեց, որ ինքն անձամբ կարողանար առաջ գնալ իր ժողովրդի մեջ, կամ Նեփիի ժողովրդի մեջ, որպեսզի կարողանար քարոզել նրանց Աստծո խոսքը՝ զարթնեցնելու նրանց ի հիշողություն իրենց պարտականությունների, և որպեսզի նա կարողանար տապալել Աստծո խոսքով ողջ հպարտությունն ու նենգությունը, և բոլոր հակառակությունները, որոնք կային իր ժողովրդի մեջ՝ չտեսնելով որևէ ճանապարհ, որով նա կարող էր ուղղել նրանց, բացի պարզ վկայությամբ հակադրվելով ընդդեմ նրանց:

20 Եվ այսպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման իններորդ տարվա սկզբում, Ալման հանձնեց դատավորի աթոռը Նեփիային, և ամբողջությամբ սահմանափակվեց Աստծո սուրբ կարգի բարձրագույն քահանայությամբ, խոսքի վկայությամբ, համաձայն հայտնության և մարգարեության ոգու:

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephihah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Խոսքերը, որոնք Ալման՝ Քահանայապետն ըստ Աստծո սուրբ կարգի, հաղորդեց ժողովրդին իրենց քաղաքներում ու գյուղերում, ողջ երկրով մեկ:

Ալմա 5

- 1 Արդ եղավ այնպես, որ Ալման սկսեց հաղորդել Աստծո խոսքը ժողովրդին, առաջինը՝ Զարահեմլայի երկրում, և այնտեղից՝ ողջ երկրով մեկ:
- 2 Եվ սրանք են այն խոսքերը, որոնք նա ասաց ժողովրդին՝ եկեղեցում, որը հիմնադրված էր Զարահեմլայի քաղաքում, ըստ իր սեփական հիշատակարանի՝ ասելով.
- 3 Ես՝ Ալմաս, նվիրաբերված լինելով իմ հոր՝ Ալմայի կողմից, քահանայապետ լինելու Աստծո եկեղեցու վրա, նա զորություն և իշխանություն ունենալով Աստծուց՝ անելու այս բաները, ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ նա սկսեց եկեղեցի հիմնադրել այն երկրում, որը Նեփիի սահմաններում էր. այո, այն երկրում, որը կոչվում էր Մորմոնի երկիր. այո, և նա մկրտեց իր եղբայրներին Մորմոնի ջրերում:
- 4 Եվ ահա, ես ասում եմ ձեզ, նրանք Աստծո ողորմությամբ ու զորությամբ ազատվեցին թագավոր Նոյի մարդկանց ձեռքից:
- 5 Եվ ահա, դրանից հետո, նրանք բերվեցին ճորտության Լամանացիների ձեռքով՝ անապատում. այո, ես ասում եմ ձեզ, նրանք գերության մեջ էին, և Տերը կրկին ազատեց նրանց ճորտությունից՝ իր խոսքի զորությամբ. և մենք բերվեցինք այս երկիրը, և այստեղ մենք սկսեցինք հիմնադրել Աստծո եկեղեցին՝ այս երկրով մեկ նույնպես:
- 6 Եվ այժմ, ահա ես ասում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, դուք, որ պատկանում եք այս եկեղեցուն, արդյոք դուք հիշողության մեջ բավականաչափ պահպանե՞լ եք ձեր հայրերի գերությունը: Այո, և արդյոք դուք հիշողության մեջ բավականաչափ պահպանե՞լ եք նրա ողորմությունն ու երկայնամտությունը նրանց հանդեպ: Եվ բացի այդ, արդյոք դուք բավականաչափ պահպանե՞լ եք հիշողության մեջ, որ նա ազատել է նրանց հոգիները դժոխքից:

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

- 7 Ահա, նա փոխեց նրանց սրտերը. այո, նա զարթնեցրեց նրանց խորը քնից, և նրանք զարթնեցին առ Աստված: Ահա, նրանք խավարի մեջ էին. սակայն նրանց հոգիները լուսավորվեցին հավիտենական խոսքի լույսով. այո, նրանք օղակված էին մահվան կապանքներով և դժոխքի շղթաներով, և մի հավիտենական կործանում էր սպասում նրանց:
- 8 Եվ արդ, ես հարցնում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, կործանվեցին նրանք: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, նրանք չկործանվեցին:
- 9 Եվ դարձյալ ես հարցնում եմ՝ ջարդվեցին մահվան կապանքները, և դժոխքի շղթաները, որոնք օղակել էին նրանց, արձակվեցին դրանք: Ես ասում եմ ձեզ՝ Այո, դրանք արձակվեցին և նրանց հոգիները բացվեցին, և նրանք զովերգեցին քավիչ սերը: Եվ ես ասում եմ ձեզ, որ նրանք փրկված են:
- 10 Եվ արդ ես հարցնում եմ ձեզ՝ ի՞նչ պայմաններով են նրանք փրկվել: Այո, ի՞նչ հիմքեր ունեին նրանք հուսալու փրկության համար: Ի՞նչն է նրանց արձակված լինելու պատճառը մահվան կապանքներից, այո, և նաև դժոխքի շղթաներից:
- 11 Ահա ես կարող եմ ասել ձեզ՝ միթե իմ հայր Ալման չհավատաց խոսքերին, որոնք հաղորդվեցին Աբինադիի բերանով: Եվ միթե նա մի սուրբ մարգարե չէր: Միթե նա չէր խոսում Աստծո խոսքերը, և իմ հայր Ալման հավատաց դրանց:
- 12 Եվ համաձայն իր հավատքի՝ մի հզոր փոփոխություն գործվեց նրա սրտում: Ահա ես ասում եմ ձեզ, որ այս բոլորը ճշմարիտ է:
- 13 Եվ ահա, նա քարոզեց խոսքը ձեր հայրերին, և մի հզոր փոփոխություն գործվեց նրանց սրտերում ևս, և նրանք խոնարհեցրին իրենց և դրեցին իրենց վստահությունը ճշմարիտ ու կենդանի Աստծո վրա: Եվ ահա, նրանք հավատարիմ էին մինչև վերջ. այդ պատճառով նրանք փրկվեցին:
- 14 Եվ արդ ահա, ես հարցնում եմ ձեզ, եկեղեցու իմ եղբայրներ, ծնվել էք դուք Աստծուց հոգևորապես: Ընդունել էք դուք նրա պատկերը ձեր դեմքին: Զգացել էք դուք այս հզոր փոփոխությունը ձեր սրտերում:

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

- 15 Արդյոք դուք գործադրում եք հավատք նրա փրկագնման նկատմամբ, ով ստեղծել է ձեզ: Արդյոք ակնկալում եք դուք հավատքի աչքով և պատկերացնում այս մահկանացու մարմինն անմահության բարձրացված, և այս սպականությունն անապականության բարձրացված՝ կանգնելու Աստծո առաջ, դատվելու համաձայն այն գործերի, որոնք արվել են մահկանացու մարմնում:
- 16 Ես ասում եմ ձեզ, կարո՞ղ եք դուք պատկերացնել ինքներդ ձեզ, որ դուք լսում եք Տիրոջ ձայնը ձեզ ասելիս այն օրը. Եկեք ինձ մոտ, դուք, օրհնվածներ, քանզի ահա ձեր գործերն արդարության գործեր են եղել երկրի երեսին:
- 17 Թե՞ պատկերացնում եք ինքներդ ձեզ, որ կարող եք ստել Տիրոջն այն օրը և ասել,– Տեր, մեր գործերը եղել են արդար գործեր երկրի երեսին,– և որ նա կփրկի ձեզ:
- 18 Կամ այլ կերպ, կարո՞ղ եք պատկերացնել ձեզ Աստծո դատարանի առջև բերված, ձեր հոգիները մեղավորությամբ ու խղճի խայթով լցված, հիշողություն ունենալով ձեր բոլոր մեղավորության մասին, այո, կատարյալ հիշողություն ձեր բոլոր ամբարշտության, այո, հիշողություն, որ դուք արհամարհել եք Աստծո պատվիրանները:
- 19 Ես ասում եմ ձեզ. կարո՞ղ եք այդ օրը վեր նայել Աստծուն անարատ սրտով ու մաքուր ձեռքերով: Ես ասում եմ ձեզ, կարո՞ղ եք դուք վեր նայել՝ Աստծո պատկերը փորագրված ձեր դեմքին:
- 20 Ես ասում եմ ձեզ, կարո՞ղ եք մտածել փրկված լինելու մասին, երբ դուք հնազանդվել եք՝ դառնալու հպատակներ դեհին:
- 21 Ես ասում եմ ձեզ, դուք կիմանաք այդ օրը, որ դուք չեք կարող փրկվել, քանզի չի կարող ոչ մի մարդ փրկված լինել մինչև նրա հանդերձները լվացված չլինեն ճերմակ. այո, նրա հանդերձները պիտի սրբվեն, մինչև դրանք մաքրվեն բոլոր բծերից, նրա արյամբ, ում մասին խոսվել է մեր հայրերի կողմից, որը պիտի գա փրկագնելու իր ժողովրդին իրենց մեղքերից:
- 22 Եվ արդ, ես հարցնում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, ինչպես կգա ձեզանից որևէ մեկը, եթե կանգնի Աստծո դատարանի առջև՝ իր հանդերձները արյամբ ու ամեն ձևի կեղտոտությամբ բծոտված: Ահա, ինչ կվկայեն այս բաները ձեր դեմ:

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

- 23 Ահա, միթե դրանք չեն վկայի, որ դուք մարդասպաններ եք, այո, և նաև, որ դուք մեղավոր եք ամեն ձևի ամբարշտության մեջ:
- 24 Ահա, իմ եղբայրներ, միթե դուք ենթադրում եք, որ այդպիսի մեկը կարող է մի տեղ ունենալ՝ նստելու Աստծո արքայության մեջ՝ Աբրահամի հետ, Իսահակի հետ և Հակոբի հետ, և նաև բոլոր սուրբ մարգարեների, որոնց հանդերձները սրբված են ու անբիծ՝ մաքուր ու ճերմակ:
- 25 Ես ասում եմ ձեզ. Ո՛չ. մինչև դուք չդարձնեք մեր Ստեղծողին ստախոս ի սկզբանե, կամ ենթադրեք, որ նա մի ստախոս է ի սկզբանե, դուք չեք կարող ենթադրել, որ նման բան կարող է տեղի ունենալ երկնքի արքայությունում. այլ նրանք պետք է դուրս գցվեն, քանզի նրանք դևի թագավորության զավակներն են:
- 26 Եվ արդ, ահա ես ասում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, եթե դուք զգացել եք սրտի մի փոփոխություն, և եթե դուք տրամադրված եք եղել երգելու քավիչ սիրո երգը, ես կկամենայի հարցնել, այժմ դուք ունե՞ք այդպիսի զգացում:
- 27 Քայլել եք դուք՝ ձեզ անարատ պահելով Աստծո առաջ: Կկարողանայի՞ք դուք ասել ձեր մեջ, եթե դուք այս պահին կանչվեիք մեռնելու, որ եղել եք բավականին խոնարհ: Որ ձեր հանդերձները մաքրված և ճերմակ են դարձված Քրիստոսի արյան միջոցով, որը կգա՝ փրկագնելու իր ժողովրդին իրենց մեղքերից:
- 28 Ահա, արդյոք դուք զերծ եք հպարտությունից: Ես ասում եմ ձեզ՝ եթե ոչ, դուք պատրաստ չեք հանդիպելու Աստծուն: Ահա դուք պետք է պատրաստվեք արագ. քանզի երկնքի արքայությունը շուտով մոտենում է, և այդպիսի մեկը չունի հավերժական կյանք:
- 29 Ահա ես ասում եմ, կա՞մ ձեր մեջ մեկը, որը զերծ չէ նախանձությունից: Ես ասում եմ ձեզ, որ այդպիսի մեկը պատրաստ չէ. և ես կկամենայի, որ նա արագ պատրաստվեր, քանզի ժամը մոտ է՝ առ ձեռն, և նա չգիտի ժամանակը երբ կգա. քանզի այդպիսի մեկը չի համարվի անմեղ:
- 30 Եվ դարձյալ ես ասում եմ ձեզ՝ կա՞մ ձեր մեջ մեկը, որ ծաղր է անում իր եղբորը կամ որ հալածանքներ է դիզում նրա վրա:
- 31 Վայ այդպիսի մեկին, քանզի նա պատրաստ չէ, և ժամանակը մոտ է, որ նա պետք է ապաշխարի, այլապես նա չի կարող փրկվել:

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

32 Այո, այսինքն՝ վայ ձեզ բոլորիդ, անօրինություն գործողներ. ապաշխարեք, ապաշխարեք, քանզի Տեր Աստված է խոսել այս:

33 Ահա նա ուղարկում է մի հրավեր բոլոր մարդկանց, քանզի ողորմության բազուկները մեկնված են դեպի նրանց, և նա ասում է. Ապաշխարեք, և ես կընդունեմ ձեզ:

34 Այո, նա ասում է. Եկեք ինձ մոտ, և դուք կճաշակեք կենաց ծառի պտղից. այո, դուք կուտեք և կիմեք կյանքի հացից ու ջրից անհատույց.

35 Այո, եկեք ինձ մոտ և առաջ բերեք արդարության գործեր, և դուք չեք կտրվի ու կրակի մեջ զգվի,

36 Քանզի, ահա, ժամանակը մոտ է, որ ով որ առաջ է բերում ոչ բարի պտուղ, կամ ով որ չի անում արդարության գործեր, նույնը պատճառ ունի ոռնալու ու ողբալու:

37 Ո՛վ դուք, անօրինություն գործողներ. դո՛ւք, որ փրված եք աշխարհի ունայն բաներով, դո՛ւք, որ ձևացրել եք, թե գիտեք արդարության ուղիները, այնուամենայնիվ, մոլորվել եք՝ ինչպես հովիվ չունեցող ոչխարներ, չնայած մի հովիվ կանչել է ձեր ետևից ու դեռ կանչում է ձեր ետևից, բայց դուք չեք կամենում ականջ դնել նրա ձայնին:

38 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ բարի հովիվը կանչում է ձեզ. այո, և իր իսկ անունով է նա կանչում ձեզ, որն անունն է Քրիստոսի. և եթե դուք չեք կամենում ականջ դնել բարի հովիվի ձայնին՝ այն անվանը, որով դուք կանչվում եք, ահա, դուք բարի հովիվի ոչխարները չեք:

39 Եվ արդ, եթե դուք բարի հովիվի ոչխարները չեք, ո՞ր փարախից եք դուք: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ դևն է ձեր հովիվը, և դուք նրա փարախից եք. և այժմ ո՞վ կարող է ժխտել այս: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, ով որ ժխտում է այս, ստախոս է ու դևի զավակ:

40 Քանզի ես ասում եմ ձեզ, որ ինչ որ բարի է, գալիս է Աստծուց, և ինչ որ չար է, գալիս է դևից:

41 Հետևաբար, եթե մարդ առաջ է բերում բարի գործեր, նա ականջ է դնում բարի հովիվի ձայնին, և նա հետևում է նրան. բայց ով, որ առաջ է բերում չար գործեր, նույնը դառնում է դևի զավակ, քանզի նա ականջ է դնում նրա ձայնին ու հետևում նրան:

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

- 42 Եվ ով որ անում է այս, պետք է ստանա իր վարձքը նրանից. հետևաբար, որպես իր վարձք, նա ստանում է մահ, ինչ վերաբերում է արդարությանը պատկանող բաներին, լինելով մեռած բոլոր բարի գործերի համար:
- 43 Եվ արդ, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի, որ դուք լսեիք ինձ, քանի որ ես խոսում եմ իմ հոգու կորովով. քանզի ահա, ես խոսել եմ ձեզ հետ հստակորեն, որպեսզի դուք չկարողանաք սխալվել, կամ խոսել եմ Աստծո պատվիրանների համաձայն:
- 44 Քանզի ես կանչված եմ՝ խոսելու այս ձևով համաձայն Աստծո սուրբ կարգի, որը Քրիստոս Հիսուսի մեջ է. այո, ինձ պատվիրված է կանգնել ու վկայել այս ժողովրդին այն բաները, որոնք խոսվել են մեր հայրերի կողմից, այն բաների վերաբերյալ, որոնք պիտի գան:
- 45 Եվ այս բոլորը չէ: Միթե դուք կարծում եք, որ այս բաների մասին ես ինքս գիտեմ: Ահա, վկայում եմ ձեզ, որ ես գիտեմ, որ այս բաները, որոնց մասին խոսել եմ, ճշմարիտ են: Եվ ինչ եք դուք կարծում, ինչպես ես գիտեմ դրանց հավաստիության մասին:
- 46 Ահա ես ասում եմ ձեզ՝ դրանք հայտնի են դարձվել ինձ Աստծո Սուրբ Հոգու կողմից: Ահա, ես ծոմ եմ պահել ու աղոթել շատ օրեր, որ ես ինքս կարողանայի իմանալ այս բաները: Եվ այժմ, ես ինքս գիտեմ, որ դրանք ճշմարիտ են. քանզի Տեր Աստված դրանք հայտնի դարձրեց ինձ Սուրբ Հոգու միջոցով. և դա հայտնության ոգին է, որն իմ մեջ է:
- 47 Եվ ավելին, ես ասում եմ ձեզ, որ դա այսպես է բացահայտվել ինձ, որ խոսքերը, որոնք ասվել են մեր հայրերի կողմից, ճշմարիտ են, այսպես իսկ, համաձայն մարգարեության ոգու, որն իմ մեջ է, որը նույնպես Աստծո Հոգու դրսևորմամբ է:
- 48 Ես ասում եմ ձեզ, որ ես ինքս գիտեմ, որ ինչը որ ես պիտի ասեմ ձեզ նրա վերաբերյալ, ինչը պիտի գա, ճշմարիտ է. և ես ասում եմ ձեզ, որ ես գիտեմ, որ Հիսուս Քրիստոսը պիտի գա, այո, Որդին՝ Հոր Միածինը, լի շնորհով, և ողորմությամբ, և ճշմարտությամբ: Եվ ահա այդ նա է, որ գալիս է վեր առնելու աշխարհի մեղքերը, այո, յուրաքանչյուր մարդու մեղքերը, որը հաստատակամորեն հավատում է նրա անվանը:

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

49 Եվ արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ սա է կարգը, ըստ որի ես կանչված եմ, այո, քարոզելու իմ սիրելի եղբայրներին, այո, և ամեն մեկին, որ բնակվում է այս երկրում. այո, քարոզելու բոլորին՝ և՛ ծերին, և՛ երիտասարդին, և՛ ճորտին, և՛ ազատին. այո, ես ասում եմ ձեզ՝ տարեցներին, և նաև միջահասակներին և աճող սերնդին. այո, աղաղակելով նրանց, որ նրանք պետք է ապաշխարեն և վերստին ծնվեն:

50 Այո, այսպես է ասում Հոգին. Ապաշխարեք, դուք, բոլոր աշխարհի ծայրեր, քանզի երկնքի արքայությունը շուտով մոտենում է. այո, Աստծո Որդին գալու է իր փառքով, իր գործությամբ, վեհափառությամբ, հզորությամբ և տիրապետությամբ: Այո, իմ սիրելի եղբայրներ, ես ասում եմ ձեզ, որ Հոգին ասում է. Ահա, ողջ երկրի Թագավորի փառքը. և նաև երկնքի Թագավորի, պիտի շատ շուտով դուրս շողա բոլոր մարդկանց զավակների մեջ:

51 Եվ նաև Հոգին ասում է ինձ, այո, զորեղ ձայնով աղաղակում է ինձ՝ ասելով. Առաջ գնա և ասա այս ժողովրդին. Ապաշխարեք, քանզի մինչև դուք չապաշխարեք, ոչ մի ձևով չեք կարող ժառանգել երկնքի արքայությունը:

52 Եվ դարձյալ ես ասում եմ ձեզ, Հոգին ասում է. Ահա, կացինը դրված է ծառի արմատին. հետևաբար, ամեն ծառ, որ առաջ չի բերում բարի պտուղ, պիտի կտրվի ու գցվի կրակը, այո, մի կրակ, որը չի կարող սպառվել, այսինքն՝ մի անմար կրակ: Ահա, և հիշեք, Սուրբն է ասել այս:

53 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես ասում եմ ձեզ, կարո՞ղ եք դուք դեմ կանգնել այս ասածներին. այո, կարո՞ղ եք մի կողմ դնել այս բաները, և ոտնակոխ անել Սուրբին. այո, կարո՞ղ եք ձեր սրտերի հպարտությամբ փրվել. այո, միթե դուք կշարունակեք թանկարժեք հանդերձներ կրել և ձեր սրտերը դնել աշխարհի ունայն բաների վրա՝ ձեր հարստությունների վրա:

54 Այո, միթե դուք կշարունակեք ենթադրել, որ դուք ավելի լավն եք, քան մեկ ուրիշը. այո, միթե դուք կշարունակեք հալածանքը ձեր եղբայրների, ովքեր խոնարհեցնում են իրենց ու քայլում ըստ Աստծո սուրբ կարգի, որով նրանք բերվել են այս եկեղեցին՝ սրբազործված լինելով Սուրբ Հոգով, և նրանք առաջ են բերում զործեր, որոնք ապաշխարությանը վայել են,

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

55 Այո, և միթե դուք կշարունակեք ձեր մեջքը դարձնել դեպի աղքատը և կարիքավորը, և ես պահել ձեր ստացվածքը նրանցից:

56 Եվ ի վերջո, դուք բուրդ, որ կշարունակեք ձեր ամբարշտության մեջ, ես ասում եմ ձեզ, որ այդ նրանք են, որոնք պիտի կտրվեն ու գցվեն կրակը, եթե նրանք արագ չապաշխարեն:

57 Եվ արդ, ես ասում եմ ձեզ, ձեզ բուրդի, որ ցանկանում եք հետևել բարի հովվի ձայնին, որոնք եկեք ամբարիշտների միջից և զստ եղեք, և մի դիպչեք նրանց անմաքուր բաներին. և ահա, նրանց անունները պիտի ջնջվեն, որպեսզի ամբարիշտների անունները չհամրվեն արդարների անունների հետ, որպեսզի Աստծո խոսքը կարողանա իրագործվել, որն ասում է. Ամբարիշտների անունները չպետք է խառնվեն իմ ժողովրդի անունների հետ.

58 Քանզի, արդարների անունները պիտի գրվեն կյանքի գրքում, և նրանց ես կշնորհեմ ժառանգություն՝ իմ աջ կողմում: Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ինչ ունեք դուք սրա դեմ ասելու: Ես ասում եմ ձեզ, եթե դուք խոսեք սրա դեմ, դա նշանակություն չունի, քանզի Աստծո խոսքը պետք է իրագործվի:

59 Քանզի, ի՞նչ հովիվը ձեր միջից ունենալով շատ ոչխարներ, չի հսկում նրանց վրա, որպեսզի գայլեր չմտնեն ու չհոշոտեն իր հոտը: Եվ, ահա, եթե գայլ է մտնում նրա հոտը, միթե նա դուրս չի քշում դրան: Այո, և ի վերջո, եթե նա կարողանա, կկործանի նրան:

60 Եվ արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ բարի հովիվը կանչում է ձեր ետևից, և եթե դուք ականջ դնեք նրա ձայնին, նա կբերի ձեզ իր փարախը, և դուք նրա ոչխարներն եք. և նա պատվիրում է ձեզ, որ դուք թույլ չտաք ոչ մի գիշատիչ գայլի՝ մտնելու ձեր մեջ, որպեսզի դուք չկործանվեք:

61 Եվ արդ, ես՝ Ալմաս, պատվիրում եմ ձեզ, լեզվով նրա, ով պատվիրել է ինձ, որ դուք հետևեք, որ կատարեք այն խոսքերը, որոնք ես ասել եմ ձեզ:

62 Ես խոսում եմ հրամանի ձևով ձեզ հետ, որ պատկանում եք եկեղեցուն. իսկ նրանց հետ, ովքեր չեն պատկանում եկեղեցուն, խոսում եմ հրավերի ձևով՝ ասելով. Եկեք և մկրտվեք ապաշխարության համար, որպեսզի դուք նույնպես կարողանաք լինել ճաշակողներ կենաց ծառի պտղից:

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Ալմա 6

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ալման վերջ դրեց խոսելուն եկեղեցու ժողովրդի համար, որը հիմնադրված էր Զարահեմլայի քաղաքում, նա քահանաներ ու երեցներ կարգեց, ձեռնադրելով ըստ Աստծո կարգի, որ նախագահեն և հսկեն եկեղեցու վրա:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ ովքեր չէին պատկանում եկեղեցուն, որոնք ապաշխարեցին իրենց մեղքերից, մկրտվեցին ապաշխարության համար և ընդունվեցին եկեղեցի:
- 3 Եվ նաև եղավ այնպես, որ ովքեր որ պատկանում էին եկեղեցուն, որոնք չէին ապաշխարում իրենց ամբարշտությունից և խոնարհեցնում իրենց Աստծո առաջ, ես նկատի ունեմ նրանց, ովքեր բարձրամտացած էին իրենց սրտերի հպարտությունից, այդպիսիները մերժվեցին, և նրանց անունները ջնջվեցին, որպեսզի նրանց անունները չհամարվեին արդարների թվում:
- 4 Եվ այսպես նրանք սկսեցին հաստատել եկեղեցու կարգը Զարահեմլա քաղաքում:
- 5 Արդ, ես կկամենայի, որ դուք հասկանայիք, որ Աստծո խոսքն ազատ էր բոլորի համար, այնպես որ ոչ ոք զրկված չէր արտոնությունից ժողովվելու միասին՝ լսելու Աստծո խոսքը:
- 6 Այնուամենայնիվ, Աստծո զավակներին պատվիրված էր, որ նրանք հավաքվեին միասին հաճախ, և միանային ծոմով ու զորավոր աղոթքով, այն հոգիների բարօրության համար, ովքեր չգիտեին Աստծուն:
- 7 Եվ արդ եղավ այնպես, որ երբ Ալման արեց այս կանոնակարգումները, նա հեռացավ նրանցից, այո, եկեղեցուց, որը Զարահեմլա քաղաքում էր, և Սիդոն գետի վրայով անցավ արևելյան կողմը՝ դեպի Գեդեոնի հովիտը, այնտեղ լինելով կառուցված մի քաղաք, որը կոչվում էր Գեդեոնի քաղաք, որը մի դաշտավայրում էր, որը կոչվում էր Գեդեոն, կոչված լինելով այն մարդու անունով, որը սպանվել էր Նեորի ձեռքով՝ սրով:

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Եվ Ալման գնաց և սկսեց հայտարարել Աստծո խոսքը եկեղեցում, որը հիմնադրված էր Գեդեոնի հովտում, համաձայն ճշմարտության խոսքի հայտնության, որը խոսվել էր իր հայրերի կողմից, և համաձայն մարգարեության ոգու, որը նրա մեջ էր, համաձայն Հիսուս Քրիստոսի՝ Աստծո Որդու վկայության, որը պիտի գար փրկագնելու իր ժողովրդին իրենց մեղքերից, և սուրբ կարգի, որով նա կանչված էր: Եվ այսպես է այդ գրված: Ամեն:

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Ալմայի խոսքերը, որոնք նա հաղորդեց Գեդեոնի ժողովրդին՝ համաձայն իր սեփական հիշատակարանի:

Ալմա 7

- 1 Ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, տեսնելով, որ ինձ թույլ տրվեց գալ ձեզ մոտ, հետևաբար ես փորձում եմ դիմել ձեզ իմ լեզվով. այո, իմ իսկ բերանով՝ տեսնելով, որ սա առաջին անգամն է, որ ես խոսում եմ իմ բերանի խոսքերով, ես ամբողջովին գամված լինելով դատավորի աթոռին, ունեցած լինելով շատ գործեր, այնպես որ ես չէի կարողանում գալ ձեզ մոտ:
- 2 Եվ նույնիսկ ես չէի կարողանա գալ այժմ՝ այս անգամ, եթե չլինեք այնպես, որ դատավորի աթոռը տրվեր մեկ ուրիշի, կառավարելու իմ փոխարեն. և Տերը մեծ ողորմությամբ շնորհեց, որ ես գայի ձեզ մոտ:
- 3 Եվ, ահա ես եկել եմ, ունենալով մեծ հույսեր և սաստիկ ցանկություն, որ ես գտնեի, որ դուք խոնարհեցրել էիք ձեզ Աստծո առաջ, և որ դուք շարունակել էիք աղաչելը նրա շնորհի համար, որ ես գտնեի, որ դուք անարատ էիք նրա առաջ, որ ես գտնեի, որ դուք այն սուկալի երկընտրանքի մեջ չէիք, որում մեր եղբայրներն էին Զարահեմլայում:
- 4 Բայց օրհնված լինի Աստծո անունը, որ նա տվել է ինձ իմանալու, այո, տվել է ինձ անչափ մեծ ուրախություն իմանալու, որ նրանք կրկին հաստատված են նրա արդարության ուղու վրա:
- 5 Եվ ես հուսով եմ, համաձայն Աստծո Հոգու, որն իմ մեջ է, որ ես պետք է նաև ունենամ ուրախություն ձեզ համար. սակայն ես չեմ ցանկանում, որ իմ ուրախությունը ձեզ համար գա այսքան շատ չարչարանքների ու տառապանքի միջոցով, որ ես ունեցել եմ այդ եղբայրների համար Զարահեմլայում, քանզի ահա, իմ ուրախությունը նրանց համար եկավ շատ չարչարանքի ու տառապանքի միջով անցնելուց հետո:

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

6 Բայց ահա, ես հուսով եմ, որ դուք այնքան մեծ անհավատության մի վիճակում չեք, որքան ձեր եղբայրներն էին. ես հուսով եմ, որ դուք բարձրամտացած չեք ձեր սրտերի հպարտությունից. այո, ես հուսով եմ, որ դուք ձեր սրտերը չեք դրել հարստությունների ու աշխարհի ունայն բաների վրա. այո, ես հուսով եմ, որ դուք չեք երկրպագում կուռքերի, այլ որ դուք երկրպագում եք ճշմարիտ ու կենդանի Աստծուն, և որ դուք, հավիտենական հավատքով, ակնկալում եք ձեր մեղքերի թողությունը, որը պիտի գա:

7 Քանզի, ահա ես ասում եմ ձեզ, կան շատ բաներ, որ պետք է գան. և ահա կա մի բան, որն ավելի մեծ կարևորության է, քան մնացած բոլորը, քանզի ահա, ժամանակը հեռու հեռվում չէ, երբ Քավիչը կգա ու կապրի իր ժողովրդի մեջ:

8 Ահա ես չեմ ասում, որ նա կգա մեր մեջ իր մահկանացու տաղավարում բնակվելու ժամանակ. քանզի, ահա Հոգին չի ասել ինձ, որ դա այդպես պիտի լինի: Այժմ, ինչ վերաբերում է այս բանին, ես չգիտեմ. բայց այսքանը ես գիտեմ, որ Տեր Աստված ունի զորություն՝ անելու բոլոր բաները, որոնք իր խոսքի համաձայն են:

9 Բայց ահա, Հոգին ասել է ինձ այսքանը՝ ասելով. Աղաղակիր առ այս ժողովուրդը՝ ասելով. Ապաշխարեք և պատրաստեք Տիրոջ ճանապարհը, և քայլեք նրա շավիղներում, որոնք ուղիղ են. քանզի, ահա երկնքի արքայությունը մոտ է, և Աստծո Որդին գալիս է երկրի երեսի վրա:

10 Եվ ահա, նա պետք է ծնվի Մարիամից, Երուսաղեմի մոտ, որը մեր նախահայրերի երկիրն է, նա լինելով կույս, արժանավոր և ընտրյալ անոթ, որը պիտի լինի հովանիով ծածկված, և հղիանա Սուրբ Հոգու զորությամբ, և բերի մի որդի, այո, այսինքն՝ Աստծո Որդուն:

11 Եվ նա պիտի գնա առաջ՝ տանելով ցավեր և չարչարանքներ, և փորձություններ ամեն տեսակի. և դա՛ որպեսզի խոսքը կարողանա իրագործվել, որն ասում է. նա վեր կառնի իր վրա իր ժողովրդի ցավերն ու հիվանդությունները:

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

12 Եվ նա իր վրա վեր կառնի մահ, որ կարողանա արձակել մահվան կապանքները, որոնք կապում են իր ժողովրդին. և նա իր վրա վեր կառնի նրանց թուլությունները, որպեսզի նրա սիրտը լցվի ողորմությամբ, ըստ մարմնի, որպեսզի նա կարողանա իմանալ, ըստ մարմնի, ինչպես սատարել իր ժողովրդին՝ ըստ նրանց թուլությունների:

13 Արդ, Հոգին գիտի բոլոր բաները. այնուամենայնիվ, Աստծո Որդին տառապում է ըստ մարմնի, որպեսզի վեր առնի իր վրա իր ժողովրդի մեղքերը, որ նա կարողանա ջնջել նրանց օրինազանցությունները՝ համաձայն իր ազատման գործության. և այժմ, ահա սա է վկայությունը, որն իմ մեջ է:

14 Արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ դուք պետք է ապաշխարեք և վերստին ծնվեք, քանզի Հոգին ասում է՝ եթե դուք չծնվեք վերստին, դուք չեք կարող ժառանգել երկնքի արքայությունը. հետևաբար, եկեք և մկրտվեք ապաշխարության համար, որպեսզի կարողանաք լվացված լինել ձեր մեղքերից, որպեսզի կարողանաք ունենալ հավատք առ Աստծո Գառը, որը վեր է առնում աշխարհի մեղքը, որը հզոր է փրկելու ու ամեն անարդարությունից սրբելու:

15 Այո, ես ասում եմ ձեզ՝ եկեք և մի վախեցեք, և մի կողմ դրեք ամեն մեղք, որը հեշտորեն պաշարում է ձեզ, որը կապում է ձեզ, որ կործանի, այո, եկեք ու գնացեք առաջ, և ցույց տվեք ձեր Աստծուն, որ դուք հոժար եք ապաշխարել ձեր մեղքերից և մտնել ուխտի մեջ նրա հետ՝ պահելու նրա պատվիրանները, և ապացուցեք դա նրան այս օրը՝ մտնելով մկրտության ջրերը:

16 Եվ ով որ անի այս, և այնուհետև պահի Աստծո պատվիրանները, նույնը կհիշի, որ ես ասում եմ նրան, այո, նա կհիշի, որ ես ասել եմ նրան՝ նա պիտի ունենա հավերժական կյանք, ըստ Սուրբ Հոգու վկայության, որը վկայում է իմ մեջ:

17 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, հավատո՞ւմ եք դուք այս բաներին: Ահա ես ասում եմ ձեզ, այո, ես գիտեմ, որ դուք հավատում եք դրանց. և ուղին, որով ես գիտեմ, որ դուք հավատում եք դրանց, Հոգու դրսևորման միջոցով է, որն իմ մեջ է: Եվ այժմ, որովհետև ձեր հավատքն ուժեղ է դրանց վերաբերյալ, այո, այն բաների վերաբերյալ, որոնք ես խոսել եմ, մեծ է իմ ուրախությունը:

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

18 Քանզի ես ասացի ձեզ սկզբում, որ ունեի մեծ ցանկություն, որ դուք չլինեիք երկընտրանքի վիճակում, ինչպես ձեր եղբայրները, նմանապես ես գտա, որ իմ իղձերը բավարարված են:

19 Քանզի ես զգում եմ, որ դուք արդարության շավիղներում եք. ես զգում եմ, որ դուք այն շավիղում եք, որը տանում է դեպի Աստծո արքայություն. այո, ես զգում եմ, որ դուք ուղիղ եք անում նրա շավիղները:

20 Ես զգում եմ, որ դա հայտնի է դարձվել ձեզ նրա խոսքի վկայությամբ, որ նա չի կարող քայլել ծուռ շավիղներում. ոչ էլ նա շեղվում է նրանից, ինչ նա ասել է. ոչ էլ նա դարձումի շուք իսկ ունի աջից դեպի ձախ, կամ նրանից, ինչը ճիշտ է, դեպի այն, ինչը սխալ է. հետևաբար, նրա ընթացքը մի հավերժական շրջան է:

21 Եվ նա չի բնակվում անսուրբ տաճարներում. ոչ էլ կարող է կեղտոտությունը կամ որևէ բան, որն անմաքուր է, ընդունվել Աստծո արքայությունում. հետևաբար ես ասում եմ ձեզ՝ ժամանակը պիտի գա, այո, և դա պիտի լինի վերջին օրը, որ նա, ով կեղտոտ է, պիտի մնա իր կեղտոտության մեջ:

22 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես ասացի այս բաները ձեզ, որ ես կարողանայի զարթնեցնել ձեզ ի զգացումն ձեր պարտականության առ Աստված, որպեսզի դուք կարողանաք քայլել անարատ նրա առաջ, որպեսզի դուք կարողանաք քայլել Աստծո սուրբ կարգին համապատասխան, ըստ որի դուք ընդունվել եք:

23 Եվ արդ, ես կկամենայի, որ դուք լինեիք խոնարհ, և լինեիք հլու ու մեղմ. մատչելի աղերսելու համար. լի համբերությամբ ու երկայնամտությամբ՝ լինելով ժուժկալ բոլոր բաներում. լինելով ջանասեր Աստծո պատվիրանները պահելիս բոլոր դեպքերում. խնդրելով ինչ բաների կարիք որ դուք ունեք՝ և՛ հոգևոր և՛ աշխարհիկ. միշտ վերադարձնելով գոհություն Աստծուն, ինչ բաների համար որ դուք ստանում եք:

24 Եվ տեսեք, որ դուք ունենաք հավատք, հույս և գթություն, և այն ժամանակ դուք միշտ կհարստանաք բարի գործերով:

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

25 Եվ թող Տերն օրհնի ձեզ և անբիծ պահի ձեր հանդերձները, որպեսզի վերջում դուք բերվեք նստելու Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի հետ, և սուրբ մարգարեների հետ, որոնք եղել են այն ժամանակից ի վեր, երբ աշխարհը եղավ, ձեր հանդերձներն անբիծ, ճիշտ ինչպես նրանց հանդերձներն են անբիծ, երկնքի արքայությունում, որ այլևս դուրս չգնաք:

26 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես խոսեցի այս խոսքերը ձեզ համար համաձայն Հոգու, որը վկայում է իմ մեջ. և իմ հոգին անչափ ցնծում է, խիստ մեծ ջանասիրության և ուշադրության համար, որ դուք դարձրեցիք իմ խոսքին:

27 Եվ արդ, թող Աստծո խաղաղությունը հանգչի ձեզ վրա, և ձեր տների ու հողերի վրա, և ձեր հոտերի ու նախիրների, և այն ամենի, ինչ դուք ունեք, ձեր կանանց ու ձեր երեխաների վրա, համաձայն ձեր հավատքի և բարի գործերի, այս ժամանակից այսուհետև և հավիտյան: Եվ այսպես եմ ես խոսել: Ամեն:

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Ալմա 8

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ Ալման վերադարձավ Գեդեոնի երկրից, Գեդեոնի ժողովրդին շատ բաներ սովորեցնելուց հետո, որոնք չեն կարող գրվել, հաստատած լինելով եկեղեցու կարգը, ինչպես որ նա արել էր մինչ այդ Զարահեմլայի երկրում, այո, նա վերադարձավ իր սեփական տունը Զարահեմլայում՝ հանգստանալու այն գործերից, որոնք նա կատարել էր:
- 2 Եվ այսպես վերջացավ Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման իններորդ տարին:
- 3 Եվ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասներորդ տարվա սկզբում, Ալման հեռացավ այնտեղից և կրկին ձեռնարկեց իր ճամփորդությունը դեպի Մելեքի հողը՝ Սիդոն գետի արևմտյան ափը, դեպի արևմուտք՝ անապատի սահմաններին մոտիկ:
- 4 Եվ նա սկսեց սովորեցնել ժողովրդին Մելեքի երկրում, համաձայն Աստծո սուրբ կարգի, որով նա կանչված էր. և նա սկսեց սովորեցնել ժողովրդին ամենուրեք՝ Մելեքի ողջ երկրում:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը եկավ նրա մոտ ամեն կողմից՝ երկրի բոլոր սահմաններից, որը մոտ էր անապատի կողմին: Եվ նրանք մկրտվեցին ողջ երկրով մեկ.
- 6 Այնպես որ, երբ նա վերջացրեց իր աշխատանքը Մելեքում, նա հեռացավ այնտեղից, և ճանապարհորդեց երեք օրվա ճանապարհ Մելեքի երկրից դեպի հյուսիս. և նա եկավ մի քաղաք, որը կոչվում էր Ամմոնիա:
- 7 Արդ, Նեփիի ժողովրդի սովորույթն էր կոչել իրենց երկրները, և իրենց քաղաքները, և իրենց գյուղերը, այո, նույնիսկ բոլոր իրենց փոքր գյուղերը նրա անունով, որն առաջինն էր տիրացել դրանց. և դա այդպես էր Ամմոնիա երկրի հետ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ալման եկավ Ամմոնիա քաղաքը, նա սկսեց նրանց քարոզել Աստծո խոսքը:
- 9 Արդ, Սատանան մեծ ազդեցություն էր ձեռք բերել Ամմոնիա քաղաքի ժողովրդի սրտերի վրա. հետևաբար, նրանք չէին կամենում ականջ դնել Ալմայի խոսքերին:

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

- 10 Այնուամենայնիվ, Ալման շատ տքնեց հոգով, գոտեմարտելով Աստծո հետ հզոր աղոթքում, որպեսզի նա դուրս թափի իր Հոգին ժողովրդի վրա, ովքեր քաղաքում էին. որպեսզի նա նաև թույլ տա, որ նա կարողանա մկրտել նրանց ապաշխարության համար:
- 11 Սակայն նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերը՝ ասելով նրան. Ահա, մենք գիտենք, որ դու Ալման ես. և մենք գիտենք, որ դու քահանայապետ ես եկեղեցու վրա, որը դու հիմնադրել ես երկրի շատ մասերում, ըստ քո ավանդության. և մենք քո եկեղեցուց չենք ու չենք հավատում այդպիսի հիմար ավանդությունների:
- 12 Եվ արդ, մենք գիտենք, որ քանի որ մենք քո եկեղեցուց չենք, մենք գիտենք, որ դու իշխանություն չունես մեզ վրա. և դու հանձնել ես դատավորի աթոռը Նեփիային. հետևաբար, դու՛ չես գլխավոր դատավորը մեզ վրա:
- 13 Արդ, երբ ժողովուրդն ասաց այս, և դեմ կանգնեց բոլոր նրա խոսքերին, և անարգեց նրան, և թքեց նրա վրա, և ստիպեց, որ նա դուրս գցվի իրենց քաղաքից, նա հեռացավ այնտեղից ու ձեռնարկեց իր ճամփորդությունը դեպի քաղաքը, որը կոչվում էր Ահարոն:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ մինչ նա ճամփորդում էր դեպի այդ տեղը, կքված լինելով վշտից, անցնելով շատ նեղությունների ու հոգու տվայտանքի միջով՝ ժողովրդի ամբարշտության պատճառով, ովքեր Ամմոնիա քաղաքում էին, եղավ այնպես, մինչ Ալման այսպես տառապանքից կքված էր, ահա, Տիրոջ հրեշտակը հայտնվեց նրան՝ ասելով.
- 15 Օրհնված ես դու, Ալմա. հետևաբար, բարձրացրու գլուխդ և ուրախացիր, քանզի դու մեծ պատճառ ունես ուրախանալու. քանի որ դու հավատարիմ եղար Աստծո պատվիրանները պահելիս այն ժամանակից ի վեր, երբ դու ստացար քո առաջին պատգամը նրանից: Ահա ես նա եմ, որ հանձնեց դա քեզ:
- 16 Եվ, ահա ես ուղարկված եմ՝ պատվիրելու քեզ, որ դու վերադառնաս Ամմոնիա քաղաքը և նորից քարոզես քաղաքի ժողովրդին. այո, քարոզիր նրանց: Այո, ասա նրանց՝ եթե նրանք չապաշխարեն, Տեր Աստված կկործանի նրանց:

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 Քանզի, ահա նրանք ջանում են այս պահին, որ կարողանան կործանել քո ժողովրդի ազատությունը (քանզի այսպես է ասում Տերը), որը հակառակ է այն կանոններին և դատաստաններին, և պատվիրաններին, որոնք նա տվել է այս ժողովրդին:

18 Արդ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ալման ստացավ իր պատգամը Տիրոջ հրեշտակի կողմից, նա շտապ վերադարձավ Ամմոնիա երկիրը: Եվ նա մտավ քաղաք մեկ այլ ճանապարհով, այո, ճանապարհով, որն Ամմոնիա քաղաքի հարավում է:

19 Եվ երբ նա մտավ քաղաք, նա անոթի էր, և նա ասաց մի մարդու. Կտան Աստծո խոնարհ ծառային որևէ բան ուտելու:

20 Եվ մարդն ասաց նրան. Ես նեփիացի եմ, և ես գիտեմ, որ դու Աստծո մի սուրբ մարգարե ես, քանի որ դու ես այն մարդը, ում մասին հրեշտակն ասաց տեսիլքում. Դու պետք է ընդունես: Հետևաբար, զնանք ինձ հետ իմ տուն, և ես քեզ բաժին կհանեմ իմ ուտելիքից. և ես գիտեմ, որ դու օրհնություն կլինես իմ և իմ տան համար:

21 Եվ եղավ այնպես, որ մարդն ընդունեց նրան իր տանը. և մարդուն կոչում էին Ամուղեկ, և նա դուրս բերեց հաց ու միս և դրեց Ալմայի առջև:

22 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման հաց կերավ ու կշտացավ. և նա օրհնեց Ամուղեկին ու նրա տունը և զոհություն հայտնեց Աստծուն:

23 Եվ հետո, երբ նա կերել էր ու կշտացել, նա ասաց Ամուղեկին. Ես Ալման եմ և քահանայապետն եմ Աստծո եկեղեցու վրա ողջ երկրում:

24 Եվ ահա, ես կանչվել եմ՝ քարոզելու Աստծո խոսքը բոլոր այս ժողովրդի մեջ, համաձայն հայտնության և մարգարեության ոգու. և ես այս երկրում էի, և նրանք չկամեցան ընդունել ինձ, այլ նրանք դուրս զցեցին ինձ, և ես մոտ էի մեջքս դարձնելուն դեպի այս երկիրը, հավիտյան:

25 Բայց, ահա ինձ պատվիրվել է, որ ես կրկին ետ դառնամ և մարգարեանամ այս ժողովրդին, այո, և վկայեմ նրանց դեմ՝ իրենց անօրինությունների վերաբերյալ:

26 Եվ արդ, Ամուղեկ, քանի որ դու կերակրեցիր ինձ ու ներս առար, դու օրհնված ես. քանզի ես անոթի էի, քանի որ ծոմ էի պահել շատ օրեր:

27 Եվ Ալման մնաց շատ օրեր Ամուղեկի հետ մինչև նա սկսեց քարոզել ժողովրդին:

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

- 28 Եվ եղավ այնպես, որ մարդիկ դարձան ավելի ծայրահեղ իրենց անօրինություններում:
- 29 Եվ խոսքը եկավ Ալմային՝ ասելով. Գնա. և ասա նաև իմ ծառա Ամուղեկին. առաջ գնա և մարգարեացիր այս ժողովրդին՝ ասելով. Ապաշխարեք, քանզի այսպես է ասում Տերը, եթե դուք չապաշխարեք, ես կայցելեմ այս ժողովրդին իմ բարկության մեջ. այո, և ես մեկդի չեմ դարձնի իմ կատաղի բարկությունը:
- 30 Եվ Ալման գնաց առաջ, և Ամուղեկը նույնպես, ժողովրդի մեջ, հայտարարելու Աստծո խոսքը նրանց. և նրանք լցված էին Սուրբ Հոգով:
- 31 Եվ նրանք ունեին զորություն՝ տրված իրենց, այնպես որ նրանք չէին կարող բանտարկվել զուբերում. ոչ էլ հնարավոր էր, որ որևէ մարդ կարողանար սպանել նրանց. սակայն նրանք չէին գործածում իրենց զորությունը, մինչև նրանք կապվեցին կապերով և գցվեցին բանտ: Արդ այս արվեց, որ Տերը կարողանար ի ցույց դնել իր զորությունը նրանց մեջ:
- 32 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք առաջ գնացին, և սկսեցին քարոզել, և մարգարեանալ ժողովրդին՝ համաձայն ոգու ու զորության, որ Տերը տվել էր նրանց:

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Ալմայի խոսքերը, և նաև խոսքերն Ամուղեկի, որոնք հայտարարվեցին ժողովրդին, որոնք Ամմոնիա երկրում էին: Եվ նաև նրանք զգվում են բանտ ու ազատվում Աստծո հրաշագործ զորությանը, որը նրանց մեջ էր, համաձայն Ալմայի հիշատակարանի:

Ալմա 9

- 1 Եվ բացի դրանից, ես՝ Ալմաս, պատվիրված լինելով Աստծուց, որ ես պետք է վերցնեի Ամուղեկին և գնայի առաջ ու քարոզեի նորից այս ժողովրդին, կամ այն ժողովրդին, ովքեր Ամմոնիա քաղաքում էին, եղավ այնպես, երբ ես սկսեցի քարոզել նրանց, նրանք սկսեցին վիճել ինձ հետ՝ ասելով.
- 2 Ո՞վ ես դու: Կարծում ես, որ մենք կհավատանք մեկ մարդու վկայությանը, թեև նա մեզ քարոզի, որ երկիրը պիտի անցնի:
- 3 Արդ, նրանք չէին հասկանում խոսքերը, որ նրանք խոսում էին, քանզի նրանք չգիտեին, որ երկիրը պիտի անցնի:
- 4 Եվ նրանք ասացին նաև. Մենք չենք հավատա քո խոսքերին, թեև դու մարգարեանաս էլ, որ այս մեծ քաղաքն իբրև թե պիտի կործանվի մեկ օրում:
- 5 Արդ, նրանք չգիտեին, որ Աստված կարող էր անել այդպիսի զարմանալի գործեր, քանզի նրանք մի կարծրասիրտ ու խստապարանոց ժողովուրդ էին:
- 6 Եվ նրանք ասացին. Ո՞վ է Աստված, որ ուղարկում է ոչ ավելի հեղինակություն, քան մեկ մարդ այս ժողովրդի մեջ, հայտարարելու նրանց ճշմարտությունն այդպիսի մեծ ու զարմանալի բաների մասին:
- 7 Եվ նրանք առաջ կանգնեցին ձեռք բարձրացնելու ինձ վրա. բայց ահա նրանք չարեցին: Եվ ես կանգնեցի՝ համարձակությամբ հայտարարելու նրանց, այո, ես համարձակորեն վկայեցի նրանց՝ ասելով.
- 8 Ահա, ո՛վ դուք, ամբարիշտ ու խտորյալ սերունդ, ինչպես մոռացաք ձեր հայրերի ավանդությունը. այո, որքան շուտ դուք մոռացաք Աստծո պատվիրանները:
- 9 Չե՞ք հիշում դուք, որ մեր հայր Լեփին դուրս էր բերվել Երուսաղեմից՝ Աստծո ձեռքով: Չե՞ք հիշում դուք, որ նրանք բոլորն առաջնորդվում էին նրա կողմից անապատի միջով:

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihab. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Եվ միթե դուք մոռացել եք այդքան շուտ, թե քանի-քանի անգամ է նա ազատել մեր հայրերին իրենց թշնամիների ձեռքից, և պահպանել նրանց կործանվելուց, նույնիսկ իրենց սեփական եղբայրների ձեռքից:
- 11 Այո, և եթե չլինե՞ր նրա անզուգական զորությունը, և նրա ողորմությունը, և նրա երկայնամտությունը մեր հանդեպ, մենք պետք է անխուսափելիորեն ջնջված լինեինք երկրի երեսից այս ժամանակից շատ առաջ, և զուցե հանձնված լինեիք անվերջ թշվառության ու վայի մի վիճակի:
- 12 Ահա, այժմ ես ասում եմ ձեզ, որ նա հրամայում է ձեզ ապաշխարել, և մինչև դուք չապաշխարեք, դուք ոչ մի կերպ չեք կարող ժառանգել Աստծո արքայությունը: Բայց ահա, սա բոլորը չէ, նա պատվիրել է ձեզ ապաշխարել, այլապես նա լիովին կբնաջնջի ձեզ երկրի երեսից. այո, նա կայցելի ձեզ իր բարկության մեջ, և իր կատաղի բարկությունը մեկդի չի դարձնի:
- 13 Ահա, դուք չե՞ք հիշում խոսքերը, որ նա խոսեց Լեքիի հետ՝ ասելով, որ. Որքան որ դուք կպահեք իմ պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք երկրում: Եվ բացի այդ ասվել է, որ. Որքան որ դուք չեք պահի իմ պատվիրանները, դուք կկտրվեք Տիրոջ ներկայությունից:
- 14 Արդ, ես կկամենայի, որ դուք հիշեիք, որ որքան որ Լամանացիները չեն պահել Աստծո պատվիրանները, նրանք կտրված են եղել Տիրոջ ներկայությունից: Արդ, մենք տեսնում ենք, որ Տիրոջ խոսքը հաստատվել է այս բանում, և Լամանացիները կտրված են եղել նրա ներկայությունից, երկրում իրենց օրինազանցությունների սկզբից ի վեր:
- 15 Սակայն ես ասում եմ ձեզ, որ նրանց համար ավելի տանելի կլինի դատաստանի օրը, քան ձեզ համար, եթե դուք մնաք ձեր մեղքերի մեջ, այո, և նույնիսկ ավելի տանելի նրանց համար այս կյանքում, քան ձեզ համար, եթե դուք չապաշխարեք:
- 16 Քանզի կան շատ խոստումներ, որոնք տարածվում են Լամանացիների վրա. քանզի դա իրենց հայրերի ավանդությունների պատճառով է, որը նրանց ստիպեց մնալ իրենց անգիտության վիճակում. հետևաբար Տերը ողորմած կլինի նրանց հանդեպ և կերկարացնի նրանց գոյությունը երկրում:

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

- 17 Եվ ինչ-որ մի ժամանակի ընթացքում, նրանք կբերվեն հավատալու նրա խոսքին, և իմանալու իրենց հայրերի ավանդությունների անճշտության մասին. և նրանցից շատերը կփրկվեն, քանզի Տերը ողորմած կլինի բոլորի հանդեպ, ովքեր կանչում են նրա անունը:
- 18 Բայց ահա ես ասում եմ ձեզ, որ եթե դուք շարունակեք ձեր ամբարշտության մեջ, որ ձեր օրերը չեն երկարացվի երկրում, քանզի Լամանացիները կողարկվեն ձեզ վրա. և եթե դուք չապաշխարեք, նրանք կգան այնպիսի մի ժամանակ, երբ դուք չգիտեք, և ձեզ կայցելեն լիակատար կործանումով. և դա կլինի համաձայն Տիրոջ կատաղի բարկության:
- 19 Քանզի նա թույլ չի տա ձեզ, որ դուք ապրեք ձեր անօրինությունների մեջ՝ կործանելու իր ժողովրդին: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, ավելի շուտ նա թույլ կտար, որ Լամանացիները կործանեին բոլոր իր ժողովրդին, ովքեր կոչվում են Նեփիի ժողովուրդ, եթե պատահեր այնպես, որ նրանք ընկնեին մեղքերի և օրինազանցությունների մեջ, Տիրոջից՝ իրենց Աստծուց, այդքան շատ լույս և այդքան շատ գիտելիք նրանց տրվելուց հետո.
- 20 Այո, Տիրոջ այդպիսի մեծապես արտոնյալ ժողովուրդ լինելուց հետո. այո, յուրաքանչյուր ուրիշ ազգից, ցեղից, լեզվից կամ ժողովրդից առավել հովանավորված լինելուց հետո. բոլոր բաներն իրենց հայտնի դարձված լինելուց հետո, ըստ իրենց իղձերի և իրենց հավատքի և աղոթքների, այն մասին, ինչ եղել է, ինչ կա և ինչ պիտի գա.
- 21 Աստծո Հոգին այցելած լինելով. հրեշտակների հետ զրուցած լինելով և Տիրոջ ձայնը նրանց հետ խոսացած լինելով. ունենալով մարգարեության ոգին և հայտնության ոգին, և նաև շատ պարգևներ՝ լեզուներով խոսելու պարգևը և քարոզելու պարգևը, Սուրբ Հոգու պարգևը և թարգմանելու պարգևը.
- 22 Այո, և Աստծո կողմից ազատված լինելուց հետո՝ Երուսաղեմի հողից դուրս, Տիրոջ ձեռքով. փրկված լինելով սովից, և տկարությունից, և ամեն ձևի ամեն տեսակի հիվանդություններից. և նրանք, ճակատամարտում դարձած լինելով ուժեղ, որպեսզի չկործանվեին, դուրս բերված լինելով ճորտությունից ժամանակ առ ժամանակ, և պահված ու պահպանված լինելով մինչև այժմ. և նրանք բարգավաճել են, մինչև որ նրանք հարուստ են բոլոր ձևի բաներով.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

23 Եվ արդ, ահա ես ասում եմ ձեզ, որ եթե այս ժողովուրդը, որը ստացել է այսքան շատ օրհնություններ Տիրոջ ձեռքից, օրհնագանցի այն լույսի ու գիտության դեմ, որ նա ունի, ես ասում եմ ձեզ, եթե այնպես լինի, որ նա ընկնի օրհնագանցության մեջ, ապա ավելի հեշտ կլինի Լամանացիների համար, քան նրանց համար:

24 Քանզի ահա, Տիրոջ խոստումները տարածվում են Լամանացիների վրա, բայց դրանք ձեզ համար չեն, եթե դուք օրհնագանցում եք. քանզի արդյոք Տերը չխոստացավ որոշակիորեն ու հրատարակեց վճռականորեն, որ եթե դուք ապստամբեք նրա դեմ, պիտի լիովին բնաջնջվեք երկրի երեսից:

25 Եվ արդ, այս պատճառով, որպեսզի դուք չլինի թե կործանվեիք, Տերն ուղարկել է իր հրեշտակին, այցելելու իր ժողովրդից շատերին, հայտարարելով նրանց, որ նրանք պետք է առաջ գնան և ուժգնորեն աղաղակեն այս ժողովրդին՝ ասելով. Ապաշխարեք, քանզի երկնքի արքայությունը մոտ է՝ առ ձեռն.

26 Եվ այս ժամանակից ոչ շատ օրեր հետո, Աստծո Որդին պիտի գա իր փառքով. և նրա փառքը պիտի լինի փառքը Հոր Միածնի, որը լի է շնորհով, անաչառությամբ ու ճշմարտությամբ, որը լի է համբերությամբ, ողորմությամբ ու երկայնամտությամբ, որն արագ է իր ժողովրդի աղաղակները լսելիս և նրանց աղոթքներին պատասխանելիս:

27 Եվ, ահա նա գալիս է փրկագնելու նրանց, ովքեր կմկրտվեն ապաշխարության համար, նրա անվան հանդեպ հավատքի միջոցով:

28 Հետևաբար, պատրաստեք Տիրոջ ճանապարհը, քանզի ժամանակը մոտենում է, որ բոլոր մարդիկ պիտի հնձեն իրենց գործերի մի վարձք՝ համաձայն նրա, ինչ նրանք եղել են, եթե նրանք եղել են արդար, նրանք կհնձեն փրկությունն իրենց հոգիների, համաձայն Հիսուս Քրիստոսի զորության ու ազատման. իսկ եթե նրանք եղել են չար, նրանք պիտի հնձեն դատապարտությունն իրենց հոգիների, համաձայն դևի զորության ու գերության:

29 Այժմ, ահա այս է ձայնը հրեշտակի՝ աղաղակելով առ ժողովուրդը:

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

- 30 Եվ արդ, իմ սիրելի եղբայրներ, քանզի դուք իմ եղբայրներն եք, և դուք պարտավոր եք սիրված լինել, և պարտավոր եք առաջ բերել գործեր, որոնք վայել են ապաշխարությանը՝ տեսնելով, որ ձեր սրտերը ծայրաստիճան կարծրացած են Աստծո խոսքի հանդեպ, և տեսնելով, որ դուք մի կորած ու մի ընկած ժողովուրդ եք:
- 31 Արդ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Ալմաս, խոսեցի այս խոսքերը, ահա, ժողովուրդը զայրացավ ինձ վրա, որովհետև ես ասացի նրանց, որ նրանք մի կարծրասիրտ ու խստապարանոց ժողովուրդ էին:
- 32 Եվ նաև, որովհետև ես ասացի նրանց, որ նրանք մի կորած ու ընկած ժողովուրդ էին, նրանք զայրացան ինձ վրա և ջանացին ձեռք բարձրացնել ինձ վրա, որ կարողանան ինձ բանտ գցել:
- 33 Բայց եղավ այնպես, որ Տերը թույլ չտվեց նրանց, որ նրանք վերցնեին ինձ այդ ժամանակ ու բանտ գցեին:
- 34 Եվ եղավ այնպես, որ Ամուղեկը գնաց ու առաջ կանգնեց, և նույնպես սկսեց քարոզել նրանց: Եվ այժմ Ամուղեկի բոլոր խոսքերը գրված չեն, այնուամենայնիվ, մի մասը նրա խոսքերի գրված են այս գրքում:

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Ալմա 10

- 1 Արդ, սրանք էին խոսքերը, որոնք Ամուղեկը քարոզեց ժողովրդին, ովքեր Ամմոնիա երկրում էին՝ ասելով.
- 2 Ես Ամուղեկն եմ. ես Գեդոնայի որդին եմ, որը Իամայելի որդին էր, որը Ամինադիի հետնորդ էր. և այդ նույն Ամինադին էր, որը թարգմանեց գրվածքը, որը տաճարի պատի վրա էր, որը գրված էր Աստծո մատով:
- 3 Եվ Ամինադին Նեփիի մի հետնորդ էր, որը Լեքիի որդին էր, որը դուրս էր եկել Երուսաղեմի հողից, որը Մանասեի մի հետնորդ էր, որը Հովսեփի որդին էր, որը ծախվել էր Եգիպտոս՝ իր եղբայրների ձեռքով:
- 4 Եվ ահա, ես նույնպես մի մարդ եմ, ոչ փոքր համբավով բոլոր նրանց մեջ, ովքեր գիտեն ինձ. այո, և ահա ես ունեմ շատ ազգականներ ու ընկերներ, և ես նաև ձեռք եմ բերել մեծ հարստություններ իմ ձեռքի աշխատանքով:
- 5 Այնուամենայնիվ, այս բոլորից հետո, ես երբեք շատ չեմ իմացել Տիրոջ ճանապարհների, և նրա խորհուրդների ու սքանչելի զորության մասին: Ես ասացի, ես երբեք չեմ իմացել շատ՝ այս բաների մասին. բայց, ահա ես սխալվում եմ, քանզի ես շատ եմ տեսել նրա խորհուրդներն ու նրա սքանչելի զորությունը. այո, մինչև իսկ այս ժողովրդի կյանքի պահպանման մեջ:
- 6 Այնուամենայնիվ, ես կարծրացրել էի իմ սիրտը, քանզի ես կանչվել եմ շատ անգամ, և ես չեմ կամեցել լսել. հետևաբար, ես գիտեի այս բաների վերաբերյալ, բայց ես չէի կամենում իմանալ. հետևաբար, ես շարունակում էի ապստամբել Աստծո դեմ իմ սրտի ամբարշտությամբ, նույնիսկ մինչև այս յոթերորդ ամսվա չորրորդ օրը, որը դատավորների կառավարման տասներորդ տարում է:
- 7 Երբ ես ճամփորդում էի՝ տեսնելու մի մոտիկ ազգականի, ահա Տիրոջ հրեշտակը հայտնվեց ինձ և ասաց. Ամուղեկ, վերադարձիր քո սեփական տունը, քանզի դու պետք է կերակրես Տիրոջ մի մարգարեի. այո, մի սուրբ մարդու, որը Աստծո մի ընտրյալ մարդ է. քանզի նա ծոմ է պահել շատ օրեր, այս ժողովրդի մեղքերի համար, և նա անոթի է, և դու պիտի ընդունես նրան քո տունը և կերակրես նրան, և նա պիտի օրհնի քեզ և քո տունը. և Տիրոջ օրհնությունը պիտի հանգչի քո և քո տան վրա:

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Եվ եղավ այնպես, որ ես հնազանդվեցի հրեշտակի ձայնին և վերադարձա դեպի իմ տուն: Եվ երբ ես գնում էի այնտեղ, ես գտա մարդուն, ում համար հրեշտակն ասաց ինձ. Դու պիտի քո տունն ընդունես, և ահա սա այն նույն մարդն էր, որը խոսում էր ձեզ հետ Աստծո բաների վերաբերյալ:
- 9 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ, նա մի սուրբ մարդ է. ուստի, ես գիտեմ, նա մի սուրբ մարդ է, որովհետև դա ասվեց Աստծո հրեշտակի կողմից:
- 10 Եվ բացի այդ, ես գիտեմ, որ բաները, որոնց մասին նա վկայեց, ճշմարիտ են. քանզի ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ ինչպես կենդանի է Տերը, ճիշտ նույնպես նա ուղարկեց իր հրեշտակին՝ այս բաները հայտնի դարձնելու ինձ. և նա արեց դա մինչ այս Ալման բնակվում էր իմ տանը:
- 11 Քանզի, ահա նա օրհնեց իմ տունը, նա օրհնեց ինձ և իմ կանանց և իմ երեխաներին, իմ հորը և իմ ազգակիցներին. այո, իրավ, բոլոր իմ ազգականներին է նա օրհնել և Տիրոջ օրհնությունը հանգչել է մեզ վրա, համաձայն այն խոսքերի, որոնք նա խոսեց:
- 12 Եվ արդ, երբ Ամուղեկը խոսեց այս բաները, ժողովուրդը սկսեց ապշել, տեսնելով, որ կարավելի քան մեկ վկա, որը վկայեց այն բաների մասին, որոնց համար իրենք մեղադրվում էին, և նաև այն բաների մասին, որոնք պիտի գային, համաձայն մարգարեության ոգու, որը նրանց մեջ էր:
- 13 Այնուամենայնիվ, կային ոմանք նրանց մեջ, ովքեր մտածեցին հարցաքննել նրանց, որպեսզի իրենց խորամանկ հնարքներով բռնացնեն նրանց իրենց խոսքերում, որ կարողանային ապացույց գտնել նրանց դեմ, որ կարողանային հանձնել նրանց իրենց դատավորներին, որպեսզի նրանք դատվեին օրենքի համաձայն, և որպեսզի նրանք սպանվեին կամ բանտ գցվեին ըստ հանցանքի, որը նրանք կկարողանային թվալ տալ կամ վկայել նրանց դեմ:
- 14 Արդ, դա այն մարդիկ էին, ովքեր ջանում էին կործանել նրանց, ովքեր օրինազետներ էին, ովքեր վարձված էին, կամ նշանակված ժողովրդի կողմից, գործադրելու օրենքն իրենց դատերի ժամանակ, կամ ժողովրդի հանցագործությունների դատերում՝ դատավորների առաջ:

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

- 15 Արդ, այս օրինագետները ժողովրդի բոլոր խաբէութիւնների ու խորամանկության մեջ բանիմաց էին. և այս պետք էր՝ ի զորու դարձնելու նրանց, որպեսզի նրանք կարողանային հմուտ լինել իրենց գործում:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք սկսեցին հարցաքննել Ամուղեկին, որ դրա միջոցով նրանք կարողանային ստիպել նրան բացասել իր խոսքերը, կամ հակասել այն խոսքերին, որ նա կխոսեր:
- 17 Արդ, նրանք չգիտեին, որ Ամուղեկը կարող էր իմանալ նրանց դիտավորությունների մասին: Բայց եղավ այնպես, երբ նրանք սկսեցին հարցաքննել նրան, նա կռահեց նրանց մտքերը, և նա ասաց նրանց. Ո՛վ դուք, ամբարիշտ ու խտորյալ սերունդ, դուք, օրինագետներ ու կեղծավորներ, քանզի դուք դնում եք դևի հիմքերը. քանզի դուք դնում եք թակարդներ ու ծուղակներ՝ բռնելու Աստծո սրբերին:
- 18 Դուք ծրագրեր եք դնում՝ խեղաթյուրելու արդարների ուղիները, և վար բերելու Աստծո ցասումը ձեր գլխին, մինչև իսկ լիակատար կործանումն այս ժողովրդի:
- 19 Այո, հիրավի ճիշտ էր ասել Մոսիան, որը մեր վերջին թագավորն էր, երբ նա մոտ էր թագավորությունը հանձնելուն՝ չունենալով ոչ մեկը շնորհելու այն, կարգադրելով, որ այս ժողովուրդը պիտի կառավարվեր իրենց սեփական ձայների միջոցով, այո, հիրավի ճիշտ է ասել նա, որ՝ եթե ժամանակը գա, որ այս ժողովրդի ձայնը ընտրի անօրինություն, այն է՝ եթե ժամանակը գա, որ այս ժողովուրդն ընկնի օրինագանցության մեջ, նրանք հասուն կլինեն կործանման համար:
- 20 Եվ արդ, ես ասում եմ ձեզ, որ ճիշտ է դատում Տերը ձեր անօրինությունների վերաբերյալ. ճիշտ է աղաղակում նա այս ժողովրդին իր հրեշտակների ձայնով. Ապաշխարեք, ապաշխարեք, քանզի երկնքի արքայությունը մոտ է:
- 21 Այո, ճիշտ է աղաղակում նա իր հրեշտակների ձայնով, որ. Ես վար կգամ իմ ժողովրդի մեջ՝ անաչառություն ու արդարադատություն իմ ձեռքում:

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

22 Այո, և ես ասում եմ ձեզ, որ եթե չլինեն արդարների աղոթքները, ովքեր այժմ երկրում են, որ ձեզ հենց հիմա լիակատար կործանում կայցելի. սակայն դա չի լինի ջրհեղեղով, ինչպես ժողովրդին Նոյի օրերում, այլ դա կլինի սովով և ժանտախտով և սրով:

23 Սակայն արդարների աղոթքներով է, որ դուք խնայվում էք. արդ, հետևաբար, եթե դուք դուրս գցեք արդարներին ձեր միջից, այն ժամանակ Տերը ետ չի պահի իր ձեռքը. այլ իր կատաղի բարկությամբ նա դուրս կգա ձեր դեմ. այն ժամանակ դուք կզարկվեք սովով և ժանտախտով և սրով. և ժամանակը շուտով մոտենում է, եթե դուք չապաշխարեք:

24 Եվ արդ եղավ այնպես, որ ժողովուրդն ավելի զայրացավ Ամուղեկի վրա, և նրանք գոչեցին՝ ասելով. Այս մարդը զազրախոսում է մեր օրենքների դեմ, որոնք արդար են, և մեր իմաստուն օրինագետների դեմ, որոնց մենք ենք ընտրել:

25 Բայց Ամուղեկն առաջ մեկնեց իր ձեռքը և ավելի ուժգին գոչեց դեպի նրանց՝ ասելով. Ո՛վ դուք, ամբարիշտ ու խոտորյալ սերունդ, ինչո՞ւ է Սատանան այդպիսի մեծ ազդեցություն ձեռք բերել ձեր սրտերի վրա: Ինչո՞ւ եք կամենում ենթարկվել նրան, որ նա զորություն ունենա ձեզ վրա՝ կուրացնելու ձեր աչքերը, որպեսզի դուք չհասկանաք խոսքերը, որոնք խոսվում են, համաձայն դրանց ճշմարտացիության:

26 Քանզի ահա, միթե ես վկայեցի ձեր օրենքի դեմ: Դուք չեք հասկանում. դուք ասում եք, որ ես խոսել եմ ձեր օրենքի դեմ. բայց ոչ, այլ ես խոսել եմ հօգուտ ձեր օրենքի՝ ի դատապարտումն ձեզ:

27 Եվ արդ, ահա ես ասում եմ ձեզ, որ այս ժողովրդի կործանման հիմքը սկսվում է դրվել ձեր օրինագետների ու ձեր դատավորների անարդարության միջոցով:

28 Եվ արդ եղավ այնպես, որ երբ Ամուղեկը խոսեց այս խոսքերը, ժողովուրդը բացականչեց ընդդեմ նրա՝ ասելով. Այժմ մենք գիտենք, որ այս մարդը դևի զավակ է, քանի որ նա ստեց մեզ. քանի որ նա խոսել է մեր օրենքի դեմ: Եվ այժմ նա ասում է, որ նա չի խոսել դրա դեմ:

29 Եվ բացի այդ, նա զազրախոսել է մեր օրինագետների և մեր դատավորների դեմ:

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

30 Եվ եղավ այնպես, որ օրինագետները դրեցին այդ իրենց սրտերում, որ նրանք հիշեին այդ բաները նրա դեմ:

31 Եվ կար մեկը նրանց մեջ, որի անունը Զիզրոմ էր: Արդ, նա ամենագլխավորն էր Ամուդեկին ու Ալմային մեղադրելիս, ինքը լինելով ամենագիտակը նրանց մեջ, շատ գործ ունենալով՝ անելու ժողովրդի մեջ:

32 Արդ, այս օրինագետների խնդիրն էր շահ ստանալը. և նրանք ստանում էին շահ՝ իրենց ծառայության համաձայն:

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Ալմա 11

- 1 Արդ, դա Մոսիայի օրենքում էր, որ ամեն մարդ, որն օրենքի մի դատավոր էր կամ նրանք, ովքեր նշանակված էին լինելու դատավորներ, պետք է ստանային աշխատավարձեր՝ ըստ այն ժամանակի, որը նրանք աշխատում էին՝ դատելու նրանց, ովքեր բերվում էին իրենց առաջ՝ դատվելու:
- 2 Արդ, եթե մի մարդ պարտք էր մեկ ուրիշին, և նա չէր կամենում վճարել այն, ինչը նա պարտք էր, նրանից բողոքում էին դատավորին. և դատավորը գործադրում էր իշխանություն և ուղարկում պաշտոնյաներ, որպեսզի մարդը բերվեր նրա առաջ. և նա դատում էր մարդուն ըստ օրենքի ու փաստերի, որոնք բերվում էին նրա դեմ, և այսպես մարդուն հարկադրում էին վճարել այն, ինչ նա պարտք էր, կամ բռնագրավում էին, կամ դուրս գցում մարդկանց միջից, որպես գող ու ավազակ:
- 3 Եվ դատավորը ստանում էր որպես իր աշխատավարձ, ըստ իր ժամանակի՝ մի ոսկու սենին մեկ օրվա համար, կամ մի արծաթի սենում, որը համարժեք է ոսկու մեկ սենինին. և սա՝ ըստ այն օրենքի, որը տրված էր:
- 4 Արդ, սրանք են անունները նրանց զանազան ոսկու դրամների, և նրանց արծաթի, ըստ դրանց արժեքի: Եվ անունները տրվել են Նեփիացիների կողմից, քանզի նրանք չէին հաշվում ըստ հրեաների ձևի, ովքեր Երուսաղեմում էին. ոչ էլ նրանք չափում էին ըստ հրեաների ձևի. այլ նրանք փոխել էին իրենց հաշիվը և իրենց չափը, համաձայն ժողովրդի մտածելակերպի ու պայմանների, ամեն մի սերնդի մեջ, մինչև դատավորների կառավարումը, դրանք հաստատված լինելով թագավոր Մոսիայի կողմից:
- 5 Այսպիսով, հաշվումն այսպիսին է՝ ոսկու սենին, ոսկու սեան, ոսկու շում, և ոսկու լիմնա:
- 6 Արծաթի սենում, արծաթի ամնոր, արծաթի էզրում, և արծաթի օնթի:
- 7 Արծաթի մի սենումը համարժեք էր ոսկու մի սենինի, և կամ մի չափ գարու, և նաև մի չափ ամեն տեսակի հատիկի:
- 8 Արդ, ոսկու մի սեանի քանակը մի սենինի կրկնակի արժեքն էր:
- 9 Եվ ոսկու մի շումը կրկնակի արժեքն էր մի սեանի:

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

10 Եվ ոսկու մի լիմնան դրանց բոլորի արժեքն էր:

11 Եվ արծաթի մի ամնորն այնքան էր, որքան երկու սենումը:

12 Եվ արծաթի մի էզրոմն այնքան էր, որքան չորս սենումը:

13 Եվ մի օնթին այնքան էր, որքան դրանք բոլորը:

14 Արդ, սա է ավելի փոքր թվերի նրանց հաշվի արժեքը,

15 Մի շիբլանը մի սենումի կեսն է. հետևաբար, մի շիբլանը կես չափ գարու համար:

16 Եվ մի շիբլումը մի շիբլանի կեսն է:

17 Եվ մի լեուն մի շիբլումի կեսն է:

18 Արդ, այս է նրանց թվակարգը, ըստ նրանց հաշվի:

19 Արդ, ոսկու մի անթեան հավասար է երեք շիբլանի:

20 Արդ, սա էր միակ նպատակը՝ շահ ստանալ, որովհետև նրանք ստանում էին իրենց աշխատավարձն ըստ իրենց ծառայության, հետևաբար, նրանք դրդում էին ժողովրդին անկարգությունների և ամեն ձևի խռովությունների և ամբարշտության, որպեսզի ավելի շատ ծառայություն ունենային, որ կարողանային փող վաստակել ըստ հայցերի, որոնք բերվում էին նրանց առաջ. հետևաբար, նրանք դրդեցին ժողովրդին Ալմայի ու Ամուղեկի դեմ:

21 Եվ այս Զիզրոմը սկսեց հարցաքննել Ամուղեկին՝ ասելով. Կպատասխանե՞ք իմ մի քանի հարցերին, որոնք ես կհարցնեմ ձեզ: Արդ, Զիզրոմը մի մարդ էր, որը գիտակ էր դևի հնարքներին, որպեսզի կարողանար կործանել այն, ինչը բարի է, հետևաբար, նա ասաց Ամուղեկին. Կպատասխանե՞ք հարցերին, որոնք ես կտամ ձեզ:

22 Եվ Ամուղեկն ասաց նրան. Այո, եթե դա լինի համաձայն Տիրոջ Հոգու, որն իմ մեջ է. քանզի ես չեմ ասի ոչինչ, ինչը Տիրոջ Հոգուն հակառակ է: Եվ Զիզրոմն ասաց նրան. Ահա, այստեղ կա արծաթի վեց օնթի, և այս բոլորը ես կտամ քեզ, եթե դու ժխտես Գերագույն Էակի գոյությունը:

23 Արդ Ամուղեկն ասաց. Ո՛վ դու, դժոխքի զավակ, ինչո՞ւ ես գայթակղում ինձ: Չգիտե՞ս, որ արդարները տեղի չեն տալիս ոչ մի այդպիսի գայթակղությունների:

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

And an onti was as great as them all.

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

And a shiblum is a half of a shiblon.

And a leah is the half of a shiblum.

Now this is their number, according to their reckoning.

Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

24 Հավատում ես դու, որ չկա Աստված: Ես ասում եմ քեզ՝ Ո՛չ, դու գիտես, որ կա Աստված, բայց դու սիրում ես այդ շահն ավելի, քան նրան:

25 Եվ այժմ դու ստեցիր ինձ՝ Աստծո առաջ: Դու ասացիր ինձ. Ահա, այս վեց օնթին, որոնք մեծ արժեքի են, ես կտամ քեզ, երբ դու ունեիր քո սրտում՝ պահելու դրանք ինձանից. և քո միակ ցանկությունն էր, որ ես ժխտեի ճշմարիտ ու կենդանի Աստծուն, որպեսզի դու պատճառ ունենայիր՝ կործանելու ինձ: Եվ հիմա, ահա այս մեծ չարիքի համար, դու կստանաս քո հատուցումը:

26 Եվ Զիզրոմն ասաց նրան. Դու ասում ես կա ճշմարիտ ու կենդանի Աստված:

27 Եվ Ամուղեկն ասաց. Այո՛, կա մի ճշմարիտ ու կենդանի Աստված:

28 Արդ, Զիզրոմն ասաց. Կա՞ ավելի քան մեկ Աստված:

29 Եվ նա պատասխանեց՝ Ո՛չ:

30 Այժմ Զիզրոմը կրկին ասաց նրան ի պատասխան. Ի՞նչպես ես դու իմանում այս բաները:

31 Եվ նա ասաց. Մի հրեշտակ հայտնի դարձրեց դրանք ինձ:

32 Եվ Զիզրոմն ի պատասխան ասաց. Ո՞վ է նա, որ պետք է գա: Դա Աստծո Որդին է:

33 Եվ նա ասաց նրան՝ Այո՛:

34 Եվ Զիզրոմը կրկին ասաց. Կփրկի՞ նա իր ժողովրդին իրենց մեղքերի մեջ: Եվ Ամուղեկը պատասխանեց ու ասաց նրան. Ես ասում եմ քեզ, նա չի փրկի, քանզի անհնարին է նրա համար դրժել իր խոսքը:

35 Արդ, Զիզրոմն ասաց ժողովրդին. Տեսե՛ք, որ դուք հիշեք այս բաները. քանզի նա ասաց՝ կա միայն մեկ Աստված. սակայն նա ասաց, որ Աստծո Որդին պիտի գա, բայց չպիտի փրկի իր ժողովրդին, կարծես նա ուներ իշխանություն՝ հրամայելու Աստծուն:

36 Արդ, Ամուղեկն ասաց նրան ի պատասխան. Ահա դու ստեցիր, քանզի դու ասում ես, որ ես խոսեցի, կարծես թե իշխանություն ունեի՝ հրամայելու Աստծուն, որովհետև ես ասացի՝ նա չպետք է փրկի իր ժողովրդին իրենց մեղքերի մեջ:

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

37 Եվ ես դարձյալ ասում եմ ձեզ, որ նա չի կարող փրկել նրանց իրենց մեղքերի մեջ. քանի որ ես չեմ կարող դրժել նրա խոսքը, և նա ասել է, որ ոչ մի անմաքուր բան չի կարող ժառանգել երկնքի արքայությունը. հետևաբար, ինչպես կարող եք դուք փրկվել, մինչև շժառանգեք երկնքի արքայությունը: Հետևաբար, դուք չեք կարող փրկվել, ձեր մեղքերի մեջ:

38 Այժմ Զիզրոմն ասաց նրան ի պատասխան. Աստծո Որդին նույն Հավերժական Հայրն է:

39 Եվ Ամուղեկն ասաց նրան. Այո, նա է նույն Հավերժական Հայրը երկնքի ու երկրի, և բոլոր բաների, որոնք նրա մեջ են. նա է սկիզբը և վերջը, առաջինը և վերջինը.

40 Եվ նա կզա աշխարհ՝ փրկագնելու իր ժողովրդին. և նա վեր կառնի իր վրա օրինազանցությունները նրանց, ովքեր հավատում են նրա անունին. և այդ նրանք են, ովքեր կունենան հավերժական կյանք, և փրկություն ուրիշ ոչ մեկին չի գալիս:

41 Հետևաբար, ամբարիշտները մնում են, կարծես ոչ մի փրկագնում չէր արվել, բացի արձակելը մահվան կապանքներից. քանզի, ահա գալիս է օրը, որ բոլորը պիտի մեռելներից հարություն առնեն ու կանգնեն Աստծո առաջ, և դատվեն ըստ իրենց գործերի:

42 Արդ, կա մահ, որը կոչվում է ժամանակավոր մահ. և Քրիստոսի մահը պիտի արձակի այս ժամանակավոր մահվան կապանքները, այնպես որ բոլորը պիտի բարձրացվեն այս ժամանակավոր մահից:

43 Ոգին ու մարմինը կրկին պիտի վերամիավորվեն՝ կատարյալ տեսքով. և վերջավորություն ու հող պիտի վերականգնվեն իրենց բնական կառուցվածքով, ճիշտ ինչպես մենք հիմա ենք՝ այս պահին. և մենք պիտի բերվենք կանգնելու Աստծո առաջ, գիտենալով, ճիշտ ինչպես մենք հիմա գիտենք, և ունենալով մի վառ վերհուշ մեր բոլոր հանցանքի:

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

44 Արդ, այս վերականգնումը պիտի զա բոլորին, ծերին ու երիտասարդին, ճորտին ու ազատին, տղամարդուն ու կնոջը, ամբարիշտին ու արդարին. և նույնիսկ մի մազ իսկ նրանց գլխից չի կորչի. այլ ամեն ինչ պիտի վերականգնվի իր կատարյալ կառուցվածքով, ինչպես հիմա է, կամ մարմնում, և պիտի բերվեն ու դատի ներկայացվեն Քրիստոս Որդու, Հայր Աստծո, և Սուրբ Հոգու դատարանի առաջ, որը մեկ Հավերժական Աստված է՝ դատվելու համաձայն իրենց գործերի, լինեն դրանք բարի, թե լինեն դրանք չար:

45 Արդ ահա, ես խոսեցի ձեզ հետ մահկանացու մարմնի մահվան վերաբերյալ և նաև մահկանացու մարմնի հարության վերաբերյալ: Ես ասում եմ ձեզ, որ այս մահկանացու մարմինը մահից բարձրացվելու է դեպի կյանք, այսինքն՝ առաջին մահից, դառնալով մի անմահ մարմին, այնպես որ նրանք այլևս չեն կարող մեռնել. ոգին միավորվելով մարմնի հետ, որ երբեք չբաժանվի. այսպիսով, ամբողջը դառնալով հոգևոր ու անմահ, այնպես որ այլևս չեն կարող տեսնել ապականություն:

46 Այժմ, երբ Ամուլեկը վերջացրեց այս խոսքերը, ժողովուրդը կրկին ապշեց, և Զիզրոմը ևս սկսեց դողալ: Եվ այսպես ավարտվեց Ամուլեկի խոսքերը, կամ այս է բոլորը, որ ես գրեցի:

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Ալմա 12

- 1 Արդ, Ալման, տեսնելով, որ Ամուղեկի խոսքերը լռեցրին Զիզրոմին, քանզի նա տեսավ, որ Ամուղեկը բռնացրեց նրան ստախոսելիս և խաբելիս, որ իրեն կործանի, և տեսնելով, որ նա սկսեց դողալ իր մեղքի գիտակցությունից, նա բացեց իր բերանն ու սկսեց խոսել նրա հետ և հաստատել Ամուղեկի խոսքերը և ավելի շատ բացատրել այդ բաները, կամ ավելի շատ լուսաբանել սուրբ գրքերը, քան Ամուղեկն էր արել:
- 2 Արդ, խոսքերը, որ Ալման խոսեց Զիզրոմի հետ, լավեցին շրջակայքի ժողովրդի կողմից. քանզի բազմությունը մեծ էր, և նա խոսեց այս ձևով.
- 3 Այժմ Զիզրոմ, տեսնելով, որ դու բռնվեցիր քո ստախոսության ու նենգության մեջ, քանզի դու ստեցիր ոչ միայն մարդկանց, այլ դու ստեցիր Աստծուն. քանզի ահա, նա գիտի քո բոլոր մտքերը, և դու տեսնում ես, որ քո մտքերը մեզ հայտնի են դարձվում նրա Հոգու միջոցով,
- 4 Եվ դու տեսնում ես, որ մենք գիտենք, որ քո ծրագիրը մի շատ նենգ ծրագիր էր, ինչպես դևի նենգությունը՝ ստելու ու խաբելու այս ժողովրդին, որ կարողանայիր տրամադրել նրանց մեր դեմ՝ մեզ անարգելու և մեզ դուրս գցելու համար,
- 5 Արդ, սա քո հակառակորդի ծրագիրն էր, և նա գործադրեց իր գործությունը քո մեջ: Այժմ ես կկամենայի, որ դու հիշես, որ ինչ ես ասում եմ քեզ, ես ասում եմ բոլորին:
- 6 Եվ, ահա ես ասում եմ ձեզ բոլորիդ, որ սա հակառակորդի ծուղակն էր, որը նա դրել է՝ բռնելու այս ժողովրդին, որ կարողանա հպատակության բերել ձեզ առ իրեն, որ կարողանա շուրջանակի օղակել ձեզ իր շղթաներով, որպեսզի նա շղթայի ձեզ՝ տանելով հավիտենական կործանման, ըստ նրա գերեվարման գործության:
- 7 Արդ, երբ Ալման խոսեց այս խոսքերը, Զիզրոմը սկսեց ավելի ուժգին դողալ, քանզի նա ավելի ու ավելի համոզվեց Աստծո գործության մեջ. և նա նաև համոզվեց, որ Ալման ու Ամուղեկն իմացություն ունեին իր մասին, քանզի նա համոզվեց, որ նրանք գիտեին իր սրտի մտքերն ու խորհուրդները. քանի որ գործություն էր տրված նրանց, որ նրանք կարողանային իմանալ այս բաների մասին՝ համաձայն մարգարեության ոգու:

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Եվ Զիզրոմը սկսեց հարցաքննել նրանց ջանասիրաբար, որպեսզի կարողանար իմանալ ավելին Աստծո արքայության վերաբերյալ: Եվ նա ասաց Ալմային. Ի՞նչ է նշանակում այն, ինչ Ամուղեկը խոսեց մեռելների հարության մասին, որ բոլորը պետք է մեռելներից հարություն առնեն, թե արդարները, թե անարդարները, և բերվեն կանգնելու Աստծո առաջ՝ դատվելու ըստ իրենց գործերի:

9 Եվ արդ, Ալման սկսեց մեկնաբանել այս բաները նրանց համար՝ ասելով. Շատերին է տրված իմանալ Աստծո խորհուրդները. սակայն դրանք դրված են խիստ հրամանի ներքո, որ նրանք չպետք է հաղորդեն, բացառությամբ իր խոսքի այն բաժնի, որը նա շնորհում է մարդկանց զավակներին, այն ուշադրության ու ջանասիրության համաձայն, որը նրանք ցուցաբերում են նրա հանդեպ:

10 Եվ հետևաբար, ով կկարծրացնի իր սիրտը, նա կստանա խոսքի նվազագույն բաժինը. իսկ ով չի կարծրացնի իր սիրտը, նրան տրվում է խոսքի ավելի մեծ բաժինը, մինչև որ նրան տրվում է իմանալու Աստծո խորհուրդները՝ մինչև որ նա իմանա դրանք լիովին:

11 Եվ նրանք, ովքեր կկարծրացնեն իրենց սրտերը, նրանց տրվում է խոսքի նվազագույն բաժինը, մինչև որ նրանք ոչինչ չեն իմանում նրա խորհուրդների մասին. և հետո նրանք գերի են վերցվում դևի կողմից և տարվում նրա կամքով վար՝ դեպի կործանում: Արդ սա է, որ նշանակում է դժոխքի շղթաներ:

12 Եվ Ամուղեկը խոսեց հստակորեն մահվան մասին և այս մահկանացուից դեպի անմահության մի վիճակի բարձրացված լինելու մասին, և բերված լինելու՝ Աստծո դատարանի առջև, դատվելու ըստ մեր գործերի:

13 Հետևաբար, եթե մեր սրտերը կարծրացած են եղել, այո, եթե մենք կարծրացրել ենք մեր սրտերն ընդդեմ խոսքի՝ այնքան, որ այն չի գտնվել մեր մեջ, այն ժամանակ է լինելու մեր վիճակը սոսկալի, քանզի այն ժամանակ մենք կդատապարտվենք:

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

14 Քանզի մեր խոսքերը կդատապարտեն մեզ, այո, բոլոր մեր գործերը կդատապարտեն մեզ. մենք չենք համարվի անբիծ. և մեր մտքերը նույնպես կդատապարտեն մեզ. և այս սոսկալի վիճակում մենք չենք համարձակվի նայել վեր՝ առ Աստված. և մենք միանգամայն ուրախ կլինեինք, եթե կարողանայինք հրամայել ժայռերին ու լեռներին ընկնել մեզ վրա՝ թաքցնելու մեզ նրա ներկայությունից:

15 Բայց դա չի լինի. մենք պետք է առաջ գանք և կանգնենք նրա առաջ՝ նրա փառքի և նրա իշխանության մեջ, նրա զորության, վեհափառության և տիրապետության մեջ, և ընդունենք ի հավիտենական ամոթս մեզ, որ բոլոր նրա դատաստաններն արդար են. որ նա արդար է իր բոլոր գործերում, և որ նա ողորմած է հանդեպ մարդկանց զավակները, և որ նա ունի ողջ գործությունը փրկելու ամեն մի մարդու, ով հավատում է նրա անունին ու առաջ բերում ապաշխարությանը վայել պտուղ:

16 Եվ այսպիսով, ահա ես ասում եմ ձեզ, այնուհետև գալիս է մի մահ, այսինքն՝ մի երկրորդ մահ, որը հոգևոր մահ է. այնժամ է պահը, որ ով որ մեռնում է իր մեղքերի մեջ, ինչ վերաբերում է ժամանակավոր մահվանը, պիտի մահանա նաև մի հոգևոր մահով. այո, նա պիտի մահանա արդարությանը պատկանող բաների նկատմամբ:

17 Այնժամ է պահը, երբ նրանց տանջանքները պիտի լինեն կրակի և ծծմբի լճի պես, որի բոցը բարձրանում է վեր հավիտյանս հավիտենից. և այնժամ է պահը, երբ նրանք պիտի շղթայվեն վար՝ դեպի հավիտենական կործանում, համաձայն Սատանայի զորության ու գերության, նա՝ հպատակեցրած լինելով նրանց ըստ իր կամքի:

18 Հետևաբար, ես ասում եմ ձեզ, նրանք պիտի լինեն այնպես, կարծես թե փրկագնում արված չէր եղել. քանզի նրանք չեն կարող փրկագնվել Աստծո արդարադատության համաձայն. և նրանք չեն կարող մեռնել, նկատի ունենալով, որ չկա այլևս ապականություն:

19 Արդ եղավ այնպես, որ երբ Ալման վերջ դրեց այս խոսքերը խոսելուն, ժողովուրդը սկսեց ավելի ապշել.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

- 20 Բայց կար մի ինչ-որ Անթիոնա, որը գլխավոր կառավարիչ էր նրանց մեջ, որն առաջ եկավ ու ասաց նրան. Ի՞նչ է այս, որ դու ասացիր, որ մարդը պետք է հարություն առնի մեռելներից ու փոխվի այս մահկանացուից մի անմահ վիճակի, որ հոգին չի կարող երբեք մեռնել:
- 21 Ի՞նչ նկատի ունի սուրբ գիրքը, որն ասում է, որ Աստված դրեց քերովբեներին և մի բոցեղեն սուր եղեմի պարտեզի արևելյան կողմում, որպեսզի չլինի թե մեր առաջին ծնողները մտնեին և ճաշակեին կենաց ծառի պտղից և ապրեին հավիտյան: Եվ այսպես, մենք տեսնում ենք, որ չկար հնարավոր հավանականություն, որ նրանք ապրեին հավիտյան:
- 22 Արդ Ալման ասաց նրան. Սա այն բանն էր, որ ես պատրաստվում էի բացատրել: Արդ մենք տեսնում ենք, որ Ադամն ընկավ՝ ճաշակելով արգելված պտղից, ըստ Աստծո խոսքի. և այսպես մենք տեսնում ենք, որ նրա անկումով ողջ մարդկությունը դարձավ մի կորած ու ընկած ժողովուրդ:
- 23 Եվ արդ, ահա ես ասում եմ ձեզ, որ եթե հնարավոր եղած լիներ Ադամի համար ճաշակել կենաց ծառից այդ ժամանակ, մահ եղած չէր լինի, և խոսքը եղած կլիներ դատարկ՝ դարձնելով Աստծուն մի ստախոս, քանզի նա ասել էր. Եթե դու ուտես, դու պիտի անշուշտ մեռնես:
- 24 Եվ մենք տեսնում ենք, որ մահ է գալիս մարդկության վրա, այո, մահը, որի մասին խոսեց Ամուղեկը, որը ժամանակավոր մահն է. այնուամենայնիվ, կար մի ժամանակահատված՝ շնորհված մարդուն, որի ընթացքում նա կարողանար ապաշխարել. հետևաբար, այս կյանքը դարձավ մի փորձնական վիճակ. մի ժամանակ՝ պատրաստվելու համար հանդիպելու Աստծուն. մի ժամանակ՝ պատրաստվելու այն անվերջ վիճակին, որի մասին խոսեցինք մենք, որը մեռելների հարությունից հետո է:
- 25 Արդ, եթե չլիներ փրկագնման ծրագիրը, որը հաստատվել էր աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, չէր կարող լինել մեռելների հարություն. սակայն փրկագնման ծրագիրը հաստատվել էր, որը պիտի իրագործի հարությունը մեռելների, որի մասին խոսվեց:

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

26 Եվ այժմ, ահա եթե հնարավոր լիներ, որ մեր առաջին ծնողները կարողանային առաջ գնալ և ճաշակել կենաց ծառից, նրանք կլինեին թշվառ հավիտյան՝ չունենալով նախապատրաստական վիճակ. և այսպիսով, փրկագնման ծրագիրը խափանված կլիներ, և Աստծո խոսքը եղած կլիներ դատարկ՝ չտալով ոչ մի արդյունք:

27 Բայց ահա, դա այդպես չէր. այլ նշանակված էր մարդկանց համար, որ նրանք պետք է մեռնեն. և մահից հետո, նրանք պետք է գան դատաստանի, այսինքն՝ այն նույն դատաստանին, որի մասին մենք խոսել ենք, որը վերջն է:

28 Եվ հետո, երբ Աստված որոշեց, որ այս բաները պետք է գան մարդուն, ահա, այն ժամանակ նա տեսավ, որ անհրաժեշտ է, որ մարդն իմանա այս բաների վերաբերյալ, որոնք նա որոշել է նրանց համար.

29 Հետևաբար, նա ուղարկեց հրեշտակներ՝ խոսելու նրանց հետ, որոնք մարդկանց տեսնել տվեցին նրա փառքից:

30 Եվ նրանք այդ ժամանակից ի վեր սկսեցին կանչել նրա անունը, հետևաբար, Աստված խոսեց նրանց հետ և հայտնի դարձրեց նրանց փրկագնման ծրագիրը, որը պատրաստված էր աշխարհի հիմնադրումից. և սա նա հայտնի դարձրեց նրանց՝ համաձայն իրենց հավատքի և ապաշխարության և նրանց սուրբ գործերի:

31 Ուստի, նա պատվիրաններ տվեց մարդկանց, նրանք զանց արած լինելով առաջին պատվիրանները, ինչ վերաբերում է բաներին, որոնք ժամանակավոր էին, և դառնալով ինչպես աստվածներ, տարբերելով բարին չարից, դնելով իրենց մի վիճակում՝ գործելու, կամ, դրված լինելով մի վիճակում՝ գործելու ըստ իրենց կամքի ու ցանկությունների՝ անել չարիք կամ անել բարիք,

32 Հետևաբար, Աստված տվեց նրանց պատվիրաններ փրկագնման ծրագիրը նրանց հայտնի դարձնելուց հետո, որպեսզի նրանք չանեին չարիք, դրա տույժը լինելով մի երկրորդ մահ, որը մի հավիտենական մահ էր, ինչ վերաբերում է արդարությանը պատկանող բաներին. քանզի այդպիսիների վրա փրկագնման ծրագիրը չէր կարող ունենալ զորություն, քանզի արդարադատության գործերը չէին կարող կործանվել՝ համաձայն Աստծո գերագույն բարության:

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

33 Բայց Աստված կոչ արեց մարդկանց իր Որդու անունով (այս էր փրկագնման ծրագիրը, որը հաստատված էր), ասելով. Եթե դուք կամենաք ապաշխարել և չկարծրացնեք ձեր սրտերը, ապա ես ողորմություն կունենամ ձեզ վրա իմ Միածին Որդու միջոցով.

34 Հետևաբար, ով որ ապաշխարում է և չի կարծրացնում իր սիրտը, նա ողորմության իրավունք պիտի ունենա իմ Միածին Որդու միջոցով, մինչև իսկ իր մեղքերի մի թողության. և այդպիսիները պիտի մտնեն իմ հանգիստը:

35 Եվ ով որ կկարծրացնի իր սիրտը և կանի անօրինություն, ահա, ես երդվում եմ իմ ցասման մեջ, որ նա չպիտի մտնի իմ հանգիստը:

36 Եվ արդ, իմ եղբայրներ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ եթե դուք կամենաք կարծրացնել ձեր սրտերը, դուք չպետք է մտնեք Տիրոջ հանգիստը. հետևաբար, ձեր անօրինությունը դրդում է նրան, որ նա վար ուղարկի իր ցասումը ձեզ վրա, ինչպես այն առաջին սաղրանքի ժամանակ, այո, համաձայն իր խոսքի, ինչպես վերջին սաղրանքի ժամանակ, ճիշտ այնպես էլ առաջինի, ի հավիտենական կործանումն ձեր հոգիների. հետևաբար, համաձայն իր խոսքի, դեպի վերջին մահը, այնպես ինչպես առաջինը:

37 Եվ արդ, իմ եղբայրներ, նկատի առնելով, որ մենք գիտենք այս բաները, և դրանք ճշմարիտ են, եկեք ապաշխարենք, և չկարծրացնենք մեր սրտերը, որպեսզի մենք չդրդենք Տիրոջը՝ մեր Աստծուն, վար բերել իր ցասումը մեզ վրա իր այս երկրորդ պատվիրաններում, որոնք նա տվել է մեզ, այլ եկեք մտնենք Աստծո հանգիստը, որը պատրաստված է՝ համաձայն իր խոսքի:

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Ալմա 13

- 1 Եվ բացի այդ, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի ուղղել ձեր մտքերն առաջ՝ դեպի այն ժամանակը, երբ Տեր Աստված տվեց այս պատվիրաններն իր զավակներին. և ես կկամենայի, որ դուք հիշեք, որ Տեր Աստված քահանաներ կարգեց՝ ըստ իր սուրբ կարգի, որն ըստ իր Որդու կարգի էր, սովորեցնելու համար այս բաները ժողովրդին:
- 2 Եվ այդ քահանաները կարգվեցին՝ ըստ իր Որդու կարգի, մի ձևով, որի միջոցով ժողովուրդը կարողանար իմանալ, թե ինչ ձևով սպասեր նրա Որդուն՝ փրկագնման համար:
- 3 Եվ այս է ձևը, ըստ որի նրանք կարգվեցին՝ լինելով կանչված ու պատրաստված աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, համաձայն Աստծո կանխագիտության, իրենց խիստ մեծ հավատքի ու բարի գործերի շնորհիվ. սկզբում թողնված լինելով՝ ընտրելու բարին կամ չարը. հետևաբար, նրանք ընտրած լինելով բարին, և գործադրելով անչափ մեծ հավատք, կանչվում են մի սուրբ կոչումով, այո, այն սուրբ կոչումով, որը պատրաստված էր այդպիսիների համար՝ մի նախապատրաստված փրկագնմամբ և դրա համաձայն:
- 4 Եվ այսպես, նրանք կանչված են եղել այս սուրբ կոչմանն իրենց հավատքի շնորհիվ, մինչդեռ մյուսները մերժում էին Աստծո Հոգին իրենց սրտերի կարծրության և իրենց մտքերի կուրության պատճառով, մինչդեռ եթե դա եղած չլիներ այդպես, նրանք կկարողանային ունենալ այնպիսի մեծ արտոնություն, ինչպես իրենց եղբայրները:
- 5 Կամ ի վերջո, սկզբում նրանք նույն դիրքի վրա էին իրենց եղբայրների հետ. այսպիսով, այս սուրբ կոչումը, նախապատրաստված լինելով աշխարհի հիմնադրումից ի վեր այնպիսիների համար, ովքեր չէին կարծրացնի իրենց սրտերը, որը Միածին Որդու քավության մեջ և միջոցով էր, ով նախապատրաստվել էր,–
- 6 Եվ այսպես, այս սուրբ կոչումով կանչված և Աստծո սուրբ կարգի բարձրագույն քահանայությամբ կարգված՝ սովորեցնելու նրա պատվիրանները մարդկանց զավակներին, որպեսզի նրանք նույնպես կարողանան մտնել նրա հանգիստը,–

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

- 7 Այս բարձրագույն քահանայությունը, լինելով ըստ իր Որդու կարգի, կարգ, որը կար աշխարհի հիմնադրումից ի վեր. կամ, այլ խոսքով, լինելով առանց օրերի սկզբի կամ տարիների վերջի, նախապատրաստված լինելով հավերժությունից մինչև ողջ հավերժություն, համաձայն բոլոր բաների վերաբերյալ նրա կանխագիտության,—
- 8 Արդ, նրանք կարգվում էին ըստ այս ձևի,— կանչվելով մի սուրբ կոչումով, և ձեռնադրվելով մի սուրբ արարողությամբ, և իրենց վրա վերցնելով սուրբ կարգի բարձրագույն քահանայությունը, կոչում և արարողություն և բարձրագույն քահանայություն, որն առանց սկզբի է կամ վերջի,—
- 9 Այսպիսով, նրանք դառնում են քահանայապետեր հավիտյան, ըստ Որդու կարգի՝ Հոր Միածնի, որն առանց օրերի սկզբի է կամ տարիների վերջի, որը լի է շնորհով, անաչառությամբ և ճշմարտությամբ: Եվ դա այդպես է: Ամեն:
- 10 Արդ, ինչպես ես ասացի սուրբ կարգի կամ այս բարձրագույն քահանայության վերաբերյալ, կային շատերը, որոնք կարգվեցին ու դարձան Աստծո քահանայապետեր. և դա Աստծո առջև նրանց խիստ մեծ հավատքի ու ապաշխարության և նրանց արդարության շնորհիվ էր, նրանք՝ նախընտրելով ավելի շուտ ապաշխարել ու գործել արդար, քան կործանվել,
- 11 Ընտևաբար, նրանք կանչվեցին ըստ այս սուրբ կարգի և սրբագործվեցին, և նրանց հանդերձները լվացվեցին ճերմակ՝ Գառան արյան միջոցով:
- 12 Արդ, նրանք, Սուրբ Հոգով սրբագործված, իրենց հանդերձները ճերմակ դարձած, անարատ ու անբիծ լինելով Աստծո առաջ, չէին կարողանում նայել մեղքի վրա, բացի միայն զզվանքով. և կային շատերը, չափից դուրս հսկայական քանակությամբ, ովքեր դարձել էին անարատ և մտել Աստծո՝ իրենց Տիրոջ հանգիստը:
- 13 Եվ արդ, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի, որ դուք ձեզ խոնարհեցնեք Աստծո առաջ և ապաշխարությանը վայել պտուղ բերեք, որպեսզի դուք նույնպես կարողանաք մտնել այդ հանգիստը:

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

14 Այո, խոնարհեցրէք ձեզ, նույնիսկ ինչպես ժողովուրդը Մելքիսեդեկի օրերում, որը նույնպես քահանայապետ էր՝ ըստ այս նույն կարգի, որի մասին ես խոսել եմ, որը նույնպես վերցրեց իր վրա բարձրագույն քահանայությունը հավիտյան:

15 Եվ դա այն նույն Մելքիսեդեկն էր, որին Աբրահամը տասանորդ վճարեց. այո, նույնիսկ մեր հայր Աբրահամը վճարեց տասանորդ՝ մեկ տասներորդ մասն իր ողջ ունեցածի:

16 Արդ, այս արարողությունները տրվում էին ըստ այս ձևի, որպեսզի դրա միջոցով ժողովուրդը կարողանար սպասել Աստծո Որդուն, այն լինելով մի մարմնավորում նրա կարգի, կամ այն լինելով նրա կարգը, և դա՝ որպեսզի նրանք կարողանային սպասել նրան իրենց մեղքերի թողության համար, որպեսզի նրանք կարողանային մտնել Տիրոջ հանգիստը:

17 Արդ, այս Մելքիսեդեկը թագավոր էր Սաղեմի երկրի վրա. և նրա ժողովուրդը դարձել էր ուժեղ անօրինության ու պղծության մեջ. այո, նրանք բոլորը մոլորվել էին. նրանք լի էին ամեն ձևի ամբարշտությամբ.

18 Բայց Մելքիսեդեկը, գործադրած լինելով զորեղ հավատք, և ստացած լինելով բարձրագույն քահանայության պաշտոնը, ըստ Աստծո սուրբ կարգի, քարոզեց ապաշխարություն իր ժողովրդին: Եվ, ահա նրանք ապաշխարեցին. և Մելքիսեդեկն իր օրերում հաստատեց խաղաղություն երկրում. այդ պատճառով նա կոչվեց խաղաղության իշխան, քանզի նա Սաղեմի թագավորն էր. և թագավորում էր իր հոր ներքո:

19 Արդ, կային շատերը նրանից առաջ, և նաև կային շատերը՝ հետո, բայց ոչ մեկն ավելի մեծ չէր. այդ պատճառով, նրա մասին նրանք ավելի մանրամասնորեն են հիշատակել:

20 Արդ, կարիք չկա, որ ես վերապատմեմ նյութը. ինչ ես ասացի երևի բավական է: Ահա սուրբ գրքերը ձեր առջև են. եթե դուք կամենաք աղավաղել դրանք, դա պիտի լինի ի սեփական կործանումն ձեզ:

21 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ երբ Ալման ասաց այս խոսքերը նրանց, նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը դեպի նրանց ու գոչեց զորեղ ձայնով՝ ասելով. Հիմա է ժամն ապաշխարելու, քանզի փրկության օրը մոտենում է,

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

22 Այո, և Տիրոջ ձայնը հրեշտակների բերանով հայտարարում է այդ՝ բոլոր ազգերին, այո, հայտարարում է այդ, որպեսզի նրանք կարողանան ունենալ ավետիք մեծ ուրախության. այո, և նա հնչեցնում է այս ավետիքն իր ողջ ժողովրդի մեջ, այո, այսինքն՝ նրանց, որ սփռված են ամենուրեք երկրի երեսին. այդ պատճառով նրանք եկել են մեզ մոտ:

23 Եվ դրանք հայտնի են դարձվել մեզ պարզ արտահայտություններով, որպեսզի մենք կարողանանք հասկանալ, որ մենք չկարողանանք սխալվել. և այս մի օտար երկրում մեր թափառականներ լինելու պատճառով. հետևաբար, մենք այսպես մեծապես առանձնաշնորհված ենք, քանզի մենք ունենք այս ավետիքը՝ հայտարարված մեզ, մեր այգու բոլոր մասերում:

24 Քանզի, ահա հրեշտակները հայտարարում են դա շատերին այս ժամանակաընթացքում, մեր երկրում. և դա մարդկանց գավակների սրտերը պատրաստելու նպատակով է, որպեսզի իր փառքով նրա գալստյան ժամանակ ընդունեն նրա խոսքը:

25 Եվ արդ, մենք միայն սպասում ենք լսելու ուրախ լուրեր նրա գալստյան մասին՝ հայտարարված մեզ հրեշտակների բերանով. քանզի մենք չգիտենք որքան շուտ է գալու այդ ժամանակը: Աստված անի, որ դա լինի իմ օրում. բայց լինի դա շուտ, թե ուշ, դրանում ես կցնծամ:

26 Եվ դա պիտի հայտնի դարձվի արդար ու սուրբ մարդկանց, հրեշտակների բերանով, նրա գալստյան ժամանակ, որպեսզի մեր հայրերի խոսքերը կարողանան իրագործվել, ըստ դրա, ինչ նրանք խոսել են նրա վերաբերյալ, որը մարգարեության ոգու համաձայն էր, որը նրանց մեջ էր:

27 Եվ արդ, իմ եղբայրներ, ես ցանկանում եմ իմ սրտի ամենախորքից, այո, մեծ տագնապով, մինչև անգամ՝ ցավով, որ դուք ականջ դնեք իմ խոսքերին, և դեն ձգեք ձեր մեղքերն ու չհետաձգեք ձեր ապաշխարության օրը.

28 Այլ, որ դուք խոնարհեցնեք ձեզ Տիրոջ առաջ, և կանչեք նրա սուրբ անունը, և արթուն կենաք ու շարունակ աղոթեք, որպեսզի դուք չլինի թե փորձվեք ավելի, քան դուք կարող եք դիմանալ, և այսպես առաջնորդվեք Սուրբ Հոգուց՝ դառնալով խոնարհ, հեզ, հյու, համբերատար, սիրով և ողջ երկայնամտությամբ լի.

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

29 Ունենալով հավատք առ Տերը. ունենալով մի հույս, որ դուք պիտի ստանաք հավերժական կյանք. ունենալով Աստծո սերը միշտ ձեր սրտերում, որպեսզի դուք կարողանաք բարձրացվել վերջին օրը և մտնել նրա հանգիստը:

30 Եվ թող Տերը շնորհի ձեզ ապաշխարություն, որ դուք վայր չբերեք նրա ցասումը ձեզ վրա, որ դուք չկապվեք դժոխքի շղթաներով, որ դուք չտանեք երկրորդ մահը:

31 Եվ Ալման խոսեց էլ ավելի շատ խոսքեր ժողովրդի համար, որոնք գրված չեն այս գրքում:

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Ալմա 14

- 1 Եվ եղավ այնպես, հետո, երբ նա վերջ դրեց ժողովրդի հետ խոսելուն, նրանցից շատերը հավատացին նրա խոսքերին և սկսեցին ապաշխարել ու քննել սուրբ գրքերը:
- 2 Բայց, նրանցից ավելի մեծ մասը փափագում էր, որ կործաներ Ալմային ու Ամուղեկին. քանզի նրանք զայրացած էին Ալմայի վրա, Զիզրոմի հանդեպ նրա խոսքերի պարզության պատճառով. և նրանք նաև ասացին, որ Ամուղեկը ստել էր իրենց, և զազրախոսել էր իրենց օրենքի դեմ, և նաև իրենց օրինագետների ու դատավորների դեմ:
- 3 Եվ նրանք նաև զայրացած էին Ալմայի ու Ամուղեկի վրա. և որովհետև նրանք այնքան պարզորեն վկայել էին իրենց ամբարշտության դեմ, նրանք ջանում էին ծածուկ վերացնել նրանց:
- 4 Բայց եղավ այնպես, որ նրանք չարեցին այդ, այլ նրանք բռնեցին նրանց ու կապեցին ամուր պարաններով, և տարան երկրի գլխավոր դատավորի առաջ:
- 5 Եվ ժողովուրդն առաջ գնաց ու վկայեց նրանց դեմ՝ հայտարարելով, որ նրանք զազրախոսել էին օրենքի, և իրենց երկրի օրինագետների ու դատավորների, և նաև բոլոր ժողովրդի դեմ, որոնք երկրում էին. և նաև վկայել էին, որ կար միայն մեկ Աստված, և որ նա պիտի ուղարկեր իր Որդուն ժողովրդի մեջ, բայց նա չպիտի փրկեր նրանց. և շատ այսպիսի բաներ ժողովուրդը վկայեց Ալմայի ու Ամուղեկի դեմ: Արդ, այս արվեց երկրի գլխավոր դատավորի առջև:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ Զիզրոմն ապշած մնաց այն խոսքերից, որոնք խոսվել էին. և նա իմացավ նաև մտքերի կուրության մասին, որն ինքն առաջացրել էր ժողովրդի մեջ իր սուտ խոսքերով. և նրա հոգին սկսեց տակնուվրա լինել իր սեփական հանցանքի գիտակցումից. այո, նա սկսեց գալարվել դժոխքի ցավերով:

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

7 Եվ եղավ այնպես, որ նա սկսեց աղաղակել դեպի ժողովուրդը՝ ասելով. Ահա, ես հանցավոր եմ, և այս մարդիկ անբիժ են Աստծո առաջ: Եվ նա սկսեց բարեխոսել նրանց համար այդ ժամանակից ի վեր. բայց նրանք անարգեցին նրան՝ ասելով. Մի՞թե քեզ էլ է տիրել դևը: Եվ նրանք թքեցին նրա վրա և դուրս գցեցին իրենց միջից, և նաև բոլոր նրանց, ովքեր հավատացել էին այն խոսքերին, որոնք խոսվել էին Ալմայի ու Ամուղեկի կողմից. և նրանք դուրս գցեցին նրանց և ուղարկեցին մարդկանց՝ քարկոծելու նրանց:

8 Եվ նրանք բերեցին նրանց կանանց ու երեխաներին միասին, և նրանք, ովքեր հավատացել էին կամ սովորեցվել էին՝ հավատալու Աստծո խոսքին, կարգադրեցին, որ նրանց գցելին կրակի մեջ. և նրանք նաև բերեցին նրանց հիշատակարանները, որոնք պարունակում էին սուրբ գրությունները, և դրանք նույնպես գցեցին կրակի մեջ, որպեսզի դրանք վառվեին ու ոչնչանային կրակով:

9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վերցրեցին Ալմային ու Ամուղեկին, և տարան նրանց առաջ՝ դեպի նահատակության վայրը, որ ականատես լինեին նրանց կործանմանը, ովքեր կլանվեցին կրակից:

10 Եվ, երբ Ամուղեկը տեսավ կանանց և երեխաների ցավերը, որոնք այրվում էին կրակի մեջ, նա նույնպես ցավեց. և նա ասաց Ալմային. Ի՞նչպես կարող ենք մենք ականատես լինել այս սարսափելի տեսարանին: Հետևաբար, եկ առաջ մեկնենք մեր ձեռքը, և գործի դնենք Աստծո զորությունը, որը մեր մեջ է, և փրկենք նրանց բոցերից:

11 Բայց Ալման ասաց նրան. Հոգին պարտադրում է ինձ, որ ես չպետք է առաջ մեկնեմ իմ ձեռքը. քանզի ահա, Տերն ընդունում է նրանց վեր՝ իր մոտ, փառքի մեջ. և նա հանդուրժում է, որ նրանք կարողանան անել այս բանը, կամ որ ժողովուրդը կարողանա անել այս բանը նրանց հետ, համաձայն նրանց սրտերի կարծրության, որպեսզի դատաստանները, որոնք նա գործի պիտի դնի նրանց վրա իր ցասման մեջ, կարողանան լինել արդար. և անմեղների արյունը պիտի կանգնի, որպես վկայություն ընդդեմ նրանց, այո, և ուժգնորեն աղաղակի նրանց դեմ վերջին օրը:

12 Արդ, Ամուղեկն ասաց Ալմային. Ահա, զուցե նրանք մեզ էլ այրեն:

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

- 13 Եվ Ալման ասաց. Թող լինի համաձայն Տիրոջ կամքի: Բայց, ահա մեր գործը չի ավարտվել, հետևաբար նրանք չեն այրի մեզ:
- 14 Արդ, եղավ այնպես, որ երբ մարմինները նրանց, ովքեր գցվել էին կրակը, ոչնչացան, և նաև հիշատակարանները, որոնք գցվել էին նրանց հետ, երկրի գլխավոր դատավորը եկավ և կանգնեց Ալմայի ու Ամուղեկի առջև, մինչդեռ նրանք կապկաված էին. և նա ձեռքով զարկեց նրանց այտերին, և ասաց նրանց. Դրանից հետո ինչ տեսաք, էլի կքարոզեք այս ժողովրդին, որ նրանք պիտի գցվեն կրակի ու ծծմբի լիճը:
- 15 Ահա, դուք տեսնում եք, որ դուք չունեիք զորություն՝ փրկելու նրանց, ովքեր գցվել էին կրակի մեջ. ոչ էլ Աստված փրկեց նրանց, որովհետև նրանք քո հավատքից էին: Եվ դատավորն ապտակեց նորից նրանց այտերին և հարցրեց. Ի՞նչ կասեք դուք ձեզ համար:
- 16 Արդ, այս դատավորն ըստ Նեորի կարգի ու հավատքի էր, որը սպանել էր Գեդեոնին:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման ու Ամուղեկը ոչինչ չպատասխանեցին. և նա կրկին ապտակեց նրանց, և հանձնեց նրանց պաշտոնյաներին, որ բանտ գցեին:
- 18 Եվ երբ նրանք երեք օր բանտ էին գցված, այնտեղ եկան շատ օրինագետներ, և դատավորներ, և քահանաներ, և ուսուցիչներ, որոնք Նեորի դավանանքից էին. և նրանք գալիս էին բանտ՝ տեսնելու նրանց, և նրանք հարցաքննում էին նրանց, շատ խոսքերի վերաբերյալ. բայց նրանք ոչինչ չէին պատասխանում նրանց:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորը կանգնեց նրանց առջև ու ասաց. Ինչո՞ւ չեք պատասխանում այս մարդկանց հարցերին: Չգիտե՞ք, որ ես իշխանություն ունեմ՝ հանձնելու ձեզ բոցերին: Եվ նա հրամայեց նրանց խոսել. բայց նրանք ոչինչ չպատասխանեցին:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք հեռացան ու գնացին իրենց ճանապարհներով, բայց հաջորդ օրը եկան կրկին. և դատավորը ևս կրկին զարկեց նրանց այտերին: Եվ շատերն առաջ եկան նույնպես և զարկեցին նրանց՝ ասելով. Էլի կկանգնե՞ք ու կդատեք այս ժողովրդին, և կդատապարտե՞ք մեր օրենքը: Եթե այդպիսի մեծ զորություն ունեք, ինչո՞ւ դուք ձեզ չեք ազատում:

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

- 21 Եվ շատ այսպիսի բաներ նրանք ասացին նրանց՝ կրճտացնելով իրենց ատամները նրանց վրա, և թքելով նրանց վրա, և ասելով. Ինչպիսի տեսք կունենանք մենք, երբ դատապարտվենք:
- 22 Եվ շատ այսպիսի բաներ, այո, ամեն ձևի այսպիսի բաներ ասացին նրանց. և այսպես ծաղրում էին նրանց շատ օրերի ընթացքում: Եվ նրանք պահում էին ուտելիքը նրանցից, որպեսզի քաղցեին, և ջուրը, որպեսզի ծարավեին. և նաև վերցնում էին նրանցից իրենց շորերը, որպեսզի նրանք մերկ մնային. և այսպես, նրանք կապված էին ուժեղ պարաններով ու փակված բանտում:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք այսպես շատ օրերի ընթացքում տանջվելուց հետո (և դա նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասներորդ տարվա, տասներորդ ամսվա, տասներկուերորդ օրն էր), որ Ամմոնիա երկրի գլխավոր դատավորը և նրանց ուսուցիչներից ու օրինագետներից շատերը ներս գնացին բանտ, որտեղ Ալման ու Ամուդեկը կապված էին պարաններով:
- 24 Եվ գլխավոր դատավորը կանգնեց նրանց առջև, և կրկին զարկեց նրանց և ասաց նրանց. Եթե դուք ունեք Աստծո զորությունը, ազատեք ինքներդ ձեզ այս կապանքներից, և այդ դեպքում մենք կհավատանք, որ Տերը կկործանի այս ժողովրդին՝ ըստ ձեր խոսքերի:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բոլորն առաջ գնացին ու զարկեցին նրանց՝ ասելով նույն խոսքերը, նույնիսկ մինչև վերջինը. և երբ վերջինը խոսեց նրանց հետ, Աստծո զորությունն Ալմայի ու Ամուդեկի վրա էր, և նրանք բարձրացան ու ոտքի կանգնեցին:
- 26 Եվ Ալման գոչեց՝ ասելով. Որքան պիտի մենք տանենք այս մեծ չարչարանքները, ո՞վ Տեր: Ո՛վ Տեր, տուր մեզ ուժ ըստ մեր հավատքի, որը Քրիստոսում է, մինչև իսկ ի ազատում: Եվ նրանք կտրեցին պարանները, որոնցով նրանք կապված էին. և երբ մարդիկ տեսան այս, նրանք սկսեցին փախչել, քանզի կործանման վախը եկել էր նրանց վրա:

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

27 Եվ եղավ այնպես, որ այնքան մեծ էր նրանց վախը, որ նրանք ընկան գետնին, և չհասան բանտի դրսի դռանը. և գետինը ցնցվեց ուժգին, և բանտի պատերը ճեղքվեցին երկու մասի, այնպես որ դռանք փլվեցին գետնին. և գլխավոր դատավորը, և օրինագետները, և քահանաները, և ուսուցիչները, ովքեր զարկում էին Ալմային ու Ամուղեկին, սպանվեցին դրանց փլուզումից:

28 Եվ Ալման ու Ամուղեկը բանտից դուրս եկան, և նրանք վնասված չէին. քանզի Տերը շնորհել էր նրանց զորություն, ըստ նրանց հավատքի, որը Քրիստոսում էր: Եվ նրանք անմիջապես բանտից դուրս եկան. և նրանք արձակվեցին իրենց կապանքներից. իսկ բանտը փլված էր գետնին, և ամեն ոք, դրա պատերից ներս, բացի Ալմայից ու Ամուղեկից, սպանվեցին. և նրանք անմիջապես առաջ գնացին դեպի քաղաքը:

29 Արդ, ժողովուրդը, լսելով մեծ աղմուկ, եկավ բազմություններով, վազելով միասին, իմանալու դրա պատճառը. և երբ նրանք տեսան Ալմային ու Ամուղեկին բանտից դուրս գալիս, և դրա պատերը՝ փլված գետնին, նրանք ցնցվեցին մեծ վախով, և փախան Ալմայի ու Ամուղեկի ներկայությունից, ճիշտ ինչպես այծն է փախչում իր ձագի հետ երկու առյուծներից. և այսպես նրանք փախան Ալմայի ու Ամուղեկի ներկայությունից:

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Ալմա 15

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման ու Ամուդեկը պատվիրվեցին հեռանալ այդ քաղաքից. և նրանք հեռացան և դուրս եկան, նույնիսկ մինչև Սիդոմի երկիրը. և ահա, այնտեղ նրանք գտան ողջ ժողովրդին, ովքեր հեռացել էին Ամմոնիա երկրից, ովքեր դուրս էին գցվել ու քարկոծվել, որովհետև նրանք հավատացել էին Ալմայի խոսքերին:
- 2 Եվ նրանք պատմեցին նրանց այն ամենը, որ պատահել էր իրենց կանանց ու երեխաների հետ, և նաև իրենց ու իրենց ազատման զորության մասին:
- 3 Եվ Զիզրոմը ևս պառկած էր հիվանդ՝ Սիդոմում, սաստիկ ջերմով, որն առաջացել էր նրա խիստ մտատանջություններից՝ իր ամբարշտության պատճառով, քանզի նա ենթադրել էր, որ Ալման ու Ամուդեկն այլևս չկային. և նա ենթադրել էր, որ նրանք սպանվել էին իր անօրինության պատճառով: Եվ այս մեծ մեղքը և նրա բազմաթիվ ուրիշ մեղքերը տակնուվրա էին անում նրա միտքը, մինչև որ այն դարձավ չափազանց ցավագին՝ չունենալով ազատում. այդ պատճառով նա սկսեց այրվել սաստիկ ջերմությունից:
- 4 Արդ, երբ նա լսեց, որ Ալման ու Ամուդեկը Սիդոմի երկրում էին, նրա սիրտը սկսեց համարձակությամբ լցվել. և նա անմիջապես լուր ուղարկեց նրանց՝ ցանկանալով, որ նրանք գային իր մոտ:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք անմիջապես գնացին՝ հնազանդվելով լուրին, որը նա ուղարկել էր նրանց. և նրանք ներս գնացին տուն՝ Զիզրոմի մոտ. և նրանք գտան նրան իր մահճակալի վրա, հիվանդ լինելով շատ թույլ սաստիկ ջերմից. և նրա միտքը նույնպես խիստ ցավատանջ էր իր անօրինությունների պատճառով. և երբ նա տեսավ նրանց, նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը, և աղերսեց նրանց, որ նրանք բժշկեն իրեն:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման ասաց նրան՝ վերցնելով նրա ձեռքը. Հավատո՞ւմ ես դու Քրիստոսի զորությանը՝ ի փրկություն:
- 7 Եվ նա պատասխանեց ու ասաց. Այո, ես հավատում եմ բոլոր խոսքերին, որ դու սովորեցրեցիր:
- 8 Եվ Ալման ասաց. Եթե դու հավատում ես Քրիստոսի փրկագնամանը, դու կարող ես բժշկվել:

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

9 Եվ նա ասաց. Այո, ես հավատում եմ՝ համաձայն քո խոսքերի:

10 Եվ ապա Ալման աղաղակեց առ Տերը՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, մեր Աստված, ողորմություն ունեցիր այս մարդու վրա, և բժշկիր նրան, համաձայն իր հավատքի, որը Քրիստոսում է:

11 Եվ երբ Ալման ասաց այս խոսքերը, Զիզրոմը ցատկեց ոտքի, և սկսեց քայլել. և այս արվեց՝ ի մեծ զարմանս ողջ ժողովրդի. և սրա մասին տեղեկությունն առաջ գնաց՝ ողջ Սիդոմի երկրով մեկ:

12 Եվ Ալման մկրտեց Զիզրոմին առ Տերը. և նա սկսեց այդ ժամանակից ի վեր քարոզել ժողովրդին:

13 Եվ Ալման եկեղեցի հիմնեց Սիդոմի երկրում, և քահանաներ ու ուսուցիչներ նվիրաբերեց այդ երկրում, որպեսզի առ Տերը մկրտեն նրանց, ովքեր փափագում էին մկրտվել:

14 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք շատ էին. քանզի նրանք հավաքվում էին Սիդոմի շրջակա ողջ տարածքից ու մկրտվում էին:

15 Բայց ինչ վերաբերում էր ժողովրդին, որոնք Ամմոնիա երկրում էին, նրանք դեռևս մնում էին կարծրասիրտ ու խստապարանոց մի ժողովուրդ, և նրանք չապաշխարեցին իրենց մեղքերից՝ վերագրելով Ալմայի ու Ամուլեկի ողջ զորությունը դեհին. քանզի նրանք Նեորի դավանանքից էին, և չէին հավատում իրենց մեղքերից ապաշխարությանը:

16 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման ու Ամուլեկը, Ամուլեկը թողնելով բոլոր իր ոսկին, և արծաթը, և իր արժեքավոր բաները, որոնք Ամմոնիա երկրում էին, հանուն Աստծո խոսքի, նա՝ մերժված լինելով նրանցից, ովքեր մի ժամանակ նրա ընկերներն էին, և նաև իր հոր ու իր ազգականների կողմից,

17 Հետևաբար, Ալման Սիդոմում եկեղեցի հիմնելուց հետո, տեսնելով մեծ զսպվածություն, այո, տեսնելով, որ ժողովուրդը զսպված էր՝ ինչ վերաբերում էր իրենց սրտերի հպարտությանը, և նրանք սկսել էին իրենց խոնարհեցնել Աստծո առաջ, և սկսել էին հավաքվել միասին իրենց սրբարաններում՝ երկրպագելու Աստծուն զոհասեղանի առաջ, արթուն կենալով ու անընդհատ աղոթելով, որպեսզի կարողանային ազատվել Սատանայից և մահից ու կործանումից,

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

18 Արդ, ինչպես ես ասացի, Ալման, տեսնելով բոլոր այս բաները, ուստի նա վերցրեց Ամուղեկին ու եկավ դեպի Զարահեմլայի երկիրը, և տարավ նրան իր սեփական տունը, և օժանդակեց նրան իր նեղություններում, և զորացրեց նրան Տերումը:

19 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասներորդ տարին:

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Ալմա 16

- 1 Եվ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնմեկերորդ տարում, երկրորդ ամսվա հինգերորդ օրը, Զարահեմլայի երկրում լինելով մեծ խաղաղություն, չլինելով ոչ պատերազմներ, ոչ հակառակություններ մի որոշակի թվով տարիների ընթացքում, մինչև որ տասնմեկերորդ տարվա երկրորդ ամսվա հինգերորդ օրը մի պատերազմի կոչ լսվեց ամբողջ երկրում:
- 2 Քանզի ահա, Լամանացիների զորքերը ներս էին եկել անապատի կողմից, երկրի սահմաններից ներս, մինչև իսկ Ամմոնիա քաղաքը, և սկսել սպանել ժողովրդին ու ավերել քաղաքը:
- 3 Եվ արդ, եղավ այնպես, նախքան Նեփիացիները կկարողանային մի բավականաչափ զորք հանել՝ քշելու նրանց երկրից դուրս, նրանք կոտորեցին ժողովրդին, ովքեր Ամմոնիա քաղաքում էին, և նաև ոմանց Նոյի սահմանների շրջակայքում և մյուսներին գերի տարան անապատ:
- 4 Արդ, եղավ այնպես, որ Նեփիացիները փափագում էին հասնել նրանց, ովքեր հեռու էին տարվել գերության՝ դեպի անապատ:
- 5 Հետևաբար, նա, ով նշանակված էր գլխավոր զորապետ Նեփիացիների զորքերի վրա (և նրա անունն էր Զորամ, և նա ուներ երկու որդի՝ Լեփի և Աքա), արդ, Զորամն ու նրա երկու որդիները, իմանալով, որ Ալման քահանայապետն էր եկեղեցու վրա, և լսած լինելով, որ նա ուներ մարգարեության ոգին, հետևաբար նրանք գնացին նրա մոտ և ուզեցին նրանից իմանալ, թե արդյոք Տերը կամենում էր, որ նրանք գնային անապատ՝ փնտրելու իրենց եղբայրներին, որոնք գերի էին վերցվել Լամանացիների կողմից:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման տեղեկացավ Տիրոջից այդ հարցի վերաբերյալ: Եվ Ալման վերադարձավ ու ասաց նրանց. Ահա, Լամանացիները կանցնեն Սիդոն գետն անապատի հարավում՝ հեռու, դեպի վեր, Մանթիի երկրի սահմաններից այն կողմ: Եվ ահա, այնտեղ պիտի դուրս հանդիպեք նրանց, Սիդոն գետի արևելյան կողմում, և այնտեղ Տերը ձեզ կհանձնի ձեր եղբայրներին, որոնք գերի են վերցվել Լամանացիների կողմից:

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

7 Եվ եղավ այնպես, որ Զորամն ու նրա որդիներն անցան Սիդոն գետի վրայով, իրենց զորքերով, և շարժվեցին հեռու՝ Մանթիի սահմաններից այն կողմ, դեպի անապատի հարավը, որը Սիդոն գետի արևելյան ափին էր:

8 Եվ նրանք վրա հասան Լամանացիների զորքերին, և Լամանացիները ցրվեցին ու քշվեցին դեպի անապատի խորքը. և նրանք վերցրեցին իրենց եղբայրներին, որոնք գերի էին վերցվել Լամանացիների կողմից, և նրանցից ոչ մի հոգի չէր կորել, որ գերի էին վերցվել: Եվ նրանք բերվեցին իրենց եղբայրների կողմից՝ տիրություն անելու իրենց սեփական հողերին:

9 Եվ այսպես, վերջացավ դատավորների տասնմեկերորդ տարին, Լամանացիները դուրս քշված լինելով երկրից, և Ամմոնիայի ժողովուրդը կործանված էր. այո, Ամմոնիացիների յուրաքանչյուր ապրող հոգի կործանվեց. և նաև նրանց մեծ քաղաքը, որը նրանք ասում էին, թե Աստված չէր կարող կործանել դրա մեծության պատճառով:

10 Բայց ահա, մեկ օրում այն թողվեց ամայի. և դիակները հոշոտվեցին շների ու անապատի վայրի գազանների կողմից:

11 Այնուամենայնիվ, շատ օրեր անց նրանց մեռած մարմինները դիզվեցին երկրի երեսի վրա, և դրանք ծածկվեցին բարակ ծածկույթով: Եվ արդ, այնքան ուժեղ էր դրանց հոտը, որ շատ տարիների ընթացքում ժողովուրդը չգնաց՝ տիրելու Ամմոնիա երկրին: Եվ այն կոչվեց Նեորականների Ավերակներ, քանզի նրանք Նեորի դավանանքից էին, ովքեր սպանվեցին. և նրանց հողերը մնացին ամայի:

12 Եվ Լամանացիները չեկան՝ նորից պատերազմելու Նեփիացիների դեմ մինչև Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնչորսերորդ տարին: Եվ այսպես երեք տարվա ընթացքում Նեփիի ժողովուրդն ունեցավ անընդհատ խաղաղություն ողջ երկրում:

13 Եվ Ալման ու Ամուդեկն առաջ գնացին՝ քարոզելով ժողովրդին ապաշխարություն իրենց տաճարներում, և իրենց սրբարաններում, և նաև ժողովարաններում, որոնք կառուցված էին ըստ հրեաների ձևի:

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

- 14 Եվ բոլոր նրանց, ովքեր կամենում էին լսել իրենց խոսքերը, նրանք անընդհատ հաղորդում էին Աստծո խոսքը, մարդկանց հանդեպ առանց որևէ աչառության:
- 15 Եվ այսպես, Ալման ու Ամուղեկը գնացին առաջ, և նաև շատ շատերը, ովքեր ընտրված էին աշխատանքի համար, քարոզելու խոսքը ողջ երկրով մեկ: Եվ եկեղեցու հաստատումը դարձավ համընդհանուր երկրով մեկ, շրջակա ողջ տարածքում, Նեփիացիների ողջ ժողովրդի մեջ:
- 16 Եվ չկար անհավասարություն նրանց մեջ. Տերը դուրս թափեց իր Հոգին ողջ երկրի երեսին՝ պատրաստելու մարդկանց զավակների միտքը, կամ պատրաստելու նրանց սրտերն ընդունելու խոսքը, որը պետք է սովորեցվեր նրանց մեջ, նրա գալու ժամանակ,
- 17 Որպեսզի նրանք չկարծրանային խոսքի դեմ, որպեսզի նրանք չլինեին անհավատ, և չգնային շարունակ դեպի կործանում, այլ որպեսզի ընդունեին խոսքն ուրախությամբ, և որպես մի ճյուղ պատվաստվեին ճշմարիտ որթին, որպեսզի նրանք մտնեին Տիրոջ՝ իրենց Աստծո հանգիստը:
- 18 Արդ, այն քահանաները, ովքեր առաջ էին գնացել ժողովրդի մեջ, քարոզում էին ամեն ստախոսությունների և խաբեությունների, նախանձությունների և կռիվների, ռիսերի և հայհոյանքների, գողությունների, կողոպուտի, թալանի, սպանության, շնություն անելու և ամեն ձևի հեշտասիրության դեմ, հայտարարելով, որ այս բաները չպետք է այդպես լինեն,—
- 19 Հրապարակելով բաները, որոնք պետք է շուտով գային, այո, հրապարակելով Աստծո Որդու գալուստը, նրա տառապանքները և մահը, և նաև մեռելներից հարությունը:
- 20 Եվ ժողովրդից շատերը հարցնում էին տեղի վերաբերյալ, թե որտեղ էր գալու Աստծո Որդին, և նրանց սովորեցնում էին, որ նա հայտնվելու էր նրանց իր հարությունից հետո. և ժողովուրդը մեծ ցնծությամբ ու բերկրանքով լսեց այս:
- 21 Եվ արդ, եկեղեցին հաստատված լինելով ողջ երկրով մեկ՝ հաղթանակ տանելով դևի վրա, և Աստծո խոսքը քարոզվելով իր անաղարտությամբ ամբողջ երկրում, և Տերը, դուրս թափելով իր օրհնությունները ժողովրդի վրա,— այսպես վերջացավ Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնևչորսերորդ տարին:

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Պատմություն Մոսիայի որդիների մասին, ովքեր հրաժարվեցին թագավորության իրենց իրավունքներից՝ Աստծո խոսքի համար, և գնացին Նեփիի երկիրը՝ քարոզելու Լամանացիներին. նրանց տառապանքներն ու ազատվելը, – ըստ Ալմայի հիշատակարանի:

Ալմա 17

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ալման ճամփորդում էր Գեդեոնի երկրից հարավ, հեռու՝ դեպի Մանթիի երկիրը, ահա, ի զարմանս իրեն, նա հանդիպեց Մոսիայի որդիներին՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը ճամփորդելիս:
- 2 Արդ, Մոսիայի այս որդիները, Ալմայի հետ էին այն ժամանակ, երբ հրեշտակն առաջին անգամ հայտնվեց նրան. հետևաբար, Ալման չափազանց ուրախացավ՝ տեսնելով իր եղբայրներին. և ինչը նրա ուրախությունն էլ ավելի ավելացրեց՝ նրանք դեռ իր եղբայրներն էին Տերում. այո, և նրանք դարձել էին ուժեղ ճշմարտության իմացության մեջ. քանզի նրանք առողջ դատողությամբ մարդիկ էին, և նրանք ջանասիրաբար քննել էին սուրբ գրքերը, որ կարողանային իմանալ Աստծո խոսքը:
- 3 Բայց դա բոլորը չէ. նրանք նվիրվել էին շատ աղոթքի ու ծոմի. այդ պատճառով նրանք ունեին մարգարեության ոգին ու հայտնության ոգին, և երբ նրանք ուսուցանում էին, նրանք ուսուցանում էին Աստծո զորությամբ ու իշխանությամբ:
- 4 Եվ նրանք սովորեցրել էին Աստծո խոսքը Լամանացիների մեջ տասնևչորս տարիների ընթացքում, ունենալով մեծ հաջողություն, բերելով շատերին ճշմարտության իմացությանը. այո, նրանց խոսքերի զորությամբ շատերը բերվեցին Աստծո զոհասեղանի առջև, կանչելու նրա անունը. և խոստովանելու իրենց մեղքերը նրա առջև:
- 5 Արդ, սրանք էին հանգամանքները, որոնք ուղեկցում էին նրանց իրենց ճամփորդություններում, քանզի նրանք շատ չարչարանքներ էին ունեցել. նրանք շատ էին տառապել և՛ մարմնով, և՛ մտքով, ինչպես օրինակ՝ քաղց, ծարավ և հոգնածություն, և նաև շատ հոգեկան ապրումներ:

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

- 6 Այսպիսով, սրանք էին նրանց ճամփորդությունները. Հրաժեշտ տալով իրենց հայր Մոսիային, դատավորների առաջին տարում. հրաժարվելով թագավորությունից, որը նրանց հայրը փափագում էր շնորհել նրանց, և այս նաև ժողովրդի մտադրությունն էր.
- 7 Այնուամենայնիվ, նրանք հեռացան Զարահեմլայի երկրից, և վերցրեցին իրենց սրերը և իրենց նիզակները, իրենց աղեղները և իրենց նետերը և իրենց պարսատիկները. և դա նրանք արեցին, որպեսզի իրենց համար ուտելիք ապահովեին մինչ անապատում էին:
- 8 Եվ այսպես, նրանք հեռացան անապատի խորքն իրենց խմբի հետ, որոնց իրենք էին ընտրել, գնալու վեր՝ դեպի Նեփիի երկիրը, Լամանացիներին քարոզելու Աստծո խոսքը:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ճամփորդեցին շատ օրեր անապատում, և նրանք շատ աղոթեցին, և շատ ծոմ պահեցին, որպեսզի Տերը շնորհեր նրանց իր Հոգուց մի մաս՝ գնալու իրենց հետ ու մնալու իրենց հետ, որպեսզի նրանք կարողանային լինել մի գործիք Աստծո ձեռքում՝ բերելու, եթե դա հնարավոր էր, իրենց եղբայրներին՝ Լամանացիներին, ճշմարտության իմացությանը, իրենց հայրերի ավանդությունների բարոյագրկության իմացությանը, որոնք ճիշտ չէին:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Տերն այցելեց նրանց իր Հոգով և ասաց նրանց. Հանգիստ եղեք: Եվ նրանք հանգստացան:
- 11 Եվ նաև Տերն ասաց նրանց. Առաջ գնացեք Լամանացիների՝ ձեր եղբայրների մեջ, և հաստատեք իմ խոսքը. սակայն դուք պիտի լինեք համբերատար երկայնամտության ու չարչարանքների մեջ, որպեսզի նրանց համար դուք կարողանաք ցույց տալ լավ օրինակ ինձանում, և ես կդարձնեմ ձեզ մի գործիք իմ ձեռքում՝ ի փրկություն շատ հոգիների:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Մոսիայի որդիների սրտերը, և նաև նրանց, ովքեր նրանց հետ էին, քաջությամբ լցվեցին՝ գնալու առաջ Լամանացիների մոտ, հայտարարելու նրանց Աստծո խոսքը:

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

- 13 Եվ եղավ այնպես, երբ նրանք հասան Լամանացիների երկրի սահմաններին, նրանք առանձնացան իրարից ու հեռացան մեկը մյուսից՝ վստահելով Տիրոջը, որ նրանք կրկին պիտի հանդիպեին իրենց հունձքի վերջում. քանզի նրանք ենթադրում էին, որ հսկայական էր գործը, որը նրանք հանձն էին առել:
- 14 Եվ անշուշտ այն հսկայական էր, քանզի նրանք հանձն էին առել Աստծո խոսքը քարոզել վայրի և կարծրացած ու կատաղի մի ժողովրդի. ժողովուրդ, որը հրճվում էր Նեփիացիներին սպանելով, և նրանց կողոպտելով ու թալանելով. և նրանց սրտերը դրված էին հարստությունների վրա, կամ ոսկու ու արծաթի վրա, և թանկարժեք քարերի. սակայն նրանք ջանում էին ձեռք բերել այս բաները՝ սպանելով ու թալանելով, որպեսզի նրանք չտքնեին դրանց համար իրենց սեփական ձեռքերով:
- 15 Այսպիսով, նրանք շատ ծույլ ժողովուրդ էին, որոնցից շատերը երկրպագում էին կուռքերի, և Աստծո անեծքն ընկել էր նրանց վրա իրենց հայրերի ավանդությունների պատճառով. բայց և այնպես Տիրոջ խոստումները տարածվում էին նրանց վրա ապաշխարության պայմանով:
- 16 Հետևաբար, այս էր պատճառը, որի համար Մոսիայի որդիները հանձն էին առել այդ աշխատանքը, որ գուցե նրանք կարողանային բերել նրանց ապաշխարության. որ, գուցե նրանք կարողանային բերել նրանց՝ իմանալու փրկագնման ծրագրի մասին:
- 17 Այդ պատճառով նրանք առանձնացան մեկը մյուսից, և առաջ գնացին նրանց մեջ, յուրաքանչյուր մարդ մենակ, համաձայն Աստծո խոսքի ու զորության, որը տրված էր նրան:
- 18 Արդ, Ամմոնը, լինելով նրանց մեջ ղեկավարը, կամ, ավելի շուտ, նա ծառայում էր նրանց, և նա հեռացավ նրանցից՝ համաձայն իրենց տարբեր կոչումների նրանց օրհնելուց հետո, նրանց հաղորդած լինելով Աստծո խոսքը, կամ ծառայած լինելով նրանց իր մեկնումից առաջ. և այսպես, նրանք բռնեցին իրենց տարբեր ճանապարհները ողջ երկրով:
- 19 Եվ Ամմոնը գնաց դեպի Իսմայելի երկիրը, երկիրը կոչված լինելով Իսմայելի որդիների անունով, ովքեր նույնպես դարձել էին Լամանացիներ:

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

20 Եվ երբ Ամմոնը մտավ Իսմայելի երկիրը, Լամանացիները բռնեցին ու կապկպեցին նրան, ինչպես նրանց սովորույթն էր՝ կապել բոլոր նեփիացիներին, ովքեր ընկնում էին իրենց ձեռքը, և տանել նրանց թագավորի առաջ. և այսպես, թողնվում էր թագավորի քմահաճույքին սպանել նրանց, կամ պահել գերության մեջ, կամ գցել նրանց բանտ, կամ դուրս գցել իր երկրից՝ ըստ իր կամքի ու քմահաճույքի:

21 Եվ այսպես, Ամմոնը տարվեց թագավորի առջև, որը Իսմայելի երկրի վրա էր. և նրա անունը Լամոնի էր. և նա Իսմայելի մի հետնորդ էր:

22 Եվ թագավորը տեղեկացավ Ամմոնից, թե արդյոք նա ցանկանում էր բնակվել երկրում՝ Լամանացիների մեջ, թե՛ իր ժողովրդի մեջ:

23 Եվ Ամմոնն ասաց նրան. Այո, ես ցանկանում եմ բնակվել այս ժողովրդի մեջ մի որոշ ժամանակ. այո, և գուցե մինչև մեռնելուս օրը:

24 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Լամոնին շատ զոհ մնաց Ամմոնից, և կարգադրեց, որ նրա կապանքներն արձակվեին. և նա կամեցավ, որ Ամմոնն իր դուստրերից մեկին վերցնեք կնության:

25 Բայց Ամմոնն ասաց նրան. Ո՛չ, բայց ես կլինեմ քո ծառան: Հետևաբար, Ամմոնը դարձավ թագավոր Լամոնիի ծառան: Եվ եղավ այնպես, որ նա դրվեց մյուս ծառաների հետ, հսկելու Լամոնիի հոտերը, ըստ Լամանացիների սովորույթի:

26 Եվ նա երեք օր թագավորի ծառայության մեջ լինելուց հետո, երբ նա Լամանացի ծառաների հետ առաջ էր գնում իրենց հոտերով՝ դեպի ջրի տեղը, որը կոչվում էր Սեբուսի ջուր, և բոլոր Լամանացիները քշում էին իրենց հոտերն այստեղ, որպեսզի կարողանային ջուր ունենալ,

27 Հետևաբար, երբ Ամմոնը և թագավորի ծառաները քշում էին իրենց հոտերն այս ջրի վայրը, ահա, որոշ թվով Լամանացիներ, ովքեր իրենց հոտերի հետ էին ջրի մոտ, կանգնեցին ու ցրեցին Ամմոնի և թագավորի ծառաների հոտերը, և նրանք ցրեցին դրանց այնպես, որ նրանք փախան զանազան ուղղություններով:

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

- 28 Արդ, թագավորի ծառաները սկսեցին տրտնջալ՝ ասելով. Հիմա թագավորը կսպանի մեզ, ինչպես նա արեց մեր եղբայրներին, որովհետև նրանց հոտերը ցրիվ էին եկել այս մարդկանց ամբարշտության պատճառով: Եվ նրանք սկսեցին աղեկտուր լաց լինել՝ ասելով. Ահա, մեր հոտերն արդեն ցրված են:
- 29 Արդ, նրանք լալիս էին սպանվելու վախի պատճառով: Արդ, երբ Ամմոնը տեսավ այս, նրա սիրտն ուրախությունից ուռչեց իր ներսում. քանզի ասաց նա. Ես ի ցույց կդնեմ իմ զորությունն այս իմ ընկեր ծառաներին, կամ զորությունը, որն իմ մեջ է՝ վերադարձնելով այս հոտերը թագավորին, որպեսզի ես կարողանամ նվաճել իմ այս ընկեր ծառաների սրտերը, որպեսզի ես կարողանամ առաջնորդել նրանց՝ հավատալու իմ խոսքերին:
- 30 Եվ արդ, սրանք էին Ամմոնի մտքերը, երբ նա տեսավ չարչարանքները նրանց, ում իր եղբայրներն էր անվանում:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ նա քաջալերեց նրանց իր խոսքերով՝ ասելով. Իմ եղբայրներ, քաջ եղեք, և եկեք գնանք փնտրելու հոտերը, և մենք կհավաքենք դրանց և ետ կբերենք ջրի վայրը. և այսպես մենք կպահպանենք հոտերը թագավորի համար, և նա չի սպանի մեզ:
- 32 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գնացին՝ փնտրելու հոտերը, և նրանք հետևեցին Ամմոնին, և նրանք առաջ նետվեցին մեծ արագությամբ, և թագավորի հոտերի գլուխն անցան, և կրկին ի մի հավաքեցին դրանց դեպի ջրի տեղը:
- 33 Եվ այն մարդիկ նորից կանգնեցին՝ ցրելու նրանց հոտերը, բայց Ամմոնն ասաց իր եղբայրներին. Օղակեք հոտերի շուրջ բոլորը, որ դրանք չփախչեն. և ես գնում եմ ու կռվեմ այդ մարդկանց հետ, ովքեր ցրում են մեր հոտերը:
- 34 Հետևաբար, նրանք արեցին, ինչպես Ամմոնը հրամայեց նրանց, և նա առաջ գնաց և կանգնեց կռվելու նրանց հետ, ովքեր կանգնած էին Սեբուսի ջրերի մոտ. և նրանք թվով քիչ չէին:

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

35 Հետևաբար, նրանք չվախեցան Ամմոնից, քանզի նրանք ենթադրեցին, որ իրենց մարդկանցից մեկը կարող էր սպանել նրան, ըստ իրենց քմահաճույքի, քանզի նրանք չգիտեին, որ Տերը խոստացել էր Մոսիային, որ նա կազատեր իր որդիներին նրանց ձեռքից. ոչ էլ նրանք որևէ բան գիտեին Տիրոջ մասին. հետևաբար, նրանք հրճվում էին իրենց եղբայրների կործանմամբ. և այդ պատճառով նրանք կանգնեցին՝ ցրելու թագավորի հոտերը:

36 Բայց Ամմոնն առաջ կանգնեց ու սկսեց քարեր նետել նրանց վրա իր պարսատիկով. այո, զորեղ ուժով էր նա քարեր նետում նրանց մեջ. և այսպես նա սպանեց նրանցից մի քանիսին, այնպես, որ նրանք սկսեցին ապշած մնալ նրա ուժի վրա. սակայն նրանք բարկացած էին իրենց եղբայրների սպանության պատճառով, և նրանք վճռել էին, որ նա պետք է ընկներ. հետևաբար, տեսնելով, որ նրանք չէին կարողանում խփել նրան իրենց քարերով, նրանք առաջ եկան՝ մահակներով սպանելու նրան:

37 Բայց, ահա ամեն մարդուն, որ բարձրացնում էր իր մահակը զարկելու Ամմոնին, նա հատում էր նրանց բազուկներն իր սրով, քանզի նա ետ էր մղում նրանց հարվածները՝ զարկելով նրանց բազուկներին իր սրի սայրով, այնպես որ նրանք սկսեցին ապշած մնալ, և սկսեցին փախչել նրա առաջից. այո, և նրանք թվով քիչ չէին. և նա ստիպեց նրանց փախչել իր բազկի ուժով:

38 Արդ, նրանցից վեցն ընկել էին պարսատիկից, բայց իր սրով նա ոչ մեկին չէր սպանել, բացի նրանց ղեկավարից. և նա հատել էր այնքան նրանց բազուկներից, որքան բարձրացվել էին նրա դեմ, և դրանք քիչ չէին:

39 Եվ երբ նա քշեց նրանց հեռու, նա վերադարձավ, և նրանք ջուր տվեցին իրենց հոտերին ու վերադարձրին նրանց դեպի թագավորի արոտավայրը, և ապա գնացին ներս թագավորի մոտ՝ տանելով բազուկները, որոնք հատվել էին Ամմոնի սրով նրանցից, ովքեր ջանում էին սպանել նրան. և դրանք տարան ներս՝ թագավորի մոտ, որպես մի վկայություն այն բաների, որ նրանք արել էին:

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Ալմա 18

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Լամոնին կարգադրեց, որ իր ծառաներն առաջանան ու վկայեն այն բոլոր բաների մասին, որոնք նրանք տեսել էին այդ դեպքի առնչությամբ:
- 2 Եվ երբ բոլորը վկայեցին այն բաների մասին, որոնք իրենք տեսել էին, և նա իմացավ իր հոտերը պահպանելիս Ամմոնի հավատարմության մասին, և նաև կռվելիս նրա մեծ զորության մասին նրանց դեմ, ովքեր ջանում էին սպանել նրան, նա անչափ զարմացավ ու ասաց. Անշուշտ, սա ավելին է, քան մի մարդ: Ահա, արդյոք նա այն Մեծ Հոգին չէ, որն այսպիսի մեծ պատիժներ է ուղարկում այս ժողովրդի վրա, իրենց սպանությունների պատճառով:
- 3 Եվ նրանք պատասխանեցին թագավորին ու ասացին. Արդյոք նա Մեծ Հոգին է, թե մարդ է, մենք չգիտենք. բայց այսքանը մենք գիտենք, որ թագավորի թշնամիներն ի զորու չեն սպանելու նրան. ոչ էլ նրանք ի զորու են ցրել թագավորի հոտերը, երբ նա մեզ հետ է՝ նրա վարպետության և մեծ ուժի պատճառով. հետևաբար, մենք գիտենք, որ նա բարեկամ է թագավորին: Եվ, այժմ, ո՞վ թագավոր, մենք չենք հավատում, որ մարդ ունենա այսպիսի մեծ զորություն, քանզի մենք գիտենք, որ նրան հնարավոր չէ սպանել:
- 4 Եվ այժմ, երբ թագավորը լսեց այս խոսքերը, նա ասաց նրանց. Հիմա ես գիտեմ, որ դա Մեծ Հոգին է. և նա այս անգամ իջել է ներքև՝ պահպանելու ձեր կյանքը, որպեսզի ես չսպանեի ձեզ, ինչպես ես արեցի ձեր եղբայրներին: Եվ սա Մեծ Հոգին է, որի մասին խոսել են մեր հայրերը:
- 5 Արդ, սա Լամոնիի ավանդությունն էր, որը նա ստացել էր իր հորից, որ կա մի Մեծ Հոգի: Չնայած նրանք հավատում էին Մեծ Հոգուն, նրանք կարծում էին, որ ինչ որ իրենք անում են, ճիշտ է. սակայն Լամոնին սկսեց անչափ վախենալ մի վախով, որ չլինի թե սխալ էր արել՝ սպանելով իր ծառաներին.
- 6 Քանզի նա սպանել էր նրանցից շատերին, որովհետև նրանց եղբայրները ցրել էին հոտերը ջրի վայրում. և այսպես, որովհետև նրանք թույլ էին տվել իրենց հոտերին ցրվել, նրանք սպանվել էին:

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

- 7 Արդ, այս Լամանացիների գործելակերպն էր, կանգնել Սեբուսի ջրերի մոտ՝ ցրելու ժողովրդի հոտերը, որպեսզի դրա միջոցով նրանք կարողանային հեռու քշել շատերին, որոնք ցրվում էին, դեպի իրենց սեփական երկիրը, դա լինելով նրանց մեջ թալանելու մի գործելակերպ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Լամոնին տեղեկացավ իր ծառաներից՝ ասելով. Ո՞ր է այդ մարդը, որն ունի այսպիսի մեծ զորություն:
- 9 Եվ նրանք ասացին նրան. Ահա, նա կերակրում է քո ձիերին: Արդ թագավորը հրամայել էր իր ծառաներին իրենց հոտերը ջրելուց առաջ, որ նրանք պատրաստեն իր ձիերն ու կառքերը, և տանեն նրան հեռու՝ դեպի Նեփիի երկիրը. քանզի կար մի մեծ խնջույք նշանակված Նեփիի երկրում, Լամոնիի հոր կողմից, որը թագավոր էր ողջ երկրի վրա:
- 10 Արդ, երբ թագավոր Լամոնին լսեց, որ Ամմոնը պատրաստում էր իր ձիերն ու իր կառքերը, Ամմոնի հավատարմության պատճառով նա ավելի ապշեց՝ ասելով. Անկասկած, իմ բոլոր ծառաների միջից չի եղել որևէ ծառա, որ լիներ այսքան հավատարիմ, ինչպես այս մարդը. քանզի մինչև անգամ նա հիշում է բոլոր իմ հրամանները՝ կատարելու դրանք:
- 11 Հիմա ես անկասկած գիտեմ, որ սա Մեծ Հոգին է, և ես կցանկանայի, որ նա ներս գա՝ ինձ մոտ, բայց չեմ համարձակվում:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնը պատրաստել էր ձիերն ու կառքերը թագավորի ու նրա ծառաների համար, նա ներս գնաց թագավորի մոտ, և նա տեսավ, որ թագավորի դեմքը փոխված էր. հետևաբար, նա քիչ էր մնում հետ գնար՝ նրա ներկայությունից դուրս:
- 13 Եվ թագավորի ծառաներից մեկն ասաց նրան՝ Ռաբբանա, որը թարգմանվում է հզոր կամ մեծ թագավոր՝ համարելով իրենց թագավորներին հզոր. և այսպիսով, նա ասաց նրան. Ռաբբանա, թագավորը ցանկանում է, որ դու մնաս:
- 14 Հետևաբար, Ամմոնը շրջվեց դեպի թագավորն ու ասաց նրան. Ի՞նչ կկամենաս, որ ես անեմ քեզ համար, ո՞վ թագավոր: Եվ թագավորը չպատասխանեց նրան մեկ ժամվա ընթացքում, ըստ իրենց ժամանակի, քանզի նա չգիտեր, թե ինչ պետք է ասեր նրան:

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

- 15 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնն ասաց նրան կրկին. Ի՞նչ ես փափագում դու ինձանից: Բայց թագավորը չպատասխանեց:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնը, լինելով լցված Աստծո Հոգով, հետևաբար նա կռահեց թագավորի մտքերը: Եվ նա ասաց նրան. Միթե դա այն պատճառով է, որ դու լսել ես, որ ես պաշտպանեցի քո ծառաներին ու քո հոտերը, և սպանեցի նրանց եղբայրներից յոթին, պարսատիկով ու սրով, և հատեցի մյուսների բազուկները, որպեսզի պաշտպանեի քո հոտերն ու ծառաներին. ահա, այն է, որ առաջացնում է քո զարմանքը:
- 17 Ես ասում եմ քեզ, ի՞նչ է դա, որ քո զարմանքն այդքան մեծ է: Ահա, ես մարդ եմ, և քո ծառան եմ. հետևաբար, ինչ որ դու ցանկանաս, որը ճիշտ է, այն ես կանեմ:
- 18 Արդ, երբ թագավորը լսեց այս խոսքերը, նա կրկին զարմացավ, քանզի նա տեսավ, որ Ամմոնը կարողացավ կռահել իր մտքերը. բայց չնայած սրան, թագավոր Լամոնին բացեց իր բերանը, և ասաց նրան. Ո՞վ ես դու: Դու այն Մեծ Հոգին ես, որը գիտի բոլոր բաները:
- 19 Ամմոնը պատասխանեց և ասաց նրան՝ Ես չեմ:
- 20 Եվ թագավորն ասաց. Ի՞նչպես դու իմացար իմ սրտի մտքերը: Դու կարող ես խոսել համարձակորեն, և պատմել ինձ այս բաների վերաբերյալ, և պատմիր ինձ նաև ի՞նչ զորությամբ դու սպանեցիր ու հատեցիր իմ եղբայրների բազուկները, որոնք ցրեցին իմ հոտերը,
- 21 Եվ այժմ, եթե դու պատմես ինձ այս բաների վերաբերյալ, ինչ որ դու ցանկանաս ես կտամ քեզ. և եթե կարիք լինի, ես կպաշտպանեմ քեզ իմ զորքերով. բայց ես գիտեմ, որ դու ավելի հզոր ես, քան նրանք բոլորը. այնուամենայնիվ, ինչ որ դու ցանկանաս ինձանից, ես դա կշնորհեմ քեզ:
- 22 Արդ, Ամմոնը՝ լինելով իմաստուն, սակայն անվնաս, նա ասաց Լամոնիին. Ականջ կդնե՞ս իմ խոսքերին, եթե ես ասեմ քեզ՝ ինչ զորությամբ եմ ես անում այս բաները: Եվ սա է այն բանը, որ ես փափագում եմ քեզանից:
- 23 Եվ թագավորը պատասխանեց նրան և ասաց. Այո, ես կհավատամ բոլոր քո խոսքերին: Եվ այսպես նա բռնվեց վարպետությամբ:

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

24 Եվ Ամմոնը սկսեց խոսել նրա հետ համարձակությամբ ու ասաց նրան. Հավատո՞ւմ ես դու, որ կա Աստված:

25 Եվ նա պատասխանեց ու ասաց նրան. Ես չգիտեմ ինչ է դա նշանակում:

26 Եվ այդ ժամանակ Ամմոնն ասաց. Հավատո՞ւմ ես դու, որ կա Մեծ Հոգի:

27 Եվ նա ասաց՝ Այո՛:

28 Եվ Ամմոնն ասաց. Դա՛ն է Աստվածը: Եվ Ամմոնն ասաց նրան կրկին. Հավատո՞ւմ ես դու, որ այս Մեծ Հոգին, որը Աստված է, ստեղծել է բոլոր բաները, որոնք երկնքում են և երկրում:

29 Եվ նա ասաց. Այո՛, ես հավատում եմ, որ նա է ստեղծել բոլոր բաները, որոնք երկրում են. Բայց ես չգիտեմ երկինքը:

30 Եվ Ամմոնն ասաց նրան. Երկինքը մի տեղ է, որտեղ Աստվածն է բնակվում և բոլոր նրա սուրբ հրեշտակները:

31 Եվ թագավոր Լամոնին ասաց. Դա երկրի վերևում է:

32 Եվ Ամմոնն ասաց. Այո՛, և նա նայում է վար՝ բոլոր մարդկանց զավակների վրա. և նա գիտի սրտի բոլոր մտքերն ու խորհուրդները. քանզի նրա ձեռքով են նրանք բոլորը ստեղծվել ի սկզբանե:

33 Եվ թագավոր Լամոնին ասաց. Ես հավատում եմ բոլոր այս բաներին, որոնք դու խոսեցիր: Դու ուղարկված ես Աստծո՞ կողմից:

34 Ամմոնն ասաց նրան. Ես մարդ եմ. և մարդն ի սկզբանե ստեղծվեց Աստծո պատկերով, և ես կանչվել եմ նրա Սուրբ Հոգու կողմից՝ ուսուցանելու այս բաները ժողովրդին, որպեսզի նրանք կարողանան բերվել իմացությանը նրա, ինչն արդար է և ճշմարիտ.

35 Եվ այդ Հոգուց մի մաս բնակվում է իմ մեջ, որը տալիս է ինձ գիտելիք, և նաև զորություն՝ ըստ իմ հավատքի ու ցանկությունների, որոնք Աստծուց են:

36 Այժմ, երբ Ամմոնն ասաց այս խոսքերը, նա սկսեց աշխարհի ստեղծումից, և նաև Ադամի ստեղծումից, և պատմեց նրան բոլոր բաները մարդու անկման վերաբերյալ, և պատմեց և դրեց նրա առաջ այդ ժողովրդի հիշատակարանները և սուրբ գրքերը, որոնք խոսվել էին մարգարեների կողմից, նույնիսկ ընդհուպ մինչև այն ժամանակը, երբ նրանց հայրը՝ Լեքին, թողեց Երուսաղեմը:

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

37 Եվ նա նաև պատմեց նրանց (քանզի դա թագավորի և նրա ծառաների համար էր) իրենց հայրերի բոլոր ճամփորդություններն անապատում, և բոլոր նրանց տառապանքները՝ քաղցից ու ծարավից, և նրանց չարչարանքը, և այլն:

38 Եվ նա նաև պատմեց նրանց Լամանի ու Լեմուելի ապստամբությունների մասին, և Իսմայելի որդիների, այո, բոլոր նրանց ապստամբությունները պատմեց նրանց. և մեկնաբանեց նրանց համար բոլոր հիշատակարաններն ու սուրբ գրքերն այն ժամանակից ի վեր, երբ Լեքին թողեց Երուսաղեմը՝ ընդհուպ մինչև ներկա ժամանակը:

39 Բայց սա բոլորը չէր. քանզի նա մեկնաբանեց նրանց համար փրկագնման ծրագիրը, որը պատրաստված էր աշխարհի հիմնադրումից ի վեր. և նա նաև հայտնի դարձրեց նրանց Քրիստոսի գալստյան վերաբերյալ, և նրանց հայտնի դարձրեց Տիրոջ բոլոր գործերը:

40 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ նա ասաց բոլոր այս բաները, և մեկնաբանեց դրանք թագավորին, թագավորը հավատաց նրա բոլոր խոսքերին:

41 Եվ նա սկսեց աղաղակել առ Տերն՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, ողորմություն ունեցիր. համաձայն քո առատ ողորմության, որ դու ունեցել ես Նեփիի ժողովրդի վրա, ողորմություն ունեցիր նաև իմ և իմ ժողովրդի վրա:

42 Եվ արդ, երբ նա ասաց այս, նա ընկավ գետնին, կարծես մեռած լինել:

43 Եվ եղավ այնպես, որ նրա ծառաները վերցրեցին նրան ու տարան նրան իր կնոջ մոտ, և դրեցին նրան մահճակալի վրա. և նա պառկած էր երկու օրվա և երկու գիշերվա ընթացքում, կարծես մեռած լինել. և նրա կինը, և նրա որդիները, և նրա դուստրերը սգում էին նրա վրա Լամանացիների ձևով, մեծապես ողբալով նրա կորուստը:

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Ալմա 19

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երկու օր և երկու գիշեր հետո նրանք քիչ էր մնում վերցնելին նրա մարմինը և դնելին գերեզմանի մեջ, որը նրանք սարքել էին իրենց մեռելներին թաղելու նպատակով:
- 2 Արդ, թագուհին լսած լինելով Ամմոնի համբավի մասին, հետևաբար նա ուղարկեց և ցանկացավ, որ նա գար իր մոտ:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնն արեց, ինչպես իրեն հրամայված էր, և գնաց ներս՝ թագուհու մոտ, և ցանկացավ իմանալ, թե նա ինչ էր կամենում, որ ինքն աներ:
- 4 Եվ նա ասաց նրան. Իմ ամուսնու ծառաները հայտնի են դարձրել ինձ, որ դու Սուրբ Աստծո մարգարե ես, և որ դու ունես զորություն անելու շատ զորավոր գործեր նրա անունով.
- 5 Հետևաբար, եթե դա այդպես է, ես կկամենայի, որ դու ներս գնայիր ու տեսնեիր իմ ամուսնուն, քանզի նա պառկած է իր մահճակալին երկու օրվա և երկու գիշերվա ընթացքում. և ոմանք ասում են, որ նա մեռած չէ, բայց մյուսներն ասում են, որ նա մեռած է, և որ նրանից զարշահոտություն է գալիս, և որ նա պետք է դրվի գերեզմանի մեջ. բայց ինչ վերաբերում է ինձ, ըստ ինձ նրանից զարշահոտություն չի գալիս:
- 6 Արդ, սա այն էր, ինչ Ամմոնը ցանկանում էր, քանզի նա գիտեր, որ թագավոր Լամոնին Աստծո զորության ներքո էր. նա գիտեր, որ անհավատության խավար վարագույրը հեռացվում էր նրա մտքից, և լույսը, որը լուսավորում էր նրա միտքը, որն Աստծո փառքի լույսն էր, որը նրա բարության սքանչելի լույսն էր, այո, այդ լույսը նրա հոգուն այնպիսի ուրախություն էր ներշնչել, որ ցրել էր խավարի ամպը, և որ հավիտենական կյանքի լույսն էր վառվել նրա հոգում, այո, նա գիտեր, որ այն հաղթել էր նրա բնական կառուցվածքը, և նա տարված էր Աստծով,
- 7 Հետևաբար, ինչ որ թագուհին ցանկացավ նրանից, նրա միակ ցանկությունն էր: Այդ պատճառով նա ներս գնաց տեսնելու թագավորին, համաձայն նրա, ինչպես թագուհին էր ցանկացել նրանից. և նա տեսավ թագավորին, և նա գիտեր, որ նա մեռած չէր:

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

- 8 Եվ նա ասաց թագուհուն. Նա մեռած չէ, այլ քնած է Աստծով, և էգուց նա պիտի նորից վեր կենա. հետևաբար, մի թաղեք նրան:
- 9 Եվ Ամմոնն ասաց նրան. Հավատում ես դու արան: Եվ նա ասաց նրան. Ես չեմ ունեցել ոչ մի վկայություն, բացի քո խոսքից, և մեր ծառաների խոսքից. այնուամենայնիվ, ես հավատում եմ, որ դա պիտի լինի համաձայն նրա, ինչպես դու ասացիր:
- 10 Եվ Ամմոնն ասաց նրան. Օրհնված ես դու, քո արտասովոր հավատքի պատճառով. ես ասում եմ քեզ, կին, այսպիսի մեծ հավատք չի եղել Նեփիացիների ողջ ժողովրդի մեջ:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ նա հսկեց իր ամուսնու մահճակալի մոտ, այդ ժամանակից ի վեր, նույնիսկ մինչև հաջող օրվա այն պահը, որը Ամմոնը նշանակել էր, որ նա պետք է վեր կենար:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նա վեր կացավ, համաձայն Ամմոնի խոսքերի. և երբ նա վեր կացավ, նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը դեպի կինը և ասաց. Օրհնված լինի Աստծո անունը, և օրհնված ես դու:
- 13 Քանզի այնպես հաստատ, ինչպես դու ես ապրում, ահա, ես տեսա իմ Քավչին. և նա առաջ պիտի գա, և ծնվի մի կնոջից, և նա պիտի փրկագնի բոլոր մարդկությանը, ովքեր կհավատան նրա անունին: Այժմ, երբ նա ասաց այս խոսքերը, նրա սիրտը լցվել էր իր ներսում, և նա կրկին ընկավ ուրախությունից. և թագուհին նույնպես վայր ընկավ՝ Հոգուց հաղթված:
- 14 Արդ, Ամմոնը, տեսնելով, որ Տիրոջ Հոգին դուրս է թափվում ըստ իր աղոթքների, Լամանացիների՝ իր եղբայրների վրա, ովքեր այնքան շատ սգի պատճառ էին եղել Նեփիացիների մեջ կամ Աստծո բոլոր ժողովրդի մեջ՝ իրենց անօրինությունների ու իրենց ավանդությունների պատճառով, նա ծնկի իջավ և սկսեց դուրս թափել իր հոգին, աղոթելով և գոհություն հայտնելով Աստծուն այն բանի համար, ինչ նա արել էր իր եղբայրների հետ. և նա նույնպես ընկավ ուրախությունից. և այսպես նրանք բոլորը՝ երեքով, ընկել էին գետնին:
- 15 Այժմ, երբ թագավորի ծառաները տեսան, որ նրանք ընկել էին, նրանք նույնպես սկսեցին աղաղակել առ Աստված, քանզի Տիրոջ վախը եկել էր նրանց վրա նույնպես, քանզի այդ նրանք էին, որ կանգնել էին թագավորի առաջ և վկայել էին նրան Ամմոնի մեծ զորության մասին:

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

16 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք իրենց զորությամբ կանչեցին առ Տիրոջ անունը, մինչև որ նրանք բոլորն ընկան գետնին, բացի մի Լամանացի կնոջից, որի անունը Աբիս էր, նա դարձի եկած լինելով առ Տերը, արդեն շատ տարիներ՝ իր հոր մի նշանավոր տեսիլքի պատճառով,–

17 Այսպիսով, դարձի եկած լինելով առ Տերը, և երբեք դա հայտնի դարձրած չլինելով, հետևաբար, երբ նա տեսավ, որ բոլոր Լամոնիի ծառաներն ընկել էին գետնին, և նաև իր տիրուհուն՝ թագուհուն, և թագավորին և Ամմոնին պառկած՝ գետնի վրա փռված, նա գիտեր, որ դա Աստծո զորությունն էր. և ենթադրելով, որ այս առիթը, ժողովրդին հայտնի դարձնելու միջոցով, ինչ պատահել էր նրանց հետ, որ տեսնելով այս տեսարանը, դա կստիպեր նրանց հավատալ Աստծո զորությանը, ուստի նա առաջ վազեց տնից տուն՝ հայտնի դարձնելով դա ժողովրդին:

18 Եվ նրանք սկսեցին ի մի հավաքվել թագավորի տան մոտ: Եվ այնտեղ մի բազմություն եկավ, և ի զարմանս իրենց, նրանք տեսան թագավորին և թագուհուն, և նրանց ծառաներին՝ փռված գետնի վրա, և նրանք բոլորը պառկած էին այնտեղ, կարծես թե մեռած լինեին. և նրանք նաև տեսան Ամմոնին, և ահա, նա մի Նեփիացի էր:

19 Եվ արդ, ժողովուրդը սկսեց տրտնջալ իրենց մեջ. ոմանք ասելով, որ դա մեծ չարիք էր, որ եկել էր նրանց վրա, կամ թագավորի և իր տան վրա, որովհետև նա հանդուրժել էր, որ Նեփիացին մնար երկրում:

20 Բայց մյուսները սաստեցին նրանց՝ ասելով. Թագավորը բերել է այս չարիքն իր տան վրա, որովհետև նա սպանեց իր ծառաներին, որոնք թույլ էին տվել իրենց հոտերը ցրվել Սեբուսի ջրերի մոտ:

21 Եվ նրանք էլ սաստվեցին այն մարդկանց կողմից, որոնք կանգնել էին Սեբուսի ջրերի մոտ և ցրել էին հոտերը, որոնք պատկանում էին թագավորին, քանզի նրանք բարկացած էին Ամմոնի վրա, Սեբուսի ջրերի մոտ իրենց եղբայրներից այն թվի պատճառով, որ նա սպանել էր, մինչ պաշտպանում էր թագավորի հոտերը:

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

- 22 Արդ նրանցից մեկը, որի եղբայրը սպանվել էր Ամմոնի սրից, անչափ բարկացած լինելով Ամմոնի վրա, քաշեց իր սուրը և առաջ գնաց, որ վար իջեցնի Ամմոնի վրա՝ սպանելու նրան. և երբ նա բարձրացրեց սուրը, որ զարկի նրան, ահա, նա ընկավ մեռած:
- 23 Արդ մենք տեսնում ենք, որ Ամմոնին հնարավոր չէր սպանել, քանզի Տերն ասել էր Մոսիային՝ նրա հորը. Ես կխնայեմ նրան, և դա կլինի համաձայն քո հավատքի,– հետևաբար, Մոսիան նրան վստահել էր Տիրոջը:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ երբ բազմությունը տեսավ, որ մարդը, որը բարձրացրեց սուրը՝ սպանելու Ամմոնին, ընկել էր մեռած, նրանց բոլորի վրա վախ իջավ, և նրանք չհամարձակվեցին առաջ մեկնել իրենց ձեռքը՝ դիպչելու նրան կամ որևէ մեկին, որն ընկել էր. և նրանք նորից սկսեցին զարմանալ իրենց մեջ, թե ինչը կարող էր լինել այս մեծ զորության պատճառը, կամ ինչ կարող էր նշանակել բոլոր այս բաները:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց մեջ կային շատերը, ովքեր ասացին, որ Ամմոնը Մեծ Հոգին է, և մյուսներն ասացին՝ նա ուղարկված է Մեծ Հոգու կողմից.
- 26 Բայց մյուսները սաստեցին սրանց բոլորին՝ ասելով, որ նա մի հրեշ է, որն ուղարկվել է Նեփիացիների կողմից՝ տանջելու իրենց:
- 27 Եվ կային ոմանք, ովքեր ասացին, որ Ամմոնն ուղարկված է Մեծ Հոգու կողմից՝ իրենց չարչարելու, իրենց անօրինությունների պատճառով. և որ դա Մեծ Հոգին է, որ միշտ հոգ է տանում Նեփիացիներին, որը միշտ ազատում էր նրանց իրենց ձեռքից. և նրանք ասացին, որ դա այդ Մեծ Հոգին է, որ կործանել է իրենց եղբայրներից՝ Լամանացիներից այնքան շատերին:
- 28 Եվ այսպես վեճը նրանց մեջ սկսեց սաստիկ սրվել: Եվ մինչ նրանք այսպես վիճում էին, կին ծառան, որը պատճառն էր եղել բազմության ի մի հավաքվելու, եկավ, ու երբ նա տեսավ վեճը, որը բազմության մեջ էր, նա անչափ վշտացավ, մինչև իսկ արտասավեց:

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

29 Եվ եղավ այնպես, որ նա գնաց ու բռնեց թագուհու ձեռքը, որպեսզի գուցե կարողանար բարձրացնել նրան գետնից. և հենց որ նա դիպավ նրա ձեռքին, նա բարձրացավ ու կանգնեց ոտքի և բարձր ձայնով աղաղակեց՝ ասելով. Ով օրհնյալ Հիսուս, որ ինձ փրկել ես սարսափելի դժոխքից: Ով օրհնյալ Աստված, ողորմություն ունեցիր այս ժողովրդի վրա:

30 Եվ երբ նա ասաց այս, նա խփեց ձեռքերը՝ լցված լինելով ուրախությամբ, և ասելով շատ խոսքեր, որոնք չէին հասկացվում. և երբ նա արեց այս, նա բռնեց թագավոր Լամոնի ձեռքը, և ահա, նա բարձրացավ ու կանգնեց ոտքի:

31 Եվ նա, անմիջապես տեսնելով վեճն իր ժողովրդի մեջ, առաջ գնաց ու սկսեց ասասել նրանց, և սովորեցնել նրանց այն խոսքերը, որոնք նա լսել էր Ամմոնի բերանից. և բոլոր նրանք, ովքեր լսեցին նրա խոսքերը, հավատացին և դարձի եկան առ Տերը:

32 Բայց կային նրանց մեջ շատերը, ովքեր չկամեցան լսել նրա խոսքերը. հետևաբար, նրանք գնացին իրենց ճանապարհով:

33 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնը բարձրացավ, նա նույնպես սպասավորեց նրանց, և նմանապես վարվեցին Լամոնի բոլոր ծառաները. և նրանք բոլորը հայտարարեցին ժողովրդին ճիշտ նույն բանը, որ նրանց սրտերը փոխվել էին. որ նրանք այլևս չարիք անելու ցանկություն չունեին:

34 Եվ, ահա շատերը հայտարարեցին ժողովրդին, որ նրանք տեսել էին հրեշտակներ ու զրուցել նրանց հետ. և այսպես նրանք պատմեցին նրանց Աստծո բաներն ու նրա արդարության մասին:

35 Եվ եղավ այնպես, որ կային շատերը, որ հավատացին նրանց խոսքերին. և բոլոր նրանք, ովքեր հավատացին, մկրտվեցին. և նրանք դարձան արդարակյաց ժողովուրդ, և նրանք իրենց մեջ եկեղեցի հիմնեցին:

36 Եվ այսպես Տիրոջ գործը սկսվեց Լամանացիների մեջ. այսպես Տերը սկսեց դուրս թափել իր Հոգին նրանց վրա. և մենք տեսնում ենք, որ նրա բազուկը մեկնված է դեպի բոլոր մարդիկ, ովքեր կապաշխարեն ու կհավատան նրա անունին:

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Ալմա 20

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք հիմնեցին եկեղեցի այդ երկրում, որ թագավոր Լամոնին ցանկացավ, որ Ամմոնը գնար իր հետ Նեփիի երկիրը, որպեսզի նա կարողանար ցույց տալ նրան իր հորը:
- 2 Եվ Տիրոջ ձայնը եկավ Ամմոնին՝ ասելով. Դու չպետք է գնաս վեր՝ դեպի Նեփիի երկիրը, քանզի, ահա թագավորը կփնտրի քո կյանքը. այլ դու պետք է գնաս Միդդոնիի երկիրը. քանզի ահա, քո եղբայր Ահարոնը, և նաև Մուդոփին ու Ամմանը բանտում են:
- 3 Արդ, եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնը լսեց այս, նա ասաց Լամոնիին. Ահա, իմ եղբայրն ու եղբայրակիցները բանտում են՝ Միդդոնիում, և ես գնում եմ, որ գուցե ազատեմ նրանց:
- 4 Արդ, Լամոնին ասաց Ամմոնին. Ես գիտեմ, Տիրոջ ուժով դու կարող ես անել բոլոր բաները: Բայց, ահա, ես կգամ քեզ հետ Միդդոնիի երկիրը. քանզի Միդդոնիի երկրի թագավորը, որի անունը Անթիոմնո է, ընկեր է ինձ. հետևաբար, ես գնում եմ Միդդոնիի երկիրը, որպեսզի կարողանամ բարեխոսել երկրի թագավորին, և նա դուրս կհանի քո եղբայրներին բանտից: Արդ, Լամոնին ասաց. Ո՞վ ասաց քեզ, որ քո եղբայրները բանտում են:
- 5 Եվ Ամմոնն ասաց նրան. Ոչ ոք չի ասել ինձ, բացի դա լինի Աստծուց, և նա ասաց ինձ. Գնա և ազատիր քո եղբայրներին, քանի որ նրանք բանտում են Միդդոնիի երկրում:
- 6 Արդ, երբ Լամոնին լսեց այս, նա կարգադրեց, որ իր ծառաները պատրաստեն իր ձիերն ու կառքերը:
- 7 Եվ նա ասաց Ամմոնին. Եկ, ես կգամ քեզ հետ Միդդոնիի երկիրը, և այնտեղ ես կխնդրեմ թագավորից, որ նա դուրս հանի քո եղբայրներին բանտից:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնն ու Լամոնին ճամփորդում էին դեպի այդ վայրը, նրանք հանդիպեցին Լամոնիի հորը, որը թագավոր էր ողջ երկրի վրա:
- 9 Եվ ահա, Լամոնիի հայրն ասաց նրան. Ինչո՞ւ դու չեկար այն խնջույքին, այն հրաշալի օրը, երբ ես խնջույք արեցի իմ որդիների և իմ ժողովրդի համար:

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

- 10 Եվ նա նաև ասաց. Ո՞ր ես դու գնում այս Նեփիացու հետ, որը ստախոսի զավակներից մեկն է:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ Լամոնին տեղեկացրեց նրան, թե ուր էր նա գնում, քանզի նա վախենում էր վիրավորել նրան:
- 12 Եվ նա նաև ասաց նրան իր սեփական թագավորությունում մնալու ողջ պատճառը, թե ինչու նա չէր գնացել իր հոր խնջույքին, որը նա պատրաստել էր:
- 13 Եվ արդ, երբ Լամոնին տեղեկացրեց նրան բոլոր այս բաները, ահա, ի զարմանս իրեն, նրա հայրը բարկացավ նրա վրա և ասաց. Լամոնի, դու պատրաստվում ես ազատել այս Նեփիացիներին, ովքեր ստախոսի որդիներ են: Ահա, նա կողոպտեց մեր հայրերին. և այժմ, նրա զավակները նույնպես եկել են մեր մեջ, որ կարողանան իրենց խորամանկությամբ և իրենց ստերով խաբել մեզ, որպեսզի նորից կողոպտեն մեզ մեր ունեցվածքից:
- 14 Արդ, Լամոնիի հայրը հրամայեց նրան, որ նա սրով սպաներ Ամմոնին: Եվ նա նաև հրամայեց նրան, որ նա չգնար Միդդոնիի երկիրը, այլ, որ նա վերադառնար իր հետ Իսմայելի երկիրը:
- 15 Բայց Լամոնին ասաց նրան. Ես չեմ սպանի Ամմոնին, ոչ էլ ես կվերադառնամ Իսմայելի երկիրը, այլ ես գնում եմ Միդդոնիի երկիրը, որպեսզի ես կարողանամ ազատել Ամմոնի եղբայրներին, քանզի ես գիտեմ, որ նրանք արդար մարդիկ են և ճշմարիտ Աստծո սուրբ մարգարեներ:
- 16 Այժմ, երբ նրա հայրը լսեց այս խոսքերը, նա բարկացավ նրա վրա, և քաշեց իր սուրը, որ զարկեր նրան՝ գետնահար:
- 17 Բայց Ամմոնն առաջ կանգնեց ու ասաց նրան. Ահա, դու չպետք է սպանես քո որդուն. սակայն, ավելի լավ կլիներ, որ նա ընկներ, քան դու, քանզի ահա, նա ապաշխարել է իր մեղքերից. Բայց եթե դու ընկնեիր այս պահին, քո բարկության մեջ, քո հոգին չէր կարող փրկվել:
- 18 Եվ բացի այդ, հարկ է, որ դու զսպես քեզ. քանզի, եթե դու սպանես քո որդուն, նա, լինելով անմեղ մարդ, նրա արյունը կաղաղակեր գետնից առ Տերը՝ նրա Աստվածը, որ վրեժխնդրություն զար քեզ վրա. և գուցե դու կորցնեիր քո հոգին:

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

19 Այժմ, երբ Ամմոնն ասաց այս խոսքերը նրան, նա պատասխանեց նրան՝ ասելով. Ես գիտեմ, որ եթե ես սպանեի իմ որդուն, որ ես անմեղ արյուն կթափեի. քանզի այդ դու ես, որ ջանացել ես կործանել նրան:

20 Եվ նա մեկնեց իր ձեռքը սպանելու Ամմոնին: Բայց Ամմոնը դիմակայեց նրա հարվածներին, և նաև զարկեց նրա բազկին, այնպես որ նա չկարողացավ գործածել այն:

21 Այժմ, երբ թագավորը տեսավ, որ Ամմոնը կարող էր սպանել իրեն, նա սկսեց աղաչել Ամմոնին, որ նա խնայի իր կյանքը:

22 Բայց Ամմոնը բարձրացրեց իր սուրն ու ասաց նրան. Ահա, ես կզարկեմ քեզ, եթե դու շնորհ չանես ինձ, որ իմ եղբայրները կարողանան դուրս հանվել բանտից:

23 Արդ, թագավորը, վախենալով, թե ինքը պիտի կորցնի իր կյանքը, ասաց. Եթե դու խնայես ինձ, ես կշնորհեմ քեզ, ինչ որ դու խնդրես, մինչև իսկ թագավորության կեսը:

24 Այժմ, երբ Ամմոնը տեսավ, որ ինքն ազդել էր ծեր թագավորի վրա՝ ըստ իր ցանկության, նա ասաց նրան. Եթե դու շնորհ անես, որ իմ եղբայրները դուրս հանվեն բանտից, և նաև, որ Լամոնիին թույլ տրվի պահել իր թագավորությունը, և որ դու դժգոհ չլինես նրանից, այլ շնորհ անես, որ նա կարողանա անել՝ ըստ իր սեփական ցանկությունների, ինչ բան որ նա մտածում է, այդ դեպքում ես կխնայեմ քեզ. հակառակ դեպքում, ես կզարկեմ քեզ՝ զետնահար:

25 Այժմ, երբ Ամմոնն ասաց այս խոսքերը, թագավորը սկսեց ուրախանալ իր կյանքի համար:

26 Եվ երբ նա տեսավ, որ Ամմոնը ցանկություն չունեի կործանելու նրան, և երբ նա տեսավ նաև այն մեծ սերը, որ նա ուներ իր որդի Լամոնիի հանդեպ, նա անչափ զարմացած մնաց և ասաց. Քանի որ այս է բոլորը, ինչ որ ցանկացար, որ ես ազատ արձակեմ քո եղբայրներին, և թույլ տամ, որ իմ որդի Լամոնին պահպանի իր թագավորությունը, ահա, ես կշնորհեմ քեզ, որ իմ որդին պահպանի իր թագավորությունն այս ժամանակից ի վեր և հավիտյան. և ես այլևս չեմ իշխի նրա վրա,

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

27 Եվ ես նաև շնորհ կանեմ քեզ, որ քո եղբայրները դուրս հանվեն բանտից, և դու ու քո եղբայրները կարող եք գալ ինձ մոտ՝ իմ թագավորությունը. քանզի ես շատ կցանկանայի տեսնել ձեզ: Քանի որ թագավորը շատ ապշած էր այն խոսքերի վրա, որոնք նա խոսել էր, և նաև այն խոսքերի վրա, որոնք խոսվել էին իր որդի Լամոնիի կողմից, ուստի նա փափագում էր իմանալ դրանք:

28 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնն ու Լամոնին շարունակեցին իրենց ճամփորդությունը դեպի Միդդոնիի երկիրը: Եվ Լամոնին շնորհ գտավ երկրի թագավորի աչքում. հետևաբար, Ամմոնի եղբայրները դուրս բերվեցին բանտից:

29 Եվ երբ Ամմոնը հանդիպեց նրանց, նա անչափ վշտացած էր, քանզի ահա, նրանք մերկ էին, և նրանց մաշկը խիստ պոկված էր՝ ամուր պարաններով կապված լինելու պատճառով: Եվ նրանք նաև տարել էին քաղց, ծարավ և ամեն տեսակի չարչարանքներ. սակայն նրանք համբերատար էին իրենց բոլոր տառապանքներում:

30 Եվ ինչ որ պատահեց, դա նրանց բախտն էր՝ ընկած լինել ավելի կարծրացած ու ավելի խստապարանոց ժողովրդի ձեռքը. որի պատճառով նրանք չցանկացան ականջ դնել նրանց խոսքերին, և նրանք դուրս էին գցել նրանց, և ծեծել էին, և քշել էին նրանց տնից տուն, և տեղից տեղ, նույնիսկ մինչև նրանք հասել էին Միդդոնիի երկիրը. և այնտեղ նրանք վերցվել էին ու բանտ գցվել, և կապվել ամուր պարաններով, ու պահվել էին բանտում շատ օրերի ընթացքում և ազատվել Լամոնիի և Ամմոնի կողմից:

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Ահարոնի, և Մուղոքիի, և նրանց եղբայրների կողմից Լամանացիներին քարոզելու մի պատմություն:

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Ալմա 21

Alma 21

- 1 Արդ, երբ Ամմոնն ու իր եղբայրներն առանձնացան մեկմեկուց Լամանացիների երկրի սահմաններում, ահա, Ահարոնը ճանապարհ ընկավ դեպի երկիրը, որը կոչվում էր Լամանացիների կողմից Երուսաղեմ՝ կոչած լինելով այն իրենց հայրերի ծննդավայրի անունով. և դա հեռու էր՝ միանալով Մորմոնի սահմաններին:
- 2 Արդ, Լամանացիներն ու Ամաղեկացիները և Ամուղոնի ժողովուրդը կառուցեցին մի մեծ քաղաք, որը կոչեցին Երուսաղեմ:
- 3 Արդ, Լամանացիներն ինքնըստինքյան բավականաչափ կարծրացած էին, բայց Ամաղեկացիներն ու Ամուղոնացիներն առավել կարծր էին. հետևաբար, նրանք ստիպեցին Լամանացիներին, որ նրանք կարծրացնեին իրենց սրտերը, որ նրանք խստանային ամբարշտության մեջ և իրենց պղծություններում:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ Ահարոնը եկավ Երուսաղեմ քաղաքը, և առաջինը սկսեց քարոզել Ամաղեկացիներին: Եվ նա սկսեց քարոզել նրանց իրենց ժողովարաններում, քանզի նրանք սարքել էին ժողովարաններ՝ ըստ Նեորյանների կարգի. քանզի Ամաղեկացիներից ու Ամուղոնացիներից շատերն ըստ Նեորյանների կարգի էին:
- 5 Հետևաբար, երբ Ահարոնը մտավ նրանց ժողովարաններից մեկը քարոզելու ժողովրդին, և երբ նա խոսում էր նրանց հետ, ահա, բարձրացավ մի Ամաղեկացի ու սկսեց վիճել նրա հետ՝ ասելով. Ի՞նչ է դա, որ դու վկայեցիր: Դու տեսել ես հրեշտակ: Ինչո՞ւ չեն հրեշտակները հայտնվում մեզ: Ահա, միթե այս ժողովուրդն այնքան լավը չէ, ինչպես քո ժողովուրդը:
- 6 Դու նաև ասում ես, որ եթե չապաշխարենք, մենք կկորչենք: Որտեղից դու գիտես միտքն ու խորհուրդները մեր սրտերի: Որտեղից գիտես, որ մենք պատճառ ունենք ապաշխարելու: Որտեղից գիտես, որ մենք արդարակյաց մարդիկ չենք: Ահա, մենք սարքել ենք սրբարաններ, և մենք հավաքվում ենք միասին՝ երկրպագելու Աստծուն: Մենք հավատում ենք, որ Աստված կփրկի բոլոր մարդկանց:

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

- 7 Արդ, Ահարոնն ասաց նրան. Հավատո՞ւմ ես դու, որ Աստծո Որդին պիտի գա՝ փրկագնելու մարդկությանն իրենց մեղքերից:
- 8 Եվ մարդն ասաց նրան. Մենք չենք հավատում, որ դու գիտես որևէ այդպիսի բան: Մենք չենք հավատում այս հիմար ավանդություններին: Մենք չենք հավատում, որ դու գիտես զալիք բաների մասին, ոչ էլ մենք հավատում ենք, որ քո հայրերը գիտեին, և նաև, որ մեր հայրերը գիտեին այն բաների վերաբերյալ, որ իրենք խոսել էին՝ այն բանի մասին, ինչ պիտի գա:
- 9 Արդ, Ահարոնը սկսեց բացել նրանց համար սուրբ գրքերը Քրիստոսի գալստի վերաբերյալ, և նաև մեռելների հարության վերաբերյալ, և որ ոչ մի փրկագնում չէր կարող լինել մարդկության համար, եթե դա չլիներ Քրիստոսի մահվան ու տառապանքների և նրա արյան քավության միջոցով:
- 10 Եվ եղավ այնպես, երբ նա սկսեց մեկնաբանել այս բաները նրանց, նրանք բարկացան նրա վրա, և սկսեցին ծաղրել նրան. և նրանք չկամեցան լսել խոսքերը, որոնք նա խոսեց:
- 11 Հետևաբար, երբ նա տեսավ, որ նրանք չէին կամենում լսել իր խոսքերը, նա հեռացավ նրանց ժողովարանից ու եկավ մի գյուղ, որը կոչվում էր Անի-Անթի, և այնտեղ նա գտավ Մուղոթիին՝ խոսքը նրանց քարոզելիս. և նաև Ամմային ու իր եղբայրներին: Եվ նրանք վիճում էին շատերի հետ խոսքի մասին:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք տեսան, որ ժողովուրդը կկարծրացնեին իրենց սրտերը, հետևաբար նրանք հեռացան ու անցան Միդոնիի երկիրը: Եվ նրանք քարոզեցին խոսքը շատերին, և քչերը հավատացին խոսքերին, որոնք նրանք սովորեցրին:
- 13 Այնուամենայնիվ, Ահարոնն ու նրա եղբայրներից մի քանիսը վերցվեցին ու բանտ գցվեցին, և նրանցից մնացածը փախան Միդոնիի երկրից դեպի շրջակա շրջանները:
- 14 Եվ նրանք, ովքեր բանտ էին գցվել, տարան շատ բաներ, և նրանք ազատվեցին Լամոնիի ու Ամմոնիի ձեռքով, և նրանց կերակրեցին և հագրեցին:
- 15 Եվ նրանք առաջ գնացին կրկին հայտարարելու խոսքը, և այսպես նրանք առաջին անգամ ազատվեցին բանտից. և այսպես էին նրանք տառապել:

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

- 16 Եվ նրանք առաջ գնացին, ուր որ առաջնորդվեցին Տիրոջ Հոգու կողմից՝ քարոզելով Աստծո խոսքը Ամաղեկացիների ամեն մի ժողովարանում, կամ Լամանացիների ամեն մի ժողովում, որտեղ նրանց ներս կրթողներն:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը սկսեց օրհնել նրանց, այնպես որ նրանք բերեցին շատերին ճշմարտության իմացությանը. այո, նրանք շատերին համոզեցին իրենց մեղքերի և իրենց հայրերի ավանդությունների վերաբերյալ, որոնք ճիշտ չէին:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնն ու Լամոնին Միդդոնիի երկրից վերադարձան Իսմայելի երկիրը, որը նրանց ժառանգության հողն էր:
- 19 Եվ թագավոր Լամոնին չկամեցավ թույլ տալ, որ Ամմոնը ծառայի իրեն, կամ լինի իր ծառան:
- 20 Այլ նա կարգադրեց, որ ժողովարաններ կառուցվեն Իսմայելի երկրում. և նա կարգադրեց, որ իր ժողովուրդը, կամ այն ժողովուրդը, որն իր իշխանության տակ էր, հավաքվի միասին:
- 21 Եվ նա ուրախացավ նրանցով և շատ բաներ սովորեցրեց նրանց: Եվ նա նաև հայտարարեց նրանց, որ նրանք մի ժողովուրդ էին իր ներքո, և որ նրանք մի ազատ ժողովուրդ էին, որ նրանք ազատ էին թագավորի՝ իր հոր բռնություններից. քանի որ նրա հայրը շնորհ էր արել նրան, որ նա կարող էր թագավորել ժողովրդի վրա, ովքեր Իսմայելի երկրում էին և բոլոր շրջակա երկրում:
- 22 Եվ նա նաև հայտարարեց նրանց, որ նրանք կարող էին ազատություն ունենալ՝ պաշտելու Տիրոջը, իրենց Աստծուն, ըստ իրենց ցանկությունների, որտեղ էլ որ լինեին, եթե դա այն երկրում էր, որը թագավոր Լամոնիի իշխանության ներքո էր:
- 23 Եվ Ամմոնը քարոզում էր թագավոր Լամոնիի ժողովրդին, և եղավ այնպես, որ նա սովորեցրեց նրանց ամենը, ինչ վերաբերում է արդարությանը պատկանող բաներին: Եվ նա հորդորում էր նրանց ամեն օր, ողջ ջանասիրությամբ, և նրանք ուշք էին դնում նրա խոսքին, և նրանք փութաջան էին Աստծո պատվիրանները պահելիս:

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Ալմա 22

- 1 Արդ, մինչ Ամմոնն այսպես շարունակ սովորեցնում էր Լամոնիի ժողովրդին, մենք կվերադառնանք Ահարոնի ու նրա եղբայրների պատմությանը. քանզի հետո, երբ նա հեռացավ Միդդոնիի երկրից, նա Հոգու կողմից առաջնորդվեց դեպի Նեփիի երկիրը, մինչև իսկ տունը թագավորի, որը բոլոր երկրի վրա էր, բացի Իսմայելի երկրից. և նա Լամոնիի հայրն էր:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նա, իր եղբայրների հետ, ներս գնաց թագավորի պալատը և խոնարհվեց թագավորի առաջ ու ասաց նրան. Ահա, ո՛վ թագավոր, մենք Ամմոնի եղբայրներն ենք, որոնց դու ազատեցիր բանտից:
- 3 Եվ այժմ, ո՛վ թագավոր, եթե դու խնայես մեր կյանքը, մենք կլինենք քո ծառաները: Եվ թագավորն ասաց նրանց. Բարձրացե՛ք, քանզի ես շնորհելու եմ ձեզ ձեր կյանքը, և ես թույլ չեմ տա, որ դուք իմ ծառաները լինեք. այլ ես պահանջում եմ, որ դուք սատարեք ինձ. քանզի ես ինչ-որ անհանգիստ եմ մտքով՝ ձեր եղբայր Ամմոնի խոսքերի անշահախնդրության ու մեծության պատճառով. և ես ուզում եմ իմանալ պատճառը, ինչո՞ւ նա ձեզ հետ չի եկել Միդդոնիից:
- 4 Եվ Ահարոնն ասաց թագավորին. Ահա, Տիրոջ Հոգին կանչեց նրան մեկ այլ ճանապարհով. նա գնաց Իսմայելի երկիրը՝ սովորեցնելու Լամոնիի ժողովրդին:
- 5 Արդ, թագավորն ասաց նրան. Ահա, ի՞նչ է այն, որ դուք ասացիք Տիրոջ Հոգու վերաբերյալ: Ահա, դա է այն բանը, որ անհանգստացնում է ինձ:
- 6 Եվ նաև, ի՞նչ է այս, որ Ամմոնն ասաց. Եթե ապաշխարես, դու կփրկվես, և եթե չապաշխարես, դու կվտարվես վերջին օրը:
- 7 Եվ Ահարոնը պատասխանեց ու ասաց նրան. Հավատո՞ւմ ես դու, որ կա Աստված: Եվ թագավորն ասաց. Ես գիտեմ, որ Ամադեկացիներն ասում են, որ կա Աստված, և ես նրանց թույլ եմ տվել, որ կառուցեն սրբարաններ, որ կարողանան հավաքվել միասին՝ երկրպագելու նրան: Եվ եթե հիմա դու ասում ես՝ կա Աստված, ահա, ես կամենում եմ հավատալ:
- 8 Եվ այժմ, երբ Ահարոնը լսեց այս, նրա սիրտը սկսեց հրճվել, և նա ասաց. Ահա, անկասկած, ինչպես դու ապրում ես, ո՛վ թագավոր, կա՛ Աստված:

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

- 9 Եվ թագավորն ասաց. Արդյո՞ք Աստված այն Մեծ Հոգին է, որ դուրս բերեց մեր հայրերին Երուսաղեմի հողից:
- 10 Եվ Ահարոնն ասաց նրան. Այո, նա այն Մեծ Հոգին է, և նա է ստեղծել բոլոր բաները՝ և՛ երկնքում, և՛ երկրի վրա: Հավատո՞ւմ ես դու դրան:
- 11 Եվ նա ասաց. Այո, ես հավատում եմ, որ Մեծ Հոգին է ստեղծել բոլոր բաները, և ես ուզում եմ, որ դու պատմես ինձ այս բոլոր բաների մասին, և ես կհավատամ քո խոսքերին:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ահարոնը տեսավ, որ թագավորը կամենում էր հավատալ իր խոսքերին, նա սկսեց Ադամի ստեղծումից՝ կարդալով սուրբ գրքերը թագավորին, թե ինչպես Աստված ստեղծեց մարդուն՝ ըստ իր սեփական պատկերի, և որ Աստված տվեց նրան պատվիրաններ, և որ օրինագանցության պատճառով մարդն ընկավ:
- 13 Եվ Ահարոնը մեկնաբանեց նրան սուրբ գրքերը, Ադամի ստեղծումից սկսած, ներկայացնելով նրան մարդու անկումը, և նրանց մարմնական վիճակը, և նաև փրկագնման ծրագիրը, որը նախապատրաստված էր աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, Քրիստոսի միջոցով, բոլորի համար, ովքեր կհավատային նրա անունին:
- 14 Եվ քանի որ մարդն ընկել էր, նա չէր կարող ինքը որևէ բանի արժանի լինել, այլ Քրիստոսի տառապանքներն ու մահն են քավում նրանց մեղքերը՝ հավատքի ու ապաշխարության միջոցով, և այսպես շարունակ. և որ նա ջարդում է մահվան կապանքները, որպեսզի գերեզմանը հաղթանակ չունենա, և որպեսզի մահվան խայթը կույ գնա փառքի հույսերին. և Ահարոնը բոլոր այս բաները բացատրեց թագավորին:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ահարոնը մեկնաբանեց այս բաները նրան, թագավորն ասաց. Ի՞նչ պիտի ես անեմ, որ կարողանամ ունենալ այդ հավերժական կյանքը, որի մասին դու խոսեցիր: Այո, ի՞նչ պիտի ես անեմ, որ կարողանամ ծնվել Աստծուց, այս ամբարիշտ հոգին արմատախիլ անելով իմ կրծքից, և ստանամ նրա Հոգին, որպեսզի կարողանամ լցվել ուրախությամբ, որպեսզի ես չվտարվեմ վերջին օրը: Ահա, ասաց նա, ես կհրաժարվեմ բոլոր բաներից, ինչ ես ունեմ, այո, ես կթողնեմ իմ թագավորությունը, որպեսզի կարողանամ ստանալ այդ մեծ ուրախությունը:

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

16 Բայց Ահարոնն ասաց նրան. Եթե դու ցանկանաս այս բանը, եթե դու խոնարհվես Աստծո առաջ, այո, եթե դու ասպաշխարես քո բոլոր մեղքերից, և խոնարհվես Աստծո առաջ, և հավատքով կանչես առ նրա անունը, հավատալով, որ դու պիտի ստանաս, այդ դեպքում դու կստանաս հույսը, որ դու ցանկանում ես:

17 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ահարոնն ասաց այս խոսքերը, թագավորը խոնարհվեց Տիրոջ առաջ՝ իր ծնկների վրա. այո, մինչև իսկ երեսն ի վայր ընկավ գետնին, և գոչեց ուժգին՝ ասելով.

18 Ո՛վ Աստված, Ահարոնն ասաց ինձ, որ կա Աստված. և եթե կա Աստված, և եթե դու Աստված ես, դու քեզ հայտնի չէիր դարձնի ինձ, և ես կհրաժարվեմ իմ բոլոր մեղքերից՝ քեզ գիտենալու համար, և որպեսզի ես կարողանամ բարձրանալ մեռելներից և փրկվել վերջին օրը: Եվ այժմ, երբ թագավորն ասաց այս խոսքերը, նա զարկվեց, կարծես թե մեռած լիներ:

19 Եվ եղավ այնպես, որ նրա ծառաները վազեցին և ասացին թագուհուն բոլորը, ինչ պատահել էր թագավորին: Եվ նա ներս եկավ թագավորի մոտ. և երբ նա տեսավ նրան պառկած, կարծես թե մեռած լիներ, և նաև Ահարոնին ու նրա եղբայրներին՝ կանգնած, կարծես թե նրանք էին եղել նրա ընկնելու պատճառը, նա բարկացավ նրանց վրա և հրամայեց, որ իր ծառաները, կամ թագավորի ծառաները բռնեն նրանց և սպանեն:

20 Արդ, ծառաները տեսած լինելով թագավորի ընկնելու պատճառը, հետևաբար, նրանք չհամարձակվեցին իրենց ձեռքը բարձրացնել Ահարոնի և նրա եղբայրների վրա. և նրանք աղաչեցին թագուհուն՝ ասելով. Ինչո՞ւ ես դու հրամայում, որ մենք սպանենք այս մարդկանց, երբ, ահա, նրանցից մեկն ավելի զորեղ է, քան մենք բոլորս, ուստի մենք կընկնենք նրանց առաջ:

21 Այժմ, երբ թագուհին տեսավ ծառաների վախը, նա նույնպես սկսեց խիստ վախենալ, որ չլիներ թե ինչ-որ չարիք գար իր վրա: Եվ նա հրամայեց իր ծառաներին, որ նրանք գնան և կանչեն մարդկանց, որպեսզի նրանք սպանեն Ահարոնին և նրա եղբայրներին:

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

22 Այժմ, երբ Ահարոնը տեսավ թագուհու վճռականությունը, նա, նաև իմանալով ժողովրդի սրտերի կարծրությունը, վախեցավ, որ չլիներ թե մի բազմություն հավաքվեր միասին, և մեծ կռիվ ու խռովություն լիներ նրանց մեջ. հետևաբար, նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը և բարձրացրեց թագավորին գետնից, և ասաց նրան՝ Կանգնիր: Եվ նա ոտքի կանգնեց՝ ստանալով իր ուժը:

23 Արդ, այս արվեց թագուհու և ծառաներից շատերի ներկայությամբ: Եվ երբ նրանք տեսան դա, նրանք մեծապես զարմացան ու սկսեցին վախենալ: Եվ թագավորն առաջ կանգնեց ու սկսեց սովորեցնել նրանց: Եվ նա սովորեցրեց նրանց այնքան, որ նրա ողջ գերդաստանը դարձի եկավ առ Տերը:

24 Արդ, մի մեծ բազմություն ի մի հավաքվեց, թագուհու հրամանով, և մեծ տրտնջոցներ սկսվեցին նրանց մեջ՝ Ահարոնի և նրա եղբայրների պատճառով:

25 Բայց թագավորն առաջ կանգնեց նրանց մեջ և աստարեց նրանց: Եվ նրանք խաղաղվեցին Ահարոնի և նրանց հանդեպ, ովքեր նրա հետ էին:

26 Եվ եղավ այնպես, որ երբ թագավորը տեսավ, որ ժողովուրդը խաղաղված էր, նա կարգադրեց, որ Ահարոնը և իր եղբայրներն առաջ կանգնեն բազմության մեջտեղում, և որ նրանք քարոզեն խոսքը նրանց:

27 Եվ եղավ այնպես, որ թագավորը մի հրովարտակ ուղարկեց ողջ երկրով մեկ, իր ողջ ժողովրդի մեջ, ովքեր իր ողջ երկրում էին, ովքեր բոլոր շրջակա տարածքում էին, որը ձգվում էր ընդհուպ մինչև ծովը, արևելքում և արևմուտքում, և որը բաժանված էր Զարահեմլայի երկրից անապատի մի նեղ շերտով, որը ձգվում էր արևելքի ծովից մինչև իսկ արևմուտքի ծովը և ծովափի շրջակա սահմանները, և անապատի սահմանները, որը Զարահեմլայի երկրի մերձակա հյուսիսում էին, Մանթիի սահմանների ուղղությամբ, Սիդոն գետի ակունքի մոտով, ձգվելով արևելքից դեպի արևմուտք, և այսպես էին Լամանացիները և Նեփիացիները բաժանված:

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

28 Այսպիսով, Լամանացիների ավելի ծույլ մասն ապրում էր անապատում, և բնակվում էր վրաններում. և նրանք Նեփիի երկրում տարածվել էին անապատով՝ դեպի արևմուտք. այո, և նաև Զարահեմլայի երկրի արևմտյան կողմում, ծովափին մոտիկ սահմաններում, և Նեփիի երկրի արևմտյան կողմում՝ իրենց հայրերի առաջին ժառանգության վայրում, և այսպես սահմանակցելով ծովափի երկայնքով:

29 Եվ նաև շատ Լամանացիներ կային ծովափի արևելյան կողմում, ուր Նեփիացիները քշել էին նրանց: Եվ այսպես, Նեփիացիները համարյա շրջապատված էին Լամանացիներով. սակայն Նեփիացիները վերցրել էին անապատին սահմանակից երկրի բոլոր հյուսիսային մասերի տիրապետությունը՝ Սիդոն գետի ակունքի մոտ, արևելքից մինչև արևմուտք, անապատի կողմի շրջակայքով. դեպի հյուսիս, մինչև իսկ նրանք հասել էին երկիրը, որը նրանք կոչել էին Լիառատ:

30 Եվ այն սահմանակից էր այն երկրին, որը նրանք կոչում էին Ավերակներ, այն լինելով այնքան հեռու՝ հյուսիսում, որ հասնում էր այն երկրին, որը բնակեցված էր եղել և կործանվել, որոնց ոսկորների մասին մենք խոսել ենք, որոնք հայտնաբերվել էին Զարահեմլայի ժողովրդի կողմից, այն լինելով նրանց առաջին փհանման վայրը:

31 Եվ նրանք եկան այնտեղից դեպի հարավի անապատը: Այսպիսով, երկիրը հյուսիսային կողմում կոչվում էր Ավերակներ, և երկիրը հարավային կողմում կոչվում էր Լիառատ, այն լինելով անապատ, որը լցված է ամեն ձևի, ամեն տեսակի վայրի կենդանիներով, որոնց մի մասը կերի համար եկել էր հյուսիսային կողմի երկրից:

32 Եվ այսպիսով, Նեփիացու համար դա մեկ և կես օրվա ճամփորդության հեռավորություն էր, Լիառատ և Ավերակներ երկրի գծի վրա, արևելքից դեպի արևմտյան ծովը. և այսպես, Նեփիացիների երկիրը և Զարահեմլայի երկիրը գրեթե շրջապատված էին ջրով, այնտեղ լինելով հողի մի նեղ պարանոց՝ հյուսիսային երկրի և հարավային երկրի միջև:

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

33 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները բնակեցրել էին Լիառատ երկիրը, նույնիսկ արևելքից մինչև արևմտյան ծովը, և այսպես, Նեփիացիներն իրենց իմաստությամբ, իրենց պահակախմբերով և իրենց զորքերով արգելափակել էին Լամանացիներին հարավում, որ այսպիսով նրանք այլևս չունենային իշխանություն հյուսիսում, որ նրանք չկարողանային հեղեղել երկիրը դեպի հյուսիս:

34 Հետևաբար, Լամանացիներն այլևս չէին կարող իշխանություն ունենալ Նեփիի երկրում և շրջակա անապատում: Արդ, սա էր Նեփիացիների իմաստությունը, քանի որ Լամանացիները թշնամի էին նրանց, իրենք չէին ենթարկվի ամեն կողմից չարչարանքների, և նաև, որպեսզի նրանք կարողանային ունենալ մի երկիր, ուր կփախչեին ցանկության դեպքում:

35 Եվ այժմ, այս ասելուց հետո, ես կրկին վերադառնում եմ Ամմոնի ու Ահարոնի, Օմների ու Հիմնիի և նրանց եղբայրների պատմությանը:

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Ալմա 23

- 1 Ահա, այսպիսով, եղավ այնպես, որ Լամանացիների թագավորը հրովարտակ ուղարկեց իր ողջ ժողովրդի մեջ, որ նրանք ձեռք չբարձրացնեն ոչ Ամմոնի, ոչ Ահարոնի, ոչ Օմների, ոչ Հիմնիի, ոչ էլ նրանց եղբայրներից որևէ մեկի վրա, որոնք պիտի առաջ գնային՝ քարոզելով Աստծո խոսքը, որտեղ էլ, իրենց երկրի որ մասում էլ որ նրանք լինեին:
- 2 Այո, նա մի հրամանագիր ուղարկեց նրանց մեջ, որ նրանք չպետք է ձեռք բարձրացնեին նրանց վրա, կապեին նրանց կամ գցեին բանտ. ոչ էլ պետք է թքեին նրանց վրա, ոչ էլ ծեծեին նրանց, ոչ էլ դուրս գցեին նրանց իրենց ժողովարաններից, ոչ էլ խարազանեին նրանց. ոչ էլ պետք է քարեր նետեին նրանց վրա, այլ որ նրանք պետք է ազատ մուտք ունենային նրանց տները, և նաև նրանց տաճարները, և նրանց սրբարանները:
- 3 Եվ այսպես, նրանք կարող էին առաջ գնալ և քարոզել խոսքը՝ ըստ իրենց ցանկության, քանզի թագավորը, և նրա ողջ գերդաստանը դարձի էին եկել առ Տերը. հետևաբար, նա ուղարկեց իր հրովարտակը երկրով մեկ՝ իր ժողովրդին, որպեսզի Աստծո խոսքը ոչ մի արգելք չունենար, այլ որ այն կարողանար առաջ գնալ ողջ երկրով մեկ, որպեսզի իր ժողովուրդը կարողանար հավաստիանալ իր հայրերի ամբարիշտ ավանդությունների վերաբերյալ, և որպեսզի նրանք կարողանային հավաստիանալ, որ իրենք բոլորը եղբայրներ էին, և որ նրանք չպետք է սպանեին, ոչ էլ թալանեին, ոչ էլ գողանային, ոչ էլ շնություն անեին, ոչ էլ գործեին որևէ ձևի ամբարշտություն:
- 4 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ թագավորն ուղարկեց այս հրովարտակը, Ահարոնը և իր եղբայրները գնացին առաջ, քաղաքից քաղաք, և պաշտամունքի մի տնից մյուսը, հիմնելով եկեղեցիներ, և երկրով մեկ՝ Լամանացիների մեջ նվիրաբերելով քահանաներ և ուսուցիչներ՝ Աստծո խոսքը նրանց մեջ քարոզելու և սովորեցնելու համար. և այդպես, նրանք սկսեցին մեծ հաջողություն ունենալ:

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

- 5 Եվ հազարավորներ բերվեցին Տիրոջ մասին իմացությանը, այո, հազարավորներ բերվեցին՝ հավատալու Նեփիացիների ավանդություններին. և նրանց սովորեցնում էին հիշատակարանները և մարգարեությունները, որոնք փոխանցվել էին՝ մինչև իսկ ներկա ժամանակը:
- 6 Եվ հաստատ, ինչպես կենդանի է Տերը, նույնքան հաստատ է, որ բոլոր նրանք, ովքեր հավատացին, կամ բոլոր նրանք, ովքեր բերվեցին ճշմարտության իմացությանը՝ Ամմոնի և նրա եղբայրների քարոզելու միջոցով, համաձայն հայտնության և մարգարեության ոգու և Աստծո զորության, գործելով հրաշքներ նրանց մեջ, այո, ես ասում եմ ձեզ, ինչպես կենդանի է Տերը, Լամանացիներից բոլոր նրանք, որ հավատացին նրանց քարոզելուն և դարձի եկան առ Տերը, երբեք չհեռացան:
- 7 Քանզի նրանք դարձան մի արդար ժողովուրդ. նրանք վայր դրեցին իրենց ապստամբության զենքերը, այնպես որ այլևս չկուվեցին Աստծո դեմ, ոչ էլ իրենց եղբայրներից որևէ մեկի դեմ:
- 8 Արդ, ահա նրանք, ովքեր դարձի բերվեցին առ Տերը՝
- 9 Լամանացի ժողովուրդը, որն Իսմայելի երկրում էր.
- 10 Եվ նաև Լամանացի ժողովրդից, որոնք Միդդոնիի երկրում էին.
- 11 Եվ նաև Լամանացի ժողովրդից, որոնք Նեփիի քաղաքում էին.
- 12 Եվ նաև Լամանացի ժողովրդից, որոնք Սիլոմի երկրում էին, և որոնք Սեմլոնի երկրում էին և Լեմուելի քաղաքում և Սիմնիլոմ քաղաքում:
- 13 Եվ սրանք են Լամանացիների քաղաքների անունները, որոնք դարձի եկան առ Տերը. և այդ նրանք են, որ վայր դրեցին իրենց ապստամբության զենքերը, այո, բոլոր իրենց պատերազմի զենքերը, և նրանք բոլորը Լամանացիներ էին:
- 14 Եվ Ամաղեկացիները դարձի չեկան, բացի միայն մեկից. ոչ էլ Ամուլոնացիներից որևէ մեկը. այլ նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերը, և նաև Լամանացիների սրտերը, երկրի այն մասում, որտեղ նրանք բնակվում էին, այո, և բոլոր նրանց գյուղերում և բոլոր նրանց քաղաքներում:

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

- 15 Ուստի, մենք հիշատակեցինք բոլոր
Լամանացիների քաղաքները, որոնցում նրանք
ապաշխարեցին և եկան ճշմարտության
իմացությանը, և դարձի բերվեցին:
- 16 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ թագավորը և
նրանք, ովքեր դարձի էին բերվել, փափագում
էին, որ ունենային մի անուն, որպեսզի դրանով
կարողանային զանազանվել իրենց
եղբայրներից. հետևաբար, թագավորը
խորհրդակցեց Ահարոնի և նրանց
քահանաներից շատերի հետ, այն անվան
վերաբերյալ, որ նրանք պիտի վերցնեին իրենց
վրա, որպեսզի կարողանային զանազանվել:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կոչեցին իրենց
անունները Անթի-Նեփի-Լեփիներ. և նրանք
կոչվեցին այս անունով և այլևս չէին կոչվում
Լամանացիներ:
- 18 Եվ նրանք սկսեցին դառնալ մի շատ ջանասեր
ժողովուրդ. այո, և նրանք բարեկամական էին
Նեփիացիների հետ. հետևաբար, նրանք
հարաբերություններ հաստատեցին նրանց հետ և
Աստծո անեծքն այլևս չէր հետապնդում նրանց:

Therefore, we have named all the cities of the
Lamanites in which they did repent and come to the
knowledge of the truth, and were converted.

And now it came to pass that the king and those
who were converted were desirous that they might
have a name, that thereby they might be distin-
guished from their brethren; therefore the king con-
sulted with Aaron and many of their priests, con-
cerning the name that they should take upon them,
that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names
Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this
name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people;
yea, and they were friendly with the Nephites; there-
fore, they did open a correspondence with them, and
the curse of God did no more follow them.

Ալմա 24

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Ամաղեկացիները, Ամուղոնացիները և Լամանացիները, ովքեր Ամուղոնի երկրում էին, և նաև Հելամի երկրում, և ովքեր Երուսաղեմի երկրում էին, և, ի վերջո, շրջակա ողջ երկրում, ովքեր դարձի չէին եկել, և չէին վերցրել իրենց վրա Անթի-Նեփի-Լեփի անունը, Ամաղեկացիների ու Ամուղոնացիների կողմից բարկության դրովեցին իրենց եղբայրների դեմ:
- 2 Եվ նրանց ատելությունը խիստ սաստկացավ նրանց դեմ, նույնիսկ այնքան, որ նրանք սկսեցին ապստամբել իրենց թագավորի դեմ, այնքան, որ նրանք չկամեցան, որ նա իրենց թագավոր լինի. հետևաբար, նրանք վեր առան զենքեր Անթի-Նեփի-Լեփիի ժողովրդի դեմ:
- 3 Արդ, թագավորը շնորհեց թագավորությունն իր որդուն, և նա կոչեց նրա անունը Անթի-Նեփի-Լեփի:
- 4 Եվ թագավորը մահացավ ճիշտ նույն տարում, երբ Լամանացիները սկսեցին պատերազմի պատրաստություններ տեսնել Աստծո ժողովրդի դեմ:
- 5 Այժմ, երբ Ամմոնը և իր եղբայրները և բոլոր նրանք, ովքեր եկել էին նրա հետ, տեսան Լամանացիների պատրաստությունները՝ կործանելու իրենց եղբայրներին, նրանք եկան առաջ՝ դեպի Մադիանի երկիրը, և այնտեղ Ամմոնը հանդիպեց իր բոլոր եղբայրներին. և այնտեղից նրանք եկան Իսմայելի երկիրը, որպեսզի խորհուրդ անեին Լամոնիի հետ, և նաև նրա եղբայր Անթի-Նեփի-Լեփիի հետ, թե ինչ պիտի անեին իրենք, Լամանացիներից պաշտպանվելու համար:
- 6 Արդ, ողջ ժողովրդի մեջ չկար մեկը, որ դարձի եկած լիներ դեպի Տերը, որ կամենար զենք վերցնել իր եղբայրների դեմ. ոչ, նրանք նույնիսկ չկամեցան որևէ պատրաստություններ տեսնել պատերազմի համար. այո, և նրանց թագավորը նույնպես հրամայեց նրանց, որ նրանք չպետք է անեն այդ:
- 7 Արդ, սրանք են այն խոսքերը, որոնք նա ասաց ժողովրդին այդ հարցի վերաբերյալ. Ես շնորհակալ եմ իմ Աստծուն, իմ սիրելի ժողովուրդ, որ մեր մեծ Աստված բարությամբ ուղարկել է այս մեր եղբայրներին՝ Նեփիացիներին մեզ մոտ՝ քարոզելու մեզ, և համոզելու մեզ՝ մեր ամբարիշտ հայրերի ավանդությունների մասին:

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

- 8 Եվ ահա, ես շնորհակալ եմ իմ մեծ Աստծուն, որ նա տվել է մեզ իր Հոգուց մի մաս՝ փափկացնելու մեր սրտերը, որ մենք հարաբերություններ ենք հաստատել այս եղբայրների՝ Նեփիացիների հետ:
- 9 Եվ ահա, ես նաև շնորհակալ եմ իմ Աստծուն, որ այս հարաբերությունները հաստատելով, մենք համոզվեցինք մեր մեղքերի մեջ և բազմաթիվ սպանությունների, որոնք մենք գործել ենք:
- 10 Եվ ես նաև շնորհակալ եմ իմ Աստծուն, այո, իմ մեծ Աստծուն, որ նա շնորհ է արել մեզ, որ մենք կարողանանք ապաշխարել այս բաներից, և նաև, որ նա ներել է մեզ այն մեր բազում մեղքերն ու սպանությունները, որոնք մենք գործել ենք, և վերցրել է հանցանքը մեր սրտերից, իր Որդու արժանիքների միջոցով:
- 11 Եվ այժմ ահա, իմ եղբայրներ, քանի որ այն ամենը, ինչ մենք կարող էինք անել (որովհետև մենք ամենակորածն էինք ողջ մարդկությունից)՝ ապաշխարել բոլոր մեր մեղքերից և բազմաթիվ սպանություններից, որոնք մենք գործել ենք, և համոզել Աստծուն վերցնել դրանք մեր սրտերից, քանզի այն ամենը, ինչ մենք կարող էինք անել՝ բավականաչափ ապաշխարել Աստծո առաջ, որպեսզի նա վերացնի մեր արատը,
- 12 Արդ, իմ ամենասիրելի եղբայրներ, քանի որ Աստված վերացրել է մեր արատները, և մեր սրերը դարձել են փայլուն, եկեք այլևս չարատավորենք մեր սրերը մեր եղբայրների արյունով:
- 13 Ահա, ես ասում եմ ձեզ. Ո՛չ, եկեք պահենք մեր սրերը, որպեսզի դրանք չարատավորվեն մեր եղբայրների արյունով. քանզի գուցե, եթե մենք նորից արատավորենք մեր սրերը, դրանք այլևս չեն կարողանա լվացվել փայլուն՝ մեր մեծ Աստծո Որդու արյան միջոցով, որը պիտի թափվի՝ մեր մեղքերի քավության համար:
- 14 Եվ մեծ Աստված ողորմություն ունեցավ մեր հանդեպ, և հայտնի դարձրեց այս բաները մեզ, որպեսզի մենք չկորչենք. այո, և նա նախօրոք հայտնի է դարձրել այս բաները մեզ, որովհետև նա սիրում է մեր հոգիները, ճիշտ այնպես, ինչպես նա սիրում է մեր զավակներին. հետևաբար, իր ողորմությամբ նա այցելում է մեզ իր հրեշտակների միջոցով, որպեսզի փրկության ծրագիրը հայտնի դարձվի մեզ, ինչպես նաև ապագա սերունդներին:

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 Օհ, որքան ողորմած է մեր Աստվածը: Եվ այժմ ահա, քանզի մենք արել ենք այն ամենը, ինչ կարող էինք՝ մեր արատները մեզանից վերացնելու համար, և մեր սրերը դարձվել են փայլուն, եկեք թաքցնենք դրանք, որպեսզի դրանք պահվեն փայլուն, որպես մի վկայություն մեր Աստծուն վերջին օրը կամ այն օրը, երբ մենք պիտի բերվենք՝ կանգնելու նրա առջև դատվելու, որ մենք չենք արատավորել մեր սրերը մեր եղբայրների արյունով, այն ժամանակից ի վեր, երբ նա հաղորդեց իր խոսքը մեզ և դարձրեց մեզ մաքուր դրա միջոցով:

16 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, եթե մեր եղբայրները ջանում են կործանել մեզ, ահա, մենք հեռու կթաքցնենք մեր սրերը, այո, նույնիսկ կթաղենք դրանք խորը՝ հողի մեջ, որպեսզի դրանք պահվեն փայլուն, որպես մի վկայություն վերջին օրը. որ մենք երբեք չենք գործածել դրանք. և եթե մեր եղբայրները կործանեն մեզ, ահա, մենք կզնանք մեր Աստծո մոտ և կփրկվենք:

17 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ երբ թագավորը վերջ դրեց այս խոսքերին և ողջ ժողովուրդն ի մի հավաքվեց, նրանք վերցրեցին իրենց սրերը, և բոլոր զենքերը, որոնք գործածվում էին մարդու արյուն թափելու համար, և նրանք թաղեցին դրանք հողի խորքում:

18 Եվ այս նրանք արեցին, դա՛ նրանց տեսակետից լինելով մի վկայություն Աստծուն, և նաև մարդկանց, որ նրանք այլևս երբեք զենքեր չէին գործածելու՝ մարդու արյուն թափելու համար. և այս նրանք արեցին, հաստատելով և ուխտելով Աստծո հետ, որ նրանք ավելի շուտ կտային իրենց սեփական կյանքը, քան կթափեին իրենց եղբայրների արյունը. և նրանք ավելի շուտ կտային, քան կվերցնեին եղբորից. և ավելի շուտ, նրանք կտքնեին առատորեն իրենց ձեռքերով, քան կանցկացնեին իրենց օրերն անգործության մեջ:

19 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ երբ այս Լամանացիները բերվեցին՝ հավատալու և իմանալու ճշմարտությունը, նրանք անսասան էին, և կտանեին մինչև իսկ մահ, քան կգործեին մեղք. և այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ նրանք թաղեցին իրենց խաղաղության զենքերը, այսինքն՝ թաղեցին պատերազմի զենքերը խաղաղության համար:

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

- 20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց եղբայրները՝
 Լամանացիները, պատերազմի
 պատրաստություններ տեսան և եկան Նեփիի
 երկիրը, թագավորին կործանելու նպատակով, և
 դնելու մեկ ուրիշին նրա փոխարեն, և նաև, այդ
 երկրից բնաջնջելու Անթի-Նեփի-Լեփի
 ժողովրդին:
- 21 Այժմ, երբ ժողովուրդը տեսավ, որ նրանք գալիս
 էին իրենց դեմ, նրանք դուրս եկան դիմավորելու
 նրանց և երեսն ի վար ընկան գետնին, նրանց
 առաջ, ու սկսեցին կանչել Տիրոջ անունը. և
 այսպես, այս վիճակում էին նրանք գտնվում, երբ
 Լամանացիները սկսեցին հարձակվել նրանց
 վրա, և սկսեցին սրով սպանել նրանց:
- 22 Եվ այսպես, չհանդիպելով որևէ դիմադրության,
 նրանք սպանեցին նրանցից հազարհինգհին. և
 մենք գիտենք, որ նրանք օրհնված են, քանզի
 նրանք գնացին իրենց Աստծո հետ բնակվելու:
- 23 Արդ, երբ Լամանացիները տեսան, որ իրենց
 եղբայրները չէին փախչում սրից, ոչ էլ շրջվում
 էին մի կողմ՝ աջ կամ ձախ, այլ որ նրանք
 պառկում էին և մեռնում, և գովաբանում էին
 Աստծուն, մինչև իսկ հենց սրի տակ մեռնելիս,–
- 24 Արդ, երբ Լամանացիները տեսան այս, նրանք
 իրենց զսպեցին նրանց սպանելուց. և եղան
 շատերը, որոնց սրտերը լցվեցին, իրենց
 եղբայրներից նրանց համար, ովքեր ընկել էին
 սրի տակ, քանզի նրանք ապաշխարեցին այն
 բաների համար, որ արել էին:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վայր գցեցին
 իրենց պատերազմի զենքերը, և նրանք
 չկամեցան կրկին վերցնել դրանք, քանզի նրանք
 խղճի խայթ զգացին այն սպանությունների
 համար, որոնք նրանք գործել էին. և նրանք վայր
 ընկան, ճիշտ ինչպես իրենց եղբայրները,
 ապավինելով նրանց ողորմություններին, ում
 բազուկները բարձրացվում էին սպանելու իրենց:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ այն օրն Աստծո
 ժողովրդին միացան ավելի շատերը, քան այն
 թվաքանակը, որ սպանվել էին. և նրանք, ովքեր
 սպանվել էին, արդար մարդիկ էին, հետևաբար,
 մենք պատճառ չունենք կասկածելու, որ նրանք
 փրկված են:

And it came to pass that their brethren, the
 Lamanites, made preparations for war, and came up
 to the land of Nephi for the purpose of destroying
 the king, and to place another in his stead, and also
 of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of
 the land.

Now when the people saw that they were coming
 against them they went out to meet them, and pros-
 trated themselves before them to the earth, and be-
 gan to call on the name of the Lord; and thus they
 were in this attitude when the Lamanites began to
 fall upon them, and began to slay them with the
 sword.

And thus without meeting any resistance, they did
 slay a thousand and five of them; and we know that
 they are blessed, for they have gone to dwell with
 their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren
 would not flee from the sword, neither would they
 turn aside to the right hand or to the left, but that
 they would lie down and perish, and praised God
 even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did for-
 bear from slaying them; and there were many whose
 hearts had swollen in them for those of their
 brethren who had fallen under the sword, for they
 repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their
 weapons of war, and they would not take them
 again, for they were stung for the murders which
 they had committed; and they came down even as
 their brethren, relying upon the mercies of those
 whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were
 joined that day by more than the number who had
 been slain; and those who had been slain were right-
 eous people, therefore we have no reason to doubt
 but what they were saved.

- 27 Եվ սպանվածների մեջ չկար ոչ մի ամբարիշտ մարդ. բայց կային ավելի քան հազարը՝ բերված ճշմարտության իմացությանը. այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ Տերը գործում է բազում ուղիներով իր ժողովրդի փրկության համար:
- 28 Այսպիսով, Լամանացիներից առավելագույն մասը, նրանք, ովքեր սպանեցին իրենց եղբայրներից այդքան շատերին՝ Ամադեկացիներ ու Ամուդոնացիներ էին, որոնց մեծ մասն ըստ Նեորի կարգի էին:
- 29 Այսպիսով, նրանց թվում, ովքեր միացան Տիրոջ ժողովրդին, չկար մեկը, որ լիներ Ամադեկացի կամ Ամուդոնացի, կամ որը լիներ Նեորի կարգից, այլ նրանք Լամանի ու Լեմուելի իսկական հետնորդներն էին:
- 30 Եվ այսպիսով, մենք կարող ենք հստակորեն տարբերել, որ հետո, երբ մի ժողովուրդ մի ժամանակ լուսավորված է եղել Աստծո Հոգով, և ունեցել է մեծ գիտություն՝ արդարությանը պատկանող բաների վերաբերյալ, և հետո հեռացել է՝ ընկնելով մեղքի և օրինազանցության մեջ, նրանք դառնում են ավելի կարծրացած, և այսպես, նրանց վիճակը դառնում է ավելի վատ, քան, եթե նրանք երբեք իմացած չլիներին այս բաները:

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Ալմա 25

- 1 Եվ այժմ ահա, եղավ այնպես, որ այն Լամանացիներն ավելի բարկացան, որովհետև նրանք սպանել էին իրենց եղբայրներին. հետևաբար, նրանք երդվեցին վրեժ լուծել նեփիացիներից. և այդ ժամանակ այլևս փորձ չարեցին սպանել Անթի-Նեփի-Լեփի ժողովրդին:
- 2 Այլ նրանք վերցրեցին իրենց զորքերը և անցան Զարահեմլայի երկրի սահմանների վրայով, և հարձակվեցին ժողովրդի վրա, ովքեր Ամմոնիա երկրում էին և կործանեցին նրանց:
- 3 Եվ դրանից հետո, նրանք ունեցան շատ ճակատամարտեր նեփիացիների հետ, որոնց ընթացքում քշվեցին ու սպանվեցին:
- 4 Եվ Լամանացիների մեջ, ովքեր սպանվել էին, համարյա ողջ Ամուղոնի և նրա եղբայրների բոլոր սերունդն էր, ովքեր Նոյի քահանաներն էին, և նրանք սպանվեցին նեփիացիների ձեռքով.
- 5 Եվ մնացածը, փախած լինելով դեպի արևելյան անապատը, և զավթած լինելով իշխանությունը և իրավունքը Լամանացիների վրա, կարգադրեցին, որ Լամանացիներից շատերը սպանվեին կրակով՝ իրենց հավատքի համար,
- 6 Քանզի նրանցից շատերը, մեծ կորուստ և այդքան բազում չարչարանքներ կրելուց հետո, սկսեցին զարթնեցվել՝ ի հիշողություն այն խոսքերի, որոնք Ահարոնն ու նրա եղբայրները քարոզել էին նրանց իրենց երկրում. հետևաբար, նրանք սկսեցին չհավատալ իրենց հայրերի ավանդություններին, և հավատացին Տիրոջը, և որ նա սովել էր մեծ զորություն նեփիացիներին. և այսպիսով, կային նրանցից շատերը, որ դարձի էին եկել անապատում:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ այն կառավարիչները, ովքեր մնացորդն էին Ամուղոնի զավակների, կարգադրեցին, որ նրանք մահվան դատապարտվեն, այո, բոլոր նրանք, ովքեր հավատում էին այս բաներին:
- 8 Այսպիսով, այս նահատակությունը պատճառ եղավ, որ նրանց եղբայրներից շատերը բարկության դրդվեցին. և անապատում հակառակություն առաջացավ, և Լամանացիները սկսեցին հետապնդել Ամուղոնի սերնդին ու նրա եղբայրներին և սկսեցին սպանել նրանց. և նրանք փախան դեպի արևելքի անապատը:

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

- 9 Եվ ահա, Լամանացիները նրանց հետապնդում են այս օրը: Այսպիսով, Աբինադի խոսքերն իրականացան, որոնք նա ասել էր քահանաների սերնդի վերաբերյալ, ովքեր կարգադրեցին, որ նա ենթարկվեր կրակով մահվան:
- 10 Քանզի նա ասել էր նրանց. Ինչ որ դուք անեք ինձ, պիտի լինի գալիք բաների մի օրինակ:
- 11 Եվ արդ, Աբինադին առաջինն էր, որ, առ Աստված իր հավատքի համար կրակով մահվան ենթարկվեց. արդ սա այն է, ինչ ի նկատի ուներ նա, որ շատերը կրակով պիտի ենթարկվեին մահվան, ճիշտ, ինչպես ինքը ենթարկվեց:
- 12 Եվ նա ասաց Նոյի քահանաներին, որ նրանց սերունդը պիտի կարգադրի շատերին դատապարտելու մահվան, նույն ձևով, ինչպես ինքն էր դատապարտվել, և որ նրանք պիտի ցրվեն ամենուր և սպանվեն, ճիշտ ինչպես հովիվ շունեցող մի ոչխար վայրի գազաններից քշվում է ու սպանվում. և այժմ ահա, այս խոսքերը հաստատվեցին, քանզի նրանք քշվում էին Լամանացիների կողմից և հետապնդվում ու զարկվում էին նրանց կողմից:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները տեսան, որ իրենք չէին կարող հաղթել Նեփիացիներին, նրանք նորից վերադարձան իրենց սեփական երկիրը. և նրանցից շատերը եկան՝ բնակվելու Իսմայելի երկրում, և Նեփիի երկրում, և միացան Աստծո ժողովրդին, որը Անթի-Նեփի-Լեփի ժողովուրդն էր:
- 14 Եվ նրանք նույնպես թաղեցին իրենց պատերազմի զենքերը, ճիշտ ինչպես իրենց եղբայրներն էին արել, և նրանք սկսեցին լինել մի արդարակյաց ժողովուրդ. և նրանք քայլեցին Տիրոջ ուղիներում և պահում-պահպանում էին նրա պատվիրաններն ու նրա կանոնները:
- 15 Այո, և նրանք պահում էին Մովսեսի օրենքը. քանզի անհրաժեշտ էր, որ նրանք պահեին Մովսեսի օրենքն առայժմ, քանզի այն ամբողջովին չէր իրագործվել: Քայց չնայած Մովսեսի օրենքին, նրանք սպասում էին Քրիստոսի գալստին՝ համարելով, որ Մովսեսի օրենքը նրա գալստյան մի նմուշ էր, և հավատալով, որ իրենք պիտի պահեն այն արտաքին ծիսակատարությունները, մինչև այն ժամանակը, երբ նա հայտնվեր իրենց:

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

16 Արդ, նրանք չէին կարծում, որ փրկությունը գալիս էր Մովսեսի օրենքի միջոցով. բայց Մովսեսի օրենքը ծառայում էր՝ զորացնելու նրանց հավատքն առ Քրիստոս. և այսպես, նրանք հավատքի միջոցով հույս էին տածում հավերժական փրկության համար, վստահելով մարգարեության ոգուն, որը խոսում էր այն բաների մասին, որ գալու են:

17 Եվ այժմ, ահա Ամմոնը և Ահարոնը և Օմները և Հիմնին և նրանց եղբայրներն անչափ ցնծում էին այն հաջողության համար, որ նրանք ունեցել էին Լամանացիների մեջ, տեսնելով, որ Տերը, շնորհել էր նրանց՝ համաձայն իրենց աղոթքների, և որ նա նաև ամենայն մանրամասնությամբ հաստատել էր իր խոսքը նրանց համար:

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Ալմա 26

- 1 Եվ այժմ, սրանք են Ամմոնի խոսքերն իր եղբայրներին, որոնք այսպես են ասում. Իմ եղբայրներ և իմ եղբայրակիցներ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, թե ինչպիսի մեծ պատճառ ունենք մենք ցնծալու. քանզի կարող էինք մենք ենթադրել, երբ մենք դուրս եկանք Զարահեմլայի երկրից, որ Աստված այսպիսի մեծ օրհնություններ էր մեզ շնորհելու:
- 2 Եվ այժմ, ես հարցնում եմ, ինչ մեծ օրհնություններ է նա պարգևել մեզ: Կարող եք ասել:
- 3 Ահա, ես պատասխանում եմ ձեր փոխարեն. քանզի մեր եղբայրները՝ Լամանացիները խավարում էին, այո, այսինքն՝ ամենախավար վիհի մեջ, բայց, ահա, նրանցից քանիսն են բերված՝ տեսնելու Աստծո սքանչելի լույսը: Եվ այս է օրհնությունը, որը պարգևեց մեզ, որ մենք Աստծո ձեռքում գործիքներ դարձվեցինք՝ իրականացնելու այս մեծ աշխատանքը:
- 4 Ահա, նրանցից հազարավորները ցնծում են և բերվել են Աստծո փարախը:
- 5 Ահա, դաշտը հասուն էր, և օրհնված էք դուք, քանզի դուք մանգաղը գցեցիք և ձեր զորությամբ հնձեցիք, այո, ողջ օրվա ընթացքում դուք տքնեցիք. և ահա ձեր որաների թիվը: Եվ դրանք կհավաքվեն շտեմարանները, որպեսզի չվատնվեն:
- 6 Այո, վերջին օրը դրանք չեն ծեծվի մրրիկից, այո, ոչ էլ դրանք կցրվեն պտուտահողմերից. բայց երբ մրրիկը գա, դրանք ի մի կհավաքվեն իրենց տեղում, որպեսզի մրրիկը չկարողանա ներթափանցել նրանց մեջ. այո, ոչ էլ դրանք կքշվեն կատաղի քամիներից, որտեղ որ թշնամին է ցանկանում տանել դրանց:
- 7 Բայց ահա, դրանք բերքահավաքի Տիրոջ ձեռքում են, և դրանք նրանն են, և նա կբարձրացնի նրանց վերջին օրը:
- 8 Օրհնված լինի անունը մեր Աստծո. եկեք գովք երգենք նրան, այո, եկեք գոհություն հայտնենք նրա սուրբ անվանը, քանզի նա արդարություն է գործում հավիտյան:

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

- 9 Քանզի, եթե մենք դուրս եկած չլինեինք Զարահեմլայի երկրից, այս մեր շատ սիրելի եղբայրները, որոնք այնքան շատ սիրեցին մեզ, դեռ կտանջվեին մեր դեմ ատելությունից, այո, և նրանք կլինեին նաև օտարականներ առ Աստված:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնն ասաց այս խոսքերը, նրա եղբայր Ահարոնը կշտամբեց նրան՝ ասելով. Ամմոն, ես վախենում եմ, որ ուրախությունդ քեզ տանում է դեպի պարծենկոտություն:
- 11 Բայց Ամմոնն ասաց նրան. Ես չեմ պարծենում իմ սեփական ուժով, ո՛չ էլ իմ սեփական իմաստությամբ. բայց ահա, իմ ուրախությունը լիակատար է, այո, իմ սիրտը մինչև պռունկը լցված է ուրախությամբ, և ես կցնծամ իմ Աստծով:
- 12 Այո, ես գիտեմ, որ ես ոչինչ եմ. ինչ վերաբերում է իմ ուժին, ես թույլ եմ. հետևաբար, ես չեմ պարծենա ինձանով, բայց ես կպարծենամ իմ Աստծով, քանզի նրա ուժով ես կարող եմ անել բոլոր բաները. այո, ահա, մենք բազում հզոր հրաշքներ գործեցինք այս երկրում, որի համար կգովաբանենք նրա անունը հավիտյան:
- 13 Ահա, մեր եղբայրներից քանի-քանի հազարների նա արձակեց դժոխքի ցավերից. և նրանք բերվել են՝ երգելու քավիչ սերը, և դա՛ նրա խոսքի զորության պատճառով, որը մեր մեջ է, հետևաբար, միթե մենք մեծ պատճառ չունենք ցնծալու:
- 14 Այո, մենք նրան հավիտյան գովաբանելու պատճառ ունենք, քանզի նա Բարձրյալ Աստվածն է, և արձակել է մեր եղբայրներին դժոխքի շղթաներից:
- 15 Այո, նրանք շուրջանակի օղակված էին հավիտենական խավարով և կործանմամբ. բայց ահա, նա բերել է նրանց դեպի իր հավիտենական լույսը, այո, դեպի հավիտենական փրկություն. և նրանք շուրջանակի օղակված են նրա սիրո անզուգական առատությամբ. այո, մենք եղել ենք գործիքներ նրա ձեռքում՝ այս մեծ ու զարմանալի գործն անելիս:

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

- 16 Հետևաբար, եկեք հրճվենք, այո, մենք կհրճվենք Տիրոջով. քանզի մեր ուրախությունը լիակատար է, այո, մենք կգովաբանենք մեր Աստծուն հավիտյան: Ահա, ի՞նչ կարող է անչափ շատ հրճվել Տիրոջով: Այո, ի՞նչ կարող է անչափ շատ խոսել նրա մեծ զորության մասին և մարդկանց զավակների հանդեպ նրա ողորմության և նրա երկայնամտության մասին: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, ես չեմ կարող արտահայտել փոքրագույն մասն իսկ նրա, ինչ զգում եմ:
- 17 Ո՞վ կարող էր ենթադրել, որ մեր Աստվածը կլիներ այնքան ողորմած, որ մեզ դուրս կկորզեր մեր սոսկալի, մեղսավոր և աղտոտված վիճակից:
- 18 Ահա, մենք առաջ գնացինք, նույնիսկ ցասմամբ, զորեղ սպառնալիքներով՝ կործանելու նրա եկեղեցին:
- 19 Օ՛հ, ուրեմն ինչո՞ւ նա չմատնեց մեզ սարսափելի կործանման, այո, ինչո՞ւ նա թույլ չտվեց, որ իր արդարադատության սուրն ընկնի մեզ վրա, և չդատապարտեց մեզ հավերժական հուսահատության:
- 20 Օ՛հ, իմ հոգին այդ մտքից գրեթե կարծես ճախրում է: Ահա, նա չգործադրեց իր արդարադատությունը մեզ վրա, այլ իր մեծ ողորմածությամբ բերել է մեզ մահվան ու թշվառության այն հավիտենական անդունդի վրայով, մինչև իսկ դեպի փրկությունը մեր հոգիների:
- 21 Եվ այժմ ահա, իմ եղբայրներ, ի՞նչ բնական մարդն է, որ գիտի այս բաները: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, չկա մեկը, որ գիտենա այս բաները, բացի զղջացողից:
- 22 Այո՛, ով որ ապաշխարում է, և հավատք գործադրում, և առաջ է բերում բարի գործեր, և առանց դադարի շարունակ աղոթում է, – այդպիսիներին է տրվում՝ իմանալու Աստծո խորհուրդները. այո, այդպիսիներին կտրվի՝ հայտնելու բաներ, որոնք երբեք չեն հայտնվել. այո, և այդպիսիներին կտրվի՝ ապաշխարության բերելու հազարավոր հոգիների, ճիշտ ինչպես մեզ տրվեց, որ ապաշխարության բերենք մեր այս եղբայրներին:
- 23 Արդ, դուք հիշո՞ւմ եք, իմ եղբայրներ, երբ Զարահեմլայի երկրում մենք ասացինք մեր եղբայրներին, որ գնում ենք Նեփիի երկիրը, քարոզելու մեր եղբայրներին՝ Լամանացիներին, և նրանք ծաղրանքով ծիծաղեցին մեզ վրա:

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

24 Քանզի նրանք ասացին մեզ. Մի՞թե դուք կարծում եք, որ կարող եք Լամանացիներին բերել ճշմարտության իմացությանը: Մի՞թե կարծում եք, որ կարող եք համոզել Լամանացիներին իրենց հայրերի ավանդությունների անճշտության մասին, այնպիսի խստապարանոց մի ժողովրդի, ինչպիսին նրանք են. որոնց սրտերը հրճվում են արյուն թափելիս. որոնց օրերն անցել են մեծագույն անօրինության մեջ. որոնց ուղիները սկզբից ի վեր եղել են օրինազանցի ուղիներ: Արդ, իմ եղբայրներ, դուք հիշում եք, որ այսպիսին էր նրանց խոսքը:

25 Եվ դեռ ավելին, նրանք ասացին. Եկեք զենք վերցնենք նրանց դեմ, որպեսզի երկրից բնաջնջենք նրանց և նրանց անօրինությունը, որ չլինի թե նրանք ասպատակեն և կործանեն մեզ:

26 Բայց ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, մենք եկանք անապատ, ոչ թե մեր եղբայրներին կործանելու մտադրությամբ, այլ մտադրությամբ, որ գուցե մենք կարողանանք փրկել նրանցից մի քանիսի հոգիները:

27 Այսպիսով, երբ մեր սրտերն ընկճված էին, և մենք քիչ էր մնում ետ դառնայինք, ահա, Տերը հանգստացրեց մեզ, և ասաց. Գնացեք ձեր եղբայրների՝ Լամանացիների մեջ, և համբերությամբ տարեք ձեր շարչարանքները, և ես ձեզ հաջողություն կտամ:

28 Եվ այժմ ահա, մենք եկանք, և եղանք նրանց մեջ. և մենք եղանք համբերատար մեր տառապանքներում, և մենք տարանք ամեն զրկանք. այո, մենք ճանապարհորդել ենք տնից տուն՝ ապավինելով աշխարհի ողորմություններին, ոչ միայն աշխարհի ողորմություններին, այլ Աստծո ողորմություններին:

29 Եվ մենք մտել ենք նրանց տները և սովորեցրել նրանց, և մենք սովորեցրել ենք նրանց իրենց փողոցներում. այո, և մենք սովորեցրել ենք նրանց իրենց բլուրների վրա. և մենք նաև մտել ենք նրանց տաճարներն ու նրանց ժողովարանները, և սովորեցրել նրանց. և մեզ դուրս են գցել ու ծաղրել և թքել են ու ապտակել մեր այտերին. և մեզ քարկոծել են և բռնել և կապել ամուր պարաններով, և բանտ գցել. և Աստծո զորության և իմաստության միջոցով մենք կրկին ազատվել ենք:

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

30 Եվ մենք տարել ենք ամեն ձևի չարչարանքներ, և այս բոլորը, որպեսզի, միգուցե, մենք կարողանայինք լինել որոշ հոգիների փրկելու միջոց. և մենք կարծում էինք, որ մեր ուրախությունը լիակատար կլիներ, եթե միայն մենք կարողանայինք լինել ոմանց փրկելու միջոցը:

31 Արդ ահա, մենք կարող ենք նայել ու տեսնել մեր գործերի պտուղները. և միթե դրանք քիչ են: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ, դրանք շատ են, այո, և մենք կարող ենք ականատես լինել նրանց անկեղծությանը, իրենց սիրո պատճառով՝ հանդեպ իրենց եղբայրները և նաև հանդեպ մեզ:

32 Քանզի ահա, նրանք գերադասեցին ավելի շուտ զոհաբերել իրենց կյանքը, քան վերցնել նույնիսկ իրենց թշնամու կյանքը. և նրանք թաղել են իրենց պատերազմի զենքերը խորը՝ հողի մեջ, իրենց եղբայրների հանդեպ իրենց սիրո պատճառով:

33 Եվ այժմ, ահա ես ասում եմ ձեզ, եղևի է այդպիսի մեծ սեր բոլոր երկրում: Ահա, ես ասում եմ ձեզ. Ո՛չ, չի եղել, նույնիսկ Նեփիացիների մեջ:

34 Քանզի ահա, նրանք կարող էին զենք բարձրացնել իրենց եղբայրների դեմ. նրանք չէին հանդուրժի սպանվել: Բայց ահա, սրանցից քանիսը վայր դրեցին իրենց կյանքը. և մենք գիտենք, որ նրանք գնացել են իրենց Աստծո մոտ, իրենց սիրո և մեղքի հանդեպ իրենց ատելության պատճառով:

35 Արդ, միթե մենք պատճառ չունենք ցնծալու: Այո, ես ասում եմ ձեզ, այն ժամանակից ի վեր, երբ աշխարհը եղավ, երբեք չեն եղել մարդիկ, որ ցնծալու այնպիսի մեծ պատճառ ունենային, ինչպես մենք. այո, և իմ ուրախությունը վերածվել է մինչև իսկ պարծենկոտության՝ իմ Աստծով. քանզի նա ունի ողջ զորությունը, ողջ իմաստությունը և ողջ հասկացողությունը. նա ըմբռնում է բոլոր բաները, և նա ողորմած էակ է, մինչև իսկ ի փրկություն նրանց, ովքեր կապաշխարեն ու կհավատան նրա անունին:

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

36 Արդ, եթե այս պարծենկոտություն է, միևնույն է, կպարծենամ ես. քանզի սա է իմ կյանքը և իմ լույսը, իմ ուրախությունը և իմ փրկությունը, և իմ փրկագնումը հավիտենական վայից: Այր, օրհնված է անունն իմ Աստծո, որը հիշում է այս ժողովրդին, որը Իսրայելի ծառի մի ճյուղն է և կորել է նրա մարմնից մի օտար երկրում. այո, ես ասում եմ՝ թող օրհնվի անունն իմ Աստծո, որը հիշում է մեզ՝ թափառականներին, մի օտար երկրում:

37 Արդ, իմ եղբայրներ, մենք տեսնում ենք, որ Աստված հիշում է ամեն ժողովրդի, ինչ երկրում էլ որ նրանք լինեն. այո, նա հաշվում է իր ժողովրդին, և նրա գթասրտությունը ողջ երկրի վրա է: Այսպիսով, սա է իմ մեծ ուրախությունը, և իմ մեծ գոհությունը, այո, և ես գոհություն կհայտնեմ իմ Աստծուն հավիտյան: Ամեն:

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Ալմա 27

- 1 Արդ, եղավ այնպես, որ երբ այն Լամանացիները, ովքեր գնացել էին պատերազմելու Նեփիացիների դեմ՝ կործանելու նրանց, իրենց բազում ջանքերից հետո պարզեցին, որ զուր էին ձգտել նրանց կործանմանը, նրանք կրկին վերադարձան Նեփիի երկիրը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Ամաղեկացիներն իրենց կորուստների պատճառով անչափ զայրացած էին: Եվ երբ նրանք տեսան, որ չէին կարող վրեժ հանել Նեփիացիներից, նրանք ժողովրդին սկսեցին բարկության դրդել իրենց եղբայրների՝ Անթի-Նեփի-Լեփի ժողովրդի դեմ. հետևաբար, նրանք սկսեցին նորից կործանել նրանց:
- 3 Այսպիսով, այս ժողովուրդը կրկին հրաժարվեց վերցնել իրենց զենքերը, և նրանք թույլ էին տալիս սպանվել՝ ըստ իրենց թշնամիների ցանկության:
- 4 Այժմ, երբ Ամմոնը և նրա եղբայրները տեսան այս կործանման գործը նրանց մեջ, ում նրանք այնքան շատ սիրում էին, և նրանց մեջ, ովքեր այնքան շատ սիրում էին իրենց, քանզի նրանց հետ վերաբերվում էին այնպես, կարծես թե նրանք հրեշտակներ լինեին՝ ուղարկված Աստծո կողմից, փրկելու նրանց հավիտենական կործանումից, հետևաբար, երբ Ամմոնը և նրա եղբայրները տեսան այս մեծ կործանման գործը, նրանց գուրջ շարժվեց, և նրանք ասացին թագավորին.
- 5 Եկեք ի մի հավաքենք Տիրոջ այս ժողովրդին, և եկեք վար գնանք դեպի Զարահեմլայի երկիրը, մեր եղբայրների՝ Նեփիացիների մոտ, և դուրս փախչենք մեր թշնամիների ձեռքից, որպեսզի մենք չկործանվենք:
- 6 Բայց թագավորն ասաց նրանց. Ահա, Նեփիացիները կկործանեն մեզ, այն բազում սպանությունների և մեղքերի համար, որ մենք գործել ենք նրանց դեմ:
- 7 Եվ Ամմոնն ասաց. Ես կգնամ և կտեղեկանամ Տիրոջից, և եթե նա ասի մեզ, որ գնանք վար՝ մեր եղբայրների մոտ, արդյոք դուք կգնա՞ք:
- 8 Եվ թագավորն ասաց նրան. Այո, եթե Տերն ասի մեզ՝ գնացե՛ք, մենք կգնանք վար՝ մեր եղբայրների մոտ, և մենք կլինենք նրանց ստրուկները, մինչև որ փոխհատուցենք նրանց այն բազում սպանությունների և մեղքերի համար, որոնք մենք գործել ենք նրանց դեմ:

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

- 9 Բայց Ամմոնն ասաց նրան. Սա մեր եղբայրների օրենքին դեմ է, որը հաստատվել էր իմ հոր կողմից, որ ստրուկներ լինեն իրենց մեջ. հետևաբար, եկեք գնանք վար և ապավինենք մեր եղբայրների ողորմությանը:
- 10 Բայց թագավորն ասաց նրան. Տեղեկացեք Տիրոջից, և եթե նա մեզ ասի՝ գնացեք, մենք կգնանք. հակառակ դեպքում, մենք կմեռնենք այս երկրում:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնը գնաց և տեղեկացավ Տիրոջից, և Տերն ասաց նրան.
- 12 Այս ժողովրդին դուրս հանիր այս երկրից, որպեսզի նրանք չմեռնեն. քանզի Սատանան մեծ ազդեցություն ունի Ամաղեկացիների սրտերի վրա, ովքեր Լամանացիներին բարկության են դրդում իրենց եղբայրների դեմ՝ նրանց սպանելու համար. հետևաբար, դուրս եկեք այս երկրից. և օրհնված է այս ժողովուրդն այս սերնդում, քանզի ես կպահպանեմ նրանց:
- 13 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ Ամմոնը գնաց և ասաց թագավորին բոլոր խոսքերը, որոնք Տերն ասել էր նրան:
- 14 Եվ նրանք ի մի հավաքեցին իրենց ողջ ժողովրդին, այո, Տիրոջ ողջ ժողովրդին, և ի մի հավաքեցին բոլոր իրենց հոտերն ու նախիրները, և հեռացան երկրից դուրս, և եկան դեպի անապատը, որը Նեփիի երկիրը բաժանում էր Զարահեմլայի երկրից, և հասան երկրի սահմանների մոտ:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնն ասաց նրանց. Ահա, ես և իմ եղբայրները կգնանք առաջ՝ Զարահեմլայի երկիրը, և դուք պետք է մնաք այստեղ, մինչև մենք վերադառնանք. և մենք կփորձենք մեր եղբայրների սրտերը, թե արդյո՞ք նրանք կկամենան, որ դուք մտնեք նրանց երկիրը:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնն առաջ էր գնում դեպի երկրի խորքը, նա և իր եղբայրները հանդիպեցին Ալմային այն վայրով անցնելիս, որի մասին խոսվել է. և ահա, սա մի ուրախ հանդիպում էր:
- 17 Արդ, Ամմոնի ուրախությունն այնքան մեծ էր, որ ուղղակի լիուլի էր. այո, նա կուլ էր գնացել ուրախությանն իր Աստծո, մինչև իսկ իր ուժասպառ լինելը. և նա նորից ընկավ գետնին:

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

- 18 Արդ, միթե սա անսահման ուրախություն չէր: Ահա, սա ուրախություն է, որը ոչ որ չի ստանում, բացի ճշմարիտ գոջացողից և երջանկության խոնարհ որոնողից:
- 19 Արդ, Ալմայի ուրախությունը, իր եղբայրներին հանդիպելիս, իսկապես, մեծ էր, և նաև Ահարոնի, Օմների և Հիմնիի ուրախությունը. բայց ահա, նրանց ուրախությունն այնպիսին չէր, որ գերազանցեր իրենց ուժը:
- 20 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ Ալման առաջնորդեց իր եղբայրներին ետ՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը. այսինքն՝ դեպի իր սեփական տունը: Եվ նրանք գնացին և գլխավոր դատավորին պատմեցին այն բոլորը, ինչ Նեփիի երկրում պատահել էր նրանց հետ, իրենց եղբայրների՝ Լամանացիների մեջ:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ գլխավոր դատավորն ուղարկեց մի հրովարտակ, ողջ երկրով մեկ, փափագելով ժողովրդի ձայնն իրենց եղբայրներին ընդունելու վերաբերյալ, որոնք Անթի-Նեփի-Լեփիի ժողովուրդն էին:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովրդի ձայնը եկավ՝ ասելով. Ահա, մենք կհանձնենք Երսոնի երկիրը, որն արևելքում է՝ ծովին մոտ, որը միանում է Լիառատ երկրին, որը Լիառատ երկրից դեպի հարավ է. և այս Երսոն երկիրն այն երկիրն է, որը մենք կտանք մեր եղբայրներին՝ որպես ժառանգություն:
- 23 Եվ ահա, մենք կդնենք մեր զորքերը Երսոնի երկրի և Նեփիի երկրի միջև, որպեսզի մենք կարողանանք պաշտպանել մեր եղբայրներին Երսոնի երկրում. և այս մենք անում ենք մեր եղբայրների համար՝ իրենց եղբայրների դեմ գենք վերցնելու նրանց վախի պատճառով, որ չլինի թե իրենք մեղք գործեն. և այս նրանց մեծ վախը եկել է իրենց դառն ապաշխարության պատճառով, որ նրանք ունեցել են իրենց բազում սպանությունների և իրենց սոսկալի ամբարշտության պատճառով:
- 24 Եվ այժմ, ահա, այս մենք կանենք մեր եղբայրների համար, որպեսզի նրանք կարողանան ժառանգել Երսոնի երկիրը. և մենք մեր զորքերով կպաշտպանենք նրանց իրենց թշնամիներից, պայմանով, որ նրանք մեզ բաժին տան իրենց ստացվածքից, օժանդակելու մեզ, որպեսզի մենք կարողանանք կերակրել մեր զորքերին:

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

- 25 Արդ, եղավ այնպես, որ երբ Ամմոնը լսեց այս, նա վերադարձավ Անթի-Նեփի-Լեփի ժողովրդի մոտ. և Ալման և՛ նրա հետ, դեպի անապատ, որտեղ նրանք խփել էին իրենց վրանները, և նրանք հայտնի դարձրեցին նրանց բոլոր այս բաները: Եվ Ալման նաև պատմեց նրանց՝ իր, Ամմոնի, և Ահարոնի, և իր եղբայրների հետ միասին՝ դարձի գալու մասին:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ դա մեծ ուրախություն առաջացրեց նրանց մեջ: Եվ նրանք գնացին վար՝ դեպի Երսոնի երկիրը, և վերցրեցին Երսոնի երկրի տիրապետությունը. և նրանք Նեփիացիների կողմից կոչվեցին Ամմոնի ժողովուրդ. հետևաբար, նրանք տարբերվում էին այդ անվամբ այն ժամանակից ի վեր:
- 27 Եվ նրանք Նեփիի ժողովրդի հետ էին, և նաև համարվում էին այն ժողովրդի հետ, ովքեր Աստծո եկեղեցուց էին: Եվ նրանք նաև տարբերվում էին իրենց ջերմեռանդությամբ առ Աստված և նաև հանդեպ մարդկանց. քանզի նրանք կատարելապես ազնիվ և ուղղամիտ էին բոլոր բաներում. և նրանք հաստատուն էին Քրիստոսի հավատքում, նույնիսկ մինչև վերջ:
- 28 Եվ նրանք նայում էին իրենց եղբայրների արյուն թափելու վրա մեծ նողկանքով. և նրանց երբեք հնարավոր չէր համոզել՝ զենք վերցնել իրենց եղբայրների դեմ. և նրանք երբեք չէին նայում մահվան վրա սարսափի որևէ աստիճանով, իրենց հույսի և Քրիստոսի մասին պատկերացումների ու հարության պատճառով. հետևաբար, նրանց համար մահը կուլ էր գնացել Քրիստոսի հաղթանակով:
- 29 Հետևաբար, նրանք ավելի շուտ մահ կտանեին ամենադաժան և տանջալից ձևով, որը կարող էր հասցվել իրենց եղբայրների կողմից, քան սուր կամ թուր կվերցնեին՝ զարկելու նրանց:
- 30 Եվ այսպիսով, նրանք մի ջերմեռանդ և սիրված ժողովուրդ էին, Տիրոջ մեծապես արտոնյալ մի ժողովուրդ:

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimenter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Ալմա 28

- 1 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ամմոնի ժողովուրդը հաստատվել էր Երսոնի երկրում, և նաև մի եկեղեցի հաստատել Երսոնի երկրում, և Նեփիացիների զորքերը տեղաբաշխված էին Երսոնի երկրի շուրջֆոլորը, այո, բոլոր սահմաններում՝ Զարահեմլայի երկրի շուրջֆոլորը. ահա, Լամանացիների զորքերը հետապնդել էին իրենց եղբայրներին անապատում:
- 2 Եվ այսպես, տեղի ունեցավ մի զարհուրելի ճակատամարտ. այո, նույնիսկ այնպիսին, որ երբեք չէր իմացվել երկրում՝ բոլոր ժողովրդի մեջ, այն ժամանակից ի վեր, ինչ Լեքին թողել էր Երուսաղեմը. այո, և տասնյակ հազարավոր Լամանացիներ սպանվեցին և ցրվեցին ամենուրեք:
- 3 Այո, և Նեփիի ժողովրդի մեջ նույնպես տեղի ունեցավ մի զարհուրելի կոտորած. այնուամենայնիվ, Լամանացիները քշվեցին ու ցրվեցին, և Նեփիի ժողովուրդը կրկին վերադարձավ իր երկիրը:
- 4 Եվ այժմ, սա մի ժամանակ էր, երբ ամբողջ երկրով մեկ՝ Նեփիի ողջ ժողովրդի մեջ, լսվում էր մի մեծ սուգ ու շիվան,
- 5 Այո, այրիների լացը՝ սգալով իրենց ամուսինների համար, և նաև հայրերինը, որ սգում էին իրենց որդիների համար, և դուստրերինը՝ եղբայրների համար, այո, եղբայրը՝ հոր համար. և այսպես, սգի լացը լսվում էր նրանց բոլորի մեջ, սգալով իրենց ազգականների համար, ովքեր սպանվել էին:
- 6 Եվ այժմ, իհարկե, սա մի տրտում օր էր. այո, լրջախոհության մի ժամանակ, և շատ ծոմապահության ու աղոթքի մի ժամանակ:
- 7 Եվ այսպես է վերջանում դատավորների կառավարման տասնհինգերորդ տարին Նեփիի ժողովրդի վրա.
- 8 Եվ սա է Ամմոնի և նրա եղբայրների պատմությունը, նրանց ճամփորդությունները Նեփիի երկրում, նրանց տառապանքները երկրում, նրանց վշտերը և նրանց չարչարանքները, և նրանց անըմբռնելի ուրախությունը, և Երսոնի երկրում իրենց եղբայրների ընդունումը և անվտանգությունը: Եվ արդ, թող Տերը՝ բոլոր մարդկանց Քավիչը, օրհնի նրանց հոգիները հավիտյան:

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

- 9 Եվ այս է պատերազմների և հակառակությունների պատմությունը Նեփիի ժողովրդի մեջ, և նաև պատերազմները Նեփիացիների և Լամանացիների միջև. և ավարտվեց դատավորների կառավարման տասնհինգերորդ տարին:
- 10 Եվ առաջինից մինչև տասնհինգերորդ տարիները շատ հազարավոր կյանքերի կործանում բերեցին. այո, տեղի ունեցավ արյունահեղության մի սուսկալի տեսարան:
- 11 Եվ շատ հազարավորների մարմինները վայր են դրվում հողի մեջ, մինչդեռ շատ հազարավորների մարմինները փտում են կույտերով երկրի երեսին. այո, և շատ հազարավորներ սգում են իրենց ազգականների կորուստը, որովհետև նրանք պատճառ ունեին վախենալու, համաձայն Տիրոջ խոստումների, որ նրանք մատնված են անվերջ վայի մի վիճակի:
- 12 Մինչդեռ շատ հազարավոր ուրիշներ սգում են իրենց ազգականների կորուստը, սակայն նրանք ցնծում են և հրճվում հույսով, և նույնիսկ գիտեն, Տիրոջ խոստումների համաձայն, որ նրանք բարձրացվել են՝ ապրելու Աստծո աջ կողմում, երբեք չվերջացող երջանկության մի վիճակում:
- 13 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, թե որքան մեծ է մարդկանց անհավասարությունը՝ մեղքի և օրինազանցության պատճառով, և դևի զորության, որը գալիս է խորամանկ ծրագրերով, որոնք նա հորինել է՝ թակարդելու մարդկանց սրտերը:
- 14 Եվ այսպես, մենք տեսնում ենք մեծ կոչ մարդկանց՝ ջանասիրությամբ տքնել Տիրոջ այգիներում. և այսպես, մենք տեսնում ենք վշտի մեծ պատճառ, և նաև ցնծության, վիշտ՝ մահվան և մարդկանց մեջ կործանման պատճառով, և ուրախություն ի կյանք՝ Քրիստոսի լույսի պատճառով:

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Ալմա 29

- 1 Ահա, երանի ես մի հրեշտակ լինեի, և կարողանայի ունենալ իմ սրտի իղձը, որ ես առաջ գնայի և խոսեի Աստծո փողով, երկիրը ցնցելու ձայնով, և ապաշխարություն աղաղակեի ամեն ժողովրդի:
- 2 Այո, ես ամեն հոգու կհայտարարեի, որոտի ձայնի պես, ապաշխարություն և փրկագնման ծրագիրը, որպեսզի նրանք ապաշխարեին և գային դեպի մեր Աստվածը, որպեսզի ողջ երկրի երեսին այլևս վիշտ չլիներ:
- 3 Բայց ահա, ես մարդ եմ և մեղանշում եմ իմ իղձում. քանզի ես պետք է գոհ լինեմ այն բաների համար, որոնք Տերը բաշխել է ինձ:
- 4 Ես չպետք է իմ ցանկություններով տակնուվրա անեմ անխախտ հրամանն արդար Աստծո, քանզի ես գիտեմ, որ նա մարդկանց շնորհում է ըստ իրենց ցանկության, լինի դա ի մահ, թե ի կյանք. այո, ես գիտեմ, որ նա մարդկանց բաժին է տալիս, այո, նրանց համար հրամանագրեր է հրամանագրում, որոնք անփոփոխելի են, ըստ նրանց կամքի, լինեն դրանք ի փրկություն, թե ի կործանում:
- 5 Այո, ես գիտեմ, որ բարին ու չարը եկել են բոլոր մարդկանց առաջ. նա, որ բարին չի զանազանում չարից, անմեղ է. բայց նա, որ բարին զանազանում է չարից, նրան տրվում է՝ համաձայն իր ցանկությունների, արդյոք նա ցանկանում է բարի, թե չար, կյանք, թե մահ, ուրախություն, թե խղճի խայթ:
- 6 Արդ, տեսնելով, որ ես գիտեմ այս բաները, ինչո՞ւ պետք է ես ցանկանամ ավելին, քան այն գործը կատարելը, որին կանչված եմ:
- 7 Ինչո՞ւ պետք է ես ցանկանամ հրեշտակ լինել, որպեսզի կարողանամ խոսել աշխարհի բոլոր ծայրերի համար:
- 8 Քանզի, ահա, Տերը շնորհում է բոլոր ազգերին, իրենց սեփական ազգից և լեզվից, սովորեցնելու իր խոսքը, այո, իմաստությամբ, այն բոլորը, որ նա հարմար է տեսնում, որ նրանք ունենան. հետևաբար, մենք տեսնում ենք, որ Տերը խրատում է իմաստությամբ, համաձայն նրա, ինչ արդար է ու ճշմարիտ:

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he alloteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

- 9 Ես գիտեմ այն, ինչ Տերը պատվիրել է ինձ, և հրճվում եմ դրանով: Ես չեմ հրճվում ինձանով, այլ հրճվում եմ նրանով, ինչ Տերը պատվիրել է ինձ. այո, և սա է իմ հրճվանքը, որ գուցե կարողանամ Աստծո ձեռքում գործիք լինել, որ ինչ-որ մի հոգու ապաշխարության բերեմ. և այս է իմ ուրախությունը:
- 10 Եվ ահա, երբ ես տեսնում եմ իմ եղբայրներից շատերին՝ իսկապես զղջացող, և եկող դեպի Տերը՝ իրենց Աստվածը, այդ ժամանակ է իմ հոգին լցվում ուրախությամբ. այդ ժամանակ եմ ես հիշում, թե ինչ է Տերն արել ինձ համար, այո, հենց այն, որ նա լսել է իմ աղոթքը. այո, այդ ժամանակ ես հիշում եմ նրա ողորմած բազուկը, որը նա մեկնեց դեպի ինձ:
- 11 Այո, և ես նաև հիշում եմ իմ հայրերի գերությունը. քանզի ես հաստատ գիտեմ, որ Տերն ազատեց նրանց՝ ճորտությունից և սրանով հիմնեց իր եկեղեցին. այո, Տեր Աստվածը՝ Աբրահամի Աստվածը Իսահակի Աստվածը և Հակոբի Աստվածը, ազատեց նրանց ճորտությունից:
- 12 Այո, ես միշտ հիշել եմ իմ հայրերի գերությունը. և այն նույն Աստվածը, որն ազատել էր նրանց Եգիպտացիների ձեռքից, ազատեց նրանց ճորտությունից:
- 13 Այո, և այդ նույն Աստվածն է ստեղծել իր եկեղեցին նրանց մեջ. այո, և այդ նույն Աստվածն է սուրբ կոչումով կանչել ինձ՝ իր ժողովրդին քարոզելու խոսքը, և տվել է ինձ մեծ հաջողություն, որում իմ ուրախությունը լիուլի է:
- 14 Բայց ես չեմ ուրախանում իմ սեփական հաջողությամբ միայն, այլ իմ ուրախությունն ավելի լիուլի է իմ եղբայրների հաջողության պատճառով, ովքեր եղել են Նեփիի երկրում:
- 15 Ահա, նրանք չափից դուրս տքնեցին, և առաջ բերեցին շատ պտուղ. և որքան մեծ կլինի նրանց վարձքը:
- 16 Այժմ, երբ ես մտածում եմ իմ այս եղբայրների հաջողության մասին, իմ հոգին տարվում է հեռուն, մինչև իսկ կարծես թե անջատվելն իմ մարմնից, այնքան մեծ է իմ ուրախությունը:

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

17 Եվ այժմ, թող Աստված տա իմ այս եղբայրներին, որ նրանք կարողանան նստել Աստծո արքայությունում. այո, և նաև բոլոր նրանց, ովքեր նրանց ջանքերի պտուղն են, որ նրանք այլևս դուրս չգնան, այլ որ նրանք կարողանան գովք անել նրան հավիտյան: Եվ թող Աստված տա, որ դա արվի՝ համաձայն իմ խոսքերի, ճիշտ ինչպես ես խոսեցի: Ամեն:

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Ալմա 30

- 1 Ահա, այժմ եղավ այնպես, որ Ամմոնի ժողովուրդը Երսոնի երկրում հաստատվելուց հետո, այո, և նաև Լամանացիներին երկրից դուրս քշելուց, և երկրի ժողովուրդը նրանց մեռելներին թաղելուց հետո,
- 2 Արդ, նրանց մեռելներին չէին հաշվում՝ նրանց թվի մեծության պատճառով. ոչ էլ հաշվում էին Նեփիացիների մեռելներին, բայց եղավ այնպես, իրենց մեռելներին թաղելուց հետո, և նաև ծոմապահության, և սգի, և աղոթքի օրերից հետո (և դա Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնհինգերորդ տարում էր), սկսվեց մի անընդհատ խաղաղություն ողջ երկրով մեկ:
- 3 Այո, և ժողովուրդը պահում-պահպանում էր Տիրոջ պատվիրանները. և նրանք խիստ էին Աստծո արարողություններին հետևելիս՝ ըստ Մովսեսի օրենքի. քանզի նրանց սովորեցվում էր պահել Մովսեսի օրենքը, մինչև որ այն իրագործվեր:
- 4 Եվ այսպիսով, ժողովուրդը չունեցավ ոչ մի խռովություն Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման ողջ տասնվեցերորդ տարում:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորների կառավարման տասնյոթերորդ տարվա սկզբում տիրում էր անընդհատ խաղաղություն:
- 6 Բայց եղավ այնպես, տասնյոթերորդ տարվա ուշ վերջին, մի մարդ եկավ Զարահեմլայի երկիրը, և նա հակաքրիստոս էր, քանզի նա սկսեց քարոզել ժողովրդին մարգարեությունների դեմ, որոնք խոսվել էին մարգարեների կողմից՝ Քրիստոսի գալստի վերաբերյալ:
- 7 Արդ, մարդու հավատքի դեմ ոչ մի օրենք չկար, քանզի դա խստորեն հակասում էր Աստծո հրամաններին, որ լինեք օրենք, որը կբերեր մարդկանց անհավասար դիրքերի:
- 8 Քանզի այսպես է ասում սուրբ գիրքը. Ընտրեք այսօր, թե ո՞ւմ եք դուք ծառայելու:
- 9 Արդ, եթե մարդը ցանկանում էր ծառայել Աստծուն, դա նրա արտոնությունն էր. կամ ավելի շուտ, եթե նա հավատում էր Աստծուն, դա նրա արտոնությունն էր ծառայել նրան. բայց, եթե նա չէր հավատում նրան, չկար օրենք նրան պատժելու համար:

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

10 Բայց եթե նա սպանում էր, նա պատժվում էր մահով. և եթե նա կողոպտում էր, նույնպես պատժվում էր. և եթե նա գողանում էր, նույնպես պատժվում էր. և եթե նա շնություն էր անում, նույնպես պատժվում էր. այո, այս բոլոր ամբարշտության համար նրանք պատժվում էին:

11 Քանզի կար մի օրենք, որ մարդիկ պետք է դատվեին՝ համաձայն իրենց հանցագործությունների: Սակայն չկար օրենք մարդու հավատքի դեմ. հետևաբար, մարդը պատժվում էր միայն այն հանցանքների համար, որ նա արել էր. ուստի, բոլոր մարդիկ հավասար դիրքերի վրա էին:

12 Եվ այս հակաքրիստոսը, որի անունը Կորիհոր էր, (և օրենքն ուժ չէր կարող ունենալ նրա վրա), սկսեց քարոզել ժողովրդին, որ չպիտի լինի ոչ մի Քրիստոս: Եվ այս ձևով էր նա քարոզում՝ ասելով.

13 Ո՛վ դուք, որ կապված եք մի հիմար և ունայն հույսով, ինչո՞ւ եք լծում ինքներդ ձեզ այսպիսի հիմար բաներով: Ինչո՞ւ եք դուք սպասում մի Քրիստոսի: Քանզի ոչ մի մարդ չի կարող իմանալ որևէ բանի վերաբերյալ, որը պետք է գա:

14 Ահա, այս բաները, որ դուք կոչում եք մարգարեություններ, որոնք դուք ասում եք փոխանցվել են սուրբ մարգարեների կողմից, ահա, դրանք ձեր հայրերի հիմար ավանդություններն են:

15 Ի՞նչպես եք դուք իմանում դրանց ճշմարտացիության մասին: Ահա, դուք չեք կարող իմանալ բաների մասին, որոնք դուք չեք տեսնում. հետևաբար, դուք չեք կարող իմանալ, որ պիտի լինի ինչ-որ մի Քրիստոս:

16 Դուք սպասում եք և ասում, որ դուք տեսնում եք ձեր մեղքերի մի թողություն: Բայց ահա, դա մոլագար մտքի արդյունք է, և ձեր մտքերի խանգարվածությունը գալիս է ձեր հայրերի ավանդությունների պատճառով, որը տանում է ձեզ հեռու՝ դեպի հավատքը բաների, որոնք այդպես չեն:

17 Եվ նա ասաց նրանց ուրիշ շատ այսպիսի բաներ՝ ասելով նրանց, որ չէր կարող կատարված լինել քավություն մարդկանց մեղքերի համար, բայց ամեն մարդ ընթանում էր այս կյանքում՝ ըստ անձնական ինքնակառավարման. հետևաբար, ամեն մարդ առաջադիմել է՝ համաձայն իր հանճարի, և որ ամեն մարդ հաղթել է՝ համաձայն իր ուժի. և ինչ որ մարդ արել է, հանցագործություն չէ:

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

- 18 Եվ այսպես, նա քարոզում էր նրանց, մոլորեցնելով շատերի սրտերը, պատճառ լինելով, որ նրանք բարձրացնեն իրենց գլուխներն իրենց ամբարշտության մեջ, այո, մոլորեցնելով շատ կանանց և նաև տղամարդկանց, գործելու պոռնկություններ, – ասելով նրանց, որ, երբ մի մարդ մեռնում է, դա նրա վերջն է:
- 19 Արդ, այս մարդն անցավ նաև Երսոնի երկիրը՝ այս բաները քարոզելու Ամմոնի ժողովրդի մեջ, որը մի ժամանակ Լամանացի ժողովուրդ էր:
- 20 Բայց ահա, նրանք ավելի իմաստուն էին, քան Նեփիացիներից շատերը. քանզի նրանք բռնեցին նրան ու կապեցին և տարան Ամմոնի առաջ, որը քահանայապետ էր այդ ժողովրդի վրա:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ նա կարգադրեց, որ նա դուրս տարվեր երկրից: Եվ նա անցավ Գեդեոնի երկիրը, և սկսեց քարոզել նրանց նույնպես. և այստեղ նա չունեցավ մեծ հաջողություն, քանզի նրան բռնեցին, կապեցին և տարան քահանայապետի առաջ, և նաև այդ երկրի գլխավոր դատավորի:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ քահանայապետն ասաց նրան. Ինչո՞ւ ես դու շրջում ամենուր՝ խեղաթյուրելով Տիրոջ ուղիները: Ինչո՞ւ ես դու սովորեցնում այս ժողովրդին, որ ոչ մի Քրիստոս չի լինելու՝ նրանց ցնծությունը խանգարելու համար: Ինչո՞ւ ես դու խոսում սուրբ մարգարեների բոլոր մարգարեությունների դեմ:
- 23 Արդ, քահանայապետի անունը Գեդդոնա էր: Եվ Կորիհորն ասաց նրան. Որովհետև ես չեմ սովորեցնում ձեր հայրերի հիմար ավանդությունները, և որովհետև ես չեմ սովորեցնում այս ժողովրդին՝ կապելով նրանց հիմար արարողություններով և ծիսակատարություններով, որոնք հիմնադրված են հնադարյան քահանաների կողմից, զավթելու զորություն և իշխանություն նրանց վրա, նրանց տգիտության մեջ պահելու համար, որ նրանք չկարողանան բարձրացնել իրենց գլուխները, այլ հպատակեցնելու, համաձայն քո խոսքերի:
- 24 Դուք ասում եք, որ այս ժողովուրդն ազատ ժողովուրդ է: Ահա, ես ասում եմ, նրանք ճորտության մեջ են: Դուք ասում եք, որ այդ հնադարյան մարգարեությունները ճշմարիտ են: Ահա, ես ասում եմ, որ դուք չգիտեք, որ դրանք ճշմարիտ են:

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms —telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

- 25 Դուք ասում եք, որ այս ժողովուրդը հանցավոր
և ընկած ժողովուրդ է՝ ծնողի օրինազանցության
պատճառով: Ահա, ես ասում եմ, որ երեխան
հանցավոր չէ իր ծնողների պատճառով:
- 26 Եվ դուք նաև ասում եք, որ Քրիստոսը գալու է:
Բայց ահա, ես ասում եմ, որ դուք չգիտեք, որ
լինելու է Քրիստոս: Եվ դուք ասում եք նաև, որ նա
պիտի սպանվի աշխարհի մեղքերի համար,
- 27 Եվ այսպես, դուք մոլորեցնում եք այս
ժողովրդին՝ ըստ ձեր հայրերի հիմար
ավանդությունների, և ըստ ձեր սեփական
ցանկությունների. և դուք պահում եք նրանց
հնազանդության մեջ, ճիշտ կարծես ճորտության
մեջ, որպեսզի դուք կարողանաք հագեցնել ձեզ
նրանց ձեռքերի աշխատանքով, որպեսզի նրանք
չհամարձակվեն վեր նայել համարձակությամբ, և
որպեսզի նրանք չհամարձակվեն վայելել իրենց
իրավունքներն ու արտոնությունները:
- 28 Այո, նրանք չեն համարձակվում օգտվել
նրանից, ինչն իրենց սեփականն է, որ չլինի թե
վիրավորեն իրենց քահանաներին, որոնք լծում
են նրանց, ըստ իրենց ցանկությունների, և բերում
են նրանց հավատալու, ըստ իրենց
ավանդությունների և իրենց երազների, իրենց
քմահաճույքների, իրենց տեսիլքների և իրենց
շինծու խորհուրդների, որ նրանք, եթե չանեն, ըստ
իրենց խոսքերի, կվիրավորեն ինչ-որ անհայտ
էակի, որին նրանք ասում են Աստված, մի էակ,
որին երբեք չեն տեսել կամ իմացել, որը երբեք չի
եղել, ոչ էլ երբևէ կլինի:
- 29 Այժմ, երբ քահանայապետը և գլխավոր
դատավորը տեսան նրա սրտի կարծրությունը,
այո, երբ նրանք տեսան, որ նա կզագրախոսեր
մինչև իսկ Աստծո դեմ, նրանք չկամեցան որևէ
պատասխան տալ նրա խոսքերին. այլ նրանք
կարգադրեցին, որ նա կապվի. և հանձնեցին
նրան պաշտոնյաների ձեռքը և ուղարկեցին
Ջարահեմլայի երկիրը, որպեսզի նա բերվի
Ալմայի առջև և գլխավոր դատավորի, որը
կառավարիչն էր ողջ երկրի վրա:
- 30 Եվ եղավ այնպես, որ, երբ նա բերվեց Ալմայի
առջև և գլխավոր դատավորի, նա շարունակեց
նույն ձևով, ինչպես արել էր Գեդեոնի երկրում.
այո, նա շարունակեց անարգել Աստծուն:

Ye say that this people is a guilty and a fallen peo-
ple, because of the transgression of a parent. Behold,
I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold,
I say that ye do not know that there shall be a Christ.
And ye say also that he shall be slain for the sins of
the world—

And thus ye lead away this people after the foolish
traditions of your fathers, and according to your own
desires; and ye keep them down, even as it were in
bondage, that ye may glut yourselves with the labors
of their hands, that they durst not look up with bold-
ness, and that they durst not enjoy their rights and
privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their
own lest they should offend their priests, who do
yoke them according to their desires, and have
brought them to believe, by their traditions and their
dreams and their whims and their visions and their
pretended mysteries, that they should, if they did not
do according to their words, offend some unknown
being, who they say is God—a being who never has
been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw
the hardness of his heart, yea, when they saw that he
would revile even against God, they would not make
any reply to his words; but they caused that he
should be bound; and they delivered him up into the
hands of the officers, and sent him to the land of
Zarahemla, that he might be brought before Alma,
and the chief judge who was governor over all the
land.

And it came to pass that when he was brought be-
fore Alma and the chief judge, he did go on in the
same manner as he did in the land of Gideon; yea, he
went on to blaspheme.

- 31 Եվ նա ոտքի կանգնեց մեծ փրուն խոսքերով Ալմայի առջև, և զգազրախոսեց քահանաների և ուսուցիչների դեմ, մեղադրելով նրանց ժողովրդին մոլորեցնելում՝ ըստ իրենց հայրերի անհեթեթ ավանդությունների, ժողովրդի աշխատանքի միջոցով հազենալու համար:
- 32 Արդ, Ալման ասաց նրան. Դու գիտես, որ մենք չենք հագեցնում մեզ այս ժողովրդի աշխատանքի միջոցով. քանզի ահա, ես տքնել եմ հենց դատավորների կառավարման սկզբից մինչև հիմա, իմ իսկ ձեռքերով ինձ կերակրելու համար, չնայած ողջ երկրով մեկ իմ բազում ճամփորդություններին՝ հայտարարելու Աստծո խոսքն իմ ժողովրդին:
- 33 Եվ չնայած այն շատ զործերին, որոնք ես կատարել եմ եկեղեցում, ես երբեք չեմ ստացել մինչև անգամ մեկ սենին իմ աշխատանքի համար. ոչ էլ իմ եղբայրներից որևէ մեկը, բացի դա լինել դատավորի պաշտոնում. և այն ժամանակ մենք ստացել ենք միայն՝ ըստ օրենքի, մեր ժամանակի համար:
- 34 Եվ այժմ, եթե մենք չենք ստանում որևէ բան եկեղեցում մեր աշխատանքի համար, ի՞նչ օգուտ է մեզ եկեղեցում աշխատել, բացի ճշմարտությունը հայտարարելուց, որպեսզի մենք կարողանանք ունենալ ցնծություն մեր եղբայրների ուրախությամբ:
- 35 Ուրեմն, ինչո՞ւ ես դու ասում, որ մենք քարոզում ենք այս ժողովրդին շահ ստանալու համար, երբ դու, ինքդ գիտես, որ մենք շահ չենք ստանում: Եվ այժմ, հավատում ես դու, որ մենք խաբում ենք այս ժողովրդին, որով այդպիսի ուրախություն ենք առաջացնում նրանց սրտերում:
- 36 Եվ Կորիհորը պատասխանեց նրան՝ Այո՛:
- 37 Եվ ապա Ալման ասաց նրան. Հավատում ես դու, որ կա Աստված:
- 38 Եվ նա պատասխանեց՝ Ո՛չ:
- 39 Արդ, Ալման ասաց նրան. Դու կրկին ժխտում ես, որ կա Աստված, և նաև ժխտում ես Քրիստոսին: Քանզի ահա, ես ասում եմ քեզ, ես գիտեմ, որ կա Աստված, և նաև, որ Քրիստոսը գալու է:
- 40 Եվ այժմ ի՞նչ ապացույց ունես դու, որ չկա Աստված կամ, որ Քրիստոսը չի գալու: Ես ասում եմ քեզ, որ դու չունես ոչ մի ապացույց, բացի դա լինի քո խոսքը միայն:

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

41 Բայց ահա, ես ունեմ բոլոր բաները՝ որպես մի վկայություն, որ այս բաները ճշմարիտ են. և դու նույնպես ունես բոլոր բաները՝ որպես մի վկայություն քեզ համար, որ դրանք ճշմարիտ են. և միթե դու կժխտես դրանք: Հավատում ես դու, որ այս բաները ճշմարիտ են:

42 Ահա, ես գիտեմ, որ դու հավատում ես, բայց դու բռնված ես ստության ոգով, և դու քո միջից հանել ես Աստծո Հոգին, այնպես որ այն տեղ չունենա քեզանում. բայց դևն ունի զորություն քեզ վրա, և նա քեզ ման է ածում՝ գործելով հնարքներ, որ կարողանա կործանել Աստծո զավակներին:

43 Եվ այժմ Կորիհորն ասաց Ալմային. Եթե դու ցույց տաս ինձ մի նշան, որպեսզի ես կարողանամ համոզվել, որ կա Աստված, այո, ցույց տուր ինձ, որ նա ունի զորություն, և այդ դեպքում ես կհամոզվեմ քո խոսքերի ճշմարտացիության վերաբերյալ:

44 Բայց Ալման ասաց նրան. Դու ունեցել ես բավականաչափ նշաններ, միթե դու փորձում ես քո Աստծուն: Միթե դու կասես՝ ցույց տուր ինձ մի նշան, երբ դու ունես վկայությունը բոլոր այս քո եղբայրների և նաև բոլոր սուրբ մարգարեների: Սուրբ գրքերը դրված են քո առջև, այո, և բոլոր բաները մատնանշում են, որ կա Աստված. այո, նույնիսկ երկիրը և բոլոր բաները, որ նրա երեսին են, այո, և նրա շարժումը, այո, և բոլոր մոլորակները, որոնք շարժվում են իրենց կանոնավոր ձևով, վկայում են, որ կա մի Գերագույն Ստեղծող:

45 Եվ դեռ դու շրջում ես՝ մոլորեցնելով այս ժողովրդի սրտերը, վկայելով նրանց, որ չկա Աստված: Եվ միթե դու դեռ կամենում ես ժխտել բոլոր այս վկաներին: Եվ նա ասաց. Այո, ես կժխտեմ, մինչև որ դու ցույց չտաս ինձ մի նշան:

46 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Ալման ասաց նրան. Ահա, ես վշտացած եմ քո սրտի կարծրության պատճառով, այո, որ դու դեռ հակառակելու ես ճշմարտության ոգուն, որպեսզի քո հոգին կործանվի:

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

47 Բայց ահա, ավելի լավ է, որ քո հոգին կորչի, քան քո ստախոսությամբ և քո շողորորթ խոսքերով միջոց լինես՝ բազում հոգիներ վար բերելու կործանման. հետևաբար, եթե դու կրկին ժխտես, ահա, Աստված պիտի զարկի քեզ, որ դու դառնաս համր, որպեսզի դու այլևս երբեք չբացես քո բերանը, որպեսզի դու այլևս չխաբես այս ժողովրդին:

48 Արդ, Կորիհորն ասաց նրան. Ես չեմ ժխտում Աստծո զորությունը, բայց ես չեմ հավատում, որ կա Աստված. և ես նաև ասում եմ, որ դու չգիտես, որ կա Աստված. և մինչև դու ցույց չտաս ինձ մի նշան, ես չեմ հավատա:

49 Արդ, Ալման ասաց նրան. Այս ես կտամ քեզ որպես նշան, որ դու զարկվես համրությամբ, համաձայն իմ խոսքերի. և ես ասում եմ, որ Աստծո անունով, դու պետք է զարկվես համրությամբ, որպեսզի դու այլևս չկարողանաս խոսել:

50 Այժմ, երբ Ալման ասաց այս խոսքերը, Կորիհորը զարկվեց համրությամբ, այնպես, որ նա չկարողացավ խոսել՝ համաձայն Ալմայի խոսքերի:

51 Եվ այժմ, երբ գլխավոր դատավորը տեսավ այս, նա առաջ տարավ ձեռքը և գրեց Կորիհորի համար՝ ասելով. Դու համոզվեցիր Աստծո զորության մեջ: Ո՞ւմ վրա էիր ուզում, որ Ալման ցույց տար նրա նշանը: Կամենում էիր, որ նա ուրիշներին չարչարեր, քեզ մի նշան ցույց տալու համար: Ահա, նա ցույց է տվել քեզ մի նշան. և այժմ դու էլի կվիճես:

52 Եվ Կորիհորն առաջ տարավ իր ձեռքը և գրեց՝ ասելով. Ես գիտեմ, որ ես համր եմ, քանզի ես չեմ կարողանում խոսել. և ես գիտեմ, որ Աստծո զորությունից բացի ոչ մի բան չէր կարող բերել այս ինձ վրա. այո, և ես միշտ գիտեի, որ կա Աստված:

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 Բայց ահա, դեր խաբել է ինձ. քանզի նա հայտնվեց ինձ հրեշտակի տեսքով, և ասաց ինձ. Գնա՛ և ուղղիր այս ժողովրդին, քանզի նրանք բոլորը շեղվել են՝ գնալով մի անծանոթ Աստծո ետևից: Եվ նա ասաց ինձ. Չկա Աստված. այո, և նա սովորեցրեց ինձ այն, ինչ ես պետք է ասեի: Եվ ես սովորեցրել եմ նրա խոսքերը. և ես սովորեցրեցի դրանք, որովհետև դրանք հաճելի էին մարմնական մտածողության համար. և ես դրանք սովորեցրեցի, նույնիսկ մինչև մեծ հաջողություն ունեցա՝ այնքան, որ ես իսկապես հավատացի, որ դրանք ճշմարիտ են. և այս պատճառով ես դեմ կանգնեցի ճշմարտությանը, նույնիսկ մինչև ես բերեցի այս մեծ անեծքն ինձ վրա:

54 Այժմ, երբ նա ասաց այս, նա աղաչեց, որ Ալման աղոթի Աստծուն, որպեսզի անեծքը վերցվի նրանից:

55 Բայց Ալման ասաց նրան. Եթե այս անեծքը վերցվի քեզանից, դու կրկին կմոլորեցնես այս ժողովրդի սրտերը. հետևաբար, քեզ համար պետք է լինի ճիշտ ինչպես Տերը կկամենա:

56 Եվ եղավ այնպես, որ անեծքը չվերցվեց Կորիհորից, այլ նա դուրս գցվեց և շրջում էր տնից տուն՝ ուտելիք մուրալով:

57 Այսպիսով, տեղեկությունն այն մասին, ինչ պատահել էր Կորիհորին, անմիջապես հրատարակվեց ողջ երկրով մեկ. այո, հայտարարությունն ուղարկվեց գլխավոր դատավորի կողմից երկրի ողջ ժողովրդին՝ հայտարարելով նրանց, ովքեր հավատացել էին Կորիհորի խոսքերին, որ նրանք պետք է արագ ապաշխարեն, որ չլինի թե նույն դատաստանները գան նրանց վրա:

58 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բոլորը համոզվեցին Կորիհորի ամբարշտության մեջ. հետևաբար, նրանք բոլորը կրկին դարձի բերվեցին առ Տերը. և սա վերջ դրեց անօրինությանը՝ ըստ Կորիհորի: Եվ Կորիհորը շրջում էր տնից տուն՝ մուրալով ուտելիք իրեն պահելու համար:

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

59 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա շրջում էր ժողովրդի մեջ, այո, մի ժողովրդի մեջ, որն առանձնացել էր Նեփիացիներից և իրեն կոչել Զորամացիներ՝ լինելով առաջնորդված մի մարդուց, որի անունը Զորամ էր, և երբ նա առաջ գնաց նրանց մեջ, ահա, նա տրորվեց և կոխտվեց, մինչև որ նա մեռավ:

60 Եվ այսպես, մենք տեսնում ենք վերջը նրա, ով խեղաթյուրում է Տիրոջ ուղիները. և այսպես, մենք տեսնում ենք, որ դևը չի աջակցի իր զավակներին վերջին օրը, այլ արագ քարշ կտա նրանց ներքև՝ դեպի դժոխք:

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Ալմա 31

- 1 Արդ, եղավ այնպես, որ Կորիհորի վախճանից հետո, Ալման՝ ստացած լինելով լուրեր, որ Զորամացիները խեղաթյուրում էին Տիրոջ ճանապարհները, և որ Զորամը, որը նրանց առաջնորդն էր, ժողովրդի սրտերը մոլորեցնում էր՝ վար խոնարհվելու համր կուռքերին, նրա սիրտը կրկին սկսեց նեղվել ժողովրդի անօրինության պատճառով:
- 2 Քանզի, դա Ալմայի համար մեծ վշտի պատճառ էր՝ իմանալ անօրինության մասին իր ժողովրդի մեջ. հետևաբար, նրա սիրտը սաստիկ վշտացած էր նեփիացիներից Զորամացիների առանձնանալու պատճառով:
- 3 Արդ, Զորամացիներն ի մի էին հավաքվել մի երկրում, որը նրանք կոչեցին Անթիոնում, որը Զարահեմլայի երկրի արևելքում էր, որը գրեթե սահմանակցում էր ծովափին, որը Երսոնի երկրի հարավում էր, որը նաև սահմանակցում էր անապատին՝ հարավում, անապատ, որը լիքն էր Լամանացիներով:
- 4 Արդ, նեփիացիները շատ էին վախենում, որ Զորամացիները հաղորդակցության մեջ կմտնեին Լամանացիների հետ, և որ դա մեծ կորստի միջոց կլիներ նեփիացիների համար:
- 5 Եվ արդ, քանի որ խոսքի քարոզելն ուներ մեծ միտում՝ առաջնորդել ժողովրդին անելու այն, ինչն արդար էր, այո, այն ունենում էր ավելի զորավոր ազդեցություն մարդկանց մտքերի վրա, քան սուրը, կամ որևէ այլ բան, որ պատահել էր նրանց. հետևաբար, Ալման մտածեց, որ հարկ էր, որ նրանք փորձեին Աստծո խոսքի ուժը:
- 6 Հետևաբար, նա վերցրեց Ամմոնին և Ահարոնին և Օմներին. իսկ Հիմնիին նա թողեց եկեղեցում՝ Զարահեմլայում. բայց երեք նախորդներին նա վերցրեց իր հետ, և նաև Ամուդեկին և Զիզրոմին, որոնք Մելեքում էին. և նաև վերցրեց իր որդիներից երկուսին:
- 7 Արդ, իր որդիներից ամենամեծին նա չվերցրեց իր հետ, և նրա անունը Հելաման էր. բայց անունները նրանց, ում նա վերցրեց իր հետ, Սիբլոն և Կորիանթոն էին. և սրանք են անունները նրանց, ովքեր գնացին նրա հետ Զորամացիների մեջ՝ խոսքը նրանց քարոզելու:

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

- 8 Արդ, Զորամացիները պառակտվածներ էին Նեփիացիներից. հետևաբար, Աստծո խոսքը քարոզված էր եղել նրանց:
- 9 Բայց նրանք ընկել էին մեծ սխալների մեջ, քանզի նրանք չէին հետևում, որ պահեն Աստծո պատվիրաններն ու կանոններն ըստ Մովսեսի օրենքի:
- 10 Ոչ էլ նրանք կամենում էին պահել եկեղեցու ծիսակատարությունները, ամեն օր շարունակել աղոթքով և աղաչանքով առ Տերը, որպեսզի չմտնեին փորձության մեջ:
- 11 Այո, ի վերջո, նրանք խեղաթյուրել էին Տիրոջ ուղիները շատ դեպքերում. հետևաբար, այս պատճառով Ալման և իր եղբայրները գնացին այդ երկիրը՝ քարոզելու խոսքը նրանց:
- 12 Արդ, երբ նրանք եկան այդ երկիրը, ահա, ի զարմանս իրենց, նրանք գտան, որ Զորամացիները կառուցել էին ժողովարաններ, և որ նրանք հավաքվում էին միասին՝ շաբաթվա մեկ օրը, օր, որը նրանք կոչում էին Տիրոջ օր. և նրանք երկրպագում էին մի ձևով, որն Ալման և նրա եղբայրները երբեք չէին տեսել.
- 13 Քանզի նրանք մի տեղ էին կառուցել իրենց ժողովարանի կենտրոնում, մի տեղ՝ կանգնելու համար, որը վեր՝ գլխից բարձր էր. և դրա վերևում միայն մեկ անձ կարող էր տեղավորվել:
- 14 Հետևաբար, ով որ ցանկանում էր երկրպագել, պետք է առաջ գնար և կանգներ դրա վերևում և առաջ մեկներ իր ձեռքերը դեպի երկինք, և գոչեր բարձր ձայնով՝ ասելով.
- 15 Սուրբ, սուրբ Աստված. մենք հավատում ենք, որ դու Աստված ես, և մենք հավատում ենք, որ դու սուրբ ես, և որ դու ոգի էիր, և որ դու ոգի ես, և որ դու կլինես ոգի հավիտյան:
- 16 Սուրբ Աստված, մենք հավատում ենք, որ դու առանձնացրել ես մեզ մեր եղբայրներից. և մենք չենք հավատում մեր եղբայրների ավանդությանը, որը նրանց է փոխանցվել՝ իրենց հայրերի մանկամտության պատճառով. բայց մենք հավատում ենք, որ դու ընտրել ես մեզ՝ լինելու քո սուրբ զավակները. և նաև դու հայտնի ես դարձրել մեզ, որ ոչ մի Քրիստոս չպետք է լինի:

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Բայց դու նույնն ես՝ երեկ, այսօր, և հավիտյան. և դու ընտրել ես մեզ, որ մենք փրկվենք, մինչդեռ բոլորը, մեր շուրջը, ընտրված են՝ քո ցասմամբ վար գցվելու դեպի դժոխք. և այս սրբության համար, ո՞վ Աստված, մենք շնորհակալ ենք քեզ. և մենք նաև շնորհակալ ենք քեզ, որ դու ընտրել ես մեզ, որ մենք չմոլորվենք մեր եղբայրների անհեթեթ ավանդությունների ետևից, որոնք կապում են նրանց առ Քրիստոս մի հավատքով, որն առաջնորդում է նրանց սրտերը՝ թափառելու հեռու քեզանից՝ մեր Աստծուց:

18 Եվ դարձյալ, մենք շնորհակալ ենք քեզ, ո՞վ Աստված, որ մենք մի ընտրված և մի սուրբ ժողովուրդ ենք: Ամեն:

19 Արդ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ալման, և նրա եղբայրները, և նրա որդիները լսեցին այս աղոթքները, նրանք չափազանց ապշած մնացին:

20 Քանզի ահա, ամեն մարդ առաջ էր գնում և վեր հղում այս նույն աղոթքը:

21 Արդ, այդ տեղը նրանց կողմից կոչվել էր Ռամեումփոթոմ, որը նշանակում է՝ սուրբ հարթակ:

22 Արդ, այս հարթակից նրանք՝ ամեն մարդ, վեր էր հղում հենց նույն աղոթքն առ Աստված՝ գոհություն հայտնելով իրենց Աստծուն, որ նրանք ընտրված էին նրա կողմից, և որ նա չէր մոլորեցնում նրանց իրենց եղբայրների ավանդության ետևից, և որ նրանց սրտերը հափշտակված չէին՝ հավատալու գալիք բաներին, որոնց մասին նրանք ոչինչ չգիտեին:

23 Արդ, երբ ժողովուրդը վեր էր հղում գոհությունն այս ձևով, նրանք վերադառնում էին իրենց տները՝ այլևս երբեք չխոսելով կրկին իրենց Աստծո մասին, մինչև սուրբ հարթակի մոտ իրենց կրկին ի մի հավաքվելը՝ վեր հղելու գոհություն իրենց ձևով:

24 Այժմ, երբ Ալման տեսավ այս, նրա սիրտը վշտացավ. քանզի նա տեսավ, որ նրանք մի ամբարիշտ և խոտորյալ ժողովուրդ էին. այո, նա տեսավ, որ նրանց սրտերը դրված էին ոսկու վրա, և արծաթի վրա, և ամեն ձևի ընտիր իրերի վրա:

25 Այո, և նա նաև տեսավ, որ նրանց սրտերը բարձրամտացած էին մինչև մեծ պարծենկոտություն՝ իրենց հպարտությունից:

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

- 26 Եվ նա բարձրացրեց իր ձայնը դեպի երկինք և գոչեց՝ ասելով. Օ՛հ, որքան ես դու հանդուրժելու, ո՛վ Տեր, որ քո ծառաներն ապրեն այստեղ՝ ներքևում, մարմնի մեջ, տեսնելու այսպիսի մեծ ամբարշտություն մարդկանց զավակների մեջ:
- 27 Ահա, ո՛վ Աստված, նրանք աղաղակում են առ քեզ, և սակայն, նրանց սրտերը կլանված են իրենց հպարտությամբ: Ահա, ո՛վ Աստված, նրանք աղաղակում են առ քեզ իրենց բերաններով, մինչդեռ նրանք փրված են մինչև իսկ մեծամտության աստիճանի, աշխարհի ունայն բաներով:
- 28 Տես, ո՛վ իմ Աստված, նրանց թանկարժեք հանդերձները, և նրանց մատանյակները, և նրանց ապարանջանները, և նրանց ոսկե զարդերը, և բոլոր նրանց արժեքավոր բաները, որոնցով նրանք զարդարված են. և ահա, նրանց սրտերը դրված են դրանց վրա, և դեռ նրանք աղաղակում են առ քեզ և ասում. Մենք շնորհակալ ենք քեզ, ո՛վ Աստված, քանզի մենք ընտրյալ ժողովուրդ ենք քեզ համար, մինչդեռ մյուսները պիտի կորչեն:
- 29 Այո, և նրանք ասում են, որ դու հայտնի ես դարձրել նրանց, որ ոչ մի Քրիստոս չի լինելու:
- 30 Ո՛վ Տեր Աստված, որքան ես դու հանդուրժելու, որ այսպիսի ամբարշտություն և անհավատարմություն լինի այս ժողովրդի մեջ: Ո՛վ Տեր, խնդրում եմ, տուր ինձ ուժ, որ ես կարողանամ կրել իմ տկարությունները: Քանզի ես տկար եմ, և այսպիսի ամբարշտությունն այս ժողովրդի մեջ իրավ ցավ է պատճառում իմ հոգուն:
- 31 Ո՛վ Տեր, իմ սիրտը խիստ վշտացած է. խնդրում եմ մխիթարիիր իմ հոգին Քրիստոսով: Ո՛վ Տեր, խնդրում եմ շնորհիր ինձ, որ ես կարողանամ ուժ ունենալ, որ ես կարողանամ համբերությամբ տանել այս չարչարանքները, որոնք պիտի գան ինձ վրա, այս ժողովրդի անօրինության պատճառով:
- 32 Ո՛վ Տեր, խնդրում եմ մխիթարիիր իմ հոգին, և հաջողություն տուր ինձ և նաև իմ գործակիցներին, որոնք ինձ հետ են, այո՛, Ամմոնին և Ահարոնին և Օմներին, և նաև Ամուդեկին և Զիզրոմին, և նաև իմ երկու որդիներին, այո, այսինքն՝ նրանց բոլորին խնդրում եմ մխիթարիիր, ո՛վ Տեր: Այո, մխիթարիիր նրանց հոգիները Քրիստոսով:

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

33 Խնդրում եմ, շնորհիր նրանց, որ նրանք կարողանան ուժ ունենալ, որ նրանք կարողանան կրել իրենց չարչարանքները, որոնք պիտի գան նրանց վրա՝ այս ժողովրդի անօրինությունների պատճառով:

34 Ո՛վ Տեր, խնդրում եմ շնորհիր մեզ, որ մենք կարողանանք հաջողություն ունենալ՝ նրանց կրկին Քրիստոսով դեպի քեզ բերելու:

35 Ահա, ո՛վ Տեր, նրանց հոգիներն արժեքավոր են, և նրանցից շատերը մեր եղբայրներն են. հետևաբար, ո՛վ Տեր, տուր մեզ զորություն և իմաստություն, որ կարողանանք մեր այս եղբայրներին կրկին բերել քեզ մոտ:

36 Արդ, եղավ այնպես, որ երբ Ալման ասաց այս խոսքերը, նա դրեց իր ձեռքերը բոլոր նրանց վրա, ովքեր իր հետ էին: Եվ ահա, երբ նա դրեց իր ձեռքերը նրանց վրա, նրանք լցվեցին Սուրբ Հոգով:

37 Եվ դրանից հետո նրանք առանձնացան մեկմեկուց՝ հոգս չանելով իրենց համար, թե ինչ իրենք պիտի ուտեն, կամ ինչ պիտի խմեն, կամ ինչ պիտի հագնեն:

38 Եվ Տերն ապահովեց նրանց համար, որ նրանք չքաղցեն, ոչ էլ ծարավեն. այո, նա նաև ուժ տվեց նրանց, որ նրանք չտանեին ոչ մի ձևի չարչարանքներ, այլ, որ դրանք կույ գնային Քրիստոսի ուրախության մեջ: Արդ, դա եղավ Ալմայի աղոթքի համաձայն. և դա եղավ, որովհետև նա աղոթեց հավատքով:

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Ալմա 32

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գնացին առաջ և սկսեցին քարոզել Աստծո խոսքը ժողովրդին՝ մտնելով նրանց ժողովարանները և նրանց տները. այո, և նույնիսկ նրանք քարոզեցին խոսքը նրանց՝ փողոցներում:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց մեջ շատ աշխատանքից հետո, նրանք սկսեցին հաջողություն ունենալ ժողովրդի աղքատ դասի մեջ. քանզի ահա, նրանք դուրս էին գցվել ժողովարաններից՝ իրենց խղճուկ հանդերձների պատճառով,
- 3 Հետևաբար, նրանց չէին թույլատրում մտնել իրենց ժողովարանները՝ պաշտելու Աստծուն, համարելով նրանց որպես աղտոտություն. այդ պատճառով նրանք աղքատ էին. այո, նրանք գնահատվում էին իրենց եղբայրների կողմից, որպես թափթփուկ. այդ պատճառով նրանք աղքատ էին, ինչ վերաբերում էր աշխարհի բաներին. և նրանք աղքատ էին նաև սրտով:
- 4 Արդ, երբ Ալման սովորեցնում էր և խոսում ժողովրդի համար Օնիդա բլրի վրա, նրա մոտ եկավ մի մեծ բազմություն, այդ նրանք էին, որոնց մասին մենք խոսեցինք, որոնք սրտով աղքատ էին, իրենց աղքատության պատճառով, ինչ վերաբերում էր աշխարհի բաներին:
- 5 Եվ նրանք եկան Ալմայի մոտ. և մեկը, որը նրանցից ամենագլխավորն էր, ասաց նրան. Ահա, ինչ կարող են անել իմ այս եղբայրները, քանզի նրանք արհամարհված են բոլոր մարդկանց կողմից՝ իրենց աղքատության պատճառով, այո, և հատկապես, ավելի շատ, մեր քահանաների կողմից. քանզի նրանք մեզ դուրս են գցել մեր ժողովարաններից, որոնք մենք կառուցել ենք՝ տքնելով առատորեն մեր սեփական ձեռքերով. և նրանք մեզ դուրս են գցել մեր խիստ աղքատության պատճառով. և մենք տեղ չունենք՝ երկրպագելու մեր Աստծուն. և ահա, ինչ անենք մենք:
- 6 Եվ այժմ, երբ Ալման լսեց այս, նա շրջվեց, իր դեմքով ուղիղ դեպի նա, և նայեց մեծ ուրախությամբ. քանզի նա հասկացավ, որ նրանց չարչարանքներն իսկապես խոնարհեցրել էին նրանց, և որ նրանք պատրաստ էին լսելու խոսքը:

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

- 7 Ընտևաբար, նա այլևս ոչինչ չասաց մնացած բազմությանը. այլ նա մեկնեց առաջ իր ձեռքը, և գոչեց դեպի նրանց, որոնց նա տեսավ, որ իսկապես զոջացող էին ու ասաց նրանց.
- 8 Ես տեսնում եմ, որ դուք սրտով խոնարհ եք. և եթե այդպես է, օրհնված եք դուք:
- 9 Ահա, քո եղբայրն ասաց. Ի՞նչ պիտի անենք մենք, քանզի մենք դուրս ենք գցված մեր ժողովարաններից, այնպես որ մենք չենք կարող երկրպագել մեր Աստծուն:
- 10 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, միթե դուք կարծում եք, որ դուք չեք կարող երկրպագել Աստծուն, բացառությամբ դա լինի միայն ձեր ժողովարաններում:
- 11 Եվ դեռ ավելին, ես կկամենայի հարցնել, միթե դուք կարծում եք, որ միայն շաբաթը մեկ անգամ դուք պիտի երկրպագեք Աստծուն:
- 12 Ես ասում եմ ձեզ, դա լավ է, որ դուք դուրս եք գցված ձեր ժողովարաններից, որպեսզի դուք խոնարհ լինեք, և որպեսզի դուք կարողանաք իմաստություն սովորել. քանզի անհրաժեշտ է, որ դուք սովորեք իմաստություն. քանզի այդ պատճառով է, որ դուք դուրս եք գցված, որ դուք արհամարհված եք ձեր եղբայրների կողմից՝ ձեր խիստ աղքատության պատճառով, որպեսզի դուք բերվեիք սրտի խոնարհության. քանզի դուք ստիպողաբար եք բերվել՝ խոնարհ լինելու:
- 13 Եվ այժմ, քանի որ դուք հարկադրված եք լինել խոնարհ, օրհնված եք դուք. քանզի մարդ երբեմն, եթե նա հարկադրված է լինել խոնարհ, փնտրում է ապաշխարություն. և այժմ, անկասկած, ով որ ապաշխարում է, պիտի գտնի ողորմություն. և նա, ով գտնում է ողորմություն և համբերում է մինչև վերջ, կփրկվի:
- 14 Եվ այժմ, ինչպես ես ասացի ձեզ, որ, քանի որ դուք հարկադրվեցիք լինել խոնարհ, դուք օրհնված եք, արդյոք դուք չեք կարծում, որ ավելի օրհնված են նրանք, ովքեր իսկապես խոնարհեցնում են իրենց՝ խոսքի պատճառով:
- 15 Այո, նա, ով իսկապես խոնարհեցնում է իրեն, և ապաշխարում է իր մեղքերից և համբերում մինչև վերջ, նա պիտի օրհնվի, այո, շատ ավելի օրհնվի, քան նրանք, ովքեր հարկադրված են լինել խոնարհ՝ իրենց ծայրահեղ աղքատության պատճառով:

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

- 16 Հետևաբար, օրհնված են նրանք, ովքեր խոնարհեցնում են իրենց, առանց հարկադրված լինելու՝ լինել խոնարհ. կամ ավելի շուտ, այլ խոսքով, օրհնված է նա, ով հավատում է Աստծո խոսքին, և մկրտվում է առանց սրտի համառության, այո, առանց ստիպողաբար բերվելու՝ իմանալ խոսքը, կամ նույնիսկ հարկադրվելու՝ իմանալ, նախքան նրանք կհավատան:
- 17 Այո, կան շատերը, ովքեր ասում են. Եթե դու ցույց տաս մեզ մի նշան երկնքից, այդ դեպքում, մենք կիմանանք անկասկած. այդ դեպքում մենք կհավատանք:
- 18 Այժմ, ես հարցնում եմ՝ մի՞թե սա հավատք է: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. քանզի եթե մարդ իմանում է ինչ՝ որ բան, նա պատճառ չունի հավատալու, քանզի նա գիտի այդ:
- 19 Եվ այժմ, որքան ավելի է անհիծված նա, ով գիտի Աստծո կամքը և չի անում այն, քան նա, որ միայն հավատում է, կամ միայն՝ ունի պատճառ հավատալու, և ընկնում է օրինազանցության մեջ:
- 20 Այժմ, այս բանի վերաբերյալ դուք պետք է դատեք: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ ինչպես դա մի կողմից է, ճիշտ նույնպես դա մյուս կողմից է. և ամեն մարդու համար պիտի լինի համաձայն իր գործի:
- 21 Եվ այժմ, ինչպես ես ասացի հավատքի վերաբերյալ՝ հավատքը բաների մասին կատարյալ գիտելիք ունենալը չէ. հետևաբար, եթե դուք ունեք հավատք, դուք հույս ունեք բաների համար, որոնք տեսանելի չեն, որոնք ճշմարիտ են:
- 22 Եվ այժմ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, և ես կկամենայի, որ դուք հիշեիք, որ Աստված ողորմած է բոլոր նրանց հանդեպ, ովքեր հավատում են նրա անունին. հետևաբար, նա ցանկանում է, առաջին հերթին, որ դուք հավատաք, այո, այսինքն՝ իր խոսքին:
- 23 Եվ այժմ, նա հաղորդում է մարդկանց իր խոսքը հրեշտակների միջոցով, այո, ոչ միայն տղամարդկանց, այլ կանանց նույնպես: Արդ, դա բոլորը չէ. փոքր երեխաներին, շատ անգամ, խոսքեր են տրվում, որոնք շփոթեցնում են իմաստուններին և ուսյալներին:

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

24 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, քանի որ դուք ցանկացաք իմանալ ինձանից, ինչ պիտի անեք դուք, որովհետև չարչարված եք և դուրս գցված,— արդե՞ս չեմ ցանկանում, որ դուք կարծեք, որ ես նկատի ունեմ դատել ձեզ միայն համաձայն նրա, ինչ ճշմարիտ է,—

25 Քանզի ես ի նկատի չունեմ, որ դուք՝ ձեզանից բոլորդ, հարկադրված եք եղել խոնարհեցնել ձեզ. քանզի ես անշուշտ հավատում եմ, որ կան ձեր մեջ ոմանք, ովքեր կխոնարհեցնեին իրենց, ինչ հանգամանքներում էլ որ նրանք լինեին:

26 Այժմ, ինչպես ես ասացի հավատքի վերաբերյալ,— որ այն կատարյալ գիտելիք չէ,— դա ճիշտ այդպես է իմ խոսքերի վերաբերյալ: Դուք չեք կարող իմանալ դրանց ճշմարտացիության մասին սկզբում, կատարելության աստիճանի, քանի որ հավատքը կատարյալ գիտելիք չէ:

27 Բայց ահա, եթե դուք արթնացնեք և զարթնեցնեք ձեր ունակությունները, մինչև անգամ իմ խոսքերի վրա մի փորձարկմամբ, և գործադրեք հավատքի մի մասնիկ, այո, նույնիսկ եթե դուք չեք կարող ավելին, քան ցանկանալ հավատալ, թույլ տվեք, որ այդ ցանկությունը գործի ձեր մեջ, մինչև որ դուք հավատաք, այնպես որ դուք կարողանաք տեղ տալ իմ խոսքերի մի մասին:

28 Այժմ, մենք կհամեմատենք խոսքը սերմի հետ: Այսպիսով, եթե դուք տեղ տաք, որ մի սերմ սերմանվի ձեր սրտում, ահա, եթե այն լինի մի ճշմարիտ սերմ կամ մի լավ սերմ, եթե դուք դուրս չգցեք այն ձեր անհավատությամբ, չդիմադրելով Տիրոջ Հոգուն, ահա, այն կսկսի ուռչել ձեր կրծքում. և երբ դուք զգաք այդ ուռչելու շարժումները, դուք կսկսեք ասել ինքներդ ձեր մեջ. Պետք է որ անպայման սա լավ սերմ լինի կամ խոսքը լավն է, քանզի այն սկսում է մեծացնել իմ հոգին. այո, այն սկսում է լուսավորել իմ հասկացողությունը, այո, այն սկսում է հրաշալի լինել ինձ համար:

29 Արդ, ահա, մի՞թե սա չի մեծացնի ձեր հավատքը: Ես ասում եմ ձեզ՝ Այո՛. այնուամենայնիվ, այն չի աճել մինչև մի կատարյալ գիտելիքի:

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

- 30 Բայց ահա, երբ սերմը ուռչի, և ծլի, և սկսի աճել, այն ժամանակ դուք պիտի անպայման ասեք, որ սերմը լավն է. քանզի ահա, այն ուռչում է, և ծլում, և սկսում աճել: Եվ այժմ, ահա, միթե այս չի զորացնի ձեր հավատքը: Այո, այն կզորացնի ձեր հավատքը. քանզի դուք կասեք՝ Ես գիտեմ, որ սա լավ սերմ է. քանզի ահա, այն ծլում է և սկսում աճել:
- 31 Եվ այժմ, ահա, դուք համոզված եք, որ սա լավ սերմ է: Ես ասում եմ ձեզ՝ Այո. քանզի ամեն սերմ առաջ է բերում իր իսկ նմանին:
- 32 Հետևաբար, եթե մի սերմ աճում է, այն լավն է, բայց եթե այն չի աճում, ահա, այն լավը չէ, ուստի այն դեն է գցվում:
- 33 Եվ այժմ, ահա, որովհետև դուք կատարեցիք փորձը, և ցանեցիք սերմը, և այն ուռչում է և ծլում, և սկսում է աճել, դուք անպայման պետք է իմանաք, որ սերմը լավն է:
- 34 Եվ այժմ, ձեր գիտելիքը կատարյալ է: Այո, ձեր գիտելիքը կատարյալ է այդ բանում, և ձեր հավատքը ննջում է. և դա՛ որովհետև դուք գիտեք, քանզի դուք գիտեք, որ խոսքը ուռչել է ձեր հոգիներում, և դուք նաև գիտեք, որ այն ծլել է, որ ձեր հասկացողությունը սկսում է լուսավորվել, և ձեր միտքը սկսում է ընդարձակվել:
- 35 Օ՛, ուրեմն, միթե սա իրական չէ: Ես ասում եմ ձեզ՝ Այո, որովհետև դա լույս է. և այն, ինչ լույս է, բարի է, որովհետև տեսանելի է, հետևաբար, դուք պետք է իմանաք, որ այն բարի է. և այժմ ահա, այս լույսը ճաշակելուց հետո, ձեր գիտելիքը կատարյալ է:
- 36 Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. ոչ էլ դուք պետք է մի կողմ դնեք ձեր հավատքը, քանզի դուք գործադրեցիք ձեր հավատքը միայն սերմը ցանելու համար, որ դուք կարողանայիք կատարել փորձը, իմանալու, թե արդյոք սերմը լավն էր:
- 37 Եվ ահա, երբ ծառը սկսի աճել, դուք կասեք. Եկեք սնուցենք այն մեծ խնամքով, որպեսզի այն արմատ գցի, որպեսզի այն կարողանա աճել և պտուղ բերել մեզ համար: Եվ արդ, ահա, եթե դուք այն սնուցեք մեծ խնամքով, այն արմատ կգցի և կաճի և պտուղ կբերի:

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

38 Բայց, եթե դուք անտեսեք ծառը, և չմտածեք այն սնուցելու մասին, ահա, այն արմատ չի գցի. և երբ արևի տապը գա և խանձի այն, քանի որ այն արմատ չունի՝ այն կչորանա, և դուք կպոկեք այն ու դուրս կգցեք:

39 Այսպիսով, սա այն պատճառով չէ, որ սերմը լավը չէր, ոչ էլ այն պատճառով է, որ պտուղը ցանկալի չէր լինի. այլ սա այն պատճառով է, որ ձեր հողն է անբերրի, և դուք չեք կամենում սնուցել ծառը, հետևաբար, դուք չեք կարող ունենալ դրա պտուղը:

40 Եվ այսպիսով, եթե դուք չկամենաք սնուցել խոսքը՝ հավատքի աչքով սպասելով դրա պտղին, դուք երբեք չեք կարող քաղել կենաց ծառի պտղից:

41 Բայց, եթե դուք կամենաք սնուցել խոսքը, այո, սնուցել ծառը, երբ այն սկսում է աճել, ձեր հավատքով, մեծ ջանասիրությամբ և համբերությամբ, սպասելով դրա պտղին, որ այն արմատ կգցի. և ահա այն կլինի դեպի հավիտենական կյանք վեր խոյացող մի ծառ:

42 Եվ ձեր ջանասիրության, ձեր հավատքի և ձեր համբերության շնորհիվ, խոսքի հանդեպ, այն սնուցելիս, որ այն կարողանա արմատ գցել ձեր մեջ, ահա, շուտով դուք կքաղեք դրա պտուղը, որն ամենաթանկարժեքն է, որը քաղցր է այն ամենից, ինչ քաղցր է, և որը ճերմակ է այն ամենից, ինչ ճերմակ է, այո, և մաքուր է այն ամենից, ինչ մաքուր է. և դուք կսնվեք այդ պտղով մինչև որ կհագենաք, այնպես որ չեք քաղցի, ոչ էլ կծարավեք:

43 Այն ժամանակ, իմ եղբայրներ, դուք պիտի հնձեք ձեր հավատքի, ձեր ջանասիրության և համբերության և երկայնամտության վարձքը, սպասելով ծառին, որ պտուղ տա ձեզ համար:

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Ալմա 33

- 1 Արդ, հետո, երբ Ալման խոսել էր այս խոսքերը, նրանք ուղարկեցին առաջ՝ նրա մոտ, ցանկանալով իմանալ, թե արդյո՞ք նրանք պիտի հավատային մեկ Աստծո, որպեսզի կարողանային ձեռք բերել այս պտուղը, որի մասին նա խոսել էր, կամ ինչպես նրանք պետք է ցանեին սերմը, կամ խոսքը, որի մասին նա խոսել էր, որը նա ասաց՝ պետք է սերմանվի իրենց սրտերում. կամ ինչ ձևով նրանք պետք է սկսեին գործադրել իրենց հավատքը:
- 2 Եվ Ալման ասաց նրանց. Ահա, դուք ասացիք, որ չեք կարող երկրպագել ձեր Աստծուն, որովհետև դուք դուրս եք գցվել ձեր ժողովարաններից: Բայց ահա, ես ասում եմ ձեզ, եթե դուք կարծում եք, որ դուք չեք կարող երկրպագել Աստծուն, մեծապես սխալվում եք, և դուք պարտավոր եք քննել սուրբ գրքերը. եթե կարծում եք, որ դրանք սովորեցրել են ձեզ այս, ապա դուք չեք հասկանում դրանք:
- 3 Դուք հիշում եք, որ կարդացած լինեք, թե ինչ է ասել Զենոսը՝ հնադարյան մարգարեն, աղոթքի կամ երկրպագության վերաբերյալ:
- 4 Քանզի նա ասել է. Դու ողորմած ես, ո՛վ Աստված, քանզի դու լսեցիր իմ աղոթքը, նույնիսկ երբ ես անապատում էի. այո, դու ողորմած էիր, երբ ես աղոթեցի նրանց համար, ովքեր իմ թշնամիներն էին, և դու դարձրեցիր նրանց դեպի ինձ:
- 5 Այո, ո՛վ Աստված, և դու ողորմած էիր իմ հանդեպ, երբ ես աղաղակեցի առ քեզ իմ դաշտում. երբ ես աղաղակեցի առ քեզ իմ աղոթքով, և դու լսեցիր ինձ:
- 6 Եվ այնուհետև, ո՛վ Աստված, երբ ես դարձա իմ տուն, դու լսեցիր ինձ իմ աղոթքում:
- 7 Երբ ես դարձա իմ սենյակը, ո՛վ Տեր, և աղոթեցի քեզ, դու լսեցիր ինձ:
- 8 Այո, դու ողորմած ես դեպի քո զավակները, երբ նրանք աղաղակում են առ քեզ, լսվելու քո կողմից, և ոչ թե մարդկանց, և դու կամենում ես լսել նրանց:
- 9 Այո, ո՛վ Տեր, դու ողորմած ես եղել իմ հանդեպ, և լսել ես իմ աղաղակները քո ժողովներում:

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

- 10 Այո, և դու լսել ես ինձ նաև, երբ ես դուրս էի գցված և արհամարհված էի իմ թշնամիների կողմից. այո, դու լսում էիր իմ աղաղակները, և զայրացած էիր իմ թշնամիների վրա, և դու այցելեցիր նրանց՝ քո բարկության մեջ, սրընթաց կործանմամբ:
- 11 Եվ դու լսեցիր ինձ՝ իմ չարչարանքների և իմ անկեղծության պատճառով. և դա քո Որդու շնորհիվ էր, որ դու եղար այսպես ողորմած դեպի ինձ, ուստի, ես կաղաղակեմ առ քեզ իմ բոլոր չարչարանքների մեջ, քանզի քո մեջ է իմ ուրախությունը. քանզի դու մեկդի ես դարձրել քո դատաստաններն ինձանից, քո Որդու շնորհիվ:
- 12 Եվ այժմ Ալման ասաց նրանց. Հավատո՞ւմ եք դուք այն սուրբ գրքերին, որոնք գրվել են նրանց կողմից՝ անցյալում:
- 13 Ահա, եթե դուք հավատում եք, դուք պիտի հավատաք, թե ինչ է ասել Զենոսը. քանզի ահա, նա ասել է. Դու մեկդի ես դարձրել քո դատաստանները՝ քո Որդու շնորհիվ:
- 14 Այժմ ահա, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի հարցնել, թե արդյոք դուք կարդացել եք սուրբ գրքերը: Եթե դուք կարդացել եք, ինչպես կարող եք դուք չհավատալ Աստծո Որդուն:
- 15 Քանզի գրված չէ՛, որ միայն Զենոսն է խոսել այս բաների մասին, այլ Զենոքը նույնպես խոսել է այս բաների մասին,
- 16 Քանզի, ահա, նա ասել է. Դու բարկացած ես, ո՛վ Տեր, այս ժողովրդի վրա, որովհետև նրանք չեն կամենում հասկանալ քո ողորմությունները, որոնք դու պարգևել ես նրանց քո Որդու շնորհիվ:
- 17 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, դուք տեսնում եք, որ մի երկրորդ հնադարյան մարգարե է վկայել Աստծո Որդու վերաբերյալ, և քանի որ ժողովուրդը չկամեցավ հասկանալ նրա խոսքերը, նրանք քարկոծեցին նրան՝ ի մահ:
- 18 Բայց ահա, սա բոլորը չէ. միայն նրանք չեն, որ խոսել են Աստծո Որդու վերաբերյալ:
- 19 Ահա, նրա մասին խոսվել է Մովսեսի կողմից. այո, և ահա, մի նախատիպ էր բարձրացվել անապատում, որ ով որ նայեր դրա վրա՝ կկարողանար ապրել: Եվ շատերը նայեցին ու ապրեցին:

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

20 Բայց քչերը հասկացան այդ բաների իմաստը, և դա՛ իրենց սրտերի կարծրության պատճառով: Բայց կային շատերը, ովքեր այնպես էին կարծրացած, որ նրանք հրաժարվեցին նայել, այդ պատճառով նրանք մեռան: Արդ, պատճառը, որ նրանք հրաժարվեցին նայել, սա է՝ որովհետև նրանք չէին հավատում, որ դա կապաքիներ իրենց:

21 Ո՛վ իմ եղբայրներ, եթե ձեզ հնարավոր լիներ ապաքինվել, սոսկ աչք ածելով շուրջը, որպեսզի դուք կարողանայիք ապաքինվել, մի՞թե դուք կհրաժարվեիք նայել արագ, թե՛ դուք կկամենայիք ավելի շուտ կարծրացնել ձեր սրտերն անհավատությամբ և լինել ալարկոտ, այնպես որ կհրաժարվեիք աչք ածել շուրջը, որպեսզի մեռնեիք:

22 Եթե այդպես է, վսյ պիտի գա ձեզ վրա. բայց եթե այդպես չէ, ուրեմն աչք ածեք շուրջը և սկսեք հավատալ Աստծո Որդուն, որ նա գալու է՝ փրկագնելու իր ժողովրդին, և որ նա պիտի տառապի ու մեռնի՝ նրանց մեղքերը քավելու համար. և որ նա պիտի բարձրանա մեռելներից, որը կիրականացնի հարությունը, այնպես որ բոլոր մարդիկ կկանգնեն նրա առաջ՝ դատվելու վերջին ու դատաստանի օրը՝ համաձայն իրենց գործերի:

23 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես ուզում եմ, որ դուք սերմանեք այս խոսքը ձեր սրտերում, և երբ այն սկսի ուռչել՝ սնուցեք այն հենց այսպես, ձեր հավատքով: Եվ ահա, այն կդառնա մի ծառ, վեր խոյանալով ձեր մեջ դեպի հավիտենական կյանք: Եվ այն ժամանակ թող Աստված շնորհի ձեզ, որ ձեր բեռները թեթև լինեն՝ նրա Որդու ուրախության միջոցով: Եվ, հիրավի, այս բոլորը դուք կարող եք անել, եթե կամենաք: Ամեն:

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Ալմա 34

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ալման խոսեց այս խոսքերը նրանց համար, նա նստեց գետնին, և Ամուդեկը վեր կացավ և սկսեց սովորեցնել նրանց՝ ասելով.
- 2 Իմ եղբայրներ, ես կարծում եմ, որ անհնարին է, որ դուք անտեղյակ լինեք այս բաներին, որոնք խոսվեցին Քրիստոսի գալստի վերաբերյալ, որի մասին մենք սովորեցնում ենք, որ Աստծո Որդին է. այո, ես գիտեմ, որ այս բաները սովորեցվել են ձեզ առատորեն, մինչև մեր միջից ձեր երկպառակվելը:
- 3 Եվ քանի որ դուք ցանկացաք իմ սիրելի եղբորից, որ նա հայտնի դարձնի ձեզ, թե դուք ինչ պիտի անեք, ձեր չարչարանքների պատճառով, և նա ասաց ձեզ որոշ բան, ձեր մտքերը նախապատրաստելու համար. այո, և նա հորդորեց ձեզ՝ ի հավատք և ի համբերություն,
- 4 Այո, մինչև անգամ որ դուք ունենաք այնքան հավատք, որ սերմանեք խոսքը ձեր սրտերում, որպեսզի դուք կարողանաք կատարել փորձը դրա բարության վերաբերյալ:
- 5 Եվ մենք տեսանք, որ մեծ հարցը, որը ձեր մտքերում է, այն է. արդյո՞ք խոսքն Աստծո Որդու մեջ է, կամ արդյո՞ք ոչ մի Քրիստոս չպիտի լինի:
- 6 Եվ դուք նույնպես տեսաք, որ իմ եղբայրն ապացուցեց ձեզ շատ օրինակներով, որ խոսքը Քրիստոսում է՝ ի փրկություն:
- 7 Իմ եղբայրը վկայակոչեց Ջենոսի խոսքերը, որ փրկագնումը գալիս է Աստծո Որդու միջոցով, և նաև Ջենոքի խոսքերը. և նաև, նա հիշատակեց Մովսեսին, ապացուցելու, որ այս բաները ճշմարիտ են:
- 8 Եվ այժմ ահա, ես կվկայեմ ձեզ իմ կողմից, որ այս բաները ճշմարիտ են: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ ես իրոք գիտեմ, որ Քրիստոսը պիտի գա մարդկանց զավակների մեջ, իր վրա վերցնելու իր ժողովրդի օրինազանցությունները, և որ նա պիտի քավի աշխարհի մեղքերը. քանզի Տեր Աստված է ասել այս:

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

9 Քանզի անհրաժեշտ է, որ մի քավություն արվի. քանզի Հավերժական Աստծո մեծ ծրագրի համաձայն, պետք է մի քավություն արվի, այլապես, ողջ մարդկությունն անխուսափելիորեն պիտի կորչի. այո, բոլորը կարծրացած են. այո, բոլորն ընկած են և կորած, և պիտի կորչեն, եթե չլինի քավությունը, որն անհրաժեշտորեն պետք է արվի:

10 Քանզի անհրաժեշտ է, որ լինի մի մեծ և վերջին զոհաբերություն. այո, ոչ մարդու զոհաբերություն, ոչ էլ կենդանու, ոչ էլ որևէ ձևի թռչունի. քանզի դա չպետք է լինի մի մարդկային զոհաբերություն. այլ դա պիտի լինի մի անսահման և հավերժական զոհաբերություն:

11 Այսպիսով, չկա որևէ մարդ, որ կարողանա զոհաբերել իր սեփական արյունը, որը կքավի մեկ ուրիշի մեղքերը: Արդ, եթե մի մարդ սպանում է, ահա, մեր օրենքը, որն արդար է, կվերցնի նրա եղբոր կյանքը: Ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ:

12 Սակայն օրենքը պահանջում է նրա կյանքը, ով սպանել է. հետևաբար, մի անսահման քավությունից զատ ոչ մի բան չի կարող լինել, որ բավարարի աշխարհի մեղքերի համար:

13 Հետևաբար, անհրաժեշտ է, որ լինի մի մեծ և վերջին զոհաբերություն. և այն ժամանակ կլինի, կամ անհրաժեշտ է, որ լինի դադարեցում արյուն թափելուն. այն ժամանակ Սովսեսի օրենքը կկատարվի. այո, այն պիտի ամբողջովին կատարվի՝ ամեն կետ և գիծ, և ոչ մեկը չպիտի անցնի:

14 Եվ ահա, այս է ողջ իմաստը օրենքի՝ ամեն մասնիկ մատնանշելով դեպի այն մեծ և վերջին զոհաբերությունը. և այն մեծ և վերջին զոհաբերությունը լինելու է Աստծո Որդին, այո, անսահման և հավերժական:

15 Եվ այսպիսով, նա պիտի բերի փրկություն բոլոր նրանց, ովքեր կհավատան նրա անունին. սա լինելով նպատակն այդ վերջին զոհաբերության, առաջ բերելու գթասրտությունը, որը հաղթում է արդարադատությանը և առաջ բերում միջոցներ մարդկանց համար, որ նրանք կարողանան ունենալ հավատք ի սպաշխարություն:

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

- 16 Եվ այսպես ողորմությունը կարող է բավարարել արդարադատության պահանջները, և օղակում է նրանց ապահովության բազուկների մեջ, մինչդեռ նա, ով չի գործադրում հավատքի և սպաշխարություն, ենթակա է արդարադատության պահանջների ամբողջ օրենքին. հետևաբար, միայն նրա համար, ով ունի հավատք սպաշխարության համար, իրագործվում է փրկագնման մեծ և հավերժական ծրագիրը:
- 17 Հետևաբար, թող Աստված շնորհի ձեզ, իմ եղբայրներ, որ դուք կարողանաք գործադրել ձեր հավատքն սպաշխարության համար, որ դուք սկսեք կանչել առ նրա սուրբ անունը, որպեսզի նա ողորմություն ունենա ձեր վրա,
- 18 Այո, կանչեք առ նա ողորմության համար. քանզի նա հզոր է փրկելիս:
- 19 Այո, խոնարհեցրեք ձեզ, և շարունակեք աղոթքի մեջ առ նա:
- 20 Կանչեք առ նա, երբ դուք ձեր դաշտերում եք, այո, բոլոր ձեր հոտերի համար:
- 21 Կանչեք առ նա ձեր տներում, այո, ողջ ձեր գերդաստանի համար՝ և՛ առավոտյան, և՛ կեսօրին, և՛ երեկոյան:
- 22 Այո, կանչեք առ նա ձեր թշնամիների զորության դեմ:
- 23 Այո, կանչեք առ նա դևի դեմ, որը թշնամի է ամենայն արդարության:
- 24 Կանչեք առ նա ձեր դաշտերի բերքի համար, որպեսզի դուք կարողանաք բարգավաճել դրանով:
- 25 Կանչեք ձեր դաշտերի հոտերի համար, որպեսզի դրանք կարողանան ավելանալ:
- 26 Բայց այս բոլորը չէ. դուք պիտի դուրս թափեք ձեր հոգիները ձեր սենյակներում և ձեր գաղտնի տեղերում և ձեր անապատում:
- 27 Այո, և երբ դուք չեք կանչում առ Տերը, թող ձեր սրտերը լցված լինեն՝ ուղղված նրան, շարունակ աղոթքով՝ ձեր բարօրության համար և նաև նրանց բարօրության համար, ովքեր ձեր շրջապատում են:

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

28 Եվ այժմ, ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես ասում եմ ձեզ, մի կարծեք, որ սա բոլորն է. քանզի, այս բոլոր բաներն անելուց հետո, եթե դուք երես դարձնեք կարիքավորից ու մերկից, և չայցելեք հիվանդին ու չարչարվածին, և բաժին չհանեք ձեր ստացվածքից, եթե դուք ունեք, նրանց համար, ովքեր կարիքի մեջ են,— ես ասում եմ ձեզ, եթե դուք այս բաներից որևէ մեկը չեք անում, ահա, ձեր աղոթքը զուր է, և ձեզ ոչնչով օգտակար չէ, և դուք նման եք կեղծավորների, ովքեր ուրանում են հավատքը:

29 Հետևաբար, եթե դուք չեք հիշում գթառատ լինել, դուք նման եք թափթփուկի, որը գտողները դուրս են գցում (քանի որ այն որևէ արժեք չունի), և մարդկանց կողմից ոտնակոխ է արվում:

30 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես կկամենայի, որ դուք, այսքան ապացույցներ ստանալուց հետո, տեսնելով, որ սուրբ գրքերը վկայում են այս բաների մասին, դուք գործի անցնեք և ապաշխարությանը վայել պտուղ բերեք:

31 Այո, ես կկամենայի, որ դուք գործի անցնեք և չկարծրացնեք ձեր սրտերն այլևս. քանզի ահա, հիմա է ժամանակը և ձեր փրկության օրը. և հետևաբար, եթե դուք կամենաք ապաշխարել և չկարծրացնեք ձեր սրտերը, փրկագնման մեծ ծրագիրն անհապաղ պիտի իրագործվի ձեզ համար:

32 Քանզի ահա, մարդկանց համար այս կյանքն է ժամանակը նախապատրաստվելու՝ հանդիպելու Աստծուն. այո, ահա, մարդկանց համար այս կյանքի օրն է իրենց գործերը կատարելու օրը:

33 Եվ այժմ, ինչպես ես առաջ եմ ասել ձեզ, քանի որ դուք ունեցել եք այսքան շատ ապացույցներ, հետևաբար, ես աղերսում եմ ձեզ, որ դուք չհետաձգեք ձեր ապաշխարության օրը մինչև վերջ. քանզի կյանքի այս օրից հետո, որը տրված է մեզ, որ նախապատրաստվենք հավերժության համար, ահա, եթե մենք ճիշտ չենք օգտագործում մեր ժամանակն այս կյանքում, հետո գալիս է խավարի գիշերը, որի ժամանակ ոչ մի գործ չի կարող կատարվել:

34 Դուք չեք կարող ասել, երբ դուք կբերվեք այն սոսկալի ճգնաժամին, որ՝ ես կապաշխարեմ, որ՝ ես կվերադառնամ իմ Աստծո մոտ: Ո՛չ, դուք չեք կարող ասել այս. քանզի այն նույն ոգին, որը տիրել է ձեր մարմիններին այն պահին, երբ դուք դուրս եք գալիս այս կյանքից, այդ նույն ոգին կունենա գորություն՝ տիրելու ձեր մարմնին այն հավերժական աշխարհում:

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

- 35 Քանզի ահա, եթե դուք հետաձգել եք ձեր ապաշխարության օրը, նույնիսկ մինչև մահ, ահա, դուք ենթակա եք դարձել դևի ոգուն, և նա կնքում է ձեզ՝ իրենը. հետևաբար, Տիրոջ Հոգին հեռանում է ձեզանից, և ձեզանում տեղ չունի, և դևն ունի ողջ զորությունը ձեզ վրա. և սա է ամբարիշտի վերջնական վիճակը:
- 36 Եվ այս ես գիտեմ, որովհետև Տերն ասել է՝ նա չի բնակվում անսուրբ տաճարներում, այլ արդարների սրտերում է նա բնակվում. այո, և նա նաև ասել է, որ արդարները պիտի նստեն նրա արքայությունում՝ այլևս դուրս չգնալու. և նրանց հանդերձները ճերմակ պիտի դարձվեն Գառի արյան միջոցով:
- 37 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես ցանկանում եմ, որ դուք հիշեք այս բաները, և որ դուք երկյուղով գործեք ձեր փրկությունն Աստծո առջև, և որ այլևս չժխտեք Քրիստոսի գալուստը.
- 38 Որ դուք այլևս չհակառակվեք ընդդեմ Սուրբ Հոգուն, այլ որ դուք ընդունեք այն և վերցնեք ձեզ վրա Քրիստոսի անունը. որ դուք խոնարհեցնեք ինքներդ ձեզ՝ մինչև փոշին, և երկրպագեք Աստծուն, որտեղ էլ որ լինեք, հոգով և ճշմարտությամբ, և որ դուք ապրեք, զոհություն հայտնելով ամեն օր, այն բազում ողորմությունների և օրհնությունների համար, որոնք նա շնորհում է ձեզ:
- 39 Այո, և ես նաև հորդորում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, որ դուք շարունակ արթուն լինեք աղոթքում, որպեսզի դուք չմոլորեցվեք դևի գայթակղություններով, որպեսզի նա չկարողանա հաղթել ձեզ, որպեսզի դուք վերջին օրը չդառնաք նրա հպատակները. քանզի ահա, նա հատուցում է ձեզ՝ ոչ լավ բանով:
- 40 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, ես կկամենայի հորդորել ձեզ ունենալ համբերություն, և որ դուք տանեք բոլոր ձևի չարչարանքները. որ դուք չզազրախոսեք նրանց դեմ, ովքեր ձեզ դուրս են գցում ձեր ծայրահեղ աղքատության պատճառով, որ չլինի թե դուք նրանց պես մեղսագործներ դառնաք,
- 41 Այլ որ դուք ունենաք համբերություն և կրեք այդ չարչարանքները՝ անխախտ հույսով, որ դուք պիտի մի օր հանգստանաք բոլոր ձեր չարչարանքներից:

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Ալմա 35

- 1 Արդ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Ամուդեկը վերջ դրեց այս խոսքերին, նրանք ետ քաշվեցին բազմությունից և եկան Երսունի երկիրը:
- 2 Այո, մնացած եղբայրները, Զորամացիներին խոսքը քարոզելուց հետո, նույնպես եկան Երսունի երկիրը:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Զորամացիների առավել հանրաճանաչ մասը խորհրդակցեց միասին այն խոսքերի վերաբերյալ, որոնք քարոզվել էին իրենց, նրանք զայրացան խոսքի պատճառով, քանզի այն կործանում էր նրանց նենգությունը. հետևաբար, նրանք չկամեցան ականջ դնել խոսքերին:
- 4 Եվ նրանք ուղարկեցին և ի մի հավաքեցին ողջ ժողովրդին՝ ամբողջ երկրով մեկ, և խորհրդակցեցին նրանց հետ այն խոսքերի վերաբերյալ, որոնք ասվել էին:
- 5 Արդ, նրանց կառավարիչները և նրանց քահանաները և նրանց ուսուցիչները թույլ չտվեցին ժողովրդին իմանալ իրենց ցանկությունների մասին. հետևաբար, նրանք գաղտնի պարզեցին բոլոր մարդկանց մտքերը:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ նրանք պարզեցին բոլոր մարդկանց մտքերը, նրանք, ովքեր կողմ էին խոսքերին, որոնք խոսվել էին Ալմայի կողմից և նրա եղբայրների, դուրս գցվեցին երկրից. և նրանք շատ էին. և նրանք նույնպես եկան Երսունի երկիրը:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ Ալման ու նրա եղբայրներն օգնեցին նրանց:
- 8 Արդ, Զորամացիները բարկացած էին Ամմոնի ժողովրդի վրա, ովքեր Երսունում էին, և Զորամացիների գլխավոր կառավարիչը լինելով մի շատ ամբարիշտ մարդ, Ամմոնի ժողովրդի մոտ ուղարկեց՝ կամենալով, որ նրանք դուրս գցեն իրենց երկրից բոլոր նրանց, ովքեր իրենց մոտից անցել էին նրանց երկիրը:

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

- 9 Եվ նա շատ սպառնալիքներ թափեց նրանց դեմ: Եվ այժմ Ամմոնի ժողովուրդը չէր վախենում նրանց խոսքերից. հետևաբար, նրանք դուրս չզգցեցին նրանց, այլ ընդունեցին Զորամացիների բոլոր աղքատներին, ովքեր անցել էին իրենց մոտ. և նրանք կերակրեցին նրանց, և հագցրեցին նրանց, և տվեցին նրանց հողեր՝ ժառանգության համար. և նրանք օժանդակեցին նրանց՝ ըստ նրանց պահանջների:
- 10 Արդ, դա բարկության դրդեց Զորամացիներին՝ Ամմոնի ժողովրդի դեմ, և նրանք սկսեցին շփվել Լամանացիների հետ և նրանց ևս դրդել բարկության՝ ընդդեմ նրանց:
- 11 Եվ այսպիսով, Զորամացիներն ու Լամանացիները սկսեցին պատրաստություններ տեսնել պատերազմի համար Ամմոնի ժողովրդի դեմ, և նաև Նեփիացիների դեմ:
- 12 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնյոթերորդ տարին:
- 13 Եվ Ամմոնի ժողովուրդը հեռացավ Երսոնի երկրից, և եկավ հասավ Մելեքի երկիրը, և տեղ տվեց Երսոնի երկրում Նեփիացիների զորքերին, որպեսզի նրանք կարողանային կռվել Լամանացիների զորքերի և Զորամացիների զորքերի դեմ. և այսպես, սկսվեց մի պատերազմ Լամանացիների ու Նեփիացիների միջև, դատավորների կառավարման տասնյոթերորդ տարում. և նրանց պատերազմների մի պատմություն կտրվի հետագայում:
- 14 Եվ Ալման և Ամմոնը և նրանց եղբայրները, և նաև Ալմայի երկու որդիները, Զորամացիներից շատերին ապաշխարության բերելիս Աստծո ձեռքին գործիքներ լինելուց հետո, վերադարձան Զարահեմլայի երկիրը. և բոլոր նրանք, ովքեր բերվեցին ապաշխարության, դուրս քշվեցին իրենց երկրից, բայց նրանք ունեցան հողեր իրենց ժառանգության համար Երսոնի երկրում, և նրանք վերցրեցին զենքեր՝ պաշտպանելու իրենց և իրենց կանանց ու երեխաներին և իրենց հողերը:

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

15 Արդ, Ալման, վշտացած լինելով իր ժողովրդի անօրինության համար, այո, պատերազմների համար և արյունահեղությունների և հակառակությունների, որ նրանց մեջ էին. և հայտարարած լինելով խոսքը, կամ ուղարկելով խոսքը՝ հայտարարելու բոլոր ժողովրդի մեջ, ամեն քաղաքում. և տեսնելով, որ մարդկանց սրտերը սկսում էին կարծրանալ, և որ նրանք սկսում էին վիրավորվել խոսքի խստության պատճառով, նրա սիրտն անչափ վշտացավ:

16 Հետևաբար, նա կարգադրեց, որ իր որդիները հավաքվեին միասին, որպեսզի նա կարողանար նրանցից ամեն մեկին առանձին տալ իր հանձնարարությունը, արդարությանը պատկանող բաների վերաբերյալ: Եվ մենք ունենք մի պատմություն՝ նրա պատվիրանների, որոնք նա տվեց նրանց՝ ըստ իր սեփական հիշատակարանի:

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Ալմա 36

Alma 36

- 1 Որդիս, ականջ դիր իմ խոսքերին. քանզի ես երդվում եմ քեզ, որ որքան որ դու կպահես Աստծո պատվիրանները, դու կբարգավաճես երկրում:
- 2 Ես կկամենայի, որ դու անելիր, ինչպես ես եմ արել՝ հիշելով մեր հայրերի գերությունը. քանզի նրանք ճորտության մեջ էին, և ոչ ոք չէր կարող ազատել նրանց, բացի դա լինել Աբրահամի Աստվածը և Իսահակի Աստվածը և Հակոբի Աստվածը, և նա իսկապես ազատեց նրանց իրենց չարչարանքներից:
- 3 Եվ այժմ, ո՛վ իմ որդի Հելաման, ահա, դու քո երիտասարդությունում ես և հետևաբար, ես աղաչում եմ քեզ, որ դու լսես իմ խոսքերը և սովորես ինձանից. քանզի ես իսկապես գիտեմ, որ ովքեր որ դնեն իրենց վստահությունն Աստծո վրա, պիտի սատարվեն իրենց փորձանքների, և իրենց տազնապների, և իրենց չարչարանքների մեջ, և պիտի բարձրացվեն վերջին օրը:
- 4 Եվ ես չէի ուզենա, որ դու կարժես, որ ես ինքնուրույն գիտեմ, գիտեմ ոչ թե մահկանացուով, այլ հոգևորով, ոչ թե մարմնական մտքով, այլ Աստծով:
- 5 Արդ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, եթե ես չծնվեի Աստծուց, ես իմացած չէի լինի այս բաները. բայց Աստված, սուրբ հրեշտակի բերանով, հայտնի դարձրեց ինձ այս բաները՝ ո՛չ իմ արժանիության պատճառով.
- 6 Քանզի ես շրջում էի Մոսիայի որդիների հետ՝ ջանալով կործանել Աստծո եկեղեցին. բայց ահա, Աստված ուղարկեց իր սուրբ հրեշտակին՝ կասեցնելու մեզ այդ ճանապարհին:
- 7 Եվ ահա, նա խոսեց մեզ հետ, կարծես որոտի ձայնով, և ողջ հողը ցնցվեց մեր ոտքերի տակ. և մենք բոլորս ընկանք գետնին, քանզի Տիրոջ երկյուղը պատել էր մեզ:
- 8 Բայց ահա, ձայնն ասաց ինձ՝ Բարձրացի՛ր: Եվ ես բարձրացա ու կանգնեցի, և տեսա հրեշտակին:
- 9 Եվ նա ասաց ինձ. Եթե դու կամենում ես ինքդ կործանվել, այլևս մի ջանա կործանել Աստծո եկեղեցին:

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ ես ընկա գետնին. և երեք օրվա և երեք գիշերվա ընթացքում ես չկարողացա բանալ իմ բերանը, ոչ էլ շարժել իմ մարմինը:
- 11 Եվ հրեշտակն ավելի շատ բաներ խոսեց ինձ հետ, որոնք լսվեցին իմ եղբայրների կողմից, բայց ես չլսեցի դրանք. քանզի երբ ես լսեցի խոսքերը. Եթե դու կամենում ես ինքդ կործանվել, այլևս մի ջանա կործանել Աստծո եկեղեցին, ես ցնցվեցի այնպիսի մեծ վախով ու զարմանքով, որ չլինի թե ես կործանվեի, որ ես ընկա գետնին և այլևս չլսեցի:
- 12 Բայց ես պրկված էի հավերժական տանջանքից, քանզի իմ հոգին ծայրաստիճան տակնուվրա էր եղել և պրկվել բոլոր իմ մեղքերից:
- 13 Այո, ես հիշեցի բոլոր իմ մեղքերը և անօրինությունները, որոնց համար ես տանջվում էի դժոխքի ցավերով. այո, ես տեսա, որ ես ապստամբել էի Աստծո դեմ, և որ ես չէի պահել նրա սուրբ պատվիրանները:
- 14 Այո, և ես սպանել էի նրա զավակներից շատերին, կամ, ավելի շուտ, տարել էի նրանց դեպի կործանում. այո, և ի վերջո, այնքան մեծ էին իմ անօրինությունները, որ միայն Աստծո ներկայության մեջ գալու միտքը պրկում էր իմ հոգին՝ աննկարագրելի սուկումով:
- 15 Ա՛խ, մտածում էի ես, երանի՜ թե ես կարողանայի արտաքսվել ու բնաջինջ լինել թե՛ հոգով, թե՛ մարմնով, որ չբերվեի՝ կանգնելու իմ Աստծո ներկայության մեջ՝ դատվելու ըստ իմ գործերի:
- 16 Եվ արդ, երեք օրվա և երեք գիշերվա ընթացքում պրկված էի ես, նույնիսկ ցավերով անհծված հոգու:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես այսպես պրկված էի տանջանքից, մինչ ես տակնուվրա էի եղած իմ բազում մեղքերի հիշողությունից, ահա, ես հիշեցի նաև լսած լինելս՝ իմ հոր մարգարեանալը ժողովրդին, մի Հիսուս Քրիստոսի, մի Աստծո Որդու գալստյան վերաբերյալ՝ քավելու համար աշխարհի մեղքերը:
- 18 Արդ, երբ դատողությունս որսաց այս միտքը, ես գոչեցի իմ սրտում. Ո՛վ Հիսուս, դո՛ւ, Աստծո՛ Որդի, ողորմություն ունեցիր իմ հանդեպ, որ դառը մաղձի մեջ եմ, և օղակված եմ մահվան հավիտենական շղթաներով:

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

- 19 Եվ արդ, ահա, երբ ես մտածեցի այս, ես այլևս չկարողացա հիշել իմ ցավերը. այո, ես այլևս տակնուվրա չէի լինում իմ մեղքերի հիշողությունից:
- 20 Եվ, Օ՛հ, ինչպիսի ուրախություն, և ինչ սքանչելի լույս ես տեսա. այո, իմ հոգին լցվեց ուրախությամբ՝ նույնքան սաստիկ, ինչպիսին իմ ցավն էր:
- 21 Այո, ես ասում եմ քեզ, որդիս, որ չէր կարող լինել ոչինչ, այնպես ուժգին և այնպես անողոք, ինչպես իմ ցավերն էին: Այո, և դարձյալ ես ասում եմ քեզ, որդիս, որ մյուս կողմից, չէր կարող լինել ոչինչ այնպես ուժգին և քաղցր, ինչպիսին իմ ուրախությունն էր:
- 22 Այո, ինձ թվաց՝ ես տեսա, ճիշտ ինչպես մեր հայր Լեթին էր տեսել, Աստծուն՝ նստած իր գահի վրա, շրջապատված հրեշտակների անթիվ բազմություններով, զբաղված՝ իրենց Աստծուն գովերգելով և փառաբանելով. այո, և իմ հոգին տենչում էր լինել այնտեղ:
- 23 Բայց, ահա, իմ ձեռքն ու ոտքը կրկին վերստացան իրենց ուժը, և ես կանգնեցի ոտքի և հայտնեցի ժողովրդին, որ ես ծնվել էի Աստծուց:
- 24 Այո, և այդ ժամանակից ի վեր՝ մինչև այժմ, ես տքնել եմ առանց դադարելու, որ ես կարողանամ ապաշխարության բերել հոգիներ. որ ես կարողանամ բերել նրանց՝ ճաշակելու այն սաստիկ ուրախությունից, որից ես ճաշակեցի. որ նրանք նույնպես կարողանան ծնվել Աստծուց և լցվել Սուրբ Հոգով:
- 25 Այո, և այժմ, ահա, Օ՛, որդիս, Տերը տալիս է ինձ անչափ մեծ ուրախություն՝ իմ աշխատանքի պտղի մեջ.
- 26 Քանզի, խոսքի շնորհիվ, որ նա հաղորդել էր ինձ, ահա, շատերն են ծնվել Աստծուց և ճաշակել, ինչպես ես եմ ճաշակել, և տեսել՝ դեմ հանդիման, ինչպես ես եմ տեսել. հետևաբար, նրանք գիտեն այս բաների մասին, որոնց վերաբերյալ ես խոսեցի, քանի որ ես իրոք գիտեմ. և գիտելիքը, որը ես ունեմ, Աստծուց է:
- 27 Եվ ես սատարվել եմ ամեն տեսակի փորձանքների և տազնապանքների ներքո, այո, և ամեն ձևի չարչարանքների մեջ. այո, Աստված ազատել է ինձ բանտից և կապանքներից, և մահից. այո, և ես դնում եմ իմ վստահությունը նրա վրա, և նա դեռ կազատի ինձ:

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

28 Եվ ես գիտեմ, որ նա կբարձրացնի ինձ վերջին օրը՝ ապրելու իր հետ, փառքի մեջ. այո, և ես կգովաբանեմ նրան հավիտյան, քանզի նա դուրս բերեց մեր հայրերին Եգիպտոսից, և նա կույ տվեց Եգիպտացիներին Կարմիր ծովում. և նա առաջնորդեց նրանց իր զորությամբ՝ դեպի խոստացված երկիրը. այո, և նա, ժամանակ առ ժամանակ, ազատեց նրանց ճորտությունից և գերությունից:

29 Այո, և նա նաև դուրս բերեց մեր հայրերին Երուսաղեմի հողից. և նա նաև իր հավիտենական զորությամբ, ժամանակ առ ժամանակ, ազատեց նրանց ճորտությունից և գերությունից, մինչև իսկ ընդհուպ այս ներկա օրը. և ես միշտ պահել եմ հիշողությանս մեջ նրանց գերությունը. այո, և դուք նույնպես պարտավոր եք պահել հիշողության մեջ նրանց գերությունը, ինչպես ես եմ արել:

30 Բայց ահա, որդիս, սա բոլորը չէ. քանզի դուք պարտավոր եք իմանալ, ինչպես ես գիտեմ, որ որքան որ դուք կպահեք Աստծո պատվիրանները, դուք կբարգավաճեք երկրում. և դուք պարտավոր եք նաև իմանալ, որ որքան որ դուք չեք պահի Աստծո պատվիրանները, դուք կտրված կլինեք նրա ներկայությունից: Արդ, սա նրա խոսքի համաձայն է:

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Ալմա 37

- 1 Եվ այժմ, որդիս, Հելաման, ես պատվիրում եմ քեզ, որ դու վերցնես հիշատակարանները, որոնք վստահված էին ինձ.
- 2 Եվ ես նաև պատվիրում եմ քեզ, որ դու պահես այս ժողովրդի մասին մի հիշատակարան՝ համաձայն նրա, ինչպես ես եմ արել Նեփիի թիթեղների վրա, և պահես բոլոր այս բաները սրբորեն, որոնք ես եմ պահել. ճիշտ, ինչպես ես եմ պահել դրանք, քանզի իմաստուն նպատակի համար է, որ դրանք պահվում են:
- 3 Եվ այս արույրե թիթեղները, որոնք պարունակում են այս փորագրությունները, որոնք իրենց վրա պարունակում են սուրբ գրքերի հիշատակարանները, որոնք ունեն մեր նախահայրերի տոհմաբանությունը, նույնիսկ սկզբից ի վեր,
- 4 Ահա, դա մեր հայրերի կողմից է մարգարեություն արվել, որ դրանք պետք է պահվեն և փոխանցվեն մի սերնդից մյուսին, և պահվեն ու պահպանվեն Տիրոջ ձեռքով, մինչև դրանք հայտնի դառնան ամեն ազգի, ցեղի, լեզվի, և ժողովրդի, որ նրանք իմանան դրանցում պարունակվող խորհուրդների մասին:
- 5 Եվ արդ, ահա, եթե դրանք պահվեն, դրանք պիտի պահպանեն իրենց պայծառությունը. այո, և դրանք կպահպանեն իրենց պայծառությունը. այո, և նմանապես՝ բոլոր թիթեղները, որոնք պարունակում են այն, ինչը սուրբ գիր է:
- 6 Արդ, դու գուցե ենթադրես, որ սա հիմարություն է իմ կողմից. բայց, ահա, ես ասում եմ քեզ, որ փոքր և հասարակ բաներով են իրականացվում մեծ բաները. և փոքր միջոցները շատ դեպքերում շփոթեցնում են իմաստունին:
- 7 Եվ Տեր Աստված գործում է այս միջոցներով, որպեսզի իրականացնի իր մեծ և հավերժական նպատակները. և խիստ փոքր միջոցներով Տերը շփոթեցնում է իմաստուններին և իրականացնում բազում հոգիների փրկությունը:
- 8 Եվ արդ, մինչ այժմ դա եղել է Աստծո իմաստությամբ, որ այս բաները պահպանվեին. քանզի ահա, դրանք ընդլայնել են այս ժողովրդի հիշողությունը, այո, համոզել շատերին իրենց ուղիների սխալմունքների վերաբերյալ, և նրանց բերել իրենց Աստծո իմացությանը՝ ի փրկություն իրենց հոգիների:

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Այո, ես ասում եմ ձեզ, եթե չլինեին այս բաները, որ այս հիշատակարանները պարունակում են, որոնք այս թիթեղների վրա են, Ամմոնը և նրա եղբայրները չէին կարողանա համոզել Լամանացիներից այսքան բազում հազարավորների՝ նրանց հայրերի թյուր ավանդության վերաբերյալ. այո, այս հիշատակարանները և դրանց խոսքերը բերեցին նրանց ապաշխարության. այսինքն՝ դրանք բերեցին նրանց Տիրոջ՝ իրենց Աստծո իմացությանը, և ցնծալու Հիսուս Քրիստոսով՝ իրենց Քավիչով:

10 Եվ ո՞վ գիտե, միգուցե դրանք միջոց կլինեն՝ իրենց Քավիչի իմացությանը բերելու նրանցից բազում հազարավորների, այո, և նաև մեր խստապարանոց եղբայրներից՝ Նեփիացիներից բազում հազարավորների, ովքեր այժմ կարծրացնում են իրենց սրտերը մեղքի ու անօրինությունների մեջ:

11 Արդ, այս խորհուրդները դեռ լիովին հայտնի չեն դարձվել ինձ. հետևաբար, ես պիտի զսպեմ ինձ:

12 Եվ, հավանաբար, բավական է, եթե ես միայն ասեմ, որ դրանք պահպանված են մի իմաստուն նպատակի համար, նպատակ, որը հայտնի է Աստծուն. քանզի նա, իմաստությամբ խորհուրդ է տալիս բոլոր իր ստեղծածներին, և նրա շավիղներն ուղիղ են և նրա ընթացքը մի հավերժական շրջան է:

13 Օ՛, հիշիր, հիշիր, որդիս, Հելաման, որքան խիստ են Աստծո պատվիրանները: Եվ նա ասել է. Եթե դուք պահեք իմ պատվիրանները, դուք պիտի բարգավաճեք երկրում, բայց եթե դուք չպահեք նրա պատվիրանները, դուք պիտի կտրվեք նրա ներկայությունից:

14 Եվ այժմ, հիշիր, որդիս, որ Աստված վստահել է քեզ այս բաները, որոնք սրբազան են, որոնք նա պահել է սրբորեն, և նաև, որոնք նա կպահի ու կպահպանի իր իմաստուն նպատակի համար, որպեսզի նա ցույց տա իր զորությունն ապագա սերունդներին:

15 Եվ այժմ ահա, ես ասում եմ քեզ, մարգարեության ոգով, որ եթե դու զանց անես Աստծո պատվիրանները, ահա, այս բաները, որոնք սրբազան են, պիտի վերցվեն քեզանից Աստծո զորությամբ, և դու պիտի հանձնվես Սատանային, որ նա կարողանա մաղել քեզ, ինչպես մղեղը քամու առաջ:

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

16 Բայց, եթե դու պահպանես Աստծո պատվիրանները և վարվես այս բաների հետ, որոնք սրբազան են, համաձայն նրա, ինչ Տերը կպատվիրի քեզ (քանզի, դու պիտի դիմես Տիրոջը բոլոր բաների վերաբերյալ, ինչ որ դու պիտի անես դրանց հետ), ահա, ոչ մի զորություն երկրի կամ դժոխքի չի կարող վերցնել դրանք քեզանից, քանզի Աստված գորավոր է բոլոր իր խոսքերն իրագործելիս:

17 Քանզի նա կկատարի բոլոր իր խոստումները, որոնք նա կտա քեզ, քանզի նա կատարել է իր խոստումները, որոնք նա տվել էր մեր հայրերին:

18 Քանզի նա խոստացել էր նրանց, որ նա կպահպանի այս բաներն իր մի իմաստուն նպատակի համար, որպեսզի նա կարողանա ցույց տալ իր զորությունն ապագա սերունդներին:

19 Եվ այժմ, ահա, մեկ նպատակ իրագործել է նա, այսինքն՝ Լամանացիներից բազում հազարավորների վերադարձնելով ճշմարտության իմացությանը. և նա ցույց է տվել իր զորությունն այդ բաների միջոցով, և նա դեռևս ցույց կտա իր զորությունը՝ դրանց միջոցով, ապագա սերունդներին. հետևաբար, դրանք պիտի պահպանվեն:

20 Հետևաբար, ես պատվիրում եմ քեզ, որդիս, Հելաման, որ դու ջանասեր լինես իմ բոլոր խոսքերը կատարելիս, և դու ջանասեր լինես Աստծո պատվիրանները պահելիս, ինչպես որ դրանք գրված են:

21 Եվ այժմ, ես կխոսեմ քեզ հետ այն քսանչորս թիթեղների վերաբերյալ, որպեսզի դու պահես դրանք, որ գաղտնիքները, և խավարի գործերը, և նրանց գաղտնի գործերը, կամ գաղտնի գործերն այն ժողովրդի, որոնք կործանվել են, կարողանան ցույց տրվել այս ժողովրդին. այո, նրանց բոլոր սպանությունները, կողոպուտները, և նրանց թալանները, և նրանց ողջ ամբարշտությունն ու պղծությունները ցույց տրվեն այս ժողովրդին. այո, և որ դու պահպանես այս մեկնիչները:

22 Քանզի, ահա, Տերը տեսավ, որ իր ժողովուրդը սկսեց գործել խավարի մեջ, այո, գործել գաղտնի սպանություններ և պղծություններ. հետևաբար, Տերն ասաց՝ եթե նրանք չապաշխարեն, նրանք պիտի կործանվեն այս երկրի երեսից:

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

23 Եվ Տերն ասաց. Ես կպատրաստեմ իմ ծառա Գազեղեմի համար մի քար, որը պիտի դուրս շողա մթությունից ի լույս, որ ես կարողանամ հայտնի դարձնել իմ ժողովրդի համար, ովքեր ծառայում են ինձ, որ ես կարող եմ նրանց համար հայտնի դարձնել իրենց եղբայրների գործերը, այո, նրանց գաղտնի գործերը, նրանց խավարի գործերը, և նրանց ամբարշտությունն ու պղծությունները:

24 Եվ այժմ, որդիս, այս մեկնիչները պատրաստված էին, որպեսզի իրագործվեր Աստծո խոսքը, որը նա խոսել էր՝ ասելով.

25 Ես խավարից դուրս կբերեմ, բոլոր նրանց գաղտնի գործերը, և նրանց պղծությունները. և եթե նրանք չապաշխարեն, ես կկործանեմ նրանց երկրի երեսից. և ես ի լույս կբերեմ բոլոր նրանց գաղտնիքներն ու պղծություններն ամեն ազգի, որն այսուհետև տիրելու է երկրին:

26 Եվ այժմ, որդիս, մենք տեսնում ենք, որ նրանք չապաշխարեցին, ուստի նրանք կործանվեցին, և առ այժմ Աստծո խոսքն իրագործվել է. այո, նրանց գաղտնի պղծությունները դուրս են բերվել խավարից և հայտնի դարձվել մեզ:

27 Եվ այժմ, որդիս, ես պատվիրում եմ քեզ, որ դու պահես բոլոր նրանց երդումները, և նրանց ուխտերը, և նրանց գաղտնի պղծություններում իրենց համաձայնությունները. այո, և բոլոր նրանց նշանները, և նրանց զարմանալիքները դու պիտի պահես այս ժողովրդից, որ նրանք չիմանան դրանք, որ չլինի թե, պատահաբար, նրանք նույնպես ընկնեն խավարի մեջ ու կործանվեն:

28 Քանզի ահա, անեծք կա ողջ երկրի վրա, որ կործանում պիտի գա այն բոլոր խավարի գործիչների վրա՝ համաձայն Աստծո զորության, երբ նրանք լիովին հասունանան. հետևաբար, ես ցանկանում եմ, որ այս ժողովուրդը չկործանվի:

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

29 Ընտնաբար, դու պիտի պահես նրանց երդումների և նրանց ուխտերի այս գաղտնի ծրագրերն այս ժողովրդից, և միայն նրանց ամբարշտությունը, և նրանց սպանությունները, և նրանց պղծությունները դու պիտի հայտնի դարձնես նրանց. և դու պիտի սովորեցնես նրանց՝ ատել այդպիսի ամբարշտությունը, և պղծությունները, և սպանությունները. և դու պիտի նաև սովորեցնես նրանց, որ այդ ժողովուրդը կործանվեց՝ իրենց ամբարշտության ու պղծությունների և իրենց սպանությունների պատճառով:

30 Քանզի ահա, նրանք սպանեցին Տիրոջ բոլոր մարգարեներին, ովքեր եկան նրանց մեջ՝ հայտարարելու նրանց իրենց անօրինությունների վերաբերյալ. և արյունը նրանց, ում նրանք սպանեցին, աղաղակում էր առ Տերը՝ իրենց Աստվածը, վրեժխնդրության համար՝ նրանց վրա, ովքեր իրենց սպանողներն էին. և այսպես Աստծո դատաստանները եկան այս խավարի ու գաղտնի խմբակցությունների գործիչների վրա:

31 Այո, և անիծված լինի երկիրը՝ հավիտյանս հավիտենից, խավարի ու գաղտնի խմբակցությունների այն գործիչների համար, նույնիսկ ի կործանում, եթե նախքան լիովին հասունանալը, նրանք չապաշխարեն:

32 Եվ այժմ, որդիս, հիշիր խոսքերը, որ ես խոսեցի քեզ հետ. մի վստահիր այդ գաղտնի ծրագրերն այս ժողովրդին, այլ սովորեցրու նրանց մի հավիտենական ատելություն՝ մեղքի և անօրինության հանդեպ:

33 Քարոզիր նրանց ապաշխարություն և հավատք առ Տեր Հիսուս Քրիստոս. սովորեցրու նրանց խոնարհեցնել իրենց և լինել հեզ ու խոնարհ սրտով. սովորեցրու նրանց դիմակայել դևի ամեն գայթակղության՝ իրենց հավատքով առ Տեր Հիսուս Քրիստոսը:

34 Սովորեցրու նրանց երբեք չձանձրանալ բարի գործերից, այլ լինել հեզ և սրտով խոնարհ, քանզի այդպիսիները հանգստություն կգտնեն իրենց հոգիների համար:

35 Օ՛, հիշիր, որդիս, և սովորիր իմաստություն քո երիտասարդության տարիներին. այո, քո երիտասարդության տարիներին սովորիր պահել Աստծո պատվիրանները:

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

- 36 Այո, և կանչիր առ Աստված քո բոլոր գոյամիջոցների համար. այո, թող բոլոր քո արարքները լինեն ի Տերը, և ուր էլ որ գնաս, թող դա լինի Տիրոջով, այո, թող քո բոլոր մտքերն ուղղված լինեն առ Տերը. այո, թող քո սրտի գորովանքը դրված լինի Տիրոջ վրա հավիտյան:
- 37 Խորհուրդ արա Տիրոջ հետ քո բոլոր գործերում, և նա ուղղություն ցույց կտա քեզ բարու համար. այո, երբ դու պառկես գիշերը, պառկիր ի Տերը, որ նա կարողանա հսկել քեզ, քնիդ մեջ. և երբ դու վեր կենաս առավոտյան, թող քո սիրտը լի լինի գոհությամբ առ Աստված. և եթե դու անես այս բաները, դու պիտի բարձրացվես վերջին օրը:
- 38 Եվ այժմ, որդիս, ես որոջ բան ունեմ ասելու այն բանի վերաբերյալ, որը մեր հայրերը կոչում էին գունդ, կամ ուղեցույց, կամ մեր հայրերը կոչում էին այն Լիահոնա, որը թարգմանվում է՝ կողմնացույց. և Տերն էր պատրաստել այն:
- 39 Եվ, ահա, որևէ մարդ չի կարող ստեղծել այդպիսի զարմանալի վարպետության մի կերտվածք: Եվ ահա, այն պատրաստված էր՝ ցույց տալու ուղին մեր հայրերին, որով նրանք պիտի ճանապարհորդեին անապատում:
- 40 Եվ այն աշխատում էր նրանց համար՝ Աստծո հանդեպ իրենց հավատքի համաձայն. հետևաբար, եթե նրանք ունենում էին հավատք՝ հավատալու, որ Աստված կարող էր անել այնպես, որ այն սլաքները ցույց տային ճանապարհը, որով նրանք պետք է գնային, ահա, դա արվում էր. ուստի, նրանք ունենում էին այս հրաշքը, և նաև շատ ուրիշ հրաշքներ, օրեցօր գործված Աստծո գորությանբ:
- 41 Չնայած այդ հրաշքները գործվում էին փոքր միջոցներով՝ այն նրանց ցույց էր տալիս զարմանալի գործեր: Նրանք այլարկոտ էին, և մոռանում էին գործադրել իրենց հավատքը և ջանասիրությունը, և դրա հետևանքով այն զարմանալի գործերը դադարում էին, և նրանք չէին առաջադիմում իրենց ճամփորդության մեջ.
- 42 Հետևաբար, նրանք հապաղում էին անապատում, կամ չէին ճամփորդում ճիշտ ուղով, և չարչարվում էին քաղցից ու ծարավից՝ իրենց օրինազանցությունների պատճառով:

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

43 Եվ այժմ, որդիս, ես կկամենայի, որ դու հասկանայիր, որ այս բաներն առանց նմանության չեն. քանզի երբ մեր հայրերն ալարում էին ուշադրություն դարձնել այս կողմնացույցին (արդ, այս բաները ժամանակավոր էին), նրանք չէին բարգավաճում. դա ճիշտ այդպես է այն բաների վերաբերյալ, որոնք հոգևոր են:

44 Քանզի ահա, հեշտ է ուշք դարձնել Քրիստոսի խոսքին, որը ցույց կտա ձեզ մի ուղիղ ճանապարհ դեպի հավերժական երանություն, ինչպես դա մեր հայրերի համար էր՝ ուշք դարձնել այս կողմնացույցին, որը ցույց կտար նրանց մի ուղիղ ճամփա դեպի խոստացված երկիրը:

45 Եվ այժմ, ես ասում եմ, միթե այս բանում չկա մի օրինակ: Քանզի հենց այնպես հաստատ, ինչպես այս ուղեցույցը բերեց մեր հայրերին, հետևելով դրա ուղուն, դեպի խոստացված երկիր, Քրիստոսի խոսքերը, եթե մենք հետևենք դրանց ուղուն, պիտի տանեն մեզ այս վշտի հովտից դեպի մի շատ ավելի լավ խոստումի երկիր:

46 Օ՛, որդիս, եկ ալարկոտ չլինենք՝ ճանապարհի հեշտության պատճառով. քանզի դա այդպես էր մեր հայրերի հետ. քանզի այնպես էր դա պատրաստված նրանց համար, որ եթե նրանք նայեին, կկարողանային ապրել, դա ճիշտ այդպես է մեզ հետ: Ճանապարհը պատրաստված է, և եթե մենք կամենանք նայել, մենք կարող ենք ապրել հավիտյան:

47 Եվ արդ, որդիս, տես որ հոգ տանես այս սրբազան բաների համար, այո, տես որ նայես առ Աստված և ապրես: Գնա այս ժողովրդի մոտ և հայտարարիր խոսքը, և եղիր լրջմիտ: Մնաս բարով, որդիս:

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Ալմա 38

- 1 Որդիս, ականջ դիր իմ խոսքերին, քանզի ես ասում եմ քեզ, ճիշտ ինչպես ես ասացի Հելամանին, որ որքան որ դու կպահես Աստծո պատվիրանները, դու կբարգավաճես երկրում. և որքան որ դու չես պահի Աստծո պատվիրանները, դու կկտրվես նրա ներկայությունից:
- 2 Եվ այժմ, որդիս, ես վստահ եմ, որ մեծ ուրախություն պիտի ունենամ քեզ համար՝ Աստծո հանդեպ քո հաստատունության և քո հավատարմության համար. քանզի ինչպես դու սկսել ես քո երիտասարդության տարիներին նայել առ Տերը՝ քո Աստվածը, ճիշտ նույնպես ես հուսով եմ, որ դու կշարունակես պահել նրա պատվիրանները. քանզի օրհնված է նա, ով համբերում է մինչև վերջ:
- 3 Ես ասում եմ քեզ, որդիս, որ ես արդեն ունեցել եմ մեծ ուրախություն քեզ համար՝ Զորամացիների մեջ քո հավատարմության ու քո ջանասիրության, և քո համբերության ու քո երկայնամտության պատճառով:
- 4 Քանզի ես գիտեմ, որ դու կապանքների մեջ էիր. և ես նաև գիտեմ, որ դու քարկոծվեցիր հանուն խոսքի. և դու կրեցիր բոլոր այս բաները համբերությամբ, որովհետև Տերը քեզ հետ էր. և այժմ, դու գիտես, որ Տերն ազատեց քեզ:
- 5 Եվ այժմ, որդիս, Սիբլոն, ես կկամենայի, որ դու հիշեիր, որ որքան շատ որ դու ապավինես Աստծուն, այնքան շատ դու կազատվես քո փորձանքներից, քո տագնապներից ու քո չարչարանքներից, և դու կբարձրացվես վերջին օրը:
- 6 Արդ, որդիս, ես չեմ կամենում, որ դու մտածես, որ ես գիտեմ այս բաներն ինքնուրույն, այլ դա Աստծո Հոգին է, որն իմ մեջ է, որը դարձնում է այս բաները հայտնի ինձ համար. քանզի, եթե ես ծնված չլինեի Աստծուց, ես չէի իմանա այս բաները:
- 7 Բայց ահա, Տերն իր մեծ ողորմությամբ ուղարկեց իր հրեշտակին հայտարարելու ինձ, որ ես պետք է դադարեցնեմ կործանման գործն իր ժողովրդի մեջ. այո, և ես տեսա մի հրեշտակի, երես առ երես, և նա խոսեց ինձ հետ, և նրա ձայնը որոտի պես էր, և այն ցնցեց ողջ գետինը:

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Եվ եղավ այնպես, որ ես, երեք օր և երեք գիշեր, հոգու ամենադառը ցավի ու սվայտանքի մեջ էի. և ոչ մի դեպքում ես չստացա մեղքերի թողություն, մինչև ես չաղաղակեցի առ Տերը՝ Հիսուս Քրիստոսը, ողորմության համար: Բայց ահա, ես աղաղակեցի առ նա, և ես գտա խաղաղություն իմ հոգուն:
- 9 Եվ այժմ, որդիս, ես այս պատմեցի քեզ, որ դու սովորես իմաստություն, որ դու սովորես ինձանից, որ չկա ոչ մի ուրիշ ճանապարհ կամ միջոց, որով մարդ կարողանա փրկվել՝ միայն Քրիստոսի մեջ է և նրա միջոցով: Ահա, նա է կյանքն ու լույսն աշխարհի: Ահա, նա է խոսքը ճշմարտության և արդարության:
- 10 Եվ արդ, ինչպես դու սկսել ես սովորեցնել խոսքը, ճիշտ նույնպես ես կկամենայի, որ դու շարունակեիր սովորեցնել. և ես կկամենայի, որ դու լինեիր ջանասեր և ժուժկալ բոլոր բաներում:
- 11 Տես որ դու չբարձրամտանաս մինչև հպարտություն. այո, տես որ դու չպարծենաս քո սեփական իմաստությամբ, ոչ էլ քո շատ ուժով:
- 12 Գործածիր համարձակություն, բայց ոչ բռնադատություն. և նաև տես որ դու սանձես բոլոր քո կրքերը, որ դու լցվես սիրով. տես որ դու զերծ մնաս անգործությունից:
- 13 Մ'ի աղոթիր ինչպես Զորամացիները, քանզի դու տեսար, որ նրանք աղոթում են, որպեսզի լավեն մարդկանց կողմից և գովաբանվեն իրենց իմաստության համար:
- 14 Մ'ի ասա. Ո՛վ Աստված, ես շնորհակալ եմ քեզ, որ մենք ավելի լավն ենք, քան մեր եղբայրները, այլ ավելի շուտ ասա. Ո՛վ Տեր, ներիր իմ անարժանությունը, և հիշիր իմ եղբայրներին ողորմությամբ, այո, ընդունիր քո անարժանությունը Աստծո առաջ բոլոր դեպքերում:
- 15 Եվ թող Տերն օրհնի քո հոգին և ընդունի քեզ վերջին օրն իր արքայության մեջ՝ նստելու խաղաղությամբ: Այժմ գնա, որդիս, և սովորեցրու խոսքն այս ժողովրդին: Եղիր լրջմիտ: Որդիս, մնաս բարով:

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Ալմա 39

- 1 Եվ այժմ, որդիս, ես քեզ ավելի շատ բան ունեմ ասելու, քան այն, ինչ ասացի քո եղբորը. քանզի ահա, միթե դու չնկատեցիր քո եղբոր կայունությունը, նրա հավատարմությունը, և նրա ջանասիրությունն Աստծո պատվիրանները պահելիս: Ահա, միթե նա լավ օրինակ չի հանդիսացել քեզ համար:
- 2 Քանզի դու շատ ուշադրություն չդարձրեցիր իմ խոսքերին, ինչպես ուշադիր էր քո եղբայրը Ջորամացիների մեջ: Այժմ սա է այն, ինչ ես ունեմ քո դեմ. դու շարունակեցիր քո ուժով և քո իմաստությամբ պարծենալ:
- 3 Եվ դա բոլորը չէ, որդիս: Դու արեցիր այն, ինչ ցավալի էր ինձ համար, քանզի դու լքեցիր ծառայությունը, և գնացիր անցար Սիրոնի երկիրը՝ Լամանացիների սահմաններից ներս, պռոնիկ Իզաբելի ետևից:
- 4 Այո, նա շատերի սրտերը գողացավ, բայց դա արդարացում չէր քեզ համար, որդիս: Դու պիտի հոգ տանեիր ծառայության համար, որ վստահվել էր քեզ:
- 5 Չգիտես, որդիս, որ այս բաները պղծություն են Տիրոջ աչքում. այո, ամենապիղծը՝ բոլոր մեղքերից, բացի դա լինի անմեղ արյուն թափելը կամ Սուրբ Հոգին ուրանալը:
- 6 Քանզի ահա, եթե դու ուրանաս Սուրբ Հոգին, երբ այն մի ժամանակ տեղ է ունեցել քո մեջ, և դու իմանաս, որ ուրանում ես այն, ահա, դա մեղք է, որն աններելի է. այո, և ով որ սպանում է Աստծո լույսի և գիտելիքի դեմ, նրա համար ներում ստանալը հեշտ չէ, այո, ես ասում եմ քեզ, որդիս, որ հեշտ չէ նրա համար ներում ստանալը:
- 7 Եվ այժմ, որդիս, ես կամենում եմ Աստծուց, որ դու մեղավոր չլինես այսպիսի մեծ հանցանքի մեջ: Ես կանգ չէի առնի քո հանցանքների վրա՝ տակնուվրա անելու քո հոգին, եթե դա չլիներ քո օգտի համար:
- 8 Բայց ահա, դու չես կարող թաքցնել քո հանցանքներն Աստծուց. և եթե դու չապաշխարես, դրանք կկանգնեն, որպես վկայություն քո դեմ վերջին օրը:

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Այժմ որդիս, ես կկամենայի, որ դու ապաշխարեիր և թողնեիր քո մեղքերը և այլևս չգնայիր քո աչքերի տենչանքների ետևից, այլ խաչ քաշեիր բոլոր այդ բաների վրա. քանզի եթե դու չանես այս, դու չես կարող ոչ մի կերպ ժառանգել Աստծո արքայությունը: Օհ, հիշիր, և հանձն առ, և խաչ քաշիր այս բաների վրա:
- 10 Եվ ես պատվիրում եմ քեզ, որ դու հանձն առնես խորհրդակցել քո ավագ եղբայրների հետ քո ձեռնարկումներում. քանզի ահա, դու քո երիտասարդության մեջ ես, և դու կարիք ունես սնուցվելու քո եղբայրների կողմից: Եվ ուշք դարձրու նրանց խորհրդին:
- 11 Քեզ թույլ մի տուր տարվել որևէ ունայն կամ հիմար բանով. թույլ մի տուր դեհն կրկին մոլորեցնել քո սիրտն այն ամբարիշտ պռոնիկների ետևից: Ահա, Օ՛, որդիս, ինչպիսի մեծ անօրինություն դու բերեցիր Զորամացիների վրա. քանզի երբ նրանք տեսան քո վարքը, նրանք չկամեցան հավատալ իմ խոսքերին:
- 12 Եվ այժմ Տիրոջ Հոգին ասում է ինձ. Պատվիրիր քո զավակներին բարիք անել, որպեսզի նրանք չմոլորեցնեն բազում մարդկանց սրտերն ի կործանում. հետևաբար, ես պատվիրում եմ քեզ, որդիս, Աստծո երկյուղով, որ դու ետ կանգնես քո անօրինություններից.
- 13 Որպեսզի դու դառնաս դեպի Տերը քո բոլոր մտքով, կարողությամբ և ուժով. որպեսզի դու այլևս սրտեր չմոլորեցնես՝ ամբարշտություն գործելու. այլ, ավելի շուտ, վերադարձիր նրանց մոտ և ընդունիր քո սխալները և այն անիրավությունը, որ դու արել ես:
- 14 Մի փնտրիր հարստություններ, ոչ էլ աշխարհի ունայն բաները. քանզի, ահա, դու չես կարող տանել դրանք քեզ հետ:
- 15 Եվ այժմ, որդիս, ես կկամենայի քեզ որոշ բան ասել Քրիստոսի գալստի վերաբերյալ: Ահա, ես ասում եմ քեզ, որ այդ նա է, որ հաստատ պիտի գա՝ վեր առնելու աշխարհի մեղքերը, այդ, նա գալիս է՝ իր ժողովրդին փրկության ավետիք հայտարարելու:
- 16 Եվ արդ, որդիս, այս էր ծառայությունը, որին դու կանչվել էիր՝ հայտարարելու այս ավետիքն այս ժողովրդին, պատրաստելու նրանց միտքը. կամ, ավելի շուտ, որպեսզի փրկություն կարողանա գալ նրանց, որպեսզի նրանք կարողանան պատրաստել իրենց զավակների մտքերը՝ լսելու խոսքը նրա գալստյան ժամանակ:

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 Եվ այժմ, ես փոքր-ինչ կհանգստացնեմ քո միտքն այս հարցի կապակցությամբ: Ահա, դու զարմանում ես, թե ինչո՞ւ այս բաները պետք է իմացվեն այդքան շատ առաջ: Ահա, ես ասում եմ քեզ, մի՞թե մի հոգին այնքան արժեքավոր չէ Աստծո համար այս ժամանակ, ինչքան կլինի մի հոգին նրա գալստյան ժամանակ:

18 Մի՞թե այս ժողովրդին փրկագնման ծրագիրը հայտնի դարձնելը նույնքան անհրաժեշտ չէ, որքան նրանց զավակներին:

19 Մի՞թե այս ժամանակ, Տիրոջ համար իր հրեշտակին ուղարկելը՝ այս ավետիքը հայտարարելու մեզ, նույնքան հեշտ չէ, որքան մեր զավակներին, կամ որքան նրա գալստի ժամանակից հետո:

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Ալմա 40

- 1 Արդ, որդիս, ահա վասիկ ես կկամենայի որոշ բան էլ ասել քեզ. քանզի ես զգում եմ, որ քո միտքը խռովված է մեռելների հարության վերաբերյալ:
- 2 Ահա, ես ասում եմ քեզ, որ չկա հարություն, կամ, ես կասեի այլ խոսքերով, որ այս մահկանացուն չի հագնում անմահություն, այս ապականությունը չի հագնում անապականություն, մինչև Քրիստոսի գալուստը:
- 3 Ահա, նա իրականացնում է մեռելների հարությունը: Բայց ահա, որդիս, դեռ հարությունը չէ: Արդ, ես բացահայտում եմ քեզ մի խորհուրդ. սակայն, կան շատ խորհուրդներ, որոնք պահվում են, որ ոչ ոք չիմանա դրանք, բացի իրենից՝ Աստծուց: Բայց ես ցույց եմ տալիս քեզ մի բան, որը ես ջանասիրաբար հարցրել եմ Աստծուց, որ ես կարողանայի իմանալ, դա հարության վերաբերյալ է:
- 4 Ահա, կա մի նշանակված ժամանակ, որ բոլորը պիտի դուրս գան մեռած տեղից: Արդ, երբ է գալու այս ժամանակը, ոչ ոք չգիտի, բայց Աստված գիտի ժամանակը, որը նշանակված է:
- 5 Արդ, դա կլինի առաջին անգամ, թե երկրորդ անգամ, թե երրորդ անգամ, որ մարդիկ դուրս կգան մեռած տեղից, դա նշանակություն չունի. քանզի Աստված գիտի բոլոր այս բաները. և ինձ բավական է գիտենալ, որ դա այդպես է, որ կա նշանակված ժամանակ, երբ բոլորը պիտի հարություն առնեն մեռելներից:
- 6 Արդ, պետք է անպայման լինի մի ժամանակահատված՝ մահվան ժամանակի և հարության ժամանակի միջև:
- 7 Եվ այժմ, ես կկամենայի հարցնել, ինչ է պատահում մարդկանց հոգիների հետ մահվան այս ժամանակից մինչև հարության համար նշանակված ժամանակը:
- 8 Արդ, արդյո՞ք կա ավելի, քան մեկ ժամանակ, նշանակված՝ մարդկանց հարություն առնելու համար, դա նշանակություն չունի. քանզի բոլորը միանգամից չեն մեռնում, և դա նշանակություն չունի. Աստծո համար բոլորը մեկ օրվա պես է, և ժամանակը չափվում է միայն մարդու համար:

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

- 9 Հետևաբար, կա մի ժամանակ նշանակված՝ մարդկանց համար, որ նրանք պիտի հարություն առնեն մեռելներից. և կա մի ժամանակահատված մահվան ժամանակի և հարության ժամանակի միջև: Եվ այժմ, այս ժամանակահատվածի վերաբերյալ, թե ինչ է պատահում մարդկանց հոգիների հետ, դա այն է, որը ես ջանասիրաբար հարցրել եմ Տիրոջից՝ իմանալու համար. և դա այն բանն է, որի մասին ես գիտեմ:
- 10 Եվ երբ գա ժամանակը, երբ բոլորը հարություն առնեն, այն ժամանակ նրանք կիմանան, որ Աստված գիտի բոլոր ժամանակները, որոնք նշանակված են մարդու համար:
- 11 Այժմ, հոգու վիճակի վերաբերյալ մահվան և հարության միջև: Ահա, ինչ համար հայտնի դարձվեց հրեշտակի կողմից, որ բոլոր մարդկանց հոգիները, հենց որ նրանք հեռանում են այս մահկանացու մարմնից, այո, բոլոր մարդկանց հոգիները՝ լինեն նրանք բարի, թե չար, տարվում են տուն՝ այն Աստծո մոտ, որը նրանց կյանք էր տվել:
- 12 Եվ հետո պիտի լինի այնպես, որ նրանց հոգիները, ովքեր արդար են, ընդունվում են երջանկության մի վիճակի մեջ, որը կոչվում է դրախտ՝ հանգստության մի վիճակ, խաղաղության մի վիճակ, որտեղ նրանք պիտի հանգստանան բոլոր իրենց տագնապներից և բոլոր մտահոգություններից, և վշտից:
- 13 Եվ հետո, պիտի լինի այնպես, որ հոգիներն ամբարիշտների, այո, ովքեր չար են, քանզի, ահա, նրանք չունեն մաս կամ բաժին՝ Տիրոջ Հոգուց, քանզի ահա, նրանք ընտրեցին, ավելի շուտ, չար գործեր, քան բարի. հետևաբար, դևի ոգին մտավ նրանց մեջ, և տիրեց նրանց տանը, և սրանք դուրս պիտի գցվեն դրսի խավարը, այնտեղ պիտի լինի լացն ու կոծը, և ատամների կրճտոցը, և այս, իրենց իսկ անօրինության պատճառով, լինելով տարված գերի՝ դևի կամքով:
- 14 Արդ, սա է վիճակն ամբարիշտների հոգիների, այո, խավարում և զարհուրելի մի վիճակում՝ երկյուղով սպասելով իրենց վրա Աստծո ցասման բոցավառ զայրույթին. այսպիսով, նրանք մնում են այս վիճակում, ինչպես որ արդարները՝ դրախտում, մինչև իրենց հարության ժամանակը:

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

15 Արդ, կան ոմանք, ովքեր հասկացել են, որ հոգու այս վիճակը երջանկության և այս վիճակը թշվառության, նախքան հարությունը, մի առաջին հարություն էր: Այո, ես ընդունում եմ, դա կարող է կոչվել մի հարություն՝ ոգու կամ հոգու բարձրանալը, և նրանց հանձնումը երջանկության կամ թշվառության, համաձայն այն խոսքերի, որոնք խոսվել են:

16 Եվ ահա, բացի այդ, ասվել է, որ կա մի առաջին հարություն, մի հարություն բոլոր նրանց, ովքեր եղել են, կամ ովքեր կան, կամ ովքեր կլինեն, ընդհուպ մինչև Քրիստոսի հարությունը մեռելներից:

17 Արդ, մենք չենք կարծում, որ այս առաջին հարությունը, որի մասին խոսվեց այս ձևով, կարող է լինել հոգիների հարությունը և նրանց հանձնումը երջանկության կամ թշվառության: Դու չես կարող կարծել, որ սա այն է, ինչ դա նշանակում է:

18 Ահա, ես ասում եմ քեզ՝ Ո՛չ, այլ դա նշանակում է նրանց հոգու վերամիավորումը մարմնի հետ, Ադամի օրերից ի վեր, ընդհուպ մինչև Քրիստոսի հարությունը:

19 Արդ, արդյոք հոգիները և մարմինները նրանց, որոնց մասին խոսվեց, պիտի բոլորը վերամիավորվեն միանգամից՝ ամբարիշտները, ինչպես նաև արդարները, ես չեմ ասում. թող բավարարի այն, որ ես ասում եմ, որ նրանք բոլորը դուրս են գալու, կամ, այլ խոսքով, նրանց հարությունն իրականացվում է մինչև հարությունը նրանց, ովքեր կմեռնեն Քրիստոսի հարությունից հետո:

20 Արդ, որդիս, ես չեմ ասում, որ նրանց հարությունը գալիս է Քրիստոսի հարության պահին. այլ, ահա, ես տալիս եմ դա, որպես իմ կարծիքը, որ արդարների հոգիները և մարմինները վերամիավորվում են Քրիստոսի հարության և դեպի երկինք նրա համբարձման ժամանակ:

21 Բայց արդյոք դա կլինի նրա հարության պահին, թե հետո, ես չեմ ասում. բայց այսքանը ես ասում եմ, որ կա մի ժամանակահատված, մահվան և մարմնի հարության միջև, և հոգու մի վիճակ՝ երջանկության մեջ կամ թշվառության մեջ, մինչև այն ժամանակը, որը նշանակված է Աստծո կողմից, որ մեռելները պիտի դուրս գան և վերամիավորվեն՝ և՛ հոգին, և՛ մարմինը, և բերվեն՝ կանգնելու Աստծո առաջ և դատվելու ըստ իրենց գործերի:

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

22 Այո, սա իրականացնում է վերականգնումն այն բաների, որոնց մասին խոսվել է մարգարեների բերանով:

23 Հոգին պիտի վերականգնվի մարմնի հետ, և մարմինը՝ հոգու հետ, այո, և ամեն վերջավորություն և հող պիտի վերականգնվի իր մարմնի հետ. այո, նույնիսկ գլխի մի մազ չպիտի կորչի. այլ բոլոր բաները պիտի վերականգնվեն իրենց ճիշտ և կատարյալ կառուցվածքով:

24 Եվ այժմ, որդիս, այս է վերականգնումը, որի մասին խոսվել է մարգարեների բերանով,

25 Եվ այն ժամանակ արդարները պիտի դուրս շողան Աստծո արքայության մեջ:

26 Բայց ահա, մի սոսկալի մահ է գալիս ամբարիշտների վրա. քանզի նրանք մեռնում են արդարությանը վերաբերող բաների նկատմամբ. քանզի նրանք անմաքուր են, և ոչ մի անմաքուր բան չի կարող ժառանգել Աստծո արքայությունը. այլ նրանք դուրս են գցվում ու մատնվում՝ ճաշակելու իրենց աշխատանքների, կամ իրենց գործերի պտուղները, որոնք չար են եղել, և նրանք խմում են դառը գավաթի մրուրը:

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Ալմա 41

- 1 Եվ այժմ, որդիս, ես որոշ բան ունեմ ասելու վերականգնման վերաբերյալ, որի մասին խոսվել է, քանզի, ահա, ոմանք աղավաղել են սուրբ գրքերը, և մոլորվել են այս բանի պատճառով: Եվ ես զգում եմ, որ քո միտքը նույնպես խռովված է այս բանի վերաբերյալ: Բայց ահա, ես քեզ կբացատրեմ դա:
- 2 Ես ասում եմ քեզ, որդիս, որ վերականգնման ծրագիրը հարկավոր է՝ համաձայն Աստծո արդարադատության. քանզի հարկավոր է, որ բոլոր բաները վերականգնվեն իրենց ճիշտ կարգով: Ահա, դա հարկավոր է և արդար՝ համաձայն Քրիստոսի զորության և հարության, որ մարդու հոգին վերականգնվի իր մարմնի հետ, և որ մարմնի ամեն մաս վերականգնվի:
- 3 Եվ դա հարկավոր է՝ ըստ Աստծո արդարադատության, որ մարդիկ դատվեն՝ համաձայն իրենց գործերի. և եթե նրանց գործերը բարի են եղել այս կյանքում, և նրանց սրտերի ցանկությունները բարի են եղել, ապա վերջին օրը նրանք ևս պիտի վերականգնվեն դեպի այն, ինչը բարի է:
- 4 Իսկ եթե նրանց գործերը չար են, դրանք պիտի վերականգնվեն նրանց՝ չարի համար: Հետևաբար, բոլոր բաները պիտի վերականգնվեն իրենց ճիշտ կարգով, ամեն բան իր բնական կառուցվածքով՝ մահկանացուն՝ բարձրացված անմահության, ապականությունը՝ անապականության, բարձրացվելու՝ անվերջ երջանկության, ժառանգելու Աստծո արքայությունը, կամ անվերջ թշվառության, ժառանգելու դևի թագավորությունը, մեկը՝ մի կողմից, մյուսը՝ մյուս կողմից,
- 5 Մեկը՝ բարձրացված դեպի երջանկություն, երջանկության համար՝ իր ցանկությունների համաձայն, կամ բարին, բարու համար՝ իր ցանկությունների համաձայն. իսկ մյուսը՝ դեպի չարը, չարի համար՝ իր ցանկությունների համաձայն. քանզի, ինչպես նա ցանկացել է գործել չարիք՝ ամբողջ օրվա ընթացքում, ճիշտ նույնպես նա պիտի ունենա իր հատուցումը չարով, երբ գիշերը գա:
- 6 Եվ դա նույնն է մյուս կողմից: Եթե նա ապաշխարել է իր մեղքերից, և ցանկացել արդարություն՝ մինչև իր օրերի վերջը, նմանապես նրան պիտի հատուցվի արդարությամբ:

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

7 Այդ նրանք են, որ փրկագնվել են Տիրոջ կողմից. այո, այդ նրանք են, որոնք դուրս են բերվել, որոնք ազատվել են այն անվերջ խավարի գիշերից. և այսպես, նրանք կանգնում են կամ ընկնում. քանզի ահա, նրանք իրենց սեփական դատավորներն են, արդյոք գործեն բարիք, թե գործեն չարիք:

8 Արդ, Աստծո հրամանագրերն անփոփոխելի են. հետևաբար, ուղին պատրաստված է, որ ով որ կամենա, կարող է քայլել դրանով և փրկվել:

9 Եվ այժմ ահա, որդիս, մի հանդգնիր քո Աստծո դեմ ևս մեկ վիրավորանք՝ վարդապետության այն կետերի վերաբերյալ, որոնցում դու առ այժմ հանդգնել ես մեղք գործել:

10 Մի կարծիր թե, եթե խոսվել է վերականգնման վերաբերյալ, որ դու պիտի վերականգնվես մեղքից՝ դեպի երջանկություն: Ահա, ես ասում եմ քեզ, ամբարշտությունը երբեք երջանկություն չի եղել:

11 Եվ այժմ, որդիս, բոլոր մարդիկ, որ բնական վիճակում են, կամ ես կասեի՝ մարմնական վիճակում, դառը մաղձի և անօրինության կապանքների մեջ են. նրանք առանց Աստծո են աշխարհում, և նրանք հակառակ են գնացել Աստծո էությանը. հետևաբար, նրանք երջանկության էությանը հակառակ մի վիճակում են:

12 Եվ այժմ ահա, միթե վերականգնում բառի իմաստն է՝ վերցնել մի բան, բնական վիճակում, և դնել այն՝ մի անբնական վիճակում, կամ դնել այն՝ իր էությանը հակադիր մի վիճակում:

13 Օ՛, որդիս, դա այդպես չէ, այլ վերականգնում բառի իմաստն է՝ ետ բերել նորից չարը չարի համար, կամ մարմնականը՝ մարմնականի համար, կամ դիվայինը՝ դիվայինի համար, բարին՝ նրա համար, ինչ բարի է. արդարակյացը՝ նրա համար, ինչ արդարակյաց է. արդարը՝ նրա համար, ինչ արդար է. ողորմածը՝ նրա համար, ինչ ողորմած է:

14 Հետևաբար, որդիս, տես որ դու ողորմած լինես հանդեպ քո եղբայրները. վարվիր ազնվորեն, դատիր արդարացի և շարունակ բարիք գործիր. և եթե դու անես բոլոր այս բաները, այն ժամանակ դու պիտի ստանաս քո վարձքը. այո, ողորմությունը կրկին կվերադարձվի քեզ. արդարադատությունը կրկին կվերադարձվի քեզ. արդար դատաստանը կրկին կվերադարձվի քեզ. և բարին կրկին կհատուցվի քեզ:

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

15 Քանզի այն, ինչ դու դուրս ես ուղարկում, պիտի կրկին վերադառնա քեզ և վերականգնվի. հետևաբար, վերականգնում բառն ավելի լիովին է դատապարտում մեղսագործին և ամենևին չի արդարացնում նրան:

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Ալմա 42

- 1 Եվ այժմ, որդիս, ես զգում եմ, որոշ բան էլ կա, որը հուզում է քո միտքը, որը դու չես կարողանում հասկանալ, որը վերաբերում է մեղսագործին պատժելիս Աստծո արդարադատությանը. քանզի դու փորձում ես ենթադրել, որ դա անարդարություն է, որ մեղսագործը պիտի մատնվի թշվառության մի վիճակի:
- 2 Արդ, ահա, որդիս, ես կբացատրեմ այս բանը քեզ: Քանզի ահա, հետո, երբ Տեր Աստված մեր առաջին ծնողներին Եդեմի պարտեզից դուրս հանեց՝ հողը մշակելու, որտեղից նրանք վերցված էին, այո, նա արտաքսեց մարդուն, և նա տեղադրեց Եդեմի պարտեզի արևելյան ծայրում քերովբեներին, և մի բոցեղեն սուր, որը պտտվում էր ամեն կողմ՝ կենաց ծառը պահպանելու համար,
- 3 Արդ, մենք տեսնում ենք, որ մարդը դարձել էր Աստծո նման՝ տարբերելով բարին ու չարը, և որպեսզի չլիներ, թե նա առաջ մեկներ իր ձեռքը, և վերցներ նաև կենաց ծառից և ուտեր ու ապրեր հավիտյան, Տեր Աստված դրեց քերովբեներ և բոցեղեն սուր, որպեսզի նա չհաշակեր պտղից,
- 4 Եվ այսպիսով մենք տեսնում ենք, որ կար մի ժամանակահատված շնորհված մարդուն ապաշխարելու համար, այո, մի փորձնական ժամանակ, մի ժամանակ՝ ապաշխարելու և ծառայելու Աստծուն:
- 5 Քանզի ահա, եթե Ադամն անմիջապես առաջ մեկներ իր ձեռքը, և ճաշակեր կենաց ծառից, նա կապրեր հավիտյան՝ համաձայն Աստծո խոսքի, չունենալով ժամանակահատված ապաշխարության համար. այո, և նաև Աստծո խոսքը զուր եղած կլիներ, և փրկության մեծ ծրագիրը՝ խափանված:
- 6 Բայց ահա, մարդու համար նշանակված էր մեռնել, հետևաբար, ինչպես նրանք կտրված էին կենաց ծառից, նրանք կտրված պիտի լինեին երկրի երեսից, և մարդը դարձավ կորած հավիտյան, այո, նրանք դարձան ընկած մարդ:
- 7 Եվ այժմ, դու տեսնում ես սրանով, որ մեր առաջին ծնողները Տիրոջ ներկայությունից կտրված էին՝ և՛ մարմնապես, և՛ հոգեպես. և մենք տեսնում ենք, նրանք դարձան ենթակա՝ հետևելու իրենց սեփական կամքին:

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

- 8 Այժմ ահա, անհրաժեշտ չէր, որ մարդը ձերբազատվեր այս ժամանակավոր մահից, քանզի դա կկործաներ երջանկության մեծ ծրագիրը:
- 9 Հետևաբար, քանի որ հոգին չէր կարող երբեք մեռնել, և անկումը բերել էր ողջ մարդկության վրա մի հոգևոր, ինչպես նաև, մի մարմնական մահ, այսինքն, նրանք կտրված էին Տիրոջ ներկայությունից, անհրաժեշտ էր, որ մարդկությունը ձերբազատվեր այս հոգևոր մահից:
- 10 Հետևաբար, քանի որ էությանը նրանք դարձել էին մարմնական, զգայական և դիվային, այս փորձնական վիճակը դարձավ նրանց համար՝ պատրաստվելու մի վիճակ. այն դարձավ մի նախապատրաստական վիճակ:
- 11 Եվ այժմ հիշիր, որդիս, եթե չլինեիր փրկագնման ծրագիրը, (դնելով այն մի կողմ) հենց որ նրանք մեռնեին, նրանց հոգիները կլինեին թշվառ՝ կտրված լինելով Տիրոջ ներկայությունից:
- 12 Եվ այսպիսով, չկար ոչ մի միջոց մարդկանց ձերբազատելու այս ընկած վիճակից, որը մարդը բերել էր իր վրա՝ իր իսկ անհնազանդության պատճառով.
- 13 Հետևաբար, ըստ արդարադատության, փրկագնման ծրագիրն այս փորձնական վիճակում չէր կարող իրականացվել միայն մարդկանց ապաշխարության պայմանով, այո, այս նախապատրաստական վիճակում. եթե չլինեին այս պայմանները, ողորմությունը չէր կարող ուժի մեջ մտնել առանց արդարադատության գործը կործանելու: Այսպիսով, արդարադատության գործը չէր կարող կործանվել. եթե այդպես լինեիր, Աստված կդադարեր Աստված լինել:
- 14 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ ողջ մարդկությունը ընկած էր, և նրանք արդարադատության ճանկում էին. այո, Աստծո արդարադատության, որը մատնում էր նրանց հավիտյան՝ կտրված լինելու իր ներկայությունից:
- 15 Եվ այժմ, ողորմության ծրագիրը չէր կարող իրականացվել, մինչև մի քավություն չարվեր. հետևաբար, Աստված ինքն է քավում աշխարհի մեղքերը՝ իրականացնելով ողորմության ծրագիրը, բավարարելով արդարադատության պահանջները, որպեսզի Աստված լինի կատարյալ, արդար Աստված և նաև ողորմած Աստված:

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

- 16 Արդ, ապաշխարությունը չէր կարող գալ մարդկանց, եթե չլինէր մի պատիժ, որը հավերժական էր, ինչպես հոգու կյանքը պիտի լինի՝ սահմանված ի հակադրություն երջանկության ծրագրին, որը հավերժական էր, ինչպես հոգու կյանքը:
- 17 Արդ, ինչպես կարող էր մարդ ապաշխարել, մինչև նա չմեղանչէր: Ի՞նչպես կարող էր նա մեղանչել, եթե չլինէր օրենք: Ի՞նչպես կարող էր լինել օրենք, եթե չլինէր պատիժ:
- 18 Արդ, կար մի պատիժ սահմանված, և մի արդար օրենք տրված, որը մարդկանց բերում էր խղճի խայթ:
- 19 Այժմ, եթե տրված չլինէր օրենք՝ եթե մարդ սպանում է, նա պետք է մեռնի, նա կվախենանք, որ ինքը կմեռնի, եթե սպանի:
- 20 Եվ նաև, եթե մեղքի դեմ օրենք չլինէր տրված, մարդիկ չէին վախենա մեղանչելուց:
- 21 Եվ եթե օրենք տրված չլինէր, երբ մարդիկ մեղանչեին, ի՞նչ կարող էր անել արդարադատությունը կամ թե ողորմությունը, քանզի նրանք պահանջ չէին ունենա արարածի վրա:
- 22 Բայց օրենքը տրված է, և պատիժը կցված, և ապաշխարությունը շնորհված. ապաշխարություն, որը ողորմություն է հայցում, այլապես, արդարադատությունը հայց է ներկայացնում արարածին և գործադրում օրենքը, և օրենքը՝ ենթարկում պատժի. եթե այդպես չլինէր, արդարադատության գործերը կկործանվեին և Աստված կդադարեր Աստված լինել:
- 23 Բայց Աստված չի դադարում Աստված լինել, և ողորմությունը հայց է ներկայացնում զոջացողի համար, և ողորմությունը գալիս է քավության շնորհիվ. և քավությունն իրագործում է մեռելների հարությունը. և մեռելների հարությունը մարդկանց ետ է բերում Աստծո ներկայությունը. և այսպիսով, նրանք վերականգվում են նրա ներկայության մեջ՝ դատվելով համաձայն իրենց գործերի՝ ըստ օրենքի և արդարադատության:
- 24 Քանզի, ահա, արդարադատությունը ներկայացնում է իր բոլոր պահանջները, և նաև ողորմությունն է հայցում այն բոլորը, ինչն իր սեփականն է. և այսպես, բացի անկեղծորեն զոջացողից, ո՛չ մեկը չի փրկվում:

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

25 Դու ի՞նչ ես կարծում, ողորմությունը կարող է կողոպտել արդարադատությանը: Ես ասում եմ քեզ՝ Ո՛չ. ամենևին: Եթե այդպես լիներ, Աստված կդադարեր Աստված լինել:

26 Եվ այսպես է Աստված իրականացնում իր մեծ ու հավերժական նպատակները, որոնք նախապատրաստված էին աշխարհի հիմնադրումից ի վեր: Եվ այսպես է տեղի ունենում փրկությունը և մարդկանց փրկագնումը, և նաև նրանց կործանումն ու թշվառությունը:

27 Ընտնաբար, Օ՛, որդիս, ով որ կամենում է գալ, կարող է գալ և ճաշակել կյանքի ջրերից ազատորեն. և ով որ չի կամենում գալ, նրան չի պարտադրվի գալ. բայց վերջին օրը դա պիտի վերականգնվի նրան՝ համաձայն իր արարքների:

28 Եթե նա փափագել է գործել չարիք, և չի ապաշխարել իր օրերում, ահա, չարիք պիտի արվի նրա հանդեպ՝ համաձայն Աստծո վերականգման:

29 Եվ այժմ, որդիս, ես փափագում եմ, որ դու այլևս չթողնես, որ այս բաները խռովեն քեզ, և թող միայն քո մեղքերը խռովեն քեզ այնպիսի մի խռովքով, որը կբերի քեզ վար՝ դեպի ապաշխարություն:

30 Օ՛, որդիս, ես փափագում եմ, որ դու այլևս չժխտես Աստծո արդարադատությունը: Մի ձգտիր արդարացնել ինքդ քեզ՝ նվազագույն իսկ չափով, քո մեղքերի համար, ժխտելով Աստծո արդարադատությունը. այլ թույլ տուր Աստծո արդարադատությունը, և նրա ողորմությունը, և նրա երկայնամտությունը լիակատար ազդեցություն ունենա քո սրտում, և թող դա քեզ վար բերի մինչև փոշին խոնարհության մեջ:

31 Եվ այժմ, Օ՛, որդիս, դու կանչված ես Աստծուց՝ քարոզելու խոսքն այս ժողովրդին: Եվ այժմ, որդիս, գնա՛ քո ճանապարհով, հայտարարիր խոսքը ճշմարտությամբ և լրջմտությամբ, որպեսզի դու կարողանաս հոգիներ բերել ապաշխարության, որպեսզի ողորմածության մեծ ծրագիրը կարողանա հայց ներկայացնել նրանց վրա: Եվ թող Աստված շնորհի քեզ՝ ճիշտ իմ խոսքերի համաձայն: Ամեն:

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Ալմա 43

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Ալմայի որդիներն առաջ գնացին ժողովրդի մեջ՝ հայտարարելու խոսքը նրանց: Եվ Ալման՝ ինքը, նույնպես, չկարողացավ հանգիստ առնել, և նա նույնպես առաջ գնաց:
- 2 Այժմ մենք այլևս չենք խոսի նրանց քարոզելու վերաբերյալ, բացի այն, որ նրանք քարոզեցին խոսքն ու ճշմարտությունը՝ համաձայն մարգարեության և հայտնության ոգու. և նրանք քարոզեցին ըստ Աստծո սուրբ կարգի, որով նրանք կանչված էին:
- 3 Եվ այժմ, ես վերադառնում եմ պատերազմների մասին մի պատմության՝ Նեփիացիների ու Լամանացիների միջև, դատավորների կառավարման տասնութերորդ տարում:
- 4 Քանզի ահա, եղավ այնպես, որ Զորամացիները դարձան Լամանացիներ. հետևաբար, տասներորդ տարվա սկզբում, Նեփիացի ժողովուրդը տեսավ, որ Լամանացիները գալիս էին իրենց վրա. ուստի, նրանք պատրաստություններ տեսան պատերազմի համար. այո, նրանք ի մի հավաքեցին իրենց զորքերը Երսոնի երկրում:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները եկան իրենց հազարներով. և նրանք եկան Անթիոնումի երկիրը, որը Զորամացիների երկիրն է. և մի մարդ, Զերահեմնա անունով, նրանց ղեկավարն էր:
- 6 Եվ այժմ, քանի որ Ամադեկացիները էությանբ ավելի ամբարիշտ և արյունարբու էին, քան իրենք՝ Լամանացիները, հետևաբար Զերահեմնան նշանակեց գլխավոր զորապետեր Լամանացիների վրա, և նրանք բոլորը Ամադեկացիներ ու Զորամացիներ էին:
- 7 Արդ, այս նա արեց, որ կարողանար պահպանել նրանց աստվությունը դեպի Նեփիացիները, որպեսզի նա կարողանար նրանց բերել հպատակության՝ իրագործելու իր ծրագրերը:
- 8 Քանզի ահա, նրա ծրագրերն էին՝ Լամանացիներին բարկության դրդել ընդդեմ Նեփիացիների. այս նա արեց, որպեսզի կարողանար զավթել մեծ իշխանություն նրանց վրա, և նաև որպեսզի կարողանար հասնել իշխանության Նեփիացիների վրա՝ նրանց ճորտության բերելու միջոցով:

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

- 9 Եվ արդ, Նեփիացիների ծրագիրն էր՝ պաշտպանել իրենց հողերը և իրենց տները, իրենց կանանց և իրենց երեխաներին, որպեսզի նրանք կարողանային պահպանել նրանց իրենց թշնամիների ձեռքից. և նաև, որ նրանք կարողանային պահպանել իրենց իրավունքներն ու արտոնությունները, այո, և նաև իրենց ազատությունը, որպեսզի նրանք կարողանային երկրպագել Աստծուն՝ ըստ իրենց ցանկության:
- 10 Քանզի նրանք գիտեին, որ եթե իրենք ընկնեին Լամանացիների ձեռքը, որ ով որ երկրպագեր Աստծուն՝ հոգով և ճշմարտությամբ, ճշմարիտ և կենդանի Աստծուն, Լամանացիները կկործանեին:
- 11 Այո, և նրանք գիտեին նաև Լամանացիների ծայրահեղ ատելությունը հանդեպ իրենց եղբայրները, որն Անթի-Նեփի-Լեփի ժողովուրդն էր, ովքեր կոչվում էին Ամմոնի ժողովուրդ, և նրանք չէին կամենում զենք վերցնել, այո, նրանք մտել էին ուխտի մեջ, և նրանք չէին կամենում դրժել այն, հետևաբար, եթե նրանք ընկնեին Լամանացիների ձեռքը, նրանք կկործանվեին:
- 12 Եվ Նեփիացիները չէին կամենում թույլ տալ, որ նրանք կործանվեին. ուստի, նրանք տվեցին նրանց հողեր՝ իրենց ժառանգության համար:
- 13 Եվ Ամմոնի ժողովուրդը տվեց Նեփիացիներին իրենց ստացվածքից մի մեծ բաժին՝ պահելու իրենց զորքերին. և այսպես, Նեփիացիները, միայնակ, հարկադրված էին դեմ կանգնել Լամանացիներին, որոնք մի խառնուրդ էին Լամանի ու Լեմուելի, և Իսմայելի որդիների, և բոլոր նրանց, ովքեր պառակտվել էին Նեփիացիներից, ովքեր Ամաղեկացիներ ու Զորամացիներ էին, և Նոյի քահանաների հետնորդներ:
- 14 Արդ, այդ հետնորդներն այնքան մեծաթիվ էին, գրեթե, որքան Նեփիացիներն էին. և այսպես Նեփիացիները ստիպված էին կռվել իրենց եղբայրների հետ՝ ընդհուպ մինչև արյունահեղություն:
- 15 Եվ եղավ այնպես, քանի որ Լամանացիների զորքերը հավաքվել էին ի մի Անթիոնումի երկրում, ահա, Նեփիացիների զորքերը պատրաստ էին հանդիպելու նրանց Երսոնի երկրում:

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

16 Արդ, Նեփիացիների առաջնորդը, կամ այն մարդը, որը նշանակվել էր՝ լինելու գլխավոր զորապետ Նեփիացիների վրա, այժմ այդ գլխավոր զորապետն էր վերցնում Նեփիացիների բոլոր զորքերի հրամանատարությունը, և նրա անունը Մորոնի էր.

17 Եվ Մորոնին վերցրեց ողջ հրամանատարությունը, և ղեկավարությունն իրենց պատերազմների: Եվ նա ընդամենը քսանհինգ տարեկան էր, երբ նա գլխավոր զորապետ նշանակվեց Նեփիացիների զորքերի վրա:

18 Եվ եղավ այնպես, որ նա հանդիպեց Լամանացիներին Երսոնի սահմաններում, և նրա մարդիկ զինված էին սրերով, և թրերով, և պատերազմի բոլոր ձևի զենքերով:

19 Եվ երբ Լամանացիների զորքերը տեսան, որ Նեփիի ժողովուրդը, կամ, որ Մորոնին պատրաստել էր իր ժողովրդին լանջապանակներով և բազպաններով, այր, և նաև իրենց գլուխները պաշտպանելու վահաններով, և նաև նրանք հագել էին հաստ հագուստներ,—

20 Արդ, Զերահեմնայի զորքը պատրաստված չէր որևէ այսպիսի բանով. նրանք ունեին միայն իրենց սրերն ու իրենց թրերը, իրենց աղեղներն ու իրենց նետերը, իրենց քարերն ու իրենց պարսատիկները. և նրանք մերկ էին, բացի մի մորթուց, որը գոտևորում էր նրանց կոնքերի շուրջը. այո, բոլորը մերկ էին, բացի Զորամացիներից և Ամաղեկացիներից.

21 Բայց նրանք զինված չէին լանջապանակներով, ոչ էլ վահաններով,— հետևաբար, նրանք չափազանց վախեցան Նեփիացիների զորքերից, նրանց սպառազինության պատճառով, չնայած նրանց թիվը շատ ավելի մեծ էր, քան Նեփիացիներինը:

22 Ահա, այժմ եղավ այնպես, որ նրանք չհամարձակվեցին գալ Նեփիացիների դեմ Երսոնի սահմաններում. ուստի, նրանք հեռացան Անթիոնումի երկրից դեպի անապատ, և ճանապարհ ընկան՝ շրջանցում կատարելով անապատում, հեռու՝ Սիդոն գետի ակունքով, որպեսզի նրանք կարողանային գալ Մանթիի երկիրը և վերցնել երկրի տիրապետությունը. քանզի նրանք չէին կարծում, որ Մորոնիի զորքերը կհիմանային, թե ուր էին իրենք գնացել:

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

- 23 Բայց եղավ այնպես, հենց որ նրանք հեռացան անապատ, Մորոնին լրտեսներ ուղարկեց անապատ՝ հետևելու նրանց բանակին. և Մորոնին ևս իմանալով Ալմայի մարգարեությունների մասին, ուղարկեց որոշ մարդկանց նրա մոտ, փափագելով նրանից, որ նա տեղեկանար Տիրոջից, թե ուր պիտի գնային Նեփիացիների զորքերը՝ Լամանացիներից պաշտպանվելու համար:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ խոսքը եկավ Ալմային, և Ալման հաղորդեց Մորոնիի սուրհանդակներին, որ Լամանացիների զորքերն ընթանում էին՝ շրջանցում կատարելով անապատում, որպեսզի նրանք կարողանային անցնել Մանթիի երկիրը, որպեսզի կարողանային սկսել մի հարձակում՝ ժողովրդի առավել թույլ մասի վրա: Եվ այդ սուրհանդակները գնացին և հանձնեցին լուրը Մորոնիին:
- 25 Արդ Մորոնին, թողնելով իր զորքի մի մասը Երսոնի երկրում, որպեսզի չլիներ թե ինչ-որ ձևով Լամանացիների մի մասը գար այդ երկիրը և տիրապետության տակ վերցնեք քաղաքը, վերցրեց մնացած մասն իր զորքերի և արշավեց անցավ Մանթիի երկիրը:
- 26 Եվ նա կարգադրեց, որ այդ մասի ողջ ժողովուրդն ի մի հավաքվե՛ր՝ ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ, պաշտպանելու իրենց հողերը և իրենց երկիրը, իրենց իրավունքները և իրենց ազատությունը. հետևաբար, նրանք նախապատրաստված էին Լամանացիների գալու ժամանակի դեմ:
- 27 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին կարգադրեց, որ իր զորքը թաքնվե՛ր հովտում, որը Սիդոն գետի ափին մոտ էր, որը Սիդոն գետից դեպի արևմուտք էր՝ անապատում:
- 28 Եվ Մորոնին դրեց լրտեսներ շուրջբոլորը, որ ինքը կարողանար իմանալ, թե երբ էր Լամանացիների բանակը գալու:
- 29 Եվ արդ, քանի որ Մորոնին գիտեր Լամանացիների մտադրությունը, որ նրանց մտադրությունն էր՝ կործանել իրենց եղբայրներին կամ հպատակեցնել նրանց և բերել նրանց ճորտության, որ նրանք կարողանային հիմնադրել մի թագավորություն, իրենց համար, բոլոր երկրով մեկ.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

30 Եվ նա՝ իմանալով նաև, որ Նեփիացիների միակ ցանկությունն իրենց հողերի, և իրենց ազատության և իրենց եկեղեցու պահպանումն էր, ուստի նա մտածեց՝ դա մեղք չէր, որ նա պաշտպաներ իրենց՝ մի հնարքով. ուստի, նա պարզեց իր լրտեսների միջոցով, թե որ ուղղությամբ պիտի շարժվեին Լամանացիները:

31 Հետևաբար, նա բաժանեց իր զորքը և բերեց մի մասը դեպի հովիտը, և քողարկեց նրանց Ռիփլա բլրի արևելյան կողմում և հարավային կողմում.

32 Իսկ մնացածին նա քողարկեց արևմտյան հովտում՝ Սիդոն գետի արևմտյան կողմում, և այսպես ներքև՝ մինչև Մանթիի երկրի սահմանները:

33 Եվ այսպես տեղադրած լինելով իր զորքն ըստ իր ցանկության, նա պատրաստ էր հանդիպելու նրանց:

34 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները մոտեցան բլրի հյուսիսային կողմից, որտեղ քողարկված էր Մորոնիի զորքի մի մասը:

35 Եվ երբ Լամանացիներն անցան Ռիփլա բլուրը, և մտան հովիտը, և սկսեցին անցնել Սիդոն գետը, զորքը, որը քողարկված էր բլրի հարավային կողմում, որն առաջնորդվում էր մի մարդու կողմից, որի անունը Լեթի էր, և նա տարավ իր զորքն առաջ ու շրջապատեց Լամանացիներին նրանց թիկունքից՝ արևելյան կողմում:

36 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները, երբ տեսան Նեփիացիներին իրենց վրա գալիս իրենց թիկունքից, շրջվեցին ետ և սկսեցին կռվել Լեթիի զորքի հետ:

37 Եվ մահվան գործը սկսվեց երկու կողմից, բայց այն առավել սոսկալի էր Լամանացիների կողմում, քանզի նրանց մերկությունն անպաշտպան էր Նեփիացիների ծանր հարվածների դեմ՝ նրանց սրերով և նրանց թրերով, որոնք բերում էին մահ գրեթե ամեն մի հարվածից:

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

38 Մինչդեռ, մյուս կողմից, լինում էր, ժամանակ առ ժամանակ, մի մարդ էր ընկնում Նեփիացիների միջից, նրանց սրերից, և արյան կորստից, իրենք՝ պաշտպանված լինելով մարմնի առավել կարևոր մասերից, կամ ավելի շուտ, մարմնի առավել կարևոր մասերը պաշտպանած լինելով Լամանացիների հարվածներից, իրենց լանջապանակներով, և իրենց բազպաններով, և իրենց սաղավարտներով. և այսպես, Նեփիացիները շարունակում էին մահվան գործը Լամանացիների մեջ:

39 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները վախեցան, իրենց մեջ այդ մեծ կոտորածի պատճառով, նույնիսկ այնքան, որ սկսեցին փախչել դեպի Սիդոն գետը:

40 Եվ նրանք հետապնդվում էին Լեքիի և նրա մարդկանց կողմից. և նրանք քշվեցին Լեքիի կողմից դեպի Սիդոնի ջրերը, և նրանք անցան Սիդոնի ջրերը: Եվ Լեքին պահեց իր զորքերը Սիդոն գետի ափին, որ նրանք չանցնեին:

41 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին և նրա զորքը դիմավորեցին Լամանացիներին՝ հովտում, Սիդոն գետի մյուս ափին, և թափվեցին նրանց վրա ու սկսեցին սպանել նրանց:

42 Եվ Լամանացիները փախան նորից նրանց առաջից դեպի Մանթիի երկիրը. և նրանց կրկին դիմավորեցին Մորոնիի զորքերը:

43 Արդ, այս իրավիճակում Լամանացիները կռվեցին արտակարգ. այո, երբեք Լամանացիները հայտնի չէին եղել այդպիսի արտասովոր մեծ ուժով և քաջությամբ կռվող, ոչ, ոչ նույնիսկ ի սկզբանե:

44 Եվ նրանք ոգեշնչված էին Զորամացիների ու Ամադեկացիների կողմից, ովքեր նրանց գլխավոր զորապետերն ու ղեկավարներն էին, և Զերահեմնայի կողմից, որը նրանց գլխավոր զորապետն էր, կամ նրանց գլխավոր ղեկավարն ու հրամանատարը. այո, նրանք կռվում էին վիշապների պես, և Նեփիացիներից շատերը սպանվեցին նրանց ձեռքով, այո, քանզի նրանք ջարդում էին նրանց սաղավարտներից շատերը երկու մասի, և նրանք խոցում էին նրանց լանջապանակներից շատերը, և նրանք կտրում էին նրանցից շատերի բազուկները. և այսպես, Լամանացիները ջախջախում էին իրենց կատաղի բարկության մեջ:

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

45 Այնուամենայնիվ, Նեփիացիները ոգեշնչված էին ավելի արդար դրդապատճառից, քանզի նրանք չէին կռվում միապետության, ոչ էլ իշխանության համար, այլ նրանք կռվում էին իրենց տների և իրենց ազատության, իրենց կանանց և իրենց երեխաների և իրենց ամեն ինչի համար, այո, իրենց պաշտամունքի ծեսերի և իրենց եկեղեցու համար:

46 Եվ նրանք անում էին այն, ինչը զգում էին իրենց պարտքն էր, որը նրանք պարտական էին իրենց Աստծուն. քանզի Տերն ասել էր նրանց, և նաև իրենց հայրերին, որ. Նկատի ունենալով, որ դուք մեղավոր չեք առաջին վիրավորանքի համար, ոչ էլ երկրորդ, դուք չպետք է թույլ տաք ձեզ սպանվել ձեր թշնամիների ձեռքով:

47 Եվ բացի այդ, Տերն ասել է, որ. Դուք պետք է պաշտպանեք ձեր ընտանիքներն ընդհուպ մինչև արյունահեղություն: Հետևաբար, այս պատճառով էին Նեփիացիները կռվում Լամանացիների հետ՝ պաշտպանելու իրենց, և իրենց ընտանիքները և իրենց հողերը, իրենց երկիրը, և իրենց իրավունքները, և իրենց կրոնը:

48 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Մորոնիի մարդիկ տեսան Լամանացիների կատաղությունը և զայրույթը, նրանք քիչ էր մնում ընկրկելին և փախչելին նրանցից: Եվ Մորոնին, կռահելով նրանց մտադրությունը, առաջ ուղարկեց և ոգեշնչեց նրանց սրտերն այս մտքերով, այո, իրենց հողերի, իրենց անկախության, այո, ճորտությունից իրենց ազատվելու մտքերով:

49 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք շրջվեցին Լամանացիների վրա, և նրանք միաձայն աղաղակեցին առ Տերը՝ իրենց Աստված, իրենց անկախության և ճորտությունից իրենց ազատության համար:

50 Եվ նրանք սկսեցին կանգնել Լամանացիների դեմ զորությամբ. և այդ նույն ժամին, որ նրանք աղաղակեցին առ Տերը՝ իրենց ազատության համար, Լամանացիները սկսեցին փախչել նրանց առջևից. և նրանք փախան մինչև Սիդոնի ջրերը:

51 Արդ, Լամանացիներն ավելի մեծաթիվ էին, այո, ավելի քան Նեփիացիների թվի կրկնապատիկը. այնուամենայնիվ, նրանք քշվեցին այնքան, որ ի մի հավաքվեցին մի խմբով, Սիդոն գետի մոտ՝ հովտում:

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

52 Հետևաբար, Մորոնիի զորքերն օղակեցին նրանց շուրջանակի, այո, այսինքն՝ գետի երկու կողմերից, քանզի, ահա, արևելյան կողմում Լեքիի մարդիկ էին:

53 Ուստի, երբ Ջերահեմնան տեսավ Լեքիի մարդկանց Սիդոն գետի արևելյան կողմում, իսկ Մորոնիի զորքերը Սիդոն գետի արևմտյան կողմում, որ իրենք օղակված էին շուրջանակի նեփիացիների կողմից, նրանք ցնցվեցին սարսափից:

54 Արդ, Մորոնին, երբ տեսավ նրանց սարսափը, հրամայեց իր մարդկանց, որ նրանք դադարեն թափել նրանց արյունը:

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Ալմա 44

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կանգ առան և ետ քաշվեցին մի քայլ նրանցից: Եվ Մորոնին ասաց Ջերահեմնային. Տես, Ջերահեմնա, որ մենք չենք փափագում լինել արյունահեղ մարդիկ: Դուք գիտեք, որ մեր ձեռքում էք, սակայն մենք չենք կամենում սպանել ձեզ:
- 2 Ահա, մենք դուրս չենք եկել՝ ճակատամարտելու ձեր դեմ, որպեսզի թափենք ձեր արյունն իշխանության համար. ոչ էլ մենք փափագում ենք բերել որևէ մեկին ճորտության լծի: Բայց դա հենց այն պատճառն է, որի համար դուք եկել էք մեր դեմ. այո, և դուք բարկացած էք մեզ վրա մեր կրոնի պատճառով:
- 3 Բայց այժմ դուք տեսնում էք, որ Տերը մեզ հետ է. և դուք տեսնում էք, որ նա մատնել է ձեզ մեր ձեռքը: Եվ այժմ ես կկամենայի, որ դուք հասկանայիք, որ այս արվում է մեզ համար՝ մեր կրոնի և Քրիստոսի հանդեպ մեր հավատքի պատճառով: Եվ այժմ, դուք տեսնում էք, որ դուք չէք կարող կործանել այս մեր հավատքը:
- 4 Արդ, դուք տեսնում էք, որ այս է ճշմարիտ հավատքն առ Աստված. այո, դուք տեսնում էք, որ Աստված կաջակցի և կպահի ու կպահպանի մեզ այնքան ժամանակ, քանի դեռ մենք հավատարիմ ենք նրան և մեր հավատքին և մեր կրոնին. և երբեք Տերը թույլ չի տա, որ մենք կործանվենք, եթե մենք չընկնենք օրինազանցության մեջ և չուրանանք մեր հավատքը:
- 5 Եվ այժմ, Ջերահեմնա, ես հրամայում եմ քեզ, այն ամենագոր Աստծո անունով, որը զորացրել է մեր բազուկները, որ մենք ձեռք ենք բերել իշխանություն ձեզ վրա, մեր հավատքով, մեր կրոնով, և մեր պաշտամունքի ծեսերով, և մեր եկեղեցով, և սրբազան աջակցությամբ, որի համար մենք պարտական ենք մեր կանանց և մեր երեխաներին, այն ազատությամբ, որը կապում է մեզ մեր հողերին և մեր երկրին. այո, և նաև Աստծո սրբազան խոսքի պահպանումով, որին մենք պարտական ենք ողջ մեր երջանկության համար. և այն ամենով, ինչն ամենաթանկն է մեզ համար,

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

- 6 Այո, և այս բոլորը չէ. ես հրամայում եմ ձեզ, հանուն այն բոլոր իղձերի, որ դուք ունեք կյանքի համար, որպեսզի դուք մեզ հանձնեք ձեր պատերազմի զենքերը, և մենք չենք փնտրի ձեր արյունը, այլ կխնայենք ձեր կյանքը, եթե դուք գնաք ձեր ճանապարհով և նորից չգաք պատերազմելու մեր դեմ:
- 7 Եվ այժմ, եթե դուք չանեք այս, ահա, դուք մեր ձեռքում եք, և ես կհրամայեմ իմ մարդկանց, որ նրանք հարձակվեն ձեզ վրա, և մահացու վերքեր հասցնեն ձեր մարմիններին, որպեսզի դուք բնաջինջ դառնաք. և այն ժամանակ մենք կտեսնենք, թե ով կունենա իշխանություն այս ժողովրդի վրա. այո, մենք կտեսնենք, թե ով կբերվի ճորտության:
- 8 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ երբ Զերահեմնան լսեց այս սասածները, նա առաջ եկավ և հանձնեց իր սուրը և իր թուրը, և իր աղեղը՝ Մորոնիի ձեռքը, և սասաց նրան. Տես, ահա մեր պատերազմի զենքերը. մենք կհանձնենք դրանք քեզ, բայց մենք թույլ չենք տա մեզ՝ երդում տալ քեզ, որը մենք գիտենք, որ պիտի դրժենք, և մեր զավակները նույնպես. բայց վերցրու մեր պատերազմի զենքերը, և թույլ տուր, որ մենք հեռանանք անապատ. հակառակ դեպքում մենք կպահենք մեր սրերը, և մենք կմեռնենք կամ կհաղթենք:
- 9 Ահա, մենք ձեր հավատքից չենք. մենք չենք հավատում, որ դա Աստված է, որ հանձնել է մեզ ձեր ձեռքը. այլ մենք հավատում ենք, որ դա ձեր խորամանկությունն է, որ պահպանել է ձեզ մեր սրերից: Ահա, դա ձեր լանջապանակներն են և ձեր վահանները, որ պահպանեցին ձեզ:
- 10 Եվ այժմ, երբ Զերահեմնան վերջ դրեց այս խոսքերը խոսելուն, Մորոնին վերադարձրեց Զերահեմնային սուրը և պատերազմի զենքերը, որ նա ստացել էր՝ ասելով. Ահա, մենք կվերջացնենք պայքարը:
- 11 Այժմ, ես չեմ կարող ետ վերցնել խոսքերը, որոնք ես սասցի, հետևաբար, ինչպես կենդանի է Տերը, դուք չեք հեռանա, եթե դուք չհեռանաք երդումով, որ դուք չեք վերադառնա կրկին՝ մեր դեմ պատերազմելու: Այժմ, քանի որ դուք մեր ձեռքում եք, մենք կթափենք ձեր արյունը գետնին, կամ դուք պետք է ենթարկվեք այն պայմաններին, որոնք ես առաջարկեցի:

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

- 12 Եվ այժմ, երբ Մորոնին ասաց այս խոսքերը, Զերահեմնան պահեց իր սուրը, և նա զայրացած էր Մորոնի վրա, և նա առաջ նետվեց, որ սպաներ Մորոնին։ Բայց երբ նա բարձրացրեց իր սուրը, ահա, Մորոնի զինվորներից մեկն ուղղակի գետնին զարկեց այն, և այն ջարդվեց բռնակից. և նա զարկեց նաև Զերահեմնային՝ այնպես, որ հանեց նրա գանգամաշկը, և այն ընկավ գետնին։ Եվ Զերահեմնան ետ քաշվեց նրանց առջևից դեպի իր զինվորների մեջ։
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ զինվորը, որը կանգնած էր մոտիկ, որը հանեց Զերահեմնայի գանգամաշկը, վերցրեց գանգամաշկը մագերից՝ գետնի վրայից, և դրեց այն իր սրի ծայրին, և մեկնեց այն առաջ դեպի նրանց՝ ասելով նրանց բարձր ձայնով.
- 14 Ծիշտ ինչպես այս գանգամաշկն ընկավ գետնին, որը ձեր առաջնորդի գանգամաշկն է, այնպես էլ դուք պիտի ընկնեք գետնին, եթե դուք չհանձնեք ձեր պատերազմի զենքերը և չհեռանաք խաղաղության մի ուխտով։
- 15 Արդ, կային շատերը, ովքեր ցնցվեցին վախից, երբ նրանք լսեցին այս խոսքերը և տեսան գանգամաշկը, որը սրի վրա էր. և շատերն առաջ եկան և վայր զցեցին իրենց պատերազմի զենքերը Մորոնի ոտքերի մոտ, և մտան խաղաղության ուխտի մեջ։ Եվ բոլոր նրանք, ովքեր մտան ուխտի մեջ, նրանց թույլ տրվեց հեռանալ անապատ։
- 16 Արդ, եղավ այնպես, որ Զերահեմնան խիստ զայրացավ, և նա իր զինվորներից մնացածին բարկության դրդեց՝ ավելի ուժգնորեն կռվելու Նեփիացիների դեմ։
- 17 Եվ այժմ, Մորոնին բարկացավ Լամանացիների կամակորության պատճառով. հետևաբար, նա հրամայեց իր մարդկանց, որ նրանք հարձակվեն նրանց վրա և սպանեն նրանց։ Եվ եղավ այնպես, որ նրանք սկսեցին սպանել նրանց. այո, և Լամանացիները կռվում էին իրենց սրերով և իրենց զորությամբ։
- 18 Բայց ահա, նրանց մերկ մաշկը և նրանց լերկ գլուխները բաց էին Նեփիացիների սուր սրերի դեմ. այո, ահա, նրանք խոցվում էին ու զարկվում, այո, և ընկնում էին խիստ արագ Նեփիացիների սրերի առաջ. և նրանք սկսեցին վայր տապալվել, ճիշտ ինչպես Մորոնի զինվորն էր մարգարեացել։

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

19 Արդ, Զերահեմնան, երբ տեսավ, որ իրենք բոլորը քիչ էր մնում կործանվելին, ուժգնորեն աղաղակեց Մորոնիին՝ խոստանալով, որ նա կուխտեր և նաև իր ժողովուրդը՝ իրենց հետ, եթե նրանք խնայելին մնացածի կյանքը, որ իրենք երբեք չէին գա կրկին՝ պատերազմելու նրանց դեմ:

20 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին կարգադրեց, որ մահվան գործը նորից դադարեր ժողովրդի մեջ: Եվ նա վերցրեց պատերազմի զենքերը Լամանացիներից. և հետո, երբ նրանք մտել էին խաղաղության ուխտի մեջ նրա հետ, նրանց թույլ տրվեց հեռանալ անապատ:

21 Արդ, հաշիվը, նրանց զոհվածների, չհաշվվեց, թվի մեծության պատճառով. այո, զոհվածների թիվը խիստ մեծ էր՝ թե՛ Նեփիացիներից, թե՛ Լամանացիներից:

22 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գցեցին իրենց մեռելներին Սիդոնի ջրերը, և դրանք հեռու գնացին և թաղված են ծովի խորքերում:

23 Եվ Նեփիացիների կամ Մորոնիի զորքերը վերադարձան և եկան իրենց տներն ու իրենց հողերը:

24 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնութերորդ տարին: Եվ այսպես ավարտվեց Ալմայի հիշատակարանը, որը գրված էր Նեփիի թիթեղների վրա:

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

*Նեփիի ժողովրդի պատմությունը և նրանց
պատերազմներն ու երկպառակությունները
Հելամանի օրոք, համաձայն Հելամանի
հիշատակարանի, որը նա պահել էր իր օրոք:*

Ալմա 45

- 1 Ահա, այժմ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովրդի
ցնծությանը չափ չկար, որովհետև Տերը նորից
ազատել էր նրանց իրենց թշնամիների ձեռքից.
այդ պատճառով նրանք գոհություն հայտնեցին
Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն. այո, և նրանք շատ ծոմ
պահեցին և աղոթեցին շատ, և նրանք
երկրպագեցին Աստծուն անչափ մեծ
ուրախությամբ:
- 2 Եվ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա
դատավորների կառավարման տասնիններորդ
տարում, որ Ալման եկավ իր որդի Հելամանի մոտ
և ասաց նրան. Հավատում ես դու խոսքերին, որ
ես ասացի քեզ այս հիշատակարանների
վերաբերյալ, որոնք պահվել են:
- 3 Եվ Հելամանն ասաց նրան. Այո, ես հավատում
եմ:
- 4 Եվ Ալման ասաց նրան կրկին. Հավատում ես
դու Հիսուս Քրիստոսին, որը պիտի գա:
- 5 Եվ նա ասաց նրան. Այո, ես հավատում եմ բոլոր
խոսքերին, որ դու խոսել ես:
- 6 Եվ Ալման ասաց նրան կրկին. Կպահե՞ս դու իմ
պատվիրանները:
- 7 Եվ նա ասաց. Այո, ես կպահեմ քո
պատվիրաններն իմ ողջ սրտով:
- 8 Այն ժամանակ Ալման ասաց նրան. Օրհնված
ես դու. և Տերը պիտի բարգավաճեցնի քեզ այս
երկրում:
- 9 Բայց ահա, ես ունեմ որոշ բան
մարգարեանալու քեզ. բայց ինչ ես
մարգարեանամ քեզ, դու չպետք է հայտնի
դարձնես. այո, ինչ ես մարգարեանամ քեզ,
չպիտի հայտնի դարձվի, ընդհուպ մինչև
մարգարեությունն իրագործվի. հետևաբար, գրի՛ր
խոսքերը, որոնք ես պիտի ասեմ:

*The account of the people of Nephi, and their wars and
dissensions, in the days of Helaman, according to the
record of Helaman, which he kept in his days.*

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi
were exceedingly rejoiced, because the Lord had
again delivered them out of the hands of their ene-
mies; therefore they gave thanks unto the Lord their
God; yea, and they did fast much and pray much,
and they did worship God with exceedingly great
joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the
reign of the judges over the people of Nephi, that
Alma came unto his son Helaman and said unto him:
Believest thou the words which I spake unto thee
concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus
Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which
thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my
commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments
with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and
the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto
thee; but what I prophesy unto thee ye shall not
make known; yea, what I prophesy unto thee shall
not be made known, even until the prophecy is ful-
filled; therefore write the words which I shall say.

- 10 Եվ սրանք են այդ խոսքերը. Ահա, ես կանխագգում եմ, համաձայն հայտնության ոգու, որն իմ մեջ է, որ հենց այս ժողովուրդը՝ Նեփիացիները, չորս հարյուր տարի անց, այն ժամանակից, երբ Հիսուս Քրիստոսն իրեն հայտնի կդարձնի նրանց, անհավատության մեջ կընկնեն:
- 11 Այո, և այն ժամանակ նրանք կտեսնեն պատերազմներ ու համաճարակներ, այո, սովեր ու արյունահեղություն, մինչև որ Նեփիի ժողովուրդը բնաջնջվի,
- 12 Այո, և դա՛ որովհետև նրանք կընկնեն անհավատության մեջ և կընկնեն խավարի գործերի և հեշտասիրության և բոլոր ձևի անօրինությունների մեջ. այո, ես ասում եմ քեզ, որ քանի որ նրանք կմեղանչեն այդպիսի մեծ լույսի ու գիտելիքի դեմ, այո, ես ասում եմ քեզ, որ այդ օրից նույնիսկ չորրորդ սերունդը չի անցնի, նախքան այդ մեծ անօրինությունը կգա:
- 13 Եվ երբ այն մեծ օրը գա, ահա, շատ շուտով գալիս է ժամանակը, որ նրանք, ովքեր կան այժմ, կամ սերունդը նրանց, ովքեր այժմ համարվում են Նեփիի ժողովրդի թվում, այլևս չեն համարվի Նեփիի ժողովրդի թվում:
- 14 Բայց նրանք, ովքեր կմնան և չեն կործանվի այն մեծ ու ահեղ օրը, կհամարվեն Լամանացիների թվում և կդառնան նրանց նման, բոլորը, բացի մի քանիսից, ովքեր կկոչվեն Տիրոջ աշակերտներ. և նրանց Լամանացիները կհալածեն, այնքան, մինչև որ նրանք կբնաջնջվեն: Եվ արդ, անօրինության պատճառով, այս մարգարեությունը պիտի իրագործվի:
- 15 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ Ալման, այս բաները Հելամանին ասելուց հետո, նա օրհնեց նրան, և նաև իր մյուս որդիներին. և նա նաև օրհնեց հողը արդարների համար:
- 16 Եվ նա ասաց. Այսպես է ասում Տեր Աստված. Անիծված պիտի լինի հողը, այո, այս հողը, ամեն ազգի, ցեղի, լեզվի և ժողովրդի համար, ի կործանումն նրանց, ովքեր գործում են ամբարշտորեն, երբ նրանք լիովին հասունանան. և ինչպես ես ասացի, այդպես էլ կլինի. քանզի սա Աստծո անեծքը և օրհնությունն է այս հողի վրա, քանզի Տերը չի կարող մեղքը նվազագույն իսկ աստիճանով թույլատրելի համարել:

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

- 17 Եվ այժմ, երբ Ալման ասաց այս խոսքերը, նա օրհնեց եկեղեցին, այո, բոլոր նրանց, ովքեր կկանգնեին անասան հավատքում, այդ ժամանակից ի վեր:
- 18 Եվ երբ Ալման արեց այս, նա հեռացավ Զարահեմլայի երկրից, կարծես թե՝ գնալու Մելեքի երկիրը: Եվ եղավ այնպես, որ նրա մասին այլևս երբեք չլսեցին. ինչ վերաբերում է նրա մահվանը և թաղվելուն, մենք այդ մասին չգիտենք:
- 19 Ահա, սա մենք գիտենք, որ նա մի արդար մարդ էր. և խոսքը տարածվեց ամենուր՝ եկեղեցում, որ նա վերցվել է Հոգու կողմից, կամ թաղվել Տիրոջ ձեռքով, ճիշտ ինչպես Մովսեսը: Բայց, ահա, սուրբ գրքերն ասում են՝ Տերը վերցրեց Մովսեսին իր մոտ. և մենք կարծում ենք, որ նա իր մոտ է ընդունել նաև Ալմային՝ հոգու մեջ. հետևաբար, այս պատճառով մենք ոչինչ չգիտենք նրա մահվան ու թաղվելու մասին:
- 20 Եվ այժմ, եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնիններորդ տարվա սկզբում, որ Հելամանն առաջ գնաց ժողովրդի մեջ՝ հայտարարելու խոսքը նրանց:
- 21 Քանզի ահա, Լամանացիների հետ նրանց պատերազմների և բազում փոքր երկպառակությունների ու խռովությունների պատճառով, որոնք եղել էին ժողովրդի մեջ, դարձավ անհրաժեշտ, որ Աստծո խոսքը հայտարարվեր նրանց մեջ, այո, և որ մի կանոնակարգում արվեր եկեղեցով մեկ:
- 22 Հետևաբար, Հելամանը և նրա եղբայրներն առաջ գնացին՝ կրկին հաստատելու եկեղեցին ողջ երկրում, այո, ամեն քաղաքում՝ բոլոր երկրով մեկ, որը պատկանում էր Նեփիի ժողովրդին: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք նշանակեցին քահանաներ և ուսուցիչներ բոլոր երկրով մեկ, բոլոր եկեղեցիների վրա:
- 23 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ հետո, երբ Հելամանը և նրա եղբայրները նշանակեցին քահանաներ և ուսուցիչներ եկեղեցիների վրա, նրանց մեջ բարձրացավ մի երկպառակություն, և նրանք չէին կամենում ուշք դարձնել Հելամանի և նրա եղբայրների խոսքերին.
- 24 Այլ նրանք հպարտացան, բարձրամտացած լինելով իրենց սրտերում, իրենց խիստ մեծ հարստությունների պատճառով. հետևաբար, նրանք դարձել էին հարուստ՝ իրենց սեփական աչքում և չէին կամենում ուշք դարձնել նրանց խոսքերին՝ քայլել ուղիղ Աստծո առաջ:

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Ալմա 46

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր չկամեցան լսել Հելամանի և նրա եղբայրների խոսքերը, ի մի հավաքվեցին ընդդեմ իրենց եղբայրների:
- 2 Եվ այժմ ահա, նրանք խիստ զայրացած էին՝ այնքան, որ նրանք վճռել էին սպանել նրանց:
- 3 Արդ, առաջնորդը նրանց, ովքեր զայրացած էին իրենց եղբայրների վրա, մի հաղթանդամ ու ուժեղ մարդ էր. և նրա անունը Ամաղիկիա էր:
- 4 Եվ Ամաղիկիան փափագում էր թագավոր լինել. և այն մարդիկ, ովքեր զայրացած էին, նույնպես փափագում էին, որ նա լիներ իրենց թագավորը. և նրանք, առավել մեծ մասը նրանցից, երկրի ստորադաս դատավորներն էին, և նրանք ձգտում էին իշխանության:
- 5 Եվ նրանք առաջնորդվում էին Ամաղիկիայի շողոքորթություններով, որ եթե նրանք աջակցեին իրեն և հաստատեին իրեն՝ լինելու իրենց թագավոր, որ նա կդարձներ նրանց կառավարիչներ ժողովրդի վրա:
- 6 Այսպիսով, նրանք երկպառակությունների էին դրոշմում Ամաղիկիայի կողմից, չնայած Հելամանի և նրա եղբայրների քարոզելուն, այո, չնայած նրանց խիստ մեծ հոգատարությանը եկեղեցու վրա, քանզի նրանք քահանայապետեր էին եկեղեցու վրա:
- 7 Եվ եկեղեցում կային շատերը, ովքեր հավատացին Ամաղիկիայի շողոքորթող խոսքերին, հետևաբար, նրանք նույնիսկ պառակտվեցին եկեղեցուց. և այսպիսին էին նեփիի ժողովրդի գործերը՝ տագնապալի ու վտանգավոր, չնայած իրենց մեծ հաղթանակին, որ նրանք ունեցել էին Լամանացիների վրա և իրենց մեծ ցնծություններին, որ նրանք ունեցել էին Տիրոջ ձեռքով իրենց ազատագրման համար:
- 8 Այսպիսով, մենք տեսնում ենք, թե որքան արագ են մարդկանց զավակները մոռանում Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, այո, որքան արագ անօրինություն անում, և մոլորեցվում այն չար մեկի կողմից:
- 9 Այո, և մենք նաև տեսնում ենք այն մեծ ամբարշտությունը, որ մի շատ ամբարիշտ մարդ կարող է առաջացնել մարդկանց զավակների մեջ:

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hear-
ken to the words of Helaman and his brethren were
gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-
somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against
their brethren was a large and a strong man; and his
name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and
those people who were wroth were also desirous that
he should be their king; and they were the greater
part of them the lower judges of the land, and they
were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of
Amalickiah, that if they would support him and es-
tablish him to be their king that he would make them
rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissen-
sions, notwithstanding the preaching of Helaman
and his brethren, yea, notwithstanding their exceed-
ingly great care over the church, for they were high
priests over the church.

And there were many in the church who believed
in the flattering words of Amalickiah, therefore they
dissented even from the church; and thus were the
affairs of the people of Nephi exceedingly precarious
and dangerous, notwithstanding their great victory
which they had had over the Lamanites, and their
great rejoicings which they had had because of their
deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do for-
get the Lord their God, yea, how quick to do iniquity,
and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very
wicked man can cause to take place among the chil-
dren of men.

10 Այո, մենք տեսնում ենք, որ Ամաղիկիան, քանի որ նա մի մարդ էր խորամանկ հնարքով, և մի մարդ՝ բազում շողոքորթող խոսքերով, որ նա մոլորեցրեց շատ մարդկանց սրտերը՝ գործելու ամբարշտորեն. այո, և ձգտելու կործանել Աստծո եկեղեցին, և կործանելու ազատության հիմքը, որն Աստված շնորհել էր նրանց, կամ այն օրհնությունը, որն Աստված ուղարկել էր երկրի երեսի վրա՝ ի սեր արդարների:

11 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին, որը գլխավոր հրամանատարն էր Նեփիացիների զորքերի, լսեց այս երկպառակությունների մասին, նա զայրացավ Ամաղիկիայի վրա:

12 Եվ եղավ այնպես, որ նա պատռեց իր պատմուճանը. և նա վերցրեց դրանից մի կտոր և գրեց վրան. Ի հիշեցումն մեր Աստծո, մեր կրոնի և ազատության, և մեր խաղաղության, մեր կանանց և մեր երեխաների, և նա ամրացրեց այն մի ձողի ծայրին:

13 Եվ նա ամրացրեց իր սաղավարտը, և իր լանջապանակը, և իր վահանները, և ամրացրեց իր զենքերն իր գոտկատեղի շուրջը. և նա վերցրեց ձողը, որն ուներ իր ծայրին նրա պատռված պատմուճանը (և նա կոչեց այն ազատության դրոշ), և նա գետին խոնարհվեց ու աղոթեց զորությամբ առ իր Աստված, ազատության օրհնություններն իր եղբայրների վրա մնալու համար, քանի դեռ Քրիստոնյաների մի խումբ կմնար տիրելու երկրին,

14 Քանզի այսպես էին կոչվում Քրիստոսի բոլոր ճշմարիտ հավատացյալները, ովքեր պատկանում էին Աստծո եկեղեցուն, նրանց կողմից, ովքեր չէին պատկանում եկեղեցուն:

15 Եվ նրանք, ովքեր պատկանում էին եկեղեցուն, հավատարիմ էին. այո, բոլոր նրանք, ովքեր ճշմարիտ հավատացյալներ էին Քրիստոսում, ուրախությամբ իրենց վրա վերցրեցին Քրիստոսի, կամ Քրիստոնյաներ անունը, ինչպես նրանց կոչեցին՝ իրենց հավատքի համար Քրիստոսում, որը պիտի գար:

16 Եվ հետևաբար, այդ պահին, Մորոնին աղոթեց, որ Քրիստոնյաների և երկրի ազատության գործը հովանավորվեր:

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

17 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա դուրս էր թափել իր հոգին առ Աստված, բոլոր երկիրը, որն Ավերակներ երկրի հարավում էր, այո, և ի վերջո բոլոր երկիրը՝ թե՛ հյուսիսում և թե՛ հարավում, նա անվանեց՝ Ընտրյալ երկիր, և ազատության երկիր:

18 Եվ նա ասաց. Անշուշտ Աստված չի հանդուրժի, որ մենք, որ արհամարհված ենք, որովհետև մենք վերցնում ենք մեզ վրա Քրիստոսի անունը, ոտնատակ լինենք և կործանվենք, եթե մենք չբերենք դա մեզ վրա՝ մեր իսկ օրինազանցություններով:

19 Եվ երբ Մորոնին ասաց այս խոսքերը, նա առաջ գնաց ժողովրդի մեջ՝ ծածանելով իր հանդերձի պատռած մասն օդում, որպեսզի բոլորը կարողանային տեսնել գրությունը, որը նա գրել էր պատռված մասի վրա, և գոչելով բարձր ձայնով՝ ասելով.

20 Ահա, ովքեր որ կպաշտպանեն այս դրոշմ երկրի վրա, թող նրանք առաջ գան Տիրոջ ուժով, և մտնեն ուխտի մեջ, որ նրանք կպաշտպանեն իրենց իրավունքները, և իրենց կրոնը, որպեսզի Տեր Աստված կարողանա օրհնել նրանց:

21 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին հռչակեց այս խոսքերը, ահա, ժողովուրդը եկավ, վազելով միասին, իրենց զենքերն ամրացրած իրենց զոսկատեղի շուրջը, պատռելով իրենց հանդերձները՝ որպես խորհրդանիշ, կամ որպես ուխտ, որ նրանք չէին լքի Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն. կամ, այլ խոսքով, եթե նրանք զանց անեին Աստծո պատվիրանները, կամ ընկնեին օրինազանցության մեջ և ամաչեին իրենց վրա վերցնել Քրիստոսի անունը, Տերը պիտի պատռեր նրանց, ճիշտ ինչպես նրանք պատռեցին իրենց հանդերձները:

22 Արդ սա էր ուխտը, որը նրանք արեցին, և նրանք գցեցին իրենց հանդերձները Մորոնիի ոտքերի մոտ՝ ասելով. Մենք ուխտում ենք մեր Աստծո հետ, որ մենք պիտի կործանվենք, ճիշտ ինչպես մեր եղբայրները հյուսիսային կողմի երկրում, եթե մենք պիտի ընկնենք օրինազանցության մեջ. այո, թող նա գցի մեզ մեր թշնամիների ոտքերը, ճիշտ ինչպես մենք ենք գցել մեր հանդերձները քո ոտքերի մոտ, կոխկրտվելու ոտքի տակ, եթե մենք ընկնենք օրինազանցության մեջ:

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

23 Մորոնին ասաց նրանց. Ահա, մենք Հակոբի սերնդի մի մնացորդ ենք. այո, մենք Հովսեփի սերնդի մի մնացորդ ենք, որի պատմունանը պատուվեց շատ կտորների իր եղբայրների կողմից. այո, և այժմ ահա, եկեք հիշենք պահել Աստծո պատվիրանները, այլապես մեր հանդերձները կպատուվեն մեր եղբայրների կողմից, և մենք կգցվենք բանտ կամ կծախվենք կամ կսպանվենք:

24 Այո, եկեք պահպանենք մեր ազատությունը՝ որպես Հովսեփի մի մնացորդ. այո, եկեք հիշենք Հակոբի խոսքերն իր մահվանից առաջ, քանզի ահա, նա տեսավ, որ Հովսեփի պատմունանի մնացորդի մի մաս պահպանվել էր և չէր քայքայվել: Եվ նա ասաց. Ճիշտ այնպես, ինչպես իմ որդու հանդերձի այս մնացորդն է պահպանվել, այնպես էլ պիտի իմ որդու սերնդի մի մնացորդ պահպանվի Աստծո ձեռքով, և վերցվի իր մոտ, մինչդեռ Հովսեփի սերնդի մնացածը պիտի կորչի, ճիշտ ինչպես նրա հանդերձի մնացորդը:

25 Այժմ ահա, այս վիշտ է պատճառում իմ հոգուն. այնուամենայնիվ, իմ հոգին ուրախություն ունի իմ որդով, նրա սերնդի այն մասի համար, որոնք պիտի վերցվեն Աստծո մոտ:

26 Արդ ահա, այս էր Հակոբի խոսքը:

27 Եվ արդ, ղվ գիտի, գուցե, Հովսեփի սերնդի մնացորդը, որը պիտի կորչի, ինչպես իր հանդերձը, նրանք են, ովքեր պառակտվել են մեզանից: Այո, և նույնիսկ դա պիտի լինենք ինքներս, եթե մենք հաստատուն չկանգնենք Քրիստոսի հավատքում:

28 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին ասաց այս խոսքերը, նա առաջ գնաց, և նաև ուղարկեց առաջ՝ դեպի երկրի բոլոր մասերը, որտեղ կային երկառնականություններ, և ի մի հավաքեց բոլոր ժողովրդին, ովքեր փափագում էին պաշտպանել իրենց ազատությունը, կանգնել Ամաղիկիայի և նրանց դեմ, ովքեր պառակտվել էին, ովքեր կոչվում էին Ամաղիկիացիներ:

29 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամաղիկիան տեսավ, որ Մորոնի մարդիկ ավելի բազմաքանակ էին, քան Ամաղիկիացիները, և նա տեսավ նաև, որ իր ժողովուրդը կասկածում էր այն գործի արդարության վերաբերյալ, որ իրենք ձեռնարկել էին, հետևաբար, վախենալով, որ ինքը չէր հասնի նպատակին, նա վերցրեց իր մարդկանցից նրանց, ովքեր կամեցան, և հեռացավ Նեփիի երկիրը:

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

30 Այժմ Մորոնին մտածեց, որ նպատակահարմար չէր, որ Լամանացիներն ունենային էլ ավելի շատ ուժ. հետևաբար, նա մտածեց կանգնեցնել Ամաղիկիայի մարդկանց, կամ վերցնել նրանց ու ետ բերել, և Ամաղիկիային մահվան ենթարկել. այո, քանզի նա գիտեր, որ նա Լամանացիներին բարկության կորդեր իրենց դեմ, և առիթ կտար նրանց՝ գալ ճակատամարտելու իրենց դեմ. և այս նա գիտեր, որ Ամաղիկիան կաներ այդ, որպեսզի կարողանար հասնել իր նպատակներին:

31 Հետևաբար, Մորոնին մտածեց, որ նպատակահարմար էր, որ նա վերցներ իր զորքերը, որոնք ի մի էին հավաքվել, և զինվել էին ու մտել ուխտի մեջ՝ պահպանելու խաղաղությունը, և եղավ այնպես, որ նա վերցրեց իր զորքը և արշավեց դուրս իր վրաններով, դեպի անապատ, կտրելու Ամաղիկիայի ճանապարհն անապատում:

32 Եվ եղավ այնպես, որ նա արեց ըստ իր ցանկությունների, և արշավեց առաջ անապատում ու կատցրեց Ամաղիկիայի զորքերը:

33 Եվ եղավ այնպես, որ Ամաղիկիան փախավ իր մարդկանց մի փոքր խմբի հետ, իսկ մնացածը հանձնվեցին Մորոնիի ձեռքը և ետ տարվեցին Զարահեմլայի երկիրը:

34 Արդ, Մորոնին՝ լինելով մի մարդ, որը նշանակվել էր գլխավոր դատավորների կողմից և ժողովրդի ձայնով, հետևաբար նա ուներ զորություն ըստ իր կամքի՝ Նեփիացիների զորքերի հետ, հաստատել և գործադրել իշխանություն նրանց վրա:

35 Եվ եղավ այնպես, որ Ամաղիկիացիներից, ովքեր որ չկամեցան մտնել ուխտի մեջ՝ աջակցելու ազատության գործին, որպեսզի նրանք կարողանային պահպանել ազատ կառավարումը, նա հրամայեց մահվան ենթարկել. և կային, բայց՝ քիչ, ովքեր մերժեցին ազատության ուխտը:

36 Եվ նաև եղավ այնպես, որ նա հրամայեց, որ ազատության դրոշը բարձրացվեր յուրաքանչյուր աշտարակի վրա, որ կար ողջ երկրում, որին տիրում էին Նեփիացիները. և այսպես Մորոնին կանգնեցրեց ազատության դրոշը Նեփիացիների մեջ:

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

- 37 Եվ նրանք կրկին սկսեցին խաղաղություն ունենալ երկրում. և այսպես նրանք խաղաղություն պահպանեցին երկրում, մինչև գրեթե դատավորների կառավարման տասնիններորդ տարվա վերջը:
- 38 Եվ Հելամանն ու քահանայապետերը նույնպես պահպանեցին կարգ ու կանոն եկեղեցում. այո, նույնիսկ չորս տարիների ընթացքում նրանք ունեցան շատ խաղաղություն և ցնծություն եկեղեցում:
- 39 Եվ եղավ այնպես, որ կային շատերը, ովքեր մահացան, հաստատ հավատալով, որ իրենց հոգիները փրկագնված էին Տեր Հիսուս Քրիստոսի կողմից. այսպիսով, նրանք հեռացան աշխարհից ցնծությամբ:
- 40 Եվ եղան ոմանք, ովքեր մահացան տենդերից, որոնք տարվա որոշ եղանակներին շատ հաճախ էին երկրում, բայց ոչ այնքան շատ՝ տենդերից. բազմաթիվ բույսերի ու արմատների գերազանց հատկությունների շնորհիվ, որոնք Աստված պատրաստել էր հիվանդությունների պատճառը վերացնելու համար, որոնց մարդիկ ենթակա էին կլիմայի բնույթից ելնելով,
- 41 Սակայն կային շատերը, ովքեր մահացան ծեր հասակում. և նրանք, ովքեր մահացան Քրիստոսի հավատքում, երջանիկ են նրանով, ինչպես մենք անպայման պիտի ենթադրենք:

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Ալմա 47

- 1 Այժմ մեր հիշատակարանում մենք կվերադառնանք Ամադիկիային և նրանց, ովքեր նրա հետ փախել էին անապատ. քանզի ահա, նա վերցրել էր իր հետ նրանց, ովքեր գնացել էին նրա հետ և հասել էին Նեփիի երկիրը՝ Լամանացիների մեջ և Լամանացիներին բարկության էին դրդել Նեփիի ժողովրդի դեմ, այնպես որ Լամանացիների թագավորն ուղարկեց մի հրովարտակ իր ողջ երկրով մեկ, իր ողջ ժողովրդի մեջ, որ նրանք ի մի հավաքվեն՝ կրկին գնալու, ճակատամարտելու Նեփիացիների դեմ:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ երբ հրովարտակն առաջ գնաց նրանց մեջ, նրանք խիստ վախեցան. այո, նրանք երկյուղում էին թագավորին զայրացնել, և նրանք նաև երկյուղում էին գնալ ճակատամարտելու Նեփիացիների դեմ, որ չլինեթե կորցնեին իրենց կյանքը: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք չկամեցան, կամ նրանցից մեծ մասը չկամեցավ հնազանդվել թագավորի պատվիրաններին:
- 3 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ թագավորը զայրացավ նրանց անհնազանդության պատճառով. ուստի, նա տվեց Ամադիկիային իր բանակի այն մասի հրամանատարությունը, որը հնազանդ էր իր հրամաններին, և հրամայեց նրան, որ նա գնար առաջ և հրամայեր նրանց՝ ի գեմ:
- 4 Արդ, ահա, այս էր Ամադիկիայի փափագը. քանզի նա՝ լինելով չարիք անելու մի շատ ճարպիկ մարդ, հետևաբար, նա իր սրտում ծրագիր դրեց՝ գահազրկել Լամանացիների թագավորին:
- 5 Եվ այժմ նա ստացել էր հրամանատարությունը Լամանացիների այն մասերի, ովքեր համակրում էին թագավորին. և նա ձգտեց ձեռք բերել համակրանքը նրանց, ովքեր հնազանդ չէին. հետևաբար, նա գնաց առաջ դեպի այն տեղը, որը կոչվում էր Օնիդա, քանզի այստեղ էին փախել բոլոր Լամանացիները. քանզի նրանք հայտնաբերել էին զորքերի գալը, և կարծելով, որ նրանք գալիս էին կործանելու իրենց, հետևաբար, նրանք փախել էին Օնիդա՝ դեպի զինանոցը:
- 6 Եվ նրանք նշանակել էին մի մարդու՝ լինելու թագավոր և ղեկավար իրենց վրա, որոշած լինելով իրենց մտքում մի հաստատուն վճռականությամբ, որ նրանք չէին ենթարկվելու՝ գնալ ընդդեմ Նեփիացիների:

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ի մի էին համախմբվել լեռան գագաթին, որը կոչվում էր Անթիփաս, պատրաստվելով ճակատամարտելու:
- 8 Արդ Ամադիկիայի մտադրությունը նրանց ճակատամարտ տալը չէր՝ ըստ թագավորի պատվիրանքի. բայց ահա, նրա մտադրությունն էր՝ շահել Լամանացիների զորքերի համակրանքը, որ նա կարողանար նրանց գլուխն անցնել և գահազրկել թագավորին և վերցնել թագավորության տիրապետությունը:
- 9 Եվ ահա, եղավ այնպես, որ նա հրամայեց իր զորքին խփել իրենց վրանները հովտում, որն Անթիփաս լեռան մոտ էր:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ երբ գիշեր էր, նա ուղարկեց մի գաղտնի դեսպանություն դեպի Անթիփաս լեռը, կամենալով, որ ղեկավարը նրանց, ովքեր լեռան վրա էին, որի անունը Լեքոնտի էր, որ նա վար իջներ լեռան ստորոտը, քանզի նա ցանկանում էր խոսել նրա հետ:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լեքոնտին ստացավ լուրը, նա չհամարձակվեց վար իջնել լեռան ստորոտը: Եվ եղավ այնպես, որ Ամադիկիան ուղարկեց երկրորդ անգամ՝ ցանկանալով, որ նա իջներ ներքև: Եվ եղավ այնպես, որ Լեքոնտին չկամեցավ. և նա ուղարկեց նորից՝ երրորդ անգամ:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Ամադիկիան տեսավ, որ նա չէր կարող ստիպել Լեքոնտին ներքև իջնել լեռից, նա բարձրացավ լեռը, գրեթե Լեքոնտիի ճամբարին մոտ. և նա կրկին՝ չորրորդ անգամ ուղարկեց իր լուրը՝ Լեքոնտին, ցանկանալով, որ նա ներքև գա, և որ նա բերի իր պահակախումբն իր հետ:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լեքոնտին եկավ ներքև իր պահակախմբի հետ Ամադիկիայի մոտ, Ամադիկիան ցանկացավ, որ նա գար ներքև իր զորքի հետ գիշերվա ժամին, և շրջապատեր այն մարդկանց, իրենց ճամբարներում, որոնց վրա թագավորն իրեն էր տվել հրամանատարությունը, և որ նա կհանձներ նրանց Լեքոնտիի ձեռքը, եթե նա դարձներ նրան (Ամադիկիային) երկրորդ առաջնորդ ամբողջ բանակի վրա:

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

14 Եվ եղավ այնպես, որ Լեքոնտին եկավ ներքև իր մարդկանց հետ, և շրջապատեց Ամադիկիայի մարդկանց, այնպես որ օրվա լուսաբացին՝ նախքան նրանց արթնանալը, նրանք շրջապատված էին Լեքոնտիի զորքերի կողմից:

15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք տեսան, որ իրենք շրջապատված էին, նրանք աղերսեցին Ամադիկիային, որ նա թույլ տար իրենց միանալ իրենց եղբայրների հետ, որ չկործանվեն: Արդ այս հենց այն էր, ինչ ցանկանում էր Ամադիկիան:

16 Եվ եղավ այնպես, որ նա հանձնեց իր մարդկանց, հակառակ թագավորի հրամաններին: Արդ, այս այն էր, ինչ Ամադիկիան ցանկանում էր, որ նա կարողանար իրագործել թագավորին գահազրկելու իր ծրագրերը:

17 Արդ, Լամանացիների մեջ սովորույթ էր, եթե իրենց գլխավոր առաջնորդը սպանվում էր, նշանակել երկրորդ առաջնորդին՝ լինելու իրենց գլխավոր առաջնորդը:

18 Եվ եղավ այնպես, որ Ամադիկիան կարգադրեց, որ իր ծառաներից մեկն աստիճանաբար թույն տար Լեքոնտիին, որպեսզի նա մեռներ:

19 Արդ, երբ Լեքոնտին մեռավ, Լամանացիները նշանակեցին Ամադիկիային՝ լինելու իրենց առաջնորդը և իրենց գլխավոր հրամանատարը:

20 Եվ եղավ այնպես, որ Ամադիկիան արշավեց իր զորքերի հետ (քանզի նա հասել էր իր իղձերին) դեպի Նեփիի երկիրը, դեպի Նեփիի քաղաքը, որը գլխավոր քաղաքն էր:

21 Եվ թագավորը դուրս եկավ դիմավորելու նրանց իր պահակախմբի հետ, քանզի նա ենթադրեց, որ Ամադիկիան կատարել էր իր հրամանները, և որ Ամադիկիան ի մի էր հավաքել այդպիսի մեծ մի բանակ՝ գնալու Նեփիացիների դեմ ճակատամարտելու:

22 Բայց ահա, երբ թագավորը դուրս եկավ՝ դիմավորելու նրան, Ամադիկիան կարգադրեց, որ իր ծառաներն առաջ գնան՝ դիմավորելու թագավորին: Եվ նրանք գնացին և խոնարհվեցին թագավորի առաջ, իբր թե մեծարելու նրան՝ իր մեծության համար:

23 Եվ եղավ այնպես, որ թագավորն առաջ պարզեց իր ձեռքը՝ բարձրացնելու նրանց, ինչպես սովորույթն էր Լամանացիների մեջ, ի նշան խաղաղության, սովորույթ, որը նրանք վերցրել էին Նեփիացիներից:

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

24 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա բարձրացրեց առաջինին գետնից, ահա, նա դանակահարեց թագավորին՝ մինչև սիրտը. և նա ընկավ գետնին:

25 Արդ, թագավորի ծառաները փախան. և Ամադիկիայի ծառաները մի աղաղակ բարձրացրեցին՝ ասելով.

26 Տեսեք, թագավորի ծառաները դանակահարել են նրան՝ մինչև սիրտը, և նա ընկել է, և նրանք փախան. ահա, եկեք ու տեսեք:

27 Եվ եղավ այնպես, որ Ամադիկիան հրամայեց, որ իր զորքերն արշավեն առաջ և տեսնեն, թե ինչ է պատահել թագավորին. և երբ նրանք եկան այդ տեղը, և գտան թագավորին՝ պառկած իր արյան մեջ, Ամադիկիան ձևացրեց, թե զայրացած էր և ասաց. Ով որ սիրում է թագավորին, թող նա առաջ գա, և հետապնդի նրա ծառաներին, որ նրանք սպանվեն:

28 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր սիրում էին թագավորին, երբ նրանք լսեցին այս խոսքերը, առաջ եկան և հետապնդեցին թագավորի ծառաներին:

29 Այժմ, երբ թագավորի ծառաները տեսան իրենց ետևից՝ հետապնդող մի զորք, նրանք կրկին վախեցան, և փախան անապատ, և եկան Զարահեմլայի երկիրն ու միացան Ամմոնի ժողովրդին:

30 Եվ զորքը, որը նրանց ետևից հետապնդում էր, վերադարձավ՝ նրանց ետևից զուր հետապնդած լինելով. և այսպիսով Ամադիկիան, իր խարդախությամբ, շահեց մարդկանց սրտերը:

31 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը նա մտավ Նեփիի քաղաքն իր զորքերի հետ, և վերցրեց քաղաքի տիրապետությունը:

32 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ թագուհին, երբ լսեց, որ թագավորը սպանված էր. քանզի Ամադիկիան մի դեսպանություն էր ուղարկել թագուհու մոտ՝ տեղեկացնելով նրան, որ թագավորը սպանվել էր իր ծառաների կողմից, որ նա հետապնդել էր նրանց իր զորքի հետ, բայց դա զուր էր եղել, և նրանք հաջողել էին իրենց փախուստը,

33 Հետևաբար, երբ թագուհին ստացավ այս լուրը, նա ուղարկեց Ամադիկիայի մոտ՝ կամենալով, որ նա խնայեր քաղաքի ժողովրդին. և նա նաև կամեցավ, որ նա ներկայանար իրեն. և նա նաև կամեցավ, որ նա բերեր իր հետ ականատեսներ՝ վկայելու թագավորի մահվան վերաբերյալ:

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

34 Եվ եղավ այնպես, որ Ամաղիկիան վերցրեց նույն ծառային, որ սպանել էր թագավորին, և բոլոր նրանց, ովքեր եղել էին նրա հետ, և գնաց ներս՝ թագուհու մոտ, այն տեղը, որտեղ նա նստում էր. և նրանք բոլորը վկայեցին նրան, որ թագավորը սպանվել էր իր իսկ ծառաների կողմից. և նրանք ասացին նաև. Նրանք փախել են. միթե սա չի վկայում նրանց դեմ: Եվ այսպիսով, նրանք բավարարեցին թագուհուն՝ թագավորի մահվան վերաբերյալ:

35 Եվ եղավ այնպես, որ Ամաղիկիան ձեռք բերեց թագուհու համակրանքը, և նրան վերցրեց իրեն կնություն. և այսպիսով, իր խաբեությամբ և իր խորամանկ ծառաների աջակցությամբ, նա ձեռք բերեց թագավորությունը. այո, նա ճանաչվեց թագավոր ողջ երկրով մեկ՝ Լամանացիների ողջ ժողովրդի մեջ, որոնք բաղկացած էին Լամանացիներից և Լեմուելացիներից, Իսմայելացիներից և Նեփիացի բոլոր պառակտիչներից, Նեփիի թագավորումից սկսած՝ ընդհուպ մինչև ներկա ժամանակը:

36 Արդ, այս պառակտիչները, ունենալով Նեփիացիների նույն ուսուցումը և նույն իրազեկությունը, այո, սովորեցված լինելով նույն գիտելիքով Տիրոջ մասին, այնուամենայնիվ, տարօրինակ է ասել, որ իրենց երկպառակություններից ոչ շատ անց նրանք դարձան ավելի կարծրացած և չզղջացող, և ավելի վայրի, ամբարիշտ և կատաղի, քան Լամանացիները, արբենալով Լամանացիների ավանդություններով. անձնատուր լինելով ծուլության, և ամեն ձևի հեշտասիրության. այո, լիովին մոռանալով Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն:

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Ալմա 48

- 1 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ հենց որ Ամաղիկիան ձեռք բերեց թագավորությունը, նա սկսեց ոգեշնչել Լամանացիների սրտերը Նեփիի ժողովրդի դեմ. այո, նա նշանակեց մարդկանց խոսելու իրենց աշտարակներից Լամանացիների հետ՝ Նեփիացիների դեմ:
- 2 Եվ այսպես, նա ոգեշնչեց նրանց սրտերը Նեփիացիների դեմ, այնպես որ դատավորների կառավարման տասնիններորդ տարվա վերջում, նա՝ իրագործած լինելով իր ծրագրերն այդքանով, այո, դարձած լինելով թագավոր Լամանացիների վրա, նա ձգտում էր նաև թագավորել ողջ երկրի վրա, այո, և ողջ ժողովրդի, ովքեր երկրում էին, ինչպես Նեփիացիների, այնպես էլ Լամանացիների:
- 3 Հետևաբար, նա իրագործել էր իր ծրագրերը, քանզի նա կարծրացրել էր Լամանացիների սրտերը և կուրացրել էր նրանց մտքերը, և դրդել էր նրանց բարկության, այնպես որ նա ի մի էր հավաքել մի ստվար զորք՝ գնալու ճակատամարտելու Նեփիացիների դեմ:
- 4 Եվ նա վճռական էր, իր ժողովրդի թվի մեծության պատճառով, հաղթել Նեփիացիներին և բերել նրանց ճորտության:
- 5 Եվ այսպես, նա գլխավոր զորապետեր նշանակեց Զորամացիներից, նրանք՝ լինելով առավել ծանոթ Նեփիացիների ուժին և նրանց պաշտպանական վայրերին, և նրանց քաղաքների ամենաթույլ մասերին. հետևաբար, նա նշանակեց նրանց՝ լինելու գլխավոր զորապետեր իր զորքերի վրա:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վերցրեցին իրենց ճամբարը, և առաջ շարժվեցին անապատով՝ Զարահեմլայի երկրի ուղղությամբ:
- 7 Արդ, եղավ այնպես, որ մինչ Ամաղիկիան այսպես ձեռք էր բերում իշխանություն խաբեության ու ստի միջոցով, մյուս կողմից Մորոնին պատրաստում էր ժողովրդի միտքը՝ հավատարիմ լինելու Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն:

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

- 8 Այո, նա ուժեղացնում էր նեփիացիների զորքերը և բարձրացնում փոքր ամրոցներ, կամ պաշտպանական վայրեր՝ հողապատնեշներ գցելով իր զորքերի շուրջբոլորը, շրջապատելու համար, և նաև կառուցելով քարե պատեր, օղակելու համար նրանց շուրջը, իրենց քաղաքների շուրջ բոլորը և իրենց երկրամասերի սահմանները. այո, երկրի շուրջ բոլորը:
- 9 Եվ իրենց ամենաթույլ ամրոցներում նա դրեց մարդկանց ավելի մեծ թիվ. և այսպես նա ամրացրեց ու ուժեղացրեց երկիրը, որը պատկանում էր նեփիացիներին:
- 10 Եվ այսպես, նա նախապատրաստվում էր պաշտպանել իրենց ազատությունը, իրենց հողերը, իրենց կանանց և իրենց երեխաներին, և իրենց խաղաղությունը, և որ նրանք կարողանային ապրել Տիրոջ՝ իրենց Աստծո համար, և որ նրանք կարողանային պահպանել այն, ինչը նրանց թշնամիների կողմից կոչվում էր Քրիստոնյաների գործ:
- 11 Եվ Մորոնին մի ուժեղ և զորեղ մարդ էր. նա կատարյալ հասկացողության տեր մարդ էր. այո, մարդ, որը չէր հրճվում արյունահեղությամբ. մարդ, որի հոգին ցնծում էր իր երկրի և իր եղբայրների անկախության ու ազատության համար, և իր եղբայրների ճորտությունից ու ստրկությունից դուրս գալու համար:
- 12 Այո, մարդ, որի սիրտը լցվում էր զոհությամբ առ իր Աստված, այն բազում արտոնությունների և օրհնությունների համար, որոնք նա պարգևում էր իր ժողովրդին. մարդ, որը տքնում էր չափից դուրս՝ իր ժողովրդի բարօրության ու ապահովության համար:
- 13 Այո, և նա մի մարդ էր, որը հաստատուն էր Քրիստոսի հավատքում, և նա երդումով երդվել էր պաշտպանել իր ժողովրդին, նրա իրավունքները և նրա երկիրը և նրա կրոնը՝ մինչև իսկ իր արյան գնով:
- 14 Արդ, նեփիացիներն ուսուցանվում էին պաշտպանվել իրենց թշնամիներից՝ մինչև անգամ արյուն թափելով, եթե դա անհրաժեշտ էր. այո, և նրանց նաև սովորեցվում էր երբեք վիրավորանք չհասցնել, այո, և երբեք չբարձրացնել սուրը, բացառությամբ թշնամու դեմ, բացառությամբ իրենց կյանքը պահպանելու համար:

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

15 Եվ սա էր նրանց հավատքը, որ այսպես վարվելու միջոցով Աստված կբարգավաճեցներ նրանց այդ երկրում, կամ, այլ խոսքով, եթե նրանք հավատարիմ լինեին Աստծո պատվիրանները պահելիս, որ նա նրանց կբարգավաճեցներ երկրում. այո, կնախագուշացներ նրանց փախչել, կամ նախապատրաստվել պատերազմի՝ համաձայն իրենց սպասվող վտանգի.

16 Եվ նաև, որ Աստված հայտնի կդարձներ նրանց, թե ուր պիտի իրենք գնային իրենց թշնամիներից պաշտպանվելու համար, և այդպես անելով, Տերը կազատեր նրանց. և սա Մորոնիի հավատքն էր, և նրա սիրտը հրճվում էր դրանով. ոչ թե արյուն թափելով, այլ բարին անելով՝ իր ժողովրդին պահպանելով, այո, Աստծո պատվիրանները պահելով, այո, և անօրինությանը դիմակայելով:

17 Այո, ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, եթե բոլոր մարդիկ եղած լինեին, և մնային, և երբևէ լինեին Մորոնիի նման, ահա, նույնիսկ դժոխքի զորությունները հավիտյան կսասանվեին. այո, դևը երբեք զորություն չէր ունենա մարդկանց զավակների սրտերի վրա:

18 Ահա, նա մի մարդ էր նման Ամմոնին՝ Մոսիայի որդուն, այո, և նույնիսկ Մոսիայի մյուս որդիներին, այո, և նաև Ալմային և նրա որդիներին, քանզի նրանք բոլորն Աստծո մարդիկ էին:

19 Եվ ահա, Հելամանը և նրա եղբայրները ոչ պակաս պիտանի էին ժողովրդի համար, քան Մորոնին էր. քանզի նրանք քարոզում էին Աստծո խոսքը, և նրանք մկրտում էին ապաշխարության համար բոլոր մարդկանց, ովքեր կամենում էին ականջ դնել իրենց խոսքերին:

20 Եվ այսպես, նրանք առաջ գնացին, և ժողովուրդն իրեն խոնարհեցրեց նրանց խոսքերի շնորհիվ, այնպես որ նրանք մեծապես հովանավորված էին Տիրոջից, և այսպես, նրանք զերծ էին պատերազմներից ու հակառակություններից իրենց մեջ, այո, նույնիսկ չորս տարիների ընթացքում:

21 Բայց ինչպես ես ասացի, տասնիններորդ տարվա ուշ վերջին, այո, չնայած խաղաղությանն իրենց միջև, նրանք պարտադրվեցին կռվելու, դժկամությամբ, իրենց եղբայրների՝ Լամանացիների հետ:

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inasmuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

- 22 Այո, և ի վերջո, շատ տարիների ընթացքում, չնայած նրանց մեծ դժկամությանը, նրանց պատերազմները Լամանացիների հետ երբեք չդադարեցին:
- 23 Այժմ նրանք ցավում էին՝ Լամանացիների դեմ զենք վերցնելու համար, որովհետև նրանք չէին հրճվում արյուն թափելում. այո, և այս բոլորը չէր, նրանք ցավում էին իրենց եղբայրներից այնքան շատերին այս աշխարհից դուրս՝ հավերժական աշխարհ ուղարկելու, իրենց Աստծուն անպատրաստ հանդիպելու միջոցը լինելու համար:
- 24 Այնուամենայնիվ, նրանք չէին կարող թույլ տալ վայր դնել իրենց կյանքը, այնպես որ իրենց կանայք, և իրենց զավակները կոտորվեին վայրագ դաժանությամբ նրանց, ովքեր մի ժամանակ իրենց եղբայրներն էին, այո, և պառակտվել էին իրենց եկեղեցուց և լքել էին իրենց, և գնացել էին կործանելու իրենց՝ միանալով Լամանացիներին:
- 25 Այո, նրանք չէին կարող հանդուրժել, որ իրենց եղբայրները հրճվեին Նեփիացիների արյամբ, քանի դեռ կար մեկը, որը կպահեր Աստծո պատվիրանները, քանզի Տիրոջ խոստումն էր՝ եթե նրանք պահեին իր պատվիրանները, նրանք պիտի բարգավաճեին երկրում:

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Ալմա 49

- 1 Եվ այժմ, եղավ այնպես, տասնիններորդ տարվա տասնմեկերորդ ամսում, ամսի տասներորդ օրը, Լամանացիների զորքերը նշմարվեցին Ամմոնիա երկրին մոտենալիս:
- 2 Եվ ահա, քաղաքը վերակառուցվել էր, և Մորոնին տեղադրել էր մի զորք քաղաքի սահմանների մոտ, և նրանք հող էին հանել շուրջ բոլորը՝ Լամանացիների նետերից ու քարերից իրենց պաշտպանելու համար. քանզի ահա, նրանք կռվում էին քարերով ու նետերով:
- 3 Ահա, ես ասացի, որ Ամմոնիա քաղաքը վերակառուցվել էր: Ես ասում եմ ձեզ, այո, որ այն մասամբ էր վերակառուցվել. և քանի որ Լամանացիներն ավերել էին այն մի անգամ, ժողովրդի անօրինության պատճառով, նրանք կարծում էին, որ այն նորից կդառնար մի հեշտ ավար իրենց համար:
- 4 Բայց ահա, որքան մեծ էր նրանց հիասթափությունը. քանզի ահա, նեփիացիները փորել հանել էին մի հողե եզրապատ, իրենց շուրջ բոլորը, որն այնքան բարձր էր, որ Լամանացիները չէին կարողանում նետել իրենց քարերը և իրենց նետերը նրանց վրա, որ նրանք կարողանային արդյունքի հասնել, ոչ էլ նրանք կարողանում էին գալ նրանց վրա, բացի նրանց մուտքի մասից:
- 5 Արդ, այս անգամ Լամանացիների գլխավոր զորապետերն անչափ ապշած էին մնացել իրենց համար պաշտպանության տեղեր պատրաստելու նեփիացիների իմաստության պատճառով:
- 6 Արդ, Լամանացիների առաջնորդները ենթադրել էին, իրենց թվի մեծության հետևանքով, այո, նրանք ենթադրել էին, որ իրենք առավելություն պիտի ունենային գալով նրանց վրա, ինչպես նրանք արել էին մինչ այդ. այո, և նրանք նաև նախապատրաստվել էին վահաններով, և լանջապանակներով. և նրանք նաև նախապատրաստվել էին կաշվե հանդերձներով, այո, շատ հաստ հանդերձներով՝ ծածկելու իրենց մերկությունը:
- 7 Եվ լինելով այսպես նախապատրաստված՝ նրանք կարծում էին, որ իրենք պիտի հեշտորեն հաղթեին ու ենթարկեին իրենց եղբայրներին ճորտության լծին, կամ սպանեին ու կոտորեին նրանց՝ ըստ իրենց հաճույքի:

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

- 8 Բայց ահա, ի մեծագույն զարմանս իրենց, նրանք նախապատրաստված էին իրենց համար, մի ձևով, որը երբեք հայտնի չէր եղել Լեփիի զավակների մեջ: Արդ նրանք նախապատրաստվել էին, Լամանացիների դեմ ճակատամարտելու, ըստ Մորոնիի ցուցմունքների:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները կամ Ամաղիկիացիները, անչափ ապշած էին պատերազմի համար նրանց նախապատրաստության ձևի վրա:
- 10 Արդ, եթե թագավոր Ամաղիկիան՝ իր զորքի գլուխն անցած, վար եկած լիներ Նեփիի երկրից, միգուցե նա կարգադրեր Լամանացիներին՝ հարձակվել Նեփիացիների վրա Ամմոնիա քաղաքում. քանզի ահա, նա չէր մտահոգվում իր ժողովրդի արյան համար:
- 11 Բայց ահա, Ամաղիկիան ինքը վար չէր եկել ճակատամարտելու: Եվ ահա, նրա գլխավոր զորապետերը չհամարձակվեցին Նեփիացիների վրա հարձակվել՝ Ամմոնիա քաղաքում, քանզի Մորոնին վերափոխել էր գործերի վարումը Նեփիացիների մեջ, այնպես որ Լամանացիները հուսախափված էին նրանց ապաստարանների պատճառով, և նրանք չէին կարողանում գալ նրանց վրա:
- 12 Հետևաբար, նրանք նահանջեցին դեպի անապատի խորքը, և վերցրեցին իրենց ճամբարն ու արշավեցին դեպի Նոյի երկիրը՝ կարծելով, դա էր մյուս լավագույն տեղն իրենց համար՝ գալու Նեփիացիների դեմ:
- 13 Քանզի նրանք չգիտեին, որ Մորոնին ամրացրել էր կամ կառուցել էր պաշտպանական ամրոցներ, ամեն քաղաքի համար՝ շրջակա ողջ երկրով. հետևաբար, նրանք արշավեցին առաջ՝ դեպի Նոյի երկիրը, մի հաստատ վճռականությամբ. այո, նրանց գլխավոր զորապետերն առաջ եկան և երդում տվեցին, որ իրենք կոչնչացնեն այդ քաղաքի ժողովրդին:
- 14 Բայց ահա, ի զարմանս իրենց, Նոյի քաղաքը, որը մինչ այդ եղել էր մի թույլ վայր, այժմ, Մորոնիի միջոցով, դարձել էր ուժեղ, այո, նույնիսկ գերազանցելով Ամմոնիա քաղաքի ուժը:

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

15 Եվ այժմ, ահա, այս Մորոնիի իմաստությամբ էր քանզի նա կռահել էր, որ նրանք կվախենային Ամմոնիա քաղաքից. և քանի որ Նոյի քաղաքը մինչ այդ եղել էր երկրի ամենաթույլ մասը, հետևաբար նրանք կարշավեին այնտեղ ճակատամարտելու. և այսպես, դա ըստ նրա ցանկության էր:

16 Եվ ահա, Մորոնին նշանակել էր Լեքիին՝ լինելու գլխավոր զորապետ այդ քաղաքի մարդկանց վրա. և դա այն նույն Լեքիին էր, որը կռվել էր Լամանացիների հետ Սիդոն գետի արևելյան կողմի հովտում:

17 Եվ այժմ ահա, եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները պարզեցին, որ Լեքիին էր հրամանատարություն անում քաղաքում, նրանք կրկին հուսախաբվեցին, քանզի նրանք սաստիկ վախենում էին Լեքիից. այնուամենայնիվ, նրանց գլխավոր զորապետերը երդվել էին՝ երդումով գրոհել քաղաքը. հետևաբար, նրանք մոտ բերեցին իրենց զորքերը:

18 Այժմ ահա, Լամանացիները չէին կարողանում մտնել նրանց պաշտպանական ամրոցները որևէ այլ ճանապարհով, բացի մուտքից, հողապատնեշի բարձրության պատճառով, որը բարձրացվել էր, և խանդակի խորության, որը փորվել էր շուրջ բոլորը, բացի մուտքից:

19 Եվ այսպես էին Նեփիացիները պատրաստվել՝ ոչնչացնելու բոլոր նրանց, ովքեր կփորձեին մագլցել վեր՝ մտնելու ամրոցը որևէ այլ ճանապարհով՝ քարեր և նետեր գցելով նրանց վրա:

20 Այսպես էին նրանք նախապատրաստվել, այո, նրանց ամենաուժեղ մարդկանցից մի խումբ, իրենց սրերով և իրենց պարսատիկներով՝ վայր զարկելու բոլորին, որ կփորձեին գալ ներս՝ իրենց պաշտպանության տեղը, մուտքի մասով. և այսպես էին նրանք պատրաստվել՝ Լամանացիներից պաշտպանվելու համար:

21 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիների զորապետերը մոտ բերեցին իրենց զորքերը մուտքի մասի առջև, և սկսեցին կռվել Նեփիացիների հետ՝ մտնելու նրանց պաշտպանության վայրը. բայց, ահա, նրանք ետ մղվեցին ժամանակ առ ժամանակ, այնպես որ նրանք կոտորվեցին մի ահռելի կոտորածով:

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

22 Այժմ, երբ նրանք պարզեցին, որ իրենք չէին կարող ձեռք բերել իշխանություն նեփիացիների վրա անցումի միջով, նրանք սկսեցին փորել նրանց հողապատնեշները, որ կարողանային ձեռք բերել մի անցուղի՝ դեպի նրանց զորքերը, որ ունենային հավասար հնարավորություն կռվելու. բայց ահա, այս փորձերի ընթացքում նրանք ոչնչացվեցին քարերով ու նետերով, որոնք զգվում էին նրանց վրա. և նրանց խանդակները, փոխանակ լցվելու քանդվող հողապատնեշներով, որոշ չափով դրանք լցվեցին նրանց մեռած կամ վիրավոր մարմիններով:

23 Այսպիսով, նեփիացիներն ունեին ողջ իշխանությունն իրենց թշնամիների վրա. և այսպես Լամանացիները փորձեցին կործանել նեփիացիներին, մինչև որ նրանց գլխավոր զորապետերից բոլորը սպանվեցին. այո, և Լամանացիներից ավելի քան հազարը սպանվեցին. մինչդեռ, մյուս կողմից նեփիացիներից ոչ մի հոգի չկար, որ սպանված լիներ:

24 Կային մոտ հիսունը, ովքեր վիրավոր էին, ովքեր եղել էին Լամանացիների նետերի տակ՝ անցումի միջով, բայց նրանք պաշտպանված էին իրենց վահաններով և իրենց լանջապանակներով և իրենց սաղավարտներով, այնպես որ նրանց վերքերն իրենց ոտքերի վրա էին, որոնց մեծ մասը շատ ծանր էին:

25 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները տեսան, որ իրենց գլխավոր զորապետերը բոլորը սպանված էին, նրանք փախան անապատ: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վերադարձան նեփիի երկիրը՝ իրենց մեծ կորստի մասին տեղեկացնելու իրենց թագավոր Ամաղիկիային, որը ծագումով նեփիացի էր:

26 Եվ եղավ այնպես, որ նա սաստիկ բարկացավ իր մարդկանց վրա, որովհետև նա չէր հասել իր իղձին՝ նեփիացիների վրա. նա չէր ենթարկել նրանց ճորտության լծին:

27 Այո, նա խիստ զայրացած էր, և նա անհծում էր Աստծուն և նաև Մորոնիին, երդումով երդվելով, որ խմելու է նրա արյունը. և դա՝ որովհետև Մորոնին պահել էր Աստծո պատվիրանները, նախապատրաստվելով իր ժողովրդի անվտանգության համար:

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

28 Եվ եղավ այնպես, որ մյուս կողմից Նեփիի ժողովուրդը գոհություն էր հայտնում Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, իրենց թշնամիների ձեռքից իրենց ազատելում նրա անզուգական զորության համար:

29 Եվ այսպես, ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման տասնիններորդ տարին:

30 Այո, և նրանց մեջ տիրում էր անընդհատ խաղաղություն, իսկ եկեղեցում՝ շատ մեծ բարգավաճում, իրենց ուշադրության և ջանասիրության հետևանքով, որը նրանք ցուցաբերում էին Աստծո խոսքի հանդեպ, որը հայտարարվում էր նրանց՝ Հելամանի, և Սիբլոնի, և Կորիանթոնի, և Ամմոնի ու նրա եղբայրների կողմից, այո, և բոլոր նրանց կողմից, ովքեր կարգվել էին Աստծո սուրբ կարգով՝ մկրտված լինելով ապաշխարության համար, և ուղարկված առաջ՝ քարոզելու ժողովրդի մեջ:

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Ալմա 50

- 1 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ Մորոնին չդադարեց պատերազմի համար նախապատրաստություններ տեսնելը, կամ իր ժողովրդին պաշտպանելն ընդդեմ Լամանացիների. քանզի նա կարգադրեց, որ իր զորքերը սկսեն, դատավորների կառավարման քսաներորդ տարվա սկզբին, որ նրանք սկսեն փորել-հանել հողակույտեր՝ բոլոր քաղաքների շուրջբոլորը ողջ երկրով մեկ, որը պատկանում էր Նեփիացիներին:
- 2 Եվ այս հողե եզրաթմբերի գագաթին, նա կարգադրեց, որ հեծաններ լինեն, այո, հեծաններից մարդու հասակի բարձրության կառույցներ սարքվեն քաղաքների շուրջբոլորը:
- 3 Եվ նա կարգադրեց, որ հեծաններից այդ կառույցների վրա, մի ցցաշարք կառուցված լինի՝ հեծանների շուրջբոլորը. և դրանք ամուր էին ու բարձր:
- 4 Եվ նա կարգադրեց, որ աշտարակներ կանգնեցվեն, որոնք կխոյանան ցցաշարի կառույցներից վեր, և նա կարգադրեց, որ պաշտպանական տեղեր կառուցվեն այդ աշտարակների վրա, որ Լամանացիների քարերն ու նետերը չկարողանան վնասել իրենց:
- 5 Եվ նրանք նախապատրաստված էին, որ կարողանային քարեր նետել դրանց գագաթից, ըստ իրենց ցանկության և իրենց ուժի, և սպանեն նրան, ով կփորձեր մոտենալ քաղաքի պատերին մոտիկ:
- 6 Այսպես, Մորոնին բերդեր պատրաստեց իրենց թշնամիների գալու դեմ՝ ամեն մի քաղաքի շուրջ բոլորը, ողջ երկրում:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին կարգադրեց, որ իր զորքերն առաջ գան դեպի արևելյան անապատը. այո, և նրանք առաջ գնացին և քշեցին բոլոր Լամանացիներին, ովքեր արևելյան անապատում էին՝ դեպի իրենց սեփական հողերը, որոնք Զարահեմլայի երկրից հարավ էին:
- 8 Եվ Նեփիի երկիրը ձգվում էր ուղիղ գծով արևելյան ծովից մինչև արևմտյանը:

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին դուրս քշեց բոլոր Լամանացիներին արևելյան անապատից, որը նրանց սեփական տիրապետության հողերից հյուսիս էր, նա կարգադրեց, որ բնակիչները, ովքեր Զարահեմլայի հողում էին և շրջակա երկրում, առաջ գնան դեպի արևելյան անապատը, նույնիսկ մինչև ծովափին մոտ սահմանները, և տիրեն երկրին:
- 10 Եվ նա նաև զորքեր դրեց հարավում, իրենց տիրույթների սահմանների վրա, և կարգադրեց նրանց կառուցել ամրություններ, որ իրենք կարողանան պաշտպանել իրենց զորքերը և իրենց ժողովրդին, իրենց թշնամիների ձեռքից:
- 11 Եվ այսպես, նա վերացրեց Լամանացիների բոլոր բերդերն արևելյան անապատում, այո, և նաև արևմուտքում, ամրացնելով գիծը Նեփիացիների ու Լամանացիների միջև, Զարահեմլայի երկրի և Նեփիի երկրի միջև, արևմտյան ծովից տարածվելով Սիդոն գետի ակունքով, Նեփիացիները տիրելով ըստ իրենց ցանկության հյուսիսային կողմի ողջ երկրին, այո, նույնիսկ ողջ երկրին, որը Լիառատ երկրից հյուսիս էր:
- 12 Այսպիսով Մորոնին, իր զորքերի հետ, որոնք օրեցօր ավելանում էին՝ պաշտպանվածության վստահության պատճառով, որն առաջ էին բերում նրա գործերը՝ իրենց համար, ջանում էր վերացնել Լամանացիների ուժն ու իշխանությունն իրենց տիրապետության հողերից, որ նրանք իշխանություն չունենային իրենց տիրապետության հողերի վրա:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները սկսեցին մի քաղաքի հիմնադրումը, և նրանք կոչեցին քաղաքի անունը Մորոնի. և այն արևելյան ծովի մոտ էր. և այն հարավում էր՝ մոտիկ Լամանացիների տիրույթների գծին:
- 14 Եվ նրանք նաև սկսեցին հիմնադրումը մի քաղաքի՝ Մորոնիի քաղաքի ու Ահարոնի քաղաքի միջև, միացնելով Ահարոնի ու Մորոնիի սահմանները. և նրանք կոչեցին քաղաքի, կամ երկրի անունը Նեփիա:
- 15 Եվ նրանք նաև սկսեցին նույն տարում կառուցել բազմաթիվ քաղաքներ հյուսիսում, դրանցից մեկը մի առանձնահատուկ ձևով, որը նրանք կոչեցին Լեփի, որը հյուսիսում էր՝ ծովափի սահմաններին մոտ:
- 16 Եվ այսպես ավարտվեց քսաներորդ տարին:

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

- 17 Եվ այս բարգավաճ պայմաններում էր Նեփիի ժողովուրդը, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանևեկերորդ տարվա սկզբին:
- 18 Եվ նրանք անչափ բարգավաճեցին, և նրանք դարձան չափազանց հարուստ. այո, և նրանք բազմացան ու զորացան երկրում:
- 19 Եվ այսպես, մենք տեսնում ենք, թե որքան ողորմած ու արդար են Տիրոջ բոլոր գործերը՝ ի իրագործումն բոլոր իր խոսքերի, մարդկանց զավակների համար. այո, մենք կարող ենք տեսնել՝ հենց այս պահին, որ հաստատվում են նրա խոսքերը, որոնք նա խոսել էր Լեֆիի հետ՝ ասելով.
- 20 Օրհնված ես դու և քո զավակները. և նրանք պիտի օրհնվեն, որքան որ նրանք կպահեն իմ պատվիրանները, նրանք կբարգավաճեն երկրում: Բայց հիշիր, որքան որ նրանք չեն պահի իմ պատվիրանները, նրանք կկտրվեն Տիրոջ ներկայությունից:
- 21 Եվ մենք տեսնում ենք, որ այս խոստումները հաստատվեցին՝ Նեփիի ժողովրդի համար. քանզի դա նրանց վիճաբանություններն ու հակառակություններն էին, այո, նրանց սպանությունները և նրանց թալանները, նրանց կռապաշտությունը, նրանց պռոնկությունները և նրանց պղծությունները, որոնք կային նրանց մեջ, որ բերում էին նրանց վրա իրենց պատերազմներն ու իրենց կործանումները:
- 22 Եվ նրանք, ովքեր հավատարիմ պահում էին Տիրոջ պատվիրանները, ազատվում էին բոլոր ժամանակներում, մինչդեռ նրանց ամբարիշտ եղբայրներից հազարավորները դատապարտվում էին ճորտության, կամ սրից կտորվելու, կամ անհավատության մեջ ընկնելու, և խառնվում էին Լամանացիներին:
- 23 Բայց ահա, երբեք չէր եղել ավելի երջանիկ ժամանակ Նեփիի ժողովրդի մեջ՝ սկսած Նեփիի օրերից, քան Մորոնիի օրոք, այո, հենց այդ ժամանակ՝ դատավորների կառավարման քսանևեկերորդ տարում:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորների կառավարման քսաներկուերորդ տարին նույնպես ավարտվեց խաղաղության մեջ. այո, և նմանապես՝ քսաներեքերորդ տարին:

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

25 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորների կառավարման քսանչորսերորդ տարվա սկզբին, նույնպես կլինեի խաղաղություն Նեփիի ժողովրդի մեջ, եթե չլինեի մի կռիվ, որը տեղի ունեցավ նրանց միջև՝ Լեփի երկրի առնչությամբ, և Մորիանթոնի երկրի, որը միանում էր Լեփի սահմաններին. որոնք երկուսն էլ սահմանակից էին ծովափին:

26 Քանզի ահա, ժողովուրդը, որը տիրում էր Մորիանթոնի երկրին, պահանջեց Լեփի երկրի մի մասը. հետևաբար, սկսվեց մի թեժ կռիվ նրանց միջև, այնպես որ Մորիանթոնի մարդիկ զենք վերցրեցին իրենց եղբայրների դեմ, և նրանք վճռել էին սրով սպանել նրանց:

27 Բայց ահա, ժողովուրդը, որը տիրում էր Լեփի երկրին, փախավ Մորոնիի ճամբարը և դիմեց նրան՝ օգնության համար. քանզի, ահա, նրանք սխալ չէին:

28 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Մորիանթոնի մարդիկ, որոնք առաջնորդվում էին մի մարդու կողմից, որի անունը Մորիանթոն էր, իմացան, որ Լեփի ժողովուրդը փախել էր Մորոնիի ճամբարը, նրանք սաստիկ վախեցան, չլինեի թե Մորոնիի բանակը գար իրենց վրա ու կործաներ իրենց:

29 Հետևաբար, Մորիանթոնը դրեց նրանց սրտերում, որ նրանք փախչեն այն երկիրը, որը դեպի հյուսիս էր, որը ծածկված էր ջրի մեծ զանգվածներով, և վերցնեն այն երկրի տիրապետությունը, որը դեպի հյուսիս էր:

30 Եվ ահա, նրանք կհասցնեին այս ծրագիրն իրագործման (որը ողբալի հետևանք կունենար), բայց ահա, Մորիանթոնը լինելով մի շատ կատաղի մարդ, հետևաբար, բարկացավ իր սպասուհիներից մեկի վրա, և հարձակվեց նրա վրա ու նրան շատ ծեծեց:

31 Եվ եղավ այնպես, որ նա փախավ և եկավ Մորոնիի ճամբարը, և պատմեց Մորոնիին ամեն ինչ այդ գործի վերաբերյալ, և նաև հյուսիսային կողմի երկիրը փախչելու նրանց մտադրությունների վերաբերյալ:

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

32 Այժմ ահա, ժողովուրդը, որը գտնվում էր Լիառատ երկրում կամ, ավելի շուտ, Մորոնին, վախենում էր, որ նրանք ականջ կդնեին Մորիանթոնի խոսքերին և կմիանային նրա մարդկանց, և այսպիսով նա ձեռք կբերեր տիրապետությունը երկրի այն մասերի, որը հիմք կդնեի Նեփիի ժողովրդի մեջ լուրջ հետևանքների համար, այո, հետևանքներ, որոնք կբերեին իրենց ազատության խորտակմանը:

33 Հետևաբար, Մորոնին ուղարկեց մի զորք՝ իրենց ճամբարով, կասեցնելու Մորիանթոնի մարդկանց, կանգնեցնելու նրանց փախուստը՝ դեպի հյուսիսային կողմի երկիրը:

34 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք չկասեցրին նրանց, մինչև նրանք հասան Ավերակներ երկրի սահմանին. և այնտեղ նրանք կասեցրին նրանց, նեղ անցումի մոտ, որը տանում էր ծովի մոտով՝ հյուսիսային կողմի երկիրը, այո, արևմտյան և արևելյան ծովի մոտով:

35 Եվ եղավ այնպես, որ զորքը, որն ուղարկվել էր Մորոնիի կողմից, որն առաջնորդվում էր մի մարդու կողմից, որի անունը Թեանկում էր, հանդիպեց Մորիանթոնի մարդկանց. և այնքան համառ էին Մորիանթոնի մարդիկ (լինելով ոգեշնչված նրա ամբարշտությանը և նրա շողոքորթող խոսքերով), որ մի ճակատամարտ սկսվեց նրանց միջև, որի ժամանակ Թեանկումը սպանեց Մորիանթոնին, և հաղթեց նրա զորքին, և վերցրեց նրանց գերի, և վերադարձավ Մորոնիի ճամբարը: Եվ այսպես, ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանչորսերորդ տարին:

36 Եվ այսպես էին Մորիանթոնի մարդիկ ետ բերվել: Եվ հենց որ նրանք ուխտեցին պահել խաղաղությունը, նրանց վերադարձվեց Մորիանթոնի երկիրը, և մի համերաշխություն հաստատվեց նրանց և Լեփիի ժողովրդի միջև. և նրանց վերադարձվեցին նաև իրենց հողերը:

37 Եվ եղավ այնպես, որ նույն տարում, երբ Նեփիի ժողովուրդն ունեցավ խաղաղությունը վերականգնված իրենց համար, որ Նեփիան՝ երկրորդ գլխավոր դատավորը, մահացավ, զբաղեցրած լինելով դատավորական աթոռը կատարյալ արդարությամբ՝ Աստծո առաջ:

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

38 Այնուամենայնիվ, նա մերժել էր Ալմային տիրություն անել այն հիշատակարաններին և այն բաներին, որոնք համարվում էին Ալմայի և նրա հայրերի կողմից ամենասրբազանը. ուստի, Ալման տվել էր դրանք իր որդի Հելամանին:

39 Ահա, եղավ այնպես, որ Նեփիայի որդին նշանակվեց՝ զբաղեցնելու դատավորական աթոռը, իր հոր տեղը. այո, նա նշանակվել էր գլխավոր դատավոր և կառավարիչ ժողովրդի վրա՝ երդումով և սրբազան արարողությամբ, դատելու արդարությամբ, և պահպանելու խաղաղությունն ու ազատությունը ժողովրդի, և տալու նրանց իրենց սրբազան արտոնությունները՝ պաշտելու Տիրոջը, իրենց Աստծուն, այո, աջակցելու և պաշտպանելու Աստծո գործը՝ իր բոլոր օրերում, և բերելու ամբարիշտներին արդարադատության՝ ըստ իրենց հանցանքի:

40 Արդ, ահա, նրա անունը Պաորան էր: Եվ Պաորանը զբաղեցրեց իր հոր տեղը, և սկսեց իր կառավարումը Նեփիի ժողովրդի վրա քսանչորսերորդ տարվա վերջում:

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Ալմա 51

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանհինգերորդ տարվա սկզբին, նրանք՝ հաստատած լինելով խաղաղություն Լեքիի ժողովրդի և Մորիանթոնի ժողովրդի միջև, իրենց հողերի կապակցությամբ, և սկսած լինելով քսանհինգերորդ տարին խաղաղության մեջ.
- 2 Այնուամենայնիվ, նրանք երկար չպահպանեցին լիակատար խաղաղություն այդ երկրում, քանզի գլխավոր դատավոր Պատրանի հետ կապված սկսվեցին հակառակություններ ժողովրդի մեջ. քանզի ահա, ժողովրդի մեջ կար մի մաս, ովքեր ցանկանում էին, որ օրենքի մի քանի առանձին կետեր փոխվեն:
- 3 Բայց ահա, Պատրանը չէր կամենում փոխել, կամ թույլ տալ օրենքը փոխվեր. հետևաբար, նա սկանջ չարեց նրանց, ովքեր ուղարկել էին իրենց ձայները՝ իրենց խնդրագրերի հետ, օրենքի փոփոխության վերաբերյալ:
- 4 Հետևաբար, նրանք, ովքեր ցանկանում էին, որ օրենքը փոխվեր, բարկացած էին նրա վրա, և ցանկանում էին, որ նա այլևս գլխավոր դատավոր չլիներ երկրի վրա. հետևաբար, մի թեժ վեճ բարձրացավ այդ հարցի կապակցությամբ, բայց ոչ մինչև արյունահեղություն:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք, ովքեր ցանկանում էին, որ Պատրանը պաշտոնանկ արվեր դատավորական աթոռից, կոչվեցին թագավորասերներ, քանզի նրանք ցանկանում էին, որ օրենքը փոխվեր այնպես, որ ազատ կառավարումը տապալվեր ու թագավոր հաստատվեր երկրի վրա:
- 6 Իսկ նրանք, ովքեր ցանկանում էին, որ Պատրանը գլխավոր դատավոր մնար երկրի վրա, իրենց վրա վերցրեցին ազատասերներ անունը. և այսպիսին էր բաժանումը նրանց միջև, քանզի ազատասերները երդվել էին, կամ ուխտել՝ պահպանել իրենց իրավունքներն ու իրենց կրոնի արտոնությունները՝ ազատ կառավարման միջոցով:

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

7 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց վիճաբանության այս հարցը կարգավորվեց ժողովրդի ձայնի միջոցով: Եվ եղավ այնպես, որ ժողովրդի ձայնը եկավ ի օգուտ ազատասերների, և Պաորանը պահեց դատավորական աթոռը, որն առաջացրեց մեծ ցնծություն Պաորանի եղբայրների ու նաև ազատության կողմնակիցներից շատերի մեջ, ովքեր նաև լռեցրեցին թագավորասերներին, այնպես որ նրանք չհամարձակվեցին հակառակվել, այլ ստիպված էին պաշտպանել ազատության գործը:

8 Արդ նրանք, ովքեր թագավորների էին կողմնակից, բարձր ծագում ունեցողներն էին, և նրանք ջանում էին լինել թագավորներ. և նրանք աջակցվում էին նրանց կողմից, ովքեր իշխանություն և իրավունք էին փնտրում ժողովրդի վրա:

9 Բայց ահա, սա մի ճգնաժամային պահ էր Նեփիի ժողովրդի մեջ, այսպիսի հակառակություններ լինելու համար. քանզի ահա, Ամադիկիան նորից դրդել էր Լամանացի ժողովրդի սրտերը Նեփիացի ժողովրդի դեմ, և նա իր երկրի բոլոր մասերից զինվորներ էր հավաքում, և զինում էր նրանց ու պատրաստում պատերազմի՝ ողջ ջանասիրությամբ. քանզի նա երդվել էր խմել Մորոնիի արյունը:

10 Բայց ահա, մենք կտեսնենք, որ նրա խոստումը, որը նա արել էր՝ անխոհեմ էր. այնուամենայնիվ, նա նախապատրաստում էր իրեն ու իր զորքերը՝ գալու Նեփիացիների դեմ ճակատամարտելու:

11 Արդ, նրա զորքերն այնքան մեծ չէին, որքան դրանք եղել էին մինչև այդ, այն բազում հազարավորների պատճառով, ովքեր սպանվել էին Նեփիացիների ձեռքով. բայց չնայած իրենց մեծ կորստին, Ամադիկիան ի մի էր հավաքել մի զարմանալի մեծության բանակ, այնպես որ, նա չէր վախենում գալ վար՝ Զարահեմլայի երկիրը:

12 Այո, նույնիսկ Ամադիկիան՝ ինքը, Լամանացիների գլուխն անցած՝ վար եկավ: Եվ դա դատավորների կառավարման քսանհինգերորդ տարում էր. և դա այն նույն պահին էր, երբ նրանք սկսել էին կարգավորել գլխավոր դատավոր Պաորանի հետ կապված իրենց վիճաբանության գործերը:

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

- 13 Եվ եղավ այնպես, որ երբ մարդիկ, որոնք կոչվում էին թագավորասերներ, լսեցին, որ Լամանացիները գալիս էին ներքև՝ ճակատամարտելու իրենց դեմ, նրանք ուրախացան իրենց սրտերում. և նրանք հրաժարվեցին զենք վերցնել, քանզի նրանք այնքան զայրացած էին գլխավոր դատավորի վրա, և նաև ազատության կողմնակից ժողովրդի վրա, որ նրանք չկամեցան զենք վերցնել՝ պաշտպանելու իրենց երկիրը:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին տեսավ այս, և տեսավ նաև, որ Լամանացիները մտնում էին երկրի սահմաններից ներս, նա սաստիկ զայրացավ այդ ժողովրդի համառության պատճառով, որին նա այնպիսի մեծ ջանասիրությամբ տքնել էր պաշտպանել. այո, նա սաստիկ զայրացած էր. նրա հոգին լցված էր բարկությամբ նրանց դեմ:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ նա մի խնդրագիր ուղարկեց ժողովրդի ձայնով, երկրի կառավարչին՝ կամենալով, որ նա կարդար այն, և տար նրան (Մորոնիին) իշխանություն՝ հարկադրելու այդ պառակտիչներին պաշտպանել իրենց երկիրը, այլապես դատապարտել նրանց մահվան:
- 16 Քանզի դա նրա առաջին հոգան էր՝ վերջ դնել նման հակառակություններին ու երկպառակություններին ժողովրդի մեջ. քանզի ահա, մինչ այդ դա էր եղել բոլոր նրանց կործանումների պատճառը: Եվ եղավ այնպես, որ դա շնորհվեց՝ համաձայն ժողովրդի ձայնի:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին հրամայեց, որ իր բանակը գնար այդ թագավորասերների դեմ՝ խորտակելու նրանց հպարտությունն ու նրանց ազնվագարմությունը և հավասարեցներ նրանց հողին, կամ էլ նրանք պետք է զենք վերցնեին և աջակցեին ազատության գործին:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ զորքերն առաջ արշավեցին նրանց դեմ. և նրանք խորտակեցին նրանց հպարտությունն ու նրանց ազնվագարմությունը, այնպես որ, երբ նրանք բարձրացնում էին իրենց պատերազմի զենքերը՝ կռվելու Մորոնիի մարդկանց դեմ, նրանց կոտորում էին ու հավասարեցնում հողին:

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

- 19 Եվ եղավ այնպես, որ կային այն պառակտիչներից չորս հազարը, ովքեր կոտորվեցին սրով. և նրանց առաջնորդներից նրանք, ովքեր չսպանվեցին ճակատամարտում, վերցվեցին ու բանտ գցվեցին, քանզի այդ ժամանակարնթացքում նրանց դատավարությունների համար ժամանակ չկար:
- 20 Եվ այն պառակտիչներից մնացածը, փոխարեն սրով գետնին զարկվելու, ենթարկվեցին ազատության դրոշին, և հարկադրված էին բարձրացնել ազատության դրոշը՝ իրենց աշտարակների վրա և իրենց քաղաքների վրա, և զենք վերցնել՝ ի պաշտպանություն իրենց երկրի:
- 21 Եվ այսպես, Մորոնին վերջ դրեց այն թագավորասերներին, այնպես որ չկար որևէ մեկը՝ հայտնի թագավորասեր անվանումով. և այսպես նա վերջ դրեց այն մարդկանց համառությանն ու հպարտությանը, ովքեր հորջոջվում էին ազնվական արյամբ. սակայն նրանք վայր բերվեցին՝ իրենց խոնարհեցնելու իրենց եղբայրների պես, և կռվելու քաջարի՝ ճորտությունից իրենց ազատության համար:
- 22 Ահա, եղավ այնպես, որ մինչ Մորոնին այսպես դադարեցնում էր պատերազմներն ու հակառակություններն իր սեփական ժողովրդի մեջ, և հպատակեցնում նրանց խաղաղության ու քաղաքակրթության, և կանոնակարգումներ անում՝ Լամանացիների դեմ պատերազմին նախապատրաստվելու, ահա, Լամանացիները եկան Մորոնիի երկիրը, որը ծովափին մոտ սահմաններում էր:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները բավականաչափ ուժեղ չէին Մորոնիի քաղաքում. հետևաբար, Ամադիկիան քշեց նրանց՝ սպանելով շատերին: Եվ եղավ այնպես, որ Ամադիկիան վերցրեց քաղաքի տիրապետությունը, այո, տիրապետությունը բոլոր նրանց ամրությունների:
- 24 Եվ նրանք, ովքեր դուրս փախան Մորոնիի քաղաքից, եկան Նեփիայի քաղաքը. և նաև Լեքիի քաղաքի ժողովուրդն ի մի հավաքվեց, և պատրաստություններ տեսան ու պատրաստ էին ընդունել Լամանացիներին՝ ճակատամարտելու:

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

25 Բայց եղավ այնպես, որ Ամաղիկիան չկամեցավ թույլ տալ Լամանացիներին գնալ Նեփիայի քաղաքի դեմ՝ ճակատամարտելու, այլ պահեց նրանց ներքևում՝ ծովափին մոտ, մարդիկ թողնելով ամեն քաղաքում, դրանք պահելու և պաշտպանելու համար:

26 Եվ այսպես, նա գնաց առաջ, վերցնելով շատ քաղաքների տիրապետությունը, Նեփիայի քաղաքի և Լեքիի քաղաքի, Մորիանթոնի քաղաքի և Օմների քաղաքի, Գեդի քաղաքի և Մուդեկի քաղաքի, որոնք բոլորը ծովափի արևելյան սահմանների վրա էին:

27 Եվ այսպես, Ամաղիկիայի խորամանկությամբ Լամանացիներն իրենց անթիվ զորքերով ձեռք էին բերել այսքան շատ քաղաքներ, որոնք բոլորն ուժեղ ամրացված էին՝ ըստ Մորոնիի ամրությունների ձևի. որոնք բոլորը բերդեր դարձան Լամանացիների համար:

28 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք արշավեցին դեպի Լիառատ երկրի սահմանները՝ քշելով Նեփիացիներին իրենց առաջից և սպանելով շատերին:

29 Բայց եղավ այնպես, որ նրանց դիմավորեց Թեանկումը, որն իր փախուստի ժամանակ սպանել էր Մորիանթոնին և կասեցրել նրա մարդկանց:

30 Եվ եղավ այնպես, որ նա կասեցրեց նաև Ամաղիկիային, երբ նա արշավում էր առաջ, իր ստվար զորքով, որպեսզի վերցնի Լիառատ երկրի տիրապետությունը և նաև հյուսիսային կողմի երկիրը:

31 Բայց ահա, նա հանդիպեց հուսախաբության, ետ մղվելով Թեանկումի և նրա մարդկանց կողմից, քանզի նրանք մեծ ռազմիկներ էին. քանզի Թեանկումի ամեն մի մարդը գերազանցում էր Լամանացիներին՝ իրենց ուժով և պատերազմելու իրենց վարպետությամբ, այնպես որ նրանք առավելություն ձեռք բերեցին Լամանացիների վրա:

32 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ուժասպառ արեցին նրանց այնքան, որ սպանեցին նրանց, նույնիսկ մինչև մութն ընկնելը: Եվ եղավ այնպես, որ Թեանկումը և նրա մարդիկ խփեցին իրենց վրանները Լիառատ երկրի սահմաններում. իսկ Ամաղիկիան խփեց իր վրանները ծովեզրին մոտ՝ ափի սահմաններում, և այս ձևով էին նրանք քշվել:

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

33 Եվ եղավ այնպես, որ երբ եկավ գիշերը, Թեանկումն ու իր ծառան սողոսկեցին առաջ և դուրս եկան գիշերով ու գնացին Ամաղիկիայի ճամբարը. և ահա, քունը հաղթել էր նրանց իրենց շատ հոգնածության պատճառով, որն առաջացել էր այդ օրվա թափած ճիգերից ու շոգից:

34 Եվ եղավ այնպես, որ Թեանկումը գաղտագողի սողոսկեց թագավորի վրանը և տեղը խրեց նրա սիրտը. և թագավորին անմիջապես մահ պատճառեց, այնպես որ նա չգարթնեցրեց իր ծառաներին:

35 Եվ նա ծածուկ վերադարձավ կրկին իր սեփական ճամբարը, և ահա, նրա մարդիկ քնած էին, և նա արթնացրեց նրանց և պատմեց նրանց բոլորին այն բաները, որ ինքն արել էր:

36 Եվ նա կարգադրեց, որ իր զորքերը կանգնեն պատրաստ, որ չլինե՞ր թե Լամանացիներն արթնանան ու գան իրենց վրա:

37 Եվ այսպես է ավարտվում Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանհինգերորդ տարին. և այսպես են վերջանում Ամաղիկիայի օրերը:

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Ալմա 52

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսաննվեցերորդ տարում, ահա, երբ Լամանացիներն արթնացան առաջին ամսվա առաջին օրը, ահա, նրանք Ամադիկիային մեռած գտան իր սեփական վրանում. և նրանք նաև տեսան, որ Թեանկումը պատրաստ էր իրենց ճակատամարտ տալու՝ այդ օրը:
- 2 Եվ այժմ, երբ Լամանացիները տեսան այս, նրանք վախեցան. և նրանք հրաժարվեցին հյուսիսային կողմի երկիրն արշավելու իրենց ծրագրից, և բոլոր իրենց բանակով նահանջեցին Մուդեկի քաղաքը, և պաշտպանություն փնտրեցին իրենց ամրություններում:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ Ամադիկիայի եղբայրը թագավոր նշանակվեց ժողովրդի վրա. և նրա անունն Ամմորոն էր. այսպիսով, թագավոր Ամմորոնը՝ թագավոր Ամադիկիայի եղբայրը, նշանակվեց թագավորելու նրա փոխարեն:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նա հրամայեց, որ իր ժողովուրդը պահպանի այն քաղաքները, որոնք վերցվել էին արյուն թափելով. քանզի նրանք չէին վերցրել որևէ քաղաք, մինչև որ չէին կորցրել շատ արյուն:
- 5 Եվ այժմ, Թեանկումը տեսավ, որ Լամանացիները վճռել էին պահել այն քաղաքները, որոնք իրենք վերցրել էին, և երկրի այն մասերը, որոնց տիրապետությունը ձեռք էին բերել. և նաև տեսնելով նրանց թվի վիթխարիությունը, Թեանկումը մտածեց, որ պետք չէր, որ նա փորձեր հարձակվել նրանց վրա՝ իրենց ամրոցներում:
- 6 Բայց նա պահում էր իր մարդկանց շրջակայքում, իբրև թե պատրաստություններ էր տեսնում պատերազմի համար. այո, և իրոք նա պատրաստվում էր պաշտպանվել նրանցից՝ վեր խոյացնելով պատեր շուրջբոլորը և պատրաստելով պաշտպանական վայրեր:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նա շարունակեց պատերազմի համար այսպես պատրաստվելը, մինչև Մորոնին ուղարկեց մեծ թվով մարդկանց՝ ուժեղացնելու նրա բանակը:

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

8 Եվ Մորոնին նաև հրամաններ ուղարկեց նրան, որ նա պահեր բոլոր գերիներին, ովքեր ընկել էին նրա ձեռքը. որովհետև, քանի որ Լամանացիները վերցրել էին շատ գերիներ, որ նա պետք է պահեր Լամանացիների բոլոր գերիներին՝ որպես փրկանք նրանց համար, ում վերցրել էին Լամանացիները:

9 Եվ նա նաև ուղարկեց հրամաններ նրան, որ նա ամրացներ Լիառատ երկիրը, և ապահովեր նեղ անցումը, որը տանում էր հյուսիսային կողմի երկիրը, որ չլիներ թե Լամանացիները ձեռք բերեին այդ մասը և իշխանություն ունենային նեղելու իրենց ամեն կողմից:

10 Եվ Մորոնին նաև ուղարկեց նրա մոտ, փափագելով, որ նա լիներ հավատարիմ՝ երկրի այդ մասը պաշտպանելիս, և որ այդ մասում նա կհնարեր ամեն մի առիթ՝ խարազանելու Լամանացիներին, այնքան, որքան նա ի զորու էր, որ գուցե նա՝ հնարագիտությամբ կամ որևէ այլ ձևով, կարողանար նորից վերցնել այն քաղաքները, որոնք վերցվել էին իրենց ձեռքից. և որ նա նաև ամրացներ ու ուժեղացներ շրջակա քաղաքները, որոնք չէին ընկել Լամանացիների ձեռքը:

11 Եվ նա նաև սասց նրան. Ես կկամենայի գալ ձեզ մոտ, բայց ահա, Լամանացիները մեր վրա են գալիս արևմտյան ծովին մոտիկ երկրի սահմաններում. և ահա, ես գնում եմ նրանց դեմ, այդ պատճառով ես չեմ կարող գալ ձեզ մոտ:

12 Արդ, թագավորը (Ամմորոնը) հեռացել էր Զարահեմլայի երկրից, և հայտնի դարձրել թագուհուն իր եղբոր մահվան մասին, և ի մի էր հավաքել մեծ թվով մարդկանց, և արշավել առաջ՝ Նեփիացիների դեմ, արևմտյան ծովին մոտիկ սահմանների վրա:

13 Եվ այսպես նա ձգտում էր նեղել Նեփիացիներին, և հեռու քաշել նրանց ուժերի մի մասին դեպի երկրի այդ մասը, մինչդեռ նա հրամայել էր նրանց, որոնց նա թողել էր տիրելու այն քաղաքներին, որոնք ինքը վերցրել էր, որ նրանք նույնպես նեղեին Նեփիացիներին արևելյան ծովին մոտիկ սահմանների վրա, և վերցնեին նրանց հողերի տիրապետությունը, այնքան, որքան նրանք ի զորու էին՝ իրենց զորքերի ուժի համաձայն:

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

- 14 Եվ այսպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանևեցերորդ տարվա վերջում, այսպիսի վտանգավոր պայմաններում էին Նեփիացիները:
- 15 Բայց ահա, եղավ այնպես, դատավորների կառավարման քսանևյոթերորդ տարում, որ Թեանկումը, Մորոնիի հրամանով, որը տեղավորել էր զորքեր՝ պաշտպանելու երկրի հարավային ու արևմտյան սահմանները, և սկսել էր իր արշավանքը դեպի Լիառատ երկիրը, որ կարողանար իր մարդկանցով օգնել Թեանկումին՝ ետ վերցնելու քաղաքները, որոնք իրենք կորցրել էին,
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ Թեանկումը կարգադրություններ էր ստացել՝ հարձակում գործել Մուղեկի քաղաքի վրա, և ետ վերցնել այն, եթե դա հնարավոր լիներ:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ Թեանկումը պատրաստություններ տեսավ՝ հարձակում գործելու Մուղեկի քաղաքի վրա, և արշավելու առաջ՝ իր զորքի հետ, Լամանացիների դեմ. բայց նա տեսավ, որ դա անհնարին էր, որ ինքը հաղթեր նրանց, մինչ նրանք իրենց ամրություններում էին. ուստի, նա հրաժարվեց իր ծրագրերից և կրկին վերադարձավ Լիառատ քաղաքը՝ սպասելու Մորոնիի գալուն, որպեսզի նա կարողանար ուժ ստանալ իր բանակի համար:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին հասավ իր բանակի հետ Լիառատ երկիրը, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանևյոթերորդ տարվա ուշ վերջին:
- 19 Եվ քսանևութերորդ տարվա սկզբին Մորոնին, և Թեանկումը, և գլխավոր հրամանատարներից շատերը մի ռազմական խորհուրդ անցկացրեցին, թե ինչ պիտի իրենք անեն՝ Լամանացիներին ստիպելու դուրս գալ իրենց դեմ ճակատամարտելու. կամ, որպեսզի նրանք կարողանային ինչ-որ միջոցներով հրապուրել նրանց իրենց բերդերից դուրս, որպեսզի իրենք կարողանային հասնել առավելության նրանց վրա և նորից վերցնեն Մուղեկի քաղաքը:

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

- 20 Եվ եղավ այնպես, նրանք դեսպանություն ուղարկեցին Լամանացիների բանակը, որը պաշտպանում էր Մուղեկի քաղաքը՝ նրանց ղեկավարի մոտ, որի անունը Հակոբ էր՝ կամենալով, որ նա դուրս գար իր զորքերի հետ իրենց հանդիպելու՝ հարթավայրի վրա, երկու քաղաքների միջև: Բայց ահա, Հակոբը, որը Զորամացի էր, չկամեցավ դուրս գալ իր զորքի հետ՝ հանդիպելու նրանց հարթավայրի վրա:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին, չունենալով ոչ մի հույս՝ հանդիպելու նրանց ազնիվ հիմքերի վրա, հետևաբար, նա որոշում ընդունեց մի ծրագրի վերաբերյալ, որ նա կարողանար Լամանացիներին հրապուրել իրենց բերդերից դուրս:
- 22 Հետևաբար, նա կարգադրեց, որ Թեանկումը վերցնէր մարդկանց մի փոքր խումբ և քայլեր ներքև՝ ծովափի մոտով. և Մորոնին ու նրա զորքը քայլեցին գիշերով անապատում, դեպի Մուղեկ քաղաքի արևմտյան կողմը. և այսպես, հաջորդ օրը, երբ Լամանացիների պահակները հայտնաբերեցին Թեանկումին, նրանք վազեցին ու ասացին այդ՝ Հակոբին, իրենց ղեկավարին:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիների զորքերն արշավեցին առաջ՝ Թեանկումի դեմ, ենթադրելով իրենց թվաքանակով հաղթել Թեանկումին՝ իր թվաքանակի փոքրության պատճառով: Եվ երբ Թեանկումը տեսավ Լամանացիների զորքերը՝ իր դեմ դուրս գալիս, նա սկսեց նահանջել ծովեզրով՝ դեպի հյուսիս:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները տեսան, որ նա սկսեց փախչել, նրանք քաջալերվեցին և հետապնդեցին նրանց՝ եռանդով: Եվ մինչ Թեանկումն այսպես հեռու էր առաջնորդում Լամանացիներին, որոնք զուր էին հետապնդում նրանց, ահա, Մորոնին հրամայեց, որ իր բանակի մի մասը, ովքեր իր հետ էին, արշավեն առաջ՝ դեպի քաղաքը, և վերցնեն նրա տիրապետությունը:
- 25 Եվ նրանք այդպես արեցին ու սպանեցին բոլոր նրանց, ովքեր թողնվել էին՝ պաշտպանելու քաղաքը, այո, բոլոր նրանց, ովքեր չկամեցան հանձնել իրենց պատերազմի զենքերը:
- 26 Եվ այսպես, Մորոնին ձեռք բերեց Մուղեկ քաղաքի տիրապետությունն իր բանակի մի մասով, մինչ նա արշավում էր մնացածի հետ՝ դիմավորելու Լամանացիներին, երբ նրանք վերադառնային Թեանկումին հետապնդելուց:

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

- 27 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները հետապնդեցին Թեանկումին, մինչև նրանք մտնեկան Լիառատ քաղաքին, և այդ ժամանակ նրանց դիմավորեցին Լեքին և մի փոքր բանակ, որը թողնվել էր՝ պաշտպանելու Լիառատ քաղաքը:
- 28 Եվ այժմ ահա, երբ Լամանացիների գլխավոր զորապետերը տեսան Լեքին իր զորքի հետ՝ գալիս իրենց դեմ, նրանք փախան մեծ խառնաշփոթությամբ՝ վախենալով, որ գուցե նրանք չհասնեին Մուդեկ քաղաքը, մինչ Լեքին կհասներ իրենց ետևից. քանզի նրանք հոգնած էին իրենց արշավի պատճառով, իսկ Լեքիի մարդիկ թարմ էին:
- 29 Արդ, Լամանացիները չզիտեին, որ Մորոնին իրենց թիկունքում էր՝ իր զորքի հետ. և նրանց ողջ երկյուղը Լեքին էր ու նրա մարդիկ:
- 30 Այժմ Լեքին չէր ուզում նրանց ետևից հասնել, մինչև նրանք չհանդիպեին Մորոնիին ու նրա զորքին:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ նախքան Լամանացիների հեռու նահանջելը, նրանք շրջապատվեցին Նեփիացիների կողմից, Մորոնիի մարդկանցով՝ մի կողմից, և Լեքիի մարդկանցով՝ մյուս կողմից, որոնք բոլորը թարմ էին և ուժով լի. իսկ Լամանացիները հոգնած էին՝ իրենց երկար արշավանքի պատճառով:
- 32 Եվ Մորոնին հրամայեց իր մարդկանց, որ նրանք հարձակվեն նրանց վրա, մինչև որ նրանք հրաժարվեին իրենց պատերազմի զենքերից:
- 33 Եվ եղավ այնպես, որ Հակոբը՝ լինելով նրանց առաջնորդը, լինելով նաև Զորամացի, և ունենալով անպարտ ոգի, նա առաջնորդեց Լամանացիներին առաջ՝ Մորոնիի դեմ, ճակատամարտելու սաստիկ կատաղությամբ:
- 34 Մորոնին՝ լինելով նրանց արշավանքի ճանապարհին, ուստի, Հակոբը վճռել էր սպանել նրանց և կտրել անցնել իր ճանապարհը՝ դեպի Մուդեկի քաղաքը: Բայց ահա, Մորոնին ու նրա մարդիկ ավելի հզոր էին. հետևաբար, նրանք տեղի չտվեցին Լամանացիների առաջ:
- 35 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք երկու կողմից էլ կռվեցին՝ սաստիկ կատաղությամբ. և կային շատ սպանվածներ՝ երկու կողմից էլ. այո, Մորոնին ևս վիրավորվեց, իսկ Հակոբը՝ սպանվեց:

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

- 36 Եվ Լեփին իր ուժեղ մարդկանց հետ նրանց թիկունքից ճնշում էր այնպիսի կատաղությամբ, որ թիկունքում Լամանացիները հանձնեցին իրենց պատերազմի զենքերը. իսկ նրանցից մնացածը՝ լինելով շատ շփոթված, չգիտեին ուր գնալ, կամ կռվել:
- 37 Արդ, Սորոնին, տեսնելով նրանց խառնաշփոթությունը, նա ասաց նրանց. Եթե դուք բերեք առաջ ձեր պատերազմի զենքերը և հանձնեք դրանք, ահա, մենք կդադարենք ձեր արյունը թափելը:
- 38 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները լսեցին այս խոսքերը, նրանց գլխավոր հրամանատարները, բոլոր նրանք, ովքեր չէին սպանվել, եկան առաջ ու զցեցին իրենց պատերազմի զենքերը՝ Սորոնիի ոտքերի մոտ, և նաև հրամայեցին իրենց մարդկանց, որ նրանք էլ անեն նույնը:
- 39 Բայց ահա, կային շատերը, որոնք չկամեցան. և նրանք, ովքեր չկամեցան հանձնել իրենց սրերը, վերցվեցին ու կապվեցին, և նրանց պատերազմի զենքերը վերցվեցին նրանցից, և նրանք հարկադրված էին քայլել առաջ՝ իրենց եղբայրների հետ, դեպի Լիառատ երկիրը:
- 40 Եվ այժմ գերիների քանակը, ովքեր վերցվել էին, գերազանցում էր նրանց թվաքանակին, ովքեր սպանվել էին, այո, ավելի էին, քան նրանք, ովքեր սպանվել էին երկու կողմից էլ:

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Ալմա 53

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք պահակներ դրեցին Լամանացիների գերիների վրա, և հարկադրեցին նրանց գնալ առաջ և թաղել իրենց մեռելներին, այո, և նաև Նեփիացիների մեռելներին, որոնք սպանվել էին. և Մորոնին դրեց մարդիկ նրանց վրա՝ հսկելու նրանց, մինչ նրանք պետք է կատարեին իրենց աշխատանքները:
- 2 Եվ Մորոնին Լեքիի հետ, գնաց Մուդեկի քաղաքը և վերցրեց քաղաքի հրամանատարությունն ու տվեց այն Լեքիին: Արդ ահա, այս Լեքին մի մարդ էր, որը եղել էր Մորոնիի հետ նրա բոլոր ճակատամարտերից մեծ մասում. և նա մի մարդ էր՝ նման Մորոնիին, և նրանք ուրախանում էին միմյանց ապահովությամբ. այո, նրանք սիրված էին մեկը մյուսի կողմից և նաև սիրված էին Նեփիի ողջ ժողովրդի կողմից:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Լամանացիները վերջացրել էին իրենց մեռելներին, և նաև, Նեփիացիների մեռելներին թաղելը, նրանց քայլել տվեցին ետ՝ դեպի Լիառատ երկիրը. և Թեանկումը, ըստ Մորոնիի կարգադրությունների, ստիպեց, որ նրանք սկսեն աշխատել՝ փորելով մի խանդակ Լիառատ երկրի կամ քաղաքի շուրջբոլորը:
- 4 Եվ նա կարգադրեց, որ նրանք հեծաններից մի ցցապատ շինեն՝ խանդակի ներսի թմբի վրա. և նրանք խանդակից ցեխ էին դուրս գցում, հեծաններից՝ ցցապատին. և այսպես նրանք ստիպում էին Լամանացիներին տքնել, մինչև որ նրանք օղակեցին Լիառատ քաղաքի շուրջբոլորը չափազանց մեծ բարձրության հեծաններով ու հողե մի ամուր պատով:
- 5 Եվ այս քաղաքը դարձավ չափազանց ամուր մի բերդ՝ այդ ժամանակից ի վեր, և այս քաղաքում էին նրանք հսկում Լամանացիների գերիներին. այո, հենց պատի ներսում, որը նրանք ստիպել էին նրանց կառուցել իրենց սեփական ձեռքերով: Արդ, Մորոնին հարկադրված էր Լամանացիներին ստիպել աշխատել, որովհետև նրանց հեշտ էր հսկել մինչ նրանք աշխատում էին. իսկ նա ցանկանում էր ունենալ բոլոր իր ուժերը, երբ նա պետք է հարձակում գործեր Լամանացիների վրա:

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

6 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին այսպես հաղթանակի հասավ Լամանացիների ամենամեծ զորքերից մեկի վրա, և նա ձեռք բերեց Մուդեկի քաղաքի տիրապետությունը, որը Նեփիի երկրում Լամանացիների ամենաուժեղ բերդերից մեկն էր. և այսպիսով, նա կառուցեց նաև մի բերդ՝ պահելու իր գերիներին:

7 Եվ եղավ այնպես, որ այդ տարի նա այլևս փորձ չարեց ճակատամարտել Լամանացիների հետ, բայց նա ծառայեցրեց իր մարդկանց՝ պատերազմի նախապատրաստվելու համար, այո, և սարքելով ամրություններ՝ Լամանացիներից պաշտպանվելու համար, այո, և նաև ազատելով իրենց կանանց և իրենց երեխաներին սովից ու չարչարանքից, և ուտելիք ապահովելով իրենց զորքերի համար:

8 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Լամանացիների զորքերն արևմտյան ծովի մոտ՝ հարավում, Մորոնիի բացակայության ընթացքում, ինչ-որ խարդավանքի հետևանքով՝ Նեփիացիների մեջ, ինչը երկպառակությունների պատճառ էր դարձել նրանց մեջ, Նեփիացիների վրա որոշ առավելությունների հասան, այո, այնքան, որ երկրի այդ մասում ձեռք բերեցին նրանց որոշ թվով քաղաքների տիրապետությունը:

9 Եվ այսպես, իրենց միջի անօրինության պատճառով, այո, իրենց միջի երկպառակությունների ու խարդավանքի պատճառով, նրանք հայտնվել էին ամենավտանգավոր պայմաններում:

10 Եվ այժմ, ահա, ես որոշ բան ունեմ ասելու Ամմոնի ժողովրդի մասին, ովքեր, սկզբում, Լամանացիներ էին. բայց Ամմոնի և իր եղբայրների միջոցով, կամ ավելի շուտ՝ Աստծո զորության և խոսքի միջոցով, նրանք դարձի բերվեցին դեպի Տերը. և նրանք բերվել էին Զարահեմլայի երկիրը, և այդ ժամանակից ի վեր պաշտպանվում էին Նեփիացիների կողմից:

11 Եվ իրենց երդման պատճառով, նրանց արգելվել էր զենք վերցնել իրենց եղբայրների դեմ. քանզի նրանք երդում էին տվել, որ էլ երբեք արյուն չէին թափելու. և համաձայն իրենց երդման՝ նրանք կորած կլինեին. այո, նրանք իրենց թույլ տված կլինեին ընկնել իրենց եղբայրների ձեռքը, եթե չլինեք խղճահարությունը և անչափ մեծ սերը, որ Ամմոնը և նրա եղբայրները տածում էին նրանց հանդեպ:

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

- 12 Եվ այս պատճառով էին նրանք վար բերվել Զարահեմլայի երկիրը. և նրանք միշտ պաշտպանվում էին Նեփիացիների կողմից:
- 13 Բայց եղավ այնպես, որ երբ նրանք տեսան վտանգը և բազում չարչարանքներն ու նեղությունները, որ Նեփիացիները կրում էին իրենց համար, նրանց գուրջը շարժվեց և նրանք ցանկացան զենք վերցնել՝ պաշտպանելու իրենց երկիրը:
- 14 Բայց ահա, երբ նրանք պատրաստվում էին վերցնել իրենց պատերազմի զենքերը, նրանք ենթարկվեցին Հելամանի ու նրա եղբայրների հորդորներին, քանզի նրանք մոտ էին երդումը դրժելու, որն իրենք էին արել:
- 15 Եվ Հելամանը վախենում էր, որ չլիներ թե այդպես անելով, նրանք կորցնեին իրենց հոգիները. հետևաբար, բոլոր նրանք, ովքեր մտել էին այս ուխտի մեջ, ստիպված էին, այս անգամ իրենց վտանգավոր պայմաններում, նայել, թե ինչպես են իրենց եղբայրները չարչարանքներ հաղթահարում:
- 16 Բայց ահա, եղավ այնպես, նրանք ունեին շատ որդիներ, ովքեր չէին մտել ուխտի մեջ, որ իրենք չէին վերցնելու պատերազմի զենքեր՝ պաշտպանվելու իրենց թշնամիներից. ուստի, նրանք ի մի հավաքվեցին այդ ժամանակ, բոլոր նրանք, ովքեր ի վիճակի էին զենք վերցնել, և նրանք կոչեցին իրենց Նեփիացիներ:
- 17 Եվ նրանք ուխտի մեջ մտան՝ կռվելու Նեփիացիների ազատության համար, այո, պաշտպանել հողը մինչև իսկ վայր դնելով իրենց կյանքը. այո, նրանք նույնիսկ ուխտեցին, որ իրենք երբեք չէին տալու իրենց ազատությունը, այլ կռվելու էին բոլոր դեպքերում Նեփիացիներին ու իրենց ճորտությունից պաշտպանելու համար:
- 18 Արդ ահա, կային երկու հազարն այդ պատանիներից, ովքեր մտան այդ ուխտի մեջ և վերցրեցին իրենց պատերազմի զենքերը՝ պաշտպանելու իրենց երկիրը:
- 19 Եվ այժմ ահա, քանի որ մինչ այդ նրանք երբեք բեռ չէին եղել Նեփիացիների համար, այժմ՝ այս ժամանակահատվածում, նրանք դարձան նաև մեծ ապավեն. քանզի նրանք վերցրեցին իրենց պատերազմի զենքերը, և նրանք կամեցան, որ Հելամանը լիներ իրենց առաջնորդը:

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

20 Եվ նրանք բոլորը պատանհներ էին, և նրանք անսահման անվեհեր էին խիզախության մեջ, և նաև ուժի և գործունեության մեջ. բայց ահա, դա բոլորը չէր, նրանք տղաներ էին, որոնք հավատարիմ էին բոլոր դեպքերում, ինչ էլ որ նրանց վստահվում էր:

21 Այո, նրանք ճշմարտության և լրջմտության տղաներ էին, քանզի նրանց սովորեցրել էին պահել Աստծո պատվիրանները և քայլել ուղիղ՝ նրա առաջ:

22 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ Հելամանն արշավեց իր երկու հազար պատանի զինվորների գլուխն անցած՝ ի օժանդակություն երկրի հարավում, արևմտյան ծովին մոտ՝ սահմանամերձ ժողովրդին:

23 Եվ այսպես, ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանութերորդ տարին:

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Ալմա 54

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, դատավորների քսանհիններորդ տարվա սկզբին, որ Ամմորոնը Մորոնիի մոտ ուղարկեց՝ ցանկանալով, որ նա փոխանակեր գերիներին:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին այս խնդրանքի վրա անսահման ուրախության զգացում ունեցավ, քանզի նա կարիքն ուներ այն պարենի, որը բաժին էր հանվում Լամանացի գերիներին պահելու համար, իր սեփական ժողովրդին պահելու համար. և նա նաև իր սեփական ժողովրդի կարիքն ուներ՝ իր բանակն ուժեղացնելու համար:
- 3 Արդ, Լամանացիները վերցրել էին շատ կանանց ու երեխաների, իսկ Մորոնիի բոլոր գերիների մեջ, կամ գերիների, որոնց վերցրել էր Մորոնին, չկար ոչ մի կին կամ երեխա. ուստի Մորոնին որոշում ընդունեց մի հնարքի վերաբերյալ՝ ստանալ այնքան շատ Նեփիացի գերիներ՝ Լամանացիներից, որքան դա հնարավոր էր:
- 4 Հետևաբար, նա մի թուղթ գրեց և ուղարկեց այն՝ Ամմորոնի ծառայի միջոցով, այն նույնի, որը բերել էր նամակ Մորոնիին: Արդ, սրանք են այն խոսքերը, որ նա գրեց Ամմորոնին՝ ասելով.
- 5 Ահա, Ամմորոն, ես գրել եմ քեզ որոշ բան այս պատերազմի վերաբերյալ, որը դուք մղել եք իմ ժողովրդի դեմ, կամ ավելի շուտ, որը քո եղբայրն է մղել նրանց դեմ, և որը դուք դեռ մտադիր եք շարունակել՝ նրա մահից հետո:
- 6 Ահա, ես կկամենայի ձեզ որոշ բան ասել Աստծո արդարադատության և նրա ամենազոր ցամառն արի մասին, որը կախված է ձեզ վրա, եթե դուք չապաշխարեք և ձեր զորքերը ետ չքաշեք ձեր սեփական հողերը, կամ ձեր տիրապետության հողերը, որը Նեփիի երկիրն է:
- 7 Այո, ես կկամենայի ասել այս բաները, եթե դուք ընդունակ լինեիք ականջ անելու դրանց. այո, ես կկամենայի ասել ձեզ այն սոսկալի դժոխքի մասին, որ սպասում է ընդունելու այնպիսի մարդասպանների, ինչպիսին դու և քո եղբայրն եք, եթե դուք չապաշխարեք և չնահանջեք ձեր ոճրամիտ նպատակներից, և վերադառնաք ձեր զորքերի հետ ձեր սեփական հողերը:

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

- 8 Բայց քանի որ դուք մի անգամ մերժել եք այս բաները և կռվել Տիրոջ ժողովրդի դեմ, նմանապես ես կարող եմ սպասել՝ դուք կանեք այդ կրկին:
- 9 Եվ այժմ ահա, մենք պատրաստված ենք ընդունել ձեզ. այո, և եթե դուք չապաշխարեք ձեր նպատակներից, ահա, դուք վար կբերեք ձեզ վրա այն Աստծո ցասումը, որին դուք ուրացել եք, մինչև իսկ ի լիակատար կործանումն ձեզ:
- 10 Սակայն, ինչպես կենդանի է Տերը, մեր զորքերը կգան ձեր վրա, եթե դուք ետ չքաշվեք, և շուտով դուք կայցելվեք մահով, քանզի մենք կպահպանենք մեր քաղաքներն ու մեր հողերը. այո, և մենք կպաշտպանենք մեր կրոնն ու մեր Աստծո գործը:
- 11 Բայց ահա, ինձ թվում է, որ ես իզուր եմ խոսում քեզ հետ այս բաների մասին. կամ ինձ թվում է, որ դու դժոխքի մի զավակ ես. հետևաբար, ես ավարտում եմ իմ նամակն ասելով, որ ես չեմ փոխանակի գերիներ, բացի դա լինի մի պայմանով, որ դուք հանձնեք մեկ մարդու, և իր կնոջը, և իր զավակներին՝ մի գերու համար. եթե լինի այնպես, որ դուք անեք այդ, ես կփոխանակեմ:
- 12 Եվ ահա, եթե դուք չանեք այս, ես ձեր դեմ կգամ իմ զորքերի հետ. այո, ես կզինեմ նույնիսկ իմ կանանց ու իմ երեխաներին, և ես կգամ ձեր դեմ և կհետապնդեմ ձեզ՝ մինչև ձեր սեփական երկիրը, որը մեր առաջին ժառանգության երկիրն է. այո, և կլինի արյուն՝ արյան համար, այո, կյանք՝ կյանքի համար. և ես կտամ ձեզ ճակատամարտ, նույնիսկ մինչև դուք բնաջնջվեք երկրի երեսից:
- 13 Ահա, ես իմ զայրույթի մեջ եմ, և նաև իմ ժողովուրդը. դուք ջանացել եք սպանել մեզ, իսկ մենք ջանացել ենք միայն պաշտպանվել: Բայց ահա, եթե դուք ջանաք կործանել մեզ կրկին, մենք կջանանք կործանել ձեզ. այո, և մենք կձգտենք մեր հողին՝ մեր առաջին ժառանգության հողին:
- 14 Այժմ ես ավարտում եմ իմ նամակը: Ես Մորոնին եմ. ես Նեփիի ժողովրդի առաջնորդն եմ:
- 15 Արդ, եղավ այնպես, որ Ամմորոնը, երբ ստացավ այս նամակը, զայրացավ. և նա գրեց մեկ ուրիշ նամակ Մորոնիին, և սրանք են այն խոսքերը, որոնք նա գրեց՝ ասելով.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

16 Ես Ամմորոնն եմ՝ Լամանացիների թագավորը. ես Ամադիկիայի եղբայրն եմ, որին դուք սպանել եք: Ահա, ես նրա արյան վրեժը կառնեմ ձեզանից, այո, և ես կգամ ձեզ վրա իմ զորքերով, քանզի ես չեմ վախենում ձեր սպառնալիքներից:

17 Քանզի ահա, ձեր հայրերն անիրավություն արեցին իրենց եղբայրներին, քանի որ նրանք իլեցին նրանցից կառավարման իրենց իրավունքը, երբ այն արդարացիորեն պատկանում էր նրանց:

18 Եվ արդ ահա, եթե դուք վայր դնեք ձեր զենքերը և հպատակվեք՝ կառավարվելու նրանց կողմից, ում արդարացիորեն պատկանում է կառավարման իրավունքը, այդ դեպքում ես կկարգադրեմ, որ իմ ժողովուրդը վայր դնի իրենց զենքերը և այլևս չպիտի լինի պատերազմի մեջ:

19 Ահա, դու թափել ես շատ սպառնալիքներ իմ և իմ ժողովրդի դեմ. բայց ահա, մենք չենք վախենում քո սպառնալիքներից:

20 Այնուամենայնիվ, ես ուրախությամբ շնորհ կանեմ փոխանակել գերիներին՝ ըստ քո առաջարկի, որ ես իմ պարենը կարողանամ պահել իմ ռազմիկների համար. և մենք կմղենք մի պատերազմ, որը պիտի լինի հավերժական, կամ հպատակեցնելու Նեփիացիներին մեր իշխանությանը, կամ մինչև նրանց հավերժական բնաջնջումը:

21 Իսկ ինչ վերաբերում է այն Աստծուն, որին, դու ասում ես, մենք ուրացել ենք, ահա, մենք չզգիտենք այդպիսի էակի. ոչ էլ դուք. բայց եթե դա այդպես է, որ կա այդպիսի մի էակ, մենք չզգիտենք, բայց երևի նա արարել է մեզ նույնպես, ինչպես ձեզ:

22 Եվ եթե լինի այնպես, որ կա դև ու դժոխք, ահա, միթե նա չի ուղարկի քեզ այնտեղ՝ բնակվելու իմ եղբոր հետ, որին դուք սպանել եք, որի մասին դու ակնարկել ես, որ նա գնացել է այդպիսի մի տեղ: Բայց ահա, այս բաները կարևոր չեն:

23 Ես Ամմորոնն եմ և մի ժառանգ եմ Զորամի, որին քո հայրերը հարկադրեցին և դուրս բերեցին Երուսաղեմից:

24 Եվ ահա, այժմ ես մի քաջ Լամանացի եմ. ահա, այս պատերազմը մղվել է՝ նրանց անիրավությունների վրեժն առնելու, և պաշտպանելու ու ձեռք բերելու նրանց կառավարման իրավունքը. և ես ավարտում եմ իմ նամակը Մորոնիին:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Ալմա 55

- 1 Արդ եղավ այնպես, որ, երբ Մորոնին ստացավ այս նամակը, նա ավելի բարկացավ, որովհետև նա գիտեր, որ Ամմորոնն ուներ կատարյալ իմացություն իր խարդախության մասին. այո, նա գիտեր, որ Ամմորոնը գիտեր, որ դա արդար պատճառ չէր, որ դրդել էր նրան պատերազմ մղել նեփիի ժողովրդի դեմ:
- 2 Եվ նա ասաց. Ահա, ես գերիներ չեմ փոխանակի Ամմորոնի հետ, եթե նա ձեռք չքաշի իր նպատակից, ինչպես որ ես հայտարարել էի իմ նամակում. քանզի ես չեմ թույլ տա նրան, որ նա ունենա ինչ-որ չափով ավելի շատ իշխանություն, քան այն, ինչ նա ունի:
- 3 Ահա, ես գիտեմ տեղը, որտեղ Լամանացիները հսկում են իմ ժողովրդին, որոնց նրանք գերի են վերցրել. և քանի որ Ամմորոնը չկամեցավ շնորհ անել ինձ այն, ինչ խնդրել էի իմ նամակում, ահա, ես կվարվեմ նրա հետ՝ համաձայն իմ խոսքերի. այո, ես կփնտրեմ մահ՝ նրանց համար, մինչև որ նրանք խաղաղություն աղերսեն:
- 4 Եվ արդ եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին ասաց այս խոսքերը, նա կարգադրեց, որ իր մարդկանց մեջ որոնում կատարվեր, որ գուցե ինքը կարողանար նրանց մեջ գտնել մի մարդու, որը լիներ Լամանի մի հետնորդ:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գտան մեկին, որի անունը Լաման էր. և նա այն թագավորի ծառաներից մեկն էր, որը սպանվել էր Ամադիկիայի կողմից:
- 6 Արդ Մորոնին կարգադրեց, որ Լամանը և իր մարդկանցից մի փոքր խումբ գնան առաջ՝ պահակների մոտ, ովքեր հսկում էին նեփիացիներին:
- 7 Արդ նեփիացիներին հսկում էին Գեդ քաղաքում. հետևաբար, Մորոնին նշանակեց Լամանին և կարգադրեց, որ մարդկանց մի փոքր խումբ գնա նրա հետ:
- 8 Եվ երբ երեկո էր, Լամանը գնաց պահակների մոտ, ովքեր նեփիացիներին հսկում էին, և ահա, նրանք տեսան նրան՝ գալիս, և նրանք ձայն տվեցին նրան. բայց նա ասաց նրանց. Մի վախեցեք, ահա, ես Լամանացի եմ: Ահա, մենք փախել ենք նեփիացիներից, և նրանք քնած են. և ահա, մենք վերցրել ենք նրանց գինուց և բերել ենք մեզ հետ:

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

- 9 Արդ, երբ Լամանացիները լսեցին այս խոսքերը, նրանք ընդունեցին նրան ուրախությամբ. և նրանք ասացին նրան. Տնոր մեզ քո գինուց, որ խմենք. մենք ուրախ ենք, որ այսպիսով դուք գինի եք վերցրել ձեզ հետ, քանզի մենք հոգնած ենք:
- 10 Բայց Լամանն ասաց նրանց. Եկեք պահենք մեր գինուց, մինչև մենք գնանք՝ ճակատամարտելու Նեփիացիների դեմ: Բայց այս ասածը միայն դարձրեց նրանց ավելի ծարավի՝ խմելու այդ գինուց:
- 11 Քանզի նրանք ասացին. Մենք հոգնած ենք, հետևաբար եկեք վերցնենք գինուց, և ոչ շատ անց, մենք պիտի մեր օրաբաժին գինին ստանանք, որը կգորացնի մեզ՝ գնալու Նեփիացիների դեմ:
- 12 Եվ Լամանն ասաց նրանց. Դուք կարող եք անել ըստ ձեր ցանկության:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք խմեցին գինուց ազատորեն. և դա հաճելի էր նրանց քիմքին, այդ պատճառով նրանք խմեցին ավելի ազատորեն. և այն թունդ էր՝ պատրաստված լինելով իր թնդությամբ:
- 14 Եվ եղավ այնպես, նրանք խմեցին և ուրախացան, և շատ չանցած, նրանք բոլորը հարբած էին:
- 15 Եվ այժմ, երբ Լամանը և իր մարդիկ տեսան, որ նրանք բոլորը հարբած էին, և խորը քնի մեջ էին, նրանք վերադարձան Մորոնիի մոտ ու պատմեցին նրան բոլոր բաները, որ պատահել էր:
- 16 Եվ արդ, սա Մորոնիի ծրագրի համաձայն էր: Եվ Մորոնին նախապատրաստել էր իր մարդկանց պատերազմի զենքերով. և նա գնաց Գեդ քաղաքը, մինչ Լամանացիները խորը քնի մեջ էին ու հարբած, և զցեցին ներս պատերազմի զենքեր՝ գերիներին, այնպես որ նրանք բոլորը զինվեցին.
- 17 Այո, երբ Մորոնին զինեց բոլոր այդ գերիներին, նույնիսկ նրանց կանանց, և բոլոր նրանց երեխաներին, բոլոր նրանց, ովքեր ի վիճակի էին պատերազմի զենք կրել. և բոլոր այդ բաներն արվեցին խորը լռության մեջ:
- 18 Բայց, եթե նրանք արթնացնեին Լամանացիներին, ահա, նրանք հարբած էին, և Նեփիացիները կարող էին սպանել նրանց:

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inso-much that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

19 Բայց ահա, սա չէր Մորոնիի ցանկությունը. նա չէր հրճվում սպանությամբ կամ արյունահեղությամբ, այլ նա հրճվում էր՝ փրկելով իր ժողովրդին կործանումից. և այդ պատճառով, որպեսզի անարդարություն չբերի իր վրա, նա չէր կամենում հարձակվել Լամանացիների վրա և կործանել նրանց իրենց հարբած վիճակում:

20 Բայց նա հասել էր իր իղձերին. քանզի նա զինել էր այն Նեփիացի գերիներին, ովքեր քաղաքի պատերի ներսում էին, և տվել էր նրանց ուժ՝ ձեռք բերելու այն մասերի վերահսկողությունը, որոնք պատերի ներսում էին:

21 Եվ ապա նա կարգադրեց այն մարդկանց, ովքեր իր հետ էին, մի քայլ ետ քաշվել նրանցից, և շրջապատել Լամանացիների զորքերը:

22 Արդ ահա, այս արվեց գիշեր ժամանակ, այնպես որ, երբ Լամանացիներն առավոտյան արթնացան, նրանք տեսան, որ իրենք շրջապատված էին Նեփիացիների կողմից՝ դրսից, և որ իրենց գերիները զինված էին՝ ներսից:

23 Եվ այսպես նրանք տեսան, որ Նեփիացիները զորություն ունեն իրենց վրա. և այս հանգամանքներում նրանք գտան, որ նպատակահարմար չէր, որ իրենք կռվեն Նեփիացիների հետ. հետևաբար, նրանց գլխավոր զորապետերը պահանջեցին նրանց պատերազմի զենքերը, և նրանք առաջ բերեցին դրանք ու զցեցին դրանք Նեփիացիների ոտքերի մոտ, ողորմություն աղերսելով:

24 Արդ ահա, այս էր Մորոնիի իղձը: Նա վերցրեց նրանց ռազմագերի, և վերցրեց քաղաքի տիրապետությունը և կարգադրեց, որ բոլոր գերիները, ովքեր Նեփիացի էին, ազատվեն. և նրանք միացան Մորոնիի բանակին և մեծ ուժ էին նրա բանակի համար:

25 Եվ եղավ այնպես, որ նա կարգադրեց Լամանացիներին, որոնց նա գերի էր վերցրել, որ նրանք սկսեն ամրությունների ուժեղացման մի աշխատանք՝ Գեդ քաղաքի շուրջբոլորը:

26 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա ամրացրեց Գեդ քաղաքը՝ ըստ իր իղձերի, նա կարգադրեց, որ իր գերիները տարվեն Լիառատ քաղաքը. և նա հսկում էր նաև այդ քաղաքը՝ չափազանց հզոր ուժով:

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

27 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք, չնայած բոլոր Լամանացիների խարդավանքներին, պահեցին ու պաշտպանեցին բոլոր գերիներին, ում նրանք վերցրել էին, և նաև պահպանեցին ողջ տարածքն ու դիրքերը, որոնք իրենք ետ էին նվաճել:

28 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները կրկին սկսեցին լինել հաղթական, և վերականգնել իրենց իրավունքներն ու իրենց արտոնությունները:

29 Շատ անգամներ Լամանացիները փորձեցին շրջապատել նրանց գիշերով, բայց այս փորձերի ժամանակ նրանք կորցրեցին շատերին, որպես գերիներ:

30 Եվ շատ անգամներ նրանք փորձեցին սպասավորել իրենց գինուց Նեփիացիներին, որ կարողանային կործանել նրանց՝ թույնով կամ հարբեցնելով:

31 Բայց ահա, Նեփիացիները դանդաղ չէին Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն հիշելիս, իրենց այս չարչարանքի ժամանակ: Նրանց հնարավոր չէր գցել իրենց ծուղակները. այո, նրանք չէին ճաշակում նրանց գինուց, մինչև առաջինը Լամանացի գերիներից ոմանց չէին տալիս:

32 Եվ նրանք այսպես զգույշ էին, որ ոչ մի թույն չտրվեր իրենց մեջ. քանզի եթե նրանց գինին թունավորեր մի Լամանացու, այն կթունավորեր նաև մի Նեփիացու. և այսպես նրանք փորձում էին բոլոր նրանց խմիչքները:

33 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Մորոնիին անհրաժեշտ էր նախապատրաստություններ տեսնել՝ Մորիանթոն քաղաքի վրա հարձակվելու համար. քանզի ահա, Լամանացիներն իրենց աշխատանքներով, ամրացրել էին Մորիանթոն քաղաքը, մինչև որ այն դարձել էր մի չափազանց ամուր բերդ:

34 Եվ նրանք շարունակ նորանոր ուժեր էին բերում այդ քաղաքը, և նաև նորանոր պարենի պաշարներ:

35 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քսանհիններորդ տարին:

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Ալմա 56

- 1 Եվ արդ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման երեսուներորդ տարվա սկզբին, առաջին ամսի երկրորդ օրը, Մորոնին, երկրի այդ մասում ժողովրդի գործերի մասին հաղորդող մի նամակ ստացավ Հելամանից:
- 2 Եվ սրանք են այն խոսքերը, որ նա գրել էր՝ ասելով. Իմ շատ սիրելի եղբայր Մորոնի, ինչպես Տերում, այնպես էլ մեր պատերազմի նեղություններում. ահա, իմ սիրելի եղբայր, ես որոշ բան ունեմ ասելու քեզ, մեր պատերազմի վերաբերյալ՝ երկրի այս մասում:
- 3 Ահա, երկու հազարն այն մարդկանց որդիներից, որոնց Ամմոնը վար բերեց Նեփիի երկրից դուրս,– արդ դուք գիտեք, որ սրանք հետնորդներն էին Լամանի, որը մեր հայր Լեփի ամենաավագ որդին էր.
- 4 Արդ կարիք չկա, որ ես կրկնեմ քեզ նրանց ավանդությունների կամ նրանց անհավատության մասին, քանզի դու գիտես բոլոր այդ բաների մասին,–
- 5 Հետևաբար, ինձ բավարարում է, որ ասեմ քեզ, որ այս պատանիներից երկու հազարը վերցրել են իրենց պատերազմի զենքերը, և կամեցել, որ ես լինեմ իրենց առաջնորդը. և մենք առաջ ենք եկել՝ մեր երկիրը պաշտպանելու համար:
- 6 Եվ արդ, դու նաև գիտես ուխտի մասին, որը նրանց հայրերն արել էին, որ նրանք չէին վերցնելու իրենց պատերազմի զենքերն իրենց եղբայրների դեմ՝ արյուն թափելու համար:
- 7 Բայց քսանվեցերորդ տարում, երբ նրանք տեսան իրենց համար մեր չարչարանքներն ու մեր նեղությունները, նրանք մոտ էին ուխտը դրժելուն, որն իրենք արել էին, և վերցնելու իրենց պատերազմի զենքերը՝ ի պաշտպանություն մեզ:
- 8 Բայց ես թույլ չտվեցի նրանց, որ նրանք դրժեն այդ ուխտը, որ նրանք արել էին՝ ենթադրելով, որ Աստված կգորացնի մեզ այնքան, որ մենք այլևս չենք տառապի՝ երդման կատարման պատճառով, որ նրանք արել էին:

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

- 9 Բայց ահա, այստեղ կա մի բան, որում մենք կարող ենք ունենալ մեծ ուրախություն: Քանզի ահա, քսաննվեցերորդ տարում, ես՝ Հելամանս, քայլեցի այս երկու հազար պատանիների գլուխն անցած դեպի Հուդայի քաղաքը՝ օգնելու Անթիփուսին, որին դու առաջնորդ էիր նշանակել երկրի այդ մասի ժողովրդի վրա:
- 10 Եվ ես միացրի իմ երկու հազար որդիներին (քանզի նրանք արժանի են կոչվելու որդիներ) Անթիփուսի բանակին, որի ուժով Անթիփուսն անչափ ուրախացավ. քանզի ահա, նրա զորքը կրճատվել էր Լամանացիների կողմից, որովհետև նրանց ուժերը սպանել էին մեր մարդկանցից մի հսկայական թիվ, որի պատճառով մենք առիթ ունենք սգալու:
- 11 Այնուամենայնիվ, մենք կարող ենք մխիթարել մեզ նրանով, որ նրանք մահացել են իրենց երկրի և իրենց Աստծո գործի համար, այո, և նրանք երջանիկ են:
- 12 Եվ Լամանացիները նաև պահել են շատ գերիներ, որոնցից բոլորը գլխավոր զորավետեր են, քանզի ուրիշ ոչ մեկի նրանք չեն թողել կենդանի: Եվ մենք ենթադրում ենք, որ նրանք հիմա, այս պահին, Նեփիի երկրում են. դա այդպես է, եթե նրանք չեն սպանվել:
- 13 Եվ արդ, սրանք են այն քաղաքները, որոնց տիրապետությունը վերցրել են Լամանացիները՝ թափելով արյունն այնքան բազում մեր քաջարի մարդկանց:
- 14 Մանթիի երկիրը, կամ Մանթիի քաղաքը և Զիզրոմի քաղաքը, Կուսենիի քաղաքը և Անթիփարայի քաղաքը:
- 15 Եվ սրանք են այն քաղաքները, որոնց նրանք տիրացել էին, երբ ես հասա Հուդայի քաղաքը. և ես գտա Անթիփուսին և նրա մարդկանց իրենց կարողությամբ տքնելիս՝ քաղաքն ամրացնելու համար:
- 16 Այո, և նրանք խոնջացած էին մարմնով, ինչպես նաև հոգով, քանզի նրանք քաջաբար կռվել էին ցերեկով և տքնել՝ գիշերով, իրենց քաղաքները պաշտպանելու համար. և այսպես, նրանք տարել էին ամեն տեսակի մեծ չարչարանքներ:
- 17 Եվ արդ, նրանք վճռական էին հաղթել այս տեղում կամ մեռնել. հետևաբար, դու կարող ես լավ պատկերացնել, որ այս փոքր ուժը, որը ես բերել էի ինձ հետ, այո, իմ այն որդիները, սվեցին նրանց մեծ հույսեր և շատ ուրախություն:

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

- 18 Եվ արդ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները տեսան, որ Անթիփուսը ստացել էր մի ավելի մեծ ուժ՝ իր բանակի համար, նրանք հարկադրվեցին Ամմորոնի կարգադրություններով չգալ Հուդայի քաղաքի դեմ, կամ մեր դեմ՝ ճակատամարտելու:
- 19 Եվ այսպես էինք մենք հովանավորված Տիրոջ կողմից. քանզի եկած լինեին նրանք մեզ վրա՝ մեր այս թուլության մեջ, նրանք միգուցե կկործանեին մեր փոքր բանակը. բայց այսպես մենք պահպանվեցինք:
- 20 Նրանց հրամայված էր Ամմորոնի կողմից պահել այն քաղաքները, որոնք իրենք վերցրել էին: Եվ այսպես ավարտվեց քսանվեցերորդ տարին: Եվ քսանկյոթերորդ տարվա սկզբում մենք նախապատրաստել էինք մեր քաղաքը և մեզ՝ պաշտպանության համար:
- 21 Արդ, մենք փափագում էինք, որ Լամանացիները գային մեզ վրա. քանզի մենք չէինք փափագում հարձակում գործել նրանց վրա իրենց բերդերում:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ մենք լրտեսներ էինք պահում դրսի շրջակայքում՝ հետևելու Լամանացիների շարժումներին, որ նրանք չկարողանային անցնել մեր մոտով՝ գիշերով, ոչ էլ ցերեկով հարձակում գործելին մեր մյուս քաղաքների վրա, որոնք դեպի հյուսիս էին:
- 23 Քանզի մենք գիտեինք, որ այն քաղաքներում նրանք բավականաչափ ուժեղ չէին՝ դիմավորելու նրանց. հետևաբար, մենք փափագում էինք, եթե նրանք անցնեին մեր մոտով, հարձակվել նրանց վրա թիկունքից, և այսպես շրջափակել նրանց թիկունքից, միննույն ժամանակ դիմավորել նրանց ճակատից: Մենք կարծում էինք, որ մենք կարող էինք հաղթել նրանց, բայց ահա, մենք հուսախաբվեցինք մեր այս իղձում:
- 24 Նրանք չէին համարձակվում անցնել մեր մոտով՝ իրենց ամբողջ բանակով, ոչ էլ համարձակվում էին մի մասի հետ, որ չլիներ թե իրենք բավականաչափ ուժեղ չլինեին և պարտվեին:
- 25 Ոչ էլ համարձակվում էին ընթանալ ներքև՝ Զարահեմլայի քաղաքի դեմ. ոչ էլ համարձակվում էին անցնել Սիդոնի ակունքի վրայով՝ դեպի Նեփիայի քաղաքը:
- 26 Եվ այսպես, իրենց ուժերով, նրանք վճռական էին պահպանել այն քաղաքները, որոնք իրենք վերցրել էին:

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

27 Եվ արդ, եղավ այնպես, այս տարվա երկրորդ ամսում, մեզ համար բերվեց շատ պարեն՝ այն իմ երկու հազար որդիների հայրերի կողմից:

28 Եվ նաև մեզ մոտ ուղարկեցին երկու հազար մարդ՝ Զարահեմլայի երկրից: Եվ այսպես, մենք նախապատրաստված էինք տասը հազար մարդկանցով և պարենով՝ նրանց համար, և նաև նրանց կանանց ու նրանց երեխաների համար:

29 Եվ Լամանացիները՝ տեսնելով մեր ուժերի օրեցօր այսպես մեծանալը և պարենի ժամանելը՝ մեր օժանդակության համար, նրանք սկսեցին զարհուրել և սկսեցին արտագրոհի ելնել, եթե հնարավոր լիներ՝ կասեցնելու մեր պարենի և ուժերի ստացումը:

30 Արդ, երբ մենք տեսանք, որ Լամանացիները սկսեցին անհանգստանալ այս ձևով, մենք ցանկացանք մի հնարք գործի դնել նրանց վրա. հետևաբար, Անթիփուսը կարգադրեց, որ ես քայլեի առաջ, իմ փոքր որդիների հետ՝ դեպի հարևան քաղաքը, իբրև թե մենք պարեն էինք տանում հարևան քաղաքը:

31 Եվ մենք պիտի շարժվեինք Անթիփարա քաղաքի մոտով, իբրև թե մենք գնում էինք ծովեզրի սահմաններին մոտիկ հեռավոր քաղաքը:

32 Եվ եղավ այնպես, որ մենք շարժվեցինք առաջ, իբրև թե մեր պարենով՝ գնալու դեպի այդ քաղաքը:

33 Եվ եղավ այնպես, որ Անթիփուսը շարժվեց առաջ՝ իր զորքի մի մասի հետ, թողնելով մնացածին՝ պաշտպանելու քաղաքը: Բայց նա առաջ չընթացավ, մինչև ես առաջ գնացի իմ փոքր զորքով և եկա մոտիկ Անթիփարա քաղաքին:

34 Եվ արդ, Անթիփարա քաղաքում տեղադրված էին Լամանացիների ամենաուժեղ զորքերը. այո, ամենամեծաթիվը:

35 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք տեղեկացվեցին իրենց լրտեսների կողմից, նրանք առաջ եկան իրենց զորքով և շարժվեցին մեր դեմ:

36 Եվ եղավ այնպես, որ մենք փախանք նրանց առջևից դեպի հյուսիս: Եվ այսպես, Լամանացիների ամենահզոր բանակը մենք առաջնորդեցինք հեռու.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

- 37 Այո, նույնիսկ զգալի տարածություն, այնպես որ, երբ նրանք տեսան Անթիփուսի բանակը՝ իր ողջ զորությամբ իրենց հետապնդելիս, նրանք չթեքվեցին ոչ աջ, ոչ էլ ձախ, այլ շարունակեցին իրենց արշավն ուղիղ ընթացքով՝ մեր ետևից. և ինչպես մենք ենք ենթադրում, նրանց մտադրությունն էր սպանել մեզ, նախքան Անթիփուսը կհասներ իրենց ետևից, և այդ, որպեսզի իրենք չկարողանային շրջափակվել մեր մարդկանց կողմից:
- 38 Եվ արդ, Անթիփուսը, տեսնելով մեր վտանգը, արագացրեց իր զորքի երթը: Բայց ահա, գիշեր էր. հետևաբար, նրանք չհասան մեզ, ոչ էլ Անթիփուսը հասավ նրանց. ուստի, մենք ճամբար դրեցինք գիշերվա համար:
- 39 Եվ եղավ այնպես, որ մինչև առավոտյան լուսաբացը, ահա, Լամանացիները հետապնդել էին մեզ: Այժմ մենք բավականաչափ ուժեղ չէինք՝ կռվելու նրանց հետ. այո, ես չէի կամենում թույլ տալ, որ իմ փոքր որդիներն ընկնեին նրանց ձեռքը. հետևաբար, մենք շարունակեցինք մեր երթը, և մենք ուղղեցինք մեր երթը՝ դեպի անապատ:
- 40 Այժմ նրանք չէին համարձակվում շրջվել աջ կամ ձախ, որ չլիներ թե իրենք շրջապատվեին. ոչ էլ ես էի կամենում շրջվել աջ կամ ձախ, որ չլիներ թե նրանք հասնեին ինձ, և մենք չէինք կարող կանգնել նրանց դեմ, այլ կսպանվեինք, և նրանք փախուստի կդիմեին. և այսպես, մենք փախչում էինք ամբողջ այդ օրը դեպի անապատի խորքը, նույնիսկ մինչև մթնելը:
- 41 Եվ եղավ այնպես, որ կրկին, երբ առավոտյան լույսը բացվեց, մենք տեսանք Լամանացիներին մեզ վրա գալիս, և մենք փախանք նրանց առջևից:
- 42 Բայց եղավ այնպես, որ նրանք մեզ չհետապնդեցին հեռու, մինչև իրենց կանգ առնելը. և դա յոթերորդ ամսի երրորդ օրվա առավոտյան էր:
- 43 Եվ արդ, արդյոք Անթիփուսի կողմից էին նրանք հանկարծակիի բերվել, մենք չգիտեինք, բայց ես ասացի իմ մարդկանց. Ահա, մենք չգիտենք, բայց նրանք երևի կանգ են առել այն նպատակով, որ մենք գանք իրենց դեմ, որ նրանք կարողանան բռնել մեզ իրենց ծուղակում.
- 44 Հետևաբար, ի՞նչ եք ասում դուք, իմ որդիներ, կզնայք նրանց դեմ ճակատամարտելու:

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

45 Եվ արդ, ես ասում եմ քեզ, իմ սիրելի եղբայր Մորոնի, որ ես երբեք չէի տեսել այդպիսի մեծ արիություն, ո՛չ, ոչ էլ բոլոր Նեփիացիների մեջ:

46 Քանզի ինչպես ես էի միշտ նրանց կոչում իմ որդիներ (քանզի նրանք՝ նրանցից բոլորը, շատ երիտասարդ էին), ճիշտ նույնպես նրանք ասացին ինձ. Հայր, ահա, մեր Աստված մեզ հետ է, և նա թույլ չի տա, որ մենք ընկնենք. ուրեմն եկեք առաջ գնանք. մենք չէինք սպանի մեր եղբայրներին, եթե նրանք մեզ հանգիստ թողնեին. հետևաբար, եկեք գնանք, որ չլինի թե նրանք հաղթեն Անթիփուսի զորքին:

47 Արդ, նրանք երբեք չէին կռվել, սակայն նրանք չէին վախենում մահից. և նրանք ավելի շատ մտածում էին իրենց հայրերի ազատության մասին, քան իրենց կյանքի մասին. այդ նրանք սովորեցվել էին իրենց մայրերի կողմից, որ եթե նրանք չկասկածեին, Աստված կազատեր նրանց:

48 Եվ նրանք կրկնեցին ինձ իրենց մայրերի խոսքերն՝ ասելով. Մենք չենք կասկածում, մեր մայրերը գիտեին դա:

49 Եվ եղավ այնպես, որ ես իմ երկու հազարով վերադարձա այն Լամանացիների դեմ, ովքեր հետապնդել էին մեզ: Եվ այժմ ահա, Անթիփուսի զորքերը հասել էին նրանց, և մի սոսկալի ճակատամարտ էր սկսվել:

50 Անթիփուսի բանակը, այդպիսի կարճ ժամանակահատվածում՝ իրենց երկար արշավանքի պատճառով, լինելով հոգնած, քիչ էր մնում ընկնեին Լամանացիների ձեռքը. և վերադարձած չլինելի ես, իմ երկու հազարի հետ, նրանք կհասնեին իրենց նպատակին:

51 Քանզի Անթիփուսն ընկել էր սրից, և նրա առաջնորդներից շատերը՝ իրենց հոգնածության պատճառով, որն առաջացել էր իրենց արշավանքի արագությունից. ուստի, Անթիփուսի մարդիկ, լինելով խառնված իրենց առաջնորդների ընկնելուց, սկսեցին նահանջել Լամանացիների առջև:

52 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները համարձակություն ստացան և սկսեցին հետապնդել նրանց. և այսպես, Լամանացիները հետապնդում էին նրանց՝ մեծ եռանդով, երբ Հելամանը եկավ նրանց թիկունքից իր երկու հազարի հետ և սկսեց սաստիկ կոտորել նրանց՝ այնքան, որ Լամանացիների ամբողջ բանակը կանգ առավ և շուռ եկավ դեպի Հելամանը:

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

- 53 Այժմ, երբ Անթիփուսի մարդիկ տեսան, որ Լամանացիները շրջվել էին հակառակ կողմը, նրանք ի մի հավաքեցին իրենց մարդկանց և եկան կրկին Լամանացիների թիկունքի վրա:
- 54 Եվ այժմ, եղավ այնպես որ մենք՝ Նեփիի ժողովուրդը, Անթիփուսի մարդիկ և ես՝ իմ երկու հազարով, շրջապատեցինք Լամանացիներին և կոտորեցինք նրանց. այո, այնպես որ նրանք հարկադրված էին հանձնել իրենց պատերազմի զենքերը, և նաև իրենք իրենց, որպես ռազմագերիներ:
- 55 Եվ արդ եղավ այնպես, որ երբ նրանք անձնատուր եղան մեզ, ահա, ես հաշվեցի այն պատանիներին, որոնք կռվել էին ինձ հետ, վախենալով, որ չլինեք թե նրանցից շատերը սպանված լինեին:
- 56 Բայց ահա, ի մեծ ուրախություն ինձ, նրանցից ոչ մի հոգի չէր ընկել գետնին. այո, և նրանք կռվել էին, կարծես Աստծո ուժով. այո, երբեք հայտնի չէին եղել մարդիկ, որ կռված լինեին այդպիսի զարմանահրաշ ուժով. և այնպիսի հզոր զորությամբ էին նրանք հարձակվում Լամանացիների վրա, որ նրանք զարհուրեցնում էին նրանց. և այս պատճառով Լամանացիները հանձնվեցին՝ որպես ռազմագերիներ:
- 57 Եվ քանի որ մենք տեղ չունեինք մեր գերիների համար, որ մենք կարողանայինք հսկել նրանց՝ պահելու նրանց Լամանացիների զորքերից, հետևաբար, մենք ուղարկեցինք նրանց Զարահեմլայի երկիրը, և նրանց հետ՝ Անթիփուսի այն մարդկանցից մի մասին, որոնք չէին սպանվել. իսկ մնացածին ես վերցրեցի և միավորեցի նրանց իմ դեռահաս Ամմոնացիներին, և մենք երթի ելանք ետ՝ դեպի Հուդայի քաղաքը:

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Ալմա 57

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ ես ստացա մի նամակ Ամմորոնից՝ թագավորից, հաղորդելով, որ եթե ես հանձնեի այն ռազմագերիներին, որոնց մենք վերցրել էինք, որ նա մեզ կհանձներ Անթիփարայի քաղաքը:
- 2 Բայց ես ուղարկեցի մի նամակ թագավորին, որ մենք վստահ էինք, մեր ուժերը բավարար էին՝ վերցնելու Անթիփարայի քաղաքը մեր ուժով. և հանձնելով գերիներին, այդ քաղաքի համար, մենք պիտի մեզ անմիտ համարեինք. և որ մենք կհանձնեինք մեր գերիներին միայն փոխանակմամբ:
- 3 Եվ Ամմորոնը մերժեց իմ նամակը, քանզի նա չկամեցավ փոխանակել գերիներ. ուստի, մենք սկսեցինք պատրաստություններ տեսնել՝ գնալու Անթիփարայի քաղաքի դեմ:
- 4 Բայց Անթիփարայի ժողովուրդը թողեց քաղաքը, և փախավ դեպի իրենց մյուս քաղաքները, որոնց նրանք տիրացել էին՝ ամրացնելու դրանք. և այսպես Անթիփարայի քաղաքն ընկավ մեր ձեռքը:
- 5 Եվ այսպես ավարտվեց դատավորների կառավարման քսանութերորդ տարին:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ քսանհիններորդ տարվա սկզբին մենքին ստացանք պարենի պաշար, և նաև համալրում մեր բանակին, Զարահեմլայի երկրից, և շրջակա երկրից, թվով վեց հազար մարդ, բացի Ամմոնացիների վաթսուն որդիներից, ովքեր եկել էին՝ միանալու իրենց եղբայրներին, իմ երկու հազարանոց փոքր խմբին: Եվ այժմ ահա, մենք ուժեղ էինք, այո, և մենք ունեինք նաև առատ պարեն՝ բերված մեզ համար:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ մեր փափագն էր՝ ճակատամարտ մղել այն բանակի հետ, որը տեղադրված էր՝ պաշտպանելու Կումենի քաղաքը:
- 8 Եվ այժմ ահա, ես ցույց կտամ ձեզ, որ շուտով մենք իրականացրեցինք մեր փափագը. այո, մեր զորեղ ուժով կամ մեր զորեղ ուժի մի մասով, մենք գիշերով շրջապատեցինք Կումենի քաղաքը, մի քիչ ավելի շուտ, քան նրանք կստանային պարենի պաշար:

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ճամբար էինք դրել քաղաքի շուրջը շատ գիշերների ընթացքում. սակայն մենք քնում էինք մեր սրերի վրա և պահում պահակներ, որպեսզի Լամանացիները չկարողանային գալ մեզ վրա գիշերով և սպանեին մեզ, որը նրանք փորձեցին շատ անգամներ. բայց քանի անգամ որ նրանք փորձեցին այս, նրանց արյունը թափվեց:
- 10 Վերջապես նրանց պարենը եկավ, և նրանք քիչ էր մնում քաղաք մտնելն գիշերով: Եվ մենք, Լամանացի լինելու փոխարեն, Նեփիացի էինք. հետևաբար, մենք վերցրեցինք նրանց և նրանց պարենը:
- 11 Եվ չնայած Լամանացիներն այս ձևով կտրված լինելով իրենց օժանդակությունից, նրանք դեռ վճռական էին՝ պահել քաղաքը. հետևաբար, անհրաժեշտ դարձավ, որ մենք վերցնեինք այդ պարենը և ուղարկեինք Հուդա, իսկ մեր գերիներին՝ Զարահեմլայի երկիրը:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ շատ օրեր չէին անցել, մինչև Լամանացիները սկսեցին կորցնել օգնության բոլոր հույսերը. հետևաբար, նրանք հանձնեցին քաղաքը մեր ձեռքը. և այսպես, մենք իրականացրեցինք Կումենի քաղաքը ձեռք բերելու հետ կապված մեր ծրագիրը:
- 13 Բայց եղավ այնպես, որ մեր գերիներն այնքան մեծաթիվ էին, որ չնայած մեր թվի վիթխարիությանը, մենք ստիպված էինք գործադրել մեր ամբողջ ուժը՝ պահելու նրանց, այլապես նրանց մահվան դատապարտել:
- 14 Քանզի ահա, նրանք դուրս էին գեղքում մեծ թվաքանակով, և կռվում էին քարերով, և մահակներով, կամ ինչ բան որ ընկնում էր նրանց ձեռքը, այնքան, որ մենք սպանեցինք նրանցից ավելի քան երկու հազարին՝ նրանց գերի հանձնվելուց հետո:
- 15 Հետևաբար, դարձավ անհրաժեշտ մեզ համար, որ մենք վերջ դնեինք նրանց կյանքին, կամ հսկեինք նրանց՝ սուրը ձեռքներիս, ընդհուպ մինչև Զարահեմլայի երկիրը. և նաև մեր պարենը հազիվ էր բավարարում մեր սեփական ժողովրդին, չնայած նրան, ինչ մենք խլել էինք Լամանացիներից:

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, in-somuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

- 16 Եվ այժմ, այդ օրհասական պայմաններում դարձավ շատ լուրջ խնդիր վճռել ռազմագերիների հետ կապված հարցը. այնուամենայնիվ, մենք որոշեցինք ուղարկել նրանց ներքև՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը. հետևաբար, մենք ընտրեցինք մեր մարդկանցից մի մասին, և տվեցինք նրանց հսկողությունը մեր գերիների վրա՝ գնալու ներքև՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը:
- 17 Բայց եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը նրանք վերադարձան: Եվ այժմ ահա, մենք նրանց չհարցրեցինք գերիների մասին. քանզի, ահա, Լամանացիները մեզ վրա էին եկել, և նրանք ժամանակին վերադարձան՝ փրկելու մեզ նրանց ձեռքն ընկնելուց: Քանզի, ահա, Ամմորոնն ուղարկել էր պարենի նոր պաշար՝ օժանդակելու նրանց, և նաև տղամարդկանց մի ստվար զորք:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ այն մարդիկ, որոնց մենք ուղարկել էինք գերիների հետ, ժամանակին հասան՝ կասեցնելու նրանց, երբ նրանք քիչ էր մնում հաղթեին մեզ:
- 19 Բայց ահա, իմ երկու հազար և վաթսուսանոց փոքր ջոկատը կովում էր առավելագույն մոլեգնությամբ. այո, նրանք անսասան էին Լամանացիների առջև, և մատակարարում էին մահ բոլոր նրանց, ովքեր դիմադրում էին իրենց:
- 20 Եվ այն ժամանակ, երբ մեր զորքի մնացածը քիչ էր մնում տեղի տար Լամանացիների առջև, ահա այն երկու հազար և վաթսուսան անսասան էին ու անվեհեր:
- 21 Այո, և նրանք հնազանդվում և ձգտում էին ճշգրիտ կատարել հրամանի ամեն մի բառը. այո, և ճիշտ իրենց հավատքի համաձայն կատարվեց նրանց համար. և ես հիշեցի խոսքերը, որ նրանք ասացին ինձ, որ իրենց մայրերը սովորեցրել էին իրենց:
- 22 Եվ այժմ ահա, դա իմ այս որդիներն էին և այն մարդիկ, ովքեր ընտրվել էին՝ փոխադրելու գերիներին, ում մենք պարտական ենք այս մեծ հաղթանակի համար. քանզի այդ նրանք էին, ովքեր պարտության մատնեցին Լամանացիներին. հետևաբար, նրանք ետ քշվեցին դեպի Մանթիի քաղաքը:
- 23 Եվ մենք պահեցինք մեր քաղաք Կումենին, և բոլորս չկոտորվեցինք սրից. սակայն մենք կրել էինք մեծ կորուստ:

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

- 24 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիների փախչելուց հետո, ես անմիջապես կարգադրություններ արեցի, որ իմ տղամարդիկ, ովքեր վիրավորվել էին, վերցվեն մեռածների միջից, և կարգադրեցի, որ նրանց վերքերը կապվեն:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ երկու հազար և վաթսունից կային երկու հարյուրը, որոնք ուշաթափվել էին՝ արյան կորստի պատճառով. այնուամենայնիվ, համաձայն Աստծո բարության և ի մեծ զարմանս մեզ, և նաև ի ուրախություն մեր ողջ բանակի, չկար նրանցից մեկ հոգի, որ մեռած լիներ. այո, և ոչ էլ կար մի հոգի նրանց մեջ, որ ստացած շիներ շատ վերքեր:
- 26 Եվ այժմ, նրանց պահպանումն ապշեցուցիչ էր մեր ողջ բանակի համար, այո, որ նրանք պետք է խնայվեին, մինչ կային մեր եղբայրներից հազարը, ովքեր սպանվել էին: Եվ մենք արդարացիորեն վերագրում ենք դա Աստծո հրաշագործ զորությանը, շնորհիվ նրանց արտասովոր հավատքի առ այն, ինչին նրանք սովորեցվել էին հավատալ, որ կա արդար Աստված, և նրանք, ովքեր չեն կասկածում, որ նրանք պետք է պահպանվեն նրա սքանչելի զորությամբ:
- 27 Արդ, այս էր հավատքը նրանց, որոնց մասին ես խոսեցի. նրանք երիտասարդ են, և նրանց միտքն անասասան է, և նրանք շարունակ դնում են իրենց վստահությունը՝ Աստծո վրա:
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես մեր վիրավոր մարդկանց հոգ տանելուց, և մեր մեռելներին և նաև Լամանացիների մեռելներին թաղելուց հետո, որոնք շատ էին, ահա, մենք հարցրեցինք Գեդից գերիների վերաբերյալ, որոնց հետ նրանք ճանապարհ էին ընկել գնալու ներքև՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը:
- 29 Այժմ Գեդը գլխավոր զորապետն էր ջոկատի, որը նշանակված էր հսկելու նրանց՝ ընդհուպ մինչև այդ երկիրը:
- 30 Եվ արդ, սրանք են այն խոսքերը, որոնք Գեդն ասաց ինձ. Ահա, մենք ճանապարհ ընկանք՝ գնալու Զարահեմլայի երկիրը, մեր գերիների հետ: Եվ եղավ այնպես, որ մենք հանդիպեցինք մեր զորքերի լրտեսներին, որոնք դուրս էին ուղարկվել՝ հետևելու Լամանացիների ճամբարին:

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

31 Եվ նրանք աղաղակեցին դեպի մեզ՝ ասելով. Ահա, Լամանացիների զորքերն արշավում են դեպի Կումենի քաղաքը. և ահա, նրանք հարձակվելու են նրանց վրա, այո, և կոտորելու են մեր ժողովրդին:

32 Եվ եղավ այնպես, որ մեր գերիները լսեցին նրանց աղաղակները, որը ստիպեց նրանց համարձակություն ստանալ. և նրանք ապստամբություն բարձրացրեցին մեր դեմ:

33 Եվ եղավ այնպես, նրանց ապստամբության պատճառով, մենք ստիպված էինք մեր սրերը բերել նրանց վրա: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք խմբով վազեցին մեր սրերի վրա, որի ընթացքում նրանցից մեծ թվով սպանվեցին. իսկ նրանցից մնացածը դուրս ճեղքեցին և փախան մեզանից:

34 Եվ ահա, երբ նրանք փախել էին, և մենք չկարողացանք բռնել նրանց, մենք արշավի ելանք արագորեն՝ դեպի Կումենի քաղաքը. և ահա, մենք հասանք ժամանակին, որպեսզի կարողանայինք օգնել մեր եղբայրներին քաղաքը պահպանելում:

35 Եվ ահա, մենք կրկին ազատված ենք մեր թշնամիների ձեռքից: Եվ օրհնյալ է Աստծո անունը. քանզի ահա, այդ նա է, որ ազատեց մեզ. այո, որ արեց այս մեծ բանը մեզ համար:

36 Արդ, եղավ այնպես, որ ես՝ Հելամանս, երբ լսեցի Գեդի այս խոսքերը, ես լցվեցի մեծ ուրախությամբ՝ մեզ պահպանելիս Աստծո բարության պատճառով, որ մենք բոլորս չմեռանք. այո, և ես վստահ եմ, որ նրանց հոգիները, ովքեր սպանվել են, մտել են իրենց Աստծո հանգիստը:

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Ալմա 58

- 1 Եվ ահա, այժմ եղավ այնպես, որ մեր հաջորդ նպատակն էր ձեռք բերել Մանթիի քաղաքը. բայց ահա, չկար ոչ մի ձև, որ մենք կարողանայինք նրանց դուրս բերել քաղաքից՝ մեր փոքր ջոկատներով: Քանզի ահա, նրանք հիշում էին այն, ինչ մինչև այժմ մենք արել էինք. հետևաբար, մենք չէինք կարող հրապուրել նրանց՝ իրենց բերդերից դուրս:
- 2 Եվ նրանք շատ ավելի մեծաթիվ էին, քան մեր բանակը, այնպես որ մենք չէինք համարձակվում առաջ գնալ և հարձակվել նրանց վրա՝ իրենց բերդերում:
- 3 Այո, և դարձավ անհրաժեշտ, որ մենք օգտագործենք մեր մարդկանց՝ պահպանելու երկրի այն մասերը, որոնք մենք մեր տիրապետությանն էինք վերադարձրել. հետևաբար, նպատակահարմար դարձավ, որ մենք սպասեինք, որպեսզի Զարահեմլայի երկրից ավելի շատ ուժ ստանայինք, և նաև պարենի նոր պաշար:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ ես, այսպիսով, մեր երկրի կառավարչի մոտ ուղարկեցի մի դեսպանություն՝ ծանոթացնելու նրան մեր ժողովրդի գործերի վերաբերյալ: Եվ եղավ այնպես, որ մենք սպասում էինք պարեն և ուժ ստանալ Զարահեմլայի երկրից:
- 5 Բայց ահա, այս օգուտ բերեց մեզ, բայց քիչ. քանզի Լամանացիները նույնպես օրեցօր մեծ ուժ էին ստանում, և նաև շատ պարեն. և այսպիսին էր մեր դրությունն այս ժամանակահատվածում:
- 6 Եվ Լամանացիներն արտագրոհի էին ելնում մեր դեմ ժամանակ առ ժամանակ՝ վճռելով մի հնարքով կործանել մեզ. սակայն մենք չէինք կարող գալ՝ ճակատամարտելու նրանց հետ, նրանց ապաստարանների և նրանց բերդերի պատճառով:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ մենք սպասում էինք այս դժվարին պայմաններում, շատ ամիսների ընթացքում, նույնիսկ մինչև մենք քիչ էր մնում մեռնեինք ուտելիքի պակասությունից:

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

8 Բայց եղավ այնպես, որ մենք ստացանք ուտելիք, որն ուղեկցվել էր մեզ մոտ երկու հազար հոգիանոց զորքի կողմից՝ ի օժանդակություն մեզ. և այս է բոլոր օգնությունը, որ մենք ստացանք՝ պաշտպանելու մեզ և մեր երկիրը, մեր թշնամիների ձեռքն ընկնելուց, այո, կռվելու համար մի թշնամու հետ, որն անհամար էր:

9 Եվ այժմ, մեր այս դժվարությունների պատճառը, կամ պատճառը, թե ինչու նրանք մեզ չէին ուղարկում ավելի մեծ ուժ, մենք չգիտենք. դրա համար մենք վշտացած էինք, և նաև լցված վախով, որ չլինեք թե որևէ ձևով Աստծո դատաստանները գային մեր երկրի վրա՝ ի խորտակումն և լիակատար կործանումն մեզ:

10 Հետևաբար, մենք դուրս թափեցինք մեր հոգիներն աղոթքով առ Աստված, որ նա ուժեղացներ մեզ և ազատեր մեզ մեր թշնամիների ձեռքից, այո, և նաև տար մեզ ուժ, որ մենք կարողանայինք պահպանել մեր քաղաքները և մեր հողերը և մեր ունեցվածքը մեր ժողովրդի ապրուստի համար:

11 Այո, և եղավ այնպես, որ Տերը՝ մեր Աստվածը, այցելեց մեզ հավաստիացումներով, որ նա կազատի մեզ. այո, այնպես որ նա խաղաղություն խոսեց մեր հոգիներին, և մեծ հավատք շնորհեց մեզ, և այնպես արեց, որ մենք հուսացինք մեր ազատմանը նրանով:

12 Եվ մենք արիացանք մեր փոքր ուժով, որը ստացել էինք, և վճռականությամբ լցվեցինք, որ կհաղթենք մեր թշնամիներին և կպահպանենք մեր հողերն ու մեր ունեցվածքը, մեր կանանց, մեր երեխաներին և մեր ազատության գործը:

13 Եվ այսպես, մենք առաջ գնացինք ողջ մեր զորությամբ՝ Լամանացիների դեմ, որոնք Մանթիի քաղաքում էին. և մենք խփեցինք մեր վրաններն անապատի եզրի մոտ, որը մոտ էր քաղաքին:

14 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը, երբ Լամանացիները տեսան, որ մենք անապատին մոտիկ սահմաններում էինք, որը քաղաքին մոտ էր, նրանք դուրս ուղարկեցին իրենց լրտեսներին՝ մեր շրջակայքը, որպեսզի կարողանային պարզել մեր բանակի թիվն ու ուժը:

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք տեսան, որ մենք ուժեղ չէինք՝ ըստ մեր թվաքանակի, և վախենալով, որ մենք նրանց կկտրեինք իրենց օգնության միջոցներից, եթե իրենք դուրս չգային, ճակատամարտելու մեր դեմ, և չսպանեին մեզ, և նաև ենթադրելով, որ իրենք կկարողանային իրենց մեծաքանակ զորքերով հեշտորեն ոչնչացնել մեզ, հետևաբար, նրանք սկսեցին պատրաստություններ տեսնել՝ դուրս գալու մեր դեմ՝ ճակատամարտելու:

16 Եվ երբ մենք տեսանք, որ նրանք պատրաստություններ էին տեսնում՝ դուրս գալու մեր դեմ, ահա, ես կարգադրեցի, որ Գեդը, մարդկանց մի փոքր խմբով, քողարկվեր անապատում, և նաև, որ Թեոմները և մարդկանց մի փոքր խումբ ևս՝ քողարկվեին անապատում:

17 Արդ, Գեդը և իր մարդիկ աջ կողմում էին, իսկ մյուսները՝ ձախ կողմում. և երբ նրանք այսպես քողարկվեցին, ահա, ես մնացի իմ զորքի մնացածի հետ այն նույն տեղում, որտեղ մենք սկզբում խփել էինք մեր վրանները՝ պատրաստվելով այն ժամանակի համար, երբ Լամանացիները պիտի դուրս գային՝ ճակատամարտելու:

18 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները դուրս եկան մեր դեմ իրենց ստվար բանակով: Եվ երբ նրանք եկան ու քիչ էր մնում սրերով հարձակվելին մեզ վրա, ես կարգադրեցի, որ իմ մարդիկ, նրանք, ովքեր ինձ հետ էին, նահանջեն անապատի խորքը:

19 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները հետապնդեցին մեզ մեծ արագությամբ, քանզի նրանք սաստիկ փափագում էին հասնել մեզ, որպեսզի կարողանային սպանել մեզ. հետևաբար, նրանք մեզ հետապնդեցին մինչև անապատի խորքը. և մենք անցանք Գեդի և Թեոմների մեջտեղով, այնպես որ նրանք չհայտնաբերվեցին Լամանացիների կողմից:

20 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիներն անցել էին, կամ երբ բանակն անցել էր, Գեդը և Թեոմները բարձրացան իրենց գաղտնի տեղերից, և կասեցրեցին Լամանացիների լրտեսներին, որպեսզի նրանք չվերադառնային քաղաք:

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inasmuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

- 21 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք կասեցրել էին նրանց, նրանք վազեցին դեպի քաղաք և հարձակվեցին պահակախմբի վրա, որոնց թողել էին՝ հսկելու քաղաքը, այնպես որ նրանք կոտորեցին նրանց, և վերցրեցին քաղաքի տիրապետությունը:
- 22 Արդ, այս արվեց, որովհետև Լամանացիները թույլ էին տվել իրենց ողջ բանակը, բացի միայն մի քանի պահակներից, առաջնորդվելու դեպի անապատի խորքը:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Գեդը և Թեոմներն այս ձևով ձեռք բերեցին տիրապետությունը նրանց բերդերի: Եվ եղավ այնպես, որ մենք անապատում շատ ճամփորդելուց հետո վերցրեցինք մեր ուղղությունը դեպի Զարահեմլայի երկիրը:
- 24 Եվ երբ Լամանացիները տեսան, որ նրանք քայլում էին դեպի Զարահեմլայի երկիրը, նրանք սաստիկ վախեցան, չլինել թե մի ծրագիր էր դրված՝ տանելու իրենց կործանման. հետևաբար, նրանք սկսեցին կրկին նահանջել դեպի անապատի խորքը, այո, ճիշտ նույն ուղով ետ, որով իրենք եկել էին:
- 25 Եվ ահա գիշեր էր և նրանք խփեցին իրենց վրանները, քանզի Լամանացիների գլխավոր զորապետերը ենթադրել էին, որ Նեփիացիները հոգնել էին իրենց արշավի պատճառով. և ենթադրելով, որ նրանք քշել էին իրենց ամբողջ բանակը, հետևաբար, նրանք միտք չարեցին Մանթիի քաղաքի մասին:
- 26 Արդ եղավ այնպես, որ երբ գիշեր էր, ես կարգադրեցի, որ իմ մարդիկ չքնեն, այլ որ նրանք արշավեն առաջ՝ մեկ այլ ճանապարհով, դեպի Մանթիի երկիրը:
- 27 Եվ գիշերով կատարած մեր այս արշավանքի պատճառով, ահա, հաջորդ օրը մենք Լամանացիներից անցել էինք, այնպես որ մենք տեղ հասանք Մանթիի քաղաքը՝ նրանցից առաջ:
- 28 Եվ այսպիսով եղավ այնպես, որ այս հնարքի միջոցով մենք վերցրեցինք Մանթի քաղաքի տիրապետությունը՝ առանց արյուն թափելու:
- 29 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիների զորքերը հասան քաղաքի մոտ, և տեսան, որ մենք նախապատրաստված էինք՝ հանդիպելու նրանց, նրանք սաստիկ ապշեցին և ցնցվեցին մեծ վախով, այնպես որ նրանք փախան անապատ:

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

- 30 Այո, և եղավ այնպես, որ Լամանացիների զորքերը դուրս փախան երկրի բոլոր մասերից: Բայց ահա, նրանք իրենց հետ շատ կանանց ու երեխաների են տարել երկրից դուրս:
- 31 Եվ այն քաղաքները, որոնք վերցվել էին Լամանացիների կողմից, դրանցից բոլորն այս ժամանակահատվածում մեր տիրապետության տակ են. և մեր հայրերը և մեր կանայք և մեր զավակները վերադառնում են իրենց տները, բոլորը, բացի նրանցից, ովքեր գերի են վերցվել ու տարվել Լամանացիների կողմից:
- 32 Բայց ահա, մեր զորքերը փոքր են՝ պահպանելու համար այսքան մեծ թվով քաղաքներ և այսքան մեծ տիրույթներ:
- 33 Բայց ահա, մենք ապավինում ենք մեր Աստծուն, որը տվել է մեզ հաղթանակ՝ այդ հողերի վրա, այնպես որ մենք ձեռք ենք բերել այն քաղաքները և այն հողերը, որոնք մեր սեփականն էին:
- 34 Այժմ մենք չգիտենք պատճառը, որ կառավարությունը չի տալիս մեզ ավելի շատ ուժ. ոչ էլ այն մարդիկ գիտեն, ովքեր եկան մեզ մոտ, թե ինչու մենք չենք ստացել ավելի մեծ ուժ:
- 35 Ահա, մենք չգիտենք, բայց միգուցե դուք անհաջողության մեջ եք, և դուք տարել եք ուժերը՝ երկրի այդ մասը. եթե այդպես է, մենք չենք ուզում տրտնջալ:
- 36 Իսկ եթե դա այդպես չէ, ահա, մենք վախենում ենք, որ կառավարությունում ինչ-որ տարաձայնություն կա, որ նրանք չեն ուղարկում ավելի շատ մարդիկ՝ մեզ օգնության. քանզի մենք գիտենք, որ նրանք ավելի մեծաքանակ են, քան այն, ինչ նրանք ուղարկել են:
- 37 Բայց ահա, դա նշանակություն չունի, մենք վստահ ենք՝ Աստված կազատի մեզ, չնայած մեր զորքերի թուլությանը, այո, և կազատի մեզ՝ մեր թշնամիների ձեռքից:
- 38 Ահա, այս քսանևիններորդ տարին է՝ ուշ վերջը, և մենք տիրում ենք մեր հողերին. իսկ Լամանացիները փախել են դեպի Նեփիի երկիրը:
- 39 Եվ Ամմոնի ժողովրդի այն որդիները, որոնց մասին ես այնքան բարեհաճորեն խոսեցի, ինձ հետ են՝ Մանթիի քաղաքում. և Տերն օգնել է նրանց, այո, և պահել է նրանց՝ սրից ընկնելուց, այնպես որ նույնիսկ մեկ հոգի չի սպանվել:

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

40 Բայց ահա, նրանք ստացել են շատ վերքեր. այնուամենայնիվ, նրանք կանգնած են հաստատուն այն ազատության մեջ, որով Աստված դարձրել է նրանց ազատ. և նրանք ճշգրիտ են Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն օրեցօր հիշելիս. այո, նրանք շարունակ պահում-պահպանում են նրա կանոնները և նրա դատաստանները և նրա պատվիրանները, և նրանց հավատքը մարգարեությունների հանդեպ՝ նրա մասին, ինչ պիտի գա, ամուր է:

41 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայր Մորոնի, թող Տերը՝ մեր Աստվածը, որը փրկագնել է մեզ և դարձրել ազատ, պահի քեզ շարունակ իր ներկայության մեջ. այո, և թող հովանավորի այս ժողովրդին, այնքան, որ դուք ունենաք հաջողություն ձեռք բերելում տիրապետությունը՝ այն ամենի, որ Լամանացիները խլել են մեզանից, որը մեր ապրուստի համար էր: Եվ այժմ ահա, ես վերջացնում եմ իմ նամակը: Ես Հելամանն եմ՝ Ալմայի որդին:

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Ալմա 59

- 1 Արդ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսուներորդ տարում, Մորոնին, Հելամանի նամակը ստանալուց և կարդալուց հետո, անչափ ուրախացավ այն բարօրության համար, այո, այն մեծ հաջողության, որը Հելամանն ունեցել էր՝ ձեռք բերելով այն հողերը, որոնք կորցրել էին:
- 2 Այո, և նա դա հայտնի դարձրեց իր ողջ ժողովրդին՝ շրջակա ողջ երկրում, այն մասում, որտեղ ինքն էր, որ նրանք նույնպես ուրախանային:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ նա անմիջապես մի նամակ ուղարկեց Պաորանին, փափագելով, որ նա կարգադրեր մարդկանց ի մի հավաքվել՝ զորացնելու Հելամանին, կամ Հելամանի զորքերը, այնպես որ նա կարողանար հեշտությամբ պահպանել երկրի այդ մասը, որը նրան այնպիսի հրաշագործությամբ հաջողվել էր վերադարձնել:
- 4 Եվ եղավ այնպես, հետո, երբ Մորոնին ուղարկել էր այս նամակը Ջարահեմլայի երկիրը, նա նորից սկսեց մի ծրագիր կազմել, որպեսզի ինքը կարողանար ձեռք բերել այն հողերի և քաղաքների մնացածը, որոնք Լամանացիները վերցրել էին իրենցից:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ մինչդեռ Մորոնին այսպես պատրաստություններ էր տեսնում՝ զնալու Լամանացիների դեմ ճակատամարտելու, ահա, Նեփիայի ժողովուրդը, ովքեր ի մի էին հավաքվել Մորոնիի քաղաքից, և Լեփիի քաղաքից, և Մորիանթոնի քաղաքից, հարձակման ենթարկվեցին Լամանացիների կողմից:
- 6 Այո, այսինքն՝ նրանք, ովքեր հարկադրված էին եղել փախչել Մանթիի երկրից, և շրջակա երկրից, եկել էին ու միացել Լամանացիներին երկրի այս մասում:
- 7 Եվ այսպես, լինելով չափազանց մեծաթիվ, այո, և ստանալով ուժ՝ օրեցօր, Ամմորոնի հրամանով, նրանք առաջ եկան Նեփիայի ժողովրդի դեմ, և նրանք սկսեցին կոտորել նրանց մի չափազանց մեծ կոտորածով:
- 8 Եվ նրանց զորքերն այնքան մեծաթիվ էին, որ Նեփիայի ժողովրդի մնացածը ստիպված էր փախչել՝ նրանց առջևից. և նրանք իրականում եկան ու միացան Մորոնիի բանակին:

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Եվ այժմ, քանի որ Մորոնին կարծում էր, որ պետք է մարդիկ ուղարկված լինեին Նեփիայի քաղաքը՝ ժողովրդին օգնության, պահելու այդ քաղաքը, և իմանալով, որ ավելի հեշտ էր պաշտպանել քաղաքը՝ Լամանացիների ձեռքն ընկնելուց, քան ետ վերցնել այն նրանցից, նա կարծում էր, որ նրանք հեշտությամբ կպահեին այդ քաղաքը:

10 Հետևաբար, նա պահեց բոլոր իր ուժերը՝ պաշտպանելու այն վայրերը, որոնք նա ետ էր վերցրել:

11 Եվ այժմ, երբ Մորոնին տեսավ, որ Նեփիայի քաղաքը կորցրեցին, նա խիստ վշտացավ, և սկսեց տարակուսել, ժողովրդի ամբարշտության պատճառով, թե արդյոք նրանք չէին ընկնելու իրենց եղբայրների ձեռքը:

12 Արդ, այսպիսին էր վիճակը նրա բոլոր գլխավոր զորապետերի: Նրանք տարակուսում էին և նաև զարմանում ժողովրդի ամբարշտության համար, և դա՛ իրենց վրա Լամանացիների հաջողության պատճառով:

13 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին բարկացավ կառավարության վրա, իրենց երկրի ազատության նկատմամբ նրանց անտարբերության պատճառով:

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Ալմա 60

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նա նորից գրեց երկրի կառավարչին, որը Պատրանն էր, և սրանք են խոսքերը, որ նա գրեց՝ ասելով. Ահա, ես ուղղում եմ իմ նամակը Պատրանին, Զարահեմլայի քաղաքում, որը գլխավոր դատավորն ու կառավարիչն է երկրի վրա, և նաև բոլոր նրանց, ովքեր ընտրվել են այս ժողովրդի կողմից՝ կառավարելու և ղեկավարելու այս պատերազմի գործերը:
- 2 Քանզի ահա, ես որոշ բան ունեմ ասելու նրանց՝ դատապարտության ձևով. քանզի ահա, դուք ինքներդ գիտեք, որ դուք նշանակվել եք՝ ի մի հավաքելու մարդկանց, և նրանց զինելու սրերով և թրերով, և բոլոր ձևի, ամեն տեսակի պատերազմի զենքերով, և ուղարկելու առաջ՝ Լամանացիների դեմ, որ կողմից էլ որ նրանք գան մեր երկիրը:
- 3 Եվ այժմ ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ ինքս, և նաև իմ մարդիկ, և նաև, Հելամանն ու նրա մարդիկ, կրել ենք խիստ մեծ տառապանքներ. այո, նույնիսկ քաղց, ծարավ, և հոգնածություն, և բոլոր ձևի ու ամեն տեսակի չարչարանքներ:
- 4 Բայց ահա, եթե սա լինեք այն ամենը, ինչ մենք կրեցինք, մենք չէինք տրտնջա կամ բողոքի:
- 5 Սակայն ահա, մեծ եղավ կոտորածը մեր ժողովրդի մեջ. այո, հազարավորներ ընկան սրից, մինչդեռ կարող էր այլ կերպ լինել, եթե դուք տված լինեիք մեր զորքերին բավականաչափ ուժ և օգնություն նրանց համար: Այո, մեծ է եղել ձեր անփութությունը մեր հանդեպ:
- 6 Եվ այժմ ահա, մենք փափագում ենք իմանալ այս խիստ մեծ անփութության պատճառը. այո, մենք փափագում ենք իմանալ ձեր անհոգ վիճակի պատճառը:
- 7 Միթե դուք մտածում եք, որ կարող եք նստել ձեր գահերի վրա անմիտ ընդարմության մի վիճակում, մինչդեռ ձեր թշնամիները տարածում են մահվան գործը ձեր շուրջը: Այո, մինչդեռ նրանք սպանում են ձեր եղբայրներից հազարավորներին,

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

- 8 Այո, նույնիսկ նրանք, ովքեր դրել են հույսը ձեզ վրա՝ պաշտպանության համար, այո, դրել են ձեզ մի պաշտոնում, որպեսզի դուք կարողանալիք սատարել նրանց, այո, դուք կարող էիք զորքեր ուղարկել նրանց, զորացրած լինելով նրանց, և փրկած լինելով նրանցից հազարավորներին՝ սրով ընկնելուց:
- 9 Բայց ահա, դա բոլորը չէ, դուք նրանցից ետ եք պահել ձեր պարենը, այնպես որ շատերն են կռվել և իրենց կյանքը, մինչև արյան վերջին կաթիլը, տվել հանուն իրենց մեծ իղձերի, որոնք նրանք ունեին այս ժողովրդի բարօրության համար. այո, և այս նրանք արել են, երբ նրանք քիչ էր մնում մեռնելին քաղցից, նրանց հանդեպ ձեր չափազանց մեծ անփութության պատճառով:
- 10 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, քանզի դուք պարտավոր եք սիրված լինել. այո, դուք պարտավոր էիք շարժվել ավելի ջանասիրաբար՝ այս ժողովրդի բարօրության և ազատության համար. բայց ահա, դուք անտեսել եք նրանց, այնպես որ հազարավորների արյունը պիտի գա ձեր գլուխների վրա վրեժխնդրության համար. այո, քանզի Աստծուն հայտնի էին բոլոր նրանց աղաղակները, և բոլոր նրանց տառապանքները,
- 11 Ահա, միթե դուք կարող էիք կարծել, որ դուք կարող էիք նստել ձեր գահերի վրա և Աստծո չափազանց բարության պատճառով կարող էիք ոչինչ չանել, և նա կազատեր ձեզ: Ահա, եթե դուք կարծել եք այդպես, դուք իզուր եք կարծել:
- 12 Միթե դուք կարծում եք, որովհետև ձեր եղբայրներից այդքան շատերը սպանվել են, դա նրանց ամբարշտության պատճառով է: Ես ասում եմ ձեզ՝ եթե դուք կարծում եք այդպես, դուք իզուր եք կարծում. քանզի ես ասում եմ ձեզ՝ կան շատերը, որոնք ընկել են սրից, և ահա, դա ձեր դատապարտության համար է.
- 13 Քանզի Տերը հանդուրժում է արդարների սպանվելը, որպեսզի իր արդարադատությունը և դատաստանը գա ամբարիշտների վրա. հետևաբար, դուք չպետք է կարծեք, որ արդարները կորչում են, քանի որ նրանք սպանվում են. այլ ահա, նրանք մտնում են Տիրոջ՝ իրենց Աստծո հանգիստը:

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

14 Եվ արդ անհա, ես ասում եմ ձեզ, ես սաստիկ վախենում եմ, որ Աստծո դատաստանները գալու են այս ժողովրդի վրա, իրենց խիստ ծուլության պատճառով, այո, հենց մեր կառավարության ծուլության, և նրանց խիստ մեծ անփութության՝ դեպի իրենց եղբայրները, այո, դեպի նրանց, ովքեր սպանվել են:

15 Քանզի եթե չլիներ ամբարշտության պատճառով, որն առաջինը սկսվեց մեր հրամանատարությունից, մենք կկարողանայինք դիմադրել մեր թշնամիներին, որ նրանք չկարողանային իշխանություն ձեռք բերել մեզ վրա:

16 Այո, եղած չլիներ պատերազմը, որը բռնկվեց մեր մեջ. այո, չլինեին այն թագավորասերները, որոնք պատճառ դարձան այդքան շատ արյունահեղության մեր մեջ. այո, այն ժամանակ, երբ մենք կռվում էինք մեր մեջ, եթե մենք միավորած լինեինք մեր ուժը, ինչպես մենք արել էինք մինչև այժմ. այո, եղած չլիներ ուժի և իշխանության տենչը մեզ վրա, որն ունեին այն թագավորասերները. նվիրված լինեին նրանք մեր ազատության գործին, և միավորված մեզ հետ, և գնային առաջ՝ մեր թշնամիների դեմ, մեր դեմ սրեր վերցնելու փոխարեն, որը պատճառ էր մեր մեջ այսքան շատ արյունահեղության. այո, եթե մենք առաջ գնացած լինեինք նրանց դեմ՝ Տիրոջ ուժով, մենք ցիրուցան արած կլինեինք մեր թշնամիներին, քանզի դա արված կլիներ, համաձայն նրա խոսքի կատարման:

17 Բայց անհա, այժմ Լամանացիները գալիս են մեզ վրա, վերցնելով մեր հողերի տիրապետությունը, և նրանք սպանում են մեր ժողովրդին սրով, այո, մեր կանանց և մեր երեխաներին, և նաև տանում են նրանց գերության, պատճառ դառնալով, որ նրանք ամեն ձևի չարչարանքներ կրեն, և սա՝ այն մեծ ամբարշտության պատճառով նրանց, ովքեր ձգտում են ուժի և իշխանության, այո, այսինքն՝ այն թագավորասերների:

18 Բայց ինչո՞ւ ես պիտի շատ խոսեմ այս հարցի մասին: Քանզի մենք չգիտենք, բայց միգուցե դուք ինքներդ եք ձգտում իշխանության: Մենք չգիտենք, բայց միգուցե դուք նույնպես ձեր հայրենիքի դավաճաններն եք:

19 Կամ մի՞թե դուք անտեսել եք մեզ, որովհետև դուք մեր երկրի սրտում եք, և անվտանգությամբ եք շրջապատված, որ դուք չեք կարգադրում՝ ուտելիք ուղարկվի մեզ, և նաև, մարդկանց՝ զորացնելու մեր զորքերը:

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

20 Մի՞թե դուք մոռացել եք Տիրոջ՝ ձեր Աստծո պատվիրանները: Այո, մի՞թե դուք մոռացել եք մեր հայրերի գերությունը: Մի՞թե դուք մոռացել եք այն բազում դեպքերը, որ մենք ազատվել ենք մեր թշնամիների ձեռքից:

21 Կամ մի՞թե դուք կարծում եք, որ Տերը դեռ կազատի մեզ, մինչ մենք նստած ենք մեր գահերին և չենք օգտագործում այն միջոցները, որոնք Տերն ապահովել է մեզ համար:

22 Այո, մի՞թե դուք նստելու եք անգործության մեջ, մինչ դուք շրջապատված եք հազարավոր այնպիսիներով, այո, բյուրավորներով, ովքեր նույնպես նստած են անգործության մեջ, մինչդեռ կան երկրի շրջակա սահմաններում հազարավորներ, ովքեր ընկնում են սրից, այո, վիրավոր ու արյունաքամ:

23 Մի՞թե դուք կարծում եք, որ Աստված ձեզ կհամարի անմեղ, մինչ դուք նստած եք հանգիստ և նայում եք այս բաներին: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ: Արդ, ես կամենում եմ, որ դուք հիշեք, որ Աստված ասել է, որ նախ անոթի ներսը պիտի մաքրվի, և ապա մաքրվի նաև անոթի դուրսը:

24 Եվ արդ, եթե դուք չապաշխարեք դրանցից, ինչ դուք արել եք, և չսկսեք ոտքի ելնել ու գործել, և ուտելիք ու մարդիկ չուղարկեք մեզ, և նաև Հելամանին, որպեսզի նա կարողանա պահել երկրի այն մասերը, որոնք նա ետ է վերցրել, և որ մենք նույնպես կարողանանք վերադարձնել մեր տիրույթների մնացածը՝ այս մասերում, ահա, հարկ կլինի, որ մենք այլևս չկռվենք Լամանացիների հետ, մինչև մենք նախ չմաքրենք մեր անոթի ներսը, այո՝ հենց մեր կառավարության մեծ գլուխը:

25 Եվ եթե դուք չհամաձայնվեք իմ նամակի հետ, և չդրսևորեք և ցույց չտաք ինձ ազատության ճշմարիտ ոգի, և չջանաք զորացնել ու ամրացնել մեր զորքերը, և չտաք նրանց ուտելիք՝ իրենց պահելու համար, ահա, ես կթողնեմ իմ ազատասերների մի մասին՝ պահպանելու մեր հողի այս մասը, և ես կթողնեմ Աստծո ուժն ու օրհնությունները նրանց վրա, որ ոչ մի ուրիշ ուժ չկարողանա գործել նրանց դեմ,

26 Եվ դա՛ նրանց խիստ մեծ հավատքի և իրենց նեղությունների մեջ նրանց համբերության պատճառով,

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

- 27 Եվ ես կգամ ձեզ մոտ, և եթե ձեր մեջ լինի որևէ մեկը, որն ունի ազատության տենչ, այո, եթե լինի ազատության անգամ մի կայծ մնացած, ահա, ես խռովություններ կառաջացնեմ ձեր մեջ, նույնիսկ մինչև նրանք, ովքեր իդձեր ունեն գավթելու ուժ և իշխանություն, բնաջինջ դառնան:
- 28 Այո, ահա, ես չեմ վախենում ձեր ուժից, ոչ էլ իշխանությունից, այլ դա իմ Աստծուց է, որ ես վախենում եմ. և դա ըստ նրա պատվիրանների է, որ ես վերցնում եմ իմ սուրը պաշտպանելու իմ երկրի գործը, և դա ձեր անօրինության պատճառով է, որ մենք կրել ենք այսքան մեծ կորուստ:
- 29 Ահա, ժամանակն է, այո, ժամանակը հիմա մոտ է, որ եթե դուք ջանք չգործադրեք ձեր երկրի և ձեր փոքրիկների պաշտպանության համար, արդարության սուրը կախված է ձեր վրա. այո, և այն կընկնի ձեր վրա և կայցելի ձեզ, նույնիսկ ի լիակատար կործանումն ձեզ:
- 30 Ահա, ես ձեզանից օգնություն եմ սպասում. և եթե դուք մեզ օժանդակություն չմատակարարեք, ահա, ես կգամ ձեզ մոտ՝ հենց Զարահեմլայի երկիրը և կգարկեմ ձեզ սրով, այնպես որ դուք այլևս ուժ չեք ունենա՝ խոչընդոտելու այս ժողովրդի առաջընթացը՝ մեր ազատության գործում:
- 31 Քանզի ահա, Տերը թույլ չի տա, որ դուք ապրեք ու զորանաք ձեր անօրինությունների մեջ՝ կործանելու իր արդար մարդկանց:
- 32 Ահա, միթե կարող եք դուք կարծել, որ Տերը կխնայի ձեզ և դուրս կգա դատաստանով Լամանացիների դեմ, երբ դա նրանց հայրերի ավանդությունն է, որ առաջացրել է իրենց ատելությունը, այո, և այն կրկնապատկվել է նրանց կողմից, որոնք պառակտվել են մեզանից, մինչդեռ ձեր անօրինությունը՝ փառքի և աշխարհի ունայն բաների հանդեպ ձեր սիրո պատճառով է:
- 33 Դուք գիտեք, որ զանց եք անում Աստծո օրենքները, և դուք գիտեք, որ դուք ոտնակոխ եք անում դրանք: Ահա Տերն ասում է ինձ. Եթե նրանք, ում դուք նշանակել եք ձեզ կառավարիչներ, չապաշխարեն իրենց մեղքերից և անօրինություններից, դուք պետք է վեր գնաք՝ ճակատամարտելու նրանց դեմ:

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

34 Եվ այժմ, ահա, ես՝ Մորոնիս, հարկադրված եմ, համաձայն այն ուխտի, որ ես արել եմ, պահել իմ Աստծո պատվիրանները. հետևաբար, ես կամենում եմ, որ դուք ենթարկվեք Աստծո խոսքին, և շտապ ուղարկեք ձեր պարենից և ձեր մարդկանցից՝ ինձ և նաև Հելամանին:

35 Եվ ահա, եթե դուք չանեք այդ, ես գալիս եմ շտապ ձեզ մոտ. քանզի ահա, Աստված թույլ չի տա, որ մենք սովից մեռնենք. հետևաբար, նա կտա մեզ ձեր ուտելիքից, եթե նույնիսկ դա լինի սրի միջոցով: Արդ, տեսեք, որ դուք կատարեք Աստծո խոսքը:

36 Ահա, ես Մորոնին եմ՝ ձեր գլխավոր զորապետը: Ես չեմ փնտրում իշխանություն, այլ տապալել այն: Ես չեմ փնտրում աշխարհի հարգանքը, այլ իմ Աստծո փառքը, և իմ երկրի ազատությունն ու բարօրությունը: Եվ այսպես, ես ավարտում եմ իմ նամակը:

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Ալմա 61

- 1 Ահա, արդ եղավ այնպես, որ շուտով, Մորոնին իր նամակը գլխավոր կառավարչին ուղարկելուց հետո, նա Պաորանից՝ գլխավոր կառավարչից, մի նամակ ստացավ: Եվ սրանք են այն խոսքերը, որ նա ստացավ.
- 2 Ես՝ Պաորանս, որ գլխավոր կառավարիչն եմ այս երկրի, ուղարկում եմ այս խոսքերը Մորոնիին՝ բանակի վրա գլխավոր զորապետին: Ահա, ես ասում եմ քեզ, Մորոնի, որ ես չեմ ուրախանում քո մեծ չարչարանքներով, այո, դա վշտացնում է իմ հոգին:
- 3 Բայց ահա, կան ոմանք, ովքեր ուրախանում են քո չարչարանքներով, այո, այնպես որ նրանք ապստամբություն են բարձրացրել իմ դեմ և նաև իմ մարդկանցից նրանց, ովքեր ազատասերներ են, այո, և նրանք, ովքեր բարձրացրել են, խիստ մեծաթիվ են:
- 4 Եվ այդ նրանք են, ովքեր ջանացել են խլել ինձանից դատավորական աթոռը, որոնք եղել են պատճառն այս մեծ անօրինության. քանզի նրանք կիրառել են մեծ շողոքորթություն և բազում մարդկանց սրտեր են մոլորեցրել, որը մեր մեջ դառը չարչարանքի պատճառ է լինելու. նրանք ետ են պահել մեր պարենը և ահաբեկել մեր ազատասերներին, այնպես որ նրանք չեկան ձեզ մոտ:
- 5 Եվ ահա, նրանք դուրս են վռնդել ինձ իրենց մոտից, և ես փախել եմ Գեդեոնի երկիրը, այնքան մարդկանց հետ, որքան որ հնարավոր եղավ հավաքել:
- 6 Եվ ահա, ես ուղարկել եմ մի հրովարտակ՝ երկրի այս մասով մեկ. և ահա, նրանք օրեցօր հավաքվում են մեզ մոտ՝ զինվելու, որ պաշտպանեն իրենց երկիրը և իրենց ազատությունը, և որ վրեժ առնեն մեր հանդեպ անիրավությունների համար:
- 7 Եվ նրանք եկել են մեզ մոտ, այնպես որ նրանք, ովքեր ապստամբության են բարձրացել մեր դեմ, արհամարհանքի են արժանացել, այո, այնպես որ նրանք վախենում են մեզանից և չեն համարձակվում գալ՝ մեր դեմ ճակատամարտելու:

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

8 Նրանք վերցրել են Զարահեմլա երկրի կամ քաղաքի տիրապետությունը. նրանք թագավոր են նշանակել իրենց վրա, և նա գրել է Լամանացիների թագավորին, որով նա միաբանվել է նրա հետ մի դաշինքով. դաշինք, որով նա համաձայնվել է պահպանել Զարահեմլա քաղաքը, պահպանում, որը նա կարծում է ի վիճակի կդարձնի Լամանացիներին՝ նվաճելու երկրի մնացածը, և նա պիտի դրվի թագավոր այս ժողովրդի վրա, երբ նրանք կնվաճվեն Լամանացիների կողմից:

9 Եվ արդ, քո նամակում դու կշտամբել ես ինձ, բայց դա նշանակություն չունի. ես բարկացած չեմ, այլ հրճվում եմ քո սրտի մեծությամբ: Ես՝ Պաորանս, չեմ փնտրում իշխանություն, բացի միայն իմ դատավորական աթոռը պահելուց, որպեսզի ես կարողանամ պաշտպանել իմ ժողովրդի իրավունքներն ու ազատությունը: Իմ հոգին այդ ազատության մեջ հաստատուն է կանգնած, որով Աստված դարձրել է մեզ ազատ:

10 Եվ այժմ, ահա, մենք կդիմադրենք ամբարշտությանը, նույնիսկ մինչև արյունահեղություն: Մենք չէինք թափի Լամանացիների արյունը, եթե նրանք մնային իրենց սեփական երկրում:

11 Մենք չէինք թափի մեր եղբայրների արյունը, եթե նրանք ապատամբություն չբարձրացնեին և սուր շվերցնեին մեր դեմ:

12 Մենք կենթարկվեինք ճորտության լծին, եթե դա պահանջվեր Աստծո արդարությամբ, կամ եթե նա պատվիրեր մեզ այդպես անել:

13 Բայց ահա, նա չի պատվիրում մեզ, որ մենք ենթարկվենք մեր թշնամիներին, այլ որ մենք պետք է մեր վստահությունը դնենք նրա վրա, և նա կազատի մեզ:

14 Հետևաբար, իմ սիրելի եղբայր Մորոնի, եկեք ընդդիմանանք չարին, և ինչ չարիքի որ մենք չենք կարող ընդդիմանալ մեր խոսքերով, այո, ինչպիսիք են ապստամբություններն ու երկպառակությունները, եկեք մեր սրերով ընդդիմանանք դրանց, որպեսզի մենք կարողանանք պահպանել մեր ազատությունը, որպեսզի մենք կարողանանք ցնծալ մեր եկեղեցու մեծ արտոնությամբ, և մեր Քավչի ու մեր Աստծո գործով:

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

- 15 Ընտևաբար, շտապ արի՛ ինձ մոտ, քո մարդկանցից մի քանիսի հետ, և մնացածին թող Լեքիի ու Թեանկումի հսկողությանը. նրանց իշխանություն տուր՝ վարելու պատերազմը երկրի այդ մասում, համաձայն Աստծո Հոգու, որը նաև ազատության ոգին է, որը նրանց մեջ է:
- 16 Ահա, ես ուղարկել եմ մի քիչ պարեն նրանց համար, որ նրանք չմեռնեն, մինչև դու կարողանաս գալ ինձ մոտ:
- 17 Ի մի հավաքիր ինչ ուժ որ դու կարող ես, քո արշավանքի ընթացքում դեպի այստեղ, և մենք կշտապենք այդ պառակտիչների դեմ մեր Աստծո ուժով, մեր հավատքի համաձայն, որը մեր մեջ է:
- 18 Եվ մենք կվերցնենք Զարահեմլա քաղաքի տիրապետությունը, որպեսզի կարողանանք ավելի շատ ուտելիք ձեռք բերել՝ ուղարկելու Լեքիին ու Թեանկումին. այո, մենք Տիրոջ ուժով կգնանք առաջ՝ նրանց դեմ, և մենք վերջ կդնենք այս մեծ անօրինությանը:
- 19 Եվ այժմ, Մորոնի, ես իրավ ուրախ եմ քո նամակը ստանալու համար, քանզի ես որոշ չափով անհանգստացած էի, թե մենք ինչ պետք է անեինք, թե արդյո՞ք արդար կլինե՞ր մեզ համար՝ գնալ մեր եղբայրների դեմ:
- 20 Բայց դու ասել ես՝ եթե նրանք չապաշխարեն, Տերը պատվիրել է քեզ, որ դու գնաս նրանց դեմ:
- 21 Տես, որ դու գորացնես Լեքիին ու Թեանկումին՝ Տիրոջով. պատվիրիր նրանց չվախենալ, քանզի Աստված կազատի նրանց, այո, և նաև բոլոր նրանց, ովքեր կանգնած են հաստատուն այն ազատության մեջ, որով Տերը դարձրել է մեզ ազատ: Եվ այժմ ես ավարտում եմ իմ նամակը՝ առ իմ սիրելի եղբայր Մորոնին:

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Ալմա 62

- 1 Եվ այժմ, եղավ այնպես, որ երբ Մորոնին ստացավ այս նամակը, նրա սիրտը լցվեց համարձակությամբ, և լցվեց անչափ մեծ ուրախությամբ՝ Պաորանի հավատարմության համար, որ նա նույնպես դավաճան չէր ազատությանը և իր երկրի գործին:
- 2 Բայց նա նաև սաստիկ սգաց, նրանց անօրինության համար, ովքեր վռնդել էին Պաորանին դատավորական աթոռից, այո, ի վերջո՝ նրանց համար, ովքեր ապստամբել էին իրենց երկրի և նաև իրենց Աստծո դեմ:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին վերցրեց փոքր թվով մարդկանց, Պաորանի ցանկության համաձայն, և տվեց հրամանատարությունը Լեքիին ու Թեանկումին իր մնացած բանակի վրա, և ուղղեց իր երթը դեպի Գեդեոնի երկիրը:
- 4 Եվ նա բարձրացրեց ազատության դրոշը, ինչ տեղ էլ որ նա մտավ և ձեռք բերեց ինչ ուժ որ կարող էր ամբողջ իր երթի ընթացքում՝ դեպի Գեդեոնի երկիրը:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ հազարավորներ հավաքվեցին նրա դրոշի ներքո և վերցրեցին իրենց սրերն ի պաշտպանություն իրենց ազատության, որպեսզի իրենք չբերվեին ճորտության:
- 6 Եվ այսպիսով, երբ Մորոնին ի մի էր հավաքել այնքան մարդ, որքան կարողացել էր, իր ողջ երթի ընթացքում, նա եկավ Գեդեոնի երկիրը. և միավորելով իր ուժերը Պաորանի հետ, նրանք դարձան չափազանց ուժեղ, նույնիսկ ավելի ուժեղ, քան Պաքուսի մարդիկ, որն այն պառակտիչների թագավորն էր, ովքեր ազատասերներին դուրս էին քշել Զարահեմլայի երկրից և վերցրել էին երկրի տիրապետությունը:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին ու Պաորանը վար եկան իրենց զորքերի հետ Զարահեմլայի երկիրը և առաջ գնացին քաղաքի դեմ, և հանդիպեցին Պաքուսի մարդկանց, այնպես որ նրանք եկան պատերազմելու:
- 8 Եվ ահա, Պաքուսը սպանվեց, և նրա մարդիկ գերի վերցվեցին, և Պաորանը վերականգնվեց իր դատավորական աթոռում:

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 Եվ Պաքուսի մարդիկ ստացան իրենց դատը՝ համաձայն օրենքի, և նաև, այն թագավորասերները, ովքեր վերցվել ու բանտ էին գցվել. և նրանք մահապատժի ենթարկվեցին՝ օրենքի համաձայն. այո, Պաքուսի այն մարդիկ և այն թագավորասերները, ովքեր չկամեցան զենքեր վերցնել՝ ի պաշտպանություն իրենց երկրի, այլ կամեցան կռվել դրա դեմ, մահվան դատապարտվեցին:
- 10 Եվ այսպես դարձավ անհրաժեշտ, որ այս օրենքը խստորեն պահպանվեր՝ իրենց երկրի անվտանգության համար. այո, և ում որ գտնում էին իրենց ազատությունն ուրանալիս՝ անհապաղ մահապատժի էին ենթարկում, օրենքի համաձայն:
- 11 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսուներորդ տարին. Սորոնին ու Պաորանը, վերահաստատած լինելով խաղաղություն Զարահեմլայի երկրում՝ իրենց սեփական ժողովրդի մեջ, մահվան ենթարկած լինելով բոլոր նրանց, ովքեր հավատարիմ չէին ազատության գործին:
- 12 Եվ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսունևմեկերորդ տարվա սկզբին, Սորոնին անմիջապես կարգադրեց, որ պարեն ուղարկվեր, և նաև մի զորք՝ վեց հազար մարդուց, ուղարկվեր Հելամանին, օգնելու նրան երկրի այդ մասը պահպանելիս:
- 13 Եվ նա նաև կարգադրեց, որ վեց հազար մարդուց մի զորք, բավականաչափ քանակությամբ ուտելիքի հետ, ուղարկվեր Լեփի ու Թեանկումի զորքերին: Եվ եղավ այնպես, որ այս արվեց՝ ամրացնելու երկիրը Լամանացիների դեմ:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Սորոնին և Պաորանը մարդկանց մի մեծ խումբ թողնելով Զարահեմլայի երկրում, ուղղեցին իրենց արշավանքը, մարդկանց մի մեծ խմբի հետ, դեպի Նեփիայի երկիրը, վճռած լինելով ոչնչացնել Լամանացիներին այդ քաղաքում:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք արշավում էին դեպի այդ երկիրը, նրանք բռնեցին Լամանացիների մարդկանց մի մեծ խումբ և սպանեցին նրանցից շատերին, և խլեցին նրանց պարենը և նրանց պատերազմի զենքերը:

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

- 16 Եվ եղավ այնպես, նրանց բռնելուց հետո, նրանք ստիպեցին նրանց մտնել ուխտի մեջ, որ իրենք այլևս չէին վերցնի իրենց պատերազմի զենքերը՝ Նեփիացիների դեմ:
- 17 Եվ երբ նրանք այդ ուխտի մեջ էին մտել, նրանց ուղարկեցին՝ բնակվելու Ամմոնի ժողովրդի հետ, և նրանք թվով մոտ չորս հազար էին, ովքեր չէին սպանվել:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանց ուղարկեցին, նրանք շարունակեցին իրենց արշավանքը դեպի Նեփիայի երկիրը: Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք եկան Նեփիայի քաղաքը, խփեցին իրենց վրանները Նեփիայի հարթավայրերում, որը Նեփիա քաղաքին մոտիկ էր:
- 19 Արդ, Մորոնին փափագում էր, որ Լամանացիները դուրս գային ճակատամարտելու իրենց դեմ՝ հարթավայրերի վրա. բայց Լամանացիները, իմանալով նրանց շատ մեծ քաջությունը, և տեսնելով նրանց թվի մեծությունը, հետևաբար, չհամարձակվեցին դուրս գալ նրանց դեմ. հետևաբար, նրանք չեկան ճակատամարտելու այդ օրը:
- 20 Եվ երբ գիշերն ընկավ, Մորոնին առաջ գնաց՝ գիշերվա խավարում, և բարձրացավ պատի վերևը՝ լրտեսելու, թե քաղաքի որ մասում էին Լամանացիները ճամբար դրել իրենց զորքով:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք արևելյան կողմում էին՝ մուտքին մոտիկ, և նրանք բոլորը քնած էին: Եվ արդ Մորոնին վերադարձավ իր բանակը, և կարգադրեց, որ նրանք շտապ պատրաստեն ամուր պարաններ ու սանդուղքներ՝ ներքև իջնելու պատի վերևից՝ դեպի պատի ներսի կողմը:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին կարգադրեց, որ իր մարդիկ առաջ ընթանան, և բարձրանան պատի վերևը, և իջնեն ներքև՝ քաղաքի այդ մասը, այդ, այսինքն՝ արևմտյան կողմը, որտեղ Լամանացիները ճամբար չէին դրել իրենց զորքերի հետ:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բոլորին իջեցրեցին ներքև՝ քաղաքի մեջ գիշերով, իրենց ամուր պարանների ու իրենց ամուր սանդուղքների օգնությամբ. այսպիսով, երբ առավոտը եկավ, նրանք բոլորը քաղաքի պատերի ներսում էին:

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

- 24 Եվ այժմ, երբ Լամանացիներն արթնացան ու տեսան, որ Մորոնիի զորքերը պատերի ներսում էին, նրանք սաստիկ վախեցան, այնպես որ նրանք դուրս փախան մուտքով:
- 25 Եվ այժմ, երբ Մորոնին տեսավ, որ նրանք փախչում էին իր առջևից, նա կարգադրեց, որ իր մարդիկ արշավեն առաջ՝ նրանց դեմ, և սպանեց շատերին, և շրջապատեց շատ ուրիշների, և վերցրեց նրանց գերի. իսկ նրանցից մնացածը փախավ Մորոնիի երկիրը, որը ծովեզրին մոտիկ սահմաններում էր:
- 26 Այսպես ձեռք բերեցին Մորոնին ու Պատրանը Նեփիա քաղաքի տիրապետությունը՝ առանց մեկ հոգու կորստի. և կային շատերը Լամանացիներից, ովքեր սպանվեցին:
- 27 Արդ եղավ այնպես, որ Լամանացիներից շատերը, որոնք գերի էին, փափագում էին միանալ Ամմոնի ժողովրդին և դառնալ ազատ ժողովուրդ:
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր նրանք, ովքեր փափագում էին այդ, նրանց շնորհվեց՝ ըստ իրենց իղձերի:
- 29 Հետևաբար, Լամանացի բոլոր գերիները միացան Ամմոնի ժողովրդին, և սկսեցին շատ աշխատել՝ մշակելով հողը, աճեցնելով ամեն ձևի հատիկ, և ամեն տեսակի հոտեր ու նախիրներ. և այսպես ազատվեցին Նեփիացիները մի մեծ բեռից. այդ, այնպես որ նրանք ազատվեցին բոլոր Լամանացի գերիներից:
- 30 Այժմ եղավ այնպես, որ Մորոնին, Նեփիա քաղաքի տիրապետությունը ձեռք բերելուց հետո, վերցրած լինելով բազում գերիներ, որը խիստ կրճատեց Լամանացիների զորքերը, և վերադարձրած լինելով Նեփիացիներից շատերին, ովքեր գերի էին վերցվել, որը խիստ զորացրեց Մորոնիի բանակը. հետևաբար, Մորոնին առաջ գնաց՝ Նեփիայի երկրից դեպի Լեփի երկիրը:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները տեսան, որ Մորոնին գալիս էր իրենց դեմ, նրանք կրկին վախեցան ու փախան Մորոնիի բանակի առաջից:

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

- 32 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին ու իր բանակը հետապնդեցին նրանց՝ քաղաքից քաղաք, մինչև նրանց դիմավորեցին Լեքին ու Թեանկումը. և Լամանացիները փախան Լեքիից ու Թեանկումից՝ ընդհուպ մինչև ծովեզրին մոտիկ սահմանները, մինչև որ նրանք եկան Մորոնիի երկիրը:
- 33 Եվ Լամանացիների զորքերը բոլորն ի մի էին հավաքվել, այնպես որ նրանք բոլորը միախումբ էին Մորոնիի երկրում: Արդ Ամմորոնը՝ Լամանացիների թագավորը նույնպես նրանց հետ էր:
- 34 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին, և Լեքին, և Թեանկումը, Մորոնիի երկրի սահմանների շուրջ բոլորն իրենց զորքերով ճամբար դրեցին, այնպես որ Լամանացիները շրջափակված էին հարավից՝ անապատին մոտիկ սահմաններում, և արևելքից՝ անապատին մոտիկ սահմաններում:
- 35 Եվ այսպես նրանք ճամբար դրեցին գիշերվա համար: Քանզի, ահա, Նեփիացիները և Լամանացիները ևս հոգնած էին՝ արշավանքի լարվածության պատճառով. հետևաբար, նրանք գիշերը ոչ մի որոշում չընդունեցին ռազմական որևէ հնարքի վերաբերյալ, բացի Թեանկումից. քանզի նա խիստ զայրացած էր Ամմորոնի վրա, այնպես որ նա համարում էր, որ Ամմորոնը և Ամադիկիան՝ նրա եղբայրն էին եղել պատճառը՝ իրենց ու Լամանացիների միջև այս մեծ և երկարատև պատերազմի, որը պատճառ էր եղել այնքան շատ պատերազմի ու արյունահեղության, այո, և այնքան մեծ սովի:
- 36 Եվ եղավ այնպես, որ Թեանկումն իր բարկության մեջ գնաց առաջ՝ Լամանացիների ճամբարը, և քաղաքի պատերի վրայով իջավ ցած: Եվ նա առաջ գնաց պարանով տեղից տեղ, այնքան, մինչև որ նա գտավ թագավորին. և նա նետեց տեգը նրա վրա, որը խոցեց նրան՝ սրտին մոտիկ: Բայց ահա, թագավորն արթնացրեց իր ծառաներին՝ մինչև իր մեռնելը, այնպես որ նրանք հետապնդեցին Թեանկումին և սպանեցին նրան:

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

37 Այժմ եղավ այնպես, որ երբ Լեքին ու Մորոնին իմացան, որ Թեանկումը մեռած էր, նրանք սաստիկ վշտացան. քանզի ահա, նա մի մարդ էր, որը կռվել էր խիզախորեն իր երկրի համար, այո, ազատության մի հավատարիմ պաշտպան. և նա տարել էր անչափ շատ, խիստ դառը չարչարանքներ: Բայց ահա, նա մեռավ և գնաց երկրի ողջ ճանապարհը:

38 Արդ եղավ այնպես, որ Մորոնին արշավեց առաջ՝ հաջորդ օրը, և եկավ Լամանացիների վրա, այնպես որ նրանք կոտորեցին նրանց՝ մեծ կոտորածով. և նրանք քշեցին նրանց երկրից դուրս. և նրանք փախան, այնպես որ չվերադարձան այդ ժամանակ Նեփիացիների դեմ:

39 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսունևմեկերորդ տարին. և այսպես նրանք պատերազմներ և արյունահեղություններ և սով և չարչարանք ունեցան շատ տարիների ընթացքում:

40 Եվ եղել էին սպանություններ և հակառակություններ, երկպառակություններ և ամեն ձևի անօրինություն՝ Նեփիի ժողովրդի մեջ. այնուամենայնիվ, հանուն արդարների, այո, արդարների աղոթքների շնորհիվ, նրանք խնայվեցին:

41 Բայց ահա, Նեփիացիների ու Լամանացիների միջև պատերազմի չափազանց երկարատևության պատճառով շատերը դարձել էին կարծրացած՝ պատերազմի չափազանց երկարատևության պատճառով. շատերն էլ փափկել էին՝ իրենց չարչարանքների պատճառով, այնպես որ նրանք իրենց խոնարհեցրել էին Աստծո առաջ, մինչև իսկ համեստության խորքերը:

42 Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ Մորոնին ամրացրել էր երկրի այն մասերը, որոնք առավել անպաշտպան էին Լամանացիների դեմ, մինչև որ դրանք բավականաչափ ամուր էին, նա վերադարձավ Զարահեմլա քաղաքը. և Հելամանը նույնպես վերադարձավ իր ժառանգության վայրը. և մեկ անգամ ևս խաղաղություն հաստատվեց Նեփիի ժողովրդի մեջ:

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, inso-much that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Եվ Մորոնին հանձնեց իր զորքերի հրամանատարությունն իր որդու ձեռքը, որի անունը Մորոնիա էր. և նա հեռացավ իր սեփական տունը, որ կարողանար անցկացնել իր մնացած օրերը խաղաղության մեջ:

44 Եվ Պաորանը վերադարձավ իր դատավորական աթոռին. իսկ Հելամանը կրկին իր վրա վերցրեց ժողովրդին Աստծո խոսքը քարոզելը. քանզի, այդքան շատ պատերազմների ու հակառակությունների պատճառով, անհրաժեշտ էր դարձել, որ կրկին մի կանոնակարգում արվեր եկեղեցում:

45 Ուստի, Հելամանն ու իր եղբայրները գնացին առաջ և հայտարարեցին Աստծո խոսքը մեծ զորությամբ՝ համոզելով շատ մարդկանց իրենց ամբարշտության վերաբերյալ, որը ստիպում էր նրանց ապաշխարել իրենց մեղքերից և մկրտվել առ Տերը՝ իրենց Աստվածը:

46 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կրկին հաստատեցին Աստծո եկեղեցին՝ ողջ երկրով մեկ:

47 Այո, և կանոնակարգումներ արվեցին օրենքի վերաբերյալ: Եվ նրանց դատավորներ ու նրանց գլխավոր դատավորներ ընտրվեցին:

48 Եվ նեփիի ժողովուրդը սկսեց կրկին բարգավաճել երկրում, և սկսեցին կրկին բազմանալ և չափազանց զորանալ երկրում: Եվ նրանք սկսեցին շատ հարստանալ:

49 Բայց, չնայած իրենց հարստություններին, կամ իրենց ուժին, կամ իրենց բարգավաճմանը, նրանք բարձր չէին իրենց աչքում՝ հպարտությունից. ոչ էլ դանդաղ էին Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն հիշելիս. այլ նրանք անչափ խոնարհեցնում էին իրենց՝ նրա առաջ:

50 Այո, նրանք հիշում էին, թե ինչպիսի մեծ բաներ էր Տերն արել իրենց համար, որ նա իրենց ազատել էր մահից և կապանքներից և բանտերից և ամեն ձևի չարչարանքներից, և նա ազատել էր իրենց թշնամիների ձեռքից:

51 Եվ նրանք անդադար աղոթում էին Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, այնպես որ Տերն օրհնում էր նրանց, համաձայն իր խոսքի, դրա համար նրանք զորանում ու բարգավաճում էին երկրում:

52 Եվ եղավ այնպես, որ այս բոլոր բաները կատարվեցին: Եվ Հելամանը մահացավ նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսունհինգերորդ տարում:

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Ալմա 63

- 1 Եվ եղավ այնպես, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսունևվեցերորդ տարվա սկզբին, որ Սիբլոնը վերցրեց պահպանությունն այն սրբազան բաների, որոնք հանձնվել էին Հելամանին Ալմայի կողմից:
- 2 Եվ նա արդար մարդ էր, և նա քայլում էր ուղիղ Աստծո առաջ. և նա ձգտում էր շարունակ բարիք անել, պահել Տիրոջ՝ իր Աստծո պատվիրանները. և նույնն անում էր նրա եղբայրը:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնին նույնպես մահացավ: Եվ այսպես ավարտվեց դատավորների կառավարման երեսունևվեցերորդ տարին:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորների կառավարման երեսունևյոթերորդ տարում, մարդկանց մի մեծ խումբ, քանակով նույնիսկ հինգ հազար և չորս հարյուր տղամարդ, իրենց կանանց և իրենց երեխաների հետ, հեռացավ Զարահեմլայի երկրից դեպի երկիրը, որը հյուսիսային կողմում էր:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Հազաթը, լինելով մի չափազանց հետաքրքրասեր մարդ, հետևաբար նա առաջ գնաց և մի շատ մեծ նավ կառուցեց իր համար, Լիառատ երկրի սահմանների մոտ՝ Ավերակներ երկրին մոտիկ, և այն իջեցրեց արևմտյան ծովը, նեղ պարանոցին մոտիկ, որը տանում էր հյուսիսային կողմի երկիրը:
- 6 Եվ ահա, կային Նեփիացիներից շատերը, ովքեր մտան դրա մեջ և նավարկեցին առաջ, շատ պարենով, և նաև շատ կանանց ու երեխաների հետ. և նրանք վերցրեցին իրենց ուղղությունը դեպի հյուսիս: Եվ այսպես ավարտվեց երեսունևյոթերորդ տարին:
- 7 Եվ երեսունևութերորդ տարում, այս մարդը կառուցեց ուրիշ նավեր: Եվ առաջին նավը նույնպես վերադարձավ, և ավելի շատ մարդիկ մտան դրա մեջ. և նրանք նույնպես վերցրեցին շատ պարեն, և նորից ճանապարհ ընկան դեպի հյուսիսային կողմի երկիրը:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նրանց մասին այլևս երբեք չլսեցին: Եվ մենք կարծում ենք, որ նրանք խեղդվեցին ծովի խորքերում: Եվ եղավ այնպես, որ մեկ ուրիշ նավ նույնպես լողաց առաջ. և թե ուր գնաց այն, մենք չգիտենք:

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ այս տարում կային շատ մարդիկ, ովքեր առաջ գնացին դեպի հյուսիսային կողմի երկիրը: Եվ այսպես ավարտվեց երեսունևութերորդ տարին:
- 10 Եվ եղավ այնպես դատավորների կառավարման երեսունևիններորդ տարում Սիբլոնը նույնպես մահացավ, իսկ Կորիանթոնը գնացել էր հեռու հյուսիսային կողմի երկիրը, նավով՝ պարեն տանելու ժողովրդին, ովքեր գնացել էին այդ երկիրը:
- 11 Հետևաբար, Սիբլոնի համար անհրաժեշտ դարձավ, իր մահից առաջ, այդ սրբազան բաները տալ Հելամանի որդուն, որի անունը Հելաման էր՝ կոչված լինելով իր հոր անունով:
- 12 Արդ, ահա, բոլոր այդ փորագրությունները, որոնք Հելամանի տնօրինության տակ էին, գրվեցին և ուղարկվեցին առաջ՝ մարդկանց զավակների մեջ, ողջ երկրով մեկ, բացի այն հատվածներից, որոնք Ալմայի կողմից պատվիրվել էր հայտնի չդարձնել:
- 13 Այնուամենայնիվ, այս բաները պետք է սրբազան պահվեին և փոխանցվեին մի սերնդից մյուսին. հետևաբար, այս տարում դրանք տրվեցին Հելամանին, նախքան Սիբլոնի մահը:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ այս տարում ևս եղան որոշ պառակտիչներ, ովքեր գնացել էին Լամանացիների մոտ. և նրանց կրկին բարկության էին դրդել Նեփիացիների դեմ:
- 15 Եվ նաև, այս նույն տարում, նրանք վար եկան մի ստվար զորքով՝ պատերազմելու Մորոնիայի ժողովրդի դեմ, կամ Մորոնիայի բանակի դեմ, որի ժամանակ նրանք ջարդվեցին և ետ քշվեցին կրկին՝ դեպի իրենց սեփական հողերը, կրելով մեծ կորուստ:
- 16 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման երեսունևիններորդ տարին:
- 17 Եվ այսպես ավարտվեց պատմությունն Ալմայի, և նրա որդու՝ Հելամանի, և նաև Սիբլոնի, որը նրա որդին էր:

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

Հելամանի գիրքը

Նեփիացիների մի պատմություն: Նրանց պատերազմներն ու հակառակությունները և նրանց երկպառակությունները: Եվ նաև բազմաթիվ սուրբ մարգարեների մարգարեությունները, մինչև Քրիստոսի գալուստը՝ համաձայն Հելամանի հիշատակարանների, որը Հելամանի որդին էր, և նաև համաձայն նրա որդիների հիշատակարանների, նույնիսկ ընդհուպ մինչև Քրիստոսի գալուստը: Եվ նաև Լամանացիներից շատերը դարձի են գալիս: Նրանց դարձի մի պատմություն: Լամանացիների արդարակեցության և Նեփիացիների ամբարշտության ու պղծությունների մի պատմություն, համաձայն Հելամանի ու նրա որդիների հիշատակարանի, նույնիսկ ընդհուպ մինչև Քրիստոսի գալուստը, որը կոչվում է Հելամանի գիրք, և այդպես շարունակ:

Հելաման 1

- 1 Եվ այժմ ահա, եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քառասուներորդ տարվա սկզբին, մի լուրջ դժվարություն սկսվեց Նեփիացիների մեջ:
- 2 Քանզի ահա, Պաորանը մահացել էր և գնացել երկրի ողջ ճանապարհը. հետևաբար, սկսվեց մի լուրջ հակառակություն այն բանի վերաբերյալ, թե եղբայրներից ով պիտի տիրեր դատավորական աթոռին, ովքեր Պաորանի որդիներն էին:
- 3 Արդ, սրանք են նրանց անունները, ովքեր կոչվում էին դատավորական աթոռի համար, ովքեր նաև ժողովրդի կռվելու պատճառ էին դառնում՝ Պաորան, Պաանչի և Պակումենի:
- 4 Արդ, սրանք Պաորանի բոլոր որդիները չէին (քանզի նա շատ ուներ), բայց այդ նրանք են, ովքեր կոչվում էին դատավորական աթոռի համար. ուստի, նրանք երեք բաժանումներ առաջացրեցին ժողովրդի մեջ:
- 5 Այնուամենայնիվ, եղավ այնպես, որ Պաորանը, ժողովրդի ձայնով, նշանակվեց գլխավոր դատավոր ու կառավարիչ Նեփիի ժողովրդի վրա:

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Պակումենին տեսավ, որ ինքը չէր կարող ձեռք բերել դատավորական աթոռը, նա միացավ ժողովրդի ձայնին:
- 7 Բայց ահա, Պաանի և ժողովրդի այն մասը, որ փափագում էին, որ նա դառնար իրենց կառավարիչը, սաստիկ զայրացած էին. հետևաբար, նա քիչ էր մնում շողորթեր այդ մարդկանց՝ ապստամբություն բարձրացնելու իրենց եղբայրների դեմ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, երբ նա քիչ էր մնում աներ այս, ահա, նա բռնվեց ու դատվեց՝ ըստ ժողովրդի ձայնի, և դատապարտվեց մահվան. քանզի նա ապստամբություն էր բարձրացրել և ջանում էր կործանել ժողովրդի ազատությունը:
- 9 Արդ, երբ այն մարդիկ, ովքեր փափագում էին, որ նա լիներ իրենց կառավարիչը, տեսան, որ նա դատապարտվեց մահվան, այդ պատճառով նրանք բարկացան, և ահա, նրանք առաջ ուղարկեցին մի ինչ-որ Կիսկումենի, մինչև իսկ Պաորանի դատավորական աթոռը, և սպանեցին Պաորանին, երբ նա նստած էր դատավորական աթոռին:
- 10 Եվ նա հետապնդվեց Պաորանի ծառաների կողմից. բայց ահա, այնքան արագ էր Կիսկումենի փախուստը, որ ոչ մի մարդ չկարողացավ հասնել նրան:
- 11 Եվ նա գնաց նրանց մոտ, ովքեր ուղարկել էին իրեն, և նրանք բոլորը մտան ուխտի մեջ, այո, երդվելով իրենց հավիտենական Արարչով, որ իրենք չեն պատմի ոչ ոքի, որ Կիսկումենն է սպանել Պաորանին:
- 12 Հետևաբար, Կիսկումենը չճանաչվեց Նեփիի ժողովրդի մեջ, որովհետև նա ծալված էր այն ժամանակ, երբ սպանեց Պաորանին: Եվ Կիսկումենը և նրա հրոսակախումբը, որն ուխտել էր նրա հետ, խառնվեցին ժողովրդի մեջ այնպես, որ նրանց բոլորին չկարողանային հայտնաբերել. բայց բոլոր նրանք, ովքեր հայտնաբերվեցին, դատապարտվեցին մահվան:
- 13 Եվ այժմ, ահա, համաձայն ժողովրդի ձայնի, Պակումենին նշանակվեց, լինելու գլխավոր դատավոր ու կառավարիչ ժողովրդի վրա, կառավարելու իր եղբայր Պաորանի փոխարեն, և դա իր իրավունքի համաձայն էր: Եվ այս բոլորն արվեց դատավորների կառավարման քառասուներորդ տարում, և այն ավարտվեց:

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

- 14 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման քառասունևմեկերորդ տարում, որ Լամանացիներն ի մի հավաքեցին մարդկանց մի անհամար զորք, և նրանց զինեցին սրերով և թրերով, աղեղներով և նետերով, սաղավարտներով և լանջապանակներով, և ամեն ձևի, ամեն տեսակի վահաններով:
- 15 Եվ նրանք կրկին վար եկան, որ ճակատամարտ մղեն Նեփիացիների դեմ: Եվ նրանք առաջնորդվում էին մի մարդու կողմից, որի անունը Կորիանթումր էր. և նա Զարահեմլայի մի հետնորդ էր. և նա մի պատակտիչ էր Նեփիացիների միջից. և նա խոշորակազմ ու զորեղ մի մարդ էր:
- 16 Հետևաբար, Լամանացիների թագավորը, որի անունը Տուբալոթ էր, որը Ամմորոնի որդին էր, կարծելով, որ Կորիանթումրը, լինելով մի զորեղ մարդ, կարող էր իր մեծ իմաստությամբ կանգնել Նեփիացիների դեմ, այնպես որ ուղարկելով նրան առաջ, նա ձեռք կբերեր իշխանություն Նեփիացիների վրա,
- 17 Հետևաբար, նա բարկության դրդեց նրանց, և ի մի հավաքեց իր զորքերը, և նշանակեց Կորիանթումրին՝ լինելու իրենց ղեկավար, և կարգադրեց, որ արշավեն վար, դեպի Զարահեմլայի երկիրը՝ Նեփիացիների դեմ ճակատամարտելու:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ կառավարությունում այսքան շատ հակառակության ու այսքան շատ դժվարության պատճառով, նրանք չէին պահել բավականաչափ պահակախմբեր Զարահեմլայի երկրում. քանզի նրանք ենթադրել էին, որ Լամանացիները չէին համարձակվի գալ իրենց հողերի սիրտը՝ գրոհելու այդ մեծ քաղաք Զարահեմլան:
- 19 Բայց եղավ այնպես, որ Կորիանթումրը, իր ստվար զորքի գլուխն անցած, արշավեց առաջ, և եկավ քաղաքի բնակիչների վրա, և նրանց արշավանքն այնպիսի չափազանց մեծ արագությամբ էր, որ Նեփիացիների համար ժամանակ չկար ի մի հավաքելու իրենց զորքերը:
- 20 Հետևաբար, Կորիանթումրը սրակոտոր արեց պահակախմբին քաղաքի մուտքի մոտ և իր ամբողջ բանակի հետ արշավեց առաջ՝ դեպի քաղաքը, և նրանք սպանեցին յուրաքանչյուրին, ով դիմադրեց իրենց, այնքան, մինչև որ նրանք վերցրեցին ամբողջ քաղաքի տիրապետությունը:

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

- 21 Եվ եղավ այնպես, որ Պակումենին, որը գլխավոր դատավորն էր, փախավ Կորիանթումրից մինչև քաղաքի պարիսպները: Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրը զարկեց նրան պատին, այնպես որ նա մեռավ: Եվ այսպես ավարտվեցին Պակումենիի օրերը:
- 22 Եվ արդ, երբ Կորիանթումրը տեսավ, որ նա տիրել էր Զարահեմլայի քաղաքին, և տեսավ, որ Նեփիացիները փախել էին իրենց առաջից, և սպանվել, բռնվել և բանտ էին գցվել, և որ նա ձեռք էր բերել ողջ երկրի ամենամեծ երկրի տիրապետությունը, նրա սիրտը համարձակությամբ լցվեց, այնպես, որ նա քիչ էր մնում առաջ գնար ողջ երկրի դեմ:
- 23 Եվ արդ, նա չմնաց Զարահեմլայի երկրում, այլ նա, մի մեծ բանակի հետ, արշավեց առաջ՝ ուղիղ դեպի Լիառատ քաղաքը. քանզի նրա վճիռն էր՝ առաջ գնալ ու սրով բացել իր ճանապարհը, որպեսզի կարողանար ձեռք բերել երկրի հյուսիսային մասերը:
- 24 Եվ, կարծելով, որ նրանց ամենամեծ ուժը երկրի կենտրոնում է, ուստի նա արշավեց առաջ՝ չտալով նրանց ժամանակ ի մի հավաքվելու, բացի դա լինել փոքր խմբերից. և այս ձևով էին նրանք հարձակվում նրանց վրա և գետնին տապալում նրանց:
- 25 Բայց ահա, Կորիանթումրի այս արշավանքը երկրի կենտրոնով, Մորոնիային մեծ առավելություն տվեց նրանց վրա, չնայած Նեփիացիների թվի մեծությանը, որոնք սպանվել էին:
- 26 Քանզի ահա, Մորոնիան ենթադրել էր, որ Լամանացիները չէին հանդգնի գալ երկրի կենտրոնը, այլ որ նրանք կգրոհեն քաղաքները՝ շրջակա սահմաններում, ինչպես մինչև այժմ էին արել. հետևաբար, Մորոնիան կարգադրել էր, որ իրենց ուժեղ զորքերը պահպանեն շրջակա սահմաններին մոտիկ այդ մասերը:
- 27 Բայց ահա, Լամանացիները չվախեցան, նրանց ցանկացածի պես, այլ նրանք եկան երկրի կենտրոնը և վերցրեցին մայրաքաղաքը, որը Զարահեմլայի քաղաքն էր, և արշավեցին երկրի կարևորագույն մասերով, մեծ կոտորածով կոտորելով ժողովրդին՝ թե տղամարդկանց, թե կանանց, թե երեխաներին, վերցնելով բազմաթիվ քաղաքների ու բազմաթիվ բերդերի տիրապետությունը:

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

28 Բայց երբ Մորոնիան հայտնաբերեց այս, նա անմիջապես շրջանցիկ ուղով Լեքիին ուղարկեց մի զորքի հետ՝ կանխելու նրանց, մինչ նրանք կհասնեին Լիառատ երկիրը:

29 Եվ այսպես նա արեց, և նա կատեցրեց նրանց, նախքան նրանց Լիառատ երկիր հասնելը, և ճակատամարտ տվեց նրանց, այնպես որ նրանք սկսեցին ետ նահանջել՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը:

30 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնիան կատեցրեց նրանց իրենց նահանջում, և ճակատամարտ տվեց նրանց, այնպես որ այն վերածվեց մի չափազանց արյունոտ ճակատամարտի. այո, շատերը սպանվեցին և սպանվածների թվում գտան նաև Կորիանթումրին:

31 Եվ այժմ, ահա, Լամանացիները չէին կարող նահանջել այս կամ այն կողմ՝ ոչ դեպի հյուսիս, ոչ էլ դեպի հարավ, ոչ դեպի արևելք, ոչ էլ դեպի արևմուտք, քանզի նրանք ամեն կողմից շրջապատված էին Նեփիացիներով:

32 Եվ այսպես էր Կորիանթումրը Լամանացիներին գցել Նեփիացիների մեջտեղը, այնպես որ նրանք Նեփիացիների իշխանության տակ էին, և նա ինքը սպանվեց, և Լամանացիներն ընկան Նեփիացիների ձեռքը:

33 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնիան կրկին վերցրեց Զարահեմլայի քաղաքի տիրապետությունը և կարգադրեց, որ Լամանացիները, ովքեր վերցվել էին գերի, հեռանային երկրից խաղաղությամբ:

34 Եվ այսպես ավարտվեց դատավորների կառավարման քառասունևմեկերորդ տարին:

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Հելաման 2

- 1 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կատավարման քառասուններկուերորդ տարում, հետո, երբ Մորոնիան կրկին խաղաղություն հաստատեց Նեփիացիների ու Լամանացիների միջև, ահա, չկար մեկը, որ զբաղեցներ դատավորական աթոռը. հետևաբար, նորից հակառակություն սկսվեց ժողովրդի մեջ այն բանի վերաբերյալ, թե ով պիտի զբաղեցներ դատավորական աթոռը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Հելամանը, որը Հելամանի որդին էր, ժողովրդի ձայնով նշանակվեց՝ զբաղեցնելու դատավորական աթոռը:
- 3 Բայց ահա, Կիսկումենը, որը սպանել էր Պաորանին, դարանակալել էր՝ կործանելու Հելամանին ևս. և նա աջակցվում էր իր հրոսակախմբի կողմից, ովքեր մտել էին ուխտի մեջ, որ ոչ ոք չիմանար իր ամբարշտությունը:
- 4 Քանզի կար մի ինչ-որ Գադիանթոն, որը մեծ գիտակ էր ճարտարախոսության մեջ, և նաև իր նենգության մեջ, դեկավարելու սպանության կողոպուտի գաղտնի գործը. ուստի, նա Կիսկումենի հրոսակախմբի առաջնորդը դարձավ:
- 5 Հետևաբար, նա շողոքորթեց նրանց, և նաև Կիսկումենին, որ եթե իրենք դնեին նրան դատավորական աթոռին, նա կշնորհեր նրանց, ովքեր պատկանում էին իր հրոսակախմբին, որ ժողովրդի մեջ նրանք դրվեին ուժի և իշխանության դիրքերում. այդ պատճառով էր Կիսկումենը ջանում կործանել Հելամանին:
- 6 Եվ եղավ այնպես, երբ նա առաջ էր գնում դեպի դատավորական աթոռը՝ կործանելու Հելամանին, ահա Հելամանի ծառաներից մեկը, գիշերը դրսում լինելով և ծպտված, տեղեկություն ձեռք բերելով այդ ծրագրերի մասին, որոնք կազմվել էին այս հրոսակախմբի կողմից՝ Հելամանին կործանելու համար,
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նա հանդիպեց Կիսկումենին, և նա նրան նշան տվեց. ուստի Կիսկումենը հայտնի դարձրեց նրան իր ցանկության նպատակը՝ կամենալով, որ նա ուղեկցի իրեն դեպի դատավորական աթոռը, որպեսզի կարողանա սպանել Հելամանին:

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 Եվ երբ Հելամանի ծառան իմացավ բոլորը, ինչ Կիսկումենի սրտում էր, և որ նրա նպատակն էր սպանել, և նաև, որ դա էր նպատակը բոլոր նրանց, ովքեր պատկանում էին նրա հրոսակախմբին՝ սպանել և կողոպտել և ձեռք բերել իշխանություն (և այդ էր նրանց գաղտնի ծրագիրը և նրանց դավադրությունը), Հելամանի ծառան ասաց Կիսկումենին. Արի առաջ գնանք դեպի դատավորական աթոռը:

9 Արդ, դա անչափ գոհացրեց Կիսկումենին, քանզի նա կարծեց, որ պիտի իրագործեր իր ծրագիրը. բայց ահա, Հելամանի ծառան, մինչ նրանք առաջ էին գնում դեպի դատավորական աթոռը, դանակահարեց Կիսկումենին մինչև սիրտը, այնպես որ նա ընկավ մեռած՝ առանց մի տնքոցի: Եվ նա վազեց և պատմեց Հելամանին բոլոր բաները, ինչ նա տեսել էր և լսել և արել:

10 Եվ եղավ այնպես, որ Հելամանն առաջ ուղարկեց՝ բռնելու կողոպտիչների ու գաղտնի մարդասպանների այդ հրոսակախումբը, որ նրանք մահվան դատապարտվեին՝ համաձայն օրենքի:

11 Բայց ահա, երբ Գադիանթոնը հայտնաբերեց, որ Կիսկումենը չէր վերադարձել, նա վախեցավ, որ չլինի թե ինքը կործանվի. ուստի նա կարգադրեց, որ իր հրոսակախումբը հետևի իրեն: Եվ նրանք փախուստի դիմեցին երկրից դուրս՝ գաղտնի ճանապարհով՝ դեպի անապատը. և այսպիսով, երբ Հելամանն առաջ ուղարկեց՝ նրանց բռնելու, նրանց ոչ մի տեղ չկարողացան գտնել:

12 Եվ այս Գադիանթոնի մասին դեռ կխոսվի հետագայում: Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քառասուններկուերորդ տարին:

13 Եվ ահա, այս գրքի վերջում, դուք կտեսնեք, որ այս Գադիանթոնը Նեփիի ժողովրդին հասցրեց խորտակման, այդ, գրեթե լիակատար կործանման:

14 Ահա, ես ի նկատի չունեմ Հելամանի գրքի վերջը, այլ ես ի նկատի ունեմ Նեփիի գրքի վերջը, որից ես վերցրել եմ ամբողջ պատմությունը, որը ես գրի եմ առել:

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Հեղաման 3

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, դատավորների կառավարման քառասուններեքերորդ տարում, նեփիի ժողովրդի մեջ հակառակություն չկար, բացի մի փոքր հպարտությունից, որը եկեղեցում էր, որը որոշ չափով փոքր երկպառակությունների պատճառ դարձավ ժողովրդի մեջ, գործեր, որոնք կարգավորվեցին քառասուններեքերորդ տարվա վերջին:
- 2 Եվ քառասունչորսերորդ տարում ժողովրդի մեջ ոչ մի հակառակություն չկար. ոչ էլ շատ հակառակություններ կար քառասունհինգերորդ տարում:
- 3 Եվ եղավ այնպես, քառասունվեցերորդում, այո, եղան շատ հակառակություններ ու շատ երկպառակություններ. որի ընթացքում եղան չափազանց մեծ թվով մարդիկ, ովքեր հեռացան Զարահեմլայի երկրից, և առաջ գնացին դեպի հյուսիսային կողմի երկիրը՝ ժառանգելու հողը:
- 4 Եվ նրանք մի չափազանց մեծ տարածություն անցան, այնքան, մինչև որ հասան ջրի մեծ զանգվածների ու շատ գետերի:
- 5 Այո, և նրանք տարածվեցին, նույնիսկ դեպի երկրի բոլոր մասերը, դեպի այն մասերը, որ ամայի ու ծառազուրկ չէին դարձվել բնակիչների շատության պատճառով, որոնք նախկինում ժառանգել էին հողը:
- 6 Եվ այժմ երկրի ոչ մի մաս ամայի չէր, բացի դա լինել ծառերից. բայց ժողովրդի կործանման վիթխարիության պատճառով, որոնք նախկինում ժառանգել էին հողը, այն կոչվում էր ամայի:
- 7 Եվ այնտեղ կային, բայց քիչ ծառեր երկրի երեսին, այնուամենայնիվ, մարդիկ, ովքեր առաջ գնացին, չափազանց զիտակ դարձան ցեմենտով աշխատելիս. ուստի, նրանք ցեմենտից տներ կառուցեցին, որոնցում բնակվեցին:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բազմացան ու տարածվեցին, և առաջ գնացին հարավային կողմի երկրից դեպի հյուսիսային կողմի երկիրը, և տարածվեցին այնքան, որ նրանք սկսեցին ծածկել ամբողջ երկրի երեսը, հարավային ծովից մինչև հյուսիսային ծովը, արևմտյան ծովից մինչև արևելյան ծովը:

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

- 9 Եվ ժողովուրդը, որոնք հյուսիսային կողմի երկրում էին, բնակվում էին վրաններում և ցեմենտից տներում, և նրանք թույլ էին տալիս, որ ինչ ծառ էլ որ բուսներ երկրի երեսին, որ այն աճեր, որպեսզի ժամանակին իրենք փայտ ունենային՝ կառուցելու իրենց տները, այո, իրենց քաղաքները, իրենց տաճարները և իրենց ժողովարանները և իրենց սրբարանները, և բոլոր ձևի իրենց շենքերը:
- 10 Եվ եղավ այնպես, քանի որ փայտը չափազանց սակավ էր հյուսիսային կողմի երկրում, նրանք նավերով ուղարկեցին մեծ քանակությամբ:
- 11 Եվ այսպիսով, նրանք հնարավորություն ընձեռեցին ժողովրդին՝ հյուսիսային կողմի երկրում, որ կառուցեն շատ քաղաքներ՝ ինչպես փայտից, այնպես էլ ցեմենտից:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Ամմոնի ժողովրդից շատերը, ովքեր ծագումով Լամանացիներ էին, նույնպես գնացին այս երկիրը:
- 13 Եվ այժմ, այս ժողովրդի գործերի մասին, այս ժողովրդից շատերի կողմից՝ իրենց վերաբերյալ, կան շատ հիշատակարաններ պահված, որոնք հանգամանալից են և շատ ծավալուն:
- 14 Քանզի ահա, այս ժողովրդի գործերի մեկ հարյուրերորդ մասը, այո, Լամանացիների ու Նեփիացիների պատմությունը և նրանց պատերազմները, հակառակությունները և երկպառակությունները, նրանց քարոզելը և նրանց մարգարեությունները, նրանց նավերով փոխադրումները և նրանց նավեր կառուցելը, նրանց տաճարներ և ժողովարաններ ու սրբարաններ կառուցելը, նրանց արդարակեցությունը և նրանց ամբարշտությունը, նրանց սպանությունները և նրանց կողոպուտները, նրանց թալանները և բոլոր ձևի պղծություններն ու պոռնկությունները, հնարավոր չէ ընդգրկել այս աշխատության մեջ:
- 15 Բայց ահա, կան շատ գրքեր ու շատ հիշատակարաններ ամեն տեսակի, և դրանք հիմնականում պահվել են Նեփիացիների կողմից:

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

16 Եվ դրանք փոխանցվել են Նեփիացիների կողմից՝ մի սերնդից մյուսին, մինչև որ նրանք ընկել են օրինազանցության մեջ և սպանվել են, թալանվել և հալածվել, քշվել հեռու և մորթվել, ցրվել երկրի երեսով և ձուլվել Լամանացիների հետ, մինչև նրանք այլևս չեն կոչվել Նեփիացիներ, դառնալով ամբարիշտ և վայրի և կատաղի, այո, մինչև անգամ դառնալով Լամանացիներ:

17 Եվ այժմ ես կրկին վերադառնում եմ իմ պատմությանը. հետևաբար, ինչ ես խոսել եմ Նեփիի ժողովրդի մեջ, տեղի էր ունեցել մեծ հակառակություններից և խռովություններից, պատերազմներից և երկպառակություններից հետո:

18 Դատավորների կառավարման քառասունևվեցերորդ տարին ավարտվեց.

19 Եվ եղավ այնպես, որ դեռևս մեծ հակառակություն կար երկրում, այո, նույնիսկ քառասունևյոթերորդ տարում, և նաև քառասունևութերորդ տարում:

20 Այնուամենայնիվ, Հելամանը զբաղեցնում էր դատավորական աթոռը՝ արդարությամբ ու անաչառությամբ. այո, նա պահում-պահպանում էր Աստծո կանոնները և դատաստանները և պատվիրանները. և նա շարունակ անում էր այն, ինչը շիտակ էր Աստծո աչքում. և նա քայլում էր իր հոր ուղիներով, այնպես որ նա բարգավաճեց երկրում:

21 Եվ եղավ այնպես, որ նա ունեցավ երկու որդի: Նա տվեց ավագին Նեփի անունը, իսկ կրտսերին՝ Լեփի անունը: Եվ նրանք սկսեցին մեծանալ Տիրոջ համար:

22 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիների մեջ պատերազմներն ու հակառակությունները սկսեցին փոքր-ինչ դադարել, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման քառասունևութերորդ տարվա ուշ վերջին:

23 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման քառասունևիններորդ տարում, երկրում հաստատվեց անընդհատ խաղաղություն, ամենուր, բացի դա լիներ գաղտնի խմբակցություններից, որոնք ավագակ Գադիանթոնն էր հիմնել երկրի առավել բնակեցված մասերում, որոնք այդ ժամանակ հայտնի չէին նրանց, ովքեր կառավարության գլուխն էին անցել. ուստի նրանք չէին վերացվել երկրից:

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

- 24 Եվ եղավ այնպես, որ այս նույն տարում, մեծ բարգավաճում եղավ եկեղեցում, այնպես որ եղան հազարավորներ, ովքեր միացան եկեղեցուն ու մկրտվեցին ապաշխարության համար:
- 25 Եվ այնքան մեծ էր եկեղեցու բարգավաճումը, և այնքան շատ՝ օրհնությունները, որոնք դուրս թափվեցին ժողովրդի վրա, որ նույնիսկ քահանայապետերն ու ուսուցիչներն իրենք չափազանց ապշած էին:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ Տիրոջ գործը բարգավաճեց՝ մկրտելով և միավորելով Աստծո եկեղեցուն բազմաթիվ հոգիներ, այո, նույնիսկ տասնյակ հազարավորների:
- 27 Այսպիսով, մենք կարող ենք տեսնել, որ Տերը ողորմած է բոլորի հանդեպ, ովքեր իրենց սրտի անկեղծությամբ կկանչեն նրա սուրբ անունը:
- 28 Այո, այսպիսով մենք տեսնում ենք, որ երկնքի դուռը բաց է բոլորի համար, այսինքն՝ նրանց համար, ովքեր կհավատան Հիսուս Քրիստոսի անունին, որն Աստծո Որդին է:
- 29 Այո, մենք տեսնում ենք, որ ով որ կամենա, կարող է կառչած մնալ Աստծո խոսքին, որը կենդանի է և հզոր, որը կտոր-կտոր է անում դևի ողջ խորամանկությունը և ծուղակները և խաբեությունները, և առաջնորդում է Քրիստոսի մարդուն մի անձուկ ու նեղ ուղիով՝ այն հավիտենական թշվառության անդունդի վրայով, որը պատրաստված է՝ կլանելու ամբարիշտներին,–
- 30 Եվ նրանց հոգիները, այո, նրանց անմահ հոգիները հասցնում է Աստծո աջ կողմը՝ երկնքի արքայություն, որ նստեն Աբրահամի և Իսահակի և Հակոբի և մեր բոլոր սուրբ հայրերի հետ, և այլևս դուրս չգնան:
- 31 Եվ այս տարում անընդհատ ցնծություն եղավ Զարահեմլայի երկրում, և շրջակա բոլոր շրջաններում, նույնիսկ ողջ երկրում, որը պատկանում էր Նեփիացիներին:
- 32 Եվ եղավ այնպես, որ մնացած քառասունևինը տարում խաղաղություն և չափազանց մեծ ուրախություն եղավ. այո, և նաև անընդհատ խաղաղություն ու մեծ ուրախություն եղավ դատավորների կառավարման հիսուներորդ տարում:

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, inso-much that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto re-pentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teach-ers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that ever-lasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and ex-cceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

33 Եվ դատավորների կառավարման հիսունևեկերորդ տարում նույնպես խաղաղություն եղավ, բացի միայն հպարտությունից, որը սկսեց մուտք գործել եկեղեցի, ոչ թե Աստծո եկեղեցի, այլ մարդկանց սրտերը, ովքեր ձևացնում էին, թե պատկանում են Աստծո եկեղեցուն,

34 Եվ նրանք բարձրամտացել էին հպարտությունից, մինչև իսկ իրենց եղբայրներից շատերին հալածելը: Արդ, սա մեծ չարիք էր, որը պատճառ էր դառնում ժողովրդի ավելի խոնարհ մասին տանել մեծ հալածանքներ և անցնել շատ չարչարանքների միջով:

35 Այնուամենայնիվ, նրանք հաճախ ծոմ էին պահում ու աղոթում և դառնում էին ավելի ու ավելի ուժեղ իրենց խոնարհության մեջ, և ավելի ու ավելի կայուն՝ Քրիստոսի հավատքում, որը նրանց հոգիները լցնում էր ուրախությամբ ու սիրով, այո, նույնիսկ մինչև իսկ մաքրում ու սրբազործում էր նրանց սրտերը, սրբազործում, որը գալիս էր իրենց սրտերն Աստծուն ենթարկելուց:

36 Եվ եղավ այնպես, որ հիսունևերկուերորդ տարին նույնպես ավարտվեց խաղաղությամբ, բացի միայն չափազանց մեծ հպարտության, որը մտել էր մարդկանց սրտերը. և դա նրանց անչափ մեծ հարստությունների և երկրում նրանց բարգավաճման պատճառով էր. և այն օրեցօր իշխում էր նրանց վրա:

37 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման հիսունևերեքերորդ տարում Հելամանը մահացավ, և նրա ավագ որդին՝ Նեփին սկսեց կառավարել նրա փոխարեն: Եվ եղավ այնպես, որ նա արդարությամբ ու անաչառությամբ զբաղեցրեց դատավորական աթոռը. այո, նա պահում էր Աստծո պատվիրաններն ու քայլում իր հոր ուղիներով:

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Հելաման 4

- 1 Եվ եղավ այնպես, հիսունևչորսերորդ տարում կային շատ պառակտիչներ եկեղեցում, և կար նաև հակառակություն ժողովրդի մեջ, այնպես որ շատ արյունահեղություն եղավ:
- 2 Եվ ապատամբ մասը սպանվեց ու դուրս քշվեց երկրից, և նրանք անցան Լամանացիների թագավորի կողմը:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ջանացին դրդել Լամանացիներին՝ պատերազմելու Նեփիացիների դեմ. բայց ահա, Լամանացիներն անչափ վախենում էին, այնպես որ նրանք չկամեցան ականջ անել այդ պառակտիչների խոսքերին:
- 4 Բայց եղավ այնպես, դատավորների կառավարման հիսունևեցերորդ տարում, եղան պառակտիչներ, ովքեր գնացին Նեփիացիներից՝ Լամանացիների մոտ. և նրանք հաջողության հասան այն մյուսների հետ՝ նրանց դրդելով բարկության Նեփիացիների դեմ. և նրանք բոլորն այդ տարում նախապատրաստվում էին պատերազմի:
- 5 Եվ հիսունևյոթերորդ տարում նրանք վար եկան՝ Նեփիացիների դեմ ճակատամարտելու, և նրանք սկսեցին մահվան գործը. այդ, այնպես որ դատավորների կառավարման հիսունևութերորդ տարում նրանք հաջողության հասան Զարահեմլայի երկրի տիրապետությունը ձեռք բերելիս. այդ, և նաև բոլոր հողերը, նույնիսկ, մինչև այն հողը, որը մոտ էր Լիառատ երկրին:
- 6 Եվ Նեփիացիներն ու Մորոնիայի զորքերը քշվեցին, նույնիսկ մինչև Լիառատ երկիրը.
- 7 Եվ այնտեղ նրանք ամրացան Լամանացիների դեմ, արևմտյան ծովից նույնիսկ մինչև արևելյանը, դա Նեփիացու համար լինելով մեկ օրվա ճանապարհ, այն գծի վրա, որը նրանք ամրացրել էին ու տեղավորել իրենց զորքերը՝ իրենց երկրի հյուսիսը պաշտպանելու համար:
- 8 Եվ այսպիսով, Նեփիացիների այդ պառակտիչները, Լամանացիների սովոր բանակի օգնությամբ, ձեռք էին բերել Նեփիացիների բոլոր տարածքները, որոնք երկրի հարավային կողմում էին: Եվ այս բոլորն արվեց դատավորների կառավարման հիսունևութերորդ և իններորդ տարիներին:

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

- 9 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման վաթսուներորդ տարում, Մորոնիան իր զորքերով հաջողության հասավ՝ ձեռք բերելով երկրի շատ մասերը. այո, նրանք ետ վերցրեցին բազմաթիվ քաղաքներ, որոնք ընկել էին Լամանացիների ձեռքը:
- 10 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման վաթսունամեկերորդ տարում, նրանք հաջողության հասան՝ ետ վերցնելով նույնիսկ բոլոր իրենց տարածքների կեսը:
- 11 Արդ, Նեփիացիների այս մեծ կորուստը, և մեծ կոտորածը, որը եղավ նրանց մեջ, չէր պատահի, եթե չլիներ նրանց ամբարշտությունն ու նրանց պղծությունը, որը նրանց մեջ էր. այո, և դա նրանց մեջ էր, ովքեր ձևացնում էին, թե պատկանում են Աստծո եկեղեցուն:
- 12 Եվ դա նրանց սրտերի հպարտության պատճառով էր, իրենց անչափ հարստությունների պատճառով, այո, դա աղքատին ճնշելու պատճառով էր, իրենց ուտելիքը սովածից պահելու, իրենց հագուստը մերկից պահելու, և իրենց խոնարհ եղբայրների այտերին խփելու, այն, ինչ սրբազան էր՝ ծաղր սարքելու, մարգարեության և հայտնության ոգին մերժելու, սպանելու, թալանելու, ստելու, գողանալու, շնություն անելու, մեծ հակառակություններ բարձրացնելու, և դեպի Նեփիի երկիրը՝ Լամանացիների մեջ հեռանալու պատճառով,
- 13 Եվ իրենց այս մեծ ամբարշտության ու իրենց սեփական ուժով պարծենալու պատճառով, նրանք թողնվեցին իրենց սեփական ուժին. ուստի նրանք չէին բարգավաճում, այլ չարչարվեցին ու զարկվեցին և քշվեցին Լամանացիների կողմից, մինչև որ կորցրեցին գրեթե բոլոր իրենց հողերի տիրապետությունը:
- 14 Բայց ահա, Մորոնիան ժողովրդին շատ բաներ քարոզեց՝ նրանց անօրինության պատճառով, և նաև Նեփին ու Լեփին, որոնք Հելամանի որդիներն էին, ժողովրդին շատ բաներ քարոզեցին, այո, և շատ բաներ մարգարեացան նրանց՝ իրենց անօրինությունների վերաբերյալ, և ինչ պիտի պատահեր նրանց, եթե նրանք չապաշխարեին իրենց մեղքերից:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ապաշխարեցին, և որքան նրանք ապաշխարեցին, այնքան սկսեցին բարգավաճել:

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

- 16 Քանզի, երբ Մորոնիան տեսավ, որ նրանք ապաշխարեցին, նա խիզախեց առաջնորդել նրանց առաջ՝ տեղից-տեղ, և քաղաքից-քաղաք, նույնիսկ, մինչև որ նրանք ետ վերցրեցին իրենց ունեցվածքի կեսը և իրենց բոլոր հողերի կեսը:
- 17 Եվ այսպես ավարտվեց դատավորների կառավարման վաթսունամեկերորդ տարին:
- 18 Եվ եղավ այնպես, դատավորների կառավարման վաթսուններկուերորդ տարում, Մորոնիան չկարողացավ ձեռք բերել ավելի շատ տարածքներ Լամանացիներից:
- 19 Հետևաբար, նրանք հրաժարվեցին իրենց ծրագրերից՝ ձեռք բերել իրենց հողերի մնացածը, քանզի այնքան մեծաթիվ էին Լամանացիները, որ Նեփիացիների համար անհնար դարձավ ավելի մեծ իշխանություն ձեռք բերել նրանց վրա. այդ պատճառով Մորոնիան գործածում էր բոլոր իր զորքերը՝ պահպանելու այն մասերը, որոնք նա վերցրել էր:
- 20 Եվ եղավ այնպես, Լամանացիների թվի մեծության պատճառով, Նեփիացիները սաստիկ վախի մեջ էին, որ չլինի թե իրենք պարտվեն և կոխկրտվեն և սպանվեն և կործանվեն:
- 21 Այո, նրանք սկսեցին հիշել Ալմայի մարգարեությունները և նաև Մոսիայի խոսքերը. և նրանք տեսան, որ իրենք մի խստապարանոց ժողովուրդ են, և որ իրենք ոչինչ են համարել Աստծո պատվիրանները.
- 22 Եվ որ իրենք փոխել էին ու ոտքի տակ գցել Մոսիայի օրենքները, կամ այն, ինչ Տերը պատվիրել էր նրան տալ ժողովրդին. և նրանք տեսան, որ իրենց օրենքներն ապականվել էին, և որ իրենք դարձել էին մի ամբարիշտ ժողովուրդ, այնպես որ նրանք ամբարիշտ էին, նույնիսկ ինչպես Լամանացիները:
- 23 Եվ իրենց անօրինության պատճառով եկեղեցին սկսել էր նվազել. և նրանք սկսել էին չհավատալ մարգարեության ոգուն ու հայտնության ոգուն. և Աստծո դատաստանները նրանց դեմքին հառեցին:
- 24 Եվ նրանք տեսան, որ իրենք դարձել են թույլ իրենց եղբայրների՝ Լամանացիների պես, և որ Տիրոջ Հոգին այլևս չէր պահպանում իրենց. այո, այն ետ էր քաշվել նրանցից, որովհետև Տիրոջ Հոգին չի բնակվում անսուրբ տաճարներում,

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

25 Հետևաբար, Տերը դադարեց պահպանել նրանց իր հրաշագործ և անզուգական զորությամբ, քանզի նրանք ընկել էին անհավատության մի վիճակի և սոսկալի ամբարշտության մեջ. և նրանք տեսան, որ Լամանացիներն անհամեմատ ավելի մեծաթիվ են, քան իրենք, և եթե իրենք չհարեն Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, իրենք անխուսափելիորեն պիտի կորչեն:

26 Քանզի ահա, նրանք տեսան, որ Լամանացիների ուժն այնքան մեծ էր, որքան իրենց ուժը, նույնիսկ մարդ մարդու դեմ: Եվ այսպիսով, նրանք ընկել էին այս մեծ օրինազանցության մեջ. այո, այսպիսով, նրանք ոչ շատ տարիների ընթացքում դարձել էին թույլ՝ իրենց օրինազանցության պատճառով:

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Հելաման 5

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ այս նույն տարում, ահա նեփին հանձնեց դատավորական աթոռը մի մարդու, որի անունը Քեզորամ էր:
- 2 Քանի որ նրանց օրենքներն ու նրանց կառավարությունները հաստատվում էին ժողովրդի ձայնով, և նրանք, ովքեր ընտրում էին չարիք, ավելի մեծաթիվ էին, քան նրանք, ովքեր ընտրում էին բարիք, հետևաբար, նրանք հասունանում էին կործանման համար, քանզի օրենքները դարձել էին ապականված:
- 3 Այո, և դա բոլորը չէր. նրանք մի խստապարանոց ժողովուրդ էին, այնպես որ չէին կարողանում կառավարվել օրենքով, ոչ էլ արդարադատությամբ, բացի դա լինել ի կործանումն իրենց:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նեփին վհատվել էր նրանց անօրինությունների պատճառով. և նա հրաժարվեց դատավորական աթոռից, և իր բոլոր մնացած օրերում իր վրա վերցրեց Աստծո խոսքը քարոզելը, և նրա եղբայր Լեփին նույնպես՝ իր բոլոր մնացած օրերում.
- 5 Քանզի նրանք հիշում էին խոսքերը, որոնք իրենց հայրը՝ Հելամանը, ասել էր իրենց: Եվ սրանք են այն խոսքերը, որոնք նա ասել էր.
- 6 Ահա, իմ որդիներ, ես փափագում եմ, որ դուք հիշեք պահել Աստծո պատվիրանները. և ես կկամենայի, որ դուք հայտարարեք այս խոսքերը ժողովրդին: Ահա, ես տվել եմ ձեզ մեր առաջին ծնողների անունները, ովքեր դուրս էին եկել Երուսաղեմի հողից. և այս ես արել եմ, որ երբ դուք հիշեք ձեր անունները, դուք կարողանաք հիշել նրանց. և երբ դուք հիշեք նրանց, դուք կարողանաք հիշել նրանց գործերը. և երբ դուք հիշեք նրանց գործերը, դուք կարողանաք իմանալ, որ ասվել է, և նաև գրվել, որ դրանք բարի էին:
- 7 Հետևաբար, իմ որդիներ, ես կկամենայի, որ դուք անեք այն, ինչ բարի է, որպեսզի ձեր մասին էլ ասվի, և նաև գրվի, ճիշտ ինչպես ասվել և գրվել է նրանց մասին:

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

8 Եվ այժմ, իմ որդիներ, ահա, ես որոշ բան էլ ունեմ փափագելու ձեզանից, փափագ, որ դուք չանեք այս բաները՝ ձեր պարծենալու համար, այլ որ դուք անեք այս բաները, որ ձեզ համար գանձ դիզեք երկնքում, այո, որը հավերժական է, և որը չի փչանում. այո, որ դուք կարողանաք ունենալ հավերժական կյանքի այն թանկարժեք պարգևը, որը մենք հիմք ունենք ենթադրելու, որ տրվել է մեր հայրերին:

9 Օ՛, հիշեք, հիշեք, իմ որդիներ, այն խոսքերը, որոնք Բենիամին թագավորն ասաց իր ժողովրդին. այո, հիշեք, որ չկա ուրիշ ճանապարհ կամ միջոց, որով մարդ կարողանա փրկվել, միայն քավիչ արյամբ Հիսուս Քրիստոսի, որը պիտի գա. այո, հիշեք, որ նա գալիս է՝ փրկագնելու աշխարհը:

10 Եվ հիշեք նաև խոսքերը, որոնք Ամուղեկն ասաց Զիզրոմին Ամմոնիա քաղաքում. քանզի նա ասաց նրան, որ Տերն, անկասկած, պիտի գա՝ փրկագնելու իր ժողովրդին, սակայն որ նա չպիտի գա՝ փրկագնելու նրանց իրենց մեղքերի մեջ, այլ փրկագնելու նրանց իրենց մեղքերից:

11 Եվ նա Հոր կողմից զորություն ունի տրված, փրկագնելու նրանց իրենց մեղքերից՝ ապաշխարության շնորհիվ. այդ նպատակով նա ուղարկել է իր հրեշտակներին՝ հայտարարելու ապաշխարության պայմանների ավետիքը, որը բերում է դեպի Քավչի զորությունը, դեպի իրենց հոգիների փրկությունը:

12 Եվ, այժմ, իմ որդիներ, հիշեք, հիշեք, որ դա մեր Քավչի վեմի վրա է, որը Քրիստոսն է՝ Աստծո Որդին, որ դուք պիտի կառուցեք ձեր հիմքը. որ, երբ դևն առաջ ուղարկի իր զորեղ քամիները, այո, իր նետերը պտտահողմում, այո, երբ նրա ողջ կարկուտը և զորեղ փոթորիկը հարվածի ձեզ, այն զորություն չի ունենա ձեր վրա՝ քաշելու ձեզ վար՝ դեպի թշվառության ու անվերջ վայի անդունդը, այն վեմի շնորհիվ, որի վրա դուք կառուցված եք, որը հաստատուն հիմք է, հիմք, որի վրա, եթե մարդիկ կառուցեն, նրանք չեն ընկնի:

13 Եվ եղավ այնպես, որ սրանք էին այն խոսքերը, որոնք Հելամանը սովորեցրեց իր որդիներին. այո, նա սովորեցրեց շատ բաներ, որոնք չեն գրվել, և նաև շատ բաներ, որոնք գրվել են:

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

- 14 Եվ նրանք հիշում էին նրա խոսքերը. և այդ պատճառով նրանք առաջ գնացին՝ պահելով Աստծո պատվիրանները՝ ուսուցանելու Աստծո խոսքը Նեփիի ողջ ժողովրդի մեջ, սկսած Լիառատ քաղաքից.
- 15 Եվ այնտեղից՝ առաջ, դեպի Գեդի քաղաքը. և Գեդի քաղաքից՝ դեպի Մուդեկի քաղաքը.
- 16 Եվ, նույնիսկ մի քաղաքից մյուսը, մինչև որ նրանք շրջեցին Նեփիի ողջ ժողովրդի մեջ, ովքեր երկրի հարավային կողմում էին. և այնտեղից՝ դեպի Զարահեմլայի երկիրը, Լամանացիների մեջ:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք քարոզեցին մեծ զորությամբ, այնպես որ նրանք ամաչեցրեցին այն պառակտիչներից շատերին, ովքեր գնացել էին Նեփիացիներից, այնպես որ նրանք առաջ եկան և խոստովանեցին իրենց մեղքերն ու մկրտվեցին ապաշխարության համար, և անմիջապես վերադարձան Նեփիացիների մոտ, ջանալով ուղղել նրանց առաջ այն անիրավությունները, որոնք իրենք արել էին:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին ու Լեքին քարոզեցին Լամանացիներին այդպիսի մեծ զորությամբ ու իշխանությամբ, քանզի նրանք ունեին զորություն ու իշխանություն տրված իրենց, որ կարողանային խոսել, և նրանք նաև իրենց տրված ունեին այն, ինչ իրենք պիտի խոսեին,
- 19 Հետևաբար, նրանք խոսեցին, ի մեծ զարմանս Լամանացիների, համոզելով նրանց, այնպես, որ Լամանացիներից եղան ութ հազար, ովքեր Զարահեմլայի երկրում էին և շրջակայքում, մկրտված ապաշխարության համար, և համոզվեցին իրենց հայրերի ավանդությունների ամբարշտության վերաբերյալ:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին ու Լեքին այնտեղից շարունակեցին գնալ Նեփիի երկիրը:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բռնվեցին Լամանացիների մի զորքի կողմից ու զգվեցին բանտ. այո, հենց այն նույն բանտը, ուր Ամմոնն ու նրա եղբայրներն էին զգվել Լիմփի ծառաների կողմից:
- 22 Եվ նրանք շատ օրերի ընթացքում՝ առանց ուտելիքի, բանտ զգվելուց հետո, ահա, նրանք գնացին բանտ՝ վերցնելու նրանց, որ սպանեն նրանց:

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին ու Լեփին կարծես կրակով օղակված լինեին, նույնիսկ այնպես, որ նրանք չհամարձակվեցին ձեռք ձգել նրանց վրա՝ վախենալով, որ չլինի թե այրվեն։ Այնուամենայնիվ, Նեփին ու Լեփին չէին այրվում. և նրանք կարծես կանգնած էին կրակի մեջտեղում ու չէին այրվում։
- 24 Եվ երբ նրանք տեսան, որ իրենց շուրջբոլորն օղակված էր մի կրակե սյունով, և որ այն չէր այրում իրենց, նրանց սիրտը լցվեց համարձակությամբ։
- 25 Քանզի նրանք տեսան, որ Լամանացիները չէին համարձակվում ձեռք բարձրացնել իրենց վրա. ոչ էլ համարձակվում էին մոտ գալ իրենց, այլ կանգնած էին, կարծես զարմանափոց զարկված լինեին համրությամբ։
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին ու Լեփին առաջ կանգնեցին ու սկսեցին խոսել նրանց հետ՝ ասելով. Մ'ի վախեցեք, քանզի ահա, դա Աստված է, որ ցույց է տվել ձեզ այս զարմանալիքը, որով ցույց է տրվում ձեզ, որ դուք չէք կարող ձեռք բարձրացնել մեզ վրա՝ սպանելու մեզ։
- 27 Եվ ահա, երբ նրանք ասացին այս խոսքերը, գետինը սաստիկ ցնցվեց, և բանտի պատերը ցնցվեցին, կարծես դրանք գետնին փլվելու վրա էին. բայց ահա, դրանք չփլվեցին։ Եվ ահա, նրանք, ովքեր բանտում էին, Լամանացիներ ու Նեփիացիներ էին, որոնք պառակտիչներ էին։
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ստվերված էին մի խավարի ամպով, և մի սուսկալի մռայլ վախ պատեց նրանց։
- 29 Եվ եղավ այնպես, որ մի ձայն եկավ, կարծես այն խավարի ամպի վերևից էր՝ ասելով. Ապաշխարեք, ապաշխարեք, և այլևս մի ջանացեք կործանել իմ ծառաներին, որոնց ես ուղարկել եմ ձեզ մոտ՝ ավետիք հայտարարելու։
- 30 Եվ եղավ այնպես, երբ նրանք լսեցին այս ձայնն ու տեսան, որ դա մի որոտի ձայն չէր, ոչ էլ մի բարձր աղմկոտ ժխորի ձայն, այլ ահա, դա կատարյալ մեղմության մի հանդարտ ձայն էր, կարծես մի շշուկ, և այն թափանցեց մինչև հոգու խորքը,—
- 31 Եվ չնայած ձայնի մեղմությանը, ահա, գետինը սաստիկ ցնցվեց և բանտի պատերը կրկին դողացին, կարծես թե գետնին փլվելու վրա էին. և ահա խավարի ամպը, որը ստվերել էր նրանց, չէր ցրվում,—

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

- 32 Եվ ահա ձայնը կրկին եկավ՝ ասելով.
Ապաշխարեք, ապաշխարեք, քանզի երկնքի
արքայությունը մոտ է. և այլևս մի ջանացեք
կործանել իմ ծառաներին: Եվ եղավ այնպես, որ
գետինը կրկին ցնցվեց և պատերը դողացին:
- 33 Եվ նաև երրորդ անգամ կրկին ձայնը եկավ և
խոսեց նրանց հետ սքանչելի խոսքեր, որոնք չեն
կարող արտաբերվել մարդու կողմից. և պատերը
կրկին դողացին և գետինը ցնցվեց, կարծես քիչ էր
մնում մասերի բաժանվել:
- 34 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները
չկարողացան փախչել խավարի ամպի
պատճառով, որը ստվերել էր իրենց. այո, և
նրանք նաև անշարժացել էին վախից, որը եկել
էր իրենց վրա:
- 35 Արդ, այնտեղ՝ նրանց մեջ, կար ծագումով մի
Նեփիացի, որը մի ժամանակ պատկանել էր
Աստծո եկեղեցուն, բայց պառակտվել էր
նրանցից:
- 36 Եվ եղավ այնպես, որ նա շրջվեց, և ահա,
խավարի ամպի միջով նա տեսավ Նեփիի ու
Լեփիի դեմքերը. և ահա, դրանք սաստիկ փայլում
էին, ճիշտ ինչպես հրեշտակների դեմքերը: Եվ նա
տեսավ, որ նրանք բարձրացրել էին իրենց
աչքերը դեպի երկինք. և նրանք կարծես
զբաղված էին՝ խոսելով կամ իրենց ձայները
բարձրացնելով դեպի ինչ-որ մի էակ, որին նրանք
տեսնում էին:
- 37 Եվ եղավ այնպես, որ այս մարդն աղաղակեց
դեպի բազմությունը, որպեսզի նրանք շրջվեն ու
նայեն: Եվ ահա, զորություն կար տրված նրանց,
որ նրանք շրջվեն ու նայեն. և նրանք տեսան
Նեփիի ու Լեփիի դեմքերը:
- 38 Եվ նրանք ասացին այդ մարդուն. Ահա, ի՞նչ է
նշանակում բոլոր այս բաները, և ի՞նչ է նա, որի
հետ այս մարդիկ խոսում են:
- 39 Արդ, այդ մարդու անունն Ամինադաբ էր: Եվ
Ամինադաբն ասաց նրանց. Նրանք խոսում են
Աստծո հրեշտակների հետ:
- 40 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիներն ասացին
նրան. Ի՞նչ պիտի անենք, որ այս խավարի ամպը
հեռանա մեզ ստվերելուց:

And behold the voice came again, saying: Repent
ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand;
and seek no more to destroy my servants. And it
came to pass that the earth shook again, and the
walls trembled.

And also again the third time the voice came, and
did speak unto them marvelous words which cannot
be uttered by man; and the walls did tremble again,
and the earth shook as if it were about to divide
asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not
flee because of the cloud of darkness which did over-
shadow them; yea, and also they were immovable be-
cause of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a
Nephite by birth, who had once belonged to the
church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and
behold, he saw through the cloud of darkness the
faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine
exceedingly, even as the faces of angels. And he be-
held that they did lift their eyes to heaven; and they
were in the attitude as if talking or lifting their voices
to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the
multitude, that they might turn and look. And be-
hold, there was power given unto them that they did
turn and look; and they did behold the faces of
Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all
these things mean, and who is it with whom these
men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And
Aminadab said unto them: They do converse with
the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto
him: What shall we do, that this cloud of darkness
may be removed from overshadowing us?

41 Եվ Ամինադաբն ասաց նրանց. Դուք պիտի ապաշխարեք և աղաղակեք առ ձայնը, նույնիսկ մինչև որ հավատք ունենաք Քրիստոսի հանդէպ, ում մասին ուսուցանվել է ձեզ Ալմայի, Ամուդէկի և Զիզրոմի կողմից. և երբ դուք անեք այս, խավարի ամպը կհեռացվի ձեզ ստվերելուց:

42 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բոլորը սկսեցին աղաղակել առ ձայնը նրա, որը ցնցել էր գետինը. այո, նրանք աղաղակեցին, մինչև որ խավարի ամպը ցրվեց:

43 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք աչք ածեցին շուրջ բոլորը, և տեսան, որ խավարի ամպը ցրվել էր իրենց ստվերելուց, ահա, նրանք տեսան, որ իրենք օղակված էին շուրջանակի, այո, ամեն հոգի՝ մի կրակի սյունով:

44 Եվ Նեփին ու Լեքին նրանց մեջտեղում էին. այո, նրանք օղակված էին շուրջանակի. այո, նրանք կարծես բոցավառ կրակի մեջ էին, սակայն այն չէր վնասում իրենց, ոչ էլ այն բռնկում էր բանտի պատերը. և նրանք լցված էին այն ուրախությամբ, որն անասելի է ու փառքով լի:

45 Եվ ահա, Աստծո Սուրբ Հոգին վար եկավ երկնքից և մտավ նրանց սրտերը, և նրանք կարծես լցվեցին կրակով, և նրանք կարողացան խոսել սքանչելի խոսքեր:

46 Եվ եղավ այնպես, որ մի ձայն եկավ նրանց, այո, մի հաճելի ձայն, կարծես դա մի շշուկ էր՝ ասելով.

47 Խաղաղություն, խաղաղություն լինի ձեզ, ձեր հավատքի համար իմ Շատ Սիրելիի հանդէպ, որը կար աշխարհի հիմնադրումից ի վեր:

48 Եվ արդ, երբ նրանք լսեցին այս, նրանք բարձրացրեցին իրենց աչքերը, կարծես տեսնելու՝ որտեղից էր գալիս ձայնը. և ահա, նրանք տեսան երկինքները բաց. և հրեշտակներ վար եկան երկնքից ու սպասավորեցին նրանց:

49 Եվ կային մոտ երեք հարյուր հոգի, ովքեր տեսան ու լսեցին այս բաները, և նրանց պատվիրվեց առաջ գնալ ու չզարմանալ, ոչ էլ նրանք պիտի կասկածեին:

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

50 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գնացին առաջ, և սպասավորեցին ժողովրդին՝ շրջակայքի բոլոր շրջաններով մեկ՝ հայտարարելով բոլոր բաները, որոնք իրենք լսել էին ու տեսել, այնպես որ Լամանացիների մեծ մասը համոզվեց նրանց կողմից, բազում ապացույցների պատճառով, որոնք իրենք ստացել էին:

51 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր համոզվեցին, վարդրեցին իրենց պատերազմի զենքերը, և նաև իրենց ատելությունը, և իրենց հայրերի ավանդությունը:

52 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք նեփիացիներին հանձնեցին նրանց պատկանող հողերը:

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Հելաման 6

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ դատավորների կառավարման վաթսուններկուերորդ տարին ավարտվեց, բոլոր այս բաները տեղի էին ունեցել, և Լամանացիները՝ նրանցից մեծ մասը, դարձել էին մի արդարակյաց ժողովուրդ, այնպես որ նրանց արդարությունը գերազանցում էր Նեփիացիներին՝ հավատքում իրենց կայունության ու հաստատունության պատճառով:
- 2 Քանզի ահա, կային Նեփիացիներից շատերը, ովքեր դարձել էին կարծրացած ու չապաշխարող, և ծայրահեղ ամբարիշտ, այնքան, որ նրանք մերժում էին Աստծո խոսքը և բոլոր քարոզչությունն ու մարգարեացումները, որոնք գալիս էին նրանց մեջ:
- 3 Այնուամենայնիվ, եկեղեցու ժողովուրդը մեծ ուրախություն ունեցավ Լամանացիների դարձի գալու համար, այո, Աստծո եկեղեցու համար, որը հաստատվել էր նրանց մեջ: Եվ նրանք ընկերակցում էին մեկը մյուսին, և հրճվում մեկը մյուսով, և ունենում մեծ ուրախություն:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիներից շատերը վար եկան Զարահեմլայի երկիրը և հայտարարեցին Նեփիացի ժողովրդին, թե ինչպես էին իրենք դարձի եկել, և նրանց հավատքի ու ապաշխարության հորդորեցին:
- 5 Այո, և շատերը քարոզեցին խիստ մեծ զորությամբ ու իշխանությամբ՝ վար բերելով շատերին համեստության խորքերը՝ լինելու Աստծո ու Գառի խոնարհ հետևորդները:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիներից շատերը գնացին հյուսիսային կողմի երկիրը. և Նեփին ու Լեփին նույնպես գնացին հյուսիսային կողմի երկիրը՝ ժողովրդին քարոզելու: Եվ այսպես ավարտվեց վաթսուններեքերորդ տարին:
- 7 Եվ ահա, խաղաղություն եղավ բոլոր երկրում, այնպես որ Նեփիացիները գնացին երկրի որ մասը որ իրենք կամեցան, ինչպես Նեփիացիների, այնպես էլ Լամանացիների մեջ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները նույնպես գնում էին, ուր որ իրենք կամենում էին, լինել դա Լամանացիների, թե Նեփիացիների մեջ. և այսպես, նրանք ազատ շփում ունեին միմյանց հետ՝ գնելու ու վաճառելու, և շահ ստանալու՝ ըստ իրենց ցանկության:

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք դարձան չափազանց հարուստ՝ և՛ Լամանացիները, և՛ Նեփիացիները. և նրանք ունեին չափազանց շատ ոսկի և արծաթ և ամեն ձևի թանկարժեք մետաղներ, ինչպես հարավի երկրում, այնպես էլ հյուսիսի երկրում:
- 10 Արդ, հարավի երկիրը կոչվում էր Լեփի, և հյուսիսի երկիրը կոչվում էր Մուդեկ, որն անվանվել էր Սեդեկիայի որդու անունով. քանզի Տերը բերեց Մուդեկին հյուսիսի երկիրը, և Լեփին՝ հարավի երկիրը:
- 11 Եվ ահա, այս երկու երկրներում կար ամեն ձևի ոսկի և արծաթ և ամեն տեսակի թանկարժեք հանքանյութ. և կային նաև հմուտ աշխատավորներ, ովքեր մշակում էին ամեն տեսակի հանքանյութ և զտում այն. և այսպես նրանք դարձան հարուստ:
- 12 Նրանք առատորեն հատիկ էին աճեցնում՝ և՛ հյուսիսում, և՛ հարավում. և նրանք չափազանց բարգավաճեցին՝ և՛ հյուսիսում, և՛ հարավում: Եվ նրանք բազմացան ու չափազանց ուժեղացան երկրում: Եվ նրանք աճեցնում էին շատ հոտեր ու նախիրներ, այո, բազում պարարտներ:
- 13 Ահա, նրանց կանայք տքնում էին ու մանում, և պատրաստում ամեն ձևի կտորեղեն՝ նրբահյուս բեհեզ և ամեն տեսակի կտորեղեն՝ ծածկելու իրենց մերկությունը: Եվ այսպես վաթսուննչորսերորդ տարին անցավ խաղաղության մեջ:
- 14 Եվ վաթսուննհինգերորդ տարում նույնպես, նրանք մեծ ուրախություն ու խաղաղություն ունեցան, այո, շատ քարոզչություն ու բազմաթիվ մարգարեություններ՝ նրա վերաբերյալ, ինչ պիտի գար: Եվ այսպես անցավ վաթսուննհինգերորդ տարին:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորների կառավարման վաթսուննվեցերորդ տարում, ահա, Քեզորամը սպանվեց մի անհայտ ձեռքով, մինչ նա նստած էր դատավորական արժոյն: Եվ եղավ այնպես, որ այդ նույն տարում, նրա որդին, որը ժողովրդի կողմից նշանակվել էր նրա փոխարեն, նույնպես սպանվեց: Եվ այսպես ավարտվեց վաթսուննվեցերորդ տարին:
- 16 Եվ վաթսուննյոթերորդ տարվա սկզբին ժողովուրդը սկսեց կրկին դառնալ չափազանց ամբարիշտ:

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Քանզի ահա, Տերն այնքան երկար էր օրհնել նրանց աշխարհի հարստություններով, որ նրանք չէին դրդվել բարկության, պատերազմների, ոչ էլ արյունահեղության. ուստի, նրանք սկսեցին դնել իրենց սրտերն իրենց հարստությունների վրա. այո, նրանք սկսեցին ձգտել շահ ստանալ, որ կարողանային բարձրանալ մեկը մյուսից վեր. հետևաբար, նրանք սկսեցին գործել գաղտնի սպանություններ, և կողոպտել ու թալանել, որ կարողանային շահ ստանալ:

18 Եվ այժմ ահա, այդ մարդասպաններն ու թալանչիները մի հրոսակախումբ էին, որը կազմավորվել էր Կիսկումենի ու Գադիանթոնի կողմից: Եվ արդ եղավ այնպես, որ կային շատերը, նույնիսկ Նեփիացիների մեջ, որ Գադիանթոնի հրոսակախմբից էին: Բայց ահա, նրանք ավելի մեծաթիվ էին Լամանացիների առավել ամբարիշտ մասի մեջ: Եվ նրանք կոչվում էին Գադիանթոնի ավազակներ ու մարդասպաններ:

19 Եվ այդ նրանք էին, որ սպանեցին գլխավոր դատավոր Քեզորամին, և նրա որդուն, երբ նրանք դատավորական աթոռին էին. և ահա, նրանց չգտան:

20 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Լամանացիները պարզեցին, որ իրենց մեջ ավազակներ կան, նրանք չափազանց վշտացան. և նրանք ամեն հնարավոր միջոց գործադրեցին՝ բնաջնջելու նրանց երկրի երեսից:

21 Բայց ահա, Սատանան դրդեց Նեփիացիների մեծամասնության սրտերը՝ այնպես, որ նրանք միավորվեցին ավազակների այդ հրոսակախմբի հետ, և մտան նրանց ուխտերի ու երդումների մեջ, որ իրենք կպաշտպանեն ու կպահեն մեկը մյուսին, ինչ դժվարին հանգամանքների մեջ էլ որ ընկնեն, որպեսզի իրենք չտառապեն իրենց սպանությունների, իրենց թալանների և իրենց գողությունների համար:

22 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ունեին իրենց նշանները, այո, իրենց գաղտնի նշանները, և իրենց գաղտնի խոսքերը. և դա՛ որ նրանք կարողանային զանազանել եղբայրակցին, որն ուխտի մեջ էր մտել, որ ինչ ամբարշտություն էլ իր եղբայրակիցն աներ, նա չվնասվեր իր եղբոր կողմից, ոչ էլ նրանց կողմից, որոնք պատկանում էին նրա հրոսակախմբին, որը ստանձնել էր այս ուխտը:

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

- 23 Եվ այդպես, նրանք կարողանում էին սպանել, թալանել, գողանալ և պոռնկություններ ու ամեն ձևի ամբարշտություն անել, հակառակ իրենց երկրի օրենքների և նաև իրենց Աստծո օրենքների:
- 24 Եվ նրանցից, ովքեր որ պատկանում էին իրենց հրոսակախմբին, եթե աշխարհին բացահայտեին իրենց ամբարշտությունների ու իրենց պղծությունների մասին, պիտի դատվեին ոչ թե համաձայն իրենց երկրի օրենքների, այլ համաձայն իրենց ամբարշտության օրենքների, որոնք տրվել էին Գադիանթոնի ու Կիսկումենի կողմից:
- 25 Այժմ ահա, դրանք այս գաղտնի երդումներն ու ուխտերն են, որոնք Ալման պատվիրեց իր որդուն, որ չպիտի հայտնի դառնային աշխարհին, որ չլինի թե դրանք լինեին մի միջոց՝ վար բերելու մարդկանց կործանման:
- 26 Արդ ահա, այդ գաղտնի երդումներն ու ուխտերը Գադիանթոնին հայտնի չէին դարձել հիշատակարաններից, որոնք հանձնվել էին Հելամանին. այլ ահա, դրանք դրվել էին Գադիանթոնի սրտում այն նույն էակի կողմից, որը հրապուրեց մեր առաջին ծնողներին՝ ճաշակելու արգելված պտղից,
- 27 Այո, այն նույն էակի, որը դավ նյութեց Կայենի հետ, որ եթե նա սպաներ իր եղբայր Աբելին, դա աշխարհին հայտնի չէր դառնա: Եվ նա դավադրում էր Կայենի ու նրա հետևորդների հետ այդ ժամանակից ի վեր:
- 28 Եվ այդ նաև այն նույն էակն է, որը մարդկանց սրտերում դրեց՝ կառուցել մի բավականաչափ բարձր աշտարակ, որ իրենք կարողանային հասնել երկնքին: Եվ դա այն նույն էակն էր, որը մոլորեցրեց մարդկանց, ովքեր եկել էին այդ աշտարակից այս երկիրը. որը ողջ երկրի երեսին տարածեց խավարի գործերն ու պղծությունները, մինչև նա քարշ տվեց մարդկանց վար՝ դեպի լիակատար կործանում, և դեպի հավիտենական դժոխք:
- 29 Այո, դա այն նույն էակն է, որը Գադիանթոնի սրտում դրեց՝ տակավին շարունակելու խավարի և գաղտնի սպանության գործը. և նա հայտնի դարձրեց դա մարդու սկզբից ի վեր՝ ընդհուպ մինչև այս ժամանակը:

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

- 30 Եվ ահա, դա նա է, որը բոլոր մեղքերի հեղինակն է: Եվ ահա, նա շարունակում է իր խավարի ու գաղտնի սպանության գործերը և փոխանցում է նրանց դավերը և նրանց երդումները, նրանց ուխտերը և նրանց սուկալի ամբարշտության ծրագրերը սերնդե-սերունդ, որքանով որ ինքը կարողանում է ազդեցություն ձեռք բերել մարդկանց զավակների սրտերի վրա:
- 31 Եվ այժմ ահա, նա մեծ ազդեցություն էր ձեռք բերել Նեփիացիների սրտերի վրա. այո, այնպես որ նրանք դարձել էին չափազանց ամբարիշտ. այո, նրանց մեծ մասը դուրս էր եկել արդարության ճանապարհից, և ոտքերի տակ կոխկրտել Աստծո պատվիրանները, և դարձել դեպի իրենց սեփական ճանապարհները, և իրենց համար կուռքեր շինել՝ իրենց ոսկուց ու իրենց արծաթից:
- 32 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր այս անօրինությունները եկան նրանց վրա, ոչ շատ տարիների ընթացքում, այնպես որ դրանց մեծ մասը եկել էր նրանց վրա, Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման վաթսունևյոթերորդ տարում:
- 33 Եվ նրանք աճում էին իրենց անօրինություններում վաթսունևյոթերորդ տարում նույնպես՝ ի մեծ վիշտ ու կսկիծ արդարների:
- 34 Եվ այսպես, մենք տեսնում ենք, որ Նեփիացիները սկսեցին անհավատության մեջ ընկնել, և աճել ամբարշտության ու պղծությունների մեջ, մինչդեռ Լամանացիները սկսեցին չափազանց աճել իրենց Աստծո գիտության մեջ. այո, նրանք սկսեցին պահել նրա կանոններն ու պատվիրանները և քայլել ճշմարտության և ուղղամտության մեջ:
- 35 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ Տիրոջ Հոգին սկսեց ետ քաշվել Նեփիացիներից՝ իրենց սրտերի ամբարշտության ու կարծրության պատճառով:
- 36 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ Տերը սկսեց դուրս թափել իր Հոգին Լամանացիների վրա՝ իր խոսքերին անառարկելիորեն և պատրաստակամորեն հավատալու պատճառով:
- 37 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները հետապնդեցին Գադիանթոնի ավազակների հրոսակախմբին. և նրանք քարոզեցին Աստծո խոսքը նրանց առավել ամբարիշտ մասին, այնպես որ այս ավազակների հրոսակախումբը լիովին վերացավ Լամանացիների միջից:

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

38 Իսկ մյուս կողմից եղավ այնպես, որ Նեփիացիները նրանց զորացրեցին ու աջակցեցին, սկսած նրանց առավել ամբարիշտ մասից, մինչև որ նրանք տարածվեցին Նեփիացիների ողջ երկրով, գայթակղելով արդարների մեծ մասին, մինչև որ նրանք ցածրացան՝ հավատալու նրանց գործերին ու ճաշակելու նրանց ավարից, և միաբանվելու նրանց հետ իրենց գաղտնի սպանություններում ու խմբակցություններում:

39 Եվ այսպես, նրանք ձեռք բերեցին կառավարության բացառիկ ղեկավարությունը, այնպես որ նրանք իրենց ոտքերի տակ կոխկրտեցին և զարկեցին և պատառոտեցին, շրջեցին իրենց մեջքն աղքատներին ու հեզերին և Աստծո խոնարհ հետևորդներին:

40 Եվ այսպես մենք տեսնում ենք, որ նրանք մի սոսկալի վիճակում էին, և հասունանում էին հավիտենական կործանման համար:

41 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման վաթսունևութերորդ տարին:

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Հելամանի Որդու՝ Նեփիի Մարգարեությունը –
 Աստված սպառնում է Նեփիի ժողովրդին, որ նա
 կայցելի նրանց իր բարկությամբ՝ ի լիակատար
 կործանումն իրենց, եթե նրանք չապաշխարեն
 իրենց ամբարշտությունից: Աստված զարկում է
 Նեփիի ժողովրդին ժանտախտով. նրանք
 ապաշխարում են ու դառնում դեպի նա:
 Սամուելը՝ մի Լամանացի, մարգարեանում է
 Նեփիացիներին:

*THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—
 God threatens the people of Nephi that he will visit them
 in his anger, to their utter destruction except they repent
 of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with
 pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a
 Lamanite, prophesies unto the Nephites.*

Հելաման 7

- 1 Ահա, արդ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման վաթսունևիններորդ տարում Նեփին՝ Հելամանի որդին, հյուսիսային կողմի երկրից վերադարձավ Զարահեմլայի երկիրը:
- 2 Քանզի նա եղել էր դրսում՝ ժողովրդի մեջ, որ հյուսիսային կողմի երկրում էին, և քարոզել էր Աստծո խոսքը նրանց և շատ բաներ մարգարեացել նրանց.
- 3 Եվ նրանք մերժել էին նրա բոլոր խոսքերը, այնպես որ նա չկարողացավ մնալ նրանց մեջ, այլ կրկին վերադարձավ իր ծննդավայրը:
- 4 Եվ տեսնելով ժողովրդին մի այսպիսի սուսկալի ամբարշտության վիճակում, և այդ Գադիանթոնի ավազակներին դատավորական աթոռները զբաղեցրած՝ զավթած լինելով երկրի գորությունն ու իշխանությունը. Աստծո պատվիրանները մի կողմ դնելով և նվազագույն իսկ չափով ճիշտ չլինելով նրա առջև. չանելով ոչ մի արդարություն մարդկանց զավակներին.
- 5 Դատապարտելով արդարներին իրենց արդարության համար. իրենց փողի համար թողնելով հանցավորին ու ամբարիշտին գնալու անպատիժ. և դեռ ավելին՝ պաշտոնում պահվելու, կառավարության գլխին՝ կառավարելու ու վարվելու ըստ իրենց կամքի, որպեսզի կարողանան ստանալ շահն ու փառքն աշխարհի, և դեռ ավելին, որպեսզի կարողանան ավելի հեշտորեն շնություն անել և գողանալ և սպանել և անել ըստ իրենց սեփական կամքի,
- 6 Արդ, այս մեծ անօրինությունը եկել էր Նեփիացիների վրա ոչ շատ տարիների ընթացքում. և երբ Նեփին տեսավ այդ, նրա սիրտը լցվեց վշտով իր կրծքում. և նա բացականչեց իր հոգու տվայտանքի մեջ.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Այն, երանի՜ թե իմ իմ օրերը լինեին այն օրերին, երբ իմ հայր Նեփին առաջին անգամ դուրս եկավ Երուսաղեմի հողից, երանի՜ թե ես ուրախանայի նրա հետ խոստացված երկրում. այն ժամանակ նրա մարդիկ մատչելի էին աղերսելու համար, հաստատուն էին Աստծո պատվիրանները պահելիս, և դանդաղ էին անօրինության տարվելիս. և նրանք արագ էին Տիրոջ խոսքերին ականջ անելիս,
- 8 Այո, եթե իմ օրերը լինեին այդ օրերին, այն ժամանակ իմ հոգին ուրախություն կունենար իմ եղբայրների արդարությամբ:
- 9 Բայց ահա, ինձ նշանակված է, որ սրանք լինեն իմ օրերը, և որ իմ հոգին լցված պիտի լինի վշտով, իմ եղբայրների այս ամբարշտության պատճառով:
- 10 Եվ ահա, այժմ եղավ այնպես, որ դա մի աշտարակի վրա էր, որը Նեփիի պարտեզում էր, որը մոտ էր մայրուղուն, որը տանում էր դեպի գլխավոր շուկան, որը Զարահեմլայի քաղաքում էր. ուստի, Նեփին խոնարհվել էր աշտարակի վրա, որն իր պարտեզում էր, աշտարակ, որը մոտ էր նաև պարտեզի դռանը, որի մոտով անցնում էր մայրուղին:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ կային որոշ մարդիկ, մոտակայքով անցնելիս, և տեսան Նեփիին, երբ նա աշտարակի վրա դուրս էր թափում իր հոգին առ Աստված. և նրանք վազեցին ու պատմեցին մարդկանց, ինչ իրենք տեսել էին, և ժողովուրդը եկավ միասին բազմություններով, որ կարողանային իմանալ ժողովրդի ամբարշտության համար այդպիսի մեծ ողբի պատճառը:
- 12 Եվ այժմ, երբ Նեփին վեր կացավ, նա տեսավ մարդկանց բազմությունները, որոնք ի մի էին հավաքվել:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ նա բացեց իր բերանն ու ասաց նրանց. Ահա, ինչո՞ւ եք դուք հավաքվել միասին: Որպեսզի ես ասեմ ձեզ ձեր անօրինությունների մասին:
- 14 Այո, որովհետև ես բարձրացել եմ աշտարակի վրա, որ կարողանամ հոգիս դուրս թափել իմ Աստծուն, իմ սրտի մեծ վշտի պատճառով, որը ձեր անօրինությունների պատճառով է:

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

15 Եվ իմ լաց ու կոծի պատճառով դուք հավաքվել եք միասին և զարմանում եք. այո, և դուք զարմանալու մեծ պատճառ ունեք. այո, դուք պարտավոր եք զարմանալ, որովհետև դուք անձնատուր եք եղել, այնպես որ դևն այդքան մեծ իշխանություն ունի ձեր սրտերի վրա:

16 Այո, ինչպես կարողացաք դուք անձնատուր լինել հորդորին նրա, որը ջանում է հեռու շարտել ձեր հոգիները վար՝ դեպի հավիտենական թշվառություն ու անվերջ վայ:

17 Օհ, ապաշխարեք, ապաշխարեք: Ինչո՞ւ մեռնեք: Դարձե՞ք, դարձե՞ք դեպի Տերը՝ ձեր Աստվածը: Ինչո՞ւ է նա լքել ձեզ:

18 Դա այն պատճառով է, որ դուք կարծրացրել եք ձեր սրտերը. այո, դուք չեք կամենում ականջ անել բարի հովվի ձայնին. այո, դուք նրան սաղրել եք բարկության ձեր դեմ:

19 Եվ ահա, ձեզ հավաքելու փոխարեն, եթե դուք չկամենաք ապաշխարել, ահա, նա ձեզ հեռու կցրի, որ դուք դառնաք միս՝ շների ու վայրի գազանների համար:

20 Օհ, ինչպես կարողացաք մոռանալ ձեր Աստծուն հենց այն օրը, որ նա ազատել է ձեզ:

21 Բայց ահա, դա շահ ստանալն է, մարդկանց կողմից գովաբանվելը, այո, և որ դուք կարողանաք ստանալ ոսկի ու արծաթ: Եվ դուք դրել եք ձեր սրտերը հարստությունների վրա և այս աշխարհի ունայն բաների վրա, որի համար դուք սպանում եք և թալանում և գողանում, սուտ վկայություն եք տալիս ձեր հարևանի դեմ և ամեն ձևի անօրինություն անում:

22 Եվ այս պատճառով վայ պիտի գա ձեզ վրա, եթե դուք չապաշխարեք: Քանզի, եթե դուք չկամենաք ապաշխարել, ահա, այս մեծ քաղաքը, և նաև բոլոր այն մեծ քաղաքները, որոնք շրջակայքում են, որոնք մեր տիրապետության երկրում են, պիտի վերցվեն, այնպես որ դուք տեղ չպիտի ունենաք դրանցում. քանզի ահա, Տերը չի շնորհի ձեզ ուժ, ինչպես նա մինչև այժմ է արել՝ ընդդիմանալու ձեր թշնամիներին:

23 Քանզի ահա, այսպես է ասում Տերը. Ես ցույց չեմ տա իմ ուժն ամբարիշտներին՝ մեկին ավելի, քան մյուսին, բացի նրանցից, ովքեր կապաշխարեն իրենց մեղքերից և ականջ կանեն իմ խոսքերին: Այժմ այդ պատճառով, ես կկամենայի, որ դուք հասկանաք, իմ եղբայրներ, որ ավելի լավ կլինի Լամանացիների համար, քան ձեզ համար, եթե դուք չապաշխարեք:

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

- 24 Քանզի ահա, նրանք ավելի արդարակյաց են, քան դուք, քանզի նրանք չեն մեղանչել այս մեծ գիտության դեմ, որը դուք եք ստացել. այդ պատճառով Տերը ողորմած կլինի նրանց հանդեպ. այո, նա կերկարացնի նրանց օրերը և կշատացնի նրանց սերունդը, նույնիսկ, երբ դուք լիովին կործանված կլինեք, եթե դուք չապաշխարեք:
- 25 Այո, վայ լինի ձեզ այն մեծ պղծության համար, որը եկել է ձեր մեջ. և դուք միացել եք դրան, այո, այն գաղտնի հրոսակախմբին, որը հիմնադրվել է Գադիանթոնի կողմից:
- 26 Այո, վայ պիտի գա ձեզ այն հպարտության պատճառով, որը դուք թույլ եք տվել մտնելու ձեր սրտերը, որը ձեր չափազանց մեծ հարստությունների պատճառով բարձրամտացրել է ձեզ այն բանից վեր, ինչը բարի է:
- 27 Այո, վայ լինի ձեզ ձեր ամբարշտության ու պղծությունների համար:
- 28 Եվ եթե դուք չապաշխարեք, դուք պիտի կորչեք. այո, այսինքն՝ ձեր հողերը ձեզանից պիտի վերցվեն, և դուք պիտի բնաջնջվեք երկրի երեսից:
- 29 Ահա, այժմ ես ինքս ինձանից չեմ ասում, որ այս բաները պիտի լինեն, որովհետև դա ինքս ինձանից չեմ, որ գիտեմ այս բաները. բայց ահա, ես գիտեմ, որ այս բաները ճշմարիտ են, որովհետև Տեր Աստված է հայտնի դարձրել դրանք ինձ, ուստի, ես վկայում եմ, որ դրանք պիտի լինեն:

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Հելաման 8

- 1 Եվ արդ, եղավ այնպես, որ երբ Նեփին ասաց այս խոսքերը, ահա, կային մարդիկ, ովքեր դատավորներ էին, որոնք նույնպես պատկանում էին Գադիանթոնի գաղտնի հրոսակախմբին, և նրանք բարկացած էին, և նրանք պախարակեցին նրան՝ ասելով ժողովրդին. Ինչո՞ւ չէք բռնում այս մարդուն ու բերում առաջ, որ նա դատապարտվի՝ համաձայն այն հանցանքի, որ արել է:
- 2 Ինչո՞ւ եք նայում այս մարդուն և լսում նրա զազրախոսելն այս ժողովրդի դեմ ու մեր օրենքի դեմ:
- 3 Քանզի ահա, Նեփին ասել էր նրանց իրենց օրենքի ապականվածության մասին. այո, Նեփին շատ բաներ էր խոսել, որոնք չեն կարող գրվել. և նա ոչինչ չէր խոսել, որ հակառակ լիներ Աստծո պատվիրաններին:
- 4 Եվ այդ դատավորները բարկացած էին նրա վրա, որովհետև նա պարզորոշ խոսեց նրանց հետ իրենց խավարի գործերի մասին. այնուամենայնիվ, նրանք չհամարձակվեցին իրենց ձեռքը բարձրացնել նրա վրա, քանզի նրանք վախենում էին ժողովրդից, որ չլիներ թե նրանք պախարակեին իրենց:
- 5 Հետևաբար, նրանք գոչեցին դեպի ժողովուրդն, ասելով. Ինչո՞ւ եք հանդուրժում, որ այս մարդը զազրախոսի մեր դեմ: Քանզի ահա, նա դատապարտում է ողջ այս ժողովրդին, մինչև իսկ ի կործանում. այո, և նաև, որ մեր այս մեծ քաղաքները պիտի վերցվեն մեզանից, այնպես որ մենք տեղ պիտի չունենանք դրանցում:
- 6 Եվ այժմ մենք գիտենք, որ դա անհնարին է, քանզի ահա, մենք հզոր ենք, և մեր քաղաքները՝ մեծ, ուստի մեր թշնամիները չեն կարող իշխանություն ունենալ մեզ վրա:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես նրանք ժողովրդին բարկության դրդեցին Նեփիի դեմ և հակառակություններ բարձրացրեցին նրանց մեջ. քանզի կային ոմանք, ովքեր գոչեցին. Հանգիստ թողեք այս մարդուն, քանզի նա լավ մարդ է, և այն բաները, որ նա ասում է, անկասկած տեղի կունենան, եթե մենք չապաշխարենք.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

- 8 Այո, ահա, բոլոր դատաստանները կգան մեզ վրա, որոնք նա վկայել է մեր դեմ. քանզի մենք գիտենք, որ նա մեզ ճիշտ է վկայել մեր անօրինությունների վերաբերյալ: Եվ ահա, դրանք շատ են, և նա գիտի նաև բոլոր բաները, որոնք պիտի պատահեն մեզ, այնպես, ինչպես նա գիտի մեր անօրինությունների մասին:
- 9 Այո, և ահա, եթե նա մարգարե չլիներ, նա չէր կարող վկայել այդ բաների վերաբերյալ:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ այն մարդիկ, ովքեր ջանում էին կործանել Նեփիին, վախի պատճառով իրենց զսպեցին, այնպես որ չբարձրացրեցին իրենց ձեռքը նրա վրա. ուստի նա սկսեց կրկին խոսել նրանց հետ, տեսնելով որ ինքը շնորհ էր գտել ոմանց աչքում, այնքան, որ նրանց մնացածը վախենում էին:
- 11 Հետևաբար, նա պարտադրվեց էլի խոսել նրանց հետ, ասելով. Ահա, իմ եղբայրներ, չէք կարդացել, որ Աստված զորություն տվեց մեկ մարդու, այսինքն՝ Մովսեսին, զարկել Կարմիր ծովի ջրերին, և դրանք բաժանվեցին այս ու այն կողմ, այնպես որ Իսրայելացիները, որոնք մեր հայրերն էին, անցան միջով՝ չոր գետնի վրայով, և ջրերը փակվեցին եգիպտական զորքերի վրա և կլանեցին նրանց:
- 12 Եվ այժմ ահա, եթե Աստված տվել էր այդ մարդուն այդպիսի զորություն, ուրեմն ինչո՞ւ դուք ձեր մեջ պիտի վիճեք, և ասեք, որ նա ինձ չի տվել ոչ մի զորություն, որով ես կարող եմ իմանալ այն դատաստանների մասին, որոնք պիտի գան ձեր վրա, եթե դուք չապաշխարեք:
- 13 Բայց ահա, դուք ոչ միայն ուրանում եք իմ խոսքերը, այլ նաև ուրանում եք բոլոր խոսքերը, որոնք խոսվել են մեր հայրերի կողմից, և նաև խոսքերը, որոնք խոսվել էին այդ մարդու՝ Մովսեսի կողմից, որն իրեն տրված այդպիսի մեծ զորություն ուներ, այո, այն խոսքերը, որոնք նա ասել է Մեսիայի գալստյան վերաբերյալ:
- 14 Այո, միթե նա չի վկայել, որ Աստծո Որդին պետք է գա: Եվ ինչպես նա անապատում բարձրացրեց բրոնզե օձը, ճիշտ նույնպես պիտի բարձրացվի նա, ով պիտի գա:
- 15 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր նայեին այն օձին, պիտի ապրեին, նմանապես բոլոր նրանք, ովքեր հավատքով կնայեն Աստծո Որդուն, ունենալով ապաշխարող հոգի, կարող են ապրել, մինչև իսկ այն կյանքով, որը հավերժական է:

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

- 16 Եվ այժմ ահա, միայն Մովսեսը չվկայեց այս բաների մասին, այլ նաև բոլոր սուրբ մարգարեները, սկսած նրա օրերից, նույնիսկ մինչև Աբրահամի օրերը:
- 17 Այո, ահա, Աբրահամը տեսավ նրա գալուստը, և լցվեց ուրախությամբ ու հրճվեց:
- 18 Այո, և ահա ես ասում եմ ձեզ, որ ոչ միայն Աբրահամը գիտեր այդ բաների մասին, այլ կային շատերը, մինչև Աբրահամի օրերը, ովքեր կանչված էին ըստ Աստծո կարգի. այո, այսինքն՝ ըստ նրա Որդու կարգի. և այս, որպեսզի ցույց տրվեր մարդկանց, նրա գալուստից շատ ու շատ հազարավոր տարիներ առաջ, որ նրանց փրկագնում պիտի գար:
- 19 Եվ արդ, ես կկամենայի, որ դուք իմանաք, որ նույնիսկ սկսած Աբրահամի օրերից եղել են շատ մարգարեներ, որ վկայել են այս բաները. այո, ահա, մարգարե Զենոսը համարձակորեն վկայեց. որի համար նա սպանվեց:
- 20 Եվ ահա, նաև Զենոքը, և նաև Եզիասը, և նաև Եսայիան և Երեմիան (Երեմիան լինելով այն նույն մարգարեն, որը վկայեց Երուսաղեմի կործանման վերաբերյալ), և այժմ մենք գիտենք, որ Երուսաղեմը կործանվեց՝ համաձայն Երեմիայի խոսքերի: Օ՛, ուրեմն ինչո՞ւ Աստծո Որդին չի գալու, նրա մարգարեության համաձայն:
- 21 Եվ արդ միթե դուք կվիճեք, որ Երուսաղեմը կործանվեց: Միթե դուք կասեք, որ Սեդեկիայի որդիները չէին սպանվել՝ բոլորը, բացի Մուդեկից: Այո, և միթե չեք տեսնում, որ Սեդեկիայի հետնորդները մեզ հետ են, և նրանք դուրս էին քշվել Երուսաղեմի հողից: Բայց ահա, դա բոլորը չէ,
- 22 Մեր հայր Լեփին դուրս էր քշվել Երուսաղեմից, որովհետև նա վկայեց այս բաների մասին: Նեփին նույնպես վկայեց այս բաների մասին, և նաև գրեթե բոլոր մեր հայրերը, նույնիսկ ընդհուպ մինչև այս ժամանակը. այո, նրանք վկայել են Քրիստոսի գալուստի մասին և սպասել ու հրճվել են նրա օրով, որը պիտի գա:
- 23 Եվ ահա, նա Աստված է, և նա նրանց հետ է, և նա հայտնվեց նրանց, որպեսզի նրանք փրկագնվեին իր կողմից. և նրանք փառք տվեցին նրան, այն բանի համար, ինչը պիտի գա:

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

- 24 Եվ այժմ, տեսնելով, որ դուք գիտեք այս բաները, և չեք կարող ուրանալ սրանք, մինչև որ չստեք. ուստի, սրանում դուք մեղանշել եք, քանզի դուք մերժել եք բոլոր այս բաները, չնայած այնքան բազմաթիվ ապացույցներին, որոնք դուք ստացել եք. այո, այսինքն՝ ձեզ տրվել են բոլոր բաները՝ և՛ բաները, որ երկնքում են, և՛ բոլոր բաները, որոնք երկրի վրա են, որպես մի ապացույց, որ դրանք ճշմարիտ են:
- 25 Բայց ահա, դուք մերժել եք ճշմարտությունը, և ապստամբել ձեր սուրբ Աստծո դեմ. և հենց այս պահին, փոխարեն՝ ձեզ համար գանձեր դիզելու երկնքում, ուր ոչինչ չի ապականվում, և ուր ոչինչ չի կարող գալ, ինչն անմաքուր է, դուք կիտում եք ձեզ համար ցասում՝ դատաստանի օրվա համար:
- 26 Այո, հենց այս պահին դուք հասունանում եք ձեր սպանությունների և ձեր պոռնկությունների ու ամբարշտության պատճառով՝ հավիտենական կործանման համար. այո, և եթե դուք չապաշխարեք, այն շուտով մոտենում է ձեզ:
- 27 Այո, ահա, այն այժմ հենց ձեր դռների մոտ է. այո, ներս գնացեք դատավորական աթոռը և ստուգեք. և տեսեք՝ ձեր դատավորը սպանված է, և նա պառկած է իր արյան մեջ. և նա սպանվել է իր եղբոր կողմից, որը ջանում է նստել դատավորական աթոռին:
- 28 Եվ ահա, նրանք երկուսն էլ պատկանում են ձեր գաղտնի հրոսակախմբին, որի հեղինակը Գադիանթոնն է և այն չար մեկը, որը ջանում է կործանել մարդկանց հոգիները:

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Հելաման 9

- 1 Ահա, այժմ եղավ այնպես, որ երբ Նեփին ասաց այս խոսքերը, որոշ մարդիկ, որոնք նրանց մեջ էին, վազեցին դեպի դատավորական աթոռը. այո, նույնիսկ կային հինգը, ովքեր գնացին և իրենց մեջ ասացին, երբ գնում էին.
- 2 Ահա, այժմ մենք կիմանանք անկասկած, թե արդյոք այս մարդը մարգարե է, և արդյոք Աստված է պատվիրել նրան մարգարեանալ մեզ այսպիսի զարմանալի բաներ: Ահա, մենք չենք հավատում, որ նա է պատվիրել. այո, մենք չենք հավատում, որ նա մարգարե է. այնուամենայնիվ, եթե այս բանը, որը նա ասել է գլխավոր դատավորի մասին, ճիշտ լինի, որ նա մեռած լինի, այդ դեպքում մենք կհավատանք, որ մյուս խոսքերը, որոնք նա ասել է, ճշմարիտ են:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վազեցին իրենց ողջ զորությամբ, և ներս մտան դատավորական աթոռը. և ահա, գլխավոր դատավորն ընկած էր գետնին և պառկած էր իր արյան մեջ:
- 4 Եվ այժմ ահա, երբ նրանք տեսան այս, չափից դուրս ապշեցին, այնպես որ ընկան գետնին. քանզի նրանք չէին հավատացել այն խոսքերին, որ Նեփին ասել էր գլխավոր դատավորի մասին:
- 5 Բայց այժմ, երբ նրանք տեսան, հավատացին, և վախ եկավ նրանց վրա, որ չլինի թե բոլոր դատաստանները, որոնք Նեփին ասել էր, պիտի գային այս ժողովրդի վրա. այդ պատճառով նրանք դողացին և ընկան գետնին:
- 6 Այժմ, անմիջապես հետո, երբ դատավորը սպանվեց՝ դանակահարված լինելով իր ծայտված եղբոր կողմից, և նա փախավ, իսկ ծառաները վազեցին ու պատմեցին մարդկանց՝ տարածելով նրանց մեջ սպանության բոթը.
- 7 Եվ ահա, ժողովուրդն ի մի հավաքվեց դատավորական աթոռի տեղում, և ահա, ի զարմանս իրենց, նրանք տեսան այն հինգ մարդկանց, ովքեր ընկել էին գետնին:
- 8 Եվ այժմ ահա, ժողովուրդը ոչինչ չգիտեր այն բազմության մասին, որն ի մի էր հավաքվել Նեփիի պարտեզի մոտ. ուստի, նրանք ասացին իրենց մեջ. Այս մարդիկ նրանք են, ովքեր սպանել են դատավորին, և Աստված զարկել է նրանց այնպես, որ չեն կարողացել փախչել մեզանից:

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բռնեցին նրանց ու կապեցին, և բանտ գցեցին նրանց: Եվ մի հրովարտակ ուղարկվեց ամենուրեք, որ դատավորը սպանված է, և որ մարդասպանները բռնվել են ու բանտ գցվել:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը ժողովուրդն ի մի հավաքվեց՝ սգալու ու ծոմ պահելու գլխավոր դատավորի թաղմանը, որը սպանվել էր:
- 11 Եվ այսպիսով, այն դատավորները, ովքեր Նեփիի պարտեզի մոտ էին եղել, և լսել նրա խոսքերը, թաղմանը նույնպես ի մի հավաքվեցին:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք հարցում արեցին ժողովրդի մեջ, ասելով. Ո՞ր են այն հինգը, որոնք ուղարկվեցին՝ տեղեկանալու գլխավոր դատավորի մասին, թե արդյոք նա մեռած էր: Եվ նրանք պատասխանեցին և ասացին. Այդ հինգի մասին, ում դուք ասում եք, թե ուղարկել եք, մենք չգիտենք. բայց կան հինգը, որոնք մարդասպաններ են, որոնց մենք բանտ ենք գցել:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորները կամեցան, որ նրանք բերվեն. և նրանք բերվեցին, և ահա նրանք էին այն հինգը, ովքեր ուղարկվել էին. և ահա դատավորները տեղեկացան նրանցից՝ իմանալու համար այդ գործի վերաբերյալ, և նրանք պատմեցին նրանց այն բոլորը, որ նրանք արել էին, ասելով.
- 14 Մենք վազեցինք ու եկանք դատավորական աթոռի տեղը, և երբ մենք տեսանք բոլոր բաները, ճիշտ ինչպես Նեփին էր վկայել, մենք այնքան ապշեցինք, որ ընկանք գետնին. և երբ մենք ուշքի եկանք մեր ապշանքից, ահա նրանք մեզ բանտ գցեցին:
- 15 Այժմ, ինչ վերաբերում է այս մարդու սպանությանը, մենք չգիտենք՝ ով է դա արել. և միայն այսքանը մենք գիտենք՝ մենք վազեցինք ու եկանք, ինչպես որ դուք կամեցաք, և ահա, նա մեռած էր, համաձայն Նեփիի խոսքերի:
- 16 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ դատավորները պատահածը բացատրեցին ժողովրդին, և պախարակեցին Նեփիին՝ ասելով. Ահա, մենք գիտենք, որ այս Նեփին պետք է որ պայմանավորված լիներ ինչ-որ մեկի հետ՝ սպանել դատավորին, և ապա, հայտարարել դա մեզ, որպեսզի ինքը կարողանար դարձի բերել մեզ իր հավատքին, որ նա կարողանար բարձրացնել իրեն՝ լինելու մի մեծ մարդ, Աստծո կողմից ընտրված, և մի մարգարե:

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

17 Եվ այժմ ահա, մենք դիմակազերծ կանենք այս մարդուն, և նա կխոստովանի իր հանցանքն ու հայտնի կդարձնի մեզ այս դատավորի իսկական սպանողին:

18 Եվ եղավ այնպես, որ այն հինգն ազատվեցին թաղման օրը: Այնուամենայնիվ, նրանք սաստեցին դատավորներին՝ այն խոսքերի համար, որոնք նրանք սասացին Նեփիի դեմ, և վիճեցին նրանց հետ մեկ առ մեկ, այնպես որ նրանք կարկամեցրին նրանց:

19 Այնուամենայնիվ, նրանք կարգադրեցին, որ Նեփին բռնվեր ու կապվեր և բերվեր բազմության առջև, և նրանք սկսեցին զանազան ձևերով հարցաքննել նրան, որ կարողանային ստիպել նրան հակասել ինքն իրեն, որպեսզի մեղադրեին նրան՝ ի մահ,

20 Ասելով նրան. Դու դավակից ես. ո՞վ է այն մարդը, որ արել է այս սպանությունը: Այժմ ասա մեզ և խոստովանիր քո հանցանքը, ասելով. Նայիր, ահա փող. և նաև մենք կշնորհենք քեզ քո կյանքը, եթե դու կամենաս պատմել մեզ և խոստովանել պայմանավորվածությունը, որը դու արել ես նրա հետ:

21 Բայց Նեփին ասաց նրանց. Ո՛վ դուք, հիմարներ, դուք, սրտով չթլպատվածներ, դուք, կույրեր, և դուք, խստապարանոց ժողովուրդ, արդյոք գիտե՞ք, թե Տերը՝ ձեր Աստվածը, որքան պիտի թույլ տա ձեզ, որ դուք շարունակեք ձեր մեղքի այս ճանապարհը:

22 Ա՛խ, դուք պարտավոր եք սկսել սուգ ու շիվանը, այն մեծ կործանման պատճառով, որն այս պահին սպասում է ձեզ, եթե դուք չապաշխարեք:

23 Ահա, դուք ասում եք, որ ես պայմանավորվել եմ մի մարդու հետ, որ նա սպանի Սեզորամին՝ մեր գլխավոր դատավորին: Բայց ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ դա այն պատճառով է, որ ես վկայել եմ ձեզ, որ դուք իմանաք այս բանի մասին. այո, նույնիսկ, որպես մի ապացույց ձեզ, որ ես գիտեի ամբարշտության ու պղծությունների մասին, որոնք ձեր մեջ են:

24 Եվ քանի որ ես արել եմ այս, դուք ասում եք, որ ես պայմանավորվել եմ մի մարդու հետ, որ նա աներ այս բանը. այո, որովհետև ես ցույց տվեցի ձեզ այս նշանը, դուք բարկացած եք ինձ վրա, և ջանում եք կործանել իմ կյանքը:

25 Եվ այժմ ահա, ես ցույց կտամ ձեզ ևս մեկ նշան, և կտեսնեմ, թե արդյոք դուք այս բանում կջանա՞ք կործանել ինձ:

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

26 Ահա, ես ասում եմ ձեզ. Գնացէք Սեանթումի տունը, որը Սեզորամի եղբայրն է, և ասեք նրան.

27 Արդյո՞ք Նեփին, այդ կեղծ մարգարեն, որն այս ժողովրդի վերաբերյալ այսքան շատ չարիք է մարգարեանում, պայմանավորվել է քեզ հետ, որի պատճառով դու սպանել ես Սեզորամին, որը քո եղբայրն է:

28 Եվ ահա, նա կասի ձեզ՝ Ո՛չ:

29 Եվ դուք կասեք նրան. Դո՞ւ ես սպանել քո եղբորը:

30 Եվ նա կկանգնի վախով, և չի իմանա՝ ինչ ասի: Եվ ահա, նա կհերքի ձեզ. և նա կձևացնի, թե իբր ինքն ապշած է. այնուամենայնիվ, նա կհայտարարի ձեզ, որ ինքն անմեղ է:

31 Բայց ահա, դուք կստուգեք նրան և արյուն կգտնեք նրա վերարկուի քղանցքներին:

32 Եվ երբ դուք տեսնեք այս, դուք կասեք. Որտեղից է այս արյունը: Մի՞թե մենք չգիտենք, որ դա քո եղբոր արյունն է:

33 Եվ այդ ժամանակ նա կդողա և կգունատվի, կարծես թե մահ էր եկել իր վրա:

34 Եվ այնուհետև դուք կասեք. Այս վախի և քո դեմքի վրա եկած այս գունատության պատճառով, ահա, մենք գիտենք, որ դու մեղավոր ես:

35 Եվ այնուհետև մի ավելի մեծ վախ կգա նրա վրա. և այնուհետև, նա կխոստովանի ձեզ և այլևս չի հերքի, որ ինքն է արել այս սպանությունը:

36 Եվ այնուհետև նա կասի ձեզ, որ ես՝ Նեփիս, ոչինչ չգիտեմ այս գործի վերաբերյալ, բացի դա տրված լինեք ինձ Աստծո զորությամբ: Եվ այդ ժամանակ դուք կիմանաք, որ ես ազնիվ մարդ եմ, և որ ես ուղարկված եմ ձեզ մոտ Աստծո կողմից:

37 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք գնացին ու արեցին, ճիշտ ինչպես Նեփին էր ասել իրենց: Եվ ահա, այն խոսքերը, որ նա ասել էր, ճշմարիտ էին. քանզի համաձայն այդ խոսքերի՝ նա հերքեց. և նաև, համաձայն այդ խոսքերի, նա խոստովանեց:

38 Եվ նրան բերեցին՝ հաստատելու, որ նա՝ հենց ինքն էր սպանողը, այնպես որ այն հինգն ազատ արձակվեցին, և Նեփին՝ նույնպես:

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

39 Եվ նեփիացիների մեջ եղան ոմանք, ովքեր հավատացին նեփիի խոսքերին. և եղան նաև ոմանք, ովքեր հավատացին այն հինգի վկայության պատճառով, քանզի նրանք դարձի էին եկել, մինչ բանտում էին:

40 Եվ այժմ, ժողովրդի մեջ կային ոմանք, ովքեր ասում էին, որ նեփին մարգարե է:

41 Եվ կային ուրիշները, ովքեր ասացին. Ահա, նա աստված է, քանզի եթե նա աստված չլիներ, նա չէր կարող իմանալ բոլոր բաների մասին: Քանզի ահա, նա ասել է մեզ մեր սրտի մտքերը, և նաև ասել է մեզ այլ բաներ. և նույնիսկ, մեզ հայտնի դարձրել մեր գլխավոր դատավորի իսկական սպանողին:

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Հելաման 10

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ մի բաժանում տեղի ունեցավ ժողովրդի մեջ, այնպես որ նրանք բաժանվեցին այս ու այն կողմ, և գնացին իրենց ճանապարհներով, թողնելով Նեփիին միայնակ, երբ նա կանգնած էր նրանց մեջտեղում:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին գնաց իր ճանապարհով դեպի իր սեփական տունը, խորհելով այն բաների վրա, ինչ Տերը ցույց էր տվել իրեն:
- 3 Եվ եղավ այնպես, երբ նա այսպես խորհում էր,— շատ ընկճված լինելով Նեփիացիների ամբարշտության, նրանց խավարի գաղտնի գործերի և նրանց սպանությունների, նրանց թալանների և բոլոր ձևի անօրինությունների պատճառով,— և եղավ այնպես, մինչ նա այսպես խորհում էր իր սրտում, ահա, մի ձայն եկավ նրան՝ ասելով.
- 4 Օրհնված ես դու, Նեփի, այն բաների համար, որ դու արել ես. քանզի ես տեսել եմ, թե ինչպես ես դու անխոնջությամբ այս ժողովրդին հայտարարել խոսքը, որը ես տվել եմ քեզ: Եվ դու չես վախեցել նրանցից, չես փնտրել քո սեփական կյանքը, այլ փնտրել ես իմ կամքը և իմ պատվիրանները պահելը:
- 5 Եվ այժմ, քանի որ դու արել ես դա այդպիսի անխոնջությամբ, ահա, ես կօրհնեմ քեզ հավիտյան. և ես կդարձնեմ քեզ զորեղ խոսքում ու արարմունքում, հավատքում ու գործերում. այո, մինչև իսկ բոլոր բաները կարվեն քեզ՝ համաձայն քո խոսքի, քանզի դու չես խնդրի այն, ինչը հակառակ է իմ կամքին:
- 6 Ահա, դու Նեփին ես, իսկ ես՝ Աստված: Ահա ես հայտարարում եմ քեզ իմ հրեշտակների ներկայությամբ, որ դու կունենաս զորություն այս ժողովրդի վրա, և կզարկես երկիրը սովով և ժանտախտով և կործանումով, համաձայն այս ժողովրդի ամբարշտության:
- 7 Ահա, ես տալիս եմ քեզ զորություն, որ ինչ որ դու կնքես երկրի վրա, կկնքվի երկնքում. և ինչ որ դու արձակես երկրի վրա, կարձակվի երկնքում. և այսպես դու զորություն կունենաս այս ժողովրդի մեջ:
- 8 Եվ այսպես, եթե դու ասես այս տաճարին, որ այն պիտի ճեղքվի երկու մասի, դա կկատարվի:
- 9 Եվ եթե դու ասես այս լեռանը. Վար տապալվիր և դարձիր հարթ, դա կկատարվի:

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unwearyingness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unwearyingness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

- 10 Եվ ահա, եթե դու ասես, որ Աստված պիտի զարկի այս ժողովրդին, դա տեղի կունենա:
- 11 Եվ այժմ ահա, ես պատվիրում եմ քեզ, որ դու գնաս ու հայտարարես այս ժողովրդին, որ այսպես է ասում Տեր Աստված, որն Ամենագորն է. Եթե դուք չապաշխարեք, դուք պիտի զարկվեք՝ մինչև իսկ ի կործանում:
- 12 Եվ ահա, այժմ եղավ այնպես, որ երբ Տերն ասաց այս խոսքերը Նեփիին, նա կանգ առավ ու չգնաց իր սեփական տունը, այլ վերադարձավ բազմությունների մոտ, որոնք ցրված էին երկրի երեսով մեկ, և սկսեց հայտարարել նրանց Տիրոջ խոսքը, որն ասվել էր իրեն նրանց կործանման վերաբերյալ, եթե նրանք չապաշխարեին:
- 13 Արդ ահա, չնայած այն մեծ հրաշքին, որը Նեփին արել էր՝ ասելով նրանց գլխավոր դատավորի մահվան մասին, նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերն ու ականջ չարեցին Տիրոջ խոսքերին:
- 14 Հետևաբար, Նեփին հայտարարեց նրանց Տիրոջ խոսքը՝ ասելով. Եթե դուք չապաշխարեք, այսպես է ասում Տերը, դուք պիտի զարկվեք՝ մինչև իսկ ի կործանում:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Նեփին նրանց հայտարարեց այդ խոսքը, ահա, նրանք, այնուամենայնիվ, կարծրացրեցին իրենց սրտերը, և չկամեցան ականջ անել նրա խոսքերին. ուստի, նրանք զագրախոսեցին նրա դեմ և ջանացին ձեռք բարձրացնել նրա վրա, որպեսզի կարողանային նրան բանտ գցել:
- 16 Բայց ահա, Աստծո զորությունը նրա հետ էր, և նրանք չկարողացան բռնել նրան՝ բանտ գցելու նրան, քանզի նա վերցվեց Հոգու կողմից և փոխադրվեց հեռու՝ նրանց միջից դուրս:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես նա գնաց առաջ՝ Հոգու մեջ, բազմությունից բազմություն, հայտարարելով Աստծո խոսքը, նույնիսկ մինչև նա հայտարարեց այն նրանց բոլորին, կամ տարածեց այն ամբողջ ժողովրդի մեջ:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք չկամեցան ականջ անել նրա խոսքերին. և այնտեղ սկսեցին հակառակություններ լինել, այնպես որ նրանք բաժանվեցին իրար դեմ և սկսեցին սրով միմյանց սպանել:

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

19 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա
դատավորների կառավարման
յոթանասունևեկերորդ տարին:

And thus ended the seventy and first year of the
reign of the judges over the people of Nephi.

Հեղաման 11

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ դատավորների կառավարման յոթանասուններկուերորդ տարում հակառակություններն ընդլայնվեցին, այնպես որ պատերազմներ եղան ողջ երկրում՝ Նեփիի ամբողջ ժողովրդի մեջ:
- 2 Եվ այս ավագակների գաղտնի հրոսակախումբն էր, որն առաջ էր տանում կործանման ու ամբարշտության այս գործը: Եվ այս պատերազմը տևեց այդ ամբողջ տարին. և այն նաև շարունակվեց յոթանասուններեքերորդ տարում:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ այս տարում Նեփին աղաղակեց առ Տերը՝ ասելով.
- 4 Ո՛վ Տեր, թույլ մի տուր, որ այս ժողովուրդը կործանվի սրով. այլ, ո՛վ Տեր, ավելի լավ է թող սով լինի երկրում՝ զարթնեցնելու նրանց հիշելու Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, և գուցե նրանք ապաշխարեն ու դառնան դեպի քեզ:
- 5 Եվ այդպես դա արվեց՝ համաձայն Նեփիի խոսքերի: Եվ մեծ սով եղավ երկրի վրա՝ ամբողջ Նեփիի ժողովրդի մեջ: Եվ այսպես, յոթանասունչորսերորդ տարում սովը շարունակվեց, և սրով կործանման գործը դադարեց, բայց ծանր դարձավ՝ սովից:
- 6 Եվ կործանման այս գործը շարունակվեց նաև յոթանասունհինգերորդ տարում: Քանզի հողը զարկվեց, այնպես որ չորացավ, և հատիկի ժամանակին հատիկ չէր տալիս. և ամբողջ հողը զարկվել էր, այսինքն՝ ինչպես Լամանացիների մեջ, այնպես էլ Նեփիացիների, հետևաբար, նրանք զարկվեցին այնպես, որ մեռնում էին հազարներով, երկրի առավել ամբարիշտ մասերում:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ մարդիկ տեսան, որ իրենք մոտ են սովից կոտորվելուն, և սկսեցին հիշել Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն. և նրանք սկսեցին հիշել Նեփիի խոսքերը:
- 8 Եվ մարդիկ սկսեցին աղաչել իրենց գլխավոր դատավորներին ու իրենց ղեկավարներին, որ նրանք ասեն Նեփիին. Ահա, մենք գիտենք, որ դու Աստծո մի մարդ ես, և հետևաբար, աղաղակիր առ Տերը՝ մեր Աստվածը, որ նա հեռացնի այս սովը մեզանից, որ չլինի թե բոլոր խոսքերը, որոնք դու խոսել ես մեր կործանման վերաբերյալ, իրագործվեն:

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ դատավորներն ասացին Նեփիին՝ համաձայն այն խոսքերի, որ կամեցել էին: Եվ եղավ այնպես, որ երբ Նեփին տեսավ, որ մարդիկ ապաշխարել էին ու իրենց խոնարհեցրել քրձով, նա կրկին աղաղակեց առ Տերը՝ ասելով.
- 10 Ո՛վ Տեր, ահա, այս ժողովուրդն ապաշխարում է. և նրանք հեռու են քշել Գադիանթոնի հրոսակախմբին իրենց միջից, այնպես որ նրանք բնաջինջ են եղել, և նրանք թաղել են իրենց գաղտնի ծրագրերը հողում:
- 11 Արդ, ո՛վ Տեր, նրանց այս խոնարհության համար դու մեկդի չէիր դարձնի քո բարկությունը, և թող քո բարկությունը մեղմանա այն ամբարիշտ մարդկանց կործանմամբ, որոնց դու արդեն կործանել ես:
- 12 Ո՛վ Տեր, մեկդի չէիր դարձնի քո բարկությունը, այո, քո կատաղի բարկությունը, և այնպես անեիր, որ այս սովը դադարեր այս երկրում:
- 13 Ո՛վ Տեր, ականջ չէիր անի ինձ, և այնպես անեիր, որ կատարվի իմ խոսքերի համաձայն, և անձրև ուղարկեիր հողի երեսին, որպեսզի այն առաջ բերեր իր պտուղը, և իր հատիկը՝ հատիկի ժամանակին:
- 14 Ո՛վ Տեր, դու ականջ արեցիր իմ խոսքերին, երբ ես ասացի. Թող լինի սով, որպեսզի սրի համաճարակը դադարի. և ես գիտեմ, որ դու հենց այս պահին, ականջ կդնես իմ խոսքերին, քանզի դու ասացիր, որ. Եթե այս ժողովուրդն ապաշխարի, ես կխնայեմ նրանց:
- 15 Այո, ո՛վ Տեր, և դու տեսնում ես, որ նրանք ապաշխարել են սովի, և ժանտախտի, և կործանման պատճառով, որ նրանց վրա է եկել:
- 16 Եվ այժմ, ո՛վ Տեր, մեկդի չէիր դարձնի քո բարկությունը, և փորձեիր կրկին, թե արդյոք նրանք կծառայեն քեզ: Եվ եթե այդպես լինի, ո՛վ Տեր, դու կարող ես օրհնել նրանց՝ համաձայն քո խոսքերի, որոնք դու ես ասել:
- 17 Եվ, եղավ այնպես, որ յոթանասունևեցերորդ տարում Տերը մեկդի դարձրեց իր բարկությունը ժողովրդից, և այնպես արեց, որ անձրև տեղաց երկրի երեսին, այնպես որ այն առաջ բերեց իր պտուղը՝ իր պտղի ժամանակին: Եվ եղավ այնպես, որ այն առաջ բերեց իր հատիկը՝ իր հատիկի ժամանակին:

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Եվ ահա, ժողովուրդը հրճվեց ու փառաբանեց Աստծուն, և ողջ երկրի երեսը լի էր հրճվանքով. և նրանք այլևս չէին ջանում կործանել Նեփիին, այլ նրանք համարում էին նրան մի մեծ մարգարե և Աստծո մի մարդ, որին մեծ զորություն ու իշխանություն էր տրվել Աստծուց:

19 Եվ ահա, Լեփին՝ նրա եղբայրը, ամենևին հետ չէր մնում նրանից, ինչ վերաբերում է արդարությանը պատկանող բաներին:

20 Եվ այսպես, եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովուրդը սկսեց կրկին բարգավաճել երկրում, և սկսեցին կառուցել իրենց ամայի վայրերը, և սկսեցին բազմանալ ու տարածվել, մինչև որ նրանք ծածկեցին ամբողջ երկրի երեսը՝ ինչպես հյուսիսային կողմում, այնպես էլ հարավային կողմում, արևմուտքի ծովից մինչև արևելքի ծովը:

21 Եվ եղավ այնպես, որ յոթանասունևվեցերորդ տարին ավարտվեց խաղաղությամբ: Եվ յոթանասունևյոթերորդ տարին սկսվեց խաղաղությամբ. և եկեղեցին տարածվեց ողջ երկրի երեսով մեկ. և ժողովրդի մեծ մասը՝ և՛ Նեփիացիները, և՛ Լամանացիները պատկանում էին եկեղեցուն. և նրանք ունեցան չափազանց մեծ խաղաղություն երկրում. և այսպես ավարտվեց յոթանասունևյոթերորդ տարին:

22 Եվ նրանք խաղաղություն ունեցան յոթանասունևութերորդ տարում նույնպես, բացի մի քանի հակառակություններից՝ վարդապետության այն կետերի վերաբերյալ, որոնք հիմնադրվել էին մարգարեների կողմից:

23 Եվ յոթանասունևիններորդ տարում, մեծ վեճ սկսվեց: Բայց եղավ այնպես, որ Նեփին ու Լեփին, և նրանց եղբայրներից շատերը, ովքեր գիտեին վարդապետության ճշմարիտ կետերի վերաբերյալ՝ ամեն օր բազմաթիվ հայտնություններ ունենալով, հետևաբար, նրանք քարոզում էին ժողովրդին, այնպես որ նրանք վերջ դրեցին իրենց վեճին այդ նույն տարում:

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

- 24 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման ութսուներորդ տարում, Նեփիի ժողովրդից եղան մի որոշ թվով պառակտիչներ, որոնք մի քանի տարի առաջ անցել էին Լամանացիների կողմը, և վերցրել էին իրենց վրա Լամանացի անունը, և նաև, նրանց մի որոշակի թիվ, ովքեր, Լամանացիների իսկական հետնորդներ էին՝ դրոպած լինելով բարկության, նրանց կողմից, կամ այն պառակտիչների կողմից, ուստի նրանք սկսեցին մի պատերազմ իրենց եղբայրների հետ:
- 25 Եվ նրանք գործում էին սպանություն ու թալան. և հետո, նահանջում էին ետ՝ դեպի լեռները և անապատը և գաղտնի տեղերը, թաքնվելով, որ իրենց չկարողանային հայտնաբերել, իրենց թվին օրեկան մի հավելում ստանալով, քանի որ կային պառակտիչներ, որոնք հեռանում էին նրանց մոտ:
- 26 Եվ այսպես, ժամանակի ընթացքում, այո, նույնիսկ ոչ շատ տարիների ընթացքում, նրանք դարձան ավազակների չափազանց մեծ մի հրոսակախումբ. և նրանք հայտնաբերեցին Գադիանթոնի բոլոր գաղտնի ծրագրերը. և այսպես նրանք դարձան Գադիանթոնի ավազակներ:
- 27 Արդ ահա, այս ավազակները մեծ վնաս էին հասցնում, այո, մինչև իսկ, մեծ կործանում՝ Նեփիի ժողովրդի մեջ, և նաև Լամանացիների մեջ:
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ հարկ եղավ, որ կործանման այս գործին մի վերջ դրվեր. հետևաբար, նրանք ուժեղ տղամարդկանց մի զորք ուղարկեցին անապատ և լեռները՝ գտնելու ավազակների այս հրոսակախմբին և բնաջնջելու նրանց:
- 29 Բայց ահա, եղավ այնպես, որ այդ նույն տարում, նրանք ետ մղվեցին, նույնիսկ մինչև իրենց սեփական հողերը: Եվ այսպես, ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման ութսուներորդ տարին:
- 30 Եվ եղավ այնպես՝ ութսունամեկերորդ տարվա սկզբին, նրանք կրկին առաջ գնացին, այս ավազակների հրոսակախմբի դեմ և կործանեցին շատերին. և իրենց նույնպես մեծ կործանում այցելեց:

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

31 Եվ նրանք կրկին հարկադրված էին վերադառնալ անապատից ու լեռներից դեպի իրենց սեփական հողերը, այդ ավազակների չափազանց մեծ թվի պատճառով, որոնք հեղեղել էին լեռներն ու անապատը:

32 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես ավարտվեց այս տարին: Եվ ավազակները դեռևս ավելանում էին ու դառնում ուժեղ, այնպես որ նրանք ուշադրություն չէին դարձնում Նեփիացիների, և նաև Լամանացիների բոլոր զորքերին. և նրանց պատճառով մեծ սոսկում եկավ ժողովրդի վրա ամբողջ երկրի երեսին:

33 Այո, քանզի նրանք այցելեցին երկրի շատ վայրեր և մեծ ավերում պատճառեցին նրանց. այո, սպանեցին շատերին, իսկ մյուսներին գերի տարան հեռու՝ անապատի խորքը, այո, և ավելի շատ, հատկապես, նրանց կանանց ու նրանց երեխաներին:

34 Այժմ այս մեծ չարիքը, որը եկավ ժողովրդի վրա իրենց անօրինության պատճառով, զարթնեցրեց նրանց կրկին՝ հիշելու Տիրոջը, իրենց Աստծուն:

35 Եվ այսպես ավարտվեց դատավորների կառավարման ութսունևմեկերորդ տարին:

36 Եվ ութսուններկուերորդ տարում, նրանք սկսեցին կրկին մոռանալ Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն: Եվ ութսուններեքերորդ տարում նրանք սկսեցին խստանալ անօրինության մեջ: Եվ ութսունչորսերորդ տարում նրանք չուղղեցին իրենց ճանապարհները:

37 Եվ եղավ այնպես ութսունևհինգերորդ տարում նրանք ավելի ու ավելի խստացան իրենց հպարտության մեջ և իրենց ամբարշտության մեջ. և այսպես նրանք հասունանում էին կրկին կործանման համար:

38 Եվ այսպես ավարտվեց ութսունևհինգերորդ տարին:

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inso-much that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Հեղաման 12

- 1 Եվ այսպիսով, մենք կարող ենք տեսնել, թե որքան կեղծ և նաև անկայուն են մարդկանց զավակների սրտերը. այո, մենք կարող ենք տեսնել, որ Տերն իր անսահման մեծ բարությամբ օրհնում ու բարգավաճեցնում է նրանց, ովքեր դնում են իրենց վստահությունը նրա վրա:
- 2 Այո, և մենք կարող ենք տեսնել՝ հենց այն ժամանակ, երբ նա բարգավաճեցնում է իր ժողովրդին, այո, իրենց դաշտերի, իրենց հոտերի ու իրենց նախիրների, ոսկու և արծաթի և ամեն ձևի, ամեն տեսակի ու տիպի թանկարժեք բաների աճով. խնայելով նրանց կյանքը, և ազատելով նրանց իրենց թշնամիների ձեռքից. փափկացնելով նրանց թշնամիների սրտերը, որ նրանք չհայտարարեն պատերազմներ նրանց դեմ. այո, և ի վերջո, անելով բոլոր բաներն իր ժողովրդի բարօրության ու երջանկության համար. այո, այդ ժամանակ է, որ նրանք կարծրացնում են իրենց սրտերը և մոռանում են Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն, և իրենց ոտքերի տակ կոխ են տալիս Սուրբին,– այո, և դա՝ իրենց բարեկեցության և իրենց խիստ մեծ բարգավաճման պատճառով:
- 3 Եվ այսպիսով, մենք տեսնում ենք, որ մինչև Տերը չի խրատում իր ժողովրդին շատ չարչարանքներով, այո, մինչև նա չի այցելում նրանց մահով ու սարսափով, և սովով, և ամեն ձևի ժանտախտով, նրանք չեն կամենում հիշել նրան:
- 4 Ա՛խ, որքան հիմար և որքան ունայն, որքան չար և դիվային են մարդկանց զավակները, որքան արագ են անօրինություն անելիս և որքան դանդաղ՝ բարիք անելիս. այո, որքան արագ՝ այն չար մեկի խոսքերին ականջ անելիս և իրենց սրտերն աշխարհի ունայն բաների վրա դնելիս:
- 5 Այո, որքան արագ են նրանք հպարտությունից բարձրամտանալիս. այո, որքան արագ՝ պարծենալիս և այն ամենն անելիս, ինչն անօրինություն է. և որքան դանդաղ են Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն հիշելիս և նրա խորհուրդներին ականջ դնելիս, այո, որքան դանդաղ են իմաստության ուղիներում քայլելիս:

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

- 6 Ահա, նրանք չեն ցանկանում, որ Տերը՝ իրենց Աստվածը, որը ստեղծել է իրենց, կառավարի ու թագավորի իրենց վրա. չնայած նրանց հանդեպ նրա մեծ բարությանն ու ողորմածությանը, նրանք ոչինչ են համարում նրա խորհուրդները և չեն կամենում, որ նա լինի իրենց առաջնորդը:
- 7 Այն, որքան մեծ է ոչնչությունը մարդկանց զավակների. այո, նրանք նույնիսկ ավելի չնչին են, քան հողի փոշին:
- 8 Քանզի ահա, հողի փոշին շարժվում է այս ու այն կողմ, մասերի բաժանվելով մեր մեծ և հավիտենական Աստծո հրամանով:
- 9 Այո, ահա, նրա ձայնից բլուրներն ու լեռները դողում են ու ցնցվում:
- 10 Եվ նրա ձայնի զորությունից դրանք փշրվում են, և դառնում հարթ, այո, ճիշտ ինչպես մի հովիտ:
- 11 Այո, նրա ձայնի զորությունից ամբողջ երկիրը ցնցվում է.
- 12 Այո, նրա ձայնի զորությունից հիմքերը շարժվում են, նույնիսկ մինչև հենց կենտրոնը:
- 13 Այո, և եթե նա ասում է երկրին՝ Շարժվիր, այն շարժվում է:
- 14 Այո, եթե նա ասում է երկրին,– Դու պետք է ետ գնաս, որ դա շատ ժամերով երկարացնի օրը,– դա կատարվում է.
- 15 Եվ այսպես, նրա խոսքի համաձայն երկիրը ետ է գնում, և մարդուն թվում է, թե արևը կանգնած է անշարժ. այո, և ահա, դա այդպես է. քանզի, անկասկած, այդ երկիրն է, որ շարժվում է, և ոչ թե արևը:
- 16 Եվ ահա, նաև, եթե նա մեծ անդունդի ջրերին ասում է՝ Ցամաքեք, դա կատարվում է:
- 17 Ահա, եթե նա ասում է այս լեռանը,– Բարձրացիր, և արի ու ընկիր այս քաղաքի վրա, որ այն թաղվի,– ահա դա կատարվում է:
- 18 Եվ ահա, եթե մի մարդ գանձ է թաքցնում հողում, և Տերն ասում է,– Թող անհիծված լինի, նրա անօրինության պատճառով, ով թաքցրել է այն,– ահա, այն անհիծված կլինի:
- 19 Եվ եթե Տերն ասի,– Անհիծված եղիր, որ ոչ մի մարդ չգտնի քեզ, այս ժամանակից, այսուհետև և հավիտյան,– ահա, ոչ մի մարդ չի գտնի դա այսուհետև և հավիտյան:

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

- 20 Եվ ահա, եթե Տերն ասի որևէ մարդու,— Քո անօրինության համար, անիծված պիտի լինես հավիտյան,— դա պիտի կատարվի:
- 21 Եվ եթե Տերն ասի,— Քո անօրինությունների համար, դու կտրված կլինես իմ ներկայությունից,— նա այնպես կանի, որ դա այդպես լինի:
- 22 Եվ վայ նրան, ում նա կասի այս, քանզի դա կլինի նրան, ով կանի անօրինություն, և նա չի կարող փրկվել. հետևաբար, այս պատճառով ապաշխարություն հայտարարվեց, որպեսզի մարդիկ կարողանան փրկվել:
- 23 Հետևաբար, օրհնված են նրանք, ովքեր կապաշխարեն ու ականջ կանեն Տիրոջ՝ իրենց Աստծո ձայնին. քանզի այդ նրանք են, որ կփրկվեն:
- 24 Եվ թող Աստված՝ իր մեծ լիության մեջ շնորհ անի, որ մարդիկ կարողանան բերվել դեպի ապաշխարություն ու բարի գործեր, որպեսզի նրանք կարողանան ստանալ շնորհ շնորհի համար՝ համաձայն իրենց գործերի:
- 25 Եվ ես կկամենայի, որ բոլոր մարդիկ կարողանան փրկվել: Բայց մենք կարդում ենք, որ մեծ ու վերջին օրը կլինեն ոմանք, որոնք պիտի դուրս գցվեն, այո, ովքեր պիտի դեն գցվեն Տիրոջ ներկայությունից.
- 26 Այո, որոնք պիտի մատնվեն անվերջ թշվառության մի վիճակի, իրագործելով այն խոսքերը, որոնք ասում են. Նրանք, ովքեր արել են բարիք, կունենան հավիտենական կյանք. իսկ նրանք, ովքեր արել են չարիք, կունենան հավիտենական նզովք: Եվ դա այդպես է: Ամեն:

And behold, if the Lord shall say unto a man— Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Հելաման 13

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, ութսունևվեցերորդ տարում, Նեփիացիները դեռ մնում էին ամբարշտության մեջ, այո՝ մեծ ամբարշտության, մինչդեռ Լամանացիները խստորեն պահում-պահպանում էին Աստծո պատվիրանները՝ համաձայն Մովսեսի օրենքի:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ այս տարում կար ոմն Սամուել՝ մի Լամանացի, որը եկել էր Զարահեմլայի երկիրը, և սկսել էր քարոզել ժողովրդին: Եվ եղավ այնպես, որ նա ապաշխարություն քարոզեց ժողովրդին շատ օրեր, և նրանք դուրս գցեցին նրան, և նա պատրաստվում էր վերադառնալ իր սեփական երկիրը:
- 3 Բայց ահա, Տիրոջ ձայնը եկավ նրան, որ ինքը պիտի կրկին վերադառնար, և մարգարեանար ժողովրդին՝ ինչ բաներ որ կգար նրա սիրտը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք թույլ չէին տալիս, որ նա մտներ քաղաքը. ուստի, նա գնաց ու բարձրացավ այնտեղի պատի վրա, և առաջ մեկնեց իր ձեռքն ու բարձր ձայնով գոչեց, և մարգարեացավ ժողովրդին՝ ինչ բաներ որ Տերը դրեց նրա սրտում:
- 5 Եվ նա ասաց նրանց. Ահա, ես՝ Սամուելս, մի Լամանացի, խոսում եմ Տիրոջ խոսքերը, որոնք նա դրել է իմ սրտում. և ահա, նա դրել է իմ սրտում՝ ասելու այս ժողովրդին, որ արդարադատության սուրը կախված է այս ժողովրդի վրա. և չորս հարյուր տարի չի անցնի, բայց արդարադատության սուրն ընկնելու է այս ժողովրդի վրա:
- 6 Այո, ծանր կործանում է սպասվում այս ժողովրդին, և այն, անկասկած, գալիս է այս ժողովրդին, և ոչինչ չի կարող փրկել այս ժողովրդին, բացի ապաշխարությունից և հավատքից առ Տեր Հիսուս Քրիստոսը, ով, անկասկած, պիտի գա աշխարհ, և պիտի տանի շատ բաներ ու պիտի սպանվի իր ժողովրդի համար:

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

7 Եվ ահա, Տիրոջ մի հրեշտակ է հայտարարել դա ինձ, և նա ավետիք բերեց իմ հոգուն: Եվ ահա, ես ուղարկվեցի ձեզ մոտ՝ հայտարարելու դա ձեզ նույնպես, որ դուք կարողանաք ունենալ ավետիք. բայց ահա դուք չկամեցաք ընդունել ինձ:

8 Ընտևաբար, այսպես է ասում Տերը. Նեփիացի ժողովրդի սրտերի կարծրության պատճառով, եթե նրանք չապաշխարեն, ես կվերցնեմ իմ խոսքը նրանցից, և ես ետ կքաշեմ իմ Հոգին նրանցից, և ես այլևս չեմ հանդուրժի նրանց, և ես կդարձնեմ նրանց եղբայրների սրտերն իրենց դեմ:

9 Եվ չորս հարյուր տարիներ չեն անցնի մինչև ես նրանց զարկել կտամ. այո, ես կայցելեմ նրանց սրով և սովով ու ժանտախտով:

10 Այո, ես կայցելեմ նրանց իմ կատաղի բարկության մեջ, և նրանք կլինեն չորրորդ սերնդից, ովքեր պիտի ապրեն, ձեր թշնամիներից, տեսնելու ձեր լիակատար կործանումը. և դա, անկասկած, պիտի գա, եթե դուք չապաշխարեք, ասում է Տերը. և նրանք՝ չորրորդ սերնդից, պիտի այցելեն ձեզ կործանումով:

11 Բայց եթե դուք կամենաք ապաշխարել ու վերադառնալ դեպի Տերը՝ ձեր Աստվածը, ես մեկդի կդարձնեմ իմ բարկությունը, ասում է Տերը. այո, այսպես է ասում Տերը՝ օրհնված են նրանք, ովքեր կապաշխարեն ու կդառնան դեպի ինձ, բայց վայ նրան, ով չի ապաշխարում:

12 Այո, վայ Զարահեմլայի այս մեծ քաղաքին. քանզի ահա, դա արդարների շնորհիվ է, որ այն փրկվում է. այո, վայ այս մեծ քաղաքին, քանզի ես զգում եմ, ասում է Տերը, որ կան շատերը, այո, նույնիսկ մեծ մասն այս մեծ քաղաքի, որ կկարծրացնեն իրենց սրտերն իմ դեմ, ասում է Տերը:

13 Բայց օրհնված են նրանք, ովքեր կապաշխարեն, քանզի նրանց ես կխնայեմ: Բայց ահա, եթե չլինեին արդարները, ովքեր այս մեծ քաղաքում են, ահա, ես կկարգադրեի, որ կրակ թափվեր երկնքից ու կործաներ այն:

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

14 Բայց ահա, դա ի սեր արդարների է, որ այն ինայվում է: Բայց ահա, ժամանակը գալիս է, ասում է Տերը, որ երբ դուք դուրս գցեք արդարներին ձեր միջից, այն ժամանակ դուք հասուն կլինեք կործանման համար. այո, վայ լինի այս մեծ քաղաքին՝ այն ամբարշտության ու պղծությունների համար, որ նրանում են:

15 Այո, և վայ լինի Գեդեոն քաղաքին, այն ամբարշտության ու պղծությունների համար, որ նրանում են:

16 Այո, և վայ լինի բոլոր քաղաքներին, որոնք շրջակա երկրում են, որոնք պատկանում են նեփիացիներին՝ այն ամբարշտության ու պղծությունների համար, որ դրանցում են:

17 Եվ ահա, մի անեծք պիտի գա երկրի վրա, ասում է Զորաց Տերը, ժողովրդի արարքների պատճառով, ովքեր երկրի վրա են, այո, նրանց ամբարշտության ու նրանց պղծությունների պատճառով:

18 Եվ կլինի այնպես, ասում է Զորաց Տերը, այո, մեր մեծ ու ճշմարիտ Աստվածը, որ ովքեր որ գանձեր թաքցնեն հողում, այլևս չպիտի գտնեն նորից, երկրի մեծ անեծքի պատճառով, եթե նա չլինի մի արդար մարդ և չթաքցնի այն Տիրոջ համար:

19 Քանզի ես կամենում եմ, ասում է Տերը, որ նրանք թաքցնեն իրենց գանձերն ինձ համար. և անհիծված լինեն նրանք, ովքեր չեն թաքցնում իրենց գանձերն ինձ համար. քանզի ոչ ոք չի թաքցնում իր գանձերն ինձ համար, բացի արդարից. և նա, ով չի թաքցնում իր գանձերն ինձ համար, անհիծված է նա և նաև գանձը, և ոչ մեկը չի փրկի այն՝ երկրի անեծքի պատճառով:

20 Եվ օրը պիտի գա, երբ նրանք կթաքցնեն իրենց գանձերը, որովհետև նրանք դրել են իրենց սրտերը հարստությունների վրա. և որովհետև նրանք դրել են իրենց սրտերը հարստությունների վրա, և կթաքցնեն իրենց գանձերը, երբ իրենք փախչեն իրենց թշնամիների առաջից. քանի որ նրանք չեն կամենում թաքցնել դրանք ինձ համար՝ անհիծված լինեն նրանք, և նաև նրանց գանձերը. և այն օրը նրանք պիտի զարկվեն, ասում է Տերը:

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

21 Տեսեք, դուք, այս մեծ քաղաքի ժողովուրդ, և ականջ արեք իմ խոսքերին. այո, ականջ արեք խոսքերին, որոնք Տերն է ասում. քանզի ահա, նա ասում է, որ դուք անհիծված եք ձեր հարստությունների պատճառով, և նաև ձեր հարստություններն են անհիծված, որովհետև դուք դրել եք ձեր սրտերը դրանց վրա, և ականջ չեք արել նրա խոսքերին, ով տվել է դրանք ձեզ:

22 Դուք չեք հիշում Տիրոջը՝ ձեր Աստծուն, այն բաների համար, որոնցով նա օրհնել է ձեզ, բայց դուք միշտ հիշում եք ձեր հարստությունները, ոչ թե գոհություն հայտնելու Տիրոջը՝ ձեր Աստծուն, դրանց համար. այո, ձեր սրտերն ուղղված չեն առ Տերը, այլ դրանք փքվում են մեծ հպարտությունից՝ ի պարծենկոտություն, և ի մեծ ամբարտավանություն, նախանձություններ, կռիվներ, ռիս, հալածանքներ, և սպանություններ, և ամեն ձևի անօրինություններ:

23 Այս պատճառով է Տեր Աստված կարգադրել, որ մի անեծք գա երկրի վրա, և նաև ձեր հարստությունների վրա, և դա՛ ձեր անօրինությունների համար:

24 Այո, վայ այս ժողովրդին, այս ժամանակի պատճառով, որը եկել է, որ դուք դուրս եք գցում մարգարեներին և ծաղրում եք նրանց, քարեր եք նետում նրանց վրա և սպանում եք նրանց, և անում եք ամեն ձևի անօրինություն նրանց հանդեպ, ճիշտ ինչպես հին ժամանակներում էին անում:

25 Եվ այժմ, երբ դուք խոսում եք, դուք ասում եք. Եթե մեր օրերը եղած լինեին հնում, մեր հայրերի օրոք, մենք չէինք սպանի մարգարեներին. մենք չէինք քարկոծի նրանց և դուրս չէինք գցի նրանց:

26 Ահա, դուք ավելի վատն եք, քան նրանք. քանզի, ինչպես կենդանի է Տերը, եթե մի մարգարե է գալիս ձեր մեջ ու հայտարարում ձեզ Տիրոջ խոսքը, որը վկայում է ձեր մեղքերի ու անօրինությունների մասին, դուք բարկանում եք նրա վրա, և դուրս եք գցում նրան ու փնտրում ամեն ձևի ուղիներ՝ կործանելու նրան. այո, դուք կասեք, որ նա կեղծ մարգարե է, և որ նա մեղսագործ է, և դևից է, որովհետև նա վկայում է, որ ձեր գործերը չար են:

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

- 27 Բայց ահա, եթե մի մարդ գա ձեր մեջ, և ասի. Արեք այս, և ոչ մի անօրինություն չկա. արեք այն և դուք չեք տառապի. այո, նա կասի. Քայլեք ձեր իսկ սրտերի հպարտության համաձայն. այո, քայլեք ձեր աչքերի հպարտության համաձայն, և արեք, ինչ որ ձեր սիրտն է փափագում. և եթե մի մարդ գա ձեր մեջ և ասի այս, դուք կընդունեք նրան, և կասեք, որ նա մարգարե է:
- 28 Այո, դուք կբարձրացնեք նրան, և դուք կտաք նրան ձեր ստացվածքից. դուք կտաք նրան ձեր ոսկուց, և ձեր արծաթից, և դուք կհագցնեք նրան թանկարժեք հանդերձով. և քանի որ նա խոսում է շողորթորթող խոսքեր ձեր համար, և նա ասում է, որ ամեն ինչ լավ է, այդ դեպքում հանցանք չեք գտնի նրանում:
- 29 Ո՛վ դո՛ւք, ամբարիշտ, և դո՛ւք, խոտորյալ սերունդ. դո՛ւք, կարծրացած, և դո՛ւք, խստապարանոց ժողովուրդ, որքան ժամանակ եք կարծելու, որ Տերը կհանդուրժի ձեզ: Այո, որքան ժամանակ եք թույլ տալու՝ առաջնորդվելու հիմար ու կույր առաջնորդների կողմից: Այո, որքան ժամանակ եք խավարն ավելի նախընտրելու, քան լույսը:
- 30 Այո, ահա, Տիրոջ բարկությունն արդեն բռնկվել է ձեր դեմ. ահա, նա անհիծել է երկիրը ձեր անօրինության պատճառով:
- 31 Եվ ահա, ժամանակը գալիս է, որ նա անհիծելու է ձեր հարստությունները, որ դրանք դառնան սպրդուն, որ դուք չկարողանաք բռնել դրանք. և ձեր աղքատության օրերին դուք չեք կարող պահել դրանք:
- 32 Եվ ձեր աղքատության օրերին, դուք կաղաղակեք առ Տերը. և իզուր պիտի աղաղակեք, քանզի ձեր աղետն արդեն եկել է ձեր վրա, և ձեր կործանումը դարձել է անտարակուսելի. և այդ ժամանակ դուք պիտի լացեք ու ոռնաք այն օրը, ասում է Զորաց Տերը: Եվ այն ժամանակ դուք կողբաք ու կասեք.
- 33 Ա՛խ, երանի՜ թե ես ապաշխարեի, և չսպանեի մարգարեներին, և չքարկոծեի նրանց, և դուրս չզցցեի նրանց: Այո, այդ օրը դուք պիտի ասեք. Ա՛խ, երանի՜ մենք հիշեհինք Տիրոջը, մեր Աստծուն, այն օրը, երբ նա տվեց մեզ մեր հարստությունները, և այդ դեպքում դրանք չէին դառնա սպրդուն, որ մենք կորցնեինք դրանք. քանզի ահա, մեր հարստությունները գնացել են մեզանից:

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

- 34 Ահա, մենք մի գործիք դնում ենք այստեղ և հաջորդ օրն այն չկա. և ահա, մեր սրերը վերցված են մեզանից այն օրը, երբ մենք փնտրում ենք դրանք ճակատամարտի համար:
- 35 Այո, մենք թաքցրել ենք մեր գանձերը, և դրանք հեռու են սպրդել մեզանից, երկրի անեծքի պատճառով:
- 36 Ախ, երանի մենք ապաշխարեինք այն օրը, երբ Տիրոջ խոսքը եկավ մեզ. քանզի ահա երկիրն անհծված է, և ամեն ինչ դարձել է սպրդուն, և մենք չենք կարող բռնել դրանք:
- 37 Ահա, մենք շրջապատված ենք չարքերով, այո, մենք օղակված ենք շուրջանակի հրեշտակներով նրա, ով ջանացել է կործանել մեր հոգիները: Ահա, մեր անօրինությունները մեծ են: Ո՛վ Տեր, քո բարկությունը մեկդի չէիր դարձնի մեզանից: Եվ այս կլինի ձեր խոսելիքն այն օրերին:
- 38 Բայց ահա, ձեր փորձության օրերն անցած են. դուք ձգձգել եք ձեր փրկության օրը, մինչև դա առհավետ չափազանց ուշ է, և ձեր կործանումը դարձել է անտարակուսելի. այո, քանզի դուք փնտրել եք ձեր կյանքի բոլոր օրերում այն, ինչը դուք չէիք կարող ձեռք բերել. և դուք փնտրել եք երջանկություն անօրինություն անելու մեջ, մի բան, որը հակառակ է այն արդարության էությանը, որը մեր մեծ ու Հավերժական Գլխավորի մեջ է:
- 39 Օ՛հ, դուք, երկրի ժողովուրդ, երանի թե կամենայիք լսել իմ խոսքերը: Եվ ես աղոթում եմ, որ Տիրոջ բարկությունը մեկդի դարձվի ձեզանից, և որ դուք կամենաք ապաշխարել ու փրկվել:

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Հելաման 14

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Սամուել Լամանացին շատ ավելի մեծ բաներ մարգարեացավ, որոնք չեն կարող գրվել:
- 2 Եվ ահա, նա ասաց նրանց. Ահա, ես տալիս եմ ձեզ մի նշան. քանզի կանցնի ևս հինգ տարի, և ահա, հետո գալիս է Աստծո Որդին՝ փրկագնելու բոլոր նրանց, ովքեր կհավատան նրա անունին:
- 3 Եվ ահա, սա կտամ ես ձեզ որպես նշան նրա գալստի ժամանակ. քանզի ահա, պիտի լինեն մեծ լույսեր երկնքում, այնպես որ չպիտի լինի խավար, այնպես որ մարդուն պիտի թվա, կարծես ցերեկ է:
- 4 Հետևաբար, պիտի լինի մեկ ցերեկ, և մի գիշեր ու մի ցերեկ, կարծես թե դա մեկ օր էր և գիշեր չէր եղել, և դա պիտի լինի ձեզ՝ որպես նշան. քանզի դուք կիմանաք արևի ծագելու և նաև նրա մայր մտնելու մասին. հետևաբար, նրանք, անկասկած, կիմանան, որ կլինի երկու ցերեկ ու մի գիշեր. այնուամենայնիվ, գիշերը չի մթնեցվի. և դա կլինի նրա ծնվելու նախորդ գիշերը:
- 5 Եվ ահա, մի նոր աստղ պիտի ծագի, այնպիսին, որ դուք երբեք չեք տեսել. և դա նույնպես նշան պիտի լինի ձեզ համար:
- 6 Եվ ահա, սա բոլորը չէ, պիտի լինեն շատ նշաններ ու հրաշքներ երկնքում:
- 7 Եվ կլինի այնպես, որ դուք բոլորդ կլինեք ապշած ու զարմացած, այնքան, որ դուք պիտի ընկնեք գետնին:
- 8 Եվ պիտի լինի այնպես, որ ով որ հավատա Աստծո Որդուն, նույնը պիտի ունենա հավիտենական կյանք:
- 9 Եվ ահա, այսպես է Տերը պատվիրել ինձ, իր հրեշտակների միջոցով, որ ես գամ ու ասեմ ձեզ այս բանը. այո, նա պատվիրել է, որ ես մարգարեանամ ձեզ այս բաները. այո, նա ասել է ինձ. Աղաղակիր այս ժողովրդին՝ ապաշխարեք ու պատրաստեք Աստծո ճանապարհը:
- 10 Եվ այժմ, քանի որ ես Լամանացի եմ և ասել եմ ձեզ այն խոսքերը, որոնք Տերն է պատվիրել ինձ, և քանի որ դրանք ծանր են ձեզ համար, դուք բարկացած եք ինձ վրա ու ջանում եք կործանել ինձ, և դուրս եք գցել ինձ ձեր միջից:

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 Եվ դուք պիտի լսեք իմ խոսքերը, քանզի այս նպատակով եմ ես բարձրացել քաղաքի պատերի վրա, որ դուք կարողանաք լսել ու իմանալ Աստծո ղատաստանների մասին, որոնք սպասում են ձեզ, ձեր անօրինությունների պատճառով, և նաև, որպեսզի դուք կարողանաք իմանալ ապաշխարության պայմանները.

12 Եվ նաև, որպեսզի դուք կարողանաք իմանալ Հիսուս Քրիստոսի՝ Աստծո Որդու, երկնքի ու երկրի Հոր, ի սկզբանե բոլոր բաների Ստեղծողի գալստի մասին. և որպեսզի դուք կարողանաք իմանալ նրա գալստի նշանները՝ այն նպատակով, որ դուք կարողանաք հավատալ նրա անունին:

13 Եվ եթե դուք հավատաք նրա անունին, դուք կապաշխարեք ձեր բոլոր մեղքերից, որ այդպիսով, դուք կարողանաք ունենալ դրանց մի թողություն՝ նրա արժանիքների միջոցով:

14 Եվ ահա, բացի դրանից, մեկ ուրիշ նշան եմ ես տալիս ձեզ, այո, նրա մահվան մի նշան:

15 Քանզի ահա, նա, անշուշտ, պիտի մահանա, որ փրկություն կարողանա գալ. այո, դա հարկավոր է նրան, և դառնում է անհրաժեշտ, որ նա մեռնի՝ իրագործելու մեռելների հարությունը, որպեսզի դրա միջոցով մարդիկ կարողանան բերվել Տիրոջ ներկայության մեջ:

16 Այո, ահա, այս մահն իրագործում է հարությունը, և փրկագնում է բոլոր մարդկությանն առաջին մահից՝ այն հոգևոր մահից. քանզի ողջ մարդկությունը, Ադամի անկումով կտրված լինելով Տիրոջ ներկայությունից, համարվում է մեռած, ինչ վերաբերում է թե՛ աշխարհիկ, թե՛ հոգևոր բաներին:

17 Բայց ահա, Քրիստոսի հարությունը փրկագնում է մարդկությանը, այո, նույնիսկ ողջ մարդկությանը, և բերում նրանց ետ՝ դեպի Տիրոջ ներկայությունը:

18 Այո, և դա իրագործում է ապաշխարության պայմանը, որպեսզի ով որ ապաշխարի, նա չկտրվի և չզցվի կրակը. բայց ով որ չապաշխարի, կկտրվի և կզցվի կրակը. և գալիս է նրանց վրա կրկին մի հոգևոր մահ, այո, մի երկրորդ մահ, քանզի նրանք կրկին կտրված են, ինչ վերաբերում է արդարությանը պատկանող բաներին:

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

19 Հետևաբար, ապաշխարե՛ք, ապաշխարե՛ք, որ չլինի թե, իմանալով այս բաներն ու չանելով դրանք, դուք դատապարտության տակ ընկնե՛ք, և վար բերվե՛ք դեպի այս երկրորդ մահը:

20 Բայց ահա, ինչպես ես ասացի ձեզ մեկ այլ նշանի վերաբերյալ՝ նրա մահվան նշանի, ահա այն օրը, երբ նա մահվան կենթարկվի, արևը պիտի խավարեցվի և հրաժարվի իր լույսը տալ ձեզ. և նաև լուսինը և աստղերը. և լույս չպիտի լինի այս երկրի երեսին, երեք օրվա ընթացքում, այսինքն՝ այն ժամանակից սկսած, որ նա կտանի մահ, մինչև այն ժամանակը, որ նա կրկին կբարձրանա մեռելներից:

21 Այո, այն պահին, երբ նա հոգին կտա, շատ ժամերի ընթացքում կլինեն որոտներ ու կայծակներ, և հողը կցնցվի ու կդողա. և ժայռերը, որոնք այս երկրի երեսին են, որոնք, թե՛ հողի վրա են, թե՛ տակը, որոնք դուք գիտեք՝ այս պահին կարծր են, կամ դրա մեծ մասը մեկ կարծր զանգված է, պիտի ջարդուփշուր լինեն.

22 Այո, դրանք պիտի ճեղքվեն մասերի, և հետո պիտի ընդմիշտ մնան ճաքած ու ճեղքված, և ջարդված բեկորներով՝ ողջ երկրի երեսին, այո, թե՛ հողի վրա, թե՛ տակը:

23 Եվ ահա, պիտի լինեն մեծ փոթորիկներ, և շատ լեռներ պիտի ցածրացվեն, ինչպես հովիտ, և պիտի լինեն շատ վայրեր, որոնք այժմ կոչվում են հովիտներ, որոնք պիտի դառնան լեռներ, որոնց բարձրությունը վիթխարի է:

24 Եվ շատ մայրուղիներ պիտի քանդվեն, և շատ քաղաքներ պիտի դառնան ամայի:

25 Եվ շատ գերեզմաններ պիտի բացվեն և դուրս հանեն իրենց մեռելներից շատերին. և շատ սրբեր պիտի հայտնվեն շատերին:

26 Եվ ահա, այսպես խոսեց հրեշտակն ինձ հետ. քանզի նա ասաց ինձ, որ պիտի լինեն որոտներ ու կայծակներ շատ ժամերի ընթացքում:

27 Եվ նա ասաց ինձ, որ մինչդեռ որոտն ու կայծակը, և փոթորիկը կշարունակվեն, որ այս բաները պիտի լինեն, և որ խավարը պիտի պատի ամբողջ երկրի երեսը երեք օրվա ընթացքում:

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

28 Եվ հրեշտակն ասաց ինձ, որ շատերը կտեսնեն ավելի մեծ բաներ, քան սրանք, այն նպատակով, որ նրանք կարողանան հավատալ, որ այս նշաններն ու այս հրաշքները պիտի տեղի ունենան այս երկրի ողջ երեսին, այն նպատակով, որ անհավատության ոչ մի պատճառ չլինի մարդկանց զավակների մեջ,

29 Եվ դա՛ այն նպատակով, որ ով որ կամենա հավատալ, կարողանա փրկվել, և ով որ չկամենա հավատալ, մի արդար դատաստան գա նրանց վրա. և նաև, եթե նրանք դատապարտվում են, իրենք են իրենց վրա բերում իրենց իսկ դատապարտությունը:

30 Եվ այժմ հիշեք, հիշեք, իմ եղբայրներ, որ ով կործանվում է, իր պատճառով է կործանվում, և ով անօրինություն է անում, իրեն է անում. քանզի ահա, դուք ազատ եք. ձեզ թույլատրված է, որ գործեք ինքներդ ձեզ համար. քանզի ահա, Աստված տվել է ձեզ գիտելիք և դարձրել է ձեզ ազատ:

31 Նա տվել է ձեզ, որ դուք կարողանաք բարին տարբերել չարից, և նա տվել է ձեզ, որ դուք կարողանաք ընտրել կյանք կամ մահ. և դուք կարող եք բարին անել և վերականգնվել դեպի այն, ինչը բարի է, կամ բարին կվերադարձվի ձեզ, կամ կարող եք անել չարիք, և չարը կվերադարձվի ձեզ:

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Հելաման 15

- 1 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, ահա, ես հայտարարում եմ ձեզ, որ եթե դուք չապաշխարեք, ձեր տները պիտի ավերված թողնվեն ձեզ:
- 2 Այո, եթե դուք չապաշխարեք, ձեր կանայք մեծ պատճառ պիտի ունենան սգալու այն օրը, երբ նրանք կուրծք կտան. քանզի դուք կփորձեք փախչել, և ապաստանի համար տեղ չի լինի. այո, և վայ նրանց, ովքեր հղի են, քանզի նրանք ծանր կլինեն և չեն կարող փախչել. ուստի, նրանք ոտնակոխ կարվեն և կթողվեն մեռնելու:
- 3 Այո, վայ այս ժողովրդին, ովքեր կոչվում են Նեփիի ժողովուրդ, եթե նրանք չապաշխարեն, երբ նրանք կտեսնեն բոլոր այս նշաններն ու հրաշքները, որոնք ցույց կտրվեն նրանց. քանզի ահա, նրանք Տիրոջ մի ընտրյալ ժողովուրդ են եղել. այո, Նեփիի ժողովրդին սիրել է նա, և նաև նրանց խրատել է նա. այո, նրանց անօրինությունների օրերին է նա խրատել նրանց, որովհետև նա սիրում է նրանց:
- 4 Բայց ահա, իմ եղբայրներ, Լամանացիներին ատել է նա, որովհետև նրանց գործերը շարունակ չար են եղել, և դա՛ նրանց հայրերի ավանդությունների անօրինության պատճառով: Բայց ահա, Նեփիացիների քարոզելու միջոցով փրկություն է եկել նրանց. և այդ նպատակով է Տերը երկարացրել նրանց օրերը:
- 5 Եվ ես կկամենայի, որ դուք տեսնեք, որ նրանցից մեծ մասն իրենց պարտականության ուղու վրա են, և նրանք քայլում են զգուշորեն Աստծո առջև և պահում-պահպանում են նրա պատվիրանները և նրա կանոններն ու նրա դատաստաններն ըստ Մովսեսի օրենքի:
- 6 Այո, ես ասում եմ ձեզ, որ նրանց մեծ մասն անում է այս, և նրանք ձգտում են անխոնջ ջանասիրությամբ, որ նրանք կարողանան բերել իրենց եղբայրների մնացածին ճշմարտության իմացությանը. հետևաբար, կան շատերը, ովքեր ավելանում են նրանց թվին ամեն օր:

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

- 7 Եվ ահա, դուք ինքներդ գիտեք, քանզի դուք ականատես եք եղել դրան, որ բոլոր նրանք, ովքեր բերվել են ճշմարտության իմացությանը, և գիտենալու իրենց հայրերի ամբարիշտ ու պիղծ ավանդությունների մասին, և առաջնորդվում են հավատալու սուրբ գրություններին, այո, սուրբ մարգարեների մարգարեություններին, որոնք գրված են, որոնք առաջնորդում են նրանց դեպի հավատքն առ Տերը, և ապաշխարություն. հավատք ու ապաշխարություն, որը սրտի փոփոխություն է բերում նրանց համար,
- 8 Ուստի, բոլոր նրանք, ովքեր եկել են սրան, դուք ինքներդ գիտեք, կայուն ու հաստատուն են հավատքում, և այն բանում, որի միջոցով իրենք դարձել են ազատ:
- 9 Եվ դուք գիտեք նաև, որ նրանք թաղել են իրենց պատերազմի զենքերը և սուսկում են վերցնել դրանք, որ չլինի թե ինչ-որ ձևով իրենք մեղանչեն. այո, դուք կարող եք տեսնել, որ նրանք սուսկում են մեղանչել, քանզի ահա, նրանք թույլ կտան իրենց, որ իրենք ոտնակոխ լինեն ու սպանվեն իրենց թշնամիների կողմից, և չեն բարձրացնի իրենց սրերը նրանց դեմ, և դա՛ Քրիստոսում իրենց հավատքի շնորհիվ:
- 10 Եվ այժմ, իրենց հաստատունության շնորհիվ, երբ նրանք հավատում են այն բանին, ինչին հավատում են, քանզի իրենց կայունության շնորհիվ, երբ նրանք մեկ անգամ լուսավորվում են, ահա, Տերը կօրհնի նրանց և կերկարացնի նրանց օրերը, չնայած իրենց անօրինությանը,
- 11 Այո, նույնիսկ, եթե նրանք ընկնեն անհավատության մեջ, Տերը կերկարացնի նրանց օրերը, մինչև որ կգա ժամանակը, որը խոսվել է մեր հայրերի կողմից, և նաև Զենոս մարգարեի, և շատ ուրիշ մարգարեների կողմից, մեր եղբայրներին՝ Լամանացիներին, կրկին ճշմարտության իմացությանը վերականգնելու վերաբերյալ,
- 12 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ վերջին ժամանակներում Տիրոջ խոստումները կհասնեն մեր եղբայրներին՝ Լամանացիներին. և չնայած բազում չարչարանքներին, որ նրանք կունենան, և չնայած նրանք կքշվեն այստեղ-այնտեղ՝ երկրի երեսին, և կհետապնդվեն և կգարկվեն ու կցրվեն ամենուրեք, չունենալով տեղ ապաստանի համար, Տերը ողորմած կլինի նրանց հանդեպ:

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

- 13 Եվ դա՛ մարգարեության համաձայն է, որ նրանք պիտի կրկին բերվեն ճշմարիտ իմացությանը, որն իմացությունն է իրենց Քավչի, և իրենց մեծ ու ճշմարիտ հովվի, և համարվեն նրա ոչխարների թվում:
- 14 Այդ պատճառով ես ասում եմ ձեզ՝ ավելի լավ կլինի նրանց համար, քան ձեզ համար, եթե դուք չապաշխարեք:
- 15 Քանզի ահա, եթե այն զորեղ գործերը ցույց տրվեին նրանց, որոնք ցույց են տրվել ձեզ, այո, նրանց, ովքեր ընկել են անհավատության մեջ իրենց հայրերի ավանդությունների պատճառով, դուք ինքներդ կարող եք տեսնել, որ նրանք երբեք կրկին չէին ընկնի անհավատության մեջ:
- 16 Հետևաբար, ասում է Տերը. Ես լիովին չեմ կործանի նրանց, այլ ես կանեմ այնպես, որ այն օրը, որ իմաստուն կհամարեմ, նրանք կրկին կվերադառնան դեպի ինձ, ասում է Տերը:
- 17 Եվ այժմ ահա, ասում է Տերը, Նեփիացիների վերաբերյալ. Եթե նրանք չապաշխարեն և չհետևեն կատարել իմ կամքը, ես լիովին կկործանեմ նրանց, ասում է Տերը, իրենց անհավատության պատճառով, չնայած այն բազում զորեղ գործերին, որոնք ես արել եմ նրանց մեջ. և այնպես, անկասկած, ինչպես կենդանի է Տերը, այս բաները պիտի լինեն, ասում է Տերը:

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Հելաման 16

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ եղան շատերը, ովքեր լսեցին Սամուել Լամանացու խոսքերը, որոնք նա խոսեց քաղաքի պատերի վրա: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր հավատացին նրա խոսքին, առաջ գնացին և փնտրեցին Նեփիին. և երբ նրանք առաջ եկան և գտան նրան, խոստովանեցին նրան իրենց մեղքերն ու չուրացան՝ ցանկանալով, որ իրենք մկրտվեն առ Տերը:
- 2 Բայց եղածներից բոլոր նրանք, ովքեր չհավատացին Սամուելի խոսքերին, բարկացան նրա վրա. և նրանք քարեր շարտեցին նրա վրա՝ դեպի պատը, և նաև շատերը նետեր արձակեցին նրա վրա, մինչ նա կանգնած էր պատի վրա. բայց Տիրոջ Հոգին նրա հետ էր, այնպես որ նրանք չկարողացան խփել նրան իրենց քարերով, ոչ էլ իրենց նետերով:
- 3 Այժմ, երբ նրանք տեսան, որ իրենք չէին կարողանում խփել նրան, եղան ավելի շատերը, ովքեր հավատացին նրա խոսքերին, այնպես որ նրանք գնացին Նեփիի մոտ՝ մկրտվելու:
- 4 Քանզի ահա, Նեփին մկրտում էր և մարգարեանում և քարոզում, ապաշխարություն աղաղակելով ժողովրդին, ցույց տալով նշաններ ու զարմանալիքներ, գործելով հրաշքներ ժողովրդի մեջ, որպեսզի նրանք իմանային, որ Քրիստոսը շուտով պիտի գար,
- 5 Ասելով նրանց այն բաների մասին, որոնք շուտով պիտի գային, որ դրանց գալու ժամանակ նրանք կարողանային իմանալ և հիշել, որ դրանք իրենց հայտնի էին դարձվել նախօրոք, այն նպատակով, որ նրանք հավատային. ուստի, բոլոր նրանք, ովքեր հավատացին Սամուելի խոսքերին, գնացին նրա մոտ՝ մկրտվելու, քանզի նրանք եկան՝ ապաշխարելով ու խոստովանելով իրենց մեղքերը:
- 6 Բայց նրանցից մեծ մասը չհավատաց Սամուելի խոսքերին. ուստի, երբ նրանք տեսան, որ չեն կարողանում խփել նրան իրենց քարերով ու իրենց նետերով, նրանք բղավեցին իրենց զորապետերին՝ ասելով. Բռնեք այս մարդուն ու կապեք նրան, քանզի ահա նա դև ունի. և դևի զորության պատճառով, որը նրա մեջ է, մենք չենք կարողանում խփել նրան մեր քարերով ու մեր նետերով. ուստի, բռնեք նրան ու կապեք, և հեռու տարեք նրան:

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

- 7 Եվ երբ նրանք առաջ գնացին՝ ձեռք բարձրացնելու նրա վրա, ահա, նա իրեն ցած գցեց պատից և դուրս փախավ նրանց երկրից, այո, նույնիսկ մինչև իր սեփական երկիրը, և սկսեց քարոզել ու մարգարեանալ իր սեփական ժողովրդի մեջ:
- 8 Եվ ահա, նրա մասին երբեք այլևս չլսվեց Նեփիացիների մեջ. և այսպիսին էին ժողովրդի գործերը:
- 9 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման ութսունևվեցերորդ տարին:
- 10 Եվ այսպես ավարտվեց նաև դատավորների կառավարման ութսունևյոթերորդ տարին՝ ժողովրդի մեծ մասը մնալով իրենց հպարտության և ամբարշտության մեջ, և փոքրագույն մասը՝ զգուշորեն քայլելով Աստծո առաջ:
- 11 Եվ այսպիսին էին պայմանները նաև դատավորների կառավարման ութսունևութերորդ տարում:
- 12 Եվ կար, բայց՝ քիչ փոփոխություն ժողովրդի գործերում, բացի այն, որ ժողովուրդը սկսել էր լինել ավելի կարծրացած՝ անօրինության մեջ, և ավելի ու ավելի էր անույն այն, ինչը հակառակ էր Աստծո պատվիրաններին, դատավորների կառավարման ութսունևհիններորդ տարում:
- 13 Բայց եղավ այնպես, դատավորների կառավարման իննսուներորդ տարում տրվեցին մեծ նշաններ ու հրաշքներ ժողովրդին. և մարգարեների խոսքերը սկսեցին իրականանալ:
- 14 Եվ հրեշտակներ հայտնվեցին մարդկանց՝ իմաստուն մարդկանց, և հայտարարեցին նրանց մեծ ուրախության ավետիք. այսպիսով, այս տարում սուրբ գրքերը սկսեցին իրականանալ:
- 15 Այնուամենայնիվ, մարդիկ սկսեցին կարծրացնել իրենց սրտերը, բոլորը, բացի նրանց ամենահավատացող մասից, և Նեփիացիներից, և նաև Լամանացիներից, և սկսեցին ապավինել սեփական ուժին ու սեփական իմաստությանը՝ ասելով.
- 16 Այդքան շատերի մեջ որոշ բաներ նրանք հնարավոր է ճիշտ գուշակած լինեն. բայց ահա, մենք գիտենք, որ բոլոր այս մեծ ու զարմանալի գործերը չեն կարող տեղի ունենալ, որոնց մասին խոսվել է:
- 17 Եվ նրանք սկսեցին կշռադատել ու վիճել իրենց մեջ՝ ասելով.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

- 18 Խելամիտ չէ, որ այնպիսի մի էակ, ինչպիսին Քրիստոսն է, պիտի գա. եթե այդպես է, և նա լինի Աստծո Որդին՝ երկնքի ու երկրի Հայրը, ինչպես դա ասվել է, ինչո՞ւ նա իրեն չի ցույց տա մեզ նույնպես, ինչպես նրանց, ովքեր կլինեն Երուսաղեմում:
- 19 Այո, ինչո՞ւ նա իրեն չի ցույց տա այս երկրում նույնպես, ինչպես Երուսաղեմի հողում:
- 20 Բայց ահա, մենք գիտենք, որ սա մի ամբարիշտ ավանդություն է, որը մեզ փոխանցվել է մեր հայրերի կողմից՝ ստիպելու համար, որ մենք հավատանք ինչ-որ մեծ ու զարմանալի մի բանի, որը պիտի տեղի ունենա, բայց ոչ մեր մեջ, այլ մի երկրում, որը հեռու հեռվում է, մի երկիր, որը մենք չգիտենք. ուստի, նրանք կարող են պահել մեզ անգիտության մեջ, քանզի մենք չենք կարող ականատես լինել մեր սեփական աչքերով, որ դրանք ճշմարիտ են:
- 21 Եվ այն չար մեկի խորամանկությամբ ու խորհրդավոր խաբեբայություններով, նրանք կսարքեն ինչ-որ մեծ գաղտնիք, որը մենք չենք կարող հասկանալ, որը կպահի մեզ ներքևում՝ ծառաներ լինելու նրանց խոսքերին, և նաև ծառաներ լինելու իրենց, քանզի մենք կապավինենք նրանց՝ սովորեցնելու մեզ խոսքը. և այսպիսով նրանք կպահեն մեզ անգիտության մեջ, եթե մենք կամենանք ենթարկվել նրանց մեր կյանքի բոլոր օրերում:
- 22 Եվ ավելի շատ բաներ մարդիկ պատկերացրեցին իրենց սրտերում, որոնք հիմար էին և ունայն. և նրանք շատ անհանգստացած էին, քանզի Սատանան դրդում էր նրանց շարունակ անել անօրինություն. այո, նա շրջում էր՝ տարածելով համբավներ ու հակառակություններ ողջ երկրի երեսին, որպեսզի կարողանար կարծրացնել մարդկանց սրտերը նրա դեմ, ինչը բարի էր, և նրա դեմ, ինչը պիտի գար:
- 23 Եվ չնայած նշաններին ու հրաշքներին, որոնք գործվել էին Տիրոջ ժողովրդի մեջ, և այն բազում հրաշքներին, որոնք նրանք արեցին, Սատանան մեծ ազդեցություն էր ձեռք բերել մարդկանց սրտերի վրա ողջ երկրի երեսին:
- 24 Եվ այսպես ավարտվեց Նեփիի ժողովրդի վրա դատավորների կառավարման իննսուներորդ տարին:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetyeth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

25 Եվ այսպես ավարտվեց Հելամանի գիրքը՝
համաձայն Հելամանի ու նրա որդիների
հիշատակարանի:

And thus ended the book of Helaman, according
to the record of Helaman and his sons.

Երրորդ Նեփի

Գիրքը Նեփիի

Որդին Նեփիի, որը Հելամանի որդին էր

Եվ Հելամանը՝ Հելամանի որդին էր, որն Ալմայի որդին էր, որն Ալմայի որդին էր՝ լինելով Նեփիի մի հետնորդ, որը Լեփիի որդին էր, որը դուրս էր եկել Երուսաղեմից, Սեդեկիայի՝ Հուդայի թագավորի թագավորության առաջին տարում:

3 Նեփի 1

- 1 Արդ եղավ այնպես, որ իննսունամեկերորդ տարին անցավ և եղավ վեց հարյուր տարի այն ժամանակից, երբ Լեփին թողեց Երուսաղեմը. և դա այն տարում էր, երբ Լաքոնուսը գլխավոր դատավորն էր ու կառավարիչը երկրի վրա:
- 2 Եվ Նեփին՝ Հելամանի որդին, մեկնեց Զարահեմլայի երկրից՝ հանձնարարություն տալով իր որդի Նեփիին, որը նրա ավագ որդին էր, արույրե թիթեղների և բոլոր այն հիշատակարանների վերաբերյալ, որոնք պահվել էին, և բոլոր այն բաների, որոնք պահվել էին սրբորեն՝ Երուսաղեմից Լեփիի մեկնելուց ի վեր:
- 3 Այնուհետև նա հեռացավ երկրից, և թե ուր նա գնաց, ոչ ոք չգիտեր. և նրա որդի Նեփին պահում էր հիշատակարանները նրա փոխարեն, այո՝ այս ժողովրդի հիշատակարանը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, իննսուններկուերորդ տարվա սկզբին, ահա, մարգարեների մարգարեությունները սկսեցին ավելի լիովին իրագործվել. քանզի սկսեցին ավելի մեծ նշաններ և ավելի մեծ հրաշքներ գործվել ժողովրդի մեջ:
- 5 Բայց եղան ոմանք, ովքեր սկսեցին ասել, որ ժամանակն անցած է խոսքերն իրագործվելու համար, որոնք ասվել էին Սամուել Լամանացու կողմից:
- 6 Եվ նրանք սկսեցին ծիծաղել իրենց եղբայրների վրա՝ ասելով. Ահա, ժամանակն անցել է և Սամուելի խոսքերը չիրագործվեցին. հետևաբար, ձեր հավատքն այս բանի վերաբերյալ զուր է:

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք մեծ աղմուկ բարձրացրեցին ամբողջ երկրում. և այն մարդիկ, ովքեր հավատում էին, սկսեցին շատ տրտմել, որ չլինի թե ինչ-որ պատճառով, այն բաները, որոնք ասվել էին, տեղի չունենային:
- 8 Բայց ահա, նրանք աննկուն սպասում էին այն օրվան և այն գիշերվան ու այն օրվան, որը պետք է լիներ ինչպես մեկ օր, կարծես չկար գիշեր, որպեսզի նրանք իմանային, որ իրենց հավատքը զուր չէր եղել:
- 9 Արդ եղավ այնպես, որ անհավատների կողմից նշանակվեց մի օր, որ բոլոր նրանք, ովքեր հավատում էին այդ ավանդություններին, պետք է մահվան դատապարտվեին, եթե չլիներ նշանը, որը տրվել էր Սամուել մարգարեի կողմից:
- 10 Արդ եղավ այնպես, որ երբ նեփին՝ որդին նեփիի, տեսավ իր ժողովրդի այս ամբարշտությունը, նրա սիրտը խիստ տրտմեց:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ նա դուրս գնաց ու վար խոնարհվեց գետնին, և ուժգնորեն աղաղակեց առ Աստված իր ժողովրդի համար, այո, նրանց՝ ովքեր քիչ էր մնում կործանվեին իրենց հայրերի ավանդությունների հանդեպ իրենց հավատքի պատճառով:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նա ուժգնորեն աղաղակեց առ Տերը՝ ամբողջ այդ օրը. և ահա, Տիրոջ ձայնը եկավ նրան՝ ասելով.
- 13 Բարձրացրու գլուխդ և ուրախացիր. քանզի ահա, ժամանակը մոտ է, և այս գիշեր նշանը պիտի տրվի, և էգուց ես գալիս եմ աշխարհ՝ ցույց տալու աշխարհին, որ ես իրագործելու եմ այն բոլորը, ինչ ես խոսել եմ ավել սուրբ մարգարեների բերանով:
- 14 Ահա, ես գալիս եմ յուրայինների մոտ, որպեսզի իրագործեմ բոլոր բաները, որոնք ես հայտնի եմ դարձրել մարդկանց զավակներին աշխարհի հիմնադրումից ի վեր, և կատարեմ կամքը և՛ Հոր, և՛ Որդու,– Հորը՝ իմ պատճառով, և Որդունը՝ իմ մարմնի պատճառով: Եվ ահա, ժամանակը մոտ է, և այս գիշեր նշանը պիտի տրվի:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ այն խոսքերը, որ եկան նեփիին, իրագործվեցին, ինչպես որ դրանք խոսվել էին. քանզի ահա, արևի մայր մտնելուց խավար չեղավ. և մարդիկ սկսեցին ապշած մնալ, որովհետև խավար չեղավ, երբ գիշերը եկավ:

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

- 16 Եվ եղան շատերը, ովքեր չէին հավատացել մարգարեների խոսքերին, ընկան գետնին և կարծես մեռած լինեին, քանզի նրանք իմացան, որ կործանման մեծ ծրագիրը, որ նրանք դրել էին նրանց համար, ովքեր հավատում էին մարգարեների խոսքերին, խափանված էր. քանզի նշանը, որը տրվեց, արդեն առկա էր:
- 17 Եվ նրանք սկսեցին գիտենալ, որ Աստծո Որդին պետք է շուտով հայտնվի. այո, ի վերջո, բոլոր ժողովուրդը ողջ երկրի երեսին, արևմուտքից արևելք՝ և՛ հյուսիսային երկրում, և՛ հարավային կողմի երկրում, այնքան սաստիկ ապշած էին, որ նրանք ընկան գետնին:
- 18 Քանզի նրանք գիտեին, որ մարգարեները վկայել էին այս բաների մասին շատ տարիների ընթացքում, և որ այն նշանը, որը տրվել է արդեն առկա է. և նրանք սկսեցին վախենալ, իրենց անօրինության պատճառով, և իրենց անհավատության:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր այդ գիշերը խավար չեղավ, այլ այնպես լույս էր, կարծես կեսօր լիներ: Եվ եղավ այնպես, որ արևը կրկին ծագեց առավոտյան՝ ըստ իր ուրույն կարգի. և նրանք գիտեին, որ դա այն օրն էր, որ Տերը պիտի ծնվեր, այն նշանի շնորհիվ, որը տրվել էր:
- 20 Եվ դա կատարվել էր, այո, բոլոր բաները, ամեն մասնիկ՝ մարգարեների խոսքերի համաձայն:
- 21 Եվ նաև եղավ այնպես, որ մի նոր աստղ հայտնվեց՝ խոսքի համաձայն:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ այս ժամանակից սկսած, սկսեցին ստեր ուղարկվել առաջ՝ մարդկանց մեջ, Սատանայի կողմից՝ կարծրացնելու նրանց սրտերը, այն նպատակով, որ նրանք չհավատային այն նշաններին ու հրաշքներին, որ իրենք տեսել էին. բայց չնայած այդ ստերին ու խաբեություններին, ժողովրդի մեծ մասը հավատաց և դարձի եկավ առ Տերը:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին առաջ գնաց ժողովրդի մեջ, և նաև շատ ուրիշները, մկրտելով ապաշխարության համար, այդպիսով եղավ մեղքերի մեծ թողություն: Եվ այսպիսով ժողովուրդը սկսեց կրկին խաղաղություն ունենալ երկրում:

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

- 24 Եվ հակառակություններ չկային, բացի մի քանիսից, որոնք սկսեցին քարոզել՝ փորձելով համոզել սուրբ գրքերով, որ այլևս անհրաժեշտ չէր հնազանդվել Մովսեսի օրենքին: Արդ, այս բանում նրանք սխալվում էին՝ հասկացած չլինելով սուրբ գրքերը:
- 25 Բայց եղավ այնպես, որ նրանք շուտով դարձի եկան և գիտակցեցին այն սխալը, որի մեջ էին իրենք, քանզի նրանց հայտնի դարձվեց, որ օրենքը դեռ չէր կատարվել, և որ այն պետք է կատարվի՝ ամեն մասնիկ. այո, խոսքը եկավ նրանց, որ այն պետք է կատարվի. այո, ոչ մի կետ կամ գիծ չպիտի անցնի, մինչև որ բոլորը չկատարվի. հետևաբար, այս նույն տարում նրանք բերվեցին իրենց սխալի գիտակցմանը և խոստովանեցին իրենց հանցանքները:
- 26 Եվ այսպես իննսուններկուերորդ տարին անցավ՝ ավետիք բերելով ժողովրդին, այն նշանների հետևանքով, որոնք իրականացան՝ բոլոր սուրբ մարգարեների մարգարեության խոսքերի համաձայն:
- 27 Եվ եղավ այնպես, որ իննսուններեքերորդ տարին նույնպես անցավ խաղաղությամբ, բացի դա լինելը Գադիանթոնի ավազակների պատճառով, որոնք բնակվում էին սարերում, որոնք հեղեղել էին երկիրը. քանզի այնքան ուժեղ էին նրանց ամրոցներն ու նրանց թաքստոցները, որ ժողովուրդը չէր կարողանում հաղթել նրանց. հետևաբար, նրանք գործում էին բազմաթիվ սպանություններ, և մեծ կոտորած սարքում ժողովրդի մեջ:
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ իննսունչորսերորդ տարում, նրանք սկսեցին ավելանալ մեծ չափով, որովհետև Նեփիացիներից կային շատ պառակտիչներ, ովքեր փախան նրանց մոտ, որը մեծ վիշտ պատճառեց այն Նեփիացիներին, ովքեր մնացել էին երկրում:
- 29 Եվ Լամանացիների մեջ նույնպես կար մեծ վշտի մի պատճառ. քանզի ահա, նրանք ունեին շատ երեխաներ, ովքեր մեծացել էին և սկսել էին ուժեղ դառնալ տարիների ընթացքում, այնպես որ նրանք դարձել էին ինքնուրույն և մոլորեցվել էին նրանց կողմից, ովքեր Զորամացիներ էին, նրանց ստերով և նրանց շողոքորթ խոսքերով՝ միանալու այն Գադիանթոնի ավազակներին:

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

30 Եվ այսպիսով, Լամանացիները նույնպես
չարչարված էին, և սկսեցին թուլանալ՝ ինչ
վերաբերում էր իրենց հավատքին ու
արդարակեցությանը՝ աճող սերնդի
ամբարշտության պատճառով:

And thus were the Lamanites afflicted also, and
began to decrease as to their faith and righteousness,
because of the wickedness of the rising generation.

3 Նեփի 2

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես անցավ իննսուներեցերորդ տարին նույնպես, և մարդիկ սկսեցին մոռանալ այն նշաններն ու հրաշքները, որոնք նրանք լսել էին, և սկսեցին ավելի ու ավելի քիչ ապշել երկնքից նշանի կամ հրաշքի վրա, այնպես որ նրանք սկսեցին լինել կարծր՝ իրենց սրտերում, և կույր՝ իրենց մտքերում, և սկսեցին չհավատալ այն ամենին, ինչ լսել էին ու տեսել,
- 2 Պատկերացնելով ինչ-որ ունայն բան իրենց սրտերում, որ դա մարդկանց կողմից և դևի զորությամբ էր գործվել՝ մոլորեցնելու ու խաբելու մարդկանց սրտերը. և այսպես Սատանան կրկին տիրացավ մարդկանց սրտերին՝ այնպես, որ նա կուրացրեց նրանց աչքերը և մոլորեցրեց նրանց՝ հավատալու, որ Քրիստոսի վարդապետությունը մի հիմար և ունայն բան է:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը սկսեց ուժեղանալ ամբարշտության և պղծությունների մեջ. և նրանք չէին հավատում, որ պիտի տրվեն որևէ ուրիշ նշաններ ու հրաշքներ. և Սատանան շրջում էր այս ու այնտեղ՝ մոլորեցնելով մարդկանց սրտերը, գայթակղելով նրանց, և ստիպելով նրանց, որ անեին մեծ ամբարշտություն երկրում:
- 4 Եվ այսպես անցավ իննսուներեցերորդ տարին, և նաև իննսուներեցերորդ տարին, և նաև իննսուներեցերորդ տարին, և նաև իննսուներեցերորդ տարին.
- 5 Եվ նաև, հարյուր տարի էր անցել Մոսիայի օրերից սկսած, որը թագավոր էր Նեփիացի ժողովրդի վրա:
- 6 Եվ վեց հարյուր և ինը տարիներ էին անցել այն ժամանակից ի վեր, երբ Լեքին թողեց Երուսաղեմը:
- 7 Եվ ինը տարիներ էին անցել այն ժամանակից, երբ նշանը տրվեց, որը խոսվել էր մարգարեների կողմից, որ Քրիստոսը պիտի գար աշխարհ:
- 8 Արդ, Նեփիացիները սկսեցին հաշվել իրենց ժամանակն այս ժամանակաշրջանից, երբ նշանը տրվեց, կամ Քրիստոսի գալստից. հետևաբար, ինը տարի էր անցել:

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

- 9 Եվ Նեփին, որը Նեփիի հայրն էր, որը հիշատակարանների համար պատասխանատվություն էր կրում, չվերադարձավ Զարահեմլայի երկիրը, և ամբողջ երկրում ոչ մի տեղ նրան չկարողացան գտնել:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը դեռ մնում էր ամբարշտության մեջ, չնայած շատ քարոզելուն և մարգարեանալուն, որն ուղարկվում էր նրանց մեջ. և այսպես անցավ տասներորդ տարին ևս. և տասնմեկերորդ տարին ևս անցավ անօրինության մեջ:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ տասներեքերորդ տարում պատերազմներ ու հակառակություններ սկսեցին ամբողջ երկրով մեկ. քանզի Գադիանթոնի ավազակները դարձել էին այնքան բազմաթիվ, և կոտորել էին այնքան շատ մարդկանց, և ամայացրել էին այնքան շատ քաղաքներ, և սփռել էին այնքան շատ մահ ու կոտորած երկրով մեկ, որ անհրաժեշտ դարձավ, որ բոլոր ժողովուրդը՝ և՛ Նեփիացիները, և՛ Լամանացիները, զենք վերցնեին նրանց դեմ:
- 12 Հետևաբար, բոլոր Լամանացիները, ովքեր դարձի էին եկել դեպի Տերը, միացան իրենց եղբայրներին՝ Նեփիացիներին, և ստիպված էին իրենց կյանքի և իրենց կանանց ու իրենց երեխաների ապահովության համար զենք վերցնել այդ Գադիանթոնի ավազակների դեմ, այո, և նաև պաշտպանել իրենց իրավունքները, և իրենց եկեղեցու ու իրենց պաշտամունքի արտոնությունները, և իրենց ազատությունն ու իրենց անկախությունը:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ մինչև այս տասներեքերորդ տարվա անցնելը, Նեփիացիներին լիակատար կործանում էր սպառնում այս պատերազմի պատճառով, որը չափազանց սաստկացել էր:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ այն Լամանացիները, ովքեր միացել էին Նեփիացիներին, համարվում էին Նեփիացիների թվում.
- 15 Եվ նրանց անեծքը վերցվել էր իրենց վրայից, և նրանց մաշկը դարձել էր Նեփիացիների պես սպիտակ.
- 16 Եվ նրանց երիտասարդները և նրանց աղջիկները դարձել էին շատ գեղեցիկ, և նրանք համարվում էին Նեփիացիների թվում, և կոչվում էին Նեփիացիներ: Եվ այսպես ավարտվեց տասներեքերորդ տարին:

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

17 Եվ եղավ այնպես, որ տասնչորսերորդ տարվա սկզբին, ավազակների ու Նեփիի ժողովրդի միջև պատերազմը շարունակվեց և չափազանց սաստկացավ. այնուամենայնիվ, Նեփիի ժողովուրդը որոշ առավելության հասավ ավազակների հանդեպ, այնպես որ նրանք քշեցին նրանց ետ՝ իրենց հողերից դուրս, դեպի սարերն ու իրենց թաքստոցները:

18 Եվ այսպես ավարտվեց տասնչորսերորդ տարին: Եվ տասնհինգերորդ տարում նրանք առաջ եկան Նեփիի ժողովրդի դեմ. և Նեփիի ժողովրդի ամբարշտության և նրանց բազմաթիվ հակառակությունների ու երկպառակությունների պատճառով, Գադիանթոնի ավազակները մեծ առավելությունների հասան նրանց հանդեպ:

19 Եվ այսպես ավարտվեց տասնհինգերորդ տարին, և այսպես, ժողովուրդը շատ չարչարանքների մեջ էր. և կործանման սուրը կախված էր նրանց վրա, այնպես որ նրանք մոտ էին դրանից ջախջախվելուն, և դա՝ իրենց անօրինության պատճառով:

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Նեփի 3

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Քրիստոսի գալստից սկսած տասնվեցերորդ տարում, Լաքոնիուսը՝ երկրի կառավարիչը, նամակ ստացավ այս ավագակախմբի ղեկավարից ու առաջնորդից. և սրանք են այն խոսքերը, որոնք գրված էին՝ ասելով.
- 2 Լաքոնիուս, երկրի ազնվագոյն և գլխավոր կառավարիչ, ահա, ես գրում եմ այս նամակը քեզ, և հիրավի, տալիս եմ քեզ անսահման մեծ գովեստ՝ քո վճռականության համար, և նաև քո ժողովրդի վճռականության՝ պաշտպանելու այն, ինչ դուք կարծում եք ձեր իրավունքն է ու անկախությունը. այո, դուք լավ եք դիմանում, կարծես թե աջակցվում եք մի ինչ-որ աստծո ձեռքով՝ ձեր ազատության, և ձեր սեփականության, և ձեր երկրի պաշտպանության մեջ, կամ նրա, ինչ դուք այդպես եք կոչում:
- 3 Եվ ես ափսոսում եմ, ազնվագոյն Լաքոնիուս, որ դուք այդքան անմիտ և սնապարծ պիտի լինեք, որ կարծեք թե կարող եք կանգնել այսքան շատ քաջարի մարդկանց դեմ, որոնք իմ հրամանատարության ներքո են, որոնք այժմ՝ այս պահին կանգնած են իրենց զենքերով և մեծ անհամբերությամբ սպասում են այս խոսքին. Գնացե՛ք վար՝ Նեփիացիների վրա, և կործանե՛ք նրանց:
- 4 Եվ ես՝ իմանալով նրանց անպարտ ոգին, ստուգած լինելով նրանց ճակատամարտի դաշտում, և իմանալով նրանց հավիտենական ատելության մասին ձեր հանդեպ, այն բազում անիրավությունների պատճառով, որոնք դուք արել եք նրանց, ուստի, եթե նրանք վար գան ձեր դեմ, նրանք կայցելեն ձեզ լիակատար կործանումով:
- 5 Հետևաբար, ես գրում եմ այս նամակը՝ կնքելով այն իմ սեփական ձեռքով, մտահոգվելով ձեր բարօրության համար, ձեր վճռականության պատճառով նրանում, ինչ դուք հավատում եք, որ ճիշտ է, և ճակատամարտի դաշտում ձեր ազնիվ ոգու:
- 6 Հետևաբար, ես գրում եմ ձեզ՝ փափագելով, որ դուք հանձնեք իմ այս մարդկանց ձեր քաղաքները, ձեր հողերը և ձեր ունեցվածքը, փոխանակ նրանք այցելեն ձեզ սրով, և որ կործանում գա ձեզ վրա:

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

- 7 Կամ, այլ խոսքով, անձնատուր եղեք մեզ, և միացեք մեզ ու ծանոթացեք մեր գաղտնի գործերին, և դարձեք մեր եղբայրները, որպեսզի լինեք մեզ նման՝ ոչ թե մեր ստրուկները, այլ մեր եղբայրներն ու փայատերերը մեր բոլոր ստացվածքի:
- 8 Եվ ահա, ես երդվում եմ ձեզ մի երդումով՝ եթե դուք անեք այս, դուք չեք կործանվի. բայց եթե դուք չանեք այս, ես երդվում եմ ձեզ մի երդումով, որ հաջորդ ամիս, ես կհրամայեմ, որ իմ զորքերը գան վար՝ ձեր դեմ, և նրանք ետ չեն պահի իրենց ձեռքն ու չեն խնայի, այլ կսպանեն ձեզ, և կթողնեն՝ սուրն ընկնի ձեզ վրա, նույնիսկ, մինչև որ դուք բնաջինջ լինեք:
- 9 Եվ ահա, ես Գեդդիանին եմ. և ես Գադիանթոնի այս գաղտնի կազմակերպության առաջնորդն եմ. կազմակերպություն, որը, և որի գործերը ես գիտեմ, որ բարի են. և դրանք հնադարյան ժամանակներից են, և դրանք փոխանցվել են մեզ:
- 10 Եվ ես գրում եմ այս նամակը քեզ, Լաքոնիուս, և ես հուսով եմ, որ դուք կհանձնեք ձեր հողերը և ձեր ունեցվածքն առանց արյուն թափելու, այնպես որ այս իմ մարդիկ կարողանան վերականգնել իրենց իրավունքներն ու կառավարությունը, որոնք պառակտվել են ձեզանից, կառավարության իրենց իրավունքները, ձեր ամբարշտության պատճառով, իրենցից պահելու համար, և եթե դուք չանեք այս, ես վրեժ կլուծեմ՝ նրանց հանդեպ անիրավությունների համար: Ես Գեդդիանին եմ:
- 11 Եվ այժմ եղավ այնպես, երբ Լաքոնիուսը ստացավ այս նամակը, նա խիստ ապշեց Գեդդիանիի հանդգնության համար՝ Նեփիացիների հողերը պահանջելու, և նաև ժողովրդին սպառնալու, և անիրավությունների համար վրեժը լուծելու՝ նրանց, որոնց չէր հասցվել ոչ մի անիրավություն, բացառությամբ, որ իրենք էին իրենց անիրավություն արել՝ հեռանալով այն ամբարիշտ ու պիղծ ավազակների մոտ:
- 12 Արդ, ահա այդ Լաքոնիուսը՝ կառավարիչը, մի արդար մարդ էր, և չէր կարող ահաբեկվել մի ավազակի պահանջներից ու սպառնալիքներից. ուստի նա ականջ չարեց ավազակապետ Գեդդիանիի նամակին, այլ կարգադրեց, որ իր ժողովուրդն աղաղակի առ Տերը՝ ուժի համար ընդդեմ այն ժամանակի, որ ավազակները պիտի վար գային իրենց դեմ:

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianon; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

- 13 Այո, նա ուղարկեց մի հրովարտակ ողջ ժողովրդի մեջ, որ նրանք ի մի հավաքեին, մի տեղում, իրենց կանանց, և իրենց երեխաներին, իրենց հոտերն ու իրենց նախիրները, և բոլոր իրենց ստացվածքը, բացի իրենց հողից:
- 14 Եվ նա կարգադրեց, որ ամրություններ կառուցվեին իրենց շուրջբոլորը, և դրանց ամրությունը պիտի անչափ մեծ լիներ: Եվ նա կարգադրեց, որ ինչպես Նեփիացիների, այնպես էլ Լամանացիների զորքերը, կամ բոլոր նրանք, ովքեր համարվում էին Նեփիացիների թվում, դրվեին որպես պահակներ շուրջբոլորը՝ հսկելու իրենց, և օր ու գիշեր ավազակներից պաշտպանելու իրենց:
- 15 Այո, նա ասաց նրանց. Ինչպես կենդանի է Տերը, եթե դուք չապաշխարեք ձեր բոլոր անօրինություններից և չաղաղակեք առ Տերը, դուք ոչ մի կերպ չեք ազատվի այդ Գադիանթոնի ավազակների ձեռքից:
- 16 Եվ այնքան մեծ ու զարմանալի էին Լաքոնիուսի խոսքերն ու մարգարեությունները, որ դրանք վախեցրին ողջ ժողովրդին. և նրանք լարեցին իրենց ուժերը, իրենց ողջ զորությամբ, անելու համաձայն Լաքոնիուսի խոսքերի:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ Լաքոնիուսը Նեփիացիների բոլոր զորքերի վրա գլխավոր զորապետեր նշանակեց՝ առաջնորդելու նրանց այն ժամանակ, երբ ավազակները վար կգային իրենց դեմ անապատից:
- 18 Արդ, նշանակվեց բոլոր գլխավոր զորապետերի ամենագլխավորը և Նեփիացիների բոլոր զորքերի բարձրագույն հրամանատարը, և նրա անունն էր Գեդգեդոնի:
- 19 Արդ, բոլոր Նեփիացիների մեջ սովորույթ էր՝ նշանակել որպես իրենց գլխավոր զորապետեր (բացի դա լինել իրենց ամբարշտության ժամանակներում) մեկին, որն ուներ հայտնության և նաև մարգարեության ոգին. ուստի, այս Գեդգեդոնին մի մեծ մարգարե էր նրանց մեջ, ճիշտ ինչպես գլխավոր դատավորը:
- 20 Արդ, ժողովուրդն ասաց Գեդգեդոնիին. Աղոթիր Տիրոջը, և եկեք գնանք վեր՝ դեպի լեռները և անապատը, որ մենք կարողանանք ավազակների վրա հարձակվել և կործանել նրանց՝ իրենց սեփական հողերում:

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianon robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

21 Բայց Գեդգեդոնին ասաց նրանց. Տերն արգելում է. քանզի եթե մենք գնանք նրանց դեմ, Տերը կհանձնի մեզ նրանց ձեռքը. ուստի մենք կնախապատրաստվենք մեր հողերի կենտրոնում, և մենք ի մի կհավաքենք բոլոր մեր զորքերը, և մենք չենք գնա նրանց դեմ, այլ մենք կսպասենք մինչև նրանք կգան մեր դեմ. ուստի ինչպես կենդանի է Տերը, եթե մենք անենք այս, նա կհանձնի նրանց մեր ձեռքը:

22 Եվ եղավ այնպես տասնյոթերորդ տարում՝ տարվա ուշ վերջին, Լաքոնիուսի հրովարտակը տարածվեց ամբողջ երկրի երեսով մեկ, և նրանք վերցրեցին իրենց ձիերը և իրենց սայլերը, իրենց անասունները և բոլոր իրենց հոտերը և իրենց նախիրները, իրենց հատիկը և բոլոր իրենց ստացվածքը, և առաջ ընթացան հազարներով ու տասնյակ հազարներով, մինչև նրանք բոլորն առաջ գնացին դեպի այն վայրը, որը նշանակված էր, որ իրենք ի մի հավաքվեն՝ պաշտպանվելու իրենց թշնամիներից:

23 Եվ երկիրը, որը նշանակված էր, Զարահեմլայի երկիրն էր և երկիրը, որը Զարահեմլայի երկրի ու Լիառատ երկրի միջև էր, այո, մինչև սահմանը, որը Լիառատ երկրի և Ավերակներ երկրի միջև էր:

24 Եվ կային շատ հազարավոր մարդիկ, ովքեր կոչվում էին Նեփիացիներ, որոնք ի մի էին հավաքվել այս երկրում: Արդ, Լաքոնիուսը կարգադրեց, որ նրանք ի մի հավաքվեն հարավային կողմի երկրում, այն մեծ անեծքի պատճառով, որը հյուսիսային կողմի երկրի վրա էր:

25 Եվ նրանք ամրացան իրենց թշնամիների դեմ. և նրանք բնակվեցին մեկ երկրում, և միախմբված, և նրանք վախեցան այն խոսքերից, որոնք խոսվել էին Լաքոնիուսի կողմից, այնպես որ սպաշխարեցին բոլոր իրենց մեղքերից. և նրանք հղեցին իրենց աղոթքներն առ Տերը՝ իրենց Աստվածը, որ նա ազատեր իրենց այն ժամանակ, երբ իրենց թշնամիները վար կգային իրենց դեմ ճակատամարտելու:

26 Եվ նրանք անչափ տրտում էին իրենց թշնամիների պատճառով: Եվ Գեդգեդոնին կարգադրեց, որ նրանք պատերազմի զենքեր սարքեն ամեն տեսակի, և նրանք պետք է ամուր լինեին զրահով և վահաններով և ասպարներով, ինչպես նա կարգադրել էր:

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Նեփի 4

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ տասնութերորդ տարվա ուշ վերջին ավազակների զորքերը պատրաստվել էին ճակատամարտի և սկսեցին վար գալ ու առաջ նետվել բլուրներից և սարերից և անապատից, իրենց բերդերից և իրենց թաքստոցներից, և սկսեցին վերցնել հողերի տիրապետությունը՝ ինչպես հարավային կողմի երկրում, այնպես էլ հյուսիսային կողմի երկրում, և սկսել էին վերցնել բոլոր հողերի տիրապետությունը, որոնք լքվել էին Նեփիացիների կողմից, և քաղաքների, որոնք թողնվել էին ամայի:
- 2 Բայց ահա, այդ հողերում, որոնք լքվել էին Նեփիացիների կողմից, չկային ոչ վայրի գազաններ, ոչ էլ որս, և ավազակների համար որս չկար, բացի դա լինել անապատում:
- 3 Եվ ավազակները չէին կարողանում գոյատևել, բացի դա լինել անապատում, ուտելիքի պակասության պատճառով. քանզի Նեփիացիները թողել էին իրենց հողերն ամայի, և հավաքել էին իրենց հոտերն ու իրենց նախիրները, և բոլոր իրենց ստացվածքը, և նրանք միախմբված էին:
- 4 Հետևաբար, ավազակների համար հնարավորություն չկար թալանելու և ձեռք բերելու ուտելիք, բացի Նեփիացիների դեմ բաց ճակատամարտի դուրս գալուց. և Նեփիացիները՝ լինելով միախմբված, և ունենալով այդպիսի մեծ թիվ, և իրենց համար ունենալով պահեստավորած պարեն և ձիեր և անասուն և ամեն տեսակի հոտեր, որ նրանք կարողանային գոյություն պահպանել յոթ տարիների ընթացքում՝ այդ ժամանակաընթացքում հույս ունենալով բնաջնջել ավազակներին երկրի երեսից. և այսպես անցավ տասնութերորդ տարին:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ տասնիններորդ տարում Գեդդիանին գտավ, որ անհրաժեշտ էր, որ նա գնար՝ ճակատամարտելու Նեփիացիների դեմ, քանզի չկար ոչ մի միջոց, որ նրանք կարողանային գոյություն պահպանել, բացի դա լինել թալանելը և կողոպտելը և սպանելը:

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

6 Եվ նրանք չհամարձակվեցին տարածվել երկրի երեսին, այնպես որ կարողանային հատիկ աճեցնել, որ չլիներ թե Նեփիացիները գային իրենց վրա և սպանեին իրենց. ուստի Գեդդիանին հրաման տվեց իր զորքերին, որ այս տարում նրանք գնային վեր՝ ճակատամարտելու Նեփիացիների դեմ:

7 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք եկան ճակատամարտելու. և դա վեցերորդ ամսում էր. և ահա, ահռելի ու սոսկալի էր այն օրը, որ նրանք եկան վեր՝ ճակատամարտելու. և նրանք զոտևորված էին ավազակների ձևով. և նրանք ունեին մի գառան մորթի իրենց կոնքերի շուրջը, և նրանք ներկված էին արյունով, և նրանց գլուխներն ածիլված էին, և նրանք ունեին սաղավարտներ իրենց վրա. և ահռելի ու սոսկալի էր Գեդդիանիի զորքերի տեսքը՝ նրանց զրահների պատճառով, և արյունով ներկված լինելու պատճառով:

8 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիների զորքերը, երբ տեսան Գեդդիանիի զորքի տեսքը, բոլորն ընկան գետնին, և բարձրացրեցին իրենց աղաղակներն առ Տերը՝ իրենց Աստվածը, որ նա խնայեր իրենց և ազատեր իրենց թշնամիների ձեռքից:

9 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Գեդդիանիի զորքերը տեսան այս, նրանք ուրախությունից սկսեցին զոռալ բարձր ձայնով, քանզի նրանք կարծեցին, թե Նեփիացիները վախից էին ընկել՝ իրենց զորքերից սարսափի պատճառով:

10 Բայց այս բանում նրանք հուսախաբվեցին, քանզի Նեփիացիները չէին վախենում նրանցից. այլ նրանք վախենում էին իրենց Աստծուց և աղաչում էին նրան՝ պաշտպանության համար. հետևաբար, երբ Գեդդիանիի զորքերը նետվեցին նրանց վրա, նրանք պատրաստ էին հանդիպել նրանց. այո, Տիրոջ ուժով նրանք ընդունեցին նրանց:

11 Եվ ճակատամարտը սկսվեց այս վեցերորդ ամսում. և ահռելի ու սոսկալի էր նրանց ճակատամարտը, այո, ահռելի ու սոսկալի էր դրա կոտորածը, այնպես որ այդպիսի ահռելի մի կոտորած երբեք չէր իմացվել Լեթիի ողջ ժողովրդի մեջ՝ Երուսաղեմը թողնելուց ի վեր:

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

- 12 Եվ չնայած սպառնալիքներին ու երդումներին, որոնք Գեդդիանին արել էր, ահա, Նեփիացիները ջարդեցին նրանց՝ այնպես, որ նրանք ետ ընկրկեցին նրանց առաջից:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Գեդգեդոնին հրամայեց, որ իր զորքերը հետապնդեն նրանց մինչև անապատի սահմանները, և որ նրանք չպիտի խնայեն որևէ մեկին, որը կընկներ իրենց ձեռքը ճանապարհին. և այսպես, նրանք հետապնդեցին նրանց մինչև անապատի սահմանները և սպանեցին նրանց, մինչև որ նրանք կատարեցին Գեդգեդոնի հրամանը:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Գեդդիանին, որը կանգնել ու կռվել էր համարձակորեն, հետապնդվեց, երբ փախչում էր. և հոգնած լինելով իր շատ կռվելու պատճառով, նրան բռնեցին ու սպանեցին: Եվ այսպես եղավ ավագակ Գեդդիանի վախճանը:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիների զորքերը կրկին վերադարձան իրենց ապաստանավայրը: Եվ եղավ այնպես, որ այս տասնիններորդ տարին անցավ, և ավագակներն այլևս չեկան՝ կրկին ճակատամարտելու. ոչ էլ նրանք եկան կրկին քսաներորդ տարում:
- 16 Եվ քսանևեկերորդ տարում նրանք չեկան ճակատամարտելու, բայց նրանք եկան բոլոր կողմերից՝ պաշարում դնելու Նեփիի ժողովրդի շուրջբոլորը. քանզի նրանք կարծում էին, որ եթե իրենք կտրեին Նեփիի ժողովրդին իրենց հողերից, և շրջափակեին ամեն կողմից, և եթե նրանք կտրեին նրանց բոլոր իրենց դրսում գործելու արտոնություններից, ապա նրանք կկարողանային ստիպել նրանց անձնատուր լինել՝ ըստ իրենց ցանկության:
- 17 Արդ, նրանք նշանակել էին իրենց համար մեկ այլ առաջնորդ, որի անունը Զեմնարիա էր. ուստի Զեմնարիան էր, որ կարգադրել էր, որ այս պաշարումը տեղի ունենար:
- 18 Բայց ահա, սա առավելություն էր Նեփիացիների համար. քանզի ավագակների համար անհնար էր բավականաչափ երկար պաշարում դնել Նեփիացիների վրա՝ որևէ ազդեցություն ունենալու համար, նրանց մեծաքանակ մթերքի շնորհիվ, որը նրանք ունեին պաշարած՝ ամբարված,

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnaridah; therefore it was Zemnaridah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

19 Եվ ավազակների մթերքի սակավության պատճառով. քանզի ահա, նրանք չունեին ոչինչ, բացի մսից, իրենց գոյության համար, մսից, որը նրանք ձեռք էին բերում անապատում.

20 Եվ եղավ այնպես, որ վայրի որսը դարձավ սակավ անապատում, այնպես որ ավազակները մոտ էին սովից կոտորվելուն:

21 Եվ Նեփիացիներն անընդհատ արշավում էին դուրս, ցերեկով ու գիշերով, և հարձակվում նրանց զորքերի վրա, և կոտորում նրանց հազարներով ու տասնյակ հազարներով:

22 Եվ այսպիսով, Զեմնարիայի մարդկանց փափազը դարձավ՝ հրաժարվել իրենց ծրագրից, այն մեծ կործանման պատճառով, որը եկավ նրանց վրա, գիշերով ու ցերեկով:

23 Եվ եղավ այնպես, որ Զեմնարիան հրաման տվեց իր ժողովրդին, որ նրանք ետ քաշվեն պաշարումից, և ընթանան դեպի հյուսիսային կողմի երկրի ամենահեռավոր մասերը:

24 Եվ այժմ, Գեդգեդոնին՝ տեղյակ լինելով նրանց ծրագրին, և իմանալով նրանց թուլությունը՝ ուտելիքի պակասության և մեծ կոտորածի պատճառով, որը եղել էր նրանց մեջ, ուստի նա գիշերով դուրս ուղարկեց իր զորքերը, և կտրեց նրանց նահանջի ճանապարհը, և դրեց իր զորքերը նրանց նահանջի ճանապարհին:

25 Եվ այս նրանք արեցին գիշերով, և սկսեցին իրենց արշավանքը՝ անցնելով ավազակներից, այնպես որ հաջորդ առավոտ, երբ ավազակները սկսեցին իրենց արշավանքը, նրանց դիմավորեցին Նեփիացիների զորքերը՝ ինչպես ճակատից, այնպես էլ թիկունքից:

26 Եվ ավազակները, ովքեր հարավում էին, նույնպես կտրվեցին իրենց նահանջի տեղերում: Եվ բոլոր այս բաներն արվեցին Գեդգեդոնիի հրամանով:

27 Եվ կային բազում հազարավորներ, ովքեր գերի հանձնվեցին Նեփիացիներին, իսկ նրանցից մնացածը սպանվեցին:

28 Եվ նրանց առաջնորդին՝ Զեմնարիային վերցրեցին ու կախեցին մի ծառից, այո, այսինքն՝ դրա զագաթից, մինչև որ նա մեռավ: Եվ երբ նրանք կախեցին նրան, մինչև որ նա մեռավ, նրանք տապալեցին ծառը գետնին և բղավեցին բարձր ձայնով՝ ասելով.

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnariyah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

And it came to pass that Zemnariyah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnariyah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

- 29 Թող Տերը պահպանի իր ժողովրդին արդարության մեջ և սրտի սրբության մեջ, որ նրանք կարողանան գետնին տապալել բոլորին, ովքեր կջանան սպանել նրանց՝ իշխանության ու զաղտնի խմբակցությունների պատճառով, ճիշտ ինչպես այս մարդն է տապալվել գետնին:
- 30 Եվ նրանք կրկին ցնծացին և գոչեցին միաձայն՝ ասելով. Թող Աբրահամի Աստվածը և Իսահակի Աստվածը և Լակոբի Աստվածը պաշտպանի այս ժողովրդին արդարության մեջ, քանի դեռ նրանք կկանչեն իրենց Աստծո անունը՝ պաշտպանության համար:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք պռոթկացին, միահամուռ, երգելով և գովաբանելով իրենց Աստծուն այն մեծ բանի համար, որ նա արել էր իրենց համար՝ պահպանելով նրանց իրենց թշնամիների ձեռքն ընկնելուց:
- 32 Այո, նրանք գոչում էին. Ովսաննա Բարձրյալ Աստծուն: Եվ նրանք գոչում էին. Օրհնված լինի Ամենազոր Տեր Աստծո՝ Բարձրյալ Աստծո անունը:
- 33 Եվ նրանց սրտերը լցված էին ուրախությամբ՝ դուրս հեղելով առատ արցունքներ, իրենց թշնամիների ձեռքից իրենց ազատելիս՝ Աստծո մեծ բարության պատճառով. և նրանք գիտեին, որ դա իրենց ապաշխարության և իրենց համեստության շնորհիվ էր, որ նրանք ազատվեցին մի հավիտենական կործանումից:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Նեփի 5

- 1 Եվ այժմ ահա, չկար ոչ մի կենդանի հոգի Նեփիացիների ողջ ժողովրդի մեջ, որ նվազագույն չափով իսկ կասկածեր բոլոր սուրբ մարգարեների խոսքերին, ովքեր խոսել էին. քանզի նրանք գիտեին, որ դրանք անպայման պետք է որ կատարվեին:
- 2 Եվ նրանք գիտեին, որ անպայման պետք է որ Քրիստոսը եկած լիներ, այն բազում նշանների պատճառով, որոնք տրվել էին՝ համաձայն մարգարեների խոսքերի. և այն բաների պատճառով, որոնք արդեն կատարվել էին, նրանք գիտեին, որ բոլոր բաներն անպայման պետք է կատարվեն՝ համաձայն նրա, ինչ խոսվել է:
- 3 Հետևաբար, նրանք թողել էին բոլոր իրենց մեղքերը և իրենց պղծությունները և իրենց պռոնկությունները, և ողջ ջանասիրությամբ, օր ու գիշեր, ծառայում էին Աստծուն:
- 4 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ նրանք գերի վերցրեցին բոլոր ավազակներին, որոնք չէին սպանվել, այնպես որ ոչ մեկը չփախավ, նրանք իրենց գերիներին բանտ գցեցին ու կարգադրեցին, որ Աստծո խոսքը քարոզվի նրանց. և բոլոր նրանք, ովքեր կամեցան ապաշխարել իրենց մեղքերից և մտնել ուխտի մեջ, որ իրենք այլևս չեն սպանի, ազատ արձակվեցին:
- 5 Սակայն բոլոր նրանք, ովքեր չմտան ուխտի մեջ, և ովքեր դեռ շարունակում էին պահել այն գաղտնի սպանություններն իրենց սրտերում, այո, բոլոր նրանց, ում գտան իրենց եղբայրների դեմ սպառնալիքներ թափելիս, դատապարտեցին և պատժեցին օրենքի համաձայն:
- 6 Եվ այսպես, նրանք վերջ դրեցին բոլոր այն ամբարիշտ, գաղտնի և պիղծ խմբակցություններին, որոնցում այնքան շատ ամբարշտություն և այնքան շատ սպանություններ կային գործված:
- 7 Եվ այսպես անցավ քսաներկուերորդ տարին, և քսաներեքերորդ տարին նույնպես, և քսանչորսերորդը, և քսանհինգերորդը. և այսպես քսանհինգ տարիներ անցան:

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

- 8 Եվ շատ բաներ տեղի ունեցան, որոնք, մեծ և զարմանալի կլինեին ոմանց աչքում. այնուամենայնիվ, դրանք չեն կարող բոլորը գրվել այս գրքում. այո, այս գիրքը չի կարող պարունակել նույնիսկ մեկ հարյուրերորդ մասը նրա, ինչ արվել էր այդքան շատ ժողովրդի մեջ քսանհինգ տարիների ընթացքում.
- 9 Բայց ահա կան հիշատակարաններ, որոնք իսկապես պարունակում են այս ժողովրդի բոլոր գործերը. և մի կարճատև, բայց ճշմարտացի պատմություն տրվել է Նեփիի կողմից:
- 10 Հետևաբար, ես գրում եմ իմ հիշատակարանն այս բաների վերաբերյալ, համաձայն Նեփիի հիշատակարանի, որը փորագրված էր թիթեղների վրա, որոնք կոչվում էին Նեփիի թիթեղներ:
- 11 Եվ ահա, ես գրում եմ հիշատակարանը թիթեղների վրա, որոնք ես եմ սարքել՝ իմ սեփական ձեռքերով:
- 12 Եվ ահա, ինձ կոչում են Մորմոն, կոչված լինելով Մորմոնի երկրի անունով, երկիր, որտեղ Ալման ժողովրդի մեջ հիմնեց եկեղեցին, այո, առաջին եկեղեցին, որը հիմնվեց նրանց մեջ նրանց օրինազանցությունից հետո:
- 13 Ահա, ես Հիսուս Քրիստոսի՝ Աստծո Որդու մի աշակերտն եմ: Ես կանչվել եմ նրա կողմից՝ հայտարարելու նրա խոսքն իր ժողովրդի մեջ, որ նրանք կարողանան հավիտենական կյանք ունենալ:
- 14 Եվ անհրաժեշտ է դարձել, համաձայն Աստծո կամքի, համաձայն նրանց հավատքի, ովքեր գնացել են, որոնք սրբեր էին, որպեսզի նրանց աղոթքները կատարվեն, որ ես մի հիշատակարան գրեմ այն բաների մասին, որոնք տեղի են ունեցել,
- 15 Այո, մի փոքր հիշատակարան այն մասին, որը տեղի է ունեցել այն ժամանակից ի վեր, ինչ Լեփին թողեց Երուսաղեմը, նույնիսկ ընդհուպ մինչև ներկա ժամանակը:
- 16 Հետևաբար, ես գրում եմ իմ հիշատակարանն այն պատմություններից, որոնք տրվել են նրանց կողմից, ովքեր ինձանից առաջ են եղել, մինչև իմ օրերի սկիզբը.
- 17 Եվ հետո ես գրում եմ մի հիշատակարան այն բաների մասին, որոնք ես եմ տեսել՝ իմ իսկ աչքով:

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

- 18 Եվ ես գիտեմ՝ հիշատակարանը, որը ես գրում եմ, ճշգրիտ և ճշմարտացի հիշատակարան է, այնուամենայնիվ, կան շատ բաներ, որոնք ըստ մեր լեզվի ի վիճակի չենք գրել:
- 19 Եվ այժմ ես ավարտում եմ իմ մասին խոսելը և շարունակում եմ գրել իմ պատմությունն այն բաների մասին, որոնք եղել են ինձանից առաջ:
- 20 Ես Մորմոնն եմ՝ Լեքիի մի զտարյուն հետնորդ: Ես հիմք ունեմ օրհնելու իմ Աստծուն և իմ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին, որ նա դուրս բերեց մեր հայրերին Երուսաղեմի հողից (և ոչ ոք չիմացավ դա, բացի իրենից և նրանցից, որոնց նա դուրս բերեց այդ երկրից), և որ նա տվել է ինձ և իմ ժողովրդին այդքան շատ գիտելիք՝ մեր հոգիների փրկության համար:
- 21 Անշուշտ, նա օրհնել է Հակոբի տունը, և ողորմած է եղել Հովսեփի սերնդի հանդեպ:
- 22 Եվ որքան որ Լեքիի զավակները պահել են նրա պատվիրանները, նա օրհնել է նրանց և բարգավաճեցրել նրանց՝ համաձայն իր խոսքի:
- 23 Այո, և անշուշտ, նա Հովսեփի սերնդի մի մնացորդի կրկին պիտի բերի Տիրոջ՝ իրենց Աստծո իմացությանը:
- 24 Եվ այնպես անկասկած, ինչպես կենդանի է Տերը, նա աշխարհի չորս կողմերից կհավաքի Հակոբի սերնդի բոլոր մնացորդը, ովքեր ցրված են ամենուր՝ ողջ աշխարհի երեսին:
- 25 Եվ քանի որ նա ուխտել է Հակոբի ողջ տան հետ, ուստի, ուխտը, որով նա ուխտել է Հակոբի տան հետ, պիտի կատարվի իրեն իսկ հարմար ժամանակ՝ վերադարձնելով ողջ Հակոբի տունն այն ուխտի իմացությանը, որ նա ուխտել է նրանց հետ:
- 26 Եվ այն ժամանակ նրանք կճանաչեն իրենց Քավչին, որը Հիսուս Քրիստոսն է՝ Աստծո Որդին. և այն ժամանակ նրանք կհավաքվեն աշխարհի չորս կողմերից՝ դեպի իրենց սեփական հողերը, որտեղից նրանք ցրվել են. այո, ինչպես կենդանի է Տերը, այդպես պիտի դա լինի: Ամեն:

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Նեփի 6

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ քսանևվեցերորդ տարում Նեփիացիները բոլորը վերադարձան իրենց սեփական հողերը՝ ամեն մարդ իր ընտանիքի, իր հոտերի ու իր նախիրների, իր ձիերի ու իր անասունների, և բոլոր բաների հետ, ինչ պատկանում էր իրեն:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք չէին սպառել իրենց ողջ պարենը. ուստի նրանք վերցրեցին իրենց հետ այն ամենը, ինչ իրենք չէին գործածել՝ բոլոր իրենց հատիկն ամեն տեսակի, և իրենց ոսկին, իրենց արծաթը և բոլոր իրենց թանկարժեք բաները, և վերադարձան իրենց սեփական հողերն ու իրենց կալվածքները՝ ինչպես հյուսիսում, այնպես էլ հարավում, ինչպես հյուսիսային կողմի երկրում, այնպես էլ հարավային կողմի երկրում:
- 3 Եվ նրանք հողեր տվեցին այն ավազակներին՝ ըստ իրենց թվաքանակի, որոնք մտել էին ուխտի մեջ՝ պահելու երկրի խաղաղությունը, ովքեր ուզում էին մնալ Լամանացիներ, որպեսզի կարողանային իրենց աշխատանքով ունենալ այն, ինչով գոյություն կպահպանեին. և այսպես նրանք խաղաղություն հաստատեցին ողջ երկրում:
- 4 Եվ նրանք սկսեցին կրկին բարգավաճել և հզորանալ. և քսանևվեցերորդ և քսանևյոթերորդ տարիներն անցան, և երկրում մեծ կարգ ու կանոն կար. և նրանք ստեղծել էին իրենց օրենքները՝ անաչառության և արդարության համաձայն:
- 5 Եվ այժմ ողջ երկրում չկար ոչինչ, որ խանգարեր ժողովրդին անընդհատ բարգավաճելուց, եթե միայն նրանք չընկնեին օրինազանցության մեջ:
- 6 Եվ արդ, դա Գեդգեդոնին էր, և դատավոր Լաքոնիուսը, և նրանք, ովքեր նշանակվեցին ղեկավարներ, որ հաստատեցին այս մեծ խաղաղությունը երկրում:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նորից կառուցվեցին շատ քաղաքներ և վերանորոգվեցին շատ հին քաղաքներ:
- 8 Եվ շատ մայրուղիներ գցվեցին և շատ ճանապարհներ սարքվեցին, որոնք տանում էին քաղաքից քաղաք, և երկրից երկիր, և տեղից տեղ:
- 9 Եվ այսպես անցավ քսանևյոթերորդ տարին, և ժողովուրդն ունեցավ անընդմեջ խաղաղություն:

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

- 10 Բայց եղավ այնպես, քսանհիններորդ տարում սկսեցին լինել որոշ վիճաբանություններ ժողովրդի մեջ. և ոմանք բարձրամտացել էին մինչև հպարտություն և պարծենկոտություններ՝ իրենց անչափ մեծ հարստությունների պատճառով, այո, նույնիսկ մինչև մեծ հալածանքներ.
- 11 Քանզի կային շատ վաճառականներ երկրում, և նաև շատ օրինագետներ, և շատ իշխանավորներ:
- 12 Եվ ժողովուրդը սկսեց տարբերվել դասերով՝ ըստ իրենց հարստությունների և ըստ իրենց ուսման հնարավորությունների. այո, ոմանք տգետ էին՝ իրենց աղքատության պատճառով, մյուսները ստանում էին մեծ ուսում՝ իրենց հարստությունների շնորհիվ:
- 13 Ոմանք բարձրամտացած էին հպարտությունից, մյուսներն անչափ խոնարհ էին. ոմանք վերադարձնում էին չարախոսությունը չարախոսությամբ, մինչդեռ մյուսներն ընդունում էին չարախոսությունը և հալածանքը և բոլոր ձևի չարչարանքները, և կրկին չէին շրջվում ու անարգում, այլ խոնարհ և զղջացող էին Աստծո առաջ:
- 14 Եվ այսպես, մեծ անհավասարություն առաջացավ ողջ երկրում, այնպես որ եկեղեցին սկսեց մասնատվել. այո, այնպես որ երեսուներորդ տարում եկեղեցին մասնատված էր ողջ երկրում, բացի մի քանի Լամանացիներից, ովքեր դարձի էին բերվել ճշմարիտ հավատքի. և նրանք չկամեցան հեռանալ դրանից, քանզի նրանք կայուն էին և հաստատուն և անսասան՝ հոժար լինելով ողջ ջանասիրությամբ պահելու Տիրոջ պատվիրանները:
- 15 Արդ ժողովրդի այս անօրինության պատճառն այս էր՝ Սատանան մեծ զորություն ուներ՝ դրդելով ժողովրդին անել ամեն ձևի անօրինություն, և դարձնելով նրանց փրված հպարտությունից, գայթակղելով նրանց՝ ձգտել զորության և իշխանության և հարստությունների և աշխարհի ունայն բաների:
- 16 Եվ այսպես Սատանան մոլորեցրեց մարդկանց սրտերը՝ անելու ամեն ձևի անօրինություն. ուստի նրանք վայելեցին խաղաղություն, բայց միայն մի քանի տարի:

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

17 Եվ այսպես, երեսուներորդ տարվա սկզբին,– ժողովուրդը երկար ժամանակի ընթացքում թողնված լինելով տարվելու դևի գայթակղություններով, ուր որ նա փափագում էր տանել նրանց, և անել ինչ անօրինություն, որ նա փափագում էր, որ նրանք անեին,– և այսպես, այս երեսուներորդ տարվա սկզբին, նրանք ամբարշտության մի սոսկալի վիճակում էին:

18 Արդ, նրանք չէին մեղանշում անգիտակցորեն, քանզի նրանք գիտեին Աստծո կամքն իրենց վերաբերյալ, քանզի դա ուսուցանվել էր նրանց. ուստի նրանք՝ կանխամտածված ապստամբում էին Աստծո դեմ:

19 Եվ այժմ դա Լաքոնիուսի որդու Լաքոնիուսի օրերին էր, քանզի Լաքոնիուսը զբաղեցրեց իր հոր աթոռը և կառավարեց ժողովրդին այդ տարի:

20 Եվ եղան մարդիկ, երկնքից ոգեշնչված ու առաջ ուղարկված, ովքեր կանգնում էին ժողովրդի մեջ ողջ երկրում, քարոզում ու վկայում համարձակորեն ժողովրդի մեղքերի ու անօրինությունների մասին, և վկայում նրանց փրկագնման մասին, որը Տերն անելու էր իր ժողովրդի համար, կամ, այլ խոսքով ասած, Քրիստոսի հարության մասին. և նրանք համարձակորեն վկայում էին նրա մահվան ու տառապանքների մասին:

21 Արդ, ժողովրդից կային շատերը, որոնք խիստ բարկացած էին նրանց պատճառով, ովքեր վկայում էին այս բաների մասին. և նրանք, ովքեր բարկացած էին, հիմնականում գլխավոր դատավորներն էին, և նրանք, ովքեր քահանայապետեր և օրինագետներ էին եղել. այո, բոլոր նրանք, ովքեր օրինագետներ էին, բարկացած էին նրանց վրա, ովքեր վկայում էին այս բաների մասին:

22 Արդ, չկար օրինագետ, ո՛չ դատավոր, ո՛չ էլ քահանայապետ, որ լիազորություն ունենար՝ որևէ մեկին մահվան դատապարտելու, մինչև նրա դատապարտումը չստորագրվեր երկրի կառավարչի կողմից:

23 Արդ, կային նրանցից շատերը, ովքեր վկայեցին Քրիստոսին վերաբերող բաների մասին, ովքեր համարձակորեն վկայեցին, նրանք բռնվեցին ու զաղտնի մահվան ենթարկվեցին դատավորների կողմից, որպեսզի նրանց մահվան մասին տեղեկությունը չհասներ երկրի կառավարչին, նախքան նրանց մահը:

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

- 24 Արդ, ահա, սա հակառակ էր երկրի օրենքներին, որ որևէ մարդ մահվան դատապարտվեր մինչև նրանք չունենային լիազորություն երկրի կառավարչի կողմից,
- 25 Հետևաբար, մի բողոք եկավ Զարահեմլայի երկիրը՝ երկրի կառավարչին, այս դատավորների դեմ, որոնք մահվան էին դատապարտել Տիրոջ մարգարեներին, ոչ ըստ օրենքի:
- 26 Արդ, եղավ այնպես, որ նրանք բռնվեցին և բերվեցին դատավորի առջև՝ դատվելու այն հանցագործության համար, որ նրանք արել էին, ըստ օրենքի, որը տրվել էր ժողովրդի կողմից:
- 27 Արդ, եղավ այնպես, որ այս դատավորներն ունեին շատ ընկերներ ու ազգականներ. և մնացածը, այո, այսինքն՝ գրեթե բոլոր օրինագետները և քահանայապետներն ի մի հավաքվեցին, և միացան ազգականներին այն դատավորների, որոնք պետք է դատվեին ըստ օրենքի:
- 28 Եվ նրանք մտան ուխտի մեջ՝ մեկը մյուսի հետ, այո, ճիշտ այն ուխտի մեջ, որը տրվել էր հնուց, ուխտ, որը տրված էր ու սպասավորված դևի կողմից՝ միավորվելու ամենայն արդարության դեմ:
- 29 Հետևաբար, նրանք միավորվեցին Տիրոջ ժողովրդի դեմ, և մտան ուխտի մեջ՝ կործանելու նրանց, և ազատելու նրանց, ովքեր հանցավոր էին սպանության մեջ, արդարադատության ճանկից, որը պատրաստվում էր գործադրվել ըստ օրենքի:
- 30 Եվ նրանք արհամարհում էին օրենքը և իրենց երկրի իրավունքները. և նրանք ուխտեցին միմյանց հետ կործանել կառավարչին և հաստատել թագավոր երկրի վրա, որպեսզի երկիրն այլևս չլիներ ազատ, այլ հպատակ լիներ թագավորներին:

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Նեփի 7

- 1 Այժմ ահա, ես ցույց կտամ ձեզ, որ նրանք չհաստատեցին թագավոր երկրի վրա. այլ այս նույն տարում, այո, երեսուներորդ տարում, նրանք դատավորական աթոռի վրա կործանեցին, այո, սպանեցին երկրի գլխավոր դատավորին:
- 2 Եվ ժողովուրդը բաժանվեց մեկը մյուսի դեմ. և նրանք մեկը մյուսից բաժանվեցին տոհմերով, ամեն մարդ ըստ իր ընտանիքի և իր ցեղի և ընկերների. և այսպես նրանք տապալեցին երկրի կառավարությունը:
- 3 Եվ ամեն տոհմ նշանակեց մի ղեկավար կամ առաջնորդ իր վրա. և այսպես, նրանք դարձան տոհմեր և տոհմերի առաջնորդներ:
- 4 Արդ ահա, չկար ոչ մի մարդ նրանց մեջ, որ չունենար մեծ ընտանիք, և շատ ցեղակիցներ ու ընկերներ. հետևաբար, նրանց տոհմերը դարձան չափազանց մեծ:
- 5 Արդ, այս բոլորը կատարվեց, և նրանց մեջ դեռևս պատերազմներ չկային. և բոլոր այս անօրինությունը եկել էր ժողովրդի վրա, որովհետև նրանք անձնատուր էին եղել Սատանայի իշխանությանը:
- 6 Եվ կառավարության կանոնակարգը կործանվեց, նրանց ընկերների ու ցեղակիցների գաղտնի խմբակցության պատճառով, ովքեր սպանեցին մարգարեներին:
- 7 Եվ նրանք մեծ հակառակություն առաջացրեցին երկրում, այնպես որ ժողովրդի առավել արդարակյաց մասը՝ գրեթե բոլորը, դարձան ամբարիշտ. այո, նրանց մեջ կային արդար մարդիկ, բայց՝ քիչ:
- 8 Եվ այսպիսով վեց տարի չէր անցել, երբ ժողովրդի մեծ մասը շրջվեց իր արդարակեցությունից, ինչպես շունը դեպի իր փսխածը, կամ ինչպես խոզը դեպի իր թավալվելը ցեխի մեջ:
- 9 Այժմ այդ գաղտնի խմբակցությունը, որը բերել էր այսպիսի մեծ անօրինություն ժողովրդի վրա, ի մի հավաքվեց, և իրենց գլխավոր դրեց մի մարդու, որին նրանք կոչում էին Հակոբ.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

10 Եվ նրանք կոչեցին նրան իրենց թագավոր. ուստի նա դարձավ թագավոր այս ամբարիշտ ավագակախմբի վրա. և նա ամենագլխավորներից մեկն էր, որը տվել էր իր ձայնը մարգարեների դեմ, որոնք վկայեցին Հիսուսի մասին:

11 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք այնքան մեծ չէին թվով, ինչպես տոհմերն այն մարդկանց, որոնք միավորված էին միմյանց հետ, թեև իրենց առաջնորդները հաստատել էին իրենց օրենքները՝ ամեն մեկը համաձայն իր տոհմի. այնուամենայնիվ, նրանք թշնամիներ էին. չնայած արդարակյաց ժողովուրդ չէին, սակայն նրանք ատելությամբ էին միավորված հանդեպ նրանց, ովքեր մտել էին ուխտի մեջ՝ կործանելու կառավարությունը:

12 Հետևաբար, Հակոբը տեսնելով, որ իրենց թշնամիներն ավելի մեծաթիվ էին, քան իրենք, նա լինելով ավագակախմբի թագավորը, ուստի հրամայեց իր մարդկանց, որ նրանք փախուստի դիմեն դեպի երկրի ամենահյուսիսային մասը, և այնտեղ իրենց համար թագավորություն ստեղծեն, մինչև որ նրանց կմիանան պառակտիչները (քանզի նա հուսադրեց նրանց, որ լինելու էին շատ պառակտիչներ), և նրանք կդառնան բավականաչափ ուժեղ՝ կռվելու մարդկանց տոհմերի հետ. և նրանք արեցին այդպես:

13 Եվ այնքան սրընթաց էր նրանց արշավը, որ հնարավոր չեղավ խափանել այն, նախքան ժողովրդից նրանց խույս տալը: Եվ այսպես ավարտվեց երեսուներորդ տարին. և այսպիսին էր նեփիի ժողովրդի վիճակը:

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

14 Եվ եղավ այնպես երեսունամեկերորդ տարում, որ նրանք բաժանվեցին տոհմերի, ամեն մարդ ըստ իր ընտանիքի, ցեղի և ընկերների. այնուամենայնիվ, նրանք եկել էին մի համաձայնության, որ չէին գնա պատերազմելու մեկը մյուսի դեմ. բայց նրանք միավորված չէին իրենց օրենքներով և իրենց կառավարման ձևով, քանզի դրանք հաստատվել էին ըստ նրանց խելքի, ովքեր իրենց գլխավորներն ու իրենց առաջնորդներն էին: Սակայն նրանք հաստատել էին շատ խիստ օրենքներ, որ մի տոհմ չպիտի ոտնձգություն աներ մյուսի դեմ, այնպես որ ինչ-որ չափով նրանք խաղաղություն ունեցան երկրում. այնուամենայնիվ, նրանց սրտերը շրջվել էին Տիրոջից՝ իրենց Աստծուց, և նրանք քարկոծում էին մարգարեներին և դուրս էին գցում նրանց իրենց միջից:

15 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին,– նրան այցելած լինելով հրեշտակներ և նաև Տիրոջ ձայնը, ուստի, տեսնելով հրեշտակներ և ականատես լինելով և իրեն տրված զորություն ունենալով, որ կարողանա իմանալ Քրիստոսի ծառայության մասին, և նաև ականատես լինելով նրանց արագ վերադարձին արդարակեցությունից դեպի ամբարշտություն ու պղծություններ.

16 Ուստի, վշտացած լինելով նրանց սրտերի կարծրությունից և նրանց մտքերի կուրությունից,– նա առաջ գնաց նրանց մեջ այդ նույն տարում, և սկսեց համարձակորեն վկայել սապաշխարություն և մեղքերի թողություն՝ առ Տեր Հիսուս Քրիստոսը հավատքի միջոցով:

17 Եվ նա շատ բաներ սովորեցրեց նրանց. և դրանցից բոլորը չեն կարող գրվել, և գրել դրանց մի մասը բավարար չէր լինի, ուստի դրանք չեն գրվել այս գրքում: Եվ Նեփին սովորեցնում էր զորությամբ և մեծ իշխանությամբ:

18 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բարկացան նրա վրա, հատկապես այն պատճառով, որ նա ուներ ավելի մեծ զորություն, քան իրենք, քանզի անհնարին էր, որ նրանք չհավատային նրա խոսքերին, քանզի այնքան մեծ էր նրա հավատքն առ Տեր Հիսուս Քրիստոսը, որ հրեշտակներ էին ծառայում նրան ամեն օր:

19 Եվ Հիսուսի անունով նա դուրս հանեց դևեր և պիղծ ոգիներ. նույնիսկ իր եղբորը բարձրացրեց մեռելներից՝ մարդկանց կողմից նրա քարկոծվելուց և մահվան դատապարտվելուց հետո:

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

- 20 Եվ ժողովուրդը տեսավ դա, և վկան էր դրա, և բարկացավ նրա վրա՝ նրա զորության պատճառով. և Հիսուսի անունով նա արեց ժողովրդի աչքի առաջ ուրիշ շատ հրաշքներ:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ երեսունևմեկերորդ տարին անցավ, և կային, բայց՝ քչերը, ովքեր դարձի եկան առ Տերը. բայց բոլոր նրանք, ովքեր դարձի եկան, իսկապես ցույց տվեցին ժողովրդին, որ իրենց այցելել էր Աստծո զորությունն ու Հոգին, որը Հիսուս Քրիստոսում էր, որին նրանք հավատում էին:
- 22 Եվ բոլոր նրանք, որոնցից դևեր դուրս հանվեցին, և որոնք բուժվեցին իրենց հիվանդություններից ու իրենց տկարություններից, իսկապես հայտնեցին ժողովրդին, որ նրանք ներգործվել էին Աստծո Հոգուց, և բուժվել էին. և նրանք ցույց տվեցին նշաններ նույնպես, և արեցին մի քանի հրաշքներ ժողովրդի մեջ:
- 23 Այսպես անցավ երեսուններկուերորդ տարին ևս: Եվ Նեփին աղաղակում էր առ ժողովուրդը երեսուններեքերորդ տարվա սկզբին. և նա քարոզում էր նրանց ապաշխարություն և մեղքերի թողություն:
- 24 Արդ, ես կկամենայի նաև հիշեցնել ձեզ, որ չկար մեկը, որ բերված լիներ ապաշխարության, որը չմկրտվեր ջրով.
- 25 Հետևաբար, այս ծառայության համար կային Նեփիի կողմից կարգված տղամարդիկ, որպեսզի բոլոր նրանք ովքեր կգային նրանց մոտ, մկրտվեին ջրով, և դա՝ որպես մի ապացույց և մի վկայություն Աստծո առաջ և ժողովրդին, որ իրենք ապաշխարել էին և ստացել իրենց մեղքերին թողություն:
- 26 Եվ եղան շատերն այս տարվա սկզբին, որ մկրտվեցին ապաշխարության համար. և այսպես անցավ տարվա մեծ մասը:

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Նեփի 8

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ համաձայն մեր հիշատակարանի, և մենք գիտենք՝ մեր հիշատակարանը ճշմարիտ է, քանի որ ահա, դա մի արդար մարդ էր, որ պահում էր հիշատակարանը,– քանզի նա իսկապես շատ հրաշքներ գործեց Հիսուսի անունով. և չկար որևէ մարդ, որ կարողանար Հիսուսի անունով հրաշք գործել, եթե նա լիովին մաքրված չլիներ իր անօրինությունից,–
- 2 Եվ այժմ եղավ այնպես, եթե մեր ժամանակը հաշվելիս այս մարդու կողմից ոչ մի սխալ չէր արվել, անցավ երեսուններեքերորդ տարին.
- 3 Եվ ժողովուրդը սկսեց մեծ լրջությամբ սպասել նշանին, որը տրվել էր մարգարե Սամուել Լամանացու կողմից, այո, այն ժամանակին, երբ երեք օրվա ընթացքում խավար պիտի լիներ երկրի երեսին:
- 4 Եվ սկսեցին լինել մեծ կասկածներ ու վեճեր ժողովրդի մեջ, չնայած այնքան շատ նշաններ էին տրվել:
- 5 Եվ եղավ այնպես՝ երեսունևչորսերորդ տարում, առաջին ամսում, ամսվա չորրորդ օրը մի մեծ մրրիկ բարձրացավ, այնպիսին, ինչպիսին երբեք չէր իմացվել ողջ երկրում:
- 6 Եվ նաև մի ահռելի ու զարհուրելի փոթորիկ եղավ. և եղավ մի զարհուրելի որոտ, այնպես որ այն ցնցում էր ամբողջ երկիրը, կարծես քիչ էր մնում այն մասերի բաժաներ:
- 7 Եվ եղան չափազանց վառ կայծակներ, ինչպիսիք երբեք չէին իմացվել ողջ երկրում:
- 8 Եվ Զարահեմլայի քաղաքը բռնկվեց կրակից:
- 9 Եվ Մորոնիի քաղաքը սուզվեց ծովի խորքերը, իսկ դրա բնակիչները խեղդվեցին:
- 10 Եվ հողը ծածկեց Մորոնիայի քաղաքը, այնպես որ քաղաքի տեղում մի հսկա լեռ առաջացավ:
- 11 Եվ մի ահռելի ու զարհուրելի կործանում եղավ հարավային կողմի երկրում:
- 12 Բայց ահա, մի ավելի ահռելի ու զարհուրելի կործանում եղավ հյուսիսային կողմի երկրում. քանզի ահա, երկրի ամբողջ երեսը փոխվել էր փոթորիկի ու պտուտահողմերի, որոտների ու կայծակների և ամբողջ երկրի անչափ մեծ ցնցման հետևանքով.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 Եվ մայրուղիները քանդվել էին, և հարթ ճանապարհները փչացել էին, և շատ ուղիղ տեղեր դարձել էին խորդուբորդ:
- 14 Եվ բազմաթիվ մեծ ու նշանավոր քաղաքներ սուզվել էին, և շատերն այրվել էին, և շատերը՝ ցնցվել, մինչև այնտեղի շինությունները գետնին էին փլվել, և դրանց բնակիչները սպանվել էին, և այդ վայրերը մնացել էին ամայի:
- 15 Եվ կային որոշ քաղաքներ, որոնք մնացել էին. սակայն դրանց վնասվածքն անչափ մեծ էր, և դրանցում կային շատերը, ովքեր սպանվել էին:
- 16 Եվ կային ոմանք, ովքեր քշվել էին պտուտահողմից. և թե ուր էին նրանք գնացել, ոչ մի մարդ չգիտեր, բացի նրանից, որ գիտեին, որ նրանք քշվել էին:
- 17 Եվ այսպիսով, ամբողջ երկրի երեսը ձևափոխվել էր փոթորիկների և որոտների, կայծակների և գետնի ցնցման հետևանքով:
- 18 Եվ ահա, ժայռերը ճեղքվել էին երկու մասի. դրանք ջարդուփշուր էին եղել ամբողջ երկրի երեսին, այնպես որ դրանք գտնվում էին ջարդված բեկորներով և ճաքերով և ճեղքերով ողջ երկրի երեսին:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ երբ որոտները և կայծակները, մրրիկը, փոթորիկը և գետնի ցնցումները դադարեցին, – քանզի ահա, դրանք տևեցին մոտ երեք ժամ. և ոմանք ասում էին, որ ժամանակն ավելի երկար էր. այնուամենայնիվ, բոլոր այս ահռելի ու սուսկալի բաները կատարվեցին մոտ երեք ժամվա ընթացքում, – և հետո, ահա, խավար եղավ երկրի երեսին:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ թանձր խավար էր ողջ երկրի երեսին, այնպես որ այնտեղի բնակիչները, ովքեր չէին զոհվել, կարող էին զգալ խավարի մեզր.
- 21 Եվ խավարի հետևանքով չէր կարող լինել ոչ մի լույս, ոչ մոմեր, ոչ ջահեր. ոչ էլ հնարավոր էր կրակ վառել՝ նրանց ընտիր և շատ չոր փայտով, այնպես որ չէր կարող լինել որևէ լույս ընդհանրապես.
- 22 Եվ չկար որևէ նշմարվող լույս՝ ոչ կրակ, ոչ կայծ, ոչ արևը, ոչ լուսինը, ոչ աստղերը, քանի որ այնքան մեծ էին խավարի մշուշները, որոնք երկրի երեսին էին:

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, inasmuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, inasmuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Եվ եղավ այնպես, որ դա տևեց երեք օրերի ընթացքում, երբ չկար ոչ մի նշմարվող լույս. և շարունակ մեծ սուգ էր և ողբ ու հեկեկոց ողջ ժողովրդի մեջ. այո, մեծ էին ժողովրդի տնքոցները, խավարի և ահռելի կործանման պատճառով, որ եկել էր նրանց վրա:

24 Եվ մի տեղում լսվում էր լաց՝ ասելով. Ա՛խ, երանի մենք ապաշխարեինք այս ահռելի ու զարհուրելի օրից առաջ, և այդ դեպքում մեր եղբայրները կխնայվեին, և նրանք չէին այրվի այն մեծ քաղաք Զարահեմլայում:

25 Եվ մեկ ուրիշ տեղում լսվում էր նրանց լացը և սուգը՝ ասելով. Ա՛խ, երանի մենք ապաշխարած լինեինք մինչև այս ահռելի ու զարհուրելի օրը, և սպանած ու քարկոծած չլինեինք մարգարեներին, և չզցեինք նրանց դուրս. այդ դեպքում մեր մայրերն ու մեր գեղեցիկ դուստրերը, և մեր զավակները կխնայվեին, և չէին թաղվի այն մեծ քաղաք Մորոնիայում: Եվ այսպիսին էին ժողովրդի հեկեկոցները՝ ահռելի ու զարհուրելի:

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Նեփի 9

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ մի ձայն լսվեց երկրի բոլոր բնակիչների մեջ, ողջ այս երկրի երեսին՝ գոչելով.
- 2 Վայ, վայ, վայ այս ժողովրդին. վայ ամբողջ աշխարհի բնակիչներին, եթե նրանք չապաշխարեն. քանզի դևը ծիծաղում է, և նրա հրեշտակները հրճվում են իմ ժողովրդի սպանված գեղեցիկ որդիների ու դուստրերի համար. և դա նրանց անօրինության ու պղծությունների պատճառով է, որ նրանք ընկան:
- 3 Ահա, այն մեծ քաղաք Ջարահեմլան և այնտեղի բնակիչներին ես այրեցի կրակով:
- 4 Եվ ահա, այն մեծ քաղաք Մորոնին սուզեցի ծովի խորքերը, և այնտեղի բնակիչները խեղդվեցին:
- 5 Եվ ահա, այն մեծ քաղաք Մորոնիան և այնտեղի բնակիչներին ծածկեցի ես հողով՝ թաքցնելու նրանց անօրինություններն ու նրանց պղծություններն իմ երեսի առաջից, որպեսզի մարգարեների և սրբերի արյունն այլևս չհասնի ինձ՝ նրանց դեմ:
- 6 Եվ ահա, Գաղգաղա քաղաքը ես խորտակեցի և այնտեղի բնակիչները թաղվեցին հողի խորքերում.
- 7 Այո, և քաղաք Օնիան ու այնտեղի բնակիչներին, և Մորում քաղաքն ու այնտեղի բնակիչներին, և քաղաք Երուսաղեմն ու այնտեղի բնակիչներին. և ես այնպես արեցի, որ ջրեր գան դրանց տեղը՝ թաքցնելու նրանց ամբարշտությունն ու պղծություններն իմ երեսի առաջից, որպեսզի մարգարեների և սրբերի արյունն այլևս չհասնի ինձ՝ նրանց դեմ:
- 8 Եվ ահա, քաղաք Գադիանդին, և քաղաք Գադիոմնան, և Հակոբի քաղաքը, և քաղաք Գիմգիմնոն,– սրանք բոլորը խորտակել սովեցի ես, և դրանց տեղը դարձրեցի բլուրներ ու հովիտներ. և այնտեղի բնակիչներին ես թաղել եմ հողի խորքերում, որ թաքցնեմ նրանց ամբարշտությունն ու պղծություններն իմ երեսի առաջից, որպեսզի մարգարեների ու սրբերի արյունն այլևս չհասնի ինձ նրանց դեմ:

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocom and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Եվ ահա, այն մեծ քաղաք Հակոբուգաթը, որը բնակեցված էր թագավոր Հակոբի ժողովրդի կողմից, ես այրեցի կրակով՝ իրենց մեղքերի ու իրենց ամբարշտության պատճառով, որը վեր էր ողջ աշխարհի բոլոր ամբարշտությունից՝ նրանց գաղտնի սպանությունների և խմբակցությունների պատճառով. քանզի այդ նրանք էին, որ կործանեցին իմ ժողովրդի խաղաղությունը, և երկրի կառավարությունը. ուստի, ես այրել տվեցի նրանց՝ կործանելու նրանց իմ երեսի առաջից, որպեսզի մարգարեների ու սրբերի արյունն այլևս չհասնի ինձ՝ նրանց դեմ:

10 Եվ ահա, Լամանի քաղաքը և Հոսի քաղաքը, Գադի քաղաքը և Կիսկումենի քաղաքը և այնտեղի բնակիչներին ես այրեցի կրակով՝ նրանց ամբարշտության, մարգարեներին դուրս գցելու պատճառով, և նրանց քարկոծելու, որոնց ես ուղարկել էի, հայտարարելու նրանց, իրենց ամբարշտության ու իրենց պղծությունների վերաբերյալ:

11 Եվ քանի որ նրանք դուրս գցեցին բոլոր նրանց, այնպես որ ոչ մի արդարակյաց չմնաց նրանց մեջ, ես վար ուղարկեցի կրակ և կործանեցի նրանց, որպեսզի նրանց ամբարշտությունն ու պղծությունները թաքցվեն իմ երեսի առաջից, որպեսզի մարգարեների ու սրբերի արյունը, որոնց ես ուղարկել էի նրանց մեջ, գետնից չաղաղակեն առ ինձ՝ նրանց դեմ:

12 Եվ շատ մեծ ավերածություններ պատճառեցի ես՝ գալու այս երկրի վրա, և այս ժողովրդի վրա, իրենց ամբարշտության և իրենց պղծությունների պատճառով:

13 Ո՛վ դուք, բոլորդ, ովքեր խնայվել եք, որովհետև դուք ավելի արդար էիք, քան նրանք, այժմ չէք վերադառնա ինձ մոտ և ապաշխարեք ձեր մեղքերից, և դարձի չէք գա, որպեսզի ես կարողանամ բուժել ձեզ:

14 Այո, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, եթե դուք զաք ինձ մոտ, դուք կունենաք հավերժական կյանք: Ահա, իմ ողորմության բազուկը մեկնված է դեպի ձեզ, և ով որ գա, նրան ես կընդունեմ. և օրհնված են նրանք, ովքեր գալիս են ինձ մոտ:

15 Ահա, ես եմ Հիսուս Քրիստոսը՝ Աստծո Որդին: Ես ստեղծեցի երկինքները և երկիրը, և բոլոր բաները, որ դրանցում են: Ես Հոր հետ էի ի սկզբանե: Ես Հոր մեջ եմ, և Հայրը՝ ինձանում. և ինձանում Հայրը փառավորեց իր անունը:

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

- 16 Ես եկա յուրայինների մոտ, և յուրայինները չընդունեցին ինձ: Եվ սուրբ գրքերը, իմ գալստի վերաբերյալ, կատարվել են:
- 17 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր ընդունել են ինձ, ես շնորհել եմ նրանց դառնալ Աստծո որդիները. և ճիշտ այդպես կանեմ ես բոլոր նրանց, ովքեր կհավատան իմ անունին, քանզի ահա, ինձանով է գալիս փրկագնումը, և ինձանում է Մովսեսի օրենքը կատարվում:
- 18 Ես եմ լույսը և կյանքն աշխարհի: Ես եմ Ալֆան և Օմեգան, սկիզբը և վերջը:
- 19 Եվ դուք այլևս ինձ չպետք է մատուցեք արյուն թափելը. այո, ձեր զոհերն ու ձեր ողջակեզները վերջ պիտի տրվեն, քանզի ես չեմ ընդունի ձեր զոհերից և ձեր ողջակեզներից ոչ մեկը:
- 20 Եվ որպես զոհ դուք պիտի մատուցեք ինձ կոտրված սիրտ և փշրված հոգի: Եվ ով որ գալիս է ինձ մոտ կոտրված սրտով և փշրված հոգով, նրան ես կմկրտեմ կրակով և Սուրբ Հոգով, ճիշտ ինչպես Լամանացիները մկրտվեցին կրակով և Սուրբ Հոգով՝ առ ինձ իրենց հավատքի պատճառով, իրենց դարձի ժամանակ, և չիմացան դա:
- 21 Ահա, ես եկել եմ աշխարհ՝ փրկագնում բերելու աշխարհին, փրկելու աշխարհը մեղքից:
- 22 Հետևաբար, ով որ ապաշխարում է և գալիս ինձ մոտ, ինչպես մի փոքր երեխա, նրան ես կընդունեմ, քանզի այդպիսիներինն է Աստծո արքայությունը: Ահա, այդպիսիների համար եմ ես իմ կյանքը ցած դրել, և վերցրել այն կրկին. ուստի ապաշխարեք և եկեք ինձ մոտ, դո՛ւք, աշխարհի ծայրեր, և փրկվեք:

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Նեփի 10

- 1 Եվ այժմ ահա եղավ այնպես, որ երկրի ողջ ժողովուրդը լսեց այս խոսքերը և ականատես եղավ դրան: Եվ այս խոսքերից հետո, շատ ժամերի ընթացքում, լռություն տիրեց:
- 2 Քանզի այնքան մեծ էր ժողովրդի ապշանքը, որ նրանք դադարեցրել էին լացն ու հեկեկոցը՝ իրենց ազգակիցների կորստի համար, ովքեր սպանվել էին. ուստի շատ ժամերի ընթացքում լռություն տիրեց ողջ երկրում:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ կրկին մի ձայն եկավ ժողովրդին, և ողջ ժողովուրդը լսեց, և ականատես եղավ դրան՝ ասելով.
- 4 Ո՛վ դուք, ժողովուրդ այս մեծ քաղաքների, որ կործանվել են, ովքեր Հակոբի հետնորդներն էք, այո, ովքեր Իսրայելի տնից եք, որքան հաճախ եմ ես հավաքել ձեզ, ինչպես հավն է իր թևերի տակ հավաքում իր ճուղիները, և կերակրել ձեզ:
- 5 Եվ բացի այդ, որքան հաճախ հավաքած կլինեի ես ձեզ, ինչպես հավն է իր թևերի տակ հավաքում իր ճուղիները, այո, ո՛վ դուք, Իսրայելի տան ժողովուրդ, որ ընկել էք, այո, ո՛վ դուք, Իսրայելի տան ժողովուրդ, դուք, որ ապրում էք Երուսաղեմում, ինչպես նաև դուք, որ ընկել էք. այո, որքան հաճախ հավաքած կլինեի ես ձեզ, ինչպես հավն է հավաքում իր ճուղիները, և դուք չկամեցաք:
- 6 Ո՛վ դուք, Իսրայելի տուն, որին ես խնայել եմ, որքան հաճախ ես ձեզ կհավաքեմ, ինչպես հավն է իր թևերի տակ հավաքում իր ճուղիները, եթե դուք սրտի ողջ նվիրվածությամբ ապաշխարեք և վերադառնաք ինձ մոտ:
- 7 Բայց եթե ոչ, ո՛վ Իսրայելի տուն, ձեր բնակության վայրերը պիտի ամայի դառնան, մինչև ձեր հայրերի հետ արված ուխտի կատարման ժամանակը:
- 8 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ ժողովուրդն այս խոսքերը լսելուց հետո, ահա, նրանք կրկին սկսեցին լալ ու հեկեկալ՝ իրենց ազգականների ու ընկերների կորստի պատճառով:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ այսպես անցան երեք օրեր: Եվ դա առավոտյան էր, և խավարը ցրվեց երկրի երեսից, և գետինը դադարեց ցնցվել, ժայռերը դադարեցին ճեղքվել, և ահավոր տնքոցները դադարեցին, և բոլոր աղմկոտ ձայները մարեցին:

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

- 10 Եվ հողը կրկին իրար կպավ, այնպես որ այն մնաց հաստատուն. և ողբը և լացն ու կոծը մարդկանց, որոնք կենդանի էին մնացել, դադարեցին. և նրանց սուգը փոխվեց ուրախության, և նրանց լացը՝ գովքի ու գոհության առ Տեր Հիսուս Քրիստոսը՝ իրենց Քավիչը:
- 11 Եվ մինչ այժմ սուրբ գրությունները կատարվում էին, որոնք խոսվել են մարգարեների կողմից:
- 12 Եվ դա ժողովրդի առավել արդարակյաց մասն էր, որ փրկվեց, և այդ նրանք էին, որոնք ընդունեցին մարգարեներին և չքարկոծեցին նրանց. և այդ նրանք էին, որ խնայվեցին, ովքեր չթափեցին սրբերի արյունը,
- 13 Եվ նրանք խնայվեցին և չխորտակվեցին ու չթաղվեցին հողում. և նրանք չխեղդվեցին ծովի խորքերում. և նրանք չայրվեցին կրակից, ոչ էլ որևէ բան նրանց վրա ընկավ ու ջարդուփշուր արեց՝ ի մահ. և նրանք չքշվեցին պտուտահողմի մեջ. ոչ էլ նրանք ընկճվեցին ծխի ու խավարի մեզից:
- 14 Եվ արդ, ով որ կարդում է, թող նա հասկանա. նա ով ունի սուրբ գրքերը, թող քննի դրանք, և նայի ու տեսնի թե բոլոր այս մահերն ու ավերածությունները կրակից և ծխից, փոթորիկներից և պտուտահողմերից, և գետնի բացվելը, որ ընդունի նրանց, և բոլոր այս իրադարձություններն արդյոք կատարումը չեն շատ սուրբ մարգարեների մարգարեությունների:
- 15 Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Այո, շատերն են վկայել Քրիստոսի գալստյան ժամանակի այս իրադարձությունների վերաբերյալ, և սպանվել, որովհետև նրանք վկայել էին այս բաների վերաբերյալ:
- 16 Այո, մարգարե Զենոսը վկայել է այս բաների մասին, և նաև Զենոքն է խոսել այս բաների վերաբերյալ, որովհետև նրանք վկայեցին, հատկապես, մեր վերաբերյալ, ովքեր իրենց սերնդի մնացորդն ենք:
- 17 Ահա, մեր հայր Հակոբն էլ վկայեց Հովսեփի սերնդի մի մնացորդի վերաբերյալ: Եվ ահա միթե մենք Հովսեփի սերնդի մի մնացորդ չենք: Եվ այս բաները, որոնք վկայում են մեր մասին, միթե դրանք գրված չեն արույրե թիթեղների վրա, որոնք մեր հայր Լեփին դուրս բերեց Երուսաղեմից:

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Եվ եղավ այնպես, որ երեսունևչորսերորդ տարվա վերջին, ահա, ես ցույց կտամ ձեզ, որ Նեփիի ժողովուրդը, որը խնայվել էր, և նաև նրանք, ովքեր կոչվում էին Լամանացիներ, որոնք խնայվել էին, մեծ շնորհներ ունեցան՝ իրենց ցույց տրված, և մեծ օրհնություններ թափվեցին նրանց գլխին, այնպես որ շուտով Քրիստոսի երկինք համբարձվելուց հետո, նա իսկապես հայտնվեց նրանց,

19 Ցույց տալով իր մարմինը նրանց, և սովորեցնելով նրանց. և նրա ծառայության մի պատմություն կտրվի հետագայում: Հետևաբար, այս պահին ես ավարտում եմ իմ խոսքը:

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inso-much that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Հիսուս Քրիստոսը ցույց տվեց իրեն Նեփիի ժողովրդին, երբ բազմությունն ի մի էր հավաքվել Լիառատ երկրում, և սովորեցրեց նրանց, և այս կերպ նա իրեն ցույց տվեց նրանց:

3 Նեփի 11

- 1 Եվ արդ եղավ այնպես, որ Նեփիի ժողովրդից մի մեծ բազմություն կար ի մի հավաքված տաճարի շուրջօրյորը, որը Լիառատ երկրում էր. և նրանք զարմանում ու հիանում էին միմյանց հետ, և ցույց էին տալիս մեկը մյուսին այն մեծ և զարմանալի փոփոխությունը, որը տեղի էր ունեցել:
- 2 Եվ նրանք նաև խոսում էին այս Հիսուս Քրիստոսի մասին, որի մահվան վերաբերյալ տրվել էր նշանը:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ մինչ նրանք այսպես խոսում էին մեկը մյուսի հետ, նրանք լսեցին մի ձայն, կարծես այն երկնքից էր գալիս. և նրանք աչք ածեցին շուրջօրյորը, քանզի նրանք չհասկացան ձայնը, որ իրենք լսեցին. և այն կոպիտ ձայն չէր, ոչ էլ այն բարձր ձայն էր. այնուամենայնիվ, և չնայած այն մի մեղմ ձայն էր, այն ներթափանցեց նրանց մեջ՝ այնպես, որ լավեց մինչև նրանց սրտի խորքը, այնպես որ չկար նրանց մարմնի ոչ մի մաս, որին այն չստիպեր դողալ. այո, այն ներթափանցեց մինչև նրանց հոգու խորքը, և բոցավառեց նրանց սրտերը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կրկին լսեցին ձայնը, և նրանք չհասկացան այն:
- 5 Եվ կրկին՝ երրորդ անգամ նրանք լսեցին ձայնը և բացեցին իրենց ականջները՝ լսելու այն. և նրանց աչքերը ձայնին էին ուղղված. և նրանք սևեռուն նայում էին դեպի երկինքը, որտեղից գալիս էր ձայնը:
- 6 Եվ ահա, երրորդ անգամ, նրանք հասկացան ձայնը, որ նրանք լսեցին. և այն ասաց նրանց.
- 7 Ահա իմ Սիրելի Որդին, որից ես շատ գոհ եմ, որով ես փառավորեցի իմ անունը, լսե՛ք նրան:

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 Եվ եղավ այնպես, երբ նրանք հասկացան, նրանք կրկին հառեցին իրենց աչքերը վեր՝ դեպի երկինք. և ահա, նրանք տեսան մի Մարդու՝ երկնքից իջնելիս. և նրա հագին մի ճերմակ պարեգոտ կար. և նա իջավ ու կանգնեց նրանց մեջտեղում. և ողջ բազմության աչքերն ուղղված էին նրա վրա, և նրանք չէին համարձակվում բացել իրենց բերանները, նույնիսկ մեկը մյուսի հետ, և չգիտեին, թե ինչ էր դա նշանակում, քանզի նրանք կարծեցին, թե դա մի հրեշտակ էր, որը հայտնվել էր նրանց:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը և խոսեց ժողովրդի հետ՝ ասելով.
- 10 Ահա, ես եմ Հիսուս Քրիստոսը, ում մասին մարգարեները վկայել էին, որ պիտի գա աշխարհ:
- 11 Եվ ահա, ես եմ լույսն ու կյանքն աշխարհի. և ես խմեցի այն դառը բաժակից, որը Հայրը տվեց ինձ, և փառավորեցի Հորը՝ վերցնելով ինձ վրա աշխարհի մեղքերը, որով ես ենթարկվեցի Հոր կամքին, բոլոր բաներում, ի սկզբանե:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը խոսեց այս խոսքերը, ամբողջ բազմությունն ընկավ գետնին. քանզի նրանք հիշեցին, որ իրենց մեջ դա մարգարեացել էին, որ Քրիստոսն իրեն պիտի ցույց տար նրանց՝ իր երկինք համբարձվելուց հետո:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը խոսեց նրանց հետ՝ ասելով.
- 14 Բարձրացեք և առաջ եկեք ինձ մոտ, որ դուք կարողանաք մտցնել ձեր ձեռքն իմ կողը, և նաև, որ դուք կարողանաք շոշափել բևեռների նշաններն իմ ձեռքերի ու իմ ոտքերի վրա, որ դուք կարողանաք իմանալ, որ ես եմ Իսրայելի Աստվածը, և ամբողջ երկրագնդի Աստվածը, և սպանվել եմ աշխարհի մեղքերի համար:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ բազմությունն առաջ եկավ, և մտցրեց իրենց ձեռքերը նրա կողը, և շոշափեց բևեռների նշանները նրա ձեռքերի ու նրա ոտքերի վրա. և դա նրանք արեցին, առաջ գալով մեկ առ մեկ, մինչև որ նրանք բոլորն առաջ եկան և տեսան իրենց իսկ աչքով, և շոշափեցին իրենց ձեռքերով, և իմացան անկասկած ու վկայեցին, որ այդ նա էր, որի մասին գրվել էր մարգարեների կողմից, որ պիտի գար:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

16 Եվ երբ նրանք բոլորն առաջ եկան և իրենք ականատես եղան, նրանք միաձայն աղաղակեցին՝ ասելով.

17 Ովսաննա: Օրհնված լինի Բարձրյալ Աստծո անունը: Եվ նրանք ընկան ցած՝ Հիսուսի ոտքերի մոտ և երկրպագեցին նրան:

18 Եվ եղավ այնպես, որ նա դիմեց Նեփիին (քանզի Նեփին բազմության մեջ էր) և նա պատվիրեց նրան, որ նա առաջ գա:

19 Եվ Նեփին բարձրացավ ու առաջ եկավ, և խոնարհվեց Տիրոջ առաջ և համբուրեց նրա ոտքերը:

20 Եվ Տերը պատվիրեց նրան, որ նա բարձրանա: Եվ նա բարձրացավ և կանգնեց նրա առջև:

21 Եվ Տերն ասաց նրան. Ես տալիս եմ քեզ զորություն, որ դու մկրտես այս ժողովրդին, երբ ես կրկին համբարձվեմ երկինք:

22 Եվ կրկին Տերը կանչեց ուրիշների և ասաց նրանց նույն ձևով. և նա նրանց մկրտելու զորություն տվեց: Եվ նա ասաց նրանց. Այս կերպ դուք պիտի մկրտեք. և ձեր մեջ ոչ մի վիճաբանություններ չպիտի լինեն:

23 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ով որ ապաշխարի իր մեղքերից, ձեր խոսքերի միջոցով, և փափագի մկրտվել իմ անունով, այս կերպ պիտի դուք մկրտեք նրանց. Ահա դուք պիտի իջնեք և կանգնեք ջրի մեջ, և իմ անունով պիտի դուք մկրտեք նրանց:

24 Եվ արդ ահա, սրանք են այն խոսքերը, որոնք դուք պիտի ասեք, կոչելով նրանց անունով՝ ասելով.

25 Իշխանություն ունենալով Հիսուս Քրիստոսի կողմից տրված, ես մկրտում եմ քեզ անունով Հոր և Որդու և Սուրբ Հոգու: Ամեն:

26 Եվ հետո դուք պիտի ընկղմեք նրանց ջրի մեջ, և կրկին դուրս բերեք ջրից:

27 Եվ այս ձևով դուք պիտի իմ անունով մկրտեք. քանզի ահա, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ Հայրը և Որդին և Սուրբ Հոգին մեկ են. և ես Հոր մեջ եմ, և Հայրը՝ իմ մեջ, և Հայրը և ես մեկ ենք:

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

28 Եվ ինչպես որ ես պատվիրել եմ ձեզ, այդպես պիտի դուք մկրտեք: Եվ ձեր մեջ չպիտի լինեն վիճաբանություններ, ինչպես մինչև այժմ է եղել. ոչ էլ պիտի վիճաբանություններ լինեն ձեր մեջ՝ իմ վարդապետության կետերի վերաբերյալ, ինչպես մինչև այժմ է եղել:

29 Քանզի ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, նա, որ ունի հակառակության ոգին, ինձանից չէ, այլ դևից է, որը հակառակության հայրն է, և նա դրդում է մարդկանց սրտերը՝ բարկությամբ վիճելու մեկը մյուսի հետ:

30 Ահա, սա իմ վարդապետությունը չէ՝ բարկության դրդել մարդկանց սրտերը մեկմեկու դեմ. այլ այս է իմ վարդապետությունը, որ այդպիսի բաները պիտի վերացվեն:

31 Ահա, ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ես կհրապարակեմ ձեզ իմ վարդապետությունը:

32 Եվ այս է իմ վարդապետությունը, և դա այն վարդապետությունն է, որը Հայրը տվել է ինձ. և ես վկայում եմ Հոր մասին, և Հայրը վկայում է իմ մասին, և Սուրբ Հոգին վկայում է Հոր և իմ մասին. և ես վկայում եմ, որ Հայրը պատվիրում է բոլոր մարդկանց, ամենուր, ապաշխարել և հավատալ ինձ:

33 Եվ, ով որ հավատում է ինձ և մկրտվում, նույնը պիտի փրկվի. այդ նրանք են, ովքեր պիտի ժառանգեն Աստծո արքայությունը:

34 Եվ ով որ չի հավատում ինձ և չի մկրտվում, նզովված պիտի լինի:

35 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ այս է իմ վարդապետությունը, և ես վկայում եմ դրա մասին Հոր կողմից. և ով որ հավատում է ինձ, հավատում է նաև Հորը. և նրան Հայրը կվկայի իմ մասին, քանզի նա կայցելի նրան կրակով և Սուրբ Հոգով:

36 Եվ այսպես, Հայրը կվկայի իմ մասին, և Սուրբ Հոգին կվկայի նրան Հոր և իմ մասին. քանզի Հայրը և ես, և Սուրբ Հոգին, մեկ ենք:

37 Եվ կրկին ես ասում եմ ձեզ՝ դուք պետք է ապաշխարեք և դառնաք ինչպես մի փոքր երեխա, և մկրտվեք իմ անունով, այլապես դուք ոչ մի կերպ չեք կարող ստանալ այս բաները:

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

- 38 Եվ կրկին ես ասում եմ ձեզ՝ դուք պետք է ապաշխարեք, և մկրտվեք իմ անունով, և դառնաք ինչպես մի փոքր երեխա, այլապես չեք կարող ոչ մի կերպ ժառանգել Աստծո արքայությունը:
- 39 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ այս է իմ վարդապետությունը՝ ով որ կառուցում է սրա վրա, կառուցում է իմ վեմի վրա, և դժոխքի դռները չպիտի հաղթեն նրանց:
- 40 Եվ ով որ կհայտարարի ավել կամ պակաս, քան այս, և հաստատի այն որպես իմ վարդապետություն, նույնը գալիս է չարից. և չի կառուցվում իմ վեմի վրա. այլ նա կառուցում է ավազե հիմքի վրա, և դժոխքի դռները բացված են՝ ընդունելու այդպիսիներին, երբ ջրհեղեղները գան և քամիները ծեծկեն նրանց:
- 41 Հետևաբար, առաջ գնացեք դեպի այս ժողովուրդը և հրապարակեք խոսքերը, որ ես խոսեցի, մինչև աշխարհի ծայրերը:

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Նեփի 12

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը Նեփիին, և նրանց, ովքեր կանչվել էին (արդ նրանց թիվը, ովքեր կանչվել էին և զորություն ու իշխանություն ստացել, տասներկուսն էին) և ահա, նա առաջ մեկնեց իր ձեռքը դեպի բազմությունը և աղաղակեց դեպի նրանց՝ ասելով. Երանելի եք դուք, եթե ուշք դարձնեք այս տասներկուսի խոսքերին, որոնց ես ընտրել եմ ձեր միջից՝ ծառայելու ձեզ և լինելու ձեր ծառաները. և նրանց ես տվել եմ իշխանություն, որ կարողանան մկրտել ձեզ ջրով. և հետո, երբ դուք մկրտվեք ջրով, ահա, ես կմկրտեմ ձեզ կրակով և Սուրբ Հոգով. ուստի երանելի եք դուք, եթե հավատաք ինձ և մկրտվեք այն բանից հետո, երբ դուք տեսաք ինձ և իմացաք, որ ես եմ:
- 2 Եվ բացի այդ, ավելի երանելի են նրանք, ովքեր կհավատան ձեր խոսքերին, քանի որ դուք պիտի վկայեք, որ տեսել եք ինձ, և որ դուք գիտեք, որ ես եմ: Այո, երանելի են նրանք, ովքեր կհավատան ձեր խոսքերին, և կիջնեն համեստության խորքերը և կմկրտվեն, քանզի նրանք կայցելվեն կրակով և Սուրբ Հոգով, և թողություն կստանան իրենց մեղքերին:
- 3 Այո, երանելի են հոգով աղքատները, ովքեր գալիս են ինձ մոտ, քանզի նրանցն է երկնքի արքայությունը:
- 4 Եվ բացի այդ, երանելի են բոլոր նրանք, ովքեր սգում են, քանզի նրանք կմխիթարվեն:
- 5 Եվ երանելի են հեզերը, քանզի նրանք կժառանգեն երկիրը:
- 6 Եվ երանելի են բոլոր նրանք, ովքեր քաղցած և ծարավ են արդարության, քանզի նրանք կլցվեն Սուրբ Հոգով:
- 7 Եվ երանելի են ողորմածները, քանզի նրանք ողորմություն կգտնեն:
- 8 Եվ երանելի են բոլոր սրտով մաքուրները, քանզի նրանք կտեսնեն Աստծուն:
- 9 Եվ երանելի են բոլոր խաղաղարարները, քանզի նրանք Աստծո զավակներ կկոչվեն:
- 10 Եվ երանելի են բոլոր նրանք, ովքեր հալածվում են հանուն իմ անվան, քանզի նրանցն է երկնքի արքայությունը:

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

- 11 Եվ երանելի եք դուք, երբ մարդիկ անարգեն ձեզ ու հալածեն, և խարդախորեն ամեն ձևի չար բան ասեն ձեր դեմ՝ իմ պատճառով.
- 12 Քանզի դուք կունենաք մեծ ցնծություն և կլինեք անչափ ուրախ, քանզի մեծ կլինի ձեր վարձքը երկնքում. քանզի այդպես հալածեցին մարգարեներին, ովքեր ձեզանից առաջ են եղել:
- 13 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ես տալիս եմ ձեզ՝ լինելու երկրի աղը. սակայն եթե աղը կորցնի իր համը, ինչո՞վ պիտի երկիրն աղանվի: Աղը, այնուհետև, պետք չի լինի ոչնչի, այլ դուրս պիտի գցվի և մարդկանց ոտքերի տակ կոխկրտվի:
- 14 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ես տալիս եմ ձեզ՝ լինելու այս ժողովրդի լույսը: Մի քաղաք, որ գտնվում է սարի վրա, չի կարող թաքցվել:
- 15 Ահա, միթե մարդիկ վառում են մոմը և դնում այն գրվանի տակ: Ո՛չ, այլ մոմակալի վրա են դնում, և այն լույս է տալիս բոլորին, ովքեր տան մեջ են.
- 16 Հետևաբար, թող ձեր լույսն այնպես շողա այս ժողովրդի առաջ, որ նրանք կարողանան տեսնել ձեր բարի գործերը և փառավորեն ձեր Հորը, որը երկնքում է:
- 17 Մի կարծեք, որ ես եկել եմ կործանելու օրենքը կամ մարգարեներին: Ես չեմ եկել կործանելու, այլ կատարելու.
- 18 Քանզի ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ ոչ մի կետ կամ գիծ չի անցել օրենքից, այլ ինձանով այն ամբողջովին կատարվել է:
- 19 Եվ ահա, ես տվել եմ ձեզ օրենքը և իմ Հոր պատվիրանները, որպեսզի դուք հավատաք ինձ, և որպեսզի դուք ապաշխարեք ձեր մեղքերից, և զաք ինձ մոտ կոտրված սրտով և փշրված հոգով: Ահա, դուք ունեք պատվիրանները ձեր առաջ, և օրենքը կատարված է:
- 20 Ուստի, եկեք ինձ մոտ և փրկվեք. քանզի ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ եթե դուք չպահեք իմ պատվիրանները, որոնք ես պատվիրել եմ ձեզ այս ժամանակ, դուք ոչ մի դեպքում չպիտի մտնեք երկնքի արքայությունը:
- 21 Դուք լսել եք, որ ասվել է նրանց կողմից, հին ժամանակ, և այն նաև գրված է ձեր մոտ, որ դուք չպետք է սպանեք, և ով որ սպանի, Աստծո դատաստանի վտանգի տակ կլինի.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 Բայց ես ասում եմ ձեզ, որ ով որ բարկանա իր եղբոր վրա, դատաստանի վտանգի տակ կլինի: Եվ ով որ իր եղբորն ասի՝ հիմար, ատյանի վտանգի տակ կլինի. և ով որ իր եղբորն ասի՝ անմիտ, դժոխքի կրակի վտանգի տակ կլինի:

23 Ընտևաբար, եթե դու գաս ինձ մոտ, կամ փափագես գալ ինձ մոտ, և հիշես, որ քո եղբայրը որևէ բան ունի քո դեմ,

24 Գնա քո ճանապարհով քո եղբոր մոտ, և առաջին հերթին հաշտվիր քո եղբոր հետ, և հետո եկ ինձ մոտ սրտի ողջ նվիրվածությամբ, և ես կընդունեմ քեզ:

25 Ըաշտվիր քո հակառակորդի հետ արագ, մինչ դու նրա հետ ճանապարհին ես, որ չլինի թե ինչ-որ ժամանակ նա քեզ բռնի, և բանտ գցի:

26 Ծշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում քեզ, դու ոչ մի կերպ չես կարող դուրս գալ այնտեղից, մինչև չվճարես վերջին սենինը: Եվ մինչդեռ դուք բանտում եք, կարող եք վճարել նույնիսկ մի սենին: Ծշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ ո՛չ:

27 Ահա, գրված է նրանց կողմից, հին ժամանակ, որ դուք չպետք է շնություն անեք.

28 Բայց ես ասում եմ ձեզ, որ ով որ նայում է մի կնոջ վրա՝ ցանկանալով նրան, արդեն շնություն է արել իր սրտում:

29 Ահա, ես տալիս եմ ձեզ պատվիրան, որ դուք թույլ չտաք այս բաներից ոչ մեկը մտնի ձեր սիրտը.

30 Քանզի ավելի լավ է, որ դուք զրկեք ձեզ այս բաներից, որով դուք կվերցնեք ձեր խաչը, քան որ դուք զցվեք դժոխք:

31 Գրված է, որ ով որ բաժանվի իր կնոջից, թող տա նրան ապահարզանի թուղթ:

32 Ծշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ով որ բաժանվում է իր կնոջից, բացի պոռնկության պատճառից, ստիպում է նրան շնություն անել. և ով որ ամուսնանում է նրա հետ, ով արձակված է, շնություն է անում:

33 Եվ բացի այդ, գրված է՝ դու չպետք է սուտ երդում անես, այլ պետք է կատարես Տիրոջ համար քո երդումները.

34 Բայց ճշմարիտ, ճշմարիտ ես ասում եմ ձեզ՝ մի երդվեք ընդհանրապես. ոչ երկնքով, քանզի այն Աստծո գահն է.

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

35 Ոչ երկրով, քանզի այն նրա ոտքերի
 պատվանդանն է.

36 Ոչ էլ երդվեք ձեր գլխով, որովհետև դուք չեք
 կարող ոչ մի մագ սև կամ սպիտակ դարձնել.

37 Այլ թող ձեր խոսքը լինի, Այո-ն՝ այո. Ոչ-ը՝ ոչ.
 քանզի ինչ որ գալիս է դրանից ավելի, չարից է:

38 Եվ ահա, գրված է՝ աչքի տեղ աչք, և ատամի
 տեղ ատամ.

39 Բայց ես ասում եմ ձեզ, որ դուք չպետք է
 հակառակվեք չարին, այլ ով որ ապտակի ձեզ ձեր
 աջ այտին, մյուսն էլ շրջեք նրան.

40 Եվ եթե որևէ մարդ կամենա քեզ դատի տալ
 օրենքով և վերցնել քո շապիկը, քո բաճկոնն էլ
 թող նրան.

41 Եվ ով որ հարկադրի քեզ մի մղոն գնալ, գնա
 նրա հետ երկուսը:

42 Տուր նրան, որ խնդրում է քեզանից, և նրանից,
 որ կամենում է քեզանից փոխ առնել, երես մի
 դարձնիր:

43 Եվ ահա, գրված է նաև, որ դուք սիրեք ձեր
 ընկերոջը և ատեք ձեր թշնամուն.

44 Բայց ահա ես ասում եմ ձեզ՝ սիրեք ձեր
 թշնամիներին, օրհնեք նրանց, ովքեր անիծում են
 ձեզ, բարին արեք նրանց, ովքեր ատում են ձեզ, և
 աղոթեք նրանց համար, ովքեր անխղճորեն
 շահագործում և հալածում են ձեզ.

45 Որպեսզի դուք կարողանաք լինել զավակները
 ձեր Հոր, որ երկնքում է. քանզի նա իր արեգակը
 ծագեցնում է չարերի վրա և բարիների վրա:

46 Հետևաբար, այն բաները, որոնք հին
 ժամանակից էին, որոնք օրենքի տակ էին,
 ինձանում բոլորը կատարվեցին:

47 Հին բաներին վերջ տրվեց և բոլոր բաները
 դարձան նոր:

48 Հետևաբար, ես կամենում եմ, որ դուք լինեք
 կատարյալ, ճիշտ ինչպես ես, կամ ձեր Հայրը, որ
 երկնքում է, կատարյալ է:

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because
 thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
 for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
 tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
 whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn
 to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take
 away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
 with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
 would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love
 thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies,
 bless them that curse you, do good to them that hate
 you, and pray for them who despitefully use you and
 persecute you;

That ye may be the children of your Father who is
 in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
 and on the good.

Therefore those things which were of old time,
 which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have be-
 come new.

Therefore I would that ye should be perfect even
 as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3 Նեփի 13

- 1 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում, որ ես կամենում եմ, որ դուք ողորմություն անեք աղքատներին. բայց ուշադիր եղեք, որ դուք չանեք ձեր ողորմությունները մարդկանց առաջ՝ նրանց կողմից նկատվելու համար. այլապես դուք վարձք չունեք ձեր Հորից, որը երկնքում է:
- 2 Հետևաբար, երբ դուք անեք ձեր ողորմությունները, ձեր առջև շեփոր մի հնչեցրեք, ինչպես կեղծավորներն են անում ժողովարաններում ու փողոցներում, որպեսզի իրենք կարողանան փառք ունենալ մարդկանցից: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ նրանք ունեն իրենց վարձքը:
- 3 Բայց երբ դու ողորմություն ես անում, թող քո ձախ ձեռքը չիմանա, թե ինչ է անում քո աջ ձեռքը.
- 4 Որպեսզի քո ողորմությունը կարողանա ծածուկ լինել. և քո Հայրը, որը տեսնում է ծածկապես, ինքը կհատուցի քեզ հայտնապես:
- 5 Եվ երբ աղոթում ես, դու չպետք է անես ինչպես կեղծավորները, քանզի նրանք սիրում են աղոթել՝ կանգնած ժողովարաններում և փողոցի անկյուններում, որ իրենք կարողանան նկատվել մարդկանցից: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, նրանք ունեն իրենց վարձքը:
- 6 Բայց դու, երբ աղոթում ես, մտիր քո սենյակը, և երբ փակես քո դուռը, աղոթիր քո Հորը, որը ծածուկում է. և քո Հայրը, որը տեսնում է ծածկապես, կհատուցի քեզ հայտնապես:
- 7 Բայց երբ դու աղոթում ես, մի գործածիր զուր կրկնություններ, ինչպես հեթանոսները, քանզի նրանք կարծում են, որ իրենք լսելի կլինեն իրենց շատ խոսելու համար:
- 8 Ուստի, մի եղեք նրանց նման, քանզի ձեր Հայրը գիտի, թե ինչ բաների կարիք ունեք, նախքան դուք նրանից կխնդրեք:
- 9 Այս ձևով, հետևաբար, աղոթեք դուք. Հայր մեր, որ երկնքում ես, թող սուրբ լինի քո անունը:
- 10 Քո կամքը թող կատարվի երկրի վրա, ինչպես որ երկնքում է:
- 11 Եվ ներիր մեզ մեր պարտքերը, ինչպես մենք ենք ներում մեր պարտապաններին:
- 12 Եվ մի տանիր մեզ փորձության, այլ ազատիր մեզ չարից:
- 13 Քանզի քոն է արքայությունը և զորությունը և փառքը հավիտյան: Ամեն:

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

- 14 Քանզի, եթե դուք ներեք մարդկանց իրենց զանցանքները, ձեր երկնային Հայրն էլ ձեզ կների.
- 15 Բայց եթե դուք չներեք մարդկանց իրենց զանցանքները, ձեր Հայրն էլ ձեզ չի ների ձեր զանցանքները.
- 16 Դեռ ավելին, երբ դուք ծոմ եք պահում, մի եղեք կեղծավորների պես՝ տխուր դեմքով, քանզի նրանք այլափոխում են իրենց երեսները, որ երևան մարդկանց, թե ծոմ են պահում: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ նրանք ունեն իրենց վարձքը:
- 17 Բայց դու, երբ ծոմ պահես, օծիր քո գլուխը, և լվա քո երեսը.
- 18 Որպեսզի դու չերևաս մարդկանց ծոմ պահող, այլ քո Հորը, որը ծածուկումն է. և քո Հայրը, որը տեսնում է ծածկապես, կհատուցի քեզ հայտնապես:
- 19 Մի դիզեք ձեզ համար զանձեր երկրի վրա, որտեղ ցեցն ու ժանգն են ապականում, և գողերը ներս են խուժում ու գողանում.
- 20 Այլ զանձեր դիզեք ձեզ համար երկնքում, որտեղ ո՛չ ցեցը, ո՛չ ժանգը չեն ապականում, և ուր գողերը ներս չեն թափանցում և չեն գողանում:
- 21 Քանզի որտեղ ձեր զանձերն են, այնտեղ կլինի և ձեր սիրտը:
- 22 Մարմնի լույսն աչքն է. եթե, հետևաբար, քո աչքը պարզ լինի, քո ամբողջ մարմինը լցված կլինի լույսով:
- 23 Բայց եթե քո աչքը չար լինի, քո ամբողջ մարմինը լցված կլինի խավարով: Եթե, հետևաբար, լույսը, որ քո մեջ է, լինի խավար, որքան մեծ է այդ խավարը:
- 24 Ոչ մի մարդ չի կարող ծառայել երկու տիրոջ. քանզի նա կամ կատի մեկին և կսիրի մյուսին, կամ էլ նա կնվիրվի մեկին և կարհամարհի մյուսին: Դուք չեք կարող ծառայել Աստծուն և մամոնային:

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

25 Եվ արդ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը, նա նայեց տասներկուսի վրա, որոնց ընտրել էր, և ասաց նրանց. Հիշե՛ք խոսքերը, որ ես ասացի: Քանզի ահա, դուք նրանք եք, որոնց ես ընտրել եմ ծառայելու այս ժողովրդին: Հետևաբար, ես ասում եմ ձեզ՝ մի մտահոգվեք ձեր կյանքի համար, թե ինչ պիտի ուտեք, կամ ինչ պիտի խմեք. ոչ էլ ձեր մարմնի համար, թե ինչ պիտի հագնեք: Մի՞թե կյանքն ավելի չէ, քան կերակուրը, և մարմինը՝ քան զգեստը:

26 Նայեք օդի թռչուններին, քանզի նրանք ոչ ցանում են, ոչ էլ հնձում կամ ժողովում ամբարների մեջ. սակայն ձեր երկնային Հայրը կերակրում է նրանց: Մի՞թե դուք շատ ավելի լավը չեք, քան նրանք:

27 Ձեզանից ո՞վ մտահոգվելով կարող է ավելացնել իր հասակի վրա մեկ կանգուն:

28 Եվ ինչո՞ւ եք մտահոգվում հագուստի համար: Մտիկ տվեք դաշտի շուշաններին, ինչպես են դրանք աճում. դրանք չեն գործում, ոչ էլ մանում:

29 Եվ սակայն ես ասում եմ ձեզ, որ նույնիսկ Սողոմոնը բոլոր իր փառքի մեջ, դրանցից մեկի նման չգուզվեց:

30 Ուստի, եթե Աստված այսպես հագցնում է դաշտի խոտը, որն այսօր կա, և վաղը զցվում է փռի մեջ, ճիշտ այդպես էլ կհագցնի նա ձեզ, եթե դուք փոքր հավատքով չեք:

31 Հետևաբար, մի մտահոգվեք, ասելով. Ի՞նչ պիտի մենք ուտենք, կամ ի՞նչ պիտի մենք խմենք, կամ ի՞նչ պիտի հագնենք:

32 Քանզի ձեր երկնային Հայրը գիտի, որ այս բոլոր բաները ձեզ պետք են:

33 Բայց փնտրեք, նախ, Աստծո արքայությունը և նրա արդարությունը, և բոլոր այս բաները կտրվեն ձեզ:

34 Մի մտահոգվեք, ուրեմն, էգուցվա համար, քանզի էգուցվա օրն ինքը կհոգա իր մասին: Բավական է օրվա համար իր նեղությունը:

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Նեփի 14

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը խոսեց այս խոսքերը նա կրկին շրջվեց դեպի բազմությունը, և կրկին բաց արեց իր բերանը նրանց համար՝ ասելով. Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. Մի դատեք, որ չդատվեք:
- 2 Քանզի ինչ դատաստանով որ դուք դատեք, դուք պիտի դատվեք. և ինչ չափով, որ չափեք, դրանով կրկին պիտի չափվի ձեզ:
- 3 Եվ ինչո՞ւ եք տեսնում շյուղը, որը ձեր եղբոր աչքում է, բայց չեք նկատում գերանը, որ ձեր սեփական աչքում է:
- 4 Կամ ի՞նչպես կասես քո եղբորը. Թող որ հանեմ շյուղը քո աչքից,– և ահա, մի գերան է քո սեփական աչքում:
- 5 Դո՛ւ, կեղծավոր, նախ հանիր գերանը քո սեփական աչքից. և ապա հստակ կտեսնես շյուղը՝ քո եղբոր աչքից հանելու համար:
- 6 Մի տվեք այն, ինչ սուրբ է, շներին, ոչ էլ ձեր մարգարիտները գցեք խոզերի առաջ, որ չլինի թե նրանք կոխկրտեն դրանք իրենց ոտքերի տակ և շրջվեն ու պատառոտեն ձեզ:
- 7 Խնդրեք, և ձեզ կտրվի. փնտրեք, և դուք կգտնեք. թակեք, և ձեզ համար կբացվի:
- 8 Քանզի ամեն մեկը, որ խնդրում է, ստանում է. և նա, ով փնտրում է, գտնում է, և նրան, որ թակում է, կբացվի:
- 9 Կամ ձեզանից ո՞ր մարդը, որից, իր որդին, եթե հաց ուզի, նրան քար կտա:
- 10 Կամ եթե նա ձուկ ուզի, մի՞թե օձ կտա նրան:
- 11 Եթե ուրեմն դուք, չար լինելով, գիտեք թե ինչպես բարի պարզևներ տաք ձեր զավակներին, որքան առավել ևս ձեր Հայրը, որը երկնքում է, բարիքներ կտա նրանց, որ խնդրում են իրենից:
- 12 Հետևաբար, բոլոր բաները, որ դուք կամենում եք, որ մարդիկ անեն ձեզ, նույն ձևով դուք արեք նրանց, քանզի այս է օրենքը և մարգարեները:
- 13 Մտեք նեղ դռնով. քանզի լայն է դուռը և ընդարձակ՝ ճանապարհը, որը տանում է դեպի կործանում, և շատերը կան, որ ներս են մտնում նրանով.
- 14 Որովհետև նեղ է դուռը և անձուկ է ճանապարհը, որը տանում է դեպի կյանք, և քչերն է, որ գտնում են այն:

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

15 Զգուշացեք կեղծ մարգարեներից, ովքեր գալիս են ձեզ մոտ ոչխարների հանդերձներով, բայց ներսից նրանք հռչակող գայլեր են:

16 Դուք պիտի ճանաչեք նրանց իրենց պտուղներից: Մի՞թե մարդիկ փշերից խաղող են հավաքում, կամ տատասկից՝ թուզ:

17 Ծիշտ նույնպես ամեն բարի ծառ առաջ է բերում բարի պտուղ. բայց չար ծառն առաջ է բերում չար պտուղ:

18 Եվ բարի ծառը չի կարող առաջ բերել չար պտուղ, ոչ էլ չար ծառն առաջ կբերի բարի պտուղ:

19 Ամեն ծառ, որ առաջ չի բերում բարի պտուղ, կտրվում է և կրակի մեջ գցվում:

20 Ուստի, իրենց պտուղներից դուք պիտի ճանաչեք նրանց:

21 Ոչ ամեն ոք, ով ասում է ինձ՝ Տեր, Տեր, կմտնի երկնքի արքայությունը. այլ նա, որ անում է իմ Հոր կամքը, որը երկնքում է:

22 Շատերը կասեն ինձ այն օրը. Տեր, Տեր, չէ՞ որ մենք քո անունով ենք մարգարեացել, և քո անունով ենք դուրս գցել դևեր, և քո անունով արել ենք շատ հրաշագործություններ:

23 Եվ այն ժամանակ ես կհայտարարեմ նրանց. Ես ձեզ երբեք չեմ իմացել. հեռացեք ինձանից, դուք, որ անօրինություն եք գործում:

24 Հետևաբար, ով որ լսում է իմ այս խոսքերը և կատարում դրանք, ես կնմանեցնեմ նրան մի իմաստուն մարդու, որն իր տունը կառուցեց վեմի վրա,

25 Եվ անձրևը տեղաց, և ջրհեղեղները եկան, և քամիները փչեցին ու զարկեցին այդ տանը. և այն չընկավ, քանզի վեմի վրա էր կառուցված:

26 Եվ ամեն մեկը, որ լսի իմ այս խոսքերը և չկատարի դրանք, կնմանեցվի մի հիմար մարդու, որն իր տունը կառուցեց ավազի վրա,

27 Եվ անձրևը տեղաց, և ջրհեղեղները եկան, և քամիները փչեցին ու զարկեցին այդ տանը. և այն ընկավ, և մեծ էր նրա անկումը:

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3 Նեփի 15

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ավարտեց այս խոսքերը, նա աչք ածեց շուրջբոլորը բազմության վրա, և ասաց նրանց. Ահա՛ դուք լսեցիք այն բաները, որոնք ես սովորեցրեցի, մինչև իմ Հոր մոտ համբարձվելը. ուստի, ով որ հիշի իմ այս խոսքերը և կատարի դրանք, նրան ես կբարձրացնեմ վերջին օրը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը, նա զգաց, որ նրանց մեջ կային ոմանք, ովքեր ապշած էին ու զարմացած, թե ինչ էր կամենում նա Մովսեսի օրենքի առնչությամբ. քանզի նրանք չէին հասկացել այն խոսքը, թե հին բաներն անցել են, և որ բոլոր բաները դարձել են նոր:
- 3 Եվ նա ասաց նրանց. Մի՛ ապշեք, որ ես ասացի ձեզ, որ հին բաներն անցել են, և որ բոլոր բաները դարձել են նոր:
- 4 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ օրենքը կատարվել է, որը տրված էր Մովսեսին:
- 5 Ահա, ես եմ նա, որ տվեց օրենքը, և ես եմ նա, որն ուխտեց իմ Իսրայել ժողովրդի հետ. ուստի օրենքն ինձանով կատարված է, քանզի ես եկել եմ՝ օրենքը կատարելու. հետևաբար այն վերջանում է:
- 6 Ահա, ես չեմ ջնջում մարգարեներին, քանզի այն ամենն ինչ չի կատարվել ինձանում, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, բոլորը պիտի կատարվի:
- 7 Եվ քանի որ ես ասացի ձեզ, որ հին բաներն անցել են, ես չեմ ջնջում այն, ինչ խոսվել է այն բաների վերաբերյալ, որոնք պիտի գան:
- 8 Քանզի ուխտը, որը ես արել եմ իմ ժողովրդի հետ, ամբողջը չի կատարվել. բայց օրենքը, որը տրված էր Մովսեսին, վերջանում է ինձանում:
- 9 Ահա, ես եմ օրենքը, և լույսը: Նայեք ինձ, և համբերեք մինչև վերջ, և դուք կապրեք. քանզի նրան, որ համբերում է մինչև վերջ, ես հավերժական կյանք կտամ:
- 10 Ահա, ես տվել եմ ձեզ պատվիրանները. ուստի, պահեք իմ պատվիրանները: Եվ այս է օրենքը և մարգարեները, քանզի նրանք ճշմարտացիորեն վկայեցին իմ մասին:
- 11 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը խոսեց այս խոսքերը, նա ասաց այն տասներկուսին, որոնց նա ընտրել էր.

3 Nephi 15

- And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.
- And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.
- And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.
- Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.
- Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.
- Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.
- And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.
- For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.
- Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.
- Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.
- And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 Դուք իմ աշակերտներն եք. և դուք լույս եք այս ժողովրդի համար, ովքեր Հովսեփի տան մի մնացորդ են:

13 Եվ ահա, այս է ձեր ժառանգության հողը. և Հայրն է տվել դա ձեզ:

14 Եվ ոչ մի անգամ Հայրն ինձ չի տվել պատվիրան, որ ես դա ասեի ձեր եղբայրներին Երուսաղեմում:

15 Ոչ էլ երբևէ Հայրը պատվիրան է տվել, որ ես ասեի նրանց Իսրայելի տան մյուս ցեղերի մասին, որոնց Հայրը տարել էր երկրից դուրս:

16 Այսքանն էր Հայրը պատվիրել ինձ, որ ես ասեի նրանց.

17 Որ ուրիշ ոչխարներ ունեմ, որոնք այս փարախից չեն. նրանց նույնպես ես պիտի բերեմ, և նրանք կլսեն իմ ձայնը. և կլինի մեկ հոտ և մեկ հովիվ:

18 Եվ արդ, իստապարանոցության և անհավատության պատճառով նրանք չհասկացան իմ խոսքը. ուստի Հոր կողմից ինձ պատվիրվեց այլևս նրանց ոչինչ չասել այս բանի վերաբերյալ:

19 Բայց, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ Հայրը պատվիրել է ինձ, և ես ասում եմ ձեզ, որ դուք առանձնացվել եք նրանց միջից՝ նրանց անօրինության պատճառով. հետևաբար, նրանց անօրինության պատճառով է, որ նրանք չգիտեն ձեր մասին:

20 Եվ ճշմարիտ եմ ասում ձեզ կրկին, որ մյուս ցեղերին Հայրն առանձնացրել է նրանցից. և դա նրանց անօրինության պատճառով է, որ իրենք չգիտեն նրանց մասին:

21 Եվ ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ դուք եք նրանք, ում մասին ես ասացի. Ուրիշ ոչխարներ ունեմ, որոնք այս փարախից չեն. նրանց նույնպես ես պիտի բերեմ, և նրանք կլսեն իմ ձայնը. և կլինի մեկ հոտ և մեկ հովիվ:

22 Եվ նրանք չհասկացան ինձ, քանզի նրանք ենթադրեցին, որ դա հեթանոսներն էին. քանզի նրանք չհասկացան, որ հեթանոսները պետք է դարձի գային՝ նրանց քարոզելու միջոցով:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

23 Եվ նրանք չհասկացան ինձ, երբ ես ասացի.
նրանք կլսեն իմ ձայնը. և նրանք չհասկացան ինձ,
որ հեթանոսները երբևէ չեն լսի իմ ձայնը, որ ես
չպիտի ինքս հայտնվեմ նրանց, բացի դա լինի
Սուրբ Հոգու միջոցով:

24 Բայց ահա, դուք և՛ լսեցիք իմ ձայնը, և՛ տեսաք
ինձ. և դուք իմ ոչխարներն եք, և դուք համարվում
եք նրանց թվում, որոնց Հայրը տվել է ինձ:

And they understood me not that I said they shall
hear my voice; and they understood me not that the
Gentiles should not at any time hear my voice—that I
should not manifest myself unto them save it were by
the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen
me; and ye are my sheep, and ye are numbered
among those whom the Father hath given me.

3 Նեփի 16

- 1 Եվ ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ես ունեմ ուրիշ ոչխարներ, որոնք ոչ այս հողից են, ոչ Երուսաղեմի հողից, ոչ էլ այն շրջակա երկրի որևէ մասերից, որտեղ ես եղել եմ՝ ծառայելու համար:
- 2 Քանզի նրանք, որոնց մասին ես խոսում եմ, նրանք են, ովքեր դեռևս չեն լսել իմ ձայնը. ոչ էլ ես երբևէ հայտնվել եմ նրանց:
- 3 Քայց ես պատվիրան եմ ստացել Հորից, որ պետք է գնամ նրանց մոտ, և որ նրանք պիտի լսեն իմ ձայնը, և պիտի համարվեն իմ ոչխարների թվում, որպեսզի լինի մեկ հոտ և մեկ հովիվ. ուստի ես գնում եմ՝ ցույց տալու ինձ նրանց:
- 4 Եվ ես պատվիրում եմ ձեզ, որ դուք գրեք այս ասածները, իմ գնալուց հետո, որ եթե լինի այնպես, որ Երուսաղեմի իմ ժողովուրդը, նրանք, ովքեր տեսել են ինձ և եղել են ինձ հետ իմ ծառայության ընթացքում, չհարցնեն Հորը՝ իմ անունով, որպեսզի Սուրբ Հոգու միջոցով տեղեկություն ստանան ձեր մասին, և նաև մյուս ցեղերի մասին, որոնց մասին նրանք չգիտեն, որպեսզի այս ասածները, որ դուք կգրեք, պահվեն և հայտնի դարձվեն հեթանոսներին, որպեսզի հեթանոսների լրիվության միջոցով, նրանց սերնդի մնացորդը, որն իրենց անհավատության պատճառով ցրված կլինի հեռու՝ աշխարհի երեսին, կարողանա ի մի բերվել, կամ կարողանա իմ՝ իրենց Քավչի մասին մի իմացության բերվել:
- 5 Եվ այդ ժամանակ կհավաքեմ ես նրանց աշխարհի չորս կողմերից. և այդ ժամանակ կկատարեմ ես ուխտը, որը Հայրն արել է Իսրայելի տան ողջ ժողովրդի հետ:
- 6 Եվ օրհնված են հեթանոսներն իմ հանդեպ իրենց հավատքի պատճառով, Սուրբ Հոգու միջոցով, որը վկայում է նրանց իմ և Հոր մասին:
- 7 Ահա, իմ հանդեպ իրենց հավատքի պատճառով, և ձեր անհավատության պատճառով, ով Իսրայելի տուն, վերջին օրերին ճշմարտությունը կհասնի հեթանոսներին, որպեսզի այս բաների լրիվությունը հայտնի դարձվի նրանց:

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

8 Բայց, վայ հեթանոսների անհավատներին, ասում է Հայրը,— քանզի չնայած նրանք առաջ են եկել այս երկրի վրայով, և ցրել են իմ ժողովրդին, որոնք Իսրայելի տնից են. և իմ ժողովուրդը, ովքեր Իսրայելի տնից են, նրանց միջից դուրս է գցվել և նրանց կողմից ոտնակոխ է արվել.

9 Եվ հեթանոսների հանդեպ Հոր ողորմությունների, և նաև Հոր դատաստանների պատճառով իմ ժողովրդի վրա, որոնք Իսրայելի տնից են, ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ այս բոլորից հետո, և երբ ես, իմ ժողովրդին, որոնք Իսրայելի տնից են, կզարկեմ և կչարչարեմ և կմեռցնեմ և դուրս կգցեմ նրանց միջից, և նրանց կողմից աստելի կդարձնեմ, և սուլոցի ու ասացվածքի առարկա կդարձնեմ նրանց մեջ,—

10 Եվ այսպես է պատվիրում Հայրը, որ ես ասեմ ձեզ. Այն օրը, երբ հեթանոսները մեղանչեն իմ ավետարանի դեմ, և մերժեն իմ ավետարանի լրիվությունը, և բոլոր ազգերից ու ամբողջ աշխարհի բոլոր ժողովուրդներից շատ բարձրամտացած լինեն իրենց սրտերի հպարտությունից, և լցված լինեն բոլոր ձևի ստերով և խաբեություններով, չարություններով և բոլոր ձևի կեղծավորությամբ, սպանություններով և քահանանենգությամբ, պոռնկություններով և գաղտնի պղծություններով. և եթե նրանք անեն բոլոր այդ բաները և մերժեն իմ ավետարանի լրիվությունը, ահա, ասում է Հայրը, ես կվերցնեմ իմ ավետարանի լրիվությունը նրանց միջից:

11 Եվ այն ժամանակ ես կհիշեմ իմ ուխտը, որը ես արել եմ իմ ժողովրդի հետ, ով Իսրայելի տուն, և կբերեմ իմ ավետարանը նրանց:

12 Եվ ես ցույց կտամ քեզ, ով Իսրայելի տուն, որ հեթանոսները զորություն չեն ունենա քեզ վրա. այլ ես կհիշեմ իմ ուխտը քեզ հետ, ով Իսրայելի տուն, և դուք կգաք իմ ավետարանի լրիվության իմացությանը:

13 Բայց եթե հեթանոսներն ապաշխարեն և վերադառնան ինձ մոտ, ասում է Հայրը, ահա, նրանք կհամարվեն իմ ժողովրդի թվում, ով Իսրայելի տուն:

14 Եվ ես թույլ չեմ տա իմ ժողովրդին, ովքեր Իսրայելի տնից են, որ անցնեն նրանց միջով, և ոտնակոխ անեն նրանց, ասում է Հայրը:

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

15 Բայց եթե նրանք չդառնան ինձ մոտ, և ականջ չանեն իմ ձայնին, ես թույլ կտամ նրանց, այո, ես թույլ կտամ իմ ժողովրդին, ով Իսրայելի տուն, որ նրանք անցնեն նրանց միջով և ոտնակոխ անեն նրանց, և նրանք կլինեն աղի պես, որը կորցրել է իր համը, որն այսուհետև ոչ մի բանի պետք չէ, բացի դուրս գցվելու և կոխկրտվելու իմ ժողովրդի ոտքերի տակ, ով Իսրայելի տուն:

16 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այսպես է Հայրը պատվիրել ինձ, որ ես տամ այս ժողովրդին այս հողը՝ իրենց ժառանգության համար:

17 Եվ այն ժամանակ մարգարե Եսայիայի խոսքերը կկատարվեն, որոնք ասում են.

18 Քո պահապանները պիտի բարձրացնեն ձայնը. միաձայն պիտի նրանք երգեն, քանզի նրանք դեմ հանդիման կտեսնեն, երբ Տերը կրկին կբերի Սիոնը:

19 Պոռթկացե՛ք ուրախությամբ, երգե՛ք միասին, դո՛ւք, Երուսաղեմի ամայացած վայրեր. քանզի Տերը մխիթարել է իր ժողովրդին, նա փրկագնել է Երուսաղեմը:

20 Տերը բոլոր ազգերի աչքի առաջ մերկացրել է իր սուրբ բազուկը. և աշխարհի բոլոր ծայրերը պիտի տեսնեն Աստծո փրկությունը:

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 Նեփի 17

- 1 Ահա, արդ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը խոսեց այս խոսքերը, նա կրկին նայեց շուրջօրը՝ բազմության վրա, և նա ասաց նրանց. Ահա, իմ ժամանակը մոտ է:
- 2 Ես զգում եմ, որ դուք թույլ եք, որ դուք չեք կարող հասկանալ իմ բոլոր խոսքերը, որոնք ինձ պատվիրվել է Հորից՝ խոսել ձեզ համար այս պահին:
- 3 Ուստի, գնացեք ձեր տները, և խորհեք այն բաների վրա, որոնք ես ասացի, և հարցրեք Հորը՝ իմ անունով, որպեսզի դուք կարողանաք հասկանալ, և պատրաստել ձեր մտքերը էզուցվա համար, և ես գալու եմ ձեզ մոտ կրկին:
- 4 Սակայն այժմ ես զնում եմ Հոր մոտ, և նաև, որ ցույց տամ ինձ Իսրայելի կորած ցեղերին, քանզի նրանք կորած չեն Հոր համար, քանզի նա գիտի, թե ուր է ինքը տարել նրանց:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն այսպես խոսեց, նա կրկին աչք ածեց շուրջօրը՝ բազմության վրա, և տեսավ՝ նրանք արտասովում էին, և նայում էին նրա վրա սևեռուն, կարծես կամենում էին խնդրել նրան՝ մի քիչ էլ մնալ իրենց հետ:
- 6 Եվ նա ասաց նրանց. Ահա, իմ սիրտը լցված է կարեկցանքով հանդեպ ձեզ:
- 7 Ունե՞ք ձեր մեջ այնպիսիք, որ հիվանդ են: Բերե՞ք նրանց այստեղ: Ունե՞ք դուք կաղեր, կամ կույրեր, կամ խեղվածներ, կամ հաշմանդամներ, կամ բորոտներ, կամ որ չորացած են, կամ, որ խուլ են, կամ, որ չարչարված են ինչ-որ ձևով: Բերե՞ք նրանց այստեղ, և ես կբժշկեմ նրանց, քանզի ես կարեկցանք ունեմ ձեզ վրա. իմ սիրտը լցված է ողորմությամբ:
- 8 Քանզի ես զգում եմ, որ դուք փափագում եք, որ ես ցույց տամ ձեզ, թե ինչ եմ արել ձեր եղբայրների համար Երուսաղեմում, քանզի ես տեսնում եմ, որ ձեր հավատքը բավարար է, որ ես բժշկեմ ձեզ:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա այսպես խոսեց, ողջ բազմությունը, միախմբված գնաց առաջ՝ իրենց հիվանդներով և իրենց չարչարվածներով, իրենց կաղերով և իրենց կույրերով և իրենց խուլերով, և բոլոր նրանց հետ, որոնք չարչարված էին ինչ-որ ձևով. և նա բժշկեց նրանցից ամեն մեկին, երբ նրանք առաջ բերվեցին՝ նրա մոտ:

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Եվ նրանք բոլորը՝ և՛ նրանք, ովքեր բժշկվել էին, և՛ նրանք, ովքեր առողջ էին, վար խոնարհվեցին նրա ոտքերի մոտ և երկրպագեցին նրան. և բոլոր նրանք, ովքեր կարողացան գալ, քանզի բազմությունը համբուրում էր նրա ոտքերը, այնպես որ նրանք լվացին նրա ոտքերն իրենց արցունքներով:

11 Եվ եղավ այնպես, որ նա պատվիրեց, որ իրենց փոքր երեխաներին բերեն:

12 Այսպիսով նրանք բերեցին իրենց փոքր երեխաներին և դրեցին նրանց ներքև՝ գետնի վրա, նրա շուրջը, և Հիսուսը կանգնեց մեջտեղում. և բազմությունը ճանապարհ տվեց, մինչև նրանք բոլորը բերվեցին նրա մոտ:

13 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք բոլորը բերվեցին, և Հիսուսը կանգնած էր մեջտեղում, նա պատվիրեց բազմությանը, որ նրանք ծնկի իջնեն գետնի վրա:

14 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք ծնկի իջան գետնի վրա, Հիսուսն իր ներսում խոռովվեց և ասաց. Հայր, ես անհանգստացած եմ Իսրայելի տան ժողովրդի ամբարշտության պատճառով:

15 Եվ երբ նա ասաց այս խոսքերը, նա ինքը ևս ծնկի իջավ գետնի վրա. և ահա նա աղոթեց Հորը, և այն բաները, որ նա աղոթեց, չեն կարող գրվել, և բազմությունը, որը լսեց նրան, վկայություն բերեց:

16 Եվ այս ձևով են նրանք վկայում. Աչքը երբևէ չի տեսել, ոչ էլ ականջը լսել, նախկինում, այնպիսի մեծ և սքանչելի բաներ, ինչպիսիք մենք տեսանք ու լսեցինք Հիսուսին Հոր հետ խոսելիս.

17 Եվ ոչ մի լեզու չի կարող խոսել, ոչ էլ կարող է գրվել որևէ մարդու կողմից, ոչ էլ կարող է մարդկանց արտերը երևակայել այնպիսի մեծ և սքանչելի բաներ, ինչպիսիք մենք թե՛ տեսանք, թե՛ լսեցինք Հիսուսին խոսելիս. և ոչ մեկը չի կարող երևակայել այն ուրախությունը, որը լցրեց մեր հոգիներն այն պահին, երբ մենք լսում էինք նրան՝ մեզ համար Հորն աղոթելիս:

18 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը վերջ դրեց Հորն աղոթելուն, նա վեր կացավ. սակայն այնքան մեծ էր բազմության ցնծությունը, որ նրանք ուժասպառ էին եղել:

19 Եվ եղավ այնպես, որ Հիսուսը խոսեց նրանց հետ և խնդրեց նրանց վեր կենալ:

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

20 Եվ նրանք վեր կացան գետնից, և նա ասաց նրանց. Օրհնված եք դուք ձեր հավատքի համար: Եվ այժմ, ահա, իմ ցնծությունը լիակատար է:

21 Եվ երբ նա ասաց այս խոսքերը, նա արտասավեց, և բազմությունը վկայեց դա, և նա վերցրեց նրանց փոքր երեխաներին, մեկ առ մեկ, և օրհնեց նրանց, և նրանց համար աղոթեց Հորը:

22 Եվ երբ նա արեց այս, նա կրկին արտասավեց.

23 Եվ նա խոսեց բազմության հետ, և ասաց նրանց. Նայեք ձեր փոքրիկներին:

24 Եվ երբ նրանք նայեցին՝ տեսնելու համար, նրանք գցեցին իրենց աչքերը դեպի երկինք, և նրանք տեսան երկինքները բաց, և նրանք տեսան հրեշտակներ՝ իջնելիս երկնքից, կարծես թե կրակի մեջ էին. և նրանք իջան վար և օղակեցին այն փոքրիկների շուրջը, և նրանք, շուրջանակի, օղակված էին կրակով, և հրեշտակները սպասավորում էին նրանց:

25 Եվ բազմությունը տեսավ և լսեց և վկայեց. և նրանք գիտեն, որ իրենց վկայությունը ճիշտ է, քանզի նրանք՝ նրանցից բոլորը, տեսան և լսեցին, ամեն մարդ իր համար. և նրանք թվով մոտ երկու հազար և հինգ հարյուր հոգի էին. և նրանք բաղկացած էին տղամարդկանցից, կանանցից և երեխաներից:

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Նեփի 18

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Հիսուսը պատվիրեց իր աշակերտներին, որ նրանք մի քիչ հաց ու գինի բերեն իր համար:
- 2 Եվ մինչ նրանք գնացել էին հացի և գինու ետևից, նա պատվիրեց բազմությանը, որ նրանք նստեն գետնին:
- 3 Եվ երբ աշակերտները եկան հացի և գինու հետ, նա վերցրեց հացից, և կտրեց ու օրհնեց այն. և նա տվեց աշակերտներին ու պատվիրեց, որ նրանք ուտեն:
- 4 Եվ երբ նրանք կերան և հագեցան, նա պատվիրեց, որ նրանք տան բազմությանը:
- 5 Եվ երբ բազմությունը կերավ և հագեցավ, նա ասաց աշակերտներին. Ահա, մեկը կարգված պիտի լինի ձեր մեջ, և ես կտամ նրան իշխանություն, որ նա կտրի հացն ու օրհնի այն, և տա այն իմ եկեղեցու ժողովրդին՝ բոլոր նրանց, ովքեր կհավատան և կմկրտվեն իմ անունով:
- 6 Եվ դուք միշտ պիտի հետևեք, որ անեք դա, ճիշտ ինչպես ես արեցի, ճիշտ ինչպես ես կտրեցի հացը և օրհնեցի այն, և տվեցի ձեզ:
- 7 Եվ այս պիտի դուք անեք՝ ի հիշատակ իմ մարմնի, որը ես ցույց եմ տվել ձեզ: Եվ դա կլինի մի վկայություն Հորը, որ դուք միշտ հիշում եք ինձ: Եվ եթե դուք միշտ հիշեք ինձ, դուք իմ Հոգին կունենաք ձեզ հետ:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նա ասաց այս խոսքերը, նա պատվիրեց իր աշակերտներին, որ նրանք վերցնեն բաժակի գինուց և խմեն այն, և որ նրանք տան նաև բազմությանը, որ նրանք էլ խմեն այն:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք արեցին այդպես, և խմեցին այն ու հագեցան. և նրանք տվեցին բազմությանը, և նրանք խմեցին, և նրանք հագեցան:
- 10 Եվ երբ աշակերտներն արեցին այս, Հիսուսն ասաց նրանց. Օրհնված եք դուք, այս բանի համար, որ դուք արեցիք, քանզի այս է իմ պատվիրանների կատարումը, և այս վկայում է Հորը, որ դուք հոժար եք անել այն, ինչ ես պատվիրել եմ ձեզ:

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 Եվ այս պիտի դուք միշտ անէք նրանց համար, ովքեր ապաշխարում և մկրտվում են իմ անունով. և դուք պիտի դա անէք ի հիշատակ իմ արյան, որը ես հեղել եմ ձեզ համար, որ դուք կարողանաք վկայել Հորը, որ դուք միշտ հիշում եք ինձ: Եվ եթե դուք միշտ հիշում եք ինձ, դուք իմ Հոգին կունենաք ձեզ հետ:
- 12 Եվ ես տալիս եմ ձեզ մի պատվիրան, որ դուք պիտի անէք այս բաները: Եվ եթե դուք միշտ անէք այս բաները, օրհնված եք դուք, քանզի դուք կառուցված եք իմ վեմի վրա:
- 13 Բայց ովքեր, որ ձեր մեջ անեն ավելի կամ պակաս, քան այս, կառուցված չեն իմ վեմի վրա, այլ կառուցված են ավազե հիմքի վրա. և երբ անձրևը տեղա, և ջրհեղեղները գան, և քամիները փչեն և զարկեն նրանց, նրանք կընկնեն, և դժոխքի դռները բաց են՝ պատրաստ ընդունելու նրանց:
- 14 Ուստի, օրհնված եք դուք, եթե դուք պահեք իմ պատվիրանները, որոնք Հայրը պատվիրել է ինձ, որ ես տամ ձեզ:
- 15 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ դուք պետք է արթուն լինեք և միշտ աղոթեք, որ չլինի թե գայթակղվեք դևի կողմից ու գերության տարվեք նրա կողմից:
- 16 Եվ ինչպես ես աղոթեցի ձեր մեջ, ճիշտ նույնպես դուք պետք է աղոթեք իմ եկեղեցում՝ իմ ժողովրդի մեջ, ովքեր ապաշխարում և մկրտվում են իմ անունով: Ահա, ես եմ լույսը. ես օրինակ եմ ծառայում ձեզ համար:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերն իր աշակերտներին, նա կրկին շրջվեց դեպի բազմությունը և ասաց նրանց.
- 18 Ահա, ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, դուք պետք է արթուն կենաք և միշտ աղոթեք, որ չլինի թե մտնեք գայթակղության մեջ. քանզի Սատանան փափագում է տիրել ձեզ, որ կարողանա ցորենի պես մաղել ձեզ:
- 19 Ուստի դուք պետք է միշտ աղոթեք Հորը՝ իմ անունով.
- 20 Եվ ինչ որ դուք խնդրեք Հորը, իմ անունով, ինչ որ ճիշտ է, հավատալով, որ դուք կստանաք, ահա այն կտրվի ձեզ:
- 21 Աղոթեք Հորը ձեր ընտանիքներում, միշտ իմ անունով, որպեսզի ձեր կանայք և ձեր զավակները կարողանան օրհնվել:

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

- 22 Եվ ահա, դուք պիտի հաճախ հավաքվեք միասին. և չպիտի որևէ մարդու արգելեք ձեզ մոտ գալ, երբ միասին հավաքվեք, այլ թույլ տվեք նրանց, որ նրանք կարողանան գալ ձեզ մոտ, և մի արգելեք նրանց.
- 23 Քայց դուք պիտի աղոթեք նրանց համար, և չպիտի դուրս գցեք նրանց. և եթե այնպես լինի, որ նրանք հաճախ ձեզ մոտ գան, դուք պետք է աղոթեք նրանց համար Հորը՝ իմ անունով:
- 24 Ուստի, բարձր պահեք ձեր լույսը, որպեսզի այն լույս տա աշխարհին: Ահա, ես եմ լույսը, որը դուք պետք է բարձր պահեք, այն, ինչ դուք տեսաք ինձ անելիս: Ահա, դուք տեսաք, որ ես աղոթեցի Հորը, և դուք բոլորդ ականատես եղաք:
- 25 Եվ դուք տեսնում եք, որ ես պատվիրեցի, որ ձեզանից ոչ ոք հեռու չգնա, այլ ավելի ճիշտ պատվիրեցի, որ դուք գաք ինձ մոտ, որպեսզի կարողանաք շոշափել և տեսնել. ճիշտ նույնպես դուք պիտի անեք աշխարհին. և ով որ խախտում է այս պատվիրանը, թույլ է տալիս իրեն գայթակղության տարվելու:
- 26 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը, նա կրկին ուղղեց իր աչքերն աշակերտների վրա, որոնց նա ընտրել էր, և ասաց նրանց.
- 27 Ահա, ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ես տալիս եմ ձեզ ևս մեկ պատվիրան, և այնուհետև ես պետք է գնամ իմ Հոր մոտ, որպեսզի ես կարողանամ կատարել մյուս պատվիրանները, որոնք նա տվել է ինձ:
- 28 Եվ այժմ ահա, այս է պատվիրանը, որը ես տալիս եմ ձեզ, որ դուք չպետք է թույլ տաք որևէ մեկին գիտակցաբար անարժանորեն ճաշակել իմ մարմնից ու արյունից, երբ դուք սպասավորեք այն.
- 29 Քանզի ով որ ուտում և խմում է իմ մարմինն ու արյունն անարժանորեն, ուտում և խմում է նզովք իր հոգուն. ուստի, եթե դուք գիտեք, որ որևէ մարդ անարժան է՝ ուտելու և խմելու իմ մարմնից ու արյունից, դուք պետք է արգելեք նրան:
- 30 Այնուամենայնիվ, դուք չպետք է դուրս գցեք նրան ձեր միջից, այլ դուք պետք է ծառայեք նրան, և պետք է աղոթեք նրա համար Հորը՝ իմ անունով. և եթե լինի այնպես, որ նա ապաշխարի ու մկրտվի իմ անունով, այդ դեպքում դուք պիտի ընդունեք նրան, և սպասավորեք նրան իմ մարմնից ու արյունից:

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

31 Բայց եթե նա չի ապաշխարում, նա չպետք է համարվի իմ ժողովրդի թվում, որ նա չկարողանա կործանել իմ ժողովրդին, քանզի ահա ես գիտեմ իմ ոչխարներին, և նրանք համրված են:

32 Այնուամենայնիվ, դուք չպետք է դուրս գցեք նրան ձեր ժողովարաններից, կամ ձեր պաշտամունքի վայրերից, քանզի այդպիսիներին դուք պետք է շարունակեք ծառայել. քանզի դուք չգիտեք, միգուցե նրանք վերադառնան ու ապաշխարեն, և գան ինձ մոտ սրտի ողջ նվիրվածությամբ, և ես կբժշկեմ նրանց. և դուք կլինեք նրանց փրկության բերելու միջոցը:

33 Ընտևաբար, պահեք այս խոսքերը, որոնք ես պատվիրել եմ ձեզ, որպեսզի դուք չգաք դատապարտության տակ. քանզի վայ նրան, ում Հայրը դատապարտում է:

34 Եվ ես տալիս եմ ձեզ այս պատվիրանները վիճաբանությունների պատճառով, որոնք եղել են ձեր մեջ: Եվ օրհնված եք դուք, եթե դուք վիճաբանություններ չունեք ձեր մեջ:

35 Եվ այժմ ես գնում եմ Հոր մոտ, որովհետև անհրաժեշտ է, որ ես գնամ Հոր մոտ՝ հանուն ձեզ:

36 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ավարտեց այս խոսքերը, նա իր ձեռքով դիպավ աշակերտներին, որոնց ընտրել էր, մեկ առ մեկ, նույնիսկ մինչև դիպավ նրանց բոլորին, և նա խոսում էր նրանց հետ, երբ դիպչում էր նրանց:

37 Եվ բազմությունը չլսեց խոսքերը, որոնք նա խոսեց, ուստի նա չվկայեց. բայց աշակերտները վկայեցին, որ նա տվեց իրենց զորություն՝ շնորհելու Սուրբ Հոգին: Եվ ես ցույց կտամ ձեզ հետագայում, որ այս վկայությունը ճշմարիտ է:

38 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը դիպավ նրանց բոլորին, մի ամպ եկավ և ստվերեց բազմությանը, այնպես որ նրանք չկարողացան տեսնել Հիսուսին:

39 Եվ մինչ նրանք ստվերված էին, նա հեռացավ նրանցից և համբարձվեց երկինք: Եվ աշակերտները տեսան ու վկայեցին, որ նա կրկին համբարձվեց երկինք:

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Նեփի 19

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը համբարձվեց երկինք, բազմությունը ցրվեց, և ամեն մարդ վերցրեց իր կնոջն ու իր երեխաներին, և վերադարձավ իր սեփական տունը:
- 2 Եվ, ամենուր, ժողովրդի մեջ անմիջապես լուր տարածվեց՝ դեռ մինչև մթնելը, որ բազմությունը տեսել է Հիսուսին, և որ նա ծառայել է նրանց, և որ նա կրկին՝ հաջորդ օրը, ցույց է տալու իրեն բազմությանը:
- 3 Այո, և նույնիսկ ողջ գիշեր, ամենուր լուր տարածվեց Հիսուսի մասին. և նրանք այնքան տարածեցին ժողովրդի մեջ, որ եղան շատերը, այո, մի չափազանց մեծ թիվ, որոնք անչափ տքնեցին ողջ այդ գիշեր, որպեսզի հաջորդ օրը նրանք կարողանային լինել այն տեղում, որտեղ Հիսուսը պետք է իրեն ցույց տար բազմությանը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը, երբ բազմությունն ի մի էր հավաքվել, ահա, Նեփին և նրա եղբայրը, որին նա բարձրացրել էր մեռելներից, որի անունը Տիմոթեոս էր, և նրա որդին Լա, որի անունը Հովնան էր, և Մաթոնին Լա, և Մաթոնիան՝ նրա եղբայրը, և Կումենը, և Կումենոնին, և Երեմիան, և Սեմնոնը, և Հովնասը, և Սեդեկիան, և Եսայիան, արդ, սրանք էին աշակերտների անունները, որոնց Հիսուսն ընտրել էր, և եղավ այնպես, որ նրանք առաջ գնացին և կանգնեցին բազմության մեջտեղում:
- 5 Եվ ահա, բազմությունն այնքան մեծ էր, որ նրանք կարգադրեցին, որ այն բաժանվեր տասներկու խմբերի:
- 6 Եվ տասներկուսը սովորեցնում էին բազմությանը. և ահա, նրանք կարգադրեցին, որ բազմությունը ծնկի իջնի՝ երկրի երեսին, և աղոթի՝ Հորը՝ Հիսուսի անունով:
- 7 Եվ աշակերտները նույնպես աղոթում էին Հորը՝ Հիսուսի անունով: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք վեր կացան և ծառայեցին ժողովրդին:
- 8 Եվ երբ նրանք սովորեցրեցին այն նույն խոսքերը, որոնք Հիսուսն էր խոսել, ոչինչ չփոխելով այն խոսքերից, որոնք Հիսուսն էր ասել, ահա, նրանք կրկին ծնկի իջան և աղոթեցին Հորը՝ Հիսուսի անունով:

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

- 9 Եվ նրանք աղոթեցին նրա համար, ինչն իրենք ամենաշատն էին փափագում. և նրանք փափագում էին, որ Սուրբ Հոգին շնորհվեր իրենց:
- 10 Եվ երբ նրանք այսպես աղոթեցին, նրանք վար գնացին դեպի ջրի եզրը, և բազմությունը հետևեց նրանց:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին ընկղմվեց ջրի մեջ և մկրտվեց:
- 12 Եվ նա վեր բարձրացավ ջրից, և սկսեց մկրտել: Եվ նա մկրտեց բոլոր նրանց, ում Հիսուսն ընտրել էր:
- 13 Եվ եղավ այնպես, երբ նրանք բոլորը մկրտվել էին և դուրս եկել ջրից, Սուրբ Հոգին իջավ նրանց վրա, և նրանք լցվեցին Սուրբ Հոգով ու կրակով:
- 14 Եվ ահա, նրանք կարծես շուրջանակի օղակված էին կրակով. և այն իջնում էր երկնքից, և բազմությունն ականատես եղավ դրան, և վկայեց. և հրեշտակներ վար եկան երկնքից և ծառայեցին նրանց:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ մինչ հրեշտակները ծառայում էին աշակերտներին, ահա, Հիսուսը եկավ և կանգնեց մեջտեղում ու ծառայեց նրանց:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ նա խոսեց բազմության հետ և պատվիրեց նրանց, որ նրանք կրկին ծնկի իջնեն գետնի վրա, և որ իր աշակերտները նույնպես ծնկի իջնեն գետնի վրա:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք բոլորը ծնկի էին իջել գետնի վրա, նա պատվիրեց իր աշակերտներին, որ աղոթեն:
- 18 Եվ ահա, նրանք սկսեցին աղոթել. և նրանք աղոթեցին առ Հիսուսը՝ կոչելով նրան իրենց Տեր և իրենց Աստված:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Հիսուսը հեռացավ նրանց միջից, և գնաց մի քիչ հեռու նրանցից, և խոնարհվեց գետնին, և ասաց.
- 20 Հայր, ես շնորհակալ եմ քեզ, որ դու տվել ես Սուրբ Հոգին նրանց, ում ես ընտրել եմ. և դա առ ինձ նրանց հավատքի շնորհիվ է, որ ես ընտրել եմ նրանց աշխարհից:
- 21 Հայր, ես աղաչում եմ, որ դու Սուրբ Հոգին շնորհես բոլոր նրանց, ովքեր կհավատան նրանց խոսքերին:

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 Հայր, դու շնորհել ես նրանց Սուրբ Հոգին, որովհետև նրանք հավատում են ինձ. և դու տեսնում ես, որ նրանք հավատում են ինձ, որովհետև դու լսում ես նրանց, և նրանք աղոթում են ինձ. և նրանք աղոթում են ինձ, որովհետև ես նրանց հետ եմ:
- 23 Եվ այժմ Հայր, ես աղոթում եմ քեզ նրանց համար, և նաև բոլոր նրանց համար, ովքեր կհավատան նրանց խոսքերին, որպեսզի նրանք կարողանան հավատալ ինձ, որպեսզի ես կարողանամ լինել նրանց մեջ, ինչպես դու, Հայր, ինձանում ես, որպեսզի մենք կարողանանք լինել մեկ:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն այսպես աղոթեց առ Հայրը, նա եկավ աշակերտների մոտ, և ահա, նրանք դեռ շարունակում էին, առանց դադարի, աղոթել նրան. և նրանք չէին ավելացնում շատ խոսքեր, քանզի իրենց տրված էր, թե ինչ պիտի աղոթեն, և նրանք լցված էին փափագով:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ Հիսուսն օրհնեց նրանց, մինչ նրանք աղոթում էին իրեն. և նրա դեմքը ժպտում էր նրանց, և նրա դեմքի լույսը շողում էր նրանց վրա, և ահա նրանք այնպես ճերմակ էին, ինչպես Հիսուսի դեմքը և նաև հանդերձները. և ահա նրանց ճերմակությունը գերազանցում էր ամեն ճերմակություն, այո, հիրավի երկրի վրա ոչինչ չէր կարող լինել այնպես ճերմակ, ինչպես նրանց ճերմակությունն էր:
- 26 Եվ Հիսուսն ասաց նրանց. Շարունակեք աղոթել, չնայած նրանք չէին դադարել աղոթելը:
- 27 Եվ նա կրկին շրջվեց նրանցից, և գնաց մի փոքր հեռու և խոնարհվեց գետնին. և նա կրկին աղոթեց Հորը՝ ասելով.
- 28 Հայր, ես շնորհակալ եմ քեզ, որ դու սրբագործել ես նրանց, որոնց ես ընտրել եմ՝ իրենց հավատքի պատճառով, և ես աղոթում եմ նրանց համար, և նաև նրանց համար, ովքեր կհավատան նրանց խոսքերին, որպեսզի նրանք կարողանան սրբագործվել ինձանով, նրանց խոսքերի հանդեպ հավատքի միջոցով, ճիշտ ինչպես նրանք են սրբագործված ինձանով:

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

29 Հայր, ես չեմ աղոթում աշխարհի համար, այլ նրանց համար, ում դու տվել ես ինձ աշխարհից՝ իրենց հավատքի պատճառով, որպեսզի նրանք կարողանան սրբազործվել ինձանով, որպեսզի ես կարողանամ լինել նրանցում, ինչպես դու, Հայր, ինձանում ես, որպեսզի մենք մեկ լինենք, որ ես կարողանամ փառավորվել նրանցով:

30 Եվ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը, նա կրկին եկավ իր աշակերտների մոտ. և ահա նրանք աղոթում էին սևեռուն, առանց դադարելու, առ նա. և նա ժպտաց նրանց կրկին. և ահա նրանք ճերմակ էին, ճիշտ ինչպես Հիսուսը:

31 Եվ եղավ այնպես, որ նա կրկին գնաց մի փոքր հեռու և աղոթեց Հորը.

32 Եվ լեզուն չի կարող խոսել բառերը, որ նա աղոթեց, ոչ էլ կարող են գրվել մարդու կողմից բառերը, որոնք նա աղոթեց:

33 Եվ բազմությունը լսեց և վկայեց. և նրանց սրտերը բաց էին, և նրանք իրենց սրտերում հասկացան այն խոսքերը, որոնք նա աղոթեց:

34 Այնուամենայնիվ, այնքան մեծ և սքանչելի էին խոսքերը, որոնք նա աղոթեց, որ դրանք չեն կարող գրվել, ոչ էլ կարող են արտաբերվել մարդու կողմից:

35 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ավարտեց աղոթելը, նա կրկին եկավ իր աշակերտների մոտ, և ասաց նրանց. Այսպիսի մեծ հավատք ես երբեք չեմ տեսել բոլոր հրեաների մեջ. դրա համար ես չկարողացա ցույց տալ նրանց այսպիսի մեծ հրաշքներ՝ իրենց անհավատության պատճառով:

36 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, չկա նրանցից ոչ մեկը, որ տեսած լինի այսպիսի մեծ բաներ, ինչպիսիք դուք տեսաք. ոչ էլ լսել են նրանք այնպիսի մեծ բաներ, ինչպիսիք դուք լսեցիք:

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Նեփի 20

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նա պատվիրեց բազմությանը և նաև իր աշակերտներին, որ նրանք դադարեն աղոթելը: Եվ նա պատվիրեց նրանց, որ չդադարեն աղոթել իրենց սրտերում:
- 2 Եվ նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք բարձրանան ու ոտքի կանգնեն: Եվ նրանք բարձրացան ու ոտքի կանգնեցին:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ նա կրկին կտրեց հացը և օրհնեց այն, և տվեց աշակերտներին, որ ուտեն:
- 4 Եվ երբ նրանք կերան, նա պատվիրեց նրանց, որ կտրեն հացը և տան բազմությանը:
- 5 Եվ երբ նրանք տվեցին բազմությանը, նա տվեց նրանց նաև գինի, որ խմեն, և պատվիրեց նրանց, որ նրանք տան բազմությանը:
- 6 Արդ, ոչ հաց, ոչ էլ գինի կար բերված աշակերտների կողմից, ոչ էլ բազմության կողմից.
- 7 Բայց նա իրոք նրանց հաց տվեց, որ ուտեն, և նաև գինի, որ խմեն:
- 8 Եվ նա ասաց նրանց. Նա, ով ուտում է այս հացը, ուտում է իմ մարմնից՝ իր հոգու համար. և նա, ով խմում է այս գինուց, խմում է իմ արյունից՝ իր հոգու համար. և նրա հոգին երբեք չպիտի քաղցի, ոչ էլ ծարավի, այլ պիտի հագեանա:
- 9 Արդ, երբ բազմությունը՝ բոլորը, կերան և խմեցին, ահա, նրանք լցվեցին Հոգով. և նրանք բացականչեցին միաձայն, և փառք տվեցին Հիսուսին, որին նրանք և՛ տեսան, և՛ լսեցին:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք բոլորը փառք տվեցին Հիսուսին, նա ասաց նրանց. Ահա, այժմ ես ավարտում եմ պատվիրանը, որը Հայրը պատվիրել է ինձ՝ այս ժողովրդի վերաբերյալ, որոնք Իսրայելի տան մի մնացորդ են:
- 11 Դուք հիշում եք, որ ես խոսեցի ձեզ հետ և ասացի, որ երբ Եսայիայի խոսքերը կատարվեն, ահա դրանք գրված են, դուք ունեք դրանք ձեր առջև, ուստի քննեք դրանք,
- 12 Եվ ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ երբ դրանք կատարվեն, այդ ժամանակ է իրականացումս ուխտի, որը Հայրն արել էր իր ժողովրդի հետ, ով Իսրայելի տուն:

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

- 13 Եվ այն ժամանակ մնացածները, որոնք ցրված կլինեն ամենուրեք աշխարհի երեսին, պիտի հավաքվեն արևելքից ու արևմուտքից, և հարավից ու հյուսիսից. և նրանք կբերվեն Տիրոջ՝ իրենց Աստծո իմացությանը, որը փրկագնել է նրանց:
- 14 Եվ Հայրը պատվիրել է ինձ, որ ես տամ ձեզ այս երկիրը՝ ձեր ժառանգության համար:
- 15 Եվ ես ասում եմ ձեզ, որ եթե հեթանոսները չապաշխարեն, այն օրհնությունից հետո, որ նրանք կստանան՝ իմ ժողովրդին ցրելուց հետո,
- 16 Այն ժամանակ, դուք, որ Հակոբի տան մի մնացորդ եք, առաջ կգնաք նրանց մեջ. և դուք կլինեք նրանց մեջ, ովքեր կլինեն բազմաթիվ. և դուք կլինեք նրանց մեջ, ինչպես առյուծը անտառի գազանների մեջ, և ինչպես կորյունը ոչխարների հոտերի մեջ, որը, եթե անցնում է նրանց միջով, և՛ ոտնատակ է անում, և՛ պատառ-պատառ է անում, և ոչ մեկը չի կարող ազատել:
- 17 Քո ձեռքը պիտի բարձրացած լինի քո հակառակորդների վրա, և բոլոր քո թշնամիները պիտի բնաջնջվեն:
- 18 Եվ ես ի մի կհավաքեմ իմ ժողովրդին, ինչպես մի մարդ ժողովում է որաները կալի մեջ:
- 19 Քանզի ես կդարձնեմ իմ ժողովրդին, որի հետ Հայրը ուխտել է, այո, ես քո եղջյուրը կդարձնեմ երկաթե և քո սմբակները կդարձնեմ արույրե: Եվ դու շատ ժողովուրդների ջարդուփշուր կանես. և ես նրանց վաստակը կնվիրաբերեմ Տիրոջը, և նրանց ստացվածքը՝ ամբողջ աշխարհի Տիրոջը: Եվ ահա, ես եմ նա, ով անում է այդ:
- 20 Եվ կլինի այնպես, ասում է Հայրը, որ իմ արդարադատության սուրը կկախվի նրանց վրա այն օրը. և եթե նրանք չապաշխարեն, այն կընկնի նրանց վրա, ասում է Հայրը, այո, նույնիսկ հեթանոսների բոլոր ազգերի վրա:
- 21 Եվ կլինի այնպես, որ ես կհաստատեմ իմ ժողովրդին, ով Իսրայելի տուն:
- 22 Եվ ահա, այս ժողովրդին ես կհաստատեմ այս երկրում՝ ի կատարումն ուխտի, որը ես արել եմ քո հոր՝ Հակոբի հետ. և այն պիտի լինի Նոր Երուսաղեմ: Եվ երկնքի զորությունները պիտի լինեն այս ժողովրդի մեջ. այո, հիրավի, ես կլինեմ ձեր մեջ:

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Ահա, ես եմ նա, որի մասին Մովսէսը խոսեց՝
ասելով. Տերը՝ ձեր Աստվածը, ինձ նման մի
մարգարե կբարձրացնի ձեզ համար՝ ձեր
եղբայրներից. նրան պիտի դուք լսեք բոլոր
բաներում, ինչ որ նա կասի ձեզ: Եվ կլինի այնպես,
որ ամեն հոգի, որ չի լսի այդ մարգարեին՝ պիտի
արտաքսվի մարդկանց միջից:
- 24 Ծշմարիտ եմ ասում ձեզ, այո, և բոլոր
մարգարեները, սկսած Սամուէլից, և նրանք, որ
հաջորդել են այնուհետև, բոլոր նրանք, ովքեր
խոսել են, վկայել են իմ մասին:
- 25 Եվ ահա, դուք եք մարգարեների զավակները. և
դուք Իսրայելի տնից եք. և դուք այն ուխտից եք, որ
Հայրն արել էր ձեր հայրերի հետ՝ ասելով
Աբրահամին. Եվ քո սերնդով երկրի բոլոր ցեղերը
կօրհնվեն:
- 26 Հայրը նախ ինձ բարձրացնելով ձեզ համար և
ուղարկելով՝ օրհնելու ձեզ, հեռու շրջելով
ձեզանից ամեն մեկին իր անօրինություններից. և
դա՛ որովհետև դուք ուխտի զավակներն եք,
- 27 Եվ նրանից հետո, երբ դուք օրհնվել եք, այն
ժամանակ Հայրը կատարում է ուխտը, որը նա
արել էր Աբրահամի հետ՝ ասելով. Քո սերնդով
երկրի բոլոր ցեղերը կօրհնվեն՝ դուրս թափելով
հեթանոսների վրա Սուրբ Հոգին՝ իմ միջոցով, մի
օրհնություն՝ հեթանոսների վրա, որը կդարձնի
նրանց բոլորից ավելի զորեղ, մինչև իսկ իմ
ժողովրդին ցրելը, ով Իսրայելի տուն:
- 28 Եվ նրանք խարազան պիտի լինեն այս երկրի
ժողովրդի համար: Այնուամենայնիվ, երբ նրանք
ստացած կլինեն իմ ավետարանի լրիվությունը,
այնուհետև, եթե նրանք կարծրացնեն իրենց
սրտերն իմ դեմ, ես կվերադարձնեմ նրանց
անօրինություններն իրենց իսկ գլխին, ասում է
Հայրը:
- 29 Եվ ես կհիշեմ ուխտը, որն արել եմ իմ ժողովրդի
հետ. և ես ուխտել եմ նրանց հետ, որ ի մի եմ
հավաքելու նրանց, ինձ իսկ հարմար ժամանակ,
որ ես կրկին նրանց եմ տալու իրենց հայրերի
երկիրը՝ իրենց ժառանգության համար, որը
Երուսաղեմի հողն է, որը նրանց խոստացված
երկիրն է հավիտյան, ասում է Հայրը:
- 30 Եվ կլինի այնպես, որ ժամանակը կգա, երբ իմ
ավետարանի լրիվությունը կբարոզվի նրանց.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A
prophet shall the Lord your God raise up unto you of
your brethren, like unto me; him shall ye hear in all
things whatsoever he shall say unto you. And it shall
come to pass that every soul who will not hear that
prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets
from Samuel and those that follow after, as many as
have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets;
and ye are of the house of Israel; and ye are of the
covenant which the Father made with your fathers,
saying unto Abraham: And in thy seed shall all the
kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and
sent me to bless you in turning away every one of you
from his iniquities; and this because ye are the chil-
dren of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the
Father the covenant which he made with Abraham,
saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth
be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost
through me upon the Gentiles, which blessing upon
the Gentiles shall make them mighty above all, unto
the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this
land. Nevertheless, when they shall have received
the fulness of my gospel, then if they shall harden
their hearts against me I will return their iniquities
upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have
made with my people; and I have covenanted with
them that I would gather them together in mine own
due time, that I would give unto them again the land
of their fathers for their inheritance, which is the
land of Jerusalem, which is the promised land unto
them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh,
when the fulness of my gospel shall be preached
unto them;

31 Եվ նրանք կհավատան ինձ, որ ես եմ Հիսուս Քրիստոսը՝ Աստծո Որդին, և կաղոթեն Հորը՝ իմ անունով:

32 Այն ժամանակ նրանց պահապանները կբարձրացնեն իրենց ձայնը և միաձայն կերգեն. քանզի նրանք կտեսնեն դեմ հանդիման:

33 Այն ժամանակ Հայրը նրանց կրկին ի մի կհավաքի և կտա նրանց Երուսաղեմը՝ որպես իրենց ժառանգության հող:

34 Այն ժամանակ նրանք կպոռթկան ուրախությամբ. Երգեք միասին, դո՛ւք, Երուսաղեմի ամայացած վայրեր. քանզի Հայրը մխիթարել է իր ժողովրդին, նա փրկագնել է Երուսաղեմը:

35 Հայրը բոլոր ազգերի աչքի առաջ մերկացրել է իր սուրբ բազուկը. և աշխարհի բոլոր ծայրերը պիտի տեսնեն Հոր փրկությունը. և Հայրը և ես մեկ ենք:

36 Եվ այն ժամանակ կիրականանա այն, ինչը գրված է. Զարթնիր, զարթնիր կրկին, և հագիր զորությունդ, ո՛վ Սիոն. հագիր գեղեցիկ հանդերձներդ, ո՛վ Երուսաղեմ, սուրբ քաղաք, քանզի այսուհետև այլևս քո մեջ չի մտնի անթլիատը և անմաքուրը:

37 Թափ տուր փոշին քեզանից. ելիր, նստիր, ո՛վ Երուսաղեմ. արձակիր պարանոցիդ կապերը, ո՛վ Սիոնի գերի աղջիկ:

38 Քանզի այսպես է ասում Տերը. Դուք ոչնչի համար ծախվեցիք, և դուք պիտի փրկագնվեք առանց փողի:

39 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ իմ ժողովուրդը պիտի իմանա իմ անունը. այո, այն օրը նրանք պիտի իմանան, որ ես եմ նա, որ խոսում է:

40 Եվ այն ժամանակ նրանք պիտի ասեն. Որքան գեղեցիկ են սարերի վրա ոտքերը նրա, որ բերում է ավետիք նրանց, որ հրատարակում է խաղաղություն. որ բերում է նրանց ավետիք բարիքի, որ հրատարակում է փրկություն. որ ասում է Սիոնին՝ Քո Աստվածն է թագավորում:

41 Եվ այն ժամանակ մի աղաղակ կլսվի. Հեռացե՛ք, հեռացե՛ք, դուրս եկե՛ք այնտեղից, մի դիպչե՛ք նրան, ինչն անմաքուր է. դուրս գնացե՛ք նրա միջից. եղե՛ք մաքուր, դո՛ւք, որ կրում եք Տիրոջ սպասները:

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

42 Քանզի դուք չպիտի դուրս գնաք հապճեպ, ոչ էլ գնաք փախչելով. քանզի Տերը ձեր առաջից կգնա, և Իսրայելի Աստվածը պիտի լինի ձեր թիկնապահը:

43 Ահա, իմ ծառան պիտի վարվի խելամտորեն. նա պիտի բարձրացվի և փառաբանվի, և լինի շատ բարձր:

44 Ինչպես որ շատերն ապշեցին քեզ վրա՝ նրա տեսքն այնպես խաթարված էր, ավելի շատ, քան որևէ մարդունը, և նրա կերպարանքը՝ ավելի շատ, քան մարդկանց որդիներինը,

45 Այսպես պիտի նա ցողի շատ ազգերի. թագավորները պիտի փակեն իրենց բերանները նրա առջև, քանզի այն, ինչ չէր ասվել իրենց, նրանք պիտի տեսնեն. և այն, ինչ նրանք չէին լսել, նրանք պիտի հասկանան:

46 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, բոլոր այս բաները պիտի անկասկած գան, ճիշտ ինչպես Հայրը պատվիրել է ինձ: Այն ժամանակ այս ուխտը, որը Հայրը ուխտել է իր ժողովրդի հետ, պիտի կատարվի. և այն ժամանակ Երուսաղեմը պիտի կրկին բնակեցվի իմ ժողովրդով, և այն պիտի լինի նրանց ժառանգության հողը:

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Նեփի 21

- 1 Եվ ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ես տալիս եմ ձեզ մի նշան, որպեսզի դուք կարողանաք իմանալ այն ժամանակը, երբ այս բաները մոտ կլինեն կատարվելու, երբ ես իմ ժողովրդին կժողովեմ իրենց երկարատև ցրումից, ով Իսրայելի տուն, և կհաստատեն կրկին նրանց մեջ իմ Սիոնը.
- 2 Եվ ահա, այս է այն, ինչը ես կտամ ձեզ որպես մի նշան, քանզի ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ երբ այս բաները, որոնք ես հայտարարում եմ ձեզ, և որոնք ես ինքս կհայտարարեմ ձեզ այսուհետև, և Սուրբ Հոգու զորությամբ, որը կտրվի ձեզ՝ Հոր կողմից, հայտնի կդարձվեն հեթանոսներին, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ այս ժողովրդի մասին, ովքեր Հակոբի տան մի մնացորդ են, և իմ այս ժողովրդի մասին, ովքեր կցրվեն նրանց կողմից.
- 3 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, երբ այս բաները նրանց հայտնի կդարձվեն Հոր կողմից, և առաջ կգան Հոր կողմից նրանցից ձեզ.
- 4 Քանզի դա Հոր իմաստությամբ է, որ նրանք պիտի հաստատվեն այս երկրում, և Հոր զորությամբ հիմնադրվեն, որպես մի ազատ ժողովուրդ, որ այս բաները կարողանան առաջ գալ նրանցից՝ ձեր սերնդի մնացորդին, որ Հոր ուխտը կարողանա կատարվել, որը նա ուխտել է իր ժողովրդի հետ, ով Իսրայելի տուն.
- 5 Հետևաբար, երբ այս գործերը և այն գործերը, որոնք կգործվեն ձեր մեջ այսուհետև, առաջ գան հեթանոսներից՝ ձեր սերնդին, որոնք անօրինության պատճառով ընկած կլինեն անհավատության մեջ.
- 6 Քանզի, այսպես է անհրաժեշտ Հորը, որ դա առաջ գա հեթանոսներից, որպեսզի նա կարողանա ցույց տալ իր զորությունը հեթանոսներին, այն նպատակով՝ որ հեթանոսները, եթե նրանք չկարծրացնեն իրենց սրտերը, որ նրանք ապաշխարեն և գան ինձ մոտ, և մկրտվեն իմ անունով, և իմանան իմ վարդապետության ճշմարիտ կետերը, որպեսզի նրանք կարողանան համարվել իմ ժողովրդի թվում, ով Իսրայելի տուն.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

- 7 Եվ երբ այս բաները տեղի ունենան, այնպես որ քո սերունդը սկսի իմանալ այս բաները, դա մի նշան կլինի նրանց համար, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ, որ Հոր գործն արդեն սկսվել է՝ ի կատարումն ուխտի, որը նա արել էր ժողովրդին, ովքեր Իսրայելի տնից են:
- 8 Եվ երբ այդ օրը գա, կլինի այնպես, որ թագավորները կփակեն իրենց բերանները. քանզի այն, ինչ չէր ասվել իրենց, նրանք պիտի տեսնեն. և այն, ինչ նրանք չէին լսել, նրանք պիտի հասկանան:
- 9 Քանզի այն օրը, Հայրը հանուն ինձ կգործի մի գործ, որը մեծ և զարմանալի գործ կլինի նրանց մեջ. և նրանց մեջ կլինեն այնպիսիք, ովքեր չեն հավատա դրան, չնայած մի մարդ կհայտարարի դա նրանց:
- 10 Բայց ահա, իմ ծառայի կյանքը կլինի իմ ձեռքում. հետևաբար, նրանք չպիտի վնասեն նրան, թեև նա խաթարված կլինի նրանց պատճառով: Սակայն ես կբժշկեմ նրան, քանզի ես ցույց կտամ նրանց, որ իմ իմաստությունն ավելի մեծ է, քան դևի խորամանկությունը:
- 11 Հետևաբար, կլինի այնպես, որ ովքեր չեն հավատա իմ խոսքերին, որ՝ Հիսուս Քրիստոսն էմ, որոնք Հայրը կկարգադրի, որ նա առաջ բերի հեթանոսների համար, և նրան զորություն կտա, որ նա այդ խոսքերն առաջ բերի հեթանոսների համար (կկատարվի ճիշտ ինչպես Մովսեսն է ասել), նրանք կկտրվեն ուխտի իմ ժողովրդից:
- 12 Եվ իմ ժողովուրդը, որը Հակոբի մի մնացորդ է, կլինի հեթանոսների մեջ, այո, նրանց մեջտեղում, ինչպես մի առյուծ անտառի գազանների մեջ, ինչպես մի կորյուն ոչխարների հոտերի մեջ, որը, եթե անցնում է նրանց միջով, և՛ ոտնատակ է անում, և՛ պատառ-պատառ անում, և ոչ մեկը չի կարող ազատել:
- 13 Նրա ձեռքը բարձրացված կլինի իր հակառակորդների վրա, և նրա բոլոր թշնամիները կբնաջնջվեն:
- 14 Այո, վայ լինի հեթանոսներին, եթե նրանք չապաշխարեն. քանզի այն օրը կլինի այնպես, ասում է Հայրը, որ ես բնաջինջ կանեմ քո միջից քո ձիերին, և կկործանեմ քո կառքերը.
- 15 Եվ ես բնաջինջ կանեմ քո երկրի քաղաքները և կխորտակեմ քո բոլոր բերդերը.

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

16 Եվ ես քո երկրից բնաջինջ կանեմ մոգությունը, և դու այլևս չես ունենա գուշակողներ.

17 Քո քանդակած պատկերները ես նույնպես բնաջինջ կանեմ, և քո կանգուն արձանները՝ քո միջից, և դու այլևս չպիտի երկրպագես քո ձեռքերի գործերը.

18 Եվ քո միջից, ես արմատախիլ եմ անելու քո պուրակները. նմանապես ես կործանելու եմ քո քաղաքները:

19 Եվ կլինի այնպես, որ բոլոր ստերը և խաբեությունները, նախանձությունները և կռիվները, քահանանենգումները և պռոնկությունները պիտի վերացվեն:

20 Քանզի կլինի այնպես, ասում է Հայրը, որ այն օրը, ով որ չապաշխարի և չգա դեպի իմ Սիրելի Որդին, նրանց ես կարտաքսեմ իմ ժողովրդի միջից, ով Իսրայելի տուն.

21 Եվ ես իրագործելու եմ վրեժխնդրություն և կատաղություն նրանց վրա, ճիշտ ինչպես հեթանոսների վրա, այնպիսին, որ նրանք չեն լսել:

22 Բայց, եթե նրանք ապաշխարեն և ականջ անեն իմ խոսքերին, և չկարծրացնեն իրենց սրտերը, ես կհիմնեմ իմ եկեղեցին նրանց մեջ, և նրանք կմտնեն ուխտի մեջ և կհամարվեն Հակոբի այս մնացորդի թվում, որոնց ես տվել եմ այս երկիրը՝ իրենց ժառանգության համար.

23 Եվ նրանք կաջակցեն իմ ժողովրդին՝ Հակոբի մնացորդին, և նաև Իսրայելի տնից բոլոր նրանց, ովքեր կգան, որպեսզի նրանք կարողանան կառուցել մի քաղաք, որը կկոչվի Նոր Երուսաղեմ:

24 Եվ այն ժամանակ նրանք կաջակցեն իմ ժողովրդին, որպեսզի նրանք կարողանան ժողովվել, ովքեր ցրված են ողջ երկրի երեսին, դեպի Նոր Երուսաղեմ:

25 Եվ այն ժամանակ, երկնքի զորությունը պիտի իջնի նրանց մեջ. և ես նույնպես կլինեմ նրանց մեջ:

26 Եվ այն ժամանակ, այն օրը Հոր աշխատանքը կսկսվի, այսինքն՝ երբ այս ավետարանը կքարոզվի այս ժողովրդի մնացորդի մեջ: Ծշմարիտ եմ ասում ձեզ, այն օրը Հոր գործը կսկսվի իմ ժողովրդի բոլոր ցրվածների մեջ, այո, այսինքն՝ այն ցեղերի, որոնք կորել են, որոնց՝ Հայրը հեռու է տարել Երուսաղեմից:

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

27 Այո, գործը կսկսվի իմ ժողովրդի բոլոր ցրվածների մեջ՝ Հոր մասնակցությամբ, պատրաստելու ճանապարհը, որով նրանք կարող են գալ ինձ մոտ, որպեսզի նրանք կարողանան կանչել առ Հայրը իմ անունով:

28 Այո, և այն ժամանակ գործը կսկսվի, Հոր մասնակցությամբ, բոլոր ազգերի մեջ, պատրաստելով ճանապարհը, որի միջոցով իր ժողովուրդը կարող է ժողովվել տուն՝ դեպի իրենց ժառանգության հողը:

29 Եվ նրանք դուրս պիտի գան բոլոր ազգերից. և նրանք չպիտի դուրս գան հապճեպ, ոչ էլ գնան փախչելով, քանզի ես կգնամ նրանց առջևից, ասում է Հայրը, և ես կլինեմ նրանց թիկնապահը:

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Նեփի 22

- 1 Եվ այն ժամանակ պիտի կատարվի այն, ինչը գրված է. Երգիր, ո՛վ ամուլ, դո՛ւ, որ չէիր ծնում. թնդա երգելով, և աղաղակիր բարձրաձայն, դո՛ւ, որ զավակի երկունք չէիր քաշել. քանզի չբերի զավակներն ավելի շատ են, քան ամուսնացած կնոջ զավակները, ասում է Տերը:
- 2 Մեծացրու քո վրանի տեղը, և թող քո կացարանի վարագույրները նրանք հեռու տարածեն. մի խնայիր, երկարացրու պարաններդ, և ամրացրու ցցերդ.
- 3 Քանզի դու պիտի դուրս խուժես դեպի աջ և դեպի ձախ, և քո սերունդը պիտի ժառանգի հեթանոսներին և ամայի քաղաքները դարձնի բնակեցված:
- 4 Մի վախեցիր, քանզի դու չպիտի ամաչես. ոչ էլ նվաստանաս, քանզի դու չպիտի խայտառակվես. քանզի դու պիտի մոռանաս քո երիտասարդության խայտառակությունը և չպիտի հիշես քո երիտասարդության նախատինքը, և այլևս չպիտի հիշես քո այրիության նախատինքը:
- 5 Քանզի քո արարիչը, քո ամուսինը, Զորաց Տեր է նրա անունը. և քո Քավիչը՝ Իսրայելի Սուրբը, ամբողջ երկրի Աստված պիտի նա կոչվի:
- 6 Քանզի Տերը կանչել է քեզ, որպես մի կին՝ հոգով լքված ու դառնացած, և երիտասարդ մի կին, երբ դու մերժված էիր, ասում է քո Աստվածը:
- 7 Մի կարճ պահ եմ ես լքել քեզ, բայց մեծ ողորմություններով կժողովեմ ես քեզ:
- 8 Մի փոքր ցամամբ ես թաքցրեցի իմ երեսը քեզանից՝ մի պահ, բայց հավիտենական բարությանմբ ես ողորմություն կունենամ քեզ վրա, ասում է Տերը՝ քո Քավիչը:
- 9 Քանզի սա Նոյի ջրերի պես է ինձ համար, քանզի ինչպես ես երդվեցի, որ Նոյի ջրերն այլևս չպիտի ծածկեն երկիրը, նմանապես երդվել եմ ես, որ ես չեմ զայրանալու քեզ վրա:
- 10 Քանզի լեռները պիտի հեռանան և բլուրները վերանան, բայց իմ բարությունը չպիտի հեռանա քեզանից, ոչ էլ իմ խաղաղության ուխտը պիտի վերանա, ասում է Տերը, որը ողորմություն ունի քեզ վրա:
- 11 Ո՛վ դու, չարչարված, փոթորիկից վայր զգված և անմխիթար: Ահա ես կշարեմ քո քարերը գեղեցիկ գույներով, և կդնեմ քո հիմքը շափուղաներով:

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

12 Եվ ես կսարքեմ քո պատուհաններն ազատից և քո դռները՝ կարկեհանից, և բոլոր քո եզրապատերը՝ պատվական քարերից:

13 Եվ բոլոր քո զավակները պիտի ուսուցանվեն Տիրոջ կողմից. և մեծ պիտի լինի քո զավակների խաղաղությունը:

14 Արդարությամբ պիտի դու հաստատվես. դու հեռու պիտի լինես բռնությունից, քանզի դու չպիտի վախենաս, և հեռու պիտի լինես սոսկումից, քանզի այն չպիտի գա քեզ մոտիկ:

15 Ահա, անշուշտ, նրանք ի մի պիտի հավաքվեն քո դեմ՝ ոչ իմ կողմից. ովքեր որ ի մի հավաքվեն քո դեմ, կընկնեն հանուն քեզ:

16 Ահա, ես եմ ստեղծել դարբնին, որը փչում է կրակի միջի ածուխները, և որը գործիք է ստեղծում իր աշխատանքի համար. և ես եմ ստեղծել ավերողին, որ կործանի:

17 Ոչ մի զենք, որ ստեղծվել է քո դեմ, չպիտի հաջողվի. և ամեն լեզու, որ կզազրախուսի քո դեմ՝ դատաստանով, դու պիտի դատապարտես: Այս է Տիրոջ ծառաների ժառանգությունը, և նրանց արդարությունն ինձանից է, ասում է Տերը:

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Նեփի 23

- 1 Եվ այժմ, ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ դուք պարտավոր եք քննել այս բաները: Այո, մի պատվիրան եմ տալիս ձեզ, որ դուք ջանասիրաբար խորաքննեք այս բաները. քանզի մեծ են Եսայիայի խոսքերը:
- 2 Քանզի, անշուշտ, նա խոսել է բոլոր բաների առնչությամբ՝ իմ ժողովրդի վերաբերյալ, որոնք Իսրայելի տնից են. հետևաբար, անպայման պետք է որ նա խոսեր նաև հեթանոսների համար:
- 3 Եվ բոլոր բաները, որ նա խոսել է, եղել են և կլինեն, հենց այն խոսքերի համաձայն, որոնք նա խոսել է:
- 4 Հետևաբար, ուշք դարձրեք իմ խոսքերին. գրեք այն բաները, որոնք ես ասել եմ ձեզ. և համաձայն Հոր կամքի ու ժամանակի, դրանք կհայտարարվեն հեթանոսներին:
- 5 Եվ ով որ ականջ անի իմ խոսքերին, և ապաշխարի, և մկրտվի, նույնը պիտի փրկվի: Խորաքննեք մարգարեներին, քանզի շատերը կան, որ վկայում են այս բաների մասին:
- 6 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը, նա կրկին ասաց նրանց, հետո, երբ նա մեկնաբանեց նրանց բոլոր սուրբ գրությունները, որոնք նրանք ստացել էին, նա ասաց նրանց. Ահա, այլ սուրբ գրություններ ես կկամենայի, որ դուք գրեք, որոնք դուք չունեք:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ նա ասաց Նեփիին. Առաջ բեր հիշատակարանը, որ դու պահել ես:
- 8 Եվ երբ Նեփին առաջ բերեց հիշատակարանները, և դրեց դրանք նրա առջև, նա աչք ածեց դրանք և ասաց.
- 9 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ ես պատվիրեցի իմ ծառա Սամուել Լամանացուն, որ նա վկայի այս ժողովրդին, որ այն օրը, երբ Հայրը փառավորի իր անունն ինձանով, որ կլինեն շատ սրբեր, որ կբարձրանան մեռելներից, և կհայտնվեն շատերին, և կծառայեն նրանց: Եվ նա հարցրեց նրանց. Մի՞թե դա այդպես չէր:
- 10 Եվ նրա աշակերտները պատասխանեցին նրան և ասացին. Այո, Տեր, Սամուելը մարգարեացավ, համաձայն քո խոսքերի, և դրանք բոլորը կատարվեցին:

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

11 Եվ Հիսուսն ասաց նրանց. Ի՞նչպես է, որ դուք չեք գրել այս բանը, որ շատ սրբեր բարձրացան և հայտնվեցին շատերին և ծառայեցին նրանց:

12 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին հիշեց, որ այս բանը գրի չէր առնվել:

13 Եվ եղավ այնպես, որ Հիսուսը պատվիրեց, որ դա գրվեր. ուստի այն գրվեց, ինչպես որ նա պատվիրեց:

14 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը մեկնաբանեց բոլոր սուրբ գրությունները, որ նրանք գրել էին, որպես մեկ ամբողջություն, նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք սովորեցնեն այն բաները, որոնք նա մեկնաբանել էր նրանց:

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Նեփի 24

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նա պատվիրեց նրանց, որ նրանք գրեն այն խոսքերը, որոնք Հայրը տվել էր Մաղաքիային, որն ինքը պիտի ասեր նրանց: Եվ եղավ այնպես, որ հետո, երբ դրանք գրվեցին, նա մեկնաբանեց դրանք: Եվ սրանք են այն խոսքերը, որոնք նա հաղորդեց նրանց՝ ասելով. Այսպես ասաց Հայրը Մաղաքիային. Ահա, ես կուղարկեմ իմ սուրհանդակին, և նա կպատրաստի ճանապարհն իմ առաջ, և Տերը, ում դուք փնտրում եք, հանկարծակի պիտի գա իր տաճարը, այսինքն՝ ուխտի սուրհանդակը, որով դուք հրճվում եք. ահա, նա պիտի գա, ասում է Ջորաց Տերը:
- 2 Բայց ո՞վ կարող է դիմանալ նրա գալստյան օրվան, և ո՞վ պիտի կանգնի, երբ նա հայտնվի: Քանզի նա նման է գտիչի կրակին, և նման թափիչի օճառին:
- 3 Եվ նա պիտի նստի, իբրև արծաթ զտող և մաքրող. և նա պիտի սրբի Ղևիի որդիներին և գտի նրանց ոսկու և արծաթի պես, որ նրանք կարողանան ընծա մատուցել Տիրոջը՝ արդարության մեջ:
- 4 Այն ժամանակ Հուդայի և Երուսաղեմի ընծան հաճելի կլինի Տիրոջը, ինչպես հին օրերում, և ինչպես անցած տարիներում:
- 5 Եվ ես կգամ ձեզ մոտ՝ դատաստանի. և ես ժիր վկա կլինեմ հմայողների և շնացողների դեմ, և սուտ երդվողների դեմ, և նրանց դեմ, ովքեր հարստահարում են վարձկանին իր աշխատավարձում, որբևայրիին և հայրազուրկին, և որ մի կողմ են շրջվում օտարականից և չեն վախենում ինձանից, ասում է Ջորաց Տերը:
- 6 Քանզի ես եմ Տերը՝ ես չեմ փոխվում. հետևաբար, դուք, Հակոբի որդիներ, չեք այրվի:
- 7 Նույնիսկ ձեր հայրերի օրերից ի վեր, դուք հեռու եք գնացել իմ արարողություններից, և չեք պահել դրանք: Ետ դարձեք դեպի ինձ, և ես կդառնամ դեպի ձեզ, ասում է Ջորաց Տերը: Բայց դուք ասում եք. Ի՞նչ բանում ետ դառնանք:
- 8 Մի՞թե մարդ կկողոպտի Աստծուն: Սակայն դուք կողոպտել եք ինձ: Բայց դուք ասում եք. Ի՞նչ բանում ենք մենք կողոպտել քեզ: Տասանորդներում և ընծաներում:
- 9 Դուք անիծված եք անեծքով, քանզի դուք կողոպտել եք ինձ, նույնիսկ այս ամբողջ ազգը:

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

- 10 Բերեք ձեր բոլոր տասանորդները շտեմարան, որպեսզի իմ տանն ուտելիք լինի. և դրանով ստուգեք ինձ հիմա, ասում է Զորաց Տերը, թե արդյոք ձեր համար չեմ բացի երկնքի պատուհանները, և դուրս չեմ թափի ձեզ համար օրհնություն, այնպես որ բավականաչափ տեղ չլինի՝ ընդունելու այն:
- 11 Եվ ես կկշտամբեմ խժոռողին՝ ձեզ համար, և նա չպիտի փչացնի ձեր հողի պտուղները. ոչ էլ ձեր որթը ժամանակից շուտ կզցի իր պտուղը դաշտերում, ասում է Զորաց Տերը:
- 12 Եվ բոլոր ազգերը ձեզ պիտի կոչեն օրհնված, քանզի դուք պիտի լինեք մի սքանչելի երկիր, ասում է Զորաց Տերը:
- 13 Ձեր խոսքերը խիստ են եղել իմ դեմ, ասում է Տերը: Սակայն դուք ասում եք. Ի՞նչ ենք մենք խոսել քո դեմ:
- 14 Դուք ասել եք. Զուր է Աստծուն ծառայելը, և ի՞նչ օգուտ, որ մենք պահել ենք նրա արարողությունները, և որ մենք տրամորեն ենք քայլել Զորաց Տիրոջ առջև:
- 15 Եվ այժմ մենք կոչում ենք հպարտին՝ երջանիկ. այո, նրանք, որ գործում են ամբարշտություն, հաջողակ են. այո, նրանք, որ մինչև անգամ փորձում են Աստծուն, ազատվում են:
- 16 Այն ժամանակ, նրանք, որ երկյուղում էին Տիրոջից, հաճախ խոսեցին մեկը մյուսի հետ, և Տերն ականջ արեց ու լսեց. և հիշատակի գիրք գրվեց նրա առաջ՝ նրանց համար, որ երկյուղում էին Տիրոջից, և որոնք պատկառում էին նրա անունից:
- 17 Եվ նրանք կլինեն իմը, ասում է Զորաց Տերը, այն օրը, երբ ես կհավաքեմ իմ զոհարները. և ես կխնայեմ նրանց, ինչպես մարդ խնայում է իր սեփական որդուն, որը ծառայում է նրան:
- 18 Այն ժամանակ, դուք ետ կդառնաք ու կզանազանեք արդարի և ամբարիշտի միջև, նրա միջև, որ ծառայում է Աստծուն, և նրա, որ չի ծառայում նրան:

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 Նեփի 25

- 1 Քանզի ահա, օրը գալիս է, որը կայրի թոնրի պես. և բոլոր հպարտները, այո, և բոլորը, որ գործում են ամբարշտորեն, հարդի պես կլինեն. և օրը, որ գալիս է, պիտի այրի նրանց, ասում է Զորաց Տերը, այնպես որ այն չպիտի թողնի նրանց՝ ոչ արմատ, ոչ ճյուղ:
- 2 Բայց ձեզ համար, որ երկյուղում եք իմ անունից, պիտի Արդարության Որդին բարձրանա՝ իր թևերի մեջ ունենալով բժշկություն. և դուք պիտի առաջ գնաք ու մեծանաք, ինչպես հորթերը գոմում:
- 3 Եվ դուք պիտի ոտնատակ անեք ամբարիշտներին. քանզի նրանք մոխիր պիտի դառնան ձեր ոտքերի թաթերի տակ՝ այն օրը, երբ ես կանեմ այդ, ասում է Զորաց Տերը:
- 4 Հիշեք իմ ծառայի՝ Մովսեսի օրենքը, որը ես պատվիրեցի նրան Քորեբի վրա՝ ողջ Իսրայելի համար՝ կանոններով և դատաստաններով:
- 5 Ահա, ես կուղարկեմ ձեզ Եղիա մարգարեին, մինչև Տիրոջ այն մեծ ու ահեղ օրվա գալը.
- 6 Եվ նա պիտի հայրերի սիրտը դարձնի դեպի զավակները, և զավակների սիրտը՝ դեպի իրենց հայրերը, որ չլինի թե ես գամ և երկիրը զարկեմ անեծքով:

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Նեփի 26

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ասաց այս բաները, նա մեկնաբանեց դրանք բազմությամբ. և նա մեկնաբանեց նրանց բոլոր բաները՝ թե՛ մեծ և թե՛ փոքր:
- 2 Եվ նա ասաց. Այս սուրբ գրությունները, որ դուք չունեիք, Հայրը պատվիրեց, որ ես տամ ձեզ. քանզի դա նրա իմաստությամբ է, որպեսզի դրանք տրվեն ապագա սերունդներին:
- 3 Եվ նա մեկնաբանեց բոլոր բաները, նույնիսկ սկսած սկզբից, մինչև այն ժամանակը, երբ նա պիտի գա իր փառքով. այո, նույնիսկ բոլոր բաները, որոնք պիտի գան երկրի երեսին, և մինչև իսկ տարրերը պիտի հալվեն կիզող կրակով, և երկիրը պիտի գալարվի մագաղաթի պես, և երկինքներն ու երկիրը պիտի անց կենան.
- 4 Եվ նույնիսկ մինչև այն մեծ և վերջին օրը, երբ բոլոր ժողովուրդները, և բոլոր ցեղերը, և բոլոր ազգերն ու լեզուները պիտի կանգնեն Աստծո առաջ՝ դատվելու ըստ իրենց գործերի, լինեն դրանք բարի, թե լինեն դրանք չար,
- 5 Եթե դրանք լինեն բարի՝ դեպի հարությունը հավիտենական կյանքի. և եթե դրանք լինեն չար՝ դեպի հարությունը նզովքի. լինելով զուգահեռ, մեկը՝ մի կողմից, իսկ մյուսը՝ մյուս կողմից, համաձայն այն ողորմության և արդարադատության և սրբության, որը Քրիստոսում է, որը կար նախքան աշխարհը եղավ:
- 6 Եվ այժմ չի կարող գրվել այս գրքում նույնիսկ մեկ հարյուրերորդ մասն այն բաների, որոնք Հիսուսն իրոք սովորեցրեց ժողովրդին.
- 7 Բայց ահա Նեփիի թիթեղները մեծ մասամբ պարունակում են այն բաները, որոնք նա սովորեցրեց ժողովրդին:
- 8 Եվ ես գրում եմ այս բաները, որոնք փոքրագույն մասն են այն բաների, որոնք նա սովորեցրեց ժողովրդին. և ես գրել եմ դրանք այն նպատակով, որ դրանք հեթանոսներից կրկին բերվեն այս ժողովրդին, համաձայն այն խոսքերի, որոնք ասաց Հիսուսը:

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

- 9 Եվ երբ նրանք ստացած կլինեն սա, որն անհրաժեշտ է, որ նրանք ունենան, առաջինը՝ փորձելու նրանց հավատքը, և եթե դա լինի այնպես, որ նրանք հավատան այս բաներին, այն ժամանակ ավելի մեծ բաներ հայտնի կդարձվեն նրանց:
- 10 Եվ եթե լինի այնպես, որ նրանք չհավատան այս բաներին, այն ժամանակ ավելի մեծ բաները ետ կպահվեն նրանցից՝ ի դատապարտումն իրենց:
- 11 Ահա, ես պատրաստվում էի գրել դրանք բոլորը, ինչ փորագրված էր Նեփիի թիթեղների վրա, բայց Տերն արգելեց դա՝ ասելով. Ես կփորձեմ իմ ժողովրդի հավատքը:
- 12 Հետևաբար, ես՝ Մորմոնս, գրում եմ այն բաները, որոնք պատվիրվել է ինձ Տիրոջ կողմից: Եվ այժմ ես՝ Մորմոնս, ավարտում եմ խոսքս, և սկսում եմ գրել այն բաները, որոնք պատվիրվել են ինձ:
- 13 Հետևաբար, ես կկամենայի, որ դուք հասկանաք, որ Տերը, իրոք, երեք օրերի ընթացքում սովորեցրեց ժողովրդին. և դրանից հետո, նա իրեն հաճախ ցույց տվեց նրանց, և հաճախ կտրեց հացը, և օրհնեց այն, և տվեց այն նրանց:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ նա սովորեցրեց և ծառայեց այն բազմության երեխաներին, որոնց մասին խոսվել է, և նա արձակեց նրանց լեզուները, և նրանք ասացին իրենց հայրերին մեծ ու զարմանալի բաներ, նույնիսկ ավելի մեծ, քան նա բացահայտել էր ժողովրդին. և նա արձակեց նրանց լեզուները, այնպես որ նրանք կարողացան խոսել:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ նրա երկինք համբարձվելուց հետո, երբ նա իրեն ցույց էր տվել նրանց երկրորդ անգամ, և գնացել Հոր մոտ, հետո, երբ բժշկել էր բոլոր նրանց հիվանդներին, և նրանց կաղերին, և բացել էր նրանց կույրերի աչքերը, և բացել խուլերի ականջները, և իրոք, արել էր ամեն ձևի բժշկություններ նրանց մեջ, և մեռելներից բարձրացրել մի մարդու, և նրանց ցույց տվել իր զորությունը, և համբարձվել Հոր մոտ,

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

- 16 Ահա, եղավ այնպես, հաջորդ օրը, որ բազմությունն ի մի հավաքվեց, և նրանք թե տեսան, թե լսեցին այդ երեխաներին. այո, նույնիսկ մանկիկները բացեցին իրենց բերաններն ու արտաբերեցին զարմանալի բաներ. և այն բաները, որոնք նրանք արտաբերեցին, արգելվեցին, որ ոչ մի մարդ դրանք չպետք է գրեր:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ աշակերտները, ում Հիսուսն ընտրել էր, սկսեցին այդ ժամանակից ի վեր մկրտել և սովորեցնել բոլոր նրանց, ովքեր եկան նրանց մոտ. և բոլոր նրանք, ովքեր մկրտվեցին Հիսուսի անունով, լցվեցին Սուրբ Հոգով:
- 18 Եվ նրանցից շատերը տեսան ու լսեցին անասելի բաներ, որոնք օրինական չէ, որ գրվեն:
- 19 Եվ նրանք սովորեցնում էին և ծառայում մեկը մյուսին. և նրանց մեջ բոլոր բաներն ընդհանուր էին՝ ամեն մարդ արդար վարվելով մեկը մյուսի հետ:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք անում էին բոլոր բաները, ճիշտ ինչպես Հիսուսն էր պատվիրել նրանց:
- 21 Եվ նրանք, ովքեր մկրտվեցին Հիսուսի անունով, կոչվեցին Քրիստոսի եկեղեցի:

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3 Նեփի 27

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ մինչ Հիսուսի աշակերտները ճանապարհորդում էին և քարոզում այն բաները, որոնք նրանք և՛ լսել էին, և՛ տեսել, և մկրտում էին Հիսուսի անունով, եղավ այնպես, որ աշակերտները հավաքվեցին և միաբանվեցին հզոր աղոթքով ու ծոմով:
- 2 Եվ Հիսուսն իրեն կրկին ցույց տվեց նրանց, քանի որ նրանք աղոթում էին Հորը՝ նրա անունով. և Հիսուսը եկավ ու կանգնեց նրանց մեջտեղում, և ասաց նրանց. Ի՞նչ եք կամենում, որ ես ձեզ տամ:
- 3 Եվ նրանք ասացին նրան. Տեր, մենք կամենում ենք, որ դու ասես մեզ այն անունը, որով մենք պիտի կոչենք այս եկեղեցին. քանի որ ժողովրդի մեջ վիճաբանություններ կան այս հարցի առնչությամբ:
- 4 Եվ Տերն ասաց նրանց. Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ինչո՞ւ պիտի ժողովուրդը տրտնջա և վիճի այս բանի պատճառով:
- 5 Մի՞թե դուք չեք կարդացել սուրբ գրքերը, որոնք ասում են՝ դուք պետք է վերցնեք ձեզ վրա Քրիստոսի անունը, որն իմ անունն է: Քանզի այս անունով պիտի դուք կոչվեք վերջին օրը.
- 6 Եվ ով որ վերցնում է իր վրա իմ անունը և համբերում մինչև վերջ, նույնը պիտի փրկվի վերջին օրը:
- 7 Հետևաբար, ինչ որ դուք անեք, դուք դա պիտի անեք իմ անունով. հետևաբար, դուք պիտի կոչեք եկեղեցին իմ անունով. և դուք պիտի կանչեք առ Հայրն իմ անունով, որպեսզի նա օրհնի եկեղեցին՝ հանուն ինձ:
- 8 Եվ ինչպես կլինի այն իմ եկեղեցին, եթե այն կոչված չլինի իմ անունով: Քանզի, եթե մի եկեղեցի կոչվի Մովսեսի անունով, ուրեմն դա կլինի Մովսեսի եկեղեցին. կամ եթե այն կոչված լինի մարդու անունով, ուրեմն դա կլինի մարդու եկեղեցի. բայց եթե այն կոչված լինի իմ անունով, ուրեմն դա իմ եկեղեցին է, եթե այնպես լինի, որ նրանք կառուցված լինեն իմ ավետարանի վրա:
- 9 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ դուք կառուցված եք իմ ավետարանի վրա. հետևաբար, ինչ բաներ որ կոչեք, դուք պիտի կոչեք իմ անունով. հետևաբար, եթե դուք կանչեք առ Հայրը՝ եկեղեցու համար, եթե դա լինի իմ անունով, Հայրը կլսի ձեզ.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

- 10 Եվ եթէ այնպէս լինի, որ եկեղեցին կառուցված լինի իմ ավետարանի վրա, այն ժամանակ Հայրը ցոյց կտա իր սեփական գործերը դրանում:
- 11 Բայց եթէ դա կառուցված չլինի իմ ավետարանի վրա, և կառուցված լինի մարդկանց գործերի վրա, կամ դևի գործերի վրա, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, նրանք ուրախություն ունեն իրենց գործերում միառժամանակ, և շուտով գալիս է վերջը, և նրանք կտրվում են, և զցվում կրակի մեջ, որտեղից չկա վերադարձ:
- 12 Քանզի նրանց գործերը հետևում են նրանց, քանզի դա նրանց գործերի պատճառով է, որ նրանք կտրվում են. ուստի, հիշէք այն բաները, որ ես ասացի ձեզ:
- 13 Ահա, ես տվել եմ ձեզ իմ ավետարանը, և այս է ավետարանը, որ ես տվել եմ ձեզ, որ ես եկա աշխարհ՝ կատարելու իմ Հոր կամքը, որովհետև իմ Հայրն ուղարկեց ինձ:
- 14 Եվ իմ Հայրն ուղարկեց ինձ, որպեսզի ես խաչի վրա բարձրացվեմ. իսկ հետո, երբ խաչի վրա էի բարձրացվել, որպեսզի ես կարողանայի բոլոր մարդկանց ձգել դեպի ինձ, որպեսզի ինչպէս ես բարձրացվեցի մարդկանց կողմից, ճիշտ նույնպէս մարդիկ բարձրացվեն Հոր կողմից՝ կանգնելու իմ առջև, դատվելու ըստ իրենց գործերի՝ լինեն դրանք բարի, թե լինեն դրանք չար,
- 15 Եվ այս պատճառով եմ ես բարձրացվել. հետևաբար, համաձայն Հոր զորության, ես բոլոր մարդկանց կձգեմ դեպի ինձ, որպեսզի նրանք կարողանան դատվել՝ համաձայն իրենց գործերի:
- 16 Եվ կլինի այնպէս, որ ով որ ապաշխարի և մկրտվի իմ անունով, նա կլցվի. և եթէ նա համբերի մինչև վերջ, ահա, նրան ես անմեղ կհամարեմ իմ Հոր առաջ այն օրը, երբ ես կկանգնեմ՝ դատելու աշխարհը:
- 17 Եվ ով որ չի համբերի մինչև վերջ, այդ նա է, որ նույնպէս կկտրվի և կզցվի կրակի մեջ, որտեղից այլևս հնարավոր չէ վերադառնալ՝ Հոր արդարադատության պատճառով:
- 18 Եվ սա է այն խոսքը, որը նա տվել է մարդկանց զավակներին: Եվ այս պատճառով նա կատարում է խոսքերը, որոնք տվել է, և չի ստում, այլ բոլոր իր խոսքերը կատարում է:

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

- 19 Եվ ոչ մի անմաքուր բան չի կարող մտնել նրա արքայությունը. ուստի, ոչինչ չի մտնում նրա հանգիստը, բացի նրանցից, ովքեր լվացել են իրենց հանդերձներն իմ արյունով՝ իրենց հավատքի, և բոլոր իրենց մեղքերից ապաշխարության, և մինչև վերջ իրենց հավատարմության շնորհիվ:
- 20 Արդ այս է պատվիրանը. Ապաշխարեք, դուք, աշխարհի բոլոր ծայրեր, և եկեք ինձ մոտ ու մկրտվեք իմ անունով, որպեսզի դուք կարողանաք սրբազործվել՝ ընդունելով Սուրբ Հոգին, որպեսզի դուք կարողանաք կանգնել անբիծ իմ առջև վերջին օրը:
- 21 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այս է իմ ավետարանը. և դուք գիտեք այն բաները, ինչ դուք պիտի անեք իմ եկեղեցում. քանզի այն գործերը, որոնք դուք տեսաք ինձ անելիս, դրանք պետք է նաև դուք անեք. քանզի այն, ինչ դուք տեսաք ինձ անելիս, հենց այդ պետք է դուք անեք.
- 22 Հետևաբար, եթե դուք անեք այդ բաները, օրհնված եք դուք, քանզի դուք պիտի բարձրացվեք վերջին օրը:
- 23 Գրեք այն բաները, որոնք դուք տեսաք և լսեցիք, բացի նրանցից, որոնք արգելված են:
- 24 Գրեք այս ժողովրդի գործերը, որոնք պիտի լինեն, ճիշտ ինչպես որ գրվել է այն մասին, ինչ եղել է:
- 25 Քանզի ահա, այն գրքերից, որոնք գրվել են, և որոնք կգրվեն, այս ժողովուրդը պիտի դատվի, քանզի դրանց միջոցով նրանց գործերը պիտի հայտնի դարձվեն մարդկանց:
- 26 Եվ ահա, բոլոր բաները գրվել են Հոր կողմից. հետևաբար, այն գրքերից, որոնք կգրվեն, պիտի դատվի աշխարհը:
- 27 Եվ իմացեք, որ դուք պիտի լինեք դատավորներն այս ժողովրդի՝ համաձայն այն արդարադատության, որ ես կտամ ձեզ, որը կլինի արդար: Հետևաբար, ինչպիսի՞ մարդ եք դուք պարտավոր լինել: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ ճիշտ ինչպես ես եմ:
- 28 Եվ այժմ ես գնում եմ Հոր մոտ: Եվ ճշմարիտ եմ ասում ձեզ՝ ինչ բաներ որ դուք խնդրեք Հորը, իմ անունով, կտրվի ձեզ:
- 29 Հետևաբար, խնդրեք և դուք կստանաք. թակեք և կբացվի ձեզ. քանզի նա, ով խնդրում է, ստանում է. և նրա համար, ով թակում է, կբացվի:

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

- 30 Եվ այժմ ահա, իմ ուրախությունը մեծ է, մինչև իսկ լիակատար՝ ձեր և նաև այս սերնդի շնորհիվ. այո, նույնիսկ Հայրն է ցնծում, և նաև, բոլոր սուրբ հրեշտակները՝ ձեր և այս սերնդի շնորհիվ. քանզի նրանցից ոչ մեկը չի կորչի:
- 31 Ահա, ես կկամենայի, որ դուք հասկանաք. քանզի ես ի նկատի ունեմ նրանց, ովքեր այժմ այս սերնդից կենդանի են. և նրանցից ոչ մեկը չի կորչի. և ես լիակատար ուրախություն ունեմ նրանցում:
- 32 Բայց ահա, ես վշտանում եմ այս սերնդից սկսած՝ չորրորդ սերնդի պատճառով, քանզի նրանք գերության են տարվում նրա կողմից, ճիշտ ինչպես կորստի որդին. քանզի նրանք կծախեն ինձ՝ արծաթի ու ոսկու համար, և նրա համար, ինչը ցեցն ապականում է, և որը գողերը կարող են ներս խուժել և գողանալ: Եվ այն օրը ես կայցելեմ նրանց, այսինքն՝ շրջելով նրանց գործերն իրենց իսկ գլխին:
- 33 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսն ավարտեց այս խոսքերը, նա ասաց իր աշակերտներին. Ներս մտեք նեղ դռնով. քանզի նեղ է դուռը և անձուկ ճանապարհը, որ տանում է դեպի կյանք, և քչերն են, որ գտնում են այն. Բայց լայն է դուռը և ընդարձակ՝ ճանապարհը, որ տանում է դեպի մահ, և շատերն են, որ ճանապարհվում են այնտեղով, մինչև որ գալիս է գիշերը, երբ ոչ մի մարդ չի կարող գործել:

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Նեփի 28

- 1 Եվ եղավ այնպես, երբ Հիսուսն ասաց այս խոսքերը, նա խոսեց իր աշակերտների հետ, մեկ առ մեկ, ասելով նրանց. Ի՞նչ եք փափագում դուք ինձանից, հետո, երբ ես գնամ Հոր մոտ:
- 2 Եվ նրանք բոլորը խոսեցին, բացի երեքից՝ ասելով. Մենք փափագում ենք, որ մարդկային տարիքն առնելուց հետո, երբ մեր ծառայությունը, որին դու կանչել ես մեզ, վերջանա, որպեսզի մենք կարողանանք շտապ գալ քեզ մոտ՝ քո արքայությունը:
- 3 Եվ նա ասաց նրանց. Օրհնված եք դուք, որովհետև դուք փափագեցիք այս բանն ինձանից. հետևաբար, յոթանասուններկու տարեկանից հետո, դուք կգաք ինձ մոտ՝ իմ արքայությունը. և ինձ հետ դուք կգտնեք հանգստություն:
- 4 Եվ երբ նա խոսեց նրանց հետ, նա շրջվեց դեպի այն երեքը, և ասաց նրանց. Ի՞նչ եք կամենում դուք, որ ես անեմ ձեզ համար, երբ ես գնամ Հոր մոտ:
- 5 Եվ նրանք տրտմեցին իրենց սրտում, քանզի նրանք չհամարձակվեցին ասել նրան այն բանը, որ իրենք փափագում էին:
- 6 Եվ նա ասաց նրանց. Ահա, ես գիտեմ ձեր մտքերը, և դուք փափագեցիք այն բանը, որը Հովհաննեսը՝ իմ սիրելին, որն ինձ հետ էր իմ ծառայության ընթացքում, նախքան իմ բարձրացվելը հրեաների կողմից, փափագեց ինձանից:
- 7 Հետևաբար, ավելի օրհնված եք դուք, քանզի դուք երբեք մահ չեք ճաշակի. այլ կապրեք՝ տեսնելու Հոր բոլոր արածները մարդկանց զավակների համար, նույնիսկ մինչև բոլոր բաները կատարվեն, համաձայն Հոր կամքի, երբ ես կգամ իմ փառքով երկնքի զորությունների հետ:
- 8 Եվ դուք երբեք չպիտի տանեք մահվան ցավերը. բայց երբ ես գամ իմ փառքով, դուք պիտի փոխվեք մի ակնթարթում մահկանացությունից անմահության. և այն ժամանակ, կօրհնվեք դուք իմ Հոր արքայությունում:

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

- 9 Եվ բացի այդ, դուք չպիտի ունենաք ցավ, մինչ դուք կբնակվեք մարմնում, ոչ էլ վիշտ, բացի դա լինի՝ աշխարհի մեղքերի համար. և այս բոլորը կանեմ ես, այն բանի պատճառով, որ դուք փափագեցիք ինձանից, քանզի դուք փափագեցիք, որպեսզի դուք կարողանաք մարդկանց հոգիներ բերել ինձ մոտ, մինչ աշխարհը կանգուն կլինի:
- 10 Եվ այս պատճառով, դուք պիտի ունենաք լիակատար ուրախություն. և դուք պիտի նստեք իմ Հոր արքայության մեջ. այո, ձեր ուրախությունը պիտի լիակատար լինի, ճիշտ ինչպես Հայրն է տվել ինձ լիակատար ուրախություն. և դուք կլինեք ճիշտ ինչպես ես եմ, և ես եմ, ճիշտ ինչպես Հայրը. և Հայրը և ես մեկ ենք.
- 11 Եվ Սուրբ Հոգին վկայում է Հոր և իմ մասին. և Հայրը շնորհում է Սուրբ Հոգին մարդկանց զավակներին՝ իմ պատճառով:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հիսուսը խոսեց այս խոսքերը, նա, իր մատով, դիպավ նրանցից ամեն մեկին, բացի՝ երեքից, ովքեր պիտի մնային, և, այնուհետև, նա հեռացավ:
- 13 Եվ ահա, երկինքները բացվեցին, և նրանք հափշտակվեցին երկինք, և տեսան, և լսեցին անասելի բաներ:
- 14 Եվ նրանց արգելվեց, որ նրանք արտաբերեն. ոչ էլ նրանց տրվեց զորություն, որ նրանք կարողանային արտաբերել այն բաները, որոնք նրանք տեսան ու լսեցին.
- 15 Եվ արդյոք նրանք մարմնում էին, թե մարմնից դուրս, նրանք չէին կարող ասել. քանզի նրանց թվաց, կարծես իրենք կերպարանափոխվեցին, որ իրենք փոխվեցին այս մսի մարմնից մի անմահ վիճակի, որ նրանք կարողանային տեսնել Աստծո բաները:
- 16 Բայց եղավ այնպես, որ նրանք կրկին ծառայեցին աշխարհի երեսին. սակայն նրանք չսովորեցրեցին այն բաների մասին, որոնք նրանք լսել էին ու տեսել, այն պատվիրանի պատճառով, որը նրանց տրվել էր երկնքում:
- 17 Եվ արդ, արդյոք նրանք մահկանացու էին, թե անմահ, իրենց կերպարանափոխության օրից ի վեր, ես չգիտեմ.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

- 18 Բայց այսքանը ես գիտեմ համաձայն այն հիշատակարանի, որը տրվել է՝ նրանք առաջ գնացին երկրի երեսին, և ծառայեցին ողջ ժողովրդին՝ միացնելով եկեղեցուն բոլոր նրանց, ովքեր հավատացին իրենց քարոզին. մկրտելով նրանց, և բոլոր նրանք, ովքեր մկրտվեցին, ստացան Սուրբ Հոգին:
- 19 Եվ նրանք բանտ գցվեցին նրանց կողմից, ովքեր չէին պատկանում եկեղեցուն: Եվ բանտերն ի գորու չեղան պահել նրանց, քանզի դրանք ճեղքվեցին երկու մասի:
- 20 Եվ նրանք գցվեցին վիրապը. բայց նրանք զարկեցին հողը Աստծո խոսքով, այնպես որ նրա զորությանը նրանք դուրս պրծան վիրապի խորքերից. և ուստի, նրանց պահելու համար նրանք համապատասխան հորեր չկարողացան փորել:
- 21 Եվ երեք անգամ նրանց գցեցին հնոցը և ոչ մի վնաս չկրեցին:
- 22 Եվ երկու անգամ նրանք գցվեցին վայրի զազանների որջը. և ահա, նրանք խաղում էին զազանների հետ, ինչպես երեխան՝ ծծկեր գառան հետ, և ոչ մի վնաս չկրեցին:
- 23 Եվ եղավ այնպես, նրանք առաջ գնացին Նեփիի ողջ ժողովրդի մեջ, և քարոզեցին Քրիստոսի ավետարանը ողջ ժողովրդին՝ երկրի երեսին. և նրանք դարձի եկան դեպի Տերը և միացվեցին Քրիստոսի եկեղեցուն, և այսպիսով, այդ սերնդի ժողովուրդն օրհնվեց՝ Հիսուսի խոսքի համաձայն:
- 24 Եվ այժմ ես՝ Մորմոնս, միառժամանակ ավարտում եմ խոսելն այս բաների վերաբերյալ:
- 25 Ահա, ես քիչ էր մնում գրեի նրանց անունները, ովքեր երբեք չպիտի մահ ճաշակեն, բայց Տերն արգելեց. ուստի, ես չեմ գրում դրանք, քանզի դրանք թաքցված են աշխարհից:
- 26 Բայց ահա, ես տեսել եմ նրանց, և նրանք ծառայել են ինձ:
- 27 Եվ ահա, նրանք կլինեն հեթանոսների մեջ, և հեթանոսները չեն ճանաչի նրանց:
- 28 Նրանք կլինեն նաև հրեաների մեջ, և հրեաները չեն ճանաչի նրանց:

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

29 Եվ կլինի այնպես, որ երբ Տերը հարմար տեսնի իր իմաստությամբ, նրանք կծառայեն Իսրայելի բոլոր ցրված ցեղերին, և բոլոր ազգերին, ցեղերին, լեզուներին և ժողովուրդներին, և դուրս կբերեն նրանցից բազում հոգիներ Հիսուսի համար, որպեսզի նրանց իղձը կատարվի, և նաև Աստծո համոզող զորության շնորհիվ, որը նրանց մեջ է:

30 Եվ նրանք Աստծո հրեշտակների պես են, և եթե նրանք աղոթեն Հորը՝ Հիսուսի անունով, նրանք կարող են ցույց տալ իրենց՝ ինչ մարդու որ իրենք հարմար կգտնեն:

31 Հետևաբար, մեծ ու զարմանալի գործեր պիտի գործվեն նրանց կողմից, նախքան մեծ և գալիք օրը, երբ բոլոր մարդիկ պիտի, անկասկած, կանգնեն Քրիստոսի ատյանի առջև:

32 Այո, նույնիսկ հեթանոսների մեջ մի մեծ ու զարմանալի գործ պիտի կատարվի նրանց կողմից, նախքան այդ դատաստանի օրը:

33 Եվ եթե դուք ունեցել եք սուրբ գրքերը, որոնք տալիս են Քրիստոսի բոլոր զարմանալի գործերի պատմությունը, դուք կհիմնաք, համաձայն Քրիստոսի խոսքերի, որ այս բաները պետք է անկասկած գան:

34 Եվ վայ լինի նրան, ով չի կամենա ականջ անել Հիսուսի խոսքերին, և նաև նրանց, ում նա ընտրել է և ուղարկել նրանց մեջ: քանզի ով որ չի ընդունում Հիսուսի խոսքերը և նրանց խոսքերը, ում նա ուղարկել է, չի ընդունում իրեն. և հետևաբար, նա չի ընդունի նրանց՝ վերջին օրը:

35 Եվ ավելի լավ կլինի նրանց համար, եթե նրանք ծնված չլինեին: Քանզի միթե դուք կարծում եք, որ կարող եք ազատվել վիրավորված Աստծո արդարադատությունից, որը կոխկրտվել է մարդկանց ոտքերի տակ, որպեսզի դրա միջոցով փրկություն կարողանա գալ:

36 Եվ այժմ ահա, ինչպես ես խոսեցի նրանց վերաբերյալ, որոնց Տերն ընտրել է, այո, այսինքն՝ երեքի, ովքեր հափշտակվեցին երկինքների մեջ, այնպես որ ես չգիտեի, թե արդյոք նրանք մաքրվել էին մահկանացությունից դեպի անմահություն,

37 Բայց ահա, մինչ ես գրում էի, ես հարցրեցի Տիրոջը, և նա հայտնի դարձրեց ինձ, որ անպայման նրանց մարմինների վրա մի փոփոխություն պիտի գործվեր, այլապես նրանք անպայման պետք է որ մահ ճաշակեին:

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

38 Հետևաբար, որպեսզի նրանք մահ չճաշակեն, մի փոփոխություն գործվեց նրանց մարմինների վրա, որպեսզի նրանք չկրեին ցավ, ոչ էլ վիշտ, բացի դա լինելը աշխարհի մեղքերի համար:

39 Արդ, այս փոփոխությունը հավասար չէր նրան, ինչը պիտի տեղի ունենա վերջին օրը. բայց նրանց վրա մի փոփոխություն էր գործվել, այնպես որ Սատանան չէր կարող գործություն ունենալ նրանց վրա, այնպես որ նա չէր կարող գայթակղել նրանց. և նրանք սրբագործված էին մարմնում, այնպես որ նրանք սուրբ էին, և երկրի գործությունները չէին կարող պահել նրանց:

40 Եվ այս վիճակում նրանք պիտի մնան, մինչև Քրիստոսի դատաստանի օրը. և այդ օրը նրանք պիտի ստանան ավելի մեծ փոփոխություն, և ընդունվեն Հոր արքայության մեջ՝ այլևս դուրս չգալու, այլ Աստծո հետ հավերժորեն բնակվելու երկինքներում:

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Նեփի 29

- 1 Եվ այժմ ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ երբ Տերը հարմար տեսնի, իր իմաստությամբ, որ այս ասածները զան դեպի հեթանոսները՝ համաձայն իր խոսքի, այն ժամանակ դուք կարող եք իմանալ, որ այն ուխտը, որը Հայրն արել է Իսրայելի զավակների հետ դեպի իրենց ժառանգության հողերը նրանց վերադարձի կապակցությամբ, արդեն սկսվում է կատարվել:
- 2 Եվ դուք կարող եք իմանալ, որ Տիրոջ խոսքերը, որոնք խոսվել են սուրբ մարգարեների կողմից, պիտի բոլորը կատարվեն. և դուք չպետք է ասեք, որ Տերն ուշացնում է իր գալուստն Իսրայելի զավակների մոտ:
- 3 Եվ դուք չպետք է ձեր սրտերում պատկերացնեք, որ այն խոսքերը, որոնք գրվել են, զուր են, քանզի ահա, Տերը հիշելու է իր ուխտը, որը նա արել է Իսրայելի տան իր ժողովրդին:
- 4 Եվ երբ դուք տեսնեք այս ասածներն ի հայտ գալիս՝ ձեր մեջ, այն ժամանակ, դուք այլևս չպետք է արհամարհեք Տիրոջ արածները, քանզի նրա արդարադատության սուրը նրա աջ ձեռքում է. և ահա, այդ օրը, եթե դուք արհամարհանքով մերժեք նրա արածները, նա շուտով կիջեցնի այն ձեզ վրա:
- 5 Վայն նրան, որ արհամարհանքով մերժում է Տիրոջ արածները. այո, վայն նրան, որ կուրանա Քրիստոսին և նրա գործերը:
- 6 Այո, վայն նրան, որ կուրանա Տիրոջ հայտնությունները, և կասի՝ Տերն այլևս չի գործում հայտնությամբ, կամ մարգարեությամբ, կամ պարզևներով, կամ լեզուներով, կամ բժշկություններով, կամ Սուրբ Հոգու գորությամբ:
- 7 Այո, և վայն նրան, որ շահ ստանալու համար կասի այն օրը, որ Հիսուս Քրիստոսի կողմից գործված ոչ մի հրաշք չի կարող լինել. քանզի նա, որ ասում է այս, կդառնա կորստի որդու պես, որի համար չկար ողորմություն՝ Քրիստոսի խոսքի համաձայն:
- 8 Այո, և դուք չպետք է այլևս սուլեք կամ արհամարհանքով մերժեք, կամ ծաղր սարքեք հրեաներին, կամ Իսրայելի տան որևէ մնացորդին. քանզի ահա, Տերը հիշում է իր ուխտը նրանց հետ, և նա կանի նրանց համար՝ համաձայն նրա, ինչպես որ նա երդվել է:

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

9 Հետևաբար, դուք չպետք է կարծեք, թե դուք կարող եք շրջել Տիրոջ աջ ձեռքը դեպի ձախ, որ նա չկարողանա դատաստան գործի դնել՝ ի կատարումն ուխտի, որը նա արել է Իսրայելի տան հետ:

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Նեփի 30

- 1 Ականջ արեք, ով դուք, հեթանոսներ, և լսեք Հիսուս Քրիստոսի՝ կենդանի Աստծո Որդու խոսքերը, որը նա պատվիրել է ինձ, որ ես խոսեմ ձեր վերաբերյալ, քանզի ահա, նա պատվիրում է ինձ, որ ես գրեմ՝ ասելով.
- 2 Դարձեք, դուք, բոլոր հեթանոսներդ, ձեր ամբարիշտ ուղիներից. և ապաշխարեք ձեր չար արարքներից, ձեր ստախոսություններից ու խաբեություններից, ձեր պոռնկություններից և ձեր գաղտնի պղծություններից, ձեր կռապաշտություններից և ձեր սպանություններից, ձեր քահանանենգումներից և ձեր նախանձություններից, ձեր կռիվներից և բոլոր ձեր ամբարշտությունից ու պղծություններից, և եկեք ինձ մոտ և մկրտվեք իմ անունով, որպեսզի դուք կարողանաք ստանալ ձեր մեղքերին թողություն և լցվել Սուրբ Հոգով, որպեսզի դուք կարողանաք համարվել իմ ժողովրդի թվում, որոնք Իսրայելի տնից են:

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Չորրորդ Նեփի

Գիրքը Նեփիի

Որը Նեփիի որդին է՝ Հիսուս Քրիստոսի աշակերտներից մեկը

*Նեփիի ժողովրդի մի պատմություն՝ ըստ նրա
հիշատակարանի:*

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ երեսունչորսերորդ տարին անցավ, և նաև երեսունհինգերորդը, և ահա, շրջակա բոլոր երկրներում Հիսուսի աշակերտները Քրիստոսի մի եկեղեցի էին կազմավորել: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր եկան նրանց մոտ և իսկապես ապաշխարեցին իրենց մեղքերից, մկրտվեցին Հիսուսի անունով. և նրանք նաև ստացան Սուրբ Հոգին:
- 2 Եվ եղավ այնպես երեսունվեցերորդ տարում, ամբողջ ժողովուրդը դարձի էր եկել դեպի Տերը՝ ողջ երկրի երեսին, ինչպես Նեփիացիները, այնպես էլ Լամանացիները, և նրանց մեջ չկային հակառակություններ և վիճաբանություններ, և ամեն մարդ արդար էր վարվում մեկը մյուսի հետ:
- 3 Եվ նրանց մեջ բոլոր բաներն ընդհանուր էին. հետևաբար, չկային հարուստ ու աղքատ, ճորտ ու ազատ, այլ նրանք բոլորը դարձվել էին ազատ, և երկնային պարգևի ճաշակողներ:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ երեսունկյոթերորդ տարին նույնպես անցավ, և երկրում դեռ շարունակվում էր խաղաղություն տիրել:
- 5 Եվ մեծ ու զարմանալի գործեր էին գործվել Հիսուսի աշակերտների կողմից, այնպես որ նրանք բժշկել էին հիվանդներին, և բարձրացրել մեռածներին, իրականացրել կաղերի քայլելը, և կույրերին շնորհել իրենց տեսողությունը, խուլերին՝ լսելը. և ամեն ձևի հրաշքներ էին գործել մարդկանց զավակների մեջ. և ոչ մի բանում նրանք հրաշքներ չէին գործել, եթե չլիներ Հիսուսի անունով:
- 6 Եվ այսպես երեսուկուներորդ տարին անցավ, և նաև երեսունևիններորդը, և քառասունևեկերորդը, քառասունևերկուերորդը, այո, նույնիսկ մինչև քառասունևինը տարիներ անցան, և նաև հիսունևեկերորդը, հիսունևերկուերորդը, այո, և նույնիսկ մինչև հիսունևինը տարիներ անցան:

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

*An account of the people of Nephi, according to his
record.*

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 Եվ Տերը խիստ բարգավաճեցրեց նրանց երկրում. այո, այնպես որ նրանք կրկին կառուցեցին քաղաքներ, որտեղ քաղաքներ էին այրվել:
- 8 Այո, նույնիսկ այն մեծ քաղաք Զարահեմլան նրանք կրկին կառուցել տվեցին:
- 9 Բայց կային շատ քաղաքներ, որոնք սուզվել էին, և ջրերը եկել էին դրանց տեղը. ուստի այս քաղաքները չկարողացան վերականգնվել:
- 10 Եվ այժմ ահա, եղավ այնպես, որ նեփիի ժողովուրդը զորացավ, և շատ արագ բազմացավ, և դարձավ մի չափազանց գեղեցիկ և հմայիչ ժողովուրդ:
- 11 Եվ նրանք ամուսնանում էին, և ամուսնացնում, և օրհնվում էին՝ ըստ այն մեծաքանակ խոստումների, որոնք Տերը տվել էր նրանց:
- 12 Եվ նրանք այլևս չէին քայլում ըստ Մովսեսի օրենքի ծիսակատարությունների և արարողությունների. այլ նրանք քայլում էին՝ ըստ այն պատվիրանների, որոնք ստացել էին իրենց Տիրոջից և իրենց Աստծուց՝ շարունակելով ծոմապահությունով ու աղոթքով, և հաճախ հավաքվելով միասին, ինչպես աղոթելու, այնպես էլ լսելու Տիրոջ խոսքը:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ հակառակություն չեղավ ամբողջ ժողովրդի մեջ, ողջ երկրում, այլ եղան հզոր հրաշքներ՝ գործված Հիսուսի աշակերտների մեջ:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ յոթանասուններկերորդ տարին անցավ, և յոթանասուներկուերորդ տարին ևս, այո, և ի վերջո, մինչև յոթանասունևիններորդ տարին անցավ. այո, նույնիսկ հարյուր տարի անցավ, և Հիսուսի աշակերտները, որոնց նա ընտրել էր, գնացել էին բոլորն Աստծո դրախտը, բացի այն երեքից, որոնք պիտի մնային. և ուրիշ աշակերտներ կային նրանց փոխարեն կարգված. և նաև այդ սերնդից շատերը մահացել էին:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ չկար ոչ մի հակառակություն երկրում Աստծո սիրո շնորհիվ, որը բնակվում էր մարդկանց սրտերում:

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

- 16 Եվ չկային նախանձություններ, ոչ էլ պայքարներ, ոչ էլ խլրտումներ, ոչ էլ պոռնկություններ, ոչ էլ ստախոսություններ, ոչ էլ սպանություններ, ոչ էլ որևէ ձևի հեշտասիրություն. և, անկասկած, ավելի երջանիկ ժողովուրդ չէր կարող լինել այն բոլոր ժողովուրդների մեջ, որոնք ստեղծվել էին Աստծո ձեռքով:
- 17 Չկային ո՛չ ավազակներ, ո՛չ մարդասպաններ, ո՛չ էլ կային Լամանացիներ կամ որևէ այլ տեսակի -ացիներ. այլ նրանք մեկ էին՝ Քրիստոսի զավակները և Աստծո արքայության ժառանգները:
- 18 Եվ որքան օրհնված էին նրանք: Քանզի Տերն օրհնում էր նրանց բոլոր իրենց գործերում. այո, նրանք օրհնված էին ու բարգավաճում էին նույնիսկ մինչև հարյուր և տաս տարիներ անցնելը, և առաջին սերունդը՝ Քրիստոսից սկսած, անց էր կացել. և ողջ երկրում չկար ոչ մի հակառակություն:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփին, նա, որը գրում էր այս վերջին հիշատակարանը (և նա գրում էր դա Նեփիի թիթեղների վրա) մահացավ, և նրա որդին՝ Ամովսը գրեց այն նրա փոխարեն. և նա նույնպես գրեց այն Նեփիի թիթեղների վրա:
- 20 Եվ նա գրեց այն ութսունևչորս տարիներ, և դեռ կար խաղաղություն երկրում, բացի ժողովրդի մի փոքր մասից, ովքեր ընդվզել էին եկեղեցու դեմ և վերցրել իրենց վրա Լամանացիներ անունը. հետևաբար, սկսեցին կրկին Լամանացիներ լինել երկրում:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ Ամովսը նույնպես մահացավ, (և դա հարյուր և իննսունևչորս տարի էր Քրիստոսի գալուց ի վեր), և նրա որդին՝ Ամովսը, գրեց հիշատակարանը նրա փոխարեն. և նա նույնպես գրեց այն Նեփիի թիթեղների վրա. և դա նույնպես գրվեց Նեփիի գրքում, որն այս գիրքն է:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ երկու հարյուր տարի էր անցել. և բոլոր երկրորդ սերունդն անցել էր, բացի մի քանիսից:
- 23 Եվ այժմ, ես՝ Մորմոնս, կկամենայի, որ դուք իմանայիք, որ ժողովուրդն այնքան էր բազմացել, որ նրանք տարածվել էին ամբողջ երկրի երեսին, և որ նրանք դարձել էին անչափ հարուստ՝ Քրիստոսում իրենց բարգավաճման հետևանքով:

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

24 Եվ այժմ, այս երկու հարյուր և մեկերորդ տարում, նրանց մեջ սկսեցին լինել այնպիսիք, ովքեր բարձրամտացած էին հպարտությունից, ինչպես օրինակ՝ կրելով թանկարժեք հանդերձներ և բոլոր տեսակի գեղեցիկ մարգարիտներ և աշխարհի գեղեցիկ բաներ:

25 Եվ այդ ժամանակից ի վեր նրանց սպրանքներն ու նրանց ստացվածքն այլևս ընդհանուր չէր իրենց մեջ:

26 Եվ նրանք սկսեցին բաժանվել դասերի. և նրանք իրենց համար սկսեցին հիմնել եկեղեցիներ՝ շահ ստանալու համար, և սկսեցին ուրանալ Քրիստոսի ճշմարիտ եկեղեցին:

27 Եվ եղավ այնպես, որ երբ երկու հարյուր և տասը տարի անցավ, եղան շատ եկեղեցիներ երկրում. այդ, եղան շատ եկեղեցիներ, որոնք ձևացնում էին, թե գիտեին Քրիստոսին, և սակայն նրանք ուրացել էին նրա ավետարանի շատ մասերը, այնպես որ նրանք ընդունեցին ամեն ձևի ամբարշտություն, և սպասավորեցին այն, ինչը սրբազան էր նրան, ում դա արգելված էր՝ անարժանավորության պատճառով:

28 Եվ այս եկեղեցին չափազանց բազմացավ անօրինության պատճառով, և Սատանայի զորության պատճառով, որն ազդեցություն էր ձեռք բերել նրանց սրտերի վրա:

29 Եվ բացի դրանից, կար մեկ այլ եկեղեցի, որն ուրանում էր Քրիստոսին. և նրանք հավածում էին Քրիստոսի ճշմարիտ եկեղեցին՝ նրանց համեստության և Քրիստոսում նրանց հավատքի պատճառով. և նրանք արհամարհում էին նրանց, այն շատ հրաշքների պատճառով, որոնք գործվել էին նրանց մեջ:

30 Ընտևաբար, նրանք զորություն և իշխանություն էին գործադրում Հիսուսի աշակերտների վրա, որոնք մնացել էին իրենց հետ, և նրանք բանտ էին գցում նրանց. բայց Աստծո խոսքի զորությամբ, որը նրանց մեջ էր, բանտերը երկու մասի էին ճեղքվում, և նրանք դուրս էին գալիս՝ հզոր հրաշքներ գործելով նրանց մեջ:

31 Այնուամենայնիվ, և չնայած բոլոր այս հրաշքներին, մարդիկ կարծրացրեցին իրենց սրտերը, և ջանացին սպանել նրանց, ճիշտ ինչպես հրեաները Երուսաղեմում ջանացին սպանել Հիսուսին՝ համաձայն նրա պատմածի:

32 Եվ նրանք զգեցին նրանց կրակի հնոցները, և նրանք դուրս եկան՝ ոչ մի վնաս չկրելով:

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

- 33 Եվ նրանք նաև զգեցին նրանց վայրի զագանների որջերը և նրանք խաղում էին վայրի զագանների հետ, ճիշտ ինչպես երեխան գառան հետ. և նրանք դուրս եկան նրանց միջից՝ չկրելով ոչ մի վնաս:
- 34 Սակայն, մարդիկ կարծրացրել էին իրենց սրտերը, քանզի նրանք առաջնորդվում էին շատ քահանաների և կեղծ մարգարեների կողմից՝ հիմնելու բազմաթիվ եկեղեցիներ և գործելու ամեն ձևի անօրինություն: Եվ նրանք զարկում էին Հիսուսի ժողովրդին. բայց Հիսուսի ժողովուրդը չէր զարկում ի պատասխան: Եվ այսպես, նրանք ընկան անհավատության և ամբարշտության մեջ՝ տարեց տարի, նույնիսկ մինչև երկու հարյուր և երեսուն տարիներ անցան:
- 35 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ այս տարում, այո, երկու հարյուր և երեսունևմեկերորդ տարում, մարդկանց միջև բաժանում եղավ:
- 36 Եվ եղավ այնպես, որ այս տարում հայտնվեց մի ժողովուրդ, որոնք կոչվեցին Նեփիացիներ, և նրանք Քրիստոսի ճշմարիտ հավատացյալներ էին. և նրանց մեջ կային այնպիսիք, ովքեր Լամանացիների կողմից կոչվեցին Հակոբացիներ, և Հովսեփացիներ, և Զորամացիներ.
- 37 Հետևաբար, Քրիստոսի ճշմարիտ հավատացյալները, և Քրիստոսի ճշմարիտ երկրպագողները (որոնց մեջ էին Հիսուսի երեք աշակերտները, ովքեր պիտի մնային) կոչվեցին Նեփիացիներ, և Հակոբացիներ, և Հովսեփացիներ, և Զորամացիներ:
- 38 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք, ովքեր մերժեցին ավետարանը, կոչվեցին Լամանացիներ, և Լեմուելացիներ, և Իսմայելացիներ. և նրանք չէին ընկել անհավատության մեջ, ինչպես սկզբում իրենց հայրերն էին ընկել, այլ նրանք կանխամտածված ապստամբել էին Քրիստոսի ավետարանի դեմ. և նրանք սովորեցնում էին իրենց զավակներին, որ նրանք չպետք է հավատան:
- 39 Եվ դա նրանց հայրերի ամբարշտության և պղծության պատճառով էր, ճիշտ ինչպես ի սկզբանե էր: Եվ նրանց սովորեցրել էին ատել Աստծո զավակներին, ճիշտ ինչպես Լամանացիներին էին սովորեցրել ատել Նեփիի զավակներին ի սկզբանե:

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

40 Եվ եղավ այնպես, որ երկու հարյուր և քառասունչորս տարիներ անցան, և այսպիսին էին ժողովրդի գործերը: Եվ ժողովրդի առավել ամբարիշտ մասն ուժեղացավ, և դարձավ շատ ավելի բազմաթիվ, քան Աստծո ժողովուրդն էր:

41 Եվ նրանք շարունակում էին իրենց համար հիմնել եկեղեցիներ, և զարդարել դրանք ամեն ձևի թանկարժեք բաներով: Եվ այսպես, երկու հարյուր և հիսուն տարիներ անցան, և երկու հարյուր և վաթսուն տարիներ ևս:

42 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովրդի ամբարիշտ մասը սկսեց կրկին հիմնել Գադիանթոնի գաղտնի երդումները և խմբակցությունները:

43 Եվ նաև ժողովուրդը, որ կոչվում էր Նեփիի ժողովուրդ, սկսեց իր սրտում լինել հպարտ, իր մեծ հարստությունների պատճառով, և դարձավ սնապարծ, ինչպես իրենց եղբայրները՝ Լամանացիները:

44 Եվ այս ժամանակից սկսած, աշակերտները սկսեցին վշտանալ՝ աշխարհի մեղքերի համար:

45 Եվ եղավ այնպես, որ երբ երեք հարյուր տարիներ անցան, ինչպես Նեփիի ժողովուրդը, այնպես էլ Լամանացիները դարձան չափազանց ամբարիշտ՝ մեկը մյուսի նման:

46 Եվ եղավ այնպես, որ Գադիանթոնի ավազակները տարածվեցին երկրի ողջ երեսին. և չկար ոչ մեկը, որ արդար լիներ, բացի Հիսուսի աշակերտներից: Եվ ոսկին ու արծաթը նրանք հավաքում էին՝ առատորեն կուտակում, և առ ու տուր էին անում առևտրի ամեն ձևով:

47 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և հինգ տարիներ անցնելուց հետո (և ժողովուրդը դեռ մնում էր ամբարշտության մեջ) Ամովսը մահացավ. և նրա եղբայր Ամմարոնը նրա փոխարեն պահեց հիշատակարանը:

48 Եվ եղավ այնպես, որ երբ երեք հարյուր և քսան տարիներ անցան, Ամմարոնը, պարտադրվելով Սուրբ Հոգու կողմից, թաքցրեց հիշատակարանները, որոնք սրբազան էին, այո, նույնիսկ բոլոր սրբազան հիշատակարանները, որոնք փոխանցվել էին սերնդե-սերունդ, որոնք սրբազան էին, նույնիսկ մինչև Քրիստոսի գալստից սկսած երեք հարյուր և քսաներորդ տարին:

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

49 Եվ նա թաքցրեց դրանք Տիրոջ համար,
որպեսզի դրանք կրկին հայտնի դարձվեին
Հակոբի տան մնացորդին, Տիրոջ
մարգարեությունների ու խոստումների
համաձայն: Եվ այսպիսին է Ամմարոնի
հիշատակարանի վերջը:

And he did hide them up unto the Lord, that they
might come again unto the remnant of the house of
Jacob, according to the prophecies and the promises
of the Lord. And thus is the end of the record of
Ammaron.

Մորմոնի գիրքը

Մորմոն 1

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորմոնս, մի հիշատակարան եմ գրում այն բաների վերաբերյալ, որոնք ես թե՛ տեսել եմ, թե՛ լսել, և կոչում եմ այն Մորմոնի Գիրքը:
- 2 Եվ մոտավորապես այն ժամանակ, երբ Ամմարոնը թաքցրեց հիշատակարանը Տիրոջ համար, նա եկավ ինձ մոտ (ես լինելով մոտ տասն տարեկան, և ես սկսել էի ինչ-որ չափով ուսուցանվել ըստ իմ ժողովրդի գիտելիքի) և Ամմարոնն ասաց ինձ. Ես զգում եմ, որ դու լրջմիտ երեխա ես և արագ ես ընկալում.
- 3 Հետևաբար, երբ դու մոտ քսանչորս տարեկան լինես, ես կկամենայի, որ դու հիշես այն բաները, որ դու նկատել ես այս ժողովրդի վերաբերյալ. և երբ դու այդ տարիքին լինես, գնա Անթումի երկիրը, մի բլրի մոտ, որը կկոչվի Սիմ. և այնտեղ եմ ես Տիրոջը պահ տվել բոլոր սրբազան փորագրություններն այս ժողովրդի վերաբերյալ:
- 4 Եվ ահա, դու պիտի վերցնես Նեփիի թիթեղները քո մոտ, իսկ մնացածը դու պիտի թողնես այնտեղ, որտեղ դրանք են. և դու պիտի փորագրես Նեփիի թիթեղների վրա բոլոր բաները, ինչ նկատել ես այս ժողովրդի վերաբերյալ:
- 5 Եվ ես՝ Մորմոնս, լինելով Նեփիի մի հետնորդ (և իմ հոր անունը Մորմոն էր), հիշեցի այն բաները, որոնք Ամմարոնը պատվիրել էր ինձ:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես տասնմեկ տարեկան էի, հայրս տարավ ինձ դեպի հարավային կողմի երկիրը, այսինքն՝ Զարահեմլայի երկիրը:
- 7 Երկրի ողջ երեսը ծածկված էր շինություններով և ժողովուրդը գրեթե այնքան մեծաթիվ էր, ինչպես ծովի ավազը:
- 8 Եվ եղավ այնպես, այս տարում սկսվեց մի պատերազմ Նեփիացիների միջև, որոնք բաղկացած էին Նեփիացիներից և Հակոբացիներից և Հովսեփացիներից և Զորամացիներից. և այս պատերազմը Նեփիացիների և Լամանացիների, Լեմուելացիների և Իսմայելացիների միջև էր:
- 9 Արդ, Լամանացիները, Լեմուելացիները և Իսմայելացիները կոչվում էին Լամանացիներ, և հակառակորդ կողմերն էին՝ Նեփիացիները և Լամանացիները:

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ պատերազմը սկսվեց նրանց միջև Զարահեմլայի սահմաններում՝ Սիդոնի ջրերի մոտ:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիներն ի մի էին հավաքել մեծ թվով մարդկանց, նույնիսկ թվով երեսուն հազարից անց: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք այս նույն տարում ունեցան մի շարք ճակատամարտեր, որոնցում Նեփիացիները ջարդեցին Լամանացիներին և կոտորեցին նրանցից շատերին:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները հրաժարվեցին իրենց ծրագրից, և խաղաղություն հաստատվեց երկրում. և խաղաղությունը տևեց մոտ չորս տարիների ընթացքում, այնպես որ ոչ մի արյունահեղություն չեղավ:
- 13 Բայց ամբարշտությունը գերակշռում էր ողջ երկրի երեսին, այնպես որ Տերը վերցրեց իր սիրելի աշակերտներին, և հրաշքների ու բժշկությունների գործը դադարեց՝ ժողովրդի անօրինության պատճառով:
- 14 Եվ չկային պարգևներ Տիրոջից, և Սուրբ Հոգին չէր գալիս որևէ մեկի վրա՝ նրանց ամբարշտության և անհավատության պատճառով:
- 15 Եվ ես՝ լինելով տասնհինգ տարեկան, և լինելով որոշ չափով լրջմիտ խելքով, ուստի Տերն այցելեց ինձ, և ես ճաշակեցի ու իմացա Հիսուսի բարության մասին:
- 16 Եվ ես փորձեցի քարոզել այս ժողովրդին, բայց իմ բերանը փակվեց, և ինձ արգելվեց, որ ես քարոզեի նրանց. քանզի ահա, նրանք կանխամտածված ապստամբել էին իրենց Աստծո դեմ. և սիրելի աշակերտները ետ վերցվեցին երկրից՝ նրանց անօրինության պատճառով:
- 17 Բայց ես մնացի նրանց մեջ, սակայն ինձ արգելվեց քարոզել նրանց, նրանց սրտերի կարծրության պատճառով. և նրանց սրտերի կարծրության պատճառով երկիրն անհիծվեց նրանց համար:
- 18 Եվ այս Գադիանթոնի ավազակները, որոնք Լամանացիների մեջ էին, հեղեղել էին երկիրը, այնպես որ այնտեղի բնակիչները սկսեցին թաքցնել իրենց գանձերը հողում. և դրանք դարձան սպրդուն, որովհետև Տերն անհիծել էր երկիրը, որպեսզի նրանք չկարողանային պահել դրանք, ոչ էլ կրկին պահպանել դրանք:

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 Եվ եղավ այնպես, որ կային
կախարդություններ և մոգություններ և
հմայություններ. և չարի զորությունը գործածվում
էր երկրի ողջ երեսին՝ մինչև իսկ ի կատարումն
Աբինադիի և նաև Սամուել Լամանացու
խոսքերի:

And it came to pass that there were sorceries, and
witchcrafts, and magics; and the power of the evil
one was wrought upon all the face of the land, even
unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and
also Samuel the Lamanite.

Մորմոն 2

- 1 Եվ եղավ այնպես, այդ նույն տարում կրկին մի պատերազմ սկսվեց Նեփիացիների ու Լամանացիների միջև: Եվ չնայած իմ երիտասարդ լինելուն, ես հաղթանդամ էի. հետևաբար, Նեփիի ժողովուրդը նշանակեց ինձ, որ ես լինեի իրենց առաջնորդը, կամ իրենց զորքերի առաջնորդը:
- 2 Ուստի եղավ այնպես, որ իմ տասնվեցերորդ տարում ես առաջ գնացի Լամանացիների դեմ՝ Նեփիացիների բանակի գլուխն անցած. ուստի, երեք հարյուր և քսանվեց տարի էր անցել:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և քսանկյոթերորդ տարում Լամանացիները եկան մեզ վրա չափազանց մեծ ուժով, այնպես որ նրանք ահաբեկեցին իմ զորքերին. ուստի, նրանք չկամեցան կռվել, և նրանք սկսեցին նահանջել դեպի հյուսիսային երկիրը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ մենք եկանք Անգոլա քաղաքը, և մենք վերցրեցինք քաղաքի տիրապետությունը, և պատրաստություններ տեսանք՝ պաշտպանվելու Լամանացիների դեմ: Եվ եղավ այնպես, որ մենք ամրացրեցինք քաղաքը մեր զորությամբ. բայց չնայած բոլոր մեր ամրություններին, Լամանացիները եկան մեզ վրա և դուրս քշեցին մեզ քաղաքից:
- 5 Եվ նրանք դուրս քշեցին մեզ նաև Դավթի երկրից:
- 6 Եվ մենք արշավեցինք առաջ և եկանք Հետուի երկիրը, որն արևմտյան սահմաններում էր՝ ծովեզրին մոտիկ:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ժողովեցինք մեր ժողովրդին այնքան արագ, որքան դա հնարավոր էր, որպեսզի ի մի հավաքեինք նրանց մեկ խմբով:
- 8 Բայց ահա, երկիրը լցված էր ավազակներով և Լամանացիներով. և չնայած այն մեծ կործանմանը, որը կախված էր իմ ժողովրդի վրա, նրանք չապաշխարեցին իրենց շատ արարքներից. ուստի, արյուն և կոտորած էր սփռվել ողջ երկրի երեսով մեկ, ինչպես Նեփիացիների կողմում, այնպես էլ Լամանացիների կողմում. և դա մի կատարյալ հեղաշրջում էր ողջ երկրի երեսով մեկ:

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

- 9 Եվ այժմ Լամանացիներն ունեին թագավոր, և նրա անունն Ահարոն էր. և նա եկավ մեր դեմ, մի քառասունչորս հազարանոց բանակով: Եվ ահա, ես կանգնեցի նրա դեմ քառասուններկու հազարով: Եվ եղավ այնպես, որ ես ջարդեցի նրան իմ բանակով, այնպես որ նա փախավ իմ առաջից: Եվ ահա, այս բոլորն արվեց, և երեք հարյուր և երեսուն տարի էր անցել:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները սկսեցին ապաշխարել իրենց անօրինությունից և սկսեցին աղաղակել, ճիշտ ինչպես մարգարեսցել էր Սամուել մարգարեն. քանզի ահա, ոչ մի մարդ չէր կարողանում պահել այն, ինչ իր սեփականն էր՝ գողերի և ավազակների և մարդասպանների, հմայության և մոգության պատճառով, որ կար երկրում:
- 11 Այսպիսով, լաց ու կոծ սկսվեց ողջ երկրում այս բաների պատճառով, և հատկապես՝ Նեփիի ժողովրդի մեջ:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ երբ ես՝ Մորմոնս, տեսա նրանց կոծն ու լացը, և նրանց վիշտը Տիրոջ առջև, սիրտս սկսեց հրճվել ներսումս, իմանալով Տիրոջ ողորմություններն ու երկայնամտությունը, հետևաբար, ենթադրելով, որ նա ողորմած կլինի նրանց հանդեպ, այնպես որ նրանք կրկին կդառնան մի արդարակյաց ժողովուրդ:
- 13 Բայց ահա, իմ այս ուրախությունը զուր էր, քանզի նրանց վշտանալն ի ապաշխարություն չէր, Աստծո բարության պատճառով. այլ դա ավելի շուտ վշտանալն էր նզովվածների, որովհետև Տերը միշտ չէր հանդուրժելու նրանց, որ երջանկություն գտնեն մեղքի մեջ:
- 14 Եվ նրանք չէին գալիս դեպի Հիսուսը կոտրված սրտով և փշրված հոգով, այլ անհիծում էին Աստծուն և ցանկանում մեռնել: Այնուամենայնիվ, նրանք սրով կռվում էին իրենց կյանքի համար:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ իմ վիշտը վերադարձավ ինձ կրկին, և ես տեսա, որ նրանց համար շնորհի օրն անցել էր՝ թե՛ աշխարհիկով, թե՛ հոգևորով. քանզի ես տեսա նրանցից հազարավորների՝ վար տապալված իրենց Աստծո դեմ բաց ապստամբությունում, և դիզված գոմաղբի պես երկրի երեսին: Եվ այսպիսով, երեք հարյուր և քառասունչորս տարի էր անցել:

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

- 16 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և քառասունհինգերորդ տարում Նեփիացիները սկսեցին փախչել Լամանացիների առաջից. և նրանք հետապնդվեցին, մինչև որ նրանք եկան, նույնիսկ մինչև Հասոնի երկիրը, նախքան հնարավոր եղավ կանգնեցնել նրանց իրենց նահանջում:
- 17 Եվ արդ, Հասոնի քաղաքը մոտ էր այն երկրին, որտեղ Ամմարոնը պահ էր սվել հիշատակարանները Տիրոջը, որպեսզի դրանք չոչնչացվեին: Եվ ահա ես գնացի, համաձայն Ամմարոնի խոսքի, և վերցրեցի Նեփիի թիթեղները, և մի հիշատակարան գրեցի՝ համաձայն Ամմարոնի խոսքերի:
- 18 Եվ Նեփիի թիթեղների վրա ես գրեցի բոլոր ամբարշտության և պղծությունների մի լրիվ պատմություն. բայց այս թիթեղների վրա ես խուսափեցի գրել նրանց ամբարշտության ու պղծությունների լրիվ պատմությունը, քանզի ահա, ամբարշտության և պղծությունների մի անընդմեջ տեսարան է եղել իմ աչքերի առաջ այն ժամանակից ի վեր, ինչ ես ձեռնհաս եղա տեսնել մարդկանց ուղիները:
- 19 Եվ վայ ինձ, նրանց ամբարշտության պատճառով. քանզի իմ սիրտը բոլոր իմ օրերում լցված է եղել վշտով նրանց ամբարշտության պատճառով. այնուամենայնիվ, ես գիտեմ, որ ես պիտի բարձրացվեմ վերջին օրը:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ այս տարում Նեփիի ժողովուրդը կրկին հետապնդվում էր և քշվում: Եվ եղավ այնպես, որ մենք հասանք հյուսիսային կողմի երկիրը, որը կոչվում էր Սեմ:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ մենք ամրացրեցինք Սեմ քաղաքը, և մենք ներս հավաքեցինք այնքան շատ ժողովուրդ, որքան հնարավոր էր, որ միգուցե մենք կարողանայինք փրկել նրանց կործանումից:
- 22 Եվ եղավ այնպես, երեք հարյուր և քառասունվեցերորդ տարում նրանք սկսեցին կրկին գալ մեզ վրա:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ ես խոսեցի իմ ժողովրդի հետ, և նրանց համոզեցի մեծ եռանդով, որ նրանք կանգնեին համարձակորեն Լամանացիների առջև և կռվեին իրենց կանանց և իրենց երեխաների, իրենց տների և իրենց օջախների համար:

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

- 24 Եվ իմ խոսքերը որոշ չափով բարձրացրեցին նրանց կորովը, այնպես որ նրանք չփախան Լամանացիների առաջից, այլ համարձակորեն կանգնեցին նրանց դեմ:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ մենք երեսուն հազարանոց բանակով կռվեցինք ընդդեմ հիսուն հազարանոց բանակի: Եվ եղավ այնպես, որ մենք այնպիսի վճռականությամբ կանգնեցինք նրանց առաջ, որ նրանք փախան մեր առջևից:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք փախան, մենք հետապնդեցինք նրանց մեր զորքերով, և նրանց դեմ եկանք կրկին և ջարդեցինք նրանց. սակայն Տիրոջ ուժը մեզ հետ չէր. այո, մենք թողնված էինք ինքներս մեզ, այնպես որ Տիրոջ Հոգին չէր մնում մեզ հետ. հետևաբար, մենք դարձել էինք մեր եղբայրների պես թույլ:
- 27 Եվ իմ սիրտը վշտանում էր իմ ժողովրդի մեծ դժբախտության պատճառով, նրանց ամբարշտության և նրանց պղծությունների պատճառով: Բայց ահա, մենք առաջ գնացինք Լամանացիների և Գադիանթոնի ավազակների դեմ, մինչև որ կրկին վերցրեցինք մեր ժառանգության հողերի տիրապետությունը:
- 28 Եվ անցել էր երեք հարյուր և քառասունհինգերորդ տարին: Եվ երեք հարյուր և հիսուներորդ տարում մենք դաշինք կնքեցինք Լամանացիների և Գադիանթոնի ավազակների հետ, որով մենք հասանք մեր ժառանգության հողերի բաժանմանը:
- 29 Եվ Լամանացիները տվեցին մեզ հյուսիսային կողմի երկիրը, այո, նույնիսկ մինչև նեղ անցումը, որը տանում էր դեպի հարավային կողմի երկիրը: Եվ մենք տվեցինք Լամանացիներին հարավային կողմի ողջ երկիրը:

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Մորմոն 3

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները կրկին չեկան ճակատամարտելու, մինչև անցան տասը տարիներ ևս: Եվ ահա, ես գործի լծեցի իմ ժողովրդին՝ նեփիացիներին, նախապատրաստելու իրենց հողերը և իրենց զենքերը՝ ճակատամարտի ժամանակի համար:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Տերն ասաց ինձ. Աղաղակիր առ այս ժողովուրդը. Ապաշխարե՛ք, և եկե՛ք ինձ մոտ, և մկրտվե՛ք, և կրկին հիմնե՛ք իմ եկեղեցին, և դուք կիսնայվե՛ք:
- 3 Եվ ես աղաղակեցի առ այս ժողովուրդը, բայց դա զուր էր. և նրանք չգիտակցեցին, որ դա Տերն էր, որ խնայեց նրանց, և մի հնարավորություն շնորհեց նրանց՝ ապաշխարելու համար: Եվ ահա, նրանք կարծրացրեցին իրենց սրտերը Տիրոջ՝ իրենց Աստծո դեմ:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ այս տասը տարիներն անցնելուց հետո՝ Քրիստոսի գալստից սկսած՝ դառնալով ընդամենը երեք հարյուր և վաթսուն տարի, Լամանացիների թագավորն ինձ մի նամակ ուղարկեց, որն ինձ իմաց էր տալիս, որ նրանք կրկին նախապատրաստվում են գալ՝ ճակատամարտելու մեր դեմ:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ ես կարգադրեցի իմ ժողովրդին, որ նրանք ի մի հավաքվեն Ավերակներ երկրում, մի քաղաքում, որի սահմանները մոտ էին նեղ անցումին, որը տանում էր դեպի հարավային կողմի երկիրը:
- 6 Եվ այնտեղ մենք դիրքավորեցինք մեր զորքերը, որ կարողանայինք կանգնեցնել Լամանացիների զորքերը, որ նրանք չկարողանային տիրապետություն ձեռք բերել մեր հողերից որևէ մեկի վրա. ուստի, մենք ամրացանք նրանց դեմ մեր ողջ ուժով:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և վաթսունևեկերորդ տարում Լամանացիները վար եկան Ավերակներ քաղաքը՝ ճակատամարտելու մեր դեմ. և եղավ այնպես, որ այդ տարում մենք ջարդեցինք նրանց այնպես, որ նրանք կրկին վերադարձան իրենց սեփական հողերը:
- 8 Եվ երեք հարյուր և վաթսունևերկուերորդ տարում նրանք կրկին վար եկան՝ ճակատամարտելու: Եվ մենք կրկին ջարդեցինք նրանց, և կոտորեցինք նրանց մի մեծ թվաքանակով, և նրանց մեռելներին ծովը զցեցինք:

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

- 9 Եվ այժմ, այս մեծ բանի պատճառով, որ իմ ժողովուրդը՝ Նեփիացիներն արեցին, նրանք սկսեցին պարծենալ իրենց սեփական ուժով, և սկսեցին երդվել երկնքի առաջ, որ իրենք վրեժխնդիր կլինեն իրենց եղբայրների արյան համար, որոնք կոտորվել էին իրենց թշնամիների կողմից:
- 10 Եվ նրանք երդվեցին երկնքով, և նաև Աստծո զահով, որ իրենք գնալու են ճակատամարտելու իրենց թշնամիների դեմ, և բնաջնջելու են նրանց երկրի երեսից:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ ես՝ Մորմոնս, բացարձակապես հրաժարվեցի այս ժամանակից ի վեր այս ժողովրդի հրամանատարն ու առաջնորդը լինել՝ նրանց ամբարշտության և պղծության պատճառով:
- 12 Ահա, ես առաջնորդել էի նրանց, չնայած իրենց ամբարշտությանը, ես շատ անգամ էի առաջնորդել նրանց՝ ճակատամարտելու, և սիրել էի նրանց իմ ողջ սրտով, համաձայն Աստծո սիրո, որն իմ մեջ էր. և իմ հոգին ամբողջ օրը դուրս էր թափվել աղոթքում առ իմ Տերը՝ նրանց համար. այնուամենայնիվ, դա առանց հավատքի էր՝ նրանց սրտերի կարծրության պատճառով:
- 13 Եվ երեք անգամ ես ազատել եմ նրանց իրենց թշնամիների ձեռքից, և նրանք չապաշխարեցին իրենց մեղքերից:
- 14 Եվ երբ նրանք երդվեցին այն ամենով, որ իրենց արգելված էր մեր Տիրոջ և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի կողմից, որ նրանք գնալու էին իրենց թշնամիների հետ ճակատամարտելու, և վրեժխնդիր լինելու իրենց եղբայրների արյան համար, ահա, Տիրոջ ձայնը եկավ ինձ՝ ասելով.
- 15 Վրեժն իմն է, և ես կհատուցեմ. և քանի որ այս ժողովուրդը չապաշխարեց, երբ ես ազատեցի նրանց, ահա, նրանք պիտի բնաջնջվեն երկրի երեսից:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ ես կտրականապես հրաժարվեցի գնալ վեր՝ իմ թշնամիների դեմ. և ես արեցի, ճիշտ ինչպես Տերն էր պատվիրել ինձ. և ես կանգնեցի, որպես մի պարաս պանաստես, հայտնելու աշխարհին այն բաները, որոնք ես տեսնում և լսում էի, Հոգու դրսևորումների համաձայն, որը վկայել էր գալիք բաների մասին:

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

17 Հետևաբար, ես գրում եմ ձեզ, հեթանոսներ, և նաև ձեզ, Իսրայելի տուն, երբ գործը սկսվի, որ դուք մոտ կլինեք ձեր ժառանգության հողը վերադառնալու համար նախապատրաստվելուն:

18 Այո, ահա, ես գրում եմ աշխարհի բոլոր ծայրերին. այո, ձեզ, Իսրայելի տասներկու ցեղեր, որ պիտի դատվեք, համաձայն ձեր գործերի, տասներկուսի կողմից, որոնց Հիսուսն ընտրեց՝ լինելու իր աշակերտները, Երուսաղեմի հողում:

19 Եվ ես գրում եմ նաև այս ժողովրդի մնացորդին, որոնք նույնպես պիտի դատվեն տասներկուսի կողմից, որոնց Հիսուսն ընտրեց այս երկրում. և նրանք պիտի դատվեն մյուս տասներկուսի կողմից, որոնց Հիսուսն ընտրեց Երուսաղեմի հողում:

20 Եվ այս բաները Հոգին հայտնում է ինձ. հետևաբար, ես գրում եմ ձեզ բոլորիդ: Եվ այս պատճառով եմ ես գրում ձեզ, որպեսզի դուք կարողանաք իմանալ, որ դուք պետք է բոլորդ կանգնեք Քրիստոսի ատյանի առջև, այո, ամեն հոգի, որը պատկանում է Ադամի ողջ մարդկային ընտանիքին. և դուք պետք է կանգնեք՝ դատվելու ըստ ձեր գործերի, լինեն դրանք բարի, թե չար:

21 Եվ նաև, որպեսզի դուք կարողանաք հավատալ Հիսուս Քրիստոսի ավետարանին, որը դուք կունենաք ձեր մեջ. և նաև, որպեսզի հրեաները՝ Տիրոջ ուխտյալ ժողովուրդը, ունենան ևս մեկ վկայություն, բացի նրանից, ում նրանք տեսան ու լսեցին, որ Հիսուսը, որին նրանք սպանեցին, իրոք Քրիստոսն էր և իրոք՝ Աստված:

22 Եվ ես կկամենայի համոզել աշխարհի բոլոր ծայրերին՝ ապաշխարել և պատրաստվել՝ կանգնելու Քրիստոսի ատյանի առջև:

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Մորմոն 4

- 1 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և վաթսուներեքերորդ տարում Նեփիացիներն իրենց զորքերով գնացին վեր, Ավերակներ երկրից դուրս, ճակատամարտելու Լամանացիների դեմ:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիների զորքերը կրկին ետ մղվեցին դեպի Ավերակներ երկիրը: Եվ մինչդեռ նրանք հոգնած էին, Լամանացիների մի թարմ զորք եկավ նրանց վրա. և նրանք մի ծանր ճակատամարտ ունեցան, այնպես որ Լամանացիները վերցրեցին Ավերակներ քաղաքի տիրապետությունը, և սպանեցին Նեփիացիներից շատերին, և շատ գերիներ վերցրեցին:
- 3 Իսկ մնացածը փախան ու միացան Թեանկում քաղաքի բնակիչներին: Արդ, Թեանկում քաղաքը գտնվում էր ծովեզրին մոտ սահմաններում. և այն նաև մոտ էր Ավերակներ քաղաքին:
- 4 Եվ դա եղավ, որովհետև Նեփիացիների զորքերը գնացին Լամանացիների վրա, այնպես որ նրանք սկսեցին ջախջախվել. քանզի, եթե դա չլիներ, Լամանացիները չէին կարող իշխանություն ունենալ նրանց վրա:
- 5 Բայց ահա, Աստծո դատաստանները վրա կհասնեն ամբարիշտներին. և դա ամբարիշտների միջոցով է, որ ամբարիշտները պատժվում են. քանզի ամբարիշտներն են, որ մարդկանց զավակների սրտերը դրդում են արյունահեղության:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները պատրաստություններ տեսան՝ գալու Թեանկում քաղաքի դեմ:
- 7 Եվ եղավ այնպես, երեք հարյուր և վաթսուներեսերորդ տարում, Լամանացիները եկան Թեանկում քաղաքի դեմ, որպեսզի վերցնեն նաև Թեանկում քաղաքի տիրապետությունը նույնպես:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ետ մղվեցին և ետ քշվեցին Նեփիացիների կողմից: Եվ երբ Նեփիացիները տեսան, որ իրենք Լամանացիներին քշեցին, նորից պարծեցան իրենց սեփական ուժով. և նրանք գնացին առաջ՝ իրենց սեփական զորությամբ, և կրկին վերցրեցին Ավերակներ երկրի տիրապետությունը:

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

- 9 Եվ այժմ բոլոր այս բաներն արվեցին, և երկու կողմից էլ եղան հազարավոր սպանվածներ՝ ինչպես Նեփիացիներից, այնպես էլ Լամանացիներից:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և վաթսունևեցերորդ տարին անցել էր, և Լամանացիները կրկին եկան Նեփիացիների վրա՝ ճակատամարտելու. և սակայն Նեփիացիները չէին ապաշխարել չարիքից, որ իրենք արել էին, այլ շարունակ համառում էին իրենց ամբարշտության մեջ:
- 11 Եվ անհնար է լեզվի համար նկարագրել, կամ մարդու համար գրել արյան ու կոտորածի այս զարհուրելի տեսարանի մի կատարյալ նկարագրություն, որը տեղի ունեցավ մարդկանց մեջ՝ ինչպես Նեփիացիների, այնպես էլ Լամանացիների. և ամեն սիրտ կարծրացած էր այնպես, որ նրանք հրճվում էին անընդհատ արյուն թափելով:
- 12 Եվ երբեք այսպիսի մեծ ամբարշտություն չէր եղել Լեփի բոլոր զավակների մեջ, ոչ էլ նույնիսկ ողջ Իսրայելի տան մեջ, ըստ Տիրոջ խոսքերի, ինչպիսին այս ժողովրդի մեջ էր:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները վերցրեցին Ավերակներ քաղաքի տիրապետությունը, և այս եղավ, որովհետև նրանց թիվը գերազանցում էր Նեփիացիների թվին:
- 14 Եվ նրանք նաև արշավեցին առաջ՝ Թեանկում քաղաքի դեմ, և դուրս քշեցին բնակիչներին այնտեղից, և վերցրեցին շատ գերիներ՝ թե՛ կանանց, թե՛ երեխաների, և նրանց որպես զոհ մատուցեցին իրենց կուռք աստվածներին:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և վաթսունևյոթերորդ տարում, Նեփիացիները՝ բարկացած լինելով այն պատճառով, որ Լամանացիները զոհաբերել էին իրենց կանանց և իրենց երեխաներին, նրանք չափազանց մեծ բարկությամբ գնացին Լամանացիների դեմ, այնպես որ նրանք կրկին ջարդեցին Լամանացիներին և դուրս քշեցին նրանց իրենց հողերից:
- 16 Եվ Լամանացիները կրկին չեկան Նեփիացիների դեմ, մինչև երեք հարյուր և յոթանասունևհինգերորդ տարին:

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

- 17 Եվ այս տարում նրանք վար եկան՝
Նեփիացիների դեմ, բոլոր իրենց ուժերով. և
նրանց չհաշվեցին՝ իրենց թվի մեծության
պատճառով:
- 18 Եվ այս ժամանակից ի վեր Նեփիացիներն
իշխանության չհասան Լամանացիների վրա, այլ
սկսեցին ոչնչացվել նրանց կողմից, ճիշտ ինչպես
ցողն արևի տակ:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները վար
եկան Ավերակներ քաղաքի դեմ. և շատ ծանր
ճակատամարտ տվեցին Ավերակներ երկրում,
որում նրանք ջարդեցին Նեփիացիներին:
- 20 Եվ նրանք կրկին փախուստի դիմեցին նրանց
առաջից, և եկան Բոսս քաղաքը. և այնտեղ
նրանք մեծ համարձակությամբ կանգնեցին
Լամանացիների դեմ, այնպես որ
Լամանացիները չջարդեցին նրանց, մինչև որ
նրանք չեկան երկրորդ անգամ:
- 21 Եվ երբ նրանք եկան երկրորդ անգամ,
Նեփիացիները քշվեցին և կոտորվեցին շատ մեծ
կոտորածով. նրանց կանանց և նրանց
երեխաներին կրկին զոհաբերեցին կուռքերին:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ Նեփիացիները կրկին
փախուստի դիմեցին նրանց առջևից, իրենց հետ
վերցնելով բոլոր բնակիչներին՝ ինչպես
քաղաքներում, այնպես էլ գյուղերում:
- 23 Եվ այժմ, ես՝ Մորմոնս, տեսնելով, որ
Լամանացիները մոտ էին երկիրը խորտակելուն,
հետևաբար, ես գնացի Սիմ բլուրը և վերցրեցի
բոլոր հիշատակարանները, որոնք Ամմարոնը
պահ էր տվել Տիրոջը:

And in this year they did come down against the
Nephites with all their powers; and they were not
numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no
power over the Lamanites, but began to be swept off
by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come
down against the city Desolation; and there was an
exceedingly sore battle fought in the land
Desolation, in the which they did beat the Nephites.

And they fled again from before them, and they
came to the city Boaz; and there they did stand
against the Lamanites with exceeding boldness, in-
somuch that the Lamanites did not beat them until
they had come again the second time.

And when they had come the second time, the
Nephites were driven and slaughtered with an ex-
ceedingly great slaughter; their women and their
children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee
from before them, taking all the inhabitants with
them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites
were about to overthrow the land, therefore I did go
to the hill Shim, and did take up all the records
which Ammaron had hid up unto the Lord.

Մորմոն 5

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ ես գնացի առաջ՝ Նեփիացիների մեջ, և ապաշխարեցի այն երդումից, որը ես արել էի, որ ես այլևս չէի օգնելու նրանց. և նրանք կրկին ինձ տվեցին իրենց զորքերի հրամանատարությունը, քանզի նրանք նայում էին ինձ վրա, կարծես թե ես կարող էի ազատել նրանց իրենց չարչարանքներից:
- 2 Բայց ահա, ես առանց հույսի էի, քանզի ես գիտեի Տիրոջ դատաստանները, որոնք պիտի գային նրանց վրա. քանզի նրանք չէին ապաշխարել իրենց անօրինություններից, այլ պայքարում էին իրենց կյանքի համար, առանց կանչելու առ այն էակը, որը ստեղծել էր իրենց:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիները եկան մեր դեմ, երբ մենք փախել էինք Հորդանան. Բայց ահա, նրանք ետ քշվեցին, այնպես որ նրանք այդ ժամանակ չվերցրեցին քաղաքը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կրկին եկան մեր դեմ, և մենք պաշտպանեցինք քաղաքը: Եվ կային նաև ուրիշ քաղաքներ, որոնք պաշտպանվեցին Նեփիացիների կողմից, բերդեր, որոնք խոչընդոտեցին նրանց, այնպես որ նրանք չկարողացան մտնել երկիրը, որը տարածված էր մեր առջև՝ կործանելու մեր երկրի բնակիչներին:
- 5 Բայց եղավ այնպես, որ ինչ հողերի մոտով որ մենք անցանք, և դրանց բնակիչները չհամախմբվեցին, կործանվեցին Լամանացիների կողմից, և նրանց քաղաքները, գյուղերը և բերդաքաղաքներն այրվեցին կրակով. և այսպես անցան երեք հարյուր և յոթանասունևիններ տարիներ:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երեք հարյուր և ութսուներորդ տարում Լամանացիները կրկին եկան մեր դեմ՝ ճակատամարտելու, և մենք արիաբար կանգնեցինք նրանց դեմ. Բայց այդ բոլորը զուր էր, քանզի այնքան մեծ էր նրանց թիվը, որ նրանք Նեփիացիներին ոտնակոխ արեցին:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ մենք կրկին փախուստի դիմեցինք, և նրանք, որոնց փախուստն ավելի արագ էր, քան Լամանացիներինը, ազատվեցին, և նրանք, որոնց փախուստը չէր գերազանցում Լամանացիներինը, վար տապալվեցին և բնաջնջվեցին:

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 Եվ այժմ ահա, ես՝ Մորմոնս, չեմ փափագում տակնուվրա անել մարդկանց հոգիները՝ նրանց նկարագրելով արյան ու կոտորածի այնպիսի մի սոսկալի տեսարան, ինչպիսին իմ աչքերի առջև էր փոփած. բայց ես՝ գիտենալով, որ այս բաները պետք է անկասկած հայտնի դարձվեն, և որ բոլոր բաները, որոնք թաքցված են, պետք է բացահայտվեն տների կտուրների վրա,–

9 Եվ նաև, որպեսզի այս բաների մասին մի տեղեկություն հասնի այս ժողովրդի մնացորդին, և նաև հեթանոսներին, որոնք, Տերն ասել է, պիտի ցրեն այս ժողովրդին, և այս ժողովուրդը կհամարվի ոչինչ նրանց մեջ,– ուստի ես մի փոքր համառոտագրում եմ անում, չհամարձակվելով տալ լրիվ պատմությունն այն բաների, որոնք ես տեսել եմ, այն պատվիրանի պատճառով, որը ես ստացել եմ, և նաև, որպեսզի դուք չունենաք խիստ մեծ վիշտ այս ժողովրդի ամբարշտության պատճառով:

10 Եվ այժմ ահա, ես ասում եմ այս նրանց սերնդին, և նաև հեթանոսներին, ովքեր մտահոգվում են Իսրայելի տան համար, ովքեր հասկանում են և գիտեն, թե որտեղից են գալիս իրենց օրհնությունները:

11 Քանզի ես գիտեմ, որ այդպիսիք կվշտանան Իսրայելի տան դժբախտության համար. այո, նրանք կվշտանան այս ժողովրդի կործանման համար. նրանք կվշտանան, որ այս ժողովուրդը չապաշխարեց, որպեսզի նրանք կարողանային գրկվել Հիսուսի բազուկներում:

12 Այժմ այս բաները գրվում են Հակոբի տան մնացորդի համար. և դրանք գրվում են այս ձևով, որովհետև դա հայտնի է Աստծուց, որ ամբարշտությունն ի հայտ չի բերի դրանք՝ նրանց համար. և դրանք պիտի պահ տրվեն Տիրոջը, որպեսզի դրանք առաջ գան նրան իսկ հարմար ժամանակ:

13 Եվ այս է պատվիրանը, որ ես ստացել եմ. և ահա, դրանք առաջ կգան, համաձայն Տիրոջ պատվիրանի, երբ նա հարմար կտեսնի, իր իմաստությամբ:

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

14 Եվ ահա, դրանք կզնան հրեաների
անհավատների մեջ. և այս նպատակով դրանք
կզնան, որպեսզի նրանք կարողանան համոզվել,
որ Հիսուսը Քրիստոսն է՝ կենդանի Աստծո Որդին.
որպեսզի Հայրը կարողանա իրագործել իր
Ամենասիրելիի միջոցով, իր մեծ ու հավերժական
նպատակը՝ վերադարձնելով հրեաներին, կամ
բոլոր Իսրայելի տունն իրենց ժառանգության
հողը, որը Տերը՝ իրենց Աստվածը տվել է նրանց, ի
կատարումն իր ուխտի.

15 Եվ նաև, որպեսզի այս ժողովրդի սերունդն
ավելի լիովին հավատա նրա ավետարանին, որը
կգա նրանց՝ հեթանոսներից. քանի որ այս
ժողովուրդը ցրված կլինի, և կդառնա մի թուխ, և
կեղտոտ, և մի նողկալի ժողովուրդ,
նկարագրությունից վեր՝ նրա, ինչը երբևէ եղել է
մեր մեջ, այո, նույնիսկ այն, ինչ եղել է
Լամանացիների մեջ, և դա՝ նրանց
անհավատության ու կռապաշտության
պատճառով:

16 Քանզի ահա, Տիրոջ Հոգին արդեն դադարել է
ճիգ թափելուց նրանց հայրերի հետ. և նրանք
առանց Քրիստոսի և Աստծո են աշխարհում. և
նրանք քշվում են այս ու այն կողմ, ինչպես մղեղը
քամու առաջ:

17 Նրանք մի ժամանակ հրաշալի ժողովուրդ էին,
և նրանք ունեին Քրիստոսին որպես իրենց հովիվ.
այո, նրանք նույնիսկ առաջնորդվում էին Հայր
Աստծո կողմից:

18 Բայց այժմ ահա, նրանք այս ու այն կողմ են
տարվում Սատանայի կողմից, ճիշտ ինչպես
մղեղն է քշվում քամու առաջ կամ ինչպես նավն է
տարուբերվում ալիքների վրա, առանց
առագաստի կամ խարսխի, կամ առանց որևէ
վարելու բանի. և ճիշտ ինչպես դա է, այդպես էլ
նրանք են:

19 Եվ ահա, Տերը պահել է նրանց
օրհնությունները, որոնք նրանք կարող էին
ստանալ երկրում հեթանոսների համար, որոնք
պիտի տիրեն երկրին:

20 Բայց ահա, կլինի այնպես, որ նրանք կքշվեն ու
կցրվեն հեթանոսների կողմից. և հետո, երբ
նրանք հեթանոսների կողմից քշված ու ցրված
կլինեն, ահա, այն ժամանակ Տերը կհիշի ուխտը,
որը նա արել է Աբրահամի և ամբողջ Իսրայելի
տան հետ:

And behold, they shall go unto the unbelieving of
the Jews; and for this intent shall they go—that they
may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of
the living God; that the Father may bring about,
through his most Beloved, his great and eternal pur-
pose, in restoring the Jews, or all the house of Israel,
to the land of their inheritance, which the Lord their
God hath given them, unto the fulfilling of his
covenant;

And also that the seed of this people may more
fully believe his gospel, which shall go forth unto
them from the Gentiles; for this people shall be scat-
tered, and shall become a dark, a filthy, and a loath-
some people, beyond the description of that which
ever hath been amongst us, yea, even that which
hath been among the Lamanites, and this because of
their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already
ceased to strive with their fathers; and they are with-
out Christ and God in the world; and they are driven
about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they
had Christ for their shepherd; yea, they were led
even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even
as chaff is driven before the wind, or as a vessel is
tossed about upon the waves, without sail or anchor,
or without anything wherewith to steer her; and
even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their bless-
ings, which they might have received in the land, for
the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be
driven and scattered by the Gentiles; and after they
have been driven and scattered by the Gentiles, be-
hold, then will the Lord remember the covenant
which he made unto Abraham and unto all the house
of Israel.

21 Եվ Տերը նաև կհիշի արդարների աղոթքները, որ նրանց համար հղվել են առ իրեն:

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

22 Եվ այն ժամանակ, ով հեթանոսներ, ինչպես դուք կարող եք կանգնել Աստծո զորության առջև, եթե չապաշխարեք և չդառնաք ձեր չար ուղիներից:

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

23 Միթե չգիտեք, որ դուք Աստծո ձեռքում եք: Միթե չգիտեք, որ նա ունի ողջ զորությունը, և նրա մեծ հրամանով երկիրը մագաղաթի պես պիտի գալարվի:

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

24 Հետևաբար, ապաշխարեք և խոնարհվեք նրա առաջ, որ չլինի թե նա դուրս գա արդարադատությամբ ձեր դեմ, որ չլինի թե Հակոբի սերնդի մի մնացորդ առաջ գա ձեր մեջ առյուծի պես, և պատառ-պատառ անի, և չլինի մեկը, որ ազատի:

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Մորմոն 6

- 1 Եվ այժմ ես ավարտում եմ հիշատակարանս իմ ժողովրդի՝ Նեփիացիների կործանման մասին: Եվ եղավ այնպես, որ մենք արշավեցինք Լամանացիներին ընդառաջ:
- 2 Եվ ես՝ Մորմոնս, մի նամակ գրեցի Լամանացիների թագավորին, և խնդրեցի նրանից, որ նա թույլ տար մեզ, որ մենք ի մի հավաքենք մեր ժողովրդին Կումորա երկրում, մի բլրի մոտ, որը կոչվում էր Կումորա, և այնտեղ մենք կկարողանայինք ճակատամարտ տալ նրանց:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ Լամանացիների թագավորը թույլ տվեց ինձ այն, ինչ ես խնդրել էի:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ մենք արշավեցինք առաջ՝ դեպի Կումորայի երկիրը, և մենք խփեցինք մեր վրանները՝ Կումորա բլրի շուրջբլուրը, և դա շատ ջրերի, գետերի, և աղբյուրների մի երկրում էր. և այստեղ մենք հույս ունեինք առավելության հասնել Լամանացիների նկատմամբ:
- 5 Եվ երբ երեք հարյուր և ութսունչորս տարի անց էր կացել, մենք ի մի հավաքեցինք մեր ժողովրդի բոլոր մնացածին Կումորայի երկրում:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ մենք ի մի հավաքեցինք մեր ողջ ժողովրդին Կումորայի երկրում, ահա, ես՝ Մորմոնս, սկսեցի ծերանալ. և իմանալով, որ դա իմ ժողովրդի վերջին պայքարն է, և պատվիրված լինելով Տիրոջ կողմից, որ ես չպետք է թույլ տամ, որ հիշատակարանները, որոնք փոխանցվել են մեր հայրերի կողմից, որոնք սրբազան են, ընկնեն Լամանացիների ձեռքը (քանզի Լամանացիները կոչնչացնեին դրանք), ուստի ես կազմում եմ այս հիշատակարանը Նեփիի թիթեղներից, և թաքցնում բոլոր հիշատակարանները Կումորա բլրում, որոնք վստահվել են ինձ Տիրոջ ձեռքով, բացի այս մի քանի թիթեղներից, որոնք ես տվեցի իմ որդի Մորմոնիին:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ իմ ժողովուրդը, իրենց կանանց ու իրենց երեխաների հետ, տեսան Լամանացիների զորքերին՝ իրենց ուղղությամբ արշավելիս. և մահվան այն սոսկալի վախով, որը լցնում է բոլոր ամբարիշտների կուրծքը, նրանք սպասում էին ընդունել նրանց:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք եկան՝ ճակատամարտելու մեր դեմ, և ամեն հոգի լցված էր սարսափով, նրանց թվի մեծության պատճառով:

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք հարձակվեցին իմ ժողովրդի վրա սրով և աղեղով և նետով և կացնով, և բոլոր ձևի պատերազմի զենքերով:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ իմ մարդիկ վար տապալվեցին, այո, նույնիսկ իմ տասը հազարը, որոնք ինձ հետ էին, և ես վիրավոր ընկա նրանց մեջ. և նրանք անցան իմ կողքով, այնպես որ նրանք վերջ չտվեցին իմ կյանքին:
- 11 Եվ երբ նրանք անցան մեր միջով և վար տապալեցին բոլոր իմ մարդկանց, բացի մեզանից քսանևչորսին (որոնց մեջ էր իմ որդի Մորոնին), և մենք, կենդանի մնալով մեր մարդկանց մահից հետո, հաջորդ օրը, երբ Լամանացիները վերադարձել էին իրենց ճամբարները, տեսանք Կումորա բլրի գագաթից, իմ գլխավորությամբ առաջնորդված, իմ մարդկանցից այն տասը հազարին, ովքեր վար էին տապալված:
- 12 Եվ մենք նաև տեսանք իմ մարդկանցից տասը հազարին, ովքեր առաջնորդվել էին իմ որդի Մորոնիի կողմից:
- 13 Եվ ահա, Գեդգեդոնայի տասը հազարն ընկած էին, և ինքը՝ նույնպես նրանց մեջ:
- 14 Եվ Լամահն էր ընկել իր տասը հազարով. և Գադգադան էր ընկել իր տասը հազարով. և Լիմհայն էր ընկել իր տասը հազարով. և Ենեումն էր ընկել իր տասը հազարով. և Կումենիան և Մորոնիան և Անթիոնումը և Սիբլոմը և Սեմը և Հոսը, – բոլորն ընկել էին՝ յուրաքանչյուրն իր տասը հազարով:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ կային ևս տասը, որոնք ընկել էին սրից, յուրաքանչյուրը՝ իրենց տասը հազարի հետ. այո, հիրավի ողջ իմ ժողովուրդն ընկել էր, բացի այն քսանևչորսից, որոնք ինձ հետ էին, և նաև մի քանիսից, որոնք փախել էին հարավային երկրներ, և մի քանիսից, ովքեր դասալքել անցել էին Լամանացիների կողմը. և նրանց միսը և ոսկորները և արյունը փռված էին երկրի երեսին, թողնված լինելով նրանց ձեռքով, ովքեր սպանել էին նրանց՝ փտելու գետնի վրա, և քայքայվելու ու վերադառնալու դեպի իրենց մայր հողը:
- 16 Եվ իմ հոգին պատռվում էր տվայտանքից, իմ ժողովրդի կոտորածի պատճառով, և ես աղաղակեցի.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

- 17 Ա՛խ, դո՛ւք, սիրուններ, ինչպես կարողացաք հեռանալ Տիրոջ ուղիներից: Ա՛խ, դո՛ւք, սիրուններ, ինչպես կարողացաք ուրանալ այն Հիսուսին, որը կանգնած էր՝ գրկաբաց ընդունելու ձեզ:
- 18 Ահա, եթե դուք արած չլինեիք այս, չէիք ընկնի: Բայց ահա, դուք ընկած եք, և ես ողբում եմ ձեր կորուստը:
- 19 Ա՛խ, դո՛ւք, սիրուն որդիներ և դուստրեր, դո՛ւք, հայրեր և մայրեր, դո՛ւք, ամուսիններ և կանայք, դո՛ւք, սիրուններ, ինչպես եղավ, որ դուք ընկաք:
- 20 Բայց ահա, դուք գնացիք, և իմ վիշտը չի կարող վերադարձնել ձեզ:
- 21 Եվ շուտով գալիս է օրը, որ ձեր մահկանացուն պիտի հագնի անմահություն, և այս մարմինները, որոնք այժմ փտում են ապականությամբ, պետք է շուտով դառնան անապական մարմիններ. և այն ժամանակ դուք պետք է կանգնեք Քրիստոսի ատյանի առջև՝ դատվելու ըստ ձեր գործերի. և եթե լինի այնպես, որ դուք արդար լինեք, այն ժամանակ դուք կօրհնվեք ձեր հայրերի հետ, որոնք հեռացել են ձեզանից առաջ:
- 22 Ա՛խ, եթե դուք ապաշխարեիք մինչև ձեզ վրա այս մեծ կործանման գալը: Բայց ահա, դուք գնացել եք, և Հայրը, այո, երկնքի Հավերժական Հայրը, գիտի ձեր վիճակը. և նա վարվում է ձեզ հետ՝ համաձայն իր արդարադատության ու ողորմության:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Մորմոն 7

- 1 Եվ այժմ ահա, ես կկամենայի խոսել որոշ բան այս ժողովրդի մնացորդի համար, ովքեր խնայվել են, եթե լինի այնպես, որ Աստված իմ խոսքերը տա նրանց, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ իրենց հայրերի գործերը. այո, ես խոսում եմ ձեզ համար, դուք, Իսրայելի տան մնացորդ. և սրանք են խոսքերը, որ ես ասում եմ.
- 2 Իմացեք, որ դուք Իսրայելի տնից եք:
- 3 Իմացեք, որ դուք պետք է գաք ապաշխարության, այլապես դուք չեք կարող փրկվել:
- 4 Իմացեք, որ դուք պետք է վար դնեք ձեր պատերազմի զենքերը, և այլևս չհրճվեք արյուն թափելով, և կրկին դրանք չվերցնեք, մինչև Աստված չպատվիրի ձեզ:
- 5 Իմացեք, որ դուք պետք է գաք ձեր հայրերի իմացությանը, և ապաշխարեք ձեր բոլոր մեղքերից ու անօրինություններից, և հավատար լինե՛ք Քրիստոսին, որ նա Աստծո Որդին է, և որ նա սպանվել է հրեաների կողմից, և Հոր զորությամբ նա կրկին հարություն է առել, որով նա հաղթանակ է ձեռք բերել գերեզմանի վրա. և նաև նրանում է մահվան խայթոցը կույ գնացել:
- 6 Եվ նա իրականացնում է մեռելների հարությունը, որի միջոցով մարդը պետք է բարձրացվի՝ կանգնելու նրա ատյանի առջև:
- 7 Եվ նա իրականացրել է աշխարհի փրկագնումը, որի միջոցով, նա, ով դատաստանի օրն անմեղ կգտնվի նրա առջև, նրան թույլ կտրվի բնակվել Աստծո ներկայության մեջ, իր արքայությունում, անդադար գովքեր գովերգելու երգչախմբերի հետ վերևում՝ Հորը և Որդուն և Սուրբ Հոգուն, որոնք մեկ Աստված են, երջանկության մի վիճակում, որը վերջ չունի:
- 8 Հետևաբար, ապաշխարեք և մկրտվեք Հիսուսի անունով, և կառչած մնացեք Քրիստոսի ավետարանից, որը մատչելի կդարձվի ձեզ, ոչ միայն այս հիշատակարանում, հիշատակարան, որը պիտի գա ձեզ հեթանոսներից, այլ նաև այն հիշատակարանում, որը պիտի գնա հեթանոսներին հրեաներից:

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

9 Քանզի ահա, սա գրվում է այն նպատակով, որ դուք հավատաք դրան. և եթե դուք հավատաք դրան, դուք կհավատաք նաև սրան. և եթե դուք հավատաք սրան, դուք կհիմանաք ձեր հայրերի մասին, և նաև այն զարմանալի գործերի մասին, որոնք գործվել են նրանց մեջ Աստծո զորությամբ:

10 Եվ դուք կհիմանաք նաև, որ դուք Հակոբի սերնդի մի մնացորդ եք. հետևաբար, դուք համարվում եք առաջին ուխտի ժողովրդի հետ. և եթե լինի այնպես, որ դուք հավատաք Քրիստոսին և մկրտվեք, նախ՝ ջրով, հետո՝ կրակով և Սուրբ Հոգով, հետևելով մեր Փրկչի օրինակին, համաձայն նրա, ինչ նա պատվիրել է մեզ, ձեզ համար լավ կլինի դատաստանի օրը: Ամեն:

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Մորմոն 8

- 1 Ահա ես՝ Մորմոնիս, ավարտում եմ իմ հոր՝ Մորմոնի հիշատակարանը: Ահա, ես որոշ բաներ էլ ունեմ գրելու, բաներ, որոնք ինձ պատվիրվել են իմ հոր կողմից:
- 2 Եվ այժմ եղավ այնպես, որ Կումորայի մեծ և սուկալի ճակատամարտից հետո, ահա, Նեփիացիները, որոնք փախել էին հարավային կողմի երկիրը, հետապնդվեցին Լամանացիների կողմից, մինչև որ նրանք բոլորը կործանվեցին:
- 3 Եվ իմ հայրը նույնպես սպանվեց նրանց կողմից, և ես հիրավի մնացել եմ մենակ՝ գրելու իմ ժողովրդի կործանման տխուր պատմությունը: Բայց ահա, նրանք հեռացել են, և ես կատարում եմ իմ հոր պատվիրանը: Եվ արդյոք նրանք կսպանեն ինձ, ես չգիտեմ:
- 4 Հետևաբար, ես կգրեմ և կթաքցնեմ հիշատակարանները հողում. և թե ուր կգնամ ես՝ դա կարևոր չէ:
- 5 Ահա, իմ հայրը կազմել է այս հիշատակարանը, և նա գրել է դրանց նպատակը: Եվ ահա ես կգրեի դա նույնպես, եթե ես տեղ ունենայի թիթեղների վրա, բայց ես չունեմ. և ոչ էլ հանքանյութ ունեմ, քանզի ես մենակ եմ: Իմ հայրը և բոլոր իմ ազգականները սպանվել են ճակատամարտում, և ես չունեմ ո՛չ ընկերներ, ո՛չ էլ որևէ տեղ գնալու. և որքան ժամանակ Տերը թույլ կտա, որ ես ապրեմ, ես չգիտեմ:
- 6 Ահա, չորս հարյուր տարիներ են անցել մեր Տիրոջ և Փրկչի գալստից ի վեր:
- 7 Եվ ահա, Լամանացիները հետապնդել են իմ ժողովրդին՝ Նեփիացիներին, քաղաքից քաղաք և տեղից տեղ, նույնիսկ մինչև որ նրանք այլևս չկան. և մեծ եղավ նրանց անկումը. այո, մեծ և զարմանալի է իմ ժողովրդի՝ Նեփիացիների կործանումը:
- 8 Եվ ահա, այդ Տիրոջ ձեռքն է, որ արեց սա: Եվ նաև ահա Լամանացիները մեկը մյուսի հետ պատերազմի մեջ են. և այս երկրի ամբողջ երեսը սպանության ու արյունահեղության մի անընդմեջ շրջան է. և ոչ ոք չգիտի պատերազմի վերջը:
- 9 Եվ այժմ ահա, ես այլևս չեմ խոսում նրանց մասին, քանզի, բացի Լամանացիներից և ավազակներից, ոչ մեկը գոյություն չունի այս երկրի երեսին:

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

- 10 Եվ չկա ոչ մեկը, որ իմանա ճշմարիտ Աստծուն, բացի Հիսուսի աշակերտներից, ովքեր մնացել էին երկրում, մինչև որ ժողովրդի ամբարշտությունն այնքան մեծ եղավ, որ Տերը թույլ չտվեց նրանց մնալ ժողովրդի հետ. և արդյոք նրանք երկրի երեսին են, թե ոչ, ոչ մի մարդ չգիտի:
- 11 Բայց ահա, իմ հայրը և ես տեսել ենք նրանց, և նրանք ծառայել են մեզ:
- 12 Եվ ովքեր, որ ընդունեն այս հիշատակարանը, և շղատապարտեն այն, թերությունների պատճառով, որոնք կան դրա մեջ, այդպիսիք կիմանան ավելի մեծ բաներ, քան սրանք: Ահա, ես Մորոնին եմ. և լինել դա հնարավոր, ես բոլոր բաները հայտնի կդարձնեի ձեզ:
- 13 Ահա, ես ավարտում եմ այս ժողովրդի մասին խոսելը: Ես Մորմոնի որդին եմ, և իմ հայրը Նեփիի մի հետնորդ էր:
- 14 Եվ ես նա եմ, ով պահ է տալիս այս հիշատակարանը Տիրոջ համար. դրա թիթեղները ոչ մի արժեք չունեն, Տիրոջ պատվիրանի պատճառով: Քանզի նա ճշմարիտ է ասում, որ ոչ մեկը չպիտի դրանք ունենա՝ շահ ստանալու համար. բայց դրանց հիշատակարանը մեծ արժեքի է. և ով որ ի լույս բերի այն, նրան Տերը կօրհնի:
- 15 Քանզի ոչ ոք զորություն չի ունենա ի լույս բերելու այն, մինչև դա տրված չլինի Աստծո կողմից. քանզի Աստված կամենում է, որ դա արվի միմիայն իր փառքին ուղղված աչքով, կամ ի բարօրություն հին և վաղուց սփռված Տիրոջ ուխտյալ ժողովրդի:
- 16 Եվ օրհնված լինի նա, որ ի լույս կբերի այս բանը. քանզի այն դուրս կբերվի խավարից ի լույս, համաձայն Աստծո խոսքի. այո, այն դուրս կբերվի հողից, և այն դուրս կշողա խավարից, և կհասնի մարդկանց իմացությանը. և դա կարվի Աստծո զորությամբ:
- 17 Եվ եթե լինեն սխալներ, դրանք մարդկանց սխալներն են: Բայց ահա, մենք չգիտենք ոչ մի սխալ. այնուամենայնիվ, Աստված գիտի բոլոր բաները. հետևաբար, նա, ով դատապարտում է, թող զգոն լինի, որ չլինի թե նա դժոխքի կրակի վտանգի տակ լինի:
- 18 Եվ նա, որ ասում է. Տույց տուր ինձ, թե չէ կգարկվես, թող նա զգուշանա, որ չլինի թե նա հրամայի այն, ինչ արգելված է Տիրոջ կողմից:

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

- 19 Քանզի ահա, նա, որ դատում է հապճեպորեն, ինքը էլ կդատվի հապճեպորեն. քանզի համաձայն իր գործերի պիտի լինի իր վարձքը. հետևաբար, նա, որ զարկում է, ինքն էլ կզարկվի՝ Տիրոջ կողմից:
- 20 Տեսեք, թե ինչ է ասում սուրբ գիրքը՝ մարդ չպիտի զարկի, ոչ էլ պիտի դատի. քանզի դատաստանն իմն է, ասում է Տերը, և վրեժխնդրությունը նույնպես իմն է, և ես կհատուցեմ:
- 21 Եվ ով որ ցատում և պայքար կշնչի Տիրոջ գործի դեմ և Տիրոջ ուխտյալ ժողովրդի դեմ, որոնք Իսրայելի տնից են, և կասի. Մենք կկործանենք Տիրոջ գործը, և Տերը չի հիշի իր ուխտը, որն արել է Իսրայելի տան հետ, նա կտրվելու և կրակի մեջ զցվելու վտանգի տակ կլինի.
- 22 Քանզի Տիրոջ հավերժական նպատակները պիտի շարունակվեն, մինչև որ բոլոր նրա խոստումները կատարվեն:
- 23 Քննեք Եսայիայի մարգարեությունները: Ահա, ես չեմ կարող գրել դրանք: Այո, ահա ես ասում եմ ձեզ, որ այն սրբերը, ովքեր գնացել են ինձանից առաջ, ովքեր տիրել են այս երկրին, պիտի աղաղակեն, այո, նույնիսկ փոշուց կաղաղակեն նրանք առ Տերը. և ինչպես կենդանի է Տերը, նա կհիշի ուխտը, որն արել է նրանց հետ:
- 24 Եվ նա գիտի նրանց աղոթքները, որ դրանք ի սեր իրենց եղբայրների էին: Եվ նա գիտի նրանց հավատքը, քանզի իր անունով նրանք կարողանում էին սարեր տեղափոխել. և իր անունով նրանք կարողանում էին ստիպել գետնին ցնցվել. և իր խոսքի զորությամբ նրանք գետնին տապալեցին բանտերը. այո, նույնիսկ բոցավառ հնոցը չկարողացավ վնասել նրանց, ոչ էլ վայրի զագանները, ոչ էլ թունավոր օձերը, իր խոսքի զորության շնորհիվ:
- 25 Եվ ահա, նրանց աղոթքները նույնպես ի սեր նրա էին, ում Տերը թույլ կտար ի հայտ բերելու այս բաները:

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

- 26 Եվ ոչ մեկը պետք չէ, որ ասի՝ դրանք չեն գալու, քանզի դրանք անկասկած պիտի գան, քանզի Տերն է խոսել դա. քանզի, հողից դրանք դուրս կգան, Տիրոջ ձեռքով, և ոչ ոք չի կարող խանգարել. և դա կգա մի այնպիսի օր, երբ կասվի, որ հրաշքները վերացել են. և այն կգա, ճիշտ կարծես մեկը կխոսի մեռած տեղից:
- 27 Եվ դա կգա այն օրը, երբ սրբերի արյունը կաղաղակի առ Տերը, գաղտնի խմբակցությունների ու խավարի գործերի պատճառով:
- 28 Այո, դա կգա այն օրը, երբ Աստծո զորությունը կուրանան և եկեղեցիները կդառնան պղծված և բարձրամտացած իրենց սրտերի հպարտությունից. այո, նույնիսկ այն օրը, երբ եկեղեցիների առաջնորդներն ու ուսուցիչները կբարձրանան իրենց սրտերի հպարտությունից, մինչև իսկ նախանձելով նրանց, ովքեր պատկանում են իրենց եկեղեցիներին:
- 29 Այո, դա կգա այն օրը, երբ կլսվեն հրդեհների և փոթորիկների և ծխի մեզերի մասին օտար երկրներում.
- 30 Եվ կլսվեն նաև պատերազմների, պատերազմների համբավների և զանազան տեղերում երկրաշարժերի մասին:
- 31 Այո, դա կգա այն օրը, երբ մեծ աղտոտվածություն կլինի երկրի երեսին. կլինեն մարդասպանություններ և ավազակություն, ստախոսություն և խաբեություններ, պռոշկություններ և ամեն ձևի պղծություններ. երբ կլինեն շատերը, ովքեր կասեն. Արա այս, կամ արա այն, և նշանակություն չունի, քանզի վերջին օրը Տերը կաջակցի այդպես անողներին: Բայց վայ այդպիսիներին, քանզի նրանք դառը մաղձի և անօրինության կապանքների մեջ են:
- 32 Այո, դա կգա այն օրը, երբ եկեղեցիներ կլինեն հիմնված, որոնք կասեն. Եկեք ինձ մոտ, և ձեր փողի համար ձեզ կներվեն ձեր մեղքերը:
- 33 Ո՛վ դուք, ամբարիշտ և խոտորյալ և խստապարանոց ժողովուրդ, ինչո՞ւ եք դուք ձեզ համար եկեղեցիներ հիմնել, միթե շահ ստանալու համար: Ինչո՞ւ եք դուք ձևափոխել Աստծո սուրբ խոսքը, որպեսզի նզովք բերեք ձեր հոգիներին: Ահա, նայեք Աստծո հայտնություններին. քանզի ահա, գալիս է ժամանակը՝ այն օրը, երբ բոլոր այս բաները պիտի կատարվեն:

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

34 Ահա, Տերն ինձ ցույց է տվել մեծ և զարմանալի բաներ նրա վերաբերյալ, ինչ պետք է շուտով գա, այն օրը, երբ այս բաներն առաջ կգան ձեր մեջ:

35 Ահա, ես խոսում եմ ձեզ հետ, կարծես դուք ներկա լինեք, և սակայն դուք ներկա չեք: Բայց ահա, Հիսուս Քրիստոսը ձեզ ցույց է տվել ինձ, և ես գիտեմ ձեր արարքները:

36 Եվ ես գիտեմ, որ դուք քայլում եք ձեր սրտերի հպարտությամբ. և չկա ոչ մեկը, բացի միայն մի քանիսից, որոնք իրենց չեն բարձրացնում իրենց սրտերի հպարտությունից, մինչև իսկ շատ ընտիր հանդերձներ կրելը, մինչև նախանձ և պայքար և ոխ, հալածանքներ և ամեն ձևի անօրինություններ. և ձեր եկեղեցիները, այո, նույնիսկ յուրաքանչյուրը դարձել է աղտոտված, ձեր սրտերի հպարտության պատճառով:

37 Քանզի ահա, դուք ավելի շատ սիրում եք փողը և ձեր ստացվածքը, ձեր ընտիր հանդերձները և ձեր եկեղեցիները զարդարելը, քան սիրում եք աղքատին ու կարիքավորին, հիվանդին ու չարչարվածին:

38 Ո՛վ դուք, աղտոտվածներ, դո՞ւք կեղծավորներ, դո՞ւք ուսուցիչներ, ովքեր ծախում եք ձեզ նրա համար, ինչը քայքայվելու է, ինչո՞ւ եք դուք աղտոտել Աստծո սուրբ եկեղեցին: Ինչո՞ւ եք դուք ամաչում վերցնել ձեզ վրա Քրիստոսի անունը: Ինչո՞ւ դուք չեք մտածում, որ անվերջ երջանկության արժեքն ավելի մեծ է, քան այն թշվառությանը, որը երբեք չի մեռնում, միթե աշխարհի գովասանքի համար:

39 Ինչո՞ւ եք դուք զարդարում ձեզ նրանով, ինչը կյանք չունի, և սակայն թույլ տալիս, որ սովածը և կարիքավորը և մերկը և հիվանդը և չարչարվածն անցնի ձեր կողքով, և ուշք չեք դարձնում նրանց:

40 Այո, ինչո՞ւ եք դուք շահ ստանալու համար զաղտնի պղծություններ հիմնում և ստիպում, որ այրիները սզան Տիրոջ առջև, և նաև որբերը սզան Տիրոջ առջև, և նաև նրանց հայրերի ու նրանց ամուսինների արյունը գետնից աղաղակի առ Տերը վրեժխնդրության համար, ձեր գլխին:

41 Ահա, վրեժխնդրության սուրը կախված է ձեզ վրա. և ժամանակը շուտով գալիս է, որ նա սրբերի արյան համար վրեժ կյուծի ձեզանից, քանզի նա այլևս չի տանի նրանց աղաղակները:

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Մորմոն 9

- 1 Եվ այժմ, ես խոսում եմ նաև նրանց վերաբերյալ, ովքեր չեն հավատում Քրիստոսին:
- 2 Ահա, կհավատա՞ք դուք ձեր այցելության օրը, ահա, երբ Տերը գա, այո, նույնիսկ այն մեծ օրը, երբ երկիրը կգալարվի մագաղաթի պես, և տարրերը կհավլեն այրող տաքությունից, այո, այն մեծ օրը, երբ դուք կբերվեք՝ կանգնելու Աստծո Գառի առաջ, այն ժամանակ միթե դուք կասեք, որ Աստված չկա:
- 3 Այն ժամանակ միթե դուք դեռ կուրանաք Քրիստոսին, կամ կարո՞ղ եք նայել Աստծո Գառին: Միթե դուք կարծում եք, որ դուք պիտի բնակվեք նրա հետ ձեր հանցանքի գիտակցության ներքո: Միթե դուք կարծում եք, որ դուք կկարողանաք երջանիկ լինել, բնակվելով այն սուրբ Էակի հետ, երբ ձեր հոգիները պրկված են հանցանքի գիտակցումից, որ դուք միշտ ոտնահարել եք նրա օրենքները:
- 4 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ դուք կլինեք ավելի թշվառ՝ բնակվելով սուրբ և արդար Աստծո հետ, նրա առջև ձեր աղտոտվածության գիտակցության ներքո, քան դուք կլինեք՝ ապրելով նզովված հոգիների հետ դժոխքում:
- 5 Քանզի ահա, երբ դուք կբերվեք՝ տեսնելու ձեր մերկությունն Աստծո առջև, և նաև Աստծո փառքը, և Հիսուս Քրիստոսի սրբությունը, դա անմար կրակի մի բոց կվառի ձեր մեջ:
- 6 Օ՛հ, ուրեմն, անհավատներ, դարձեք դեպի Տերը, ուժգին աղաղակեք առ Հայրը՝ Հիսուսի անունով, որ, միգուցե, այն մեծ և վերջին օրը, դուք կարողանաք անբիծ, մաքուր, անարատ և ճերմակ համարվել՝ մաքրված լինելով Գառան արյան միջոցով:
- 7 Եվ դարձյալ, ես խոսում եմ ձեզ հետ, որ ուրանում եք Աստծո հայտնությունները, և ասում, թե դրանք վերացել են, որ չկան ոչ մի հայտնություններ, ոչ էլ մարգարեություններ, ոչ պարզևներ, ոչ բժշկություններ, ոչ լեզուներով խոսել, ոչ էլ լեզուներով թարգմանել:
- 8 Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ նա, ով ուրանում է այս բաները, չգիտի Քրիստոսի ավետարանը. այո, նա չի կարդացել սուրբ գրքերը. եթե կարդացել է, նա չի հասկանում դրանք:

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

- 9 Քանզի մի՞թե մենք չենք կարդում, որ Աստված նույնն է՝ երեկ, այսօր, և հավիտյան, և նրա մեջ փոփոխություն չկա, ոչ էլ փոխվելու շուք:
- 10 Եվ այժմ, եթե դուք երևակայել եք մի աստված, որը փոփոխվում է, և որի մեջ կա փոխվելու շուք, այդ դեպքում դուք երևակայել եք մի աստված, որը հրաշքների Աստված չէ:
- 11 Բայց ահա, ես ցույց կտամ ձեզ հրաշքների մի Աստված, այսինքն՝ Աբրահամի Աստվածը և Իսահակի Աստվածը և Հակոբի Աստվածը. և դա այն նույն Աստվածն է, որը ստեղծեց երկինքները և երկիրը, և բոլոր բաները, որ դրանցում են:
- 12 Ահա, նա ստեղծեց Ադամին, և Ադամի միջոցով եկավ մարդու անկումը: Եվ մարդու անկման պատճառով եկավ Հիսուս Քրիստոսը, այսինքն՝ Հայրը և Որդին. և Հիսուս Քրիստոսի շնորհիվ եկավ մարդու փրկագնումը:
- 13 Եվ մարդու փրկագնման շնորհիվ, որը Հիսուս Քրիստոսի միջոցով եկավ, նրանք ետ են բերվում Տիրոջ ներկայության մեջ. այո, այս ձևով են բոլոր մարդիկ փրկագնվում, որովհետև Քրիստոսի մահն իրականացնում է հարությունը, որն իրականացնում է փրկագնում մի անվերջ քնից, քուն, որից բոլոր մարդիկ պիտի արթնացվեն Աստծո զորությամբ, երբ փողը հնչի. և նրանք դուրս կգան՝ թե՛ փոքր, թե՛ մեծ, և բոլորը կկանգնեն նրա դատարանի առջև՝ փրկագնված և արձակված լինելով մահվան այս հավերժական կապանքից, մահ, որը ժամանակավոր մահ է:
- 14 Եվ այնուհետև, նրանց վրա գալիս է Սուրբի դատաստանը. և այնուհետև, գալիս է ժամանակը, որ նա, ով կեղտոտ է, պիտի լինի տակավին կեղտոտ. և նա, ով արդար է, պիտի լինի տակավին արդար. նա, ով երջանիկ է, պիտի լինի տակավին երջանիկ. և նա, ով դժբախտ է, պիտի լինի տակավին դժբախտ:
- 15 Եվ այժմ, ով դուք, բոլորդ, որ պատկերացրել եք ձեզ մի աստված, որը հրաշքներ չի կարող անել, ես կկամենայի հարցնել ձեզ, արդյո՞ք այս բոլոր բաները տեղի են ունեցել, որոնց մասին ես խոսեցի: Վերջն արդեն եկել է: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. և Աստված չի դադարել հրաշքների Աստված լինել:
- 16 Ահա, մի՞թե այն բաները, որ Աստված գործել է, զարմանալի չեն մեր աչքում: Այո, և ո՞վ կարող է ըմբռնել Աստծո զարմանալի գործերը:

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

- 17 Ո՞վ կասի, թե հրաշք չէր, որ նրա խոսքով երկինքը և երկիրը եղավ. և նրա խոսքի զորությամբ մարդը ստեղծվեց հողի փոշուց. և նրա խոսքի զորությամբ հրաշքներ գործվեցին:
- 18 Եվ ո՞վ կասի, որ Հիսուս Քրիստոսը հզոր հրաշքներ չգործեց: Եվ շատ զորավոր հրաշքներ եղան առաքյալների ձեռքով գործված:
- 19 Եվ եթե եղել են հրաշքներ գործված այն ժամանակ, ինչո՞ւ է Աստված դադարել հրաշքների Աստված լինել, և այնուամենայնիվ, անփոփոխ էակ է: Եվ ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ նա չի փոխվում. եթե լիներ այդպես, նա կդադարեր Աստված լինել. իսկ նա չի դադարում Աստված լինել, և հրաշքների Աստված է:
- 20 Եվ պատճառը, թե ինչու է նա դադարում հրաշքներ գործել մարդկանց զավակների մեջ, այն է, որ նրանք ընկնում են անհավատության մեջ, և հեռանում են ճիշտ ուղուց, և չեն ճանաչում Աստծուն, որին պետք է ապավինեն:
- 21 Ահա, ես ասում եմ ձեզ. Ով որ ոչ մի բանի չկասկածելով հավատում է Քրիստոսին, ինչ էլ նա խնդրի Հորը՝ Քրիստոսի անունով, կտրվի նրան. և այս խոստումը բոլորի համար է, նույնիսկ աշխարհի ծայրերի համար:
- 22 Քանզի ահա, այսպես ասաց Հիսուս Քրիստոսը՝ Աստծո Որդին, իր աշակերտներին, որոնք պետք է մնային, այո, և նաև բոլոր իր աշակերտներին, բազմության ներկայությամբ. Գնացե՛ք աշխարհով մեկ, և քարոզե՛ք ավետարանն ամեն արարածի.
- 23 Եվ նա, ով կհավատա և կմկրտվի, կփրկվի, բայց նա, որ չի հավատա, կնզովվի.
- 24 Եվ այս նշանները կհետևեն նրանց, ովքեր կհավատան՝ իմ անունով նրանք դևեր դուրս կգցեն. նրանք կխոսեն նոր լեզուներով. օձեր վեր կառնեն. և եթե նրանք որևէ մահացու բան խմեն, այն նրանց վնաս չի տա. նրանք կդնեն ձեռքերը հիվանդի վրա, և նրանք կառողջանան.
- 25 Եվ ով որ կհավատա իմ անունին՝ չկասկածելով ոչ մի բանի, նրան ես կհաստատեմ բոլոր իմ խոսքերը, նույնիսկ մինչև աշխարհի ծայրերը:

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

- 26 Եվ այժմ ահա, ղով կարող է կանգնել Տիրոջ գործերի դեմ: Ո՞վ կարող է ուրանալ նրա ասածները: Ո՞վ կբարձրանա Տիրոջ ամենազոր ուժի դեմ: Ո՞վ կարհամարհի Տիրոջ գործերը: Ո՞վ կարհամարհի Քրիստոսի զավակներին: Ահա, դուք բոլորդ, ովքեր Տիրոջ գործերի արհամարհողներ եք, քանզի դուք կզարմանաք և կկորչեք:
- 27 Օհ, ուրեմն, մի արհամարհեք և մի զարմացեք, այլ ականջ արեք Տիրոջ խոսքերին, և խնդրեք Հորը, Հիսուսի անունով, ինչ բաների կարիք որ դուք կունենաք: Մի կասկածեք, այլ եղեք հավատացող, և սկսեք ինչպես հին ժամանակներում, և եկեք Տիրոջ մոտ ձեր ամբողջ սրտով, և գործեք ձեր սեփական փրկությունը երկյուղով և դողալով նրա առաջ:
- 28 Իմաստուն եղեք ձեր փորձության օրերին. հանեք ձեզանից ամեն անմաքրություն. մի խնդրեք, որ վատնեք ձեր ցանկությունների վրա, այլ խնդրեք անսասան հաստատունությամբ, որ դուք չենթարկվեք ոչ մի գայթակղության, այլ որ դուք ծառայեք ճշմարիտ և կենդանի Աստծուն:
- 29 Տեսեք, որ դուք անարժանորեն չմկրտվեք. տեսեք, որ անարժանորեն չճաշակեք Քրիստոսի հաղորդությունից. այլ տեսեք, որ դուք անեք բոլոր բաներն արժանիորեն, և արեք դրանք Հիսուս Քրիստոսի՝ կենդանի Աստծո Որդու անունով. և եթե դուք անեք այս, և համբերեք մինչև վերջ, դուք ոչ մի կերպ դուրս չեք գցվի:
- 30 Ահա, ես խոսում եմ ձեզ հետ, կարծես թե խոսեի մեռած տեղից. քանզի ես գիտեմ, որ դուք կունենաք իմ խոսքերը:
- 31 Մի դատապարտեք ինձ իմ թերությունների համար, ոչ էլ իմ հորը նրա թերությունների համար, ոչ էլ նրանց, ովքեր գրել են նրանից առաջ. այլ, ավելի շուտ, զոհություն հայտնեք Աստծուն, որ նա հայտնի է դարձրել ձեզ մեր թերությունները, որպեսզի դուք սովորեք լինել ավելի իմաստուն, քան մենք ենք եղել:
- 32 Եվ այժմ ահա, մենք գրել ենք այս հիշատակարանը՝ համաձայն մեր գիտելիքի, գրերով, որոնք մեր մեջ կոչվում են փոխված եզրիպտերեն՝ փոխանցված և վերափոխված լինելով մեր կողմից, ըստ մեր խոսելաձևի:

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

- 33 Եվ եթե մեր թիթեղները բավականաչափ մեծ լինեին, մենք կգրեինք եբրայերեն. բայց եբրայերենը նույնպես վերափոխվել է մեր կողմից. և եթե մենք կարողանայինք գրել եբրայերեն, ահա, դուք ոչ մի թերություն չէիք ունենա մեր հիշատակարաններում:
- 34 Բայց Տերը գիտի այն բաները, որ մենք գրել ենք, և նաև, որ ոչ մի այլ ժողովուրդ չգիտի մեր լեզուն. և քանի որ ոչ մի այլ ժողովուրդ չգիտի մեր լեզուն, հետևաբար, նա միջոց է պատրաստել դրանց թարգմանության համար:
- 35 Եվ այս բաները գրվել են, որպեսզի մենք կարողանանք մաքրել մեր հանդերձները մեր եղբայրների արյունից, որոնք ընկել են անհավատության մեջ:
- 36 Եվ ահա, այս բաները, որոնք մենք փափագել ենք մեր եղբայրների վերաբերյալ, այո, այսինքն՝ նրանց վերադարձելը Քրիստոսի իմացությանը, բոլոր սրբերի աղոթքների համաձայն է, ովքեր բնակվել են երկրում:
- 37 Եվ թող Տեր Հիսուս Քրիստոսը շնորհի, որ նրանց աղոթքները կարողանան պատասխանվել՝ համաձայն իրենց հավատքի. և թող Հայր Աստվածը հիշի ուխտը, որը նա արել է Իսրայելի տան հետ. և թող նա օրհնի նրանց հավիտյան, առ Հիսուս Քրիստոսի անունը հավատքի միջոցով: Ամեն:

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Եթերի գիրքը

Հարեդագիների հիշատակարանը, վերցված քսանչորս թիթեղներից, գտնված Լիմբիի ժողովրդի կողմից՝ թագավոր Մոսիայի օրոք:

Եթեր 1

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորոնիս, սկսում եմ տալ պատմությունն այն հնադարյան բնակիչների, ովքեր կործանվել էին Տիրոջ ձեռքով այս հյուսիսային երկրի երեսին:
- 2 Եվ ես վերցնում եմ իմ պատմությունը քսանչորս թիթեղներից, որոնք գտնվել էին Լիմբիի ժողովրդի կողմից, որը կոչվում է Եթերի Գիրք:
- 3 Եվ քանի որ ես ենթադրում եմ, որ այս հիշատակարանի առաջին մասը, որը խոսում է աշխարհի ստեղծման մասին, և նաև Ադամի, և մի պատմություն այդ ժամանակից սկսած, նույնիսկ մինչև մեծ աշտարակը, և ինչ բաներ որ տեղի էին ունեցել մարդկանց զավակների մեջ, մինչև այդ ժամանակը, որ պահված էին հրեաների մոտ,
- 4 Հետևաբար, ես չեմ գրում այն բաները, որոնք տեղի էին ունեցել Ադամի օրերից ի վեր մինչև այդ ժամանակը. բայց դրանք կան թիթեղների վրա. և ով որ գտնի դրանք, նույնը կունենա զորություն, որ ստանա լրիվ պատմությունը:
- 5 Բայց ահա, ես չեմ տալիս լրիվ պատմությունը, այլ տալիս եմ պատմության մի մասը՝ աշտարակից սկսած, ընդհուպ մինչև նրանց կործանվելը:
- 6 Եվ այս ձևով եմ ես տալիս պատմությունը: Նա, ով գրեց այս հիշատակարանը, Եթերն էր, և նա Կորիանթորի մի հետնորդ էր:
- 7 Կորիանթորը Մորոնի որդին էր:
- 8 Եվ Մորոնը Եթեմի որդին էր:
- 9 Եվ Եթեմը Աքայի որդին էր:
- 10 Եվ Աքայը Սեթի որդին էր:
- 11 Եվ Սեթը Սիբլոնի որդին էր:
- 12 Եվ Սիբլոնը Կոմի որդին էր:
- 13 Եվ Կոմը Կորիանթումի որդին էր:
- 14 Եվ Կորիանթումը Ամնիգադայի որդին էր:
- 15 Եվ Ամնիգադան Ահարոնի որդին էր:

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

16 Եվ Ահարոնը Քետի հետնորդ էր, որը Հեարթոմի որդին էր:

17 Եվ Հեարթոմը Լիբի որդին էր:

18 Եվ Լիբը Կիսի որդին էր:

19 Եվ Կիսը Քորոմի որդին էր:

20 Եվ Քորոմը Ղևիի որդին էր:

21 Եվ Ղևին Կիմի որդին էր:

22 Եվ Կիմը Մորիանթոնի որդին էր:

23 Եվ Մորիանթոնը Ռիփլակիսի մի հետնորդ էր:

24 Եվ Ռիփլակիսը Սեզի որդին էր:

25 Եվ Սեզը Քետի որդին էր:

26 Եվ Քետը Կոմի որդին էր:

27 Եվ Կոմը Կորիանթոմի որդին էր:

28 Եվ Կորիանթոմը Եմերի որդին էր:

29 Եվ Եմերը Օմերի որդին էր:

30 Եվ Օմերը Սուլեի որդին էր:

31 Եվ Սուլեն Կիբի որդին էր:

32 Եվ Կիբը Օրիայի որդին էր, որը Հարեդի որդին էր.

33 Այն Հարեդի, որը եկավ մեծ աշտարակից իր եղբոր և նրանց ընտանիքների հետ, մի քանի ուրիշների և նրանց ընտանիքների հետ, այն ժամանակ, երբ Տերը խառնեց ժողովրդի լեզուն, և երզվեց իր ցասման մեջ, որ նրանք պետք է ցրվեն ողջ երկրի երեսին. և Տիրոջ խոսքի համաձայն, ժողովուրդը ցրվեց:

34 Եվ Հարեդի եղբայրը, լինելով հաղթանդամ ու հզոր մի մարդ, և Տիրոջից մեծապես հովանավորված մարդ, Հարեդը՝ նրա եղբայրը, ասաց նրան. Աղաղակիր առ Տերը, որ նա չխառնի մեզ այնպես, որ մենք չհասկանանք մեր խոսքերը:

35 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրն աղաղակեց առ Տերը, և Տերը գութ ունեցավ Հարեդի վրա. հետևաբար, նա չխառնեց Հարեդի լեզուն. և Հարեդն ու իր եղբայրը չխառնվեցին:

36 Այնուհետև Հարեդն ասաց իր եղբորը. Աղաղակիր կրկին առ Տերը, և միգուցե նա մեկդի դարձնի իր բարկությունը նրանցից, ովքեր մեր ընկերներն են, որ նա չխառնի նրանց լեզուն:

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

37 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրն աղաղակեց առ Տերը, և Տերը գութ ունեցավ նրանց ընկերների և նրանց ընտանիքների վրա նույնպես, այնպես որ նրանք չխառնվեցին:

38 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդը կրկին խոսեց իր եղբոր հետ՝ ասելով. Գնա և տեղեկացիր Տիրոջից, թե արդյոք նա քշելու է մեզ երկրից, և եթե նա քշելու է մեզ երկրից, աղաղակիր առ նա, թե ուր մենք պիտի գնանք: Եվ ով գիտի, գուցե Տերը տանի մեզ մի երկիր, որն ամենաընտիրն է աշխարհում: Եվ եթե լինի այդպես, եկեք հավատարիմ լինենք Տիրոջը, որ կարողանանք ստանալ այն մեր ժառանգության համար:

39 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրն աղաղակեց առ Տերը՝ համաձայն նրա, ինչ խոսվել էր Հարեդի բերանով:

40 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը լսեց Հարեդի եղբորը, և գութ ունեցավ նրա վրա, և ասաց նրան.

41 Գնա և ի մի հավաքիր քո հոտերը՝ թե՛ արու, թե՛ էգ, ամեն տեսակից. և նաև ամեն տեսակի երկրի սերմից. և քո ընտանիքները. և նաև Հարեդի՝ քո եղբոր և նրա ընտանիքը. և նաև քո ընկերներին ու նրանց ընտանիքները, և Հարեդի ընկերներին ու նրանց ընտանիքները:

42 Եվ երբ դու անես այս, դու նրանց գլուխն անցած պիտի գնաս ներքև՝ դեպի հովիտը, որը հյուսիսային կողմում է: Եվ այնտեղ ես կհանդիպեմ քեզ, և ես կգնամ քո առջևից դեպի մի երկիր, որն ամենաընտիրն է աշխարհի բոլոր երկրներից:

43 Եվ այնտեղ ես կօրհնեմ քեզ և քո սերնդին, և ինձ համար քո սերնդից, և քո եղբոր սերնդից, և նրանց, ովքեր կգնան քեզ հետ, մի մեծ ազգ կհարուցեմ: Եվ ողջ երկրի երեսին չի լինի ավելի մեծ, քան այն ազգը, որին ես կհարուցեմ ինձ համար քո սերնդից: Եվ այսպես, ես կանեմ քեզ համար, որովհետև այս երկար ժամանակաընթացքում դու աղաղակել ես առ ինձ:

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Եթեր 2

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեղը և նրա եղբայրը, և նրանց ընտանիքները, և նաև Հարեղի և նրա եղբոր ընկերներն ու նրանց ընտանիքները, եկան վար՝ դեպի հովիտը, որը հյուսիսային կողմում էր (և հովտի անունը Նեբրովթ էր, կոչված լինելով զորեղ որսորդի անունով), իրենց հոտերի հետ, որ նրանք ի մի էին հավաքել, արու և էգ, ամեն տեսակի:
- 2 Եվ նրանք նաև ծուղակներ դրեցին և օդի թռչուններ բռնեցին. և նրանք նաև պատրաստեցին մի աման, որի մեջ նրանք իրենց հետ տանում էին ջրերի ձուկը:
- 3 Եվ նրանք իրենց հետ նաև տարան դեզուրեթ, որը թարգմանաբար՝ մեղրի մեղու է. և այսպիսով, նրանք իրենց հետ տանում էին մեղվապարսեր, և ամեն ձևի բաներ, ամեն տեսակի սերմեր, որ երկրի երեսին էին:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք վար եկան Նեբրովթի հովիտը, Տերը վար եկավ և խոսեց Հարեղի եղբոր հետ. և նա ամպի մեջ էր, և Հարեղի եղբայրը չտեսավ նրան:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը պատվիրեց նրանց, որ նրանք առաջ գնան անապատի խորքը, այո, այն մասը, որտեղ երբեք մարդ չէր եղել: Եվ եղավ այնպես, որ Տերը գնում էր նրանց առաջից և խոսում էր նրանց հետ, երբ նա կանգնած էր ամպի մեջ, և հրահանգներ էր տալիս, թե ուր նրանք պիտի ճանապարհվեն:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ճամփորդեցին անապատում, և կառուցեցին բեռնանավեր, որոնցով նրանք անցան շատ ջրեր՝ շարունակ հրահանգված լինելով Տիրոջ ձեռքով:
- 7 Եվ Տերը չկամեցավ թույլ տալ, որ նրանք կանգնեն ծովից այն կողմ՝ անապատում, այլ նա կամեցավ, որ նրանք առաջ գան՝ նույնիսկ մինչև խոստումի երկիրը, որն ընտիր էր բոլոր մյուս երկրներից առավել, որը Տեր Աստված պահպանել էր մի արդարակյաց ժողովրդի համար:
- 8 Եվ նա իր ցասման մեջ երդվել էր Հարեղի եղբորը, որ, ով տիրի այս խոստումի երկրին, այդ ժամանակից այնուհետև և հավիտյան, պիտի ծառայի իրեն՝ ճշմարիտ և միակ Աստծուն, այլապես նրանք պիտի ոչնչացվեն, երբ նրա լիակատար ցասումը գա նրանց վրա:

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Եվ այժմ, մենք կարող ենք տեսնել Աստծո հրամաններն այս երկրի վերաբերյալ, որ այն խոստումի երկիր է. և ինչ ազգ որ տիրի դրան, պիտի ծառայի Աստծուն, այլապես նրանք պիտի ոչնչացվեն, երբ նրա լիակատար ցասումը գա նրանց վրա: Եվ նրա լիակատար ցասումը գալիս է նրանց վրա, երբ նրանք հասունացած են անօրինության մեջ:
- 10 Քանզի ահա, այս մի երկիր է, որն ընտիր է բոլոր մյուս երկրներից առավել. ուստի նա, ով կտիրի դրան, պիտի ծառայի Աստծուն, այլապես կոչնչացվի. քանզի դա Աստծո հավիտենական հրամանագիրն է: Եվ դա չի լինում, մինչև երկրի զավակների մեջ լիակատար անօրինությունը, երբ նրանք վերացվում են:
- 11 Եվ այս գալու է ձեզ, ո՛վ դուք, հեթանոսներ, որ դուք իմանաք Աստծո հրամանները, որ դուք ապաշխարեք, և շարունակեք ձեր անօրինությունների մեջ, մինչև որ լիակատար անօրինությունը գա, որպեսզի դուք վար չբերեք Աստծո լիակատար ցասումը ձեզ վրա, ինչպես երկրի բնակիչները մինչև այժմ են արել:
- 12 Ահա, սա մի ընտիր երկիր է, և ինչ ազգ որ տիրի նրան, ազատ կլինի ճորտությունից և գերությունից և երկնքի տակի բոլոր մյուս ազգերից, եթե միայն նրանք ծառայեն երկրի Աստծուն, որը Հիսուս Քրիստոսն է, որը հայտնի է դարձվել այն բաներով, որոնք մենք գրել ենք:
- 13 Եվ այժմ ես շարունակում եմ իմ հիշատակարանը. քանզի, ահա եղավ այնպես, որ Տերը բերեց Հարեդին և նրա եղբայրներին մինչև այն մեծ ծովը, որը բաժանում է երկրները: Եվ երբ հասան ծովին, նրանք խփեցին իրենց վրանները. և այդ վայրի անունը նրանք կոչեցին Մորիանկումեր. և նրանք բնակվում էին վրաններում, և չորս տարիների ընթացքում նրանք բնակվեցին վրաններում՝ ծովափին:
- 14 Եվ եղավ այնպես, չորրորդ տարվա վերջին, որ Տերը կրկին եկավ Հարեդի եղբոր մոտ, և կանգնեց ամպի մեջ ու խոսեց նրա հետ: Եվ երեք ժամվա ընթացքում Տերը խոսեց Հարեդի եղբոր հետ, և խրատեց նրան, որովհետև նա չէր հիշել՝ կանչել Տիրոջ անունը:

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Եվ Հարեդի եղբայրն ապաշխարեց այն չարից, որ ինքն արել էր, և կանչեց առ Տիրոջ անունը՝ իր եղբայրների համար, որոնք իր հետ էին: Եվ Տերն ասաց նրան. Ես կներեմ քեզ և քո եղբայրներին՝ իրենց մեղքերը. բայց դուք այլևս չպետք է մեղանչեք, քանզի դուք պետք է հիշեք, որ իմ Հոգին միշտ չի ճգնում մարդու հետ. ուստի, եթե դուք մեղանչեք, մինչև որ լիովին հասունանաք, դուք կկտրվեք Տիրոջ ներկայությունից: Եվ սրանք են իմ մտքերն այն երկրի վերաբերյալ, որը ես կտամ ձեզ՝ ձեր ժառանգության համար. քանզի այն կլինի մի ընտիր երկիր՝ բոլոր մյուս երկրներից առավել:

16 Եվ Տերն ասաց. Գնացեք, աշխատեք և կառուցեք բեռնանավեր այն ձևով, որ մինչև այժմ էք կառուցել: Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրը գնաց աշխատելու, և նրա եղբայրները՝ նույնպես, և կառուցեցին բեռնանավեր այն ձևով, որ իրենք էին կառուցել՝ համաձայն Տիրոջ հրահանգների: Եվ դրանք փոքր էին, և ջրի վրա դրանք թեթև էին, ճիշտ ջրի վրա թռչնի թեթևության պես:

17 Եվ դրանք կառուցված էին մի ձևով, որ լիովին անջրանցիկ էին, այնպես որ դրանք ամանի պես պահում էին ջուրը. և դրանց հատակն ամանի պես անջրանցիկ էր. և դրանց կողքերն ամանի պես անջրանցիկ էին. և դրանց ծայրերը սրագագաթ էին. և դրանց վերնամասն ամանի պես անջրանցիկ էր. և դրանց լայնությունը ծառի լայնության էր. և դրանց դուռը, երբ այն փակ էր, ամանի պես անջրանցիկ էր:

18 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրն աղաղակեց առ Տերը՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, ես կատարեցի գործը, որ դու պատվիրել էիր ինձ, և ես կառուցել եմ բեռնանավերը, ինչպես որ դու ես հրահանգել ինձ:

19 Եվ ահա, ո՛վ Տեր, դրանցում լույս չկա. մենք ռոր պիտի ուղղություն վերցնենք: Եվ բացի այդ մենք կմեռնենք, քանզի դրանցում մենք չենք կարող շնչել, բացի այն օդից, որ դրանցում կա. ուստի մենք կմեռնենք:

20 Եվ Տերն ասաց Հարեդի եղբորը. Ահա, դու մի անցք կբացես վերին մասում, և նաև հատակին. և երբ դու օդի կարիք ունենաս, դու կբացես անցքը և օդ կստանաս: Եվ եթե լինի այնպես, որ ջուրը գա ձեզ վրա, ահա, դուք կփակեք անցքը, որպեսզի դուք չմեռնեք ջրհեղեղում:

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

- 21 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրն արեց այնպես, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել:
- 22 Եվ նա կրկին աղաղակեց առ Տերը՝ ասելով. Ո՛վ Տեր, ահա ես արեցի, ճիշտ ինչպես դու պատվիրեցիր ինձ. և ես պատրաստել եմ նավերն իմ ժողովրդի համար և ահա դրանցում լույս չկա: Ահա, ո՛վ Տեր, մի՞թե դու թույլ կտաս, որ մենք անցնենք այս մեծ ջուրը խավարի մեջ:
- 23 Եվ Տերն ասաց Հարեդի եղբորը. Ի՞նչ կկամենաս, որ ես անեմ, որ դուք լույս ունենաք ձեր նավերում: Քանզի ահա, դուք չեք կարող պատուհաններ ունենալ, քանի որ դրանք ջարդուփշուր կլինեն. ոչ էլ դուք կրակ պիտի վերցնեք ձեզ հետ, քանզի դուք չպիտի գնաք կրակի լույսով:
- 24 Քանզի ահա, դուք կետի պես կլինեք ծովի մեջտեղում. քանզի ալիքների լեռներ պիտի հարվածեն ձեզ: Այնուամենայնիվ, ես կրկին վեր կբերեմ ձեզ ծովի խորքերից. քանզի քամիներն իմ բերանից են դուրս եկել, և նաև անձրևներն ու ջրհեղեղներն եմ ես ուղարկել:
- 25 Եվ ահա, ես նախապատրաստում եմ ձեզ այս բաների համար. քանի որ դուք չեք կարող անցնել այս մեծ ջրանդունդը, եթե ես չնախապատրաստեմ ձեզ ծովի ալիքների դեմ, և քամիների, որոնք առաջ գնացած կլինեն, և ջրհեղեղների, որոնք պիտի գան: Հետևաբար, ինչ կկամենաք դուք, որ ես պատրաստեմ ձեզ համար, որ դուք կարողանաք լույս ունենալ, երբ դուք կույ գնացած կլինեք ծովի խորքերին:

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Եթեր 3

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդի եղբայրը (այժմ նավերի թիվը, որոնք պատրաստված էին, ութն էին) առաջ գնաց դեպի սարը, որը նրանք կոչում էին Սելեմ, դրա շատ մեծ բարձրության պատճառով, և ապարից հալեց տասնվեց փոքր քարեր. և դրանք սպիտակ էին ու թափանցիկ, ճիշտ ապակու պես թափանցիկ. և նա տարավ դրանք իր ձեռքում սարի գագաթը և կրկին աղաղակեց առ Տերն՝ ասելով.
- 2 Ո՛վ Տեր, դու ասել ես, որ մենք պետք է շրջապատված լինենք ջրհեղեղներով: Արդ, ահա, ո՛վ Տեր, և մի բարկացիր քո ծառայի վրա, քո առաջ նրա թուլության պատճառով. քանզի մենք գիտենք, որ դու սուրբ ես և բնակվում ես երկինքներում, և որ մենք քո առաջ անարժան ենք. անկման պատճառով մեր էությունները շարունակ չար են դարձել. այնուամենայնիվ, ո՛վ Տեր, դու մեզ մի պատվիրան ես տվել, որ մենք պիտի կանչենք առ քեզ, որպեսզի քեզանից մենք կարողանանք ստանալ՝ ըստ մեր ցանկությունների:
- 3 Ահա, ո՛վ Տեր, դու զարկել ես մեզ մեր անօրինության պատճառով, և քշել ես մեզ առաջ, և այս բազում տարիների ընթացքում, մենք եղել ենք անապատում. այնուամենայնիվ, դու ողորմած ես եղել մեր հանդեպ: Ո՛վ Տեր, նայիր ինձ խղճահարությամբ, և մեկդի դարձրու քո բարկությունն այս քո ժողովրդից, և թույլ մի տուր, որ նրանք առաջ գնան այս մոլեգին ջրանդունդի վրայով խավարի մեջ. այլ տես այս բաները, որոնք ես հալել եմ ապարից:
- 4 Եվ ես գիտեմ, ո՛վ Տեր, որ դու ունես ամենայն զորություն և կարող ես անել ինչ որ կամենաս՝ մարդկանց օգտի համար. ուստի, դիպչիր այս քարերին, ո՛վ Տեր, քո մատով, և պատրաստիր դրանք, որ դրանք կարողանան փայլել խավարում. և դրանք կփայլեն մեզ համար նավերի մեջ, որոնք մենք ենք պատրաստել, որ մենք կարողանանք լույս ունենալ, մինչ մենք կանցնենք ծովը:
- 5 Ահա, ո՛վ Տեր, դու կարող ես անել այս: Մենք գիտենք, որ դու ի վիճակի ես ցույց տալ մեծ զորություն, որը փոքր է թվում մարդկանց հասկացողությանը:

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հարեդի եղբայրն ասաց այս խոսքերը, ահա, Տերն առաջ մեկնեց իր ձեռքը և իր մատով դիպավ քարերին՝ մեկ առ մեկ: Եվ վարագույրը վերցվեց Հարեդի եղբոր աչքերից, և նա տեսավ Տիրոջ մատը. և դա մարդու մատի պես էր, նման մսից ու արյունից. և Հարեդի եղբայրը վայր ընկավ Տիրոջ առջև, քանզի նա վախից ցնցվեց:
- 7 Եվ Տերը տեսավ, որ Հարեդի եղբայրն ընկել էր գետնին. և Տերն ասաց նրան. Վեր կաց, ինչո՞ւ ես ընկել:
- 8 Եվ նա ասաց Տիրոջը. Ես տեսա Տիրոջ մատը և վախեցա, որ չլինի թե նա զարկի ինձ. քանզի ես չգիտեի, որ Տերը միս ու արյուն ունի:
- 9 Եվ Տերն ասաց նրան. Քո հավատքի շնորհիվ դու տեսար, որ ես ինձ վրա եմ վերցնելու միս ու արյուն. և երբեք որևէ մարդ չի եկել իմ առջև այնպիսի մեծ հավատքով, ինչպես դու. քանզի, չլինե՞ր դա այդպես, դու չէիր կարող տեսնել իմ մատը: Տեսնո՞ւմ ես դու ավելին, քան այս:
- 10 Եվ նա պատասխանեց՝ Ո՛չ. Տեր, ցույց տուր քեզ ինձ:
- 11 Եվ Տերն ասաց նրան. Հավատո՞ւմ ես դու այն խոսքերին, որոնք ես կխոսեմ:
- 12 Եվ նա պատասխանեց. Այո՛, Տեր, ես գիտեմ, որ դու խոսում ես ճշմարտությունը, քանզի դու ճշմարտության Աստված ես և չես կարող ստել:
- 13 Եվ երբ նա ասաց այս խոսքերը, ահա, Տերն իրեն ցույց տվեց նրան, և ասաց. Քանի որ դու գիտես այս բաները, դու փրկագնված ես անկումից. ուստի, դու ետ ես բերվել իմ ներկայության մեջ. ուստի, ես ինձ ցույց եմ տալիս քեզ:
- 14 Ահա, ես եմ նա, ով պատրաստված էր աշխարհի հիմնադրումից ի վեր՝ փրկագնելու իմ ժողովրդին: Ահա, ես եմ Հիսուս Քրիստոսը: Ես եմ Հայրը և Որդին: Ինձանով պիտի ողջ մարդկությունը կյանք ունենա, և դա՛ հավերժորեն, այսինքն՝ նրանք, ովքեր կհավատան իմ անունին. և նրանք կդառնան իմ որդիներն ու իմ դուստրերը:

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

- 15 Եվ ես երբեք ինձ ցույց չեմ տվել մարդուն, որին ես եմ ստեղծել, քանզի երբեք մարդ այդպես չի հավատացել ինձ այնպես, ինչպես դու: Տեսնում ես, որ դուք ստեղծված եք ըստ իմ սեփական պատկերի: Այո, հիրավի, ի սկզբանե բոլոր մարդիկ ստեղծվել էին ըստ իմ սեփական պատկերի:
- 16 Ահա, այս մարմինը, որը դու այժմ տեսնում ես, իմ հոգու մարմինն է. և մարդուն ես ստեղծել եմ ըստ իմ հոգու մարմնի. և ճիշտ ինչպես ես հայտնվում եմ քեզ՝ լինելով հոգու մեջ, ես կհայտնվեմ իմ ժողովրդին մարմնի մեջ:
- 17 Եվ այժմ, ինչպես ես՝ Սորոնիս ասացի, ես չեմ կարող անել լրիվ պատմությունն այս բաների, որոնք գրված են, հետևաբար, բավական է ինձ ասել, որ Հիսուսը հոգու մեջ ցույց տվեց իրեն այս մարդուն, այսինքն՝ այն նույն մարմնի ձևով ու նմանությամբ, ճիշտ ինչպես իրեն ցույց տվեց Նեփիացիներին:
- 18 Եվ նա ծառայեց նրան, ճիշտ ինչպես նա ծառայեց Նեփիացիներին. և այս բոլորը, որպեսզի այս մարդը կարողանար իմանալ այն բազում մեծ գործերի շնորհիվ, որ Տերը ցույց էր տվել նրան, որ նա Աստված էր:
- 19 Եվ այս մարդու իմացության պատճառով, նա չէր կարող պահվել վարագույրի միջով տեսնելուց. և նա տեսավ Հիսուսի մատը, որը, երբ տեսավ, նա վախից ընկավ. քանզի նա իմացավ, որ դա Տիրոջ մատն էր. և նա այլևս հավատք չունեց, քանզի նա գիտեր՝ չկասկածելով ոչ մի բանի:
- 20 Ուստի, ունենալով այս կատարյալ իմացությունն Աստծո մասին, նա չէր կարող պահվել վարագույրից ներս. հետևաբար, նա տեսավ Հիսուսին. և նա ծառայեց նրան:
- 21 Եվ եղավ այնպես, որ Տերն ասաց Հարեդի եղբորը. Ահա, դու չպետք է թույլ տաս, որ այս բաները, որոնք դու տեսար և լսեցիր, տարածվեն աշխարհում, մինչև որ գա ժամանակը, երբ ես փառավորեմ իմ անունը մարմնի մեջ. ուստի, դու գանձի պես պիտի պահես այն բաները, որոնք դու տեսար ու լսեցիր, և ցույց չտաս ոչ մի մարդու:
- 22 Եվ ահա, երբ դու գաս ինձ մոտ, դու պիտի գրես դրանք և պիտի կնքես դրանք, որպեսզի ոչ մեկը չկարողանա թարգմանել դրանք. քանզի դու պիտի գրես դրանք այնպիսի մի լեզվով, որ դրանք չկարդացվեն:

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

23 Եվ ահա, այս երկու քարերը կտամ ես քեզ, և դու դրանք նույնպես պիտի կնքես, այն բաների հետ, որոնք դու պիտի գրես:

24 Քանզի ահա, լեզուն, որով դու պիտի գրես, ես խառնել եմ. ուստի, ես, ինձ իսկ հարմար ժամանակ, այնպես կանեմ, որ այս քարերը կպարզեն մարդկանց աչքերին այն բաները, որոնք դու կգրես:

25 Եվ երբ Տերն ասաց այս խոսքերը, նա ցույց տվեց Հարեդի եղբորն աշխարհի բոլոր բնակիչներին, որոնք եղել էին, և նաև բոլորին, որ լինելու էին. և նա չսքողեց նրանց նրա տեսադաշտից, մինչև իսկ աշխարհի ծայրերը:

26 Քանզի նա ասել էր նրան, ժամանակներ առաջ, որ եթե նա հավատար իրեն, որ նա կարող էր ցույց տալ նրան բոլոր բաները, դա պիտի ցույց տրվեր նրան. հետևաբար, Տերը չէր կարող որևէ բան սքողել նրանից, քանզի նա գիտեր, որ Տերը կարող էր իրեն ցույց տալ բոլոր բաները:

27 Եվ Տերն ասաց նրան. Գրիր այս բաները և կնքիր դրանք. և ես, ինձ իսկ հարմար ժամանակ, ցույց կտամ դրանք մարդկանց զավակներին:

28 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը պատվիրեց նրան, որ նա կնքի այն երկու քարերը, որոնք նա ստացավ, և ցույց չտա դրանք, մինչև որ Տերը ցույց կտա դրանք մարդկանց զավակներին:

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Եթեր 4

- 1 Եվ Տերը պատվիրեց Հարեդի եղբորը՝ վար իջնել սարից՝ Տիրոջ ներկայությունից, և գրել այն բաները, որոնք նա տեսել էր. և արգելեց դրանք հայտնի դարձնել մարդկանց զավակներին, նախքան նրա խաչ բարձրացվելը. այս պատճառով թագավոր Մոսիան պահեց դրանք, որպեսզի դրանք հայտնի չդարձվեն աշխարհին, նախքան Քրիստոսի իրեն ցույց տալն այս ժողովրդին:
- 2 Եվ հետո, երբ Քրիստոսը, հիրավի, իրեն ցույց տվեց իր ժողովրդին, նա պատվիրեց, որ դրանք ցույց տրվեն:
- 3 Եվ արդ, դրանից հետո նրանք բոլորն ընկան անհավատության մեջ. և նրանք ուրացան Քրիստոսի ավետարանը, և չմնաց ոչ մեկը, բացի Լամանացիներից. այդ պատճառով ինձ պատվիրվում է, որ ես կրկին թաքցնեմ դրանք հողի մեջ:
- 4 Ահա, ես գրել եմ այս թիթեղների վրա հենց այն բաները, որոնք Հարեդի եղբայրը տեսավ. և երբեք չէին եղել ավելի մեծ բաներ ցույց տրված, քան դրանք, որոնք ցույց էին տրվել Հարեդի եղբորը:
- 5 Ուստի, Տերը պատվիրել է ինձ գրել դրանք. և ես գրել եմ դրանք: Եվ նա պատվիրել է ինձ, որ ես կնքեմ դրանք. և նա նաև պատվիրել է, որ ես կնքեմ դրանց թարգմանությունը. ուստի, ես կնքել եմ մեկնիչները՝ ըստ Տիրոջ պատվիրանի:
- 6 Քանզի Տերն ասաց ինձ. Դրանք չպիտի հասնեն հեթանոսներին, մինչև այն օրը, երբ նրանք կապաշխարեն իրենց անօրինությունից և կզառնան մաքուր Տիրոջ առջև:
- 7 Եվ այն օրը, երբ նրանք հավատք կգործադրեն առ ինձ, ասում է Տերը, ճիշտ ինչպես Հարեդի եղբայրն արեց, որպեսզի նրանք սրբազործվեն ինձանով, այն ժամանակ ես ցույց կտամ նրանց այն բաները, որոնք տեսավ Հարեդի եղբայրը, մինչև իսկ բացելով նրանց բոլոր իմ հայտնությունները, ասում է Հիսուս Քրիստոսը՝ Աստծո Որդին, Հայրը երկինքների և երկրի, և բոլոր բաների, որ դրանց մեջ են:
- 8 Եվ նա, ով կհակառակի Տիրոջ խոսքին, թող անհիծված լինի. և նա, ով կուրանա այս բաները, թող անհիծված լինի. քանզի նրանց ես ցույց չեմ տա ավելի մեծ բաներ, ասում է Հիսուս Քրիստոսը. քանզի ես եմ նա, ով խոսում է:

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Եվ իմ հրամանով երկինքները բացվում են և փակվում. և իմ խոսքով երկիրը կցնցվի. և իմ հրամանով դրա բնակիչները կանհետանան, ճիշտ ինչպես կրակից:
- 10 Եվ նա, ով չի հավատում իմ խոսքերին, չի հավատում իմ աշակերտներին. և եթե լինի այնպես, որ ես չխոսեմ, ինքներդ դատեք. քանզի վերջին օրը դուք կիմանաք, որ այդ ես եմ, որ խոսում եմ:
- 11 Բայց նա, ով հավատում է այս բաներին, որոնք ես խոսել եմ, նրան ես կայցելեմ իմ Հոգու դրսևորումներով, և նա կիմանա և կվկայի: Քանզի իմ Հոգու շնորհիվ նա կիմանա, որ այս բաները ճշմարիտ են. քանզի այն կհամոզի մարդկանց բարիք անել:
- 12 Եվ ինչ բան, որ համոզում է մարդկանց անել բարիք, ինձանից է. քանզի բարին չի գալիս ոչ մեկից, բացի դա լինի ինձանից: Ես եմ նա, որ առաջնորդում է մարդկանց դեպի ամենայն բարին. նա, ով չի հավատա իմ խոսքերին, չի հավատա ինձ, որ ես եմ. և նա, ով չի հավատա ինձ, չի հավատա Հորը, ով ուղարկել է ինձ: Քանզի ահա, ես եմ Հայրը, ես եմ լույսը և կյանքը և ճշմարտությունն աշխարհի:
- 13 Եկեք ինձ մոտ, ո՛վ դուք, հեթանոսներ, և ես ցույց կտամ ձեզ ավելի մեծ բաներ, գիտելիք, որը գաղտնի է պահվում՝ անհավատության պատճառով:
- 14 Եկեք ինձ մոտ, ո՛վ դուք, Իսրայելի տուն, և ձեզ ցույց կտրվի, թե որքան մեծ բաներ է Հայրը պատրաստել ձեզ համար, աշխարհի հիմնադրումից ի վեր. և դրանք չեն հասել ձեզ՝ անհավատության պատճառով:
- 15 Ահա, երբ դուք պատռեք անհավատության այդ վարագույրը, որը ստիպում է ձեզ մնալ ամբարշտության և սրտի կարծրության և մտքի կուրության ձեր սոսկալի վիճակում, այն ժամանակ կլինեն մեծ և զարմանալի բաներ, որոնք աշխարհի հիմնադրումից ի վեր թաքցվել են ձեզանից, այո, երբ դուք կանչեք առ Հայրն իմ անունով, կոտրված սրտով և փշրված հոգով, այն ժամանակ դուք կիմանաք, որ Հայրը հիշել է ուխտը, որը նա արել էր ձեր հայրերի հետ, ո՛վ Իսրայելի տուն:

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

16 Եվ այն ժամանակ իմ հայտնությունները, որոնք ես գրել եմ տվել իմ ծառա Հովհաննեսին, պիտի բացվեն բոլոր մարդկանց աչքերին: Հիշեք, երբ դուք տեսնեք այս բաները, դուք կիմանաք, որ ժամանակը մոտ է, որ դրանք ցույց պիտի տրվեն հենց գործով:

17 Հետևաբար, երբ դուք ստանաք այս հիշատակարանը, դուք կարող եք իմանալ, որ Հոր գործը սկսել է երկրի ողջ երեսին:

18 Հետևաբար, ապաշխարեք, դուք, աշխարհի բոլոր ծայրեր, և եկեք ինձ մոտ, և հավատացեք իմ ավետարանին, և մկրտվեք իմ անունով. քանզի նա, ով հավատում է և մկրտվում, կփրկվի. բայց նա, ով չի հավատում, կնզովվի. և նշաններ կհետևեն նրանց, որ հավատում են իմ անունին:

19 Եվ օրհնված է նա, որ հավատարիմ կլինի իմ անունին վերջին օրը, քանզի նա կբարձրացվի՝ բնակվելու արքայությունում, պատրաստված իր համար աշխարհի հիմնադրումից ի վեր: Եվ ահա, ես եմ, որ ասում է դա: Ամեն:

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Եթեր 5

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորոնիս, գրել եմ այն խոսքերը, որոնք ինձ պատվիրված են, ըստ իմ հիշողության. և ես պատմել եմ ձեզ այն բաները, որոնք կնքել եմ. հետևաբար, ձեռք մի տվեք դրանց՝ թարգմանելու նպատակով. քանզի այդ բանն արգելված է ձեզ, բացի շուտով դա լինի Աստծո իմաստությամբ:
- 2 Եվ ահա, գուցե դուք արտոնվեք, որ կարողանաք ցույց տալ թիթեղները նրանց, ովքեր կաջակցեն առաջ բերել այս գործը.
- 3 Եվ երեք վկաների դրանք ցույց կտրվեն Աստծո զորությամբ. ուստի, նրանք կիմանան, անկասկած, որ այս բաները ճշմարիտ են:
- 4 Եվ երեք վկաների բերանով այս բաները պիտի հաստատվեն. և երեքի վկայությունը և այս գիրքը, որով ցույց պիտի տրվի Աստծո զորությունը և նաև նրա խոսքը, որի մասին Հայրը և Որդին և Սուրբ Հոգին վկայում են, և վերջին օրն այս բոլորը կկանգնեն որպես վկայություն ընդդեմ աշխարհի:
- 5 Եվ եթե այնպես լինի, որ նրանք ապաշխարեն և գան դեպի Հայրը՝ Հիսուսի անունով, նրանք կընդունվեն Աստծո արքայության մեջ:
- 6 Եվ այժմ, արդյոք ես ունեմ իշխանություն այս բաների համար, թե՛ ոչ, ինքներդ դատեք. քանզի դուք կիմանաք, որ ես ունեմ իշխանություն, երբ դուք տեսնեք ինձ, և մենք պիտի կանգնենք Աստծո առջև, վերջին օրը: Ամեն:

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Եթեր 6

- 1 Եվ այժմ, ես՝ Մորոնիս, շարունակում եմ գրել
Հարեդի և նրա եղբոր հիշատակարանը:
- 2 Քանզի եղավ այնպես, հետո, երբ Տերը
պատրաստեց քարերը, որոնք Հարեդի եղբայրը
տարել էր վեր՝ սարի վրա, Հարեդի եղբայրը վար
իջավ սարից և քարերը դրեց նավերի մեջ, որոնք
պատրաստ էին, դրանցից ամեն մեկում մեկ հատ.
և ահա, դրանք լույս տվեցին նավերին:
- 3 Եվ այսպես, Տերն արեց այնպես, որ քարերը
փայլեցին խավարում, լույս տալով
տղամարդկանց, կանանց և երեխաներին,
որպեսզի նրանք մեծ ջրերը չանցնեին խավարի
մեջ:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք պատրաստել
էին ամեն ձևի ուտելիք, որպեսզի դրանցով նրանք
կարողանային սնվել ջրի վրա, և նաև կեր՝ իրենց
հոտերի ու նախիրների համար, և ինչ գազան,
կամ կենդանի, կամ թռչուն, որ պիտի տանեին
իրենց հետ, և եղավ այնպես, որ երբ նրանք
արեցին այս բոլորը, նրանք նստեցին նավերը
կամ բեռնանավերը, և դուրս եկան ծով, իրենց
հանձնելով Տիրոջը՝ իրենց Աստծուն:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Տեր Աստված ստիպեց, որ
մի կատաղի քամի փչի ջրերի երեսին՝
խոստացված երկրի ուղղությամբ. և այսպես,
նրանք քշվում էին քամուց ծովի ջրերի վրայով:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք շատ անգամ
թաղվեցին ծովի խորքերում, ալիքների լեռների
պատճառով, որոնք փլուզվում էին նրանց վրա, և
նաև ահռելի ու սուկալի փոթորիկներից, որոնք
առաջացել էին քամու կատաղությունից:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք թաղվում էին
ջրանդունդներում, ոչ մի ջուր չէր կարողանում
վնասել նրանց, իրենց նավերը լինելով
անջրանցիկ ամանի պես, և դրանք անջրանցիկ
էին նաև Նոյի տապանի պես. ուստի, երբ նրանք
շրջապատվում էին շատ ջրերով, նրանք
աղաղակում էին առ Տերը, և նա կրկին դուրս էր
բերում նրանց ջրերի գագաթների վրա:

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of
Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the
stones which the brother of Jared had carried up into
the mount, the brother of Jared came down out of
the mount, and he did put forth the stones into the
vessels which were prepared, one in each end
thereof; and behold, they did give light unto the ves-
sels.

And thus the Lord caused stones to shine in dark-
ness, to give light unto men, women, and children,
that they might not cross the great waters in dark-
ness.

And it came to pass that when they had prepared
all manner of food, that thereby they might subsist
upon the water, and also food for their flocks and
herds, and whatsoever beast or animal or fowl that
they should carry with them—and it came to pass
that when they had done all these things they got
aboard of their vessels or barges, and set forth into
the sea, commending themselves unto the Lord their
God.

And it came to pass that the Lord God caused that
there should be a furious wind blow upon the face of
the waters, towards the promised land; and thus they
were tossed upon the waves of the sea before the
wind.

And it came to pass that they were many times
buried in the depths of the sea, because of the moun-
tain waves which broke upon them, and also the
great and terrible tempests which were caused by the
fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in
the deep there was no water that could hurt them,
their vessels being tight like unto a dish, and also
they were tight like unto the ark of Noah; therefore
when they were encompassed about by many waters
they did cry unto the Lord, and he did bring them
forth again upon the top of the waters.

8 Եվ եղավ այնպես, որ քամին երբեք չդադարեց փչել խոստացված երկրի ուղղությամբ, մինչ նրանք ջրերի վրա էին. և այսպես, նրանք առաջ էին քշվում քամուց:

9 Եվ նրանք գովք էին երգում առ Տերը. այո, Հարեդի եղբայրը գովք էր երգում առ Տերը, և նա գոհություն էր հայտնում և գովերգում Տիրոջն ամբողջ օրը. և երբ գալիս էր գիշերը, նրանք չէին դադարում գովերգել Տիրոջը:

10 Եվ այսպես նրանք առաջ էին քշվում. և ծովի ոչ մի հրեշ չէր կարող նրանց ջարդուփշուր անել, ոչ էլ կետ, որ կարողանար վնասել նրանց. և նրանք անընդհատ լույս ունեին՝ լինել ջրի վրա, թե ջրի տակ:

11 Եվ այսպես ջրի վրա երեք հարյուր և քառասունչորս օր, նրանք առաջ քշվեցին:

12 Եվ նրանք խոստացված երկրի ափն իջան: Եվ երբ նրանք իրենց ոտքը դրեցին խոստացված երկրի ափերին, նրանք վար կռացան երկրի երեսին, և իրենց խոնարհեցրին Տիրոջ առջև, և ուրախության արցունքներ թափեցին Տիրոջ առջև, իրենց վրա նրա բազում գորովագութ ողորմությունների համար:

13 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք տարածվեցին երկրի երեսով մեկ և սկսեցին մշակել հողը:

14 Եվ Հարեդն ուներ չորս որդի. և նրանց կոչում էին Հակոմ և Գաղգա և Մահա և Օրիհա:

15 Եվ Հարեդի եղբայրը նույնպես ծնեց որդիներ և դուստրեր:

16 Եվ Հարեդի և նրա եղբոր ընկերները թվով մոտ քսաններկու հոգի էին. և նրանք նույնպես ծնեցին որդիներ ու դուստրեր, նախքան խոստացված երկիր իրենց գալը. և ուստի, նրանք սկսեցին շատանալ:

17 Եվ նրանց սովորեցնում էին խոնարհաբար քայլել Տիրոջ առաջ. և նրանք սովորեցվում էին նաև ի վերուստ:

18 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք սկսեցին տարածվել երկրի երեսին և բազմանալ և մշակել հողը. և նրանք զորացան երկրում:

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

19 Եվ Հարեդի եղբայրը սկսեց ծերանալ, և տեսավ, որ ինքը պիտի շուտով գերեզման իջնէր. ուստի, նա ասաց Հարեդին. Եկ ի մի հավաքենք մեր ժողովրդին, որ կարողանանք նրանց հաշվել, որ կարողանանք իմանալ նրանցից, թե ինչ կցանկանան մեզանից, նախքան մեր գերեզման իջնելը:

20 Եվ հետևաբար, ժողովուրդն ի մի հավաքվեց: Արդ, Հարեդի եղբոր որդիների և դուստրերի թիվը քսաններկու հոգի էր. և Հարեդի որդիների ու դուստրերի թիվը տասներկուսն էր, նա ունենալով չորս որդի:

21 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք հաշվեցին իրենց ժողովրդին. և հետո, երբ հաշվել էին նրանց, նրանք ցանկացան իմանալ նրանցից, թե նրանք ինչ կփափագեին, որ իրենք անեին, նախքան իրենց գերեզման իջնելը:

22 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը ցանկացավ նրանցից, որ նրանք իրենց որդիներից մեկին թագավոր օծեն իրենց վրա:

23 Եվ ահա, դա ցավալի էր նրանց համար: Եվ Հարեդի եղբայրն ասաց նրանց. Այս բանը, անկասկած, տանում է գերության:

24 Բայց Հարեդն ասաց իր եղբորը. Թույլ տուր, որ նրանք թագավոր ունենան: Եվ ուստի, նա ասաց նրանց. Ընտրեք մեր որդիների միջից թագավոր, նույնիսկ ում որ կամենաք:

25 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ընտրեցին հենց Հարեդի եղբոր առաջնեկին. և նրա անունը Պագագ էր: Եվ եղավ այնպես, որ նա հրաժարվեց և չկամեցավ նրանց թագավոր լինել: Եվ ժողովուրդը կամեցավ, որ նրա հայրը պարտադրի նրան, բայց նրա հայրը չկամեցավ. և նա պատվիրեց նրանց, որ ոչ մի մարդու չպետք է պարտադրեն լինել իրենց թագավոր:

26 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ընտրեցին Պագագի բոլոր եղբայրներին, և նրանք չկամեցան:

27 Եվ եղավ այնպես, որ ոչ էլ Հարեդի որդիները կամեցան, նույնիսկ բոլորը, բացի՝ մեկից. և Օրիհան թագավոր օծվեց ժողովրդի վրա:

28 Եվ նա սկսեց թագավորել, և ժողովուրդը սկսեց բարգավաճել. և նրանք դարձան չափազանց հարուստ:

29 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեդը մահացավ, և նրա եղբայրը՝ նույնպես:

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

30 Եվ եղավ այնպես, որ Օրիհան խոնարհաբար քայլում էր Տիրոջ առաջ, և հիշում էր, թե ինչպիսի մեծ բաներ էր Տերն արել իր հոր համար, և նաև սովորեցնում էր իր ժողովրդին, թե ինչպիսի մեծ բաներ էր Տերն արել իրենց հայրերի համար:

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Եթեր 7

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Օրիհան, որի օրերը չափազանց շատ եղան, արդարությամբ էր դատաստան անում երկրի վրա իր բոլոր օրերում:
- 2 Եվ նա ծնեց որդիներ ու դուստրեր. այո, նա ծնեց երեսունևեկին, որոնցից քսաններեքը որդիներ էին:
- 3 Եվ եղավ այնպես, որ իր ծեր հասակում նա ծնեց նաև Կիբին: Եվ եղավ այնպես, որ Կիբը թագավորեց նրա փոխարեն. և Կիբը ծնեց Կորիհորին:
- 4 Եվ երբ Կորիհորը եղավ երեսունևերկու տարեկան, նա ապստամբեց իր հոր դեմ և գնաց ու բնակվեց Նեորի երկրում. և նա ծնեց որդիներ ու դուստրեր, և նրանք դարձան չափազանց գեղեցիկ. ուստի, Կորիհորն իր ետևից շատ մարդկանց տարավ:
- 5 Եվ երբ նա ի մի հավաքեց մի բանակ, նա եկավ Մորոնի երկիրը, որտեղ բնակվում էր թագավորը, և նրան գերի վերցրեց, որն իրականացրեց Հարեդի եղբոր ասածը, որ նրանք բերվելու էին գերության:
- 6 Արդ, Մորոնի երկիրը, որտեղ թագավորն էր բնակվում, մոտիկ էր երկրին, որը Նեփիացիների կողմից կոչվում էր Ավերակներ:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ Կիբը և նրա ժողովուրդը բնակվեցին գերության մեջ, Կորիհորի՝ իր որդու ներքո, մինչև որ նա շատ ծերացավ. սակայն Կիբն իր ծեր հասակում ծնեց Սուլեին, մինչ գերության մեջ էր:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ Սուլեն բարկացավ իր եղբոր վրա. և Սուլեն դարձավ ուժեղ ու զորեղ՝ ինչ վերաբերում է մարդկային ուժին. և նա զորեղ էր նաև դատողությամբ:
- 9 Ուստի, նա եկավ Եփրեմի բլուրը, և բլրի հանքաքարից ձուլեց, և պողպատից սրեր սարքեց նրանց համար, ում նա իր հետ էր տարել. և նրանց սրերով զինելուց հետո, նա վերադարձավ Նեոր քաղաքը և ճակատամարտ տվեց իր եղբայր Կորիհորին, այդպիսով, նա ձեռք բերեց թագավորությունը և վերադարձրեց այն իր հորը՝ Կիբին:
- 10 Եվ այժմ այն բանի համար, որ արեց Սուլեն, նրա հայրը թագավորությունը շնորհեց նրան. հետևաբար, նա սկսեց թագավորել իր հոր փոխարեն:

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

- 11 Եվ եղավ այնպես, որ նա արդարությամբ էր դատաստան անում. և նա տարածեց իր թագավորությունը ողջ երկրի երեսին, քանզի ժողովուրդը չափազանց մեծաթիվ էր դարձել:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Սուլեն շատ որդիներ ու դուստրեր ծնեց:
- 13 Եվ Կորիհորն ապաշխարեց այն բազում չարիքից, որ ինքն արել էր. ուստի, Սուլեն իշխանություն տվեց նրան իր թագավորությունում:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիհորն ունեցավ շատ որդիներ ու դուստրեր: Եվ Կորիհորի որդիների մեջ կար մեկը, որի անունը Նոյ էր:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ Նոյն ապստամբեց Սուլեյի՝ թագավորի դեմ, և նաև իր հոր՝ Կորիհորի, և հեռու տարավ Կոհորին՝ իր եղբորը և նաև իր բոլոր եղբայրներին և ժողովրդից շատերին:
- 16 Եվ նա ճակատամարտ տվեց Սուլեին՝ թագավորին, այդպիսով նա ձեռք բերեց իրենց առաջին ժառանգությունը. և երկրի այդ մասի վրա նա թագավոր դարձավ:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ նա ճակատամարտ տվեց Սուլեին՝ թագավորին. և նա վերցրեց Սուլեին՝ թագավորին, և նրան գերության տարավ Մորոն:
- 18 Եվ եղավ այնպես, երբ քիչ էր մնում նրան մահվան ենթարկել, Սուլեյի որդիները գիշերով ներս սողակեցին Նոյի տունը, և սպանեցին նրան, և ջարդեցին բանտի դուռը, և դուրս բերեցին իրենց հորը, և դրեցին նրան իր գահի վրա՝ իր սեփական թագավորության մեջ:
- 19 Ուստի, Նոյի որդին նրա փոխարեն հիմնեց իր թագավորությունը. սակայն նրանք այլևս իշխանության չհասան Սուլեյի՝ թագավորի վրա, և ժողովուրդը, որը Սուլեյի թագավորության ներքո էր, չափազանց բարգավաճեց և դարձավ մեծ:
- 20 Եվ երկիրը բաժանված էր. և կային երկու թագավորություններ՝ Սուլեյի թագավորությունը և Կոհորի՝ Նոյի որդու թագավորությունը:
- 21 Եվ Կոհորը՝ Նոյի որդին, կարգադրեց, որ իր ժողովուրդը ճակատամարտ տա Սուլեին, որի ժամանակ Սուլեն ջարդեց նրանց և սպանեց Կոհորին:

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

- 22 Եվ այժմ Կոհորը մի որդի ուներ, որը կոչվում էր Նեբրովթ. և Նեբրովթը Սուլեին հանձնեց Կոհորի թագավորությունը, և նա շնորհ ձեռք բերեց Սուլեյի աչքում. ուստի, Սուլեն մեծ շնորհներ էր անում նրան, և նա վարվում էր Սուլեյի թագավորության մեջ՝ ըստ իր ցանկության:
- 23 Եվ նաև Սուլեյի թագավորության ժամանակ եկան մարգարեներ ժողովրդի մեջ, ովքեր ուղարկված էին Տիրոջ կողմից, մարգարեանալով, որ ժողովրդի ամբարշտությունն ու կռապաշտությունն անեծք էր բերում երկրի վրա, և նրանք պիտի կործանվեին, եթե չապաշխարեին:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ մարդիկ զազրախոսեցին մարգարեների դեմ և ծաղրեցին նրանց: Եվ եղավ այնպես, որ թագավոր Սուլեն դատաստան արեց բոլոր նրանց դեմ, ովքեր զազրախոսեցին մարգարեների դեմ:
- 25 Եվ նա մի օրենք հաստատեց ողջ երկրով մեկ, որը տալիս էր իշխանություն մարգարեներին, որ նրանք գնան, ուր որ կամենան. և դրա շնորհիվ ժողովուրդն ապաշխարության բերվեց:
- 26 Եվ քանի որ ժողովուրդն ապաշխարեց իր անօրինություններից և կռապաշտություններից, Տերը խնայեց նրանց, և նրանք սկսեցին կրկին բարգավաճել երկրում: Եվ եղավ այնպես, որ իր ծեր հասակում Սուլեն ծնեց որդիներ ու դուստրեր:
- 27 Եվ այլևս պատերազմներ չեղան Սուլեյի օրերում. և նա հիշում էր այն մեծ բաները, որ Տերն արել էր իր հայրերի համար, մեծ ջրանդունդի վրայով բերելով նրանց խոստացված երկիրը. ուստի, նա արդարությամբ էր դատաստան անում բոլոր իր օրերում:

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Եթեր 8

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ նա ծնեց Օմերին, և Օմերը թագավորեց նրա փոխարեն: Եվ Օմերը ծնեց Հարեդին. և Հարեդը ծնեց որդիներ ու դուստրեր:
- 2 Եվ Հարեդն ապստամբեց իր հոր դեմ, և եկավ ու բնակվեց Քետի երկրում: Եվ եղավ այնպես, որ նա իր խորամանկ խոսքերի շնորհիվ շատ մարդկանց շողոքորթեց, մինչև որ իր կողմը գրավեց թագավորության կեսին:
- 3 Եվ երբ նա իր կողմը գրավեց թագավորության կեսին, նա ճակատամարտ տվեց իր հորը, և գերության տարավ իր հորը, և ստիպեց նրան ծառայել գերության մեջ:
- 4 Եվ այժմ, Օմերի թագավորության օրերին, իր օրերի կեսը նա գերության մեջ էր: Եվ եղավ այնպես, որ նա ծնեց որդիներ և դուստրեր, որոնց մեջ էին Եսրոմը և Կորիանթումը:
- 5 Եվ նրանք չափազանց բարկացած էին Հարեդի՝ իրենց եղբոր արածների համար՝ այնքան, որ նրանք հավաքեցին մի բանակ և ճակատամարտ տվեցին Հարեդին: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք ճակատամարտ տվեցին նրան գիշերով:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք կոտորեցին Հարեդի զորքը, նրանք քիչ էր մնում նրան ևս սպանելին. և նա աղաչեց նրանց, որպեսզի իրեն չսպանեն, և ինքը կհանձնի թագավորությունն իր հորը: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք նրան շնորհեցին իր կյանքը:
- 7 Եվ այժմ, Հարեդը դարձավ խիստ վշտաբեկ՝ թագավորության կորստի պատճառով, քանզի նա դրել էր իր սիրտը թագավորության վրա և աշխարհի փառքի վրա:
- 8 Արդ, Հարեդի դուստրը, լինելով չափազանց խորաթափանց, և տեսնելով իր հոր վշտերը, մտածեց մի ծրագիր հորինել, որով ինքը կարող էր վերադարձնել թագավորությունն իր հորը:
- 9 Արդ, Հարեդի դուստրը շատ գեղեցիկ էր: Եվ եղավ այնպես, որ նա խոսեց իր հոր հետ և ասաց նրան. Ինչից է, որ իմ հայրն այդքան վիշտ ունի: Մի՞թե նա չի կարդացել հիշատակարանը, որը մեր հայրերը բերել են մեծ ջրանդունդի վրայով: Ահա, մի՞թե այնտեղ չկա մի պատմություն նրանց վերաբերյալ՝ հնում, որ նրանք, իրենց գաղտնի ծրագրերով, ձեռք էին բերում թագավորություններ և մեծ փառք:

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 Եվ այժմ, հետևաբար, թող իմ հայրն ուղարկի Աքիսի՝ Կիմնորի որդու ետևից. և ահա, ես գեղեցիկ եմ, և ես կպարեմ նրա առաջ և նրան դուր կգամ, այնպես որ նա կցանկանա ինձ կնության վերցնել. ուստի, եթե նա ցանկանա քեզանից, որ դու ինձ կնության տաս նրան, այն ժամանակ դու կասես. Ես կտամ նրան, եթե դու բերես ինձ իմ հոր՝ թագավորի գլուխը:
- 11 Եվ արդ, Օմերը Աքիսի ընկերն էր. ուստի, երբ Հարեդն ուղարկեց Աքիսի ետևից, Հարեդի դուստրը պարեց նրա առջև, այնպես որ նա այնքան դուր եկավ նրան, որ նա ցանկացավ նրան կնության վերցնել: Եվ եղավ այնպես, որ նա սասաց Հարեդին. Տո՛ւր նրան ինձ կնության:
- 12 Եվ Հարեդն սասաց նրան. Ես կտամ նրան քեզ, եթե դու բերես ինձ իմ հոր՝ թագավորի գլուխը:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Աքիսը հավաքեց բոլոր իր ազգականներին Հարեդի տանը և սասաց նրանց. Դուք կերդվե՞ք ինձ, որ հավատարիմ կլինե՞ք ինձ՝ այն բանում, ինչ ես կցանկանամ ձեզանից:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք բոլորը երդվեցին նրան երկնքի Աստծով, և նաև երկինքներով, և նաև երկրով, և իրենց գլխով, որ ով որ ետ կանգնի այն աջակցությունից, որն Աքիսը ցանկանում է, պիտի զրկվի իր գլխից. և ով որ հրապարակի, ինչ որ Աքիսը հայտնի էր դարձրել իրենց, նույնը պիտի զրկվի իր կյանքից:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ այսպիսով նրանք համաձայնվեցին Աքիսի հետ: Եվ Աքիսը երդվել տվեց նրանց՝ այն երդումներով, որոնք տրվել էին հնում՝ նրանց կողմից, ովքեր նույնպես ձգտում էին իշխանության, որոնք փոխանցվել էին մինչև իսկ Կայենից, որը մարդասպան էր ի սկզբանե:
- 16 Եվ դրանք դևի զորությամբ պահպանվել էին՝ երդվել տալու այդ երդումներով ժողովրդին, նրանց խավարում պահելու համար, օգնելու այնպիսիներին, ովքեր իշխանության էին ձգտում՝ հասնելու իշխանության և սպանելու, թալանելու և ստելու և գործելու ամեն ձևի ամբարշտությունն ու պոռնկություններ:
- 17 Եվ Հարեդի դուստրն էր, որ նրա սրտում դրեց՝ փնտրել այս հին բաները. և Հարեդը դրեց դա Աքիսի սրտում. ուստի, Աքիսը երդվել տվեց դրանով իր ազգականներին և բարեկամներին, մոլորեցնելով նրանց սիրուն խոստումներով՝ անելու այն, ինչ որ ինքն էր ցանկանում:

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

18 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կազմեցին մի գաղտնի խմբակցություն, ճիշտ ինչպես հնում էին անում. խմբակցություն, որն Աստծո աչքում ամենապիղծն է և ամբարիշտը բոլորից առավել.

19 Քանզի Տերը չի գործում գաղտնի խմբակցություններով, ոչ էլ կամենում է նա, որ մարդ արյուն թափի, այլ արգելել է դա բոլոր բաներում, մարդու սկզբից ի վեր:

20 Եվ այժմ, ես՝ Մորոնիս, չեմ գրում նրանց երդումների և խմբակցությունների ձևը, քանզի ինձ հայտնի է դարձվել, որ դրանք եղել են բոլոր ժողովուրդների մեջ, և դրանք եղել են Լամանացիների մեջ:

21 Եվ դրանք են առաջացրել այս ժողովրդի կործանումը, որոնց մասին ես այժմ խոսում եմ, և նաև կործանումը Նեփիի ժողովրդի:

22 Եվ ինչ ազգ որ աջակցի այդպիսի գաղտնի խմբակցությունների՝ ձեռք բերելու և հասնելու իշխանության, մինչև որ դրանք տարածվեն ազգի վրա, ահա, նրանք կկործանվեն. քանզի Տերը չի հանդուրժի, որ իր սրբերի արյունը, որը կթափվի նրանց կողմից, միշտ աղաղակի գետնից առ նա՝ նրանց վրա վրեժխնդրության համար, և սակայն, նա նրանց վրեժը չլուծի:

23 Ուստի, ով դո՞ք, հեթանոսներ, դա Աստծո իմաստությամբ է, որ այս բաները պիտի ցույց տրվեն ձեզ, որպեսզի դրա միջոցով դուք կարողանաք ապաշխարել ձեր մեղքերից, և չհանդուրժեք, որ այս ոճրագործ խմբակցությունները, որոնք հիմնվում են իշխանություն և շահ ստանալու համար, ուժ ունենան ձեր վրա, և չհանդուրժեք, որ գործը, այո, այսինքն՝ կործանման գործն իջնի ձեր վրա, այո, այսինքն՝ Հավերժական Աստծո արդարադատության սուրն ընկնի ձեզ վրա, ի խորտակումն և ի կործանումն ձեզ, եթե դուք հանդուրժեք, որ այս բաները լինեն:

24 Ուստի, Տերը պատվիրում է ձեզ, երբ դուք տեսնեք այս բաները ձեր մեջ առաջանալիս, որ դուք զարթնեք՝ ի զգացումն ձեր սուկալի դրության, այն գաղտնի խմբակցության պատճառով, որը կլինի ձեր մեջ. կամ վայ լինի այդ խմբակցությանը նրանց արյան համար, ովքեր սպանվել են. քանզի նրանք փռուց վրեժխնդրություն են աղաղակում նրանից, և նաև նրանցից, ովքեր հիմնել են այն:

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Քանզի լինում է այնպես, որ ով հիմնում է դա, նա ջանում է խորտակել բոլոր երկրների, ազգերի և պետությունների ազատությունը. և այն իրականացնում է բոլոր մարդկանց կործանումը, քանզի այն հիմնվում է դևի կողմից, որը բոլոր ստերի հայրն է. հենց այն նույն ստախոսը, որը խաբեց մեր առաջին ծնողներին, այո, հենց այն նույն ստախոսը, որն ի սկզբանե ստիպեց մարդուն սպանություն գործել. որն ի սկզբանե կարծրացրեց մարդկանց սրտերն այնպես, որ նրանք սպանեցին մարգարեներին և քարկոծեցին նրանց և դուրս գցեցին նրանց:

26 Ուստի, ինձ՝ Մորոնիիս, պատվիրվել է գրել այս բաները, որպեսզի չարիքը վերանա, և որպեսզի գա ժամանակը, երբ Սատանան իշխանություն չի ունենա մարդկանց զավակների սրտերի վրա, այլ որպեսզի նրանք համոզվեն բարիք անել շարունակ, որպեսզի գան դեպի բոլոր արդարության ակունքը և փրկվեն:

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Եթեր 9

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորոնիս, շարունակում եմ իմ հիշատակարանը: Հետևաբար, ահա եղավ այնպես, որ Աքիսի և նրա ընկերների գաղտնի խմբակցությունների պատճառով, ահա, նրանք խորտակեցին Օմերի թագավորությունը:
- 2 Այնուամենայնիվ, Տերը ողորմած էր Օմերի, և նաև նրա որդիների ու դուստրերի հանդեպ, ովքեր չէին փնտրել նրա կործանումը:
- 3 Եվ Տերը նախագգուշացրեց Օմերին երազում, որ նա հեռանա երկրից. ուստի, Օմերը հեռացավ երկրից իր ընտանիքի հետ, և ճամփորդեց շատ օրեր, և եկավ ու անցավ Սիմ բլրի մոտով, և անցավ այն վայրով, որտեղ կործանվել էին Նեփիացիները, և այնտեղից՝ արևելյան ողողությամբ, և եկան մի վայր ծովափին մոտ, որը կոչվում էր Աբլոմ, և այնտեղ նա խփեց իր վրանը, և նաև իր որդիներն ու իր դուստրերը, և բոլոր իր զերդաստանը, բացի Հարեղից և նրա ընտանիքից:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ Հարեղն ամբարշտության ձեռքով թագավոր օծվեց ժողովրդի վրա. և նա իր դասերը կնության տվեց Աքիսին:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Աքիսը փնտրեց իր աներոջ կյանքը. և նա դիմեց նրանց, որոնց ինքը երդվել տվեց երդումով հների, և նրանք ձեռք բերեցին նրա աներոջ գլուխը, երբ նա նստած էր իր գահին՝ ընդունելու իր ժողովրդին:
- 6 Քանզի այնքան մեծ էր եղել տարածումն այս ամբարիշտ և գաղտնի ընկերության, որ այն ապականել էր բոլոր մարդկանց սրտերը. հետևաբար, Հարեղը սպանվեց իր գահի վրա, և Աքիսը թագավորեց նրա փոխարեն:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ Աքիսը սկսեց նախանձել իր որդուն, ուստի, նա փակեց նրան բանտում, և պահեց նրան սակավ, կամ առանց ուտելիքի, մինչև որ նա մահացավ:
- 8 Եվ այժմ, եղբայրը նրա, ով մահվան էր ենթարկվել (և նրա անունը Նամրա էր) բարկացած էր իր հոր վրա նրա համար, ինչ որ հայրն արել էր իր եղբորը:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ Նամրան ի մի հավաքեց փոքր թվով մարդկանց, և փախավ երկրից, և եկավ ու բնակվեց Օմերի հետ:

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Աքիսը էլի որդիներ ծնեց, և նրանք նվաճեցին մարդկանց սրտերը, չնայած նրանք երդվել էին նրան անել ամեն ձևի անօրինություն՝ համաձայն նրա, ինչ նա ցանկանար:
- 11 Արդ, Աքիսի մարդիկ տենչում էին շահի, ճիշտ ինչպես Աքիսը տենչում էր իշխանության. ուստի, Աքիսի որդիները նրանց փող առաջարկեցին, որի շնորհիվ նրանք իրենց ետևից տարան ժողովրդի մեծ մասին:
- 12 Եվ մի պատերազմ սկսվեց Աքիսի որդիների և Աքիսի միջև, որը տևեց շատ տարիների ընթացքում, այո, մինչև թագավորության գրեթե բոլոր մարդկանց կործանումը, այո, նույնիսկ բոլորի, բացի երեսուն հոգուց, և նրանց, ովքեր փախել էին Օմերի տան հետ:
- 13 Հետևաբար, Օմերը կրկին վերահաստատվեց իր ժառանգության հողում:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Օմերը սկսեց ծերանալ. այնուամենայնիվ, իր ծեր հասակում, նա ծնեց Եմերին. և նա Եմերին օժեց թագավոր՝ իր փոխարեն թագավորելու:
- 15 Եվ հետո, երբ նա Եմերին օժել էր թագավոր, նա երկու տարիների ընթացքում խաղաղություն տեսավ երկրում, և նա մահացավ՝ տեսնելով չափազանց շատ օրեր, որոնք լի էին վշտով: Եվ եղավ այնպես, որ Եմերը թագավորեց նրա փոխարեն և զնաց իր հոր հետքերով:
- 16 Եվ Տերը կրկին սկսեց վերցնել անեծքը երկրից, և Եմերի տունը խիստ բարգավաճեց Եմերի թագավորության ներքո. և վաթսուններկու տարիների ընթացքում նրանք դարձել էին չափազանց ուժեղ, այնպես որ նրանք դարձան շատ հարուստ,
- 17 Ունենալով ամեն ձևի միրգ և հատիկ, մետաքսներ և բեհեզներ, ոսկի և արծաթ և թանկարժեք բաներ.
- 18 Եվ նաև ամեն ձևի անասուն՝ եզներ և կովեր, ոչխարներ և խոզեր և այծեր, և նաև շատ ուրիշ տեսակի կենդանիներ, որոնք օգտակար էին մարդու սննդի համար:
- 19 Եվ նրանք ունեին նաև ձիեր և էշեր, և կային փղեր և քուրույուններ ու քումումներ. որոնք բոլորն օգտակար էին մարդու համար, և ավելի շատ, հատկապես, փղերը և քուրույուններն ու քումումները:

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

- 20 Եվ այսպես, Տերը դուրս թափեց իր օրհնություններն այս երկրի վրա, որն ընտիր էր մյուս բոլոր երկրներից առավել. և նա պատվիրեց, որ ով որ տիրեր երկրին, պետք է տիրեր այն Տիրոջ համար, այլապես նրանք պիտի կործանվեին, երբ նրանք հասունացած լինեին անօրհնության մեջ. քանզի, այդպիսիների վրա, ասում է Տերը, ես դուրս կթափեմ իմ լիակատար ցասումը:
- 21 Եվ Եմերն արդարությամբ դատաստան արեց բոլոր իր օրերում, և նա ծնեց շատ որդիներ և դուստրեր. և նա ծնեց Կորիանթումին, և նա օձեց Կորիանթումին՝ թագավորելու իր փոխարեն:
- 22 Եվ հետո, երբ նա օձեց Կորիանթումին՝ թագավորելու իր փոխարեն, նա ապրեց չորս տարի, և նա տեսավ խաղաղություն երկրում. այո, և նա նույնիսկ տեսավ Արդարության Որդուն, և ցնծաց ու հրճվեց նրա օրով. և նա մահացավ խաղաղությամբ:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումը քայլեց իր հոր հետքերով, և կառուցեց բազում հզոր քաղաքներ, և իր բոլոր օրերում իր ժողովրդին տվեց այն, ինչը բարի էր: Եվ եղավ այնպես, որ նա զավակներ չունեցավ, նույնիսկ մինչև խոր ծերություն:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ նրա կինը մահացավ՝ լինելով հարյուրներկու տարեկան: Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումը, իր ծեր տարիքում, կնության վերցրեց մի ջահել աղջկա և ծնեց որդիներ ու դուստրեր. ուստի, նա ապրեց, մինչև եղավ հարյուր և քառասուններկու տարեկան:
- 25 Եվ եղավ այնպես, որ նա ծնեց Կոմին, և Կոմը թագավորեց նրա փոխարեն. և նա թագավորեց քառասունհինգ տարի, և նա ծնեց Քետին. և նա ծնեց նաև ուրիշ որդիներ ու դուստրեր:
- 26 Եվ ժողովուրդը կրկին տարածվեց ողջ երկրի երեսին, և սկսեց կրկին մի չափազանց մեծ ամբարշտություն լինել երկրի երեսին, և Քետը սկսեց կրկին հարել գաղտնի ծրագրերին՝ հին, իր հորը կործանելու համար:
- 27 Եվ եղավ այնպես, որ նա զահագրկեց իր հորը, քանզի նա սպանեց նրան իր իսկ սրով. և նա թագավորեց նրա փոխարեն:

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

- 28 Եվ կրկին երկիր եկան մարգարեներ ապաշխարություն աղաղակելով նրանց, որ նրանք պիտի պատրաստեին Տիրոջ ճանապարհը, այլապես մի անեծք պիտի գար երկրի երեսին. այո, պիտի լինեի նույնիսկ մի մեծ սով, որից նրանք պիտի կործանվեին, եթե չապաշխարեին:
- 29 Բայց մարդիկ չհավատացին մարգարեների խոսքերին, այլ նրանց դուրս գցեցին. և նրանցից ոմանց նրանք գցեցին փոսերը և թողեցին, որ մեռնեն: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք արեցին բոլոր այս բաները թագավորի՝ Քետի պատվիրանների համաձայն:
- 30 Եվ եղավ այնպես, որ մի մեծ երաշտ սկսվեց երկրում, և բնակիչները երաշտի պատճառով սկսեցին չափազանց արագ կոտորվել, քանզի ոչ մի անձրև չկար երկրի երեսին:
- 31 Եվ երկրի երեսին դուրս եկան նաև թունավոր օձեր և թունավորեցին շատ մարդկանց: Եվ եղավ այնպես, որ նրանց հոտերը սկսեցին փախչել թունավոր օձերի առջևից՝ հարավային երկրի ուղղությամբ, որը նեփիացիները կոչում էին Զարահեմլա:
- 32 Եվ եղավ այնպես, որ եղան նրանցից շատերը, որոնք մեռան ճանապարհին. այնուամենայնիվ, եղան մի քանիսը, որոնք փախան հարավային կողմի երկիրը:
- 33 Եվ եղավ այնպես, որ Տերը ստիպեց օձերին, որ նրանք այլևս չհետապնդեին նրանց, այլ որ նրանք խոչընդոտեին ճանապարհը, որ ժողովուրդը չկարողանար անցնել, որպեսզի ով որ փորձեր անցնել, ընկներ թունավոր օձերից:
- 34 Եվ եղավ այնպես, որ մարդիկ հետևում էին գազանների ուղուն և խժռում էին դիակները նրանց, որոնք ընկել էին ճանապարհին, մինչև որ խժռեցին նրանց բոլորին: Այժմ, երբ մարդիկ տեսան, որ իրենք պետք է մեռնեին, նրանք սկսեցին ապաշխարել իրենց անօրինություններից և աղաղակել առ Տերը:
- 35 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք իրենց բավականաչափ խոնարհեցրին Տիրոջ առաջ, նա անձրև ուղարկեց երկրի երեսին. և ժողովուրդը սկսեց կրկին ուշքի գալ, և սկսեց պտուղ լինել հյուսիսային երկրներում, և շրջակա բոլոր երկրներում: Եվ Տերը ցույց տվեց նրանց իր զորությունը՝ պահպանելով նրանց սովից:

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Եթեր 10

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Սեզը, որը Քետի մի հետնորդ էր, քանզի Քետը և ողջ նրա գերդաստանը, բացի Սեզից, մահացել էին սովից, հետևաբար, Սեզը սկսեց կրկին ամրացնել կոտրված ժողովրդին:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ Սեզը հիշում էր իր հայրերի կործանումը, և նա հիմնեց մի արդար թագավորություն. քանզի նա հիշում էր, թե ինչ էր արել Տերը՝ բերելով Հարեդին ու նրա եղբորը՝ ջրանդունդի վրայով. և նա քայլեց Տիրոջ ուղիներում. և նա ծնեց որդիներ ու դուստրեր:
- 3 Եվ նրա ավագ որդին, որի անունը Սեզ էր, ապստամբեց նրա դեմ. սակայն Սեզը զարկվեց մի ավագակի ձեռքով, իր շատ մեծ հարստությունների պատճառով, որը կրկին խաղաղություն բերեց նրա հորը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նրա հայրը կառուցեց շատ քաղաքներ երկրի երեսին, և ժողովուրդը կրկին սկսեց տարածվել ողջ երկրի երեսին: Եվ Սեզն ապրեց մինչև խոր ծերություն. և նա ծնեց Ռիփլակիսին: Եվ նա մեռավ, և Ռիփլակիսը թագավորեց նրա փոխարեն:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Ռիփլակիսը չէր անում այն, ինչը ճիշտ էր Տիրոջ աչքում, քանզի նա ուներ շատ կանայք ու հարճեր, և նա դնում էր մարդկանց ուսերին այն, ինչը ծանր էր տանել. այո, նա հարկում էր նրանց ծանր հարկերով. և այդ հարկերով նա շինում էր բազմաթիվ ընդարձակ շինություններ:
- 6 Եվ նա իր համար կառուցեց մի չափազանց գեղեցիկ գահ. և նա շատ բանտեր կառուցեց, և ովքեր որ չէին կամենում ենթարկվել հարկերին, նա բանտ էր գցում. և ով որ ի վիճակի չէր վճարել հարկերը, նա բանտ էր գցում. և նա ստիպում էր, որ նրանք անընդհատ աշխատեին՝ իրենց պահելու համար. և ով որ հրաժարվում էր աշխատել, նա կարգադրում էր մահվան դատապարտել նրանց:
- 7 Ուստի, նա ձեռք բերեց բոլոր իր նրբագեղ աշխատանքները, այո, նույնիսկ իր ընտիր ոսկին նա կարգադրում էր գտել բանտում. և նա կարգադրում էր, որ ամեն ձևի նրբագեղ աշխատանքներ արվեն բանտում: Եվ եղավ այնպես, որ նա իր պոռնկություններով ու պղծություններով չարչարեց ժողովրդին:

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

- 8 Եվ երբ նա թագավորեց քառասուններկու տարիներ, ժողովուրդն ապստամբություն բարձրացրեց նրա դեմ. և երկրում կրկին պատերազմ սկսվեց, այնպես որ Ռիփլակիսը սպանվեց, և նրա հետնորդները երկրից դուրս քշվեցին:
- 9 Եվ եղավ այնպես, շատ տարիների ժամանակահատվածից հետո, Մորիանթոնը (նա լինելով Ռիփլակիսի մի հետնորդ) տարագիրներից մի զորք ի մի հավաքեց, և գնաց առաջ ու ճակատամարտ տվեց ժողովրդին. և նա իշխանություն ձեռք բերեց շատ քաղաքների վրա. և պատերազմը սաստիկ ծանրացավ, և տևեց շատ տարիներ. և նա իշխանություն ձեռք բերեց ողջ երկրի վրա, և իրեն թագավոր հաստատեց ողջ երկրի վրա:
- 10 Եվ հետո, երբ նա իրեն թագավոր հաստատեց, թեթևացրեց ժողովրդի բեռը, որով նա շնորհ ձեռք բերեց ժողովրդի աչքում, և նրանք օծեցին նրան իրենց թագավոր:
- 11 Եվ նա արդարություն էր անում ժողովրդին, բայց՝ ոչ իրեն, իր բազում պռոնկությունների պատճառով. ուստի, նա կտրված էր Տիրոջ ներկայությունից:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Մորիանթոնը շատ քաղաքներ կառուցեց, և նրա թագավորության ներքո ժողովուրդը չափազանց հարստացավ, ինչպես շինություններով, այնպես էլ ոսկով ու արծաթով, հատիկ աճեցնելով, հոտերով և նախիրներով և այնպիսի բաներով, որոնք վերադարձվեցին նրանց:
- 13 Եվ Մորիանթոնն ապրեց մինչև խոր ծերություն, և հետո նա ծնեց Կիմին. և Կիմը թագավորեց իր հոր փոխարեն. և նա թագավորեց ութ տարի, և նրա հայրը մահացավ: Եվ եղավ այնպես, որ Կիմն արդարությամբ չթագավորեց, ուստի, նա չհովանավորվեց Տիրոջից:
- 14 Եվ նրա եղբայրն ապստամբություն բարձրացրեց նրա դեմ, որով բերեց նրան գերության. և նա իր բոլոր օրերում մնաց գերության մեջ. և գերության մեջ նա ծնեց որդիներ ու դուստրեր, և իր ծեր հասակում նա ծնեց Ղևիին. և նա մահացավ:

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

15 Եվ եղավ այնպես, որ Ղևին, իր հոր մահից հետո, քառասուններկու տարիների ընթացքում, ծառայեց գերության մեջ: Եվ նա պատերազմ մղեց երկրի թագավորի դեմ, որի միջոցով նա ձեռք բերեց թագավորությունն իր համար:

16 Եվ հետո, երբ նա իր համար ձեռք բերեց թագավորությունը, նա արեց այն, ինչը ճիշտ էր Տիրոջ աչքում. և ժողովուրդը բարգավաճեց երկրում. և նա ապրեց մինչև բավականին ծեր հասակը, և ծնեց որդիներ ու դուստրեր. և նա նաև ծնեց Կորոմին, որին նա իր փոխարեն թագավոր օձեց:

17 Եվ եղավ այնպես, որ բոլոր իր օրերում Կորոմն արեց այն, ինչը բարի էր Տիրոջ աչքում. և նա ծնեց շատ որդիներ ու դուստրեր. և շատ օրեր տեսնելուց հետո, նա վախճանվեց, ճիշտ երկրի մնացածի պես. և Կիսը թագավորեց նրա փոխարեն:

18 Եվ եղավ այնպես, որ Կիսը նույնպես վախճանվեց, և Լիբը թագավորեց նրա փոխարեն:

19 Եվ եղավ այնպես, որ Լիբը նույնպես արեց այն, ինչը բարի էր Տիրոջ աչքում: Եվ Լիբի օրերում թունավոր օձերը ոչնչացվեցին: Ուստի, նրանք գնացին հարավային կողմի երկիրը՝ ուսելու բան որսալու երկրի ժողովրդի համար, քանզի երկիրը ծածկված էր անտառի կենդանիներով: Եվ Լիբը՝ ինքը նույնպես հմուտ որսորդ դարձավ:

20 Եվ նրանք ցամաքի նեղ պարանոցին մոտիկ մի մեծ քաղաք կառուցեցին, այն տեղին մոտիկ, որտեղ ծովը բաժանում է ցամաքը:

21 Եվ նրանք հարավային կողմի երկիրը պահեցին որպես անապատ՝ որս անելու համար: Իսկ հյուսիսային կողմի երկրի ամբողջ երեսը ծածկված էր բնակիչներով:

22 Եվ նրանք շատ աշխատասեր էին, և նրանք գնում էին ու վաճառում, և առևտուր անում մեկը մյուսի հետ, որպեսզի շահ ստանային:

23 Եվ նրանք մշակում էին ամեն ձևի հանքանյութ, և ստանում էին ոսկի և արծաթ և երկաթ և արույր և ամեն ձևի մետաղներ. և նրանք փորում-հանում էին դա հողից. ուստի, նրանք կիտում էին հողի ահռելի կույտեր՝ ոսկու և արծաթի, երկաթի և պղնձի հանքանյութ գտնելու համար: Եվ նրանք գործում էին ամեն ձևի նրբագեղ գործվածք:

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

24 Եվ նրանք ունեին մետաքսներ և նրբահյուս բեհեզ. և նրանք գործում էին ամեն ձևի գործվածք, որպեսզի ծածկեին իրենց մերկությունը:

25 Եվ նրանք պատրաստում էին ամեն ձևի գործիքներ հողը մշակելու համար՝ հերկելու և ցանելու, հնձելու և փխրեցնելու և նաև կայսելու համար:

26 Եվ նրանք պատրաստեցին ամեն ձևի գործիքներ, որոնցով նրանք բանեցնում էին իրենց անասուններին:

27 Եվ նրանք պատրաստեցին ամեն ձևի պատերազմի զենքեր: Եվ նրանք խիստ զարմանալի վարպետության ամեն ձևի գործեր գործեցին:

28 Եվ երբեք ոչ մի ժողովուրդ այդքան ավելի օրհնված չէր եղել, որքան նրանք էին, և ավելի բարգավաճած՝ Տիրոջ ձեռքով: Եվ նրանք մի երկրում էին, որն ընտիր էր բոլոր երկրներից առավել, քանզի Տերն էր ասել դա:

29 Եվ եղավ այնպես, որ Լիբն ապրեց շատ տարիներ, և ծնեց որդիներ ու դուստրեր. և նա նաև ծնեց Հեարթոմին:

30 Եվ եղավ այնպես, որ Հեարթոմը թագավորեց իր հոր փոխարեն: Եվ երբ Հեարթոմը թագավորեց քսանչորս տարիներ, ահա, թագավորությունը վերցվեց նրանից: Եվ նա շատ տարիներ ծառայեց գերության մեջ, այո, նույնիսկ բոլոր իր օրերի մնացածը:

31 Եվ նա ծնեց Քետին, և Քետը բոլոր իր օրերն ապրեց գերության մեջ: Եվ Քետը ծնեց Ահարոնին, և Ահարոնը բոլոր իր օրերը բնակվեց գերության մեջ. և նա ծնեց Ամնիգադային, և Ամնիգադան նույնպես բոլոր իր օրերը բնակվեց գերության մեջ. և նա ծնեց Կորիանթոմին, և Կորիանթոմը բոլոր իր օրերը բնակվեց գերության մեջ. և նա ծնեց Կոմին:

32 Եվ եղավ այնպես, որ Կոմն իր կողմը գրավեց թագավորության կեսին: Եվ նա թագավորության կեսի վրա թագավորեց քառասուններկու տարիներ. և նա գնաց ճակատամարտելու թագավորի՝ Ամգիդի դեմ, և նրանք մարտնչեցին շատ տարիներ, այդ ժամանակի ընթացքում Կոմն իշխանություն ձեռք բերեց Ամգիդի վրա, և ձեռք բերեց իշխանություն թագավորության մնացածի վրա:

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

33 Եվ Կոմի օրերին երկրում սկսեցին ավազակներ հայտնվել. և նրանք որդեգրեցին հին ծրագրերը և երդումներ տվեցին, ըստ նախնիների ձևի, և ջանացին կրկին կործանել թագավորությունը:

34 Արդ, Կոմը երկար մարտնչեց նրանց դեմ. սակայն, նա առավելության չհասավ նրանց վրա:

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Եթեր 11

- 1 Եվ Կոմի օրերին ևս շատ մարգարեներ եկան և մարգարեացան այդ մեծ ժողովրդի կործանման վերաբերյալ, եթե նա չապաշխարեր և չդառնար դեպի Տերը, և չթողներ իր սպանություններն ու ամբարշտությունը:
- 2 Եվ եղավ այնպես, որ մարգարեները մերժվեցին ժողովրդի կողմից, և նրանք փախան Կոմի մոտ պաշտպանության համար, քանզի ժողովուրդը ջանում էր կործանել նրանց:
- 3 Եվ նրանք Կոմին մարգարեացան շատ բաներ. և նա օրհնվեց իր մնացած բոլոր օրերում:
- 4 Եվ նա ապրեց մինչև խոր ծերություն և ծնեց Սիբլոմին. և Սիբլոմը թագավորեց նրա փոխարեն: Եվ Սիբլոմի եղբայրն ապստամբեց նրա դեմ, և մի դաժան պատերազմ սկսվեց ամբողջ երկրում:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Սիբլոմի եղբայրը կարգադրեց, որ բոլոր մարգարեները, ովքեր մարգարեացել էին ժողովրդի կործանման վերաբերյալ, պետք է մահվան դատապարտվեին:
- 6 Եվ մեծ դժբախտություն էր ողջ երկրում, քանզի նրանք վկայել էին, որ մի մեծ անեծք պիտի գար երկրի վրա, և նաև ժողովրդի վրա, և որ մի մեծ կործանում պիտի լիներ նրանց մեջ, այնպիսին, ինչպիսին երբեք չէր եղել երկրի երեսին, և նրանց ոսկորները պիտի դառնային հողի կույտերի պես՝ երկրի երեսին, եթե նրանք չապաշխարեին իրենց ամբարշտությունից:
- 7 Եվ նրանք ականջ չարեցին Տիրոջ ձայնին՝ իրենց ամբարիշտ խմբակցությունների պատճառով. ուստի, ողջ երկրում սկսվեցին պատերազմներ ու հակառակություններ, և նաև մեծ սով ու համաճարակ, այնպես որ մեծ կործանում եղավ, այնպիսին, ինչպիսին երբեք չէր իմացվել երկրի երեսին. և այս բոլորը տեղի ունեցավ Սիբլոմի օրերին:
- 8 Եվ ժողովուրդը սկսեց ապաշխարել իր անօրինությունից. և որքանով նրանք ապաշխարեցին, այնքանով Տերը ողորմություն ունեցավ նրանց վրա:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ Սիբլոմը սպանվեց, և Սեթը գերության տարվեց, և գերության մեջ ապրեց բոլոր իր օրերը:

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Աքայը՝ նրա որդին, նվաճեց թագավորությունը. և նա թագավորեց ժողովրդի վրա բոլոր իր օրերում: Եվ նա արեց ամեն ձևի անօրինություն իր օրերում, որի պատճառով շատ արյուն թափվեց. և քիչ եղան նրա օրերը:
- 11 Եվ Եթեմը, լինելով Աքայի մի հետնորդ, ձեռք բերեց թագավորությունը. և իր օրերում, նա նույնպես արեց այն, ինչն ամբարիշտ էր:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ Եթեմի օրերում, եկան շատ մարգարեններ, և նորից մարգարեացան ժողովրդին. այո, նրանք մարգարեացան, որ Տերը նրանց լիովին բնաջնջելու էր երկրի երեսից, եթե նրանք չապաշխարեին իրենց անօրինություններից:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը կարծրացրեց իր սիրտը և չկամեցավ ականջ դնել նրանց խոսքերին. և մարգարեները սգացին ու ետ քաշվեցին ժողովրդի միջից:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Եթեմն ամբարշտությամբ դատաստան արեց բոլոր իր օրերում. և նա ծնեց Մորոնին: Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնը թագավորեց նրա փոխարեն. և Մորոնն արեց այն, ինչն ամբարիշտ էր Տիրոջ առաջ:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովրդի մեջ ապստամբություն բարձրացավ այն գաղտնի խմբակցության հետևանքով, որը հիմնվել էր իշխանություն և շահ ձեռք բերելու համար. և անօրինության մեջ զորավոր մի մարդ բարձրացավ նրանց մեջ, և ճակատամարտ տվեց Մորոնին, որով նա տապալեց թագավորության կեսը. և նա շատ տարիներ պահեց թագավորության կեսը:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ Մորոնը տապալեց նրան և կրկին ձեռք բերեց թագավորությունը:
- 17 Եվ եղավ այնպես, որ մի ուրիշ զորավոր մարդ բարձրացավ. և նա Հարեդի եղբոր հետնորդն էր:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ նա տապալեց Մորոնին և ձեռք բերեց թագավորությունը. ուստի, Մորոնն իր մնացած բոլոր օրերն ապրեց գերության մեջ. և նա ծնեց Կորիանթորին:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթորն իր բոլոր օրերն ապրեց գերության մեջ:

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 Եվ Կորիանթորի օրերում ևս շատ մարգարեներ եկան, և մարգարեացան մեծ ու զարմանալի բաների վերաբերյալ, և ժողովրդին ապաշխարության կանչեցին, և եթե նրանք չապաշխարեին, Տեր Աստված դատաստան էր անելու նրանց վրա՝ ի լիակատար կործանումն իրենց.

21 Եվ որ Տեր Աստված իր գործությամբ ուղարկելու էր կամ բերելու էր մեկ ուրիշ ժողովրդի՝ տիրելու երկրին, այն ձևով, ինչպես նա բերեց իրենց հայրերին:

22 Եվ իրենց գաղտնի կազմակերպության և ամբարիշտ պղծությունների պատճառով, նրանք մերժեցին մարգարեների բոլոր խոսքերը:

23 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթորը ծնեց Եթերին և նա մեռավ՝ իր բոլոր օրերն ապրելով գերության մեջ:

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Եթեր 12

- 1 Եվ եղավ այնպես, որ Եթերի օրերը Կորիանթումրի օրերում էին. և Կորիանթումրը թագավոր էր ողջ երկրի վրա:
- 2 Եվ Եթերը Տիրոջ մի մարգարե էր. ուստի Եթերն առաջ եկավ Կորիանթումրի օրերում, և սկսեց մարգարեանալ ժողովրդին, քանզի նա չէր կարող զսպել իրեն՝ Տիրոջ Հոգու պատճառով, որը նրա մեջ էր:
- 3 Քանզի նա աղաղակում էր առավոտից, նույնիսկ մինչև արևի մայր մտնելը, հորդորելով ժողովրդին հավատալ Աստծուն՝ ապաշխարելով, եթե ոչ, նրանք պիտի կործանվեին, ասելով նրանց, որ հավատքով են բոլոր բաները կատարվում,
- 4 Ուստի, ով որ հավատում է Աստծուն, կարող է անկասկած հուսալ ավելի լավ աշխարհի համար, այո, նույնիսկ մի տեղի՝ Աստծո աջ կողմում, հույս, որը գալիս է հավատքից, դառնում է խարիսխ մարդկանց հոգիների համար, ինչը դարձնում է նրանց կայուն և հաստատուն, միշտ հարստացնում բարի գործերով, առաջնորդում՝ փառաբանելու Աստծուն:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Եթերը ժողովրդին մեծ և զարմանալի բաներ մարգարեացավ, որոնց նրանք չհավատացին, որովհետև նրանք չէին տեսնում դրանք:
- 6 Եվ այժմ, ես՝ Մորոնիս, կկամենայի որոշ բան խոսել այս բաների վերաբերյալ. ես կկամենայի ցույց տալ աշխարհին, որ հավատքը բաներ են, որոնց համար հույս ունենք և չենք տեսնում. ուստի, մի վիճեք, եթե դուք չեք տեսնում, քանզի նախքան ձեր հավատքի փորձությունը, դուք վկայություն չեք ստանում:
- 7 Քանզի հավատքով էր, որ Քրիստոսն իրեն ցույց տվեց մեր հայրերին մեռելներից հարություն առնելուց հետո. և նա իրեն ցույց չտվեց նրանց, մինչև նրանք հավատք չունեցան առ նա. ուստի, անպայման անհրաժեշտ էր, որ ոմանք հավատք ունենային առ նա, քանի որ նա իրեն ցույց չէր տվել աշխարհին:
- 8 Բայց մարդկանց հավատքի պատճառով նա իրեն ցույց տվեց աշխարհին, և փառավորեց Հոր անունը, և պատրաստեց մի ուղի, որպեսզի դրա միջոցով մյուսները երկնային պարգևի ճաշակողներ լինեին, որպեսզի նրանք հուսային այն բաների համար, որոնք նրանք չէին տեսել:

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

- 9 Ուստի, դուք նույնպես կարող եք հույս ունենալ և այդ պարգևի ճաշակողներ լինել, եթե միայն հավատք ունենաք:
- 10 Ահա, հավատքով էր, որ հնում կանչվում էին ըստ Աստծո սուրբ կարգի:
- 11 Ուստի, հավատքով էր Մովսեսի օրենքը տրված: Բայց իր Որդու պարգևով Աստված պատրաստել է ավելի գերազանց ուղի. և հավատքով է, որ դա կատարվեց:
- 12 Քանզի, եթե հավատք չլինի մարդկանց զավակների մեջ, Աստված չի կարող հրաշք գործել նրանց մեջ. ուստի, նախքան նրանց հավատքը, նա ցույց չտվեց իրեն:
- 13 Ահա, Ալմայի և Ամուղեկի հավատքն էր, որ գետնին փլուզեց բանալը:
- 14 Ահա, Նեփիի ու Լեփիի հավատքն էր, որ փոփոխություն գործեց Լամանացիների մեջ, այնպես որ նրանք մկրտվեցին կրակով ու Սուրբ Հոգով:
- 15 Ահա, Ամմոնի և նրա եղբայրների հավատքն էր, որ Լամանացիների մեջ այնպիսի մեծ մի հրաշք գործեց:
- 16 Այո, և նույնիսկ բոլոր նրանք, ովքեր գործեցին հրաշքներ, հավատքով գործեցին, նույնիսկ նրանք, ովքեր Քրիստոսից առաջ էին, և նաև նրանք, ովքեր հետո էին:
- 17 Եվ հավատքով էր, որ երեք աշակերտները խոստում ձեռք բերեցին, որ իրենք չպետք է մահ ճաշակեն. և նախքան իրենց հավատքը, նրանք ձեռք չբերեցին խոստումը:
- 18 Եվ ոչ էլ երբևէ որևէ մեկը հրաշքներ է գործել, նախքան իր հավատքը. ուստի, նրանք առաջինը հավատացին Աստծո Որդուն:
- 19 Եվ եղան շատերը, որոնց հավատքն այնքան շատ ուժեղ էր, նույնիսկ մինչև Քրիստոսի գալը, որ չէին կարող պահվել վարագույրից ներս, այլ հիրավի իրենց աչքով տեսան այդ բաները, որոնք հավատքի աչքով նրանք տեսան, և նրանք ուրախ էին:
- 20 Եվ ահա, մենք այս հիշատակարանում տեսանք, որ դրանցից մեկը Հարեդի եղբայրն էր. քանզի այնքան մեծ էր նրա հավատքն առ Աստված, որ երբ Աստված առաջ մեկնեց իր մատը, նա չկարողացավ թաքցնել այն Հարեդի եղբոր տեսողությունից, իր խոսքի պատճառով, որը նա ասել էր նրան, խոսք, որը նա ձեռք էր բերել հավատքով:

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

21 Եվ հետո, երբ Հարեդի եղբայրը տեսել էր Տիրոջ մատը, այն խոստումի հետևանքով, որ Հարեդի եղբայրը ձեռք էր բերել հավատքով, Տերը չէր կարող նրա տեսողությունից որևէ բան ետ պահել. ուստի, նա ցույց տվեց նրան բոլոր բաները, քանզի նա այլևս չէր կարող վարագույրից այն կողմ պահվել:

22 Եվ հավատքով է, որ իմ հայրերը ձեռք բերեցին խոստումը, որ այս բաները հեթանոսների միջոցով պիտի գան իրենց եղբայրներին. հետևաբար, Տերը պատվիրել է ինձ, այո, այսինքն՝ Հիսուս Քրիստոսը:

23 Եվ ես ասացի նրան. Տեր, գրելու մեջ մեր թուլության պատճառով հեթանոսները կծիծաղեն այս բաների վրա. քանզի, Տեր, դու մեզ զորավոր ես դարձրել խոսքի մեջ, հավատքի միջոցով, բայց դու մեզ զորավոր չես դարձրել գրելու մեջ. քանզի դու այս ողջ ժողովրդին դարձրել ես այնպես, որ նրանք շատ կարողանան խոսել, Սուրբ Հոգու շնորհիվ, որը շնորհել էս նրանց.

24 Եվ դու մեզ դարձրել ես այնպես, որ մենք կարողանանք գրել, բայց քիչ, մեր ձեռքերի անճկունության պատճառով: Ահա, դու մեզ զորավոր չես դարձրել գրելու Հարեդի եղբոր պես, քանզի դու դարձրել էիր նրան այնպես, որ այն բաները, որոնք նա գրեց, զորավոր էին, ճիշտ ինչպես դու ես, մինչև իսկ դրդելու մարդուն կարդալ դրանք:

25 Դու նաև մեր խոսքերը զորավոր ու մեծ ես դարձրել՝ այնքան, որ մենք չենք կարողանում գրել դրանք. ուստի, երբ մենք գրում ենք, մենք տեսնում ենք մեր թուլությունը, և սայթաքում ենք՝ մեր խոսքերի տեղադրման պատճառով. և ես վախենում եմ, որ շլիճի թե հեթանոսները ծիծաղեն մեր խոսքերի վրա:

26 Եվ երբ ես ասացի այս, Տերը խոսեց ինձ հետ՝ ասելով. Հիմարներն են ծիծաղում, բայց նրանք կսպան. և իմ շնորհը բավական է հեզերի համար, այնպես որ նրանք չեն չարաշահի ձեր թուլությունը.

27 Եվ եթե մարդիկ գան ինձ մոտ, ես նրանց ցույց կտամ իրենց թուլությունը: Ես մարդկանց թուլություն եմ տալիս, որպեսզի նրանք խոնարհ լինեն. և իմ շնորհը բավական է բոլոր մարդկանց համար, ովքեր իրենց խոնարհեցնում են իմ առջև. քանզի, եթե նրանք խոնարհեցնեն իրենց իմ առջև, և հավատք ունենան ինձանում, այն ժամանակ, նրանց թույլ կողմերը ես կդարձնեմ ուժեղ:

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

28 Ահա, ես հեթանոսներին ցույց կտամ իրենց թուլությունը, և ես ցույց կտամ նրանց, որ հավատքը, հույսը և գթությունը բերում են դեպի ինձ՝ դեպի ակունքն ամենայն արդարության:

29 Եվ ես՝ Մորոնիս, այս խոսքերը լսելով, հանգստացա և ասացի. Ո՛վ Տեր, քո արդար կամքը թող կատարվի, քանզի ես գիտեմ, որ դու գործում ես մարդկանց զավակների համար՝ համաձայն նրանց հավատքի.

30 Քանզի Հարեդի եղբայրն ասաց Ձերին սարին՝ Տեղափոխվիր, և այն տեղափոխվեց: Եվ եթե նա հավատք չունենար, այն չէր շարժվի. ուստի դու գործում ես հետո, երբ մարդիկ հավատք են ունենում:

31 Քանզի այսպես դու հայտնվեցիր քո աշակերտներին. քանզի, հետո, երբ նրանք հավատք ունեցան, և խոսեցին քո անունով, դու մեծ գորությամբ քեզ ցույց տվեցիր նրանց:

32 Եվ ես նաև հիշում եմ, որ դու ասել ես, որ դու մարդկանց համար օթևան ես պատրաստել, այո, նույնիսկ քո Հոր ապարանքներում, որով մարդ ավելի գերազանց հույս կարող է ունենալ. ուստի մարդ պետք է հուսա, այլապես չի կարող ժառանգություն ստանալ այն տեղում, որ դու պատրաստել ես:

33 Եվ բացի դրանից, ես հիշում եմ, որ դու ասել ես, որ սիրեցիր աշխարհը, մինչև իսկ աշխարհի համար վայր դնելով քո կյանքը, որ դու կարողանայիր կրկին վերցնել այն՝ մի տեղ պատրաստելու մարդկանց զավակների համար:

34 Եվ այժմ ես գիտեմ, որ սերը, որ դու ունես մարդկանց զավակների համար, գթությունն է. ուստի, եթե մարդիկ գթություն չունենան, նրանք չեն կարող ժառանգել այն տեղը, որը դու պատրաստել ես քո Հոր ապարանքներում:

35 Ուստի, ես գիտեմ, այս բանի միջոցով, որ դու ասել ես, որ եթե հեթանոսները գթություն չունենան՝ մեր թուլության պատճառով, որ դու կապացուցես նրանց և կվերցնես նրանց քանքարը, այո, նույնիսկ այն, ինչ նրանք ստացել են և կտաս նրանց, ովքեր ավելի առատորեն կունենան:

36 Եվ եղավ այնպես, որ ես աղոթեցի Տիրոջը, որ նա շնորհ տար հեթանոսներին, որ նրանք կարողանային գթություն ունենալ:

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

37 Եվ եղավ այնպես, որ Տերն ասաց ինձ. Եթե նրանք գթություն չունենան, դա քեզ համար նշանակություն չունի, դու եղել ես հավատարիմ. ուստի, քո հանդերձները մաքուր կդարձվեն: Եվ քանի որ դու տեսար քո թուլությունը, դու ուժեղ կդարձվես, մինչև իսկ նստելու այն տեղում, որը ես պատրաստել եմ իմ Հոր ապարանքներում:

38 Եվ այժմ ես՝ Մորոնիս, մնաք բարով եմ հղում հեթանոսներին, այո, և նաև իմ եղբայրներին, որոնց ես սիրում եմ, մինչև մենք կհանդիպենք Քրիստոսի աստանի առաջ, որտեղ բոլոր մարդիկ կիմանան, որ իմ հանդերձներն արատավորված չեն ձեր արյունով:

39 Եվ այն ժամանակ դուք կիմանաք, որ ես տեսել եմ Հիսուսին, և որ նա խոսել է ինձ հետ՝ երես առ երես, և որ նա ասել է ինձ, պարզ համեստությամբ, ճիշտ ինչպես մարդ ասում է մեկ ուրիշին, իմ սեփական լեզվով՝ այս բաների վերաբերյալ.

40 Եվ գրելու իմ թուլության պատճառով ես միայն մի քանի բաներ եմ գրել:

41 Եվ այժմ ես կկամենայի հանձնարարել ձեզ՝ փնտրել այս Հիսուսին, որի մասին գրել են մարգարեներն ու առաքյալները, որպեսզի շնորհը Հայր Աստծո և նաև Տեր Հիսուս Քրիստոսի, և Սուրբ Հոգու, որը վկայում է նրանց մասին, լինի և մնա ձեր մեջ հավիտյան: Ամեն:

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Եթեր 13

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորոնիս, սկսում եմ վերջացնել իմ հիշատակարանն այն ժողովրդի կործանման վերաբերյալ, որի մասին ես գրում եմ:
- 2 Քանզի ահա, նրանք մերժեցին Եթերի բոլոր խոսքերը. քանի որ նա ճշմարտացիորեն ասաց նրանց բոլոր բաների մասին, մարդու սկզբից ի վեր. և որ հետո, երբ ջրերը ետ քաշվեցին այս երկրի երեսից, այն դարձավ ընտիր երկիր՝ բոլոր մնացած երկրներից առավել, Տիրոջ մի ընտրյալ երկիր. ուստի, Տերը կամենում է, որ բոլոր մարդիկ, ովքեր բնակվում են դրա երեսին, ծառայեն իրեն.
- 3 Եվ, որ այն նոր Երուսաղեմի տեղն է, որը պիտի վար գա երկնքից, և Տիրոջ սուրբ սրբարանը:
- 4 Ահա, Եթերը տեսավ Քրիստոսի օրերը, և նա խոսեց մի նոր Երուսաղեմի մասին այս երկրի վրա:
- 5 Եվ նա խոսեց նաև Իսրայելի տան վերաբերյալ, և Երուսաղեմի, որտեղից Լեքին պիտի գար, որ հետո, երբ այն կործանվեր, այն պիտի կրկին կառուցվեր, մի սուրբ քաղաք՝ Տիրոջ համար. ուստի, այն չէր կարող լինել մի նոր Երուսաղեմ, քանի որ դա եղել էր հին ժամանակ. բայց այն պիտի կրկին կառուցվի և դառնա Տիրոջ մի սուրբ քաղաք. և այն պիտի կառուցվի Իսրայելի տան համար,
- 6 Եվ որ այս հողի վրա մի նոր Երուսաղեմ պիտի կառուցվի, Հովսեփի սերնդի մնացորդի համար, բաներ, որոնց համար եղել է օրինակ:
- 7 Քանզի, ինչպես Հովսեփն իր հորը բերեց ներքև՝ Եգիպտոսի երկիրը, և այսպես, նա մահացավ այնտեղ. հետևաբար, Տերը Երուսաղեմի հողից դուրս բերեց Հովսեփի սերնդի մի մնացորդի, որպեսզի ինքը ողորմած լինի Հովսեփի սերնդի հանդեպ, որպեսզի նրանք չկորչեն, ճիշտ ինչպես նա ողորմած եղավ Հովսեփի հոր հանդեպ, որ նա չկորչի:
- 8 Ուստի, Հովսեփի տան մնացորդը կհաստատվի այս երկրի վրա. և այն կլինի նրանց ժառանգության հողը. և նրանք, հին Երուսաղեմի նման, Տիրոջ համար մի սուրբ քաղաք կկառուցեն. և նրանք այլևս չեն ձուլվի, մինչև որ վերջը գա, երբ երկիրն անցնի:

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come— after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

- 9 Եվ կլինի մի նոր երկինք և մի նոր երկիր. և նրանք նման կլինեն հինն, բացառությամբ, որ հինն անցած կլինի, և բոլոր բաները դարձած կլինեն նոր:
- 10 Եվ հետո կգա Նոր Երուսաղեմը. և օրհնված են նրանք, ովքեր կբնակվեն այնտեղ, քանզի այդ նրանք են, որոնց հանդերձները ճերմակ են Գառի արյան միջոցով. և այդ նրանք են, ովքեր համարվում են Հովսեփի սերնդի թվում, ովքեր Իսրայելի տնից էին:
- 11 Եվ հետո կգա նաև հին Երուսաղեմը. և դրա բնակիչները, օրհնված են նրանք, քանզի նրանք մաքրվել են Գառի արյունով. և այդ նրանք են, ովքեր ցրվել էին ու հավաքվել աշխարհի չորս կողմերից և հյուսիսի երկրներից, և մասնակիցներն են ուխտի կատարման, որն Աստված արեց իրենց հոր՝ Աբրահամի հետ:
- 12 Եվ երբ այս բաները գան, կիրականանա սուրբ գիրքը, որն ասում է՝ կլինեն այնպիսիք, որ առաջինն էին, ովքեր կդառնան վերջինը. և կլինեն այնպիսիք, որ վերջինն էին, ովքեր կդառնան առաջինը:
- 13 Եվ ես պատրաստվում էի գրել ավելին, բայց ինձ արգելվեց. բայց մեծ և հրաշալի էին Եթերի մարգարեությունները. բայց և այնպես, նրան ոչինչ համարեցին և դուրս գցեցին. և ցերեկը նա թաքնվում էր ժայռի խոռոչում, իսկ գիշերը, նա զնում էր դուրս՝ տեսնելու այն բաները, որոնք պիտի գային ժողովրդի վրա:
- 14 Եվ մինչ նա բնակվում էր ժայռի խոռոչում, նա գիշերով գրեց իր հիշատակարանի մնացածը՝ տեսնելով ավերածությունները, որոնք գալիս էին ժողովրդի վրա:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ այն նույն տարում, երբ նա դուրս էր գցվել ժողովրդի միջից, մի մեծ պատերազմ սկսվեց ժողովրդի մեջ, քանզի կային շատերը, ովքեր բարձրացան, ովքեր զորավոր մարդիկ էին, և ջանացին կործանել Կորիանթումրին իրենց ամբարշտության գաղտնի ծրագրերով, որոնց մասին խոսվել է:
- 16 Եվ այժմ Կորիանթումրը՝ ինքը ուսումնասիրած լինելով պատերազմի ողջ արվեստը և աշխարհի ողջ խորամանկությունը, ուստի նա ճակատամարտ տվեց նրանց, ովքեր ջանում էին կործանել իրեն:

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

- 17 Բայց նա չապաշխարեց, ոչ էլ նրա գեղեցիկ որդիներն ու դուստրերը. ոչ էլ Կոհորի գեղեցիկ որդիներն ու դուստրերը. ոչ էլ Կորիհորի գեղեցիկ որդիներն ու դուստրերը. և, ի վերջո, չկար ոչ մեկը գեղեցիկ որդիներից ու դուստրերից ողջ երկրի երեսին, որ ապաշխարեր իր մեղքերից:
- 18 Ուստի, եղավ այնպես, որ առաջին տարում, երբ Եթերը բնակվում էր Ժայռի խոռոչում, եղան շատ մարդիկ, ովքեր սպանվեցին այն գաղտնի խմբակցությունների սրով, որոնք կռվում էին Կորիանթումրի դեմ, որ կարողանային ձեռք բերել թագավորությունը:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրի որդիները շատ մարտնչեցին և շատ արյուն թափեցին:
- 20 Եվ երկրորդ տարում Տիրոջ խոսքը եկավ Եթերին, որ նա պիտի գնա և մարգարեանա Կորիանթումրին, որ եթե նա ապաշխարի, և ողջ նրա գերդաստանը, Տերը կտա նրան իր թագավորությունը և կխնայի ժողովրդին,
- 21 Հակառակ դեպքում նրանք կկործանվեն, և նրա ողջ գերդաստանը, բացի իրենից: Եվ նա միայն պիտի ապրի՝ տեսնելու իրականացումն այն մարգարեությունների, որոնք խոսվել էին՝ այդ երկիրը որպես ժառանգություն մեկ ուրիշ ժողովրդի ստանալու վերաբերյալ. և Կորիանթումրը պիտի թաղվեր նրանց կողմից. և ամեն հոգի պիտի կործանվեր, բացի Կորիանթումրից:
- 22 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրը չապաշխարեց, ոչ էլ իր գերդաստանը, ոչ էլ ժողովուրդը. և պատերազմները շղաղարեցին. և նրանք ջանում էին սպանել Եթերին, բայց նա փախավ նրանց առաջից և նորից թաքնվեց Ժայռի խոռոչում:
- 23 Եվ եղավ այնպես, որ Սարեղը բարձրացավ, և նա նույնպես ճակատամարտ տվեց Կորիանթումրին. և նա ջարդեց նրան, այնպես որ երրորդ տարում, նա գերության բերեց նրան:
- 24 Եվ չորրորդ տարում, Կորիանթումրի որդիները ջարդեցին Սարեղին և կրկին նվաճեցին թագավորությունն իրենց հոր համար:
- 25 Արդ, մի պատերազմ սկսվեց ողջ երկրի երեսին, ամեն մարդ իր ավագակախմբով՝ կռվելով նրա համար, ինչ ինքը փափագում էր:
- 26 Եվ կային ավագակներ, և ի վերջո, ամեն ձևի ամբարշտություն, երկրի ողջ երեսին:

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

- 27 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումը խիստ բարկացած էր Սարեդի վրա, և նա զնաց նրա դեմ՝ մարտնչելու իր զորքերով. և նրանք հանդիպեցին մեծ բարկությամբ, և նրանք հանդիպեցին Գաղգաղա հովտում. և ճակատամարտը սաստիկ ծանրացավ:
- 28 Եվ եղավ այնպես, որ Սարեդը կռվեց նրա դեմ երեք օրվա ընթացքում: Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումը ջարդեց նրան և հետապնդեց նրան, մինչև նա հասավ Հեպլոնի տափաստանները:
- 29 Եվ եղավ այնպես, որ Սարեդը կրկին ճակատամարտ տվեց նրան տափաստաններում. և ահա, նա ջարդեց Կորիանթումրին, և նրան կրկին ետ քշեց դեպի Գաղգաղայի հովիտը:
- 30 Եվ Կորիանթումը կրկին ճակատամարտ տվեց Սարեդին Գաղգաղայի հովտում, որում նա ջարդեց Սարեդին և սպանեց նրան:
- 31 Եվ Սարեդն ազդրից վիրավորեց Կորիանթումրին, այնպես որ նա չզնաց կրկին ճակատամարտելու՝ երկու տարիների ընթացքում, ժամանակ, որի ընթացքում բոլոր մարդիկ երկրի երեսին արյուն էին հեղում, և չկար մեկը, որ զսպեր նրանց:

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Եթեր 14

- 1 Եվ այժմ, ժողովրդի անօրինության պատճառով մի մեծ անեծք եղավ ողջ երկրի վրա, այնպիսին, որ եթե մի մարդ դներ իր գործիքը կամ իր սուրն իր թարեքի վրա, կամ այն տեղում, որտեղ նա պահում էր դա, ահա, հաջորդ օրը, նա չէր կարողանա գտնել այն, այնքան մեծ էր անեծքը երկրի վրա:
- 2 Ուստի ամեն մարդ իր երկու ձեռքով կառչել էր նրան, ինչն իր սեփականն էր, և չէր կամենում ոչ պարտքով վերցնել, ոչ էլ կամենում էր պարտքով տալ. և ամեն մարդ պահում էր իր սրի բռնակն իր աջ ձեռքում՝ իր ունեցվածքի և իր սեփական կյանքի, իր կանանց ու երեխաների պաշտպանության համար:
- 3 Եվ այժմ, երկու տարի անց և Սարեդի մահից հետո, ահա, բարձրացավ Սարեդի եղբայրը և ճակատամարտեց Կորիանթումրի դեմ, որում Կորիանթումրը ջարդեց նրան և հետապնդեց մինչև Աքիսի անապատը:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ Սարեդի եղբայրը ճակատամարտեց նրադեմ Աքիսի անապատում. և ճակատամարտը սաստիկ ծանրացավ, և շատ հազարավորներ ընկան սրից:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրը պաշարում դրեց անապատում. և Սարեդի եղբայրը գիշերով արշավեց անապատից դուրս և սպանեց Կորիանթումրի զորքի մի մասին, քանի որ նրանք հարբած էին:
- 6 Եվ նա եկավ առաջ՝ դեպի Մորոնի երկիրը և նստեց Կորիանթումրի գահին:
- 7 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրն իր բանակի հետ բնակվեց անապատում՝ երկու տարիների ընթացքում, որի ժամանակ նա մեծ ուժ ստացավ իր բանակի համար:
- 8 Այժմ Սարեդի եղբայրը, որի անունը Գադաադ էր, գաղտնի խմբակցությունների շնորհիվ, նույնպես մեծ ուժ ստացավ իր բանակի համար:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրա քահանայապետը սպանեց նրան, երբ նա նստած էր իր գահին:
- 10 Եվ եղավ այնպես, որ գաղտնի խմբակցություններից մեկը սպանեց նրան մի գաղտնի անցումում և ձեռք բերեց թագավորությունն իր համար. և նրա անունը Լիբ էր. և Լիբը մի հաղթանդամ մարդ էր, ավելի քան որևէ այլ մարդ՝ ողջ ժողովրդի մեջ:

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

- 11 Եվ եղավ այնպես, որ Լիբի առաջին տարում, Կորիանթումրը մոտեցավ Մորոնի երկրին և ճակատամարտեց Լիբի դեմ:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նա մարտնչեց Լիբի հետ, որի ժամանակ Լիբը զարկեց նրա բազկին, այնպես որ նա վիրավորվեց. այնուամենայնիվ, Կորիանթումրի բանակն առաջ նետվեց Լիբի վրա, այնպես որ նա փախավ դեպի ծովափի սահմանները:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրը հետապնդեց նրան. և Լիբը ծովափին ճակատամարտ տվեց նրան:
- 14 Եվ եղավ այնպես, որ Լիբը զարկեց Կորիանթումրի բանակին, այնպես որ նրանք կրկին փախուստի դիմեցին դեպի Աքիսի անապատը:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ Լիբը հետապնդեց նրան, մինչև նա հասավ Ագոսի տափաստանները: Եվ Կորիանթումրն իր հետ վերցրել էր բոլոր մարդկանց, երբ նա փախուստի դիմեց Լիբի առջևից, դեպի երկրի այն մասը, ուր նա փախչում էր:
- 16 Եվ երբ նա հասել էր Ագոսի տափաստանները, նա ճակատամարտեց Լիբի դեմ և զարկեց նրան, այնպես որ նա մեռավ. սակայն, Լիբի եղբայրը Կորիանթումրի դեմ եկավ նրա փոխարեն, և ճակատամարտը սաստիկ ծանրացավ, որի ժամանակ Կորիանթումրը կրկին փախուստի դիմեց Լիբի եղբոր բանակի առջևից:
- 17 Արդ, Լիբի եղբոր անունը Սիզ էր: Եվ եղավ այնպես, որ Սիզը հետապնդեց Կորիանթումրին, և նա տապալեց շատ քաղաքներ, և նա սպանում էր թե՛ կանանց և թե՛ երեխաներին, և նա հրկիզում էր քաղաքները:
- 18 Եվ Սիզից մի վախ տարածվեց ողջ երկրով մեկ. այո, մի աղաղակ առաջ գնաց երկրով մեկ. Ո՞վ կարող է կանգնել Սիզի բանակի դեմ: Ահա, նա քշում-տանում է հողն իր առաջից:
- 19 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը սկսեց հավաքվել միասին՝ զորքերով, ողջ երկրի երեսով մեկ:
- 20 Եվ նրանք բաժանվեցին. և նրանց մի մասը փախավ Սիզի բանակը, իսկ նրանց մի մասը փախավ Կորիանթումրի բանակը:

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land— Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

21 Եվ այնքան մեծ ու երկարատև էր եղել պատերազմը, և այնքան երկար էր եղել արյունահեղության ու կոտորածի տեսարանը, որ երկրի ողջ երեսը ծածկվել էր մեռածների մարմիններով:

22 Եվ այնքան արագ ու արժնթաց էր պատերազմը, որ ոչ ոք չէր մնացել, որ թաղեր մեռելներին, այլ նրանք արշավում էին առաջ՝ մի արյունահեղությունից մյուս արյունահեղությունը, թողնելով տղամարդկանց և կանանց և երեխաների մարմինները սփռված երկրի երեսին՝ կեր դառնալու մահ որդերին:

23 Եվ դրանց հոտը տարածվեց հեռու՝ երկրի երեսին, նույնիսկ ամբողջ երկրի երեսին. ուստի, ժողովուրդը ցերեկ ու գիշեր նեղվում էր դրանց զարշահոտությունից:

24 Այնուամենայնիվ, Սիզը չէր դադարում Կորիանթումրին հետապնդելը. քանզի նա երդվել էր վրեժ լուծել Կորիանթումրից իր եղբոր արյան համար, որը սպանվել էր, և Տիրոջ խոսքի համար, որը եկել էր Եթերին, որ Կորիանթումրը չպետք է ընկներ սրից:

25 Եվ այսպիսով մենք տեսնում ենք, որ Տերն այցելեց նրանց իր լիակատար ցասմամբ, և նրանց ամբարշտությունն ու պղծություններն ուղի էին պատրաստել նրանց հավիտենական կործանման համար:

26 Եվ եղավ այնպես, որ Սիզը հետապնդեց Կորիանթումրին դեպի արևելք, նույնիսկ մինչև ծովափի սահմանները, և այնտեղ նա երեք օրվա ընթացքում մարտնչեց Սիզի դեմ:

27 Եվ այնքան սարսափելի էր Սիզի զորքերի կործանումը, որ ժողովուրդը սկսեց վախենալ և սկսեց փախչել Կորիանթումրի զորքերի առաջից. և նրանք փախան Կորիհորի երկիրը և ոչնչացրեցին բնակիչներին իրենց առաջից, բոլոր նրանց, ովքեր չկամեցան միանալ իրենց:

28 Եվ նրանք խփեցին իրենց վրանները Կորիհորի հովտում. և Կորիանթումրը խփեց իր վրանները Սուրի հովտում: Արդ Սուրի հովիտը Կոմնոր բլրի մոտ էր. ուստի, Կորիանթումրն ի մի հավաքեց իր զորքերը Կոմնորի բլրի վրա և փող փչեց Սիզի զորքերի համար՝ հրավիրելու նրանց առաջ՝ ճակատամարտելու:

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewn upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

29 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք եկան առաջ, բայց կրկին ետ մղվեցին. և նրանք եկան երկրորդ անգամ, և նրանք կրկին ետ մղվեցին՝ երկրորդ անգամ: Եվ եղավ այնպես, որ նրանք եկան նորից՝ երրորդ անգամ, և ճակատամարտը սաստիկ ծանրացավ:

30 Եվ եղավ այնպես, որ Սիզը զարկեց Կորիանթումրին, այնպես որ նրան շատ խորը վերքեր հասցրեց. և Կորիանթումրը, արյուն կորցրած լինելով, նվաղեց և հեռու տարվեց, կարծես մեռած լիներ:

31 Արդ, տղամարդկանց, կանանց և երեխաների կորուստը երկու կողմից էլ այնքան մեծ էր, որ Սիզը հրամայեց իր մարդկանց, որ նրանք չհետապնդեն Կորիանթումրի զորքերին. ուստի, նրանք վերադարձան իրենց ճամբարը:

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Եթեր 15

- 1 Եվ եղավ այնպես, երբ Կորիանթումրն ապաքինվեց իր վերքերից, նա սկսեց հիշել այն խոսքերը, որոնք Եթերն ասել էր իրեն:
- 2 Նա տեսավ, որ արդեն իր ժողովրդից սրով սպանվել էին մոտ երկու միլիոն, և նա սկսեց իր սրտում վշտանալ. այո, սպանվել էին երկու միլիոն զորավոր տղամարդիկ, և նաև նրանց կանայք և նրանց երեխաները:
- 3 Նա սկսեց ապաշխարել այն չարիքի համար, որ նա արել էր. նա սկսեց հիշել այն խոսքերը, որոնք խոսվել էին մարգարեների բերանով, և նա տեսավ, որ դրանք կատարվել էին մինչ այժմ, ամեն մասնիկը. և նրա հոգին սգում էր ու հրաժարվում մխիթարվել:
- 4 Եվ եղավ այնպես, որ նա մի նամակ գրեց Սիզին՝ կամենալով, որ նա խնայեր ժողովրդին, և նա, հանուն մարդկանց կյանքի, կհրաժարվեր թագավորությունից:
- 5 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Սիզը ստացավ նրա նամակը, նա մի նամակ գրեց Կորիանթումրին, որ եթե նա հանձնվեր, այնպես որ ինքը կարողանար սպանել նրան իր իսկ սրով, նա կխնայեր մարդկանց կյանքը:
- 6 Եվ եղավ այնպես, որ ժողովուրդը չապաշխարեց իր անօրինություններից. և Կորիանթումրի մարդիկ բարկության էին դրոպել Սիզի ժողովրդի դեմ. իսկ Սիզի ժողովուրդը բարկության էր դրոպել Կորիանթումրի ժողովրդի դեմ. ուստի, Սիզի ժողովուրդը ճակատամարտ տվեց Կորիանթումրի ժողովրդին:
- 7 Եվ երբ Կորիանթումրը տեսավ, որ ինքն ընկնելու վրա էր, նա կրկին փախուստի դիմեց Սիզի մարդկանց առաջից:
- 8 Եվ եղավ այնպես, որ նա եկավ Ռիփլիանկումի ջրերի մոտ, որը թարգմանաբար նշանակում է՝ լայնարձակ կամ ամենին գերազանցող. ուստի, երբ նրանք եկան այս ջրերի մոտ, խփեցին իրենց վրանները. և Սիզը նույնպես խփեց իր վրանները նրանց մոտիկ. և ուստի, հաջորդ օրը նրանք եկան ճակատամարտելու:
- 9 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք մղեցին մի շատ ծանր ճակատամարտ, որում Կորիանթումրը կրկին վիրավորվեց, և նա արյան կորստից նվաղեց:

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրի զորքերը ճնշեցին Սիզի զորքերին, այնպես որ ջարդեցին նրանց և ստիպեցին նրանց փախչել իրենց առաջից. և նրանք փախան դեպի հարավ, և խփեցին իրենց վրանները մի վայրում, որը կոչվում էր Ագաթ:
- 11 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրի բանակը խփեց իր վրանները Ռամա բլրի մոտ. և դա այն նույն բլուրն էր, որտեղ իմ հայր Մորմոնը պահ տվեց Տիրոջը հիշատակարանները, որոնք սրբազան էին:
- 12 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք երկրի ողջ երեսին ի մի հավաքեցին ամբողջ ժողովրդին, ովքեր չէին սպանվել, բացի Եթերից:
- 13 Եվ եղավ այնպես, որ Եթերը տեսավ ժողովրդի բոլոր արածները. և նա տեսավ, որ մարդիկ, ովքեր Կորիանթումրի կողմից էին, միացան Կորիանթումրի բանակին. իսկ մարդիկ, ովքեր Սիզի կողմից էին, միացան Սիզի բանակին:
- 14 Ուստի, նրանք չորս տարիների ընթացքում ի մի հավաքեցին ժողովրդին, որ կարողանային բերել բոլորին, ովքեր երկրի երեսին էին, և որ նրանք ստանային ողջ ուժը, ինչ հնարավոր էր ստանալ:
- 15 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք բոլորն ի մի էին հավաքվել՝ ամեն մեկն այն բանակի հետ, որի հետ ինքը կամեցել էր, իրենց կանանց և իրենց երեխաների հետ՝ թե՛ տղամարդ, թե՛ կին և թե՛ երեխա, զինված լինելով պատերազմի զենքերով, ունենալով վահաններ և լանջապանակներ և սաղավարտներ, և հագնված լինելով պատերազմական ձևով, նրանք արշավեցին առաջ՝ ճակատամարտելու մեկը մյուսի դեմ. և նրանք մարտնչեցին ամբողջ այդ օրը և չհաղթեցին:
- 16 Եվ եղավ այնպես, որ երբ գիշեր եղավ, նրանք հոգնած էին, և հեռացան իրենց ճամբարները. և իրենց ճամբարները հեռանալուց հետո, նրանք հեծեժանք ու ողբ սկսեցին իրենց սպանված մարդկանց կորստի համար. և այնքան ուժեղ էին նրանց աղաղակները, նրանց հեծեժանքն ու ողբը, որ դրանք սաստիկ ծվատում էին օդը:

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

- 17 Եվ եղավ այնպես, որ հաջորդ օրը նրանք կրկին գնացին՝ ճակատամարտելու, և մեծ ու սարսափելի էր այդ օրը. այնուամենայնիվ, նրանք չհաղթեցին, և երբ կրկին գիշեր եկավ, նրանք իրենց աղաղակներով, և իրենց հեծեծանքներով ու ողբերով ծվատեցին օդն իրենց սպանված մարդկանց կորստի համար:
- 18 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրը նորից մի նամակ գրեց Սիզին՝ կամենալով, որ նա չգար՝ կրկին ճակատամարտելու, այլ որ նա վերցնէր թագավորությունը և խնայէր մարդկանց կյանքը:
- 19 Բայց ահա, Տիրոջ Հոգին դադարել էր նրանց հետ ճիգ թափելուց, և Սատանան լիակատար զորություն ուներ մարդկանց սրտերի վրա. քանզի նրանք հանձնվել էին իրենց սրտերի կարծրությանը և իրենց մտքերի կուրությանը, որ կործանվեին. ուստի, նրանք նորից գնացին ճակատամարտելու:
- 20 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք մարտնչեցին ամբողջ այդ օրը, և երբ գիշերը եկավ, նրանք քնեցին իրենց սրերի վրա:
- 21 Եվ հաջորդ օրը նրանք մարտնչեցին, նույնիսկ մինչև գիշեր:
- 22 Եվ երբ եկավ գիշերը, նրանք հարբած էին բարկությամբ, ճիշտ ինչպես մարդ հարբած է լինում գինուց. և նրանք կրկին քնեցին իրենց սրերի վրա:
- 23 Եվ հաջորդ օրը նրանք կրկին մարտնչեցին. և երբ գիշեր եկավ, նրանք բոլորն ընկել էին սրից, բացի հիսուններկուսից՝ Կորիանթումրի մարդկանցից, և վաթսունևինից՝ Սիզի մարդկանցից:
- 24 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք այդ գիշերը քնեցին իրենց սրերի վրա, և հաջորդ օրը նրանք նորից մարտնչեցին, և ամբողջ այդ օրը նրանք իրենց զորությամբ մարտնչեցին իրենց սրերով և իրենց վահաններով:
- 25 Եվ երբ գիշեր եկավ, մնացել էին երեսուններկուսը՝ Սիզի մարդկանցից, և քսանևյոթը՝ Կորիանթումրի մարդկանցից:
- 26 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կերան ու քնեցին՝ պատրաստվելով մահվան հաջորդ օրը: Եվ նրանք հաղթանդամ և զորավոր մարդիկ էին, ինչ վերաբերում էր մարդկային ուժին:
- 27 Եվ եղավ այնպես, որ նրանք կռվեցին երեք ժամվա ընթացքում, և նրանք նվաղեցին արյան կորստից:

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

- 28 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Կորիանթումրի մարդիկ բավականաչափ ուժ վերգտան, որ կարողացան քայլել, նրանք հանուն իրենց կյանքի պատրաստվեցին փախչել. բայց ահա, Սիզը բարձրացավ, և նաև նրա մարդիկ, և նա իր ցամանան մեջ երդվեց, որ սպանելու է Կորիանթումրին կամ մեռնելու է սրով:
- 29 Ուստի, նա հետապնդեց նրանց, և հաջորդ օրը նա հասավ նրանց. և նրանք կրկին կռվեցին սրով: Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք բոլորն ընկել էին սրից, բացի Կորիանթումրից և Սիզից, ահա Սիզն արյան կորստից նվաղեց:
- 30 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Կորիանթումրը հենվեց իր սրին, այնպես որ մի քիչ հանգստացավ, նա կտրեց Սիզի գլուխը:
- 31 Եվ եղավ այնպես, որ Սիզի գլուխը կտրելուց հետո, Սիզը բարձրացավ իր ձեռքերի վրա և ընկավ. և այնուհետև, նա, շնչահեղձ լինելով, մահացավ:
- 32 Եվ եղավ այնպես, որ Կորիանթումրն ընկավ գետնին և կարծես անկենդան դարձավ:
- 33 Եվ Տերը խոսեց Եթերի հետ և ասաց նրան. Գնա առաջ: Եվ նա գնաց առաջ ու տեսավ, որ Տիրոջ բոլոր խոսքերը կատարվել էին. և նա ավարտեց իր հիշատակարանը. (և հարյուրերորդ մասն իսկ ես չեմ գրել) և նա թաքցրեց դրանք այնպես, որ Լիմփի մարդիկ գտան դրանք:
- 34 Արդ, վերջին խոսքերը, որոնք գրված են Եթերի կողմից, սրանք են. Արդյոք Տերը կկամենա, որ ես փոխվեմ, թե մարմնում տանեմ Տիրոջ կամքը, նշանակություն չունի, եթե այնպես լինի, որ ես փրկվեմ Աստծո արքայությունում: Ամեն:

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Մորոնիի գիրքը

Մորոնի 1

- 1 Այժմ ես՝ Մորոնիս, ավարտելով Հարեդի ժողովրդի հիշատակարանի կրճատելը, չէի կարծում, որ կգրեմ ավելին, բայց ես դեռ չեմ մահացել. և ես ինձ հայտնի չեմ դարձնում Լամանացիներին, որ չլինի թե նրանք կործանեն ինձ:
- 2 Քանզի ահա, նրանց պատերազմները խիստ կատաղի են միմյանց միջև. և իրենց ատելության պատճառով, նրանք մահվան են դատապարտում յուրաքանչյուր Նեփիացու, որը չի կամենում ուրանալ Քրիստոսին:
- 3 Եվ ես՝ Մորոնիս, չեմ կամենում ուրանալ Քրիստոսին. ուստի, ես իմ իսկ կյանքի ապահովության համար թափառում եմ, ուր որ կարող եմ:
- 4 Ուստի, ես գրում եմ մի քանի բան ևս, հակառակ նրա, ինչ ես կարծում էի. քանզի ես կարծում էի, որ այլևս չեմ գրելու. բայց ես գրում եմ մի քանի բան ևս, որպեսզի գուցե դրանք ինչ-որ մի օր՝ ապագայում, արժեքավոր լինեն իմ եղբայրների՝ Լամանացիների համար, Տիրոջ կամքի համաձայն:

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Մորոնի 2

- 1 Քրիստոսի խոսքերը, որոնք նա ասաց իր աշակերտներին՝ այն տասներկուսին, որոնց նա ընտրել էր, երբ նա դրեց իր ձեռքերը նրանց վրա,
- 2 Եվ նա կոչեց նրանց անունով՝ ասելով. Դուք պիտի զորավոր աղոթքով կանչեք առ Հայրը՝ իմ անունով. և այս անելուց հետո, դուք զորություն կունենաք, որ նրան, ում վրա դուք կդնեք ձեր ձեռքերը, դուք կշնորհեք Սուրբ Հոգին. և իմ անունով դուք կշնորհեք այն, քանզի այսպես են անում իմ առաքյալները:
- 3 Արդ, Քրիստոսն ասաց այս խոսքերը նրանց՝ առաջին անգամ հայտնվելու ժամանակ. և բազմությունը չլսեց դա, բայց աշակերտները լսեցին դա. և բոլոր նրանց վրա, որ նրանք դրեցին իրենց ձեռքերը, իջավ Սուրբ Հոգին:

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Մորոնի 3

- 1 Այն ձևը, որով աշակերտները, ովքեր կոչվում էին եկեղեցու երեցներ, կարգում էին քահանաներ և ուսուցիչներ,
- 2 Հետո, երբ նրանք աղոթում էին Հորը՝ Քրիստոսի անունով, դնում էին իրենց ձեռքերը նրանց վրա և ասում.
- 3 Հիսուս Քրիստոսի անունով ես կարգում եմ քեզ քահանա (կամ եթե ուսուցիչ՝ ես կարգում եմ քեզ ուսուցիչ), քարոզելու ապաշխարություն և մեղքերի թողություն Հիսուս Քրիստոսի միջոցով՝ հավատքի տոկունությամբ առ նրա անունը, մինչև վերջ: Ամեն:
- 4 Եվ այս ձևով էին նրանք քահանաներ և ուսուցիչներ կարգում, մարդկանց համար Աստծո պարգևների և կոչումների համաձայն. և նրանք կարգում էին նրանց Սուրբ Հոգու զորությամբ, որը նրանց մեջ էր:

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Մորոնի 4

- 1 Նրանց երեցների և քահանաների կողմից Քրիստոսի մարմինը և արյունը եկեղեցուն սպասավորելու ձևը. և նրանք սպասավորում էին այն՝ Քրիստոսի պատվիրանների համաձայն. ուստի, մենք գիտենք, որ ձևը ճիշտ է, և երեցը կամ քահանան մատակարարում էին այն,
- 2 Եվ նրանք ծնկի էին իջնում եկեղեցու հետ և աղոթում Հորը՝ Քրիստոսի անունով, ասելով.
- 3 Ո՛վ Աստված, Հայր Հավերժական, խնդրում ենք քեզ, քո Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի անունով, օրհնիր և սրբացրու այս հացը բոլոր նրանց հոգիների համար, ովքեր ճաշակում են այն. որ նրանք կարողանան ուտել, ի հիշատակ Որդուդ մարմնի, և վկայեն քեզ, ո՛վ Աստված, Հայր Հավերժական, որ նրանք հոժար են իրենց վրա վերցնել անունը քո Որդու և միշտ հիշել նրան և պահել նրա պատվիրանները, որոնք նա տվել է իրենց, որպեսզի նրանք նրա Հոգին միշտ իրենց հետ ունենան: Ամեն:

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Մորոնի 5

- 1 Գինու սպասավորման ձևը. Ահա, նրանք վերցնում էին գավաթը, և ասում.
- 2 Ո՛վ Աստված, Հայր Հավերժական, խնդրում ենք քեզ, քո Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի անունով, օրհնիր և սրբացրու այս գինին բոլոր նրանց հոգիների համար, ովքեր ըմպում են այն, որ նրանք կարողանան անել այդ, ի հիշատակ Որդուդ արյան, որ հեղվել է իրենց համար. որ նրանք կարողանան վկայել քեզ, ո՛վ Աստված, Հայր Հավերժական, որ նրանք միշտ հիշում են նրան, որպեսզի նրանք նրա Հոգին իրենց հետ ունենան: Ամեն:

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Մորոնի 6

- 1 Եվ այժմ, ես խոսում եմ մկրտության վերաբերյալ: Ահա, երեցներ, քահանաներ և ուսուցիչներ էին մկրտվում. և նրանք չէին մկրտվում, մինչև առաջ չէին բերում վայել պտուղ, որ նրանք արժանի էին դրան:
- 2 Ոչ էլ նրանք ընդունում էին մկրտության որևէ մեկին, եթե նրանք առաջ չէին գալիս կոտրված սրտով և փշրված հոգով և վկայում եկեղեցուն, որ նրանք, իսկապես, ապաշխարել էին բոլոր իրենց մեղքերից:
- 3 Եվ ոչ ոք մկրտության չէր ընդունվում, մինչև նրանք իրենց վրա չէին վերցնում Քրիստոսի անունը՝ վճռականություն ունենալով ծառայել նրան մինչև վերջ:
- 4 Եվ հետո, երբ նրանք մկրտության էին ընդունվում, և ներգործվում ու մաքրվում էին Սուրբ Հոգու զորությամբ, նրանք համարվում էին Քրիստոսի եկեղեցու ժողովրդի թվում. և նրանց անունները գրի էին առնվում, որպեսզի հիշվեին և սնուցվեին Աստծո բարի խոսքով՝ պահելու նրանց ճշմարիտ ուղու վրա, շարունակ պահելու նրանց արթուն աղոթքում, ապավինելով միմիայն Քրիստոսի արժանիքներին, որը նրանց հավատքի հեղինակն ու ամբողջացնողն էր:
- 5 Եվ եկեղեցին հաճախ հավաքվում էր՝ ծոմ պահելու ու աղոթելու, և խոսելու մեկը մյուսի հետ, իրենց հոգիների բարօրության վերաբերյալ:
- 6 Եվ նրանք հաճախ հավաքվում էին՝ ճաշակելու հացից և գինուց՝ ի հիշատակ Տեր Հիսուսի:
- 7 Եվ նրանք խիստ հետևում էին, որ անօրինություն չլինեին իրենց մեջ. և ում որ հայտնաբերում էին անօրինություն գործելիս, և եկեղեցու երեք վկաներ դատապարտում էին նրանց երեցների առջև, և եթե նրանք չէին ապաշխարում, և չէին խոստովանում, նրանց անունները ջնջվում էին, և նրանք չէին համարվում Քրիստոսի ժողովրդի թվում:
- 8 Բայց որքան հաճախ որ նրանք ապաշխարում էին ու ներում փնտրում, անկեղծ միտումով, նրանք ներվում էին:

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

9 Եվ նրանց ժողովները ղեկավարվում էին եկեղեցու կողմից՝ համաձայն Հոգու ներգործումների ձևին, և Սուրբ Հոգու զորությամբ. քանզի, ինչպես որ Սուրբ Հոգու զորությունն առաջնորդում էր նրանց՝ լինելի դա քարոզելը, թե՛ հորդորելը կամ աղոթելը, թե՛ աղերսելը կամ երգելը, ճիշտ այդպես էլ արվում էր:

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Մորոնի 7

- 1 Եվ այժմ ես՝ Մորոնիս, գրում եմ իմ հոր՝ Մորմոնի խոսքերից մի քանիսը, որոնք նա ասել էր հավատքի, հույսի և գթության մասին. քանզի այս ձևով էր նա խոսել ժողովրդի հետ, երբ նա սովորեցնում էր նրանց ժողովարանում, որը նրանք կառուցել էին, որպես պաշտամունքի վայր:
- 2 Եվ այժմ ես՝ Մորմոնս, խոսում եմ ձեզ հետ, իմ սիրելի եղբայրներ. և դա Հայր Աստծո շնորհով է, և մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի, և նրա սուրբ կամքով, ինձ պարգևած նրա կոչումի շնորհիվ, որ ինձ թույլ է տրվել խոսել ձեզ հետ այս պահին:
- 3 Ուստի, ես կկամենայի խոսել ձեզ հետ, որ եկեղեցուց եք, որ Քրիստոսի խաղաղ հետևորդներն եք, և որ ձեռք եք բերել բավականաչափ հույս, որի միջոցով, դուք, այս ժամանակից հետո, կարող եք մտնել Տիրոջ հանգիստը, մինչև որ դուք նրա հետ հանգիստ առնեք երկնքում:
- 4 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ես դատում եմ այս բաները ձեր մասին՝ մարդկանց գավակների հետ ձեր խաղաղ ընթացքի պատճառով:
- 5 Քանզի ես հիշում եմ Աստծո խոսքը, որն ասում է. իրենց գործերով դուք պիտի ճանաչեք նրանց. քանզի, եթե նրանց գործերը բարի լինեն, ուրեմն նրանք նույնպես բարի են:
- 6 Քանզի ահա, Աստված ասել է. մարդ, չար լինելով, չի կարող անել այն, ինչ բարի է. քանզի, եթե նա ընծա է մատուցում կամ աղոթում Աստծուն, եթե նա չի անում դա անկեղծ միտումով, դա նրան ոչ մի օգուտ չի տալիս:
- 7 Քանզի ահա, դա նրա համար արդարություն չի համարվում:
- 8 Քանզի ահա, եթե մարդ՝ չար լինելով, տալիս է ընծա, նա անում է դա դժկամությամբ. ուստի, դա համարվում է նրա համար նույնը, կարծես նա պահած լիներ ընծան. ուստի, նա համարվում է չար՝ Աստծո առաջ:
- 9 Եվ նմանապես չար է համարվում նաև մարդու համար, եթե նա աղոթի, բայց ոչ սրտի անկեղծ միտումով. այո, և դա նրան ոչ մի օգուտ չի տա, քանզի Աստված այդպիսի ոչ մեկին չի ընդունում:
- 10 Ուստի, մարդ՝ չար լինելով, չի կարող անել այն, ինչ բարի է. ոչ էլ նա բարի ընծա կտա:

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

11 Քանզի ահա, դառն աղբյուրը լավ ջուր չի կարող առաջ բերել. ոչ էլ լավ աղբյուրն առաջ կբերի դառը ջուր. ուստի, մարդ՝ դևի ծառա լինելով, չի կարող հետևել Քրիստոսին. և եթե նա հետևի Քրիստոսին, նա չի կարող լինել դևի ծառա:

12 Ուստի, բոլոր բաները, որոնք բարի են, գալիս են Աստծուց. իսկ այն, ինչ չար է, գալիս է դևից. քանզի դևը թշնամի է Աստծուն, և շարունակ կռվում է նրա դեմ, և հրավիրում է ու հրապուրում ի մեղք, և շարունակ անելու այն, ինչ չար է:

13 Բայց ահա, այն, ինչ Աստծուց է, շարունակ հրավիրում և հրապուրում է անել բարիք. ուստի, ամեն բան, որ հրավիրում և հրապուրում է անել բարիք, և սիրել Աստծուն, և ծառայել նրան, ոգեշնչված է Աստծուց:

14 Ուստի, ուշք դարձրեք, իմ սիրելի եղբայրներ, որ դուք չդատեք այն, ինչը որ չարից է՝ Աստծուց լինի, կամ այն, ինչը որ բարի է և Աստծուց՝ դևից լինի:

15 Քանզի ահա, իմ եղբայրներ, ձեզ տրված է դատել, որպեսզի դուք կարողանաք բարին տարբերել չարից. և դատելու ուղին այնքան պարզ է, որ դուք կարող եք տարբերել մի կատարյալ իմացությամբ, ինչպես ցերեկը խավար գիշերից:

16 Քանզի ահա, Քրիստոսի Հոգին տրվում է ամեն մարդու, որպեսզի նա կարողանա բարին տարբերել չարից. ուստի, ես ցույց եմ տալիս ձեզ դատելու ուղին. քանզի ամեն բան, որ հրավիրում է անել բարիք, և համոզում է հավատալ Քրիստոսին, առաջանում է Քրիստոսի զորությամբ ու պարգևով. ուստի, դուք կարող եք կատարյալ իմացությամբ իմանալ՝ դա Աստծուց է:

17 Բայց ինչ բան, որ համոզում է մարդկանց գործել չարիք, և չհավատալ Քրիստոսին, և ուրանալ նրան, և չծառայել Աստծուն, այդ դեպքում դուք կարող եք իմանալ մի կատարյալ իմացությամբ՝ դա դևից է. քանզի այս ձևով է դևը գործում, քանզի նա ոչ մի մարդու չի համոզում բարիք գործել, ոչ, ոչ մեկին. ոչ էլ նրա հրեշտակներն են անում այդ. ոչ էլ նրանք են անում այդ, ովքեր ենթարկվում են նրան:

18 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, տեսնելով, որ դուք գիտեք լույսը, որով դուք կարող եք դատել, լույս, որը Քրիստոսի լույսն է, տեսեք, որ դուք սխալ չդատեք. քանզի այն նույն դատաստանով, որ դուք եք դատում, դուք ևս պիտի դատվեք:

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

19 Ուստի, ես աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, որ դուք ջանասիրաբար քննեք Քրիստոսի լույսով, որ կարողանաք բարին տարբերել չարից. և եթե դուք որդեգրեք այն ամենը, ինչ բարի է, և չդատապարտեք այն, դուք, անշուշտ, կլինեք Քրիստոսի զավակը:

20 Եվ այժմ, իմ եղբայրներ, ինչպես է դա հնարավոր, որ դուք կարողանաք որդեգրել այն ամենը, ինչ բարի է:

21 Եվ այժմ ես անդրադառնում եմ այն հավատքին, որի մասին ասացի, որ կխոսեմ. և ես կասեմ ձեզ ուղին, որով դուք կարող եք ընդունել այն ամենը, ինչ բարի է:

22 Քանզի ահա, Աստված, իմանալով բոլոր բաները, լինելով հավիտենականությունից հավիտենականություն, ահա, նա հրեշտակներ ուղարկեց՝ սպասավորելու մարդկանց զավակներին, հայտնի դարձնելու Քրիստոսի գալստի վերաբերյալ. և Քրիստոսի միջոցով պիտի գա ամեն բարի բան:

23 Եվ Աստված իր իսկ բերանով նույնպես հայտարարեց մարգարեներին, որ Քրիստոսը պիտի գա:

24 Եվ ահա, եղան զանազան ուղիներ, որոնցով նա մարդկանց զավակներին հայտնեց բաներ, որոնք բարի են. և բոլոր բաները, որոնք բարի են, գալիս են Քրիստոսից. այլապես մարդիկ ընկած էին, և ոչ մի բարի բան չէր կարող գալ նրանց:

25 Ուստի, հրեշտակների սպասավորումով, և ամեն խոսքով, որը դուրս էր եկել Աստծո բերանից, մարդիկ սկսեցին հավատք գործադրել առ Քրիստոս. և այսպես, հավատքով նրանք որդեգրեցին այն ամենը, ինչ բարի էր. և դա այդպես էր մինչև Քրիստոսի գալուստը:

26 Եվ հետո, երբ նա եկավ, այնուհետև էլ մարդիկ փրկվում էին հավատքով առ նրա անունը. և հավատքով նրանք դառնում են Աստծո որդիներ: Եվ այնպես անկասկած, ինչպես ապրում է Քրիստոսը, նա ասել է այս խոսքերը մեր հայրերին՝ ասելով. Ինչ էլ որ դուք խնդրեք Հորը՝ իմ անունով, որը բարի է, հավատքով հավատալով, որ դուք կստանաք, ահա, դա կարվի ձեզ համար:

27 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, միթե հրաշքները դադարել են, որովհետև Քրիստոսը համբարձվել է երկինք և նստել Աստծո աջ կողմում՝ հայցելու Հորից ողորմության իր իրավունքները, որոնք նա ունի մարդկանց զավակների հանդեպ:

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

- 28 Քանզի նա բավարարել է օրենքի պահանջները, և նա պահանջում է բոլոր նրանց, ովքեր հավատք ունեն առ նա. և նրանք, ովքեր հավատք ունեն առ նա, կհարեն այն ամենին, ինչ բարի է. ուստի, նա բարեխոսում է մարդկանց զավակների գործի համար. և նա հավերժորեն բնակվում է երկինքներում:
- 29 Եվ քանի որ նա արել է այս, իմ սիրելի եղբայրներ, միթե հրաշքները դադարել են: Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. ոչ էլ հրեշտակներն են դադարել մարդկանց զավակներին սպասավորելը:
- 30 Քանզի ահա, նրանք ենթարկվում են նրան՝ սպասավորելու համաձայն նրա հրամանի խոսքի, իրենց ցույց տալով նրանց, ովքեր ուժեղ են հավատքով և կայուն՝ մտքով, ամեն ձևի աստվածապաշտությամբ:
- 31 Եվ նրանց ծառայության պաշտոնն է՝ կանչել մարդկանց ապաշխարության, և իրականացնել ու կատարել գործը Հոր ուխտերի, որոնք նա արել է մարդկանց զավակների հետ՝ նախապատրաստելու ճանապարհը մարդկանց զավակների մեջ, հայտարարելով Քրիստոսի խոսքը Տիրոջ ընտրյալ անոթներին, որ նրանք կարողանան վկայություն տալ նրա մասին:
- 32 Եվ այդպես անելով, Տեր Աստված ճանապարհ է նախապատրաստում, որ մնացած մարդիկ հավատք ունենան առ Քրիստոս, որպեսզի Սուրբ Հոգին տեղ ունենա նրանց սրտերում՝ համաձայն նրա զորության. և այս ձևով է Հայրն իրագործում ուխտերը, որոնք նա արել է մարդկանց զավակներին:
- 33 Եվ Քրիստոսն ասել է. Եթե դուք հավատք ունենաք առ ինձ, ապա զորություն կունենաք՝ անելու ինչ որ նպատակահարմար է ինձ:
- 34 Եվ նա ասել է. Ապաշխարեք, աշխարհի բոլոր ծայրեր, և եկեք ինձ մոտ, և մկրտվեք իմ անունով, և ունեցեք հավատք առ ինձ, որ դուք կարողանաք փրկվել:
- 35 Եվ այժմ, իմ սիրելի եղբայրներ, եթե լինի այնպես, որ այս բաները ճշմարիտ լինեն, որոնք ես խոսեցի ձեզ հետ, և Աստված ցույց է տալու ձեզ՝ զորությամբ ու մեծ փառքով, վերջին օրը, որ դրանք ճշմարիտ են, և եթե դրանք ճշմարիտ են, միթե հրաշքների օրը դադարել է:

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

- 36 Կամ մի՞թե հրեշտակները դադարել են հայտնվել մարդկանց զավակներին: Կամ մի՞թե նա նրանցից ետ է պահել Սուրբ Հոգու զորությունը: Կամ մի՞թե նա կանի դա, քանի դեռ ժամանակը կտևի, կամ երկիրը կանգուն կլինի, կամ նրա երեսին մեկ մարդ կլինի՝ փրկվելու:
- 37 Ահա, ես ասում եմ ձեզ՝ Ո՛չ. քանզի հավատքով է, որ հրաշքներ են գործվում. և հավատքով է, որ հրեշտակներ են հայտնվում և սպասավորում մարդկանց. ուստի, եթե այս բաները դադարել են, վայ լինի մարդկանց զավակներին, քանզի դա անհավատության պատճառով է, և բոլորը զուր է:
- 38 Քանզի ոչ մի մարդ չի կարող փրկվել, համաձայն Քրիստոսի խոսքերի, եթե նրանք հավատք չունենան առ նրա անունը. ուստի, եթե այս բաները դադարել են, ապա հավատքը նույնպես դադարել է. և սուկալի է մարդկանց վիճակը, քանզի նրանք այնպես են, կարծես ոչ մի փրկագնում չի արվել:
- 39 Բայց, ահա, իմ սիրելի եղբայրներ, ես դատում եմ ձեր մասին ավելի լավ բաներ, քանզի ես դատում եմ, որ դուք ունեք հավատք առ Քրիստոս, ձեր հեզության պատճառով. քանզի եթե դուք չունենաք հավատք առ նա, ապա դուք պիտանի չեք՝ համարվելու նրա եկեղեցու ժողովրդի թվում:
- 40 Եվ բացի դրանից, իմ սիրելի եղբայրներ, ես կկամենայի խոսել ձեզ հետ հույսի վերաբերյալ: Ի՞նչպես կարող եք դուք ձեռք բերել հավատք, եթե դուք չունենաք հույս:
- 41 Եվ ինչն է, որի համար դուք պիտի հույս ունենաք: Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ դուք կունենաք հույս, Քրիստոսի քավության և նրա հարության զորության միջոցով, բարձրացվելու դեպի հավերժական կյանք, և դա՝ ձեր հավատքի շնորհիվ առ նա՝ խոստումի համաձայն:
- 42 Ուստի, եթե մարդ ունի հավատք, նա անպայման պետք է ունենա հույս. քանզի առանց հավատքի չի կարող լինել որևէ հույս:
- 43 Եվ դարձյալ, ահա ես ասում եմ ձեզ, որ նա չի կարող ունենալ հավատք և հույս, եթե նա չլինի հեզ և սրտով խոնարհ:

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

- 44 Եթե այդպես է, նրա հավատքը և հույսը զուր է, քանզի ոչ մեկն ընդունելի չէ Աստծո առաջ, բացի հեզից և սրտով խոնարհից. և եթե մարդ հեզ է ու սրտով խոնարհ, և խոստովանում է Սուրբ Հոգու զորությամբ, որ Հիսուսը Քրիստոսն է, նա անպայման պետք է ունենա գթություն. քանզի եթե նա չունի գթություն, նա ոչինչ է. ուստի, նա անպայման պետք է ունենա գթություն:
- 45 Եվ գթությունը երկայնամիտ է և բարի, չի նախանձում, փքված չէ, իրենը չի փնտրում, չի գրգռվում հեշտորեն, չարը չի մտածում և չի հրճվում անօրինությամբ, այլ հրճվում է ճշմարտությամբ, տանում է ամեն բան, հավատում է ամեն բանի, ամեն բանի հույս ունի, ամեն բանի համբերում է:
- 46 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, եթե դուք չունեք գթություն, դուք ոչինչ եք, քանզի գթությունը երբեք չի խափանվում: Ուստի, հարեք գթությանը, որը բոլորից մեծ է, քանզի բոլոր բաները պիտի խափանվեն,
- 47 Բայց գթությունը Քրիստոսի մաքուր սերն է, և այն տևում է հավերժ. և ով որ օժտված լինի դրանով վերջին օրը, նրա համար լավ կլինի:
- 48 Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներ, աղոթեք Հորը, սրտի ողջ կորովով, որ դուք կարողանաք լցված լինել այդ սիրով, որը նա շնորհել է բոլոր նրանց, ովքեր նրա Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ հետևորդներն են. որ դուք կարողանաք դառնալ Աստծո որդիները. որպեսզի երբ նա հայտնվի, մենք լինենք նրա նման. քանզի մենք պիտի տեսնենք նրան, ինչպես որ ինքն է, որ մենք կարողանանք ունենալ այդ հույսը. որ մենք կարողանանք մաքրվել, ճիշտ ինչպես նա է մաքուր: Ամեն:

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Մորոնի 8

- 1 Նամակ, գրված ինձ՝ Մորոնիիս, իմ հայր Մորմոնից. և այն գրվել էր ինձ, շուտով, իմ ծառայության կանչվելուց հետո: Եվ այս ձևով էր նա գրել ինձ՝ ասելով.
- 2 Իմ սիրելի որդի Մորոնի, ես անչափ հրճվում եմ, որ Տեր Հիսուս Քրիստոսը հիշում է քեզ և կանչել է քեզ իր ծառայությանը և իր սուրբ աշխատանքին:
- 3 Ես միշտ հիշում եմ քեզ իմ աղոթքներում, շարունակ աղոթելով Հայր Աստծուն, իր Սուրբ Զավակ Հիսուսի անունով, որ նա, իր անսահման բարությամբ ու շնորհով, պահի քեզ առ իր անունը հավատքի տոկունությամբ, մինչև վերջ:
- 4 Եվ այժմ, որդիս, ես խոսում եմ քեզ հետ այն բանի վերաբերյալ, ինչն ինձ չափազանց վշտացնում է. քանզի ինձ վշտացնում է, որ վիճաբանություններ պիտի բարձրանային ձեր մեջ:
- 5 Քանզի, եթե ճշմարտությունն եմ իմացել, ձեր մեջ վիճաբանություններ են եղել՝ ձեր փոքր երեխաների մկրտության վերաբերյալ:
- 6 Եվ այժմ, որդիս, ես փափագում եմ, որ դու ջանասիրաբար աշխատես, որպեսզի այս կոպիտ սխալը վերացվի ձեր միջից. քանզի, այդ նպատակի համար եմ ես գրել այս նամակը:
- 7 Քանզի անմիջապես հետո, երբ իմացա այս բաները քեզանից, ես տեղեկացա Տիրոջից այդ հարցի վերաբերյալ: Եվ Տիրոջ խոսքը եկավ ինձ Սուրբ Հոգու զորությամբ՝ ասելով.
- 8 Լսեք Քրիստոսի՝ ձեր Քավչի՝ ձեր Տիրոջ և ձեր Աստծո խոսքերը: Ահա, ես եկա աշխարհ՝ ապաշխարության կանչելու ոչ թե արդարներին, այլ մեղավորներին. ողջերը բժշկի կարիք չունեն, այլ նրանք, որ հիվանդ են. ուստի, փոքր երեխաները ողջ են, քանզի նրանք ընդունակ չեն մեղք գործելու. ուստի, Ադամի անեծքը նրանցից վերցված է ինձանով, այնպես որ այն զորություն չունի նրանց վրա. և թլփատության օրենքը խափանվում է ինձանով:
- 9 Եվ այս ձևով Սուրբ Հոգին հայտնեց ինձ Աստծո խոսքը. ուստի, սիրելի որդիս, ես գիտեմ, որ դա լուրջ ծաղր է Աստծո առաջ, որ դուք մկրտեք փոքր երեխաներին:

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, որ այս բանը պիտի դուք սովորեցնեք՝ ապաշխարություն և մկրտություն նրանց, ովքեր պատասխանատու են և ընդունակ մեղք գործելու. այո, սովորեցրեք ծնողներին, որ նրանք պետք է ապաշխարեն և մկրտվեն, և խոնարհեցնեն իրենց, ինչպես իրենց փոքր երեխաները, և նրանք բոլորը պիտի փրկվեն իրենց փոքր երեխաների հետ:

11 Իսկ նրանց փոքր երեխաները կարիք չունեն ապաշխարության, ոչ էլ մկրտության: Ահա, մկրտությունն ապաշխարության համար է՝ ի կատարումն պատվիրանների՝ մեղքերի թողության համար:

12 Բայց փոքր երեխաները կենդանի են Քրիստոսով, նույնիսկ աշխարհի հիմնադրումից ի վեր. եթե ոչ, Աստված կողմնապահ Աստված է, և նաև փոփոխական Աստված, և մարդկանց հանդեպ՝ աչառ. քանզի, որքան շատ փոքր երեխաներ են մահացել առանց մկրտության:

13 Ուստի, եթե փոքր երեխաները չկարողանային փրկվել առանց մկրտության, նրանք պետք է գնացած լինեին մի անվերջ դժոխք:

14 Ահա, ես ասում եմ ձեզ, նա, ով կարծում է, որ փոքր երեխաները կարիք ունեն մկրտության, դառը մաղձի և անօրինության կապանքների մեջ է. քանզի նա չունի ոչ հավատք, ոչ հույս, ոչ էլ գթություն. ուստի, եթե նա մեռնի, մինչ այդ մտքին է, նա պետք է վար գնա դժոխք:

15 Քանզի սուկալի ամբարշտություն է կարծել, որ Աստված փրկում է մի երեխայի՝ մկրտության շնորհիվ, իսկ մյուսը պետք է կորչի, որովհետև նա չունի մկրտություն:

16 Վայ լինի նրանց, որ կիսեղաթյուրեն Տիրոջ ճանապարհներն այս ձևով, քանզի նրանք կկորչեն, եթե չապաշխարեն: Ահա, ես խոսում եմ համարձակորեն՝ իշխանություն ունենալով Աստծուց. և ես չեմ վախենում՝ ինչ կարող է անել մարդը. քանզի կատարյալ սերը հեռացնում է ամեն վախ:

17 Եվ ես լցված եմ գթությամբ, որը հավիտենական սեր է. ուստի, բոլոր երեխաները մեկ են ինձ համար. ուստի, ես սիրում եմ փոքր երեխաներին մի կատարյալ սիրով. և նրանք բոլորը մեկ են և մասնակիցներ են փրկության:

18 Քանզի ես գիտեմ, որ Աստված կողմնապահ Աստված չէ, ոչ էլ փոփոխական էակ. այլ նա անփոփոխ է ողջ հավերժությունից ողջ հավերժություն:

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

- 19 Փոքր երեխաները չեն կարող ապաշխարել. ուստի, դա սուկալի ամբարշտություն է՝ ուրանալ Աստծո մաքուր ողորմությունները նրանց հանդեպ, քանզի նրանք բոլորը կենդանի են նրանում՝ նրա ողորմության շնորհիվ:
- 20 Եվ նա, ով ասում է, որ փոքր երեխաները կարիք ունեն մկրտության, ուրանում է Քրիստոսի ողորմությունները, և անարգում նրա քավությունն ու փրկագնելու նրա զորությունը:
- 21 Վայ այդպիսիներին, քանզի նրանք մահվան, դժոխքի և անվերջ տանջանքի վտանգի տակ են: Ես խոսում եմ համարձակորեն. Աստված է պատվիրել ինձ: Լսեք և ուշադրություն դարձրեք դրանց, այլապես դրանք կկանգնեն ձեր դեմ՝ Քրիստոսի ասյանում:
- 22 Քանզի ահա, բոլոր փոքր երեխաները կենդանի են Քրիստոսով, և նաև բոլոր նրանք, ովքեր առանց օրենքի են: Քանզի փրկագնման զորությունը գալիս է բոլոր նրանց վրա, ովքեր չունեն օրենք. ուստի նա, որ դատապարտված չէ, կամ նա, որ ոչ մի դատապարտության տակ չէ, չի կարող ապաշխարել. և այդպիսիների համար մկրտությունը ոչնչով օգտակար չէ,
- 23 Այլ այն ծաղր է Աստծո առաջ, ուրանալով Քրիստոսի ողորմությունները, և նրա Սուրբ Հոգու զորությունը, և վստահությունը դնելով մեռած գործերի վրա:
- 24 Ահա, որդիս, այս բանը չպետք է լինի. քանզի ապաշխարությունը նրանց համար է, որոնք դատապարտության տակ են և խախտած օրենքի անեծքի տակ:
- 25 Եվ ապաշխարության առաջին պտուղներից է մկրտությունը. և մկրտությունը գալիս է հավատքով՝ պատվիրանների կատարման համար. և պատվիրանները կատարելը բերում է մեղքերի թողություն.
- 26 Եվ մեղքերի թողությունը բերում է հեզություն և սրտի խոնարհություն. և հեզության ու սրտի խոնարհության շնորհիվ գալիս է Սուրբ Հոգու այցելությունը, Մխիթարիչ, որը լցնում է հույսով և կատարյալ սիրով, սեր, որը համբերում է ջանասիրությամբ առ աղոթքը, մինչև որ կգա վերջը, երբ բոլոր սրբերը կբնակվեն Աստծո հետ:

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

27 Ահա, որդիս, ես քեզ կրկին կգրեմ, եթե շուտով դուրս չգամ Լամանացիների դեմ: Ահա, այս ազգի կամ Նեփիացիների հպարտությունը նրանց հասցնում է կործանման, եթե նրանք չապաշխարեն:

28 Աղոթիր նրանց համար, որդիս, որպեսզի ապաշխարություն գա նրանց: Բայց ահա, ես վախենում եմ, որ չլինի թե Հոգին դադարել է նրանց հետ ճիգ թափելուց. և երկրի այս մասում նրանք նույնպես ջանում են տապալել ողջ զորությունն ու իշխանությունը, որը գալիս է Աստծուց. և նրանք ուրանում են Սուրբ Հոգին:

29 Եվ այսպիսի մեծ գիտելիքը մերժելուց հետո, որդիս, նրանք շուտով պիտի կործանվեն՝ ի կատարումն մարգարեությունների, որոնք խոսվել էին մարգարեների կողմից, ինչպես նաև ի կատարումն իր՝ մեր Փրկչի խոսքերի:

30 Մնաս բարով, որդիս, մինչև որ կրկին կգրեմ կամ կհանդիպեմ քեզ: Ամեն:

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Մորմոնի 9

- 1 Իմ սիրելի որդի, ես կրկին գրում եմ քեզ, որպեսզի իմանաս, որ ես դեռ կենդանի եմ. բայց ես որոշ բան գրում եմ այն մասին, ինչը ցավալի է:
- 2 Քանզի ահա, ես ծանր ճակատամարտ մղեցի Լամանացիների դեմ, որում մենք չհաղթեցինք. և Արքեանթուսը սրից ընկավ, և Ղուրամն ու Եմրոնը՝ նույնպես. այո, և մենք կորցրեցինք մեր ընտիր մարդկանցից շատերին:
- 3 Եվ այժմ ահա, որդիս, ես վախենում եմ, որ չլինի թե Լամանացիները կործանեն այս ժողովրդին. քանզի նրանք չեն ապաշխարում, և Սատանան շարունակ նրանց բարկության է դրդում մեկը մյուսի դեմ:
- 4 Ահա, ես շարունակ տքնում եմ նրանց հետ. և երբ ես խոսում եմ Աստծո խոսքը խստությամբ, նրանք դողում են և բարկանում իմ դեմ. և եթե ես չեմ գործածում խստություն, նրանք կարծրացնում են իրենց սրտերը դրա դեմ. ուստի, ես վախենում եմ, որ չլինի թե Տիրոջ Հոգին դադարել է նրանց հետ ճգնելուց:
- 5 Քանզի այնպես սաստիկ են նրանք բարկանում, որ ինձ թվում է, որ նրանք վախ չունեն մահից. և նրանք կորցրել են իրենց սերը մեկը մյուսի հանդեպ. և նրանք ծարավ են արյան և շարունակ վրեժ են լուծում:
- 6 Եվ այժմ, սիրելի որդիս, չնայած նրանց կարծրասրտությանը, եկ գործենք ջանասիրաբար. քանզի եթե մենք դադարենք գործելուց, մենք պիտի բերվենք դատապարտության տակ. քանզի մենք գործ ունենք կատարելու, մինչ այս կավե տաղավարում ենք, որպեսզի կարողանանք հաղթել ամեն արդարության թշնամուն, և մեր հոգիները հանգչեն Աստծո արքայությունում:
- 7 Եվ այժմ, ես գրում եմ որոշ բան այս ժողովրդի տառապանքների վերաբերյալ: Քանզի համաձայն այն գիտելիքի, որը ես ստացել եմ Ամորոնից, ահա, Լամանացիներն ունեն շատ ռազմագերիներ, որոնց նրանք վերցրել են Սերիզա աշտարակից. և կան տղամարդիկ, կանայք և երեխաներ:

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

8 Եվ այն կանանց ու երեխաների ամուսիններին ու հայրերին, նրանք սպանել են. և նրանք կերակրում են կանանց իրենց ամուսինների մսով, և երեխաներին՝ իրենց հայրերի մսով. և բացի մի քիչ ջրից, նրանց ոչինչ չեն տալիս:

9 Եվ չնայած Լամանացիների այս մեծ պղծությանը, այն չի գերազանցում մեր ժողովրդինը Մորիանթումում: Քանզի ահա, Լամանացիների աղջիկներից շատերին նրանք գերի են վերցրել. և նրանց զրկելուց հետո նրանից, ինչն ամենաթանկն է ու արժեքավորը՝ բոլոր բաներից առավել, որը մաքրաբարոյությունն է ու կուսությունը,

10 Եվ այս բանն անելուց հետո, նրանք ամենադաժան ձևով սպանել են նրանց, տանջելով նրանց մարմինները, մինչև իսկ ի մահ. և այս անելուց հետո, նրանք խժռել են նրանց միսը վայրի գազանների պես, իրենց սրտերի կարծրության պատճառով. և նրանք անում են դա՝ ի նշան քաջության:

11 Ա՛խ, սիրելի՛ որդիս, ի՛նչպես կարող է այդպիսի մի ժողովուրդ, որ առանց քաղաքակրթության է,

12 (Եվ միայն մի քանի տարիներ են անցել, և նրանք մի քաղաքակիրթ և հրաշալի ժողովուրդ էին)

13 Բայց անխ, որդիս, ի՛նչպես կարող է այդպիսի մի ժողովուրդ, որի բերկրանքն այդքան շատ պղծության մեջ է,

14 Ի՞նչպես կարող ենք մենք սպասել, որ Աստված ետ կպահի իր ձեռքը մեր դեմ դատաստանում:

15 Ահա, սիրտս աղաղակում է. Վայ այս ժողովրդին: Դուրս արի դատաստանով, ո՛վ Աստված, և թաքցրու նրանց մեղքերը և ամբարշտությունը և պղծությունները քո երեսի առաջից:

16 Եվ բացի այդ, որդիս, կան շատ այրիներ և նրանց դուստրերը, ովքեր մնում են Սերիզայում. և մթերքի այն մասը, որը Լամանացիները չեն տարել, ահա, Զենեփիի բանակն է տարել, և թողել նրանց՝ թափառելու ուտելիքի համար ուր որ նրանք կարող են. և բազում ծեր կանայք ճանապարհին նվաղում են ու մեռնում:

17 Եվ բանակը, որն ինձ հետ է, թույլ է. և Լամանացիների զորքերը Սերիզայի և իմ մեջտեղում են. և բոլոր նրանք, ովքեր փախել են Ահարոնի բանակը, ընկել են՝ դարձել են նրանց սոսկալի վայրագության զոհերը:

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

18 Աիս, իմ ժողովրդի անառակությունը: Նրանք առանց կարգի ու կանոնի են և առանց ողորմության: Ահա, ես ընդամենը մի մարդ եմ, և ես ունեմ ընդամենը մի մարդու ուժ, և ես այլևս չեմ կարողանում գործադրել իմ հրամանները:

19 Եվ նրանք խստացել են իրենց այլանդակության մեջ. և նրանք միանման վայրագ են, չխնայելով ոչ մեկին՝ ոչ ծերին, ոչ երիտասարդին. և նրանք հրճվում են ամեն բանով, բացի նրանից, ինչը բարի է. և մեր կանանց ու մեր երեխաների տառապանքը, այս երկրի ողջ երեսին, գերազանցում է ամեն ինչին. այո, լեզուն չի կարող պատմել, ոչ էլ դա կարող է գրվել:

20 Եվ այժմ, որդիս, ես այլևս կանգ չեմ առնում այս նողկալի տեսարանի վրա: Ահա, դու գիտես այս ժողովրդի ամբարշտությունը. դու գիտես, որ նրանք առանց սկզբունքի են և անզգա. և նրանց ամբարշտությունը գերազանցում է Լամանացիներինը:

21 Ահա, որդիս, ես նրանց համար չեմ կարող երաշխավորել Աստծո առջև, որ չլինի թե նա զարկի ինձ:

22 Բայց ահա, որդիս, քեզ համար ես երաշխավորում եմ Աստծո առաջ, և ես վստահում եմ Քրիստոսին, որ դու կփրկվես. և ես աղոթում եմ Աստծուն, որ նա խնայի քո կյանքը, որ ականատես լինես իր ժողովրդի վերադարձին իր մոտ կամ նրանց լիակատար կործանմանը. քանզի ես գիտեմ, որ նրանք պիտի մեռնեն, եթե չապաշխարեն ու չվերադառնան նրա մոտ:

23 Եվ եթե նրանք մեռնեն, դա նման կլինի Հարեդացիներին, իրենց սրտերի համառության պատճառով՝ ձգտելով արյան ու վրեժխնդրության:

24 Եվ եթե լինի այնպես, որ նրանք մեռնեն, մենք գիտենք, որ մեր եղբայրներից շատերն անցել են Լամանացիների կողմը, և շատ շատերը նույնպես կանցնեն նրանց կողմը. ուստի, գրիր մի քանի բաներ, եթե դու խնայվես, իսկ ես մեռնեմ ու չտեսնեմ քեզ. բայց ես հուսով եմ, որ շուտով կարող եմ տեսնել քեզ. քանզի ես ունեմ սրբազան հիշատակարաններ, որոնք ես կկամենայի հանձնել քեզ:

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

25 Որդիս, հավատարիմ եղիր Քրիստոսին. և թող այն բաները, որ ես գրել եմ, չվշտացնեն քեզ՝ ծանրաբեռնելով քեզ ի մահ. այլ թող Քրիստոսը քեզ վեր բարձրացնի, և թող նրա տառապանքներն ու մահը, և իր մարմնի ցույց տալը մեր հայրերին, և նրա ողորմությունն ու երկայնամտությունը, և նրա փառքի և հավերժական կյանքի հույսը մնա քո մտքում հավիտյան:

26 Եվ թող շնորհը Հայր Աստծո, որի գահը բարձր երկինքներում է, և Տեր Հիսուս Քրիստոսի, որը նստում է նրա զորության աջ կողմում, մինչև որ բոլոր բաները հպատակ դառնան նրան, լինի և մնա քեզ հետ հավիտյան: Ամեն:

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Մորոնի 10

- 1 Այժմ ես՝ Մորոնիս, գրում եմ որոշ բան, ինչն ինձ կարևոր է թվում. և ես գրում եմ իմ եղբայրներին՝ Լամանացիներին. և ես կկամենայի, որ նրանք իմանան, որ ավելի քան չորս հարյուր և քսան տարիներ անց են կացել այն ժամանակից ի վեր, ինչ տրվել էր Քրիստոսի գալստի նշանը:
- 2 Եվ ես, ձեզ համար հորդորանքի ձևով մի քանի խոսքեր խոսելուց հետո, կկնքեմ այս հիշատակարանները:
- 3 Ահա, ես կկամենայի հորդորել ձեզ, որ երբ դուք կարդաք այս բաները, եթե դա Աստծո իմաստությամբ լինի, որ դուք կարդաք դրանք, որ դուք հիշեք, թե որքան ողորմած է եղել Տերը մարդկանց զավակների հանդեպ Ադամի ստեղծումից ի վեր, մինչև ընդհուպ այն ժամանակը, երբ դուք կստանաք այս բաները և կխորհեք այն ձեր սրտերում:
- 4 Եվ երբ դուք ստանաք այս բաները, ես կկամենայի հորդորել ձեզ, որ դուք հարցնեք Աստծուն՝ Հավերժական Հորը, Քրիստոսի անունով, թե արդյոք այս բաները ճիշտ չեն. և եթե դուք հարցնեք մաքուր սրտով, անկեղծ միտումով, հավատք ունենալով առ Քրիստոս, նա կհայտնի ձեզ դրանց ճշմարտության մասին՝ Սուրբ Հոգու զորությամբ:
- 5 Եվ Սուրբ Հոգու զորությամբ դուք կարող եք իմանալ ճշմարտությունը բոլոր բաների վերաբերյալ:
- 6 Եվ ինչ բան, որ բարի է, արդար է ու ճշմարիտ. ուստի, ոչ մի բան, որ բարի է, չի ուրանում Քրիստոսին, այլ ընդունում է, որ նա կա:
- 7 Եվ դուք կարող եք իմանալ, որ նա կա, Սուրբ Հոգու զորությամբ. ուստի, ես կկամենայի հորդորել ձեզ, որ դուք չուրանաք Աստծո զորությունը. քանզի նա գործում է զորությամբ, համաձայն մարդկանց զավակների հավատքի, նույնը՝ այսօր և վաղը և հավիտյան:
- 8 Եվ դարձյալ, ես հորդորում եմ ձեզ, իմ եղբայրներ, որ դուք չուրանաք Աստծո պարգևները, քանզի դրանք շատ են. քանզի դրանք գալիս են նույն Աստծուց: Եվ կան զանազան ուղիներ, որոնցով այս պարգևները տրվում են. բայց դա նույն Աստվածն է, որ գործում է ամենուրեք՝ ամենի մեջ. և դրանք տրվում են մարդկանց, Աստծո Հոգու դրսևորումների միջոցով, ի օգուտ նրանց:

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

- 9 Քանզի ահա, մեկին տրվում է Աստծո Հոգով, որ նա կարողանա սովորեցնել իմաստության խոսքը.
- 10 Եվ մեկ ուրիշին, որ նա նույն Հոգով կարողանա սովորեցնել գիտության խոսքը.
- 11 Եվ մեկ ուրիշին՝ չափազանց մեծ հավատք. և մեկ ուրիշին՝ բժշկության պարգևներ նույն Հոգով.
- 12 Եվ բացի դրանից, մեկ ուրիշին, որ նա կարողանա գործել զորավոր հրաշքներ.
- 13 Եվ բացի դրանից, մեկ ուրիշին, որ նա կարողանա մարգարեանալ բոլոր բաների վերաբերյալ.
- 14 Եվ բացի դրանից, մեկ ուրիշին՝ հրեշտակներ ու սպասավորող ոգիներ տեսնել.
- 15 Եվ բացի դրանից, մեկ ուրիշին՝ ամեն ձևի լեզուներ.
- 16 Եվ բացի դրանից, մեկ ուրիշին՝ լեզուների և տարբեր տեսակի խոսվածքների թարգմանություն:
- 17 Եվ բոլոր այս պարգևները գալիս են Քրիստոսի Հոգու միջոցով. և դրանք գալիս են ամեն մարդու առանձին-առանձին՝ ըստ նրա կամքի:
- 18 Եվ ես կկամենայի հորդորել ձեզ, իմ սիրելի եղբայրներ, որ դուք հիշեք, որ ամեն բարի պարգև գալիս է Քրիստոսից:
- 19 Եվ ես կկամենայի հորդորել ձեզ, իմ սիրելի եղբայրներ, որ դուք հիշեք, որ նա նույնն է՝ երեկ, այսօր և հավիտյան, և որ բոլոր այս պարգևները, որոնց մասին ես խոսեցի, որոնք հոգևոր են, երբեք չեն վերանա, նույնիսկ այնքան ժամանակ, որքան աշխարհը կանգուն կլինի, բացի միայն՝ մարդկանց զավակների անհավատության պատճառով:
- 20 Ուստի, պետք է լինի հավատք. և եթե պիտի լինի հավատք, պիտի լինի նաև հույս. և եթե պիտի լինի հույս, պիտի լինի նաև գթություն:
- 21 Եվ եթե դուք չունենաք գթություն, դուք ոչ մի կերպ չեք կարող փրկվել Աստծո արքայությունում. ոչ էլ կարող եք դուք փրկվել Աստծո արքայությունում, եթե դուք չունենաք հավատք. ոչ էլ կարող եք, եթե չունենաք հույս:
- 22 Եվ եթե դուք չունենաք հույս, դուք անպայման պիտի լինեք հուսահատության մեջ. և հուսահատությունը գալիս է անօրինության պատճառով:

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

23 Եվ Քրիստոսը ճշմարիտ է ասել մեր հայրերին. Եթե դուք հավատք ունենաք, ապա զորություն կունենաք՝ անելու ինչ որ նպատակահարմար է ինձ:

24 Եվ այժմ ես խոսում եմ աշխարհի բոլոր ծայրերի համար. որ, եթե օրը գա, երբ Աստծո զորությունը և պարգևները վերացած լինեն ձեր միջից, դա կլինի անհավատության պատճառով:

25 Եվ վայ լինի մարդկանց զավակներին, եթե դա այդպես լինի. քանզի չի լինի ձեր մեջ ոչ մեկը, որ բարիք գործի, ո՛չ, ոչ մեկը: Քանզի եթե ձեր մեջ լինի մեկը, որ բարիք գործի, նա պիտի գործի Աստծո զորությամբ և պարգևներով:

26 Եվ վայ նրանց, ովքեր այս բաները կվերացնեն և կմեռնեն, քանզի նրանք կմեռնեն իրենց մեղքերի մեջ, և նրանք չեն կարող փրկվել Աստծո արքայությունում. և ես խոսում եմ Քրիստոսի խոսքերի համաձայն. և ես չեմ ստում:

27 Եվ ես հորդորում եմ ձեզ հիշել այս բաները. քանզի ժամանակն արագ մոտենում է, երբ դուք կիմանաք, որ ես չեմ ստում, քանզի դուք կտեսնեք ինձ Աստծո դատարանում. և Տեր Աստված կասի ձեզ. Մի՞թե ես չեի հայտարարել իմ խոսքերը ձեզ, որոնք գրվել էին այս մարդու կողմից, այնպես, կարծես մեկն աղաղակեր մեռած տեղից, այո, ճիշտ ինչպես մեկը խոսեր փոշու միջից:

28 Ես հայտարարում եմ այս բաները՝ ի կատարումն մարգարեությունների: Եվ ահա, դրանք դուրս պիտի գան հավիտենական Աստծո բերանից. և նրա խոսքն առաջ պիտի սլանա սերնդից սերունդ:

29 Եվ Աստված ցույց կտա ձեզ, որ այն, ինչ ես գրել եմ, ճշմարիտ է:

30 Եվ կրկին, ես կկամենայի հորդորել ձեզ, որ դուք գաք Քրիստոսի մոտ, և կառչած մնաք ամեն բարի պարգևից, և ձեռք չտաք չար պարգևի, ոչ էլ անմաքուր բանի:

31 Եվ, զարթնիր և ելիր փոշուց, ով Երուսաղեմ. այո, և հագիր գեղեցիկ հանդերձներդ, ով Սիոնի դուստր. և ամրացրու քո ցցերը և ընդարձակիր քո սահմանները հավիտյան, որ դու այլևս չձուլվես, որ Հավերժական Հոր ուխտերը, որոնք նա արել է քեզ հետ, ով Իսրայելի տուն, կատարվեն:

And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

32 Այո, եկեք Քրիստոսի մոտ և կատարելագործվեք նրանում, և հրաժարվեք ամեն անաստվածությունից. և եթե դուք հրաժարվեք ամեն անաստվածությունից և սիրեք Աստծուն, ձեր ողջ զորությամբ, մտքով և ուժով, ապա նրա շնորհը բավական է ձեզ, որպեսզի նրա շնորհով դուք կատարյալ լինեք Քրիստոսում. և եթե Աստծո շնորհով դուք կատարյալ լինեք Քրիստոսում, դուք ոչ մի կերպ չեք կարող ուրանալ Աստծո զորությունը:

33 Եվ բացի այդ, եթե դուք Աստծո շնորհով կատարյալ լինեք Քրիստոսում և չուրանաք նրա զորությունը, ապա դուք կսրբագործվեք Քրիստոսում՝ Աստծո շնորհով, Քրիստոսի արյան հեղվելով, որը Հոր ուխտի մեջ է՝ մեղքերի թողության համար, այնպես որ դուք դառնում եք սուրբ՝ առանց բժի:

34 Եվ այժմ, ես հղում եմ բոլորիդ՝ մնաք բարով: Ես շուտով գնալու եմ՝ հանգիստ առնելու Աստծո դրախտում, մինչև որ իմ հոգին և մարմինը կրկին կվերամիավորվեն, և ես առաջ կբերվեմ հաղթական, օդի միջով՝ հանդիպելու ձեզ, մեծ Եհովայի՝ թե՛ ողջերի, թե՛ մեռածների Հավերժական Դատավորի հաճելի դատարանի առջև: Ամեն:

ՎԵՐՋ

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End